JULII POLLUCIS
ONOMASTICON

2

GRAD
880.3
P78
D6
v.2

Pollux, Julius, of Naucratis

IULII POLLUCIS

ONOMASTICON

CUM

ANNOTATIONIBUS INTERPRETUM.

CURAVIT

GUILIELMUS DINDORFIUS

VOL. IV.

ANNOTATIONES.

I — V.

LIPSIAE

IN LIBRARIA KUEHNIANA

MDCCCXXIV.

880.3
P78
D6
v.2

ANNOTATIONES.

345350

I. 1.

'ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ] P. R. et A. sic incipit, *ἀρχὴ τῶν τοῦ Πολυδεύκους βιβλίων ὀνομαστικῶν*. P. V. caret inscriptione. Seberus.

'ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ] Noster MS. quo nomine semper *Palatinum* illum eximium intelligo: nec enim alio me uti contigit: aliis vero ex eadem bibliotheca illustrissima principis serenissimi atque laudatiss. usus fuit doctissimus amicus noster *Wolfg. Seberus*: is itaque codex post *Harpocrationis Lexicon*, *τὸ ἐκ τῶν δέκα ῥητόρων συλλεγέν*, vel, ut verius dicam, epitomen illius lexici, quantumque eius subinde apud *Suidam* inspergitur, tacito *Harpocrationis* nomine: post hanc, inquam, descripta habet eadem manu *Pollucis* nostri *βιβλία ὀνομαστικά*, absque ullo ipsorum praefixo titulo, cui tamen in membrana locus relictus est purus, si apponeretur. *Labbaei* autem MS. talem titulum habet, qualem in *Palatino* codice recentiore et *Augustano* invenit etiam *Seberus* noster: *'Αρχὴ τῶν τοῦ Πολυδεύκους βιβλίων ὀνομαστικῶν*. Iungerman.

'Ιούλιος Πολυδ.] Incipit MS. noster a praefatione libri I. cuius epistolae *ἐπίγραμμα* ordine alio quam in vulgatis, tale scilicet:

Κομμόδῳ Καίσαρι 'Ιούλιος Πολυδεύκης χαίρειν.

et ita ubicunque praefationes librorum insequentium in MS. non desunt, ut libro IV, VI, IX et X., quod suis locis quoque indicabo semper. Et id prae vulgato placet, nec putem librarium sic ordinasse. Succurritque gemina plane inscriptio ab eiusdem professionis et aetatis viro, *Phrynichum* dico, qui composuit *σοφιστικῆς παρασκευῆς λόγους* ad eundem Imperatorem, et ipse hunc ordinem servando *ἐπιγράφων*:

Κομμόδῳ Καίσαρι Φρύνιχος χαίρειν.

Quod *Photius* adnotavit in *Eclogis* suis, a priscorum genio in illis superscriptionibus epistolarum, sub Imperatoribus

adulatione gliscente scilicet, sensim discessum fuisse, sicut et in aliis. IUNGERMAN.

Κομμόδῳ] P. R. et A. *κομόδῳ*. SEBERUS.

πατρὸς ἀγαθοῦ] De *Marco Anton. Xiphilinus* ex *Dionis* lib. 71. *ἀληθῶς ἀγαθὸς ἀνὴρ ἦν, καὶ οὐδὲν προσποιητὸν εἶχε.* Et paulo ante: *ὅτι οὐ προσποιητῶς ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς πάντα ἔπραττε, πρόδηλον. Herodianus* similiter: *ἀρετῆς πάσης ἔμελεν αὐτῷ,* circa principium lib. 1. Sed tali patri quam filius evasit dissimilis! SEBER.

πατρὸς ἀγαθοῦ] Imitatur *Pollux Sophoclem*, qui in *Philoctete Ulyssem* introducit ita loquentem cum *Neoptolemo Achillis* filio: *ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ.* KUEHNIUS.

πατρῷον] A. *πατρώϊόν ἐστι κτ. κατ' ἴσ. βασιλείας τε καὶ σοφίας.* P. R. *κτ. κτῆσαι βασιλείαν τε καὶ σοφίαν.* SEBERUS.

πατρῷον] Codex MS. *Isaaci Vossii*, cuius variae lectiones mecum communicatae sunt, legit etiam *κτῆμα, κτῆσαι βασιλείαν τε καὶ σοφίαν.* Quae lectio sublata interpunctione non malum parit sensum. *πατρώϊον* quod habet *Augustanus Codex*, Ionismum redolet. Caeterum si sequamur vulgatam lectionem, vix poterit *Pollux* adulationis absolvi, dum ait, *regnum aeque* (*κατ' ἴσον* quod male *interpres* omisit) *ac sapientiam* in *patrimonio Commodi* esse. Nam sapientia, i. e. Philosophia, *non sequitur haeredem.* Unde nec *Marcus* filio suam sapientiam, nec *Themistocles* suo *Cleophanti* virtutem, nec *Hippocrates* ex se genitis *artem*, nec *Polycletus* suis statuariam, velut *πατρῷον κτῆμα* relinquere potuerunt. At *Palatinus* recentior lectionem aliam, eamque non contemnendam affert, ut *Sebero* paulo ante notatum. KUEHNIUS.

πατρῷον] Initio epistolae ubi *πατρῷόν ἐστι*, MS. noster habet *πατρώϊόν ἐστι*· quod semel adnotatum volo: sic videlicet in MS. nostro literam *ι* non subscriptam, sed adscriptam *τοῖς α, η, ω*, esse, idque plerumque tamen exilius pronunciatum, quam ubi id *ι* literae *ἐκφωνουμένης* officio fungitur: non tantum in fine vocum, sed etiam in earum medio, ut in isto *πατρώϊον, ῥάιδιον, ὠιδῶν, ὠιδαί, κῶιος,* aliis infinitis: cui rei non attendentes talium librorum editores nuperi, lapsi interdum fuere valde. Notavit eum vetustorum exemplorum morem et *ὁ μακαρίτης H. Stephanus* in suis Paralipom. Gramm. Graecae non longe ab initio: nec id vel ideo hic praetereundem fuerit, quod veneranda vetustas codicis *Palatini* partim inde eluceat. Alias vulgatam

lectionem hic confirmat MS. nisi quod κατίσον una voce, ut et eiusmodi fere alia iunctim scribens, habet; eamque bonam puto. *Labbaei* codex, ut ex *Pal.* recentiore *Seberus* adnotavit, κτ. κτῆσαι βασιλείαν τε καὶ σοφίαν. Iungerm.

τὸ μέντοι] MS. noster, τὸ μέντι. Iung. Hoc recepi et paulo post παρέσχεν. *G. D.*

τὸ δὲ ἐν] *Cod. Voss.* τὸ δ' ἐν. Kuehnius.

παρεῖχεν ἄν σοι] MS. noster παρέσχεν ἄν σ. Iungerm.

τὸ ἡμῶν] MSS. τοῦ ἡμῶν ἑ. Seberus.

τὸ ἡμῶν] quod Manuscripti codices habent, commune est; vulgatum autem Ἀττικώτερον videtur. V. C. pro τὸ ἡμῶν habet τοῦτο ἡ. quod admitti posset cum distinctione post τοῦτο, vel subintelligendum κατὰ τοῦτο, *hac in parte effecisset, ut mea opera nullus egeres.* caeteroquin verba illa, τῆς δὲ φωνῆς, vel absolute sunt intelligenda, vel ἕνεκα subintelligendum, hoc sensu: *quod autem eloquentiam vel vocabula attinet, si quidem ipsi vacaret, itidem efficeret, ut mea opera facile carere posses.* Kuehnius.

τὸ ἡμῶν] Pro τὸ ἡμῶν, ut etiam noster MS. habet, in *Labbaei* MS. fuit, sicut in *Seberi* MSS. τοῦ ἡμῶν. Iung.

2.

ἐπειδὴ δὲ] P. V. et A. ἐπειδὴ δ'. P. R. ἐπεὶ δ'. Seberus.

ἐπειδὴ δὲ] MS. noster ut *Palat.* recentior, ἐπεὶ δ' ἐκ. Iung.

ἕν γε τί σοι] *Unicum tantum, unam saltem partem.* Nam plura ad eloquentiam requiri innuit, praeter hanc symbolam, quam suo *Onomastico* conferet. V. C. ἕν γέ τί σοι. Kuehnius.

πρὸς εὐγλωττίαν] *Herodian.* τὸν δὲ περιόντα Κόμμοδον καλούμενον ὁ πατὴρ μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνεθρέψατο, πάντοθεν τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις καλῶν, ὅπως συνόντες ἀεὶ, παιδεύοιεν αὐτῷ τὸν υἱόν. Seb.

ὀνομαστικὸν] ὀνομαστικὸς diserte MS. non ὀνομαστικὸν, quod titulo vulgato litem movere queat. Et in fine lib. III. MS. noster: Πολυδεύκους ὀνοματικὸς γ'. et lib. VI. Πολυδεύκους ὀνοματικῶν ς': sic enim MS. ut et hic, ubi quoque ὀνοματικὸς fuit scriptum, quod dein in ὀνομαστικὸς mutatum: nec male: sic enim et l. 5. in epitoma, ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ Πολυδεύκους ὀνομαστικῶν noster MS. habet: et iterum lib. IX. Πολυδεύκους ὀνομαστικῶν θ'. Sic et horum librorum omnium inscriptio, quam modo protuli, ut exstat in

Seberi MSS. uno et *Labbaei*: *ἀρχὴ τῶν τοῦ Πολυδεύκους βιβλίων ὀνομαστικῶν*. Adeo ut fere malim in singulorum librorum inscriptione *ὀνομαστικῶν* pro *ὀνομαστικὸν* legere. Nil tamen statuo absque eruditiorum assensu. Sane vulgatam *ἐπιγραφὴν Suidas*, ni fallor, nil iuvet, qui in *Πολυδεύκης*, ita tantum habet: *συντάξας βιβλία ταῦτα· ὀνομαστικὸν, ἐν βιβλίοις δέκα*. Alias in neutro et infra tamen est praefatione l. 9. *ὀνομαστικόν τι βιβλίον πεποίηται* etc. statim in initio. Caeterum quod ad *ὀνοματικὸν* attinet, eiusdem nominis liber inter opera *Herodiani* grammatici, et *γνήσια* quidem, recensetur, apud *Etymologum* in *ὑπερκύδαντας*, quamvis illud tantum non in una linea ibi *διττογραφεῖται*. *ἐν δὲ τῷ ὀνομαστικῷ λέγει* [*Ἡρωδιανὸς*] *ὅτι ὄνομά ἐστι* etc. *τὸ γὰρ ὀνοματικὸν αὐτοῦ ὡμολόγηται εἶναι* etc. *Sylburgius*, quo mortuo ingens damnum diligens librorum correctio accepit, ibi notat, *ὀνοματικῷ* et prius sibi rectius videri. Iungerm.

μηνύει δὲ] Promittit 1. copiam synonymorum, *ὡς δύνασθαι ὑπαλλάττειν*, ut *phrasin possis variare*. 2. Singularum rerum singula vocabula, adeoque post synonyma interpungerem. Kuehnius.

καὶ οἷς ἕκαστα ἂν] MS. alio ordine, *καὶ οἷς ἂν ἕκαστα δηλ.* Iung.

ὁπόσον εἰς] P. R. *ὅσον εἰς*. Seber.

τουτὶ] P. R. *τοῦτο*. Seb.

τουτὶ] MS. *τοῦτο τὸ β.* ut Seberi unus: sed alterum, ut *ἀττικώτερον*, notum. Iungerm.

πάντα ῥάδιον ἐνὶ βιβλ.] P. V. *Πάντως ῥάδ. ἐ. β. πάντα συλλ.* Seb.

ἐνὶ βιβλίῳ] *ἐν βιβλίῳ* prius fuit in MS. sed emendatum *ἐνὶ*, et statim MS. *περιλαβεῖν* habet, non *συλλ.* Iungerm.

τὴν ἀρχὴν] P. R. *τὴν μὲν ἀρ.* Seb.

ἀφ' ὧν μάλιστα] *Cic.* 2. de LL. p. 170. *a diis immortalibus sunt nobis agendi capienda primordia.* Sed *Nazianz.* magis pie:

ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει θεόν.

monost. 4. Seb.

ἐπέλθοι] P. R. *ἐπέλθη*. Seb.

ἐπέλθοι] P. R. *ἐπέλθῃ*. *Seber.* *ὡς ἂν ἕκαστα ἐπέλθοι, ut se singula ingesserint, ut memoriae unumquodque occurrerit,* i. e. nullo ordine, vel fortuito. C. V. *ὡς ἂν ἕκαστον ἐπέλθῃ τάξομαι.* Kuehn.

ἐπέλθοι] ἐπέλθῃ in MS. sicut et in *Pal.* rec. *Seberi*: ἔῤῥωσο vero adscriptum manu, ut videtur, alia, non tamen recenti. IUNGERM.

3.

κεφάλαια τοῦ πρ. βιβλ.] MSS. τὰ κεφ. P. V. τοῦ ά βιβ. SEB.

κεφάλαια τοῦ πρ. βιβλ.] Capitum recensio a MS. nostro abest. *Labbaei* codex in hoc, quod a cap. 2. singulis titulis praemittit particulam καὶ, cum *Seberi* duobus MSS. consentit. IUNGERM.

βασιλικὰ ὀνόμ.] P. V. et A. καὶ βασ. praemittentes eandem particulam deinceps quoque singulis titulis. SEBER.

τάχους καὶ βραδ.] *Labb.* MS. καὶ τάχ. καὶ βρ. ὀνομασίαι. IUNGERM.

ὀνόματα] Idem *Labb.* MS. omittit ὀνόματα, ut et cap. 12. IUNG.

περὶ αὐτὸν γιγν.] P. R. περὶ αὐτόν τε γ. SEB.

περὶ αὐτὸν γιγν.] MS. *Labb.* π. αὐτόν τε γινομένων, fere ut unus *Seberi*. IUNGERM.

4.

ἀρχόντων] P. R. ἀρχῶν. SEB.

σκευῆς] MSS. σκευῶν. SEB.

σκευῆς] MS. *Labb.* σκευῶν. IUNGERM.

πολεμίων] P. V. et A. πολεμικῶν. SEB.

πολεμίων] MS. *Labb.* ut *Seberi* duo, πολεμικῶν. IUNG.

ὀνόματα] Idem MS. *Labb.* omittit ὀνόματα. IUNG.

ἀρότρου μέρη etc.] MS. *Labb.* habet: καὶ ἀρότρου μέρη ιδ. ἁμάξης μέρη. ιε. IUNG.

5.

θεῶν καὶ τῶν περὶ α. ὀ.] De titulis semel moneo; quia non iidem semper in editis libris, qui in MSS. codd., nec capitibus ac sectionibus eorum ad eadem utrobique formam praemissi aut praefixi apparent: videri eos *Pollucem* auctorem non habere, quod et Fr. *Sylburg.* lib. 10. cap. 8. ad oram sui libri notavit. SEBER.

θεῶν καὶ τῶν περὶ α. ὀ.] *H. Stephanus* adscripsit: „*tituli non sunt Pollucis, et stulti plerique, vide Thesaurum in* Νικήτης· *ubi leguntur ista: apud* Pollucem 1. 3. c. *ult. est* τμημάτιον *inscriptum* περὶ νικητοῦ, *quod ita inchoat,* ἃ δὲ νικήσας *etc. Non est alioqui in frequenti usu hoc verbale (sed dicitur potius pro eo* νικηφόρος) *ac dubitari etiam possit, an ibi ab ipso* Polluce *scriptum fuerit; nam aut omnes, aut plerosque titulos non esse eius, persuasum habeo.*“ Sic infra

lib. x. c. viii. περὶ τῶν ἐν ταῖς κλίναις ἑπόντων: adscripsit idem in ora libri: „ἑπομένων· *apparet hinc titulos istos ipsius Pollucis non esse.*" Titulus vero in MS. nostro talis est huius capitis primi: Περὶ θεῶν· in *Labb.* Περὶ θεῶν καὶ ναῶν. Quod vero ad τμημάτια nostri *Seberi* attinet, idem *H. Stephano* placuisse ex ipsius codice patet, ubi singulis titulis, qui in capitibus ipsis crebri intercurrunt, numeros adposuit, ut ita capita secarentur in plures particulas, non absque commodo eorum, qui excerpere atque citare auctorem student exactius. Iungerm.

θεὸς, καὶ θεοὶ, καὶ δ.] Sic MS. noster initio huius capitis: θεὸς, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες οἱ θεοὶ παρ' Ὁμήρῳ· καὶ Πλάτων· interiecta in vulgatis desunt. Sed profecto in prioribus hisce libris MS. noster saepissime malam manum passus est, quae pro libitu admutilat et decurtat *Pollucem*, proque eo nobis interdum vix exhibet illius epitomen. Et sic tamen multa meliora vulgatis inde eruta a nobis bona fide testari possumus: καὶ τὸ αὐτὸ βοήσει. Hoc igitur agamus. *H. Stephanus* adnotavit in suo codice, ad δαίμονες puta: — Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς Εἰν ἁλὶ καὶ γαίῃ κατὰ θήκατο μυρία δαίμων. *Dionys.* quae sunt apud *Dionys. Alexand.* περιηγ. v. 604. 605. ubi τὸ δαίμων *Eustathii Scholia* exponunt θεός. Idem *H. Stephan.* adnotavit hic (unde opt. *Sylburgius*, ut caetera fere omnia, in suum codicem transscripserat) ad *Pollucem*: ἡ δαίμων· Εὐσταθ. ἄθυρμα γὰρ ἦν ἡ Κύπρος τῇ δαίμονι. quae verba leguntur in eiusdem *Eustathii Scholiis* ad περιηγήσεως istius versum 509. Sunt autem de *Venere*, eisque haerent continuo ista: ἀφ' ἧς καὶ Κύπρις παρωνόμασται. Sed de loco *Platonis* operae certe pretium inquirere, ne in limine quasi operis hunc praetereamus. Eum vel valde fallor, vel *ipsum* reperi, unde et sibi patebit μέγιστον male abesse a *Seberi* MSS. Est enim, ut credo, hic, quem in *Politico* observo: ἐπειδὴ γὰρ πάντων τούτων χρόνος ἐτελειώθη etc. τότε δὴ τοῦ παντὸς ὁ μὲν κυβερνήτης, οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος, εἰς τὴν αὐτοῦ περιωπὴν ἀπέστη· τὸν δὲ δὴ κόσμον πάλιν ἀνέστρεφεν εἱμαρμένη τε καὶ ξύμφυτος ἐπιθυμία. πάντες οὖν οἱ κατὰ τοὺς τόπους συνάρχοντες τῷ μεγίστῳ δαίμονι θεοὶ, γνόντες ἤδη τὸ γιγνόμενον, ἀφίεσαν αὖ τὰ μέρη τοῦ κόσμου τῆς αὐτῶν ἐπιμελείας: ubi vides et ista, τὸν τοῦ παντὸς κυβερνήτην, nostrum e *Platone* hausisse. Iung.

οὕτω γὰρ Ὁμήρῳ] P. P. Ὅμηρος δοκεῖ δαίμ. *Iliad.* α, 222. μετὰ δαίμονας ἄλλους. ubi br. scholia: ἐπὶ τοὺς θεούς. οὕτω δὲ δαίμονας καλεῖ τοὺς θεοὺς, ἤτοι δαήμονας· ἔμπειροι γὰρ

καὶ ἴδριες πάντων αὐτοί εἰσιν, ἢ ὅτι διαιτηταί εἰσι, καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων. Eustath. etiam (quod observ. *Sylburg.*) *ἡ δαίμων*, de *Venere: ἄθυρμα γὰρ ἦν ἡ νῆσος τῇ δαίμονι* ad v. 508. *Dionys.* Quemadmodum *Homero* eadem *ἄναλκις θεός. Iliad. ἑ.* 331. *Pallas* vero *δεινὴ θεός. Odys. η.* 41. *Theocr. ᾇ θεὸς ἐν τριόδοισι, Hecate, Idyl. β.* 36. Rursum *Hom. Iliad. θ'.* 7. *θεὸς θήλεια, καὶ ἄρσην.* Sed mox v. 20. *πάντες τε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι.* Seber.

οὕτω γὰρ Ὁμήρῳ] Huic *Seberi* observationi adde, in Sacris etiam *τῇ* Baal non semel extare. Ipsi etiam Ethnici saepe ignorabant, utrum Deus an Dea esset, cui cultum praestabant, ideoque ne aberrarent a ianua, utrumque sexum uni eidemque Deo attribuebant. Unde illa dubitandi formula in precibus: *sive tu Deus es, sive Dea. Stilpo* tamen cum negaret *Minervam* esse *Θεὸν* et ea propter causam apud *Areopagitas* diceret, distinxit *θεὰν* a *θεῷ*, et *Minervam Θεὰν*, non *Θεὸν* dici voluit. Verum hoc colore *Areopagitis* tantum abest ut satisfecerit, ut urbe iussus sit excedere; *Laërt.* in eius *Vita.* ubi et *Diodori Athei* verba hac de re leguntur. Inter ea *Aldobrandinus κόλπον θεάσασθαι* male reddidit *pectus spectare.* Nam *κόλπος* idem significat quod *κῆπος* muliebris. *Excerpta Cod. Voss.* hic habent, *δαίμονες οἱ θεοὶ παρ' Ὁμήρῳ*, nec agnoscunt ista verba, *δαίμονας καλεῖν τοὺς θεούς*, nec videntur esse necessaria. Caeterum satis patet non omnibus idem videri Graecis, quando de Daemonibus loquuntur. Usus quidem loquendi Deos et Daemonas iuxta aestimat, uti ex *Homero Pollux* docet. *Herod.* etiam in *Thal. εἰ δαίμων ἐθέλει, si Deus voluerit*, inquit. Elegantiores solent coniungere, ut, *οἱ Θεοὶ εἴσονται καὶ τὸ δαιμόνιον, Deus noverit et daemonium. Demost.* in *de Fals. Legat.* et iterum in 2 *Olynth. δαιμονίαν τινὰ καὶ θείαν εὐεργεσίαν* habet. Ubi *Ulpianus τὸ δαιμόνιον τοῦ θείου παρὰ τοῖς ῥήτορσι οὐδὲν διαφέρει, ἀλλ' ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.* Quibus ille tacite innuit, alias ista nomina quam longissime a se invicem abire. Nempe in scholis philosophorum docebatur, esse primum et summum, *τὸν τοῦ παντὸς Θεὸν, πατέρα τε καὶ βασιλέα*: in secundo gradu subsistere *τὸ δεύτερον γένος θεῶν.* hoc excipere *τὰ δαιμόνια*, et ultimum agmen claudere *Heroas.* Daemonibus hisce statio sedesque data est circa Lunam et in aëre. Verum hae distinctiones magis in Scholis Gentilium quam in usu constanter fuere. Nam Dei ipsius, quem regem hominumque Deûmque agnoverunt, quasi obliti, in Daemonibus colendis occupabantur; eosque in ipsum deorum numerum

transferebant. Unde legimus apud Lxx. ψ. 96. πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια (אלילים.) Itaque stylus sacer ὅλῳ τῷ ἰσθμῷ Deum a Daemonibus separat passim. Nam *Apostolus* 1 Cor. 10. ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ θεῷ. Recte igitur negat *Eusebius*, in sacris daemones in bonam partem accipi, l. 3. *Praepar. Evang.* Kuehn.

μέγιστον] μέγιστον abest a P. V. et mox pro ἐπειδὴ τῆς MSS. ἐπὶ δὲ τῆς. Seber.

μέγιστον] Male abest τὸ μέγιστον. Nam locus *Platonis* integer ita se habet: τότε δὴ τοῦ παντὸς μὲν ὁ κυβερνήτης, οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος εἰς τὴν αὑτοῦ περιωπὴν ἀπέστη· τὸν δὲ δὴ κόσμον πάλιν ἀνέστρεφεν εἱμαρμένη τε καὶ ξύμφυτος ἐπιθυμία. πάντες οὖν οἱ κατὰ τοὺς τόπους συνάρχοντες τῷ μεγίστῳ Δαίμονι θεοὶ, γνόντες ἤδη τὸ γιγνόμενον, ἀφίεσαν αὖ τὰ μέρη τοῦ κόσμου τῆς αὑτῶν ἐπιμελείας, in *Politico.* Eleganter his locis utitur contra ethnicos *Lactantius* l. IV. de *Ver. Sap.* c. 27. *Si nobis credendum esse non putant* (Deos Gentilium Daemonas esse) *credant Homero, qui summum illum Iovem Daemonibus aggregavit. Sed ex aliis poetis ac philosophis, qui eosdem modo Daemonas, modo Deos nuncupant, quorum alterum verum, alterum falsum est.* vid. et seq. Kuehn.

ἐπειδὴ] Pro ἐπειδὴ C. V. habet ἐπεὶ δέ. Kuehn.

ἐπειδὴ] MS. noster ut *Labb.* ἐπεὶ δὲ τῆς. Laudat ista *I. Meursius* Comment. ad *Lycophronem*, non ita longe a fine, quum dixisset, veteres quando τὸ δαιμόνιον καὶ τὸ θεῖον dicerent, Deum supremum Divinitatemque mundi moderatricem intellexisse. Placet magis mihi lectio MSS. *Seberi* ἐπὶ δὲ τῆς υ. η. Titulus sequens cum caeteris τμημάτων, qui usque ad Segm. 12. interseruntur in MS. deest: in *Labb.* cod. desunt tituli usque ad Segm. 11. Iungerm.

6.

νεώς] Interpres reddit *fanum*, ex *Glossis*, quae νεώς, ἱερὸν, *fanum* reddunt, et solent etiam optimi auctores νεώς, ἱερὸν, σηκὸς, τέμενος promiscue usurpare per synecdochen. Sunt tamen, qui cum *Polluce* haec accuratius distinctiusque explanant. *Hieron.* in *Ezech.* p. 395. *Edit. Frob.* „*delubra, non templa, quae contra templum Domini surrexerunt, Graecoque sermone appellantur* τεμένη i. e. *fana et delubra. Pausan. Eliac. I.* τέμενός τε ἀποτεμομένους οἰκοδομήσασθαι νεὼν, *et in loco consecrato templum condere iussit. Servius* in XI. *Aeneid. Mos fuerat, ut viris fortibus, sive regibus pro honore daretur aliqua agri particula, ut habuit Tarqui-*

nius Superbus in Campo Martio, quod spatium ab Homero τὸ τέμενος *dicitur.*" Alludit ad Il. 6. hos versus:

καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
καλὸν, φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.

Haec τεμένη dicta sunt etiam σηκοὶ, quia septo inclusa et per hoc profanis usibus exempta erant. Latine *fana* dixeris. Nam quando *Varro fana* nominata vult, *quod pontifices in sacrando fati sunt finem*, L. V. de L. L. nonne τέμενος describit? Ergo τέμενος, σηκὸς, *fanum*, loci definiti nomina περιεκτικὰ sunt, in quo templum, vel ara sine templo, vel simulacrum sine utroque, vel ager sine idolo, aut sacer locus, aut sepulcrum esse poterant. Ergo unus idemque locus et deo consecrabatur, et ibidem peculiari in sede καθιδρύσεις idolorum fiebant. Interim non abnuerim vocem σηκὸς latius patere quam τέμενος. Nam *Aristot.* l. 6. H. A. c. 8. ait, perdices facere δύο σηκοὺς τῶν ᾠῶν i. e. *duos probe munitos et quasi septos ovorum nidos. et fori navium in Glossis* dicuntur σηκοὶ πλοίων, et *caulae, septa ovium*, σηκοὶ τετραπόδων. Caeterum ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ restringitur vocabulum ad *Heroum templa consepto circumdata. Conon* in διηγήσεσι apud *Photium* de capite *Orphei* a mulierib. in Thracia occisi refert, quod illud condiderint tumulo Thraces oraculo admoniti, τέμενος αὐτῷ περιείρξαντες, *sepulcrumque fano et septo muniverint*, ὃ τέως μὲν Ἡρῷον ἦν, ὕστερον δ᾽ ἐξενίκησεν ἱερὸν εἶναι, θυσίαις τε γὰρ καὶ ὅσοις ἄλλοις θεοὶ τιμῶνται, γεραίρεται. Hanc significationem ex Nostro recepit *Thomas* in *Eclog. Attic.* Ναὸς ἐπὶ θεῶν· σηκὸς ἐπὶ Ἡρώων, οὕτω γὰρ καὶ Πολυδεύκης λέγει. *Scholia* in *Oedipod. Tyrannum*, ναὸς καὶ ἱερὸν πᾶν τὸ οἰκοδόμημα, ὑφ᾽ οὗ περιέχεται ὁ βωμός. πρόναον ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ. τέμενος ἐν ᾧ καθιδρύεται τὸ ἄγαλμα. λέγεται τέμενος ἁπλῶς καὶ ὁ ἀποκεκομμένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί. Ναὸς et ἱερὸν est *totum aedificium, quod complectitur aram.* Πρόναος est *locus ante templum*, vel ut *Glossae* per ὑφὲν habent, *ante-templum.* Τέμενος *est ubi collocatur simulacrum. Dicitur tamen* τέμενος *etiam simpliciter omnis locus separatus et alicui consecratus.* Ex his patet *Pollucis* locum melius ita exprimi latine. *Locus equidem, in quo Deos colimus*, ἱερὸν καὶ νεὼς *templum est. ubi autem collocamus eosdem*, σηκὸς, τέμενος, *fanum, cella, delubrum fuerit.* Kuehn.

τέμενος] Τέμενος in MS. adscriptum alia manu. Iung.

τὸν τῶν θεῶν] C. V. τὴν τ. θ. τὸ δὲ πρὸ, omissis interiectis. Kuehn.

ὡς οἱ τραγῳδοὶ] *ὡς οἱ τρ. α. ε. σ. θ.* haec non habet MS. Iungerm.

πρόδομος] *Homerus Iliad.* 9. generalius utitur hac voce et *τὸ πρόστωον τοῦ θαλάμου* vocat *πρόδομον*. *Noster* autem nomen generale applicat ad *ante-templum,* quod alii *πρόναον*, *anticam templi partem* aiunt. apud *Pausan.* in *Arcadic.* male legitur *πρόσναος*, ut *Sylburgio* observatum. Caeterum *interpres* videtur haec verba, *τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ*, ita accepisse, quasi *τὸ αὐτοῦ* ad *σηκὸς* pertineat: etiam ad *ἱερὸν* referas, reddasque licet: *anticum templi* vel *quod ante templum est*, *πρόναος*, ex *Varrone* de L. L. *lib.* 4. dicas: *quod in aedibus sacris ante cellam, ubi sedes Dei sunt, Graeci dicunt πρόδομον, quod post, ὀπισθόδομον.* vid. *Leon. Allat.* ep. 1. ad *Morinum* de *Templis Graecorum recentioribus.* Kuehn.

πρόδομος] *Labb.* codex *πρόδρομος*. Iungerm.

ὀπισθόδομος] Athenis postica pars templi *Minervae Poliados* in arce ita dicebatur, quae et aerarium erat publicum, unde in *Gl. Posticula, aerarium, ὀπισθόδομος*. *Noster* infra IX, 40. *καὶ τὸ κατόπιν τῆς ἀκροπόλεως, ὀπισθόδομον.* *quod retro arcem est ὀπισθόδομον dicas.* Idem dicit *Ulpian. in Demosth. Orat.* contra *Timocratem.* Doctiss. *Meurs. Polluci* et *Ulpiano* errorem impingit propterea, quia debuerant dicere *ὀπίσω τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει.* Verum enimvero non solent Graeci istis ambagibus uti, cum de re ipsis bene perspecta loquuntur. Nam etsi saepius *ἀκρόπολιν* nominent, tamen templum *Minervae* vel *ὀπισθόδομον* intelligunt *κατὰ συνεκδοχήν.* *Thucyd.* l. 2. *Hist.* Periclem nobis sistit ad calculos revocantem reditus Atheniensium; inter quos recenset *ὑπάρχοντα ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχίλια τάλαντα*, ubi per *ἀκρόπολιν* intellexerim templum *Minervae* et cum eo *τὸν ὀπισθόδομον*, quia ibi aliud pecuniae sacrae et profanae aerarium publicum historia non suggerit, quantum ego quidem memini. Ego et Nostro licuit dicere, *τὸ ὄπισθεν τῆς ἀκροπόλεως* est et dicitur *ὀπισθόδομος*. Duo autem praecipue apud Graecos celebrantur *ὀπισθόδομοι*, quorum alter *Athenis* in arce, alter Olympiae in Iovis Olympii erat. Ille *θησαυροφυλάκιον*, hic in ludis Olympicis, oratoribus, historicis, sophistis auditorium erat, in quo *ἀποδείξεις* et *ἀκροάσεις* faciebant. *Lucianus* de *Herodoto*: *παρελθὼν εἰς τὸν ὀπισθόδομον, οὐ θεατὴν, ἀλλ' ἀγωνιστὴν Ὀλυμπίων παρεῖχεν ἑαυτὸν, ᾄδων τὰς ἱστορίας καὶ κηλῶν τοὺς παρόντας.* Kuehn.

ἡ εἴσοδος προπύλαια] *Aditus templi, propylaea. Interpr. porticus* habet, minus recte. Latinis non inusitatum est vocabulum *propylaeum*, ideoque illud retinerem. Haec Atticae arcis propylaea *Pericles* magno sumptu *Mnesicle* Architecto quinquennii spatio admodum splendide fieri curaverat, ut per ea quinque portis in arcem pateret via. Eadem pinxit *Protogenes*, fecitque inibi nobilem *Paralum et Hermionida*: pinxit et *Socrates in propylaeis Atheniensium Charitas. Plin.* l. 36. c. 5. Quantum hoc opere et τηλαυγεῖ προσώπῳ Athenienses superbierint, ex *Demosth.* Orat. contr. *Aristogit.* satis patet, imo inter eximias urbis dotes censebantur haec propylaea. Locus elegans hac de re extat apud *Athenaeum* ex *Phoenicide* l. 14. [p. 652. D.] quem operae pretium erit adscribere:

μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια,
καὶ τῶν προπυλαίων, καὶ τέταρτον ἰσχάδων.
τούτων ἐγευσάμην καταπλεύσας εὐθέως,
καὶ τῶν προπυλαίων· κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως
πρὸς τὸν ἀταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων.
myrtorum proferunt mellisque praeconia,
et propylaeorum, ficuumque denique.
haec statim gustavi, simulac navem appuli,
propylaea quoque; sed horum nil omnium
ciborum atageni recte comparaveris.

Quo loco doctiss. *Casaub.* per προπύλαια intelligit *bellaria, aliasque cupedias in aedium sacrarum aliorumve publicorum vestibulis solitas vaenire.* Malim tamen ipsa simpliciter *propylaea* hic indigitari. Nam ea recenset comicus, quibus se iactabant Athenienses, at cupediis ad propylaea venditis nusquam, quantum memini, superbierunt. Propylaea autem inter ornamenta urbis suae primo loco ponit *Demosth.* in *de Syntax.* Caeterum opinio docti illius viri nata videtur ex τῷ ἐγευσάμην, quod illud in ipsa propylaea non cadat. Sed hunc ictum facile vitaverimus, si eos, qui hic loci loquuntur, respiciamus. Laudat enim, nescio quis hospes, Attica αὐχήματα et inter ea propylaea, et cum subiecisset, se statim a navi laudata illa bellaria degustasse, alter per parenthesin iocum inserit παρ' ὑπόνοιαν, interrogatque, *num et propylaea gustasset? καὶ τῶν προπυλαίων;* sc. ἐγεύσω. Nec infrequens est apud comicos iocus παρ' ὑπόνοιαν. Et haec hactenus de propylaeis. Antequam autem hinc ad alia pergamus, locum *Strabonis* de partibus templorum Aegyptiacorum visum est annectere, qui ita se habet, l. 17. *Κατὰ τὴν*

εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος, λιθόστρωτόν ἐστιν ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον etc. *καλεῖται δὲ δρόμος τοῦτο* etc. *διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἑξῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ πλάτους σφίγγες ἵδρυνται λίθιναι* etc. *μετὰ δὲ τὰς σφίγγας πρόπυλον μέγα, εἶτ᾽ ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἶτ᾽ ἄλλο* etc. *μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεὼς, πρόναον ἔχων μέγαν καὶ ἀξιόλογον· τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ᾽ οὐδὲν, ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ προνάου παρ᾽ ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά· ἔστι δὲ ταῦτα ἰσοϋψῆ τῷ ναῷ τείχη δύο, κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα ἀπ᾽ ἀλλήλων μικρὸν πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς κρηπῖδος τοῦ νεώ· ἔπειτα εἰς τὸ πρόσθεν προϊόντι, κατεπνευούσας* (l. *κατ᾽ ἐκνευούσας*) *γραμμὰς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα.* Legendum dixi *κατ᾽ ἐκνευούσας γραμμὰς*, nam *γραμμαὶ ἐκνεύουσαι* videntur esse lineae, quae quo magis se porrigunt, eo magis a se invicem discedunt, et maius spatium aperiunt suo divortio. Contrarium est *συννεύειν*. videatur ipse *Strabo* l. 5. ab initio. Vulgatae editionis sensum in *κατεπνευούσας* *γ. ad inclinantes invicem lineas*, plane non assequor. Ex hoc *Strabonis* loco partes templi Aegyptiaci ita ordinandae essent. Primum excipit intrantes *δρόμος*, utrinque sphingum serie obsitus. *δρόμον* sequuntur *προπύλαια* aliquot; haec *πρόναος* cum suis alis utrinque procurrentibus. pronaon *ναὸς*, (*Vitruvio* est l. 3. c. 1. *ναὸς ἐν παραστάσει*.) in *ναῷ σηκὸς* cum idolis. *Ὀπισθοδόμου* nulla hic mentio, nec semper templis videtur additus. Cl. *Salmasius* in *Solin.* p. 1218. primo loco ponit *πρόναον* vel *πρόσδομον*: deinde propylaea vel *πυλῶνα*: tertio *σηκὸν* vel cellam, ultimo *ὀπισθόδομον*, et circa latera, *περιδρόμους*. Kuehn.

7.

τὰ θεραπευόμενα] P. V. et A. in marg. *περὶ εἰκόνων*. Seberus.

τὰ θεραπευόμενα] Quae auctor hic recenset nomina, ea maximam partem quadrant in simulacra arte elaborata. At idolorum cultus à prima sui origine circa truncos, lapides impolitos, asseresque male dedolatos haesit. *Eusebius* lib. 3. c. 8. *Praep. Evang. Callimachi* locum habet, qui huc pertinet, sed a *Vigero* interprete pro conclamato habetur quoad prius distichon. Ascribam versus illos, eosque quantum in me est, emendatiores reddam. *Ἥρας δὲ καὶ Σάμιοι ξύλινον εἶχον εἶδος, ὥς φησι Καλλίμαχος·*

οὔπω Σκέλμιον ἔργον εἰς ξόανον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τεθμὸν
δὴ νεόγλυφον ὦναξ θεᾶς ἦσθα σανίς.

ὧδε γὰρ καθιδρύοντο θεοὺς τότε· καὶ γὰρ Ἀθήνης
ἐν Λίνδῳ Δαναὸν λεῖον ἔθηκεν ἕδος.

In priori disticho οὐδὲν ὑγιές. Quid enim est Σκέλμιον ἔργον, legerem Σμίλιον ἔ. Nam statuarius, qui Samiis ligneum fecit Iunonis idolum, *Smilis* fuit Aegineta, filius Euclidis. οὗτος ὁ Σμίλις ἐστὶν ἡλικίαν κατὰ Δαίδαλον, δόξῃ δὲ οὐκ ἐς τὸ ἴσον ἀφίκετο. *Pausan.* in *Achaic.* Cur autem hic *Smilis* obscurior Daedalo fuerit, idem auctor subiicit his verbis: ὁ δὲ Σμίλις ὅτι μὴ παρὰ Σαμίους καὶ ἐς τὴν Ἠλείαν, παρ' ἄλλους γε οὐδένας φανερός ἐστιν ἀποδημήσας· ἐς τούτους δὲ ἀφίκετο, καὶ τὸ ἄγαλμα ἐν Σάμῳ τῆς Ἥρας ὁ ποιήσας ἐστὶν οὗτος. Hinc patet Σμίλιον ἔργον esse *opus Smilidis.* Sin aliquis maluerit σκέλμιον ἔργον interpretari *Celmidis opus,* quia *Celmis* unus ex *dactylis Idaeis* fabrilem artem docuit, libens in *Eusebio* admitterem Σκέλμιον vel Κίλμιον. Iam deinceps quod restat agamus. Sequitur in versu εἰς ξόανον, nullo sensu, qui mox se ingeret oculis, si legamus per διαίρεσιν et mutationem ι in η, ἔης: dicit enim *Callimachus* ad Iunonem, *nondum eras simulacrum, opus Smilidis.* ἀλλ' ἐπὶ τέθμων δὴ νεογλύφων ὦναξ θεᾶς (l. θεά) η. σ. *verum in sedibus recens dedolatis, ô regina dearum, asser eras.* ὦναξ h. l. sequioris sexus est. *Suid.* in Ἄναξ notat etiam apud *Aeschylum* θηλυκῶς usurpari hoc vocabulum. Alterum distichon minus salebrarum habet, nisi quod per λεῖον ἕδος non intelligo cum *Viger. levigatum lignum vel simulacrum ex ligno levi ac polito, sed rude idolum,* λιτὸν ἕδος. Ita enim solebat simplex et adhuc quasi infans idololatria Deos colere. Caeterum adultior grandes pupas, et arte, auro, ebore, gemmis exultas imagines adoravit. Eadem iam inserta notis in *Pausaniam* vidi postea. sed δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν. Kuehn.

εἰκόνες, μιμητὰ τ. etc.] Noster MS. partim *Pollucem* auget, partim restituit. Sic enim habet, εἰκόνες, μνήματα, μιμήματα, τυπ. et sic scribendum est. Bene vero μιμήματα imagines, quasi imitagines: idem pro vulgato μιμητά, habuere et MSS. *Seberi,* et MS. *Labbaei.* Iung.

μιμητὰ τυπώματα] MSS. μιμήματα, τυπώματα. Seb.

μιμητὰ τυπώματα] C. V. agnoscit tam μνήματα, quam μιμήματα. Non spernenda lectio Msstorum, quamvis editi omnes servent τὸ μιμητά. Ex *Nostro Phav.* μιμήματα, εἰκάσματα, voce δείκηλα. Kuehn.

ἰδέαι] Pro ἰδέαι MS. noster εἰδέαι. Iungerm.

δείκηλον] δείκηλον etiam P. V. et Apollon. Argon. 4, 1672. ubi Schol. δείκηλα, εἴδωλα, φαντάσματα. Sed R. et A.

δείκελον. *Hesych.* δείκελον, φάσμα, ὁμοίωμα. Idem: βρέτας, ξόανον, εἴδωλον, ὁμοίωμά τι παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι, ὅπερ φασὶν οἱ νεώτεροι δείκελον. Eurip. Alc. 974.

μόνας (ἀνάγκης) δ' οὔτ' ἐπὶ βωμοὺς
ἐλθεῖν, οὔτε βρέτας θεᾶς ἐστίν.

Cl. *Alex.* προτρ. f. 13. ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις ἀπεικονίζεσθαι τὰ ξόανα ἤρξατο, βρέτη τὴν ἐκ βροτῶν ἐπωνυμίαν ἐκαρπώσατο. Seb.

δείκηλον] δείκελον malim. Possit tamen utrumque admitti, δείκελον ut commune, δείκηλον ut *Ionicum*, unde et *Hesych.* tam δείκελον in *lexico* habet quam δείκηλα. *Phavor.* et δείκυλον habet, nescio an vitiose pro δείκελον. *Sch.* in *Argonaut. Apoll.* δίκηλον, inquiunt, κυρίως τὸ τῷ Διῒ ἐοικὸς ἄγαλμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁμοίωμα etc. Caeterum *Noster* nec δείκελον nec βρέτας in prosa admittit. Ita enim capio haec eius verba: βρέτας δὲ ἢ δείκηλον οὐκ ἔγωγε προσίεμαι. Kuehn.

δείκηλον] MS. noster δίκειλον οὐκ ἔγ. προΐεμαι. Sed emendatum προσίεμαι· et pro altero videtur repositum δέκηλον: certe media litera η superposita est. *Labbaei* vetus δείκελλον habuit. Dicitur vero δείκηλον et δείκελον: de quo, si lubet, vide *Etymologicum* τὸ μέγα. Alias quod ἕδη θεῶν de signis Deorum ait dici noster, de eo G. *Xylander* Annotat. ad *Plut.* vitas in *Periclem*, meminit et Bayfius de Vasculis, ubi ait: *Graeci* ἀγάλματα *et* ἀγαλμάτια *dicunt et* ἕδη θεῶν, *quae nos signa et sigilla dicimus, nisi fallor.*" qui ἔδη habet ψιλῶς: malim tamen ἕδη. quamvis et in nostro MS. hic ἔδη sit, et vet. Gloss. ἕδη, *Pulvinarium*, *Sacrarium*, exhibeat. et apud *Aristoph. schol.* initio ad *Equites*: πρὸς βρέτας, πρὸς ἱερὸν, πρὸς τέμενος ἢ πρὸς ἔδος. Sic in Basil. edit. Sed in nova ἕδος emendarunt: et in *Nicocle Isocratis* θεῶν ἔδη edidit *H. Steph.* sed melius, ni fallor, idem alibi θεῶν ἕδη. Observat etiam F. *Morellus* ad iii. *Sylv. Stat.* in *propempt. Metii Celeris*, rite *Pollucem* hic et *Gloss.* vet. ἕδος explicare *signum* seu *sacrarium*, *pulvinariumve*, non ut *Lil. Gyraldus*, *pavimentum templi*. Et certe differunt ἕδος et ἔδαφος, quod posterius in iisdem laudatiss. *Gloss.* inter alia *pavimentum* exponitur. Quid βρέτη, quid ξόανα vero, doctissime et elegantissime, ut omnia, *Heinsius* noster notis ad *Silii Italici* librum viii. quas adi. Iungerm.

καλοίης τὴν ἐν πρ. etc.] MS. noster: καλοῖτο ἡ ἐν πρ. ἑ. η. τ. π. τ. α. ἀνάπτομεν. Locum hunc adducit L. *Caelius Rhodiginus* 15. *Antiq.* 17. ubi et alia quaedam περὶ ἑστίας seu de Vesta congerit. *Natalis Comes* l. 8. *Mytholog.* c. 19. ita interpretatur hoc iv. tmema: *Super quibus sacrifica-*

mus, aut ignem accendimus, altare, acerra, Vesta: nonnulli enim sic appellarunt. Sic sane aptissime illam, quae est in Prytaneo, vocaveris, super qua ignis ille perpetuus ardere solet. Additque *Ovidium* vero sentire 6. *Fastor.* Flammam ipsam *Vestam* fuisse appellatam etc. Iung.

τὴν ἐν πρυτανείῳ] *Aram* in *Prytaneo* proprie dixeris *ἑστίαν*, in qua pervigil ignis alitur. Doctiss. *Meurs.* in *Athen. Attic.* l. 1. c. 8. *Pollucem* putat dicere *ad Vestae* (*ἐφ' ἧς*) *simulacrum* hunc ignem accendi solitum. Verum dubito an satis graece *τὸ ἐπὶ τῆς ἑστίας* significet *ad Vestae simulacrum.* Neque *ἡ ἐν πρυτανείῳ ἑστία Polluci* est ipsa *Vesta*, sed eius ara, in qua et ipsa erat dedicata, et ignis *ἄσβεστος* vivebat. Et haec ara *Vesta* *κυριώτατα* dicebatur *ἑστία*. Ita Olympiae fuit Prytaneum cum *ἑστίᾳ* vel foco ex cinere constructo, *καὶ ἐπ' αὐτῆς πῦρ ἀνὰ πᾶσάν τε ἡμέραν καὶ ἐν πάσῃ νυκτὶ ὡσαύτως καίεται. Paus. Eliac.* 1. vid. et *Athenaeus.* Nec aliis Graeciae urbibus defuerunt Prytanea vel Curiae, in quibus focus semper ardens erat. Praeterea in Prytaneis erant *λυχνοκαΐαι*, quas omnino ab igne in focis semper alito distinctas existimo. Nam focus ardens die nocteque soli *Vestae* proprius erat. At *λύχνος ἄσβεστος* in honorem aliorum quoque Deorum in templis appendebatur. Certe in *Minervae Poliadis λύχνον ἄσβεστον* noverat *Strabo* l. 9. *Geogr.* non *ἑστίαν, ἐφ' ἧς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ἀνάπτεται.* Itaque cum plures arae in uno Prytaneo essent, simul *Vestae* focum ardentem et alteri Deo *λύχνον ἄσβεστον* sacratos fuisse mirum non est. Caeterum C. V. legit *καλοῖτο ἡ ἐν πρυτανείῳ — ἀνάπτομεν.* Kuehn.

8.

ἐσχάρα δ' ἰδικῶς] C. V. omittit *δ' ἰδικῶς*, legendo, *ἐσχάρα δοκεῖ μὲν ο. Scholia Graeca* in *Odyss.* ita de *ἐσχάρᾳ*: *ἔνθα τὸ πῦρ καίεται, τόπος. ἔστι δὲ βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος.* Eadem *Hesychius*, nisi quod foedo admodum mendo deformatus sit in voce *φακαραῖα*, unde Cl. *Salmas.* fecit *φοκαρία.* quid si ex *Scholiis Homeri* legendum, *ἑστία σιδηρᾶ, ἐφ' ἧ καίεται τὸ πῦρ.* id quod et *τὸ πῦρ* videtur postulare. Caetera in *Hesych.* non indigent correctione, nec patiuntur, ut *οὐκ* mutetur in *ὁ ἐκ.* Kuehn.

δ' ἰδικῶς] Haec desunt in nostro MS. ut et, si recte accipio, in *Labb.* qui *ἐσχ. δοκεῖ δὲ ὧδε* habet. et mox pro *ὠνομάσθαι,* MS. noster *ὀνομάζεσθαι.* Iung.

τῶν περιῤῥαντηρίων] A MSS. abest *τῶν.* insuperque P.

V. et A. περὶ ῥαντ. non minus forte mendose, quam de sententia *H. Steph.* Aeschin. orat. contra *Timarchum Ald.* editio: ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν ῥαντηρ. pro ἐντ. τῶν τῆς ἀγ. περιῤῥαντηρίων f. 173. ubi notandum, quod orator dicit, τῆς ἀγορᾶς περιῤῥαντήρια. *H. Wolf. septa fori.* Sicut et contra *Ctesiph.* f. 299. ubi *H. W. septa fori lustralia.* Nam alias, ut quidem *Gualterus* describit, in templis vasa fuere vel lavacra purgationis in adyti limine constituta: quae transire profanis nefas erat. *Acciaiolus* reddit *lotiones* in illo *Theodoreti*: τοῖς περιῤῥαντηρίοις τοῖς συνήθεσι χρήσασθαι. Serm. 7. f. 107. Interp. *Iosephi aspersorium* lib. 3. antiq. Iud. c. 5. licet ibi cum unico duntaxat ρ habeat tam edit. *Basil.* quam manu exaratus codex, quem habeo. Verba sunt: ἐντὸς δὲ τῶν πυλῶν (sc. τῆς σκηνῆς ἣν μωϋσῆς ἐποίησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ οὐδὲν ναοῦ μεταφερομένου διέφερεν) περιῤῥαντήριον ἣν χάλκεον (sic MS. cod. cum edit. *Basil.* χαλκαῖον quod ἐθνικὸν τῆς χάλκης. *Steph.* de *Urb.*) ὁμοίαν αὐτῷ καὶ τὴν κρηπῖδα παρεχόμενον. ἐξ οὗ τοῖς ἱερεῦσι τὰς χεῖρας ἀποπλύνειν, καὶ τῶν ποδῶν καταχεῖν παρῆν. *Cl. Alex.* latius videtur extendere, filiam *Pharaonis* venisse, inquiens, ad fluvium, in quem *Moses* coniectus: λουτροῖς καὶ περιῤῥαντηρίοις χρησομένην. interp. *ut se lavaret et aspergeret*, στρωμ. 1. f. 148. Seb.

τῶν περιῤῥαντηρίων] In templo, in foro, ad fores funestarum aedium stabant aquiminalia aqua plena, qua se aspergebant aspergillo aliquo ultro citroque commeantes. In *Onomast. Latino-Graeco* modo *amula*, modo *aspergillum* redditur τὸ περιῤῥαντήριον. Kuehn.

τῶν περιῤῥαντηρίων] MS. noster omisso τῶν, mendose περὶ ῥαντ. habet. Iung.

ἱερὸς] A voce ἱερὸς usque ad tmema 8. omnia ab alia manu in MS. nostro sunt addita: inque iis hoc tantum a vulgata lectione discrepat, quod pro ἁρμόττει ἂν μᾶλλον ε. τ. ου. κ. τ. ibi sit ἀνίερος ἥρμοστο τῇ διανοίᾳ μᾶλλον. quemadmodum et in MSS. *Seberi* et vet. cod. *Labbaei* fuisse video. Iung.

ἀβέβηλος] Dicit *Pollux* se non legisse apud veterem scriptorem hoc vocabulum, καίτοι, inquit, οὐδέπω ἐντετύχηκα τῷ ὀνόματι. V. C. qui habet ἐτετύχηκα sine dubio mendosus est. Apud recentiores passim obvia vox est. vid. *Procop.* de *Aedif. Iustiniani* p. 4. *Etymolog. Magnum* h. v. *Hesych.* in βέβηλον. *Suid.* in ἀβέβηλα. *Gloss.* reddunt *immaculatus: religiosus* etiam dici posset. Kuehn.

καίτοι] Ex *Labbaei* Excerptis adnotandum et hoc, post *καίτοι* legi *γράφεσθαι καὶ τοιῶδέ που*. Iungerm.

9.

βέβηλος] Notat auctor non satis exprimi significationem vocis *βέβηλος* per *ἀνίερος*, quo notatur locus *non purus, inquinatus*; at *βέβηλος* dici potest etiam *locus purus, qui neque sacer, neque sanctus est, neque religiosus, sed ab omnibus huiusmodi nominibus vacare videtur*, ut ICti loquuntur. Verbo, *Profanus*. V. C. legit, *τὸ γὰρ ἀνίερος ἥρμοστο τῇ διανοίᾳ μᾶλλον ἐπὶ τῶν καθαρῶν τόπων. ἀνίερος enim sensu magis caderet in locum purum*, quae lectio videtur vulgatae contra ire, sed videtur tantum. Nam vulgata accipit *ἀνίερος* de *polluto, contaminato* loco. *Vossiani* vero codicis lectio interpretatur de *profano*, qui potest etiam purus esse et dici, quatenus non religiosus est. unde in *Glossis βέβηλος, profanus* simul et *pollutus*, et *βεβηλῶ profano* aeque ac *contamino* redditur. vid. et *Phavor.* in *ἀνίερος*. utraque lectio cum re ipsa probe convenit, nisi quod vulgata magis facit ad mentem auctoris. Kuehn.

ἁρμόττοι ἂν μ. etc.] MSS. *ἥρμοστο τῇ διανοίᾳ μᾶλλ.* Seberus.

εἰ μέντοι] V. C. *εἰ δὲ χωρίον ἄβατον εἴη τοῦ ἱεροῦ, καλοῖτ' ἂν καὶ ἄδυτον καὶ ἀψαυστούμενον* etc. omisso *ἄψαυστον*. Caeterum *ἄδυτον Gloss. sacrarium* reddunt. *Servius penetralia* ad *Virgilii* lib. 6. *Aeneid.* v. 71. explicat per *secreta templorum*, et hoc ipso innuit, *adyta*, quo solis sacerdotibus patebat aditus, locusque erat vaticinationis. *Caesar* l. 3. de B. C. *Pergami in occultis ac remotis templi, quo praeter sacerdotes adire fas non est, quae Graeci ἄδυτα appellant, tympana sonuerunt.* Kuehn.

εἰ μέντοι] MS. noster: *εἰ δὲ χωρίον ἄβ. ε. τ. ἱεροῦ, καλοῖτ' ἂν καὶ ἄδυτον, καὶ ἄψαυστον*, etc. *Labb.* e suo vet. cod. saltem pro vulgato *τοῦτο* notavit esse *τούτου*. Idem doctiss. vir adnotat hic, *adytum τὴν ἐνδοτέρω τοῦ ἱεροῦ χώραν* vocare *Heliodorum* p. 104. ut partem anteriorem *προτεμένισμα*. Iungerm.

ἄδυτον.] *Caes.* lib. 3. de bell. Civ. c. 105. *Pergami in occultis et remotis templi, quo, praeter sacerdotes, adire fas non est, quae Graeci ἄδυτα appellant* etc. ad quae *Rhellicanus* Graeca vox *ἄδυτον* secretum, et penetrale sacrum dicitur, *ἀπὸ τοῦ α* privandi partic. *καὶ δύμι* ingredior, seu subeo. Seberus.

ἀθέατον] Nec oculis adeundum adytum, nedum pede. *Ἀθέατος* alias significat *eum, qui non vidit*, sed hoc loco est *μὴ βλεπόμενον, quod nulli visum est.* Kuehn.

ἀνάκτορον] *ἄνακτες* dicuntur dii, et speciatim *Castores* quorum templa etiam *ἀνακτόρια* vel *ἀνάκτορα*, quamvis et quorumvis deorum templa sint ita dicta. *ἀνάκτορον* Cereris *Hesych.* accipit de loco templi, in quo recondita sunt *ἀνάκτορα* i. e. *sacra arcana.* Kuehn.

10.

οἱ δ' ἀνειμένοι] Paulo supra *H. Steph.* adscripsit *καθιερωμένοι*, credo quod idem *τῷ ἀνειμένοι* denotet. Laudat haec vero *P. Leopardus* 7. emendat. 17. ubi de lucare, ex lucis Diis dicatis captato. Ita vero MS. noster *οἱ δ' ἀν. θ. τόποι, ἄλση, τεμένη, ἕρκη· ὁ δὲ περὶ α. κ. π.* Iung.

ἄλση] *Luci, τεμένη fana et delubra* sunt etiam absque luco interdum. *Ἕρκη Glossis δρύφακτα, Septa Varro* l. 6. de L. L. *omne templum debet circum septum nec plus quam unum introitum habere. Serv.* in l. ix. *Aeneid. in sacris aedibus et in tribunalibus septa, quae turbas prohibent, aulas vocamus.* conf. et *Hieronym.* in *Ezech.* p. 522. *Tom. I.* et *Herald. Advers.* p. 62. Kuehn.

εἰ δὲ καὶ ἄσυλον] G. V. ita: *τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἄσυλον καὶ κρησφυγετὸν καλεῖται, καὶ ἱεροὶ ὅροι, καὶ φύξιμον καὶ ἱκέταις ἀσφάλεια. ἡ δ' ἄνετος θεοῖς γε ἱερὰ ἀργάς.* Caeterum cum vulgata quoad *κρησφύγετον*, accentu in antepenultima, faciunt *Hesych.* et *Suidas.* quorum ille dicit *κρησφύγετα* esse *τὰ πρὸς τῆς χειρὸς στεγνὰ καὶ ὀχυρώματα, σπήλαια, οἱ διαλανθάνοντες τόποι.* hic vero *τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενὰ* (l. *στεγνὰ*) *καὶ ὀχυρώματα καὶ καταφυγή*, et vocabulo originem accersit a Cretensibus, qui sub *Minoe* maris domini et illud infestum habentes classibus, insulanis ansam dederunt, ut sibi circumspicerent speluncas, in quibus a Cretensium latrociniis tuta haberent receptacula. Kuehn.

εἰ δὲ καὶ ἄσυλον] Tmema 10. ita MS. noster scribit: *τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ἄσυλον καλεῖται* (et additum ab alia manu, *καὶ ἱεροὶ ὅροι*) *καὶ φύξιμον, καὶ ἱκέταις ἀσφάλεια· ἡ δ' ἄνετος θεοῖς γῆ ἱερά, ὀργάς.* Iung.

τοῦτο καὶ κρησφύγετον] P. P. *τοῦτο κρησφ.* Seb.

τοῦτο καὶ κρησφύγετον] In *Labb.* MS. deest particula *καὶ* ante *κρησφ.* et desunt *ἐφ' ὅσον τοῖς.* et *γῆ* alterum ante *ἱερὰ* proximum. Sed hoc noster MS. prae aliis bene, quod *οἰκέταις* vulgatum falsum indicat. Et *ἱκέταις* legendum sane vidi

antequam manuscriptum: de quorumlibet enim hic supplicum asylis certe agitur, non servorum vel domesticorum duntaxat. Et sic restituit quoque, ne quem sua laude, quod quidem ego sciam, defraudem, doctiss. *Meursius Comment.* ad *Lycophr.* in vers. 1135. ubi de eiusmodi supplicum profugiis docet. Iung.

ἱεροὺς ὅρους] *Strabo* de templo Ephesino l. 14. ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερὸν καὶ νῦν καὶ πρότερον, τῆς δ' ἀσυλίας τοὺς ὅρους ἀλλαγῆναι συνέβη πολλάκις. ubi ἀσυλίας ὅροι dicuntur qui hic sunt ἱεροὶ ὅροι *fines sacri*, intra quos supplicibus (recte enim C. V. habet ἱκέταις) securis esse licebat a manuum iniectione. Etsi enim οἰκέται, *servi*, quo magis iniuriis obnoxii fuerunt, eo saepius ad asyla confugere soliti sint, nihilominus tamen non omnes supplices erant servilis conditionis, eoque nomine haec lectio potior vulgata. Lectionem ἱκέταις dudum vidit *Sam. Petitus* in L. L. *Atticas* p. 12. de Asylis Graecorum *Tacitus* l. 3. *Annal.* Kuehn.

ἡ δὲ ἄνετος θεοῖς γῆ] P. P. ἡ δὲ ἀν. θεοῖς γῆ, ἱερὰ καὶ ὀργάς. *Helladius*: ὅτι ὀργὰς μὲν κοινῶς, φησὶ, πᾶσα ἡ γῆ, ὅσα ἐπιτηδεία πρὸς καρπῶν γονάς. ὀργάδα δὲ ἰδίως ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ταῖν θεαῖν ἀνειμένην, τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ καὶ τῆς Μεγαρίδος. *Phot. Bibl.* fol. 872. Seb.

ἄνετος θεοῖς γῆ] Elegantior lectio V. C. per ellipsin γῆς. ἡ δὲ ἄνετος Θεοῖς γε, *quae quidem Diis consecrata est, sacra*, ὀργὰς dicitur. γε illud innuit, quod ἄνετος latius pateat, nec Diis tantummodo, sed pecori quoque ἄνετον esse terram, quam *pascua* appellamus. vid. *Budaeus Comment.* L. G. Kuehn.

ὀργὰς] Quasi ἀργὰς, *inculta* et ab aratro intacta, ut quae usibus humanis exempta consecratione. contrarium est ἐργάσιμον χωρίον. ita ὄμπνιος ab ἀναπνεῖν. ὁμαρτῶν Aeolice pro ἁμαρτῶν. *Hesych.* h. v. idem in ὀρπη-σίδηρος, *curva falx*, qua proboscis elephantorum amputabatur, pro ἅρπη. De *orgeonibus* infr. viii, 107. Kuehn.

11.

περὶ οἰκοδομῆς ν.] Huius tmematis 11. inscriptio continens et duo insequentia, in *Labb.* MS. haec: περὶ οἰκοδομῆς νεῶν, ἱδρύσεως ἀγαλμάτων, καὶ ἀνατροπῆς τούτου. Idem in ipso tmemate post ἀναστῆσαι νεὼν, haec demum habet: λέγοις ἂν καὶ περιβαλέσθαι; alio nempe ordine. Ad hoc autem τμηματίῳ *H. Stephan.* in suo codice ita adnotavit: ἱδρύεται ναὸς καὶ ἱδρύεται ἄγαλμα ἐν αὐτῷ. *Eustath.* quae le-

gas ἐν παρεκβολαῖς εἰς τὴν γ' ῥαψῳδ. τῆς Ἰλιάδ. ibi tamen non ἐν αὐτῷ, sed ἐν ναῷ est: nec aliud intellexit etiam *Stephanus*. Subiungit autem ista verba *Eustathius* hisce praecedentibus: παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὕστερον, ἱερὰ ἡ λέξις, ἵδρ. etc. IUNGERM.

περιβαλέσθαι] C. V. περιβάλλεσθαι νεὼν καὶ νεὼν ἐργάσασθαι. KUEHN.

περιβαλέσθαι] MS. noster περιβάλλεσθαι νεὼν, καὶ ἐγεῖραι, καὶ ἀναστῆσαι. καὶ ποι. IUNG.

καὶ ἐνθεὶς] V. C. recte, συνθεὶς, νεοποιῆσαι, si ω adesset in τῷ, νεοποιῆσαι. KUEHN.

καὶ ἐνθεὶς] MS. noster καὶ συνθεὶς: prae quo profecto vulgatum ἐνθεὶς (quod in *Labb.* plane deest) nauci puto. IUNGERM.

καὶ ἐνθεὶς] Συνθεὶς legit FALCKENBURG.

φιλοτιμότερον] C. V. φιλότιμον δὲ, *Interpres* reddit, *usitatius*. mallem, *exquisitius et magis affectatum est.* quemadmodum φιλότιμοι *ambitiosi* solent esse elegantiores. Caeterum περιεργάσασθαι vel est περιττῶς ἡ ἐργασίᾳ μείζονι κατασκευάζειν *elegantius* et *maiori studio condere templum* simulacro, vel simpliciter notat, περιθέσθαι *circumdare*, ut qui in magna domo habitat, dicitur μεγάλην περιβεβλῆσθαι οἰκίαν. *Musonius* apud *Stobaeum* p. 20. KUEHN.

φιλοτιμότερον] MS. noster φιλότιμον δὲ καὶ τὸ νεὼν π. τ. α. et φιλοτιμότερον ad oram adpositum, *Labb.* MS. φιλοτιμώτερον. Sed istud τὸ ante νεὼν ita repositum est, priori, quod forte τὸν fuit, eraso prorsus. IUNG.

ἱδρύσασθαι] C. V. post hanc vocem habet: ἱερεῖς. καὶ στήσασθαι. ἐνστήσασθαι. ἐγκαινίσαι τῷ νεῷ etc. KUEHN.

ἱδρύσασθαι] MS. noster, ἱδρυσ. ἱερεῖς καὶ στήσ. et . . . IUNG. *Deficiunt hic quaedam in Iungermanni MSto.*

καθιέρωσις] In MSS. ultima huius sectionis vox est. SEBERUS.

Ἐργασία, ποίησις] Haec vocabula pertinent ad Sect. 15. quae est περὶ ἐργασίας. Caeteroquin *Gloss. Veterum* reddunt καθίδρυσις, *dedicatio*, καθοσιῶσαι, *devovere*, καθοσίωσις, *devotio*. καθωσιωμένος, *devotus*, *sacrosanctus*. KUEHN.

12.

ἀνατρέψαι] C. V. ἀναστρέψαι quod eodem recidit. *Hesych.* ἀνατρέπειν, ἀναστρέφειν. Usus tamen obtinuit, ut quandoque alterum prae altero frequentetur. καταβάλλειν in *Glossis diruere, demoliri, destruere.* KUEHN.

συγχέαι τὸν κ.] MSS. *ἐκχέαι*. Seb.

ἐκ βάθρων α.] C. V. *ε. β. ἀναστῆσαι ἢ ἀνασπάσαι, ἀκρωτηριάσαι, καὶ τὰ ὅμοια. Herod.* in *Terpsich. τὰ ἀγάλματα ἐπειρῶντο ἐκ βάθρων ἐξανασπᾶν, a sede sua revellere.* nam *exstirpare*, quod alio in negotio non esset reiiciendum, non quadrat h. l. ubi de imaginibus sermo est. *βάθρα* sunt *θᾶκοι ἀγαλμάτων, sedecula et bases simulacrorum.* Kuehn.

κατασκευάζοντες] P. V. et A. *κατασκευάσαντες*. et mox P. R. *ναούς*. Seb.

νεὼς] C. V. *ναοὺς*, qui et sequentia ita exhibet: *τεχνῖται, ἱερεῖς δὲ τοὺς μὲν περὶ τῶν νεῶν λιθοξόους. οἰκοδόμους, τέκτονας. φιλοτιμούμενος δὲ, νεωποιοὺς τε καὶ ἱεροποιούς. τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι. χειροτέχνας. ἀγαλματοποιοὺς. ἀγαλματουργοὺς καὶ θεοποιούς.* Sed vulgata lectio *περὶ τὸν νεὼν* merito praefertur, quia alium gignit sensum *τὸ, περὶ τῶν νεῶν*. Kuehn.

θεοποιούς] Vulgus ethnicorum, quod subtilitatem cultus per imaginem ad ipsum Deum tendentis ignorabat, in imaginibus haerebat, et ipsas Deorum nominibus aeque ac veneratione prosequebatur. hinc artifices etiam salutabat *θεοποιοὺς*, quasi ipsi essent Deorum architecti. *Horatius* etiam de simulacris idololatriae loquens, *nec templa*, inquit, *Deos habuere rectos.* Melius Patres Graeci, qui sacram scripturam *θεοποιοῦντα γράμματα* vocant, i. e. *quae verum nobis Deum eiusque cultum proponunt.* vid. *Clement. Protrept.* p. 56. et *Orig. exhort.* ad *Martyr. θεομάχος*, inquit, *ὁ τοῖς ἀπὸ τοῦ λόγου θεοποιηθεῖσι μαχόμενος. Cum Deo pugnat, qui iis adversatur, quae a verbo divinitus sancita sunt vel divinis honoribus affecta*, nobisque ut divina commendata sunt. si haec non placuerint, consulantur notae *Wetstenianae* i. e. eruditae in h. *Origenis* locum. *Martialis* de *Ethnicorum θεοποιΐᾳ* l. 8. *Epigr.* 24.

qui fingit sacros auro vel marmore vultus,
non facit ille Deos, qui rogat, ille facit.

conf. et *Philostr.* l. v. de V. A. c. vii. ubi hanc locutionem *σπερμολογίας* accusat. Kuehn.

13.

περὶ ἐργασίας] P. R. *περὶ ἀγαλματοποιῶν*. Seb.

σκληρὸν γὰρ etc.] V. C. post *τυπῶσαι* habet: *οὐχὶ δὲ μορφῶσαι, κοιλᾶναι δὲ λίθον ἱερεῖς. ἀντὶ τοῦ εἰς θεοῦ μ. δ.* ubi legendum putet aliquis *ἀντ' αὐτοῦ* pro illo (scilicet *μορφῶσαι*) dicendum esse, *εἰς θεοῦ μ. δ. Phavorinus*, qui pro more suo

hunc locum integrum transtulit in suum *Lexicon*, plane omisit τά, σκληρὸν γὰρ τὸ μορφῶσαι, ἀλλὰ καί. vide illum in ἐργάσασθαι θεόν. Kuehn.

ἀλλὰ καί] In MS. *Labb.* desunt illa ἀλλὰ καὶ et sic habetur in MS. nostro κοιλᾶναι δὲ λίθον ἐρεῖς, ἀντὶ τοῦ εἰς θ. μ. διαγλ. διατυπῶσαι, διαρθρῶσαι διαξ. ordine leviter mutato, et quatuor καὶ omissis. Iung.

14.

ὀνόματα τῶν θεοὺς θ.] MSS. περὶ (τῶν) θεραπευτῶν θεῶν, καὶ θεραπευτρίδων. Seb.

ὀνόματα τῶν θεοὺς θ.] Pro vulgato titulus in MS. talis est ad oram collocatus, περὶ θεραπευτῶν θεῶν καὶ θεραπευτρίδων, qualis et in MS. *Seberi* et *Labb.* suis; nisi quod hic περὶ τῶν θ. habent. Iung.

Ζάκοροι] *Gl. Veterum*, *antistites* reddiderunt. προφῆται dicuntur et ὑποφῆται apud poetas, idque respectu Dei, cui ὑποφητεύουσι. Caetera v. nihil different a Prophetis. θύτης *Philoxeni Glossis* est *Popa*, *Popax*. *Cyrill. Gl.* καθαρτὴς legunt exponuntque *Purificus*. posset *Expiator*, ut Piatrix, dici, qui victimis piacularibus iram coelestem placabat. Χρησμολόγοι in *Gloss.* sunt *Harioli*. C. V. ὑπηρέται, θεουργοὶ mutat in ὑπειρῆται θεοῦ. τὸ δὲ θυηπόλοι, porro inquit, ποιητικώτερον. Kuehn.

χρησμοδόται] χρησμοδόται a nostro MS. abest. Iung.

ὑπηρέται θ. etc.] In MS. nostro sic est scriptum: ὑπηρέται θεοῦ· τὸ δὲ θυηπόλοι ποιητικώτερον: *Labb.* ex suo notat: ποιητικώτερος γὰρ τὸ θυηπόλοι. quo pacto potius ποιητικωτέρως scribi debebat. Illud θεουργοί, quod in MS. nostro hic scilicet multis modis decurtato, non est, adfert ex *Polluce H. Iunius* in *Nomenclat.* ubi ad vocem *Sacrificus* synonyma congerit: de qua voce hic nihil pronuncio: certe ὑπηρέται θεοῦ hic cum MS. nostro legendum potius quam simpliciter ὑπηρέται non dubito. Iung.

περὶ θηλειῶν] Nullus in nostro et *Labb.* MS. titulus. Iungerm.

προφήτιδες, ἱέρειαι] MSS. ἱέρειαι, προφήτ. Seb.

προφήτιδες, ἱέρειαι] Ordine inverso MS. ἱέρειαι, προφήτιδες; sic et *Seberi* MS. Ex *Labb.* MS. talis lectio: αἱ δὲ ἱερεῖαι, προφήτιδες, καὶ ἔργ. μυστ. προφ. καὶ ἔργου μυστικοῦ προφέτιδες. Iung.

ἱέρειαι] Alii malunt ἱερεῖαι, quia formatur ab ἱερεύω. vid. *Phavor.* in ἱέρεια, cui adversatur *Thomas* in *Eclogis*

voce *ἱέρεια*. *Hesych.* *ἱερεία, ἁγία, ἣ οὐ θέμις ἰέναι πρὸς ἄνδρα παρθένον*. ita enim legerem istum locum vel *παρθένιον*. quid sit *ἀνὴρ παρθένιος*, notum est. *Glossae.* *ἱέρεια camilla.* Kuehn.

καὶ τὰ] C. V. habet *τὰ δὲ λοιπά*. Kuehn.

καὶ τὰ] Pro *καὶ τὰ* MS. noster *τὰ δέ*. Iung.

ἐν Δελφοῖς] *Thucyd.* et alii *πρόμαντιν* vocant. *Max. Tyrius serm.* 26. *ἡ μὲν πρόμαντις καθίζουσα ἐπὶ τρίποδος ἐμπιπλαμένου δαιμονίου πνεύματος, χρησμῳδεῖ.* Caeterum V. C. *πυθιὰς* habet ad formam *φοιβάς*. Kuehn.

Πυθία] MS. *Labb.* *πυθιάς*. ut et in MS. nostro repositum, qui alias *πυθία* habebat. Iung.

15.

περὶ μαντείων, κ. μ. τ. κ. α.] P. R. *περὶ μαντείου, καὶ μάντεως, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν*. Seb.

περὶ μαντείων, κ. μ. τ. κ. α.] Titulus sectionis 18. talis in margine MS. nostri notatur: *περὶ μαντείου, μάντεως, καὶ τῶν κατ' αὐτόν*. *Labb.* *περὶ μάντεως, μαντοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτ.* Iung.

ὁ μὲν τόπος] P. V. *ὁ μέντοι πόπ.* Seb.

καὶ ε. κ. κατ. κ. ε. κ. κατ. ε. θ.] *Καὶ* ubique abest a MS. nostro. Iung.

ὥσπερ καὶ ὁ χρῶν] C. V. *οὕτω δὲ καὶ ὁ χρῶν ἀνὴρ λέγεται καὶ ἐνθουσιῶν κεκινημένος ἐκ θεοῦ, ἀναβακχευόμενος πλήρης*. Kuehn.

ὥσπερ καὶ ὁ χρῶν] MS. noster *οὕτω δὲ καὶ ὁ χρῶν ἀνήρ, ὃς λέγεται καὶ ἐνθ.* Iung.

καὶ κ. ε. θ. κ. α. κ. π. θ. κ. π.] *Καὶ* a nostro MS. in his abest. Iung.

ἀναβεβακχευμένος] MS. noster *ἀναβακχευόμενος*. Iung.

παραλλάττων] P. P. *παραλαβὼν ἐκ θ.* Seb.

παραλλάττων] Hic non simplex vel quaevis innuitur mutatio, sed talis, ut vaticinanti *non vultus, non color unus, non comptae* manserint *comae.* Ergo si rem ipsam dicere velimus, *παραλλάττων, κεκινημένος ἐκ θεοῦ*, est *divino furore correptus*, ita motus mutatusque ut sana mens sua sede emota fuerit. *παραπαίων, παρακόπτων, παρακεκινηκὼς ἐκ θεοῦ*, eadem ratione dixeris. Kuehn.

τὸ πνεῦμα δὲ ε.] Noster MS. *τὸ δὲ πνεῦμα εἰπ.* ut et *Labb.* Iung.

ἆσθμα] Prius *ἆσμα* in MS. nostro fuit, quod mutatum in *ἆσθμα*. *Labb.* *μαντικὸν ἆσθμα δ.* Scribe et *θεῖαν*, ut etiam in MS. paroxytone. Iung.

16.

τὰ δὲ ῥήματα τ. etc.] Sic MS. noster *τὰ δὲ ῥήματα* (in ora inserendi causa additum *τῶν τῷ ἀνδρὶ συμβαινόντων*) *ἐνθουσιάσαι, ἐπιθειάσαι, καταλειφθῆναι* (quamquam id vitiosius etiam primum scriptum, *καὶ τὰ λειφθῆναι*) *καὶ τὰ ὅμοια, ὅσα εὐφώνως ἀπὸ τῶν προειρημένων μετοχῶν σχηματίζεται.* Reliqua sunt ab alia manu in margine addita post *καταλειφθ.* scilicet; *κατασχεθῆναι, ἀναβακχ. πλ. θ. τ. δ. ἑ. κ.* Iung.

καταληφθῆναι] C. V. *καταλειφθῆναι*, male, quale est et sequens *πληρῶναι* loco *πληρωθῆναι. ἐνθουσιάσαι* in Gl. *lymphari, mente captum esse. ἐπιθειάσαι* est *imprecari.* Kuehn.

ἀναβακχεῦσαι] *Ἀναβακχευθῆναι.* Falck.

ἐπιπνευσθῆναι] P. V. *ἐμπνευσθῆναι.* Seb.

κακόφωνον] Post *κακόφωνον* C. V. addit, *καὶ τὰ ὅμοια. ὅσα εὐφώνως ἀπὸ τῶν προειρημένων μετοχῶν σχηματίζεται. τὰ δὲ τοῦ πράγματος ὀνόματα* etc. Kuehn.

τὰ δὲ ὀνόματα τ. π. κ.] MS. noster *τὰ δὲ τοῦ πράγματος ὀνόματα, κατακ.* Iung.

κατακωχὴ] *Arist.* H. A. l. 6. c. 18. de vaccis taurum adpetentibus: *οὕτω γὰρ σφόδρα κατακώχιμοι γίνονται τῷ πάθει, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτῶν κρατεῖν μηδὲ λαμβάνεσθαι τοὺς βουκόλους.* Kuehn.

καταβολὴ] MS. noster auctius *καταβολὴ, κατηβολὴ, κ.* quod alterum ex nulla errantis repetitione, sed ab ipso auctore profectum arbitror. Etymologus in *ἀτύζων.* — *ὁ δ' ἠέρα παῦρον ἀτύζει, Οἷα κατηβολέων.* — *ἀντὶ τοῦ καταπίπτων σώματι καὶ ψυχῇ.* — *ψυχῇ δ' αἰδωνέα λεύσσει.* qui versus ex *Nicandri Alexipharm.* sunt, ubi Scholiastes potest adiri, qui illud *κατηβολέων* explicat *ἐν καταβολῇ ὤν*: unde et Doctiss. *Caninius* in suis *Hellenismis*, ubi de litera *η* tractat, mutuatus est. Idem itaque, in hac re divina, *κατηβολὴ*, quod *καταβολή.* Laudant et viri docti *Galenum Lexic. Hippocr.* qui *κατηβολῇσι* adserat pro *περιοδικαῖς ἀρχαῖς παροξυσμῶν.* Quamvis *Foesius* in sua *Oecon. Hippocr. καταβολῇσι* (ut alii cum *Varino* leg.) malit. Editio certe *Varini Favorini* quae avi mei materni *Io. Camerarii* studio prodiit, sic habet: *κατηβολήσει, περιοδικαῖς ἀρχαῖς παροξυσμῶν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.* ubi scribendum scilicet *κατηβολῇσι* fuerit. Nolim quoque addere, quod Iones passim *τὸ α* in *η* soleant vertere, cuius Dialecti et *Hippocratem* inter principes novimus Idem, nisi fallor, erit apud *Hesychium* reponendum: ubi enim in ipsius *Lexico* incipiunt vocabula quorum primae literae *κατη*,

sic legitur: *καταβολή. τὸ ἐπιβάλλον Εὐριπίδης τημένῳ καὶ πελιάσιν. καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος, καὶ ὁρμή. καὶ μερὶς, καὶ ἱερὰ νόσος*, etc. Hic, inquam, *κατηβολὴ* legendum arbitrer. Nam de voce *καταβολὴ* supra iam dixerat aliquot paginis ante. Et quando tandem Clariss. noster *Heinsius Hesychium* dabit illustratum? *ἔξεχ', ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.* Sed .... Iung. *Deficit hic Commentarius Iungermanni, et demum in Segmenti* 23. *fine iterum incipit.*

ἐνθουσιασμὸς] C. V. post *ἐνθουσιασμὸς: καὶ τὰ ἐπὶ τούτων ἐπιῤῥήματα. οἷον ἐνθέως.* et post *ἐπιτεθειασμένως* habet, *καὶ τὰ ὅμοια.* Kuehn.

17.

πᾶν χωρίον, et mox *ἀνάκτορον*] C. V. *πανχωρίον* et *ἀνακτόριον.* Kuehn.

καὶ μαντεῦσαι] P. V. *καὶ τὸ μαντ.* Seb.

προθεσπίσαι] Codex MStus *Chartaceus*, qui olim *Demetrii Chalcocondylis* fuit, postea *Andreae Schotto* donatus, nunc in *Bibliotheca* P. S. I. asservatur *Antwerpiae*, cuius usum per amicum impetravi, unde eum deinceps nominabimus *Codicem Antwerpiensem*, primoribus literis C. A Codex, inquam, ille hic demum incipit legitque *θεσπίσαι*, quod C. V. quoque agnoscit, et posterius *ι* in *διθυραμβιώδης* puncto subnotatum habet. Kuehn.

τὸ δὲ θεσπιῳδῆσαι δ.] Voces *τὸ δὲ* et *διθυραμβιῶδες* delet. Falck.

ἀνελεῖν autem pro vaticinari dicunt Iones] In Graeco nihil de Ionibus. *Herodotus* tamen libr. I. f. 4. *ἣν μὲν δὲ τὸ χρηστήριον ἀνέλη μιν βασιλέα εἶναι.* *Si oraculum respondisset, hunc esse regem.* Et statim post *ἀνεῖλέ τε δὴ τὸ χρηστήριον, oraculum respondit.* Item libr. 6. f. 225. *οἱ μάντιες τὸν αὐτὸν τοῦτον ἥρωα ἀναίρεον εἶναι*, itemque alibi. Verum nec apud Atticos frustra sis si quaeras. vide *Bud.* comm. Gr. l. col. 305. Seber.

18.

μαντεία] Hic sequitur in V. et A. *χρησμὸς, λόγιον, χρησμολόγιον, φήμη ἐκ θεοῦ* etc. Kuehn.

μάντευμα] Hic sequitur in C. A. *ἱρεῖς δὲ καὶ διαλῦσαι τὰ μ.* paulo post iterum uterque Codex *τεθεσπισμένα* habet, omisso *πρὸ.* C. V. subiungit *καὶ τὰ ὅμοια.* Kuehn.

τὰ μεμαντευμένα] P. V. *τὰ μαντεύματα.* Seb.

προτεθεσπισμένα] A. et P. V. *Τεθεσπ.* absque praeposit. Seb.

πυθόχρηστον] Hoc vocabulum retinendum fuit in Latina versione, non enim est, quo possit satis exprimi. *θεμιστεύειν* etiam peculiari voce dicebatur *Phoebus* vel *Pythia*, cum oracula edebat. *θεωροὶ legati* ad oraculum vel consulendi vel sacrificandi vel utriusque causa missi. Via sacra, qua ibant ad oraculum aeque ac navis, qua eodem vehebantur, *θεωρὶς* dicta. *θεωροὺς* quoque *θεοπρόπους* vocant. Kuehn.

θεωροί] Dicuntur, ut Phavorinus inquit, non modo spectatores, sed et ii, qui ad divinorum oraculorum inquisitionem mittuntur, aut rerum divinarum curam gerunt. Gualth. vid. infra II, 64.

19.

τὸν δὲ χρῶντα etc.] C. V. *ὁ δὲ χρῶν, προφήτης. μάντις* etc. Kuehn.

καλέσοις] P. V. *καλέσαις*. Seb.

καλέσοις] Pro *καλέσοις* rectius ex C. A. *καλέσαις* legendum. Kuehn.

τὸν θεσπιῳδόν.] *Falckenburgius* legit *ὁ θεσπιῳδός*. et ita quoque videtur legisse *Interpres*.

ἔχοις δ' ἂν etc.] C. V. *εἴποις δ' ἂν ἐπ' ἄλλης χρείας. ἥκεν μαντεῖον ἐκ θεοῦ. ἡ φήμη, μάντευμα. ἢ λόγιον, καὶ ἐξέπεσε χρησμός. ἠνέχθη. ἀνεῖπεν ὁ θεός. ἀνεῖλεν ἀνεφθέγξατο μέτρῳ.* C. A. non differt a vulgato, nisi quod omittit, *ἀνεφθέγξατο ἀμέτρως*. Kuehn.

ἧκε μάντευμα ἐκ θεοῦ] P. V. *ἥκεν ἐκ θεοῦ μάντ.* Seb.

[*ἀμέτρως*. Cod. Vos. *μέτρῳ*. Lego *ἐμμέτρως*. Illud *ἀμέτρως* ineptum: neque enim prosa oratione dabantur oracula. Toup.]

ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ] A. *ἐν ἐμμέτρῳ τόνῳ*. Seb.

τὸ θεομαντεῖν] C. A. *τὸ θεομανεῖν. θεοκλυτεῖν.* adeoque recte repudiat vocem nihili *θεομαντεῖν*. Kuehn.

θεόληπτος] Correptitius. Kuehn.

20.

περὶ τῶν θεοὺς ν.] MSS. hanc sectionem cum seq. coniungunt tali titulo: *περὶ εὐσεβοῦς καὶ ἀσεβοῦς, εὐσεβείας καὶ ἀσεβείας*. Recens tamen *Pal.* partic. *καὶ* utrobique omittit. Seb.

περὶ τῶν θεοὺς ν.] Inscriptiones titulorum huius et sequentis sectionis, coniungit in unum C. V. ita: *περὶ εὐσεβῶν, ἀσεβῶν*. Kuehn.

εὐσεβής] Hunc locum integrum exscripsit *Phavorinus* in *εὐσεβής*. ubi *φιλοθύτις* per *ι* male scribitur. vid. *Cyrillum*

contra *Iulianum* l. x. ubi *Abrahamum* Patriarcham demonstrat certo respectu fuisse φιλοθύτην. vid. et *Philostr.* l. v. A. V. c. 7. deinde legit, φιλεορτάστης, et alia exigui momenti. Kuehn.

ἱερουργικός] P. R. ἱερουργός. Seb.

ἔνθεος] ἔνθεος in Gl. *divinus.* Kuehn.

21.

ὁ δὲ ὑπερτιμῶν] V. C. ὁ δὲ ὑπερβάλλων. at C. A. illud ὑπερβάλλων in margine habet ascriptum. Kuehn.

δεισιδαίμων δ.] Haec duo vocabula *superstitiosum,* non, ut *Interpres* vult, *Deos venerantem timentemque,* designant. Nam secundum *Servium superstitio* est *timor superfluus et delirus* in *Aeneid.* 8. v. 187. *Vana superstitio veterumque ignara Deorum.* quamvis non diffitear, esse, ubi δεισιδαίμων in bonam partem accipitur. Kuehn.

βλεπιδαίμων.] MSS. βλεποδαίμων. [Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 769. *G. D.*] *Hesych.* et *Suid.* βλεπεδαίμων. addente illo quidem: ὁ ὑπὸ νόσου κατεσκληκώς, καὶ κακόχρους ὑπὸ δαιμόνων· hoc vero: ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις, καὶ οἷον ὑπὸ δαιμόνων πληγείς. Seb.

βλεπιδαίμων.] Ex *Hesych.* l. βλεπεδαίμων. qui morbo superstitionis contabuit, et a nimio Daemonum metu contraxit cadaverosam faciem. Solent enim superstitiosi lurido colore prae se ferre, et ipsa statim facie fateri, quis pectus insederit hospes. βλεπεδαίμων Graecis est ὁ ὑποβλεπόμενος, ὁ ὑφορῶν τὸν δαίμονα, qui sibi male metuit a Daemone, *eumque colit,* ne *noceat.* Kuehn.

ἀθέμιτος] A. et P. V. ἀθέμιστος. sed in fine huius sect. P. V. perinde ut ed. ἀθεμίτως. Seb.

ἐναγής] ἐναγής in Gl. est, *inquinatus, sceleratus.* Kuehn.

θεοστυγής] C. V. τὸ δὲ θεοστυγὴς τραχύτερον, τραγικὸν, ubi duae videntur concurrere lectiones, vel omissum est καὶ post τραχύτερον. Kuehn.

ὀνόματα δὲ] C. A. ὀνόματα τοῦ π. in margine vero est τὰ δέ. Kuehn.

22.

ἀθεότης] Addit hic C. V. δῆλα δὲ καὶ τὰ ἐφ' ἑκατέρου τούτων ῥήματα, εὐσεβεῖν etc. Kuehn.

ἀνοσιουργεῖν.] Innuit Auctor αἰσχρουργίαν, quae fit αὐτῷ τῆς φωνῆς ὀργάνῳ. vid. *Hesych.* in λεσβιάζειν, ubi legerem

πρὸς ἄνδρα στόματι στύειν. quod idem est cum λειχάζειν. vid. eundem in ἀῤῥητουργίᾳ. Kuehn.

ἐπιῤῥήματα] P. R. ἐπίῤῥ. εἴη, ἐπὶ μ. Seb.

ἐπιῤῥήματα] C. A. εἴη προσθετέον. Kuehn.

εὐσεβοῦς] P. V. et A. εὐσεβῶς. paulo post A. θεοφίλως, et mox cum *Aug.* etiam P. V. ἀσεβῶς. Seb.

εὐσεβοῦς] C. A. εὐσεβῶς. et mox etiam ἀσεβῶς. Kuehn.

23.

ὀνομάσαις] P. R. ὀνομάσεις. Seb.

ἀρχεῖον] C. V. coniungit ἱερὸν ἀρχαῖον, ut mox, ἀρχαιόπλουτον. C. A. omisso τὸ sine dudio habuit ἀρχαῖον, sed erasum est, ita, ut vix vestigium appareat, quae lectio sine dubio vera est. Non enim hic agitur de ἀρχείῳ *palatio*, sed, *templo*, quod ab antiquitate, opibus, et praesentia numinis commendari solet. Post πολυτάλαντον subiicit C. A. καὶ τὰ ὅμοια, sed in margine. Kuehn.

θεῖον, ἔνθεον] MSS. ἔνθεον, θεῖον. Seb.

περὶ ἐπωνυμίας θεῶν] P. R. περὶ θεῶν οὐρανίων, χθονίων, καταχθονίων, σωτήρων. Seb.

περὶ ἐπωνυμίας θ.] In utroque MSto ita se habet inscriptio: περὶ θεῶν οὐρανίων, χθονίων, καταχθονίων καὶ σωτήρων. Kuehn.

υπερουράνιοι] P. R. ὑπουράνιοι. Seb.

θεοὶ ὑπερουράνιοι] C. V. Θεὸς δὲ ἐρεῖς ὑπερουράνιος καὶ ἐπουράνιος καὶ ὑπουράνιος. αἰθέριος. ἐναέριος καὶ ἐπίγειος. ἔλεγον δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπιχθονίους καὶ ὑποχθονίους ἐστιούχους. πατρώους. ξενίους. φρατρίους. φρουρίους. ἀγοραίους. ἐπικαρπίους. τροπαιούχους. ἱκεσίους. τροπαίους. ἀποτροπαίους λυσίους etc. C. A. casum servat vulgatae lectionis, sed καὶ saepius omittit, et post φράτριοι etiam habet φρούριοι καὶ ἀγοραῖοι. Kuehn.

ἐναέριοι] MSS. ἀέριοι. Seb.

ἐπίγειοι κ. ο. α. ε.] In *Labb.* MSS. est ἐπίγειοι, οἱ αὐτοὶ καὶ ἐπιχθ. Iung.

καὶ οἱ αὐτοὶ] In *Labb.* MS. deest καὶ. Iung.

24.

χθόνιοι, υ. κ.] MSS. χθόν. καὶ ὑπ. καὶ καταχθ. Seb.

πολιοῦχοι] C. A. πολιοῦχοι non habet *post* τρόπαιοι subiicit ἀποτρόπαιοι et ἀσφάλιος per ι. Kuehn.

πολιοῦχοι] In MS. *Labb.* deest τὸ πολιοῦχοι. Iung.

Paterni] Patrii, *Aen.* 2, 702.

Dii patrii servate domum, servate nepotem. *Georg.* 1, 498. *Dii patrii indigetes.* Iidem autem et *penates* *Dionys. Halicarnass.* lib. 1. antiq. fol. 54. τοὺς δὲ θεοὺς τούτους Ῥωμαῖοι μὲν Πενάτας καλοῦσι. οἱ δ' ἑρμηνεύοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν τοὔνομα, οἱ μὲν Πατρῴους ἀποφαίνουσιν, οἱ δὲ Γενεθλίους. εἰσὶ δ' οἱ Κτησίους, ἄλλοι δὲ Μυχίους, οἱ δὲ Ἑρκίους. etc. vid. ibid. not. *Fr. Sylb.* Item *Gyrald. Synt.* 15. fol. 422. SEB.

φράτριοι] Lectionem hanc etiam loco vulgatae, quae φάτριοι habebat, recepit. FALCK.

τρόπαιοι] Addendum, ἀποτρόπαιοι. Ethnici olim duobus cuique attributis geniis: bonum nominabant ἀποπομπαῖον, ἀποτρόπαιον, ἀλεξίκακον, λύσιον, φύξιον, et δαίμονα λύοντα τὰς ἀράς. vid. *Peucerum* de *Divin.* pag. 288. SEB.

Aversores] Averrunci, *Rhodigin.* 14. extremo: in propinquo dei, quos ἀποτροπαίους dicunt: apud quos omnia fiunt, quae facienda Graeci arbitrantur ad mala averruncanda, id est, εἰς ἀποτροπὴν κακῶν. *Varro* lib. 6. de ling. l. p. 58. *a vertendo averruncare; ut Deus, qui iis reb. praeest Averruncus. Itaque ab eo precari solent, ut pericula avertat.* vid. et *Gell.* 5, 12. SEB.

ἀσφάλειοι] MSS. ἀσφάλιοι *Neptuni* cognomina ἀσφάλιος, et ἀσφαλίων. vid. *Plut.* in extr. vit. *Thesei* et *Gyral.* syntag. 5. fol. 157. *Oppianus* rationem reddens, ut *H. Steph.* videtur,

γαίης τ' (inquit)· ἀστυφέλικτα ποσειδάων ἐρύοιτο
ἀσφάλιος, ῥιζοῦχα θεμείλια νέρθε φυλάσσων.

in fine ἁλιευτικῶν. Sed *Cl. Rittershusius* legit ἀσφαλίως. SEB.

φυτάλιοι] P. V. φιλάλιοι. reliqui duo similiter editis. Alias φυτάλμιος *Iovis* epitheton *Hesych.* et *Phavor.* indeque *Pollux* statim subiicit: τὰ πολλὰ δ. τ. καὶ (MSS. ὡς.) ἴδια. SEB.

φυτάλιοι] MS. *Labb.* habet φυστάλιοι. IUNG.

τὰ πολλὰ δὲ τούτων καὶ] Absunt a *Cod. Antw.* KUEHN.

ἴδια ἐστὶ τοῦ διός etc.] *Vossii Codex.* ἰδίως ἐπὶ τοῦ Διός. ὥσπερ καὶ ὁ ὑέτιος καὶ ὁ καταιβάτης· ἔνθα ἂν κεραυνὸς κατενεχθῇ καὶ φράτριος. C. A. in textu legit ὡς ἴδια τοῦ Διός. in margine vero, ἄλλως. ἰδίως ἐπὶ τοῦ Διός. idem pro iis, quae infra sequuntur. καὶ ἐνοσίχθων, καὶ τοιαῦτα ὅμοια, legit: τὸ ἐνοσίχθων καὶ τὰ τοιοῦτα. Ex his posset locus integer ita constitui. τὰ πολλὰ δὲ τούτων ὡς ἴδια ἐπὶ τοῦ Διός, ὥσπερ καὶ ὁ ὑέτιος καὶ ὁ κ. ε. α. κ. κ. καὶ παρ' Ἀθηναίοις φράτριος, καὶ

τὰ τοιαῦτα ἰδίως ἐπὶ τοῦ *Διός*. τὸ γὰρ νεφεληγερέτης ὥσπερ καὶ τὸ ἐνοσίγαιος etc. potest et vulgata sine incommodo retineri. Caeterum λύσιοι dicuntur Dii, qui credebantur solvere et irritas facere diras devotiones. Alia de causa *Bacchus* λύσιος dictus, de quo *Suidas* in λύσιοι τελεταὶ et *Hesych.* Καθάρσιοι, ἀγνῖται praeerant expiationibus caedium. φύξιοι a fugitivis et exulibus invocati. σωτῆρες nautas e periculis naufragii eripiebant. ἀσφάλειοι in terrae motu, παλαμναῖοι contra homicidas implorati, amicis praesidebat *Iupiter* φίλιος, vicinis ἐφέστιος, collegis ἑταίριος, hospitibus ξένιος, coniuratis ἐνόρκιος, supplicibus ἱκέσιος, fratribus et cognatis ὁμόγνιος. vid. *Dion. Chrysost. Orat. I.* περὶ βασιλείας. Auctorem libri de *Mundo*. *Themist. Orat.* de *Philadelphia* et *Scholia* in *Aiacem Sophoclis* p. 15. *edit. Francof.* Kuehn.

ἴδια ἐστὶ τοῦ *Διός* etc.] MS. *Labb.* ἴδια ὡς τοῦ διός· ὥσπερ ουέτιος καὶ ὁ καταβ. ἔνθα ἂν κεραυνὸς κατενεχθεὶς, καὶ παρ' ἀθ. φράτιος. Iung.

ὑέτιος] P. V. ὑφέστιος. Sed *Aristoteli* etiam (si verus is auctor) *Iupiter* ἀστραπαῖός τε καὶ βρονταῖος καὶ αἴθριος καὶ αἰθέριος, κεραύνιός τε καὶ ὑέτιος, ἀπὸ τῶν ὑετῶν καὶ κεραυνῶν καὶ τῶν ἄλλων καλεῖται. lib. de *Mundo* cap. ult. Seb.

καὶ ἐνοσίχθων] MS. *Labb.* habet: καὶ τὸ ἐνοσίχθων καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ. Iung.

ἀνείσθω] *Relinquantur Poëtis*, idem quod συγχωρείσθω. Kuehn.

25.

περὶ τῶν προσιόντων] C. A. περὶ προσελεύσεως τῆς πρὸς θεὸν αἰτήσεως καὶ θυσίας. Kuehn.

περὶ τῶν πρ. θ.] Talis titulus τμήματι κδ' in margine MS. adpositus, qualis et in *Labb.* περὶ προσελεύσεως τῆς πρὸς θεοὺς, αἰτήσεως καὶ θυσίας. Ipsum tmema alio verborum modo ita ab initio in nostro MS. Ἐρεῖς δὲ καθῆραι, καθαρῶσαι, περιρᾶναι (scrib. potius περιῤῥᾶναι) ἀποῤῥυψάμενον, ἁγνεύσαντα, ἡγνισμένον, ὡσιωμένον, καθαρὸν, ὑπὸ νεουργῷ στολῇ, πολυτελῇ ἐσθῆτι (adscripta, ὑπὸ νεοπλυνεῖ ἐσθῆτι, et ἐντυγχάνειν θεοῖς) προϊέναι (emendatum tamen ab alio προσιέναι) θεοῖς, πρόσοδον etc. alia interiecta desunt. Iung.

τὸ δὲ προσιέναι] C. A. Τὸ δὲ ἱεροῖς προσιέναι. C. V. ἐρεῖς δὲ καὶ καθῆραι. καθαρεῦσαι. περιῤῥάναι. ἀποῤῥυψάμενον. ἁγνεύσαντα. ἡγνισμένον. ὡσιωμένον. καθαρόν. ὑπονεουργῷ στολῇ. πολυτελῇ ἐσθῆτι. C. A. περιῤῥανάμενον. ἀποῤῥιψάμενον.

ἁγνισάμενον, sed supra ι scriptum ευ, uti mox ἡγνισμένον itidem ευ supra ι habet. Kuehn.

τὸ δὲ προσιέναι.] In *Labb.* MS. est: τὸ δὲ ἱερεῖς προσ. Iung.

καθαρεύσαντα.] MS. *Labb.* καθαράσαντα. Iung.

περιῤῥανάμενον.] P. V. et A. περιραν. vid. supr. segm. 8. Seb.

ἀπονιψάμενον] In MS. *Labb.* deest. Iung.

ἁγνισάμενον] P. R. ἁγνευσάμενον. Seb.

ἁγνισάμενον] In MS. *Labb.* pro ἁγνισ. est ut in uno *Seb.* ἁγνευσάμενον, et pro ἡγνευμένον, ἡγνευσμ. Iung.

ἐσθῆτι,] Distinctionem commaticam non agnoscit C. A. Kuehn.

ἐσθῆτι] MS. *Labb.* auctius ut noster, ἐσθῆτι, καὶ πολυτελῆ ἐσθῆτι. Notabis itaque haec quae vulgo desunt, quaeque ex MSS. supplere potes: notabis et ἡγνισμένον in nostro MS. pro vulgato ἡγνευμένον, aliter reformat *Labb.* nempe in ἡγνευσμένον, ut indicavi. Caeterum *Luc. Fruterius* 2. Veris. 6. ubi *Tibulli* versiculum ita emendat:

Lota tibi est hodie, sibi se laetissima comsit.

De Sulpitia sacrificante inter alia quibus suam emendationem firmat et ἀπονιψαμένους hinc e *Polluce* adfert. Quod vero ad vestes ipsas *I. Lipsius* 1. Elect. 13. ubi docet per dies privatim aut publice laetos, togas recentes sumpsisse veteres, et usu nondum sordidas aut obsoletas: *Pollux*, ait, *id exprimit*, ὑπὸ νεουργῷ στολῇ, ὑπὸ νεοπληγεῖ ἐσθῆτι. Quam lectionem unde hauserit, nescio: νεοπλυνεῖ enim istud quod legitur in vulgatis et MSS. nemo credo in dubium revocaverit. Iung.

εὔχεσθαι] Noster MS. ἔχεσθαι habuit: sed id correctum est, facto εὔχεσθαι. Iung.

ἀνατείνειν τὰς χεῖρας] MS. ad oram χεῖρας ἀνατείνειν sine τάς. quod sequitur ἐντυγχ. ϑ· antea iam dixi paulo superius etiam in margine MS. fuisse adscriptum. Iung.

26.

καταχαλεῖν] C. V. καταβαλεῖν ϑ. καὶ ἀναβαλεῖν. αἰτεῖν. C. A. nihil mutat, κατακαλεῖν in deorum vel daemonum potius evocationibus ad incantamenta usurpari solet. hinc invocationes magicae quandoque κατακλήσεις dictae. Kuehn.

ἀνακαλεῖν θεοὺς, αἰτεῖν.] MS. καὶ ἀνακαλεῖν, αἰτεῖν π. τ. ϑ. τἀγαθά. Iung.

ἐπαντιβολεῖν καὶ] *Obtestari vel supplicem esse.*) ἀπαντιβολεῖν καὶ ἀντιβολεῖν supplicare [παρὰ τοῖς ὕστερον. h. e. apud *Homeri* posteros, *Eust. Od.* f. 762.] significant: παρὰ τὸ ἄντην ποδῶν βάλλεσθαι ἤτοι ῥίπτεσθαι τοὺς ἱκετεύοντας. Gualth. [ex *Eust. Il.* f. 366.] Seb.

ἐπαντιβολεῖν καὶ] Haec absunt a C. A. at C. V. καταντιβολεῖν legit non male. Kuehn.

ἐπαντιβολεῖν καὶ] Pro ἐπαντ. MS. καταντιβολεῖν habet; simplici ἀντιβολεῖν omisso. Iung.

hecatomben.] ἑκατόμβη sacrificium est non simplex et vulgare, sed sumtuosum ac splendidum. proprie id, quod centum boum oblationibus constat. quemadmodum et χιλιόμβη, quae mille bobus consistit, dicitur. Per catachresin vero, etiam ad sacrificia, in quibus centum animalia, utpote oves capraeve, offeruntur, sic dicta sunt. Quidam porro hecatomben a multitudine boum dictam volunt, numero finito pro infinito posito. Quemadmodum et ἑκατόνζυγα ναῦν vocant eam, quae multa transtra habet. Reperiuntur vero et alia huius ordinis multa. Gual. ex *Eust. Il.* f. 36. et 37. audacior catachresis, qua ᾠῶν ἑκατόμβη dicitur a quodam prisco, eodem teste fol. 1281. Seb.

ἑκατόμβην] ἑκατόμβας (ita enim est) προσάγειν in MS. orae est adscriptum. Alias in MS. contextu ita est hic: θυηπολεῖν, καὶ τὰ ὅμοια, παιᾶνα ᾆσαι. (quod mihi prae vulgato παιᾶνας ἀεῖσαι certe placet, estque ita et infra segm. 28.) ὕμνον etc. *Labb.* ἑκατόμβαν πρ. θ. παιῶνας α. ὕμνον ᾖσαι, ἱερῶν. προκατάρξασθαι. Iung.

ὕμνον] ὕμνους. Falck.

κατάρξασθαι] Uterque codex προκατάρξασθαι ut et mox infra legitur. Kuehn.

καθαγίζειν] C. V. καθαγιάζειν. Vulgatum nihilominus malim, quia et ἐναγίζειν *inferias dare* dicimus, non ἐναγιάζειν, quantum quidem ego memini, nisi apud Poëtas, ἁγιάζειν pro ἁγίζειν. θυμιᾶν quod sequitur, *Virgilius* reddit, *dare thura* l. 8. *Aeneid.* ubi *Servius*: *dabant*, *verbo sacrorum usus est, nam dici solebat in sacris*: da quod debes de manu dextra aris. θυμιᾶν Gl. redduntur, *adolere.* Kuehn.

καθαγίζειν] MS. καθαγιάζειν. Et sic *Herodotus Clione*, c. 202. Ὀσφραινομένους καταγιαζομένου τοῦ καρποῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου (εἰς τὰ πῦρ) μεθύσκεσθαι τῇ ὀδμῇ etc. de *Araxis* insularum incolis: sed vulgatum verius videtur; ipsa enim illa phrasis *Herodotea*, eadem prima Musa, ubi c. 183. ait: Ἐπὶ δὲ τοῦ μέζονος βωμοῦ καὶ καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια

τάλαντα ἔτεος ἑκάστου οἱ χαλδαῖοι. Cui libet addere et hunc nostri *Historici* locum, tantum ideo ut emendetur: eadem enim *Musa* c. 198. ubi: ὁσάκις δ' ἂν μιχθῇ γυναικὶ τῇ ἑωϋτοῦ ἀνὴρ Βαβυλώνιος, πυρὶ θυμίημα καταγιζόμενον ἵζει. ita me admonuit *Heinsius* nostri aevi decus: *Scribe* παρὰ (nempe pro πυρὶ) ἵζει, *ut apud Homerum Ionicum poëtam.* Scilicet pro παρίζει, ut solens nostro *Historico* coniungenda disiungere. Iung.

λύειν] C. A. θύειν. praefero tamen vulgatum λύειν, quod idem est cum τῆξαι, quia thus igni iniectum liquescit et dissolvitur. Kuehn. [Legendum θύειν. Toup.]

καλεῖται] P. R. λέγονται. Seb.

καλεῖται] Pro καλεῖται, *Labb.* MS. ut *Seberi* unus, λέγονται: et additum tamen, γρ. καλεῖται. Iung.

Θουκυδίδης δ' αὐτὰ etc.] MS. noster ita: Θουκυδίδης εἴρηκεν αὐτὰ θύματα ἁγνὰ, ἀντιδιαστέλλων πρὸς τὰ ἐν αἵματι (adscriptum in ora, ἀνατιθεὶς σμύρναν, λιβανωτὸν) ἱερεῖα προσάγειν etc. *Labb.* non variat, nisi quod πρὸς τὰ αἱμάσσοντα habet. Quid dicemus de hoc loco? Verba MS. meliora esse nempe vulgatis existimo: eaque etiam probante Viro Eruditiss. *Ric. Kemelio. Conveniunt enim*, ait in suis quas servo literis, *cum Pollucis scopo et proposito: quo de appellatione* τοῦ ἀρώματος *agitur, non de sacrificandi aliquo ritu aut modo.* Itaque illa ἀνατιθεὶς σμ. λιβ. librarii potius, quam auctoris verba esse iudicat. Sed locum *Thucydidis* ipsum, ut in rem praesentem ire queas, proferri malis. Et quaerenti mihi humaniss. et doctiss. *Io. Camer.* indicavit hunc esse, cuius auctoritatem advocet *Pollux* lib. 1. ξυγγρ. ἔστι γὰρ καὶ Ἀθηναίοις Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγίστη, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια. et existimat *Pollucem* memoria lapsum pro ἐπιχώρια, ἁγνὰ scripsisse, quum putaret θύματα et θυσίας idem esse, quod falsum sit: esse enim θύματα, θυμιάματα, καὶ πέμματα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ideoque cum meminisset probe θύματα apud *Thucydidem* opponi τοῖς ἱερείοις, de suo adiecisse ἁγνά. non enim visum ei credibile apud *Thucydidem* genus opponi speciei, ideo πρὸς ἀντιδιαστολὴν adiectum sibi persuasisse a *Thucydide* ἁγνά. Caeterum in vulgato *Polluce* pro αἱμάσσοντα, putat legendum αἱμασσόμενα vel αἱματόεντα: et pro ἀνατιθεὶς, ἀνατιθεὶς. Haec ille doctiss. amicus. Ego usquequaque adsentiri nequeo, nec θύματα pro θυσίαις nostrum accepisse credo. Quid multis? verbo meam mentem absolvam. Quid si illud ἁγνὰ

plane eiiceremus, forte ortum ex sequente ἀντι in MS. Sic sane omnia liquida essent, nec ulla insuper emendatione opus, si ita scribamus ex MS. Θουκυδίδης δ᾽ εἴρηκεν αὐτὰ θύματα, ἀντιδιαστέλλων πρὸς τὰ ἐν αἵματι θυόμενα: quibus consimiles phrases subiicit noster, ἀνατιθεὶς σμ. etc. quamvis quis ἀνατιθέναι malle posset. Sed de toto hoc loco viri docti statuent. Alias θύματα ἁγνὰ opponi cruentis non ignoro, potuitque et ea attulisse noster *Pollux*, et forte locus non iniuria sit suspectus ut mutilus. Locum enim *Platon.* lib. 6. νόμων invenio prorsus huc pertinentem etiam: θύματά τε, ait, οὐκ ἦν τοῖς θεοῖσι, ζῶα, πέλανοι δὲ καὶ μέλιτι καρποὶ, δεδευμένοι καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἁγνὰ θύματα· σαρκῶν δ᾽ ἀπείχοντο. ὡς οὐχ ὅσιον ὂν ἐσθίειν, οὐδὲ τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς αἵματι μιαίνειν· ἀλλὰ ὀρφικοί τινες λεγόμενοι βίοι ἐγίγνοντο ἡμῶν τοῖς τότε, ἀψύχων μὲν ἐχόμενοι πάντων, ἐμψύχων δὲ τοὐναντίον πάντων ἀπεχόμενοι. Ubi satis clare θύματα ἁγνὰ vides *Platonem* ἀντιδιαστέλλειν τοῖς ἐν αἵματι: adeo ut magis suspicer *Platonis* nomen deesse in *Polluce* nostro, a librariis negligentibus omissum. Quod mox sequitur, αἱμάσσειν τοὺς βωμοὺς, est ab alia manu in MS. adscriptum. Iung.

ἁγνὰ θύματα] Locus hic in *Thucydide* qualis quidem hoc temporis in mundo est, nusquam apparet αὐτολεξεὶ, nisi quod l. 1. *Hist.* p. 82. festi cuiusdam *Attici* in honorem *Iovi Meilichio* celebrati meminit, ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι πολλοὶ, οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια. *Scholiastes* ibidem Codices Nostros mutilatos arguit, legendo: ἐν ᾗ πανδημεὶ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοὶ, etc. *in qno universus feriatus est populus, multi vero non animalia, sed domestica offerunt sacrificia.* per θύματα ἐπιχώρια intelliguntur quidem τινὰ πέμματα εἰς ζώων μορφὰς τετυπωμένα, *liba quaedam animalium in figuras deformata*, quae solebant in sacris adhiberi ab iis, qui cruenta sacrificia damnabant; veruntamen ἁγνὰ θύματα, ut *Pollux* ait, non appellantur. Ea propter, aut in suo invenit *Codice* quae allegavit, aut sensum verborum, non ipsa verba secutus est, aut denique loci affinitate deceptus memoriola vacillavit, et pro *Platone Thucydidem* dedit succedaneum. Ita n. Philosophus l. 6. de LL. Τοὐναντίον, inquit, ἀκούομεν ἐν ἄλλοις, ὅτε οὔτε βοὸς ἐτολμῶμεν γεύεσθαι, θύματά τε οὐκ ἦν τοῖς θεοῖς ζῶα, πέλανοι δὲ καὶ μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι, καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἁγνὰ θύματα. σαρκῶν δὲ ἀπείχοντο, ὡς οὐχ ὅσιον ὂν ἐσθίειν, οὔτε τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς αἱμάττειν. *Contrarium audimus in aliis, quando nec bubulam gustare audebamus, et sacrificia Deorum non ani-*

malia, sed placentae erant ex simila confectae, fruges melle subactae et alia id genus pura sacrificia. a carnibus vero abstinebant, ac si nefas esset vesci et Deorum aras cruentare. Nec mirum adeo, quod *Polluci* hic memoriae lapsus obrepserit, nam alibi quoque illam minus fidam expertus est. infra scilicet IX, 46. laudat hunc *Thucydidis* locum, *οἰκήσιμον, ὃ ἦν τοῦ τείχους, carcer, qui muro adhaerebat* e libro. 3. cum tamen ille non procul a libri 2. initio occurrat p. 101. Iterum X, 96. ex *Aristoph. Equitibus Act.* 1. *Sc.* 1. laudat versum:

ἐπίπαστα λίχων (l. *λείχων*) *δημιόπραθ' ὁ βάσκανος·*

Male et contra legem metri legitur *δημιόπρατα*. hic memoria etiam aberrante, ex alio *Aristoph.* loco *λείχων* posuit pro *λείξας*. Nam *Act.* 3. demum legitur, *λείχων ἐπίπαστα*, ubi *Scholia* monent: *ἐνταῦθα δι' ἐνεστῶτος, ἐν δὲ προφθάσασιν, λείξας, δι' ἀορίστου.* ergo senarius ille integer ita se habebit:

ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
postquam bona publicata atque divendita
pro scitamento abligurit ille invidus
ebrius stertit in his supinus pellibus.

Sermo autem est de *Cleone Atticae Reipublicae* sanguisuga. et haec hactenus de *Pollucis* allegationibus. iam pauca restant de *puris sacrificiis.* Nam apud quosdam *Gentilium Deastros* non alia quam terrestris et sine sanguine litabilis acceptaque fuit *Hostia.* In *Delo*, ut illinc ordiar, antiquissima stetit ara *Apollini Γεννήτορι* sacra, et nunquam victimarum imbuta sanguine. *Diog. Laërt.* l. 8. de V. Ph. tradit *πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ τὰ πόπανα μόνα τίθεσθαι ἐπ' αὐτοῦ ἄνευ πυρὸς, ἱερεῖον δὲ μηδέν. Fruges et hordeum solasque placentas sine igne illi, non vero animal imponi.* Idem ex *Cloatio Vero* refert *Macrob.* l. 3. *Saturn.* c. VI. nempe ad aram illam nullam esse caesam victimam, sed tantum solenni Deum prece propitiatum: ideo *Pythagoram* velut inviolatam et sacrosanctam hanc adorasse aram *Cl. Alex.* l. 7. *Strom.* p. 717. *ἁγνὸν βωμὸν* inde dictum refert. ubi *Dan. Heinsius* e *Cyrilli* l. 9. contra *Iulian.* eadem ratione *Piorum aram* appellatam notat. *Iamblichus* c. 5. de V. P. *ἀναίμακτον* indigitatam refert. confer *Philostr.* l. 1. c. 1. de V. A. ubi legerem *καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ οἱ ἐφυμνῆσαι thus et thuri accinere. Servius* in 3. *Aeneid. quaeritur cur Aeneas cum Delum venisset,*

nullis prius hostiis caesis statim a precibus coeperit. quia tradunt multi, inter quos et Varro, esse aras tam Apollinis, quam filii eius non tantum Deli, sed in plurimis locis, apud quas hostiae non caedantur, sed consuetudo sit, Deum solennitatum (l. solenni tantum) *prece venerari.* Idem in l. 1. *Aeneid.* notat, *Paphiae Veneri, quae Cypri colitur, thure tantum sacrificari et floribus. Censorinus* c. 1. de *Die Natali quaerit, quid causae sit, ut* (Persius) *merum fundendum Genio, non hostia faciendum putaret. quod scilicet, ut Varro testatur in eo libro cui titulus est Articulus seu de Numeris, id moris institutique maiores nostri tenuerunt, ut quum die Natali munus annale Deo solverent, manum a caede ac sanguine abstinerent, ne die, qua ipsi lucem accepissent, aliis demerent* etc. ubi vid. notata *Lindenbrogio.* Numa etiam sancivit, ut Termino frugum primitiae placentaeque offerrentur, eum namque ὡς ἐπίσκοπον καὶ φύλακα φιλίας καὶ εἰρήνης ᾤετο δεῖν αἵματος καὶ φόνου καθαρὸν καὶ ἀμίαντον διαφυλάττειν, *tanquam inspectorem et custodem pacis et amicitiae a sanguine purum et impollutum servandum existimabat. Plutarch.* in *Numa* et *Quaest. Rom.* cum quo facit *Dionys. Halicar.* l. 2. A. R. θεούς τε γὰρ ἡγοῦνται τοὺς τέρμινας καὶ θύουσιν αὐτοῖς ἔτι τῶν μὲν ἐμψύχων οὐδέν. οὐ γὰρ ὅσιον αἱμάττειν τοὺς λίθους· πελάνους δὲ Δήμητρος καὶ ἄλλας τινὰς καρπῶν ἀπαρχάς. Quae duo loca suggessit Illustris *Dn. Praetor Obrechtus, Patronus Noster Magnus.* Caeterum ut ad alias etiam gentes transeamus, *Macrob.* l. 1. *Satur.* c. 4. *Aegyptii,* inquit, *solo thure Deos placant.* quod tamen de quibusdam Aegyptiorum accipiendum, quoniam constat nec eos plane abstinuisse se ab immolandis animalibus vid. *Philostr.* de V. A. l. v. c. IX. Praeterea ex *Aristoph.* in *Pace* liquet, quod *Athenienses Paci* nullas sacraverint hostias:

οὐχ ἥδεται, inquit, δήπουθεν εἰρήνη σφαγαῖς·
οὐδ' αἱματοῦται βωμός.
non certe pacem caesa iuvat victima;
nec ara cruentatur. in Pace p. 698. (v. 1019.)

Ubi *Scholia* vide vis. de *Misericordiae* Ara apud eosdem canit *Statius* 12 *Thebaid.*

parca superstitio: non thurea flamma, nec altus
accipitur sanguis, lachrymis altaria sudant.

Ubi *Lactantius* praeclare, *nullo sacrificio,* inquit, *nec sumptuosis litationibus, sed solis miserorum lachrymis pietate*

opulentum numen placari consuevit. Nec Scripturae sacrae ignota sunt *ἁγνὰ θύματα.* *Malach.* 1. מנחה טהורה *θυσία καθαρὰ* de quo loco *Euseb.* in *Demonstr. Evang.* p. 19. ad verba, *ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ καθαρὰ θυσία* etc. *τί ἕτερον*, inquit, *παρίστησιν, ἢ ὅτι μὴ ἐν Ἱεροσολύμοις* etc. *ἐν πάσῃ δὲ χώρᾳ* etc. *μέλλουσι τὸ δι᾽ εὐχῶν θυμίαμα, καὶ τὴν οὐ δι᾽ αἱμάτων, ἀλλὰ δι᾽ ἔργων εὐσεβῶν καθαρὰν ὠνομασμένην θυσίαν τῷ ἐπὶ πᾶσιν ἀναφέρειν θεῷ.* Haec accepta Deo est *ὀδμὴ ἁγνή· ἁγνὰ θύματα ῥέζειν* habet et *Sophocl.* in *Trachin.* vid. *Porphyr. περὶ ἀποχῆς.* Kuehn.

ἀνατιθεὶς] Interpres non cepit hunc locum vertendo: *ad sanguinolenta mactataque myrrham et thus imponens.* Cum Auctor voluerit dicere *ἁγνὰ θύματα* dici thus et myrrham, opposita animalibus, quae mactata aras cruentant, id quod C. V. clarius reddit locum ita legendo: *ἁγνὰ θύματα ἀντιδιαστέλλων προστὰ* (l. *πρὸς τὰ*) *ἐν αἵματι θυόμενα.* C. A. servat in textu *ἀνατιθεὶς*, et in margine explicat per *ἀντιδιαστέλλων. dissidentia, contraria inter se contendens.* Kuehn. [Lego *ἀντιθεὶς* cum Camerario, vel potius *ἀντιτιθείς.* Sic infra 182. *ἀντιτίθησι.* Caeterum Thucydidem pro Platone posuit Pollux memoriae vitio: quod et saepius accidit. Toup.]

27.

δεκάτην] C. V. *δεκάτην ἄγειν εὔχεσθαι.* Eadem lectio est in C. A. nisi quod post *ἄγειν* habet, *ἢ ἀποθύειν*, quod et infra redit. Kuehn.

δεκάτην] MS. *δεκάτην ἄγειν*, non *ἀποθύειν.* *Labb.* vero utrumque ita: *δεκάτην ἄγειν ἢ ἀποθύειν.* Utrumque sat bonae notae. vulgatum mox infra occurrit, ut hic forte pro eo alterum *ἄγειν* locum habere possit. quae sequuntur, ita et MS. noster habet, nisi quod illud *ἄλλου του σπένδειν* ita est correctum ibi, quum antea fuerit, *ἄλλο του σπεύδειν.* Iung.

εὔχεσθαι] A. *εὔχεσθαι κατὰ βωμοὺς, ἢ ἀλόγου του, σπένδειν*, (sup. scriptum erat *κατασπένδειν*) *στεφ.* P. V. *εὔχεσθαι κατὰ βωμοὺς, ἢ εὐλόγου του σπένδειν, στεφ.* P. R. similiter, nisi quod ante *στεφ.* nulla ibi interpunctio. An: *κατὰ βοὸς, ἢ ἀλόγου τοῦ* (i. *τινὸς* scil. *ἄλλου,*) vel: *ἢ ἄλλου του ἀλόγου.* Seb.

εὔχεσθαι] Hinc non agnoscit illam interpunctionem C. A. ideoque coniungendum *εὔχεσθαι κατὰ βοὸς*, ut iam Cl. *Sebero* animadversum. Loquendi modum antiquis usitatum fuisse, ostendit *Eustathius* in *Odyss.* p. 1454. *ὅτι δὲ*, inquit,

τὸ, χίλια ζῶα ὑποσχέσθαι, κατὰ χιλίων εὔξασθαι ἐφράζετο δηλοῦσι χρήσεις παλαιαὶ, οὕτω δὲ, ὡς εἰκὸς, καὶ κατὰ ἑκατὸν βοῶν, καὶ λοιπῶν. ergo qui mille victimas aris voto suo destinat, dicitur Graecis, *κατὰ χιλίων*, qui vero vovet hecatomben boum, *κατὰ ἑκατὸν βοῶν εὔχεσθαι.* adeoque h. l. *εὔχεσθαι κατὰ βοὸς ἢ ἄλλου του* significat, *vovere Deo bovem aut aliud quid*, *Suidas* meminit dicti, nescio cuius Auctoris: *μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἕξεις*, vel, ut *Diogenianus* legit, *μὴ κατὰ β. εὔξεις.* pro quo *Erasmus* reponit *εὔχου* et interpretatur *ne contra bovem opta*, nimis obscure. *Hadrian. Iunius Cent.* v. *Proverb.* 50. *non omnia per bovem obtinebis.* Cl. *Suicerus* in *Thesauro*, voce *βαττολογεῖν* censet legendum *κατὰ βοῶν*, et explicat de *clamoribus precantium.* mihi ex *Polluce* et aliis Auctoribus videtur tutius legi posse, *μὴ πάντα κατὰ βοὸς εὔξῃς* vel *ἕξεις*, eo sensu, ut innuatur, non omnem spem et fiduciam reponendam esse in votis de immolatione tot animalium conceptis, sed manus etiam cum Deo movendas esse. *Hesych. κατὰ βοὸς εὔξασθαι* explicat per usitatius, *εὔχεσθαι κατὰ βοός.* Ita *Aristoph.* in *Equit. κατὰ χιλίων εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων*, *vota concipere de immolandis mille capellis.* Et revera huiusmodi vota *κατὰ βοὸς* contra boves sunt, nam illorum sanguine redduntur. Unde boum alborum epistolium Graecum ad *Marcum Caesarem, si tu viceris, nos perimus.* Kuehn.

ἀναστέφειν] Pro *ἀναστέφειν*, *Labb. ἀναστρέφειν.* Iung.

στεφανωτρίδα] Ita in textu C. A. sed accentus translatus est in antepenultimam, erasa etiam litera *ρ*, ut esset, *στεφανώτιδα.* Forte corrector ille existimavit, *στεφανωτρίδα* mulierem denotare quae corollas contexit. *στεφανῶτις* vero *μυῤῥίνη* myrtus et in coronis frequens et solennis. ad ultimum interpungendum post *στεφανωτρίδα.* De *μυῤῥίνης στεφάνῳ* vide *Scholia* in *Sophoclis Oedip. ἐπὶ κωλ. Athenaeum* et ex eo *Paschalium* l. 7. c. 18. Kuehn.

σπεῖσαι] *Interp. offerre*, rectius, *libare*, est n. idem quod *σπένδειν*, *λείβειν.* vid. *Eustath.* in *Homer.* p. 640. *κατασπεῖσαι inspergere fronti victimae vinum.* Ita enim explorabant victimas, ut si non exhorrerent, aptae probarentur. *Servius* in vi. *Aeneid. Delphis* non reddebantur oracula, nisi ante victima libationibus perfusa, toto corpore tremeret, et vehementissime concuteretur, nec Pythia poterat adduci ut conscenderet tripodem vaticinatura, si ad *πρώτας κατασπείσεις* immota staret victima. vid. *Plutarch.* de *defectu Oracul.* Kuehn.

σπεῖσαι] In nostro MS. adscripta sunt σπεῖσαι ἐπισπεῖσθαι, ita enim in ora MS. in ipso contextu fuit primum κατασπῆσαι: sed id emendatum. Iung.

μηρία ε.] *Femora reddere*, uti in sacris *exta reddi* dicuntur solenni formula. vid. *Serv.* p. 503. femora enim inter partes sacrificiorum, quae aris comburendae reddebantur, *prosecta* vocant, vel *proficias*, vel primum locum obtinebant. *Hesych.* μήρια τὰ ἐπὶ (l. ἐστὶ τὰ) τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα ὀστᾶ. Quibus verbis respicit ad morem, quo os carnibus obsitum, vel, si sacrificans sordidior esset, os femoribus exemtum, superiecta tantum portiuncula pinguiori, in ara cremabatur. Kuehn.

οὐλὰς ε.] C. V. ἄλλας ἐπιβαλεῖν θυλήσασθαι. τὸ ἐπιθεῖναι θυμιάματα σπλαγχνεύσασθαι δεκάτην etc. eandem lectionem habet C. A. sed punctis notatum est τὸ ἄλλας pro quo forte legendum ἅλας *sal iniicere*, quod non multum abest a vulgata lectione. Nam οὐλαὶ far tostum et sale temperatum, quo molito hostiae aspergebantur. Kuehn.

οὐλὰς ε.] Pro οὐλὰς ἐπιβάλλειν in MS. nostro et *Labb.* est ἅλας ἐπιβαλεῖν, post quae statim ita et hoc ordine in MS. sequitur: θυλήσασθαι, τὸ ἐπιθεῖναι θυμιάματα, σπλαγχνεύσασθαι: caeterae binae voces, ἱερ. πρ. desunt in MS. nostro. Vides autem verbum θυλήσασθαι (vel θυηλήσασθαι: *Labb.* habet θηλύσασθαι) in MS. explicatum per τὸ ἐπιθεῖναι θυμιάματα, quae ita et in *Labb.* exstare scias. Iung.

σπλαγχνεύσασθαι] *Interp. viscera imponere.* melius, *exta reddere. Servius* ad v. 194. *Georg.* II.

Lancibus et pandis fumantia reddimus exta.

Sacerdotum, inquit, *usus est verbo. reddi enim dicebantur exta, cum probata et elixa arae superponebantur.* Ipsi etiam Sacerdotes σπλαγχνεύουσι *cum extorum in participatum veniunt.* Kuehn.

θυηλήσασθαι] MSti Codices non tantum prius η omittunt, verum etiam verbi subiiciunt explicationem τῷ, ἐπιθεῖναι θυμιάματα. Nam θυηλήματα vel θυλήματα sunt βεβρεγμένα μέλιτι ἄλφιτα ἢ θυμιάματα ἐπὶ βωμῶν, *farina melle mixta sive suffimenta super aris. Hesych.* Kuehn.

ἱερῶν προκατάρξασθαι] Interp. *sacris praeesse*, rectius, *auspicari sacra* libationibus vel molam salsam evulsasque e capite victimae setas in ignem coniiciendo vel aliis modis. *Virgil.* l. 6. *Aencid.* de victimis loquens τὸ προκατάρξασθαι describit

frontique invergit vina sacerdos,
et summas carpens media inter cornua setas
ignibus imposuit sacris, libamina prima.

Tum sequebatur invocatio Dei, cui caedebatur victima, post cultrum adigebant mactabantque animal, ut videre est ex laudato *Virgilii* loco. Ergo *Budaeus* vix probabit, quod κατάρξασθαι inter alia significet, *cultrum adigere et iugulare victimam* in *Comm.* G. L. p. 140. vid. *Thucyd. Hist.* l. 1. p. 18. Apud Athenienses τὸ προκατάρξασθαι ἱερῶν tribuitur τῷ ἱεροποιῷ, qui observabat ne quid in sacris sequius ageretur, uti patet ex *Demosth. Orat.* contra *Midiam* p. 383. *Hesych.* κατάρξασθαι, τοῦ ἱερείου τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι. *Hom. Odyss.* 14. — ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν. Kuehn.

δεκάτην ἀποθύσαι.] C. V. δεκάτην ἀποθύσαι, καὶ ἀναθέσθαι. ἀναθήματα ποιήσασθαι. ἀναθῆναι (l. ἀναθεῖναι) εἰς τὸν νεών. Caeterum τὸ, δεκάτην ἀποθύσαι est *decimam partem pollucere*, veteri formula. in δεκάτην ἀναποθεῖναι forte subintelligendum, ναῷ, *in templo reponere decimas.* Kuehn.

δεκάτην ἀποθύσαι.] MS. noster auctior, δεκάτην ἀποθύσαι καὶ ἀναθέσθαι. adscripta ista, σπλαγχ. ἀπαρξ. sequentia vero δεκ. ἀναπ. desunt in MS. qui dein habet numero plurali ἀναθήματα π. Iung.

ἐναποθεῖναι] A. ἐναποθεῖναι. P. V. ἐναποθῆναι. Seb.

28.

περὶ ἀναθημάτων.] Uterque Codex subjungit καὶ λοιπῶν προσφερομένων *et aliis oblatis.* mox in C. A. est, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. quod rectum. Kuehn.

περὶ ἀναθημάτων.] Huius sectionis xxv. titulus in ora MS. Περὶ ἀναθημάτων καὶ λοιπῶν προσφερομένων: qualis et in *Labb.* et *Seberi* MSS. aliquot fuit. Iung.

τὰ δὲ ἄν.] MS. τὰ δ᾽ ἂν ἀναθ. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Iung.

ἐκπώματα] P. R. ἐκπόματα. quae scriptio et apud *Hesych.* cui ἔκπομα, φιάλη, ποτήριον. Seb.

κνισσᾶν ἀγυιὰς] Primum in MS. fuit κνισᾶν, quod tamen aliquis correxit, qui et illud ἀνῄρει in ora MS. adposuit, quum in contextu deesset. Sed quod ad oraculum attinet, cuius *Pollux* meminit, exstat illud apud *Demosthenem* in ea κατὰ Μειδίου. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας ἐν αἷς ἁπάσαις ἀνῃρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης, χοροὺς ἱστάναι κατὰ τὰ πάτρια, καὶ κνισσᾶν ἀγυιάς, καὶ στεφανηφορεῖν. Quem locum nostrum respexisse vero

absimile mihi non est. Versus ex ipsis *μαντείαις*, quos orator recitat, inter ceteros hi:

καὶ εὐρυχώρους κατ' ἀγυιὰς
ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν ἄμμιγα πάντας,
καὶ κνισσᾶν βωμοῖσι κάρη στεφάνοις πυκάσαντας.

Inde et Aristophanes extremis *ἱππεῦσιν*:

ἐφ' ὅτῳ κνισσῶμεν ἀγυιάς. Iung.

προσενέγκαι] P. R. *προσενεγκεῖν.* Seb.

προσενέγκαι] Post *προσενέγκαι*, vox plane quaedam est erasa, ut inde nihil appareat, nisi *τα*, et reposita ab alia manu haec quae in oram excurrunt: *ἀπάργματα προσφέρειν, πελάνους.* Deest igitur ibi prorsus ut et in *Labb.* *ἄργματα προσφέρειν.* Spatium illud, quod erasam voculam prodit, non tantum est, ut ibi *ἄργματα* fuisse credam: sed tantum, quantum *ψεστὰ* occupet. Sed et in MS. ista sequuntur. non tamen ut vulgo per *ε*, sed *ψαιστὰ* habet noster MS. quae scriptura itaque rectior fuerit, quam *ψεστὰ*, quod e solo vet. *Lex. Cyrillo* attributo adserunt: quamvis ita tamen et suos uno consensu per *ε* habuisse testetur *Seberus.* Iung.

ἄργματα προσφέρειν] Hoc abest ab utroque Codice, et recte quidem, quia *ἄργματα* poëticum est, de quo diceret *Pollux*, *ποιηταῖς ἀνείσθω poëtis relinquatur. Homer. Odyss.* 14. *ἄργματα θῆσε θεοῖς*, quem locum respiciens aliquis margini ascripsit *ἄργματα*, quod, ut alia plura, deinceps in textum admissum est. Kuehn.

ψεστὰ] ita MSS. *ὁμοθυμαδόν.* alias usitatius *ψαιστά.* *Suid.* *ψαιστὰ, ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα, ἅπερ ἐπεθυμίων τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου περιψήσεως. ἢ πέμμα, ἢ εἶδος πλακοῦντος*, etc. Quod si ut hic extat mendo caret, derivare possumus (inquit H. St.) a *ψέω* significante *λεπτύνω*, quod et ipsum (perinde ut *ψαίω*) a *ψάω* ortum tradunt Grammatici. Seb.

ψεστὰ] Codex uterque *ψαιστὰ· πόπανα ὀμπήν.* quae lectio sine dubio vulgatae praeferenda. C. V. omittit *πέμματα.* *Hesych.* *ὄμπαι* et *ὄμπνη*, accentu retracto. Adscribam locum mendosum. *ὄμπαι θύματα πυρὶ καὶ μέλιτι δεδευμένα.* ita editio postrema, melius *Hagenoënsis ο. θ. πυρῷ κ. μ. δ.* Sed ne quid dissimulem, corrigendus videtur *Hesych.* ex *Phavorino* exscriptore suo, *ὄμπαι θύματα καὶ πυροὶ μέλιτι δεδευμένοι, fruges melle delibutae.* corrigendus idem et in *Ὀπνία.* ubi pro *τροφὴ τρόφιμος* legendum ex *Scholiis Apollon.* in 4. *Argon.* uti ex *Philetae ἀτάκτοις glossis sine ordine col-*

lectis ὀμπνιῶν reddit εὔχυλον, καὶ τρόφιμον, ubi Latinis, *alma Ceres*. mox in eodem legerem, ὄμπνειος λειμὼν, ὁ τῶν πυρῶν ἦν καὶ Δημητρίων καρπῶν etc. Kuehn.

popana.] πόπανα, placentae latae, tenues et orbiculares, *Suid. Iuvenal.* 6, 549.

tenui popano corruptus Osiris. Seb.

ὀμικὴν] A. et P. V. ὀμπὴν. *Hesych.* ὄμπαι θύματα πυρῷ· καὶ μέλιτι δεδευμένα. Item: ὄμπνη, τροφὴ, εὐδαιμονία. *Etymol.* ὀμπὴ, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι, μεμελιτωμένοι. ubi vid. et quae antecedunt. Seb.

ὀμικὴν] Deest hoc in MS. et cuius generis id fuerit scitamentum exputare non potui. Continuo itaque ad oraculum meum in hisce terris *Claud. Salmasium:* qui ex coniectura restituit ὀμπὴν: egregie. id enim non tantum firmant *Etymolog.* et *Hesych.* sed *Seberi* MS. *Aug.* et *Palat.* vetustior: et etiam, ut iam video, *Labb.* MS. nec itaque dubitemus id *Polluci* restituere. Iungerm.

ὀμικὴν] Ὀμπὴν legit et Falck.

πελάνους] Πελάνους deest in MS. Sed antea additum margini, ut dixi. πέμματα quoque in MS. non apparet: verum ibidem super initiale στ in στέμματα alia manu positum est π. Sic igitur MS. noster tantum: στέμματα, θαλλοὺς καὶ τὰ ὅμοια: omissis μυῤῥίνας et ἄνθη. Et θαλλοὺς per duo λλ hic etiam MSS. *Seberi* et *Labb.* Idem *Labb.* μυρίνας uno ρ. Iungerm.

στέμματα] *Homer. Iliad.* ά. στέμματ' ἔχων. quod *Hesych.* videtur legisse στέμμά τ' ἔχων et *redimitus sertis*. Nam in *Lexico* suo στέμμα tantum habet, alias diligentissimus *Homeri* Interpres, idque *Henrico Stephano* dedit postea ansam ita sentiendi. *Gl. Philox.* reddit, *infulae. Cyrilli*, στέμμα, *infula, offula, mitra.* sunt qui *vitta* reddunt, quia vitta in coronis nexa et pendula. vid. *Festum* in *Lemnisc.* Kuehn.

θαλοὺς] MSS. θαλλοὺς. Seb.

θαλοὺς] C. V. θάλλους. melius *Antw.* θαλλοὺς. *Interpr. germina*; malim, *ramos olivae vittis ornatos.* Latinis pro more suo, *Verbena, sagmina.* ita herbae dicuntur ab ipsis inter sacra adhibitae. *Philoxenus* θαλλία habet, ut *Vulcanius* putat, nisi ibi translatum mutatumque sit in θαλλία cum ante fuerit θαλλοί. *Hesych.* θαλλοφόρος ὁ πομπεύων Ἀθήνησι καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγει δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους (ὡς) πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους ἢ πρὸς τὸ θάλλειν (l.

ex *Scholiis Aristophanis* τὸ θαλλοφορεῖν) alluditur ad locum, qui est in *Vespis*, ubi senum chorus ita loquitur:

οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμός ἐστι οὐδ' ἀκαρῆ·
σκωπτόμενοι γὰρ ἄν, ἐν
ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις,
θαλλοφόροι καλοίμεθ' ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.

Ubi *Scholiastes*. θαλλοφόρους ἔφη, βουλόμενος τοὺς γέροντας δηλῶσαι, ἐπειδὴ ἐν τοῖς παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον, ὡς οὖν ἐς οὐδὲν ὄντων χρησίμων αὐτῶν ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν. θαλλοφόροι autem prae se ferebant habitum supplicantium, qui senes maxime decet, preces enim senibus dantur communi proverbio. post θαλλοὺς C. V. subiungit, καὶ τὰ ὅμοια. παιανίσαι. Kuehn.

μυῤῥίνας, ἄνθη.] P. R. μυῤῥίνης ἄνθη. et mox etiam A. ἀεῖσαι. Seb.

παιανίσαι, π. α.] MS. *Labb.* π. παιᾶνα κεῦσαι: quod non intelligo, nisi ἀεῖσαι debebat esse, ut hic in *Aug. Seberi*; et in vulgato supra segm. 26. nec satis tamen scio, an vulgatum παιᾶνα ᾆσαι, ita repetitum a nostro credere debeam, tam brevi intervallo, quum modo p. praec. fuerit. est tamen ita et in MS nostro: voluitque forte praecedens παιανίσαι ita quasi explicare, ut mox ὀλολύξαι, per ὀλολυγῇ χρήσασθαι. Iung. (*Multa hic in Comm. Iungermanni deficiunt.*)

ὀλολύξαι etc.] *Homer. Iliad.* ζ. αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον. ubi *Scholia* MSta — μετ' ὀλολυγῆς. φωνὴ δ' αὕτη γυναικῶν εὐχομένων θεοῖς. et *Odyss.* 22.

ἐν θυμῷ γρῆυ χαῖρε καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι

Convenit cum Hebraeorum הילולים vel הילל *eiulatus*. Usurpatur quidem in sacris a precantibus mulieribus, sed hoc non impedit, quominus etiam de lugubri eiulatu possit usurpari. Nam sacra *Ethnicorum* fere emortualia et in honorem mortuorum celebrata fuerunt. Unde bene *Hesych.* notat, ὀλολυγὴν cordis dolorem sono quodam ἀσήμῳ et inarticulato prodere. in *Gloss.* ὀλολυγὴ, *ululatus*, ὀλολύζει, *ululat*, *eiulat.* Kuehn.

29.

ἔντευξις] Gl. reddunt *interpellatio.* Kuehn.

πρόσοδος] *Aditus ad Deum.* mox pro ἱκετεία. C. V. ἱκεσεία. quod reiicit *Phrynichus* in *Eclogis* dicens, ἱκεσία, καὶ τοῦτο ἀδόκιμον. ἱκετεία δέ. Kuehn.

τὸ δ' ἀπὸ τ. β. α.] Cod. *Antw.* τὰ δὲ ἀπὸ τῶν βωμῶν ἀποῤῥέοντα, *quae ab aris fluunt*, sunt *halitus* etc. sequens sectionis titulus in utroque Codice omissus, utpote iam insertus titulo praecedenti. Kuehn.

περὶ τ. π. ι.] MSS. περὶ θυμάτων. Seb.

τὰ δὲ προσακτέα θύματα] A. τὰ προσακτέα δὲ θύμ. P. V. τὰ δὲ προσακτέα, θύματα. Seber.

τὰ δὲ προσακτέα] C. V. προσακτέον δὲ θύσιμα. ἱερεῖα, ἄρτια. ὁλόκληρα. μὴ ἠκρωτηριασμένα, μηδὲ διάστροφα καὶ τὰ ὅμοια. Kuehn.

θύματα] Ex V. C. legendum θύσιμα ἱερεῖα, *victimae immolabiles, aptae ad sacrificandum, litabiles.* ἄρτια *membris omnibus absoluta*, cui oppositum est κολαβὰ *membrorum parte mutila.* ἄτομα *Interpr.* reddit *indivisa*, melius, *non exsecta, non castrata.* Nam ἄτομος idem quod ἐνόρχης vel ἔνορχος, quales victimae Diis superis immolabantur, uti ἔντομα *castratae* victimae Diis inferis propriae erant. Iungit autem ἄτομα et ὁλόκληρα, quia saepe ὁλόκληρον notat *integrum* ea parte, qua sexus virilis censetur. ἔμπηρα, non sunt *nociva*, sed *aliquo membro capta*, oculis puta vel aliis. male etiam ἠκρωτηριασμένα, *cornibus carentia* redditur. Multae enim dantur victimae quae cornibus carent, et nihilominus tamen lectae et eximiae habentur ad rem sacram. Malim *non truncatae cauda* vel alia parte. διάστροφα ἱερεῖα sunt quibus quidem membra adsunt, sed male affecta et distorta. Gl. διάστροφος *perversus, pravus, tortus.* Kuehn.

ἀφελῆ] *Etymolog. Magnum* in hac voce. haec a Σόλων usque ad ὀνόμασι non comparent in C. V. *Petitus* in *L. L. Atticas* p. 7. μὴ excidisse censet ante ἔμπηρα ex *Hesych.* qui ἀφελῆς explicat per ἀσινὴς etc. nisi sit diversa Auctorum opinio de voce ἀφελής. Kuehn.

μέντοι] C. V. μέντοιγε. βοῦς ἄζυγες sunt *iniuges boves. Macrob.* l. 3. *Saturn.* c. 5. *In his ipsis hostiis, vel animalibus, vel consultatoriis, quaedam sunt, quae hostiae iniuges vocantur* i. e. *quae nunquam domitae aut iugo subditae sunt. Virgil. intacta cervice iuvencos. Hesych.* ἄζυγες, ἄζευκτοι, μονάζοντες. ἀζυγία (τὸ) ἄζευκτον Ἀρχίλοχος, ubi videtur ἀζυγία coelibatum significare, ut ἄζυξ coelibem vel μονάζοντα, vid. et *Serv. Petri Danielis* p. 400. post ἄζυγας C. V. in textu, C. A. vero in margine habet, ἔτη (l. ἔτι. C. A. ἐστι) δὲ καὶ χρηστήρια ἱερὰ, τὰ ἐπὶ χρησμῶν, ὥσπερ καὶ χρηστήρια σκεύη τὰ τῶν θεωρῶν καὶ ὁρκομωσία (*Antw.* l. rectius ὁρκωμόσια)

ἱερὰ τὰ ἐπὶ τοῖς ὅρκοις καὶ τὰ μεῖα. *sunt et sacra, quae dicuntur* χρηστήρια, *fiunt autem cum oracula sunt reddenda, quemadmodum et vasa legatorum, qui ad consulendum oraculum mittuntur,* χρηστήρια *dicta.* ὁρμωμόσια *vero sacra sunt, quae iuraturi faciunt super prosectis hostiarum.* Nam pro καὶ τὰ μεῖα legit quidam amicus καὶ ἐπὶ τομίοις, vel ἃ καὶ τόμια, utrumque eodem recidit. Verum quidem quod ἐπὶ τομίοις iuratum sit, et τόμια vel ἔντομα sacra sunt iurisiurandi religionem praecedentia, quae et ὅρκια apud *Hesych.* voce ἔντομα. *Pausan.* in *Lacon.* τοὺς Ἑλένης ἐξώρκου μνηστῆρας ἐπὶ τοῦ ἵππου τῶν τομίων. *Helenae procos sacramento adegit super equi immolati prosectis,* et in *Messen.* Ὅρκον ἐπὶ τομίων κάπρου δοῦναι καὶ λαβεῖν *super apri prosectis iusiurandum dare et accipere.* ubi quaedam nuper monuimus. Veruntamen h. l. legerem, καὶ τὰ ὁμεῖα, quae idem sunt quod ὁρκομώσια. μεῖα quid sint vid. III, 53. His adde quod in *Damasceni excerptis* κεράμεα τῶν χρηστηρίων sint *domestica vasa.* et confer infra x. II. Kuehn.

ἐκ τῶν ἱερείων] C. A. ἱερέων. quod non praefero vulgatae, quamvis utraque lectio sensum eundem gignere videatur. *Phrynichus* in *Eclog.* ἱερόθυτον οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ἀρχαίως θεόθυτον. *Orig.* contra *Celsum* p. 409. *Edit. Hoeschel.* innuit ἱερόθυτα vulgo dici carnes e daemonibus oblatis victimis petitas, quas verius scriptura εἰδωλόθυτα, *Origenes* vero cum quadam praemollitione δαιμονιόθυτα dicit. Kuehn.

30.

ἵνα δὲ καὶ διαναπ.] A. et P., V. ἵνα δὲ ἀναπαύσω σ. P. R. sic incipit: ἀναπαύσω δὲ πρὸς μ. Seb.

ἵνα δὲ καὶ διαναπ.] Uterque *Codex* sine titulo legit perpetuo ordine, ἵνα δὲ ἀναπαύσω. Mox pro ἐπεὶ C. V. ἐπὶ male. τὸ διδασκαλικὸν εἶδος est genus orationis quo utimur in docendo. Illud vero pressius, astrictius aridiusque esse solet et delicato lectori facile taedium movet. quare Noster hoc docendi genus interpolat historiolis suavissimis. Kuehn.

ἄν τι κωλύοι] P. V. κωλύει. R. et A. κωλύῃ. Seb.

ἄν τι κωλύοι] C. V. ἀντικωλύοι, una voce, sine dubio dividenda in ἄν τι κ. οὐδὲν est pro οὐκ ἄν τι κ. Kuehn.

μύθου γλυκύτητα] Uterque *Codex* μῦθον γλυκύτατον. Kuehnius.

μῆλα θύουσι] C. V. post μῆλα ponit punctum. quod excipit titulus in medio textus hunc in modum scriptus:

πόθεν μῆλα ὁ Ἡρακλῆς.

Pro *Μῆλαν* ex sequentibus patet, quod legendum sit *Μήλων*. error natus ex similitudine *α* et *ω* in MStis. Sunt qui et *Μηλῶν* legunt, sed male. Sequitur in C. V. *θύουσιν περὶ Βοιωτίαν Ἡρακλεῖ μῆλα. οὐ τὰ πρόβατα λέγω ποιητικῇ φωνῇ, ἀλλὰ* etc. Kuehn.

τῇ ποιητικῇ φ.] *Τὰ τῇ ποιητικῇ φωνῇ μῆλα, quae vocabulo poëtico significantur, oves* sclicet. Kuehn.

ἐνεστήκει μὲν] Plenius C. V. *ἡ τοῦ ἔτους ἐνεστήκει μὲν πανήγυρις, instabat autem anniversaria Dei festivitas. ῥώεις* vero pro *ῥυεὶς* non placet in C. V. Kuehn.

ἄρα] *Ἄρα* abest a P. R. Seb.

ἐβράδυνον] P. R. *ἐβράδυναν*. Seb.

31.

οἱ δ' ἀμφὶ τὸ ἱερεῖον] Melius C. V. et C. A. *οἱ δὲ ἀμφὶ τὸ ἱερὸν π. pueri, qui circa templum ludebant*, nam pueris nihil fuit negotii cum solenni hostia. Pro eo quod mox sequitur *δῆθεν τοὺς πόδας* C. V. et C. A. *δῆθεν ὡς πόδας ut pedes scilicet.* C. V. post *πόδας* legit, *καὶ ἑτέρα* (l. *ἕτερα*) *δύο οἷα κέρατα.* et *alteras duas festucas, tanquam cornua.* Kuehn.

οἱ δ' ἀμφὶ τὸ ἱερεῖον] Vulgatum *ἱερεῖον* etiam mutavit in *ἱερὸν* Falck.

δύο δ' ἐπέθεσαν ἅμα. ταδ' ἦν τὰ κέρατα.] Haec non habet C. V. pro *ἅμα*, *ἄλλα* habet C. A. quod paulo melius. Kuehn.

κατὰ τοὺς ποιητὰς] Forte legendum *Βοιωτούς*. Nam Boeoti referebant, quod ludentes pueri dixerint, se illud pomum Herculi sacrare ovi succedaneum. Requirebatur enim ad perfunctoria sacra, ut qui faceret ea, prae se ferret animum imitandi vera simulatis. *Serv.* in 2. *Aeneid.* notat *in sacris simulata pro veris accipi. Unde cum de animalibus, quae difficile inveniuntur, est sacrificandum, de pane vel cera fiunt, et pro veris accipiuntur. Hinc etiam illud, Sparserat et latices simulatos fontis Averni. Nam et in templo Isidis aqua sparsa, de Nilo esse dicebatur.* Aliud mendum in voce *ποιητῇ* occurret infra V, 43. Kuehn.

Βοιωτοῖς] *Hesych.* in voce *Μήλων* tribuit hoc *Melitensibus*, forte idem evenit apud eos in sacris aliis. Kuehn.

Μήλων ὁ Ἡρακλῆς] *Μήλων Ἡρακλῆς.* Discrepant nonnihil a *Polluce Hesychius* et *Suidas* super hac fabula. *Hesych. ὀνομασθῆναί φασι τὸν θεὸν οὕτως διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς μελιτεῖς, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. Suid. μήλιος Ἡρα-*

κλῆς, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος ποτὲ, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες, καὶ κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας, ἔθυσαν. *Erasm. Pomarius Hercules:* per contemtum dicebatur in eum, qui nomen quidem magnificum gereret, caeterum opibus nullis, nullaque potentia pollens. vid. et *Gyrald. syntagm.* 10. fol. 316. Item prov. *Malum Hercules.* SEB.

ὄνομα] C. uterque τοὔνομα. KUEHN.

32.

περικαθαιρομένων] C. A. recte dividit vocem περικαθαιρομένων. legit enim, περὶ τῶν πρὸ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ καθαιρομένων. KUEHN.

ἱερῶν] C. V. subiicit τὸ, λέγεται, *Antw.* λέγονται. quod eodem recidit. KUEHN.

περιῤῥαντήρια] P. V. et A. περιραντ. quomodo et apud *Iosephum* legi monitum supr. segm. 8. SEB.

καθάρται] Abest a C. *Antw.* qui et sequentia ita exhibet in margine: οἱ δὲ χρώμενοι τούτοις καθαροὶ ὥσπερ οἱ ἐναντίοι ἀκάθαρτοι καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα καθαρῶς etc. τὰ δ' ἐναντία ἀνοσίως etc. in ipso vero textu est, ὥσπερ γράφεται καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα τοῦ ἑκατέρου καθαρῶς, ὁσίως καὶ τὰ ἐναντία τῶν ἀκαθάρτων. ὁσίως, ὡσιωμένος ἁγνῶς ἡγνευσμένως ἁγίως ἀνοσίως ἀνιέρως ἀνάγνως ἀνοσίως ἀκαθάρτως πάντα δρῶντες ἔτι δὲ μιαροὶ etc. KUEHN.

ἁγίως προσιόντες] P. V. et A. ἁγίως προσιόντως. προσιέναι peculiari significatu est obsecrare et supplicare. vid. *Bud. Comment. Gr. l.* col. 165. SEBERUS.

προσιόντες] Haec usque ad ἀνίεροι non agnoscit Codex *Antw.* KUEHN.

ἄγει προσερχόμενοι] C. A. προσεχόμενοι. Mallem nihilominus ἐν ἄγει προσερχόμενοι, *qui accedunt ad sacra impiati, non expiatis caedibus* aliisque piaculo dignis sceleribus. paulo post pro ἐνεχόμενοι habet C. V. ἐνδεχόμενοι. quod non praetulerim vulgatae. Nam ἐνεχόμενος μιάσματι est *obnoxius piaculo*, qui caput suum alligavit expiandis sceleribus. una voce ἐναγεῖς, *inquinati, scelerati*, ut *Glossae* reddunt. KUEHN.

33.

ἐναγὲς] C. A. ἐξαγὲς quod idem est cum τῷ ἐξάγιστον. ἐξ ibi habet vim augendi. ἐξάγιστον in G. *impurum.* KUEHN.

ἀπολύσασθαι] C. V. ἀπολογίσασθαι ἀποδιαπομπήσασθαι. Neutrum placet, quia ἀπολύσασθαι verbum proprium est ex-

piationibus, quibus solvebatur reus. Unde λυτήρια dicebantur ipsae hostiae, quarum sanguine peragebatur expiatio. et *Hesych.* etiam ἀπολυσάμενος et ἀπόλυσις agnoscit. ἀποδιαπομπήσασθαι proprie est *Iovis caedium scelerumque ultoris iram a se depellere certis sacrorum caeremoniis*, τὸν προστρόπαιον Δία ἀποτρέπεσθαι. *Hesych.* ait esse ἀποστρέφεσθαι τὸν ἀποτρόπαιον, ἐκπέμπεσθαι μακρὰν, ἀποκαθαίρεσθαι, *averruncare, impiatorum ultorem procul ablegare, lustrare.* Ita enim locus ille interpungendus ex *Phavorino*, *Hesychii* descriptore. *Epictetus Arriani* l. 2. c. 18. ἴθι ἐπὶ τὰς ἀποδιοπομπήσεις, quod ex *Platone* l. 9. de LL. statim ab initio est. Kuehn.

ὀργάνων] C. A. σκευῶν *de vasis sacrorum.* σχίζαι Interpr. *pyrae*, malim *ligna fissa. Suid.* σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς καὶ Ὅμηρος, καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων. σχίζαι *proprie dicebantur veteribus ligna sacrificiis apposita, ut et Homerus, adolevit vero super strue lignorum senex. Iliad.* 1. *Gl.* σχίζαι, *taleae.* Kuehn.

σφαγίδες] C. A. habuit σφραγίδες, sed erasum est ρ, nec male tamen ad sacra quadraret σφραγὶς, sigillum, si *Aegyptiorum* sacros ritus respiciamus: apud illos enim *Sacerdotes* σφραγισταὶ bovi immolando imponebant notam διακριτικὴν sigillo quodam, quod repraesentabat hominem manibus a tergo revinctis ab imminenti gladio mox iugulandum. *Plut.* in de *Isid.* et *Osir.* σφαγὶς vero cultrum mactatorium, veteribus *secespitam* dictum, denotat. Kuehn.

λίκνα] Hic sequitur in C. V. περιφερῆ κανᾶ. ὃ βάρβαροι θίγρας καλοῦσι. in C. A. corrigitur ἃ βαρβάρως θ. κ. quae sine dubio, ut alia multa, ab aliena manu sunt margini adscripta. Kuehn.

χέρνιβες] C. V. coniungit καναχέρνιβες. quod mendosum. *Gl. Philox. Trulleum* et *Guttum* et *Aquiminale* χέρνιβον, ξεστόν. notat etiam aquam e gutto affusam manibus lavandis. Kuehn.

τὸ γὰρ πεμπόβολα] MSS. τὰ γάρ. tum A. et P. V. similiter ed. πεμπόβ. P. R. πέμβολα. Sed vera scriptio est πεμπώβολα. *Eustath. Odys.* fol. 39. τὸ ὁμηρικὸν πεμπώβολον. *Iliad.* f. 102, 29. ἔστι δὲ ἡ πεμπωβόλου λέξις αἰολική, καθὰ καὶ ἡ χρῆσις. πέμπε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν. Extat autem apud *Homer. Iliad.* α. 463. et *Odyss.* γ. 460. Seb.

πεμπώβολα] Verua sunt quinque, unam modo, qua circumaguntur, ansam habentia. οὐλοχύται vero, molae erant ex hordeo et sale confectae; quas immolandis victimis infun-

debant, priusquam offerrentur. [vid. ad v. 449. *Il.* α. br. schol. et *Eust.*] GUALTH. SEB.

πεμπόβολα] Uterque Codex πεμποβόλα, nisi quod transpositis literis in Cod. *Antw.* πεπομβόλα. Est autem πεμπόβολον *veru quinquefidum* unius manubrii, unde *Hesych.* πεμποβόλους dicit πέντε ὀβελίσκους ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους τριαινοειδῶς. quid οὐλοχύται *Scholia Homeri* in *Iliad.* 1. explicant. *Gloss. hordeacea* vocant. KUEHN.

34.

paneg.] πανηγύρεις, *panegyres.* vid. *Hospin.* de orig. fest. princ. SEB.

ἱερομηνίαι] In *Gl. festivi ludi.* KUEHN.

Θεοξένια] P. V. θεοξενίαι. SEB.

Theoxenia.] Θεοξένια festum apud veteres fuit solenne deorum omnium. GUALTH. *Hesych.* κοινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς θεοῖς. In eius locum successit postea *omnium sanctorum festivitas. Hosp.* de orig. fest. f. 141. b. SEB.

μεθέορτοι ἡ.] C. A. μεθεορτοί. *Hesych.* ἐπίβδαι αἱ μεθέορτοι ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἐπιβάζεσθαι ταῖς ἑορταῖς οὐκ οὔσαις ἐξ αὐτῶν etc. quid ἐπίθετοι ἑορταὶ apud *Suidam* videre est in voce ἐπιθέτους ἑ. KUEHN.

πανηγύρεις] C. V. post hoc nomen δημοσίας, καὶ πανδήμους, καὶ δημοσύνας καὶ πανδαισίους, ubi corruptum videtur δημοσύνας ex δημοθοίνας. KUEHN.

πρωτοθοινία] C. A. πρωτοθοίνια, ut τὰ πρωτόλεια, *primitiae spoliorum.* KUEHN.

ἑορτάζειν] C. A. συνεορτάζειν et pro συσπένδειν est, συσπεύδειν, τὸ υ mutatum est in ν ab alia manu. quod sequitur καὶ ὁμόσπονδοι abest ab eodem Codice. pro κρατήρων ibidem est κρατῆρος σ. infra nihilominus etiam in MSto est, σπονδῶν καὶ κρατήρων μετασχὼν VI, 30. libaminis et crateris autem particeps nemo est nisi amicus et benevolus et religionis socius et foederatus. Ipse etiam κρατὴρ φιλοποιὸς est et dicitur. KUEHN.

κρατήρων] MSS. κρατῆρας. SEB.

35.

τάδε, μυστήρια] MSS. τάδε. τὰ μ. SEB.

καὶ τάδε] Τὰ deletum in *Cod. Antw.* μυσταγωγοὶ sunt, qui *initiant* mysteriis, mystasque faciunt et introducunt ad spectanda arcana sacrorum. Paulo post pro καὶ μυεῖν, habet C. V. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα. μυεῖν etc. KUEHN.

τελεσιουργεῖν] Affectatum magis est si quis τελεσιουργεῖν

et τελεσιουργία usurpaverit de celebratione initiorum. Alias ista latius patent; dicuntur enim de omni re perfecta et ad finem deducta. inde *Gloss.* τελεσιουργία *perfectio.* Kuehn.

δαδοῦχοι] δᾳδοῦχοι. Seb.

igniferi.] πυρφόρος apud antiquos fuit sacerdos, qui in prima stabat acie, facem et corollas ferens quem violare nefas erat: vel, ut alii tradunt, est is, qui ignem sacrificiis destinatum portat. Gualth.

Hesych. πυρφόρος, ὁ πῦρ φέρων, καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ. Plura vid. ap. *Suidam* ubi et prov. οὐδὲ ἱερεὺς ὑπελείφθη τῷ στρατῷ pro quo alias οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη, *Erasm. ne ignifer quidem reliquus est factus.* leg. *Herod.* lib. 8. non longe a princ. et *Phil.* lib. 1. de *Vita Mosis.* ubi de *Pharaonis* interitu. Seb.

ὑμνῳδοὶ] *cantores hymnorum*, qui peractis mysteriis succinebant hymnos in honorem Dei, cuius erant mysteria. ita Athenis familia *Lycomedarum* Musaei hymnum in Cererem canebant ἐπὶ τοῖς δρωμένοις, *Pausan.* in *Messeniac.* confer et *Boeotica* p. 581. Unde iste Paean dictus est τελεσιέρων, id est, *qui finem sacris arcanis imponit. Hesych.* τελελιέρωνα (non, ut vulgo legitur τελεσιγέρων) παιᾶνα τὸν ἐπιτελεστικὸν τῶν τοῖς θεοῖς ἐπιτελουμένων ἱερῶν. Kuehn.

ὑμνήτριαι] ὑμνήτριαι abest a MSS. in P. V. etiam caeterae voces, praeter huic proximam, inserta interim ὑμνητῆρες, quam editi libri non agnoscunt. Seb.

ὑμνήτριδες] C. A. ὑμνητρίδες. idem ἰακλαγωγὸς legit, sed λ lineola subnotatum. est autem ἰακχαγωγὸς, *qui hymnum praecinit Iaccho, eiusque festum celebrat.* Kuehn.

ἰακχαγωγός.] Bacchi mysteriis initiatus dicitur. *Κουροτρόφος* vero is videtur, qui iuvenum ad sacra destinatorum nutritor est, seu paedagogus. *Δαειρίτην* autem *Proserpinae* mystam appellaveris. *Δάειρα* n. Atticorum lingua *Proserpinam* significat. GU. H. St. ἰακχαγωγοὶ, qui *Bacchum* deducunt et celebrant hymnis Bacchicis, quos *Plut. in Alcib.* παραπέμποντας τὴν τελετὴν, et μυσταγωγούς. De *Δάειρα* vid. *Etym.* Seb.

δαειρίτης.] A. δειρῖτις. Seb.

36.

ὁ δὲ μυηθεὶς] His verbis praemittitur in C. V. titulus περὶ μυηθέντων, *de initiatis.* Paulo post pro ἄνετοι C. V. habet ἄναστοι. et τῷ α in medio superscriptum est ε. Kuehn.

καὶ τέλη μ.] C. A. τὰ τέλη μ. κ. τ. τελευτὴ etiam habet

pro *τελετῇ*, quod vitiosum est sine dubio. Ultima verba *ἑορταὶ ἔντιμοι*, uterque codex hic non habet, sed initio sectionis sequentis. KUEHN.

37.

ἐκ τῶν τιμωμένων] *ἐκ* abest a *MSto. Antw.* KUEHN.

Μουσῶν] Uterque codex *ἑορταὶ ἔντιμοι. Μουσῶν* etc. C. A. legit *Μούσια ε* eraso, ut videtur. C. V. *Μούσεια.* et infra *Ἐφέσια* non extant in C. A. mox legitur *Χρόνεια, Τροφώνεια, Ἀνάκαια. Hesych.* cum vulgata lectione facit. KUEHN.

μουσεῖα] P. V. *μούσια.* A. *μούσεια.* SEB.

Δημήτρια] A. et P. *δημήτρεια.* Sicut mox: *Ἐλευσίνεια, Θεογάμεια,, Ἀνθεσφόρεια, Κρόνεια, Δήλεια, Ἑκατήσεια, Τροφώνεια.* SEB.

Ἀνθεσφόρια] *Floralia.* Proserpinae festa *Ἀνθεσφόρια* a floribus dicta sunt: quia dum legendis florib. occupata fuit, a *Plutone* rapta est. *Θεογάμια* eadem dicuntur: quia in iis *Plutoni* Deo inferorum nupsit. GU. vid. *Rhodig.* 26, 20. SEBERUS.

Ἀνάκεια] *Anaceia. Castoris et Pollucis* festa *Ἀνάκεια* a templo ipsorum dicta sunt. hoc etenim nomine templum ipsorum apud *Athen.* nominabatur. utitur hoc et *Lucianus in Timone.* GU. *Hesych. Ἀνακείοις. Διοσκόρων ἑορτὴ τὰ Ἀνάκεια. Etymol. Ἀνάκειον, τὸ Διοσκουρεῖον· Ἄνακες γὰρ οἱ Διόσκουροι.* SEB.

αἱ τῆς περιόδου] *Interpr. pomparum solennium.* Malim retineri vocem *Periodi. Festus; in gymnicis certaminibus perihodon vicisse dicitur, qui Pythia, Isthmia, Nemea, Olympia vicit, a circumitu spectaculorum. vid. Pollux* infra IV. 89. et *Plutarchus* in *praeceptis politicis.* Alias verum est, *περίοδον* dici etiam pompam apud Atticos, ut *Phavorinus* annotat, sed haec significatio huius loci non est, ubi de *sacrorum certaminum orbe* agitur. KUEHN.

38.

εἰς θεοὺς ᾠδαὶ] Vide quae e *Procli Chrestomathia* elegit *Photius Biblioth.* fol. 522. SEB.

ἰδίᾳ δὲ] C. V. *ἰδίως δὲ Ἀπόλλωνος ὁ παιὰν, Ἀρτέμιδος οὔπιγγες ἀμφοτέρων* etc. cum quo consentit C. A. quoad *οὔπιγγες.* KUEHN.

ὁ ὕπιγγος] *ὕπιγγος.* ita clare et MSS. Caeterum infra IV, 53. editum *οὔπιγγοι*, tacentibus MSS. verum *Athen.* lib. 14. fol. 619. *οὔπιγγοι δὲ εἰς Ἄρτεμιν.* Et in eund. *Ca-*

saub. fol. 564. 5. *Upingi Dianei* ab eius deae nomine *Οὖπις*. *Callim.* in eius hymno v. 204.

Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι, φαεσφόρε —

Unde autem id nomen, docent ibid. *Schol. Gr.* et *Frischl.* Apud *Theodor.* orat. 4. f. 68. *ὕποιπος* legitur. Seb.

προσῴδια.] Vid. infr. IV, 53. Seb.

προσῴδια.] C. A. *προσῳδία.* Kuehn.

ἴουλος.] Vide *Athen.* lib. 14. fol. 618. et seqq. *Casaub.* in eund. cap. 3. *Eustath. Iliad.* fol. 1221. *Iul. Caes. Buleng.* lib. 2. *de theatro* cap. 10. item infr. IV, 53. ubi itidem *λῖνος*. *Athen.* *λίνος καὶ αἴλινος* etc. loc. ind. Seb.

λιτιέρσης] MSS. *λιτέρσας*, apud *Theoc. Idyll.* 10, 41. *λυτιέρσ.* Sed *Casaub.* ibid. in lect. cap. 12. *λιτυέρσ.* nec aliter animad. in *Ath.* et ipse *Athenaeus* locis modo indicatis. Item *Hesych. Suid. Phavorin.* et ipse *Poll.* infr. IV, 54. De fine tamen haud omnes consentiunt. alii enim *ας*, alii *ης* habent. Seb.

λιτιέρσης] C. V. *λιτέρσας.* C. A. *λιτέρσης.* Kuehn.

προσαπτέον] Hic C. V. praemittit titulum: *περὶ ὅρκων.* Kuehn.

πίστιν ἐπιθεῖναι] P. R. *ὅρκον ἐπιθ.* Sed in tribus mox seqq. vocibus idem editis similiter *ὁρκομ.* at reliqui duo *ὁρκωμ.* Seb.

πίστιν ἐπιθεῖναι] C. A. *πίστιν ὅρκου* i. *iurisiurandi fidem imponere*, deinde *ὁρκωμοτεῖν*, pro quo legere malim *ὁρκοτομεῖν*, uti mox in eodem MSto *ὁρκοτόμους*. Respicitur ad ritum, quo super *τομίοις* victimarum concipiebatur iuramentum. nihilominus et *ὁρκωμοτεῖν* *coniurare*, tolerari potest. Kuehn.

ὁρκομοσία] C. V. *ὁρκωμοσιάσαι ὁρκῶσαι ὁρκώτας ὁρκικτόμους εἰ μὴ σκληρόν ἐστι.* C. A. *ὁρκωμοσία. ὁρκωτούς. ὁρκοτόμους.* quam lectionem praetulerim. *ὁρκωμόσια* *Hesych.* habet, et de victimis, super quibus iurabatur, explicat, in *Glossis* *ὁρκωμοσία*, *iuratio*, *ὁρκωμόσιον*, *sacramentum*, *ὁρκωτός*, *iuratus*. Kuehn.

39.

ὁρκοτόμους] A. *ὁρκικτ.* posito *χ* supra *κ*. P. V. *ὁρκιχτ.* P. R. *ὁρκιλτόμους.* *Hesych.* *ὁρκίλλει, ὅρκον ποιεῖ, ὀμνύει.* Seb. [Lobeck. ad Phrynich. p. 657.]

ὁρκοτόμους] *ὁρκητόμους.* Falck.

σκληρόν.] MS. auctius, *σκληρόν ἐστι.* MS. *Labb.* *εἰ μὴ σχληρὸν, ἐνορκεῖν.* ibidem *ἐμπεδοῦν ὅρκους* antea erat in MS.

sed ὅρκοις inde quis fecit, non recte puto, certe causa non erat, nisi fallor, quum optimi auctores ita locuti. Iungerm.

ὅρκοις] C. V. ὅρκους *iuramentum servare*, utraque lectio non mala. ἐμπεδοῦν in *Glossis* est, *impedare.* Kuehnius.

ὅρκοις] ὅρκους. Falck.

εὐόρκωτον] Deest εὐόρκωτον in MS. nostro, et *Labb.* etiam, qui alias ἔνορκον et ἐνώμοτον habet. Et paulo post οὐκοῦν prius in MS. Sed emendatum dein ὁρκοῦν. Iungerm.

εὐώμοτον] C. A. melius ἐνόμωτον, uti mox ἐνομώτως τι εἰπεῖν. Kuehn.

ἐνόρκως τι εἰπεῖν] P. R. ἐνορκοῦν ποιεῖν. ἐνώμοτόν τι εἰπεῖν. ἔνορκον, ἐνώμ. Seb.

ἐνόρκως τι εἰπεῖν] C. V. ἐν ὅρκῳ τί. C. A. coniungit ἐνορκωτὶ optime, et statim, ἐνομωτὶ διειπεῖν habet et ἀπώμοτον pro ἀνώμοτον. Kuehn.

ἐνόρκως τι εἰπεῖν] MS. ἐν ὅρκῳ τὶ εἰπεῖν, absque illis ἐνομ. τ. εἰπ. Caeterum in marg. adscriptum ἐνωμοτὶ δεῖ εἰπεῖν, quae utraque adnotanda sunt: ut hercle non minus proba quam vulgata. Nec valde abit *Labb.* MS. qui ἐνορκῶτι εἰπεῖν, ἐνωμοτὶ διειπεῖν. Deinde tamen etiam ἐνώμοτον in MS. per ω in secunda scribitur. Iungerm.

ἐπιορκῆσαι θεοὺς] Sic MS. ἐπιορκεῖσθαι θεούς, εὐορκεῖσθαι, ἐπιορκῆσαι φρικώδεις ὅρκους. Quae lectio auctior: et melior etiam ut puto. Iung.

εὐορκῆσαι] P. V. εὐωρκεῖσθαι. R. εὐωρκῆσθαι. Seb.

εὐορκῆσαι] Ἐπορκῆσαι pro εὐορκῆσε quod in textu eius prius fuerat reposuit. Falck.

ἀρκεῖ τοσαῦτα] C. V. ἀρκείτω τοσαῦτα. C. A. ἀρκεῖ ταῦτα. Kuehn.

ἀρκεῖ τοσαῦτα] MS. ἀρκείτω τοσαῦτα. et interpres etiam *sufficiant.* Iung.

40.

περὶ βασιλικῶν ὀν.] A. Βασιλέως ὀνόματα. Περὶ β. sed in marg. tametsi literis, ut alibi etiam, partim resectis, partim vetustate obscuratis, περὶ βασιλέως ἀγαθοῦ, qui titulus clare apparet in *Palatinis.* Et *Rec.* quidem inde: Βασιλέα ἐπαινῶν, λέγε. Seb.

περὶ βασιλικῶν ὀνομάτων] C. A. plenius: περὶ βασιλέων ἀγαθῶν βασιλικὰ ὀνόματα. *Phavorinus* in βασιλέως ἔπαινος pleraque huius capitis exscripsit, dissimulato, ut semper, nomine Auctoris. Kuehn.

περὶ βασιλικῶν ὀν.] Capitis II. (quamvis capitum no-

men nullum in MS. Sed tituli saltem, qui modo in vulgatis tmematum, modo capitum sunt) τμήματι primo ista inscriptio in MS. *Βασιλέως ἔπαινος. Labb.* περὶ βασιλέων ἀγαθῶν· βασιλέως ὀνόματα. Initio pro ἐπαίνων malebam legere, *ἐπαινῶν,* ut et mox eodem modo ψέγων ait. Sic alibi solet, *ἐπαινῶν δὲ χωρίον ἐρεῖς* etc. infra 1, 259. Quo pacto tamen aptius legas, ut in *Palat.* recent. *Seberi* et *Labb.* MS. fuit *Βασιλέα ἐπαινῶν λ.* Iung.

περὶ βασιλέως ἐπαίνων] C. A. βασιλέα ἐπαινῶν λέγε. id quod etiam *Seberus* ex *Palat. Rec.* annotavit. Kuehn.

ἤπιος] Cum asp. etiam in MSS. sed ubique alias tenuem habet spiritum. *Pal. v.* coniunctim insup. πατὴρ ἤπ. *Hom.* ω, 770.

ἡ ἑκυρὴ, ἑκυρός τε πατὴρ ὡς ἤπιος αἰεί.

Quod ipsum ἀκροτελεύτιον et *Odyss.* β. 47. Seb.

ἤπιος] MS. ἤπιος. Sed et altera scriptura cui adspiratur, quibusdam τῶν γε μεθ' Ὅμηρον placuit illud vocabuli ab ἥδω deducentibus, ut notat *Eustathius* ad *Ιλ.* ε. in illis — ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι. Talis Rex *Persarum* Obalas apud *Agath.* l. 4. ubi etiam sic scribitur, πρᾶος τοὺς τρόπους καὶ ἤπιος. exstat et bis ita apud *Etymologum* in *Νήπιος*: et hic ubique, ut ipse notat, in MSS. *Seberi.* Ut detur autem *Polluci* in mente fuisse illud *Homericum* de *Ulysse* — πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν. Ὀδυσσ. β. ubi *Eustathius* valde adposite, quod et nos pro nostro *Polluce* σημειῶσαι iubet τὸ τοῦ Ἡροδότου, τὸ, Καμβύσης μὲν, δεσπότης, Κῦρος δὲ, πατήρ. ὁ μὲν ὅτι χαλεπὸς ἦν καὶ ὀλίγωρος, ὁ δὲ ὅτι ἤπιος, καὶ ἀγαθὰ σφίσιν ἐμηχανήσατο: Sic enim legendum non ἐμηχανίσατο: Persis scilicet. Locus Historici est in Musa tertia c. 89. Iungerm.

ἐλεύθερος] In C. A. ἐλευθέριος ι inserto ab alia manu. *Phavorinus* retinet ἐλεύθερος. Kuehn.

41.

προχειρος εἰς εὐεργ.] *Ovid. Pont.* 1, 3, 55.

— *piger ad poenas princeps, ad praemia velox.* Seb.

ἀκλινὴς] P. R. ἀκλινέστερος ἢ ἀκριβέστερος. Seb.

ἀκλινὴς] Hic sequitur in C. V. ἀνηλινής. in C. A. κλινέστερος πρὸς τὸ δίκαιον. ἀκριβέστερος ζυγοῦ. minimum hinc elucet in vulgato legendum, πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ, *quoad iustitiam trutina accuratior.* τὸ δίκαιον etiam est in C. V. φιλοστρατιώτης *amans militum.* Kuehn.

ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον] A. et P. V. δίκαιον. In-

de P. R. εὐπρόσιτος, εὔπροσ. Sicut segm. seq. 42. editi quoque δυσπρόσιτος, δυσπρ. Seb.

ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκην] MS. ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ, quae lectio videtur vera. eamque invenit et in suis aliquot *Seberus;* Habet et *Labb.* MS. ita: ἀκλινέστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ. Sed ἀκριβέστερος Pollux ipse firmare videtur: nam infra VIII, 10. ubi de iudice laudabili quaedam hinc repetuntur, habet ἀκριβέστερος τοῦ ζυγοῦ τὴν ῥοπήν. Iung.

ἀκριβέστερος πρὸς τὸ δίκην] Δίκαιον etiam legit. Falck.

εὐπρόσοδος] In MS. εὐπρόσωδος scribitur non recte. *Thucyd.* l. 6. ἦν δὲ πᾶσιν εὐπρόσοδος ὁ Ἱππίας. MS. *Seberi* unus auctior hic vocula εὐπρόσιτος, quae non spernenda videtur. paulo post MS. *Labb.* male μειχίλιος. Iung.

ἐπιμελητὴς] MS. ἐπιμελὴς τῶν ὑπηκόων, quod placet prae vulgato, ἐπιμελητὴς, quoniam eo in usu apud *Xenophontem* aliquoties occurrit. Deest in MS. ἀρχηγὸς cum sequente particula καὶ. ut et in *Labb.* MS. Iung.

εἰρηνικὸς] εἰρηνικὸς, εἰρηνοποιὸς reddunt Gl. *pacatus, pacator.* Kuehn.

ἀρχηγὸς] Absunt in C. A. ἀρχηγὸς καὶ θεοειδὴς, *os humerosque Deo similis,* εἶδος ἄξιον βασιλείας corporis vultusque habitus rege dignus innuitur, ex *Euripide,* uti notum satis est. Kuehn.

πολλὰ δέ ἐστιν] P. R. πολλὰ δὲ λόγῳ τις εἴποι, καὶ οὐκ ὀνόματι. P. V. et A. πολλὰ δὲ, ἃ λ. τ. α. εἴπῃ (A. εἴποι) καὶ οὐκ ὄν. Seb.

πολλὰ δέ ἐστιν] C. A. πολλὰ δὲ ἃ λόγῳ ἂν εἴποις καὶ οὐκ ὀνόματι. *Galenus* l. 2. de *differ. morbor.* Οὐδὲν ὄνομα κατ' αὐτοῦ κείμενον ἔχομεν εἰπεῖν παλαιὸν, ἀλλὰ χρὴ λόγῳ δηλοῦν αὐτὸ μᾶλλον, ἤπερ ὀνόμασι ἐσχάτως χρῆσθαι βαρβάροις, οἷα πολλὰ τοῖς νεωτέροις ἰατροῖς ἐξεύρηται. *Non possumus eius antiquum citare nomen, sed oratione potius indicandum est, quam utendum extreme barbaris nominibus, qualia multa recentioribus sunt inventa medicis.* Kuehn.

εἰπεῖν ε. κ. οὐκ ο.] MS. εἴποι, καὶ οὐκ ὀνομαστί: MS. *Labb.* totam periodum ita scribit: πολλὰ δ' ἃ λόγῳ τις ἂν εἴποι καὶ οὐκ ὀνόματι. et *Aug.* MS. *Seberi.* Sequens sectio continuatur cum antecedente in MS. et titulo caret. Iung.

ὀνόματι] C. V. ὀνομαστί. Kuehn.

42.

τυράννου] De voce hac erudite disserit *Reinec.* t. 1. *historiae Iuliae* fol. 20. et seq. Seb.

ψέγων δ' ἂν ἐρεῖς] MS. *Ψέγων δὲ ἐρεῖς*. MS. *Labb.* vitiose *λέγων δ' ἂν ἐρ*. Iung.

καὶ τὸ τοῦ π. ε.] Haec absunt a C. A. Kuehn.

καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος] Sed et *Xenophon* eam vocem usurpavit *ἀπομνημ.* l. 1. de *Socrate: οὐ μὴν οὐδ' ἐρασιχρηματους γε τοὺς συνόντας ἐποίει*. Iung.

ἐρασιχρήματος] MSS. *ἐρεσιαχρ*. Sed *ἐρασιχρήματος* habet etiam *Xenophon* lib. 1. *memor.* fol. 712. Seb.

ἐρασιχρήματος] Deest in MS. *ἐρασιχρήματος*, et in ora est adscriptum. Iung.

Ὁμήρου. Iliad. α, 231. *δημοβόρος βασιλεύς*. *Br. schol. ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων*. Seb.

ἡδονῶν] P. R. *ἡδονῆς*. Seb.

ἐνδιδοὺς] P. R. *ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν*. Seb.

ἐνδιδοὺς] C. A. aequae ac P. R. addit *ἑαυτὸν*, *cupiditatibus seipsum dedens*. Kuehn.

ἐνδιδοὺς] MS. *Labb.* ut unus *Seberi*, auctius *ἐπιθ. ἐνδιδοὺς ἑαυτόν*. Iung.

43.

περὶ ταχέως] C. A. *περὶ ταχέος εἰς ἔργα καὶ βραδέος de celeri ad opera et tardo*, ut sermo sit de homine. C. V. *περὶ τοῦ μὴ βραδύνοντος εἰς ἔργα ἤγουν τοῦ ταχέως*. Kuehn.

περὶ ταχέως] Capitum, ut diximus, nulla notatio in MS. itaque talis titulus in MS. *περὶ τοῦ μὴ βραδύνοντος εἰς ἔργα ἤγουν τοῦ ταχέος*. Incipit dein sic, ut *Aug. Seberi*: *Λέγε δὲ περὶ τ.* MS. *Labb. Λέγε δὲ καὶ περὶ τ.* Iung.

ἔργα] P. R. *ἔργον*. Tum P. V. *λέγε δὴ καὶ π.* A. *λέγε δὲ π.* Seb.

λέγε] C. A. *λέγε δὲ π.* iterum *Phavorinus* exscribit *Nostrum* in voce *ἕτοιμος*. Kuehn.

ταχὺς] *Nonno* etiam usit. *ταχυεργὸς* in *Ioh.* cap. 5. et 9. cui opponas *ἀμβολιεργὸς* ex *Hesiod.* 2, 31. Seb.

ἔντονος] C. A. *εὔτονος*. Sed *Phavorin.* etiam in suo Codice legit *ἔντονος*, *vegetus*, *acer*. *ἀτονεῖν* est contrarium significatque *deficere viribus*, *nervis carere*. Kuehn.

ἐγρήγορος] *ἐγρηγόρως*. MS. Si itaque hac forma est verum, scribendum fuerit *ἐγρηγορὼς*, quod idem cum vulgato *ἐγρήγορος*. Iung.

ὑπερτιθέμενος] P. R. *ὑπερτίθ. ἢ τὸν καιρὸν παρείς*. Seberus.

ὑπερβαλλόμενος] Quidam legunt *ἀναβαλλόμενος*, quod eodem recidit. Kuehn.

ὑπερβαλλόμενος] MS. *Labb.* auctior: ὑπερβαλλόμενος, ἢ ὑπερτιθέμενος, στρεφόμενος, τὸν καιρὸν παριείς. Nescio tamen an errore scribae: nam ὑπερτιθέμενος iam praecessit, et illa altera duo, στρεφ. τὸν καιρ. π. infra sequuntur: ubi in eodem MS. *Labb.* omittuntur. ὑπερτίθ. ἢ τὸν καιρὸν παριείς· etiam in uno *Palat.* recentiore hic invenit *Seberus.* Iung.

περὶ δὲ τοῦ ἐναντίου] In margine *Cod. Antw.* hoc est, in textu vero est, περὶ τοῦ βραδέος. postea μελλητὴς legendum. Kuehn.

περὶ δὲ τοῦ ἐναντίου] Ante Περὶ novus titulus in MS. Περὶ τοῦ ἐναντίου. *Labb.* e suo ita notavit: περὶ τοῦ βραδέως. περὶ ἐναντίων. Iung.

μελητὴς] μελλητής. Seb.

μελητὴς] Isto ordine MS. μελλητὴς (adscriptum βραδὺς alia manu) νωθὴς, σχολαῖος, ἀμελής. νωθρὸς deest in nostro MS. ut in *Labb.* νωθής. μελλητὴς vero omnino scribendum ut in MS. quod vel sequens μέλλησις docere poterat: *Thucyd.* l. 1. in concione Corinthiorum: ἄοκνοι πρὸς μελλητάς. Iung.

νωθρὸς] νώθης *Phavor.* νωθὴς, quod sequitur, abest a M. A. Kuehn.

μελλησμὸς] μελλισμὸς in MS. pro vulgato μελλησμὸς, quod tamen vitiose uno λ in prioribus editionibus μελησμὸς legebatur. saepissime haec verba inter se locum cum vitio commutarunt. exempla aliquam multa in *Heliodori* et *Agathii* editionibus notavi ad Longum meum. Sed III, 122 et IX, 137. etiam μελλησμὸς, ubi tamen MS. semper μελλισμὸς, q. a μελλίζειν. non tamen temere vulgatum μελλησμὸς improbo: sic et *Hesychius* μελλησμοῦ, ὑπερθέσεως, βραδυτῆτος. τοὺς μελλησμοὺς in ἀμύνω *Etymol. mag.* Iung.

βραδυτὴς] Eadem accentus sedes in hac dict. ap. *Plat. Diod. Sic. Naz. Philonem, Themistium.* Sic ταχυτὴς (quod *Dor.* ταχυτὰς dicit *Pind.*) accentu in ult. reperio apud *Chrysost.* et *Naz.* p. 154. *D. Hoesch.* pr. ed. βραδύτης. νωθεία) *Plato*, *Lucian. Naz. Chrysost.* νωθία *Cl. Alex.* D. H. Seb.

βραδυτὴς] Hoc *Atticum* perhibetur esse, at in C. A. est commune, βραδύτης. C. V. μελλισμὸς βραδυτής. τριψημερεῖν explicat *Hesych.* Kuehn.

ἀργία] M. *Labb.* ἄργεια. Iung.

44.

Περὶ βαφῆς βεβαίας] Titulus MS. *ἀττικώτερος* hic: *Περὶ βεβαίου βαφῆς καὶ ἀβεβαίου*. *Labb.* MS. *περὶ βαφῆς βεβαίας*. Iung.

καὶ ἀβεβαίου] Hoc infra dicitur, quando de contrario agitur in C. A. Kuehn.

δευσοποιὸς] *tinctura altius percepta.* Kuehn.

δευσοποιός.] *Gregor. Nyss. Catech.* c. 7. *καθάπερ τινὰ δευσοποιὸν βαφὴν* etc. ut elegantem hanc vocem pro vulgata *ψευδοποιὸν*, *ὁ πάνυ Casaubonus* restituit Notis in epistolam *Greg. Nyss.* ad *Eustath.* etc. ubi et *Suidam* adire iubet minus peritos Graecarum elegantiarum. Age, viri magni exemplo tentare placet, an et alium eodem modo, si non fallor, depravatum locum, queamus restituere, et quidem in vetustissimo auctore. Is est Dinarchus, qui in ea *κατὰ Ἀριστογείτονος*, non longe ab initio, ita habet: *πονηρίαν γὰρ, ἀρχομένην μὲν κωλῦσαι τάχα τις κολάζων δυνηθείη, ἐγκαταγεγηρακυῖαν καὶ γεγεννημένην* (*γεγευμένην H. Steph.* quod placet) *τῶν ἐθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι. εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε ψευδοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἐὰν ὅ τι ἄν τις βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι.* Nam inquam et hic *δευσοποιὸν* eleganter reponere possumus. et haec est *δευσοποιὸς πονηρία* quam apud *Suidam* legimus. Iung.

ἔμμονος, ἐγκρατὴς] Deest in MS. *ἔμμονος* et *ἐγκρατὴς*, quae voculae tamen ponuntur paulo post, ut indicabo. deest et *ἀνεξάλειπτος* omnino: quod et in *Labb.* MS. omissum. pro *ἀνεξίτηλος* vero, quod *Labb.* MS. plane omittit, in MS. est *ἀνεξίλυτος*, quod uon capio. Iung.

ἀνεξίτηλος] C. V. habet *ἀνεξίλυτος, ἀνεξίτηλος, ἀνέκρυπτος*. C. A. non habet *ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος, ἀνεξίτητος*. quomodo *δευσοποιὸν* fiat *τὸ βαφὲν* eleganter describit *Plato* l. 4. *Polit.* ubi et *ἐκκλύζειν* est. Kuehn.

ἀνέκτριπτος] MS. auctius *ἀνέκρυπτος, ἀνεκτρ.* Iung.

ἀνθοῦσα] MS. isto ordine cum voculis quas prius omiserat: *ἀνθοῦσα, μόνιμος, ἔμμονος, ἀνθηρὰ, ἐνανθὴς, ἐγκρατὴς*, ubi tamen *μόνιμος* non bene bis. Iung.

περὶ δὲ τῆς ἐναντίας] C. A. *περὶ ἀβεβαίου ἐρεῖς.* Kuehn.

περὶ δὲ τῆς ἐναντίας] MS. haec tantum *περὶ τῆς ἐναντίας, τὰ ἐναντία.* voculis ipsis omissis quae contraria significant. *Labb.* MS. hic novum titulum habet: *περὶ ἀβεβαίου.* Pro *εὐέκπλυτος*, quod *Labb.* MS. plane omittit, bene noster *Seberus* edidit e MSS. suis *ἔκπλυτος*: cui contrarium praecessit

ἀνέκπλυτος. Quin etiam idem *Labb.* MS. id quod repositum est confirmat: nam post ἐξίτηλος, habet ἔκπλητος. In vulgatis εὐέκνιπτος in MS. *Labb.* omissum, qui et pro εὐέκπλυτος habet εὔπλυτος. IUNG.

ἔκπλυτος] Feci in MSS. pro εὐέκπλυτος quod mox iterum sequetur. SEB.

ἐξίτηλος, εὐρ. εὐέκρ.] In MS. haec omnia desunt, usque ad illa ἔστι δέ. IUNG.

ἀνεῖται βαφῆς] MS. ἀνεῖται τῆς βαφῆς. Sequentia: τὸ δὲ ἔργ. ε. ε. ε. ε. α. desunt in MS. Sed adscripta sunt ab alio, praeter τὸ ἐκτρίψαι, quod plane abest, ut et in MS. *Labb.* abfuit. IUNG.

ἐκτρίψαι] In Gl. *exterere*, vel, *terendo abolere.* KUEHN.

45.

ἱστορία περὶ πορφύρας] C. V. περὶ εὑρέσεως τῆς πορφύρας ἱστορία. KUEHN.

ἱστορία περὶ πορφύρας] Historiae titulus in MS. dein iste: Περὶ εὑρέσεως τῆς πορφύρας, Ἱστορία vero est adscriptum alterius manu, ut et totum illud προλόγιον, Πάλιν etc. εὑρέθη. Statim enim MS. incipit: Τύριοι λ. Historiolam hanc, ut hoc prius indicem, de Hercule purpurae inventore his verbis et *Scholiola* Graeca ad lib. 4. *Antholog.* c. 1. ad carmen *Leontii* advocant: πῶς δὲ εὑρέθη πορφυρέα βαφὴ διηγεῖται Πολυδεύκης ἐν πρώτῳ τῶν ὀνομαστικῶν, eamque, ut hic refertur, Latine interpretatur *Politianus* c. 13. *Miscell.* Interpretatur et L. *Bayfius* initio c. 3. lib. de re Vestiaria: quemadmodum et *Seberus* noster indicavit. Nec illepidis choriambis exponit eandem, *Polluceum* filum sine dubio sequutus. *Ant. Thylesius* sub finem libelli de coloribus. Respexit hanc narrationem et *Cyrus Prodromus* ἐπὶ ἀποδήμῳ τῇ φιλίᾳ, illo versiculo:

εὕρημα κυνὸς ἡ σεβαστὴ πορφύρα.

Omnium vero elegantissime *Achilles Tatius* l. 2. de *Clitoph.* et *Leucip.* historiam hanc de purpura apud *Tyrios* inventa narrat: aliter tamen quam *Pollux*, et pastoris cuiusdam cani hoc tribuere τοὺς μυθολογοῦντας Τυρίους. Verba ἐρωτικωτάτου auctoris partim sunt mendosa, partim et defecta: quae libet ope MS. amplissimi *I. A. Thuani* restituere: sic itaque lege ex MS. Ἀλλ' οἷον μυθολογοῦσι Τύριοι (vulgo corruptissime μυθολογοῦ ἦσι τ.) τοῦ ποιμένος εὑρεῖν τὸν κύνα, ἢ καὶ μέχρι τούτου (vulgo μέγρις τούτου) βάπτουσιν Ἀφροδίτης τὸν πέπλον. ἦν γὰρ χρόνος, ὅτε τῆς πορφύρας ὁ κόκκος (vulgo κόσμος. MS. κοκος, scilicet granum illud tinctorium τῆς βα-

φικῆς κόκκου nondum innotuisse tum temporis, quamvis nec vulgarem lectionem reiiculam mehercule pronunciem, quam et interpres expressit) *ἀνθρώποις ἀπόῤῥητος ἦν· μικρὸς δὲ αὐτὴν ἐκάλυπτε κόχλος ἐν κοίλῳ μυχῷ. ἁλιεὺς ἀγρεύει τὴν ἄγραν ταύτην. καὶ* (verba haec undena praecedentia vulgo aberant, quae tamen interpres, qui omnino bono codice usus fuit, agnoscit. Pro *κοίλῳ* in MS. erat *κύλῳ*) *ὁ μὲν ἰχθὺν προσεδόκησεν· ὡς δὲ εἶδεν τοῦ* etc. *προσήει* (vulgo *πρόσεισι*) *καὶ ἀπέπλυνε* etc. *ὡς δὲ* (absque *καὶ*) *ταῖς χερσὶν ἔθιγε, τὴν πορφύραν εἶχε ἡ χεὶρ* (in MS. *ἡ γῆ*. Sed in margine reposito altero) *συνῆκεν οὖν τὴν φύσιν τοῦ κόχλου ὁ ποιμὴν* etc. hoc ordine MS. et mox *τὸν χηραμὸν*, non *τὴν*, et *τὸ δὲ*, *κατὰ τ.* scilicet *ἔριον*, *τὰ δέ*. Sed me hercle ad ista notanda nobis tempus haud est, et fortasse etiam alius loci sunt: tu exspectabis illa omnia ab eximiae eruditionis iuvene, amico nostro, quem scimus *τῶν ἐρωτικῶν σύνταγμα* adornare: nos hoc agemus, et MS. varietatem in historiola ista apud *Pollucem* indicabimus, quae multa est. imo totam describemus ut in MS. nostro est: *Τύριοι λέγουσιν ἡρακλέα νύμφης ἐρασθῆναι ἐπιχωρίας· τοὔνομα τῇ νύμφῃ Τύρῳ·* (Sed hoc emendatum in *Τύρος*, nulla, arbitror, necessitate cogente: notum enim illud *Τυροῦς* nomen in mythologiarum scriptoribus) *εἵπετο* (*Bayfius* ubi haec laudat, habet *ἕπετο*) *δὲ ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ κύων ἔθει παλαιῷ.* (in margine MS. ab alia manu: *τὸ δὲ ἦν, μέχρι τῶν ἐκκλησιῶν συνεισιέναι τοῖς ἥρωσι τοὺς κύνας*) *ὁ τοίνυν Ἡράκλειος κύων κατὰ πέτραν ἕρπουσαν πορφύραν θεασάμενος, προυχούσης* (sed emendatum *προεχούσης*) *αὐτῆς* (et hoc *αὐτῆς* etiam *Bayfius* habet, et *Seberi* MS. aliquot) *τῆς σαρκὸς ἐνδακὼν, ὁ μὲν τὴν σάρκα ποιεῖται τροφὴν, ὁ δὲ λύθρος ἄρα τὰ χείλη τοῦ κυνὸς* (sic emendatum, quum antea fuisset *κοινὸς*) *αἱμάξας ἐφοίνιξεν. τὰ χείλη δὲ τοῦ κυνὸς* (ut prius, sic et hic male erat *κοινὸς*, sed emendatum) *ἀνθοῦντα βαφῇ ἀήθει θεασαμένη ἡ κόρη, οὐκ ἔτι τοῦ λοιποῦ προσήσεσθαι* (illud *προσήσεσθαι* et *H. Stephanus* in suo codice reposuerat, addideratque, a *προσίεμαι*) *τὸν ἡρακλέα, εἰ μὴ κομίσειεν αὐτῇ ἐσθῆτα τῶν τοῦ κυνὸς χειλέων φέρουσαν τὴν βαφήν· ἐξευρὼν οὖν ὁ ἡρακλῆς τὸ ζῶον,* (in MS. *ζωιον* quasi *ζῷον* scribi voluisset) *προσήνεγκε τῇ νύμφῃ τὴν στολὴν, πρῶτος εὑρετὴς γενόμενος τῷ* (sic est emendatum, quum prius fuerit *τῶν*) *Τυρίων λόγῳ τῆς φοινίσσης βαφῆς·* et placet *Τυρίων* prae vulgatis. Caetera huius capitis in MS. *λείπει* omnia. Iung.

πρὸς ἓν εἶδος] MS. *Labb.* mendose, *πρὸς ὃν ε.* *Bayfius* habet inverso ordine, *θεασάμενος πορφύραν*. Iung.

Τύρος δ' ἦν] Sic MSS. quoque et *Laz. Bayfius* lib. de re vest. c. 3. Sed *Gesn.* legit *Τυρώ.* de quadr. lib. 1. fol. 257. Sicut et lat. *Tyro Ang. Polit. miscell.* cap. 12. ubi plena et plana huius loci interpretatio adiectis de eadem re *Nonni* Poëtae versiculis, quos vid. *Dionys.* 40, 304. Seb.

Τύρος] C. A. *τῆγος*. C. V. *τύρω*. ex quo facile confeceris verum nomen *Τυρώ*, ut *Κλωθώ*, *Σαπφώ*, *Δωτώ*, et alia huius formulae mulierum nomina. nisi quis dandi casum malit *Τύρῳ νύμφῃ*. *Nazianz. Orat.* 1. in *Iulian.* *Ποιμενικὴ κύων τῇ κόχλῳ βρωθείσῃ καὶ τὰ χείλη καθαιμαξάσῃ τῷ ποιμένι τὸ ἄνθος γνωρίσασα* etc. Kuehn.

Τύρος δ' ἦν] *Labb.* MS. mendose *Τῆγος δ' ἦν* habet. Iungerm.

κατὰ τὸν] P. V. et A. *κατὰ δὴ τὸν*. Seb.

οἶσθα δὲ ὅτι] P. R. *οἶδα γὰρ ὅτι*. Et mox *συνεισῄεσαν*. *Telemachum* quoque canes ad concionem secuti *Odys.* β, 11. *ὑπὸ συνηθείας, ἢ ἀσφαλείας χάριν*, ut sentit *auctor br. schol.* vid. *et Eustath.* ad istum locum. etiam Evandro prodeunte

gemini custodes limine ab alto
procedunt, gressumque canes comitantur herilem.

Aen. 8, 461. Seb.

συνεισίεσαν] C. A. firmat scriptionem *εἰσῄεσαν* quam affert ex MSto *Seberus*, ut et mox *τῶν ἐκκλησιῶν*. Kuehn.

μέχρι τῆς ἐκκλησίας] MSS. *μέχρι τῶν ἐκκλησιῶν*. Seb.

μέχρι τῆς ἐκκλησίας] *Labb.* MSS. *τῶν ἐκκλησιῶν*: ut et *Seberi* MS. habet, nec noster dissentiebat. Iung.

46.

κατὰ πέτραν ἑρπύσασαν] *Κατὰ πέτρας ἕρπουσαν*. Falck.

ἑρπύσασαν] C. V. *ἕρπουσαν*. Kuehn.

αὐτῇ τῆς] P. V. et A. *αὐτῆς τῆς*. Seb.

αὕτη θεασαμένη] A. *ἥσθη θεασαμ.* et mox (ubi P. V. similiter) *καὶ οὐκ ἔφη*. neque aliter vertit *Polit. delectata illa insueta tinctura*, etc. Seb.

αὕτη θεασαμένη] *Bayfius αὕτη δὲ θεασαμένη*. Iung.

αὕτη θεασαμένη] *ἥσθη* pro *αὕτη* etiam legit. Falck.

οὐκ ἔφη] C. V. *οὐκέτι τοῦ λοιποῦ προσήσεσθαι τὸν* etc. C. A. *προσήκασθαι*. vid. *Suid.* in *προσήσεσθαι*. Kuehn.

προσήκεσθαι] *προσίεσθαι*. Falck.

ἐσθῆτα τῶν τοῦ κυνὸς χειλῶν] C. V. *ἐσθῆτα ὁμοίαν τῇ ἐν τοῖς τοῦ κυνὸς χείλεσι βαφῇ*. Kuehn.

ἐσθῆτα τῶν τοῦ κυνὸς] *Labb. ἐσθῆτα ὁμοίαν τῇ ἐν τοῖς τοῦ κυνὸς χείλησι βαφῇ· ὁ μὲν οὖν Ἡρ.* Iung.

47.

τὸν λύθρον α.] MS. *Labb.* τὸ λύθρον ἀνεμάξατο, καὶ τὸ δῶρον τῇ κόρῃ ἐκόμισε, πρ. IUNG.

ἀνελέξατο.] C. A. ἀνεμάξατο *abstersit* et abstergendo collegit. potest et ἀνεμάξατο referri ad mixturam et temperamentum cruoris. KUEHN.

ἀνελέξατο] συνελέξατο. FALCK.

χρωννύντες] MS. *Labb.* χωννῦντες. IUNG.

δηλοῦσιν] A. δηλοῦντες. SEB.

δηλοῦσι] Legendum, ἡλιοῦσι *soli exponunt, insolantur, ut floridior incurrat in oculos.* Ipse Auctor segm. 49. Χαίρει, inquit, ἡλίῳ ὁμιλοῦσα τῆς πορφύρας ἡ βαφὴ καὶ ἡ ἀκτὶς αὐτὴν ἀναπυρσεύει, *amat soli exponi purpura, radiisque eius magis efflorescit. Libellus* Graecus de *coloribus* quem *Simon Portius* edidit *Florentiae* cum *versione* et *commentario* cap. 2. τὸ δ᾽ ἁλουργὲς, εὐανθὲς μὲν γίνεται καὶ λαμπρὸν, ὅταν τῷ μετρίῳ λευκῷ καὶ σκιερῷ κραθῶσιν ἀσθενεῖς αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαί. Portius vertit: *halurgus* vero (purpureus nigricans) *floridus fit et splendidus, quando cum mediocri albo et umbroso infirmi solis radii temperantur.* et paulo ante: τὸ μέλαν καὶ σκιερὸν τῷ φωτὶ μιγνύμενον, φοινικοῦν. τὸ γὰρ μέλαν μιγνύμενον ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ πυρὸς φωτὶ θεωροῦμεν ἀεὶ γινόμενον φοινικοῦν. καὶ τὰ μέλανα πυρωθέντα, πάντα εἰς χρῶμα μεταβάλλονται φοινικοῦν. KUEHN

ἐνθαλαττεύειν] *Ut in mari perdurare possit.* nec facile a fluctuum agitatione rumpatur solvaturque. KUEHN.

σχοίνου] A. σχοινίου. mox v. seq. σχοινίων. SEB.

48.

τέλη] C. A. τέλους superscripto η. τὰ τέλους, sunt partes quaedam funiculorum, extremae scilicet, quae de industria *hiant, se aperiunt,* id enim est ἀνέχειν. KUEHN.

τέλη] MS. *Labb.* τέλους. IUNG.

παρεόντι] P. V. παρόντι. et mox εἴκειν. SEB.

ἥκειν] Consentit cum V. P. *Cod. Ant.* legendo εἴκειν *cedere,* quam lectionem veram puto, utpote confirmatam clare a sequenti διίστασθαι. KUEHN.

ἥκειν] Non placet illud ἥκειν, et audeo emendare εἴκειν, quod prorsus convenit cum sequenti διίστασθαι. ut scilicet illae funiculorum et scirporum summitates in ore vasculorum prominulae advenienti conchae cedant facile et decedant: proclivemque dent ingressum, egressum negent, ut in scirpiculis

piscatorum videre est. Ita scripseram, quum vidi MS. *Palat.* vetustioris *Seberi*, meam coniecturam approbare, qui habet, παρόντι ῥαδίως εἴκειν. nec amplius dubito quin recte coniecerim. Hoc genus κυψελῶν autem idem cum eo quod *Aeliano* l. 7. περὶ ζώ. ἰδ. c. 34. in eadem re: κυρτὶς μικρὰ μὲν, πυκνὴ δέ. Et *Oppian.* ἁλιευτ. ε. v. 600.

κυρτίδες ἠβαιαὶ ταλάροις γεγάασιν ὁμοῖαι
πυκνοῖσι σχοίνοισι τετυγμέναι.

Et de κημῷ, sive φιμῷ, equino, addit *Schol. Aristoph.* ad Ἱππεῖς, quae ad nostram venaturam purpurariam faciunt: πλέγμα τι, ait, ἐκ σχοινίων γενόμενον ὅμοιον ἠθμῷ· ᾧ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν, εἰς ὃ αἱ πορφύραι καὶ τὰ κογχύλια εἰσέρπουσιν· ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς παρατιθέμενος τὰ ἐκ Πηλέως Σοφοκλέους. Purpurae capturam quoque depictam habes in *Centur.* IV. *Symbol.* et *Emblem.* ex aquatilibus *Io. Camerarii* avunculi mei opt. memoriae, quae nuper edidit Clariss. Consobrinus *Lud. Camerarius* illius filius. Vide ibi emblema LXI. ubi et alia de hac re. IUNG.

ἥκειν] εἴκειν. FALCK.

τῷ παρελθόντι ἐνδ.] Τῷ παρελθόντι, μηδὲ ἂν ἐνδ. SEB.

πορφυρεῖς] Sunt illi purpurarum Piscatores, vel eius *piscis indagatores*, ut *Rhodiginus* ait 7. antiq. 17. πορφυρεὺς apud *Aelianum* loco dicto, et infra segm. huius libri 96. ubi et πορφυρευτὴς, vel πορφυρίτης, apud *Pollucem*. et ἀνὴρ πορφυρεὺς apud eundem *Aelianum* l. 15. περὶ ζώ. c. 1. de iisdem. et apud *Achill. Tat.* l. 5. de *Clitoph.* πορφυρεῖς πειρατικοί. IUNG.

καθιᾶσι] A. et P. V. καθίασι. qui accentus si verus, scribendum κατίασι, descendunt. Sed interpreti placuit καθιᾶσι, demittunt. SEB.

φελλοῦ τινος] Interpr. *a silice quodam*, malim, *de subere quodam* suspendentes. nam, ut de re ipsa nil dicam, φελλὸς nusquam in prosa *silicem* notat, qui ineptus utique est, ὡς ἀνέχειν τὸ θήραμα. *ut praedam quam venantur supernatantem sustineat.* KUEHN.

φελλοῦ τινος] De φελλῷ vel subere vide copiose *Rhodiginum* loco citato: nescio vero quid deliraverit interpres cum *silice*, quod prorsus auctoris nostri menti contrarium. De *subere* enim, a quo suspendebant funem, ipsum ἀβάπτιστον, ut vel proverbio increbuit, nec hunc sinebat plane demergi, sermo est. IUNG.

διαλιπόντες] C. A. *διαλείποντες δὲ καὶ δὴ ἐφημερεύσαντες. Elapso interea spatio vel unius diei, ut plurimum.* Kuehn.

νύκτα] Abest a MSS. Seb.

ἀνέλκουσιν.] C. A. *ἕλκουσι. Aristoph.* H. A. l. v. c. xv. de captura purpurarum: *οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι πρὸς τοῖς δελέασιν οὐ καθίεσαν οὐδὲ προσῆπτον τοὺς κύρτους, ὥστε συνέβαινεν, ἀνεσπασμένην ἤδη πολλάκις ἀποπίπτειν. οἱ δὲ νῦν προσάπτουσιν, ὅπως ἐὰν ἀποπέσῃ, μὴ ἀπολύηται. μάλιστα δὲ ἀποπίπτει, ἐὰν πλήρης ᾖ. κενῆς δὲ οὔσης, ἀποσπᾶσθαι χαλεπόν.* qui locus docet praeter nassas in hac venatura, fuisse etiam hamos cum esca. *Plinius* H. N. l. 32. c. 5. *carnibns earum* (ranarum) *vel hamo additis, praecipue purpuras certum est allici. Nostri κυψέλας Aristoteles* etiam *φορμίδας* vocat, *fiscellas.* vide imprimis *Schol.* in *Aristoph. Equites* p. 250. *Edit. Basil.* Kuehn.

ἀνέλκουσιν] MS. *Labb. ἕλκουσιν.* Iung.

49.

κοψάμενοι] C. A. hunc locum ita interpungit. *κοψάμενοι τὸ ὄστρακον ἐν ταυτῷ καὶ τὴν σάρκα, ταριχεύσαντές τε, deinde testam una cum carne contundunt et condiunt ad tincturam* (post *δευσοποιίαν* excidisse videtur *καὶ.*) *Aristot.* l. c. *τὰς μὲν οὖν μικρὰς μετὰ τῶν ὀστράκων κόπτουσιν. οὐ γὰρ ῥᾴδιον ἀφελεῖν* (*τὸ ἄνθος*). *τῶν δὲ μειζόνων περιελόντες τὸ ὄστρακον, ἀφαιροῦσι τὸ ἄνθος* etc. *σπουδάζουσι δὲ ζώσας κόπτειν. ἐὰν γὰρ, πρὶν κόπτειν, πρότερον ἀποθάνῃ, συνεξεμεῖ τὸ ἄνθος. διὸ καὶ φυλάττουσιν ἐν τοῖς κύρτοις, ἕως ἂν ἀνθροισθῶσι καὶ σχολάσωσι.* quae ultima verba non de purpuris ut voluit *Interpres Aristotelis*, sed de venatoribus purpurarum capienda. Illi enim purpuras asservant vivas intra nassam, donec plures ceperint, vacetque illis purpuras contundere Kuehn.

κοψάμενοι τὸ ὄστρακον ἐν ταυτῷ.] *Aelianus* l. xv. c. 1. *μιᾷ λίθου καταφορᾷ διαφθείρει τὴν πορφύραν αὐτοῖς ὀστράκοις.* nisi enim comminueretur uno ictu purpura, ut *αὐθωρὸν* moreretur, ad tincturam erat nulli usui, uti ibidem docet. Iung.

ἄσην] P. V. *ἆσσην*, cum scholio in margine: *ἄσση ὁ ῥύπος.* Sed *Suid. ἄση, ῥύπος.* Similiterque *Etymol.* in *ἀσάμινθος.* Nec discrepat *auctor br. schol. Od. θ.* 450. licet *ἄσιν* scribens. nam *Etymol.* paulo post 153, 24. *ἄση, ἄσις ἡ ἀκαθαρσία.* Sed nihil opus forte his in re tam plana. Seb.

ἐνέψουσιν] A. *ἐνεψοῦσιν.* cum illo deinde etiam P. V. *ἐν πυρὸς λέβ.* Seb.

ἐνέψουσιν] C. A. *ἕψουσιν ἐν πυρὸς λέβητι*. *λέβης πυρὸς* vel *ἔμπυρος* opponitur *λέβητι ἀπύρῳ*, *ollae aeneae*, quae non igni et coctioni, sed ornandis parietibus adhibetur, et mere *ἀναθηματικὸς* est. Kuehn.

χεῖταί τε] C. A. *χεῖτε*. in vulgata duae videntur concurrere lectiones, sufficeret enim *χεῖται καὶ ἐξανθεῖ liquescit, diffunditur et efflorescit*. Kuehn.

χεῖταί τε, καὶ ἐξανθεῖ] Legendum autumo *ζεῖται*. quod et postea vidi interpretem expressisse *fervet*. *Cl. Salmasius* noster ita mihi respondit, postquam coniecturam meam ipsi proposuissem: *χεῖται aliquando suspectum habui, nunc habere desino: intelligit enim sanguinem illum fundi et exaugescere admoto igne, quod et in oleo accidit, et caeteris quae aliquid unguinosum καὶ λιπαρὸν habent: coniecturam tuam non damnamus, ut ingeniosam: sed nescio an τὸ ζέομαι lectum sit pro ζέω*. Iung.

τὸ δὲ ἄλλο] *Alia vero pars alium induit colorem*. sequentia, *καὶ ὅ τι ἂν καθῇς* etc. reddit *Interpr*. *cum autem remiseris*, *omnia haec sanguini commixta ad tincturam eandem faciunt*. quae interpretatio indicat, quod *Interpres* nec haec nec praecedentia verba recte acceperit. paulo ante de purpurae sanguine, cum iam admoto igne effervescit, dictum erat, quod inter coquendum appareat partim flavus, partim caeruleus, partim alius color, cum scilicet prima coctio incipit. Nam quo diutius sanguis coquebatur, eo saturatior et nigricantior evadebat. Quicquid, inquit *Pollux*, in lebetem ita primum ferventem demittebatur, sanguinis colorem imbibebat qualiscunque esset. *Libellus de coloribus* c. 2. *τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τούτων τῇ κράσει καὶ τῷ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον γινόμενα, πολλὰς καὶ ποικίλας ποιεῖ χρωμάτων φαντασίας. κατὰ μὲν τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ὥσπερ τὸ φοινικοῦν καὶ τὸ ἀλουργές*. ubi clare dicit, puniceam et saturatam purpuram pro maiori minorive simplicium temperamento et proportione sub alia atque alia specie se ostendere. Istam autem demissionem in ferventis purpurae lebetem submersionemque designabant Graeci verbo *καταμηλοῦν*. *Hesych*. in *μηλῶσαι*. Adscribam locum mendosum: *Μηλῶσαι*, inquit, *τὸ τὴν μήλην καθεῖναι που, καὶ ἐν τῷ ἐλεῖν* (l. *ἐμεῖν*) *καθιέντες τι εἰς τὸ στόμα καταμηλοῦν καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔρια πιέζειν εἰς τὸ χαλκεῖον*. *μηλῶσαι* est, *spatham aliquo demittere*, *vel ad vomendum aliquid in os demittentes καταμηλοῦν* (dicimus) *vel lanam, quae tingitur, deprimere in ahenum*. *ἐν τῷ ἐμεῖν* At-

tice dictum pro εἰς τὸ ἐμεῖν. vid. *Schol.* in *Aristoph. Equit.* ad verba ista:

ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου
κημὸν καταμηλῶν. Kuehn.

χρόαν] P. V. et A. χρόαν. Seb.

πρὸς τὴν αὐτοῦ χ.] C. A. πρὸς αὐτοῦ χροίαν μεταχώννυται ρ superscripto. Kuehn.

μεταχρώννυται] MS. *Labb.* iterum mendose μεταχώννυται. Iung.

αὐτὴν ἀναπυρσεύει] C. A. ἀπορέει quod plane non quadrat. Kuehn.

αὐτὴν ἀναπυρσεύει] MS. *Labb.* αὐτὴν ἂν ἀπορεύσῃ. Iungerman.

αὐγὴν] Pro αὐγὴν C. A. legit βαφήν. Kuehn.

50.

ἐμπόρων] C. A. περὶ ἐμπόρων. *Plato* ἐμπόρους ita distinguit a καπήλοις, ut ἔμποροι urbes mercimoniorum gratia obeant, κάπηλοι vero in foro desideant ad emendum vendendumque merces ab aliis maiorum gentium mercatoribus sumptas. Kuehn.

ἐμπόρων] MS. noster cap. huius talem titulum ponit. Περὶ ἐμπόρων, adscriptis alia manu illis: καὶ βαναύσων ὀνόματα· ut titulus etiam in prioribus editionibus totus fuit, tam *Basil.* quam *Flor.* περὶ ἐμ. καὶ β. ὀν. Iung.

Sedentarii] βάναυσος proprie *Caminarium* sonat, h. e. eum qui circa fornaces et caminos exercetur. Veteres n. βαῦνον *caminum* vocabant. αὔειν incendere est. Deinde vero haec vox ad omnes artes, quae manuum opificio peraguntur, translata est. *Pollux* ad eos, qui sedentes operantur, refert. Quare nos *sedentarios* vertimus, iuxta *Pollucis* ipsius, quantum videre possumus, sententiam: et ex *D. Hieron.* auctoritate, qui lib. 1. [f. 122. fin.] contra *Pelagium* hanc dictionem ad omnes pertinere tradit, *qui manuum opificio exercentur.* Gualth. vid. et *Theod. Zwingeri Schol.* ad c. 7. lib. 2. *Eth. Nicom.* Seb.

βαναυσουργία] Abest a C. *Antw.* ut et ἀποχειροβίωτοι. at pro ἀπειρόβιοι recte est ἀποχειρόβιοι, quod et *Hesych.* laudat, ubi et χειρώνακτες et ἐγχειρογάστορες. Kuehn.

βαναυσουργία] Deest in MS. καὶ βαναυσουργία. Iung.

ἀποχειροβίωτοι] MS. *ἀποχειροβίωτοι*. Sequens *ἀπειρόβιοι* deest, et quinam quaeso illi *ἀπειρόβιοι?* sed legerim *ἀποχειρόβιοι*. V. *Hesych.* et *Suid.* IUNG.

χειροτεχνία] Desunt in MS. illa *καὶ χειροτ. καὶ χειρ. καὶ δημιουργία*, sequitur deinde, *ἐδρ. τέχν. καὶ τὸ πρᾶγμα χειροτεχνία, καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ χ.* IUNG.

χειρογάστορες] Dicti sunt qui manibus ventris victum sibi conquirunt: composita voce *ἀπὸ τῆς χειρὸς* et *γαστέρος*. *Χειρώναξ* vero manuum dominus dicitur, id est, qui manuum opera vivit. GUALTH. infr. II, 150. et VII, 7. *ἀποχειροβίωτος*. SEB.

Ἑκαταῖος λ.] Sic MS. *Ἑκ. λεγ. καὶ Ἡρόδοτος τὸ χειρώνακτες*, reliqua desunt hic. Locus *Herodot.* est in *Euterpe* c. 141. *καπήλους δὲ καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραίους ἀνθρώπους*. De his vero et *Camerarii Comm. utr. lingu.* c. 574. uti dispertiri illud opus placuit, si denuo ederetur, cum aliis quibusdam ipsius *ἀνεκδότοις*. Caeterum illa quae vulgo hic, *εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον*, hoc loco MS. non agnoscit, ut dixi: nec ego mehercle intelligo quid hic agant, vel quo sale dicantur. Labor ut cum MS. transferam ad capitis sequentis initium. IUNG.

χειρώνακτες] PP. *χειρόνακτ.* Sed apud *Herod.* lib. 1. f. 25. non item. Dicitur enim *χειρώναξ* quasi *χειροάναξ*, vid. *Lexic. Ion. Aem. Porti.* SEB.

δεδόσθω] Hic maior apponenda distinctio, verba enim *εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν* pertinent ad caput proximum. Consentit C. V. qui illud ita incipit: *εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν εὐφορία in futurum tempus fertilitas.* Titulus etiam est *περὶ καιρῶν*. de opportuno tempore. felicitas temporum in Graecis nummis est, *εὐτυχεῖς καιροί*. KUEHN.

51.

περὶ εὐετηρίας] Cap. VI. titulus iste in MS. *Περὶ καιρῶν*, et additum alia manu, *ἤγουν εὐετηρίας καὶ εὐθηνίας*. IUNG.

καὶ τοῦ ἐναντίου] Abest a C. A. caeteris omissis ibidem legitur *γῆς εὐπορία*. *Εὐετηρία εὐθηνία, ubertas annonae* vel simpliciter, *ubertas*. KUEHN.

εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν] Initium in MS. hoc: *εἰς τὸν μέλλοντα καιρόν. εὐφορία* etc. Et hic certe ista locum aptius credo habeant, quam praecedenti capite extremo cum vulgatis. quamvis tamen non mihi liqueat satis, cur *εἰς τὸν μέλλοντα* dixerit, quum et de praesenti vel praeterito haec dicantur non minus. IUNG.

εἰς τὸν μέλλοντα καιρὸν] Delet haec Falck.

εὐθηνία] MS. *εὐθηνία, καὶ διὰ λόγου δέ, ἀξιωτάτης οὔσ.* caetera interiecta desunt, et *διὰ λόγου δὲ* iam vera est lectio, sicut et mox infra segm. 52. in MS. habebis. Sic noster solet loqui, quum loquutiones subiicit, quae pluribus vocabulis constant, et exprimunt id quod antea per simplicia significabatur. MS. *Labb.* ita: *πολυσιτία, εὐπορία τῆς καὶ λόγων ἀξιώτητος οὔσης* etc. Vulgatum olim *λόγῳ*, modo addatur *καὶ* particula, ut aliquis sit *σύνδεσμος*, idem exprimat, quod dixi. *ἀξιωτάτης* hic est *vilissima annona in foro.* Iung.

πολυσιτία] habet *Lucian.* ut *πολύσιτος Theocr.* (*Κα.* 40.) D. H. Seb.

λόγου] Feci e P. V. cum editi alias omnes *λόγῳ.* Seb.

λόγου ἀξιωτάτης] *Interpr. celebratione digno existente frumenti foro.* Sed mendum subesse textui etiam *Seberus* vidit, sed non recte *λόγου* legit e Msto. Veram lectionem suggerit C. A. *καὶ διὰ* (quod in margine est) *λόγων et oratione.* Hactenus singulis vocabulis dictum de anni felicitate, nunc sequitur oratio periphrastica. *ἀξιωτάτης οὔσης τοῦ σίτου τῆς ἀγορᾶς* est, *cum frumentum vilissimo emitur pretio.* vulgata lectio, *λόγῳ* praemisso *καὶ*, ut sit, *καὶ λόγῳ*, eodem recidit. videatur supra in fine segm. 41. Caeterum quod *ἀξιώτητος* idem C. A. habet pro *ἀξιωτάτης* mendo vix caret. Nam *ἄξιον vile εὔωνον* significat, non *ἀξιότης.* Kuehn.

πληθούσης τῆς ἀγορᾶς] C. V. *πλήρους οὔσης τῆς ἀγορᾶς.* recte. Nam *πληθούσης ἀγορᾶς* significat forum non frumento, sed hominibus iam plenum circa meridiem vel meridiei proximum tempus. Kuehn.

πληθούσης τῆς ἀγορᾶς] Pro *πληθούσης* MS. *πλήρους οὔσης τῆς ἀγορᾶς.* Iung.

ἐπευωνισμένων] C. A. *εὐωνισμόν.* Kuehn.

κατεληλυθυίας] l. *Cl. Salmasius καταλελυθυίας*, sed vulgata favet. Kuehn.

ἀφθ. ὄντων τ. ἀγ.] C. A. *ἀφθόνων ὄντων τῶν ἀγαθῶν.* Kuehn.

καὶ τῶν ἀγαθῶν etc.] *ἑτέρως·* haec omnia desunt in MS. ut et illa *εὐφόρου τῆς γῆς γενομένης.* Iung.

εὐπραγίας οὔσης] *εὐπρασίας οὔσης.* Falck.

52.

πολλῆς δὲ ὠνῆς] C. A. *πολλῆς δ' ὠνῆς.* Kuehn.

περὶ τὴν φορὰν] In C. A. *περὶ φορὰν* abest, in margine vero est, *εὐφόρου τῆς γῆς γενομένης.* Kuehn.

τῶν γεωργῶν] P. R. *τῷ γεωργῷ.* Seb.

τῶν γεωργῶν] MS. *γεωργῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα.* Sequens titulus deest, ut et vocula *ἀκαρπία.* Iung.

δυσετηρία] C. A. *ἡ ἀκαρπία ἔνδεια καρπῶν.* Kuehn.

ἔνδεια τροφῶν] P. R. *ἐνδ. καρπῶν.* Seb.

πανασιτία] *Cl. Salmasius* in suis *Variis Lectionibus* delendum censet *πανασιτία.* forte, quod corruptum putat ex *σπανοσιτία.* Kuehn.

πανασιτία] Sic MS. auctior: *σπανοσιτία· καὶ διὰ τοῦ λόγου ἐκ τοῦ ἐναντίου τῆς εὐθηνίας. ἀναβεβ. τ. τ.* Recte *διὰ τοῦ λόγου*, contraria loquendi formula superiori de *εὐθηνίᾳ.* Exprimunt autem ista *ἀναβεβ.* pulcre et idiotismos nostrae linguae *Steigt auf*, *Schlägt auf*, ut *καταβεβηκυίας*, *Steigt ab.* Iung.

σπανοσιτία] Abest a C. A. *σπανοσιτία.* at C. V. *σπανοσιτία. καὶ διὰ τοῦ λόγου ἐκ τοῦ ἐναντίου, τῆς εὐθηνίας. ἀναβεβηκυίας.* quae lectio imprimis placet. vid. notata paulo supra segm. 50. ad verba: *λόγου ἀξιωτάτης.* Kuehn.

ἀναβεβηκυίας] Contrarium hoc est *τῷ κατεληλυθυίας*, *descendente* et *ascendente pretio frumenti.* Kuehn.

ἐπιτετιμημένων etc.] *Τροφῶν*, haec omnia desunt in MS. Iung.

ἐπιλελοιπότων] C. A. *ἐπιλελειπότων*, sed *τῷ ει* superscriptum est *οι*, unde varia emergit lectio. Kuehn.

ἐπιλελοιπότων] MS. *Labb.* mendose, *ἐπιλελοιπόντων τῶν εἰς τὴν ἡμ. ε.* Iung.

53.

κακοπραγίας οὔσης] MS. *κακοπραγίας οὔσης εἰς τὴν ἀγοράν.* Sequentia *οὐκ εὐπρ.* etc. *ὑπήκουσεν*, quoque desunt omnia. Iung.

ἀδίκου] usque ad *γενομένης* abesse videas in C. A. Kuehn.

οὐχ' ὑπήκουσεν] Idem, *οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἀντέπραξεν.* in margine est, *οὐκ ἀπέδωκεν.* *Salmasius ἀντειπούσης* reddit, *responsat terra agricolis*, *ut apud Horat. dura palato responsat gallina.* Kuehn.

οὐκ ἀπέδωκε x.] MS. *οὐκ ἀπέδωκεν ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια καὶ τὰ ὅμοια. δύναται δέ τις εἰπ.* Et recte etiam *ἐκφόρια* MS. *Labb.* ut e suis *Seberus* noster edidit. Iung.

ἐκφόρια] Ita MSS. in editis *ἔκφορα*, quod adiectivum: sed *ἐκφόριον* fructum notat: vox *LXX. Interpretib.* familiaris. *Agg.* 1, 10. *γῆ ἀποτελεῖται δοῦναι τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.* Vide et

Levit. 25, 19. *Deut.* 28, 33. *Iud.* 6, 4. *Malach.* 3, 10. D. H. Seb.

δύναται δὲ καί τις] *Καὶ* omissum est in M. A. Kuehn.

δύναται δὲ καί τις] MS. *Labb.* *καὶ* ante *τις* non habet. Iung.

ἐπέφλεξεν, ἄνεμος] MS. *Labb.* *ἐπέφλεξε, καὶ ἄνεμος τοὺς στάχυς ἐκ.* Iung.

ὕδωρ] *Pluvia non educavit fructus.* secundum illud *Catulli: firmat sol, educat imber.* Kuehn.

ἔθρεψεν, ἢ etc.] MS. *ἔθρεψεν, ἡ νόσος ἐνέσκηψεν, ἢ αὐχμὸς καὶ τὰ ὅμοια.* caeteris caret: *νόσος* tamen ut vides, auctius habet noster MS. et malim etiam cum eo *στάχυς*, quam vulgatum *ἄσταχυς*, quod ita ne recte quidem notari accentu existimo. Iung.

αὐχμὸς] C. V. *ἡ νόσος ἐνέσκηψεν ἢ αὐχμὸς ἢ ἄβροχος* etc. Kuehn.

διέμεινεν] MSS. *ἔμεινεν.* Seb.

διέμεινεν] C. A. *ἔμεινε. ἐδίψησαν οἱ καρποὶ sitiverunt fructus.* *Theophrast.* de *Plantis* l. 8. ait etiam *esurire olera.* *πολλάκις*, inquit, *πεινῆν τὰ λάχανα φασὶ, καὶ ταῦτα γνωρίζειν τοὺς ἐμπείρους τῶν κηπωρῶν. saepe olera esurire aiunt, idque nosse peritos hortulanos.* et iterum l. 9. uberiores proventus terrae non conducere ex opinione quorundam refert, subiuncta causa, *πεινῆν γὰρ εὐθὺς φασὶ τὴν γῆν. statim enim terram aiunt esurire.* exhaustam scilicet prioris anni copiosissimis frugibus. Kuehn.

54.

καιρῶν ὀνόματα κ. χ.] Titulus in C. A. ita habet: *καιρῶν καὶ χρόνων ὀνόματα.* Kuehn.

καιρῶν ὀνόματα κ. χ.] Titulus in MS. hic, *ὀνόματα καιρῶν.* In sequentibus valde variat MS. Diligenter et bona fide omne id indicabimus, si plura praestare non possumus. Initio adnotare placet, quod *H. Stephanus* ad calcem sui libri scripsit: *Ex Polluce quaedam ad phrasin poëticam elici possunt, ut in ἐνιαυτὸς, vide descriptiones anni redeuntis in orbem, seu cursum suum peragentis.* Iung.

περιελθόντος ε. ω. etc.] MS. noster sic habet: *περιελθόντος ἐξ ὡρῶν εἰς ὥρας τοῦ θεοῦ τὸν κύκλον, τοῦ ἄστρου περιδραμόντος.* quae postrema itaque de canicula forte accipienda, de qua sic auctores vett. loqui solent. Certe ita *τὸ ἄστρον περιτέλλεται* *Alcaeus* dixit. *Aug.* MS. *Seberi* etiam *τὸν κύκλον τοῦ ἄστρου*, aliter interpungendo. Quod si ad Solem quoque transferendum est, nescio tamen an *ἄστρον* pro

Zodiaco possimus accipere, quod si me quis doceat, facile concedam. IUNG.

ἐξ ὡρῶν] Interp. *Deo ex horis in horas transeunte.* mallem, *Deo* vel *sole omnes anni partes emenso.* C. V. hic legit τὸν κύκλον τοῦ ἄστρου, *sidere orbem suum perlustrante*, vel sole peragrante Zodiacum et in orbem redeunte. KUEHN.

τοῦ θεοῦ] Ex veterum sententia, qui Solem tantummo-do, Lunam et Astra ἀπὸ τοῦ θεῖν, θεοὺς nominabant, teste *Platone* in *Crat.* (fol. 273.) GUALTH. mox A. τὸν κύκλον τοῦ ἄστρου π. P. V. κύκλ. τοῦ ἄστ. SEB.

ἡμίετες] C. V. ἡμιετὲς καὶ τριετὲς καὶ μέχρι δεκαέτους, ἐπὶ μὲν χρόνου παροξυνόντων, ἐπὶ δὲ σίλου (l. σίτου) φυτοῦ καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων ὀξυνόντων, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διέτης καὶ μέχρι τοῦ δεκαέτης. quae lectio seipsam destruit. Si enim acuendum est in penultima διέτης, cum loquitur de vino, frumento, et plantis, tum necessario legendum hic, παροξυνόντων, et in praecedentibus ὀξυνόντων, cum de tempore loquimur. *Cyrill.* de *differ. Vocum Graecarum*: δεκαετὴς ἐός, ὁ, ἡ. *decennis de tempore.* δεκαέτης ὁ, *decennis de reliquis.* Unde legerem ἡμιετὲς ex C. V. et ἡμιετὴς χρόνος. C. A. pro καὶ διετὴς habet περὶ τοῦ διετής. deinde δεκαέτους π. in eodem Codice. Sed, ut supra notatum, legendum est, δεκαετοῦς χρόνου ὀξύνεται. vel, ut et C. A. vult, παροξυνόντων, *Attice* et in sequentibus similiter: παροξυνόντων ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διέτης μέχρι τοῦ δεκαέτης. versio ita se haberet. ἡμιετὲς et ἡμιετὴς *dimidium anni*, *dimidius annus* temporis, etiam διετὲς, διετὴς, *biennium*, *bimus*, usque ad δεκαετὴς, *decennis*, et sic deinceps de omnibus ut τριετὴς *trimus* usque ad δεκαετοῦς *decennis*, *de tempore in ultima acui debent. sed si sermo sit de puero, vino, planta, et aliis id genus, in penultima acuantur*, ut διέτης *biennalis* usque ad δεκαέτης, decennalis. ita apud *Matthaeum* ἀπὸ διετοῦς *a bimatu* c. 2. de tempore intelligitur. apud *Thomam* in *Eclogis* δεκέτες παιδίον, δεκαετὲς διάστημα χρόνου. KUEHN.

διετὲς δὲ] Hic porro P. R. ad formam novi tituli: περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους. Caeteri duo: περὶ δὲ τοῦ διετὴς (P. V. διέτης) ἕως δεκαετὴς καὶ ἐφ. SEB.

διετὲς] MS. καὶ διετές τε, καὶ τριετὲς, καὶ μέχρι δεκαέτους interiectis caret. IUNG.

ἐπὶ μὲν δεκαετοῦς χρόνου, π. ρ.] MS. ἐπὶ μὲν χρόνου παροξυνόντων· ἐπὶ δὲ σίτου, φυτοῦ καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων ὀξυνόντων, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διέτης, μέχρι τοῦ δεκαέτης. MS. *Labb.*

ita: περὶ τοῦ διετὴς, ὡς δεκαετὴς etc. et παροξυνόντων· ἐπὶ δὲ δεκαετοῦς παιδίου, καὶ ο. κ. φ. κ. τ. τ. ὀξυνόντων. ἐπὶ etc. quemadmodum et MSS. *Seberi*. Et ista quidem ut vulgantur non sana esse, praesertim quod ad accentum attinet, qui et in MS. parum ex sententia *Pollucis* curatus videtur paulo pressius consideranti. Lectionem forte sic refingendam suspicabor ego, dum alii rectiorem efficiant: καὶ διέτες δὲ καὶ τριέτες μέχρι δεκαέτους, ἐπὶ μὲν χρόνου παροξύνεται· ἐπὶ δὲ παιδίου, σίτου, φυτοῦ καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων ὀξύνεται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διετὴς, μέχρι τοῦ δεκαετής. Sane verba ea *Pollucis* fuisse in tanta varietate MSS. ego non adfirmem, nec illus tantum sibi sumat credo: de sensu cum eius congruere non dubito. Certe ut ἡμίετες et ἡμιέτης de tempore: ita δίετες, τρίετες etc. subiicit παροξυτόνως: ubi mehercle vulgo male inculcatur illud, ἕως δεκαέτης, quod tamen paulo post μέχρι δεκ. IUNG.

ἐπὶ μὲν δεκαετοῦς χρόνου, π. ρ.] Δεκαετοῦς etiam delet FALCK.

παροξύνεται] P. V. παροξυνόμενον. P. R. et A. παροξυνόντων. Sicut mox iidem ὀξυνόντων. vide *Suid.* in ἐξέτει. SEBERUS.

ἐπὶ δὲ παιδίου] MSS. ἐπὶ δὲ δεκαετοῦς παιδίου. SEB.

ὡς ἐπὶ τοῦ διετὴς] In C. A. ὡς non comparet, videtur nihilominus necessarium. KUEHN.

55.

ἐνδεκαετὴς] MS. noster ἐνδεκαέτης, quo modo emendare non dubito. mox deest, μοι φαίνεται, in MS. nostro. IUNG.

διαλύσαντα] P. R. διαλύσαντας. itidemque συνάπτοντας. atqui ὀξύνοντας non item, sed editis similiter, ὀξύνοντες. SEB.

δυοκαίδεκα] Disiungit haec C. A. δύο καὶ δέκα. contra monitum Auctoris. legitur ibid. καὶ δέκα ἐτῶν. C. V. συνάπτοντα τοῦτον καὶ σύνδεσμον ὀξύνειν. praecedit enim, διαλύσαντα εἰπεῖν, et sequi debuit, συνάπτοντα ὀξύνειν. KUEHN.

καὶ δυοκαίδεκα] MS. καὶ δύο καίδεκα, συνάπτοντα (quod respondeat praecedenti διαλύσαντα) μετὰ τοῦτον καὶ σύνδεσμον ὀξύνειν. Sed sine dubio voluit scribere δυοκαίδεκα: et itaque Lectio verior: ἐτῶν. καὶ δυοκαίδεκα συνάπτοντα μετὰ τοῦ καὶ, τὸν σύνδεσμον ὀξύνειν. IUNG. Lobeck. ad Phrynich. p. 408.

εἶτα] εἶτα τρισκαιδεκαέτης, οὐ γὰρ ὀξυντέον. KUEHN.

τρισκαιδεκαέτης π.] P. R. τρισκ. καὶ ἑπτακαιδεκαέτης, ἃ

παροξυντέον σὺν τῷ ἑξκαιδεκαέτης. καὶ π. P. V. pro adverb. positionis habet παροξύνοντες. SEB.

παροξυντέον] Pro παροξ. MS. οὐ γὰρ ὀξυντέον. IUNG.

τεττάρων καὶ δέκα] MS. τεττάρων καίδεκα. postea τέτταρα καὶ δέκα, ita in MS. sed profecto ego putem a *Polluce* potius ita scriptum: καὶ πάλιν, τεττάρων καὶ δέκα ἐτῶν, καὶ τεττάρακαίδεκα ἔτη γ. certe τετταρακαίδεκα, ut δυοκαίδεκα ante, et mox ὀκτωκαίδεκα, ἐννεακαίδεκα. IUNG.

πεντεκαιδεκαέτης] In C. A. πενταδεκαέτης legitur, sed ab alia manu α in ε mutatum, et καὶ adiectum est. C. V. legit πεντεδεκέτης. in *Phavor.* δέκτης male pro δεκέτης. KUEHN.

πεντεκαιδεκαέτης] MS. πεντεκαιδεκέτης ἃ παροξυντέον. interiecta in excusis non habet, quibus tamen illud ἃ respondet, non uni voculae saltem. *Labb.* MS. πενταδεκαέτης, καὶ ἕπτα καιδ. uno omisso. In eodem ita sequitur: ἃ παροξυντέον σὺν τῷ ἑπτὰ καὶ δεκαέτης. IUNG.

ἑκκαιδεκαέτης] Hic sequitur in C. A. ἃ παροξυντέον σὺν τῷ ἑπτακαιδεκαέτης. KUEHN.

γεγονὼς ἔτη] MS. inversim ἔτη γεγονώς. IUNG.

ἐννεακαίδεκα] C. A. ἐννέα καὶ δέκα, idem. Haec nomina Graeca in έτης vellem servata in Latina versione ut Lectori eius sanus se ingereret huius doctrinae sensus. KUEHN.

ὁμοίως τῷ δ.] MS. ὁμ. τὸ δύο καίδεκα, mendose. IUNG.

56.

εἰκοσαέτης] Ita et C. A. ita εἰκοσάβοιον, εἰκοσαπλοῦν in *Hesych.* KUEHN.

ἑνὸς καὶ εἴκοσι] MS. ἓν καὶ εἴκοσι. IUNG.

ἄχρι τ. τ. ε.] MS. ἄχρι τῶν λ'. εἶτα. IUNG.

ἐλάττονος] MS. ἐλάττονος μέχρι τοῦ τετταρακοντούτης· εἶτα ὁμοίως μέχρι τοῦ πεντηκοντούτης, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· εἶτα καί. De his ab ἔτος compositis aliquid etiam Doctus *Nunnesius* Nosis in *Phrynich. Eclog. Att.* ad vocabulum πενταετηρικός. Caeterum copiosissime et doctissime omnium de earum variatione, qua in accentu, qua in declinatione diligentissimus *Sylburgius* Notis in *Clenardum* et *Antesign.* pag. 134. Gramm. gr. quem vide: et cognosces differentiam istam, quam tradit noster, et alii, non usquequaque observatam ab auctoribus comperiri. IUNG.

πεντηκοντούτης] P. V. καὶ πεντηκ. SEB.

τριακοντούτεις] C. V. τριακοντούτιδες. quod eodem recidit. *Thucyd.* I. 2. p. 100. αἱ τριακοντούτεις σπονδαί. *Aristoph.* vero *Acharnens.*

τὰς σπονδάς δέ μοι
καλῶς συνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

Imo ipse *Thucyd.* l. 5. modo dicit *αἱ πεντηκοντούτεις σπονδαί*, modo, *οὐ πολλῷ ὕστερον γενόμεναι τούτων τῶν πεντηκονταετίδων σπονδῶν.* vid. *Suid.* in *τριακοντούτεις.* Kuehn.

τριακοντούτεις] MS. *τριακοντούτιδες σπονδαί.* quod ex *Eustathio* observat eodem loco *Sylburgius:* nec aliter legendum credo, nostrumque respexisse ad Comicum, qui in extremis *Ἱππεῦσιν. φήσεις γ' ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας Σπονδὰς παραδῶσι. δεῦρ' ἴθ' αἱ σπονδαὶ ταχύ.* vel potius ad ista in *Acharnensibus: Ἀλλ' αὗται σπονδαὶ τριακοντούτιδες.* et mox eadem fabula. et extremis *Ἱππεῦσι* — *τὰς τριακοντούτιδας σπονδάς.* Alterum tamen quod vulgatur, etiam defendere queas e *Thucydide*, ad hunc *Pollucem* respexisse, qui sub finem *προοιμίου* ita: *ἤρξαντο δὲ αὐτοῦ (πολέμου) Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι, λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδάς, αἳ αὐτοῖς ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἅλωσιν.* et eodem modo iterum. Sed apud eundem eod. lib. 1. *ξυγγρ.* inferius etiam *τῶν τριακοντουτίδων σπονδῶν προκεχωρηκυιῶν* habes: adeo ut MS. scriptura hic nondum mihi displicere possit. Iungerm.

παρόντος ἔτους etc.] MS. *παρόντος καὶ τοῦδε τοῦ ἔτους, τῆτες.* (interiecta, quae in vulgatis desunt) *οὕτω λέγεται τὸ ἐπ' ἔτος.* (quamvis in MS. una voce *ἐπέτος*, ut fere in talibus solet coniungere praepositiones cum voculis ipsis) *εἶτα πέρυσιν τοῦ ἐξ.* Iungerm.

τοῦδε τοῦ ἔτους] MSS. *τοῦτε πέρυσι, τοῦδε τοῦ ἔτους* (sequentia desunt in P. R.) *τοῦ ἐξελθόντος ἔτους. τοῦ προανυσθέντος* (*ἔτους* P. V.) *τοῦ πανσαμ.* Seb.

τοῦδε τοῦ ἔτους] C. V. *καὶ τ. τ. ε. τῆτες. οὕτω λέγεται τὸ ἐπέτος εἶτα πέρυσιν τοῦ ἐξελθόντος* etc. in C. A. absunt etiam, *τούτῳ τῷ ἔτει ἐπ' ἔτος.* at post *τῆτες* est in textu: *τοῦτε πέρυσι τοῦτε τοῦ ἔτους.* in margine vero: *καὶ τῆτες. οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. εἶτα πέρυσι τοῦ ἐξελθόντος ἔτους, τοῦ παρελθόντος τοῦ ἐξήκοντος.* non dubium quin in C. V. *ἐπ' ἔτος* legendum. Nam *τὸ ἐπ' ἔτος* explicat nobis quid sit *τῆτες.* unde quod huius anni est, *ἐπέτειον* dicitur. Versio magis perspicua esset hunc in modum: *horno natum* dicitur *τῆτες. πέρυσι autem, quod praeterito anno* (factum est.) Ad ultimum, ne quid omittam, *ἐπ' ἔτος* etiam extat in margine C. A. Gl. *τῆτες horno, τήτινος, hornus.* Kuehn.

τοῦ προανυσθέντος] A MS. absunt *τοῦ προανυσθ.* sicut et *τοῦ πανσαμ. τοῦ λήξ.* in *Labb.* etiam pleraque defuere, qui

hanc periodum ita habuit: *ῥητέον δὲ, τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τοῦ παρόντος ἔτους, τοῦ τε πέρυσι, τοῦ δὲ τοῦ ἔτους, τοῦ προανυσθέντος, τοῦ παυσαμ. τοῦ λήξ.* fere ut *Seberi* nostri quidam MSS. Iungerm.

57.

ὥραις] MS. *ὥραις, καὶ τὰ ὅμοια. εἶτα τοῦ μ..* et *Labb.* etiam: *ὥραις· εἶτα τοῦ μέλλ.* nec displicet: post praeteritum de futuro tractat: malimque ita distinguere: *λήξαντος, ταῖς παρελθ. ὥραις, εἶτα τοῦ μέλλ.* Iung.

τοῦ εἰσιόντος] P. R. *ἐπιόντος.* Seb.

τοῦ εἰσιόντος] In C. A. supra *εἰς* scriptum *ἐπὶ*, quasi legendum *ἐπιόντος.* quod confirmat C. V. legendo, *τοῦ ἐπιόντος εἰς νέωτα* (ubi post *ἐπιόντος* interpunctio commatica adhibenda) *καὶ πάλιν, προπέρυσι. Thomas* in *Eclogis, ἐς νέωτα, Ἀττικὸν, καὶ εἰς ἔπειτα· ἐς τοὐπιὸν δὲ, κοινόν.* Kuehn.

τοῦ εἰσιόντος] *Ἐπιόντος* MS. noster, ut et unus *Seberi*, pro *εἰσιόντος·* sequentes sex voculae, *τοῦ ἤ. τ. ἀ. τ. π.* deficiunt. Iung.

τοῦ προσιόντος, ἐς νέωτα] MSS. *τοῦ προσιόντος εἰς νέωτα,* absque interpunct. *Xen. Cyrop.* 7. f. 182. *εἰς νέωτα πολλῶν καὶ καλῶν πάλιν σοι πλήρης ἡ πόλις ἔσται. alterum in annum* etc. lib. 8. f. 252. *εἰς νέωτα στρατείας ἐσομένης. quod suscipienda in annum proximum esset expeditio.* Seb.

ἐς νέωτα] MS. *εἰς νέωτα, καὶ πάλιν προπέρυσιν, τρ. ε. τ. καὶ τέταρτον, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· καὶ καρπὸς* etc. et bene iterum per particulam *πάλιν* videntur diversae formulae distingui. Iung.

καὶ δ'.] MSS. integre *καὶ τέταρτον.* Seb.

καὶ δ'.] C. A. *καὶ τέταρτον* exhibet. Kuehn.

τὸν παρελθόντα χρόνον] P. R. *παρελθόντος χρόνου.* Seb.

καὶ καρπὸς] *Et fructus quidem huius anni ἐπέτειος. infans vero annotinus, annitimus, vel anniculus, ἐνιαύσιος* dicitur. ita usus Graecarum vocum lectori clare insinuatur, et in sequentibus: *festum anniversarium ἐτήσιον, quod vero toto durat anno, διετήσιον.* vid. *Gloss.* in *ἐνιαύσιος, ἐνιαυσιαῖος, ἐτήσιος.* Kuehn.

κατ' ἔτος ἀγομένη] P. R. *κατ' ἔτ. γινομένη.* Seb.

κατ' ἔτος ἀγομένη] *Labb. κατ' ἔτος γενομένη.* Sic unus *Pal. Seberi γινομένη.* Iung.

Ὅμηρος] *Odyss. η.* v. 118.

τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἐπιλείπει
χείματος οὐδὲ θέρευς ἐπετήσιος — Iung.

ἐπιδιετὴς ρ.] Sylb. *ἐπιδιετὴς ἡβάσκων, ὁ ἐξ.* Seb.

ἐπιδιετὴς] C. A. *ἐπὶ δίετος δὲ ἡβάσκων*, ubi τῷ o in *διέτος* ascriptum supra est *ε*, ut sit *δίετες*, quod ut elegantius et *Ἀττικώτερον* praeferendum. nobiscum facit quod in margine C. A. extat hunc in modum. *ἐπὶ δίετες μέντοι ἡβάσκων λέγεται, ὁ ἐξ ἐφήβων ἔχων δύο ἔτη.* Unde in *Polluce* legerim, *ἐπὶ δίετες ἡβάσκων, ὁ ἐξ ἐφήβων δύο ἔτη. ἐπὶ δίετες ἡβάσκων* ille dicitur, *qui iam biennium est ex ephebis.* Ephebus autem censebatur Athenis octodecim annorum, adeoque qui biennium iam transegerat ab illo tempore, viginti natus erat annos, et tum iure *Attico* patrimonii sui dominus fiebat. *Isaeus Orat.* VII. *τῶν δὲ χρημάτων οὐκ ἂν ἄλλοι γενόμενοι παῖδες ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἐκείνης, ὁπότε ἐπὶ δίετες ἐβίωσαν* (l. *ἤβησαν* l. *ἥβωσαν*) *pecuniae autem non fuissent domini pueri ex illo et illa nati, cum ex ephebis biennium attigissent.* Idem *Orat.* IX. *τοὺς παῖδας ἐπὶ δίετες ἡβήσαντας κρατεῖν τῶν χρημάτων.* in utroque loco *Miniatus Interpres de bimulo puero* agi existimat, quod ridiculum est. Doctiss. *Faber* notis in *Lucian. Timonem* certissime legendum ait unica voce, *ἐξηφηβῶν.* sed repugnant cum *MSto Antw.* et *Vossiano* Auctores, qui constanter *ἐξ ἐφήβων* legunt. vellem *Faber* suae lectionis certissimae fidem fecisset uno vel altero testimonio idonei scriptoris. Kuehn.

ἐπὶ διετὴς etc.] MS. *ἐπιδιετὲς μέντοι ἡβάσκων λέγεται, ὁ ἐξ ἐφήβων ἔχων δύο ἔτη· ὅτ' ἂν δὲ εἴπῃ Ἡσίοδος, εἰ δὲ γ. τ. η. τεσσερισκεδεκέτιν λέγει.* Scribere credo volebat, *τεσσαρεσκαιδεκέτιν.* Ut infra noster *Pollux* II, 4. Caeterum et priora certe in vulgatis videntur mutila, mendosaque etiam vidit *Sylburgius*, qui ut noster *Seberus* retulit, *ἐπιδιετὴς ἡβάσκων ὁ ἐξ.* etc. malebat. *Labb.* codex nil iuvat nisi quod . . . . *τος* habuit. Tu vide ne noster MS. *ἐπιδίετες* habuerit, ut cum eo, sic ut ante, ita totum locum scribamus: *ἐπιδίετες μέντοι ἡβάσκων λέγεται, ὁ ἐξ ἐφήβων ἔχων ἔτη* etc. Nec enim dubito quin ad locos *Demosthenis* respexerit, ex cuius ea *περὶ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν, ἡβήσῃ ἐπιδίετες,* et *ἐπιδίετες ἡβᾶν.* et ex *Aeschin. contra Ctesiph. ὅσοι ἐπιδίετες ἡβῶσι* observat Doctiss. *Budaeus Comment. Gr. Ling.* ubi de hac phrasi *ἐπιδίετες ἡβᾶν* agit, aitque significare, *decem et sex annos natum esse*, q. *δύο ἔτη ἐξεφηβεῖν*, h. e. pubertatem annis duobus excedere. in nostro MS. tamen oxytone erat: quamvis cum *Budaeo ἐπιδίετες* scribam lubentius. Iung.

ὁ Ἡσίοδος] *Hesiod.* lib. 2, 316. *ἡ δὲ γυνὴ* etc. *Moscho-*

pul. Schol. ἀντὶ τοῦ τέτταρα ἐπὶ δέκα, τουτέστιν, ἡ δὲ γυνὴ ἐπὶ τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη ἀκμαζέτω. Seb.

ὁ Ἡσίοδος] MS. *Labb.* habet, εἴπῃ Ἡσ. sine ὁ, et in versu *Hesiodi* ipso, τέτταρα, pro τέτορ'. Iung.

58.

τέτορ'] C. A. etiam τέτταρα expressit. quo magis explicare voluerunt τὸ τέτορε dualis numeri, quam corrigere. infra usui erit, hic observasse, *Hesiodum* decem velle subintellecta, quanto de quatuor loquitur, aut quinque vel alio numero. Caeterum C. V. versum *Hesiodi* incipit: εἰ δὲ γυνή, quod non quadrat. idem mox pro, τέτταρα καὶ δέκα ἔτη, habet, τεσσερισκεδεκέτιν λ. *Vales.* ex *Proclo* in *Hesiod.* legit, προσαριθμησαμένων τῶν δ. Kuehn.

αὐτοετῆ] *Gloss.* αὐτοετής, *anniculus. Thucyd.* l. 5. αὐτοδεκαετῶν διελθόντων *integris decem annis elapsis.* Kuehn.

αὐτοετῆ] MS. λεγ. δὲ καὶ αὐτ. plenius. Iung.

διενιαυτίσαι] C. V. διενιαυτῆσαι. in C. A. est quidem in textu διενιαυτίσαι, sed τῷ ι penultimae, superscriptum est η, quod variam lectionem indicare videtur. contra in ἀπενιαυτῆσαι erasum est η. C. V. ἀπενιαυτῆσαι δὲ τὸ φυγεῖν εἰς ἔτος, ἢ παύσασθαί τινος ἐνιαυτόν. cui lectioni favet *Plato* l. 9. de LL. dicens, ἐνιαυτοὺς τρεῖς ἀπενιαυτείτω, et paulo post, τριετεῖς ἀπενιαυτήσεις. ex quo patet, verbo illo non unius, sed et plurium annorum absentiam denotari, quando additur certus et definitus numerus, at simpliciter ἀπενιαυτῆσαι dicitur de unius anni exilio vel absentia. τὸ ἀπενιαυτίζειν probat ὁ αὐτενιαυσμὸς id est ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον δράσασι, *exilium in annum pro homicidis*, involuntariis scilicet. probat et ipse *Plato* iterum l. c. dicens: μέτοικος δὲ ὢν, ἀπενιαυτισάτω. Ergo utrumque recte adhibueris, *Platonis* fretus auctoritate. Kuehn.

διενιαυτίσαι] MS. διενιαυτῆσαι. et paulo post mendose ἀπ' ἐνιαυτῆσαι. quum scribere vellet, credo, ἀπενιαυτῆσαι. Sic enim hoc utrumque verbi in penultima per η MS. et certe apud *Suidam* quoque est ἀπενιαυτῆσαι, quamvis Doctiss. *Meursius Comment.* in *Lycophr.* ad v. 1039. ubi de ἀπενιαυτισμῷ, emendet ἀπενιαυτίσαι apud eum, *Pollucemque* vulgatum hinc laudet. Sed ut taceam alia talia, quae sub duplici forma illa dives lingua ostentat, unde quaeso ἀπενιαύτησις, nisi ab ἀπενιαυτέω? Clare *Plato* 9. legum: ἐὰν δὲ ξένος ἄκων ξένον κτείνῃ τῶν ἐν τῇ πόλει, ἐπεξίτω μὲν ὁ βουλόμενος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις· μέτοικος δὲ ὢν, ἀπενιαυτησάτω. Et inferius,

si pater aut mater filium vel filiam verberibus vel alio modo violento interfecerit etc. ἐνιαυτοὺς τρεῖς ἀπενιαυτείτω. Et mox statim τριετεῖς ἀπενιαυτήσεις διατελεῖν. et statim καθαρμῶν καὶ ἀπενιαυτήσεων. Nec itaque temere alterum reiiciamus: quum utrumque probum videatur. Ibidem vero et plenius MS. φυγεῖν εἰς ἔτος. et magis placet quam lectio vulgata. Eodem modo *Hesychius:* ἀπενιαυτισμὸς, ἡ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ etc. contra tamen MS. mox omittit particulam ἐπ᾽. Iungerm.

πολυετὴς] MS. et dein pro καὶ ὁμ. ὀλ. habet: ὁμοίως δὲ καὶ ὀλιγοέτης. Ea utraque vulgo oxytona. Nec in huiusmodi derivatorum varietate ego iudicium feram: noster etiam hic non distinguit, ut supra faciebat. Iung.

59.

περὶ τῶν] C. A. περὶ ἐκμηνῶν. Kuehn.

περὶ τῶν ἐκ μηνῶν] Titulus deest in MS. Iung.

ἐκ δὲ μηνῶν σιτ.] C. V. ἐπὶ δὲ μηνῶν ἐρεῖς σιτηρέσιον ἔμμηνον *stipendium menstruum.* interdum et *Frumentum* in *Gloss.* redditur, quod frumenti certus modus in singulos menses stipendii nomine datus fuerat antiquitus militibus et servis domesticis. Kuehn.

ἐκ δὲ μηνῶν σιτ.] MS. auctius, ἐκ δὲ μηνῶν ἐρεῖς σιτ. Iungerm.

καὶ ἑξάμηνον] In MS. nostro desunt illa καὶ ἑξάμ. cum sequenti titulo. Iung.

περὶ τῶν μερῶν] In C. A. περὶ τῶν δ' ὡρῶν, et huius et sequentis lectionis communis titulus est. Kuehn.

τὰ δὲ μέρη etc.] Sectio haec iii. ita in MS. decurtata. Τὰ δὲ μέρη τοῦ ἔτους ἐρεῖς, ἱσταμένου, μεσοῦντος καὶ ἀκμάζοντος ἔτους, πανομένου, λήγοντος. Iung.

ἱσταμένου τ. ἐ. etc.] P. R. ἱσταμ. μεσ. ἢ λήγ. omissa voce ἔτους. quam et in seq. semel duntaxat habet. Seb.

καὶ νέου ἔτους] In C. A. καὶ νέου καὶ μεσοῦντος καὶ λήγοντος καὶ πανομένου. ἀκμάζοντος τοῦ ἔτους reddere mallem, *adulto anno*, ut *adulta hieme, aestate* etc. Kuehn.

καὶ νέου ἔτους] MS. *Labb.* ita: καὶ νέου καὶ μεσοῦντος, καὶ λήγοντος, καὶ πανομένου. Iung.

60.

περὶ τῶν τεττάρων ὡρῶν] In MS. titulus nullus, sed in margine adscriptus idem qui in vulgato, nisi quod pro τεττάρων sit δ' nota eius numeri, superscripto accentu. τμῆμα ipsum sic incipit MS. Αἱ δὲ ὧραι, χειμὼν, χειμ. absque καὶ. Iung.

καὶ χειμέριος ὥρα] Non adsunt in C. A. ut nec in C. V. Kuehn.

καὶ χειμέριος ὥρα] χειμέριος in MS. repositum, cum prius esset χιμέριος. Deest autem ibi vulgo interiecta linea: sic enim saltem MS. χειμέριος. εἶτα ἔαρ etc. omissa mox in sequentibus noster MS. habet. in *Labb.* desunt χειμέριος ὥρα. Iung.

ἐαρινὴ ὥρα] C. A. ἐαρινὴ ὥρα καὶ μετοπωρινὴ καὶ φθινόπωρον. C. V. post καὶ θεαρινὴ ὥρα addit, καὶ ὥρα ἔτους. Kuehn.

ἐαρινὴ ὥρα] ἠρινὴ ὥρα MS. pro ἐαρινή. et istud rectum et hoc; quamvis vulgati mutandi non sim auctor. Sic infr. I, 240. ἠρινὸν πνέων. *Xenoph.* ἑλληνικ. γ. ἀπὸ ἠρινοῦ χρόνου. *Hesych.* ἠρινὸς, ἐαρινός. et quum dulcissimus Scriptor *Heliodorus* dixisset lib. 2. *Aethiopic.* τήϊον ἠρινόν. et l. 5. ἠρινῆς ἀηδόνος ἔλεον (ubi optimi *Commelini* coniecturam αἴλινον legentis, et prorsus geminum locum e *Sophocle* adferentis improbare non possum, quum et Moschus sic ordiatur suum ἐπιτάφιον Βίωνος. Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι, καὶ Δώριον ὕδωρ. quamvis aliquando incideret apud *Heliodorum* ἔλεγον, a flebilibus elegis. Sed hoc argumentum nimis, mihique primo evilescat) ᾠδὴν ἐν νυκτὶ μυρομένης. Idem eod. lib. 5. etiam dicit: ἐαρινή τις ὥρα. Iung.

θερινὴ ὥρα etc.] A. θερ. ὥ. καὶ ὥρα ἔτους, καὶ μετόπωρον, καὶ μετ. Seb.

καὶ μετοπωρινὴ etc.] Noster MS. pro his vulgatis, καὶ μετοπ. ὥρα καὶ φθινόπωρον, ista demum habet: καὶ ὥρα ἔτους καὶ μετόπωρον καὶ φθινοπωρινὴ ὥρ. quomodo et in *Aug. Seberi* videtur fuisse. ὥρα vero pro vere etiam solo dictum, ut et ὥρα ἔτους, quo et aestas interdum comprehensa. vide delicias Musarum *Heinsium* nostrum edecumatissimis illis *Lectionibus Theocriticis* c. 13. *Labb.* hic habet, μετοπωρινὴ καὶ φθιν. sine medio ὥρα. Iung.

καὶ ἰδίως] Pro καὶ ἰδ. MS. ἰδίως δὲ. et mox καλοῦσιν, pro ὀνομάζουσιν. Iung.

ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσι] ὅς ῥά τ' ὀπ. *Iliad.* χ', 27. Seb.

ὅς ῥά τ' ὀ.] In C. A. ὡς ῥά τ' ὀπώρης εἰσί. *ut sunt in autumno.* Kuehn.

ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσι] Hemistichium hoc deest in MS. Adnotavit vero *H. Steph.* in suo codice: Ὅμηρος Ἰλ. χ.

παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, etc. deinde
ὅντε κύν' ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι.

Haec ille: quae et observari voluit ad illa quae mox sequuntur segm. 62. περὶ τὸν σεῖρ. Est vero ille *Il.* χ. v. 27. ubi *Eustathius* perinde ut noster de κυνάστρῳ accipit: ὀπώρα δὲ καὶ νῦν, μέρος θέρους τὸ τελευταῖον, μεθ' ὃ τὸ μετόπωρον. At *Schottus* in MS. *Salmantic. Pollucis* hic invenit: ὅσον θ' ὀπώρησιν. Iung.

φιλοτιμότερον] C. V. φιλότιμα δὲ, *magis exquisita, affectata.* Kuehn.

φιλοτιμότερον] MS. φιλότιμα δὲ. ubi bonus noster interpres, si Dis placet, *usitatius*: imo *exquisitius*, *magis ornate*: saepius noster sic loquitur, etiam de affectatis. In MS. desunt illa, καὶ ἦρος ὑποληγοντος, καὶ ὑπολαμπ. καὶ. *H. Iunius Nomencl.* cap. de temporib. ita: *Ver extremum* etc. λῆγον, παυόμενον, ἀπιὸν, φθῖνον. *Pollux pro veris fine*: quod hic non ita invenio. Iung.

ὑποληγοντος κ. υ.] C. A. λήγοντος ἢ καὶ ὑπολάμποντος. *Herod. Clio* τὸ δεύτερον ἔαρ ὑπέλαμπε *sublucente iterum vere.* Kuehn.

61.

Θουκυδίδης] Initio l. iv. ubi περὶ σίτου ἐκβολὴν scholia explicant, de *segete in spicas se induente*, alterum extat eodem libro p. 255. τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος *segete adhuc herbescente et viridi.* Kuehn.

Θουκυδίδης] Illa *Thucydidea* sunt statim initio lib. iv. ξυγγρ. Τοῦ δὲ, ait, ἐπιγιγνομένου θέρους περὶ σίτου ἐκβολήν. ubi de vere intelligendum, patet ex iis quae ἐπιφέρει: ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος. ut vetus *Scholiast.* notat. Sic de aestate initio l. 3. ξυγγρ. τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους etc. ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι. Iung.

ὄντος καὶ π. σ.] *Labb.* ὄντος, περὶ σ. κ. sine καὶ intercedente. Iung.

οἷον, τρυγητοῦ κ. etc.] In MS. deest οἷον, et dein scribitur, τρυγητοῦ καιρὸς, ἀμήτου καιρὸς, σπόρου, καὶ περὶ κ. etc. Nota ἀμήτου MS. non ἀμητοῦ, ut vulgo. *Hesych.* ἄμητος, θερισμὸς, ἀμητὸς ὁ καιρός. et mox: ἄμητος, τῆς μὲν πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ τεθερισμένα· τῆς δὲ τελευταίας, ὁ καιρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν. eadem fere *Suidas* et *Etymologici magni* auctor. et *Eustathius* Il. λ. ad illa ἄμητος δ' ὀλίγιστος adscribam et *Ammonii*, sive is potius *Herennius Philo*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων verba: Ἄμητος καὶ ἀμητὸς διαφέρει· ἄμητος μὲν γὰρ, προπαροξυτόνως, σημαίνει αὐτὰ τὰ θερίσματα, τοῦτ' ἔστι τὸν καρπόν· ὀξυτόνως δὲ, ὁ καιρὸς τοῦ θερισ-

μοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ τρυγητὸς, τοῦ τρυγᾶν. Caeterum MS. *Labb.* post ἀμ. omittit καιρῷ, ut et *Seberi* unus. Iung.

καὶ ἀμητοῦ κ. etc.] P. R. καὶ ἀμ. καὶ σπ. Omittens vocem καιρῷ. contentus semel posuisse. Seber.

περὶ καρπῶν] C. A. περὶ καρποῦ. Kuehn.

συλλογὴν] A. συλλογάς. Seber.

καὶ ἐλαίας περκνῆς] l. περκνῆς. A. et P. V. τερπνῆς. Seber.

καὶ ἐλαίας περκνῆς] C. V. κ. ε. πρεκνῆς. C. A. ἐλαίας τερπνῆς in textu, in margine vero πρεκνῆς, pro περκνῆς. *Gl. Cyrilli* περκάζω — arior περκάζει — riat ubi legerem, *Vario, variat.* Olea enim dicitur proprio vocabulo *variare*, cum quaedam eius baccae nigrae, quaedam albae. *Columella* l. XIII. de RR. c. L. *cum primum baccae variare ceperint, et iam quaedam nigrae fuerint, plures tamen albae, sereno coelo manibus distringi olivam oportebit. Pallad.* in *Octobr.* Tit. x. requirit *olivam variam*, Cato *nigram* ad viride oleum faciendum; et probe inter se conveniunt. Nam cum ex parte nigra est, hoc ipso sane varia est. Quapropter ex *Glossario* in *Polluce* ἐλαίας περκνῆς reddi posset, cum *oliva variat.* Kuehn.

καὶ ἐλαίας περκνῆς] MS. πρεκνῆς, et mox ita MS. καὶ ἄλλως τε τὸ ἔαρ ἐρεῖς περὶ ζ. π. τὸ δὲ θ. MS. *Labb.* τὸ ἔαρ ἐπὶ Ζεφ. Iung.

περὶ Ζεφύρων] Ζεφύρου legit Falckenburg.

62.

ἱστάμενον] Deest in MS. ἱστάμενον, et mox est: καὶ ὑπὸ τὸν σείριον ἀστέρα etc. quod vulgato vix cedat. videntur enim ita potius loquuti. Sic *Diodorus Siculus* dixit: ὑπὸ κύνα οὔσης τῆς ὥρης. Iung.

περὶ τὸν σείριον] C. V. ὑπὸ τὸν σείριον. idem. τὸ μέντοι θέρους ποῦ διαγεῖν, θερίσαι λέγουσι καὶ, *aestatem alicubi transigere θερίσαι dicunt.* Ex διαγεῖν faciendum forte est διαγαγεῖν. in C. A. πoυ superscriptum. Kuehn.

ἐπιτολὰς etc.] MS. brevius ἐπιτολὰς καὶ δυσμὰς, absque interiectis denuo περὶ πλ. *Labb.* pro ἐπιτολὰς male ἐπιπολὰς habet. Iung.

καὶ τὸ θέρους που etc.] Pro καὶ τὸ etc. MS. τὸ μέν τοι θέρους που διαγαγεῖν, θερίσαι λέγουσιν καὶ ἐνθ. *Salmantic.* MS. quo usus *Schottus* corruptius: τὸ τοῦ θέρους ἐποδῇ ἀγαγεῖν. Iungerm.

καὶ τὸ ἦρος etc.] Pro καὶ τὸ, etc. MS. τὸ δὲ ἦρους ἐαρῆ-

σαι καὶ ἐνεαρίσαι· ὥσπερ καὶ χειμ. illa, καὶ χωρία χειμάδια deficiunt. in *Labb.* deest ἐαρίσαι cum seq. καὶ. post quae habet, καὶ τὸν χειμῶνα χειμάσαι etc. IUNG.

ἐαρίσαι] In utroque MSto deest hoc verbum: καὶ τὸ ἔαρ ἐνεαρίσαι, utrobique legitur. C. V. post ἐνεαρίσαι, ὥσπερ καὶ τὸ χ. etc. KUEHN.

μέν τοι καὶ μετοπωρίσαι] MS. μέν τοι μετοπωρῆσαι. Sic sane et μεσοπωρούσης ex *Dioscoride* adferunt, a μεσοπωρέω. IUNGERM.

μετοπωρίσαι] Indigitat Auctor hoc verbum ab usu non receptum, quamvis ob analogiam eo uti posset aliquis. KUEHN.

ἐκ δὲ τοῦ ὁμοίου] Pro his ἐκ δὲ τ. etc. MS. ita: δύναιτο δ' ἄν τις αὐτὰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα χρῆσθαι. male αὐτὰ pro αὐτῷ. IUNG.

63.

περὶ μερῶν μηνός.] Sectionis huius V. titulus in MS. iste: *Μέρη μηνός.* Τμῆμα totum lubet describere ut in MS. est: *Μηνὸς* ἱσταμένου, μεσοῦντος, λήγοντος· τῶν δὲ τριῶν δεκάδων αὐτοῦ, ἡ μὲν πρώτη, νουμηνία λέγεται· ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πρώτης δεκάδος, προσθετέον τὸ ἱσταμένου· μετὰ δὲ τὴν δεκάτην, *Ἡσίοδος* μὲν, πέμπτη δὲ μέσση φησίν, τὴν ιέ λέγων. ἡμῖν δὲ ῥητέον, πρώτη ἐπὶ δέκα, καὶ δευτέρα ἐπὶ δέκα, μέχρι τῆς εἰκάδος. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, πρώτη ἐπὶ εἰκάδι. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ δεκάτη φθίνοντος καὶ δευτέρα ἐπὶ εἰκάδι. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐννάτη φθίνοντος. καὶ ὁμοίως ἄχρι τῆς λ' ἣν οἱ *Ἀττικοὶ* καλοῦσιν ἕνην καὶ νέαν. Caetera huius sectionis λείπει. Haec vero quae posui, longe sunt planiora vulgatis, et etiam emendatiora. Vide vero de tota hac computatione partium in mensibus dissertatiunculam, etiam in appendice *Thesauri H. Stephani*, ubi et *Pollux* noster ad partes vocatur. Sed quis ille *Hesiodi* locus, vulgo ut corruptus a *Sebero* nostro asterisco notatus, quique in MS. sic legitur, πέμπτη δὲ μέσση φησίν? Ego sane nil tale ἐν *Ἡμέραις Hesiodi* invenio. De sexta quidem illic sic: *Ἕκτη* δ' ἡ μέσση — ad πέμπτας nihil tale adposuit. Haereo certe: et nec iniuria. Nam et eruditiss. *Leopardum Miscell.* l. 1. c. 1. video pariter, id quod et a *Sebero* nostro notatum, hunc locum prodigiose mendosum iudicare, et emendare ita: *Ἡσίοδος* μὲν ἕκτην μέσην φησὶ τὴν ἕκτην καὶ δεκάτην λέγων. ἡμῖν δὲ ῥητέον. *Carmen Hesiodi ideo, ait, a nobis hic adscriptum hoc clare testatur: Ἕκτη* δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσι. Videtur itaque et in MS.

nostro fuisse scribendum, ἕκτη δ' ἡ μέσση φησίν. Illud autem ἡμῖν quod antea corrupte vulgabatur ἡμὴν et ab *H. Stephano* in codicis sui ora est repositum. Alias ne vel hoc omittamus, *Labb.* MS. etiam exscribit numeros integre, δὲ τῆς δευτέρας α. π. πρώτης, et τὴν δεκάτην et πέμπτην, et πέμπτη τε καὶ δεκάτη. Iung. [Schoemann. de comitiis p. 36. *G. D.*]

Instans, medius, et praeceps] *Gualtherus* allatis hic quibusdam de diversis mensium divisionibus apud Graecos et Romanos, remittit deinde lectorem ad *Gazae libellum de mensibus Atticis*, et ad *Macrob. Saturn.* lib. 1. c. 15. Vide autem et finem *appendicis libellorum ad Thesaurum Graecae linguae* pertinentium: et lucem ad hanc de partibus mensium sectionem satis claram offendes. Seb.

λήγοντος] C. V. sequentia ita exhibet: τῶν δὲ τριῶν δεκάδων αὐτοῦ ἡ μὲν πρώτη νουμηνία λέγεται. ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς δεκάδος προσθετέον τὸ ἱστάμενον. μετὰ δὲ τὴν δεκάτην, Ἡσίοδος μὲν πέμπτη δὲ μέσση φησὶ, τὴν ιέ λέγων. *prima ex tribus eius* (mensis) *decadibus dicitur* νουμηνία *novilunium. a secunda autem decade addendum est* τὰ ἱστάμενον, *consistens: post decadem, Hesiodus quidem dicit* πέμπτη μέσση *quintus medius, dicem decimum quintum significans.* C. A. sequitur vulgatam lectionem, nisi quod numeros fere suis nominibus integris exprimit. Ita Msti. Sed *Hesiodus*, ut iam *Leopardo* notatum, ἕκτη δ' ἡ μέσση etc. habet. ex quo sine dubio corrigendus *Noster* vel eo nomine, quod *Hesiodus* ipse omnes quatuor dies ut inauspicatos, Furiis tum oberrantibus monuit vitandos, dicens: πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι etc. sub finem lib. 3. Kuehn.

πρώτη ἡμέρα] MSS. ἡμέρα πρώτη, νεομηνία. Seb.

ἀπὸ δὲ τῆς β', etc.] MSS. integre: ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἄχρι τῆς πρώτης, et similiter deinceps. Seberus.

Ἡσίοδος μὲν ε', τὴν] Locus, *Leopardo* iudice, prodigiose mendosus. Legendum: Ἡσίοδος μὲν ἕκτην μέσην φησὶ τὴν ἕκτην καὶ δεκάτην λέγων. ἡμῖν δὲ ῥ. h. e. *Hesiodus quidem sextam mediam dicit decimam sextam. Nobis autem dicendum est* etc. *Hesiodi* carmen est lib. 3, 18.

ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσι.

Vide libros emend. princ. Supr. I, 58. non dissimilis ex eodem Poëta locus et admonitio. Seb.

Ἡσίοδος μὲν, τὴν] Ita hunc locum legit *Canterus*: Ἡσίοδος μὲν ἕκτην τὴν μέσην φησὶ, τήν τε ἕκτην καὶ ἰ λέγων.

εἰκοσάδος] Εἰκοσάδος etiam PP. sed A. εἰκάδος. et mox illi quoque πρώτη ἐπὶ εἰκάδι. Seb.

εἰκοσάδος] C. V. εἰκάδος quod iam olim notatum ad lib. 3. c. 37. V. H. *Aelian.* Kuehn.

τὸ δὲ ἀπὸ τούτου] C. V. plenius: post εἰκάδος· ἡ δ' αὐτὴ, inquit, καὶ δεκάτη φθίνοντος, καὶ δευτέρα ἐπὶ εἰκάδι. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐννάτη φθίνοντος. καὶ ὁμοίως etc. Eandem lectionem in antiquissimo et optimae notae Msto *Polluce* se invenisse testatur *Leo Allatius* c. xi. de *Mensura Temporum*, saltem quoad, ἡ δ' αὐτὴ καὶ δεκάτη φθίνοντος, si modo caret vitio omni impressum *Allatii* exemplar. *Gaza libello de Mensibus* notat *Pollucem*, quod solius *cavi* Mensis dies recenseat, id quod non sufficere ait, quod non dixisset, si observatum ipsi esset, *Pollucem* utriusque tam cavi quam integri mensis numerationem innuere. Nam quando dicit πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, satis indicat, hoc modo numerari posse etiam reliquos dies pleni mensis a vigesimo primo usque ad trigesimum. Deinde recte etiam conficitur, *Pollucem* cavum enumerasse mensem, eo quod ἐννάτην φθίνοντος dicat esse vigesimam primam. Possum tamen et isto numerandi modo uti in mensibus integris, etsi enim concessero, dies saltem novem restare a vigesimo primo, non tamen proptera excludo trigesimum, qui utique pertinet ad Mensis integritatem, ad modum autem numerandi non item. Deinde si *Vossiani Codicis* lectionem probamus, manifesto Mensis integri et pleni dies numerantur. cum δεκάτη φθίνοντος sit vicesimus primus dies, et ἐννάτη φθίνοντος vicesimus secundus. Porro *Scaliger* l. 4. de *Emend. Temp.* docet, per δεκάτην προτέραν intelligi decimam mensis a neomenia, quemadmodum δεκάτη ἡ ὑστέρα aut δευτέρα erat ἡ εἰκὰς *vicesima dies.* sed *Hesychius, Etymolog. Magnum,* quos *notis in Aelian.* l. 3. c. 33. laudatos memini, longe aliter ista explicarunt, nempe quod δεκάτη ὑστέρα sit δεκάτη φθίνοντος i. e. vicesimus primus in mense pleno. δεκάτη autem προτέρα *ipse vicesimus.* et ita in *Laërtio* decretum Atheniensium in *Zenonem* et *Testamentum Epicuri* nuper explicatum notis tumultuariis in illum. Kuehn.

ἡ δ' αὐτὴ καὶ θ' φθίνοντος.] *Falckenb.* hunc locum legit eodem fere modo, quo supra iam *Iungermannus* in MS. suo legi eum docuit. nimirum ita: ἡ δ' αὐτὴ καὶ ι φθίνοντος, καὶ β' ἐπὶ εἰκάδι, ἡ δ' αὐτὴ καὶ θ' φθίνοντος.

ἀπὸ τῆς κά.] In C. A. α erasum est, qui fecit, respiciebat plenum mensem. et mox in ἔννην alterum ν deletum fuit, recte. Kuehn.

ἀπὸ τῆς κά] MS. Lectio adnotanda, quam antea adscripsi, quae certe plenior est: Ab εἰκάδι numeramus πρώτην ἐπὶ εἰκάδι, quae eadem dicitur, δεκάτη φθίνοντος, dein δευτέραν ἐπὶ εἰκάδι, quae eadem ἐννάτη φθίνοντος· sic deinceps τρίτην ἐπὶ εἰκάδι, quae ὀγδόη φθίνοντος, et ceteras: si mensis plurium dierum, ab ἑνδεκάτη φθίνοντος numerare incipiebant τὴν πρώτην ἐπὶ εἰκάδι. quae e tabellis, si quis non capit, discat clarius, quales in Lexicis graecis additae, et in *adpendice* quam dixi *Stephaniana*, et *Aristoph. Scholiast.* in *Νεφέλ.* Vulgo hic certe male confunditur ἡ πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, cum ἐννάτη φθίνοντος, quae δευτέρα ἐπὶ εἰκάδι est: mutilus itaque vulgatus contextus. Quae dixi et *Salmanticensi* codice *Pollucis* firmantur, e quo in *Excerptis Schotti* ita invenio ad verba, ἡ δ' αὐτή· *adde* καὶ δεκάτη φθίνοντος, καὶ δευτέρα ἐπ' εἰκάδι, ἡ δ' αὐτή. *mox vacat*, θ' γὰρ λοιπὰ ἀπὸ τῆς κά. IUNG.

ἔννην] ἔνην MS. ut et priores Editiones. Sed utraque scriptio reperitur. v. *G. Xylandrum* Annotat. in *Cedrenum*, numero 70. IUNG.

Ὁμήρου] *Homer. Odyss.* ξ. 162. et τ. 307. SEB.

καλοῖτο] In C. A. fuit καλοῖς τὸ διχ. sed erasum est σ. ut cum sequenti τὸ, καλοῖ iungeretur, fieretque καλοῖτο. KUEHN.

δεχήμερον] Ita MSS. A. et P. V. *Leopardus* ibid. et *Sylb.* pro διχήμ. ut pr. ed. SEB.

δεχήμερον] Antea vitiose legebatur διχήμερον. Sed δεχήμερον quod e suis MSS. correxit *Seberus*, etiam *H. Stephanus* in suo codice restituerat. IUNG.

δεχήμερον] Ex διχήμερον quoque δεχήμερον fecit FALCK.

64.

περὶ τῶν etc.] Titulus in MS. non est. IUNG.

ἐφ' ἑκάστῃ] C. V. ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας γιγνόμενον. C. A. γινόμενον. caetera servat. *quod singulis diebus conficitur*, (sive lucrum diurnum sit, sive aliud quid) ἡμερήσιον dicitur C. A. ἡμερούσιον. KUEHN.

ἐφ' ἑκάστῃ] MS. ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας γινόμενον. IUNG.

πραττόμενον] In MS. desunt πραττόμενον, et καὶ, ut et mox particula τῆς. IUNG.

ὡς καὶ τὰ δι' ὅλης] C. A. ὡς καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πάννυχον ἢ καὶ παννύχιον, quod Latinis *pernox, pervigil.* KUEHN.

αὐθήμερον] C. A. αὐθημερὸν quod et *Phavorinus* agnoscit, qui hanc sectionem integram transtulit in suum *Lexi-*

con. Hic et in praecedentibus Latina *versio* Graeca vocabula ἡμερήσιον, πάννυχον, πανήμερον, αὐθήμερον etc. debuisset retinere. Kuehn.

αὐθήμερον] αὐθημερὸν MS. accentu in ultima: quo pacto scribamus potius, ut apud *Hesych. Suid. Scholiast. Thucyd.* esse ait *H. Stephanus in Thesauro*: sic saepius apud *Platonem* et *Xenoph.* tibi occurret. Iung.

ὁδὸν διὰ μιᾶς etc.] MS. sic: ὁδὸν μιᾶς ἡμέρας ἀντεπανελθεῖν, ἀπαυθημερῆσαι. ubi ἀντεπανελθεῖν videtur significantius, ut etiam *Aug.* MS. *Seberi* habuit: et eiusdem *Palatini* non valde absimiliter ἀντεπελθεῖν. Sed in altero, quod maioris momenti, MS. nostri bonitas non minus elucet: non enim dubito iam legere, ἀπαυθημερίσαι, *Xenophonteum* verbum, ad eumque auctorem Noster respexerit, lib. 5. ἀναβάσεως, non longe a principio: ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ἦν λαμβάνειν, ὥστε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. quae *Leunclavius* ita vertit: *Posteaquam commeatus haberi amplius ita non poterat, ut eodem die milites in castra reverterentur.* Plane iuxta *Pollucis* explicationem. Iung.

ἐπανελθεῖν] A. ἀντεπανελθεῖν. PP. ἀντεπελθεῖν. et mox P. V. αὐθημερίσασθαι. Seb.

ἐπανελθεῖν] C. A. ἀνθεπελθεῖν. C. V. ἀντεπανελθεῖν, quod et *Phavorinus* allegat, idque rectum videtur. postea C. V. ἀπαιθημερῆσαι. forte legendum ἀπαυθημερίσαι vel ἀπαυθημερῆσαι. l. 9. c. 2. *Aeliani* V. H. Kuehn.

αὐθημερίσαι] *Falckenburgius* legit ἀπαυθημερῆσαι, non male. quemadmodum etiam modo *Cl. Kuehnius* in C. V. correxerat.

ὅλης τι πρᾶξαι ἡμέρας] MS. alio ordine: ὅλης ἡμέρας τι πρᾶξαι. Quod ad ἡμερεῦσαι, quod mox sequitur, attinet, in eo ita notat *H. Stephanus Pollucem* ad oram: *Imo ἡμερεῦσαι est etiam simpliciter transigere diem, etiamsi quis maneat ἄπρακτος, ut docui in Thesauro.* hunc ergo adire potes. Iungerm.

οἷον ἐπὶ τῶν βαν. etc.] Ita MS. οἷον ὡς Πλάτων εἴρηκεν ἐπὶ τῶν βαναύσων. et ita in membranis pagina finit: eaque extrema adscriptum est: ἐνταῦθα δοκεῖ τι λοιπεῖν. Immo πολλὰ λείπειν certum. sequens enim pagina incipit: μέσον δὲ τῆς προεμβολίδος, quae in vulgato infra incipiunt in fine segm. 85. Desunt itaque in MS. pagellae sequentes, quas mala manus inde abstulit: non sine *Pollucis* nostri iactura nulla. Adnotabimus itaque quae in *Labb.* invenimus: et

si quae alia possimus obiter adferre vel ab aliis mutuari, id facere conabimur. Iung.

πρὸς πῦρ] Sic et *Xenoph.* Oeconomico, de βαναυσικαῖς τέχναις· ἀναγκάζουσαι καθῆσθαι, καὶ σκιατραφεῖσθαι, ἔνιαι δὲ καὶ πρὸς πῦρ ἡμερεύειν. Altero διημερεύειν quoque utitur *Plato*, ut in *Phaedone*, fere initio: ᾔειμεν παρὰ τὸν Σωκράτη, καὶ τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ. Iung.

65.

δι' ὅλης ἡμέρας θ. etc.] P. V. ἐπ' ἡμέραν. Seb.

δι' ὅλης ἡμέρας θ. etc.] *Labb.* δι' ὅλης τῆς ἡμ. θ. ἡμεροδρόμωνος. *Hemerodromi* alias peculiare genus cursorum fuere, qui etiam δρομοκήρυκες dicebantur, de quibus se dicturum promittit in *Commm. de rep. Atheniensium Gifanius conlect. in Lucret.* voce *Tractus corporis*, ubi sic apud *Corn. Nepotem* in vita *Miltiad.* legit: *Phydippumque cursorem eius generis qui Hemerodromoe vocantur.* qui alias est *Philippus*, ut et in noviss. editione *Savaronis*: Sed *Gifanii* lectio in excerptis diligentiss. *P. Danielis*, quae beneficio ampliss. *Bongarsii* habuimus, ex vetusto codice ita legitur: et *Phidippus* iste *Herodoto* Ἐρατοῖ c. 105. aliquoties Φειδιππίδης adpellatur. Nondum vero illi *Comm. Gifaniani*, credo, editi sunt. Interim eorum cursorum vide insignem descriptionem ex quodam ignoto Historico apud *H. Stephanum* l. 6. *Schediasm.* c. 2. Iung.

ἡμεριδρόμος] Est, qui tota die cursitat, vel qui cursum suum die absolvit. Proprium est Solis epitheton, unico enim die totus circumvolvitur. Gualth. *Hesych.* ἡμεροδρόμος, ἀλληγορικῶς ὁ ἥλιος. Apud *Herod.* lib. 9. fol. 326. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, exp. *quem optimum e diurnis cursoribus invenerunt.* vid. et lib. 6. f. 233. Subiicit inde *Gualther.* civilis diei divisionem qualis a Romanis observata est e *Macrob. Saturn.* lib. 1. c. 3. et *Alexand. ab Al. Gen. dier.* 4, 20. quos lege. Seb.

ἐφήμερον] ἐφημερινὸν Gl. reddunt, *Hodiernum.* παρήμεροι, qui alternis diebus vivunt et moriuntur: ut *Castor* et *Pollux.* Kuehn.

μίαν] Subintell. μένον, quod alternis diebus permanet et durat. *H. Steph.* in Thes. ling. Graec. Iung.

τῇ ἐπιούσῃ] A. τῇ παρελθούσῃ ἡμέρᾳ, καὶ τῇ ἀπιούσῃ. Seberus.

τῇ ἐπιούσῃ] Nescio an non melius cum *Aug. Codice Seberi* ἀπιούσῃ legamus, pro vulgato ἐπιούσῃ: hae formulae om-

nes de praeterita vel hesterna die dicuntur certe: de proxima vero vel crastina mox agere incipit in his: ἡ δ' ἐπιοῦσα ἡμέρα etc. et εἰς τὴν ἐπιοῦσαν. hoc enim elegantius esse ait quam si τῇ ἐπιούσῃ dicas. Iung.

καὶ τῇ προτέρᾳ] Abest in C. A. ibid. v. seq. erasum est, ἐν αὐτῇ. Kuehn.

ἕωλον] *Hesych.* ἕωλον χθιζὸν ἐχθεσινὸν ὂν ἀνατολικὸν, ὀρθρινόν· διὰ δασέως δὲ ψυχρόν· in quibus verbis duae diversae significationes confusae sunt, ut saepe fieri amat in isto *Lexico.* legerem: ἕωλον χθιζὸν, ἢ χθεσινὸν, ψυχρὸν, διὰ δασέως δὲ, ἑῷον, ἀνατολικὸν, ὀρθρινόν. quae verba praemittenda sunt infra τῷ ἑῷος. ex his videre est, *Hesychium* existimare ἕωλον cum leni spiritu significare *Hesternum.* atque adeo *frigidum* et *obsoletum.* cum scribitur cum aspero, ἑῷον, est. *Phavorinus* ἕωλον legit in significatione *hesterni* qui et ἐποῦσα legit pro ἐπιοῦσα. Kuehn.

ἕωλον] Alias scribitur ἕωλον, quum ab ἕω id deducant Grammatici, ut *Etymologus* in Εἴδωλον et Ἕωλος. et apud *Suidam,* ubi tamen *Sylburgius* in suo codice adnotavit in margine, ex MS. forte aliquo, spiritu leni ἕωλα, ἕωλον, ἕω, ἑώλων. Et vin' differentiam scire? dicet *Hesychius*: Ἕωλον, χθιζὸν, ἐχθεσινὸν ὂν, ἀνατολικὸν, ὀρθρινόν· διὰ δασέως δὲ, ψυχρόν. ubi vide annon χθιζὸν ἢ χθεσινὸν sit legendum, quamvis alterum non damno. Recte itaque *Pollux* noster de tempore ἕωλον ex Grammaticorum praescripto non aspiravit: quum tantum scilicet de re *ieiuna et frigida* δασυντέα ea vox: ut cum *Lucianus* in ἐνυπνίῳ dicit: ἕωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία Ceterum id discrimen non observatur, idque nullius videtur momenti *H. Stephano* in Thesauro suo. Iung.

66.

ἡ δ' ἐπιοῦσα ἡ. etc.] *Labb.* ἡ δ' ἐπιοῦσα, καλεῖται αὔρ. καὶ ὑστεραία, καὶ ὑστέρα, καὶ πρ. vocula auctius, ut vides, quam et *Pal. vet.* et *Aug. Seberi* agnoscunt. Iung.

ὑστεραία] P. V. et A. ὑστεραίᾳ καὶ ὑστέρᾳ. Seb.

ὑστεραία] C. A. addit καὶ ὑστέρα. Kuehn.

ὡς ἔνηφι] C. A. ita: ὡς ἔννηφι Ἡσίοδος καλεῖ τριακάδα. alterum ν in ἔννηφι et verba εἰ μὴ τὴν, erasa sunt. et quod sequitur οὕτω λέγει, plane abest. alias et *Hesych.* ἔνηφι per εἰς τρίτην *nudius tertius* explicat et *Athenaeus* l. 3. c. 21. Kuehn.

ὡς ἔνηφι] In Erratis *Basil.* edit. subiectis scribendum dicitur, ἂν ἔνηφι ὡς Ἡσ. quasi voculae sint transpositae: in

qua re an illis obsequi debeamus, merito dubito. ut vero editum, ita et *Flor.* edit. *Labb.* habet quidem *καλεῖ Ἡσίοδος*, sed in praecedentibus nil mutat, nec e suis MSS. noster *Seberus* ullam discrepantiam notat, et videtur sensus satis constare: *perendinum, ait, coniectari queas quasi Hesiodus adpellet ἔνηφι*, nisi *τὴν τριακάδα* ita vocet. Locus est 2. *ἔργων* fere initio. *Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννηφιν.* ubi interpp. Graeci omnes de *τριακάδι* exponunt: *Moschopulus* tamen et de perendino: eundem versum *Hesiodi* laudat et *Aristoph. Scholiastes* sine Auctoris nomine. Ea quum huc faciant, adscribo ex iis ad *Ἀχαρνεῖς· — παρεῖναι δ' εἰς ἔνην) οἷον εἰς τρίτην. μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννηφι. τινὲς δὲ εἰς τριακάδα.* Iung.

ἰδίως παρ' Ἀθ.] P. V. et A. *ἰδίως δὲ π.* Seb.

ἰδίως] C. A. *ἰδίως δὲ π.* A. etc. *ἐπὶ δὲ τῶν τ.* de *Triacadibus* Atheniensium in honorem mortuorum celebratis *Harpocrat.* in *Lexico: Τριακὰς ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός· τοῖς τετελευτηκόσι ἤγετο τριακατὴ* (l. *τριακοστὴ*) *ἡμέρα διὰ θανάτου* (*Phavorin. ἡ διὰ θανάτου*) *καὶ ἐλέγετο τριακάς. Tricesimus mensis dies celebrabatur defunctis a morte* etc. ut *Novemdialia* apud Romanos, *ἔννατα ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα. Gloss. Philoxeni.* Nostri *Interpretis* versio hic nihil sani habet, quid enim est? *proprie Athenienses tricesimos de ultimis dicunt.* ex dictis ita vertitur: *proprie enim Athenienses τριακάδες dicunt, quando de mortuis sermo est.* Kuehn.

τριακάδες] Est et proverbium: *Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας*, quod Erasmus vertit: *Qui apud Inferos sunt terniones.* verum hoc adagium male vertisse, male cepisse *Desiderium* ait *Lipsius* ad cap. xix. sui lib. i. de constantia, ubi ipse sic reddit: *Tricesimas quae in orco.* Scribendum vero hic interposita particula ex *MSS. Seberi*: *ἰδίως δὲ παρ' Ἀθ.* Iung.

φιλοτιμότερον] *Elegantius*, iterum inepte interpres *usitatius.* Sed saepe hunc errorem errat. Ego hic *elegantius* exponerem. *Labb. φιλοτιμώτερον.* Iung.

67.

ῥητὴν, εἰς ἣν ἂν etc.] MSS. *ῥητ. καὶ εἰς ἣν ἂν ὁρ. καὶ εἰς.* Seb.

ἢ ἐπὶ] C. A. *ἢ* omittit, et in sequentibus legit, *κἂν χωρὶς τῆς ἡμέρας εἴπωσιν οἱ Ῥήτορες. παρούσης δὲ τῆς κ. προσακούεται ἡμέρας. ἡμέραν τρίτην καὶ τετάρτην τ. ἡ.* Kuehn.

εἴπωσιν ἂν] *ἂν* omittit *Labb.* Iung.

ἡμέρα γ'.] vel *τρίτη*, *Interpres*, *tertius hic est dies* red-

dit, quasi ἥδε addidisset *Pollux*; sed nescio an non *Pollux* potius scripserit, ἡμέρᾳ τρίτῃ, καὶ etc. quo casu et alia supra de praeterita die. Doctissimo *I. Hemelio* ita quoque videtur ferri posse haec lectio Ἡμέρα γ', si iota τῷ ἡμέρᾳ subscribatur, nec tunc suspicionem mendi vel defectus. Lubet vero hic paulisper evagari, et indicare τῇ ἡμέρᾳ *Herodotum* usurpasse *pro una eademque die*, ut vel insignis Historici nostri locus hic restituatur. Habebis vero gratiam *Heinsio* nostro, quod miraculum hominis nos haec docuit, *Clione* scilicet c. 47. ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρης ὁρμηθέωσι ἐκ Σαρδίων, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον ἕκαστον τῇ ἡμέρῃ χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοισι. *Scribendum est*, dicit *Heinsius* noster, ἕκαστον ἐῇ ἡμέρῃ, *id est*, eodem die. *quod in mentem Stephano non venit*, *cum tamen videret sensum hoc postulare*: *Nihil notius est ex Homero*. Haec ille, idque approbasse, et in codice suo ita emendasse illustriss. *Scaligerum*. IUNG.

68.

περὶ μερῶν ή.] C. A. μέρη ἡμέρας. idem ὄρθρος, περίορθρον, ὑπολαμπούσης τῆς ἡμέρας υ. ὑπὸ πρώτη ἕω, ν in πρώτην erasum est, male. KUEHN.

περὶ μερῶν ή.] Sectionis VII. Titulus in *Labb*. μέρη ἡμέρας. IUNG.

ὑπὸ πρώτην ἕω] MS. *Labb*. ὑπὸ πρώτου ἕω, ἡλ. ἀν. περὶ ἡλίου ἀνατολὰς, πρ. IUNG.

ἡλίου ἐπιτολὰς] Uterque Codex ἀνατολάς. quod probe convenit cum hac Grammaticorum nota. ἀνατέλλει μὲν ἐρεῖς ὁ ἥλιος, ἐπιτέλλει δὲ ὁ κύων ἢ ὁ Ὠρίων ἢ ἄλλο τι τῶν μὴ ὡσαύτως τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ πολευόντων. migrat hanc regulam *Hesych*. cui ἐπιτολὴ est ἀνατολὴ ἄστρου et *Gloss*. *Cyrilli* ἀνατολὴ κυνὸς, *Syrius*. KUEHN.

ὑπὲρ κεφαλῆς] C. V. ἐπὶ κεφαλῆς. KUEHN.

δείλης] δείλη absolute posita *Atticis* notat δείλην πρωΐαν, *tempus pomeridianum*, *quod incipit statim ab inclinatione solis prima in vesperam a meridie*. unde *Gloss*. *Cyrilli* δείλης *meridie* sc. inclinante, cui opponitur deinde δείλη πρὸς ἑσπέραν *crepusculum*, cum post tertiam pomeridianam Sol vergere ad occasum incipit. *Hesych*. δείλη ὀψία ἡ περὶ δύσιν ἡλίου, δείλη πρωΐα ἡ μετ' ἄριστον ὥρα. vid. et *Suid*. in δείλη ὀψία et δείλης πρωΐας. Ex his patet non delendum esse δείλης h. l. ut in C. V. dicitur. KUEHN.

μεσημβρινοῦ καιροῦ] P. R. μεσημβρίας καιροῦ. SEB.

δειλινοῦ] C. A. δειλίου. sed δειλινὸν agnoscunt omnes, δείλιον non item, quamvis et C. V. habeat. KUEHN.

δειλινοῦ] Labb. δειλιοῦ καιροῦ. IUNG.

69.

εἰς τὰ κάτω] P. V. et A. εἰς τὸ κ. pro ῥέπ. autem P. R. βλέπ. SEB.

εἰς τὰ κάτω] Labb. εἰς τὸ κ. IUNG.

πρωϊαίτατον] A. πρωϊαίτατα, καὶ ὀψιαίτατα. P. V. τὸ γὰρ πρωϊαίτερον οὐκ ἐπὶ. Xenoph. de morib. Persarum sui temporis lib. 8. Cyrop. f. 240. (A.) καὶ μὴν πρόσθεν μὲν ἦν αὐτοῖς μονοσιτεῖν νόμιμον. ὅπως ὅλῃ τῇ ἡμέρᾳ χρῷντο καὶ εἰς τὰς πράξεις, καὶ εἰς τὸ διαπονεῖσθαι. νῦν γε μὴν τὸ μὲν μονοσιτεῖν ἔτι διαμένει, ἀρχόμενοι δὲ τοῦ σίτου ἡνίκα περ οἱ πρωϊαίτατα ἀριστῶντες, μέχρι τούτου ἐσθίοντες καὶ πίνοντες, διάγουσιν, ἔς τε περ οἱ ὀψιαίτατα κοιμώμενοι. SEB.

πρωϊαίτατον] Uterque Codex πρωϊαίτερον, ὀψιαίτερον. KUEHN.

πρωϊαίτατον] Labb. τὸ γὰρ πρωϊαίτερον, ὀψιαίτερον, οὐκ ε. ἡμ. μέρη. Caeterum Suidas προιαίσταтος, πάνυ πρότερος, ubi Sylburgius ad oram codicis sui adscripsit: προϊαίτατος, quomodo scilicet legendum. Alias ista ἀλληλογραφοῦνται, modo ο, modo ω in prima syllaba habentia. Sic et mox infra προϊαίτερον. Apud Platonem in Theaeteto per ω, ἀπῆλθον πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος: ut et in Phaedone: καὶ δὴ καὶ τότε πρωϊαίτερον συνελέγημεν. et putem ita hic et Pollucem scripsisse. In eodem Phaedone statim et ὡς πρωϊαίτατα habes: non longe utrumque ab initio. Nisi verisimilius Pollucem scripsisse, πρωΐτερον, quoniam sequitur καὶ πρωΐτατον. Sic statim ὀψίτερον, ὀψίτατον refert, praeter ὀψιαίτερον, ὀψιαίτατον. Quod eum et in πρωΐτερον fecisse, illud πρωΐτατον valde sane suadet. Et ut auctoritas etiam accedat Scriptoris nobiliss. Thucydid. l. 8. non longe a fine ἀφικνοῦνται ἐς Ῥοίτιον etc. πρωΐτερον μέσων νυκτῶν. IUNG.

ἐπὶ ἡμέρας μέρους] Iterum uterque Codex, ἐπὶ ἡμέρας μέρη l. μέρει, de parte diei. KUEHN.

τῶν τι π.] C. A. omittit τι. KUEHN.

τῶν τι π.] Particula τι abest in Labb. IUNG.

τῆς ἡλικίας καὶ πρ.] P. V. ἡλ. καὶ πρωϊαίτερον, καὶ ὀψ. A. ἡλ. καὶ πρωϊαίτατον καὶ ὀ. SEB.

τῆς ἡλικίας καὶ πρ.] C. A. ita: τῆς ἡλικίας, ὀψιαίτερον, ὀψιαίτατον. KUEHN.

πρωΐτατον] Labb. omittit τὸ πρωΐτατον, ut et mox τὸ ὀψίτατον. IUNG.

περὶ ἡλίου δυσμάς.] Dixeris et: περὶ λύχνων ἁφάς. qua formula usus Procopius Goth. lib. 2. f. 225. quem autorem Graece primum nunc editum Cl. Hoeschelio debemus. SEB.

ἤδη συνεσκόταζε] Hoc Thucydideum est commation. Habes enim lib. 1. ξυγγρ. ξυνεσκόταζε γὰρ ἤδη· in Corcyraeorum et Corinthiorum conflictu. IUNG.

σκοτιαῖοι] P. V. et A. σκοτέοι, forte σκοταῖοι scriptoribus exprimere volentibus. Sicut mox infra segm. 76. pro θαιρὸς P. R. θέρος habet. SEB.

σκοτιαῖοι] C. A. σκοτέοι, l. σκοταῖοι vespertini advenerunt, ut illud Virgilii: Interea Aeneas se matutinus agebat. KUEHN.

σκοτιαῖοι] In Pal. vet. et Aug. MSS. σκοτέοι fuisse testatur noster Seberus, et bene coniicit σκοταῖοι scribere voluisse. Ita enim scribendum credo: quum apud optimos Auctores ita sit. Nam quod apud Suidam σκοτιαῖοι est, non me turbat. In vet. enim MS. σκοταῖοι fuisse et ibi dudum adnotavit H. Stephanus, et Sylburgius ad suum codicem: seriesque litterarum adprobat. Ita forte apud Hesych. quoque, ubi σκότεον, ὅταν συσκοτάσῃ, ἡ σκοτία, forte σκοταῖον scribendum: sequitur enim σκοτάρια in ordine litterarum apud ipsum. IUNG.

70.

περὶ τῶν τῆς ν. μ.] P. V. περὶ μερῶν νυκτὸς καὶ τῶν ἀπὸ νυκτὸς λεγομένων. SEB.

περὶ τῶν τῆς ν. μ.] C. A. περὶ νυκτὸς καὶ τῶν ἀπὸ νυκτὸς λεγομένων. de nocte et quae de nocte dicuntur. KUEHN.

περὶ τῶν τῆς ν. μ.] Sect. ult. tit. in Labb. hic: περὶ νυκτῶν καὶ τῶν ἀπὸ νυκτὸς λεγομένων. IUNG.

νυκτὸς ἀρχὴ] Caetera quae sequuntur absunt a C. A. usque ad: ἢ καθ' Ὅμηρον ἢ περὶ πρῶτον ὕπνον. KUEHN.

καὶ περὶ πρ.] Περὶ πλεονάζει. MSS. haec omittunt. Luc. 12, 38. ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ. Matth. 14, 25. τετάρτῃ φυλακῇ τῆς νυκτός. SEB.

καὶ περὶ πρ.] usque ad illa: ἢ περὶ πρῶτον υ. etc. desunt in Labb. IUNG.

περὶ πρώτης φ. etc.] Falckenburgius hunc locum ita corrigit: περὶ πρώτας φυλακὰς, καὶ δευτέρας, καὶ τρίτας. et ita quoque legendum esse, cum antecedentia, tum sequentia suadere videntur. Achilles Tat. Ἐρωτικῶν lib. 2. περὶ πρώτας νυκτὸς φυλακὰς προσίεται etc.

περὶ πρώτην] P. V. περὶ τὴν πρ. SEB.

εὐτελὲς] C. A. *ἐντελὲς*, quod hic non habet locum. *μεσούσης νυκτὸς* est *nocte intempesta*, concubia. Kuehn.

μεσούσης νυκτός.] *Marc.* 13, 35. *ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ*. Seb.

μέσον νυκτῶν] Unica voce est in C. A. mallem legere *μέσων νυκτῶν*. *Phavor*. *νυκτῶν μέσων Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ νυκτὸς μέσης*. vid. *Thomae Eclogas* in *μεσονύκτιον*. *Gloss*. reddunt *concubium*. Kuehn.

ἀμφιλύκην ν. κ.] Lubet adscribere Doctiss. *Had. Iunii* verba ex Tomo posteriori Nomenclatoris: diluculum *Cicer.* *δείλη*, *ἱερὸν ἦμαρ Homero*, *περίορθρον Thucyd.* *ὄρθρον Ammonio*, *δείλη πρωΐα Suidae*, *ἀμφιλύκη νὺξ Homero*, (*tametsi hoc ad crepusculum, ut et τὸ λυκαυγὲς, detorquent Grammaticorum pars*,) *λυκόφως Hom.* *λυκαυγὲς*, *ἄγχαυρον Apoll.* *quod aurae, id est, matutinis flatibus vicinum sit tempus.* Haec ille. Ceterum eleganter exprimit *Lucianus* *τὸ λυκαυγὲς* lib. 2. *ἀληθ. ἱστορ.* his verbis: *οὐδὲ νὺξ παρ᾽ αὐτοῖς γίγνεται, οὐδ᾽ ἡμέρα πάνυ λαμπρὰ, ἀλλὰ καθάπερ τὸ λυκαυγὲς ἤδη πρὸς ἕω, μηδέπω ἀνατείλαντος ἡλίου, τοιοῦτον φῶς ἐπέχει τὴν γῆν.* ubi certe et *Lucianus* ad diluculum *τὸ λυκαυγὲς* refert, non ad crepusculum, quod quidem nec *Polluci* nostro obtrudi potest. Ait enim, post *μεσούσης νυκτὸς*, *ὑπὸ τὸ λυκαυγὲς*, quod *Homerus* *ἀμφιλύκην νύκτα* vocat. *Homerum* autem de diluculo loqui, eius versus evincit, qui *Ἰλ. η.*

ἦμος δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ᾽ πω ἠὼς, ἔτι δ᾽ ἀμφιλύκη νύξ.

Ubi et *Eustathium* potes legere, qui quoque ad *Ἰλ. α.* *ἀμφιλύκην νύκτα*, ait, *μεθ᾽ ἣν ἐκφαίνεται ἥλιος.* v. et *Aelianum*, l. 10. *π. ζώ. ἰδιότ.* c. 26. *Vetus Gloss.* quasi secundum utrumque litem daret: *Λυκόφως, Crepusculum, diluculum.* *Aristoph. Schol.* ad *Ranas*, ad ista: — *ὅπως κνεφαίως Ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ᾽ ἀποδοίμην·* *κνεφαῖος* (ita enim habet) *δὲ*, ait, *ἡ ἑωθίνη· κνέφας γὰρ τὸ λυκόφως.* Ut autem *λυκόφως* prisci de diluculo, sic elegantissime *σκιόφως* de crepusculo ille elegantiss. *Heliodorus* l. v. *ὁ μὲν*, ait, *ἥλιος ἀκριβῶς εἰς δυσμὰς περιελθὼν, τὸ μεταίχμιον ἡμέρας καὶ νυκτὸς σκιόφως ἀπετέλεσεν.* verum evagari non libet, nec licet etiam. Iung.

71.

περὶ ἀλεκτρ.] *ἀλεκτρυοφωνίας*, *Marc.* 13, 35. *ἀλέκτωρ ἐφώνησε.* *Matth.* 26, 74. et alibi. Seb.

Circa gallicinia.] sub galli cantum *Horat.* 1. *Sat.* 1, 10. *Maccab.* libr. 3. circa med. *ἄρτι δὲ ἀλεκτρυὼν ἐκέκραγεν* (al. *ἐκεκράγει*) *ὄρθριος*. *Theogn.* 862.

ἦμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.
scil. *γίνεται* vel *ἐξακούεται.* SEB.

περὶ ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς] Idem *Heliodorus* noster lib. VII. *εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς*, vocat: *εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδὰς*, inquit, *τετελευτηκότα γνωσθῆναι.* Sic et *Aristaenetus* epist. 54. ut ad *Longum* meum notavi lib. 3. *ποιμενικ.* ubi ait *Longus περὶ ᾠδὰς ἀλεκτρυόνων.* Excerpta ex *vet. Gloss.* Gallicinium, *ἀλεκτροφώνιον.* Et pulcre *Plato*, cuius sunt illa, *ἀλεκτρυόνων ᾀδόντων*, apud *Pollucem*, fine sui Symposii: *καὶ καταδαρθεῖν πάνυ πολὺ, ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν· ἐξέγρεσθαι δὲ πρὸς ἡμέραν, ἤδη ἀλεκτρυόνων ᾀδόντων.* v. et Musarum delicias *Heinsium* nostrum *Lection. Theocrit.* cap. 12. IUNG.

ᾠδὸν ὄρνιθα] Adfert et hoc idem *H. Iunius* nomencl. in suis Synonymis ad *Gallum.* IUNG.

καί που καὶ νυκτεριναὶ φυλακαὶ] Scilicet apud *Xenoph.* 7. *'Ελληνικ. ἡνίκα αἱ νυκτεριναὶ φυλακαὶ ἤδη ἔληγον.* IUNG.

δι' ὅλης νυκτὸς] C. A. *τῆς νυκτός.* KUEHN.

καὶ τὸ μὲν ἑσπέρας] Distinctione post *ἑσπέρας* sublata legendum credo, *καὶ τὸ μὲν ἑσπέρας προσαγρυπνῆσαι, ἐφεσπερεῦσαι καὶ ἐφ.* Sublato etiam altero *καὶ* ante *ἐφεσπερεῦσαι.* Idem sensisse *H. Stephanum* dein vidi in suo *Thesauro*: nec aliter enim hinc, ac si ita, ut legendum dixi, scriptum esset. IUNG.

προαγρυπνῆσαι] *προαγρυπνίσαι* in textu C. A. fuit, sed eraso *ι* subiectum est *η.* KUEHN.

τὸ δὲ προαναστῆναι π. etc.] in *Labb.* desunt, *τὸ δὲ τρ. π. τ. ο. ἐπορθρ.* Locum hunc *Pollucis*, sicut et alterum infra VI, 44. explicatiorem *Christoph. Rufus* in Antexegem. laudat 6. 7. ubi *Erasmicam* interpretationem illius *Luciani ἐν ἀλεκτρυόνι· συνεχὲς ἐπισκοπῶν ὁπόσαπουν τὸ στοιχεῖον εἴη*, reprehendit, et ostendit ignoranter vertisse *τὸ στοιχεῖον littera.* Sed quod et de gnomone reprehendit (sunt autem *Erasmi* verba haec: *dum subinde respicio quot pedes in gnomone index haberet litera.*) ille, *Rufus* scilicet, non opus fuisse addi ab *Erasmo*: illi forte iniuriam facit. De altero quidem patet, rectius *Erasmum* potuisse vertere *τὸ στοιχεῖον*, *horam*, vel *umbram*: ut ex *Casaubono* nostro l. 1. *Ath.* c. 1. discimus: qui ibidem quoque nos docet, quod posterioribus Graecis et Latinis *hora* significat, id priores qui gnomonum sciotericorum tantum usum habebant notum, *σημεῖον* et *στοιχεῖον* dixisse, quem adi. *Rufus* autem satis habet te-

prehendisse, meliorem reddendi rationem nos non docet: in quo credo ipsi scilicet aqua haerebat. Ceterum pro σημεῖον hic *Schottus* in *Salmantic.* MS. invenit τέμιον. Iung.

ὥρα δὲ καὶ ἡμιώριον] Idem adhuc longe explicatius dicitur infra vi, 44. vid. *Christ. Rufi* Antexegem. tom. 2. *Thesauri Critici* a *I. Grutero* magno cum literarum bono lucem aspicere iussi (μεγάλα χάρις αὐτῷ) p. 577. Et *Casaub.* in *Athen.* 1. cap. 1. ubi ostenditur neque *Platonis* neque *Aristotelis*, et aequalium seculo, neque aliquanto post tempore has diei partes, quas horas vocamus, fuisse in usu. Seberus.

ὥρα δὲ καὶ ἡμιώριον] C. A. ὡς Μένανδρος, σημεῖον ὠνομάζετο etc. Kuehn.

οἷον δ.] P. V. et A. εἰ ἦν δεκ. Seb.

72.

οἷον δ.] In C. A. videtur fuisse εἶεν: unde factum ab aliena manu εἰ ἦν δεκάπους, *si esset umbra* etc. Kuehn.

οἷον δ.] Valde placet lectio *Pal. vet. et Aug. Seberi*, ἐδηλοῦτο, εἰ ἦν δεκ. quo pacto nostro et infra vi, 44. Iung.

καὶ ὁπηνίκα etc.] A. καὶ ὁπ. καὶ τηνίκα, καὶ πην. καὶ ὁπην. καὶ πάλαι) πηνίκα. πηνίκα ὥρας δηλωτικὸν etc. *Phrynich.* in quem vide et viri illustris notas. Seb.

πηνίκα] C. A. ἡνίκα καὶ πηνίκα καὶ πότε πάλαι πρόπαλαι πρὸ ὀλίγου etc. ἄρτι ὃ ε. π. μ. καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς αὐτῆς ἰδέας. Kuehn.

καὶ ποτέ, κ.] *Labb.* καὶ ποτέ, πάλαι, πρόπαλαι, καὶ πρὸ ὀλ. Iung.

νῦν δὴ] Plane iisdem verbis *Hesychius*: νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἄρτι. In *Labb.* sunt ista hic omissa: καὶ ν. δ. ο. ε. τ. ut et mox sequens ἐστί. Iung.

73.

κατάλυμα] Abest a C. A. post ξενῶν fuerat in textu, sed mutatum est in ξενὼν. quod *Hesych.* explicat ita: ξενὼν, κατάλυμα ἢ μεγα*ν λέγων. legerem ex ipso *Hesych.* in voce ξενία: ἢ μέγα ξένων καταγώγιον. Kuehn.

κατάλυμα] *Labb.* omisso male vocabulo κατάλυμα, habet dein καταλυστήριον. Iung.

καὶ καλύβη] Omittitur in C. A. καὶ, ante καλύβη. *Cl. Salmas.* delet δὲ praecedens. Est autem καλύβη *Hesychio* σκληρὴ παραστὰς *aerumnosa habitatio*, qualis in πνιγηροῖς καλυβίοις solet esse. Non enim existimo σκληρὴ mutandum ibi

esse in σκηνῇ. *Gl. Durus*, ἀτηρὸς, σκληρὸς, et iterum ἀτηρὸς *Aerumnosus*, *durus*. Kuehn.

οἰκῆσαι] Haec usque ad κατασκηνῶσαι descripsit *Phavor.* qui in fine subiicit καὶ τὰ ἄλλα. Kuehn.

καταλῦσαι] *Cl. Salmas.* pro καταλῦσαι legit κοδαυλίσαι, quod non intelligo. Kuehn.

Tendere.] Id est, tentoria expandere. *Val. Max.* lib. 2. *ne quis eorum intra castra tenderet.* Et *Virgil.* Aen. 2, 29.

hic saevus tendebat Achilles. Gualth. *Ovid.*

Heroid. 1, 35.

illic tendebat Ulysses.

Linacer ellipsin statuit, de *emend. struct.* lib. 6. pr. Seb.

καταυλίσασθαι] Non est in C. A. Kuehn.

74.

ἐνδιαιτήματα] Iam supra dictum καλύβας huic loco non quadrare, ut quae tantum ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων καταλύσεων dici solent. ἐνδιαιτήματα *coenationes* possis vertere. quae et θοινητήρια. *Onomast. vetus*, *coenatio*, θοινητήριον. *Hesych.* illa voce, ni fallor, mendosus est. Θοινητήριον, inquit, κατάβρωμα. τροφή. ubi vero κεῖται haec significatio? vel donec illa mihi ostendatur, legerem, κατάλυμα, τροφεῖον, ex ipso *Hesych.* cui καταλῦσαι est εὐωχῆσαι. ergo et εὐωχητήριον erit κατάλυμα. τροφεῖον autem de loco accipi potest ad exemplum συμποσίου, quod *convivium* et *convivii locum* denotat, uti et δίαιτα et *zetam* et *victum cibumve* signat. utrumque enim per θοινητήριον significari plane non constat. τὸ ἐνηβητήριον *Herodoto* debetur, ut notat *Suidas* et *Seberus*. Kuehn.

ἐνεβητήρια] *Herod. Eut.* fol. 159. in historia *Mycerini*. *Athenaeus* eiusdem mentionem faciens ἡβητήρια dicit lib. 10. fol. 438. Seb.

καλεῖται δὲ] Haec iterum descripta sunt ad verbum a *Phavor.* in ξένος. Kuehn.

καὶ ὁ ὑποδεχθεὶς] In *Labb.* desunt, καὶ ὁ ὑποδ. ξ. *i. d.* ὁ ὑ. ξ. dein est: ἄλλος δὲ ὁ δεσπ. οἰκ. sine τῆς et pro στεγανόμος, male στεγανόμενος. Iung.

ἄλλως] C. A. ἄλλος. non recte. Vertendum enim: *Alias autem Paterfamilias dicitur* στεγανόμος. Kuehn.

ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας] *Nunnesius* in *Phrynichum* voce οἰκίας δεσπότης adnotat ex *Polluce* τὸν οἰκοδεσπότην vocari ναύκληρον, et Dorice ἑστιάμονα vel ἑστιοπάμμονα. Prior ea vox infra x, 20. Verum *H. Steph.* ad oram codicis sui hic adnotavit: ἑστιάμων *infra male.* vide et ibi. Iung.

Αἰολεῦσιν] *Labb.* τοῖς Αἰολ. ἑστιοπάμων ὄν. IUNG.

ἑστιοπάμμων] vid. infra x, 20. SEB.

ἑστιοπάμμων] In C. A. est ἑστιοπαμῶν, unde forsan legendum ἑστιοπάμων i. e. *possessor domus*. ita legit et *Cl. Salmasius* qui τῆς ante οἰκίας delet. KUEHN.

75.

ναύκληρον] *Hesych.* ναύκληρος ὁ συνοικίας προεστὼς ἢ μεμισθωμένην ὅλην καὶ ἀπομισθῶν κατὰ μέρος καλούμενος σταθμοῦχος etc. in quibus verbis non unum mendum occurit. mea quidem sententia legendum ibi erit: ὁ σ. π. καὶ μεμισθώμενος ὅλην (sc. συνοικίαν) καὶ ἀπομισθῶν κατὰ μέρος, καλούμενος σταθμοῦχος. *Nauclerus est qui praeest insulae, aut qui integram conduxit elocatque, a parte aedium dictus* σταθμοῦχος *coenacularius.* duo dicit *Hesych.* alterum est, quod Ναύκληρος sit qui conduxit integras aedes quas deinde peregrinis certa pensione elocat per partes: alterum, quod idem et σταθμοῦχος vocetur, ἀπὸ σταθμοῦ *stabulo* scilicet. unde in *Gloss. Cyrilli* σταθμοῦχος ὁ τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας συνάγων *qui collegit mercedem domus*, ab hospitibus scilicet apud ipsum commorantibus. potest etiam τὸ ἀπὸ μέρους connecti cum ἀπομισθῶν. Nam domus non integra locatur hospitibus, sed eius partes tantum pro numero adventantium. confirmat emendationem *Hesych.* in σταθμοῦχος. ἐνοίκιον *Pensio, obventio*, *Villa* in *Gloss.* KUEHN.

ἐκάλεσαν] P. V. ὠνόμασαν. SEB.

ἐκάλεσαν] Vix tanti est, ut moneatur etiam in C. A. esse ὠνόμασαν. KUEHN.

ἐκάλεσαν] Pro ἐκάλεσαν, *Labb.* ὠνόμασεν. Sed si hoc verum, rectius *Pal. vet. Seberi* ὠνόμασαν. IUNG.

ὥσπερ ἐνοίκιον etc.] P. R. ὡς ἐνοίκ. οὐ π. τ. παλαιοῖς (omissa voce μόνον) ἀλλὰ καὶ παρὰ νέοις π. δ. vid. infra x, 20. SEB.

ὥσπερ ἐνοίκιον] C. A. ὡς ἐνοίκιον οὐ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ καὶ παρ᾿ ἐνίοις. forsan deest in fine νεωτέρων, aut παρὰ νεωτέροις legendum. Monet Auctor ναῦλον aeque in usu fuisse ut ἐνοίκιον, non tantum apud antiquos, verum etiam apud recentiores. *Cl. Salmas.* ὃ sequens delet. KUEHN.

ὃ οὐ παρὰ τοῖς π.] *Labb.* ὃ οὐ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ παρ᾿ ἐνίοις. IUNG.

στεγανόμιον] Vid. *Hesych.* h. v. et *Phavorinum* si *Etymolog.* non est ad manus. KUEHN.

μισθῶσαι] *Salmasius* hic subiicit: *τῶν δὲ ἑξῆς λοιπούντων ἐχέτω ὁ ἐάσας καὶ μὴ γράψας τὸ ἔγκλημα, ἡμεῖς δὲ ἤδη χωροῦμεν ἐπὶ τὰ πρόσω.* quae quid sibi velint hoc loco non video. Videtur haec verba ascripsisse margini, qui voluit docere; reliqua persequatur cui otium est, quique non scripsit dicam alicui, nos iam ad ulteriora progredimur. Kuehn.

Ἡρόδοτος] *Clio. f.* 17. *ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. cortem conduxit ab eo qui eam vendere nolebat.* prius ed. *ἐμισθοῦντο*, et *ἐνδιδ. Leop.* em. 7. cap. 7. Seb.

ἐκδιδόναι] *Phav.* retinet lectionem *ἐνδιδόναι* et *ἐνδιδόντος. male* Gl. *Cyrilli ἐκδίδωμι ἐπὶ μισθῷ conloco, loco.* vid. et *Philox.* Gl. in *loco*, *ἐκδόσιμον, locatitium* occurrit in iisdem Glossis. Kuehn.

ἐκδιδόναι] *ἐκδιδόναι* et *ἐμισθοῦτο*, ut bene noster *Seberus* edidit ex *Clione Herodoti* cap. 68. de *Liche* Spartiata, ita quoque *H. Steph.* in codice suo reposuit, indicato locum *Herodoti* esse lib. 1. p. 17. suae scilicet editionis. Et ita *P. Leopardus* etiam l. 7. *emend.* c. 7. ubi tamen videtur, alio *Pollucis* codice usus, quum quidem vulgatum *ἐκδιδόναι* agnoscat, pro quo tamen ante editi *ἐνδιδόναι* habuere: quumque pro *ἐνδιδόντος* se reponere dicat *ἐκδιδόντος*, quo pacto tamen iidem editi iam habebant. Iung.

ἐκδιδόναι] Pro priori *ἐνδιδόναι* etiam *ἐκδιδόναι* reposuit Falck.

76.

περὶ μερῶν] Tmematis secundi titulum et verba ita *Labb. περὶ μερῶν οἴκου. Περὶ δ' οἰκιῶν πλαγίαν θύραν ὡς οἱ πολλοί· εἶτα οὐδὸς καὶ θερὸς μὲν ὁ στροφεὺς* etc. Iung.

καὶ θυρῶν] Non est in C. A. nec sequentia usque ad *καλεῖ.* deinde ita incipit: *περὶ δ' οἰκιῶν πλαγίαν θύραν, ὡς οἱ πολλοί. εἶτα οὐδὸς καὶ θερὸς* etc. *Cl. Salmas.* l. *οἱ δὲ πολλοὶ* etc. *εἶτα οὐδός.* reliqua desunt, ut, inquit, haec scilicet: *καὶ ἕδος, καὶ τὰ περὶ τὰς θύρας μέρη.* Kuehn.

αὔλειος θ.] Dicitur et simpliciter *ἡ αὔλειος Herodian* l. 2. c. 5. *ἢ ἐπὶ τῇ αὐλείῳ ἢ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς εἰσόδοις·* at eiusdem libri c. 1. *ἐκκομισθὲν τῆς αὐλείου θύρας.* ianua haec vestibularis, si viam publicam spectes, prima est domum ingressuris, at exeuntibus inde, ultima occurrit. vid. *Harpocrat.* in *αὔλειος.* in *Hesychio* bis occurrit *αὐλεία*, primum suo loco, deinde alieno. quod in isto Lexico non rarum. *αὐλεία*, inquit, *θύρα. πυλών.* Kuehn.

κηπαία θ.] τῇ κηπαίᾳ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπεχωρήσαμεν, postico ut aiunt nos subduximus. *Galenus* l. 2. de natur. facult. *Hermippus* apud *Athenaeum* l. xi. c. 13. τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας ἐν τοῖσιν κορήμασιν οὖσαν, *miseram vero lancem videas prope cardinem hortensis ianuae inter purgamenta iacentem.* *Laërt.* in *vita Zenonis* οὐ λανθάνεις, ὦ Ζήνων, ταῖς κηπαίαις παρεισρέων θύραις, *non me latet, ô Zeno, te per horti ianuam,* id est *clam, obrepere* etc. Eadem ianua dicitur παράθυρον, ψευδόθυρον, quod ultimum Latinis Auctoribus non infrequens. vid. *Iunii Adagia Cent.* 4. *Prov.* 52. τῇ αὐλείῳ ἀποκλείειν, τῇ δὲ παραθύρῳ εἰσάγειν. in *Gloss.* etiam πλαγία θύρα redditur *posticum*, *Eunap.* in *vita Maximi*: αἱ δὲ γυναῖκες παρὰ τὴν γυναῖκα τῇ πλαγίᾳ θύρᾳ παρεισεχέοντο. ubi *Iunius* reddit, *per ostium diversum.* non satis bene. Kuehn.

ἀμφίθυρος] *Ianua, quae ex adverso aliam sibi habet oppositam,* quae ἀντίθυρος dicitur. vel ἀμφίθυρος est ianua ἀμφὶ τὴν αὔλειον. ita enim et *Homerus* ὀρσοθύρην collocat *Odyss.* 22. vid. *Hesych.* in ὀρσοθύρη. Kuehn.

Ὅμηρος] *Odys.* χ. 132, 333. Seb.

Ὅμηρος] *Homeri* versus ex *Odyss.* χ. sunt:

ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην· σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.

Et mox:

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο.

Loca indicavit et *Seberus* noster. Iung.

ὀρσοθύρην] Ianua est, per quam ad superiorem domus partem ascenditur. Gualth. vid. *br. Schol. Odyss.* χ. 126. Seberus.

ἔδος, καὶ etc.] Potius ita distinguo. ἔδος· καὶ τ. π. τ. θ. μέρη, θαιρὰς etc. Iung.

θαιρὰς] Sic a *Polluce cardinem* dici adnotat *H. Iunius* nomenclatore suo; ubi etiam inter synonyma, quae ad vocem *cardo* congerit et *Homericum* ὀρσοθύρη, et quidem hinc. quod tamen *Pollux* inter partes ianuae mehercle non recenset, sed inter ianuarum species: et qualis ea fuerit latius *Eustathius* ad *Odyss.* χ. Apud *Agathiam* lib. 1. θαιροὺς τῶν οὐδῶν interpretantur Viri Docti *Cardines liminares.* Locus est: σταθμοὶ, καὶ γεῖσον (quod in versione omissum. et fuerit scilicet proiectura quaedam portam illam tegens) καὶ ὑπερθύριον, καὶ οἱ θαιροὶ τῶν οὐδῶν ἐνηρμοσμένοι. Iung.

σταθμοὶ] C. A. τὰ ἑκατέρωθεν κατὰ πλευρὰν τῶν θυρῶν. *Hesych.* σταθμοὶ, ἐπαύλεις, ὅπου ἵστανται ἵπποι καὶ βόες, καὶ στρατιωτικὴ κατάλυσις, καὶ ἡ θυρῶν παράστασις, καὶ τὰ ἑκατέρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ νῦν πήγματα καλοῦμεν. ubi legerem καὶ αἱ θυρῶν παραστάδες. vel παραστάς. hoc sensu: σταθμοὶ *sunt equilia et bovilia, et mansio militaris, et antes ianuarum, et ligna, quae utrinque ad ianuam, quae nunc* πήγματα, *pagmenta vocant.* Ultima verba accipio pro ἐπεξηγήσει priorum, quid sc. sint θυρῶν παραστάδες, nempe ligna ex utraque parte ianuae consistentia. Patet enim ex *Polluce* quod haec unum idemque sint. Ex hoc *Hesychii* loco, quo *antes*, πήγματα dici notat suo tempore, *Philander* in *Vitruvium* dicit, παραστάδες esse *antepagmenta*; sed *Hesychius* non ait προπήγματα, sed simpliciter πήγματα. nisi simplex hic militet pro composito. Kuehn.

σταθμοὶ] Haec *Bisetus* in suis Graecis scholiis adnotat ad *Aristoph. Acharn.* ubi — λαΐνων σταθμῶν· qui itaque non saltem ξύλινοι. Iung.

ξύλα] *Labb.* omittit ξύλα. Iung.

παραστάδας] P. R. παστάδες. Recte editum. *Eustath.* μέρος θυρῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ (δ. 838. et alibi) οἱ σταθμοὶ, οὓς παραστάδας ὁ Τραγικός φησιν. Quid autem παστάδες, vid. apud *Hesych.* ubi παστάδαι, perperam. Seb.

παραστάδας] *Guil. Philand. Castalionis* ad *Vitruv.* lib. 4. c. 6. *antepagmenta* sunt lapides utrumque ostii latus munientes, qui et *antae* dicuntur, παραστάδες a Graecis, sive σταθμοὶ nominantur. Seb.

σανίδας] Cum epitheto, εὖ ἀραρυίας, *tabulas bene compactas.* Kuehn.

σανίδας] Puto in antea modo allatis ex *Odyssea* versibus. Iung.

καὶ ὑπερθύριον] Non agnoscit ista C. A. nec *Codex Salmasii. Hesych.* tamen ὑπερθύριος (mallem ὑπερθύριον ab ὑπέρθυρον) ὁ ἐπάνω τῶν θυρῶν τόπος, *Vitruvio*, ὑπερθυρίς. Describunt autem Architecti hyperthyron, quod sit *pars supra supercilium sub corona*, vicem quodammodo *Zophori gerens.* contrarium est, ὑπόθυρον. Kuehn.

καὶ ὑπερθύριον] *Labb.* omittit καὶ ὑπερθύριον. Iung.

προὔχον τοῦ ὑ.] *Labb.* habet πρ. τῶν ὑπερθύρων ἢ ὑπ. Iungerm.

ὑπερθύρου] C. A. ὑπερθύρων ἢ ὑπερθύρου. Kuehn.

γεῖσσον] *Hesych.* recte interpretatur, τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον. *Cymatium, quod in aedibus aut te-*

ctis prominet vel procurrit. vid. *Onomasticum Vitruvio* subiunctum et *Grapald.* l. 1. c. 1. Kuehn.

77.

αἱ ἀσφάλειαι] Hic titulus specialis non est in C. A. Kuehn.

αἱ ἀσφάλειαι] Titulum tm. iii. ut et iv. omittit *Labb.* Iungerm.

κλεῖθρα] *Salmas.* addit post κλεῖθρα, γεῖσσα ex Veteri Codice. Kuehn.

βαλανάγραι] Claves, quasi βάλανον capientes. Est autem βάλανος ferrum, quo ceu obice sera clauditur. Gualth.

ὀχεῖς] *Hesych.* ὀχῆες οἱ συνέχοντες τὴν θυραχοζώνην κρίκοι. καὶ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν. locus mendosus, quem ita restituerem, ὀχῆα συνέχοντα τὴν θύραν μοχλόν. ὀχῆες οἱ συνέχοντες τὴν θύραν μοχλοὶ ἢ ζώνην κρίκοι, καὶ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν, ὀχῆες. *Pessulum ianuam cohibentem* ὀχῆα dicimus. ὀχῆες *pessuli, ianuam cohibentes aut circuli Zonam, et pessuli dicuntur* (ὀχῆες) *a cohibendo.* Innuit *Hesychius* dici ὀχῆες non tantum seram ianuae, sed et cinguli annulum, apud *Homerum* scilicet, qui ὀχέα ζωστῆρος, et Etymologiam habet. vid. *Eustath. Iliad.* p. 45. Neo opus erat novo vocabulo θυραχοζώνη. Idem *Hesych.* notat, Corcyrenses dicere ὀχεῖς quod alii κλεῖθρα vocant. *Glossae pessulum* modo κλεῖθρον reddunt, modo μοχλόν. Kuehn.

ὀχεῖς] Pro ὀχεῖς *Labb.* ὀχλεῖς, ut noster MS. infra x, 22. pro vulgato ὀχεῖς habet, nec displicet, ut infra dicam. Iungerm.

κόραχα] *Hesych.* κρίκος τῆς θύρας, *circulus, annulus ferreus vel marculus, manus exterior,* ῥόπτρον etiam dicitur Graecis, et ἐπίσπαστρον x, 22. Gl. *Philox. repagulum* κόραξ σιδηροῦς, θύρας κλῆθρον, μήτρα θύρας, μάνδαλον τὸ ῥοῦκλον, et ὄγκινος μοχλοῦ. Kuehn.

κόρακα] De *corone* locum hinc mutuatur *Rhodiginus* 8. *antiq. lect.* 13. Et περὶ κόρακος etiam quid *Brodaeus* ad lib. II. *Epigr.* gr. c. xiii. Nominatur vero saepius apud *Homerum*, ut ex *Indice Homerico Seberi* nostri cognoscere potes: exempli gratia locum, qui primus se mihi offert, adscribo, extrema ὀδυσσ. α.

θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.

petit noster et infra VII, 111. Iung.

εἰσόδων etc.] Hic titulus non est in C. A. Kuehn.

πυλώριον] MSS. *πυλουρεῖον*. Seb.

πυλώριον] C. A. *πυλωρεῖον*, *cella ianitoris Vitruv.* l. 6. c. 10, *Atriis*, inquit, *Graeci*, *quia non utuntur*, *neque nostris moribus*, *sed ab ianua introëuntibus itinera faciunt latitudinibus non spatiosis*, *et ex una parte equilia*, *ex altera ostiarii cella*, *statimque ianuae interiores finiuntur. Hic autem locus inter duas ianuas*, *Graece θυρωρεῖον appellatur.* in *Glossis Veterum ianitor et ianitrix πυλουροί. Salmas.* leg. etiam, *πυλωρεῖον*. Kuehn.

πυλώριον] Haec adfert ad *Petronii* illa: *hostiarii cella*, *πολυμαθέστατος* ille *I. a Wouweren. H. Stephanus* orae hic adscripsit, *θυρωρεῖον*, *Vitr.* ad *Vitruvium* scilicet nos remittens. *Labb.* MS. ita: *τὸ δὲ τοῦ πυλωροῦ οἴκημα*, *πυληρεῖον*, scribere credo volens, ut *Seberi* MSS. *πυλουρεῖον*. Iung.

deinde est domus] *πρόδομος*, anterior domus pars seu vestibulum. Seb.

καὶ προαύλιον] MSS. *ἢ προαύλ.* Seb.

καὶ προαύλιον] C. A. *πρόδομος ἢ προαύλιον. αἴθουσαν αὐλῆς*: *Homer. Iliad.* 9. ubi *Interpr.* hoc ordine recenset partes illas: *θάλαμος ὁ ἔσω σηκὸς τῆς αὐλῆς. τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ*, *πρόδομος*, *αἴθουσα δὲ*, *περίστυλον*, *τοῦτ᾽ ἔστι*, *πρὸς ἥλιον τετραμμένη στοὰ*, *παρὰ τὸ αἴθεσθαι*, *ὅ ἔστι φλέγεσθαι.* secundum hanc explicationem post *ἔνδον* in *Polluce* nostro distinctio maior ponenda erit. et *ἣν αἴθουσαν Ὅμηρος καλεῖ*, *εἴποις ἂν τὸν περίστυλον τόπον καὶ περικίονα.* Nam nec C. A. titulum integrum, *τὰ ἔνδον τοῦ πυλῶνος* etc. agnoscit, nec *Homerus* ullibi *αὐλὴν* vocat *αἴθουσαν*. vid. *Phavor.* in *αἴθουσα*, *Salm.* *εἶτα προαύλιον ἢ αὐλή.* Kuehn.

αἴθουσαν] Et hoc apud *Homerum* saepius. Unum locum saltem afferre et hic placet ex *Ἰλ. ι.*

> οὐδέ ποτ᾽ ἔσβη
> πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ᾽ αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
> ἄλλο δ᾽ ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων. Iung.

78.

τὰ ἔνδον τοῦ etc.] Titulus sectionis V. deest in *Labb.* Iungerm.

περικίονα] Vide si lubet *Iunii Nomenclat.* in *Peristylium.* Iung.

καὶ κίων] In C. A. *καὶ* non est in textu, sed superscriptum est. Kuehn.

περίστοον] A. et P. R. *περίστωον*. Seb.

περίστοον] C. A. *περίστωον. στοὰν δὲ τὸ μέρος αὐτοῦ* sc. *εἴποις ἂν* parenthesi inclusis verbis hisce: *καὶ γὰρ στύλος κίων ὀνομάζεται*. *Cl. Salmas.* ita legit: *εἴποις δ' ἂν τὸν περίστυλον τότε περικίονα.* ex V. C. dein servat *περίστωον*, et *καλεῖ*, quod mox sequitur, delet. Kuehn.

περίστοον] Emendare debes omnino iuxta *Seberi* MS. *Aug.* et *Pal. recent. περίστῳον*, quemadmodum et *Salmasium* nostrum emendasse iam dico: quamvis apud *Hesych.* etiam inveniam, *περιστόων*, *περιστύλων· περίστοον*, *περίστυλον*. Iung.

καλεῖ] Quis? MSS. omittunt. itaque *στοὰν* referre liceret ad *εἴποις*. Seb.

καλεῖ] *H. Stephanus* in suo codice emendat, *κάλει*. MSS. *Seberi* id non agnoscunt plane, ut et *Labb.* Non incommode itaque cum *Sebero* meo referas *στοὰν* ad *εἴποις* antecedens. Iung.

στοὰ γὰρ] *Labb. στοιὰ γὰρ* etc. Iung.

ἐπὶ τὰ ἐναντία] *In contrariam vertit usus significationem* dum *στοὰ* non latus, sed integram porticum notat. Kuehnius.

τέτριπται] Emendandum putabam *τέτραπται*, et incipiebam argutari etiam porro, an pro *τὰ ἐναντία*, *ταμιεῖα* posset legi. Et *ταμεῖα* enim quoque *στοαὶ* significabant, ut *Hesychius* et *Schol. Aristoph.* ad *Ecclesiaz.* initio fere docent. Verum huius argutationis desino libens, quae ex mea imperitia proficiscebatur: nec locum habeat cum locatione verborum uti vulgantur, de quo me admonuit amicissime *Salmasius* noster, cuius aurea pro nostris aereolis accipies libens, ut ea ad me perscripsit. *Primum scilicet pro περίστοον legendum περίστῳον. ita enim postulat analogia. Grammatici inter περιστῶον et περίστῳον aliquid discriminis statuunt, et utramque vocem ἀπὸ τῆς στοᾶς vel στοιᾶς deducunt. Sed illud discrimen nondum potui deprehendere quale esset. Ταμεῖα* vero locum non habere, ut dixi, ista locatione verborum ait, nec *Pollucem* infra mentionem facere verbi *στοὰ* hac significatione, ubi *περὶ τῶν ταμείων* tractat. *Ἐπὶ τὰ ἐναντία* itaque veram putat lectionem, quamvis non ita facile se ex ea expedire. *τὰ ἐναντία*, ait Doctiss. iuvenum, *solet subiicere hic Grammaticus plerarumque rerum et verborum, id est quae contrarium significatum continent illis quae praemisit. Et ἐπὶ τὰ ἐναντία aut ἐπὶ τὸ ἐναντίον vocem aliquam accipi dicunt veteres critici, quae contrarium significat, aut quae*

in contrarium usurpatur. Post quae sensum verborum *Pollucis* ita condit: στοὰν ait esse τὸ μέρος περιστῴου. *quod verum est. Suidas* περίστωον, περίστυλον στοὰς ἔχον. *multae igitur* στοαὶ *in peristoo, ut multi styli in peristylo*, κίονες *in pericione. Sequitur*: στοὰ γὰρ τὸ πλευρὸν καλεῖται. *et hoc scimus ex aliis Grammaticis, qui* στοὰν τὸ προκλιτὸν *significare dicunt. Cum haec ita sint*, ἡ χρῆσις *tamen* στοὰν *usurpat* ἀντὶ τοῦ περιστῴου· *unde nobilissima illa porticus Athenis, a qua nobilissimi Philosophi denominati* στωϊκοί. *Indubitata haec sunt, neque aliud velle Pollucem, certo certius est, cum* στοὰ *sit pars* τοῦ περιστῴου, *pro toto tamen peristoo usurpari coeptum est, communi loquendi usu. Hoc est quod dicit* ἡ χρῆσις ἐπὶ τὰ ἐναντία τέτριπται. *quod non mutandum censeo in* τέτραπται. *est enim a* τρίβομαι *in eo sensu* ἡ χρῆσις τέτριπται, *quo Latinis teritur et tritum est.* Haec ille. Sane sic et *Pollux* infra III, 29. τετριμμένον ὄνομα, tritum vocat. et IX, 63. ἐν τῇ χρήσει τέτριπται. et ego putabam ταμεῖα, quod suspicabar, male cum τέτριπται collocari: et ea saltem causa de τέτραπται coniectabar. Ceterum nostri *Salmasii* de περιστῴῳ emendationem etiam firmant MSS. *Seberi*, ut antea dixi: quod tum ignorabam, nec viderat ille quoque amici nostri notas. IUNG.

κοιτὼν] Communiter, Attice dicitur, δωμάτιον ab iis, qui elegantiam amant. *Homero* thalamus appellatur καταχρηστικῶς κοιτών. ὁ γὰρ κοιτὼν πολλῶν κοιτῶν ὀφείλει εἶναι περιεκτικός, ita *Phavorin.* in νεοττιά. KUEHN.

κοιτὼν] ἀδόκιμον quoque ait *Phrynichus*, ubi vide *Nunnesium* in κοιτὼν, qui ait ad locum *Aristophanis*, quem *Pollux* profert, *diceret fortasse Phrynichus, singulariter illud dictum esse, ideoque non magnopere de eo laborandum* in *Labb.* ista: εἰ γὰρ καὶ *M.* usque ad λέγεται desunt. IUNG.

79.

Ἀριστοφάνης] *Salmantic. cod.* quo *Schottus* usus, auctius: Ἀριστοφάνης ὁ κωμοδιδάσκαλος habet. IUNG.

μία φαίσκει] μί' ἀρχ. SEB.

ἀνδρὼν] Et ἀνδρωνῖτις, *ubi viri degunt*: ἐξέδρα vero, *ubi consident* ad colloquendum. de Exedra *Valesius* in *Euseb.* p. 232. *Gl.* ἐξέδρα, *triclinus, ala*: ubi triclinus adiective sumitur, ut τρίκλινος. KUEHN.

ἀνδρὼν] De *Androne Rad. Fornerius* l. 1. rer. quotid. c. 18. ubi nostrum laudat. De *exedra* vero v. *Camerarium* avum meum Comm. utr. ling. cap. 824. IUNG.

τὸ δὲ συμπόσιον] C. A. *τὸ συμπόσιον δὲ καὶ συσσίτιον καλεῖται.* KUEHN.

τὸ δὲ συμπόσιον] *Labb. τὸ συμπόσιον δὲ καὶ συσσ. κ.* de sequentibus vide *F. Ursini* append. ad *Ciacconium* de triclinio pag. 101. edit. Comelin. ubi hinc coniicit, locum a magnitudinis ratione, etiamsi nullos haberet stratos lectos, *oecum triclinon, tetraclinon* etc. appellatum esse. *Heliodorus* noster et *πολύκλινον* dixit lib. 5. *Aethiop. τῶν πολυκλίνους οἴκους ζητούντων.* IUNG.

καὶ δεκάκλινος] Desideratur in C. A. KUEHN.

καὶ δεκάκλινος] In *Labb.* deest *καὶ δεκάκλ.* IUNG.

ὁ δὲ γυναικωνίτης] A. *ὁ δὲ γυναικωνίτης θάλαμος, ἱστεών. ταλ.* P. V. *ὁ δὲ γυναικωνίτης, θάλαμος. ἰστέον ὅτι.* P. R. *ἰστέον ταλας.* unde vide quid colligas. *Hesych. γυναικωνίτης, οἶκος γυναικῶν. Schol. Homer.* ad v. 515. *Il. β'. ὑπερώϊον* exp. *τὸ δίστεγον τὸ καλούμενον γυναικωνίτης.* addens: *οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῖς γυναιξὶν ὑπερῴους τοὺς θαλάμους κατεσκεύαζον, ὑπὲρ τοῦ δυσεντεύκτους αὐτὰς εἶναι.* SEB.

Gynaeceum] Retinendum potius Graecum vocabulum *γυναικωνίτης.* quod *Hesych.* etiam *οἶκος γυναικῶν Br. Schol.* ad illud *Iliad. β'*, 515. *ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα, εἰς τὸ δίστεγον ἐλθοῦσα τὸ καλούμενον γυναικωνίτης. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῖς γυναιξὶν ὑπερῴους τοὺς θαλάμους κατεσκεύαζον, ὑπὲρ τοῦ δυσεντεύκτους αὐτὰς εἶναι,* SEB.

ὁ δὲ γυναικωνίτης] Ita fuit etiam in textu, sed *η* in *ι* mutatum, ut esset *γυναικωνῖτις.* post *θάλαμος* addit C. A. *ῥητέον*, nec habet sequens *ἱστῶν*, quod *Interpres* reddit, *telarum*, quasi esset a recto *ἱστὸς*, cum *ἱστὼν*, vel integre, *ἱστεὼν*, sit *textrina*, *ἱστουργεῖον* i. e. locus, ubi sunt *ἱστοὶ* textorii. ita *Polyaenus* lib. 6. *Stratag. ἐν τοῖς ἱστῶσι* in *textrinis.* conf. infra VII. 28. *Salmas. Codex θάλαμος ἰστέον.* unde leg. *ἱστεών.* KUEHN.

ὁ δὲ γυναικωνίτης] *Salmantic. Cod. θάλαμος γυναικωνίτης. Severi* MSS. variant. *Aug.* habet, *ὁ δὲ γυναικωνίτης θάλαμος, ἱστεών. ταλ. Pal. vet. ὁ δὲ γυναικωνίτης, θάλαμος. ἰστέον ὅτι. Pal. rec. ἰστέον ταλασ.* unde viris doctis non dubito quin locum restituere facile sit, mihi non adeo: nisi quod leviter suspicabar saltem *ὁ δὲ γυναικωνίτης, θάλαμος ἰστέον· ταλασιουργικὸς οἶκος* etc. ut dicat gynaeconitida, thalamum intelligendum. Sane vulgatum *θάλαμος ἱστῶν* non placet. Sed viri docti, ut dixi, hoc rectius agent. *ταλασιουργικὸς* vero, pro vulgato *ταλασιουργὸς* scripsi, quod ita habeant *Pal. vet.* et *Aug. Severi.* IUNGERM.

80.

ταλασιουργὸς] P. V. et A. *ταλασιουργικός*. Seb.

σιτοποιικός] C. A. *σιτοποιητικός*. Gl. *pistrinum*. *μύλων*, *ἀρτοκόπιον*, *pistrilla*. *χειρομύλων locus*, *ubi molae manuariae sunt*. Kuehn.

σιτοποιικὸς οἶκος] adfert *H. Iunius* Nomencl. in *Pistrinum*. Iungerm.

ἵνα μὴ μυλῶνα] MSS. *ὁ δὲ μύλων οὐκ εὔφημον. εἶτα*. Seb.

ἵνα μὴ μυλῶνα] Pro *ἵνα μὴ* etc. *Labb*. *ὁ δὲ μύλον οὐκ εὔφημον*. Sed scribendum hac ratione *μύλων*, ut in suis MSS. noster *Sebetus* invenit. Iung.

μυλῶνα] l. *μύλων*. *Phavor*. *μύλη μύλων μύλος παρὰ τοῖς ὕστερον*, in quo fallitur, si posterioris aetatis *τὸ μύλων* esse vult. extat enim apud *Thucyd*. l. 6. p. 426. *σιτοποιοὺς ἐκ τῶν μυλώνων pistores e pistrinis*. sed ille tantum ad *μύλος* respicit, illudque ait esse recentius, Auctor vero nomen illud *περιφράζει ὡς οὐκ εὔφημον* quasi *mali ominis*, quia pistrinum antiquis poenalis servorum carcer erat. *Interpres* reddit quasi legisset *εὐτελές*. C. A. ita effert: *ὁ δὲ μύλων οὐκ εὔφημον*: *μύλων est male ominatum vocabulum*. *Thomas* in *Eclogis*, *μύλη*, *οὐ μύλος*. Kuehn.

ὀπτανεῖον] *Nunnes*. ad *Phrynichum* in voce *μαγειρεῖον* habet *ὀπτάνιον*, et sic recte legi in MS. (credo *Phrynichi*) adfirmat, quia sic Attici usi: nec aliter scribi vult ipse *Phrynichus*. Iung.

ἐρεισός.] Ita et MSS. dubium peregrinumve an corruptum sit, atque haud scio an *ῥίσκος* (quae vox vii, 160. et alibi) queat substitui, cum proxime sequatur *ἀποθῆκαι*. *D. Hoeschel*. cui tamen interim haud displicet coniectura, qua natum id verbum putatur ex *ἐρεῖς δὲ καὶ ἀπ*. vel etiam *εἴποις δ᾽ ἄν*. Seb.

ἐρεισὸς] Recte diviseris vocabulum legendo, *εἶτα ὀπτανεῖον τὸ μαγειρεῖον ἐρεῖς*, *ὡς ἀποθῆκαι* etc. *deinde*, *ὀπτανεῖον dices culinam*, vel ut *Glossae* habent *cucinam*, *uti apothecae sunt ταμεῖα* etc. *Hesych*. *ὀπτανεῖον*, *τὸ μαγειρεῖον*. *Salm*. etiam ex V. C. l. *τὸ μ. ἐρεῖς*. Kuehn.

ἐρεισὸς] Quid *ἐρεισὸς* fuerit non facile invenies qui tibi dicat. Mihi quidem *ἐρεισμὸς* in mentem venit, sed non legi illud pro loco, ubi quid reponatur vel adservetur. Audias itaque et hic meum *Salmasium τὸν πάνυ*. *Quid sit ἐρεισός, frustra quaeras: fuit cum divinarem ῥίσκος, cuius meminit l.* vii. *et inter ἀποθήκας vestimentorum recenset, nunc traie-*

etione syllabarum peccatum esse arbitror et legendum σειρὸς vel σειροί. alii σιροὶ scribunt, alii σειροί. etiam IX, 49. *σειροὶ exaratum reperias.* Post quae cognovi ex *Seberi* Notis *Hoeschelium* nostrum putare legendum ἱρεῖς δὲ καὶ ἀποθ. quod valde arridet iam, praesertim si ita distinguentes scribamus: εἶτα ὀπτανεῖον, τὸ μαγειρεῖον ἱρεῖς· καὶ ἀποθήκας etc. IUNG.

ἱρεισὸς] Hanc vocem ut depravatam etiam notat *Falckenb.* nec tamen aliam in eius locum reponit.

θησαυροὶ] C. A. θησαυρὸς. *Hesych.* θησαυρὸς εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων ἢ ἱερῶν (l. χ. ἱερῶν) ἀπόθεσιν.οἶκος. *domus ad asservanda simulacra et pecuniam templorum vel pecuniam sacram.* haec de sacrorum thesauro accipienda. *favissas* vocarunt antiqui. Hic vero agitur de quovis patrumfamilias *conditorio*, vel *cella promaconda*, ideoque *Interpres* non recte hic inculcat, *carceres.* *Glossae* enim φυλακτήριον melius reddunt *promptuarium* vel *amuletum*, quae ultima significatio huius loci non est. KUEHN.

στεγανὰ] P. V. et A. στεγνά. quomodo sexies nec magnis intervallis habetur in oecon. *Xenoph.* f. 837. et seq. *de venat.* autem f. 980. τρίχα στεγανὴν dicit pilos ad tegendum aptos. Ubi vero extent, quae hic *Pollux* citat verba, nondum succurrit. Et nescio an pro μεγαλοστέγει legendum μεγάλῳ στέγει, aut μεγάλῃ στέγῃ, cum στέγης ante facta mentio. SEB.

στεγανὰ] Pro στέγην V. C. *Salmas.* στήγη. KUEHN.

στεγανὰ] Videtur hic et paulo post pro στεγανὰ, στεγνὰ scribendum, ut saepius, quod et *Seberus* noster observavit, in *Oeconomico Xenophontis* scriptum occurrit. Quae sequuntur e *Xenophonte*, in iis et ego valde haesi. nec mirum, quum et viri doctiss. quibus non magis in promptu locus *Xenophontis* quam mihi. Itaque fere ut ego, quoniam στέγην in praecedentibus dicit *Pollux Xenophontem* nominasse, suspicabantur scribendum μεγάλῳ στέγει. Sed hoc pacto στέγος in prioribus pro στέγην dixisset potius. malebant itaque μεγάλῃ στέγῃ. ὁ θεῖος *Salmasius* locum hunc ita emendat et illustrat ad me: *Locus ille*, Ξενοφῶν δὲ etc. *insignis est, sed non leviter corruptus. Subibat legendum:* ἐν δεκακλίνῳ στέγῃ. *Sed quid faciemus illi* μεγάλος, *quod pertinaciter adhaeret? Procul dubio legi debet:* ὅσα δ᾽ οὐδ᾽ ἐν δεκακλίνῳ μεγαλοστέγῃ. *Heu quod genus portenti! dices. Pax, et mecum verum esse fatebere.* μεγαλοστέγῃ *composita vox, nec tamen composita, est enim* μέγαλη στέγη. *Sed huius compositionis exempla multa*

observavimus. Sic Pindarus μεγαλόπολιν Ἀθήνας *vocavit, pro* μεγάλην πόλιν, *et quod magis mirum Anacreon* καλλιγύναικες *dixit pro* καλαὶ γυναῖκες. Locus est in Symposiacis hemiambiis. Ἀχαΐης γάρ ἐστιν, ὅπου καλλιγύναικες. Ita scriptum reperimus in vetustissimis schedis, quod et vetus Criticus observavit, καλλιγύναικες pro καλαὶ γυναῖκες. *Sic apud Poëtam* εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ — *pro* ἐννέα νύκτες. *Si mihi per otium liceret Schedia mea evolvere, plura tibi subministrarem exempla, tum ex Poëtis sumpta, tum ex* πεζολόγοις. *Sic igitur* μεγαλοστέγην *elegantissime Attica illa Musa extulit.* στέγην τὴν οἰκίαν *significare vox composita satis ostendit* στεγάνομος, *et notissimus ille versiculus de Pindaro apud Dionem:* Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὰν στέγαν μὴ καίετε. *nec obstat quod non longe utitur genitivo* στέγους. *nam ibi aliter accipiendum. vides igitur et Polluoem legisse et notasse* στέγην *in hoc Xenophontis loco, neque aliter legendum esse, ex Polluce constare. Nam etsi Xenophon compositionis forma usus sit, id ita accepit Grammaticus, ac si simplicem vocem posuisset, neque aliter debuit. nam author ille elegantissimus ne diceret* ἐν δεκακλίνῳ μεγάλῃ στέγῃ, *vel* δεκακλίνῳ καὶ μεγάλῃ στέγῃ, *suavissime iunxit* ἐν δεκακλίνῳ μεγαλοστέγῃ. Haec illud Musarum πλάσμα, et *Minervae* pullus germanus. Sed lubet exclamare εὕρηκα, εὕρηκα. Tandem enim incidi in ipsum locum *Xenophontis*, qui profecto hic est. In *Oeconomico*, ubi *Ischomachus* narrat quam e leganti et apto ordine in navi Punica omne instrumentum, quod plurimum et varium erat, viderit collocatum: καὶ ὅσα λέγω, ait, πάντα οὐκ ἐν πολλῷ τινι μείζονι χώρᾳ ἔκειτο, ἢ ἐν δεκακλίνῳ στέγῃ συμμέτρῳ. Unde nobis iam facile patet vel ex particula ὅσα, vulgo hunc locum mutilum esse: abest autem illud μεγαλο plane ut vides: nec videtur necessarium, unde unde ortum: quamvis *Salmasii* nostri sententia, propter reconditam eruditionem qua plena est, tibi celanda non fuerit. Alter vero locus non videtur mutilus, quum plus adferre *Polluci* opus non fuit. Est enim hic ut puto in eodem *Oeconomico*, vel ultimo ἀπομνημον. non longe a priori: τὰ δὲ ξηρὰ τῶν στεγνῶν, τὸν σῖτον· τὰ δὲ ψυχεινὰ, τὸν οἶνον· τὰ δὲ φανὰ, ὅσα φάους δεόμενα ἔργα τε καὶ σκεύη ἐστί. καὶ διαιτητήρια δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδείκνυον αὐτῇ κεκαλλωπισμένα τοῦ μὲν θέρους ἔχειν ψυχεινὰ, τοῦ δὲ χειμῶνος ἀλεεινά. Iung. Istud μεγάλῳ non habet Xenophon. Nimirum est glossa ad vocem δεκακλίνῳ apposita. Nisi pro μεγάλῳ legendum συμμέτρῳ cum Xenophonte. Vide Xenoph. Oecon. viii, 13. Toup.

ὅσα δ' οὐδ' etc.] Hic locus *Xenoph.* ita se habet in eius *Oeconom.* καὶ ὅσα λέγω, ἔφη, πάντα, οὐκ ἐν πολλῷ τινι μείζονι χώρᾳ ἔκειτο, ἢ ἐν δεκακλίνῳ στέγῃ συμμέτρῳ. Si hic ille locus est, patet, quod ἀπὸ μνήμης laudatus sit, quodque hoc loco legendum sit, οὐ μεγάλῳ στέγει. Alter locus sequitur in eodem libro his verbis: τὰ δὲ ξηρὰ τῶν στεγνῶν vel ut *Pollux* legit στεγανῶν, τὸν σῖτον· τὰ δὲ ψυχεινὰ, τὸν οἶνον. et iterum, διαιτητήρια etc. τοῦ μὲν θέρους ἔχειν ψυχεινὰ, τοῦ δὲ χειμῶνος ἀλεεινά. Hinc patet tria illa, στεγανὰ, ψυχεινὰ, ἀλεεινὰ retinenda esse in *Versione*, subiecta tantum interpretatione, nimirum, *tecta, frigida. Interpr.* ab ἀλεείνω, *evito*, derivavit ἀλεεινὰ, cum potius sit hoc loco, *calida, aestiva* ab ἀλέα *calor*, unde ἀλεαίνω, *calefacio*. KUEHN.

ψυχεινὰ] *Xenophon de venat.* τοῦ μὲν γὰρ χειμῶνός ἐστιν ἀλεεινὰ, τοῦ δὲ θέρους ψυχεινά. SEB.

τὸ δ' ὑπὲρ τὴν κ.] In C. A. hic ordo est in sequentibus: στέγη καὶ κατάστεγον ὄροφος, ὀροφή· ἐξ οὗ τὸ ὑπερωρόφιον καὶ ὁμωρόφιον. in margine vero rubrica est: διώροφος οἶκος ὁ δίπατος. τριώροφος ὁ τρίπατος. ubi pro ὑπερωρόφιος legerem, ὑπωρόφιος, *qui est sub uno tecto nobiscum, Hesych.* quod margini ascriptum est recentioris Graeciae est. uti apparet ex τρίπατος, δίπατος. πάτος enim ibi signat *contignationem*. Eandem cum C. A. lectionem affert *Salmas.* ex V. C. KUEHN.

κεφαλὴν] *Labb.* κεφαλὴν, κατάστεγον (et ad oram: διώροφος οἶκος ὁ δίπατος· τριώροφος, ὁ τρίπατος) ὄροφος καὶ ὀροφή. ἐξ ὧν etc. Ubi quoque, sicut et in suis plane abesse testatur *Seberus*, non est ὄρος, et videtur ea vox hic vel mendosa vel omittenda. In *Salmantic.* si recte capio, καὶ ἄστεγον vacare annotavit *Schottus*. IUNG.

ὄρος] Legit ὄροφος FALCK.

στέγη] P. R. στέγος. ὄρος autem plane abest a MSS. SEBERUS.

ὑπορόφιον] Scr. ὑπωρόφιον. A. καὶ ὀροφή, quod paulo ante P. R. κατάστ. διώροφος (alias διόρ.) οἶκος. δίπατος. τριόροφος. τρίπατος. ὄροφος καὶ ὀροφή. SEB.

ὑπορόφιον] Lege ὑπορόφιός τις ait *Schottus*, et vacare ἐξ ὧν τὸ ὑπερωρόφιον, et lege καὶ ὁμορόφιος. Haec ille in suis excerptis. Ego vero et malo cum *Sebero* scrib. ὑπωρόφιον. ut cetera. IUNG.

81.

τὰ δὲ μεταξὺ] An potius scripsit, τὸ δὲ μετ. IUNG.

τέγος] C. A. *στέγος Hesych.* *τέγος, στέγη, δῶμα, ὑπερῷον. Salm.* *τέγους.* Kuehn.

τέγος] Quid *τέγος*, et *προτεγίσματα* (quod *H. Iunius Nomencl.* in *Subgrunda* laudat) hinc etiam explicat *Anutius Foesius* in *Oecon. Hippocr.* voce *'Αέτωμα*, sed verbis interpretis, qui tamen nescio quam *tegetem* pro tecto nobis texit. Iungerm.

ἀπεῤῥύκειν] C. A. *ἀπερύκειν*, *arcere*. Videtur olim fuisse scriptum, *ἀπεῤῥύειν*. *Salmasius* etiam *ἀπερύειν*, quod convenit cum *ἀπερύκειν*. Kuehn.

ἀπεῤῥύκειν] Pro *ἀπεῤῥύκειν* omnino legendum *ἀπερύκειν*, et *H. Steph.* alterum *ρ* delendum indicarat in suo codice. *Labb.* tamen *ἀπερύην* habet, pro *ἀπερύειν* credo, ut MSS. saepe *η* pro *ει* vitiose habent. Iung.

τὰ δ' αὐτὰ καὶ διήρη] Haec in *Labb.* desunt. Quod autem ad ista *διήρη* attinet, de iis Viri docti nil adferunt, nisi quod *Budaeus*, aiunt, ex quodam *Grammatico: διῆρες, 'Αττικῶς τὸ ὑπερῷον· τὸ δὲ κατώγαιον, ξυνοικία λέγεται.* Sed et hic apud *Pollucem* illustris locus est: et infra IV, 129. *ἡ δὲ διστεγία, ποτὲ μὲν ἐν οἴκῳ βασιλείῳ, διῆρες δωμάτιον.* etc. Sic *Hesychius* etiam: *διῆρες, ὑπερῷον ἢ κλίμαξ.* Et *Etymologus: διήρης, ὁ ὑπερῷος οἶκος. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις, — μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον. ἀπὸ τοῦ δὶς, διήρης· ἵν' ᾖ ὁ διστεγής· 'Απολλώνιος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο ἢ καὶ τρεῖς στέγας, διήρεις καὶ τριήρεις λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο διήρεις, ὥσπερ παρὰ τὸ μόνος μονήρης· καταχρηστικῶς δὲ λέγεται οὐ μόνον τὸ διστεγὲς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁπόσων ἂν ᾖ στεγῶν. ὥσπερ καὶ διέδρων, ἐπὶ πλειόνων λέγεται. Euripidis* versus non est longe ab istius tragoediae initio, in quem et *Scholia* vetera adscribo: *διῆρες ἔσχατον*] *διῆρες τὸ δίστεγον ὑπερῷον· ὡς μόνον, μονῆρες. δύο διῆρες· ἀπὸ τοῦ δὶς καὶ δύο οὔσης τῆς ὀροφῆς· καταχρηστικώτερον δὲ κἂν ὤροφον* (nescio an forte *μονόροφον* rectius) *ᾖ κἂν πολύστεγον οὕτως λέγεται· οἱ δὲ, διῆρες· καὶ διηρὸν, καὶ ὕπαιθρον. Plutarch.* lib. *πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ*, non longe ab initio de Sextio Romano narrat, eum reliquisse in urbe honores et dignitates propter amorem philosophiae, quumque inter philosophandum animo primum non bene composito esse posset, sed aegre ipsi esset, *ὀλίγου δεῆσαι καταβαλεῖν ἑαυτὸν ἔκ τινος διήρους.* Interpres, *de biremi quadam in mari:* ego omnino de superiore coenaculo accipio, unde praecipitare ex aedibus cogitabat. dixi *coenaculo*, et afferam adhuc elegantem locum in hanc

rem, nempe διῆρες idem esse cum ὑπερῴῳ vel ἀνωγαίῳ, e *Platone* nimirum *Comico*. *Scholiastes* enim *Aristophanis* ad *Ranas* ad ista in certamine poëtico tragicorum *Aeschyli* et *Euripidis*: μάκτραν, εἰ δὲ βούλει κάρδοπον, ait se iam dixisse, ὅτι τοῦτο ἀρχαιότερόν ἐστι, τὸ τὰς μεταλήψεις τῶν λέξεων τῶν ἰσοδυναμουσῶν ἐπιτηδεύειν. exempli gratia addit: Πλάτων ποιητής, ὁρᾶτε τὸ διῆρες ὑπερῷον. et ex *Homero* alia, ubi θάνατον, μόρον iunguntur, πολεμίζετε, μάχεσθον etc. quae huius loci non sunt. IUNG.

γεισιποδίσματα] C. A. γεισσηπόδισμα, et mox iterum, γεισσήποδες. Si a recto γεῖσα fuerit, legendum γεισηποδίσματα, si a γεῖσον, γεισαποδίσματα. unde *Hesych.* γεισαποδίζειν, τὸ προσβάλλειν τὰ τείχη ἐν τοῖς τοίχοις. legerem τὸ προβάλλειν τὰ τέγη ἐν τ. τ. *proiecta tecta facere in parietibus. Gl. Philox. proiecta tecta*, ἀνατεταμένην ἀνάστασιν ἔχουσαν ἐπὶ οἰκίας. ubi in Graeco στέγην subintelligendum. Eodem redit, si dicas, *suggrundia facere. Cl. Salmas.* γεισήποδες ex V. C. KUEHN.

γεισιποδίσματα] *Camer. Comm. utr. ling.* c. 863. et utinam quae ille laudatiss. memoriae avus noster meditari coeperat de domo et eius partibus, ad finem perducta habuissemus. Parili filo contexti Commentarii exstarent, atque illi, quos de corporis partibus confecit: sicuti ex multis schedulis relictis nobis manifestum, cum quibus etiam initium eius operis benevolentia clariss. consobrini nostri nacti sumus, quod forte cum aliis quibusdam ἀνεκδότοις illius edere tandem poterimus. *Labb.* habet γεισσηποδίσματα et γεισσήποδας. IUNG.

ἀμείβοντες] Sunt duo ligna, quae ex utroque pariete ascendunt et in summo se sustinent mutuis operis et intermedium tectorum culmen. *cantherios*, ni fallor, appellant. ἀντήριδες etiam dixeris, secundum *Hesych.* id est, ἀντερείδοντα ξύλα ἢ λίθινα κατασκευάσματα. quod tamen de fulcimentis, quibus navium latera muniuntur, intelligi poterit. vid. *Thucyd.* pag. 509. et ibi *Scholia*. Utitur autem voce ἀμείβοντες *Homerus Iliad.* ψ. vers. 712. ubi *Eustathius* quem suo more *Phavor.* exscripsit. KUEHN.

τὰ τοὺς μέσους] *Labb.* omittit τό. Et hactenus in *Labb.* cod. vet. inveni collatum. IUNG.

ἀνέχειν] *Salmas.* ἀντέχειν. KUEHN.

82.

περὶ νεῶν] P. R. περὶ νηῶν. SEB.

καὶ ναυτικῶν q.] Haec non sunt in C. A. titulus enim est περὶ νεῶν. Kuehn.

μυριοφόρος] *Interpr. navis decem millia hominum vehens.* quod est monstrum horrendum, ingens. μυριοφόρος ναῦς est, quae capit μυρία κεράμια ταρίχων vel aliarum mercium. navis *magnorum onerum* vel *myriadis mercium capax.* quae et μυριάμφορος dicitur. A navi itaque desumpta est metaphora, quando *Aristoph.* in *Pace* ῥῆμα vocat μυριάμφορον, id est, *ingens et vastissimum verbum. Dionys. Halicarn.* l. 3. A. R. αἱ μέχρι τρισχιλιοφόρου l. τρισχιλιοφόρου et *onerariae usque ad illas, quae tria millia urceorum vehunt*, si modo aliquid mutandum. *Athenaeus* de navi *Hieronis* l. 5. σίτου δ' ἐνεβάλλοντο εἰς τὴν ναῦν μυριάδας ἕξ, ταρίχων δὲ Σικελικῶν κεράμια μυρία etc. μυριάμφορος *Thucydidis* est l. 7. p. 500. Kuehn.

μυριοφόρος] καὶ μυριαγωγὸς ναῦς, ait *Cael. Calcagninus* commentatione sua de re nautica ad *Lil. Gyraldum*, id est, *decies mille ferens*, et *decies mille agens navis.* Quae referens *Brodaeus* 9. *miscell.* 21. *Verba cuiusdam*, ait, *Caelium* intelligens, additque. *Hoc vero quid sit non explicat, ego vero id ad amphoras referendum censeo, non ad homines, ut docent plerique; qui enim fieri potest? Latini aliquando non amphoris, sed modiis navium capacitatem metiti sunt. nos Galli Graecam consuetudinem imitamur, atque eorum magnitudinem doliis exprimimus.* Quod ad amphoras attinet, locus est *Ciceronis* in epistola *Lentuli* lib. 12. nec unicus, ut quidam Doctissimus iuvenis putat in suo auctario philologico. Sunt enim et alibi in hanc rem, et apud *Livium* lib. 6. in fine: *Lex a Q. Claudio trib. pl. lata: ne quis senator, quive senatoris pater fuisset, maritimam navem, quae plusquam trecentarum amphorarum esset, haberet, id satis habitum ad fructus ex agris vectandos.* Iung.

ἑκατόντορος] *Navis centum, quinquaginta, triginta, viginti ordinibus remorum instructa. Plinius decemremem* nominat. deinceps ordines recenset, nisi quod navem *sex ordinum* dixit paulo ante. Kuehn.

εἰκόσορος] *Hesychio* φορτηγὸς τελεία, εἰκοσάκωπος est in voce ἐεικοσόροιο, quod *Homeri* est *Odyss.* 9. ἐννήρης navis novem ordinum. διήρης dicitur et δίκωπον, δίκροτον. *Liburnides* Romanis, secundum *Appianum de bellis Illyricis.* ἔτι νῦν Ῥωμαῖοι τὰ κοῦφα καὶ ὀξέα δίκροτα Λιβουρνίδας προσαγορεύουσι. conf. et *Hesych.* in διήρης ναῦς. *bona plane habet dicrota*, inquit *Cicero* l. 16. *ad Attic. ep.* 4. Kuehn.

διήρης] Et mox infra *διῆρες*. *Laz. Baysius* non ita longe ab initio sui eruditissimi Libelli de re navali, de biremibus agit, eas *δίκροτα* dictas ait: negat enim apud probatum auctorem *διῆρες πλοῖον* se legisse, etiamsi apud *Suidam* habeatur. Noster tamen *Pollux* id bis inculcat, non hercle facturus credo, si nauci vel *εὐτελὲς* putasset. habes id et in proxime a me laudatis *Etymologi* verbis, qui *Apollonium* ita vocare testatur. *Hesychius*: *διήρης ναῦς, ἣν καὶ δίκροτον καλοῦσιν*. Idem *Suidas*: *διήρης ναῦς ὑπὸ δύο ἐρετῶν ἐλαυνομένη*. *Gloss. vett. Biremis, δίκωποι, διήρεις.* Idem itaque *Baysius* sub finem libri loco hoc *Pollucis* motus, amplius reiicere non audet: ubi et *Plutarchi* locum de Sextio paullo ante allatum, adfert, aitque quum non legerit *διήρη* pro *biremi*, potius sibi aliquando visum *τριήρους* ibi emendandum; vel *διήρους* intelligendum pro domo quae esset duorum tabulatorum. quae a Graecis aliquando *δίστεγος* dicitur. Ego emendatione non opus esse puto, sed alteram opinionem de domo potius veram esse: uti iam modo dixi: et *διήρους* pro *ὑπερῴῳ* vel *ἀνωγαίῳ*, quod illud *Hesych.* exponit, capi. Iung.

μακρὰ π.] Longae naves militiae navali, *στρογγύλα* vero *πλοῖα* mercaturae mercibusque vehendis struebantur, ideoque *στρογγύλας* Interpretes fere accipiunt pro onerariis. Kuehn.

ἀκάτια] Non est in C. A. nec *Salmas.* legit in suo Codice. Alias est *πλοῖον ὑπηρετικὸν*, quod maioribus navibus subservit, et in *Gloss.* redditur *Cumba* pro *Cymba*, Kuehn.

κύδαροι] Quod sequitur varia lectio est. *Hesych. κύδαρος, νεὼς εἶδος. Salm.* l. *κύδερος. λέμβος* Gl. *alveus.* Kuehn.

κύδαροι. κύδαλοι.] *Hesych. κύδαρος, εἶδος πλοίου.* Idem *Etymologus,* nisi quod neutro genere *κύδαρον.* Posset quis argutari more Grammaticorum, et forte *κύδαλον*, quasi *κῦδος ἁλὸς* dictum putare. Et sic sane vir non indoctus *Calcagninus* de re nautica: Cydarum *etiam, ait, et cydalum dictum putant, quod longe supra aquas efferatur, et animose tempestates maris exuperet.* Iung.

γαῦλοι] *Gloss. γαῦλον, navigium onerarium. Herodoti γαύλους φοινικηΐους συνίδε* I. 8. mox pro *ἐπακτρίδες* C. A. habet *ἐπακτῆρες*. *Hesych.* et *Harpocr.* habent *ἐπακτρίδες*. *Hesych. ἐπακτρίδας, τὰς ἁλιάδας. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ ἁλιεῖς καὶ καθόλου οἱ κυνηγοί. καὶ ἐπακτροκέλης* (l. vel ex hoc loco, *ἐπακτροκέλης*) *δὲ εἶδος πλοίου. ἐπακτρὶς παροιμία· δοῦναι μὲν*

εἰς ἐπακτρέων, λαβεῖν δὲ μή. *eloca venatorum in familiam tuam filiam, inde vero haud ducito uxorem.* ita et Rabbini loquuntur, אין נותנים אין לוקחים *nec dant nuptui, nec ducunt uxores de familia publicanorum.* Ex hac descriptione *Hesychiana* ἐπακτροῖδος, patet reddendum esse Latine, *scapha piscatoria.* Kuehn.

ἐπακτροκέλητες] *Calcagn.* ibid. *Ex levi impulsu epactridas appellavimus, et paulo his graviores ex celetibus et epactridibus constructas* epactroceletes. Sed mihi videtur inter ἐπακτροκέλητες et βάρεις (ita enim legendum) comma ponendum. βάρεις autem pro navigiis usurpasse veteres, e Lexicographis sat notum. Confirmat hanc scripturam et *Salmantic.* MS. *Schotti,* qui βάρις habet. quod perinde est, et Ionice dictum, quemadmodum αἱ βάρις apud *Herodot. Εὐτέρπῃ* c. 41. quarumque constructionem docet ibid. c. 96. *Glossulae Vett. Herodoti:* βάρις ναῦς. βαρεῖα vero ναῦς mox a *Polluce* recensetur eo quo voluit loco: ut et infra segm. 103. Iung.

βαρεῖς] Non est in C. A. nec in Codice *Salmasii,* deinde accentus ad penultimam est trahendus βάρεις, extat tamen etiam βαρὶς, βαρίδος. dein pro πορθμὶς C. A. πορθμία quod habet etiam *Salmasius.* Kuehn.

ἀμφηρικὸν] *Thucyd.* I. 4. f. 296. ἀκάτιον ἀμφηρικόν. quod Schol. ibid. πλοιάριον ἑκατέρωθεν ἐρεσσόμενον, ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐλαυνόντων δικωπίας ἐρέττει. vide *Bayf.* pag. 121. et ad τριάρμενος, quod hic mox infra, eund. p. 122. ap. *Lucian.* est τριάρμενος ὁλκὰς, et sic διάρμενος ὁλκὰς, *Synes. Ep.* 4. et 130. Ad δίκωπον a. quod hic, adde μονόκωπον ex *Eurip.* D. H. Seb.

ἀμφήρης] Nec hoc nec sequentia, δίκωπον, ἡμιολὶς, extant in C. A. neque in Cod. *Salmasii.* pro ἡμιολία est ἡμιόλιαι. Est autem ναῦς ἡμιολία, navis quae hinc, a puppi scilicet ad malum, binis remis, illinc, a malo sc. ad proram, unico tantum instruebatur, uti numerus *sesquialter* ἡμιόλος est, qui unitatem cum dimidia eius parte continet. Kuehn.

διήρεις.] Quae binis remis agebantur, a Romanis dictae sunt *biremes.* a Graecis δίκροτα potius quam διήρεις usurpatum video, etc. *Laz. Bayfius de re navali* pag. 24. Seb.

διήρεις] Sic vulgo. Sed iota subscriptum delendum est. Iungerm.

διήρεις] Delet hanc vocem Falck.

ἡμιολία] Ita κωρικὴν ἡμιολίαν nominat noster *Longus,* Ποιμενικ. ά. ut etiam in *Labb.* adnotatum. Iung.

πλοῖον, μ.] In C. A. abest distinctio, ut sit *navis caudicaria* vel *caudica*, sic dicta, quod ex caudice, id est, uno ligno excavato facta sit, quibus utebantur in fluminibus et circa littoris oram. KUEHN.

πλοῖον, μ.] Comma inter *πλοῖον* et *μονόξυλον* videtur mihi tollendum. *πλοῖον* enim iam initio capitis dixerat simpliciter: iam itaque *πλοῖον μονόξυλον*. IUNG.

83.

πεντεκαιδεκήρης] C. A. *πέντε καὶ δεκήρης* de qua navi videatur *Athenaeus* l. v. c. IX. vel hic locus effecerit, ut credam locum hunc *Pausaniae* quoad numerum in mendo cubare l. 1. pag. 53. *Τὸ δὲ ἐν Δήλῳ πλοῖον οὐδένα πω νικήσαντα οἶδα, καθῆκον εἰς ἐννέα ἐρέτας ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων*. KUEHN.

τριάρμενος] *Lucianus Lexiph.* ridet: *ὁλκάδα τριάρμενον*. utuntur tamen eo et *Philostratus* p. 164. et *Synes.* in *epist.* pag. 28. KUEHN.

ταχυναυτοῦσα] P. V. *ταχυναυτῶσα*. P. R. *ταχυναῦται*. SEBER.

δρομάδες] Post *δρομάδες* videtur punctum figendum. IUNGERM.

ὡς Ἀριστοφάνης] Abest in C. A. vel potius erasum est. KUEHN.

σιταγωγὸς] P. R. *σιταγωγοὶ* pluraliter, ut et seqq. SEB.

στρατηγία] A. et P. V. *στρατηγίς*. SEB.

στρατηγία] In C. A. etiam abest *στρατηγία*. *Salmas.* l. *στρατηγίς*. KUEHN.

στρατηγία] Omnino mihi persuadebam reponendum *στρατηγὶς*, ut et infra nominat I. 119. quod confirmari video *A.* et *Pal. vet. Seberi*, qui etiam ita hic habent. IUNG.

φορτηγὶς] C. A. *φορτηγός*. *Salmas.* *φορτηγίς*. KUEHN.

φορτηγικὸν πλοῖον] *Thuc.* lib. 6. sic *φορτηγαὶ ὁλκάδες* *Phil.* *φορτηγέω*, *Lucian.* D. H. pr. ed. *φορτηγικόν*. SEB.

φορτηγικὸν] Ita et *H. Steph.* in suo codice ad oram emendaverat. nec aliter habet *Calcagninus de re naut.* licet *Pollucem* non nominet: ex quo tamen sumsisse nescire non possumus. IUNG.

φορτικὸν, *portatorium* vertit *Hier. Magius lib.* 1. *miscell.* c. VI. IUNG.

πολύζυγον ναῦν] A. et P. V. *πολύζυγος ναῦς*. *Iliad.* β. 293. *ἀσχαλάα παρὰ (al. σὺν) νηΐ πολυζύγῳ*. SEB.

πολύζυγος ναῦς] Etiam C. A. habet. *Salmas.* π. *ναῦς* λέγει. KUEHN.

λύθεα] Abest a C. A. et *Salmasiano.* KUEHN.

λεγόμενα κριοὶ καὶ τράγοι] Laudant haec ita *Calcagn.* dicto Libello *de re naut.* *Bayfius*, ubi de παρασήμῳ agit, et *Luisinus* 1. Parerg. 25. Verum *Meursius Comment. in Lycophr.* ad v. 1299, pro τράγοι emendare mavult ταῦροι. Et elegantiss. *Heinsius* noster ad libr. XIV. *Silii* adhuc plenius ita emendat: κριοὶ καὶ τράγοι καὶ ταῦροι. Addere mihi lubet pulchrum locum ex *Herodoti* nostri *Thalia* c. 59. Καὶ τῶν νηῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρώρας ἠκρωτηρίασαν, καὶ ἀνέθεσαν ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Ἀθηναίης ἐν Αἰγίνῃ, ubi Interpres saltem, *rostratas naves mutilaverant*, *eaque rostra* etc. omisso illo καπρίους. Et credo non intellexisse omnem rem de parasemo et tutela, quam ex nemine melius discas quam ex *Heinsio* nostro ad dictum librum Silii. Adi eum, et gratiam pro indicio habebis. Errant enim adhuc heri et nudius tertius doctissimi viri, etiam quos hic alias laudavi, et confundunt. Id itaque vult *Herodotus*, apros pro parasemis fuisse istis navibus, in prora scilicet: et eiusmodi aprina rostra reposita fuisse a victoribus Minervae. Tale parasemon etiam interdum ipsi Dii, ut Pataici πυγμαῖοι, quorum ἀγάλματα, ἐν τῇσι πρῴρῃσι τῶν τριήρεων περιάγειν Phoenicas ait idem *Herodotus* noster *Thalia* c. 37. Sed tu adi *Heinsium* nostrum. De navi vero, quae Europam ferebat, ταύρῳ dicta, vide viros doctos locis quos indicavi, et H. *Iunium* 5. animadvers. 12. praesertim vero *Meursium* ad *Lycophr.* Certe quod ad κριοὺς attinet, libet perinde cum quibusdam veterum augurari de Phryxi nave quod κριοῦ nomen habuerit, de qua *H. Iun.* vide loco dicto. IUNG.

λεγόμενα κριοὶ καὶ τράγοι] Pro τράγοι etiam ut *Meursius in Lycophr.* ταῦροι legit FALCK.

ἀγαγὼν] A. ἀπαγαγών. Fabulam de raptu Europae persequitur *Moschus Idyll.* 2. Item *Ovid. Metam.* 2. fab. ult. et obiter lib. 6. fab. 20. Etiam alii, sed minus fabulose, quos nominat *Reinec.* t. 1. *hist. Iul.* fol. 508. SEB.

ἀπαγὼν] ἀπαγαγὼν etiam est in *Cod. Antw.* KUEHN.

ἀγαγὼν] *Aug.* MS. apud *Seberum* scriptura ἀπαγαγὼν fere magis placet, quam ἀγαγών. IUNG.

πρόπλους] Haec non habet C. A. extant alias apud *Thucyd.* p. 441, 442. KUEHN.

πρόπλοας] Naves *praecursorias* a nobis dici posse ait *Coel. Rhodiginus* 21. antiq. 31. IUNG.

λέγοις etc.] Adfert in hanc rem et alia eruditiss. *Rigaltius* Not. ad lib. 1. *Artemidori Oniroer.* c. 50. et *Iunius* nomencl. ad vocem *Navis*. Sic et *Euripid. Iphig. Taur.* *ναΐον ὄχημα* dixit: ut vero *ὀχήματα θαλάττια* apud nostrum sequitur, sic in *Platone*, gemina vero invenio in *Hippia maiore*: *καὶ τὰ σκεύη πάντα, καὶ τὰ ὀχήματα τά τε πεζὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ, πλοῖά τε καὶ τριήρεις* etc. IUNG.

πορεῖα] C. A. *πορθμεῖα* ex correctione, forte *πορθμεῖα* *vehicula*, ut *πορθμεὺς* *Vector*, qui vehit vehiculo suo *vectores ἐμβάτας* in alteram ripam fluminis pro vectura vel naulo. KUEHN.

ὀχήματα] C. A. tantum habet, *ὀχήματα θαλάττια vehicula marina, currus marini*. Sic *Varro* dixit apud *Nonium*, *equisones nauticos*, et navis Latinis *currit, ambulat*, et *Praetor* edicto cavit, ne *iter in flumine navigio sit fiatve deterius*. His adde ex *Ulpiniano*, naves *ξυληγὰς* *holtz-schiffe*. *ἀγορηγοὺς* *mark- und proviant-schiffe*, ex *Etymolog.* in *ἀγορευοις*. *θαλάττια* non habet Codex *Salmasii*. KUEHN.

θαλάττια καὶ π.] P. V. *θαλάσσια, ἢ κτλ.* SEB.

84.

νεώτεροι] Nihili vox hoc quidem loco, nec est in C. A. *καὶ* ante *νεουργοὶ* delet *Salmasius*, et *νεώτεροι*. KUEHN.

νεώτεροι] Suspicatus fui sub *νεώτεροι* aliquid *συνωνύμου* iis inter quae ponitur vocabulis latere, quod corruptum. nec enim de recentioribus scriptoribus sic utentibus interpretari placet. Nec falso me sic putasse indicavit meus *Salmasius*, qui et feliciter emendat mutatione pene nulla, *νεωτόμοι*. et ita legendum pridem ad oram Codicis sui se annotasse. IUNG.

νεώτεροι] Non habet et hanc vocem FALCK.

καὶ τὰ ὅμοια] Haec absunt a C. A. usque ad *σιδηρεῖς*, deinde sequitur, *σχοινοβολεῖς* aut *σχοινοστρόφους*. KUEHN.

σχοινοσυμβολεῖς] Talis infra VII, 160. *σχοινοσυμβολεύς*. eos vocari et *σχοινιοσυμβόλους* indicat *Aristoph. Schol.* ad *Pacem* non longe ab initio. IUNG.

σίδηρος] Post hanc vocem omissis interiectis sequitur statim *καὶ τὰ σύστοιχα* in C. A. eadem defuerunt et Codici *Salmasii*. KUEHN.

πεττανία] De his quaerendum, quid fuerint in instrumento nautico, potius autem *πεττάνια* scribas. Nam ita, non *πεττανία*, in *vet. Ald. edit.* scriptum cognovi ex eodem meo *Salmasio*: nec aliter in *Flor.* ut ipse vidi. IUNG. Lege *πεττάνια* sive *πιττάκια*. TOUP.

πεττανία] Non habet hanc vocem FALCK.

γομφοῦν] Abest uti et mox sequentia *πακτοῦν καὶ πάκτωσις* a C. A. consentit iterum C. S. KUEHN.

85.

δρύοχον] Navis fundamentum; quod omnem *δρῦν*, id est materiam navis, contineat. GUALTH. consule *Suid. Etymol.* et *Eustath. Odyss.* fol. 715. SEB.

δρύοχον] *Hesych.* *δρύακες.* id est ligna portantia carinam navis. KUEHN.

τροπίδες] In C. A. *τροπὶς* factum ex *τροπίδες*, absunt *τροπίδια* et *τρόποι* sequenti versu. *Cod. Salmas.* *δρὺς ἐστὶ τροπὶς*, nec habet *τρόπον*. Plato tamen habet bis *τροπιδία* l. 7. de ll. KUEHN.

τροπίδια] P. R. *τροπίδιον*. SEB.

φάλκις] C. A. *φάλκης* olim habuit, sed ab alia manu mutatum est in *ι*. KUEHN.

ἀφ' οὗ ἡ δευτέρα] C. A. *ἀφ' οὗ καὶ ὁ δεύτερος τρόπις.* quod convenit cum sequentibus: *καὶ οὗτος.* KUEHN.

ἀφ' οὗ ἡ δευτέρα] Locum hunc ita legit *Falck.* *ἐφ' οὗ ὁ δεύτερος τρόπος.*

ἡ δευτέρα τρ.], Sic mox segm. 86. *τὴν τροπίν.* PP. *ὁ δεύτερος τρόπις.* A. *ὁ δεύτ. τρόπος*, et seq. etiam in edit. *καλ. δὲ οὗτος.* SEB.

οὗτος] Nempe *φάλκις*, putabam, ut et Calcagninum videbam cepisse. IUNG.

λέσβιον] C. A. *λίσραιον.* forte *λίσραιον* a *λισραίνω* *fodio*, quia illa pars navis fodit et sulcat mare. *Salmas.* *κ. δὲ αὕτη κ. λέσβιον.* KUEHN.

χαλκήνης], *Chalceneten Calcagninus* vocat de re naut. Alter vero *Caelius Rhodiginus* 3. antiq. 6. vocabulum hoc omittit, dum ista ex *Polluce* latine profert. IUNG.

προεμβολὶς] MSS. *προέμβολος.* SEB.

προεμβολὶς] *Hesych.* edit. *Hagen.* *προέμβολος*, *μέρος τι τῆς νεώς.* *Salmas.* *προέμβουλος*, forte *προέμβολος.* KUEHN.

τὸ δὲ ὑπ' αὐτὴν] C. A. *τὸ δὲ ἐπ' αὐτήν.* *Hesych.* *ἔμβολα Εὐριπίδης Παλαμήδῃ καὶ Σκίρι* (l. *Σκίρωνι*, *τά*) *ἔμβολα*, *τὸ δὲ πολὺ ἀῤῥενικῶς λέγουσι*, *τοὺς ἐμβόλους.* vide et *ἔμβολον.* KUEHN.

ἔμβολον] *Hoc quod fundamentum statuminationemque recte dixeris*, ait *Calcagn.* ibid. Hic demum redeamus ad nostras membranas, quae cum vocabulo *μέσον* paginam ordiuntur. Alias navis partes multas etiam enumerat *Apollo-*

nius lib. 1. *Argon.* v. 562. etc. et eius *Scholiastes*, ut clariss. *Labbaeus* hic adnotaverat. IUNG.

προεμβολίδος] *Id est, eminentis ligni cuiusdam ad proram navis cui rostrum affigitur, quo fit impetus in hostiles naves,* ait *I. Cruquius ad Od.* 14. lib. 1. *Horatii.* IUNG.

ἐμβόλου] *Codex Voss.* qui omissis quatuor paginis hic iterum incipit, pro ἐμβόλου legit ἐμαύλου vitiose. *Gloss. Philox. rostra,* ἐμβολαί, ῥύγχη, χελύνια. KUEHN.

δὲ] Non agnoscit C. S. KUEHN.

δὲ] Particula δὲ in MS. deest. IUNG.

ὅταν] MS. ὅτ' ἂν pro ὅταν. Quid delphin fuerit, pars navis an instrumentum, non satis se expedit *Rhodiginus Caelius* 8. antiq. 6. *Caelius* alter *Calcagninus* de *re naut.* exponit *aereum instrumentum, quo naves hostium diripi possunt.* recte, modo scias etiam ferreum, etiam plumbeum fuisse. vide eruditiss. *Brodaei Scholia* ad lib. 1. *Antholog.* c. 57. quas vero *Interpres harpas* et *harpophoras* fingit, nescio: nec ante mihi persuadebit delphinum harpam esse, quam eundem delphinum in sylvis volare, vide *Hesychium* in δελφῖνες, vide et *Aristoph. Scholiast.* ἱππεῦσι ad ista 'τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου. ubi et ex *Pherecratis* ἀγρίοις (ita enim scrib. non ut etiam in ult. edit. legitur ἄγροις) χρῆσιν adfert. IUNG.

δελφινοφόρος] *Interpr. harpophoros,* et δελφὶς *harpa* ac si legisset δρέπανον et δρεπανοφόρος. δρέπανον enim *harpa* vel *curva falx* quod h. l. non quadrat. Nam Delphinus hic ex ferro vel plumbo factus ornatus gratia collocabatur in prora: in pugna autem navali de antenna suspensus in naves hostium propius accedentes tanto cum impetu demittebatur, ut pondere suo carinas perfringeret, navesque submergeret. vid. *Thucyd.* l. 7. p. 513. et ibi *Schol. Aristoph.* in *Equitibus* et ibi *Scholia. Hesych.* Δελφῖνες, πολεμηστήριον μηχάνημα ἐν ναυμαχίαις, καὶ ἡ ἔχουσα αὐτὸ δελφινοφόρος ναῦς. οἱ δὲ διὰ τὰ κρεμαννύμενα βάρη τῶν δελφίνων σχῆμα ἐχόντων, (ἔχοντα) ἃ ταῖς ληστρικαῖς ναυσὶν ἐμβάλλεται. *Delphini, militaris machina in proeliis navalibus, et quae navis eos gerit, delphinigerula. quidam vero aiunt ita dictas naves, quod pondera fuerint plumbea appensa sub forma delphinorum, quae in piraticas naves deiiciuntur.* KUEHN.

86.

ἐμβόλου] C. V. τοῦ στόλου. KUEHN.

ἐμβόλου] Pro ἐμβόλου, vitiose, puto, MS. στόλου: quod tamen et in *Salmantic. Schottus* reperit. IUNG.

ὁ στόλος] *Hesych.* Στόλος, πλοῦς, πλοῖα πολλά, καὶ ὁ τῆς νεὼς ἔμβολος, τὸ εἰς ὀξὺ συνεστραμμένον. Kuehn.

τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ] P. R. et A. ὑπὲρ δὲ τὸ πρ. ἀκρ. ἡ πτυγ. *Schol. Apoll.* scribit πτύχη. ad v. 1089. quod obs. *Gyrald.* t. 1. f. 594. Seb.

τὸ δὲ ὑπὲρ etc.] C. A. ὑπὲρ δὲ τὰ προῦχον ἀκροστόλιον ἡ πτυγὶς ὀνομάζεται. C. V. etiam l. ἡ πτυχίς. *Hesych.* κόρυμβα. τὰ ὑπ' ἐνίων ἄφλαστα, τὰ ἀκροστόλια, τὰ ἄκρα τῶν πρυμνῶν, τὰ ἀπεξυσμένα πρὸς κόσμον τῶν νεῶν ἄκρα καὶ ἐπικεκαμμένα, ἅ ἐστι κατὰ τὴν πρύμναν καὶ κατὰ τὴν πρῶραν. ex quibus verbis liquet ratio πτυχίδων nominis, a specie scilicet incurvata et in se revoluta dictae sunt. in Gl. *Cyrill.* ἀκροστόλιον *Rori. Salmas.* affert etiam lectionem C. A. Kuehn.

τὰ δὲ ὑπὲρ τὸ] MS. ὑπὲρ δὲ τὰ πρ. absque priori particula τό. Iung.

ἀκροστόλιον, πτυχὶς] MS. ἀκροστόλιον ἡ πτιχύς. sic enim vitiose scribitur hoc ultimum. Ceterum quum particulam ἡ MS. interponit, synonyma itaque erunt ἀκροστόλιον, πτυχὶς et ὀφθαλμός. et tum distinguendum, ὑπὲρ δὲ τὸ προῦχον, (στόλου puta) ἀκροστόλιον ἡ πτυχὶς. Vide sic sensisse et *Calcagninus*, ita scribens: *Quod autem prominet* acrostolium, *id est stoli apex, ab aliis* ptychis, *id est complicatio, ab aliis* oculus *vocitatur.* quae dein addit idem *naupliracton* putare quosdam, id falso putare, male intellectis verbis *Aristophanis*, monstravit *Brodaeus* 9. miscell. 21. verum de horum differentiis docti videbunt accuratius. mihi videtur potior fere *Pal. rec. et Aug. MSS.* lectio, quam *Seberus* noster indicat: ὑπὲρ δὲ τὰ προῦχον ἀκροστόλιον, ἡ πτυχὶς etc. vide de στόλῳ, πτύχη, ἀκροστολίῳ *Scholiast. Apollonii* ad 1. *Argonaut.* ut etiam hic annotavit *Labbaeus.* quae de ὀφθαλμῷ *Pollux*, ea et *Meursius* ad *Lycophronem* non procul a principio laudat. v. et *H. Iunium* Nomencl. in *Oculus* cap. de re naval. Iung.

ἐπιγράφουσι] PP. γράφουσι. Seb.

ἐπιγράφουσιν] Uterque Codex γράφουσι, quibuscum consentit *Salmasianus*, versu sequenti C. A. φάλκης per η. paulo post tamen sequitur φαλκὶς, sed ο superscriptum est. pro ῥινωτηρίαν *Salmas.* l. ῥινοτήκαν. Kuehn.

ἐπιγράφουσι] MS. γράφουσιν, ut et *Seberi* PP. Iung.

ἐνδοτέρω δέ ἐστιν] P. R. ἐνδότερον δ' ἐστίν. Seb.

ἡ ἐφολκὶς] Particula ἡ deest in MS. ante ἐφολκίς. Apud *Achill. Tat.* l. 3. male est, καὶ ἐστρεπίζει ἤδη τὴν ἐφολκίδα, et emendabam: εὐτρεπίζει: et sic postea in MS. *Thuani* inveni.

addo et quae statim ibidem de Epholcide: οἱ μὲν γὰρ ἐπιβάντες (scilicet in Epholcidem) ἤδη τὸν κάλον (MS. τῶν κάλων) ἔκοπτον· ὃς συνέδει τὴν ἐφολκίδα τῷ σκάφει. Sed apud *Tatium* Scapha parva magnae navi annexa est ἐφολκίς. apud *Pollucem* vero nostrum pars navis quam et ῥινωτηρίαν vocatam esse ait; quomodo et apud *Hesychium* scribendum puto, apud quem per ο est, ῥινοτηρία μέρος τι τῆς νεώς. IUNG.

ὑπὸ τὴν] P. R. ὑπὲρ τὴν. SEB.

τρόπιν] MS. τρόπην mendose. IUNG.

χέλυσμα] *Hesych.* Χέλυσμα, τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπει ξύλον, ἕνεκα τοῦ μὴ πονεῖν τὰ ξύλα ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα. KUEHN.

87.

καὶ τὰ μὲν ἔδ.] PP. καὶ τὸ ἔδ. SEB.

κύτος, καὶ γάστρα] *Scholiastes Apollonii* de Argonautarum navi: φέρει αὐτοὺς ἐν τῷ κύτει, ὡς ἐν γαστρὶ μήτηρ. hinc Argo Mater ipsorum dicitur. *Gl. Cyrilli* κύτος τῆς νεώς, *alveum.* a γάστρα venit *nauta* μεσογάστωρ, qui in medio navis ventre versatur, navis quasi mediastinus. KUEHN.

κύτος] κῦτος MS. IUNG.

καλοῖτο] καλοῦνται male est apud *Bayfium* hunc locum laudantem sub finem lib. de re nav. ubi apud *Appianum* illis verbis, καὶ τῶν ἐρετῶν οἱ μὲν θαλαμίαι etc. forte legendum θαλάμιοι retur, ego tamen illud θαλαμίαι prorsus reiiculum esse non arbitror, et posset etiam θαλαμῖται legi; quod et *H. Stephano* placere *in thesauro* video, si modo vitiosa altera scriptura: quod tamen ut dixi non arbitror, videoque et eruditiss. *Brodaeum Schol.* ad *lib.* II. *epigr.* sub finem cap. 41. sic sensisse. Recensens enim ex *Polluce* ibi tres ordines remigum, ait, *qui in inferiore parte navis erant* θαλαμῖται, θαλάμακες, θαλάμιοι, θαλαμίαι *dicebantur.* Inveniuntur enim haec talia forma saepe varia percussa. vide de his tribus ordinibus et explicatius paulo ex *Suida Cael. Calcagninum* libello saepius laudato. IUNG.

θαλάμιοι] Vel θαλαμῖται οἱ πρὸς τὴν πρῶραν, qui remiges mari propinquiores curtis remis utebantur, et ea de causa minor illis erat constituta merces. Ipsi remi dicuntur θαλαμίδιοι et θαλάμια. *Hesych.* θαλάμια, κῶπαι αἱ κατωτάτω καὶ οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν, θαλάμιοι λέγονται. ubi *Palmerius videtur*, inquit, *mutilus hic locus. Nam* θαλαμία *non est* κώπη *remus, sed foramen per quod transit et foras emittitur remus. ideo credo legendum:* θαλαμίαι ὀπαὶ, δι' ὧν ἐξέρχονται

κῶπαι αἱ κατωτάτω. haec ille. Sed non opus est tali tamque operosa medicina; sufficit enim si legatur θαλάμιαι κῶπαι, αἱ κ. quamvis enim θαλαμία foramen notet, ut *Palmerius* observat, hoc tamen non impedit quo minus κώπη θαλαμία dicatur. *Polyaenus* certe non tantum θρανίτιδας κώπας, verum etiam ζυγίας et θαλαμίας recenset l. 3. *Stratag.* et p. 410. 225. 394. *Edit. Casaub.* Kuehn.

τὸ δὲ περὶ τὸ κ.] C. A. τὰ δὲ π. ut in praecedentibus τὰ δὲ μέσα. *Salmas.* τὰ δὲ περὶ. *Hesych.* θράντιδες (l. θρανίτιδες, est enim vox suo loco mota) κῶπαι, αἷς οἱ θρανῖται χρῶνται ἐν ταῖς καταφράκτος ναυσί. Idem παράθρανος (l. παράθρανος) κώπη τις ἐν ταῖς παραθρόνοις. quod interpretarer, παράθρονος quidam remus in via qua itur prope remiges tranitas. Nam via illa in Msto *Antwerp.* dicitur παράθρονος, non, ut vulgatis est, παράθρανος. Kuehn.

τὰ δὲ περὶ] MS. τὰ δὲ περὶ. Iung.

θρανῖται etc.] θρανῖται, et κωπαὶ, ἐνδέονται, σκ. MS. Sed illud κωπαὶ certe vitiose notato accentu, ut ex aliis locis, quibus recte notat, manifestum. ἐνδέονται autem etiam in *Aug. Seberi.* Iung.

ἐνδέδενται] A. ἐνδέονται. P. R. δέδενται. Deinceps in MS. cod. A. integrum folium sive exsectum sive quoquo modo perditum est. Seb.

ἐνδέδενται] C. A. καὶ ὅθεν μὲν αἱ κῶπαι in margine est ἐνδέονται. ita et *Salmasius.* in textu sequitur. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς νεὼς χεῖλος, ἐπίσκαλμος in margine apponitur. ἄλλου τὸν σκαλμὸν ἐπ. et ος in ις mutatum, ut sit ἐπισκαλμίς. unde legerem: καὶ ὅθεν μὲν αἱ κῶπαι ἐνδέονται, σκαλμός. ᾧ δὲ ἐνδέονται, τροπωτὴρ καὶ τροπώσασθαι, δῆσαι τὴν ναῦν. τὸ δῆσαι habet C. V. intextu, et C. A. in margine cum tota nota, quae docet quid sit τροπώσασθαι. *Gloss. Veterum*, *Scalmus*, ἔνθα ἡ κώπη δεσμεῖται. deinde variam videmus esse lectionem in sequentibus. nam τὸ δὲ ὑπὸ τῆς νεὼς χεῖλος, ἐπίσκαλμος. est in margine. alium vero Codicem legisse verisimile est ut extat in vulgatis. Kuehn.

ἐνδέδενται, τρ.] Iterum MS. ἐνδέονται, τροπ. de Scalmo vide eruditiss. *Brod.* ad l. III. *Epigramm.* c. 22. Iung.

τροπωτὴρ] *Hesych.* τρόποι (recte legitur τροποὶ) οἱ ἱμάντες τῶν κωπῶν ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλαύνωσιν οἱ τροπωτῆρες. in ultimis verbis distinctio ponenda post ἐλαύνωσιν, hoc sensu: *quando remigant, nautae scilicet.* deinde vero sequitur οἱ τροπωτῆρες quod pertinet ad

δεσμοὶ δερμάτινοι, qui et *τροπωτῆρες* dicuntur. *τροποὶ* est etiam apud *Cyrillum* de *differ. vocum Graecarum* etc. KUEHN.

καὶ τροπώσασθαι ναῦν. τὸ δέ.] MS. *καὶ τροπώσασθαι δῆσαι. τὸ δέ.* Sine vocabulo *ναῦν*. *Hesych.* *τροπώσασθαι, τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι.* Huius loci meminit et *Lucianus* *διαλ. νεκρικοῖς*, ubi *Mercurius* et *Charon* *λεσχηνεύονται.* *καὶ τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν* se emisse ait *Mercurius.* IUNG.

ἐπισκαλμίς.] *Interpr. subscalmium.* *Hesychius*, *ἐπισκαλμὶς τὸ ὑπὸ τῷ σκαλμῷ σανίδιον.* KUEHN.

88.

ὑπηρέσιον] *Hesych.* *ποτίκρανον* vocat. *ποτίκρανον*, inquit, *πρόσκρανον*, *τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.* Sunt igitur storeae, pelles etc. quas sedendi gratia sibi substernunt remiges. KUEHN.

διήρηται] C. A. *διήρηται* in textu, margo vero habet *διῆται*. C. *Salmas.* *δι' ὧν δὲ εἴρηται.* Foramina, per quae exeruntur remi, Latinis *columbaria* dicuntur, a similitudine foraminum in quibus par columbarum nidificat, *Scaliger* ad *Festum* in *navalis scriba.* KUEHN.

διήρηται] MS. *διήρηται.* quid si *διαίρεται* vel *διείρεται*? infra contra variat MS. et pro *διαίρονται*, *διαιροῦνται* habet segm. 94. *Calcagninus* autem vitiose enumerat *trimata* et *hypiresion*, ex corrupta nimirum, quae vulgo nimis dudum obtinuit, pronunciatione graecarum literarum, ubi *η* et *υ* confundunt. IUNG.

ἄσκωμα] *Hesych.* cum duplici *μ* *ἄσκωμμα*, inquit, *δερμάτιον, ὃ ἐν ταῖς τριήρεσιν ἔχουσι.* *Salmas.* pro *περὶ* etiam legit *παρὰ*, uti C. V. KUEHN.

ἄσκωμα] *Artemidorus* 2. *Onirocr.* 12. de nave, *διὰ τὰς βύρσας.* ubi *Rigaltius*: *δέρματα, ἀσκώματα* *Polluci* lib. I. IUNGERM.

περὶ τοὺς etc.] Sylb. *παρὰ τοὺς θρ.* itaque ambo etiam PP. iidem mox *παράθρονος*, cum tamen ante *θρανίτας*. Item: *ὑπὲρ δὲ τὴν στ.* SEB.

περὶ τοὺς etc.] *H. Steph.* optime in ora sui codicis pro *περὶ*, *παρὰ* reponit. Sic enim est in MS. nostro: et suis in PP. etiam *Seberus* invenit. IUNG.

παράθρανος] C. A. *παράθρονος.* a Cod. *Salmasii* abest. versu praecedenti non *περὶ θ.* sed *παρὰ θρανίτας* in eodem Codice, quod vulgato praeferendum. consentit et C. V. KUEHN.

παράθρονος etc.] MS. noster ut *Seberi* PP. *παράθρονος*. *ὑπὲρ δὲ τὴν στ.* a *Calcagnino παράθρανος* transfertur insolenter *adsellium*. Iung.

παρατεινόμενον] P. R. *προτεινόμενοι*. Seb.

τρόποι] L. *τροποί*, uti monitum supra ad vocem *τροπωτὴρ* segm. praeced. *Salmas*. *τρῦπις*. C. V. et A. et Cod. *Salmas*. *ὑπὲρ δὲ τὴν στεῖραν ε'*. etc. *προτεινόμενοι*, *τρόπις*, sed *τῷ ι* superscribitur *οι*. Kuehn.

ἔπειτα δ'] P. V. *ἑπτὰ δ'*. cui lectioni haud adversantur sequentia. Seb.

ἔπειτα δ'] C. V. *ἑπτὰ δὲ ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης*, *ὧν* etc. consentit C. A. nisi quod *ἡ τριήρης* superscriptum, ex quo legerem *ἑπτὰ δὲ ἡνίαις ἀνίσταται ἡ τριήρης*. *Septem habenis assurgunt triremes*, quarum singulae ex ordine vocantur, etc. *Hesych.* *ἡνίαις*, *χώροις*, *τόποις* (l. *λώροις*, *τροποῖς*) *ἢ λώροις τῶν χαλινῶν*. Kuehn.

ἔπειτα δ']. Longe aliter MS. *ἑπτὰ δὲ ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης*, *ὧν ἕκαστος* etc. *βόλος*, *καὶ δ*. latet aliquid, quod expputabunt docti. Illud *βόλος* sane mihi melius vulgato videtur. Et ex *ἐνίοις* acutae et sagacis naris homines quid eruant. Ego satis habeo ex *Hesychio* locum adduxisse, si forte ibi quid simile: *ἔννιον*, *κώπης μέρος τὸ ἐπὶ τοῦ σκάλμου ἔνδον ἐν τῇ νηΐ*. Sic quidem nos hic balbutiebamus. En vero tibi eximii nostri *Salmasii* sententiam, postquam illi nostri MS. scripturam indicassem. *Locus*, ait, *qui sequitur egregius, de quo pauca disputabimus: ἔπειτα δὲ ἐνίοις ἀνίστανται ὧν ἕκαστος κατὰ τάξιν καλεῖται πρῶτος βῶλος καὶ δεύτερος καὶ ἐφεξῆς. Ita habet Aldina editio; multis modis mendose. pro βῶλος verum est, legendum esse βόλος ut tuus scriptus codex exhibet, et nos ita etiam ex coniectura emendavimus ad oram: quod quid sit paulo post explicabimus. Lata menda est in voce ἐνίοις· vidisti tu quidem ex Hesychio ἔννιον, κώπης μέρος τὸ ἐπὶ τοῦ σκαλμοῦ ἔνδον ἐν τῇ νηΐ· quam vocem hoc loco reponendam esse ipsa re docebimus. Admones in scripto codice haberi: ἑπτὰ δὲ ἐννίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης· quod verum non potest esse. deberet enim legi ἑπτήρης, non τριήρης: Trieres enim est dicta quae tribus remorum versibus agebatur. Primus versus erat θαλαμιτῶν remigum, secundus ζυγιτῶν, tertius et supremus θρανιτῶν. at in πεντήρει, ἑξήρει, et ἑπτήρει manifesto plures debebant esse versus. quomodo igitur ἑπτὰ ἐννίοις consurgere potest ἡ τριήρης, quae tres tantum versus remorum habebat? ἔννια enim hic sunt στίχοι κωπῶν, h. e. remorum*

ordines aut gradus. Inferioris ordinis remiges possent eleganter et vere dici πρωτοβολεῖν, *ut medii* δευτεροβολεῖν, *et supremi* τριτοβολεῖν. *Et hoc quidem in triere: nam inferiorum remigum erat* πρῶτος βόλος, *ut mediorum* δεύτερος βόλος, *et sic de aliis. vides falsissimam esse scripturam veteris codicis, neque ulla ratione defendi posse. Intelligendum autem hic esse versus remigum sive* τοὺς στίχους κατὰ τὸ ὕψος *verbum* ἀνίστασθαι *aperte ostendit. Virgilius:*

triplici pubes quam Dardana versu
impellunt, triplici consurgunt ordine remi.

Dicit igitur Pollux τοῖς ἐννίοις *sive* στίχοις τῶν κωπῶν *trierem consurgere et in altum excitari. atque haec nos nuper docuit summus Scaliger, neque unquam aliter accepimus, cui si occurrisset hic Pollucis locus, non alia puto de eo scripsisset, quam nos nunc scribimus. Putamus autem legendum,* ἔπειτα δὲ ἐννίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης. *Possemus et alia adducere, quibus hanc sententiam nostram stabilirem, nisi haec sufficere censerem. etc.* Haec ille. ceterum *Seberi Pal. vet.* etiam pertinaciter retinet ἑπτὰ δ' etc. et *Salmantic.* liber ut *Schottus* excerpsit, habet; ἑπτὰ δ' ἐνίοις ἀνίστανται ἡ τριήρης. Iung.

ἔπειτα δ' ἐνίοις ἀνίσταται, etc.] Eodem fere modo, uti est in MS. *Iungermanni* et *Cod. Voss.* legit et *Falckenb.* hunc locum ita scilicet: ἑπτὰ δ' ἐνίοις ἀνίσταται ἡ τριήρης.

βῶλος] P. R. βῶλος et βόλος habet. Seb.

βῶλος]. Quia praecedit ἀνίσταται, forte legendum βωμός. Nam et *Hesych.* agnoscit ἐμβόλους quosdam, quibus firmatur navis, dici βωμούς. βωμοί, inquit, ἔμβολοί τινες οὕτω λεγόμενοι. vel βόλος dicitur a βάλλω, et est lori repetita περίτασις. et ita legit etiam C. V. et *Salmas.* Kuehn.

βῶλος] βολός Falck.

τοῖχον] Infra sequitur τοίχαρχος. *Lucian.* in *Dialog. Meretricum*, νῦν δὲ ἤδη τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ καὶ σὺ ἡμῶν ὑπερορᾷς. Kuehn.

τοῖχον εὐώνυμον] Affert haec *Bayfius* ubi de partibus navium incipit agere. *Longus meus* sub finem fere lib. I. *Pastoral:* βιαίου δὲ πηδήματος εἰς ἕνα τοῖχον τῆς νεὼς γενομένου. Iung.

σελίδα] *Hesych.* τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. quandoque sedile in prora navis notat. Unde *Proverb.* ὁ κίνδυνος ἐν πρώραις σελίς, sedile in prora periculosissimum est, quia hostes primum omnium aggrediuntur proras navium. Denotatur autem, quod illi qui prima et

illustria loca tenent, cumprimis periculoso et lubrico in statu versentur. vid. *Hesych.* in κίνδυνος etc. *Salmas.* l. σελίαν. Kuehn.

89.

κληῖς etc.] *Hesych.* in κληῖδες et σέλματα. Kuehn.

σέλμα] Libet et hanc vocem restituere *Achilli Tatio* lib. 5. de Clitoph. ubi vitiose: ὁ δὲ τῆς νεὼς ἑλμάτων. emenda ex MS. σελμάτων. Iung.

τὰ ἑκατέρωθεν] C. A. τὸ ε. παρειαὶ καλοῦνται. sequens, καὶ πτερὰ non est in C. V. nec in A. Kuehn.

καὶ πτερά] Desunt in MS. Tu de his vide politiss. *Heinsium* Not. ad lib. x. *Silii*, et ad finem Notarum in inserendis ad istum librum. Iung.

τι ἑδώλιον] C. A. in textu habet τὸ ἑδώλιον, margini vero ascriptum, quod hic in textu est. *Hesych.* ἑδώλια, τὰ τῆς νεὼς ζυγά, ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέσσοντες καθέζονται etc. Dici etiam ἑδώνια patet ex eo quod sequitur apud *Hesych.* ἑδωνά, ζυγά, κατὰ ζῶμα νεώς. ζῶμα νεὼς est idem quod κύτος νεὼς, media pars navis, de qua supra segm. 87. conf. et *Hesych.* in κύτος. *Salmas.* ἔστι δέ τι καὶ ἐνάλιον. Kuehn.

τὴν πρύμναν] τὴν abest a C. A. Kuehn.

προῦχοντα] MS. πρoύχοντα. et sic saepe eiusmodi, sine spiritu. περιτόναια autem *quasi circumtenta dixeris*, ait *Calcagninus.* Iung.

περιτόναιον] *Hesych.* male περιτόνεον, nisi vitium est ab impressore. Kuehn.

σκηνή] P. R. σκῆνος. Seb.

σκηνή] De trierarchi hoc loco *Casaubonus Comm.* ad *Theoph. charact.* περὶ ἀνελευθερίας. Iung.

οἴαξ καὶ τὸ πᾶν δὲ] Ab utroque Codice abest. *Salmas.* οἴαξ τὲ καί κω πηδάλιον. καλεῖται ex C. V. reliquis omissis. Kuehn.

οἴαξ καὶ τὸ πᾶν δὲ] Illa οἴαξ· καὶ τὸ πᾶν δὲ in MS. non adparent. Iung.

μέσον] P. V. μέρος. Sed sequitur τὸ δὲ τελευταῖον. Seb.

ὑπόζωμα] De hoc v. *Leopard.* 13. *emendat.* 8. ubi et *Brodaeum* nos videre iubet 1. *Miscell.* 10. videtur enim et aliud significare in re navali. Iung.

90.

πτερύγιον] Vid. *Hesych.* in πτέρυγες. *Gloss.* *Temo*, αὐχὴν πηδαλίου. Kuehn.

αὐχὴν] *Heliodorus* lib. 5. de holcade: *καὶ ὁ μέν τις τὴν πρῴραν ἀδοκίμαστος ἐκληροῦτο· ὁ δὲ τὴν πρύμναν εἶχε, καὶ τοὺς αὐχένας*, ubi tamen pro gubernaculo ipso accipi credo, *συνεκδοχικῶς*. Iung.

ἔγκλιμα] C. V. *ἄγκλημα*. C. A. *ἄγκλιμα*. quod rectum est. Contrahitur autem ex *ἀνάκλιμα*. Unde *Hesych*. *ἀνάκλησις* (recte legitur *ἀνάκλισις*) *τόπος τις ἐν τῇ νηΐ*. qui sane non alius est quam in quo requiescit gubernator, et pariter *ἄγκλιμα* et *ἀνάκλισις* dicitur. *ἰκρίον* dixerunt, ubi sedet. *Hesych*. in *ἀπ' ἰκριόφιν*. Kuehn.

ἔγκλιμα] Pro *ἔγκλιμα* (quod *Calcagninus inclinatorium seu accubitorium*) MS. habet, *ἄγκλημα*. et mox: *τὸ δὲ μέσον τῆς*. Iung.

ἀσάνδιον] C. A. in margine habet *ἀσάνιδον*. C. V. duas lectiones affert, *ἄσανδρον*, *ἀσάνδιον*. Kuehn.

ἀσάνδιον] Auctior MS. ita: *πρ. ἄσανδρον*, *ἀσάνδιον*. an vocula prior vitiose scripta, altera probe, considerabunt peritiores. Iung.

ἐπηρτημένον] Uterque Codex, *ὑπηρτημένον*. *ἐπισείων*, in C. A. mutatum est in *ἐπίσειον*. *Hesych*. partem prorae *ἀσπιδεῖα* vocat, si vox illa non est in mendo, solet enim *ἐπὶ* ab imperitis facile demutari in *ἀσπι*. Kuehn.

ἐπηρτημένον] MS. *ὑπηρτημένον*. Iung.

ἐπηρτημένον] *ὑπαρτημένον*. Falck.

ἄφλαστα] vid. *Schol. Apoll.* loc. supra citato. et *Eustath. Il.* 1049, 12. Seb.

ἄφλαστα] MS. mendose *ἄσφαλτα*. de *ἀφλάστου* duplici significatione v. *Heinsii* nostri crepundia illa *πολυποίκιλα Siliana* ad lib. x. *Silii*, ubi et de partibus *ἀφλάστου*. Iungerm.

ὀρθὸν] C. A. male *ὠρθόν*. pro *στηλίδα* C. V. habet *στυλίδα*. *Hesych*. patrocinatur vulgatae, dum affert Doricum *σταλίδας* (ita enim legendum, non *στάλιδας*) *τοὺς κάμακας ἢ χάρακας*. *σταλίζομαι*, *ἐπὶ τῆς στήλης τρόπον ἔστησα*, *de columnae in morem stiti, constitui. Salmas.* C. *στυλίαν*. Kuehn.

στηλίδα] MS. *στυλίδα*. Iung.

στηλίδα] *στυλίδα* etiam Falck.

ἐκ μέσου] P. R. *ἐκ μέσων*. Ibid. P. V. *ῥάκος*. Sed *Hesych*. *ῥέκος*, *ζῶμα*, *θώνη*. et *Gyrald*. f. 595. Lignum rectum in aphlastis connexum, *στηλίδα* Graeci vocant, cuius quod in medio suspensum est cingulum, taeniam. Seb.

ἐκ μέσου] MS. *ἐκ μέσων κρεμάμμενον ῥάκος, ταινία ὄν.* Et *ῥάκος* etiam idem noster *Heinsius* videtur agnovisse. Sic enim ait: *Est autem ταινία, quod Silius hic velum appellat, id est τὸ ῥάκος τὸ ἐκ στηλίδος κρεμάμενον. Linteum illud quod e baculo qui τῷ ἀφλάστῳ infixus est, dependet, φάσσων Lycophroni.* Verum illud MS. *στηλίδα* vulgato forte rectius: sic enim et *Hesychius*: *στυλὶς, μέρος τι τῆς ἡμιολίας νεώς.* Apud quem et *ῥέκος* quoque exponitur *ζῶμα, θώνη.* pro quo ultimo forte *ζώνη* scribendum *H. Stephanus* suspicatur. *ῥάκος* tamen hic firmat etiam MS. *Salmantic.* qui hic, ut *Schottus* adnotavit, ita habet: *ῥάκος, ταινία ὀνομάζεται.* Iung.

ῥέκος] C. V. *τὸ ἐκ μέσων κρεμάμενον ῥάκος.* C. A. servat vulgatam, nisi quod *ῥάκος*. *Salmas. ἐν μέσῳ* et pro *ταινία* ex V. C. *καὶ νία ο.* Kuehn.

ἐγχειρίδιον] *Remi manubrium. Iunius* nomenclatore. Iung.

οὐράκος] Uterque Codex *οὐρακός*, recte. Est enim idem quod *οὐραγός, caudae extrema pars*, qua ratione et *οὐραγὸς* dicitur qui in exercitu agmen claudit. Kuehn.

οὐράκος] MS. noster *οὐρακός*. adhuc aliter etiam apud *Calcagninum οὐράκος*. praeplaceat oxytonos ut in MS. Lexicographi omittunt, credo ne litem viderentur suam facere: ut et in pluribus aliis solent: quae tamen vel ponere sic satius erat, ut si alibi in eadem incideremus, locis inter se comparatis, eriperemur ignorantiae. Iung.

οὐράκος] *οὐραχὸς* Falck.

τὸ δὲ τελευταῖον] Confundere hic *Pollux* mali partes videtur, quae apud alios accuratius distinguuntur. *Athenaeus* enim *Δειπνοσοφ.* lib. xi. fol. 474. sic inquit: *τοῦ ἱστοῦ τὸ μὲν κατωτάτω πτέρνα καλεῖται, ἣ ἐμπίπτει εἰς τὴν ληνόν. τὸ δ' οἷον εἰς μέσον, τράχηλος. τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει, καρχήσιον. ἔχει δὲ τοῦτο κεραίας ἄνω συννευούσας ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη, καὶ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον αὐτῷ θωράκιον τετράγωνον πάντη, πλὴν τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς. αὗται δὲ προὔχουσιν μικρὸν ἐπ' εὐθείας ἐξωτέρω. ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὕψος ἀνήκουσα, καὶ ὀξεῖα γιγνομένη ἐστὶν ἡ λεγομένη ἠλακάτη.* Horum verborum sententia haec est: *inferior mali pars pterna vocatur, quae in ληνὸν inferitur: medium vero τράχηλος* (collum:) *pars extrema, carchesium: sunt autem huic utrinque cornua sursum vergentia* (Dalechamp. antennae) *et huic mali pars θωράκιον* (Dal. corbis) *dicta incumbit, quae tota quadrata est, praeter basin et verticem; ipsa porro cornua fere directa plane*

protenduntur. Post θωράκιον (Dal. supra corbem) *vero pars est in altum vergens, et acuminata, quam ἠλακάτην* (Dal. colum) *vocant.* Patet itaque ex hoc loco θωράκιον, ἠλακάτην, et καρχήσιον diversas mali partes esse: quas *Pollux* confundit; aut potius temporum iniuria locus hic depravatus est. Gualth.

ταρσοὶ] C. A. ταρσὸς. versu sequenti idem pro ληνὰς habet ο supra posito ληνός. C. V. ληκάς, ληνός. *Hesychio* inter alia notat, κοιλότητας ἁρματίων δίφρων. quidni et hanc κοιλότητα, cui inseritur malus? *Salmas.* ex C. V. ληκάς. Kuehn.

91.

ληνάς] Rectius ap. Athen. lib 11. f. 474. ληνός. *H. Steph.* vid. et *Laz. Bayfium de re navali* p. 120. Seb.

ληνάς.] In MS. ληνός. et sic credo locus recte habet, asteriscusque tolli potest. *ceu torcular, ut puto, dictum,* ait *Calcagninus,* quamvis ληνὰς habeat. *H. Steph.* ad oram sui codicis adnotarat: ληνὸς *Athen.* Et apud *Bayfium* etiam haec *Pollucis* verba laudantem, quum de partibus navis agit, clare est ληνός. nec aliud H. *Iunius* apud *Pollucem* adgnovisse videtur: sic enim in nomencl. Modius *Isidoro: Locus in quem malus immittitur,* ἱστοδόκη *Hom.* ληνὸς *Poll. Athen.* μεσόδμη *Apollon. Athenaei* locus est (ut et *Seb.* noster indicat) lib. xi. τοῦ ἱστοῦ τὸ μὲν κατωτάτω, πτέρνα καλεῖται, ᾗ ἐμπίπτει εἰς τὸν ληνόν. quem idem *Bayfius de re naut.* et *Steph.* in suo *thesauro* adfert. hicque ita rectius scribi dicit quam apud *Pollucem.* cui tamen, ut dixi, iam fide MS. eandem vocem reponere possumus. Iung.

ληνάς.] ληνὸς legit et Falck.

ἐναρμοζόμενον] Pro ἐναρμοζόμενον, apud *Bayfium,* ubi hunc locum adduci diximus, est ἐναρμοττόμενον. Iung.

πτέρνα] In C. A. fuit πτέρναν, sed erasum est ultimum ν. pro αὐτῷ *Salmas.* αὐτοῦ. Kuehn.

πτέρνα] Et mox ἠλακάτη, θωράκιον, καρχήσιον. has partes etiam vide interpretantem avum Camerar. *Comm. utr. lingu.* c. 879. Ait vero *Bayfius* dicto loco videri *Pollucem* confundere ἠλακάτην et θωράκιον, *quae,* inquit, *dilucidius videbis apud Athenaeum loco supra citato.* Sequitur itaque apud *Athenaeum,* post illa verba, quae retulimus, statim: αὖ δ' οἷον εἰς μέσον, τράχηλος, τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει καρχήσιον· ἔχει δὲ τοῦτο κεραίας ἄνω συννευούσας ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη, καὶ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον αὐτῷ θωράκιον τετράγωνον πάντη, πλὴν

τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς· αὗται δὲ προὔχουσιν μικρὸν ἐπ' εὐθείας ἐξωτέρω, ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὕψος ἀνήκουσα, καὶ δξεῖα γιγνομένη ἐστὶν ἡ λεγομένη ἠλακάτη. quae et suis παρεκβολαῖς inserit *Eustathius* ad 'Οδυσσ. α. male ἠλακάτη. est vero apud *Calcagn.* et *Bayf. Etymologus* in ἠλακάτη· σημαίνει καὶ τὸ ὑπερίσμιον, ὅταν λέγηται, καθδ' αὐτῶν λίνα χεῦον ὑπηλάκατα τανύσαντες. De καρχησίῳ navali plura et *Foesius Oecon. Hippocr.* ubi et *Pollucem* nostrum laudat. IUNG.

καρχήσιον] *Serv.* in l. V. *Virgil. Aeneid. Carchesia est summitas mali, per quam funes traiiciunt. Hesych.* Καρχήσια, τὰ κέρατα τὰ ἐπάνω τῶν καταρτίων τῶν πλοίων, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν. forte legendum κεριατίων, inquit *Sopingius.* malim τῶν καταρτίων τ. πλ. retinere. Sunt enim Carchesia cornua, quae in superiori parte mali sunt, malus autem dicitur κατάρτιον, recentioris Graeciae vocabulo. *Schol. brevia* in *Homer.* p. 19, 21. *Phavor.* ἱστὸς, τὸ κατάρτιον. forte, a καταίρω, in *portum appello.* KUEHN.

ἄτρακτος.] C. V. ἄστρακτος. KUEHN.

ἐπισείοντα] *Quasi minitabulum dixeris*, ait *Calcagnin.* IUNGERM.

καὶ ὁ μὲν] Itidem ut *Pollux Isidorus* lib. 19. c. 3. tria vela facit, ut notat *Brodaeus* ad lib. 1. *antholog.* initio fere capitis 56. IUNG.

ἀκάτιος] Alii Auctores ἀκάτιον. quam terminationem *Glossae* Veteres, quae sequuntur Glossas *Isidori* apud *Vulcan.* servarunt, dicentes: *achateon, velum maximum in medium navis*, et cymba, quae ab hoc velo, quod unicum habet, ἀκάτιον dicitur, non ἀκάτιος, unde forte in *Nostro* bis legendum ἀκάτιον. Nolim tamen istud asserere, ut certum. Notum enim est, quam lubricum sit in Graeca lingua genus vocabulorum definire in tanta dialectorum varietate. KUEHN.

ἀκάτιος.] Qui alios *artemon.* vide *Bayf. de re nav.* ubi de partib. navis agit. Ibi et de reliquis duobus velis habes. IUNG.

ἀκάτιος] ἀκάτης *Falck.* sed et *Hesychio* ἀκάτιον inter alia est ὁ μέγας ἱστός.

ἐπίδρομος] *Epidromos, quo verbo* accursorium *dixeris*, ait *Calcagnin.* IUNG.

δόλων] Apud *Festum* dicitur *supparum* vel *siparium*, ubi *Scaliger. Hesych.* δόλωνες, οἱ μικροὶ ἱστοὶ ἐν τοῖς πλοίοις etc. ubi in notis: *Ita et Pollux minimum in navi velum δόλωνα*

vocat, ut *maius*, ἀκάτιος, *maximum*, ἐπίδρομος. Verum nec *Pollux* ἐπίδρομον maximum velum dixit, nec dicere potuit, cum, ut ex *Glossis* Veterum patet, ἀκάτιον tale sit, ἐπίδρομος autem secundum *Hesych.* est τὸ ἱστίον τὸ ἐν πρύμνῃ κρεμάμενον, ὃ καλοῦσι φάρον καὶ ἔλασσον. Tantum abest ut sit maximum! In *collectis e Veterum Glossis*, *Dalum* (ex δόλων corruptum) *minimum velum navis*. KUEHN.

lipados] Potius *loepadus*. Expon. autem λοίπαδος genus veli nautici. SEB.

λοίπαδος] C. V. λοίτασος quod etiam in margine est C. A. in textu est. καλεῖται δέ τις καὶ λοίπαδος. unde *Salmas.* legit, καλεῖ δέ τι καὶ σίπαρος, *hoc est siparus*. *Arrianus*, σιπάρους ἐπαίρειν. quod nimis recedit a λοίταδος, propius esset, λαῖφος, si quid mutandum esset. KUEHN.

λοίπαδος] Pro λοίπαδος MS. λοίτασος. *Calcagninus* plane omittit, dum alia hinc refert. IUNG.

λοίπαδος] *Falckenb.* λόγγασς, quod tamen quid sit exputare non potui, nisi forte ex *Hesych.* vox haec depravata integre ita legenda: λογγασία vel λογγασίη.

τὸ κατὰ τὸν ι.] C. V. τὸ δὲ κατὰ τὸν ἱστὸν, συμβολαί. C. A. συμβόλαιον. quid si legendum τὸ δὲ κάτω τῶν ἱστῶν, συμβολαὶ *ima pars malorum*, συμβολαὶ, iuncturae, qua scilicet parte inseritur foramini quod ληνὸς dictum supra, infra ἱστοδόκος. *C. Salmas.* etiam συμβολαί. KUEHN.

ἱστὸν etc.] P. V. ἱστὸν, συμβόλαιον· τὰ δ. SEB.

ἄμβολα κ. σ.] Pro illis, ἄμβολα, καὶ σύμβολα, in MS. nostro solum: ξυμβολαί. Sic in *Pal. vet. Seb.* saltem συμβόλαιον fuit. Pro κατὰ τὸν ἱστὸν vero, quae antecedunt, *Salmantic. cod.* κατόπιν τοῦ ἱστοῦ. IUNG.

ἄμβολα κ. σ.] Vocem ἄμβολα non habet FALCK.

92.

καταφρακτον etc.] *C. Salmas.* κατάφρακτα τὰ πλοῖα. KUEHN.

πυργοῦχοι] *Turrium falera adplicantur*, interpretatur *Calcagninus*. *inaedificabantur ligna continentia turrim*, *Baysius*. de turriculis istis v. *Meurs.* ad *Lycophron.* non ita longe a fine: et *Savilem de milit. Rom.* etiam sub finem fere, qui ad latera eas fuisse ait. IUNG.

ἐπ' αὐτῷ] Uterque Codex, ἐπ' αὐτῶν. C. V. addit πυργία δύο, deinde C. A. legit, εὐώνυμος, ac si πύργος praecessisset. KUEHN.

ἐπ' αὐτῷ] MS. noster aliter ac vulgati, sic nempe: ἐπ' αὐτῶν πυργία δύο. Nec minus recte, imo germane forte magis *Hesych.* Πυργίον, μέρος τριήρους. et πυργοῦχος, μέρος τι τῆς νεώς. Sic πυργοῦχοι fuerint nempe quibus ista πυργία vel πυργίδια inaedificabanttur et innitebantur. Iung.

κατάστρωμα] In *Glossis*, *fori transtra.* Kuehn.

κατάστρωμα] *Catastroma videtur esse tabulatum in navi superius, de quo Pollux,* ait *Rhodiginus* 21. antiq. 31. Sed tu vide *Bayfii de re navali* libellum eruditum, ubi de partibus navis agit. *Gloss. vett.* κατάστρωμα, *Forus.* Onomasticon Graecolatinum, quod *Vulcanius* cum *Glossariis* edidit denuo: *Fori*, καταστρώματα. Iung.

σταθμίδες] PP. σταμῖνες. *Hesych.* Σταμῖνες, παραστάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς ἃ αἱ σανίδες προσηλοῦνται, ἢ πάσσαλοι, παρὰ τὸ ἱστάναι. *Etym.* ex *Aristarcho* alleg. vid. et *Schol. Hom.* ad v. 252. *Odys.* ε. ibidemque *Eust.* f. 221, 9. Seb.

σταθμίδες] *Uterque Codex* σταμῖνες quod *Hesych.* firmat: σταμῖνες, inquit, παραστάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς ἃ αἱ σανίδες προσηλοῦνται. *Salmas.* C. MS. σταμῖνες. Kuehn.

σταθμίδες] Pro σταθ. MS. σταμῖνες, optime. quod *Seberus* noster ex suis PP. et auctoribus aliis confirmat: e quibus *Hesychium* et *Etymologicographum* quoque mihi notaveram. vide et *Suidam* in σταμῖνεσι· τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις exponentem. Iung.

ἑκατέρους] P. V. ἑκατέρω. Seb.

περιτόναιον] Uterque C. περίτονον. *Hesych.* vulgatae accedit, περιτόνεον (l. αιον) μέρος τι τῆς νεώς. Kuehn.

περιτόναιον] MS. περίτονον, pro vulgato περιτόναιον. Iungerm.

τὰ κάτωθεν] PP. τὸ κάτωθεν. Seb.

τὰ κάτωθεν] Post νεὼς particula τὰ in MS. abest. ut vero noster versu praecedenti, sic et *Libanius* Declam. 31. κοίλη ναῦς, ubi doctiss. *Morellus* hunc *Pollucis* locum in Notatis suis laudat, et ita interpretatur, κοῖλον σκ. etc. *navis imum tabulatum, cymbae cavum, pavimentum.* Iung.

τὸν πρὸς] Pro τὸν πρὸς, in MS. ταῖς πρ. τ. mendose. Iungerm.

κωπωτήρια] P. V. κωπητήρια. P. R. κωπητῆρα. *H. Steph.* vereor, inquit, ne potius κωπωτηρίαν scribendum sit, ut dicatur κωπωτηρία in nom. gen. foem. Seb.

κωπωτῆρα] C. A. *κωπωτῆρα*. C. V. *κωπητῆρα*. *Hesych.* *κωπητὴρ ὁ σκαλμὸς τῆς κώπης*. KUEHN.

κωπωτῆρα] *κωπητῆρα* MS. noster, sicut et *Pal. recentior Seberi*, ex quo firmatur *Vulcanii* emendatio apud *Agath.* lib. 5. ubi: *καὶ ὥσπερ ἀκροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι, κωπωτῆρας ἐφ' ἑκατέρα πλευρᾶ καὶ οἷον παρεξειρεσίας αὐτομάτους ἐμηχανήσαντο.* Rectius, ait *Vulcanius*, *κωπητῆρας*. ubi quoque *παρεξειρεσίας* iungit, ut hic noster. *Pal.* tamen *vetustior Seberi* *κωπητῆρα* apud nostrum *Pollucem* habet. *κωπητῆρα* vero ipsum scalmum (ut etiam *Scalmos* in *Agathia* reddit eruditiss. interpres,) potius significare ex *Hesychio* volunt. Id tamen miror statim ubi in *Agathia* sequitur: *καὶ πτύα ὡς πλεῖστα ταῖς ἐπικαλαμίσιν ἐντροπωσάμενοι* etc. *πτύα* reddi *paleas*. nec invenio illud *ξύλον ἐν ᾧ* (verba *Hesychii* in *πτύον*) *διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου*, positum *ἀντὶ τῶν ἀχύρων*. An itaque forte error librarii e compendiosa scriptura, et legendum *πίτυρα*? Iudicent *οἱ ἑλληνικώτεροι*, quibus ego, qui vix *ἀκροθιγῶς* eam linguam attigi, subscribam libens. IUNG.

παρεξειρέσια] P. R. *παρεξειρεσία*. *Schol. Thuc.* I. 4. f. 259. *παρεξειρεσία ἐστὶν ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ' ὃ μέρος οὐκέτι κώπαις κέχρηνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης καὶ τῆς πρώρας.* Item lib. 7. f. 513. *παρεξειρεσία ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν πρώραν πρὸ τῶν κωπῶν. ὡς ἂν εἴποι τις τὸ παρὲξ τῆς εἰρεσίας.* SEB.

παρεξειρέσια] C. A. *παρεξειρέσια* quod *Salmasius* etiam affert. KUEHN.

παρεξειρέσια] MS. *παρεξειρέσεια*. IUNG.

ἄντλον] *Hesych.* *ἀντλεῖα* (l. ex *Phavor.* *ἀντλία*) *σκάφη, ἐν ᾗ μαλάττουσι* (l. iterum ex *Phav.* *μάττουσι*. *depsunt*) *καὶ τοῦ πλοίου τὸ σκαφίδιον, καὶ ἡ ἀντλία, σκάφος ὑπέραντλον*, non est *navis inexhausta*, sed sentina praegravis ita, ut periculum submergendi incurrat. vid. *Dion. Cass.* p. 475. KUEHN.

ὑπέραντλον] Mendose MS. *ὕπεροτλον*, emendavitque quis *ὑπέραντλον*. Ibid. MS. *ἡ δὲ ἀν.* Titulus sequentis sectionis nullus est in MS. sed ea continuatur cum praecedentibus. IUNG.

εὐδίαιος] *Hesych.* dicit esse *τρήματα ἐν τοῖς πλοίοις γινόμενα διὰ τοὺς ὄμβρους* per ea scilicet foramina aqua infesta navibus effluit. KUEHN.

93.

ἱστοδόκη, κεραία] Vid. *Schol. Apoll. Rhodii* ad v. 563. lib. 1. *Argon.* ubi describuntur sequentia nomina: *ἱστοδόκη, πρότονοι, ἠλακάτη, καρχήσιον, ἴκρίον, σανιδώματα, πτερόναι, τροχοὶ, κάλωες, μεσουρίαι, πόδες, πρόποδες, τέρθριοι.* Et demum ex *Eratothene* dicuntur *μέρη ἱστοῦ· πτέρνη, θωράκιον, ἠλακάτη, καρχήσιον, κεραία, ἴκρίον.* SEB.

κάλωνες] *κάλωες. Apol.* lib. 1. v. 566. SEB.

κάλωνες] C. V. addit *καὶ κάλοι.* in C. A. in textu etiam fuit, *κάλωνες,* unde factum *κάλω* vel *κάλως,* margo habet *κάλοι.* Scribitur varie pro variis Dialectis hoc nomen, ut, *κάλωνες, κάλωες, κάλως* et *κάλος κάλοι· πάντα κάλων κινεῖν* pro *κάλωνα. Hesych. κάλων, κάλον ἀπ' εὐθείας τῆς κάλως λαμβάνεις τὸ σύνηθες.* quorum verborum sensus hic esse videtur: *κάλων* accusandi casum sumendum esse a gignendi casu *κάλως,* et intelligi commune illud, funis scilicet nauticus, *rudentes.* in trito scilicet proverbio, de quo dictum. Gl. *Philoxeni, rudentes, κάλοι,* aliud, *funis, κάλως, σχοῖνος. Salmas. κάλωες.* KUEHN.

κάλωνες] Pro *κάλωνες,* MS. *καὶ κάλοι.* Sic noster mox segm. 94. *οἱ κάλοι* et eodem hoc libro segm. 107. *ἅπασι κάλοις.* et X, 134. Sic *Theophylact.* illud quod apud antiquiores aiunt fuisse in usu, potius voluit *ἀπορ. φυσ. δ.* ubi *περὶ τῆς νάρκης· τοῖς κάλοις ἐφελκομένη.* Et mox de aliis etiam funiculis, non nauticis. *κάλοις γὰρ αὐτὴν (τὴν φοίνικα) περιδέσμοῦσι τῷ ἄῤῥενι.* IUNG.

κάλωνες] *κάλοι* FALCK.

πρότονοι] Vid. *Hesych.* hac voce et *Phavor.* in *κάλωας.* KUEHN.

πείσματα] *Hesychio* aequipollent *πείσματα, σχοινία ἀπόγεια, πρυμνήσια, περιβόλαια.* KUEHN.

ἀπόγαια] Non est in C. A. quia idem videtur esse cum sequenti *ἀπόγεια.* KUEHN.

ἀπόγεια] In MS. deest *ἀπόγεια:* et pro *ἐπίγαια,* ibi est *ἐπίγεια,* ut infra X, 134. IUNG.

ἐπίγαια] Uterque C. *ἐπίγεια.* Gl. *Cyrilli ἀπόγειον σχοινίον, retinaculum. Hesych. Harpocration, Suidas* et alii legunt *ἀπόγυα. Hesych. ἀπογύων, πρυμνησίων, κάλων, ἃ τινες πείσματα καλοῦσι. Gloss. Philoxeni* facit cum MS. *retinacula, ἀπόγεια, κατοχεῖς.* KUEHN.

ἐγχωρεῖ] C. A. hanc parenthesin, *potest,* inquit, *uti aliquis vocabulo (πρυμνήσια) licet sit poëticum,* non habet. nec fuit in Cod. *Salmas.* KUEHN.

ἐγχωρεῖ etc.] *ποιητικόν.* Hic versiculus non est in MS. IUNGERM.

ἄγκυρα ἱερὰ] Inde proverbiales locutiones, de quibus *Erasmus Adag. Sacram ancoram solvere:* quibus illustrandis et hic *Pollucis* locus addi poterat. Haec *ultima ancora Silio* initio lib. VII. ubi adposite politiss. *Heinsius* haec *Pollucea*. IUNG.

ἀποβάθρα] PP. *ὑποβάθρα.* Sed in *Hesych. κρηπὶς, θεμέλιος, ὑπόβασις.* SEB.

ἀποβάθρα] C. A. *ὑποβάθρα* et *Cod. Salmasii*, male. *Thucyd.* l. IV. de *Brasida ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν καὶ πειρώμενος ἀποβαίνειν, ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Valla reddit: pergensque ad pontem, conatus descendere, ab Atheniensibus percutitur* (imo *repellitur, prohibetur, reiicitur.* Ergo *ἀναβάθρα* Latinis etiam *pons* dicitur vel *scala nautica.* vid. *Lipsius* de mach. l. 1. *Dialog.* 6. KUEHN.

ἀποβάθρα] *Erant et funariae scalae, e funibus scilicet contextae: quibus ἀποβάθρα et διαβάθρα nomen fuit.* verba *Calcagn. de re naut.* quae, ipso non laudato, refert *Brodaeus* 9. miscell. 21. et subdit: *Ego ἀποβάθραν, ligneam scalam esse assero: qua in navem conscendimus, eandemque διαβάθραν et ἀναβάθραν vocari.* Sane *Pollux* ipse vocat mox *σκάλαν*, Romano nomine: et *Hesychius, κλίμακα νεὼς, ἀποβάθραν* exponit. videtur autem sic nominandus et ponticulus ille qui a nautis in litus vel ripam eiicitur, inserviens mehercle, tam conscendendae navi quam exscendendae. Pulchre *Heliodorus* lib. 1. ubi ait lembum quendam appulisse: *οὔπω δὲ τῆς ἀποβάθρας ἀκριβῶς κειμένης, ἐξήλατό τις.* Sic et *Longus* 2. *ποιμεν.* ubi greges Chloëm e navi sequuntur: *καὶ τά τε πρόβατα κατὰ τῆς ἀποβάθρας ἐξέτρεχον, οὐκ ἐξολισθαίνοντα τοῖς κέρασι τῶν χηλῶν.* etc. IUNG.

σκάλαν καλοῦσιν.] Notandum indicat *H. Steph.* in ora codicis sui *σκάλαν καλοῦσι*, additque *quinam καλοῦσι;* Sed patet e multis locis illo tempore iam multas Latinas voces in Graecorum Linguam praesertim apud vulgus irrepsisse. IUNGERM.

στίχοι] P. R. *στοῖχοι.* SEB.

στίχοι] *Salmas.* pro *στίχοι στοῖχοι.* KUEHN.

δέρεις] PP. *δέῤῥεις.* nec editi etiam aliter infra I, 120. X, 134. et 146. SEB.

δέρεις] Uterque Codex, *δέῤῥεις.* recte. vid. *Hesych.* in *δέῤῥις Polyaenum* p. 224. et alios. legit ita et *Salmas.* KUEHN.

δέρεις] MS. *δέῤῥις*, rectius. Sic enim et infra in ead. re nautica X, 134. et alibi, ut et *Seberus* noster hic notavit, ita et in suis PP. inveniens. Iung.

94.

τροχίλια] P. V. *τροχάλεια*. R. *τροχαλία*, qua forma extat et infra X, 31. Reperitur insuper et *τροχήλιον* et *τροχιλαία* et *τροχιλιά*, et *τροχιλία*. Seb.

τροχίλια] C. V. *τροχειλία*. C. A. et *Salmasius τροχάλια*. unde factum etiam, *τροχειλία*. Kuehn.

τροχίλια] MS. *τροχειλία*. accedat itaque et hoc ad illas varietatas Scripturae quas *H. Steph.* notat in *thesauro*. scilicet, *τροχηλιά*, *τροχηλέα*, *τροχιλαία*, *τροχαλία*, *τροχιλία*, et *τρυχήλια* a *τροχήλιον*. Imo et ex vulgato codice *τροχίλια* a *τροχίλιον*. et ex *Pal. vet. Seberi τροχάλεια*. In contorto nomine mehercle variis torta modis lectio. *Gloss. vett. τροχιλία*, *Torquilla*. Iung.

οἱ κάλοι] C. A. *κάλωες*. Kuehn.

διαίρονται] *Sylb. διείρονται*. Seb.

διαίρονται] Pro *διαίρονται*, *κίρκοι*, C. V. legit *διαιροῦνται*, *κιρκοί*. Kuehn.

διαίρονται] MS. *διαιροῦνται*, *κιρκοί*. *H. Steph.* in suo *thesauro* haec adducens bis habet *διείρονται*· quod et supra verbum segm. 88. mihi magis placet. Idem alias in sui codicis ora extrema adscripserat hic *κίρκοι*, *κρίκοι ποιητικόν*, *uti puto Aesch.* Iung.

ἴδιον] C. V. habet, *ἤδειον*, ex quo legerem, *ἥδιον*, *quod suavius accidit auribus.* in *Codice Salmasii* non est *κάλοι διαιρ.* Kuehn.

ἴδιον] Pro *ἴδιον* MS. mendose *ἤδειον*. unde tamen suspicari possumus legendum *ἡδεῖον*, quo pacto et alibi loquitur: *suavius* nimirum vel *mollius esse* ait *τὸ κύκλοι*, quam *κίρκοι*. Iungerm.

θρανία] C. A. *θρανεῖα*, *ὑπηρέσια* inquit *Hesych.* *τῶν κωπηλατούντων δέρματά τινα*, *ὡς προσκεφάλαια*, *ἐφ᾽ ὧν καθέζονται*. Kuehn.

θρανία] *θράνια* MS. uti infra X, 134. vulgati, et *Suidas* in *θράνιον* habet. Iung.

ἕρματα] *Festus. Herma a Graecis ponitur pro firmamento. interdum etiam saburram significat.* Tria scilicet notat *ἕρμα*, *saburram*, *palangas*, quibus carinae subiectis navis in aquam devolvitur, aut in litus subducitur, et *scopulum* sub mari latentem, ad quem impacta navis frangitur, *πέτραν ὕφαλον* vocant. Hoc loco puto significari *saburram* i. e.

fulcimentum navis internum, et *palangas* i. e. externum. Caetera vero quae sequuntur, ἠρματισμένη ναῦς, καὶ ἀνερμάτιστος, usus Graecorum de *saburrata* et *non saburrata* navi accipere solet. *Dio Cassius*, auctor densis si quisquam alius mendis obsitus, l. 52. Romanorum Rempubl. comparat cum magna navi oneraria, quae sine gubernatore iam diu usque ad *Augustum* magnis fluctibus exagitata fuerat, καθάπερ ἀνερμάτιστος οὖσα *ac si fuisset omnis saburrae expers. Interpr. nullo retinaculo firmata.* at retinaculum est πρυμνήσιον, σχοινίον ἀπόγειον, ut supradictum. μήτ' οὖν inquit χειμαζομένην ἔτ' αὐτὴν περιίδῃς· ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπέραντλός ἐστι· μήτε περὶ ἕρμα περιῤῥαγῆναι (l. περὶ ἕρμα περιῤῥαγῆναι vel παραραγῆναι ut παραπολεῖσθαι) ἐάσῃς· σαθρὰ γάρ ἐστι. ubi iterum *Interpres*, *neque abrumpi retinaculum prorsus patere*, cum tamen ibi sermo sit de scopulo sub aquis latente, cui ne navem allidi frangique permittat, suadetur *Augusto*. Imitatur autem *Thucyd.* qui lib. 7. ὥσπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν. Kuehn.

ἕρματα] ἕρματα καὶ ἥρματ. in MS. ut et infra I, 115. MS. contra distinctionem Etymologicographi qui vult quando δασύνεται significare στηρίγματα, quando ψιλοῦται, ἐναίτια. Apud *Hesych.* est ἕρμα, ἕρασμα, et in subiecto tamen loco *Anacreontis* est ἑρμάτων, mox apud eundem ἕρματα· ubi distinctionem tamen nullam videtur agnoscere talem. ibidem tamen et ἑρμάσει pro στηρίζει. Iung.

καδδος] P. R. κάδος. Seb.

κάδδος, ἀντλία] C. V. καδὸς, ἄντλα. C. A. κάδος. *Hesych.* ἄντλον, κάδον, ἀντλητήριον etc. Supra etiam ἄντλον fuit. Utrumque ἀντλία et ἄντλον in usu est, et modo designant ipsam sentinam, modo eius locum, modo instrumentum vel machinam, cuius beneficio sentina exhauritur. *Gloss. Cyrilli* ἀντλητήριον, *Hauritorium*. item, ἀντλία *sentina*. *Gl. Philox. sentina*, ἀντλία πλοίου. *Suid.* ἀντλία, τὸ τοῦ πλοίου εἰσρέον ὕδωρ, ἀντλία ἡ σκεύη, ex *Aristoph. Equit.* et *Pace* et *Scholiis Graecis*. Kuehn.

κάδδος] MS. κάδος, uno δ, ut fere semper ubicunque haec vox in *Polluce* occurrit; et κάδος et κάδδος ait *H. Steph.* in thes. suo; *illud tamen malim.* cui nostro MS. optimo inductus, subscribo. Iung.

κάδδος] Etiam κάδος habet Falck.

ἱμονιά] P. R. ἱμωνιά. *H. Steph.* magis probat ἱμονιά e v. 351. Ἐκκλησιαζ. *Aristoph.* ubi *Schol.* ἱμονιὰ καλεῖται τὸ σχοινίον ἐν ᾧ ἀρύονται τοῦ ὕδατος. Seb.

ἱμονία] C. A. *ἱμωνία*. *Hesych.* *ἱμόνια.* malim *ἱμονιὰ* et ita *Salmas.* *haustrum*, vel funis, cuius usus praecipuus est in haurienda aqua. *Hesych.* ipse *ἱμᾶν*, *ἀντλεῖν*. *ἱμονιὰ γὰρ τὸ ἄντλημα*. caeterum in voce *ἱμονιὰ* videtur aliunde inculcatum, *Κύπριοι δὲ*. forte pertinet ad praecedens. *Ἰμβροὺς*, *βοῦς*, *Λυδοί*. *Κύπριοι δὲ* sc. *κοπροφάγοι*. *Cyprii* autem *boves stercore pascuntur*. KUEHN.

ἱμονία] MS. *ἱμονία*. ne tamen fallam, ita erat scriptum *ἵμονια*. quale *ἵ*, licet et pro *ψιλουμένῳ* forte occurrat ibi, tamen saepius pro *δασυνομένῳ*, uti *ἵστὸς*, *ἱστάδοκη*, et alia. Et infra X, 31. MS. etiam *ἱμονίας*: malim tamen cum *H. Steph.* *ἱμονιὰ*, *ἱμονιᾶς*. quamvis *ἱμονιὰ* et *ἱμονιᾶς* sit apud *Suidam*. *Hesychius* autem: *ἱμόνια*, *ἃ χρῶνται πρὸς τὰς ἀνιμήσεις τῶν ὑδάτων*. Sed *ἱμονιὰ*, sicut dixi, ut ab *ἱμάομαι*, potius videtur. IUNG.

ἱμονία] Auget *Pollucem* nostrum *Falckenb.* et hunc locum ita legit: *Ἱμονία*. *εὐναλλωκάδος*. *τὰ δὲ σ*.

ὅπλα] Latine *armamenta*. *Hesych.* etiam *funes*, quibus adducuntur vel eriguntur cornua navis *ὅπλα* vocat. In *Actis Apostol.* *σκεύη πλοίου* c. 27. ubi et velum speciatim *σκεῦος* dicitur, ubi posset subintelligi ex *Xenoph.* *κρεμαστόν*. est enim velum proprie *σκεῦος πλοίου κρεμαστόν*. *instrumentum navis pensile.* KUEHN.

καλεῖται] P. R. *καλοῦνται*. SEB.

καὶ ὁ Ξενοφῶν] Haec verba usque ad funem a C. A. absunt. Extat locus *Xenoph.* in *Oeconomico* p. m. 665. *Edit. Basil. Guarini.* Eadem verba abfuerunt a Codice *Salmasii.* KUEHN.

καὶ ὁ etc. *ὀνόμασε*] Haec desunt in MS. cum seq. sectionis titulo. Quod vero ad *ὅπλα*, in eo etiam adducit Nostrum *Iunius Nomencl.* in *Arma cunctarum artium instrumenta* etc. Sic enim *arma* etiam Latine prolixe sumuntur, de nauticis et rusticis, ut adnotavit quoque *Foesius Oeconom. Hippocr.* in *ὅπλα*. Locus autem *Xenophontis*, quem noster respexit, est in *Oeconomico* hic: ubi *Ischomachus* *διὰ πολλῶν μὲν γὰρ δήπου*, *ἔφη*, *ξυλίνων σκευῶν καὶ πλεκτῶν ὁρμίζεται ναῦς καὶ ἀνάγεται*, *διὰ πολλῶν δὲ τῶν κρεμαστῶν καλουμένων πλεῖ* etc. Infra ubi tam hic quam *Demosthenicus* repetitur X, 15. locus *Xenophontis* vulgo corruptus est. Sed *Demosthenis* locus est in ea adv. *Polycl.* *περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχ.* *περὶ δὲ*, ait, *ἀποτρίβῆς τῶν σκευῶν ἤθελον αὐτῷ γράμματα γράφειν*. IUNG.

95.

οἱ δ' ἐμπλέοντες] PP. οἱ δὲ πλέοντες. SEB.

οἱ δ' ἐμπλέοντες] *Cod. Salmasii* habet πλέοντες pro ἐμπλέοντες. KUEHN.

οἱ δ' ἐμπλέοντες] MS. οἱ δὲ πλέοντες. Sic et PP. *Seberi.* vulgatum ἐμπλέοντες repetitur paulo inferius. IUNG.

πρωράτης] P. R. πρωρίτης. P. V. πρωρείτης. Sed nondum video hasce scriptiones ab aliquo agnosci. *Bayf. de re navali* p. 117. qui hominibus ad proram imperat, ipsamque regit, dicitur πρωράτης a *I. Polluce* πρωρεὺς a *Xen.* Ἀναβάσ. 5. f. 369. νεύματος μόνου ἕνεκα χαλεπαίνει μὲν πρωρεὺς τοῖς ἐν πρώρᾳ, χαλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ. Eidem lib. 5. Ἀπομν. f. 842. ὁ τοῦ κυβερνήτου διάκονος, πρωρεὺς τῆς νεὼς καλεῖται. *Plautus proretam* vocat *Rud.* 4, 3. cuius officium describit *Turneb. adv.* 28, 43. SEB.

πρωράτης] C. A. πρωρείτης, sed α superscriptum est. *Servius* l. 3. *Aeneid.* vers. 510. *sortiti remos. per sortem,* inquit, *divisi ad officia remigandi, qui esset proreta, qui pedem teneret.* alias πρωρεύς. *Ovidius Proreus* et *Prorae tutela* l. 3. *Metam. fab.* X. KUEHN.

πρωράτης] Quod *Polluci* πρωράτης, qui *Xenophonti* πρωρεὺς, adnotavit etiam *H. Iun. nomencl.* in *Proreta.* IUNG.

τριηρέτης] PP. τριερέτης. SEB.

τριηρέτης] MS. τριερέτης. Apud *Thucydidem* et *Plutarchum* adhuc aliter observant, nempe τριηρίτης. IUNG.

πρόκωπος] *Onomast. Latino-Graecum, remiges,* πρόσκωποι. et ita in *Nostro* legendum: Nam πρόσκωποι et ἐπίκωποι sunt qui πρὸς ταῖς κώπαις, ἐπὶ ταῖς κώπαις κάθηνται, *ad remos sedent.* nusquam sunt *primi remigum* sive *ultimi Interpretis.* τριηρίτης *Thucyd.* pag. 442. Idem et προσκώπους habet lib. 1. *Histor.* KUEHN.

πρόκωπος] Pro πρόκωπος, quod miror etiam in MS. esse, scribendum aio πρόσκωπος. Mox locum *Thucydidis* recitabo. IUNG.

πρόκωπος] πρόσκωπος legit *Falckenb.* bene. uti optimo meo, dum viveret, Praeceptori, et Clarissimo *Iungermanno* etiam observatum est.

ἀντερέτης] Etiam P. R. ἀντερ. Sed P. V. clare αὐτερέτης. Et *H. Steph.* perperam ἀντερέτης hic scriptum affirmat. *Suid.* αὐτερέται, οἱ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι. οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται, καὶ ὁπλῖται. SEB.

ἀντερέτης] C. V. *αὐταιρέτης*. unde sine dubio legendum *αὐτερέτης*. *Hesych.* *αὐτερέται*, *αὐτοὶ ἐρέσσοντες*. Loca *Thucyd.* extant l. 3. p. 184. et lib. 1. statim ab initio. et l. 6. in Orat. *Alcibiadis*. KUEHN.

ἀντερέτης] Hoc sane agnoscit et *Calcagninus*, aitque, *quem obremigem interpretari potes.* agnoscit et *Bayfius*, locis e *Thucydidis* l. 1. et 3. allatis. Sane et apud *Etymologum* est, *ἀντερέτης, ὁ ἀντικαθήμενος· καὶ ἀντηρετεῖν, τὸ ἐπὶ ταυτοῦ ζυγοῦ καθεζόμενος ἐρέσσειν.* Verum omnino hic restituendum *αὐτερέτης* apud *Pollucem*. sicut et MS. noster et *Pal. vet. Seb.* clare habent. Sic et *H. Steph.* reposuit hic in sui codicis ora, et in thesauro idem adfirmat. Apud *Bayfium* vero vitium forte typographicum sit: itaque videtur suadere eius explicatio quam adiungit loco *Thucydid.* e lib. 3. *quo loco*, ait, *ἀντερέται sunt remiges quidem, qui tamen quum opus erat, decertabant, et propugnabant, ut utrumque ministerium praestarent.* Et *αὐτερέται* in *Thucydidis* editionibus recentioribus, nec aliter invenio. Lubet autem totum locum *Thucydidis* ex lib. 1. prooemio adscribere, quem *Pollucem* respexisse certum est, unde *πρόσκωπον*, ut legendum dixi, desumpsit, et *αὐτερέτην*, et mox *περίνεως*. Est autem hic locus de *Homeri* navium catalogo: *ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρι ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη· αὐτερέται δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες ἐν ταῖς Φιλοκτήτου ναυσὶ δεδήλωκε. τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους· περίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν βασιλέων, καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει·* ubi *Schol.* *προσκώπους* exponit, *τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας, τοὺς κωπηλάτας· περίνεως* vero, *τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηῒ ἐπιβάτας, ἢ δούλους.* quae *Suidas* ita et in suum *Lexicon* transscripsit. v. et *Hesych.* et *Suid.* in *αὐτερέται*. *Longus* meus *β*. *Ποιμεν. αὐτερέταις στρατιώταις*. *Heliodor.* lib. 2. *αὐτερέται τὸν πλοῦν ἀνύοντες*. IUNG.

ἀντερέτης] *αὐτερέτης* habet et *Falckenb.* Ita quoque legit *Eustathius* in suis *παρεκβολαῖς* ad *Hom. Il.* *ψ*. v. 826. qui idem docet, quod *αὐτερέται* sint, *οἱ αὐτοὶ ἐρέται καὶ ὁπλῖται*.

ὠνόμασε] MS. *ὠνόμασεν τοὺς ἐρέττοντας καὶ*, priore copula omissa, sicut *Pal. vet. Seb.* emenda vero *ἐρέττοντας*, vitio operarum enim *τ* ante *α* male omissum est. IUNG.

τοὺς καὶ ἐρέττοντας] P. V. *τοὺς ἐρέττ.* verum *Suidas* etiam copulam geminat. SEB.

τοὺς καὶ ἐρέττοντας] *Καὶ* abest a Cod. *Salmas.* KUEHN.

ἐπιβάτας] de his v. *Brod.* 9. miscel. IUNG.

πλωτῆρας] C. V. *πλατῆρας* facili errore quia ω in MSStis saepe legitur ut *ά*, quia proxime ad eius figuram accedit. KUEHN.

πλωτῆρας] *Artemidorus* l. 1. *Onirocr.* c. 37. *ἄρχει δὲ περινέου ὁ τοίμαρχος, τοιμάρχου δὲ πρωρεὺς, πρωρέως δὲ ὁ κυβερνήτης, κυβερνήτου δὲ ὁ ναύκληρος.* ubi ad *περινέου*, *Rigaltius*: *πλωτῆρος. Thucyd. et Iul. Poll. Suidas: περίνεως, τοὺς περιττοὺς τῇ νηῒ ἐπιβάτας, οἷον δούλους.* Quid vero, malum, *τοίμαρχος*, vel interpretis *Artemidori Toemarchus?* Facile ex sequentibus in *Polluce* nostro emendare ibi *τοίχαρχος* et *τοιχάρχου*, quemadmodum et *Brodaeum* emendasse docet *Rigaltius* ibidem, locum *Pollucis* adferens, ut et alterum qui supra segm. 88. unde patet *τοίχαρχον* dictum, qui lateri navis praepositus erat. Eos et *τοιχάρχας* vocat idem *Artemidorus* 2. *Onir.* 23. *Calcagninus* ait, *quasi spondarum principes.* Ego *spondum* in lecto novi: in navi ignoro. Ille itaque ut non putide loquutus videri queat vereor. IUNGERM.

καλεῖ] *καλοῖς* FALCK.

τὸ γὰρ ναυάτας ο. τρ] PP. *οἱ δὲ ναῦται τρ.* SEB.

τὸ γὰρ ναυάτας] C. A. et *Salmas. οἱ δὲ ναῦται τραγικώτερον.* melius C. V. *οἱ δὲ ναυβάται τραγικώτερον.* Caeterum *τῷ ναυβάτης* utitur *Thucyd.* l. 8. *ναυβατῶν πλήθει*, quamvis et *ναυάτης* dicatur extrito *β*, uti indicat *Hesych. Ναυάτης, νεὼς ἐπιβάτης καὶ ὄνομα κύριον. Ulpianus ναυτεπιβάτην* dixit eum, qui nauta simul est et vecter. Eodem Titulo occurrit et *mesonauta*, qui videtur esse nauta in medio navis suis rebus satagens vel qui medium gradum tenet. KUEHN.

τὸ γὰρ ναυβάτας] MS. *οἱ δὲ ναυβάται, τραγικώτερον. ὁ δὲ τοίχ.* interiecta desunt. Infra *ναυβάτην* (sic enim et ibi MS.) *φορτηγὸν* ex *Aeschylo* adfert noster VII, 131. Emendare itaque et hic *ναυβάτας*, pro vulgato *ναυάτας*, cum MS. nostro et *Salmantic.* in quo ita fuisse quoque *Schottus* indicavit, malim: quamvis et altera scriptura alicubi inveniatur, ut in *Hesych.* IUNG.

τὸ γὰρ ναυβάτας ο. τρ.] *ναυβάτας* pro *ναυάτας* habet et FALCKENBURG.

βέλτιον δὲ] Absunt a C. A. et *Salmasii* usque ad *ἐμπλέοντες.* KUEHN.

ὁ δὲ τοίχαρχος] Locus mutilus, quem sic restituas: *ὁ δὲ τοίχαρχος ἄρχει περινέου. λέγοιτ' ἂν καὶ τοίχων ἄρχων.* nam *Artem.* lib. 1. *onirocr.* c. 57. *ἄρχει δὲ περινέου μὲν ὁ τοίχαρχος,*

τοιχάρχου δὲ ὁ πρωρεὺς, πρωρέως δὲ ὁ κυβερνήτης, κυβερνήτου δὲ ὁ ναύκληρος. vid. not. *David. Hoesch.* ad *Chrys.* de *Sacerdotio* p. 520. Seb.

τοίχαρχος] *Claudianus* in *Consulatum Manlii Theodori* ita nautarum recenset ordines:

ac velut expertus tentandis navita remis
praeficitur lateri custos: hinc ardua prorae
temperat, et fluctus tempestatesque serenas
edocet: assiduo cum Dorida vicerit usu,
iam clavum totamque subit torquere carinam.

Suidas in τοίχαρχος. *Nazianzen. Oratione* in *Magnum Basil.* imitatus *Aristophanem* in Equit. ἐπαινῶ τὸν νηΐτην νόμον, ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρίσας τῷ νῦν κυβερνήτῃ, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν πρῷραν ἀγαγὼν, καὶ πιστεύσας τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίζει, μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν, καὶ τὴν τῶν ἀνέμων διάσκεψιν. ubi quidem de proretae et remigis officio agit, de lateri praefecto non item. Secundum leges nauticas Syracusanorum delicta in navi perpetrata pertinebant ad dicasterium *Naucleri*, *Gubernatoris* et *Proretae*. *Athenaeus* l. 5. c. xi. Kuehn.

τοίχαρχος] De τοιχάρχῳ ex *Polluce* etiam docet *Bayf.* ubi de partib. navis agit, sicut et de ἐσχαρεῖ· ut et *Iunius* de altero hoc in nomencl. voce *Focarius*. Alias MS. noster hic vulgatam lectionem exprimit: nec ea videtur aliunde supplenda. quod cum pace doctorum virorum dictum sit. Iungerm.

ἐσχαρεύς] *Focarius* dici posset ille ἐσχαρεὺς, ad similitudinem *Focarii* in aedibus. *Salmas.* περὶ τῇ ἐσχάρᾳ. Kuehn.

96.

ἐπιστολεύς] Vox retinenda etiam in Latina *Versione*. apud *Xenoph.* l. 1. H. G. *Hippocrates* quidam *Mindari* Navarchi ἐπιστολεὺς dicitur, *Legatum Navarchi* dixeris. Interpres confundit hic *Nauclerum* cum *Navarcho*, qui hodie voce ab Arabico detorta, *Ammiralius* dicitur, confer infra I, 119. de *Navarcho*. in Glossis ναύαρχος redditur *navicularius*, sed ibi ναύαρχος notat dominum unius navis. Kuehn.

ἐπιστολεύς] *Iun. Nomencl.* in *Legatus classis*. infra I, 19. ἐπιστολεῖς. Talis *Hippocrates* Mindari ἐπιστολεὺς apud *Xenoph.* Ἑλληνικ. α. non ita longe ab initio: ut hic cl. *Labbaeus* annotaverat. Sic et initio l. 2. ἑλληνικῶν Lacedaemonii ἔδοσαν τὸν Λύσανδρον ὡς ἐπιστολέα, ναύαρχον δὲ Ἄρακον

et l. 4. Ἕλλην. Pollis ἐπιστολεὺς Polemarchi Spartani. et l. 5. Gorgopas Hieracis: et Nicolochus Antalcidae. Iung.

ἀπόστολος] Infra VIII, 99. Iung.

προσθετέον] Haec non comparent in C. A. usque ad finem. Kuehn.

προσθετέον δ. τ. κ. τ. κ. κ.] Haec λείπει in membranis, quae sequenti titulo quoque carent. Iung.

τριηραύλην] *Tibicen in triremi*, qui erat vilioris notae unde quidam Nobilis Tibicen, *Dionysodorus* gloriatus est, nunquam triremi suae Tibiae modulos inservīisse. *Laërt.* in Vita *Cratetis*. ubi *Interpr.* κρούματα, *modulos tibiae*, reddit, *tibia canendi pulsus*, obscure et male. *Max. Tyrius* αὐλὸν τριηρικὸν annumerat Musicae bellicae in fine *Dissertat.* 33. Kuehn.

κελευστήν.] *Qui requiemque modumque voce dabat remis, animorum hortator Ovid.* l. 3. *Metam. Fab. X. Glossae Philox. Portisculus*, κελευστής. *Cyrilli* κελευστὴς *Iussor*, et *celeusmata*, dicuntur Latinis *iussa nautarum*. Constabant autem *metro anapaestico, trimetro hypercatalectico Serv.* in 3. *Aeneid.* vers. 129. *Arrian.* l. 2. de *Exped. Alex.* c. IV. τὰ μὲν πρῶτα ἀτρέμα τῇ εἰρεσίῃ ἐπὶ μιᾶς νεὼς ἐξέπλεον, ἀνὰ κελευστῶν τὰς κώπας παραφέροντες. *Vulcan. primo quidem singulae lento remigio, nulloque celeusmate edito prolabuntur*, legit enim ἄνευ κελευστῶν, ex tribus Codicibus scriptis. Verum enimvero nolim recedere ab eo quod habent Codices impressi, sine dubio etiam ex scriptis Codicibus. Nam his verbis ἀνὰ κελευστῶν etc. meo iudicio significatur modus remigandi lentus. Tum enim non proni in remos incumbebant remiges tonsasque ad pectora referebant, sed leviter motos remos, ducebant ita, ut tantum libarent aquas, et versus hortatorem qui medius in navi stabat, agerent remorum manubria, quae in συντόνῳ, *concitatiore* remigatione ad pectora remigantium redibant. Tali remigio utebantur portu egressuri. Utrum vero lento huic remigio defuerit suum celeusma necne viderint alii. infra l. 6. c. I. ipse *Arrianus* inquit, κελευστῶν ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ ἐρεσίᾳ. si hortatores dederint remigio signum incipiendi et desinendi, quidni etiam dederunt modum lento remigio? Solet etiam initium remigandi lentum fere esse, donec e portu in altum exierit navis. Sed haec ἐν παρόδῳ. Kuehn.

κελευστήν] De κελευστῇ *Bayf.* l. supra c. ait: *Qui sociis navalibus imperat*, κελευστὴς *dicitur a Poll. Calcagni-*

nus tubicinem facit, et cum *τριηραύλῃ* confundit. Mihi videtur, quod *Iunio nomencl.* quoque, virum non valde a *Pausario* differre vel *Portisculo*. Certe sic gloss. optimae: *Portisculus*, κελευστὴς, et optimum Onomastic. Graecolat. *Portisculus*, κελευστής. quamvis non ignorem quid de portisculo varient. Eleganter *Longus* meus de eo lib. 3. εἷς μὲν αὐτοῖς κελευστὴς ναυτικὰς ᾖδεν ᾠδάς· οἱ δὲ λοιποὶ καθάπερ χορὸς, ὁμοφώνως κατὰ καιρὸν τῆς ἐκείνου φωνῆς ἐβόων. τριηραύλης vero etiam infra nominatur IV, 71. sed in MS. ne sis frustra. IUNGERM.

ἁλιεὺς] In C. A. caeteris omissis sequitur, ἀσπαλιεὺς τριοδοντίᾳ χ. pro Ἰχθυουλκὸς habet *Hesych.* ἰχθυολκός. male. Idem ἀσπαλιεὺς, ἁλιεύς. ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθύς. ἔνιοι δὲ ἐπὶ τῶν (l. τοῦ) σπᾶν τὸ λίνον. λίνον δὲ ἡ ὁρμιά etc. KUEHN.

ἰχθυουλκὸς etc.] In MS. desunt ἰχθυουλκὸς, ἀσπαλιευτὴς, et πυρκευτής. IUNG.

πυριευτὴς, πυριευτικὴ] Utroque in loco legendum, πυρευτὴς, πυρευτικὴ, vel, ut C. A. legit, ἐμπυρευτική. *Plato* in *Theaet.* τῆς τοίνυν πληκτικῆς, τὸ μὲν νυκτερινὸν οἶμαι, πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν τῶν περὶ τὴν θήραν πυρευτικὴν ῥηθῆναι συμβέβηκε. *Piscaturam, quae ictu peragitur,* (*Gualt.* vertit infra VII, 139. *plicatoria*, quasi πλεκτικὴ legisset) *cum noctu fiat praelucente igne, ab ipsis piscatoribus πυρευτικὴν vocari contigit.* et ita legit etiam C. V. KUEHN.

δυκτιεὺς, δυκτιουλκ.] Scrib. δικτυεύς. δικτυουλκ. et paulo post δίκτυα. SEB.

δυκτιεὺς, δυκτιουλκ.] Haec non extant in C. A. KUEHN.

δυκτιεὺς, δυκτιουλκ.] Desunt in MS. δυκτιεὺς, δυκτιουλκός. pro quibus noster *Seberus* bene monuit δικτυεὺς et δικτυουλκὸς scribendum. v. et infra VII, 137. IUNG.

πορφυρευτὴς] P. V. πορφυρίτης. SEB.

πορφυρευτὴς] C. A. πορφυρίτης. *Salmas.* πορφυρὰς πορφυρίτης. KUEHN.

πορφυρευτὴς] MS. πορφυρίτης, pro πορφυρευτής. IUNG.

97.

λῖνον] MS. λῖνοι (quamvis ultima littera reposita sit, altera penitus erasa, quae puto ν fuit) τρίχες ἵππιοι, ἄγκιστρα, ἀκηδωτὰ, δίκτυα. *Suidas.* λῖνος τὸ δίκτυον. *Etymologicon* distinguit: λινόν. τὸ λῖνος σημαίνει τὸ ἔριον· λινὸν δὲ, τὸ λινοῦν. etc. Pro ἀκηδωτὰ vero vulgo ἀγκιδωτὰ, quod nobis Lexicographos explicasse vellem an διὰ τὸ εἰς τὰ ἄγκεα θαλάσσης δύεσθαι; Nugae: legamus ἀκιδωτὰ, id est, τὰ ἔχοντα ἀκίδας,

ut *Suidas* exponit: *hamos cuspidatos.* Nam ἀκηδωτὸς aliud significaret, scilicet κηδείαν μὴ ἔχων, ut exponit *Hesychius.* Istud diserte firmat idem noster MS. infra X, 133. recte habens ἄγκιστρα, ἀκιδωτά. Et *Codex Salmantic.* ut *Schottus* indicat, habet ἀγκιδώματα. Scribe vero et δίκτυα, ut noster *Seberus* iam monuit. Iung.

τρίχες ἵππειοι] τρίχες ἵππιοι *Salmas.* Kuehn.

ἀγκιδυτὰ] P. V. ἀγγιδυτά. Seb.

ἀγκιδυτὰ] C. A. ἀγγιευτὰ, sed supra ευ scriptum est δω, ut legendum sit ἀγγιδωτά. quid si legamus ἀγχίδυτα δ. *retia, quae quis iacit non in mare provectus* sed in terra consistens, ita, ut rete subeat aquas prope litoris oram, cui recte ἀμφίβληστρον opponitur, quod in mari vel flumine proiectum latius se diffundit et utrimque includit praedam. *Salmas.* ἀγγιδυτά. dein πόρκοι κίρκοι. Kuehn.

ἀγκιδυτὰ] Ἀγκυλώμενα. Falck.

γρίφοι] MS. male γρῆφοι. Sed non male credo, quod in MS. hic legitur πάναγρον λίνον. Ita enim scribendum, alius locus infra X, 132. ubi in MS. λίνον πάναγρον, docet. *Etymolog.* Ἀψὶς σημαίνει τὸν δεσμόν· ὡς τὸ, Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνοιο ἑλόντε πανάγρου. locus est Ἰλ. ε. v. 487. etiam *Sebero* nostro indicatus. ubi tamen vulgo λίνου ἀλόντε. De φελλοῖς vide *Rhodig. 7. antiq.* 17. Iung.

πάναγρον, λῖνος] Ita et PP. tacente adhuc *August. cod.* sed infra IX, 12. est πάναγρον λίνον ex *Iliad.* ε, 487. Seb.

πάναγρον] *Hesych.* πάναγρα, πανάγρια, ἐν οἷς τὰ λεπτὰ καὶ ἀδρὰ θηρεύεται. et iterum. πανάγρου, πάντα ἀγρεύοντος. *Gloss. Isidori Panchra, Panera, Panora* quod exponit, *rapina.* ubi legerem; *panagra,* cuius variae lectiones *panera, panora,* nam et foeminino genere ἡ πάναγρα recte dicitur, quo varia animalia, magna et parva capiuntur, et ipsa etiam praeda, quae capitur omnis generis. *Varro l.* IV. *Ferarum vocabula item partim peregrina, ut Panthera, Leo utraque Graeca. a quo etiam et rete quoddam Panther.* ubi legerem, *Panthera,* quod extat apud *Ulpianum: emimus pantheram ab aucupe:* quod tam de reti huius nominis, quam de captura variarum avicularum, quam ceperat auceps noctu vel interdiu, intelligi potest. Caeterum πάναγρον λῖνον legerem ex IX, 12. *Salmas.* λῖνον. Λῖνον autem idem est quod ὁρμιά, *funiculus,* de quo pendet hamus. interdum et rete denotat. unde in *Gloss.* λῖνον κυναγετικὸν, *Rete. Eaedem Gl.* ὁρμιὰ, ἡ τοῦ ἀγκίστρου *Linum, Hamus.* Kuehn.

μολύβδαινα] C. A. μολύβδενα sed ε superscribitur αι. vid. *Phavor.* in μολύβδαινα. Kuehn.

ἰχθυοθηρική] In C. A. sequitur ἁλιευτικὴ ἐμπυρευτική. in margine vero est, καὶ τὰ ὅμοια. Kuehn.

ἀγκιστρευτικὴ etc.] Desunt in MS. ἀγκιστρευτικὴ, et ὑγροθ. ἑρκοθ. Iung.

ὑγροθηρικὴ] PP. pro ὑγροθ. et seqq. duobus habent ἐμπορευτική. quod vide an huc pertineat. Seb.

πυρευτικὴ] *Salmas.* πορευτική. ita V. C. reliqua desunt. Kuehn.

πυριευτικὴ] Pro πυριευτικὴ in MS. est πυρευτικὴ, quemadmodum etiam apud *Platonem* in *Sophista*, quem de his generibus piscandi videbis, ut et de τριοδοντίᾳ, quoniam Lexicographi tacent. vocat autem ibi ἑρκοθηρικὸν, piscationem quae per ἕρκη fit, quo nomine comprehendit κύρτους, δίκτυα, βρόχους, πόρκους καὶ τὰ τοιαῦτα. Sed tu vise ad illum ipse si lubet. Quod vero ad πυριευτικὴν, quae a πυριευτὴς, quem paulo supra praeced. habuisti, eam scripturam non facile mutem, quum ea ita et ab MS. nostro retineatur infra VII, 139. et VII, 210. a piscatorum puta πυρίαις, de quibus infra VII, 138. Iung.

περὶ κολυμβητοῦ] C. A. περὶ κολυμβητῶν. de gubernatore sequitur deinde specialis titulus. Kuehn.

περὶ κολυμβητοῦ] Deest titulus in MS. Iung.

εἶτα νήκτης] P. V. εἶτα σταννήκτης, νήκτης. Sed σταννήκτης forsan ex ultima syllaba particulae εἶτα sequenti νηκτ. iuncta progenitus. Clare autem ambo quoque PP. paroxyt. νήκτης, alias νηκτής natator. *Anthol.* 1, c. 22. ep. 1. ibidem δύτης qui *Iliad. M*, 385. ἀρνευτήρ. Seb.

ὕφαλος, ὕφυδρος] C. A. subdit καὶ τὰ ὅμοια. reliqua desunt usque ad πρωιράτου etc. *Phavor.* in νήχεσθαι *Nostrum* iterum describit. Kuehn.

ὕφαλος, ὕφυδρος] MS. tantum ὕφ. ὕφυδρος, καὶ τὰ ὅμοια. quae sequuntur usque ad illa: ὁ δὲ etc. ea omnia desunt. Iung.

98.

ἔκπλους] ἀπόπλους et ἔκπλους dicuntur, cum navis e portu in altum vela dat, *cum ora solvitur.* κατάπλους contra est navium appulsus in portum. *Martial.* l. XII. *Cum tibi Niliacus portet crystalla cataplus.* ubi quaedam editiones inepte *catastus.* Nam *Niliacus cataplus* est adventus navium Alexandrinarum, quae inter alia et crystallina subvehebant Romanis. Kuehn.

ναυτίλεσθαι] *Hesych.* per λλ in ναυτίλλεσθαι. Kuehn.

ναυτίλεσθαι] Videtur vel ναυτίλασθαι scribendum vel ναυτίλλεσθαι. Iung.

ἐπὶ τοῦ πρωράτου.] Haec verba non sunt huius loci, sed pertinent ad finem huius sectionis. Kuehn.

ὁ δὲ ἐπὶ etc.] C. A. specialem hic titulum exhibet, περὶ κυβερνητῶν et desinit in verbis, τοῖς οἴαξιν ἑστηκὼς καὶ τὰ ὅμοια. deinde κυβερνᾶν non est proretae, sed ὑποκυβερνᾶν, προκυβερνᾶν, *loco gubernatoris navem dirigere. Proreta* enim succedabat vel mortuo vel aegroto aliasque ob causas absenti et occupato gubernatori, ut patet ex loco *Nazianzeni*, quem dedi ad I, 96. Kuehn.

καὶ κατ' Ἀντιφῶντα] Ista: καὶ κατ' Ἀντιφ. etc. quae in hoc tmem. sequuntur, iterum desunt in MS. ut et sequens titulus. Iung.

ποδηγῶν] ποδηγεῖν alias dicitur de homine, qui viam alteri imprimis caeco praeit. et dein metaphorice, *indoctum erudire* notat. Noster verbum applicat ad eum, qui navim gubernat. Kuehn.

99.

περὶ φόρτου] P. R. π. φορτίων. Seb.

φορτία] *Merces*, idem quod ἀγώγιμα. Kuehn.

ῥῶπος] Abest a C. A. notat autem vilissimarum mercium retrimenta, *Gl. Cyrill.* ῥῶπος, ὁ παντοῖος φόρτος sine interpretatione Latina. ῥωποπωλεῖον, *Lementarium* l. *retrimentarium*. *Hesych.* Ῥωπός, ῥωπικὸν ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος, ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος ἤγουν ὁ φόρτος etc. l. Ῥῶπος, ῥωπικὸς ἀντὶ τοῦ etc. ὁ γὰρ ῥῶπος λεπτὸς φόρτος, ἤγουν σμήγματα, χρώματα etc. *Salmas. Codex* ἀγώνισμα pro ἀγώγιμα. perperam. Kuehn.

ῥῶπος] Deest ῥῶπος in MS. ad illam voculam *H. Steph.* hic in ora codicis notavit, quae infra VII, 8. φόρτον, ἐμπόλημα, ῥωποστελγῆ. Iung.

γόμος] *Hesych.* γέμος, γέμισμα, πλήρωμα et iterum γόμος, ζωμός. *iurulentus humor*, quo aliquid impletur, tanquam farcimento. Dicitur tam de mercibus, quam alia saburra, ὁ γόμος. Kuehn.

παρενθῆκαι] Παρενθήκη, vel simplex ἐνθήκη, quod Latini etiam servant. post παρενθήκη habet C. A. δῆλα δὲ τὰ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμενα ῥήματα. *verba inde formata sunt satis manifesta.* Caetera sunt omissa usque ad finem. Eadem verba affert *Salmasius.* Kuehn.

ἀφ' ὧν etc.] Pro his ad finem usque sectionis MS. καὶ τὰ ὅμοια. δῆλα δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμενα ῥήματα. Seb.

ἀφ' ὧν etc. Quae hic sequuntur vocem praecedentem παρενθῆκαι, in hac VIII. sectione, ita omnia involvit MS. παρ. καὶ τὰ ὅμοια. δῆλα δὲ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμενα ῥήματα. nec aliter in suis *Seb.* invenit. Iung.

ἐπὶ τοῦ καταστρώματος] Haec coniunxerim cum praecedenti πρὸς ἀναθέσθαι, vel legerem, ἐπιθεῖναι τοῦ καταστρώματος *aliqua in parte catastromatis ponere*, nec repugnarim, si quis malit cum sequentibus hoc coniungendum esse. Mihi sane suspecta sunt haec verba ac si olim titulus fuerint, περὶ πληρώματος, ac deinde in textum venerit. Kuehn.

ἐκβολὴν π.] Actor. 27, 18. σφοδρῶς χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο. vid. ib. v. 38. *Aristot. Nicom.* 3, 1. vocat τὰς ἐν τοῖς χειμῶσιν ἐκβολάς. et inde statim: ἁπλῶς μὲν γάρ, inquit, οὐδεὶς ἀποβάλλεται ἑκών. infra I, 237. σίτου ἐκβολὴ aliud. Seb.

περὶ χωρίων etc.] Titulus sect. IX. in MS. talis: χωρία ἐπιθαλαττίδια οἷς ἔστι προσελθεῖν. προσελθεῖν pro προσχεῖν etiam in suis invenit *Seb.* Sectio incipit: Ἀκτὴ etc. *Iunius* Nomenclat. *Locus maritimus Cicer.* etc. ἐπιθαλαττίδιον ἢ ἐπιθαλάσσιον χωρίον *Polluci.* Iung.

προσχεῖν] MSS. προσελθεῖν. Seb.

προσχεῖν] Uterque Codex προσελθεῖν, quod explicat προσχεῖν. Kuehn.

ἀκτή, ἠών] P. R. ἀκτίν, ἰών. Sed neutrum huc pertinet. Seb.

ἠών] Integre, ἠϊών, αἰγιαλός, quod utrumque littus maris notat. Kuehn.

ἠών] *Falckenburgius* integre ἠϊὼν legit.

χηλή] Ungula proprie, hoc loco est *extremum littoris vel continentis procurrens in mare instar ungulae*, quae est in pede bovis vel equi. aliter χηλὴν describunt *Scholia Thucyd.* l. 1. p. 41. quae et *Suidas* affert in χηλάς, quae cum grano salis accipienda esse existimo, nam et de naturali ἐξοχῇ et prominentia terrae usurpatur. Kuehn.

χηλή] V. *Casaubonum* ad lib. III. *Strab.* et noster statim segm. huius libri 102. χηλὴ λιμένος habet. Iung.

χηλή] χεῖλη. Falck.

καταγωγή] Significat modo ipsum portum, modo navium appulsum et subvectionem in portum. vid. *Thucyd.* l. 6. p.

440. ubi ἐν ταῖς καταγωγαῖς *Scholia* explicant de *portu*, sed mihi posterior ibi magis quadrare videtur significatio. Kuehn.

καταγωγή] MS. caret voculis ἢ καταγωγή, et seq. titulo. pro λιμὴν autem vitiose habet λινήν. Iung.

100.

ἔπαινος λ.] C. A. περὶ ἐπαίνου λιμένος. εὔδειος est pro εὔδιος versu sequenti in C. A. *Hesych.* εὔδιον. ὃν ἡμεῖς σκεπτινὸν τόπον. legendum, σκεπηνὸν τ. Idem ὑπιωγαὶ, ὑπαγωγαὶ, ὑποδρομαὶ τῆς πέτρας διὰ σκέπην. σκέπηνα μέρη (l. σκεπηνὰ) *tecta et ventis* etc. *impervia loca*. Kuehn.

εὐλίμενος] In C. A. sequitur statim βαθὺς, ἐν σκέπῃ πνευμάτων. posterius *Interpres, in ventorum tutela constitutus*. at vento boni portus tutela male creditur, nec laudatur statio quae ventorum exposita est flatibus. Adeoque σκέπη ἀνέμων non est tutamen quod praestat ventus, sed quo a vento vindicatur navis obiectu petrae vel molis. *Arrian.* lib. 2. *Exp. Alex.* οὐ πόῤῥω τοῦ ποιητοῦ χώματος κατὰ τῶν αἰγιαλῶν, ἵνα σκέπη ἀνέμων ἐφαίνετο, οἱ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ὡρμήσαντο. *non procul a structo aggere, qua in littore apparuit adversus ventos suffugium, Alexander cum suis naves in statione habuit.* Ergo λιμὴν ὁ ἐν σκέπῃ ἀνέμων *est portus vento non obnoxius, ventis inaccessus.* Kuehn.

εὐπροσόρμιστος etc. Voculae εὐπροσ. εὐστ. in MS. desunt, ubi et vox ἀγχιβ. Ibidem habet MS. ἐν σκ. τῶν πν. Iungerm.

ἀγχιβαθὺς] ἀγχιβαθής. *Odys.* ε. 413. ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα etc. Seb.

ἀγχιβαθὺς] *Falckenburgius* legit ἀγχιβαθής, ut *Seberus*.

νήνεμος, ὑπήνεμος] Haec duo absunt a C. A. ut et sequens ἀκίνδυνος. Kuehn.

νήνεμος, ὑπήνεμος] Desunt νήν. ὑπήν. et ἀκινδ. Iung.

οὐκ ἂν δεηθείης] *Interpr. securus.* malim, *ubi non opus habeas retinaculo, quo navis religetur.* Kuehn.

ῥᾴδιος προσχεῖν] MS. ῥᾴδιος πρὸς σχεῖν. Iung.

βαθεῖς] Abest a C. A. pro ἀπόρῥητοι *Salmas.* Codex ἀπείργητοι, et dein ναύλοχοι. Kuehn.

βαθεῖς] Deest a MS. βαθεῖς. Iung.

ἀπόῤγητοι] *Falckenburgius* ἀπόῤῥητοι, et ita in versione reddendum esset, *stationes occultae, latentes.* quod non malum parit sensum.

ναυλοῦχοι] ναύλοχοι *Odys.* δ. in fine. *Sylb.* Seb.

ναυλοῦχοι] Pro ναυλοῦχος C. A. legit ναύλοχος, rectius C. V. ναυλόχοι, cum accentu in penultima, quia active significat, nempe portum ἐν ᾧ ναῦς λοχῶσι, *in quo naves latent subsidentque.* ναυλοχεῖν cum de nautis navique dicitur, significat *in portu sedere*, de portu autem intellectum, *navibus dare requiem tutamque stationem.* aliam significationem habet *Hesych.* in ναυλοχεῖ. KUEHN.

ναυλοῦχοι] MS. ναυλόχοι. et *H. Steph.* adscripsit codici suo: ναύλοχοι· Ὅμηρος Ὀδ. δ. ἐν τῷ τέλει. Verba poëtae versu praeter unum extremo Ὀδυσσ. δ. — λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ. reponamus ergo illud *Polluci.* quum statim et ναυλοχεῖν addat. IUNG.

ναυλοῦχοι] *Falckenburgius* etiam legit ναύλοχοι. bene.

καὶ στόμα etc.] Haec usque ad εὐεπίμικτος, non extant in C. A. KUEHN.

καὶ στόμα etc.] A MS. absunt ista: καὶ στόμα λ. κ. ε. λ. κ. εὐεπίμικτος. IUNG.

101.

περὶ φύγου λ.] Sectioni XI. titulus non est in MS. IUNGERM.

δυσόρμητος] Uterque C. δυσόρμιστος. *Pelagia statio dicitur minus fida, propter periculum navium a fluctibus maris. Servius* in *Aen.* 1, 2. C. A. sequentia omittit usque ad τὰ δὲ ὀνόματα, et post δυσόρμιστος, subiicit statim, καὶ πάντα τὰ ἐναντία τῶν προειρημένων. quod demum segm. sequenti sequitur. Eadem habuit C. *Salmas.* KUEHN.

δυσόρμητος] δυσόρμιστος MS. pro δυσόρμητος, et statim subiicit, καὶ πάντα τὰ ἐναντία τῶν προειρημένων. Caetera ista, δυσπροσόρμιστος etc. προσβαλεῖν, una cum interiectis omnia desunt. IUNG.

τόπου, τὴν α.] Sublata distinctione legerem τοῦ τόπου ἀλιμενίαν *locum importuosum.* Non vero his sensus est, quasi *Hyperides* locum aliquem nomine proprio ἀλιμενίας insignierit. *Xenoph.* dixit, ἀλιμενότης τῆς χώρας. KUEHN.

κατάνεμος] AD rectius κατήνεμος; sic certe infra segm. huius lib. 115. etiam in MS. scilicet, ut paulo ante ἀπήνεμος, ὑπήνεμος. IUNG.

κατάνεμος] κατήνεμος etiam habet FALCK.

ἀβαθύς] Sic et infra I, 227. ubi tamen pariter in MS. deest. Sed I, 115. est ἀβαθὴς etiam in MS. quomodo et hic scribere malim. IUNG.

ἀβαθύς] ἀβαθὴς etiam agnoscit FALCK.

καταίρει] *Portum intrare*, ut *ἀπάραι*, *e portu provehi.* vid. *Phavor.* in *κατελθεῖν*. KUEHN.

102.

κατακολπίσασθαι, προσχ.] In *Salmant. Cod.* superfluere notavit *Schottus*. IUNG.

τὰ δὲ ὀνόμ.] C. V. *ἃ δὲ ὀνομ.* KUEHN.

ἐναγωγῇ] Scrib. *ἀναγωγῇ*. SEB.

ἐναγωγῇ] C. A. et V. recte *ἀναγωγῇ*, et ita *Salmas. ἐναγωγή*, inductio huc plane non pertinet. KUEHN.

ἐναγωγῇ] Scribe *ἀναγωγῇ*, ut in MS. menda est typographica, monuitque *Seberus* noster. IUNG.

ἐναγωγῇ] In editione *Basileensi* quae Anno cIↄ Iↄ xxxvi. prodiit, recte est *ἀναγωγῇ*.

ἄναρσις] MSS. *ἄπαρσις*, quam script. confirmat mox verbum *ἀπάραι*. *Num.* 33, 2. *ἀπάρσεις* et *σταθμοὶ* opponuntur. SEB.

ἄναρσις] Iterum uterque C. legit bene *ἄπαρσις*, non *ἄναρσις*. Verbum enim est *ἀπάραι*, non *ἀνάραι*. *Hesych. ἀπαρκτικὸς, πρὸς ἄπαρσιν καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος. Salmasiano Codici* defuit *ἄναρσις*. KUEHN.

ἄναρσις] MS. *ἄπαρσις*, quod videtur verum, quum mox sequatur *ἀπάραι*, vidit id et *Seberus* noster, itaque in suis MSS. esse testatur. IUNG.

ἄναρσις] Consentit *Falckenb.* legendo etiam *ἄπαρσις*.

ἀνάγεσθαι, ἐκπλ. etc.] Illa *ἀναγ. ἐκ. ἀπ. ἐξ.* in membranis sunt omissa. IUNG.

καὶ χηλὴ] *καὶ* abest in C. A. *Interpr.* videtur legisse, *χεῖλος*, vertit enim, *labrum quoddam portus*, sed sanum est *χηλὴ*, notatque *ἐξοχὴν lateris prominentiam vel mari obiectum latus terrae* ante portum, ut pag. 150. ad segm. 99 notatum. *μυχὸς* est interior sinus recessusque in portu. KUEHNIUS.

καὶ χηλὴ] *καὶ* post *τις* in MS. abest. Pro *χηλὴ* autem *λιμένος* in *Salmant.* fuisse *τεῖχη λιμέν.* adnotat *Schottus*. IUNG.

καὶ χηλὴ] Pro *χηλὴ*, *τεῖχη* habet *Falckenb.* quemadmodum et in *Salmant.* fuisse modo ex *Schotto* adnotavit *Iungermannus*, quamquam constructio verborum illud *τεῖχη* hic non admittere videtur.

καὶ χεῖλη] Non est in C. A. nec *Salmasius*. vid. Festum in *lingua*. KUEHN.

καὶ χεῖλη] In nostro MS. desunt. IUNG.

103.

περὶ ἐξουρίας π.] Dividenda vox ista: *ἐξ οὐρίας* sc. *πνοῆς.* et mox ex C. A. *ὁ ἐξ οὐρίας πλοῦς.* ita et Graecis dicitur: *ἐξ οὐρίων φέρεται τὸ σκάφος,* ubi *ἀνέμων* subintelligitur. recte igitur infra segm. huius libri 107. in C. A. legitur *ἐξ οὐρίας.* KUEHN.

περὶ ἐξουρίας πλ.] Sect. XII. titulus in MS. *περὶ τοῦ ἐξουρ. π.* IUNG.

ὁ ἐξουρίας πλ.] Al. *διαιρέτως, ἐξ οὐρίας,* scil. *πνοῆς,* et *ἐξουρίων,* scil. *πνοῶν* sive *πνευμάτων.* SEB.

ὁ ἐξ οὐρίας πλ.] C. A. *ὁ* omittit, et post *πλοῦς* commaticam adhibet distinctionem, non post *ἐστίν.* KUEHN.

εἰρεσίᾳ πλ.] *Remis velisque,* ut Latini aiunt proverbialiter. *Antiqui enim,* inquit *Servius* in I. *Aeneid. velis remisque navigabant,* quod necdum exolevit. cui opponitur, *ἀπὸ κάλω πλεῖν remulco navigare. Appian.* p. 223. *κόντῳ πλεῖν, conto navigare.* quod *Hesych.* etiam explicat de portitore, qui conto propellit navem, traiicitque flumen et ita victum quaerit. *οὔτε θέομεν οὔτ᾽ ἐλαύνομεν, nec vento currimus nec remo, Aristoph.* in *Concion.* proverbialiter de statu reipublicae dubio, vel mediori. hinc sumptum proverbium: *θεῖ κ᾽ ἐλαύνεται, vento remigioque currit,* de prompto celerique successu rerum. vid. *Aristaenetum* ep. 14. lib. 1. KUEHN.

ἱστιοκώπῃ] Navigatio, quae venti et remorum auxilio perficitur. GUALTH. Sed suspectum id nomen *Henr. Steph.* mox, *sed remigatio melius) εἰρεσίᾳ* in dandi casu ponitur, et subintellig. *πλεῖν.* SEB.

ἀλλὰ βέλτιον etc.] Haec usque ad *πνεύματι* non habet C. A. nec *Salmas.* alias *εἰρεσίᾳ* et *πνεύματι* missa distinctione coniungendum, respondet enim *ἱστιοκώπῃ.* unde Latina interpretatio debuit esse, *sed melius est, remis ventoque* sc. dicere, quam una compositaque voce, *ἱστιοκώπῃ.* KUEHN.

ἀλλὰ βέλτιον] Absunt in MS. *ἀλλὰ β. ε. καὶ πνεύματι.* et τὸ ante *πέλαγος* quoque abest. IUNG.

ἀφεῖναι] *Mari se permittere, dare vela in altum, μετέωρος εἰρεσία* est, cum remis everberatur altum mare. *Herod, Polymn.* ἐντεῦθεν ἔμελλον ὑδρευσάμενοι, εἰς τὸ πέλαγος ἀφήσειν· ἐκ τούτου δὲ τῷ χώρῳ ὄνομα Ἀφέται. KUEHN.

ἐμπλέομεν] MS. rectius *ἐπλέομεν,* ut saepe in seqq. segm. huius lib. 106. 107. IUNG.

μετέωροι ἐμπλέομεν] Non est in C. A. usque ad *πελάγιοι* et videtur τὸ *αὐτὸ τῷ* (ita enim legerem) *πελάγιοι* glossatoris

esse, qui significavit *μετέωροι* et *πελάγιοι* unum idemque significare, malim et utrobique *ἐπλέομεν*. *Salmasius ἐκπλέομεν*. Kuehn.

μετέωροι ἐμπλέομεν] Caetera illa *μετέωροι ἐμπλ. τ. α. τ. π.* in MS. non sunt. ubi quoque malim legere *μετ. ἐπλέομεν*. Iung.

τὸ] Pro *τὸ* an forte *τῷ* scribendum? *τὸ αὐτὸ τῷ πελάγιοι* Iungerm.

ἀγκύρων] MSS. *ἀγκυρῶν*. Seb.

ἀγκύρων] C. A. *ἀγκυρῶν* recte, *ancoris tenere navem in salo*. in C. A. sequitur omissis caeteris post *ὡρμισάμεθα*, statim, *οὐκ ἐν λιμένι*. et ita *Salmasius*. Kuehn.

ἀγκύρων] *Ἀγκυρῶν* scribe, nec aliter etiam MS. in quo statim *μετέωροι* deest. Iung.

ὡρμισάμεθα] Haec omnia usque ad illa, *διὰ τὸ εὔδιον*, inclusive in MS. absunt. Iung.

ἀπεσαλεύομεν] Postea legerem *αἴροντες ἀπὸ γῆς, πάντα ἀναστείλαντες τὰ ἱστία in salo stetimus, solventes a terra, et vela omnia complicantes*. ita enim solent agere, qui iactis ancoris in salo tenent naves, quod et *ἀνακωχεύειν τὰς νέας Herod.* in *Polymn. Hesych. ἀνακωχεύειν, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα ἑαυτοὺς σαλεύωσιν* l. *οὕτως σαλ. ἀνακωχεύειν* est, *cum tempestate orta in mari vela complicant et ita in salo fluctuant*. paulo post Idem in *ἀνακωχήσαντες, ἀναχωρήσαντες*, inquit, *ἢ μετεώρως* (l. *μετεώρους*) *κατέχοντες τὰς ναῦς*. At *ἀναπετάσαι τὰ ἱστία, πάντα κάλων*, non est in mari quiescentium ad ancoras, sed eorum potius qui vela funesque excutiunt et se parant ad navigandum quam celerrime, ut infra videre est segm. 107. Quapropter nec C. A. agnoscit ex parte, quae sequuntur post *εὔδιον*, non enim pertinent ad h. l. sed ad segm. 107. illa verba: *ἀναπετάσαντες καλ.* etc. ibidem est, *πᾶσαν πετάσαντες τὴν ὀθόνην*, *Salmas.* ita coniungit: *ἐπ' ἀγκυρῶν ὡρμισάμεθα οὐκ ἐν λιμένι διὰ τὴν εὐδίαν*. ex C. V., ut et, *πᾶσαν ἐκπετάσαντας κ. ο.* Kuehn.

ἀπεσαλεύομεν] Haec *ἀπεσαλεύομεν πάντα. αἴρ.* vel menda vel defectu videntur laborare. quid enim est *ἀπεσαλεύομεν πάντα?* Iung.

πετάσαντες] Scribe, *πᾶσαν ἐκπετάσαντες*, operae mutile locum ediderunt. Iung.

ἱρεῖς δὲ] Hic in C. A. titulus est, qui sequitur segm. 104, et ita se habet: *περὶ καταγωγῆς. ἱερεῖς δὲ κοῦφαι νῆες καὶ οὐ. εἶτα ἐκδήσασθαι τὰ πείσματα*, *Salmas.* non habet *καταβα-*

ῥεῖαι. quae in *Glossis* dicuntur etiam κατάγομοι, *onustae.* Kuehn.

κοῦφαι νῆες etc.] MSS. κοῦφοι νῆες, βαρεῖς νῆες, εἶτα ἐκδήσασθαι κ. π. interiecta non habet, ut nec seq. sect. titulum. Iungerm.

104.

τὸ δὲ ἐναντίον] Hic C. A. titulus praemittitur περὶ αναγωγῆς. Kuehn.

ἀνασπάσαι] MS. ἀνάσπασαι. Caretque vocula λύσαι cum sequenti καί: ut et sequentibus illis omnibus: στήσασθαι etc. νεωσοίκοις, pro quo voces duae νεὼς οἴκοις in *Salmant. cod.* fuere. Iung.

ἀνελκύσασθαι] C. A. ἀνέλκυσαι λύσασθαι τὰ απόγεια. ἐλλιμένιοι ἀνελκύσαι τὴν ναῦν. *Salmas.* νεουλκῆσαι. *Glossae* νεωλκῶ *remulculo* i. e. *remulco traho navem.* Kuehn.

στήσασθαι] Haec usque ad νεωσοίκοις in C. A. non comparent, saltem non pertinent ad hunc titulum, sed ad καταγωγήν. Kuehn.

εἴωθε λέγεσθαι] MS. λέγεσθαι εἴωθεν, ordine inverso. Iungerm.

ἄλλης δὲ] δὲ abest a C. A. Caeterum ὤκειλεν ἡ ναῦς etc. significat, navem vi fluctuum vel de industria allisam vado vel littori minime portuoso cum sui pernicie, ad maius malum vitandum. Kuehn.

ἄλλης δὲ] Deest particula δέ. Iung.

ἐξώκειλε] MS. ἐξώκειλεν, εἶτα etc. omisso titulo Sectionis seq. Iung.

105.

ἀκίνδυνος, ἄλυπος] Non sunt in C. A. Kuehn.

ἀκίνδυνος, ἄλυπος] Deest in MS. ἀκίνδυνος, et ἄλυπος. Iungerm.

αὔρας ἐπιπνεούσης] MSS. ἐπιληγούσης. Seb.

flante aura] ἐπιπνεούσης αὔρας, afflante aura scil. a tergo, qui ventus *Euripidi* οὖρος πρύμνηθεν *Troad.* 20. *Virgilio surgens a puppi, Aen.* 3, 130. *Homero* πομπεὺς νηῶν, *Odyss.* δ, 362. Seb.

αὔρας ἐπιπνεούσης] Pro ἐπιπνεούσης uterque C. ἐπιληγούσης, forte fuit olim ἐπηλεγούσης, *aura movente, propellente. Hesych.* Ἐπήλεγεν, ἐπῆρεν, ἐκίνησεν. posset et lectio MSStorum accipi de vento remittente et leniter aspirante. Kuehn.

αὔρας ἐπιπνεούσης] MS. noster ut MSS. *Seberi* αὔρας ἐπιληγούσης pro a. ἐπιπν. Iung.

αὔρας ἐκπνεούσης] *Falckenb.* υ in voce ἐπιπνευούσης (ita enim in editione *Basileensi* legitur) punctis subnotavit, illud scilicet delendum esse indicans.

παραπέμποντος] Nec hoc nec seq. *συμπροπέμποντος* est in C. A. KUEHN.

παραπέμποντος] *Παραπ.* et *συμπρ.* desunt in MS. IUNG.

δι' ἀνεφίλου] C. A. *δι' ἀνέμου φίλου*, sed punctis subnotatur *μου* in *ἀνέμου*. *Salm.* ex V. C. *καταβαίνοντος ἐκ τῆς (γῆς) τοῦ πνεύμονος* (l. *πνεύματος*) *ἑστηκότος κατὰ τῶν οἰάκων ῥέοντος*. reliqua omissa ait. KUEHN.

κατιόντος] *Thucyd.* initio lib. VI. *κατιόντος τοῦ ἀνέμου, cum ventus a terra prosequitur navem.* KUEHN.

106.

ἐκ πρύμνης] Vid. *Hesych.* in *Πρύμνηθεν*. KUEHN.

ὑποπνέων τῇ ὀθώνῃ] MSS. *ὑποπλέῳ τῇ ὀθ.* SEB.

ὑποπνέων τῇ ὀθώνῃ] Codex uterque praeit veram lectionem legendo, *ὑποπλέῳ ὀθόνῃ*. unde translato accentu legerem, *ὑπόπλεῳ ὀθόνῃ, pleno velo*, uti praecedit *πλήρει ἱστίῳ*. ventus, qui implet vela, *πλησίστιος* dicitur. Apud *Suidam* *ὅλοις ἱστίοις*, in *ἱστίον σαπρόν*. *Aelian.* H. A. p. 95. *ἄνεμος κολπώσας τὴν ὀθόνην*. *Salmasius* consentit cum MSStis. KUEHN.

ὑποπνέων τῇ ὀθώνῃ] Rectius MS. *ὑποπλέῳ τῇ ὀθόνῃ*. ut et *Seberi* MSS. habent. IUNG.

κεκριμένῳ] C. A. *κεκρυμμένῳ* mendose, unde et correctum est. Nam *ἄνεμος κεκριμένος* est *ventus sibi constans, status, qui non mutat*, uti *κεκριμένη ἡλικία* apud *Cebetem* dicitur *aetas stata*, et inter iuventutem et senium media. quod *Wolfius* in notis frustra corrigit per *κεκλιμένη*. Non aliter *ῥήματα κεκριμένα* sunt *verba extra aleam peregrinitatis posita.* vid. *Homer. Iliad.* ξ. vers. 19. KUEHN.

σταθηρᾷ] A. *σταθερᾷ*. SEB.

σταθηρᾷ] MS. *σταθερᾷ*, quemadmodum et *Aug.* nostri *Seberi* per ε. IUNG.

σταθηρᾷ] *σταθερᾷ* legit et FALCK.

εὐημερίας] C. A. non habet haec nec *ταχυπλοΐας*. KUEHN.

ταχυπλοΐας] Abest *ταχυπλοΐας*. IUNG.

ἐπιφριττούσης etc.] MSS. *ἐπιφρισσούσης θαλάσσης*. SEB.

αὖραι γλυκεῖαι] MSS. *αὖρα γλυκεῖα*. SEB.

αὖραι γλυκεῖαι] Uterque Codex et *Salmasii*, *αὖρα γλυκεῖα*. C. V. addit *ἐναλιμονίοιν ἡμέραις*, unde legerunt iure me-

rito ἐν ἀλκυονίσιν ἡ. quae coniungerem cum praecedentibus: αὔρᾳ γλυκείᾳ ἐν ἁ. ἡ. cum aura suavis est in halcyoniis pro αὔρας γλυκείας οὔσης. Notum enim quod gemini dativi aeque ac genitivi absolute adhibeantur, ut alibi probatum dedimus. Kuehn.

αὖραι γλυκεῖαι] MS. αὔρα γλυκεία ἐν ἀλκυόνισιν ἡμ. Et *Seberi* MS. αὖρα γλυκεῖα. Ego scribendum itaque puto eo casu quo cetera hic, αὔρᾳ γλυκείᾳ. Error in vulgato αὖραι γλυκεῖαι inde quod iota adpictum, ut in vetustis membranis solet, invenientes, putarunt diphthongum αι esse, quum id subscribere debebant. et alias α in fine dictionis cum cauda reflexa pingitur in optimis MSS. a callegraphis, ut αι non sit absimile. Iung.

ἐν Ἀλκυονίσιν ἡμέραις] *Alciphron. Lucian. Bas. M. Schol. Theocr.* D. H. lat. Alcedonia, item Halcyonia pr. ed. et PP. ἀλκιονίσιν. Sed MS. A. cum *v. Etym.* Ἀλκυὼν, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ. φασὶ δὲ (quod εἶδος ὀρνέου) ὅτι κῦμα ἀφανίζον αὐτῇ τὰ ὠά. καὶ ἐπὶ πολὺ οὔσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν ὥρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδιεινὰς, ἐν αἷς τίκτει καὶ ἐκγλύφει ἑπτά. ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας, τὰς γαληνούς. *Plin.* 2. 47. *ante brumam septem diebus totidemque postea sternitur mare halcyonum foeturae, unde nomen hi dies traxere: reliquum tempus hyemat. Plaut.* Poen. 1, 2. 143.

nisi mihi illam tam tranquillam facis
Quam mare est olim, cum ibi alcedo pullos educit suos.

vid. et *Theocr. Idyl.* 7, 57. maximeque *Gesn.* de *avib.* Seb.

107.

ἔστιν ἑρμηνεύειν] P. R. ἑρμηνεῦσαι. Seb.

ἑρμηνεύειν] C. A. ἑρμηνεῦσαι. ἡδείας δὲ οὔσης C. V. εὐδίας δέ. quod eodem recidit. Caeterum ἑρμηνεῖαι ἐκ τῶν ἐναντίων hic desiderantur. Codex *Salmas.* consentit cum *Vossiano.* Kuehn.

ἔστιν ἑρμηνεύειν] MS. ἔστιν ἑρμ. εὐδίας δὲ οὔσ. quod videtur contra auctoris mentem. Possemus quidem comminisci οὐκ εὐδίας οὔσης. Sed vulgata bene habent, et placent magis. Iung.

ἐπλέομεν] P. R. ἐπιπλέομεν. Seb.

ποταμοῦ etc.] MS. ποταμοῦ, τὴν ἐπιπολὴν τοῦ κύματος διέφριττεν. interiecta absunt. Iung.

τὴν ἐπιπολήν] A. τὴν ἐπιπολὺ τοῦ κύματος. PP. similiter sed absque articulo. Seb.

τὴν ἐπιπολήν] Ita C. A. ἐπὶ πολὺ in textu est. margo vero ab alia manu exhibet, τὴν ἐπιπολὴν, ex quo ita consti-

tuerim hunc locum, *ἐπλέομεν ὡς διὰ ποταμοῦ, ἐπὶ πολὺ τοῦ κύματος, navigavimus quasi in flumine longius provecti in mare. τὴν ἐπιπολὴν τοῦ ὕδατος διέφριττε τὸ πέλαγος pelagus leviter summis undis inhorruit.* Cod. *Salmas.* non habuit *τὴν ἐπιπολὴν τοῦ ὕδατος, ἢ.* KUEHN.

ἐπλέομεν] P. R. *ἐπιπλ.* SEB.

πάντα ἀνασ.] V. *Erasm.* Adag. *Omnem rudentem movere.* IUNG.

καθέντες] C. V. *καταθέντες.* quod *Interpr.* expressit, *deponentes.* mihi placet vulgatum, *καθέντες.* ita et *Ovidius,*

Velaque deducunt, geminaque ope currere tentant. KUEHN.

καθέντες] MS. *καταθέντες, γέμοντας τῷ ἱστίῳ.* Nota hic *πλήρει τῷ ἱστίῳ* repeti, quod et supra segm. praecedenti. IUNGERM.

γέμοντι τῷ ἱστίῳ] A. et P. V. *γέμοντες τὶ τῷ ἱστ.* SEB.

γέμοντι τῷ ἱστίῳ] Cod. *Salm.* *γέμοντες τί τῷ.* KUEHN.

κοίλῳ τῷ ἱστίῳ] Non est in MS. qui dein pro *ἀφέντ.* habet *ἐφέντες τὰ ἱστία* etc. IUNG.

ἀφέντες] In C. A. *ε* superscribitur *τῷ α* et distinctio ponitur post *ἱστία,* et dein sequitur *τὸ, ἱστία* et *πνεύματι* respondere aeque *τῷ ἀφέντες* ac *ὑποστειλάμενοι permittentes vela vento, non subducentes vela vento.* hinc illustrari poterit locus *Actor.* 20, 20. et 27. *ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην. Salmas.* etiam legit, *ὑποστειλάμενοι.* KUEHN.

ὑποστείλαντες] A. et P. R. *ὑποστειλάμενοι.* SEB.

ἐξουρίας] C. A. dividit vocem *ἐξ οὐρίας* ut iam supra monitum segm. 103. *Hesych.* *Καθουρίσας ἀθρόως, πάντα κάλων καθεὶς, καὶ μὴ διαμελλήσας.* KUEHN.

εἰς ἥμισυ] MSS. *εἰς ἥμισυ συστειλάμενοι τὰ ἱστία. καθ' ἥμ.* SEBERUS.

εἰς ἥμισυ] Non habet C. A. KUEHN.

στειλάμενοι] C. V. legit *συστειλάμενοι.* quod sequitur, *καθ' ἥμισυ* non reperitur in C. A. KUEHN.

στειλάμενοι] MS. *συστειλάμενοι τὰ ἱστία, καθήμισυ ἀναστείλαντες, καθήμισυ ἀν.* quod omnino rectius. Nisi quod non opus praepositionem cum sua vocula confundere, ut MS. noster plerumque solet, in unam vocem. Prima alias ita habent, et distinguunt etiam *Seberi* MSS. KUEHN.

καθ' ἥμισυ] Non repetitur in C. A. KUEHN.

ὑφέντες τι] τι non agnoscit Cod. *Salmas.* nec opus est illo fulcimento. Kuehn.

108.

εὔδιος πλοῦς] Nec hoc est in C. A. Kuehn.

εὔδιος πλοῦς] Titulus deest sectionis XV. in MS. ut et XVI. Iung.

σήμαινε] C. *Salmas.* σημαίνει. Kuehn.

ἐπικατεδύοντο] Distinctionem hic nullam habet C. A. et pergit, ἐπιτολμῶντες τῇ θαλάττῃ *Urinatores etiam maris ausi sunt subire aquas.* ἐπιτολμῶντες fuit etiam in Codice *Salmas.* qui nec seq. sectionis titulum habuit π. κ. Ζάλη in *Gloss. aestus, tempestas.* Kuehn.

ἐπετόλμων] PP. ἐπιτολμῶντες τῇ θαλάσσῃ. Seb.

ἐπετόλμων] MS. ἐπιτολμῶν, unde credo ortum ἐπιτολμῶντες in PP. *Seberi.* Iung.

τρικυμία] Procella maris maxima: vel tempestatis genus, ὅταν τὰ τρία κύματα εἰς ἓν συναφθῇ, quando tres fluctus in unum copulantur. nonnulli (*Etymol.*) tamen a τρέω, id est timeo, et κῦμα, id est fluctus, compositum volunt: ut horrendam tempestatem (σφοδροτάτην καὶ δεινοτάτην τῆς θαλάσσης ταραχήν) significet. Magis tamen prior significatio arridet, quoniam etiam alibi gravissimam maris tempestatem δεκακυμίαν nominari comperimus: quemadmodum et Latini fluctum *decumanum* vocant. Gualth. *Festus: decumana ova,* dicuntur et *decumani fluctus,* quia sunt magna. nam et ovum decimum maius nascitur, et fluctus decimus fieri maximus dicitur. *Metamorph.* XI, 531 *decimae impetus undae* vocatur. vid. *Politian.* miscell. cap. 86. Seb.

κοίλη θάλαττα] *Hesych.* exponit ἡ χειμέριος *hyemalis,* qualis solet esse hyeme i. e. tempestate et procellis agitata. *Virgil.* κοίλην θάλασσαν describit, dicens: *in sinus scindit sese unda reductos,* ubi sinus sunt curvationes et flexus undarum, secundum *Servium,* quod fieri amat mari fluctibus insurgente. Contra κοῖλος ποταμὸς, fluvius est non pleno, sed tenui alveo decurrens. Kuehn.

κοίλη θάλαττα] *Polyaenus* l. 6. *Strateg.* fere extremo: εἰ δὲ ἡ θάλασσα κοίλη γένοιτο. ubi *Casaubonus* ὁ πάνυ ita in Notis: *κοίλη, hoc est, κοιλαινομένη vel τραχυνομένη, quando videlicet, ut poëta Latinus canit,*

unda dehiscens Terram inter fluctus aperit

vide Pollucem. Iung.

109.

κυματίας] A. κυματία. *Herod. Eut.* f. 81. πνεύματος ἐμπεσόντος, κυματίης ὁ ποταμὸς ἐγένετο. Idem *Uran.* f. 317. dicit ἄνεμον μέγαν καὶ κυματίην. Seb.

Fluctuatio erat] Κυματίας ἦν scil. ὁ πόρος. hoc est, undosus erat, aut similiter. Seb.

εὐκύμαινεν] Pro εὐκύμαινεν. *Salmas.* ἐκύμαινε. Kuehn.

εὐκύμαινεν] MS. ἐκύμαινεν. Et sic omnino scribe, ut et *Flor. edit.* habet, non εὐκύμ. Iung.

εὐκύμαινεν] *Falckenb.* etiam legit ἐκύμαινεν, quod omnino videtur melius τῷ εὐκύμαινεν.

ἐκυματοῦτο] Non est in C. A. Kuehn.

ἐκυματοῦτο] Deest ἐκυματοῦτο in MS. Iung.

κύματα κατέῤῥει] MS. κύματα μετέῤῥει. Iung.

θάλασσα] MS. θάλαττα. Iung.

σάλος αἰρόμενος] *Salmas.* σάλος ὀῤῥόμενον. Kuehn.

ἐπαναχωροῦν] C. V. ἐπανακαῖον καταραχῖναν ἐπαναβαῖνον καταραχίαν, ubi lectionem geminam habemus veterem scilicet eiusque correctionem, quam Vulgata etiam exhibet. *Virgil.* hunc maris motum describit l. XI. *Aeneid.*

qualis ubi alterno procurrens gurgite pontus,
nunc ruit ad terras, scopulosque super iacit undam
spumeus, extremamque sinu profundit arenam:
nunc rapidus retro atque aestu revoluta resorbens
saxa fugit, littusque vado labente relinquit. Kuehn.

καὶ προσιόν] C. A. ἐπανιὸν προσιὸν ε. τ. γ. Kuehn.

καὶ προσιόν] Deest particula καί. Iung.

σύρτις] MS. συρτίς. Iung.

ἄμπωτις] A. ἀμπώτης. Sed apud *Herodian.* l. 3. f. 537. τὰ πλεῖστα τῆς Βρεττανῶν χώρας ἐπικλυζόμενα ταῖς τοῦ ὠκεανοῦ συνεχῶς ἀμπώτεσιν, ἑλώδη γίγνεται. Seb.

ἀμπωτίς] In *Glossis* redditur *gurges.* sed ibi scribitur ἄμπωσις. quae lectio non sollicitanda, ut quae *Hesychio* opem fert, Ἄμπωτις, inquit ille, ἀνάπαυσις (l. ἀνάπωσις et per syncopem ἄμπωσις et Attice mutato σ in τ ἄμπωτις ab antiquo πῶμι, πώσω πέπωμαι πέπωσαι, unde ἀνάπωσις etc.) ξηρασία, ὅπου ἀναποδίζει τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν ἔρχεται. vid. et *Phavor.* in Ἄμπωτις. *Latinis etiam relabens aestus maris. Salmas.* ἀμπωτίς. Kuehn.

κῦμα κωφόν] *Homerus* eleganter describit *Iliad.* ξ. vers. 16. *Hesych.* κύματι κωφῷ εἰκῇ l. ex sequentibus, μὴ ἠχοῦντι.

surdus fluctus est qui ferit clanculum, nec auditur eius strepitus. KUEHN.

ὑπεκινεῖτο] MSS. ὑπεκρίνετο. SEB.

ὑπεκινεῖτο] Uterque Codex, ὑπεκρίνετο. quod mendosum. KUEHN.

ὑπεκινεῖτο] MS. ὑπεκρίνετο, ut et in *Seberi* MSS. pro ὑπεκινεῖτο. IUNG.

θάλαττα] MS. θάλασσα. IUNG.

110.

περὶ ἀνέμου] Titulus non est in C. A. KUEHN.

περὶ ἀνέμου] Titulus Sect. XVII. abest. *H. Steph.* adnotavit hic: *Contrarium pag. praecedente* περὶ εὐπλοΐας. IUNGERM.

βίαν ἔχων] Absunt a MS. voculae, βίαν ἔχων, ut et sequens καταίγιος cum sequenti particula καί. IUNG.

καταίγιος καὶ] In C. A. abest nec Codex *Salmas.* habuit περὶ ἀνέμου nec κ. κ. KUEHN.

κατὰ κεφαλὴν] P. R. ἐπείγων κατὰ κεφ. SEB.

κατὰ κεφαλὴν] C. A. ἐπείγων κατὰ κεφαλὴν, *propellens in caput, praecipitans, nimius, abripiens vi maiore.* KUEHN.

κατὰ κεφαλὴν] MS. ἐλαύνων κατὰ κεφαλὴν ἐπείγων, ut nescias cui verbo iungi maluerit illud medium. Sed *Pal. rec. Seb.* clare, ἐπείγων κατὰ κεφαλήν. IUNG.

κατὰ πρῶραν] *A prora veniente vento.* KUEHN.

ἀντίου πνέοντος] Uterque Codex ἀντιπνέοντος, quod paulo post extat. Cod. *Salmas.* non habuit, ἀντίου πνέοντος τοῦ πνεύματος. KUEHN.

ἀντίου πνέοντος] Pro ἀντίου πν. MS. ἀντιπνέοντος τοῦ πνεύματος, et statim ordine inverso, πρὸς ἄνεμον ἐναντίον. IUNGERM.

ἀντίου πνέοντος] Etiam *Falckenb.* habet ἀντιπνέοντος.

ἀντιπνεόντων etc.] MS. ἀντιπνεόντων πανταχόθεν, συῤῥαγ. et caret seqq. illis καὶ συμπεσ. IUNG.

καὶ συμπεσόντων] Non est in C. A. C. *Salmas.* λαύρου etc. pro λάβρου. KUEHN.

111.

ὄντως] MS. ὄντως non repet. IUNG.

ἐκ τοίχων ἐμπίπτοντος] *Latera premente vento, in latera navis incumbente.* C. V. ἐκ τοίχων ἐμπίπτοντος. KUEHN.

ἐκ τοίχων ἐμπίπτοντος] ἐκ τείχων ἐμπίπτοντος. Sed rectius vulgatum credam, τοίχους navis dici supra dictum

segm. 88. et mox segm. huius libri 113. et 114. in fine exempla. Iung.

περιαῤῥάττοντος] C. V. περιάρáττοντος. C. A. περιαρράσσοντος. C. *Salmas.* περιαράττοντος. Kuehn.

περιαῤῥάττοντος] MS. mendose, περὶ ἀράττοντος. Iung.

ἄνεμον ἀσελγῆ] In C. A. quidam Graeculus nescio quo zelo ductus huic margini ascripsit *Senarium*;

αἰσχρὸν, ἀσελγῆ τὴν πνοὴν ἀναγράφειν.
turpe, ventos ἀσελγείας nuncupare.

Salmas. εὐσελγῆ. *Hesych.* ἀσελγὴς etiam idem esse quod μέγας annotat. vid. et *Suid.* in ἀσέλγεια. *Demosth. contra Midiam*, ἀσελγὴς καὶ βίαιος coniungit, ei opponit σώφρονα καὶ μέτριον. vid. item *Hesych.* in κριὸς ἀσελγόκερως. breviter, ἀσελγὴς Comico idem est quod βίαιος, violentus. Kuehn.

ἄνεμον ἀσελγῆ] V. Doctiss. *Gifanii* conlectanea *Lucret.* in *Petulantes Euri.* Iung.

εἴη δ' ἂν] MS. εἰ δ' ἂν etc. Iung.

ἔστι δ' εἰπεῖν] ἔστιν εἰπεῖν καὶ MS. Notabis et hic repetitam phrasin πνεύματος ἀνθεστηκότος, quae modo allata fuit supra segm. 110. Iung.

aestu maris repugnante, καιροῦ μαχομένου.] καιρὸς quidnam hoc loco sibi velit, parum constat. Sunt qui tempestatem interpretentur. Ego, si modo coniecturis locus datur, aestum seu fluxum refluxumque maris intelligi arbitror: ut tempestatis etiam species sit, adversus maris fluxus. Non multo post enim ἀντιῤῥέοντος dicit, quod ad τὸν καιρὸν quoque refertur. Gualth.

καιροῦ] C. V. et *Salmas.* dividit vocem legendo καὶ ῥοῦ, *flumine adversante, adverso*, quae lectio vulgatae praeferenda, quod et sequentia volunt. Kuehn.

καιροῦ] καιροῦ sane habet et MS. Nescio tamen an non aliud lateat, quo me fere et interpres, quamvis, alias apud me parvi precii illa translatio, movet, qui *aestu maris.* Facile quis inde posset divisis voculis tentare forte an: καὶ ῥοῦ. Quam coniecturam memini non improbare doctiss. *R. Hemelium*, quum antecedat, καὶ κυμαινομένης θαλάσσης. Sane καιροῦ vulgatum non intelligo hic satis, quamvis et non multo post καιρὸν dicat, ubi ei suus sensus, qui tamen hic quadrare non videtur. Iung.

ὑφέλκοντος] MSS. ἐφέλκ. Seb.

ἀντιῤῥέοντος] MS. ἀντιρέοντος. Iung.

112.

ὑπαινίττεται δέ τι τοιοῦτον] P, R. ὑπαιν. τοιοῦτό τι καὶ τό. Seb.

Ξενοφώντειον] MS. Ξενοφώντιον. Iung.

ἐκ γῆς] C. V. et *Salmas.* ἐκ τῆς γῆς. Kuehn.

ἐκ γῆς] MS. ἐκ τῆς γῆς. Iung.

εἶναι] Pro εἶναι lego νοεῖται, *intelligit.* Toup.

κυβερνήταις] MS. vitiose κυβερνήτες. Iung.

δυσπειθεῖς] P. R. δυσπαθεῖς. Seb.

δυσανάγωγοι] Non est in C. A. nec in *Salmasii.* Kuehn.

δυσανάγωγοι] Deest in MS. τὸ δυσανάγωγοι, et mox est: δυσαγωγοί, ἀναγωγοί. Iung.

οὐκ] C. V. οὐχ. Kuehn.

οὐκ ὑπήκ.] MS. οὐχ ὑπήκουσεν. et οὐχ certe scribendum est, si non et alterum. Iung.

περιφέρειν] C. V. παραφέρειν, utrumque probarem. contrarium est, κατὰ ῥοῦν *secundo flumine.* Kuehn.

περιφέρειν] παραφέρειν τὰ πηδάλια MS. Iung.

113.

περὶ ἀέρος καταστήματα] Non habetur titulus περὶ ἀέρος καταστήματα in C. A. forte καταστήματος legendum, vel περὶ auferendum. Kuehn.

περὶ ἀέρος καταστήματα] Titulus sequens deest, ut et alter sectionis XIX. Priorem vero sectionis XVIII. περὶ ἀέρος καταστήματα puto reformandum ultima vocula in καταστημάτων, vel περὶ delenda. Iung.

συννεφής] A. et P. V. συννεφῶν. *Arist. Rhet.* 2, 19. ἐὰν συννεφεῖ, εἰκὸς ὕσαι. συννεφὴς autem dicitur et οὐρανὸς *Deut.* 33, 28. ὁ οὐρανὸς συννεφὴς δρόσῳ· et ὥρα ἡ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ἰατροῦ apud *Herodian* l. 1. f. 469. Seb.

συννεφής] C. A. συννεφών. C. V. συννεφῶν quod melius. *Salmas.* συννεφών. nec titulus iste sectionis XIX. extat in C. A. et *Salmas. Thucyd.* l. 8. τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα. Kuehn.

συννεφής] MS. noster, ut *Seberi Aug.* et *Pal. vet.* συννεφῶν pro συννεφής. Iung.

οὐδὲν προεφαίνετο] P. R. οὐδὲν πλέον ἐφαίνετο. Seb.

ὑπὸ νεφῶν] Pro ὑπό, ἀπὸ C. V. Kuehn.

ὑπὸ νεφῶν] MS. ἀπὸ νεφῶν, pro ὑπὸ ν. Iung.

εἰς κοίλην] *Salmas.* εἰς τὴν κ. Kuehn.

εἰς κοίλην] MS. κύλην, ut saepe υ pro οι mendose occurrit. Iung.

κάταντλον] *Interpr. exhaurienda erat scapha.* malim, *sentina praegravis erat.* KUEHN.

ἀπὸ κάλων] *Interpr. absque velis* nimis late, vide supra segm. 103. n. 26. KUEHN.

ἐν χοῷ τῆς γῆς] Non significat, *in ipso vado*, ut idem vult, sed, *propius terram navigare* vel *littus legere. primam lege littoris oram*, inquit *Poëta.* KUEHN.

ἐκ κάλων] MSS. *ἀπὸ πλοίου κάλ.* SEB.

ἐκ κάλων] C. V. etiam hic legit *ἀπὸ κάλων. Salmas. ἀπὸ πλοίου κάλων ἕλκ. τ. ν.* KUEHN.

ἐκ κάλων] *ἀπὸ κάλων ε. τ. ν.* MS. Sequens tit. sic est et in MS. IUNG.

114.

παρασύρεσθαι etc.] Isto ordine MS. *παρασύρεσθαι, καταδύεσθαι* (omissa particula *ἤ*) *συγκλύζεσθαι, κατασύρεσθαι, βαπτίζ.* IUNG.

ὀκεῖλαι, ἐξ.] MSS. *ὤκειλεν. ἐξώκειλε.* SEB.

ὀκεῖλαι, ἐξ] C. A. *ὤκειλεν ἐξοκεῖλαι. Salmas. ὤκειλεν, ἐξώκειλε.* KUEHN.

καιασπᾶσθαι] C. A. male *καταπτᾶσθαι.* KUEHN.

ναυαγεῖν] Deest in MS. *ναυαγεῖν.* IUNG.

διαστάσης] P. V. *καταστάσης.* SEB.

διαστάσης] *Salmas. καταστάσης.* KUEHN.

ἀπαῤῥαχθέντος] MS. *ἀπαραχθέντος.* IUNG.

περιαχθέντος] Non extant voces *περιαχθέντος, ἀποῤῥαγέντων.* in C. A. KUEHN.

περιαχθέντος] Deest in MS. vox *περιαχθέντος.* IUNG.

ναυαγία] MS. *ναυάγια.* Sed vulgatum hic malim. IUNG.

διατοιχεῖν] C. A. *διατυχεῖν* male. *Phavor.* ex h. l. *ἀνατοιχεῖν μὴ λέγε, ἀλλὰ διατοιχεῖν. Hesych.* tamen habet, *ἀνατοιχάσαι* quod explicat, *περὶ* (l. *παρὰ*) *τοῖχον περιπατῆσαι, in latus ire.* i. e. *e latere in latus inclinare*, fluctibus huc illuc impellentibus, navem flectere, et cursum obliquare quando rectum non concedunt reflantes venti. Germanice *durchlegen.* Belgis *laveeren. Hesych. διάτοιχοι, οἱ ἀπὸ τοίχου ἐπὶ τοῖχον, qui e latere in latus navem dirigunt. Salmas. καὶ διάτοιχον* ex V. C. Idem. *ἀνατοιχεῖν* est, *cum navis dat latus.* Recentes Graeci *πλαγιάζειν* dixerunt. KUEHN.

διατοιχεῖν] MS. *διατυχεῖν*, vitiose, ut supra segm. 113. notabam *κύλην.* et hic recte statim *ἀνατοιχεῖν* habet. IUNG.

ἰδιωτικόν] *Phrynich.* p. 26. *ἀνατοιχεῖν* (in utramque partem vacillare) *μὴ λέγε, ἀλλὰ διατοιχεῖν.* vid. *Nunnes.* not. p. 29. SEB.

115.

περὶ σπιλάδων] Non est in C. A. habet tantum, *οἷς περιπίπτει ἡ ναῦς*, idque in medio textus. Abest titulus etiam a C. *Salmas.* caetera consentit cum C. A. Kuehn.

περὶ σπιλάδων] Sectionis huius titulus in MS. sic tantum. *οἷς περιπίπτει ἡ ναῦς.* Et sic hunc titulum laudat quoque *Brodaeus* ad *lib.* 3. *Epigr.* c. 22. Iung.

οἷς δ' ἔστι] MS. *οἷς δέ ἐστι.* Iung.

ἕρματα, ἕρματα κρ. etc.] *ἕρματα κρύφια, πέτραι ὕφαλοι* habet C. A. reliquis omissis. *ἕρματα κρύφια, πέτραι* desunt in C. *Salmas.* Kuehn.

ἕρματα, ἕρματα κρ. etc.] MS. *ἕρματα, ἕρματα κρ. πέτραι ὕφ.* absque priori voce *πέτραι. ἕρματα* vero et supra 26, 12. *Hesych.* *"Ερμακες, αἱ ὕφαλοι πέτραι* etc. Iung.

σκόπελος] Habet C. A. Kuehn.

σπιλάδες] MS. *σπηλάδες. Hesych. σπηλὸν, σκληρόν.* Iung.

βράχη] Lat. *brevia:* vadosa quaedam in mari spacia, quorum meminit *Virg. Aen.* 1, 115. vid. *Brod. Miscell.* 6, 24. Seb.

βράχη] Sunt *brevia.* Kuehn.

χοιράδες] A porco dicuntur. Saxa sunt in mari, aliquantum prominentia, ut de longinquo porco natanti similia videantur. Nos ad imitationem Graecae dictionis *scrophulas* vertimus. Gualth. *Suid. χοιράδες, πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐξοχαὶ, ἢ ὄχθη πετρῶν. Schol. Eurip. χοιράδα* vocari dicit *πᾶσαν πέτραν ἐξέχουσαν καὶ περικλυζομένην θαλάσσῃ, σπήλαιον ἔχουσαν* ad v. 1265. *Androm.* Seb.

χοιράδες] Sunt *petrae ex aquis surgentes. ἄκραι προνενευκυῖαι,* promontoria excurrentia in pelagus, quae et *προπετεῖς* et *ἁλιτενεῖς* dicuntur. Kuehn.

ἄκραι χειμέριοι] *Brodaeus*, loco dicto, ad Epigramma Antipatri, quod incipit,

πᾶσα θάλαττα, θάλαττα· τί κυκλάδας, ἢ στενὸν "Ελλης
κῦμα, καὶ ὀξείας ἠλεὰ μεμφόμεθα;

Adfert haec, ibique *ὀξείας* exponit *ἄκρας.* Iung.

προνενευκυῖαι] In MS. deest. Iung.

τραχεῖς αἰγιαλοί] P. V. *τραχὺς αἰγιαλός.* Seb.

τραχεῖς αἰγιαλοί] C. A. *τραχὺς αἰγιαλός.* Kuehn.

τραχεῖς αἰγιαλοί] MS. singulari, *τραχὺς αἰγιαλὸς*, ut et *Pal. vet. Seb.* eo nimirum numero, quo sequuntur cetera. Iungerm.

ἠϊὼν] A. ἠιὼν. *Odys.* ε, 156.
ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων.
Mosch. Id. 3, 37. εἰναλίαισι παρ' ἠόσι μύρατο δελφίν. SEB.

ἀβαθὴς] Est in A. cum editiones caeterae ἄβαθυς. PP. ἀβαθής. Sed infra IV, 161. editi etiam ἀβαθές. SEB.

ἀβαθής] C. *Salmas.* βαθύς. KUEHN.

ἀβαθής] ut *Seb.* edidit, ita et in nostro MS. est: itaque scribendum et supra segm. 101. putavi. IUNG.

116.

περὶ ὄμβρ. etc.] Titulus abest in MS. ut et alter sectionis XXIII. IUNG.

καὶ χιόνος] Uncinulis quidem inclusum est, sed extat tamen in C. A. Omisso ἐπικλυσμὸς haec cohaerent cum sequenti κάθοδος ὑ. in C. *Salmas.* KUEHN.

ἐπικλυσμὸς] MS. pro ἐπικλ. habet ἐπικατακλυσμός. IUNG.

ὑδάτων ἐπιφορά] Non habet C. *Salmas.* KUEHN.

κάθοδος ὕδατος, φορά] Ita distinguit ipse *Salmasius* κάθοδος, ὕδατος φορά. KUEHN.

κάθοδος ὕδατος, φορὰ] MS. κάθοδος, ὕδατος φορά. IUNG.

ἐκβολή] C. A. non habet nec C. *Salmasianus.* KUEHN.

ἐκβολή] In MS. deest ἐκβολή. IUNG.

πολὺς, ῥόθιος] πολὺς ῥόθος Cod. *Salmas.* KUEHN.

αἱ χεῖρες περιωλίσθαινον] MSS. αἱ χεῖρες ὠλίσθ. SEB.

αἱ χεῖρες περιωλίσθαινον] Hoc περιωλίσθαινον et seq. verbum non est in C. A. αἱ χεῖρες ὠλίσθαινον C. *Salmas.* KUEHN.

αἱ χεῖρες περιωλίσθαινον] MS. αἱ χεῖρες ὤλισθανον, ordine inverso, ut et *Seb.* MSS. Sed noster etiam ὤλισθανον, ut vides, pro vulgato, ὠλίσθαινον. Sic idem et sequentia περιωλίσθανον, ἀπωλίσθανον, παρεφέροντο, ἀπὸ τῶν κωπῶν ἐξέπιπτον, οὐκ ἐνῆν ἀναφέρειν τὰς κώπας. Sic haec omnia in MS. nostro, quae vulgatis videntur rectiora. Certe et in suis MSS. παρεφέροντο, ἀπὸ τῶν κωπῶν ἐξέπ. invenit *Seb.* Seq. sect. titulus in MS. non variat. IUNG.

παρεφέροντο etc.] MSS. παρεφέροντο. ἀπὸ τῶν κωπῶν ἐξέπιπτον. SEB.

ἐκ τῶν] C. A. ἀπὸ τῶν κωπῶν, ita et *Salmas.* qui nec titulum sequentem περὶ α. κ. β. agnoscit. KUEHN.

ἀνακόπτειν] C. V. ἀναφέρειν, *non poterant remi agitari, moveri in aquis, duci hinc inde.* KUEHN.

117.

ἀτραπή] Haec omnia sua fecit tecto nomine *Phavor.* in voce hac. KUEHN.

ἐξετρίφθη] C. A. ἐξεστράφη, nec habet sequens ἐτάραξε. C. *Salm.* ἐξετράφη, ἀπέσχε. Kuehn.

ἐξέπληξε] MS. ἐξέπληξεν, τὰς ψυχὰς ἐξεθορύβησεν, omisso simplici ἐθορύβησεν. Iung.

ἐθορύβησεν] C. V. ἐξεθορύβησεν, omisso sequenti, quod nec C. A. habet. Kuehn.

ταῖς γνώμαις] γνώμας in C. A. sed superscribitur αι. deinde bis extat, ἐπτοίησε τὰς γνώμας, ut infra sequitur. Kuehn.

δυσαντίβλεπτος etc.] P. V. δυσαντίβλεπτος, δυσπρόσιτος. Seberus.

δυσπρόσωπος] Non habet C. A. *Phavor.* legit ἀπρόσωπος, δυσπρ. C. *Salmas.* ἀπρόσοπος, unde facit ἀπρόσωπος quod repetitur pro δυσπ. abest etiam δυσπρόσοπτος a C. eiusdem. Kuehn.

δυσπρόσωπος] Deest in MS. δυσπρόσωπος. quae vox mihi hic non placet certe. *Pal. vet. Seb.* pro ea videtur habuisse δυσπρόσιτος. Iung.

118.

ὡς ἀποσκοτοῦν] Haec usque ad γνώμας desiderantur in C. A. Kuehn.

ἐκπτοῆσαι] C. V. ἐκποιῆσαι l. ἐκπτοιῆσαι. Kuehn.

παμμεγέθης] Non est in C. A. Kuehn.

παμμεγέθης] Deest in MS. παμμεγέθης. Iung.

ἐξεταράχθη] ἐξεταράχθη deest in MS. Iung.

ἐξεβόησε] MSS. ἐξεβόμβησε, indeque pro ἐξετύπ. A. ἐξετύπωσεν. pro ἐνέπεσε A. et P. V. ἐνέπνευσε, pro ἐμπλήρωσε omnes tres MSS. ἐπλήρωσε. interea de caeteris unus altero plura omittit. Seb.

ἐξεβόησε] ἐξεβόμβησε C. A. quod convenit cum sequenti, quamvis nec illud cum duobus sequentibus in eodem sit Codice. Caeterum τῷ ἐξεβόμβησε superscriptum erat ἐξεβίβησε. pro ἐξεκτύπησεν *Salmas.* ἐξετύπωσεν. Kuehn.

ἐξεβόησε] Deest in MS. cum ἐξεβρόντησεν. pro περιεβόμβ. vero hic est in MS. ἐξεβόμβησεν. quod e suis MSS. quoque observat *Seberus.* alterum tamen sequitur. Iung.

περιεβόμβησεν etc.] Hoc ordine in MS. ἐξεκτύπησεν, ἐπεβρόντησεν, περιεβόμβησεν, ἐνέπεσεν etc. Iung.

ἐνέπεσε] C. A. ἐνέπνευσε. sed malim vulgatum. ταῖς ἀκοαῖς ἐνηρείσθη *graviter impulit, percussit aures.* C. *Salmas.* ἀνέπνευσε τ. α. Kuehn.

ἐπηρείσθη] MS. *ἐπειρείσθη*, *ἐπλήρωσε τὰς ναῦς*. Sane vulgatum *ἐμπλήρωσε* non placet, quum videtur potius *ἐνεπλήρωσε* dicturus fuisse. scribamus itaque *ἐπλήρωσε*, ut e suis MSS. etiam *Seb.* confirmat. Iung.

ἐμπλήρωσε] l. *ἐνεπλήρωσε*, vel, ut habet C. A. *ἐπλήρωσε*, ut et pro composito *ἐμπλέοντας*, *πλέοντας*. Kuehn. *ἐπήρωσε*, *sauciavit*. Toup.

ἐμπλέοντας] MSS. *πλέοντας* simpl. Seb.

ἐμπλέοντας] MS. *πλέοντας*, pro *ἐμπλέοντας*. et *ἐῴκειμεν*, pro *ἐῴκεισαν*. quam utramque scripturam et in MSS. *Sebero* fuisse didicimus ex illius Notis. Iung.

ἐποίησεν] P. V. *πεποίηκε*. et mox P. R. *ἐκκενωφωμένους*. MSS. *ἐῴκειμεν*. Seb.

ἐῴκεισαν] Uterque Codex, *ἐῴκειμεν*. quod et *Salmasius* in suo Codice legit *ἐῴκειμεν*. Kuehn.

119.

περὶ ναυμαχίας etc.] Titulus est in C. A. *περὶ ναυμαχίας* tantum. C. *Salmas.* non habuit eundem titulum. Kuehn.

περὶ ναυμαχίας etc.] Titulus sect. XXV. in MS. *περὶ ναυμαχίας*. nec plura. Iung.

τὰ δὲ τῆς ναυμ.] *τῆς δὲ ναυμ.* Seb.

τὰ δὲ τῆς ναυμ.] C. A. *τὰ δὲ ναυμαχίας*. *Salmas.* *τῆς δὲ ναυμαχίας*. Kuehn.

αἱ μὲν φέρουσαι τριήρεις] MS. *αἱ μὲν φέρουσαι*, *τρ.* Iungerm.

μακρὰ πλοῖα] Caesari *naves longae* de bello Gall. lib. 3. cap. 9. et aliis. Tametsi Caesaris *interpres* Gr. quem anno superiore *Goth. Iungermannus*, felicissimus magni illius avi sui *Ioach. Camerarii* aemulator, publici iuris fecit, maluerit vertere *ναῦς μεγάλας*. vid. et *Gyrald.* fol. 624. Seb.

καὶ στόλαρχοι] In MS. deest, *καὶ στόλαρχοι*. Iung.

ναυαρχία] Non extat in C. A. Kuehn.

ναυαρχία] Hoc ordine MS. *τριηρ. πεντηκ. ναυαρχία*. Iungerm.

τὸ ὄνομα] Partic. *τὸ* abest in MS. Iung.

120.

οἱ δὲ ἐρέται, ζύγιοι, θαλάμιοι, θρανῖται] Remigum in triremi ordines tres erant. *θαλάμιοι* scil. *ζύγιοι* et *θρανῖται*. *Θαλάμιοι* infimi erant, qui inferiorem remorum ordinem aquae proximum tenebant: medii erant *ζύγιοι*, quos quidam a *Livio socios navales* dictos putant: supremi autem omnium *θρανῖται*. Vel, ut alii volunt, et *Aristophanis interpres* tra-

dit: θρανίτης ἐστὶν ὁ πρὸς τὴν πρύμναν· ζυγίτης ὁ μέσος· θαλαμίτης ἡ θαλάμιος ὁ πρὸς τὴν πρῷραν. Et sic navis, iuxta *Pollucis* sententiam, quam supra posuit, in tres partes iuxta longitudinem dividetur. primamque quae ad proram est θαλάμιοι· mediam ζυγῖται· ultimam vero iuxta puppim θρανῖται occupabunt. Verum cum haec non alio certiore signo, quam coniecturis assequi possim: idem a Lectore, quod doctissimus et acerrimi iudicii vir *Lazarus Bayfius*, postulo, aequum scil. benevolumque animi iudicium. Sequuntur postea πληρώματα, per quae classiarii milites intelliguntur: quos et a *Livio supplementa* dici comperimus. GUALTH.

οἱ δὲ ἐρέται] Ad ἐρέται *H. Steph.* in ora codicis sui adscripsit, αὐτερέται. IUNG.

μάχιμοι] Hos quidem cum αὐτερέταις iungit *Thucyd.* lib. 1. quasi eosdem, ut *Bayf. de re nav.* docet: ut locum supra ad segm. 95. p. 142. attuli. IUNG.

τὰ μὲν τῆς νεὼς] MS. mendose τῆς μὲν τῆς νεώς. IUNG.

χαλκέμβολα] MSS. χαλκοῦ ἔμβολα. SEB.

χαλκέμβολα] C. A. divisim χαλκᾶ ἔμβολα. *Salmas.* καὶ χαλκοῦ ἔμβολα. KUEHN.

χαλκέμβολα] καὶ χαλκᾶ ἔμβολα, ὅθεν καὶ χαλκέμβολοι αἱ τριήρεις. MS optime, ni fallor; prope sic et MSS. *Seberi*, qui χαλκοῦ ἔμβολα habent, et etiam αἱ ante τρ. IUNG.

χαλκέμβολοι τριήρεις] MSS. χαλκ. αἱ τρ. SEB.

τριήρεις] C. V. αἱ τριήρεις. ita et *Salmasii.* KUEHN.

κνημῖδες] MS. κνημίδες. IUNG.

δόρυ δρέπανον] C. V. iungit haec duo legitque, δορυδρέπανον, bene. Nam in navibus horum usus erat in praecidendis eminus rudentibus et velis scindendis. *Appianus* lib. V. de B. C. δρέπανον δόρασι περιθέσθαι, quem locum *Interpres* non cepit. videatur *Dio* lib. 39. *Strabo* l. 4. κατέσπων οἱ Ῥωμαῖοι τὰ ἱστία δορυδρεπάνοις. vid. infra segm. 137. KUEHN.

δόρυ δρέπανον] Omnino scribe, ut in MS. δορυδρέπανα una voce, ut et infra I, 137. est, et X, 144. in MS. ubi vulgo deest. vide de his falcibus *Sigonium* I. *Emendat.* II. ubi certe hunc locum adferens quoque δορυδρέπανα habet. IUNGERM.

σιδηραῖ] C. A. σιδηραί. male. KUEHN.

ἐμβολάς] P. R. ἐμβολάς. et mox MSS. ἀντεσόφιζον τὰς θύρας πρ. sed P. R. θύρσ. συντηροῦντες. SEB.

ἐπιβολάς] In C. A. superscriptum τῷ ἐπὶ ἐμ. ut legatur ἐμβολάς. quod non differt h. l. a vulgato. Kuehn.

ἀντεσοφίζοντο] C. V. ἀντεσόφιζον τὰς θύρσας. ita legit et *Salmas.* qui et pro ὅπως, quod deinde sequitur, habet ὅπερ. Sed malim ἀντεσοφίζοντο, contra excogitarunt sophisma bellicum. Kuehn.

ἀντεσοφίζοντο] MS. ἀντεσόφιζον τὰς θύρσας προσηλ. quo pacto et *Seb.* MSS. voculae sequentes desunt in nostro MS. Iungerm.

προσηλοῦντες] C. A. συντηροῦντες, unde legerem συνηλοῦντες, *clavis configentes ad latera navium. Gl. Cyrilli* συνηλῶ, *conclavo.* συνήλωσις, *conclavatio.* Kuehn.

πρὸς τὰ τειχίσματα] C. A. τοιχίσματα. *Hesych.* τοῖχος τοῦ πλοίου, ἡ πλευρά. In C. *Salm.* deest πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν. Idem pro ὅπως, ὅπερ legit. Kuehn.

πρὸς τὰ τειχίσματα etc.] *Falckenburgius* eodem plane modo ut C. *Salmas.* verba illa: πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, non agnoscit.

ὀλισθάνῃ] C. A. ὀλισθαίνῃ. et mox ἀντιλαβεῖν, sine κοντοῖς, et ita etiam C. V. nec C. *Salmas.* κοντοῖς habuit. Kuehn.

ὀλισθάνῃ] ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντ. ἀντιλαβεῖν, MS. quod ultimum ita et in *Pal. vet. Seb.* κοντοῖς dein deest in nostro. Iungerm.

ἀντιλαβήν] P. V. ἀντιλαβεῖν. Seb.

121.

πληρώματα] De his copiose *Bayf.* ubi de partib. navium. Iung.

ἐντελῆ] *Interp. Classiarii vero milites dicuntur perfecti.* malim, *nauticus exercitus integer vel iustus.* constabat autem ille *nautis, remigibus, militibus classiariis:* quibus cum bene instructa navis est, tum dicitur habere ἐντελῆ πληρώματα. Ubi vero aliquid ex dictis defuit, tum ἔφθαρται τὰ πληρώματα. εὐδόκιμα sunt *probata, spectata.* Kuehn.

ἐντελόμισθα] Classiarii remigesque et nautae, quibus integrum solidumque stipendium persolvitur. *drachma* sc. *Attica* in singulos dies. οὐκ ἐντελὴς μισθοφορὰ, erat τριώβολον. *Thucyd.* l. III. p. 183. et 184. et l. VIII. p. 577. *Xenoph.* l. I. Totidem dederunt et *Thracibus* μαχαιροφόροις Athenienses apud *Thucyd.* lib. VIII. p. 502. Navem ἐντελόμισθον *Lysias* ob magnos sumptus, qui in eam fiebant, ἀδδηφάγον vocavit, quod vocabulum retinere debuit Latina

versio, vid. *Hesych. Harpocrat. Suid.* et *Phavor.* qui omnes prolixi de hoc *Lysiae* dicto in ἀδδηφάγος et ἀδδηφαγία. *Interpres* sibi habeat suos *inclytos mercenarios.* Kuehn.

ἀδδηφάγον] MS. ἀδηφάγον εἴρηκεν. Sic et infra segm. huius libri 181. uno δ. MS. ἀδηφάγοι. Sed *Salmantic. Cod.* hic ἀντιφάγον habet, quod mihi certe non persuadebit. Audi *Harpocrationem*, ad hunc locum apte: ἀδδηφάγους τριήρεις Λυσίας λέγει ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρίᾳ, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. καὶ ἀδδηφάγον πεντηκόντορον Φίλιστος· λέγοιεν δ' ἂν τὰς ἐντελομίσθους, καὶ πολλὰ ἀναλισκούσας. et metaphoram exponit ibid. Iung.

ὡς ἑτέρως] C. A. ὡς ἕτερον. Kuehn.

καὶ ἀσυγκρότητα] Haec C. A. non habet. Kuehn.

καὶ ἀσυγκρότητα] Deest, καὶ ἀσυγκρότητα. Iung.

πλώϊμοι νῆες] MS. πλόϊμοι νῆες. Iung.

ἄπλοοι] C. A. in textu habet ἄπλοι, cui superscriptum ἄπλοοι i. e. *ad navigandum ineptae.* ἄπλους ποιεῖν est, *reddere inhabiles, ad navigandum*, quod sit in pugnis navalibus. ἄπλοια apud *Thucyd.* p. 426. est cum naves tempestate adversa in portu detinentur vel alia navigandi impedimenta sunt. Kuehn.

ἀθαλάσσευτοι] *Nondum in mare deductae e navalibus*, quibus opponuntur, πολὺν χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι. Kuehn.

ἀκραιφνεῖς] C. *Salmas.* pro ἀκραιφνεῖς l. ἀκριφνεῖς. Kuehn.

ἀκραιφνεῖς] MS. male ἀκραιφνῆς. Iung.

διεψηγμέναι] Infra VII. 191. *Ναῦς διαψυχωμένη.* Nescio autem an διαψυχόω alibi etiam extet. Verum *Thucyd.* lib. 7. f. 496. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψῦξαι, *Naves* (nobis) *subducere non licet, ut* (eas expurgemus, exsiccemus, atque quodammodo) *recreemus.* Nec nihil videtur huc facere quod verba *Hom. Il.* λ, 620.

οἱ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων etc.

Scholiastes exponit: πρὸς ἄνεμον ἐπιστραφέντες τὸν ἱδρῶτα ἐξηραίνοντο. Seb.

διεψηγμέναι] Uterque Codex ut et *Salmasii* διεψυγμέναι, et ita legendum etiam infra VII, 191. quamvis in C. A. legatur ἡ δὲ διεψυχισμένη, quod verae lectionis manifesta indicia prae se fert. Est autem διαψῦξαι τὴν ναῦν, *navem in terram subducere*, et palangis imponere, ut refrigescat, humiditasque aëri et ventis siccanda relinquatur, aliisque modis a vitio nimiae humiditatis servetur. Kuehn.

διεφηγμένα] MS. διεψυγμέναι, probe et rectius quam vulgatum διεψηγμέναι. non male certe, videtur enim id opponi quasi illi quod mox sequitur διάβροχοι. Et διαψῦξαι ναῦς, ut etiam noster Seberus adnotavit apud Thucydidem, habes lib. 7. in Niciae ad Athenienses epistola, quod Scholiastes διακαθᾶραι exponit, ubi et statim ante alterum διάβροχοι. Totus locus est: νῦν δὲ αἵ τε νῆες διάβροχοι (σεσηπυῖαι, σχολ.) τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἔφθαρται. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψῦξαι. Sed hostibus, ait statim, ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέρας μᾶλλον ἐξουσία. non possumus dubitare, quin ad eum locum noster respexerit. Iung.

διεψηγμέναι] Consentit cum MSS. Falckenburgius itidem legendo διεψυγμέναι.

ἀραιαί] C. V. ἀρεαὶ male. rimosae. διάβροχοι sunt madore penitus hausto vitiosae Thucydid. pag. 492. Kuehn.

ἀραιαί] MS. ἀρεαί. Iung.

122.

τὸ δὲ φυλάττειν] C. V. ῥήματα. τὸ δὲ φυλάττειν. Kuehn.

τὸ δὲ φυλάττειν] MS. ῥήματα. τὸ δὲ φυλ. Sed credo voluisse loco tituli ponere illam voculam, ῥήματα, ut mox segm. 123. ὀνόματα, loco tituli habet MS. Iung.

ἐφορμεῖν] Retinenda in versione haec vox. Vult enim Pollux Graecis dici ἐφορμεῖν, cum naves hostiles in portu vel alibi deprehensae observantur ab aliis navibus, ne possint elabi. simile iudicium esto de ἀνθορμεῖν, προσορμεῖν, περιορμεῖν, ἐξορμεῖν, προσορμίσασθαι, quae omnia sunt verba propria et τεχνικὰ rei nauticae peritis. ἐξορμεῖν est proficisci cum navibus, e portu solvere. vid. Gloss. Veter. Kuehn.

προεκπλεῦσαί ποι] MS. προσεκπλεῦσαί π. vulgatum et mox segm. 124. Iung.

ποι ἐξορμεῖν] προεξορμεῖν Falckenburgius, id est, prius e portu solvere. ante reliquas naves exire. quod mihi prae vulgato valde placet, et a praecedenti προεκπλεῦσαι quoque confirmari videtur.

προορμεῖν] MSS. προσορμεῖν. προορμεῖν autem mox P. R. reponit pro προσορμίσασθαι. Seb.

προορμεῖν] προσορμεῖν MS. noster, et MSS. Seb. Sed antecessit iam modo id verbum. Iung.

προσορμίσασθαι] MS. προσορμίσασθαι. Iung.

προσκαθῆσαι] MSS. προσκαθῆσθαι. et A. νῆσοι (quae vox abest a PP.) πολ. Seb.

προσκαθῆσαι] Uterque Codex προσκαθῆσθαι. quod usitatius in obsidionis sensu. τὸ νήσῳ est in C. A. cum navibus circumsidetur insula, περιορμεῖν est *Thucyd.* τῆς νυκτὸς ἅπασαι περιώρμουν *noctu vero omnes navibus insulam obibant aut circum insulam naves stabant in ancoris*, l. IV, *Histor.* KUEHN.

προσκαθῆσαι] MS. προσκαθῆσθαι νήσῳ πολιορκητικῶς, ἀπὸ νεῶν περιορμεῖν καί. et videtur omnino προσκαθῆσθαι scribendum, ut et MSS. *Seberi* habuere. IUNG.

προσκαθῆσαι] προσκαθῆσθαι etiam legit FALCK.

περὶ τὸ χῶμα] *Agger*, Graece χῶμα, erat οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι προβεβλημένον, προσορμήσεως ἕνεκα καὶ ἀγορᾶς τῶν ναυτῶν, *structura in portu procurrens, ut naves ibi appellerent et nautarum esset forum.* vid. *Pollux* infra l. IX. c. 8. Locus *Demosthenis* extat in de *Corona* τριηραρχίας hunc in modum: ψήφισμα γὰρ ὑμῶν ποιησαμένων, ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἕνης καὶ νέας ἐπὶ (*Pollux* l. περὶ) τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμήσῃ, δῆσαι καὶ τῷ δικαστηρίῳ παραδοῦναι. *vobis enim psephisma facientibus, quicunque non ante ultimum mensis diem navem circa choma in aquis stantem habiturus esset, eum vinciendum iudicioque sistendum esse.* KUEHN.

περὶ τὸ χῶμα] *Demosth.* ἐπὶ χ. ut infra dicam ad IX, 54. IUNG.

123.

τὸ ἆθλον] τὸ abest a C. A. KUEHN.

τὸ ἆθλον] Vide *Bulenger.* de Spol. Bell. c. 13. quod de coronis agit, ubi ait, Coronas Graecis inter praemia frequentes fuisse: et *Pollucem* hinc ita laudat: περιορμίζων τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα πρῶτος στέφανον ἆθλον ἔλαβε. *in obsidenda urbe primus appellens navem ad aggerem, coronam accepit* etc. *Pollucis* contextus tamen aliter habet paulo; verum χῶμα istud et infra IX, 34. nominatur, ubi notavi, et hunc locum quoque adfero, quem noster hic innuit, qui est in oratione περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας. oratio vero quae mox hic nominatur alia est, et inscribitur in *Demosthene*, ὁ πρὸς Πολυκλέα περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος λόγος. et putem etiam hic emendandum ita pro τριηραρχήματος, ut se invenisse indicat in *Pal. rec.* et *Aug.* MS. *Seberus*: praesertim quum noster quasi ἐπεξηγητικῶς addat: ἐπιτριηράρχημα δὲ etc. IUNG.

περὶ τοῦ τριηραρχήματος] P. V. et A. περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχ. et sic mox sequitur. nec aliter habet inscriptio orationis *Demosth. advers. Polycl.* fol. 706. vid. *Bud.* *Comm. Gr. ling.* col. 166. SEB.

περὶ τοῦ τριηραρχήματος] C. A. legit ἐπιτριηραρχήματος. KUEHN.

ἐπετριηράρχησεν] MSS. ἐτριηράρχ. SEB.

ἐπετριηράρχησεν] C. A. ἐπ omittit, quamvis *Oratio Demosthenis* π. ε. consentiat cum vulgata lectione. KUEHN.

ἐπετριηράρχησεν] MS. noster ἐτριηράρχησεν, nec aliter MSS. *Seb.* Sed vulgatum mutandum tamen non est: cum verbum ἐπιτριηραρχεῖν hic locum habeat optime. et apud *Demosth.* in ea περὶ τοῦ ἐπιτριηρ. occurrat. IUNG.

αὐτῷ] MS. αὐτοῦ, pro αὐτῷ. IUNG.

ἀναγαγέσθαι] Non est in C. A. παραναπειρᾶσθαι, est *exercere remiges* in portu et ad pugnam navalem praeparare. Eius nomen est ἡ ἀνάπειρα. KUEHN.

ἀναγαγέσθαι] Deest ἀναγαγέσθαι. in MS. IUNG.

προσαναπειρᾶσθαι] Iterum mendose MS. πρὸς ἀναπειρᾶσθαι. IUNG.

ἐξορμεῖν] MSS. ἐξορμᾶν. et P. R. quidem ita: τὴν δὲ ναῦν ἐξορμᾶν, καὶ τό. SEB.

ἐξορμεῖν] C. A. etiam legit ἐξορμᾶν. quod et *Hesych.* agnoscit, utrumque tamen in usu est. C. *Salm.* ἐξορμᾶν. KUEHN.

ἐξορμεῖν] Pro ἐξορμεῖν, habet MS. ἐξορμᾶν τὴν ναῦν. Quemadmodum *Seberi* MSS. et recte. *Thucydideum* enim. Sic ἐξορμῶντες ναῦν ex historico eo adferunt. ἐξορμεῖν vero iam praecessit segm. 122. IUNG.

ἐκπλεῖν] A. ἐκπεριπλεῖν, περιπλ. SEB.

ἐκπλεῖν, περιπλεῖν] C. A. et *Salm.* ἐκπεριπλεῖν quod idem significat cum περιπλεῖν, nimirum aperto latoque mari classem hostium modo a tergo, modo a lateribus, modo a fronte invadere et qua datur occasio perrumpere. Iunctum huic τὸ διεκπλεῖν est, i. e. per mediam hostium classem erumpere et inter erumpendum remos detergere, latera convellere, aliisque modis affligere, et conversa navi iterum a tergo aggredi hostem. vid. *Thucyd.* I. VII. 511. et l. I. p. 33. ex *Scholiis Suidas* sua habet in περιπλεῖν, unde *Scholia* possunt corrigi duobus locis in καθίσταται sc. et τεμόντων. KUEHN.

ἐκπλεῖν] MS. ἐκπεριπλεῖν, π. ut *Aug. Seber.* IUNG.

ναῦν] Post τὸ ναῦν C. V. 'ΟΝΟΜΑΤΑ καὶ α. etc. legit. KUEHN.

ναῦν] Post ναῦν sequitur in MS. titulus: ὀνόματα. et sectio nova incipit: καὶ τὰ ὄν. etc. IUNG.

ἀναγωγή] Ita dicta est speciatim navigatio e Graecia ad Troiam et vice versa e portu ad Troiam in Graeciam, ut *Hesych.* docet. In genere notat navis egressum e portu quovis in altum. KUEHN.

ἐπίπλους] Ita dicitur accessus hostilium navium non simplex, sed animo confligendi. KUEHN.

περίπλους] Τὸ περίπλους plane non adest in C. A. KUEHN.

περίπλους] Deest περίπλους in MS. IUNG.

124.

στῆσαι] P. V. συστῆσαι. SEB.

τὰς ναῦς] Hic subiicit distinctionem commaticam C. A. recte. Nam haec verba etiam ad seqq. spectant. KUEHN.

κατὰ στοῖχον] Hic etiam interpungerem. Tres enim modi nominantur ordinandarum navium. primus est κατὰ στοῖχον, alter στῆσαι τὰς ναῦς πυκνὰς *densare seriem navium*, cui opponitur στάσις ἐκ διαστημάτων, ita constituere naves, ut intervallum sit in medio illarum. KUEHN.

κατὰ στοῖχον] MS. mendose κατάστοιχον πυκνᾶς ἐκ δ. IUNGERM.

ἀρθῆναι τὰ σημεῖα] *Cum signum ad proelium erigitur, ut ab omnibus videatur.* KUEHN.

ἀντανάγεσθαι] Hoc et seq. verbum notat, *hostium classi occurrere, naves contra in hostem agere.* προσεπιπλεῦσαι in margine C. A. est. KUEHN.

προεκπλεῖν] πρόπλοι naves sunt velociores, quae primo ante alias in hostem faciunt impetum, et hoc est προεκπλεῖν. Interdum quae citius instructae sunt, provolant, ut aliis detur tempus se instruendi. KUEHN.

ναυμαχῆσαι] Non extat in C. A. KUEHN.

ναυμαχῆσαι] Desunt in MS. ναυμαχῆσαι, et ἀναῤῥῆξαι, καταδῦσαι. IUNG.

παρεξειρεσίαν] *Dirumpere navem in prora vel puppi qua vacua est a remigio. Thucydides* passim utitur vocabulo, imprimis lib. VIII. p. 508, 510, 513. KUEHN.

παρεξειρεσίαν] Παρεξηρεσίαν MS. IUNG.

ποιῆσαι] P. R. ποιεῖν. SEB.

αὐτάνδρους] αὐτάνδρ. καταδῦσαι, naves cum ipsis viris demergere. SEB.

Cum supplementis demergere] αὐτάνδρους καταδ. naves cum ipsis viris dem. *Dion. Halicarn.* 2. *Antiq. Rom.* fol. 82. πολλοὶ δ' ἐν θαλάττῃ στόλοι διεφθάρησαν αὔτανδροι. *Hesych.* αὔτανδρον, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν. SEB.

αὐτάνδρους] Hic in margine C. A. scriptum est: ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον, ὥσπερ πόλιν τοὺς πολίτας *a continente* (significat) *id quod continetur*, *ut civitatem dicimus cives.* dicitur et ναῦς αὐτοῖς ἀνδράσιν ἑλεῖν, *navem cum ipsis viris capere.* Kuehn.

αὐτάνδρους] MS. αὐτάνδρους καταδῦσαι, errore proclivi. Jungerm.

ἀναδήσασθαι] Male C. A. ἀναδύσασθαι. nec melius *Interpres*, qui legit ἀναλύσασθαι, quia reddit *dissolvere.* Solebant autem victores, qui κατεναυμάχησαν, *pugna navali hosticas naves superaverant*, interdum quas devicerant naves caesis victoribus religare ad suas naves et post se trahere inanes tanquam spolium. *Thucyd.* l. I. οἱ Κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν, ἃς καταδύσειαν πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο etc. ita enim legerem istum locum, cuius mala distinctio fecit ut *Scholia* explicarint σκάφη de carinis submersarum navium, sine necessitate. Vult enim *Thucyd.* quod Corinthii non pro more traxerint religatas a suis puppibus scaphas hostium, sed potius ad caedem hominum demersis navibus se converterint. Idem lib. II. τῶν νεῶν τινας ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς, ubi *Valla* aberrat in versione, dicens: *quod quasdam depressas naves traxerint inanes*; quomodo enim trahere potuerunt naves, quas in mare depresserant? nec redit ad se *Valla* in seqq. ubi τὰς ἑαυτῶν ἀφείλοντο, inquit, ἃς ἐκεῖνοι τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. ἄνδρας δὲ τοὺς μὲν πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. si ita locus legatur, omnia bene inter se conveniunt, quod secus est in vulgato. conf. eundem lib. IV. p. 316. Kuehn.

αἰχμαλώτους λ.] C. *Salmas.* τριήρεις interserit, quasi legendum sit, αἰχμαλώτους τριήρεις λαβεῖν. Kuehn.

ἐφέλκεσθαι] P. R. ἐφελκύσασθαι. Et mox P. V. cum A. ita: εἰς ἐμβολὴν ὑπαγαγεῖν, (P. R. ἐπαγ.) εἰς τροπ. Seb.

125.

εἰς ἐμβολήν] Recte C. A. non agnoscit distinctionem ullam post ἐμβολήν, quod *Interpr.* perpulit, ut verterit, *et hoc quidem in congressum dicitur. navim retro agere, repellere. de fuga autem dicimus, detinere puppim vel puppim ferire* sine ullo sensu. melius ita: *ad faciendum impetum navim retro agere*, ἀνακρούσασθαι, *ad fugam vero*, πρύμναν κρούσασθαι est. πρύμναν κρούεσθαι, inquit *Scholiast. Thucyd.* l. I. ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν, μὴ στρέψαντα τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἢ

ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, ῥᾷον τιτρώσκωνται. vid. et *Budaei* C. L. G. p. 537. *Iunii Adag.* p. 217. Kuehn.

εἰς ἐμβολήν] MS sic distinguit, εἰς ἐμβολὴν ὑπαγαγεῖν, εἰς τοὐπίσω τὴν ναῦν ἀνακρούσασθαι. recte ni fallor, et sic etiam *Pal. vet.* et *Aug. Seberi.* Iung.

ὑπαγαγεῖν] C. *Salmasii* ἀπαγαγεῖν. Kuehn.

τὸ δὲ εἰς φυγὴν π. κ.] Non habet haec C. *Salmas.* Kuehn.

τὸ δὲ εἰς φυγὴν, πρύμναν κρούσασθαι] Cum C *Salmas.* consentit *Falckenb.* qui similiter haec non habet.

καὶ τρ.] καὶ deest in MS. Iung.

τραυματισθεῖσαν] *ICtus armamenta, navis membra* vocat, et amissam perditamque dicit *peremptam*, eadem metaphora. *Thucyd.* passim *vulneratas naves* ait, et *Horatius malum* habet *Africo saucium.* ita et *Herod. in Urania*, ἡμίσεαι τῶν νεῶν τετρωμέναι ἔσαν. C. *Salmas.* ad hanc locutionem apponit notam ἴσως ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον λέγοι· ὥσπερ λέγομεν πόλιν τοὺς πολίτας. conf. segm. praecedentis Notam 44. Kuehn.

πεπονηκυίας] C. A. πεπονημένας in textu, ad marginem vero est vulgata lectio, quam praefero. *Thucyd.* l. VII. ἠνάγκαζεν ἐπισκευάσαι τὰς ναῦς, εἴ τις τι ἐπεπονήκει, *reficere naves cogebat, si quae parte aliqua laborarent.* Kuehn.

ἐπισκευάσαι] In MS. ἐπισκευάσαι deest. Iung.

ζεῦξαι] *Succingere quassas naves, Appian.* l. V. B. C. ἐκ τῶν δυνατῶν διαζωννυμένους τὰ σκάφη, *pro copia praesenti succingentes scaphas.* in *Actis Apostol.* βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον. Kuehn.

ἐκ νεῶν] PP. ἐκ νεώς. Seb.

ἐκ νεῶν καὶ] C. A. ἐκ νεὼς ἀποβαίνειν *descendere alicubi in hosticum, exscendere, exscensionem facere.* C. *Salmas.* pro ποῖ τῆς πολεμίας legit male, ποιητῆς, quae vox dividi posset in ποῖ ἢ et τῆς ubi ποῖ et ἢ aequipollent. Kuehn.

λείαν] λίαν in MS. erat, sed superscripto ab alia manu ει. Iung.

126.

περὶ στρατ. ὀνομ.] Titulus hic non fuit in Codice, quo *Salmasius* usus est. Kuehn.

περὶ στρατ. ὀνομ.] Huius Capitis X. hic est titulus in MS. Στρατιωτικὰ ὀνόματα. Quum vero bona pars istius in nostras manus pervenerit, benignitate clariss. consobrini nostri, *Ludovici Camerarii*, Consiliarii Palatini, uti avus

noster opt. memoriae haut certo paulo melius quam *Gualtherus*, est interpretatus, illas schedas hic tibi describere volui, nec spero eam operam fore ingratam. Iung. (*Haec vero quia continua serie in MSto* Iungermanni *coniuncta fuerunt, nobis consultius visum fuit ipsi textui illa subiungere, ut eo facilius cum graeco et versione* Gualtheri, *in qua data opera hic nihil mutavimus, conferri possint.*)

σκευοφόροι] Gl. *Cyrilli* σκευοφόρος *Vasifer, Sarcinator, Calones.* ὑπασπιστής, *Armiger, Protector*, in iisdem *Glossis.* ἱππαγωγός hic virum designat equis curandis praefectum, alias supra segm. 83. notavit navem equis vehendis destinatam. ἱππόκομος C. A. male, aliud enim est ἱππόκομος: vid. de *different. Cyrillum.* Kuehn.

περὶ τῶν μαχομένων etc.] Hunc titulum non agnoscit C. A. nec *Salmasii.* Kuehn.

περὶ τῶν μαχομένων etc.] Huius sectionis secundae titulus deest in MS. Iung.

καὶ τῶν μαχομένων] Modum instruendi aciem veteribus observatum praeter militaris rei scriptores copiose describunt *Alexander ab Alexandro* libr. 4. cap. 7. et *Livius* Dec. I. lib. 8. Gualth.

πλευρά] C. A. πλευραὶ καὶ κέρατα, δεξιὸν, εὐώνυμον. Kuehn.

πλευρά] MS. πλευρὰ, καὶ κέρ. δεξιὸν, εὐών. Iung.

τοῖχος] C. V. στοῖχος. recte. vid. *Tactica Aeliani, Aeneae*, et aliorum, et στοιχεῖν. *Salmas. Codex* τεῖχος male. Kuehn.

τοῖχος] στοῖχος. Falck.

ἐφεξῆς εἶναι] Non est in C. A. Kuehn.

127.

πρωτοστάτης] MSS. προστάτης. P. R. et mox similiter. Seber.

πρωτοστάτης] C. A. πρωστάτης, et ita legit in suo *Salmasius* bis. πρωτοστάτης latine *Antistes*, ἐπιστάτης *Substes*, παραστάτης *Astes*. Kuehn.

πρωτοστάτης] MS. πρωτοστάτου. Malim fere πρωτοστάται. *Aelian. Tact.* τοῦτο (πρῶτον τάγμα) δὲ μέτωπον, καὶ πρόσωπον καὶ παράταξις, καὶ ζυγὸν, καὶ στόμα, καὶ ἡγεμόνες, καὶ πρωτοστάται. καὶ πρωτολοχία καλεῖται. Sic *Orbicius*: τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον (ὃ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι) Πρωτοστάται, καὶ ὁ ἡγούμενος Πρωτοστάτης. Sed MS. lectio πρωτοστάτου non damnanda videtur, quam et in *Salmantic.* Cod. reperit *Schottus*. Iung.

πρωτοστάτης] πρωτοστάτου *Falckenb.* *Hesych.* Πρωτοστάτης, ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος. Adi et *Eustath.* ad Il. *N.* vers. 126. ubi δευτεροστατῶν quoque meminit.

ὑπ' αὐτὸν] MSS. παρ' αὐτόν. Seb.

ὑπ' αὐτὸν] C. V. ὁ δὲ παρ' αὐτῶν. C. A. ὁ δὲ παρ' αὐτόν. consentit Cod. *Salmasii.* Kuehn.

ὑπ' αὐτὸν] Pro ὑπ' αὐτὸν, MS. παρ' αὐτόν. Iung.

ἐπιστάτης] *Salmas.* legit ἐπιπαραστάτης. Kuehn.

ξύζυγον] MSS. ζυγόν. Seb.

ξύζυγον] C. A. et C. V. ζυγόν. *Salmas.* l. ἐν τῷ βάθει ζυγόν. Kuehn.

ξύζυγον] MS. pro ξύζυγον simpliciter ζυγόν, bene. sic enim et MSS. *Seberi.* vide de his omnibus, licet non ad hunc locum, tamen non parum illustrantem, ut omnia, illum Encyclopaedias Solem *Casaubonum*, Not. ad lib. II. *Polyaeni*, in Cleandrida. An vero si illud MSS. retineamus sic distinguendum: τὸ δὲ ἐπὶ πᾶσιν ἐν τῷ βάθει ζυγὸν, οὐρὰ etc. ut τὸ iungatur cum ζυγόν. Video certe et avum meum sic iunxisse τὸ ξύζυγον vulgatum, in versione sua. Et firment satis haec, *Orbicii* gemina plane: τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, Οὐρὰ καὶ Οὐραγός. Iung.

ξύζυγον] *Falckenb.* cum reliquis MSStis consentit itidem legendo ζυγόν.

οὐραγοί] Pro οὐραγοί C. A. οὐραγόν h. l. οὐραγὸν idem est cum οὐρὰ qui agmen claudit, meliori genere, οὐραγὸς dicitur *Tergiductor*, ergo τὸ οὐραγὸν et ὁ οὐραγὸς Auctori ὁμώνυμα sunt. Idem Codex pro οὐρὰ habet οὐράον, sed terminatio ον punctis notatur. Forte fuit οὐραῖον quod eiusdem est significationis cum οὐρά. *Phavor.* in στρατὸς ita legit hunc locum: ὁ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, οὐρὰ, οὐραγία καὶ οὐραγός. Kuehn.

οὐραγοί] *Homero* ὁ οὐραγὸς dicitur ὁ ὀτρύνων τὰς φάλαγγας, Il. *Δ.* vers. 125. ad quem locum *Eustath.* ita: Μηριόνης δὲ πυμάτας, φησὶν, (Ὅμηρος) ὤτρυνε φάλαγγας. οὐραγὸς δηλονότι ὤν. οὐρὰ γὰρ καὶ κατὰ Ξενοφῶντα, τὸ ὀπίσω τῆς φάλαγγος, ὥσπερ στόμα καθ' Ὅμηρον, ὁ τόπος τῶν προμάχων. vide et *Hesych.* v. οὐραγοί.

καλοῦνται] C. V. male κακοῦνται. Kuehn.

τὸ σύμπαν στράτευμα] MSS. τὸ δὲ σύμπ. στρατιὰ, στράτευμα, στρατιῶν. στρατιὰ et στρατεία quid differant, docet *Schol. Thucyd.* lib. I. fol. 7. ann. 10. Seb.

τὸ σύμπαν] C. A. τὸ δὲ σύμπαν, στρατιὰ, στράτευμα, στρατιωτικόν. C. V. etiam habet στρατιά, *Pausanias* tamen στρατεία usurpat passim pro στρατιὰ quod frustra *Sylburgius* corrigit. Kuehn.

τὸ σύμπαν στράτευμα] MS. ita: τὸ δὲ σύμπαν, στρατιά, στράτευμα, στρατιωτικόν. illo στρατὸς et altero στράτευμα omisso. Et certe vix credam a *Polluce* illud alterum στράτευμα profectum, verum a Librario vel glossariis. Rectius etiam στρατιὰ quam vulgatum στρατία. v. *Ammonium*, vel potius *Herennium Philonem*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων. Sic itaque legendum puto: τὸ δὲ σύμπαν, στρατός, στρατιά, στράτευμα etc. nec nobis repugnant MSS. *Seberi*. Iung.

στρατάρχης] Hoc et sequens non est in C. A. nec ibi extat titulus, περὶ ἀρχόντων. Kuehn.

στρατάρχης] Desunt in MS. στρατάρχης, στραταρχία. Iungerm.

πεντάς.] MS. πεμπτάς. quo firmatur illud *Xenophontis*, quod 7. Ἑλληνικ. est, ἀφ' ἑκάστης δὲ τῆς πεμπτάδος εἷς ἡμεροφύλαξ κατελείπετο. ubi in novissima *Leunclavii* editione orae libri additum: πεμπάδος male. Sic lib. 2. *Cyropaed.* ὡσαύτως οἱ δεκάδαρχοι τὰς δεκάδας, καὶ οἱ πεμπάδαρχοι τὰς πεμπάδας. et in margine: πεμπτάδαρχοι τὰς πεμπτάδας. Sicut et mox ibidem post, et antea paulo, eadem varietas. ubi *Leunclavius* priore editione inclinavit eo potius ut πεντάδας et πενταδάρχους, sicuti apud *Pollucem* esset, legere maluerit. posteriore vero editione πεμπτάδας et πεμπταδάρχους *Xenophontea* esse statuit, propter locum in 7. Ἑλληνικ. quem iam attuli: aitque *Pollucem* communem dialectum sequutum esse. Quod non putasset, si in MS. πεμπτὰς exstare scivisset etiam apud *Pollucem*. infra tamen Segmento sequenti quoque in MS. est πεντάδαρχοι, ut vulgo. Idem *Leunclavius* et in Ἱππαρχικῷ *Xenoph.* πεμταδάρχους, et πεμπτάδαρχοι reponit, pro vulgatis πεμπαδ. quae nimirum Aeolicae dialecto convenientiora. Ἐν τοῖς Ὀρβικίου περὶ τῶν περὶ τὰ στράτευμα τάξεων vero quoque legitur: ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται Πεμπάς, ὁ δὲ ἄρχων Πεμπάδαρχος. Iung.

128.

περὶ ἀρχόντων] MS. titulum nullum agnoscit. Iung.

συστράτηγοι, καὶ ὑποστράτηγοι] MS. συστρατηγοί, καὶ ὑποστρατηγοί. Iung.

ὑποστράτηγοι] Non est in C. A. Kuehn.

οἱ ἀποχειρ. etc.] Particula οἱ abest, ut et ἀποστράτηγοι, quod vocabulum tamen in margine alia manus adposuit, si-

quo post ἀποχειροτ. posito, ut ibi insereretur. Et tamen in MS. ipso post οὐραγοὶ ea vox demum sequitur. ταξίαρχοι deest etiam. Sic autem est, ne quid ambigas: καὶ ἀποχειροτονηθέντες, καὶ οὐραγοὶ, ἀποστρατηγοὶ (sic enim est in textu scriptum) καὶ μυρίαρχοι, καὶ χιλίαρχοι (hoc male omissum in nostra editione ab operis: quod repones) καὶ λοχαγοὶ etc. Iungerm.

ἀποστράτηγοι] *Demosth.* contra *Aristocr.* ἀποστράτηγον ποιεῖν *abrogare alicui ducatum. Abacti ducatu duces* Festus. *Abacti magistratus dicebantur, qui coacti deposuerunt imperium.* vid. infra lib. VIII. c. VIII. sect. 7. Kuehn.

ταξίαρχοι] Non est in C. A. at sequenti versu καὶ χιλίαρχοι legitur ante, καὶ λοχαγοί. Kuehn.

δεκάδαρχοι] P. V. et A. δέκαρχοι, καὶ πεντάδ. P. R. δέκαρχοι καὶ πένταρχοι. Seb.

δεκάδαρχοι] C. A. δέκαρχοι, πένταρχοι. huc pertinet στρατήγιον quod erat locus ubi *Hipparchus* consultabat cum aliis principibus. *Vitruvius* lib. V. c. 9. *strategei* meminit Smyrnensis, ubi *Baldus* in *Lexico* dicit locum fuisse, ubi conveniebant milites, et *Sophoclem* in *Aiace flagellifero* accepisse pro castris *Attico* more, ut ait *Scholiastes.* malim συνεκδοχικῶς accipere. *Suid.* Στρατήγιον, ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ· sed sequentia arguunt legi debere στρατηγοῦ, ait enim duces concurrisse πρὸς τὸ στρατήγιον ad *principia castrorum,* ad *praetorium.* Huc pertinet illud *Demosthenis,* διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον. Kuehn.

περὶ ἱππάρχων] Abest titulus a C. A. nec satis respondet argumento. Kuehn.

περὶ ἱππάρχων] Titulus in MS. non est. Iung.

Θηβαίων δ' ἴδιον] Haec verba ascripta sunt margini C. A. Kuehn.

μέρει, πολ.] MS. post μέρει non distinguit: et forte rectius ita distinguas: καὶ Ἀθηναίων, ἐν μέρει πολέμαρχος. et alia enim ad *Polemarchum* spectabant, ni fallor, quaedam, ut infra VIII, 91. etc. Iung.

πολέμαρχος] Atheniensibus ex parte proprius est qui dicitur *Polemarchus.* ἐν μέρει dicit, quia et *Aetolis* aliisque erat suus πολέμαρχος. *Salmas.* ex C. V. ἐμφέρει pro ἐν μέρει legit. Kuehn.

129.

ταγός] Thessalis proprium vocabulum, quod in versione fuit retinendum cum aliis eiusdem generis. *Xenoph.* l.

VI. de *Iasone*: ταγὸς τῶν Θετταλῶν καθειστήκει· ἐπεὶ γε μὴν ἐτάγευσε. Unde apparet ταγεύειν esse fungi imperatoris munere apud Thessalos. Kuehn.

ξεναγός] P. R. ξεναγωγός. Seb.

οὐ πρὸς] MS. ὁ πρὸς, sed super illud ο est υ positum, emendandi causa, ab aliquo. Iung.

λόγου] Cod. *Salmas.* χρόνου. Kuehn.

ὁπόταν τακτικὸν etc.] MS. ὁπότ' ἂν τακτικὸν ἢ στρατηγικὸν ὑμῖν συντιθῶ βιβλίον, ὁπότε καὶ περὶ πλαγίου, καὶ τοῦ ἐπὶ τὸ μέτωπον κλῖναι etc. interiecta desunt. Iung.

τακτικὸν] *Cum librum vobis de disciplina Tactica et imperatoriis artibus composuero, tum ista et alia ex ordine declarabo.* Kuehn.

ὅτε] C. A. ὁπότε, sed praecedens ὅταν ostendit legendum, τότε. C. *Salm.* ὁπότε. Kuehn.

περὶ πλαισίου] C. A. πλαγίου. C. V. περὶ πλάγιον. C. *Salm.* περὶ πλαγίου. Kuehn.

ἐπὶ μέτωπον] De quibus *Tactica* videantur. Kuehn.

ἐπ' ἀσπίδα κλῖναι] ἐπ' ἀσπίδα κλῖναι, id nil aliud est quam ad sinistram deflectere, et sese obvertere: sicut ἐπὶ δόρυ, ad dextram, ut erudite docet *Lipsius* lib. V. de milit. Rom. dial. 12. Sic ὁ πάνυ *Casaubonus Theophrasti* verba charact. περὶ ὀψιμαθίας· ἐπὶ τὸ δόρυ καὶ ἐπὶ ἀσπίδα, transfert, *quomodo fiat in acie conversio ad dextra, quomodo item ad sinistra.* Et sic videtur apud *Heliodorum* l. IX. Aethiopic. in magno Persarum et Aethiopum proelio accipiendum illud: παρεκτείναντες γὰρ ἐπ' ἀσπίδα τὰς φάλαγγας οἱ *Αἰθίοπες*, καὶ τὸ πολὺ βάθος τῶν τάξεων εἰς μῆκος ἑκατέρωθεν ἐπαναγόντες etc. nec cepisse interpres qui: *Expansis enim phalangibus in formam scuti orbicularem*, etc. Certe nostri hic *Polluqis* interpres plane stupere videtur, qui ἐπ' ἀσπίδα et ἐπὶ δόρυ, *clypeum* et *hastam* nobis exponit. Sed illius παραφράσματα adnotare, hoc esset peculiaris operis, et maioris quam esset interpretatio ipsa: idque exspectamus a *Sebero* nostro, vel plane interpretationem novam, si aliquando parabitur nova editio. Iung.

ἐπ' ἀσπίδα κλίναι] ἐπ' ἀσπίδα *ad sinistram.* Huc facit elegans illud *Scipionis* ἀπομνημόνευμα dicentis ad militem quendam clypei pulchritudinem subinde ostentantem: turpe esse virum Romanum plus in sinistra (id est clypeo) quam in dextra (id est gladio) fiduciae ponere. Vid. *Polyaen. Strategem.* VIII, 16. 4.

καὶ κινήσεων etc.] P. V. et A. *ἐργ. καὶ κιν.* Seb.

καὶ κινήσεων etc.] MS. *καὶ ἔργων καὶ κινήσίων*, ut et *Seb.* MSS. Iung.

καθέκαστα] Cod. *Salm.* *καθ' ἕκασται.* Kuehn.

εὐνοματία] P. V. et A. *εὐνωμοτία.* P. R. *εὐωμοτία.* Sed vide potiusne scribendum: *ἐνωμοτία.* *Suid.* *Ἐνωμοτία, τάξις τις στρατιωτικὴ ἀνδρῶν ε' καὶ κ' παρὰ Λακεδαιμονίοις. εἴρηται δὲ, ἐκ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείψειν τὴν τάξιν.* etc. Seb.

εὐνοματία] Uterque Codex melius *ἐνωμοτία*, de qua *Xenoph.* in *Rep. Lacedaem.* C. *Salmas.* etiam *εὐνομοτία*, unde facit *ἐνωμοτία.* Kuehn.

εὐνοματία] Quaenam *εὐνοματία* ista? Bene MS. *ἐνωμοτία*, sicut legendum vidit et *Camerarius* avus, qui *Enomotia*, *iurata manus.* Nec *Seberum* nostrum fugit, qui *Suidae* locum profert. Et hinc *κατ' ἐνωμοτίαν* et *ἐνωμοτάρχας* apud *Xenoph.* lib. III. et IV. *Ἀναβάσ.* habes. De *μόρᾳ* autem quae hic et apud *Lucianum* *μοῖρα*, v. ex *Plutarcho* *Brodaeum* ad lib. I. *Antholog.* c. 5. non longe a fine. Iung.

ἐννωματία] *ἐνωμοτία καὶ μόρα* legit *Canterus*, non male. utrumque agnoscit et *Hesychius*, quem vide sis, ut et *Harpocrat.* voce *Μόρων.* quanquam mihi *μορῶν* potius legendum videtur. *ἐνωμοτία* habet et *Falck.*

μοῖρα] Latinis etiam, *moera.* Laconice *μόρα.* *Interpretis, disciplina militaris et officium* hic non quadrant. vid. *Xenoph.* de *Rep. Lacedaem.* *Harpocr.* *Cragium* et *Meursium.* Kuehn.

130.

καὶ ὁπλιτῶν] C. A. *περὶ ὁπλιτῶν.* *Salmas.* non legit in suo hunc titulum. Kuehn.

καὶ ὁπλιτῶν] In titulo sect. V. MS. duas ultimas voculas *καὶ ὁπλ.* non habet. Iung.

σκευῆς] *σκευὴ* denotat varia armorum genera quibus miles instruitur ad pugnam. unde *ὁμόσκευοι* dicuntur, qui armis utuntur iisdem. Kuehn.

οἱ ἄνδρες] MS. *ὦ ἄνδρες.* mendose credo. Iung.

τὴν μὲν σκευὴν] MSS. *τὴν μὲν γὰρ σκ.* et mox P. R. *ῥητέον.* Seb.

τὴν μὲν σκευὴν] *τὴν μὲν γὰρ σκ.* MS. ut et MSS. *Seb.* Iungerm.

ἐξοπλισίαν] *ἐξοπλησίαν* MS. noster. Iung.

σάγην] Vid. *Hesych.* in *σάγη σάγος σάκος, σεσάχθαι.* *καὶ εἶδος μάχης* legerim *κατ' εἶδος μάχης.* nam prout pugnae

species est, ita etiam variat armatura. Alias non apparet cur hic fiat mentio εἴδους μάχης. Firmat etiam coniecturam σάγη, quae est pars quaedam et certa armorum species, Celtae scilicet dicuntur σαγηφορεῖν etiam in proeliis, ut quibus praeter longum clypeum ἄλλο οὐκ ἦν ὅπλον σκέπη σώματος *Pausan.* lib. X. κλητέον non habuit *Cod. Salmasii* post σκευὴν sed post ὅπλισιν. KUEHN.

ὡς τοῦ στρατιωτικοῦ] C. A. καὶ τ. στ. C. V. στρατιώτου γένους ὄντος· ita et *Cod. Salmas.* KUEHN.

ὡς τοῦ στρατιωτικοῦ] MS. στρατιώτου γένους ὄντος, et statim ὁπλῖται. IUNG.

ὁπλῖται] *Pedites* dicuntur. KUEHN.

πάλιν δ' αὖ] C. A. πάλιν αὖ. *Salmas.* πάλιν ἂν, forte, inquit, πάλιν αὖ. KUEHN.

πάλιν δ' αὖ] MS. πάλιν αὖ π. quamvis absque accentuum notis. IUNG.

131.

εὔχειρες] Non habet C. A. nec *Salmasii.* KUEHN.

εὔχειρες] Deest in MS. εὔχειρες. IUNG.

σφενδονῆται] Vid. notas V. Cl. *David. Hoeschelii* ad libros *Chrysost.* de sacerdotio p. 524. SEB.

ἱππακοντισταὶ] Adde ἱππαιχμοι ex *Pind. Nem.* 1, 25. D. H. SEB.

ἱπποτοξόται] Male C. V. ἱπποτόξαι. KUEHN.

ἱπποτοξόται] MS. ἱπποτόξαι, δορατοφόροι καὶ ὑπασπ. καὶ σκ. absque κοντοφόροι. IUNG.

κοντοφόροι] κοντοφόροι non est in C. A. KUEHN.

ὑπασπισταὶ] C. A. σκευοφόροι ἱππαγοὶ καὶ ἄνιπποι. Sed ex correctione est ἄμιπποι, et ita habet C. V. C. *Salmas.* καὶ ὑπασπισταὶ καὶ σκ. ἵππασοι ἄνιπποι. KUEHN.

ἄνιπποι] A. ἄμιπποι. *Fr. Sylb.* ἄμιπποι vel ἄμφιπποι legendum, *H. Steph.* vero ἄφιπποι potius quam ἄμιπποι scripsisse *Pollucem* suspicatur. *Gualtherus:* Varia fuere apud veteres equitum genera, ἱπποτοξόται, ἱππακοντισταὶ, διμάχαι, et ἄμφιπποι. Apud *Pollucem* vitiose ἄνιπποι legitur. Sunt autem ἄμφιπποι (*Suid.* lib. de vocabulis officior. militarium: οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν ἵπποιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι· οἳ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου, ὅταν ἡ χρεία καλεῖ) quos Latini *desultores* vocarunt, qui duobus equis ephippiis carentibus vecti, ab uno in alium, si usus requirat, transiliunt. Equi ipsi *desultorii* dicuntur. vid. et *Rhodigin.* lib. XXI. cap. 30. SEB.

ἄνιπποι] Pro ἄνιπποι, MS. ἄμιπποι. Scilicet rectum esse ἄμιπποι, quod et meus avus in sua versione posuit. Et

H. Steph. ad suum codicem adnotat: *ἄμιπποι vel ἄμφιπποι legendum, ut et in Lex. Tus. annotatum. At Hesych. sunt ἄμιπποι:* Haec ille, cui tamen *ἄμφιπποι* potius scripsisse *Pollux* hic videtur in Thesauro gr. ling. Prius tamen et *Rhodigino* id visum 21. antiq. 30. adfirmanti *amphippi* pro *anippi* apud *Polluc.* legendum: qui post tamen ait, forte scripsisse *hamippos Pollucem.* Tractat ibi de illis: ut ex dimachis, etc. cap. seq. 31. De *amphippis* lubet et locum, ab aliis non allatum, *Aeliani περὶ στρατηγ. τάξ.* cap. 38. adscribere: *τάττεται δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα μάλιστα πρὸς τοὺς περὶ τὸν Ἴστρον βαρβάρους, οὓς καὶ ἀμφίππους ἔλεγον, ὡς εἰθισμένους μεταβαίνειν ἀπὸ ἄλλων ἵππων εἰς ἄλλους.* Iung.

οὗτοι] Non est in C. A. nec *Salm.* Kuehn.

οὗτοι] Deest in MS. *οὗτοι.* Iung.

μεταπηδᾶν] C. A. *πηδᾶν.* Kuehn.

ἔργα] *Ut ad proelia equos haberent recentiores.* deinde, *ὅπως τε ὁδοὺς μακροτέρας ἀνύσοιεν, ut longioribus confectis itineribus minus defatigati essent.* conf. *Suid.* in *ἄμιπποι. Hesych. Διμάχαι οἱ λεγόμενοι ἄμιπποι, οἵτινες ὅτε μὲν πεζῇ, ὅτε δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται.* quae verba ita capienda videntur, ut *διμάχαι* quidem sint interdum dicique possint *ἄμιπποι* vel *ἅμιπποι*, cum ex equis pugnant, non tamen *ἄμιππος* sit *διμάχης* per omnia. Nam *ἅμιπποι* proprie equites sunt, qui duos una equos trahunt et alternis usurpant. Horum nomen *ὁμωνύμως* peditibus communicatur, quod soleant in acie immisceri equitibus pro usu bellico, imprimis *πρὸς ἐκδρομάς.* Ideoque recte *Pollux*, *ἦν δέ τι,* inquit, *καὶ ἕτερον εἶδος ἱππέων, διμάχαι.* Caeterum apud *Xenoph.* sub finem lib. VII. G. H. ter legitur *ἄνιπποι* pro *ἅμιπποι.* De Dimachis *Curtius* lib. V. c. 13. De *ἁμίπποις Eustath.* in *Odyss. ι.* Kuehn.

ὁδοῦ] MS. bene, *ὁδούς τε.* Iung.

ὁδοῦ] Consentit cum *Iungermanno Falckenb.* qui itidem habet *ὁδούς.*

μακροτέρας] P. R. *μακρᾶς.* Seb.

κατανύοιεν] P. V. *κατανύσειεν.* mox P. V. et A. *ἀτοπώτεροι,* sed parum ad rem. Seb.

132.

εὕρημα] Auget *Pollucem* voce *Falckenb.* legendo: *εὕρημα, εὐνάλω κουφοτέραν* etc.

κουφοτέραν] Codex uterque, *κουφότερον..π. ο.* et ita C. *Salmas.* Kuehn.

κουφοτέραν] MS. *κουφότερον π. ὁ. καὶ βαθύτερον* (sed su-

praescripta emendatio ab aliquo, βαρυτέραν) ἱππίας ἔχοντας (et pro hoc, ἔχοντες superpositum) σκ. IUNG.

βαρυτέραν] C. A. βαρύτερον. consentit C. Salmasii. KUEHN.

ἐξησκημένοι] C. Salm. ἐξησκημένην, quasi ad σκευὴν referatur. KUEHN.

ἀφ' ἵππου] MS. pro ἀφ' ἵππου, habet ἀμφίπου. IUNG.

ἱππευσίμοις] MSS ἱππασίμοις. quae forma etiam alibi extat. Ibid. A. et P. R. εἰ δέ τι εἰς. P. V. εἰ δέ τις ἄφιππα ἀφίκοιτο. SEB.

ἱππευσίμοις] Codex uterque, ἱππασίμοις. cui C. V. καὶ subiungit. KUEHM.

ἱππευσίμοις] MS. ἱππασίμοις, καὶ ἱπ. nec aliter MSS. Seberi. Sic infra segm. huius libri 186. amoveatur itaque illud ἱππευσίμοις. IUNG.

τοι] τι pro τοι est in C. V. Codex Salmas. facit cum MSStis in utroque. KUEHN.

τοι] Pro τοι, MS. τι. ut et Seberi duo. IUNG.

μὴ εἶεν] A. et P. R. μὴ εἶναι. SEB.

μήδε] Scr. μηδὲ ut est in MSS. SEB.

μήδε] MS. μὴ δέ. vel scribe μηδέ, ut MSS. Seber. IUNGERM.

Λύδιον] πάθημα Λύδιον fuit equitatus Lydis inutilis factus in proelio adversus Cyrum, qui immissis Camelis equos conturbaverat. Herodot. lib. I. Xenoph. lib. VII. Cyrop. KUEHN.

παρελάμβανεν] C. A. ita exhibet totum locum: παρελίμπανον ἐξεπίτηδες ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, παρεπομένοις ὑπηρέταις. equos relinquebant de industria ad hoc ipsum sequentibus ministris. KUEHN.

ἐξεπίτηδες] MS. ἐξεπίτηδες ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παρεπόμενος ὑπηρ. ut et Pal. rec. Seb. IUNG.

ἐπ' αὐτῷ τούτῳ] P. R. ἐπ' αὐτὸ τοῦτο. SEB.

τις] Abest τις a Codice Salmasii. KUEHN.

εὐθὺς ὁπλίτης ἦν] P. V. ὁπλίτης ἦν εὐθύς. SEB.

ὁπλίτης] Miles erat gravis armaturae, pedes scilicet. KUEHN.

133.

ἐκ χειρὸς χρήσιμα] Arma cominus manibus usurpanda, quo et pertinet sequens ἀγχέμαχα, ita enim legit C. A. non ἐγχέμαχα. Hesych. Ἀγχέμαχα, ὅπλα τὰ μὴ βαλλόμενα. KUEHN.

ἐγχέμαχα] MSS. ἀγχέμαχα. SEB.

ἐγχείμαχα] ἀγχέμαχα, βλήματα, βλητὰ, βέλη π. MS. omnia rectius. ἀγχέμαχα etiam Seb. MSS. Iung.

βλήματα] C. V. κλήματα, βλήματα. forte, ἀγκύλη, βλήματα. C. A. βλῆτα non habet, nisi quis malit, προβλήματα β. βλῆτα. nec Cod. Salmas. habet βλῆτα. Kuehn.

καὶ ἐπομφάλιον] Non est in C. A. nec Salm. Kuehn.

ἴτυς] ἰτὺς MS. uti et infra segm. huius libri 142. Iungerm.

οἰσυΐνη] Thucyd. lib. IV. τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὥπλισεν ἀσπίσι τε φαύλαις καὶ οἰσυΐναις ταῖς πολλαῖς, earum nautas scutis invalidis armat et salignis plerisque, vertit Valla. Kuehn.

ἀσπὶς ὠμοβοΐνη] C. A. non habet ἀσπίς. C. V. ὀωοβοΐης male. Herod. Polymn. λαισήϊά τε εἶχον ἀντ' ἀσπίδων, ὠμοβοΐης πεποιημένα, et iterum, ἀσπίδας δὲ ὠμοβοΐνας μικράς. vid. et Xenoph. pag. 266. Kuehn.

ὠμοβοΐνη] MS. ὁμοβοΐνη. Iung.

παρ' Ὁμήρῳ δὲ] C. A. Ὁμήρῳ. δὲ superscriptum. Locus Homeri est Iliad. 18. ubi Achillis describitur clypeus. Kuehn.

παρ' Ὁμήρῳ] Deest παρ' in MS. Iung.

ἀπ' ἀργύρου] MSS. ὑπ' ἀργύρου. Seb.

ἀπ' ἀργύρου] C. A. ὑπ' ἀργύρου. Kuehn.

κασσιτέρου] MS. κατιττέρου. λ. δ. κ. Νικίας π. κ. χ. μίξας κ. Iung.

134.

Νικίαν] P. R. Νικίας π. κ. χ. μίξας. Seb.

Νικίαν] Vid. Plutarchum in vita eius circa finem. C. V. Νικίας habet, et paulo post μίξαν. C. Salmas. πορφύραν καὶ χρυσὸν μιξ κοσμῆσαι τὴν ἀσπίδα. Kuehn.

λέγεται δὲ etc.] MS. γίνεται δὲ προμήκης ά. Iung.

λέγεται δὲ etc.] Consentit cum MS. Iungermanni Falckenb. legendo γίνεται pro λέγεται.

κυκλοτερὴς] MS. κυκλωτερής. Iung.

ἑτερομήκης] Altera sui parte longior, cui opponitur κυκλοτερής. Kuehn.

πέλτη Ἀμαζονικὴ] De Pelta Amazonica v. Brisson. lib. III. de regn. Pers. Iung.

Ξενοφῶν] Lib. V. Ἀναβ. Mosynoecorum gerris dicit εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ. Kuehn.

κιττοῦ] κιττὸς Att. pro κισσός. A. χρυσοῦ πετ. Seb.

πτέρυγες] Vid. omnino *H. Steph.* animadvers. ad adag. *Eras.* in adag. *Thessalorum alae.* Iung.

γύαλον] Vid. omnino *Pausan.* in *Phocicis* et *Homeri* Interpretes. unde γυαλοθώραξ, de quo nemo melius quam *Pausan.* l. c. p. 545. Kuehn.

ἡμιθωράκια] Unius tantum γυάλου, quibus pectus muniebatur videntur fuisse. non multum abludit quod Καρδιοφυλάκιον *Polybio* dicitur lib. VI. c. 21. cuius verba apud *Suidam* extant corrupta. est tamen, ubi illa aliquantisper iuvant *Polybium.* καρδιοφύλαξ παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως· ὃ προσετίθεντο πρὸ τῶν στέρνων· οἱ δὲ ἀντὶ τούτου, ἁλυσιδωτοὺς χιτῶνας περιετίθεντο περὶ τοὺς θώρακας. Hic primum otiose repetitur τὸ περὶ, illudque effecit, ut vel *Suidas* vel eius descriptor existimaverit deesse τοῦ ἁλυσιδωτοὺς, quo referatur, ideoque ipse infercivit χιτῶνας. vera autem lectio extat in ipso *Polybio,* θώρακες enim dicuntur ἁλυσιδωτοὶ, vel, ut *Pollux* ait, οἱ ἐξ ἁλύσεως. Caeteroquin τὸ προσετίθεντο monet, ut legamus in *Polybio,* ὃ προσετίθενται quam lectionem firmat ex *MSto* quodam Codex *Koenigsmannianus*: qui etiam annotat, vocem χάλκωμα in eius *MSti* margine tantum apparuisse. Kuehn.

ὀμφαλωτοὶ] Uterque Codex non habet, uti nec *Salm.* Kuehn.

ὀμφαλωτοὶ] Non agnoscunt membranae. Iung.

ὀμφαλωτοὶ] Neque agnoscit hanc vocem Falck.

φολιδωτοὶ] *Herod.* θώρακα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν in *Calliop.* vel, ut in *Polymn.* κιθῶνας etc. λεπίδος σιδηρέης ὄψιν ἰχθυοειδέος. in quo describendo facundi sunt Poëtae. Kuehn.

135.

στολὴ] A. et P. V. σπιλὰς ἀντὶ θ. quae vox aliena ab hoc loco. Rec. autem *Pal.* στολὰς παρὰ Ξενοφῶντι ἀντὶ θ. Is ergo lib. III. *Exped. Cyri* fol. 307. στολάδες καὶ θώρακες αὐτοῖς ἐπορίσθησαν. (ad quem locum notae *Io. Leunclavii* consulendae) et lib. IV. fol. 318. τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευρὰς, ubi *Leuncl.* interpr. *sagitta adacta per clypeum et indumentum in ipsas costas.* Seb.

στολὴ] Uterque Codex σπηλὰς per η, cui C. V. ο superscriptum habet, adeoque vera lectio est, σπολάς. *Xenoph.* et ex eo *Suidas* στολὰς, nisi et ibi σπολὰς legendum. *Hesych.* Σπολὰς, χιτωνίσκος βαθὺς, σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. *Aristoph. Avibus* innuit superindui tunicae solitam τὴν σπολάδα

ex pellibus confectam. Scholia ibidem inter alia, ἔφαπτον δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. quae verba cum aliis sua fecit *Suidas*. *Portusque* frustra suum N. L. illis allinit, videtur autem deduci ab ἐπιπολῆς, omisso σ, quod gestabatur ἐπιπολῆς, *supra aliam* vestem, ab ἐπιπολάζω. In *Glossis Scortea* δερματοχιτών. item *Scorteum*, σκύτινον, δερμάτινον. Gallorum *surtou* hic quadraret, nisi quod non constet ex pellibus. *Salmas.* legit σπιλὰς per ι. KUEHN.

στολὴ] MS. σπολὰς, pro vulgato στολή. Bene, vide infra VII, 70. IUNG.

περικεφαλαία, κυνῆ] περικεφαλαία κοινὴ MS. IUNG.

τούτου τὰ μέρη] C. A. τούτου μέρη. KUEHN.

τούτου τὰ μέρη] Particula τὰ deest ante μέρη in MS. IUNGERM.

ὑπὲρ τὸ μέτωπον] A. ὑπὲρ τῶν μετώπων. Idem tamen mox ὑπ' αὐτό. P. V. ὑπ' αὐτῷ. Indeque P. R. τὸ μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ. SEB.

ὑπ' αὐτὰ] Uterque Codex V. et A. legit ὑπ' αὐτό, quae lectio vulgata melior sive ad μέτωπον referatur sive ad κράνος. C. *Salm.* non habet τὰ μὲν ὑπὲρ etc. usque ad τῷ μέρει. KUEHN.

ὑπ' αὐτὰ] αὐτὸ MS. pro αὐτά. recte, scilicet μέτωπον. IUNGERM.

ὑπὲρ αὐτῶν] C. A. ὑπὲρ αὐτοῦ. C. *Salm.* ὑπ' αὐτὸ etc. γῆσσον. KUEHN.

γεῖσσον] MS. γεῖσον, scilicet γεῖσσον et γεῖσον reperiuntur. Hoc tamen et *Hesych. Suid. Etymologus* tantum. IUNGERM.

ὑακινθινοβαφὴς] *Xenophontis* est, qui lib. VI. de *Instit. Cyri* refert *Pantheam* marito *Abradatae* obtulisse inter alia χρυσοῦν κράνος καὶ λόφον ὑακινθινοβαφῆ *cristam hyacinthino colore tinctam.* KUEHN.

περὶ τὰς χεῖρας] C. V. περὶ ταῖς χερσί, quod eodem recidit. KUEHN.

περὶ τὰς χεῖρας] περὶ ταῖς χερσὶ MS. IUNG.

ὁμοίως τῷ μέρει] *aeque ac membrum, manus dicuntur.* Salm. *manus, manicae, manicillae*, χειρομάνικα. KUEHN.

χεῖρες καλοῦνται] A. καλοῦνται χεῖρες. SEB.

χεῖρες καλοῦνται] Vid. *H. Mag.* III. Miscel. 2. deinde MS. κνημῖδες, sine καί. IUNG.

136.

ξίφους λαβὴ] A. et P. V. λαβή, καὶ προλαβὴ καὶ τελαμών, οὗ. SEB.

ξίφους λαβῇ] C. A. ξίφους λαβῇ καὶ προλαβῇ. Salmas. ξίφους καὶ προλαβῇ. Kuehn.

ξίφους λαβῇ] ξίφους λαβῇ καὶ προλαβῇ, ξ. ut et infra MS. X, 144. Iung.

κωπίς] A. sic quoque. PP. κοπίς, quod gladii genus. *Xenoph.* lib. I. *Cyrop.* fol. 5. ἔχειν δὲ δεῖ τοὺς ἐξιόντας τόξα παρὰ τὴν φαρέτραν, καὶ ἐν κολεῷ κοπίδα, ἢ σάγαριν. ubi *Leuncl.* ad marg. κοπίδες appellabantur *gladii minores leviter curvati, falcibus similes* autore *Curtio* (lib. VIII. circa finem) Infra lib. IV. pag. 111. *Cyrop.* ψιλὰς μαχαίρας dixit, i. *gladios exiles.* Seb.

κωπίς] C. V. κοπὶς recte, est enim a κόπτω. *Interpres* hic migrat terminos. Copidi enim tribuit quod balteo debetur, ex illo enim dependet gladius. *Gloss.* κοπὶς ἡ μάχαιρα. *Cultrum.* κοπὶς l. et *Salm.* Kuehn.

κωπίς] κοπίς, pro κωπὶς recte, et id avus meus interpretatur. *Interpres* vero vulgatus plane delirat. Caraphractus Persicus apud *Heliodorum* lib. IX. inter alia describitur, κοπίδα ὑπὸ τὴν πλευρὰν παρῃρτημένος. Saepius apud *Xenoph.* eius gladii mentio. Vide et *Brisson.* lib. III. de reg. Pers. Nisi quis κώπη apud *Pollucem* scribendum autumet: qui certe et infra capulum, κώπην, ut in MS. inter gladii partes non omittit X, 144. Iung.

κουλεός] In C. A. υ punctis notatur, ut superfluum, extat nihilominus tam κολεὸς quam κουλεός. Gl. *Philox. Vagina*, κολεός, ξιφοθήκη *Vetus Onomast. Vagina*, θήκη, κουλεός. Kuehn.

κουλεός] MS. κολεός., rectius, ut et idem infra X, 144. siquidem illud alterum Ἰωνικώτερον. Iung.

ξυστός] MSS. ξυστόν. *Hesychius*: Ξυστόν, ἀκόντιον, δόρυ κατεσκευασμένον. *Suid.* Ξυστόν, δορύλλιον, ἀκόντιον, καὶ τὸ τέλειον δόρυ. *Xenoph.* IV. *Cyrop.* fol. 111. Θώρακας καὶ τὰ ξυστὰ ἔχοντας ἀεὶ ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχεῖσθαι. lib. VII. fol. 193. Ξυστοφόροι Πέρσαι dicuntur. Vide infra X, 143. Seb.

ξυστός] Uterque Codex ξυστόν, quod praeferendum vulgato. *Hesych.* quidem habet: Ξυστόν, ἀκόντιον, δόρυ κατεσκευασμένον, καὶ τόπος ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. Unde quis posset suspicari, ξυστὸν gemina significatione et Athletarum *Xystum* et hastam signare. Differentia tamen inter ξυστὸς et ξυστὸν salva manet, cum enim hasta est, τὸ ξυστὸν, τὸν ξυστὸν vero dicimus cum porticum significat. Haec levis observatio non levem usum habet in Lexicis Glossariisque.

Ex gr. Gloss. Philox. passus διάστημα μεταπονυπαθων, ex quo legit *Vulcanius* Διάστημα, μετὰ τὸν ὕστατον, ut, *sequitur non passibus aequis*. sed fallitur toto coelo, non animadversa ambiguitate vocabuli *passus*. Notat enim non tantum διάστημα *ein schritt*, verum etiam eum, qui aliquid cum molestia laborisque sensu perpessus est, unde legerem, μετὰ πόνου παθῶν. Alia id genus Lectori se exempla ingerent quam plurima. Pro κάμωξ *Salmas.* l. καμακίς. KUEHN.

ξυστὸς] ξυστὸν MS. bene. Nec tamen non et alterum in usu. *Ammon.* περὶ ὁμ. καὶ διαφ. λέξ. Ξυστὸς, τό τε ἀκόντιον, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ πρώτῳ, etc. ubi *Vulc.* emendat Ἡροδότῳ. apud quem tamen lib. I. est: τὸ ξυστὸν etc. Et sane noster MS. etiam infra X, 143. καὶ ξυστὰ δ' ἂν εἴποις. etiam in militis instrumento. *Agath.* lib. III. de Dilimnitis. ξυστούς τε γὰρ ἐπιφέροντας καὶ δαρίσσας etc. IUNG.

κοντὸς] MS. κόντος, ut et apud *Hesych.* scribitur. IUNG.

δουροθήκη] C. A. δουροδόκη. C. V. δουροδοθήκη. in qua posteriori coaluit gemina lectio in unam, putemque superscriptum θη τῷ δο in textum ipsum receptum, cum tantum innueretur illo, recte etiam dici δουροθήκη. praetulerim tamen hoc quidem loco δουροδόκη vel δορυδόκη, quia praecedit ἡ θήκη τοῦ δόρατος, dummodo ad v. seq. referatur. *Salm.* l. δουροδόκη. KUEHN.

δουροθήκη] MS. δουροδόκη, quod certe placet. vide *Hesych. Suid.* et *Favorinum* in Ἱστοδόκη. Apud *H. Iun.* nomencl. est δοροθήκη *Poll.* in *Hastarum theca*. Quod et *Rhodiginus* videtur agnovisse, 24. antiq. 18. ubi *dorothecen Polluce* vocari ait. Sed MS. noster sibi constat, infra quoque VII, 156. et X, 143. δουροδοκη habens. IUNG.

σαυρωτὴρ] Vide infra X, 143. et *Hier. Magium* miscell. III, 2. SEB.

σαυρωτὴρ] C. V. σαυρωτὴρ per ο mendose, exscriptoris vitio. Est autem σαυρωτὴρ hastae spiculum inferius. *Glossae* in genere reddunt, *Cuspis*. KUEHN.

σαυρωτὴρ] MS. σαυρωτὴρ, uti et infra X, 143. de hisce et seqq. aliquid etiam *Rhodig.* loc. cit. V. et *Hier. Magium* 3. miscell. 2. ubi in σαυρωτῆρι (quam vocem et depravatam esse posse, et scribendum στύρακι) dissensum *Eustathii* et *Pollucis* indicat. Diversitatem sane scriptionis et avus noster supra in versione sua innuit, ubi et ad lacertam in ἰγυάῳ vocis respici monet, quod et *Magius* docuit

ibidem. Pro *ἀγγώνων* (*δοράτων* genus) ima parte quoque *σαυρωτῆρα* nominat *Agath.* lib. II. IUNG.

τὸ δὲ μέσον] P. R. *καὶ τὸ μέσ.* SEB.

ἀγκυλίσασθαι] MSS. *ἐναγκυλ.* SEB.

ἀγκυλίσασθαι] Uterque Codex et *Salm.* *καὶ τὸ ἔργον ἐναγκυλίσασθαι* quod praefero vulgato. *amentare* Latinis, ut *ἀγκύλη amentum.* KUEHN.

ἀγκυλίσασθαι] MS. *καὶ τὸ ἔργον ἐναγκυλίσασθαι, τ.* quamvis male ibi sit duabus vocibus *ἐν ἀγκ.* IUNG.

ἐπιδορατὶς] C. A. *ἐπιδουρατὶς*, sed *υ* punctis notatum. KUEHN.

στύραξ] Hastae pars posterior, quae manu tenetur: vel ut alii dicunt, *τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι*, inferior hastae vertebra, seu acies quam terrae infigere solent. Haec adnotanda duximus, ne iuvenes dictionis huius significatione fallerentur, quoniam inter anterioris cuspidis nomina a *Polluce* ponitur. GUALTH.

στύραξ] *στύραξ* et *ἐπιδορατὶς* adfert hinc *Iun.* nomencl. in *Mucro.* IUNG.

137.

ἦν δὲ καί τινα δόρατα ναύμαχα] *Homer. Iliad.* o. vers. 389. et 675. KUEHN.

ἦν δὲ καί τινα δόρατα ναύμαχα] MS. *Ἦν δέ τινα δόρατα ναυμάχα.* verum *τὸ ναύμαχα* hic *προπαροξυντέον* praecipit *Eustath.* ad *Ἰλ.* o. Quando enim *παροξύνεται*, aliud significare, ut *ναυμάχος ἀνήρ.* habes istud et apud *Herodotum* Polymn. c. 89. IUNG.

Ὅμηρος] *Ὅμηρος Iliad.* O. 389. *Scholiastae* sunt *μακρὰ δόρατα τὰ πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια.* SEB.

ἐκ συμβολῶν] C. A. *καὶ ἐκ συμβόλων* a recto *τὸ σύμβολον.* *Salm.* *συμβολῶν.* mallem vulgatum. *Gl. Cyrill.* *συμβολὴ commissura* etc. *συμβολὴ συναρμογῆς iunctura.* Vereor autem ut locus hic sit mutilus, neque enim dicit ex quibus iungantur *δόρατα ναύμαχα* quod omnino fieri debuit. Legerem igitur *ἐκ συμβολῶν δρεπάνης καὶ δόρατος δορυδρέπανον.* vide imprimis *Appian.* lib. V. B. C. et quae supra notata sunt ad segm. 120. n. 95. Notum satis quod *δορυδρέπανον* nihil aliud sit quam falx praelongo hastili infixa. KUEHN.

ἐκ συμβολῶν] *ἐκ συμβόλων* MS. de *δορυδρεπάνοις*, ut supra dixi, *Sigon.* I. Emend. 11. IUNG.

ἑτερόστομος] *Securis ex altera tantum parte secans,* quod *Interpreti* omissum. *Salm.* C. *πέλκυς.* male. Kuehn.

ξυΐνην] Al. *ξυήλη.* quae *Hesychio* *Ξιφίδιον*, *ὅ τινες δρέπανον λέγουσιν.* unde colligi ait *H. Steph.* parum inter se differre *ξυήλην* et *κοπίδα.* vid. et *Nic. Crag.* de Rep. Laced. 4, 3. Seb.

ξυΐνην] Rectius *ξυήλην* ex *Xenoph.* p. 265. et aliis. *Salm.* *ξενίην.* Kuehn.

ξυΐνην] *ξυΐνη*, alias *ξυήλη.* v. *H. Steph.* thes. graec. ling. Iungerm.

ξυΐνην] *Falckenburgius* habet *ξυήνην*, ex quo facili mutatione *ξυήλην* legerem. *ξυήλην* certe non tantum *Hesychius*, id quod *Sebero* iam annotatum, habet, sed et *Eustath.* ad *Hom. Il. Λ.* ad versum 639. qui illud per *μαχαίριον περὶ τὴν ζώνην* explicat, et Doricum esse ait, vel Aeolicum pro Attico *κνῆστις.* quod bene convenit cum iis quae *Hesychius* de voce *κνῆστις* habet, modo et ibi pro vulgato *κωπὶς*, *κοπὶς* legatur. quam vocem paulo superius nostro *Polluci* MSSti quoque restituerunt, et *Cl. Salmas.* uti postmodum adverti, illam iam restituendam vidit.

σφενδόνη] De *σφενδόνη* copiose Foes. Oecon. *Hippocr.* Iungerm.

καὶ τὰ τόξου μέρη] Uterque Codex *καὶ τοῦ τόξου κέρας καὶ νεῦρα.* (C. V.) *ὁ ἰστός.* Kuehn.

καὶ τὰ τόξου μέρη] MS. *καὶ τοῦ τόξου κέρας, καὶ νεῦρα καὶ οἰστὸς*, et mox *οἰστά.* Iung.

Θουκυδίδης] Locus *Thucydidis* est lib. IV. *Ξυγγρ.* ubi *Lacon.* quidam captivus interrogatus ab inimico, an qui pugnantes occubuissent, honesti fortesque viri fuissent, respondet, *πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον* (*λέγων τὸν οἰστὸν*) *εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε, δήλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς τε λίθοις καὶ τοξεύμασι διεφθείρετο.* Sic in eleganti *χρήσει* ex *Aeschyli* Myrmidonibus apud *Schol. Aristoph.* ad Aves: *πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν.* Iung.

ἄτρακτον] *Hesych.* *Ἄτρακτος, βέλος μεταφορικῶς, καὶ ὁ ἄτρακτος.* apud Poëtas haec metaphorica significatio *ἀτράκτου* praecipue in usu est. Kuehn.

εἰσὶ δὲ καὶ πυρφόροι οἰστοί] P. R. *ἔστι δὲ καὶ πύρφυρος οἰστός.* Seb.

πυρφόροι] Ex *Thucyd.* etiam lib. II. *καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι.* *Apostolus* *βέλη τὰ πεπυρωμένα* *Ephes.* iv. vers. 16. *Hesych.* *Πεπυράκτωμένα, πεπυρωμένα.*

πυρακτοῦν est multo admoto igne aliquid reddere plene planeque ignitum. KUEHN.

κεφαλὴν βέλους] ση. ait *Steph.* in ora codicis sui, *Caput teli.* IUNG.

ἀκίδος] C. A. ἀκκίδος. male. pro ὄγκινοι, *Hesych.* legit Ὄγκοι ex *Homero Iliad.* Δ. 214. οἱ πρὸς τῷ καλάμῳ. hic interpungendum. KUEHN.

ὄγκινοι] Infra VII, 158. βέλους αἱ ἀκίδες, ὄγκοι καὶ τι. SEBER.

ὄγκινοι] *Steph.* iterum: *Uncini, an ex Latino?* qui et illa quae mox de Aethiopibus etc. σημαντέα indicat. Postrema huius sectionis quoque adfert *Rhodigin.* 23. antiq. 10. ubi de infectione sagittarum apud barbaros congessit varia. IUNGERM.

καλάμῳ] καλάμῳ. γλ. cum interpunct. SEB.

γλωχῖνες] C. A. γλωχῖνες, αἱ πρὸς τῇ ἀκμῇ προβολαί. quae lectio optima. vid. *Hesych.* in Προβόλιον et προβολή. KUEHN.

προβολαὶ] P. R. προβολαί. SEB.

138.

Ἀράβων] *Herodotus* non de *Arabibus*, sed tantum de *Aethiopibus*, qui in exercitu erant Persico ait: Αἰθίοπες δὲ παρδαλέας τε καὶ λεοντέας ἀναμμένοι, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικης (l. ex *Polluce* φοίνικος vel φοινικηΐης) σπάθης πεποιημένα μακρά, τετραπηχέων οὐκ ἐλάσσω. ἐπὶ δὲ καλαμίνους ὀϊστοὺς μακρούς· ἀντὶ δὲ σιδήρου ἐπῆν λίθος ὀξὺς πεποιημένος, τῷ καὶ τὰς σφρηγῖδας γλύφουσι. vid. *Polymn.* *Salmas.* C. φοίνικος πάθει. forte unica voce φοινικοσπάθῃ. KUEHN.

λίθῳ ὀξεῖ] P. R. λίθον ὀξεῖαν. SEB.

λίθῳ ὀξεῖ] Legit C. A. λ. ὀξύ. C. *Salmas.* λοξεῖαν forte inquit λίθῳ ὀξείᾳ. qui et seq. τμήματος titulum non habet. KUEHN.

περὶ βαρβ. ὅπλων] Vox ὅπλων abest in MS. maleque duabus vocibus τμῆμα incipit: Πρὸς ἀριθμητέον. IUNG.

σάρισσαν] Eam describit *Aelianus Tacticis* II. ubi *Arcer.* notae vid. et ante eum *Polybius* lib. XVII. cap. 25. ubi *Interpr.* frustra est cum veteris et novae sarissae modulum excudit. *Polybius* certe, ni fallor, hoc tantum voluit, quod sarissa una eademque κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν secundum pristinum modulum impleverit sedecim cubitos. At si spectes eius usum verum et τὸ ἐνεργὸν in proeliis, quod vocat *Polybius*, ἁρμογὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, habet tantum

quatuordecim, et de his iterum decedunt quatuor cubiti, ut quos sibi vindicat partim interstitium ambarum manuum quibus apprehenditur sarissa, partim ἀντισήκωμα partis posticae, quo acies prioris partis in aequilibrio servatur. Ergo vera sarissae προβολὴ in pugna rediit ad decem cubitos. non equidem *Polybius* clare pronunciat quo pacto prima magnitudo sarissarum duos perdiderit cubitos. obscure tamen indicat fieri hoc ἁρμογῇ πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Cum scilicet hastili aptatur utrumque ferrum, quo feriat, quoque libramentum accipiat, tum duo cubiti eius magnitudini pristinae decedunt. sed haec obiter ut huius loci occasione veritas a doctioribus liberali manu asseratur. Kuehn.

σάρισσαν] MS. σάρισαν. Iung.

καὶ παλτὸν] MSS. καὶ τὸ παλ. Seb.

καὶ παλτὸν] C. A. τὸ παλτόν. Kuehn.

καὶ παλτὸν] MS. καὶ τὸ παλτὸν τὸ μ. de quo genere teli v. Doctiss. *Brisson*. lib. III. de reg. Pers. addeque locum hunc *Pollucis*. Iung.

ἀκινάκης] C. A. ἀκινάκης Περσικόν. Kuehn.

ἀκινάκης] MS. ἀκινάκην recte. eo casu enim et cetera dixit. Certe et avus meus sic legendum vidit, ut ipsius versio testatur. De acinace alias videatur *Briss*. eod. lib. III. cui locus potest *Pollucis* addi. et *Lips*. Anal. ad Militiam suam dial. 3. lib. III. ubi *Pollucis* nostri haec ita interpretatur: *Acinaces, Persicus gladiolus quidam femori adaptatus*. Iung.

σαγάρεις] A et P. V. ἀγαρεῖς. Seb.

σαγάρεις] C. V. ἀγάρεις. C. A. ἀγαρεῖς et ita *Salmas*. *Hesych*. Σάγαρις, πελέκιον μονόστομον. φαρέτρα. ἄροτρον. Lectionem absque σ etiam *Phavorinus* agnoscit h. v. Kuehn.

σαγάρεις] MS. καὶ ἀγάρεις. Sed vulgatum non mutem tam facile. Sagaris itaque non tantum Persica et Amazonica, de quibus *Brisson*. loco dicto: Sed et Scythica μάχαιρα: Immo infra in instrumento militari σαγάρεις simpliciter refert X, 146. Quae mox de Arabum armatura, ἐκ στρουθῶν δοραῖς, eadem *Herodotus* de Macis lib. II. ut vir summae eruditionis et amicus *A. Schottus* in Geographicis et Historicis *Herodoti*, quae Latine *Mela* exscripsit, adnotavit. Locus est in Nostri *Melpomene* c. 175. Iung.

στρουθῶν δοραῖς] Meminit *Gesn*. de avib. 744. Seb.

στρουθῶν δοραῖς] *Herod*. de *Macis*, Lybica gente, ἐς δὲ τὸν πόλεμον στρουθῶν καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα.

Idem de Aethiopibus qui copias *Xerxis* augebant: προβλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. KUEHN.

139.

περὶ μηχανημάτων], Hic est in C. A. titulus. caetera sequuntur mox infra. A C. *Salmas.* titulus abfuit. KUEHN.

περὶ μηχανημάτων etc.]. Titulus in MS. sic tantum: περὶ μηχανημάτων. IUNG.

φρικτοὶ] L. φρυκτοί, quamvis C. A. et *Salmas.* id non habeant. *Interpr. vallorum tegumenta.* Caeterum φρυκτοὶ aeque ac πυρσοὶ ignes sunt facesque quibus in summis montium verticibus eminus ostendebatur longe dissitis hostilis irruptio vel aliae belli calamitates. *Gloss. Ignes*, πυρσοί. *Hesych.* Πυρσοὶ, λαμπάδες καιόμεναι, λαμπτῆρες, φρυκτωρία item. φρυκτὸς, μάντις, κλῆρος σύμβουλος, πυρσός. ubi legerem, φρυκτὸς μάντις, κλῆρος, σύμβολον, π. *Tostus vates*, dicitur sors ex arida materia facta et in vaticiniis adhibita. KUEHN.

φρικτοί.] φρικτοὶ abest. pro quo certe in vulgato emendandum φρυκτοί. Ita enim illi ignes e specula sublati vocabantur. rideat vero quis an misereatur interpretis *vallorum tegumenta?* IUNG.

καὶ χελῶναι] Desunt in MS. καὶ χελῶναι. IUNG.

χρεία δ' εἰς τ. π.] Hic in C. A. praemittitur titulus: Περὶ τῶν συντελούντων ἐν πολέμῳ ἀλόγων ζώων. KUEHN.

χρεία δ' εἰς τ. π.] χρεία etc. πονεῖν. Haec interpretatur et *Rhodigin.* 7. antiq. 18. ubi et de camelis pluscula. IUNGERM.

ὑφ' ἁμάξαις] P. R. et A. ἐφ' ἁμάξης. SEB.

ὑφ' ἁμάξαις] C. V. ὑπομάζης. C. A. ἐφ' ἁμάξης. Lectio C. V. hic non quadrat. ex altera fieri posset ἐφ' ἁμάξαις, boves enim parantur in bello ad currus trahendos, muli vero ad ferendum pariter et trahendum. *Salmas.* l. ὑφ' ἁμάξης. KUEHN.

ὑφ' ἁμάξης] In MS. ὑπομάζης pro ὑφ' ἁμάξης. IUNG.

ἐπισεσαγμένων] Proprium verbum, quo exprimitur, *sarcinis onerare iumentum:* Gl. *Philox.* *Saginat asinum* σάττει ὄνον l. *sagminat asinum.* *Sagina* (l. *sagma*) παραπλήρωμα. *Saginatus* (l. *sagminatus*) σεσαγμένος. Idem vitium in σεσαγμένος apud *Cyrillum* in Gl. ut et in σάγμα et σαγματοποιὸς, quod et *Vulcanius* observavit. Ita in *Hist. August.* *equum sagmarium* habemus. *Saumross* Nostratibus dicitur. KUEHN.

140.

Βάκτριοι] Sic A. et P. R. P. V. *βακτήριοι*. editi libri: *βαρκτρ*. Seb.

ὠκύτεραι] C. A. *ὠκύτεροι*, sed *αι* superscriptum est. deinde *τάχος* non est in textu, sed in margine. in sequent. legit *πληκτικώτεραι καὶ διὰ μέγεθος etiam magnitudine magis movent percelluntque.* Kuehn.

ὠκύτεραι] MS. *ὠκύτεραι τάχος*, (absque *τὸ*) *ἐκπληκτικώτεραι δὲ καὶ δ.* Iung.

διὰ μέγεθος] A. et P. R. *καὶ διὰ μέγεθος ἐκπληκτ.* P. V. *ἐκπληκτικώτεραι δὲ, καὶ διὰ μέγεθος θρασύς.* Seb.

ἐνεργώτεραι] C. *Salm. ἀνενεργότεραι δὲ* etc. *πονεῖν* abest. Kuehn.

ἐνεργώτεραι] MS. *ἐνεργότεραι*. rectius puto. *ἐνεργωτάτη* per *ω* aliquoties etiam in MS. Interprete graeco Caesaris de bello Gallico erat, ut lib. I. c. 28. 51. Iung.

ἐλέφαντα] P. R. *ἐλέφαντας*. Seb.

ὁ δ' ἐπ'], MS. *ὁ δὲ ἐπ'*. De Elephantagogo et Elephantarcha *Bulengerus* hinc de Venatione circi c. 21. et amiciss. *Rittershusius* noster Comm. ad lib. II. Cyneg. Oppiani. Iungerm.

ἐλεφαντάρχης] Hic in C. A. desinit ista sectio, et incipit titulus: *Περὶ τῶν ἐν ἅρμασιν ἵππων καὶ περὶ ἅρματος* et sequitur statim; *φράττονται δὲ* etc quae distinctio melior est vulgata. Kuehn.

προμετωπιδίοις] *Xenoph.* lib. VI. de *Cyri vita*: *ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίους καὶ προστερνιδίους, καὶ τοὺς μὲν μονίππους παραμηριδίους, τοὺς δ' ἐπὶ τοῖς ἅρμασι, παραπλευριδίους.* vid. et initium lib. VII. Kuehn.

παρωτίοις] A. *παρωπίοις*, quae infra II, 53. *τὰ παρὰ τοὺς ὦπας τῶν ἵππων προβλήματα.* Seb.

παρωτίοις] C. A. et *Salm.* etiam *παρωπίοις*. vid. *Hesych.* in *Παρώπια*. Kuehn.

παρωτίοις] MS. *παρωπίοις*, recte. explicat se ipse *Pollux* infra II, 53. et X, 54. v. et *Hesych.* Iung.

141.

περὶ ἵππων καὶ ἁρμάτων] P. V. *περὶ τῶν ἐν ἅρμασιν ἵππων, καὶ περὶ ἅρματος.* Seb.

περὶ ἵππων καὶ ἁρμάτων] Titulus huius *τμήματος* nullus in MS. Iung.

περιπεφραγμένοι] P. V. *παραφ*. Seb.

περιπεφραγμένοι] C. Y. πεφραγμένοι. C. A. περιφραγμένοι. Kuehn.

περιπεφραγμένοι] MS. simpliciter πεφραγμένοι. et ὡπλισμένοι caret. Haec vero equorum epitheta bellica Latine explicat *I. Camerarius*, avus noster, libello de nominibus equestribus. Iung.

ἐπιζευγνυμένων] PP. ἐπεζευγμένων. A. ἐζευγμένων. Seb.

ἐπιζευγνυμένων] Uterque Codex ἐπεζευγμένων *iunctis ad cursum.* nec aliter Cod. *Salmas.* Kuehn.

ἐπιζευγνυμένων] MS. ἐπεζευγμένων. et mox pro οὗτος MS. Ὅμηρος γάρ. Contra *Pollucem* vero ostendit *Brodaeus* 6. miscell. 3. quod *Homerus* celerem plane noverit ex Ὀδ. ε. et Ἰλ. κ. Iung.

οἱ Ὁμήρου] P. R. οἱ ἐν Ὁμήρῳ. Mox MSS. Ὅμηρος γὰρ οὐκ. Mox P. R. μονίμους ἵππ. A. et P. V. μονίμους ἵππους. Inquit autem *Pollux*: οὐκ οἶδε) immo novit, si vers. 371. *Odys.* ε. et 513. *Iliad.* κ. recte accipiuntur a *Brodaeo* lib. VI. Miscell. cap. 3. Seb.

οἱ Ὁμήρου] οἱ ἐν Ὁμήρῳ η. C. A. et deinde Ὅμηρος γάρ. ita et C. *Salmas.* Kuehn.

μονίππους] C. A. μονίμους ἵππους vitiose quoad prius. *Pollux* cum dicit *Homerum* ignorasse equum qui κέλης et *singulator* dici solet, ad usum in bello respexit. Nusquam enim *Homerus* introducit Heroas in proelio vectos equis singulis. κέλητα tamen ipsum describit *Odyss.* 5. dicens:

ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων.

Ubi *Eustathius* monet, κατ' ἀνάγκην *Homerum* aliquando Heroas imponere equo singulatori, ut *Diomedem* in δολωνείᾳ, alias οὐ ποιεῖ ἥρωας χρωμένους αὐτῷ. Ita capiendum esse *Pollucem* ex praecedentibus liquido arguitur, quod contra eos qui *Pollucem* carpunt, observandum erit. Kuehn.

ζύγιοι] V. P. ὑποζύγιοι. Seb.

παρήωροι etc.] MS. παρήεροι, καὶ παρασηροι, καὶ σηραφοροι, καὶ σηραιοι. et mox tamen, σηραι, καὶ παρηωριαι, Quod ad primum attinet quod vulgo παρήωροι, rectius scribatur παρήορος, vel παρήοροι, ut apud *Hesych. Suid. Eustath. Etymolog.* sicut et παρηορίαι, ut et avus noster in versione sua supra allata, scripsit: quamvis in lib. de nom. equestr. παρηωρίαι sit editum. In ceteris omnino scribendum παράσειροι, ut et avus meus habet lib. de nom. equestr. (male vulgo παράστειροι) σειραφόροι, etc. ut vulgo recte edita, habes et infra ex *Aeschylo* σειραφόρον πέδιλον VII, 24.

Hesych. Πάρήορος, etc. ἵππος ὁ παράσειρος ὁ ἐκ τοῦ ἅρματος τρέχων. IUNG.

παράσυροι] Lege παράσειροι. quamvis C. V. legat παράσηροι et C. A. sequens σειραφόροι scribat συραφόροι. C. *Salmas.* παράσειροι recte. KUEHN.

ἁρματίου] V. P. ἁρματείου. SEB.

ἡνίοχος] ἡνίοχος καὶ παραιβάτης, *Iliad.* ψ. 132.

ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε.

ubi *Schol.* παραιβάται, οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες, τουτέστι κύριοι τῶν ἁρμάτων. SEB.

ἡνίοχος] In Gloss. *agitator.* KUEHN.

ἡνίοχος] MS. ἡνίοχες, mendose credo, ut et mox λιβικὴ διφρία. IUNG.

παραιβάτης] C. A. et *Salm.* παραβάτης quod eodem recidit. Erant autem illi qui pugnabant e curribus, domini etiam aurigarum et curruum. vid. *Hesych.* in παραβάτης. *Dionysius* Iunior *Platonem* ad se venientem in Siciliam honoris gratia παραβάτην, se vero aurigam fecit currus quo vehebatur *Plato.* KUEHN.

ἀναβάτην] Locus *Platonis* procul dubio iste est in extremo Critia, quantum quidem eius Dialogi exstat. τὸν οὖν ἡγεμόνα ἦν τεταγμένον εἰς τὸν πόλεμον παρέχειν ἕκτον μὲν ἁρμάτων πολεμιστηρίων μόριον, εἰς τὰ μυρία ἅρματα, ἵππους δὲ δύο καὶ ἀναβάτας· ἔτι δὲ ξυνωρίδα, χωρὶς δίφρου, καταβάτας τ' ἐς μικράσπιδα καὶ τὸν ἀμφοῖν μετ' ἐπιβάτην τοῖν ἵπποιν ἡνίοχον ἔχουσαν. Plura adscripsi; videtur enim *Pollux* paulo aliter legisse, si eius lectio vera. IUNG.

διφρεία] C. A. διφρία. *Xenoph.* de *Cyri vita* lib. VI. καὶ τὴν μὲν τρωϊκὴν διφρείαν πρόσθεν οὖσαν καὶ τὴν Κυρηναίων ἔτι νῦν οὖσαν ἁρματηλασίαν κατέλυσε etc. et iterum pag. 125. mentionem facit τῆς τρωϊκῆς καὶ λιβυκῆς διφρείας. vid. *Hesych.* in Βαρκείοις ὄχοις. Persicos currus a *Cyro* institutos l. c. *Xenoph.* habet pag. 121. KUEHN.

142.

περὶ μερῶν ἁρμάτων] C. A. ἅρματος. KUEHN.

περὶ μερῶν ἁρμάτων] Sectionis huius titulus in MS. περὶ τοῦ ἅρματος. IUNG.

ἴτυς] MS. ἰτὺς. sicut supra segm. 133. IUNG.

τὸ δ' ὑπεράνω] C. A. τὰ δ' ὑπεράνω. KUEHN.

τὸ δ' ὑπεράνω] MS. τὰ δ' ὑπὲρ ἄνω. IUNG.

ὃ σκύτει] In textu C. A est ὃς κῦτον. in margine vero corrigitur: γραπτέον, ὃ σκύτει. pro διαλαμβάνεσθαι uterque Codex καταλαμβάνεσθαι sensu non diverso. KUEHN.

τρεῖς δ' ἔχοντες] MS. τρεῖς δὲ ἔχ. Iung.

τὰς κατὰ τοὺς ἵππους etc.] MS. τῆς κατὰ τ. ἵππους τὸ ά. recte ni fallor. Iung.

καὶ πάναξ] C. V. καπάναξ. καπανικὸν apud *Eustath.* est idem quod ἁμαξιαῖον. *quod ad currus pertinet, curule, plaustro vehendum.* hanc lectionem suadent et sequentia. Kuehn.

δεξιὸς, καὶ εὐώνυμος] P. V. δεξιὸς καὶ ἀριστερός. Seb.

καπάνη] καπάνη ex *Polluce* pro vehiculo et curru adfert *Iunius* nomencl. in *Vehiculum:* atqui *Pollux* tantum particulam currus facit. Iung.

ἐφ' οὗ δ' ἀναπαύεται, μεσ.] In MS. absque distinctione, ἐφ' οὗ δ' ἀναπαύεται μεσάτιον ἐμπρόσθιον. an itaque distinguendum, μεσάτιον, ἐμπρ. ut saltem ἐμπρόσθιον nomen illius lateris tertiae partis firmare videtur mox segm. 148. huius libri, (ubi certe MS. μεσάτιον.) Sed de his peritos audire malo ipse. Iung.

ἐμπρόσθιον] Hoc est in C. A. margine tantum. Kuehn.

143.

εἰς τοὺς ἵππους] Neuter duorum Codicum εἰς habet, nec *Salmasius.* Kuehn.

εἰς τοὺς ἵππους] Deest particula εἰς in MS. Iung.

μετῆλαι] C. A. μετήλαι. *Hesych.* legit μετιτῆλαι, et ex eo *Phavor.* Kuehn.

μετῆλαι] μετηλαι MS. absque accentu. *H. Steph.* in thes. notat apud *Hesych.* esse Μετιτῆλαι. Iung.

ἀσπιδίσκη] C. A. ἀπιδίσκοι. Quid si ἀσπιδίσκοι quod etiam apud *Hesych.* notat extremum cytharae, τὸ ἐπ' ἄκροις πήχεσιν extremum eius partis quae verticillos continet. C. *Salmas.* ἀσπιδίσκοις. Kuehn.

τὸ δ' ἀπὸ] MS. τὸ δὲ ἀπό. Iung.

κεκαμμένον] C. A. τὸ δὲ κατὰ τόνον κεκαυμένον, ἀζάλιον. C. V. ἀζήλιον. et ita in C. A. η superscribitur τῷ α in ἀζάλιον. C. *Salmas.* κεκαυμένον ἀζήλιον. Kuehn.

ἀξήλιον] Scr. ἀζηλίς. In MSS. est ἀξήλιον. *Hesych.* Ἀζῆρις, τοῦ ἁρματίου ξύλον. Seb.

ἀξήλιον] MS. ἀζήλιον. forte non male. Certe apud *Hesych.* reperio: ἀζῆρις, τοῦ ἁρματίου ξύλον. Utrum reponendum, iudicabunt doctiores. Iung.

ἐγγώνια] C. V. ἐγγόνια. quod non praevalet vulgatae ob sequens γωνίαι. Kuehn.

ἐγγώνια] MS. ἐγγόνια. et mox tamen segm. 144. ἐγγώνια, ut vulgati. Iung.

ἄστρητα] C. *Salm.* *ἄτρητα.* Kuehn.

κυφῶνες] *Hesych.* notat *ῥάβδον ἐπικεκαμμένην* dici *κύφωνα.* deinde non repetitur in C. A. *αἱ* ante *κάτω τείνουσαι.* Kuehn.

αἱ δὲ ὑπ᾽ αὐτοὺς] C. A. *οἱ δὲ ὑπ᾽ αὐτοῖς μέσοι ῥ.* *Salmas.* etiam *ὑπ᾽ αὐτοῖς.* Kuehn.

αἱ δὲ ὑπ᾽ αὐτοὺς] *ὑπ᾽ αὐτοῖς* MS. Iung.

ῥάβδοι, ἕως] MS. *ῥάβδοι ἕως,* absque *αἱ.* Iung.

κιλλόβαντες] C. V. *κιλλήβαντες.* in C. A. *κιλλόβαντες* supra *ο* habet scriptum *η.* *Hesych.* *Κιλιβάντις, τραπεζῶν βάσις,* ubi legunt docti *κιλλίβαντες,* quod et huic loco quadraret. C. *Salmas.* *κιλλίβανες ἢ κολλορόβος.* Kuehn.

κιλλόβαντες] MS. *κιλλήβαντες, ἢ κολλόραβοι.* An *κιλλίβαντες;* quod nomen et aliis tamen convenit. Apud *H. Steph.* in thes. est *κολλορόβιοι,* nescio an ex Codice aliquo. Iung.

144.

τὰ δὲ ἐγγώνια] MSS. *τὸ δὲ ἐγγώνιον, ᾧ.* P. V. *οὗ.* Seb.

τὰ δὲ ἐγγώνια] C. A. *τὸ δ᾽ ἐγγώνιον ὃ* etc. in margine est, *τὰ δ᾽ ἐγγώνια οὗ ἐμπίπτουσι,* nec dissentit C. V. C. *Salm.* *τὸ δ᾽ ἐγγώνιον οὗ.* Kuehn.

οἷ συμπίπτουσιν] MS. *οὗ συμπίπτ.* Iung.

πλάγιαι πλευραὶ] MS. *πλάγιοι πλευραί.* Iung.

οἷ πρῶτον] MSS. *οὗ πρῶτ.* Seb.

οἷ πρῶτον] C. A. *οὗ πρῶτον.* C. V. *οὗ πρώτου ἐπιβαίνουσιν οἱ ἀναβαίνοντες, πτέρναι.* C. *Salm.* *οὗ πρῶτος ἐπιβαίνουσιν οἱ ἀναβαίνοντες.* Kuehn.

οἱ πρῶτον] MS. plane variat: *οὗ πρώτου ἐπιβαίνουσιν οἱ ἀναβαίνοντες, πτέρναι.* Iung.

ἐπίθεμα] C. V. *ἐπίθημα.* in C. A. est quidem vulgata lectio sed *τῷ ε* superscriptum est *η.* *Hesychius* utrumque habet. Kuehn.

ἐπίθεμα] MS. *ἐπίθημα.* Iung.

τὸ δ᾽ ὑποτεινόμενον] MS. *τὸ δὲ ὑ.* Iung.

περιειλουμένων] C. *Salm.* *περιειλημμένων.* Kuehn.

τῷ ἄξονι] MS. male *τὸ ἄξονι,* sicut et in fine huius segmenti. Iung.

ἀψῖσι] *ἀψίδεσι.* C. *Salm.* Kuehn.

ἀψῖσι] MS. *ἀψῖσι σιδηροῦν, ἐπίσσωτρον. ἡ δὲ ἀψὶς, καὶ σ.* adfert autem hinc *σῶστρα* *Iunius* nomencl. in *Absis.* infra *ἐπισσώστρα* MS. X, 53. Iung.

ἐπίσσωτρον] P. R. *ἐπίσωστρον.* A. *ἐπίσσωτρον,* quomodo apud *Homer. Iliad.* *ε.* 725. *λ.* 537. et alibi. infra VII, 107.

editi etiam ἐπίσσωστρα. *Σώστρα* autem cum acuto scribit *H. Steph.* videri inquiens esse singul. foem. In *Aug. Cod.* potius legerim σῶτρον. SEB.

ἐπίσωτρον] Uterque Codex cum duplici σσ, ἐπίσσωτρον quod rectius. vid. *Hesych.* h. v. pro σῶστρα C. A. legit σῶτρα. KUEHN.

ἐνηρμοσμέναι] C. A. ἀνηρμ. quam lectionem redarguit repetitum ἐναρμοζόμενον. KUEHN.

αὐτῇ] MS. αὐτῷ, pro αὐτῇ. IUNG.

τῷ ἄξονι] MS. Τὸ (sed emendatum τῷ) ἄξονι, σύριγξ. *Iun.* nomencl. Tubus rotae, *Foramen modioli, in quo axis versatur* σύριγξ *Polluci.* IUNG.

145.

τῷ ἄξονι] MS. τὸ ἄξονι. De πλήμνῃ v. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* IUNG.

δακτύλιος] Videatur *Iun.* nomencl. ubi de supellectile rustica. in *Annulus.* IUNG.

τὴν πλήμνην] MS. τὴν πλήμην. et mox τὸ δὲ ε. τ. πλήμμης. IUNG.

τὸν ἄξονα, ἄταρνον, ἢ etc.] C. A. non habet. C. V. l. τὸν ἄξονα, γάρνον ἢ δεύτερον· τὸ δὲ etc. *Hesych.* Γαρνόν. *Etymolog. Magnum* γάρκον. C. *Salmas.* γάρνον ἢ δέστρον. KUEHN.

τὸν ἄξονα, ἄταρνον, ἢ etc.] MS. ἄξονα, γάρνον, ἢ δεύτερον. Illis, ἄτ. ἢ omissis. IUNG.

ἐμπηγνύμενον] MS. ἐνπηγνύμενον. IUNG.

παραξόνιος] C. A. παραξόνιον. quod exhibet etiam C. V. ut et *Salmasius.* KUEHN.

παραξόνιος] παραξόνιον MS. παραξόνιος e *Polluce* habet *Iunius* loco citato in *Paxillus.* Verum illud παραξόνιον placet magis, quum et infra X, 53. sit παραξόνια. IUNG.

ἔμβολος] Gl. in neutro ἔμβολον, τὸ εἰς ἄξονα ἐμβαλλόμενον ξύλον, axedo. quod supra segm. 144. ἄξων dicitur. KUEHN.

ἀκροξόνια] Scr. ἀκραξόνια. *H. Steph.* SEB.

ἀκροξόνια] Uterque Codex ἀκραξόνια quod praeferendum vulgato. C. *Salm.* τὰ δὲ ἑκατέρωθεν τέλη ἀκρυξόνια, reliquis omissis. KUEHN.

ἀκροξόνια] MS. ἀκραξονία. et sic emendavit etiam *H. Steph.* in ora codicis sui. IUNG.

146.

Ferra axi innitentia, quae a rota teruntur eurae] *H. Steph.* εὖραι ferramenta axi in id affixa, ut ne a rota atteratur. SEB.

εὐραί.] MS. *εὐραί. Iun.* loco dicto: *Αὗραι αὖραι, quasi famulatrices, vel εὐραὶ, ut apud Poll. scriptum est*, etc. IUNGERM.

ἀκροῤῥύμιον] C. A. et C. V. *ἀκρορύμιον.* KUEHN.

ἀκροῤῥύμιον] MS. *ἀκρορύμιον.* IUNG.

αὐτὸ τῷ ζυγῷ] C. A. *αὐτῷ.* C. V. *αὐτὰ ζυγά.* KUEHN.

αὐτὸ τῷ ζυγῷ] Aliter MS. *αὐτὰ τὰ ζυγά.* IUNG.

διηρημένος] C. A. *διηρμένος. Salm.* forte, *διειρμένος.* *diductus, porrectus.* KUEHN.

διηρημένος] *ὁ διηρόμενος* MS. an *διειρόμενος* scribendum? IUNG.

ἕστωρ.] A. *ἕστωρ* cum asp. sicut et *Iliad.* ω. 272. ubi *Schol.* exp. *ἀνιέμενον πάσσαλον κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ.* sed addens: *τινὲς δὲ γράφουσιν Ἕκτορι, οἷον ἐχέτορι.* SEB.

ἕστωρ.] C. V. *ἕιωρ* leg. *ἕκτωρ. Hesych.* utramque lectionem agnoscit. *ἕστωρ,* inquit, *σφὴν, ἔμβολος, γόμφος, στύλος* (malim *ἧλος*) *ἐν ᾧ ὁ ζυγὸς προσδεῖται.* Item, *ἕκτορες, πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ.* vid. et *ἕκτωρ.* KUEHN.

ἕστωρ.] Vide *Etymolog.* in *ἕστωρ.* sic enim habet. et *Eustath.* ad *Ἰλ.* ω. ubi *δασύνεσθαι* docet. Et *hestor* etiam habet *Rhodig.* VIII. antiq. 13. ubi haec verba *Pollucis* interpretatur. IUNG.

ζεῦγλαι] Unde *Hesych.* facit *ζευγλόδεσμος* quod *Polluci* supra *ζυγόδεσμον.* vide *Hesych.* etiam in *ζεύγλας.* KUEHN.

147.

περὶ ἡνίων] In MS. hic nec titulus, nec sectio nova: sed pag. sequente, segm. 148. ut indicabo. IUNG.

τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ῥ. etc.] MS. *τὰ δὲ ἀπὸ μὲν τ. ῥ. ἀπ. ὑπὸ* (absque *τὰ*) *τοὺς τῶν ἵππων αὐχένας ἑλίττ.* IUNG.

τὰ ὑπὸ τοὺς αὐχ.] C. A. *τὰ* omittit. KUEHN.

λέπαδνα] *Hesych. λεπάδια, ἱμάντες πλατεῖς, οἷς ἀναδέονται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. Eustath.* in *Homer. Λέπαδνα* a *λέπω,* ex quo *λέπανον,* et per pleonasmum inserto *δ λέπαδνον ὑπομασχαλιστήρ,* Latine *averta.* vid. 12. *Cod. Tit.* 51. l. 12. C. *Salmas. ἐπηρτημένα ὑπὸ τὰ τῶν ἵππων ἑλιττόμενα αὐχένας λέπαδνα.* vid. *Suid.* h. v. KUEHN.

ἄκρα] C. V. *ἄβρα, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς κορυφῆς.* KUEHN.

τὰ δὲ ὑπὸ] MS. *τὸ δὲ ὑ.* IUNG.

ἀπὸ κορυφῆς] MS. *ἀπὸ τῆς κορ.* IUNG.

ἱμὰς] Post *ἱμὰς* non est distinctio in C. A. nec esse debet. KUEHN.

ἱμὰς] MS. *ἱμᾶς,* ut mox segm. 148. IUNG.

ὁ δὲ περὶ τὰς γένυς] C. V. περὶ τὰ γένεια γενειάς. τὰ δὲ ἐπ' αὐτὰ δέρματα π. τ. α. C. A. γενειαστὴρ etiam non habet, nec quae mox sequuntur: τὰ δὲ ε. usque ad κατὰ. C. V. καὶ τὰ παραξόνια. περιτρόχια. quod ultimum ita legit et C. A. γενειαστὴρ nec C. *Salmas.* habuit qui idem pro reliquis τὰ δ' ἐπ. etc. usque ad παρατρόχια ita: τὰ παραζόνια, παρατροχία. reliquis omissis. Kuehn.

ὁ δὲ περὶ τὰς γένυς] MS. περὶ τὰ γένεια, γενειάς· (omissa voce γενειαστὴρ) recte puto. Iung.

τὰ δὲ ἐπανεστηκότα etc.] MS. τὰ δὲ ἐπανεστηκότα δέρματα περὶ τὸν ἄξονα καὶ τὰ παραξόνια, περιτρόχια. ceterum in tertia voce, εστηκό repositum est, priori accurate eraso. Sic et ἄξονα est repositum, eo quod antea fuit eraso penitus. Iungerm.

παρατρόχια] MSS. περιτροχία. Sed P. R. proparoxyt. Seberus.

διήρηνται] C. V. διήρονται. male. Kuehn.

διήρηνται] MS. διήρονται, forte et hic διείρονται scrib. Iungerm.

148.

ἀπὸ δὲ ἵππου] P. V. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵπ. Seb.

ἀπὸ δὲ ἵππου] C. A. ἀπὸ δὲ ἵππων ἐπὶ ἵππων ἀπηρτημένος ἤ. μεσάτιος. C. V. μεσάτιον, quod firmat C. *Salmasii.* Kuehn.

ὁ ἀπηρτημένος] Particula ὁ deest in MS. Iung.

μεσάτιος] MS. μεσάτιον. Post hanc vocem titulus in MS. περὶ ἡνίων et nova sectio. Iung.

κατανωτιαῖοι] C. V. κατανωψαῖοι perperam. Kuehn.

καὶ τὸ] Male pro καὶ τὸ, καὶ τῷ habet C. V. Kuehn.

καὶ τὸ] Mendose: καὶ τῷ pro καὶ τὸ. vide vero haec de frenis et eorum partibus explicantem *Camerar.* libell. de nom. equestr. Iung.

κημὸς] *Interpr. froenum; Isidorus, asperi froeni genus,* quo coërceri *solent caballi superbi.* vid. *Lexic. Mart.* in *Camus,* ubi etiam legitur pro ἠθμῶδες, ἠθμοειδὲς, sed videtur ἠθμῶδες non contemnendum prae ἠθμοειδής. *Onomast. capistro,* κημόω. *capistrum,* κημός. aliae *Glossae capistrum,* φορβεία. Veteres dixere *orea*, quod toti ori circumdetur. *Onomast.* Vetus, *Orea*, κημός. huc pertinet proverbium *Naevii* apud *Festum. Deprandi leonis abdes oreas, esurienti leoni capistrum imponas, de re periculosae aleae plena.* Kuehn.

κημὸς] De camo et *Io. Bapt. Pius* Annotat. ling. Lat. Graec. c. 68. ubi male tamen camo adplicat quae *Pollux* de ψελλίῳ. Sic enim habet *Pius*, ut quidem editus est in Tomo I. Thesauri Critici: *Sed et Pollux in capite περὶ ἡνίων, de camo sicmeminit*: *κῆμος καλεῖται τὸ δὲ παρὰ τὸ γένειον διηρόμενον*. IUNG.

περὶ τὸ γένειον διειρόμενον] C. V. *παρὰ τὸ γένειον διηρημένον*. C. A. *διηρτημένον*. C. *Salm*. *παρὰ τ. γ. διηρημένον ψέλλιος*. KUEHN.

περὶ τὸ γένειον διειρόμενον] MS. *παρὰ τὸ γένειον διηρημένον, ψέλιον*. Illud *παρὰ* et *Pius* habet, ut vides. IUNG.

διειρόμενον] MSS. *διηρημένον*, *Io. Bapt. Pius* annot. Lat. Graecarumque cap. 68. hunc locum ita citat: *κῆμος καλεῖται τόδε παρὰ τὸ γένειον διηρόμενον*. Sed *H. Steph*. plane ut hic extat, ad vocem *ψαλὸν* vel *ψέλλιον*. *παρὰ* autem pro *περὶ* habent etiam A. et P. V. SEB.

ἡνίων] C. V. *νίον* omisso *η*. C. A. et *Salmasii* sequentia ita exhibent. *τὸ δὲ περὶ αὐτὸ δακτύλιον, ἐχῖνος, τρίβολοι, ὅπερ μασᾶται ἵππος*. C. V. etiam habet *δακτύλιον* et *ὅπερ*. C. *Salm*. *ὅπως*. KUEHN.

ἡνίον] MS. *νίον. τ.* et mox *δακτύλιον, ἐχῖνοι, τρ. ὅπερ μ.* IUNGERM.

δακτύλιοι, ἐχῖνοι] MSS. *δακτύλιον, ἐχῖνος*. SEB.

οὕσπερ] A. et P. R. *ὅπερ*. P. V. *ἅπερ*. SEB.

149.

περὶ ἀσπίδων] Non est in C. A. nec *Salmasii*. KUEHN.

τὰς κνημῖδας] P. V. *τὰς ἀσπίδας ἢ τὰς κνημ.* mox P. V. *κράνα*. Sed *κράνον* caput, *κράνος* galea. SEB.

τοὺς λόφους] C. A. *λώρους*. C. *Salm*. *τοῖς λώροις ἠυθέτιζον*. KUEHN.

ηὐθέτιζον] P. V. *ἠυτρέπιζον*. SEB.

ηὐθέτιζον] *εὐθέτιζον* MS. IUNG.

ἔξυον] A. et P. R. *ἴθυνον*. SEB.

ἔξυον] Pro *ἔξυον* C. V. *ἔξεον*. C. A. in textu habet *ἤυθυνον, rectas fecerunt hastas*, in margine vero *ἔξεον*. KUEHN.

ἔξυον] MS. *ἔξεον τ. δ.* IUNG.

περὶ ὁπλιτῶν etc.] Titulus abest a C. *Salmas*. KUEHN.

περὶ ὁπλιτῶν etc.] Titulus huius Sectionis ita in MS. *περὶ τεχνιτῶν τῶν ὅπλων*. IUNG.

τεχνῖται δὲ] Abest a C. *Salm*. et *δὲ* quoque abest a C. A. KUEHN.

τεχνῖται δὲ] Incipit *τμῆμα* in MS. *τεχνῖται τῶν ὁ.* absque *δέ*. IUNG.

ἀσπιδοπηγὸς] P. R. ἀσπιδοπηγοὶ, θωρακοποιοί. Sed caetera itidem singulariter A. ἀσπιδοποιός. Seb.

ἀσπιδοπηγὸς] In C. A. pro ἀσπιδοπηγὸς est ἀσπιδοποιός. Kuehn.

Ἀττικουργὶς] C. A. Ἀττικουργὸς. C. V. Ἀττικουργῆς. malim Ἀττικουργῆς, ut Ναξιουργῆς, Βοιωτιουργής. *Aelian.* V. H. lib. III. cap. 24. θώρακα Ἀττικὸν inter πανοπλίας recenset elegantius adornatas. Kuehn.

Ἀττικουργὶς] MS. recte, θώρυξ Ἀττικουργής. At noster *Interpres*, Grammaticulis frementibus, *Thorax Attica.* Tribuit talia et *Xenophonti Aelian.* III. Ποικίλ. Ἱστορ. 24. λέγεται οὖν ὁ τοῦ Γρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχων, τὸν δὲ θώρακα Ἀττικὸν, τὸ δὲ κράνος Βοιωτιουργὲς etc. Iung.

πῖλος] MS. πιλὸς. Iung.

Ἀργολικὴ] C. A. Ἀρτὴ. forte est compendium scriptionis. *C. Salm.* Ἀργικὴ. Kuehn.

Ἀκαρνάνων] C. A. ἀκαρταίων. sed ex *Thucyd.* patet, optimos funditores extitisse Acarnanes l. II. pag. 155. qui et lib. III. Aetolos iaculatores novit. Kuehn.

Ἀκαρνάνων] MS. ἀκαρνανῶν. verum alii fundae inventionem Phoenicibus attribuunt, quam opinionum varietatem examinat *Lipsius* IV. Poliorcet. II. Iung.

Αἰτωλικὸν] MS. Αἰτολικὸν. Iung.

Κελτικὴ] C. V. Βελτικὴ mendose. Celticum gladium describit *Polybius* lib. II. pag. 164. 167, 168. Celtibericum gladium laudat *Suidas* ex eodem *Polybio*, ni fallor, in voce μάχαιρα. Kuehn.

Θρᾴκιος] C. A. θράκικος in textu, sed superscriptum est ος. Kuehn.

ἑκάστου] Codex uterque ἑκάστων. C. *Salmas.* ὑπὸ τῆς ἑκάκου. Kuehn.

ἑκάστου] ἑκάστων MS. Iung.

150.

περὶ ἐχθρῶν ὁμῶν etc.] Huius sectionis titulus in MS. Περὶ ἐχθρῶν. nec plura. Τμήματος principium ita in MS. Λέγειν δὲ χρὴ ἐχθροὶ, πολέμιοι. τὸ γ. Certe et *H. Steph.* ad illud vulgatum πολεμικὸν, in ora codicis sui adscripsit, πολέμιον. quod ipsi nimirum sic emendandum videretur. *Thucydidis* locorum et hic etiam in προοιμίῳ fuerit in oratione *Periclis* ad extremum lib. I. μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων etc. Nam τὸ ἀντίπαλον, quod frequentissimum etiam apud *Thucydidem* adiective, ut

Grammatici vocant, Nostrum puto non improbare, ut et infra patet V, 157. Vocabulo vero *ἀντιπάλων* ita usus quoque *Aristophanes*, ut in *Ranis*: "Η χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχειν τινὰ πείθει. et inferius, νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους — *Vespis*: εἴπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους — Et ipse *Demosthenes*, ut in ea περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ. πρὸς γὰρ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἀντιπάλους ἐν ἐκείναις (παρασκευαῖς ταῖς τοῦ πολέμου) ἔσθ' ὁ ἀγών. Et III. *Philipp*. κακώσαντας τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν ὁπλίταις. *Isocr*. *Panegyr*. ἀντιπάλων δὲ ὄντων ἡμῶν καὶ τῶν Λακεδαιμονίων. et περὶ Εἰρήνης et *Euagora*. Certe et *Xenoph*. ut non videam cur nostro adeo σκληρὸν visum, lib. VI. Παιδείας. ὁρῶ γὰρ ἡμῖν ἀντιπάλους προσιόντας, οἷς ἡμεῖς, εἰ ὧδε στρατευσόμεθα, οὐ δυνησόμεθα μάχεσθαι. non longe ab initio. dicit autem de hieme et frigore. et mox: γιγνώσκων ὅτι οἴχοιτο συστήσων εἴ τι δύναιτο ἀντίπαλον. et lib. II. Παιδ. εὐθὺς ἀντιπάλους ἔχοι ἐν τῇ χώρᾳ. lib. IV. Ἑλληνικ. οἱ γυμνῆτες τῶν ἀντιπάλων. Et saepissime. Et *Plato Alcib*. I. πάνυ ἄρα σοὶ ἄξιον ἀγαπᾶν, εἰ τῶν στρατιωτῶν βελτίων εἶ, ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς τῶν ἀντιπάλων ἡγεμόνας ἀποβλέπειν. IUNG.

ἐχθρὸν π.] C. V. ἐχθροὶ, πολέμιοι. quod eodem recidit si vulgata accipiatur *substantive*. τὸ ἐχθρὸν, τὸ πολέμιον i. e. ἐχθροὶ, πολέμιοι. KUEHN.

ἀντιπολεμοῦντες etc.] MSS. βέλτιον δ' ἀντιπολ. SEB.

ἀντιπολεμοῦντες etc.] C. A. locum ita exhibet: βέλτιον δὲ ἀντιπολεμοῦντες, ἀπηχθημένοι etc. C. *Salm*. ἀπεχθάμενοι. KUEHN.

ἀντιπολεμοῦντες etc.] MS. βέλτιον δὲ ἀντιπολεμοῦντες ἀπήχθημεν οἱ ἠλλοτρ. IUNG.

ἠλλοτριωμένοι] P. V. ἀπηλλοτρ. SEB.

ξένους] *Herod*. *Calliope*. καὶ δὴ δοκέειν εἶναι ἐν Ὀρεστείῳ στείχοντες ἐπὶ τοὺς ξείνους. ξείνους γὰρ ἐκάλευν τοὺς Βαρβάρους, Lacedaemonii scilicet. *Hesych*. ad hunc locum alludens ξένοι, inquit, οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ τοὺς Πέρσας etc. ita veteres Latini *hostes* dixerunt *peregrinos*. vid. *Festum* in *Hostis*. KUEHN.

ἀκατάλλακτοι] Vel ἀδιάλλακτοι, ut infra *Demosth*. *Phavor*. in ἄσπονδος. KUEHN.

θηριώδεις] θηριώδεις in MS. emendatum, quum prius foret θηριώδης. IUNG.

ἄσπιστοι] ἄσπιστοι abest ab A. et P. R. In P. V. bis ponitur ἄπιστοι. Interpres legit ἄσπιστοι. Mox P. V. ἀφιλίωτοι διάφ. SEB.

ἄσπιστοι] L. ἄσπειστοι, quamvis C. A. non habeat. *Interpr. scutati,* quasi legisset ἀσπιδοφόροι. Rectius a σπένδομαι vel σπεῖσαι *libare, sacra facere* et inter sacras libationes foedus inire. Nam ἄσπειστος idem quod ἄσπονδος hostis, cum quo nulla pax, sed bellum internecivum nobis est. *Hesych.* in Ἄσπονδος. Reddidi nuper eandem vocem in *Maximo Tyrio* Dissert. XVI. notis in *Pausan.* ubi antea legebatur, ἄπιστος δ' ἂν ἦν ὁ πόλεμος οὗτος· ἀλλὰ ἡ ἦρα σπένδεται. *Salmas.* ἄσπειστοι *forte legendum* a σπένδων. *sed haec alias et sane in Veteri Codice repperi,* ἄσπειστον. haec ille. vid. *Suid.* in ἄσπειστον ἔχθραν. KUEHN.

ἄσπιστοι] Pro ἄσπιστοι ex MS. repone ἄσπειστοι. IUNG.

τῷ ἀντίπαλοι] MS. τὸ ἀντίπαλοι. IUNG.

ἀγῶνα] Apud *Herod.* saepius. KUEHN.

151.

πολ. ἀκηρύκτους] *Cic.* offic. I. pag. 8. a. *nullum ait bellum esse iustum, nisi quod aut rebus repetitis geratur, aut denunciatum ante sit et indictum.* SEB.

πολ. ἀκηρύκτους] *Salm.* ex V. C. πολέμους ἀκηρύκτους πολεμοῦντες ἀκηρύκτως, ἐνάγοντες. KUEHN.

πολεμοῦντες etc.] A. πολ. πονηροὶ, δυσμ. SEB.

πολεμοῦντες] C. V. πολεμοῦσι pro πολεμοῦντες. KUEHN.

πολεμοῦντες] MS. ἀκηρύκτως πολεμοῦσιν. IUNG.

ἐπικηρυκείας] P. R. ἐπικηρύκειον. SEB.

ἀδιαλλ. ἀκατάλλ.] Ordine inverso, ἀκαταλλ. ἀδιαλλ. IUNGERM.

ἀσύμβατοι] P. R. ἀσύμβατοι ἀπὸ τοῦ σύμβασις ἡ φιλία, quae glossa forsan. SEB.

ἀσύμβατοι] C. *Salm.* non habet ἀσύμβατοι. KUEHN.

ἀσύμβατοι] ἀσύμβατοι deest in MS. IUNG.

ἀσύμβουλοι] ἀσύμβολοι, ita enim lego, non est in C. A. KUEHN.

ἀσύμβουλοι] ἀσύμβουλοι est quidem in MS. et posset interpretari *conciliati.* Sed certe si ἀσύμβολοι invenirem pro ἄσπονδοι, illud reponendum dicerem; *Hemelius* noster ita: *Facile tibi assentior* τὸ ἀσύμβουλοι *non bene de* ἀσπόνδοις, *hostibus dici. Quid si legamus* ἀσύμβολοι; *Haec enim vox quia praeter vulgarem significationem et pueris vel e* Terentio *notam, in re militari significet, manifestum est tibi imprimis. Erit igitur* ἀσύμβολος *hostis eum quo contrahere, pacisci, aut tesseram communicare non sit tutum. Ac miror a* Steph. *in thes. ubi* εὐξύμβολος *et* δυσξύμβολος *ponit, praeteritum hoc*

ἀσύμβολος hac in significatione. Quod si haec displicent: ecce aliam ex Favorino affero significationem, id genus hostibus non inconvenientem. Sic enim ille in voce συμβάλλειν, ἀσύμβολος, δυσοιώνιστος, ἀπαίσιος, ἢ ἄλλως ἀσυντελὴς etc. Certe et *Salmasio* meo in illa hostili significatione, si recte incoram eius verba percepi, non improbatum fuit hic. Iung.

δεδίξασθαι] C. V. *δεδείξασθαι*, male. *Interpr. ad terrorem usque bellantes. mallem, qui terruisse contenti armis abstinet.* C. *Salm. δεδείξεσθαι* forte *δεδείσσεσθαι*. vid. *Suid.* in *δειδίσσω*. Kuehn.

δεδίξασθαι] MS. *δεδείξασθαι*. *Agath.* altero etiam utitur lib. III. *ἀλλ' ἐφ' ᾧ δεδίξασθαι τοὺς πολεμίους.* Et infra 179. 6. noster diserte *πολεμίους δεδίξασθαι*. Iung.

μόνον] Abest a C. A. et V. et *Salm. Thucyd.* lib. VI. *φόβον προσείοντες*, dixit, *metum allegastis*, interprete *Valla metum ostendentes, intentantes, incutientes*, ostenso aliquo *μορμολυκείῳ*. Kuehn.

μόνον] *μόνον* deest in MS. quae sequuntur vero ita habent: *σπονδὰς ὑποφευγόντων διδόντες*. Iung.

ὑποφεύγοντες] C. A. et V. et *Salm. ὑποφευγόντων*. Kuehn.

προσιέμενοι etc.] A. *προσδεχόμενοι. ἐνδ.* Seb.

152.

περὶ συμμάχων etc.] Titulus non apparuit in C. *Salm.* Kuehn.

περὶ συμμάχων etc.] Titulus in MS. *περὶ φίλων*. Iung.

ὁμόφυλοι] MS. *ὁμόφιλοι*. Iung.

συνεταζόμενοι] Ita et MSS. *Interpret. iuxta nos collocati*, quasi legeretur *συντεττόμενοι*. Seb.

συνεταζόμενοι] Uterque Codex *συνεξεταζόμενοι*. in C. V. *σ*. superscriptum est *τῷ ζ*. quo indicatur lectio, *συνεξετασόμενοι* vel *συνεξετασμένοι*. Kuehn.

συνεταζόμενοι] MS. *συνεξεταζόμενοι*. pro *συνετ*. Iung.

συμπολεμοῦντες] MS. *συνπολεμ*. Iung.

πολέμων] Hic sequitur in C. A. *μάχης μετέχοντες ἔχθρας σ. ε.* Kuehn.

κοινωνοὶ μάχης] Non est in C. *Salm.* Kuehn.

κοινωνοὶ μάχης] Desunt *κοινωνοὶ μάχης* in MS. Iung.

ἔχθρας] P. V. et A. *ἔχθραις συναιρόμ*. Seb.

μετέχοντες] Deest in MS. *μετέχοντες*, scriptumque est *ἔχθρας συναιρούμενοι*. Iung.

συναιρόμενοι] In C. A. ἔχθραις, sed ας suprascriptum; unde legerem, *συναιρόμενοι ἔχθρας inimicitias una cum aliquo suscipientes.* vid. *Hesych.* in *Συναράμενος. Salmas.* facit cum C. A. legitque ἔχθραις συναιρόμενοι reliquis omissis. KUEHN.

ἔνσπονδοι] ἐνσπονδοι Gl. reddunt, *foederati.* KUEHN.

153.

ὁμαιχμία] Locus *Thucydidis* praefatione ξυγγραφῆς. καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ξυνέμεινεν ἡ ὁμαιχμία. inter Athenienses nempe et Lacedaemonios etc. IUNG.

ἤδιον] Legit *Salmas.* ἴδιον pro ἤδιον. KUEHN.

ἤδιον] ἤδειον MS. IUNG.

ἤδιον] λεῖον habet FALCK.

τὸ δὲ ἄλλο] A. τὸ δὲ ἄλλο ὑσμίνα, πολ. SEB.

τὸ δὲ ἄλλο] C. A. ὅλον habet suprascriptum. C. V. τὸ δὲ ὅλον. in C. A. sequitur, ὑσμίνη π. etc. KUEHN.

τὸ δὲ ἄλλο] ὅλον MS. pro ἄλλο, haud inepte certe. IUNGERM.

τὸ δὲ ἄλλο] ὅλον bene et *Falckenb.* habet.

στάσιν] Adde differentiam inter στάσιν et πόλεμον quam *Plato* inculcat lib. V. *Politic.* KUEHN.

ἀνωχαὶ] PP. ἀνοχαί. SEB.

ἀνωχαὶ] C. V. ἀνοχαὶ, recte. consentit C. *Salmas.* KUEHN.

ἀνωχαὶ] ἀνοχαὶ MS. rectius. IUNG.

καταρτιστῆρας] Nomen hoc (inquit *Aemil. Portus* in Lex. Ion.) illi tribuitur, qui aliquos ad mutuam gratiam reducit, ac inter se conciliat, ipsorumque turbas litesque componit, moresque quodammodo concinnat: compositor, moderator, gubernator. SEB.

τὰ δὲ ῥήματα] C. A. in textu: τῷ δὲ ῥήματι, α superscripto. KUEHN.

τὰ δὲ ῥήματα] MS. ῥήμ. καὶ δι. καὶ κατηλ. IUNG.

κατηλλάγησαν] C. *Salmas.* καὶ κατηλλάγησαν. KUEHN.

καὶ συνηλλάγησαν] Abest a C. A. et sequitur συμβάσεις ἐποίησαν. ἐποίησαν legit et C. *Salmas.* KUEHN.

συμβάσεις ἐπ.] A. et P. V. συμβιβάσεις ἐποίησαν. SEB.

ἐποιήσαντο] Deest ἐποιήσαντο, in MS. IUNG.

154.

ἐγένοντο] Deest a MS. ἐγένοντο. IUNG.

ὡμολ. καὶ ὡμολ.] C. V. ὁμολόγησαν καὶ ὁμολογία. KUEHN.

ὡμολογίαι] Scr. ὁμ. P. R. ὁμολογία ἐγένετο. δύναιτ᾽ ἄν τις εἰπ. inde P. V. ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν, καταστήσαντες πον-

δας, ἔλυσαν, δι. P. R. et A. ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν καταστήσαντος, σπ. SEB.

ἐγένοντο] Non est in C. A. KUEHN.

ἐγένοντο] ἐγένοντο deest in MS. ubi et ὁμολογίαι emenda. IUNG.

ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν κατ. etc.] C. A. καταστήσαντες σ. ἔλυσαν. C. V. distinguit post καταστήσαντες. C. Salm. ἐπὶ μὲν τοὺς εἰς ἔχθραν καταστήσαντες σπονδὰς ἔλυσαν. KUEHN.

ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν κατ. etc.] MS. ἐπὶ μὲν τοῦ εἰς ἔχθραν καταστήσαντες, σπονδὰς ἔλυσαν, δ. Sed distinguendum putarem, ἐπὶ μὲν τοῦ, εἰς etc. τοῦ, scilicet inimice inter se adfectis: cui mox opponit, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου, de conciliatis. IUNG.

ἀπηλλάγησαν] Non habet C. A. KUEHN.

ἀπηλλάγησαν] Verbum ἀπηλλάγ. deest in MS. IUNG.

ἐξεπολεμώθησαν] A. et P. V. ἐξεπολεμήθησαν. SEB.

ἐξεπολεμώθησαν] C. Salm. ἐξεπολεμήθησαν. KUEHN.

συγκρούοντες] C. V. συγκρούσαντες. KUEHN.

συγκρούοντες etc.] MS. συνκρούσαντες τούτους ἐξ. καὶ πολεμοποιοί, ἐ. IUNG.

ἐξεπολέμωσαν] A. et P. V. ἐξεπολέμησαν. SEB.

ἐξεπολέμωσαν], C. V. addit terminationem τες. KUEHN.

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναντίου] Hic praemittitur titulus in C. A. περὶ δυνάμεων ἀνδρείων καὶ περὶ ἑτοιμοπολέμων. sed locus tituli in vulgato aptior videtur, quamvis non multum habendum de his titulis, utpote non profectis ab ipso Auctore. *Salmas.* titulum eundem non legit in suo Codice. KUEHN.

ἰδιωτικόν.] P. R. et A. ἰδιωτῶν. SEB.

ἰδιωτικόν.] C. V. ἰδιωτῶν. KUEHN.

ἰδιωτικόν.] Pro ἰδιωτ. MS. habet, ἰδιωτῶν. IUNG.

155.

περὶ δυνάμ. etc.] Titulus hic nullus in MS. continuanturque cum praecedentibus. IUNG.

ἐρρωμέναι] MS. ἐρρώμενοι, ut et mox circa finem huius segm. IUNG.

ἀνδρώδεις] In C. A. sequitur: ἀνδρικαί, νεανικαί, ἔντονοι, φιλοπόλεμοι, ἕτοιμοι, πρόχειροι, φίλεργοι. KUEHN.

ἀνδρεῖαι] C. *Salmas.* ἀνδρεῖαι non habuit. KUEHN.

ἀνδρεῖαι] Pro ἀνδρεῖαι, MS. ἄνδρεσαι. *Camerarius*, avus noster, haec de viris quoque accepisse videtur. Sic enim Comm. utr. ling. c. 24. *Addamus*, ait, *sane et ea nomina, quibus viri laudari solent, descripta ex Polluce. Di-*

cuntur igitur ἀνδρεῖοι, *fortes*. ἔντονοι, φιλόπονοι, *strenui*. φιλοπόλεμοι, *bellicosi*. ἕτοιμοι, πρόχειροι, *prompti*. σύνεργοι, φίλεργοι, *laboriosi*: etc. quae ibi Latine exponit. Certe ab illis καὶ ἕτοιμοι, ad viros tantum vel milites ipsos respexisse *Pollux*, vel ex illo ἐρρωμένοι, quod mox sequitur, pateat. Iungerm.

φιλόπονοι] Deest in MS. φιλόπονοι, ut paulo post et συνεργοί. ubi tamen auctius contra: φιλεργοὶ, ἐνεργοὶ, φιλοπ. Ibidem, ut dixi, ἐῤῥωμένοι. Iung.

φιλεργοὶ] C. V. ἐναργοί. malim ἐνεργοί. ita et Codex *Koenigsmannius* lib. III. *Histor. Polyb.* ex MSto legit. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θεωροῦντες τὴν ἔφοδον τῶν Ἰλλυριῶν ἐνεργὸν καὶ συντεταγμένην. vulgo ἐναργῆ. Kuehn.

156.

ἀνεπίτακτοι] C. *Salm.* εὐεπίτακτοι pro ἀνεπίτακτοι. ἀκέλευστοι non habuit. dein, ἀνεπίτακτοι dicit non esse in C. V. Kuehn.

ἐκπολεμισταὶ] Non est in C. A. Kuehn.

ἐκπολεμισταὶ] Deest ἐκπολεμισταὶ in MS. Apud avum nostrum loco dicto est, πολεμισταὶ, πολεμικοὶ, *bellatores*, nescio an sic legere voluerit. Iung.

πολέμου δὲ τέχνας etc.] P. V. hunc locum prorsus omittit. P. R. πολέμου δὲ, χειροτ. nimirum ut editum, similiterque A. nisi quod post χειροτ. punctum habet. *H. Steph. Pollucem* aliter hunc locum scriptum reliquisse existimat, vel potius sibi persuadet: respexisse illum censens ad ista *Thucyd.* verba lib. VI. fol. 461. edit. *Wechel.* ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρίᾳ ἰδιώτας (καὶ) ὡς εἰπεῖν χειροτέχνας ἀνταγωνισαμένους. videndum tamen interim monens an alius quispiam apud *Thucydidem* extet locus, ex quo aptius emendari hic *Pollucis* queat. lib. VII. fol. 107. iterum quidem χειροτέχναι nominantur, sed neque illinc ad praesentem controversiam subsidii aliquid. Seb.

πολέμου δὲ τέχνας etc.] Τέχνας abest a C. A. et *Salmas.* χειροτέχναι στρατιωτικαὶ, sunt opifices quorum opera bellum indiget, ut σιτοποιοὶ, λιθουργοὶ, οἰκοδόμοι etc. Kuehn.

πολέμου δὲ τέχνας etc.] MS. πολέμου δὲ χειροτέχνας στρατιώτας εἴρ. ob quam emendationem non mehercle parum aestimandus est. Est enim ille *Thucydidis* locus ex lib. VI. ubi χειροτέχνας ἰδιώταις opponit: ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρίᾳ ἰδιώτας ὡς εἰπεῖν χειροτέχναις ἀνταγωνισαμένους. Nec oportet iam alium locum *Thucydidis* inquiri, ex

quo *Pollux* emendetur, et ut ὁ *Στέφανος τῶν τυπογράφων* in suo thes. gr. ling. vocabulo χειροτέχνης dubitasse videtur. Hic in ora codicis sui notaverat: vide Thes. in χειροτέχνης. χειροτέχναι itaque viri militares, qui manu promte bellum gerunt, arte et marte, apud *Thucydidem*. Hoc tamen nunquam, ut hodie edunt, ex hoc quidem loco videbis. Sic enim in Porti editione: ἰδιώτας ὡς εἰπεῖν χειροτέχνας. Viri docti iudicent. Et ut primum adscripsi, ita *Thucydidis* locum lectum a *Polluce Camero* noster mihi quidem fatetur, nec tamen vulgatam et receptam lectionem mutandam. *Plane enim*, ait, in suis quas servo literis, τῷ ἰδιώτας αὐξήσεως, *vel potius* μειώσεως χάριν *addidit ille Syracusanus* ὡς εἰπεῖν χειροτέχνας, τουτέστι βαναύσους. *Non enim ignoras quam ineptum bello hoc genus hominum olim fuerit. nam hac nostra aetate scio longe aliter se rem habere. e nullo enim ordine vel robustiores vel animosiores quam ex ista τῶν χειρωνάκτων turba hodie milites leguntur, rudes tamen et imperiti priusquam accedat ad illud quo pollent animi corporisque robur, usus atque exercitatio. Et mirum est*, ait, *Thucydidem, vocem a nemine, quod sciam nisi in contemptum usurpatam ad milites designandos voluisse adhibere. Mihi non videtur. Non sum tamen nescius eum τῇ στρατιωτικῆς ἀπειρίᾳ τέχνην opposuisse.* lib. I. p. 17. χειροτέχνης *tamen nil aliud est quam* χειρῶναξ. Ego meam sententiam retineo. Iung.

εἴρηκε Θουκυδίδης] C. *Salmas.* εἴρηκε δὲ Θ. Kuehn.

157.

δυσπολέμητοι] *Diod. Sic. Lucian.* D. H. pr. ed. δυσπολέμιτοι. Seb.

δυσπολέμητοι] MS. δυσπολέμιτοι, quomodo et priores editiones, quas sequuti in hoc non sumus, rectius δυσπολέμητοι rati. Et paulo post συγκεκροτημένως, quae forte non nauci. Non et hoc quod mox MS. ἀνανταγωνίστως, optime. Jungerm.

ἐγρηγορότως] P. V. ἐγρηγορώτερον. Seb.

καὶ τὰ ῥήματα] Titulus qui mox sequitur περὶ ἀπολέμων etc. huc refertur in C. A, omittitque idem ἀνανδρίας ὀνόματα. C. *Salmas.* περὶ ἀπολέμων ἀνανδρίας ὀνόματα non agnoscit. Kuehn.

καὶ τὰ ῥήματα] Illa, καὶ τὰ ῥήματα, quasi novae sectionis titulus ponuntur in MS. Iung.

158.

περὶ ἀπολέμων etc.] Titulus in MS. nullus, haerentque

ista antecedentibus. Nomina haec *ἀνανδρίας* explicat Latine avus noster Comm. utr. lingu. c. 25. IUNG.

ἀγεννεῖς] MS. *ἀγεννεῖς*, rectius. IUNG.

ἀμελεῖς] Deest *ἀμελεῖς* in MS. IUNG.

κατεῤῥαθυμημένοι] C. *Salm.* *κατεῤῥαθυμημένως ὀλίγωρος.* KUEHN.

159.

ἀγυμνάστως] Hoc et quae sequuntur usque ad, *καὶ τὰ ὅμοια*, non habet C. A. nec verbum *καταραθυμεῖν.* KUEHN.

ἀγυμνάστως] *ἀγυμν. ἀσυγκ. ἀμ. κατ. ὀλιγ.* omnia haec desunt in MS. ut et mox verbum *καταραθυμεῖν.* IUNG.

νωθρεύειν] Abest a C. A. et *Salmas.* KUEHN.

νωθρεύειν] *νωθρεύειν* deest in MS. IUNG.

ἀμέλεια, ἀμελησία] *ἀμέλεια, ἀμελησία* nec in textu nec in margine C. A. posterius nec est in *Salmasii Cod.* KUEHN.

ἀμέλεια, ἀμελησία] *ἀμελησία* deest etiam in MS. IUNG.

νωθεία] MS. *νωθία* habet. IUNG.

ἀνανδρία etc.] P. V. *ἀνανδρεία, δειλ. μαλακεία,* sed minus aut minime forte in usu haec forma, licet *ἀνδρεία* dicatur. SEB.

ἀνανδρία etc.] MS. *ἀνανδρεία, δ. μαλακεία.* IUNG.

160.

περὶ στρατοπ. etc.] C. A. hunc titulum habet: *περὶ ἐξόδου εἰς πόλεμον ὀνόματα.* Vulgatum titulum nec *Salm.* habuit. KUEHN.

περὶ στρατοπ. etc.] Huius sectionis titulum istum habet MS. *ἐξόδου εἰς πόλεμον ὀνόματα.* IUNG.

πανδημὶ] Sic infra etiam VI, 162. et IX, 10. ac utrobique haud aliter MSS. qui hoc loco tacent. alias *πανδημεὶ* scribitur. SEB.

πανδημὶ ἐ. etc.] Non est in C. A. nec sequens *ἐπεστρατεύσαντο,* nec *καὶ στρατ. καὶ ἀντεστρατ.* consentit quoad posterius C. *Salmas.* qui et legit *ἱδρύθησαν,* pro *ἱδρύνθησαν.* KUEHN.

πανδημὶ ἐ. etc.] Desunt *πανδ. ἐξ. ἐπεστρ.* et paulo post *καὶ κατεστρ. καὶ ἀντεστρ.* Ceterum mihi videtur *πανδημεὶ* forte potius scribendum. et mirum ni etiam *ἀντεστρατοπεδεύσαντο,* quamvis et vulgatum probum non ignoro. IUNG.

ἐβάλοντο] P. V. *ἠβούλοντο.* pro *ἱδρύνθ.* PP. *ἱδρύθησαν.* SEB.

ἐβάλοντο] C. V. *ἐλάβοντο.* KUEHN.

ἐστήσαντο] In C. A. sequitur, omissis interiectis, (quae et *Salm.* omittit, ut et illa: *τειχοδόμοι, τειχοποιοὶ*) *τεῖχος πε-*

ριεβάλοντο· οἱ δὲ πρὸς τοῦτο ἐπιτήδειοι λιθοδόκοι λιθουργοὶ τέκτονες. καλοῦνται δὲ οὕτως οὐ μ. οἱ, οἱ. ἀλλὰ καὶ τοῦ ε. ε. Kuehn.

ἐστήσαντο] Desunt in MS. sequentia: καὶ ἐπηξ. ἐσκ. σκ. ἐκ. ἐσ. κατ. ut et illa quae mox sequuntur: τεῖχ. ἤρ. περ. περ. Iung.

περιεβάλοντο] C. V. περιελάβοντο. Kuehn.

161.

Lapicidae] λιθοδόμοι, fabri lapidarii. Lapicidae autem vel lapidicidae Gr. λιθοτόμοι. Seb.

λιθοδόμοι] C. V. λιθοδότοι. Kuehn.

λιθοδόμοι] Pro λιθοδόμοι, MS. habet λιθοδότοι, et sequentibus, τειχοδ. τειχοπ. caret. Iung.

καλοῦνται δὲ τειχ.] Pro κ. δ. τειχοποιοὶ, MS. habet: καλοῦνται δὲ οὕτως. quod si rectum videtur, ab improvido decurtatore male illud τειχοποιοὶ antea omissum. Iung.

ἀλλὰ καὶ οἱ τοῦ] MSS. ἀλλὰ καὶ τοῦ. Seb.

Δημοσθένης] De corona fol. 329. Seb.

Δημοσθένης] In *Oratione de Corona* ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθα φησὶ sc. *Αἰσχίνης*, at in Psephismate dicitur, ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. C. *Salmas.* τοιχοποιόν. Kuehn.

Δημοσθένης] Pro Ctesiphonte: ἔστι δὲ Δημοσθένης τειχοποιὸς, καὶ ἐπὶ τῶν θεωρικῶν τεταγμένος. Et in *Aeschinis* oratione contra Ctesiph. aliquoties, λέξει γὰρ οὗτος, ait *Aeschines* de *Demosthene*, τειχοποιός εἰμι. Iung.

ἠλάσαντο] C. A. ἠτήσαντο. Kuehn.

ἀπετάφρευσαν] In C. A. τὸ, ἀπετάφρευσαν in margine extat. Kuehn.

χαρακώματα] MSS. τὰ χαρακ. facto, ut videtur, articulo ex ultima syllaba vocis praec. Seb.

χαρακώματα] C. A. τὰ χαρ. ε. π. Caetera desunt usque ad ἐφράξαντο. Kuehn.

χαρακώματα] MS. τὰ χαρακ. Iung.

ἀπεσταύρωσαν etc.] Verba ἀπεστ. χαρ. ἐβ. περ. ἐφ. in MS. non adparent, sed pro illis haec: καὶ τὰ ὅμοια. Quae omnino mutilatoris manum in *Polluce* nostro sapiunt, et utinam non saepius. Iung.

162.

παραφυλακτέον] MSS. φυλακτέον. Seb.

παραφυλακτέον] In C. A. παρὰ superscriptum. C. *Salmas.* φυλακτέον. Kuehn.

παρὰ τοῖς στρ.] MS. bene: περὶ τ. στρ. Iung.

χάρακες] Ex proverbio patet: ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. *pedamentum decepit vineam.* KUEHN.

χάρακες] Videatur *Thomas* in *Eclogis* h. v.

χάρακες] χάρακας, feminino genere usurpari de pedamentis docuit et *Eustath.* ut adnotavit *G. Xylander* Annot. in Plut. lib. de lib. educ. ubi et *Pollucem* nostrum laudat. Tradiderunt hoc et alii, ut adnotat ad *Phrynich. Nunnesius* voce χάραξ. IUNG.

ἀρσενικῶς] MSS. ἀῤῥενικῶς. SEB.

ἀρσενικῶς] MS. ἀῤῥενικῶς. IUNG.

ὑδρείαν] τὴν ὑδρείαν C. A. ὑδρεύω, ὑδρεύομαι *aquor.* KUEHN.

φρυγανισμὸν] *Thucyd.* ἐπὶ λαχανισμὸν καὶ φρυγάνων συλλογὴν ἐξελθόντες lib. III. *Histor.* KUEHN.

λείαν ἠλάσαντο, καὶ βοσκήμ.] καὶ ante βοσκήματα non est in C. A. quod et C. *Salmas.* omittit. KUEHN.

λείαν ἠλάσαντο, καὶ βοσκήμ.] MS. λείαν ἠλάσαντο βοσκήματα, sine καί. IUNG.

περιεσύραντο] MSS. παρεσύραντο. SEB.

περιεσύραντο] C. A. et *Salmas.* παρεσύραντο. quod praefero vulgato. KUEHN.

ὡς Ὑπερίδης] ὡς Ὑπερίδης, non est in C. A. KUEHN.

ὡς Ὑπερίδης] In MS. desunt ὡς Ὑπερίδης. IUNG.

ἀντιπαρετάξαντο] C. A. ἀντεπαρατάξαντο, et sequitur in margine statim καὶ τὰ ὅμοια. KUEHN.

ἀντεπαρετάξαντο] MS. ἀντεπαρατάξαντο, καὶ τὰ ὅμοια. ceteris quae in medio omissis. IUNG.

προὔθυσαν] C. V. προύθεσαν. *Thucyd.* τὰ σφάγια προὔφερον οἱ μάντεις. KUEHN.

προὔθυσαν] προεθύεσαν MS. IUNG.

ἐσφραγίσαντο] ἐσφραγίσαντο non comparet in C. A. nec est in C. *Voss.* et *Salm.* KUEHN.

ἐσφραγίσαντο] Non habet MS. ἐσφραγίσαντο. Quid vero significat ἐσφραγίσαντο in hac re? an forte ea vox in mendo cubat? IUNG.

καὶ καλά] Abest a C. A. KUEHN.

καὶ καλά] Non sunt in MS. καὶ καλά. IUNG.

καὶ τὰ ὅμοια] καὶ τὰ ὅμοια margo habet. KUEHN.

163.

περὶ ἐνυαλίου etc.] Titulus ille non est in C. A. nec in *Salmasiano.* KUEHN.

περὶ ἐνυαλίου etc.] Titulus in MS. nullus, annexaque haec praecedentibus. Iung.

ἤρθη] *ἤρθη* MS. Errare certe eos qui iota subscribunt in *ἦρα*, *ἦρκα*, ait Doctiss. *Caninius*, quem vide in hellenismis suis. Invito tamen *Etymologo*, puto, id facit, quem vide in *"Αρας*, sunt enim pluscula. Idem inferius disertim: *ἦρτο, σὺν τῷ ι, ἀπὸ τοῦ αἴρω*. Iung.

ὑπεσημήναντο] In MS. erat prius *ὑπεσημείναντο*. Sed pro *ει*, reposuit quis *η*. Iung.

τὸ εἰς ἔφοδον] *Thucyd.* *σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὁπλίταις* lib. VI. *Histor.* Kuehn.

τοὐναντίον] MS. *τὸ ἐναντ.* Iung.

ἀνακλητικὸν] *ἀναβλητικὸν* C. V. male. Kuehn.

προὔτρεψαν] MS. *προὔτρεψαν*, ut fere scribi ibi solent haec talia. Iung.

ἐπέρρωσαν] Post hoc verbum in C. A. et *Salmasii* statim sequitur, *σύνθημα ἔδοσαν*. Kuehn.

ἐπέρρωσαν] Illa quae sequuntur: *ἐξώρ. ἀν. παρ. ἐξ. ἐπ.* desunt in MS. Iung.

ἀνεκαλέσαντο] *ἐνεκελεύσαντο* habet *Falckenb.* quod non malum videtur, quamvis et vulgatum bonum sit.

ἐπιδιῆλθον τὸ σύνθημα] In C. A. non extat *τὸ*, *ἐπιδιῆλθον τὸ σύνθημα*. ubi malim, *ἐπιδιῆλθον it bello tessera, signum,* inquit *Virgilius*. Si vero ad homines referatur, notabit, quod *recognoverint signum inter se*. Eadem desunt in Codice *Salmasii*, uti et *τὰ δόρατα*. Kuehn.

ἐπιδιῆλθον τὸ σύνθημα] Desunt in MS. *ἐπιδ. τ. σ.* Iungerm.

δόρατα] In C. A. sequitur *ἐδόνησαν*. Kuehn.

δόρατα] MS. *δώρατα*. Iung.

τὸ ἐνυάλιον] MS. *τῷ ἐν ὑαλίῳ ἠλάλαξαν*. scilicet emendandum *τῷ ἐνυαλίῳ ἠλ.* nos dubitare non posse. respexit ad *Xenophontis* illud lib. V. *'Αναβ.* ubi Graeci Drilas expugnant: *καὶ ἅμα γε τῷ ἐνυαλίῳ ἠλάλαξαν, καὶ ἔθεον δρόμῳ οἱ ὁπλῖται.* lib. VII. *Παιδ.* in magno illo proelio *Cyri*: *μετὰ δὲ τοῦτο τῷ ἐνυαλίῳ τε ἅμα ἐπηλάλαξαν*, etc. Idem lib. I. *'Αναβ.* *τῷ ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι.* *Heliod.* lib. IV. et *τὸν ἐνυάλιον ἀλαλάξαντες* dixit; nisi ibi adiective accipiendum reris, ut interpres forte, qui *bellico clamore sublato*. ubi tamen *Pal. cod.* *τὸ ἐν* habet, ut vulgatus noster *Pollux*: utrumque non malae notae. Sed idem *Heliod.* lib. I. *οὐδὲ τὸν ἐνυάλιον κέλαδον ἀνασχόμενοι.* *Arrianus* utrumque. v. *Iun.* nomencl. in *Canere bellicum*, ubi plura huiusmodi. Iung.

εἰς χεῖρας ἦλθον] In C. A. hic sequitur caeteris omissis, titulus *περὶ ἐνυαλίου συῤῥήξεως καὶ ἥττης.* ante, *ἐρεῖς δὲ* etc. Codex *Salm.* etiam omittit, *προηκροβ. ε. ε. κ. τ. ο.* KUEHN.

προηκροβολίσαντο etc.] Illa *προηκ. ἐτ. ἐξετ.* desunt in MS. IUNG.

164.

ῥίμματος] C. V. *ῥύματος* quod *tractum volantis teli* signat. C. *Salm. ῥήματος.* KUEHN.

ῥίμματος] MS. *ἐκ τόξου ῥύματος.* nil verius. *τουτέστιν ἑλκύσματος.* Vide modo *Suidam* in *ῥῦμα.* IUNG.

τόξου καθάψαι] P. V. *τόξον καθ.* SEB.

τόξου καθάψαι] Male, C. *Salmas. τόξον καθάψαι.* KUEHN.

τόξου καθάψαι] MS. *τόξον καθάψαι, ἀνελκύσαι, καὶ ἀναγαγεῖν* rectius ni fallor. IUNG.

οἰστοὺς] MS. *ὀϊστοὺς.* IUNG.

ἱππεῖς] Post haec C. A. *προεξήλασαν ε. ε. ἐρεῖς δὲ σ. σ. εἰς χ. η. σ. τ. μ. ἐν χερσὶν ἦν ἡ μάχη, εἶτα μάχη. κ. στ. θ. ε. οὐ ῥ. α. α. διελύοντο. Salm. προεκδρομὰς* etc. usque ad *καὶ τὰ ὅμοια* non habet. KUEHN.

ἱππεῖς] In MS. deest sequens verbum *προεξεπήδησαν.* ut et quod paulo post habetur: *προεκδρομὰς, προ.* cum sequentibus omnibus usque ad: *ἐρεῖς δὲ* etc. pro quibus in MS. tantum illa solemnia, *καὶ τὰ ὅμοια.* IUNG.

συνέπιπτον] MS. *συνέπεσον,* pro *συνέπιπτον.* IUNG.

συμπεσόντες ἐμαχ.] Desunt in MS. *συμπ. ἐμ.* IUNG.

165.

ἐμπλακ. διηγων.] Desunt in MS. *ἐμπλακ. διηγ.* IUNG.

ἐξώθουν ἀλλήλους] Desunt in MS. *ἐξ. ἀλλήλους.* IUNG.

ἀπελύοντο] P. V. *διελύοντο.* P. R et A. *διεστέλλοντο.* SEBERUS.

ἠμύναντο] P. R. *ἠμύνοντο.* SEB.

ἠμύναντο] MS. *ἠμύνοντο.* IUNG.

οὐκ ἤνεγκαν] P. V. *οὐκ ἠρέμησαν πρὸς τὴν πρώτην προσβ.* A. idem verbum habet, sed omissa praepositione. SEBERUS.

οὐκ ἤνεγκαν] C. A. *ἠρέμισαν.* (lege *ἠρέμησαν,* et ita C. *Salm.*) *πρὸς τὴν πρώτην προσβολήν.* KUEHN.

ἀνεχώρει] In C. A. sequitur *ἐνέκλινεν, ε. τὰ νῶτα ε. ε. π. τὰ ὅπλα ῥίψαντες ε.* KUEHN.

ἐξέκλινεν] Deest *ἐξέκλινεν* in MS. IUNG.

ὑπετράπη, ὑπεχώρ.] Loco horum ὑπετρ. ὑπεχ. est in MS. καὶ τὰ ὅμοια. IUNG.

ἔφυγε προτροπάδην] P. V. et A. προτροπ. ἔφυγε. τὰ ὑπ. SEBER.

ἔφυγε προτροπάδην] MS. ἔδωκεν, προτροπάδην ἔφυγεν, absque ἡττήθη. IUNG.

ῥίψαντες, ἔφυγον] ῥίψοντες ἔφυγον MS. IUNG.

166.

τρέψαι] C. A. τρέψασθαι, quod usitatius est. et statim sequitur, διῶξαι, σκυλεῦσαι, γυμνῶσαι, ζωγρῆσαι, ἀπαγαγεῖν usque ad καταπολεμῆσαι. deinde τοὺς νεκροὺς α. υ. Caeterum ὑποχειρίους ποιήσασθαι *est in potestatem redigere.* τοὺς νεκροὺς α. υ. *datis induciis caesos permittere hostibus ad sepulturam:* quod faciebant victores, victique petebant, et hoc ipso fatebantur se victos esse. KUEHN.

τρέψαι] Desunt in MS. τρέψαι, παρ. τ. τ. φ. cum sequentibus reliquis, et verbo ἀνατρέψαι et ἀπώσασθαι et κρατ. φον. ἀφ. et ἐξοπ. αἰχ. νικ. et ὑποχ. ποι. διελ. ε. ε. π. haec omnia desunt. IUNG.

ἐφ' ἑαυτοὺς ποιήσασθαι] ὑφ' ἑαυτὸν FALCK.

167.

ἱρεῖς δὲ] C. A. ἱρεῖς ἐπολιόρκεσαν κατέκλεισαν προσήδρευσεν παρέτειναν τ. χ. τ. π. ε. ἐμετάλλευσαν ὑπώρυξαν κ. π. εἶτα ἀπὸ τείχους ἀπεμάχοντο α. α. ἀντεσοφίζοντο. C. *Salmas.* ἐμετάλευσαν omisso ἐπατάλλευσαν. KUEHN.

ἐπολιόρκησαν] MS. ἐπολιόρκησαν, κατέκλεισαν, προσήδρευσαν, (sic enim MS.) παρέτειναν. interiectis omissis. IUNG.

ἐμετάλλευσαν] MS. ἐμετάλευσαν. Sequens ἐπατάλλευσαν MS. non habet. Et quaeso quid hoc est verbi? An itaque legendum ἐπαττάλευσαν; πατταλεῦσαι, ait *Suid.* προσπῆξαι. Quod de machinis non inepte forte dicatur. Et nostra coniectura iam placet, quod eam adprobare audiebamus *Salmasium* nostrum. dein scribe προσέῤῥηξαν. Quae hoc verbum sequuntur, προσήγαγον μ. etc. ἔχωσαν, omnia desunt, et pro his MS. καὶ τὰ ὅμοια. IUNG.

168.

οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπε.] MSS. praecedentium nonnullis omissis: εἶτα (A. εἶτ') ἀπὸ τοῦ τείχους ἐμάχοντο. SEB.

οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπε.] MS. εἶτα ἀπὸ τοῦ τείχους ἐμάχοντο. et paulo post verba διεκ. ἐνεκ. desunt. IUNG.

κωλύμασι] C. A. καλύμμασι. sed κώλυμα etiam in *Thucyd.* legitur, ut et sequens ὑφεῖλκον τὸν χοῦν *subtrahebant humum aggestam, factis cuniculis.* KUEHN.

ἀνέτειναν] Sequitur in C. A. *ἀνέκλιναν* pro *ἐνέκλιναν*. sed supra segm. 165. etiam fuit *ἐνέκλιναν*. C. *Salm.* *ἐνέτειναν*. KUEHN.

ἐξεκηρυκεύσαντο] Deest verbum *ἐξεκηρ.* cum reliquis *ἐνεδ.* *σφ.* *σ.* *ἐξέδ.* omnibus. IUNG.

ἐξεκηρυκεύσαντο] *ἐπεκηρυκεύσαντο* habet *Falckenb.* quod mihi magis quam vulgatum arridet, quoque saepius usus *Thucydides* et alii, et quod rursus infra IV, 93. cum additamento *ἐπὶ πολέμου* occurrit, et supra segm. 151. etiam affuit. Est autem hoc *ἐπικηρυκεύεσθαι* legatos mittere de foedere aut induciis transigendis. vid. *Harpocrat.* voce *Ἐπικηρυκεία*.

παρέδοσαν, *κατεπ.*] Desunt in MS. *παρεδ.* *κατεπ.* IUNG.

παρέδοσαν, *κατεπ.*] *παρέδοσαν*, *ὑπήκουσαν*, *κατεπολ.* FALCK.

ἐνέκλιναν] A. et P. R. *ἀνέκλ.* SEB.

ἐνέκλιναν] Pro *ἐνεκλ.* MS. simpliciter *ἔκλιναν*. IUNG.

δίψῃ] P. V. *δίψει*. recto *δίψος*. SEB.

δίψῃ] Pro *δίψῃ*, *δίψει* MS. IUNG.

169.

περὶ πολιορκούντων] Non est in C. A. hic titulus nec in *Salmas.* KUEHN.

περὶ πολιορκούντων] A MS. titulus hic abest. IUNG.

εἶχον κατὰ κράτος] P. V. *κατάκρας*. P. R. *εἷλον κατ' ἄκρας*, *καθεῖλον*. *Hesych.* *Κατ' ἄκρης* (*Ion.* pro *ἄκρας* *Odyss.* ε, 313.) *κατὰ κορυφῆς*, *κατὰ κράτος*. cum paulo ante coniunctim scripsisset *κατακράτος*. exponens *ἰσχυρῶς*, *τελείως*, *ἀντιστάντως*. atque ita et *Zosimus*, *ἁλούσης κατακράτος τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας*, libro tertio, fol. 731. et alibi. Sed *κατάκρας* etiam in usu. vid. *Eustath.* Iliad. f. 940, 39. *Etymol.* 494, 36. et ibidem notas *Fr. Sylb.* SEB.

εἶχον κατὰ κράτος] C. A. *εἷλον κατ' ἄκραν*, *κατὰ κράτος εἷλον*. KUEHN.

εἶχον κατὰ κράτος] MS. *ἂν*, *εἷλον κατάκρας εἷλον*, *καθ.* bene. *Thucydidis* enim illud *κατάκρας ἑλεῖν*. qui et *κατάκρας ἔχεσθαι*, ut videas in thes. *H. Stephan.* IUNG.

ἐδουλώσαντο] C. A. omissis interiectis *εἰς φόρου ἀπαγωγὴν* *ad solvendum tributum*. Nam *φόρου ἀπαγωγὴ* nil aliud est, quam solutio tributi, nec aliud, *χρημάτων φορά*. *χρήματα ταξάμενοι* est, certum stipendii modum imperare. C. A. tamen non habet ut nec *δεκατηλόγοι*, *δεκατηλογία*. KUEHN.

ἐπὶ φόρου καὶ] MS. non habet tres voculas ἐπὶ φόρου καὶ. desunt et illa quae mox sequuntur: χρήμ. ταξ. IUNG.

ἐπιβαλόντες] C. Salmas. ἐπιβάλλοντες. KUEHN.

καὶ δεκατηλόγοι etc.] Loco illorum, καὶ δεκατηλ. δεκ. MS. tantum: καὶ τὰ ὅμοια. IUNG.

γίνονται] PP. γένωνται. SEB.

γίνονται] MS. γένωνται. IUNG.

ἐπὶ τῇ ἴσῃ κ. ὁ.] In C. A. ἐπὶ male omissum, margini tamen ascriptum est. Herod. Calliop. συμμάχους ἐθέλει ἐπ' ἴσῃ τε καὶ ὁμοίῃ ποιήσασθαι ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης non procul ab initio. Innuitur autem hac formula foedus aequale. vid. Fabr. Semest. p. 35. Grot. lib. II. de I. B. et P. KUEHN.

καὶ ὅμοια] P. V. καὶ τὰ ὅμοια. SEB.

τῷ τὸν αὐτὸν etc.] MS. τὸ τὸν ἐχθρὸν αὐτ. κ. IUNG.

170.

περὶ μερῶν τείχους] C. A. addit: χωρῶν τε τῶν κατὰ πολέμους, quod demum est in titulo sectionis sequentis, quem titulum C. Salm. plane non habet. KUEHN.

περὶ μερῶν τείχους] Talis titulus MS. Τείχους μέρη. et sectio incipit: κύκλος, ac sequens vox περικ. statim abest. IUNGERM.

τείχους δὲ μέρη] Non sunt in C. A. Incipit enim κύκλος. περίβολος. C. Salm. περίκυκλος non habet. KUEHN.

προμαχῶνες] MS. προμαχεῶνες quod saepius apud Herodotum. Ibidem πύργοι, ut muri pars recensentur. de quo vid. doctiss. Meurs. ad Lycophr. in v. 1255. IUNG.

μεσοτειχιατὰ, μεσοπύργια] Nec ista habet C. A. nec Salmas. sequitur μ. ε. δ. τ. ε. κ. δύσμαχον δ. δυσαίρετον, quod ultimum est. KUEHN.

μεσοτειχιατὰ, μεσοπύργια] Desunt in MS., μεσοτ. μεσοπ. Notandum vero illud μεσοτειχιατὰ, quod forte non ita temere reperias. Posset quis suspicari etiam si forte μεσοτείχια scripsisset, vel μεσοτείχια, τὰ μεσοπύργια. IUNG.

μεσοτειχιατὰ, μεσοπύργια] Falckenb. μεσοτείχια, τὰ μεσοπύργια plane eodem modo, quo Clariss. Iungermannus illud corrigendum vidit, et ὁ μακαρίτης meus Praeceptor in textum quoque recepit.

μεταπύργια] C. A. μεταπύργιοι in textu. unde factum μεταπύργια. C. Salm. prius habet. KUEHN.

ἰσχυρὸν, ἀπροσ. etc.] Desunt in MS. ἰσχυρ. ἀπρ. δυσπρ. IUNGERM.

δυσαίρετον etc.] In MS. est, *δυσαίρετον, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ περὶ χωρ.* ceteris omissis, ut et titulo vulgato. IUNG.

171.

περὶ χωρίων etc.] Quae hic extant, reiiciuntur in segm. 172. ante *ἐρεῖς δὲ* ita, *περὶ λόχου καὶ τῶν καὶ τειχισμοῦ πόλεως* in C. A. integer titulus abest a C. *Salm.* KUEHN.

καὶ ἔτι] Nec hoc est in C. A. KUEHN.

κρημνώδης] In C. A. sequitur *ἀνεπιβ. δ.* quibus adde ex *Thucyd.* *δυσέμβατον.* caetera desiderantur. *ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου ἀσθενὲς ὤ. α. εὐάλωτον ἐρεῖς δὲ καὶ τὰ ἄκρα.* KUEHN.

δυσπρόσιτον] *δυσπρόσιτον* omittit MS. et forte repetere non opus erat, quando ait *περὶ χωρίων τὰ αὐτὰ ἃ περὶ τείχους* dicenda, quibus et alia tamen addit, de muro non in medium allata. Illud *δυσπρόσιτον* vero ibi iam erat positum, quamvis, ut dixi, in MS. pariter omissum sit. IUNG.

δυσπρόσβατον] Illa *δυσπρ. δυσβ. κ. η. ἐπ.* absunt a MS. qui tantum habet pro illis, *καὶ τὰ ὅμοια.* IUNG.

τεῖχος] In MS. abest vox *τεῖχος.* IUNG.

εὐαίρετον etc.] Ista *εὐαιρ. εὐκαθ. ἐπιδρ.* cum duabus lineis seqq. non sunt in MS. qui tantum illud solenne: *καὶ τὰ ὅμοια.* et statim ita: *Ἐρεῖς δὲ καὶ τάδε. ἄρκα π.* bene. IUNGERM.

εὐαίρετον etc.] Locus *Homeri* est Il. ζ. 434. ubi vid. *brev. Schol.* et imprimis *Eustath.*

172.

ἐρεῖς δὲ] P. V. *ἐρεῖς καὶ τάδε. ἄκρα.* SEB.

ἀποκόψας] In C. A. sequitur *τειχίσαι τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρων ἀπαῤῥάξαι α. τ. υ. α. καὶ μὴν καὶ τάδε· κ. μ. ε. ἢ γενέσθαι.* KUEHN.

ἀποκόψαι] Ita MS. *ἀποκόψαι, τειχίσαι, ἀποκόψαι, τοὺς ἐπὶ τῶν ἀκρῶν ἀπαράξαι, ἀπελάσαι τοὺς ὑπερκεφαλῆς, ἀνασοβῆσαι, καὶ τὰ ὅμ.* quae praeterea in vulgatis intercurrunt, non habet. IUNG.

τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρ.] MSS. *τειχ. τοὺς ἐπὶ τῶν ἄκρων ἀπαῤῥάξαι.* tametsi P. R. *ἀπαράξαι.* quomodo *ἀπάραξε* *Iliad.* π, 116. et *ἀπήραξε* *Iliad.* ξ, 497. Sed cum duplici tamen ρρ *Suid.* *ἀπαῤῥάξειεν, ἀποσπάσειεν, ἀποχωρίσειεν, ὡς εἰ τούτους ἀποῤῥάξειε τοῦ λόφου* etc. *Herodotus* quoque lib. VIII. fol. 510. *τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νηὸς βάλλοντες ἀπήῤῥαξαν.* SEB.

ὑπερκεφαλῆς] MSS. *ὑπὲρ κεφαλ.* SEB.

173.

ἐκ τοῦ προφανοῦς] Gl. reddunt, in *propatulo*, cuius oppositum *ἐξ ἀφανοῦς* *occulte*, *ex insidiis.* KUEHN.

ἐξ ἀφανοῦς etc.] MSS. *ἐξ ἐπιφανοῦς*. Seb.

ἐξ ἀφανοῦς etc.] C. V. *ἐξ ἐπιφανοῦς, ἐξ ἀφανοῦς*, *palam, ex occulto, ex insidiis*. C. A. solum habet, *ἐξ ἐπιφανοῦς*. Kuehn.

ἐξ ἀφανοῦς] MS. auget et deficit. Sic enim: *προφ. ἐξ ἐπιφανοῦς, ἐξ ἀφ. ἐνεδρ. ἐνέδραν κ. ψευδένεδραν*. ita enim accentum notat. Iung.

λόχον] P. R. *λόχους*. Seb.

καταλοχῆσαι] P. R. *καταλοχίσαι*. ita *Suid. καταλοχίσαι, εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ*. Seb.

καταλοχῆσαι] *καταλοχῆσαι* et in MS. Sed *H. Steph.* in ora sui codicis emendavit *καταλοχίσαι*. Iung.

καταλοχῆσαι] *καταλοχίσαι*. Falck.

στρατιωτικὸν] *στρατιωτικὰ* MS. Iung.

φρυκτωρῆσαι] A. *φρυκτωρίσαι*. *Schol. Thucyd. ὑπὸ νύκτα ἐφρυκτωρήθησαν* exp. *διὰ φρυκτοῦ ἐμηνύθησαν. ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης ἡμέρας διὰ πυρσῶν ἐμηνύθησαν*. lib. III. fol. 225. Seberus.

φρυκτωρῆσαι] In C. A. est postea *καὶ αἱ φυλακαὶ καὶ ἔφοδοι* (*invasio*) *κ. σ. κ. κ. ψευδαυτόμολοι*, id est, qui simulant transfugam, et sub eo nomine explorant omnia hostium consilia, castra, et alia. ita et *ψευδενέδρα* paulo supra, non sunt verae insidiae, sed hostibus praebent speciem insidiarum, donec destinata exsecutus fuerit insidiator. Kuehn.

φρυκτωρία] Abest in MS. *φρυκτωρία*. et ibidem est *φυλ. καὶ προφ.* bene. Iung.

καὶ ἐπὶ κατασκ.] Ista *καὶ ἐπὶ κ. ἐ. ἐ. πρ.* desunt in MS. Iungerm.

174.

δηῶσαι] Mendose MS. *διῶσαι*. Iung.

κόψαι] C. A. subiungit statim *πυρπολῆσαι λ. δασμολογῆσαι ἐρεῖς δὲ τ. π. τεῖχος ἆραι* usque ad *περιεργάσασθαι*. dein, *τὸ δὲ ἐναντίον*. his adde, *τέμνειν, κείρειν ἀγροὺς, γῆν*, etc. Kuehn.

πῦρ ἐφεῖναι] Desunt in MS. *πῦρ ἐφεῖναι*. Iung.

λάφυρα etc.] *λάφυρα* etc. *λαφυραπῶλαι*. haec omnia *λείπει* in MS. Iung.

λαφυροπῶλαι] *Onom. Vet. λαφυροπωλεῖαν hastarium*. Kuehn.

ἐκτειχίσαι] Verbum *ἐκτειχίσαι* deest in MS. Iung.

ἆραι] Pro *ἆραι* MS. *ἄραι*. Iung.

περιελάσασθαι] Deest in MS. *περιελάσ*. Iung.

φράξαι etc.] φράξαι τ. τ. π. κ. π. et reliqua usque ad καὶ τὰ ὅμοια in MS. desunt. Iung.

ἀτείχιστος πόλις] *Lycurgus:* οὐκ ἂν εἴη ἀτείχιστος πόλις, ἅτις ἀνδράσι, καὶ οὐ πλίνθοις ἐστεφάνωται. *Plutarch.* Vit. fol. 37. *Agesilaus* quoque, ἄλλου ἐπιζητοῦντος, διὰ τί ἀτείχιστος ἡ Σπάρτη, ἐπιδείξας τοὺς πολίτας ἐξωπλισμένους, Ταῦτά ἐστιν, εἶπε, τὰ Λακεδαιμονίων τείχη. Idem in Apophr. fol. 126. Eius vero instituti rationem duplicem exponit *Nic. Cragius* libro tertio de Rep. Laced. cap. 5. Seb.

175.

περὶ στρατοῦ, καὶ στρατ.] C. A. καὶ περὶ στρατιωτῶν δοκίμων καὶ μή. Kuehn.

περὶ στρατοῦ, καὶ στρατ.] Huius sectionis in MS. titulus hic: Στρατοῦ ὀνόματα. Iung.

στρατιῶται] C. A. στρατὸς στ. στ. σύνταγμα. ἱρεῖς δὲ καὶ πεζεταῖροι. C. V. πεζέταιροι, recte et ita legendum apud *Hesych.* in πεζετέροις et *Suidam* h. v. vid. *notam Blancardianam* ad lib. II. c. 4. *Arriani* de *Exped. Alex.* deest etiam semper τὸ οἱ ad haec tria nomina Macedonica in C. A. imo et ipsum, τὰ Μακεδονικά. Kuehn.

συστρατιῶται] Deest in MS. συστρατ. Iung.

στρατόπεδον] MS. plurali partim, et ordine inverso sic: στρατόπεδα, σύνταγμα, δύν. et quod sequitur, τάγμα deest. Iungerm.

πεζέτεροι] A. et P. R. πεζεταῖροι. Scribitur πεζέτεροι, πεζέταιροι et πεζαίτεροι, *Etymol. Suid. Hesych. Eustath. Iliad.* 359, 36. Seb.

πεζέτεροι] MS. καὶ πεζέταιροι, καὶ ἀργ. καὶ χρυσ. absque οἱ semper. Iung.

πεζέτεροι] πεζαίτεροι. Falck.

τὰ Μακεδονικά] In MS. desunt, τὰ Μακεδονικά. De his meminit et *Casaubonus* ad *Alexandrum Sever. Lampridii*, aitque: *notat et Iulius Pollux* χρυσάσπιδας *et* ἀργυράσπιδας *Macedonica esse nomina vel* τάγματα. Nota vero illud πεζαίτεροι· ὡς ἡ ἀναλογία γράφει, teste *Eustath.* ad Ἰλ. δ. Iungerm.

ἱρεῖς δέ, τὰς] P. R. ἱρ. δ. καὶ τάς. Seb.

τὰ ἀκόντια π. δ.] Desiderantur in C. A. Kuehn.

τὰ ἀκόντια π. δ.] Illa τὰ ἀκ. π. διαπ. desunt in MS. Iungerm.

διακοντίσασθαι] A. διακοντίσαι. Seb.

διακοντίσασθαι] Pro διακοντίσασθαι legitur in C. A. διακοντίσαι. Kuehn.

176.

περὶ ἐξετάσεως στ.] Non est titnlus in C. A. KUEHN.

περὶ ἐξετάσεως στ.] Huius *τμήματος* titulus abest a MS. IUNGERM.

ἐξετάσαι] MS. *ἐξετᾶσαι*. IUNG.

στράτευμα] C. A. *στρατεύματα*. KUEHN.

συναγεῖραι] MSS. *συναγ. καὶ ἐπὶ τοῦ πράγματος, τὰ τούτων ὀνόματα, ἐρεῖς δὲ στρατ.* P. V. tamen praemittit usitatam illam clausulam: *καὶ τὰ ὅμοια*. SEB.

συναγεῖραι] In C. A. sequitur: *καὶ ἐπὶ πράγματος τὰ τούτων ο. ε.* KUEHN.

καὶ ἐξέτασις στρ.] Deest in MS. *καὶ ἐξέτ. στρ.* cum versic. duob. sequentibus: pro quibus ita MS. *καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἐπὶ τοῦ πράγματος τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα. ἐρεῖς δὲ στρ.* IUNGERM.

ἀγειρμός] Infra *ἀγερμὸς* III, 129. et IX, 142. in MS. et IX, 143. IUNG.

ἔκκριτοι] MS. *ἔγκριτοι* pro *ἔκκρ.* Pariter probe. *Hesych.* *Ἔγκριτος, ἐκλελεγμένος, ἐξηλεγμένος* (an *ἐξειλεγμένος*?) *ἔγκριτοι, τὸ αὐτό.* Mox desunt in MS. *εὐδόκιμοι*, et *ἀριστεῖς*, et *ἀριστευ. καταρ.* IUNG.

δόκιμοι] C. A. subdit *ἄριστοι, λογάδες, λόγιμοι, lecti milites.* KUEHN.

διμοιρῖται] *Interpr. manipulares duces*, rectius, *duplicarii. Varro* lib. IV. de LL. *duplicarii dicti, quibus ob virtutem duplicia cibaria ut darentur, institutum.* Gl. *Philox. duplicarius διμοιρίτης. Hesych. Διμοιριστής.* alias *duplarius* dicitur. KUEHN.

διμοιρῖται] MS. *διμοιρίται*. De sequentibus *περὶ ἡλικίας στρατευσίμου* et infra II. 11. IUNG.

177.

τοὺς ἐκ καταλόγου] *Milites e catalogo* in quem relata erant nomina civium, qui militiae idonei erant. KUEHN.

στρατεύσιμον] *Xenoph. τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονόσι.* pag. 5. lib. III. de V. *Cyri.* KUEHN.

τοὺς χρησίμους] Non est in C. A. KUEHN.

τοὺς χρησίμους] Deest *τοὺς χρησίμους* in MS. IUNG.

τὴν ἄχρηστον] MSS. *ἄχρονον*. ad *ἄχρηστον* autem videtur quadrare apud *Ovid.* Fast. 2, 239.

puer impubes et adhuc non utilis armis.

Pro quo Polydorus de se apud *Eurip.* Hec. v. 14.

οὔτε γὰρ φέρειν ὅπλα
οὔτ' ἔγχος οἷός τ' ἦν, νέῳ βραχίονι. SEB.

τὴν ἄχρηστον] C. A. *τὴν ἄχρονον*. KUEHN.

τὴν ἀστράτευτον] Abest a C. A. ut et *καὶ τὰ ὅμοια*. KUEHN.

τὴν ἀστράτευσαν] In MS. deest *τὴν ἀστράτευτον*. ubi et repone *τὴν ἀπολ*. IUNG.

πολέμους] *Interpr*. leg. *πολεμίους*. reddit enim, *hostes*. sed vulgata lectio recte loquitur de bellis, in hostico procul a patria gestis. KUEHN.

ἐνδήμους] C. A. *ἐκδήμους* male. desunt etiam sequentia. KUEHN.

προσόρους] Deest *προσόρους* in MS. IUNG.

178.

περὶ στρατηγοῦ etc.] Titulus in MS. nullus, quam hic: *Ἔπαινος στρατηγοῦ*. IUNG.

τοιούτου] Abest a C. A. ut et *τὸ, ἔπαινοι στρατηγοῦ*. deinde sequitur. *στ. ε. ἀσφαλὴς προνοητικός. π. π. εὔτολμος η. α. στρατηγὸς ὀξὺς ἐνεργητικός· τακτικός· πρὸς τὰ δ. θ. εὐκλείας ἐραστὴς ἀδωροδόκητος*. KUEHN.

διασωστικὸς] Abest *διασωστικὸς* a MS. IUNG.

προνοητικὸς] MS. *προνοητικῶς*. mox desunt, *εὔβουλος, ἀγχ. ἀγρ. ἄοκνος*. IUNG.

ἀρχικὸς etc.] A. *ἀρχ. στρατηγός, ἀξ*. PP. *στρατηγικός*. Sed hoc iam in principio fuit. SEB.

ἀξιοπροστάτευτος etc.] Absunt a MS. *ἀξιοπρ. διασκεπτ.* et *θαῤῥαλέος*. IUNG.

διδασκαλικὸς] Absunt a MS. *διδασκ.* et *ἐπιτακτ*. IUNG.

φιλοστρατιώτης] Omissum *φιλοστρατιώτης* cum sequentibus omnibus usque ad illa nomina, *φιλόνικος, νικ. ἐραστής*, quae itidem absunt a MS. ut et illa *ἀνδρ. ἀδωρ*. IUNG.

ἀδωροδόκητος], Sic MS. *ἀδωροδόκητος καὶ τὰ ὅμοια. ψόγοι δέ, ἀμβλύς, ἀμελής, τοὺς καιροὺς παριεὶς, ἄπορος γνώμης, κατεπτηχώς, καὶ τὰ ὅμοια: Ἔτι δὲ προπετής, ἔμπληκτος* (sic enim MS.) *ῥιψοκίνδ*. omnibus, quae vulgo intercedunt, omissis aliis. IUNG.

179.

ἀμβλὺς] In C. A. sequitur *ἀμελής, τοὺς καιροὺς παριεὶς, ἄπορος. γ. κατεπτηγὺς, παρακεκινημένος* dicitur, *emotae mentis homo*, non ut *Interpres*, *exagitatus*. KUEHN.

ἔκπληκτος] PP. *ἔμπληκτος*. SEB.

σφαλερὸς] Omittitur in MS. et *σφαλερὸς* cum ceteris in hac sectione, excepto ultimo *δωροδόκος*, post quod in MS.

sequitur: καὶ τὰ ὅμοια. στρατιώτου (absque titulo interiecto) δὲ ἔπ. εὐ. (ut pertexamus hoc τμημάτιον, quantum eius in MS.) πειθαρχικὸς, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ ἐναντία δὲ δῆλον· ἐρεῖς δὲ, ἀπεστ. π. ἐπανέστησαν, ἐπεστρατεύσαντο, ἐπῆλθον, εἰσέβαλον, εἰσβολὴν ἐποιήσαντο, καὶ τὰ ὅμοια. quae statim sequitur caput de re equestri. Videndum vero an in vulgato pro κατέλαβον, sit emendandum κατέβαλον. an potius ita distinguendum: εἰσέβαλον εἰς τὴν πολεμίαν, κατέλαβον, ἐν. Iung.

180.

ἔπαινος στρατ. καὶ ψ.] Hic titulus totus deest in C. A. Kuehn.

πειθαρχικὸς] In C. A. sequitur τὰ ἐναντία δῆλα ἐρεῖς δὲ ἀπέστησαν π. Kuehn.

ἐπεστράτευσαν] C. A. ἐπεστρατεύσαντο. caetera huius versus desunt. Kuehn.

ἐπῆλθον] C. A. εἰσέβαλον εἰσβολὴν ἐποιήσαντο. caetera desunt: et apud *Thucyd.* omnia extant passim. Kuehn.

περὶ σίτου etc.] Haec usque ad finem sectionis supra iam adfuere segm. 61.

181.

περὶ ἱππικῶν ὀνομάτων] Illustravit hoc caput *Ioach. Cam.* peculiari libello, qui annexus Hippocomico ipsius, ut et alius de moneta veteri Graec. et Latinorum pro cap. 6. lib. IX. Lege et librum *Xenophontis* de re equestri, quem passim *Pollux* laudat. Seb.

περὶ ἱππικῶν ὀνομάτων] Haec sunt tituli loco in C. V. literis maioribus scripta. et sequitur, ἀγέλη etc. in C. A. est vulgatus titulus π. ι. ο. sed ἱππικὰ ὀνόματα non comparet. *Phavor.* legit etiam ι. ο. dum hunc locum integrum describit. Kuehn.

περὶ ἱππικῶν ὀνομάτων] Capitis huius XI. titulus in MS. iste: Ἱππικὰ ὀνόματα. initium vero: Ἀγέλη ἱ. vide vero de his Commentationem de nominibus equestribus avi nostri. Iungerm.

ἱπποτρόφος] Male C. A. ἱππότροφος, ut et ἀγελότροφος, nec habet, ἱππονόμος et ἱπποδαμαστής. in *Gl.* ἱπποβοσκὸς, *mango.* Kuehn.

ἱππονόμος] Deest in MS. ἱππονόμος, una cum voce quae mox sequitur, ἱπποδαμαστής. Iung.

ἵππων ἐπιμελητὴς] Non est in C. A. Kuehn.

ἵππων ἐπιμελητὴς] Omittitur ἵππων ἐπιμελητὴς in MS. Iungerm.

ἀδδηφάγοι] Vid. *Apostol.* in *proverbio*, *ἀδδηφάγον ἅρμα.* quod proverbium in sumptuosos iaci solet. Lacones etiam mala omnia alicui imprecaturi dixerunt: *οἰκοδομά σε λάβοι καὶ ἀμβολὰ ὅ τε ἵππος, καὶ ἁ γυνά τοι μοιχὸν ἔχοι. invadat te aedificandi libido, procrastinatio, equus, et uxor tua adulterum habeat.* ubi *equus* etiam et *ἱπποτροφία* numerantur inter damnosa et sumptuosa. Kuehn.

ἀδδηφάγοι] MS. *ἀδηφάγοι*, uti et supra segm. 121. Iungerm.

ἀθλοφόροι] Non est in C. A. nam post *νικηφόροι* statim sequitur *πομπικοὶ ἔτι δὲ ἱρεῖς* etc. Kuehn.

πολεμιστήριοι etc.] Desunt in MS. tres voces, *πολεμ. ὁδ. στρ.* Iung.

ἄβολοι] *Pullus, cui nondum cecidere dentes primuli.* vid. infra lib. X. c. 13. et *Aristot.* lib. VI. *Animal.* cap. 22. et 23. cui primum decidunt dentes, *πρωτοβόλος*, cui secunda vice, *δευτεροβόλος*, et tum inter pullum et iustae aetatis equum medius censetur. vid. *Phavor.* in *πρωτοβόλος*. *Etymol.* in *Ἄβολος*. *Hesych.* in *Γνῶμα κατηρτυκὼς* et *ἄβολος*. Locus *Platonis* est lib. VIII. de LL. *μονίπποις δὲ ἆθλα τιθέντες, πώλοις τε ἀβόλοις καὶ τελείων τε καὶ ἀβόλων τοῖς μέσοις, καὶ αὐτοῖς δὴ τοῖς τέλος ἔχουσι* etc. Kuehn.

πώλων] MS. mendose *πόλων* pro *πώλων*. Iung.

182.

Πλάτων] *Πλάτων.* nempe VIII. de Legibus, ut avus noster indicat de nomin. equ. Lubet adscribere divini Philosophi locum, ut *Pollucem* capias rectius: *μονίπποις δὲ ἆθλα τιθέντες, πώλοις τε ἀβόλοις καὶ τελείων τε καὶ ἀβόλων τοῖς μέσοις, καὶ αὐτοῖς δὴ τοῖς τέλος ἔχουσι, κατὰ φύσιν τῆς χώρας ἂν τὴν ἱππικὴν παιδείαν ἀποδιδοῖμεν.* Edita sunt nuper *Hieroclis* cuiusdam *Ἀστεῖα*, in quibus et hoc legitur: *σχολαστικοῦ ἵππον πιπράσκοντος ἠρώτησέ τις, εἰ πρωτοβόλος ἐστί; τοῦ δὲ φήσαντος, δευτεροβόλον εἶναι, ἔφη, πῶς οἶδας; ὁ δὲ εἶπεν, ἅπαξ ἐβόλευσεν* (ita enim legendum, ut et ibi emendant, non *ἐδούλευσεν*) *ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀβόλου πώλου* et infra mentio in *χρήσει* e *Strattide* X, 55. Iung.

Πλάτων] Auctius hunc locum ita legit *Falckenburgius*: *Πλάτων τοὺς δευτεροβόλους ὀνομαζομένους ἐκάλεσεν.*

ἀγνώμονες] *ἀγνώμονες. Suid. ἀπαγνώμονες* in *ἄβολος*. *Sylb.* Seb.

ἀγνώμονες] Sic et MS. retulitque haec et *Rhodiginus* hinc 12. antiq. IX. Ceterum *H. Steph.* ad oram hic notavit:

ἀπογνώμονες. *Suidas* in Ἄβολος vel ἀβολήτωρ potius. Sane ita et *Hesychius*: Ἀπογνώμων, ἀποβεβληκὼς πάντας τοὺς ὀδόντας καὶ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ. IUNG.

λειπογνώμονες] MS. λιπογνώμονες, ut et *Hesych.* in Γῶμα et Λιπογνώμων. IUNG.

γνώμων] C. V. γνῶμα. *Hesych.* Γνῶμα. KUEHN.

γνώμων] Egregie hic MS. ita: γνῶμα γὰρ λ. Sic enim disertim MS. dictus fuit, itaque ille dens pullinus et γνῶμα, et γνώμων. Inde audacter emendo *Hesychium*; Γνῶμα (Γῶμα vulgo) τὸν βαλλόμενον ὀδόντα δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων, καὶ ὁ κατηρτυκὼς (an γεγηρακώς? κατηρτυκὼς enim cum gnomone idem, si *Suidae* credimus, apud quem et κατηνυκότα est in ἀβολήτωρ) in κατηρτ. nec *Hesychium* etiam in ἄβολος dissentire puto, et quum sic infra idem: κατηρτυκὼς, τελειώσας. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων, ὅταν ἐκβάλῃ πάντας τοὺς ὀδόντας) ἤδη λιπογνώμων· λέγεται δὲ καὶ γνῶσις. Ait vero τετραπόδων, non tantum equorum et asinorum. Sic enim et προβατογνώμων habes apud *Etymologum* in Γνώμων, et ovibus quoque λειπογνώμονα noster *Pollux* tribuit infra VII, 187. ubi *Eustathii* locum adscribam et de equis. IUNG.

ἐρεῖς δέ, ἱππάσαι] C. V. Ἐρεῖς δέ, πάσαι. πῶλον non est in C. A. KUEHN.

ἐρεῖς δέ, ἱππάσαι] MS. ἐρεῖς δὲ πᾶσαι (incipit autem aversa membranae pagina ab hac vocula) αἱ ἐξ ἀγέλης πόλων. IUNGERM.

ἐξ ἀγέλης πῶλον] P. R. et A. ἐξ. ἀγ. ἵππον. SEB.

τούτῳ δὲ Ξ. α. τ. ἤ. ἱππ.] Haec omnia desunt in C. A. et post ἄγριος sequitur δαμάσαι δ' ἂν εἴποις καὶ πωλοδαμεῖν κ. ε. λέγοις δ' ἄν, etc. KUEHN.

τούτῳ δὲ Ξ. α. ἤ. ἱππ.] τούτῳ δὲ Ξ. α. τ. ἤ. ἱ. desunt in MS. *H. Steph.* ad oram sui codicis adnotat: περὶ Ἱππικῆς pag. 546. suae nimirum edit. Scribe dein δαμάσαι. IUNG.

πωλεῦσαι] Deest in MS. πωλεῦσαι. IUNG.

καὶ ἡμερῶσαι etc.] Loco istorum, καὶ ἡμ. ἀσκ. ἀναδ. est in MS. καὶ τὰ ὅμοια. IUNG.

183.

ψήχειν] P. R. ψύχειν. Sed P. V. et A. ut editum, idque *Cam.* vertit *destringere*, subiiciens non longe post: ψύχειν τὰ στρώματα τοῦ ἵππου, *stramenta equi refrigerare* etc. de nominibus equestrib. pag. 114. SEB.

καὶ ἀποκαθαίρειν] C. A. καὶ ἐκκαθαίρειν. KUEHN.

καὶ ἀποκαθαίρειν] Deest *ἀποκαθαίρειν* in MS. IUNG.

ἐκφέρειν τὴν κόπρ.] Desunt ista in MS. *ἐκφ. τ. κ. ψ. τ. στρ. τ. ι.* IUNG.

καταπλύνειν] MSS. *πλύνειν.* SEB.

καταπλύνειν δὲ] C. A. *πλύνειν δὲ* etc. KUEHN.

καταπλύνειν] Pro *καταπλ.* in MS. simplex *πλύνειν.* Verum alterum apud *Xenoph. περὶ Ἱππικῆς* legitur: ubi vid. *ὕδατι δὲ καταπλύνειν τὴν κεφαλὴν χρή.* Et noster etiam infra segm. huius libri 200. IUNG.

καὶ ἐξαλίσαι. καὶ τὸ χωρ.] Iterum auctius ita *Falckenburgius* habet: *καὶ ἐξαλίσαι, καταλδῆσαι. καὶ τὸ χ.* etc. ubi forte compendium scriptionis est, pro *καταλινδῆσαι.*

καὶ τὸ χωρίον etc.] P. R. *καὶ ἐξαλίστρα τὸ χωρίον, καὶ κυλίστρα. Cam.* addit: et *καλινθήτρα.* nam et verbum est *καλινδεῖσθαι.* SEB.

καὶ τὸ χωρίον etc.] C. A. *ἐξαλίστρα.* caeteris omissis usque ad *ἔλειον σέλινον.* KUEHN.

καὶ ἐξαλίστρα] *καὶ ἐξαλ.* deest in MS. Ibidem est *καλίστρα,* pro *κυλ.* IUNG.

περὶ τροφῶν ἵππων] *τμημάτιον* hoc secundum in MS. totum deest. INNG.

ζειαὶ] *ζειαὶ far, farra,* reddunt *Glossae Veterum.* KUEHN.

παρὰ δὲ Ὁμήρῳ] *Homeri* locus est Iliad. *ϑ.* 188. de vini potu. *Camer.* p. 115. et *Gesner.* de quadr. fol. 431. *Columella* lib. VI. c. 30. *Si sanis* (equis) *est macies, celerius torrefacto tritico, quam hordeo reficitur: sed et vini potio danda est.* SEBERUS.

οἶνος] *Ἰλ. ϑ.* 189. de hoc, quod multum negocii facessit Grammaticis, vid. avum meum de nom. equestrib. IUNGERM.

λωτὸς καὶ ἔλ.] Iliad. *β,* 775.

ἵπποι δὲ παρ᾽ ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόϑρεπτόν τε σέλινον. SEB.

184.

περὶ χαλινῶν] C. A. *χαλινοῦ.* KUEHN.

περὶ χαλινῶν] Et hic titulus non est in MS. IUNG.

στόματι] *εἶτα ἵππων* sequitur in C. A. KUEHN.

στόματι] Desunt sequentia: *καὶ χαλίνωσιν* in MS. IUNG.

στάσις ἵππων] C. A. *στάσις ἵππου.* deinde *σταϑμὴ,* sine *φάτνη.* KUEHN.

στάσις ἵππων] MS. *ἱππῶν, καὶ στάσεις ι.* IUNG.

φάτνη] deest *φάτνη* in MS. IUNG.

φορβεῖα] V. *φορβία*. A. *φορβείας*. al. oxyt. *φορβειά*, seu *φορβία*. Seb.

φορβεῖα] C. A. *φόρβεια* *Phavor.* *φορβεια.* quod optimum. Kuehn.

φορβεῖα] *φόρβεια* est in MS. Varie vero scribi hoc nomen docuit *H. Steph.* in thes. suo: scilicet *φορβαία*, *φορβέα*, *φορβειὰ*, *φουβεὰ*, *φορβιὰ*: ubi tamen vulgatum *φορβεῖα* non legas. *φορβεία* infra segm. huius libri 201. in MS. est. *φορβειὰ* tamen receptum magis, ut et apud avum de nom. equ. Iung.

κεκρύφαλος τε] *τε* omisso, *κεκρύφαλοι* est in C. A. Kuehn.

κεκρύφαλος τε] MS. mendose: *καὶ κρυφαλόστε*, ut infra X, 55. vicissim MS. recte *κεκρύφαλος*, ubi vulgo mendose. Iungerm.

χαλινὸς] Hic *χαλινὸς*, ut glossema, omittitur in C. A. Kuehn.

χαλινὸς] Deest *χαλινὸς* in MS. Iung.

καὶ τῶν ὑποστομ.] MS. *καὶ τῶν μὲν ὑπ.* Iung.

περιφερῆ] P. R. *περιφανῆ*. Seb.

πριονωτὰ] C. A. ita etiam habet in textu; nisi quod *η* superscriptum *τῷ ω*. Kuehn.

στερεά] MSS. *στερὰ*, an *στεῤῥὰ* volunt? quod idem cum *στερεά*. Seb.

στερεὰ] C. A. *στεῤῥὰ κ. π. καὶ τὰ ἀλλήλοις*. Kuehn.

ἀλύσεως] MS. *ἁλύσεως*. Iung.

185.

φημοί] Scr. *φιμοί*. ut est in MSS. Seb.

φημοί] C. A. *κ. φημοί. τὰ δὲ ἔποχα ἐφίππια*, deinde, *καὶ σάγη* in margine adscriptum est, *ἐμπρόσθιον ἵππου* in *Gloss. antilena.* ibidem, *ἔποχον*, *instratum*, *ἐφίππιον*, *scordiscus.* Kuehn.

φημοὶ] MS. *καὶ φημοί.* dein, *καὶ ἐφίππια*, *καὶ σάγη*. Videtur vero emendandum *φιμοὶ*, ut et infra est X, 54. quamvis et ibi antea vulgati *φημούς*. Certe *φιμὰ* hic agnoscunt *Scholiola* graeca ad lib. I. Antholog. c. 55. in epigramm. Anytes — *φιμὰ περὶ στόματι. φιμά*, ait, *σημαίνει τὸν κημὸν, τὸν τῷ τοῦ ἵππου στόματι περιτιθέμενον. καὶ παρὰ Πολυδεύκῃ ἐν πρώτῳ κημὸς καὶ φιμὰ τὸ αὐτό ἐστι.* Iung.

φημοί] Scripturam *φιμοὺς* confirmat et *Harpoc.* h. v. et *Hesych.* quem vide sis voce *φίμα*, ubi legerem *φιμὰ*, ex modo allato a Cl. *Iungermanno* Anthologiae loco.

τὰ δὲ περὶ etc.] MSS. statim princ. καὶ τὸ μὲν ἐκκαθ. In P. V. tamen est καθαῖρον. Seb.

τὰ δὲ περὶ etc.] τὰ δὲ π. θ. ἐργ. desideratur in C. A. incipit enim: καὶ τὸ καθαῖρον τ. τ. π. ε. superscriptum etiam est ξύλον. Kuehn.

τὰ δὲ περὶ etc.] In MS. desunt, τὰ δ. π. θ. ε. et est tantum: καὶ τὸ μὲν ἐκ. etc. Iung.

σιδήριον πριονῶδες] C. A. σιδήριον πριονωτὸν ὀδοντωμένον, ψ. Kuehn.

σιδήριον ὀδοντ.] MS. σιδήριον πριονωτὸν ὠδοντωμένον, ψίκτρα. Bene illud ὠδοντωμ. et sic omnino scribendum, ut et infra est II, 36. non ὀδοντ. ut viri docti ex vulgatis adferunt in thesauros suos. Scribe et ψήκτρα, penacute, non circumflexa penultima: paroxytonως et infra MS. bis X, 55. Iung.

φοινικαμπεχόνης] MSS. φοινικῆς ἀμπεχόνης. Seb.

φοινικαμπεχόνης] Uterque Codex, φοινίκης ἀμπεχόνης. videtur fuisse instrumentum panno puniceo velatum, quo inserta manu equiso comprimebat expurgabatque iubam et pilos equi. pro ἐκλιπαίνειν C. A. habet ἐκρυπαίνει. C. V. κοῖλον omittit. C. *Salmas.* φοινικῆς ἀμπεχ. ἀμπεχόνης. Kuehn.

φοινικαμπεχόνης] MS. duabus vocibus φοινίκης ἀμπεχόνης. Lexicographi tacent, sicut et de περιχειρίῳ, quod v. sequ. habes. Avus meus haec ita explicat de nom. equestr. ubi postquam de ψήκτρα, quam strigilem putat, dixit, subiungit, περὶ σωρακίδος: *Palmam ambit tenuis cortex, quasi textilis reticuli figura, hanc laxe implicantes, et inserentes manum, reddere pilum nitidum complanando veteres studuerunt.* Iung.

ἐφ' οὗ] Codex uterque ἀφ' οὗ, nec agnoscit μὲν post κρεμαμένου, C. A. Kuehn.

ἐφ' οὗ] MS. ἀφ' οὗ. Iung.

χειλωτὴρ] C. V. χηλωτὴρ lege χιλωτήρ, et vid. *Hesych.* h. v. Kuehn.

χειλωτὴρ] Avus noster ibidem: *χειλωτὴρ et ι solo χιλωτὴρ a pabulo factum est, in quo pabulum praeponi solebat, non equis tantum, sed et aliis iumentis. cuius mihi quidem obscurior descriptio est in Polluce.* infra X, 56. χιλωτῆρα est etiam in MS. qui hic male χηλωτήρ. Iung.

186.

περὶ χωρίων etc.] R. ἱππικῶν. infra quoque haec descriptio segm. huius libri 216. Seb.

περὶ χωρίων etc.] Titulus in C. A. est, *περὶ χωρίων ἱππικῶν*. KUEHN.

περὶ χωρίων etc.] Hic titulus deest in MS. IUNG.

δύσιππα] P. R. *δυσίππια*. P. V. et A. *δυσίππαστα*. Sed et *Xenoph.* *δύσιππα*. *Hellen.* 3. SEB.

δύσιππα] C. A. *δυσίππατα*. C. V. *συσίππαστα*, lege *δυσιππαστά*. KUEHN.

δύσιππα] Pro *δύσιππα*, MS. *δυσίππαστα*. IUNG.

καὶ ἄφιππα] Non est in C. A. sequuntur vero *δύσβατα β. δυσήλατα ἐπίδρομα εὔδρομα π. ἄλιθα τελματώδη α. τ. ἔφυδρα* (*ὑφ'* superscripto) *ὑποφέρ. τ. π. ὀλ. υ. καὶ λόφοι δὲ ἐρεῖς καὶ ἄκραι κ. χ. κ. χ.* KUEHN.

καὶ ἄφιππα] Desunt in MS. *καὶ ἄφιππα*: et altera particula *καὶ*, et *πεδινὰ*, cum interiectis omnibus usque ad nomen *λιθώδη*, quod et ipsum abest a MS. IUNG.

πετρεινὰ] Deest *πετρεινὰ* in MS. et dein pro *εὔλιθα*, MS. *ἄλιθα*. et desunt, *ὀρεινὰ, βαθ. ἔγκοιλα*. IUNG.

τελματώδη] C. V. *ἐλματώδη*. KUEHN.

τελματώδη] Pro *τελμ.* MS. *ἐλματώδη*. IUNG.

πηλώδη etc.] Desunt in MS. *πηλώδης τεν.* cum versu seq. et illis etiam, *ψαμμώδη, αλίπεδα*. desunt et *ὕφυγρα, διάβροχα*, illud autem in vulgatis *αλίσπεδα*, an idem cum sequenti *αλίπεδα*, nisi forte temere irrepserit ex eiusdem intuitu. IUNG.

187.

ὑφέλκοντα] Deest in MS. *ὑφέλκ.* cum sequenti *ὑπερείπ.* IUNGERM.

ὑποσκελίζοντα] MS. *ὑποσκελλίζοντα*, deestque *τοὺς*, cum sequentibus et incipit iterum MS. *καὶ λόφοι* etc. IUNG.

καὶ γηλόφοι] Deest *καὶ γηλόφοι* in MS. IUNG.

κατάντη etc.] Loco horum: *κατάντη, πρ. κατ. κατωφερῆ*, MS. tantum: *καὶ τὰ ὅμοια*. IUNG.

καὶ ἐν μὲν τ. α.] Hic in margine C. A. extat titulus: *ἔπαινος ἵππου*. KUEHN.

ἀνατρέχειν] In C. A. sequitur *ἀναπηδᾶν· ἐν δὲ τοῖς κ. καταβαίνειν*, in margine vero est, *καταθεῖν καὶ τὰ ὅμοια*. KUEHN.

προσβαίνειν] Deest *προσβαίνειν*, et *προσαν.* in MS. IUNG.

ἀναπηδᾶν] P. V. *ἐπιπ.* Sed superne tamen *ἀνα* imposito. SEB.

ἐν δὲ τοῖς κατάντεσι etc.] Ita legit et auget hunc locum *Falckenburgius*: *ἐν δὲ τοῖς κατάντεσιν εἰ ἐλαύνοις φησὶν ὁ Ξενο-*

φῶν ἀφίσταται τὸ δέρμα. δῆλον δ' ὅτι καὶ τὸ δέρμα παχύνεται τῶν πρόσθεν ποδῶν, τόν τε ἱππέα καὶ αὐτὸν τὸν ἵππον φερόντων. οἱ Πέρσαι δ' ἵπποι φησὶ καὶ Ὀδρῦσαι μεμελετήκασι καὶ ταῦτα ἐπελαύνεσθαι. Ἐν τοῖς τραχέσιν εἰ ἐλαύνοιεν, ψιλοῦνται αἱ κνῆμαι καὶ ἑλκοῦνται· καὶ μάλιστα τὴν παρακερκίδα. κερκὶς γὰρ ἡ κνήμη. τὴν παρακερκίδα περόνην ὁ Ξενοφῶν καλεῖ. Hactenus ille. Desumpta haec sunt ex *Xenoph.* περὶ Ἱππικ. duobus locis, quorum prior sub initium, alter non ita procul a fine est, quamvis illa a *Xenophonte* aliquantum discrepent, utpote sensum, non ipsa verba afferentia. Caeterum κερκὶς in *Glossis* redditur, *hic Radius.* a *Iunio* in *Nomencl.* suo, *Radius, Os tibiae maius.* Erit itaque παρακερκὶς, *os tibiae minus, maiori commissura aliqua adhaerescens,* quod *Xenophontem* περόνην vocasse ait. *Hesych.* Περόναι, πόρπαι, (uti bene Clar. *Salmasius* pro vulgato πόρται legit) καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ.

καταβαίνειν] MS. post καταβ. habet, καὶ τὰ ὅμοια. IUNGERM.

188.

περὶ σώματος καὶ γνώμ. etc.] P. V. et A. περὶ ἵππου ἀγαθοῦ καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν γνώμην, καὶ μὴ τοιούτου. Et tum: ἔπαινος ἵππου ἀπὸ σ. quod editi post aliquot demum versus inserunt. SEB.

περὶ σώματος καὶ γνώμ. etc.] Titulus in MS. hic Ἔπαινος ἵππου. IUNG.

χελιδῶνα] MS. χελιδόνα. Sicut infra segm. huius libri 199. editi quoque: ut et V, 99. inter ornamenta muliebria. SEBERUS.

χελιδῶνα] C. A. χελιδόνα et ita etiam *Xenoph.* de R. E. nec τῶν adest. KUEHN.

χελιδῶνα] MS. χελιδόνα, recte, ut et infra segm. huius libri 199. IUNG.

ὁ Ξενοφῶν] *Xenoph.* ὥσπερ γὰρ κύμβαλον ψοφεῖ πρὸς τῷ δαπέδῳ ἡ κοίλη ὁπλή. C. A. ψοφεῖν legit. KUEHN.

ὁ Ξενοφῶν] *Xenophontis* verba statim sunt ab ipso initio lib. περὶ ἱππικῆς. IUNG.

κροτεῖ] C. A. κροτεῖν καὶ ἠχεῖν καὶ κνῆμαι ἄσαρκοι καὶ γόνυ λαγαρόν. KUEHN.

καὶ κτυπεῖ] Desunt in MS. καὶ κτυπεῖ. et κυνήποδες, ἔγκοιλοι, στερεαί. IUNG.

συγκοπὴν] P. V. συγκαπήν.nec aliter A. habens interim ad formam glossae ascriptum συγκαμμήν. P. R. καμπήν. procul dubio scrib. συγκαμπήν. Nam et Camer. p. 127. debet

inquit, *γόνυ* esse *λαγαρὸν πρὸς τὴν συγκαμπήν. i. gracile ut flecti facile possit.* Extat eadem vox infra quoque II, 178. de inflexione dorsi. Seb.

συγκοπήν] C. V. *συγκαμπὴν* et ita corrigitur C. A. ab alia manu, recte. *Xenoph. λαγαρὸς δὲ εἴη τὰ κατὰ τὴν συγκαμπήν.* Kuehn.

συγκοπήν] Pro *συγκοπήν*, MS. *συγκαμπήν·* quod certe placet, qui enim *τὰ γόνατα ὑγρῶς κάμπτῃ βαδίζων, εὐδοκιμεῖ*, ut *Xenophon* docet *περὶ Ἱππ.* Et certe eodem modo habes apud avum de nom. equ. ubi ait, vituperari *γόνατα δυσκαμπῆ. debet enim*, addit, *γόνυ* esse *λαγαρὸν πρὸς τὴν συγκαμπήν, id est, gracile ut flecti facile possit.* Et sic certe *Xenophon* ipse, ex quo haec ista *Pollux* hausit, *περὶ Ἱππικῆς* non longe a principio *ὁ μὲν αὐχὴν* etc. *λαγαρὸς δὲ εἴη τὰ κατὰ τὴν συγκαμπήν.* Amoveatur itaque illud vulgatum *συγκοπήν*. Iung.

189.

προμήκεις] MS. mendose *προμήκοις*. Iung.

προεσταλμένη] *προσεσταλμένη* Schneider. ad Xenoph. de re eq. I. 12. p. 192. *G. D.*

ὑψηλὰ] Caetera omnia ad *ὑπερέχοντα* usque, quod etiam abest, desiderantur in C. A. sumpta tamen sunt, ut et alia, ex *Xenoph.* de *Re Equestri.* Kuehn.

ὑψηλὰ] Quae sequuntur vocem *ὑψηλὰ* in MS. non apparent, usque ad *παρέχοντα*, quod et ipsum in MS. abest. Ceterum apud *Xenoph.* legi *ἀκρωμία ὑψηλὴ* adnotavit avus noster ibid. quem vide. verba *Xenophontis* sunt: *ἡ δ' αὖ ὑψηλὴ ἀκρωμία τῷ τε ἀναβάτῃ ἀσφαλεστέραν τὴν ἕδραν, καὶ τοῖς ὤμοις καὶ τῷ σώματι ἰσχυροτέραν τὴν πρόσφυσιν παρέχεται.* quae vides *Pollucem* nostrum accurate descripsisse, ut et alia, quae ipse, cui otium, conferas. Iung.

εὐκαμπὴς] *Salmas.* legendum *τράχηλος ὀρθὸς ὡς ἀλεκτρυόνων, ἀλλὰ μὴ ὥσπερ κάπρου εὐκαμπής.* mallem ex *Xenoph. τ. εὐ. ὀρθὸς ὡς α. ἀλλὰ μὴ ὥσπερ κάπρων προπετής, non ut aprorum, procidùum, depressum.* Kuehn.

εὐκαμπὴς] Sunt vero et haec *Xenophontis*, ut et cetera, in quo est *ἀλεκτρυόνος*, singulari. Iung.

προκόμιον] *Xenoph.* ibid. *ἵππῳ χαίτη, καὶ προκόμιοί τε, καὶ οὐρά.* ubi bene viri docti emendant, *προκόμιόν τε*, quod et hinc firmare poterant. Iung.

προπετὴς] *Oculus procidens*, cuius oppositum, *κοιλόφθαλμος* vid. infra II, 62. Kuehn.

190.

εὐπνοώτεροι] Deest in C. A. nam post ἀναπεπταμένοι statim sequitur, ὦτα βραχέα. KUEHN.

εὐπνοώτεροι] Illa εὐπνοώ. γ. τ. συμπ. desunt in MS. dixit vero ea ibidem *Xenophon*. IUNG.

διπλῆ]: *Xenoph*. ibid. ἡ διπλῆ (ἀκρωμία) τῆς ἁπλῆς καὶ ἐγκαθῆσθαι μαλακωτέρα, καὶ ἰδεῖν ἡδίων. IUNG.

πλατεῖς] Non est in C. A. KUEHN.

πλατεῖς] In MS. πλατεῖς deest. IUNG.

Σίμων] Cuius meminit et *Xenophon* περὶ ἱππικῆς duobus locis. SYLBURG.

Σίμων] *H. Steph.* adscripsit hic: *cuius meminit Xenophon* περὶ Ἱππικῆς *duobus locis*. IUNG.

κέρκον] Notat hoc, quod vocabulum illud soleat usurpari frequentius de animalium minorum reptiliumque caudis, quam de equi et similium, quae οὐρὰ dici solet. ita κέρκον λαγὼ invenias in bonis auctoribus, sed οὐρὰ λ. apud *Antiquiores* vix dabitur. KUEHN.

ἵππουρις] Posset quidem ita dici, sed an ex usu Auctorum valde dubito. in *Gloss.* ἵππουρις redditur, *gliris*. KUEHN.

γνησιώτατον] C. A. caret his omnibus a γνησιώτατον usque ad sectionis finem. KUEHN.

γνησιώτατον] γνησιώτατον et cetera quae in hoc tmemate vulgata, absunt a MS. IUNG.

ἀγλαΐαν] Haec et sequentia sunt *Xenoph.* de R. E. nisi quod rectius legat, μυωπιζόμενος per ω. a μύωψ *musca* quae equos et id genus animalia vexat. vel calcar. C. *Salm.* etiam leg. μυωπιζόμενος per ω. KUEHN.

μυοπιζόμενος] Scribendum videtur μυωπιζόμενος, si hoc ait ὅταν ἐρεθίζουσιν οἱ μύωπες, ἤγουν αἱ μυῖαι. Apud *Xenoph.* alias περὶ Ἱππ. ubi de coma caudae est: ἐπείπερ αὔξειν δεῖ τὰς τρίχας τὰς μὲν ἐν τῇ οὐρᾷ, ὅπως ἐπιπλεῖστον ἐξικνούμενος ἀποσοβῆται ὁ ἵππος τὰ λυποῦντα. IUNG.

μυοπιζόμενος] *Falckenburgius* etiam bene μυωπιζόμενος legit.

191.

ψόγος ἵππου] Sectione sexta tituli loco ista: ψόγος δὲ ἵππου. ipsaque incipit: ὄνυχες λεπτοὶ, ὅπλα πλήρεις, καὶ τὰ ἄλλα ἐναντία τῶν προειρημένων. nec plura de hac sectione in MS. IUNG.

ψόγος δὲ ἵππου] Nec illud habet C. A. ὄνυχες δὲ etc. incipiens usque ad πλήρεις caeterisque omnibus omissis us-

que ad illa: καὶ τἄλλα ἐναντία τῶν προειρημένων τῶν μὴ ἀγαθῶν ἵππων. KUEHN.

χαμηλὰς] χαμηλαὶ ὁπλαὶ statim sunt initio περὶ Ἱππ. apud *Xenoph.* IUNG.

κιρσοὺς] Infra IV, 196. IUNG.

μυκτῆρας συμπεπτ.] *H. Steph.* adnotavit in ora: *Xenoph.* sane et supra segm. 190. habes ista hic. IUNG.

προειρημένων π. etc.] P. R. προειρ. τῶν μὴ ἀγαθῶν ἵππων. A. superne: τὰ μὴ ἀγ. SEB.

192.

περὶ ἐπαίνων etc.] Titulus abest in C. A. KUEHN.

περὶ ἐπαίνων etc.] Deest titulus in MS. IUNG.

βλέμμα] Uterque Codex βῆμα. KUEHN.

βλέμμα] MS. βῆμα, pro βλ. IUNG.

ἔκπυρον] ἔκπυρον non est in C. A. KUEHN.

ἔκπυρον] Deest ἔκπυρον et mox est θρασύν. IUNG.

ὀργίλον, καὶ χρεμετιστικόν] C. V. ὀργίλον, καὶ χρεμετισμόν. quae lectio est etiam in margine C. A. KUEHN.

ὀργίλον, καὶ χρεμετιστικόν] MS. non male: ὀργίλον. καὶ χρεμετισμὸν δὲ καὶ ἄσθμα ὁμ. absque ἐρεῖς. IUNG.

ὁμοίως] In margine C. A. ὁμοίου. KUEHN.

ψέξαις] C. A. λέξαις. KUEHN.

ψέξαις] Illa ψέξαις δ' ἂν sunt quasi titulus praefixa in MS. incipitque nova sectio: Νωθὲς λ. IUNG.

ἄθυμον] C. A. ita: ἄθυμον. τὰ ὅμοια et interiecta omnia non habet. KUEHN.

ἄθυμον] ἄθυμον, καὶ τὰ ὅμοια. intermediis omissis. IUNGERM.

193.

ποδῶν ἵππου ὀνόματα.] Titulus abest in MS. et haerent prioribus. IUNG.

οἱ πρόσθεν] C. A. οἱ δὲ π. π. κ. π. οἱ ὑπὸ τ. ω. in margine tamen est, οἱ ἔμπροσθεν. KUEHN.

οἱ πρόσθεν] MS. οἱ δὲ πρ. π. IUNG.

οἱ πρῶτοι, οἱ ὑπὸ] οἱ πρῶτοι ὑπὸ τ. αὐχ. IUNG.

οἱ τελευταῖοι] Abest a C. A. KUEHN.

οἱ τελευταῖοι] Deest, οἱ τελευτ. in MS. IUNG.

ἀμείνων δὲ] ἄμεινον δὲ in margine C. A. est. KUEHN.

ἀμείνων δὲ ἵππος] *Ursinus* ita legit hunc locum: ἀμείνων δὲ ἵππος, ὁ μὴ ἐπαλλὰξ etc. et dein μεγίσταν pro μεγίστην. *Xenoph.* ἀπαλλάξ.

διατιθεὶς] MSS. τιθεὶς. SEB.

διατιθεὶς] C. A. *τιθεὶς* KUEHN.

διατιθεὶς] MS. simpliciter, *τιθεὶς, καὶ διαφέρων. εὔδρομος δὲ ἵππος, ὁ ὀλίγων* (sic mendose MS.) *αἴρ.* interiecta desunt. Illud autem *τιθεὶς* videtur melius. IUNG.

κακὸς etc.] C. A. a *κακὸς* usque ad *Σίμωνος* non habet, deinde sequitur: *εὔδρομος δὲ ἵππος ὁ ὀλίγον τρέχων* (ex correctione *αἴρων.* posset et *ἔχων* legi.) KUEHN.

194.

ὑπάρξει γὰρ αὐτῷ] Licebit enim illi, quia crura quam longissime distantia habet, maius et loci et temporis spatium consumere in iactandis illis. quod equi vitium est. KUEHN.

ὑπάρξει γὰρ αὐτῷ] *Ursinus* supplet *ὡς*, hoc modo: *ὑπάρξει γὰρ αὐτῷ, ὡς Σίμων* etc.

καὶ ἔπαινος] Haec usque ad *εὐποδία* non extat in C. A. KUEHN.

καὶ ἔπαινος etc.] *καὶ ἔπαινος* etc. *εὐποδία*, et haec desunt omnia in MS. IUNG.

θυμοειδὴς] Abest a C. A. ut et *εὐπρεπὴς* quod paulo post sequitur. KUEHN.

θυμοειδὴς] Deest etiam in MS. *θυμοειδής.* et mox *εὐπετής.* IUNG.

γαυριώμενος] *γαυριώμενος* usque ad *ἀγλαὸς* deest in C. A. KUEHN.

γαυριώμενος] Illa: *γαυριώμενος, κ. κ. ε. ε. ι. ἀγλαὸς* desunt in MS. IUNG.

ἱππαστὴς] In *Glossis* est *aura exsolitarius.* lege aureax, solitarius *ἱππαστὴς κέλης singulator.* KUEHN.

195.

εὔψυχος] *εὔψυχος* usque ad *μετέωρος* abest in C. A. KUEHN.

εὔψυχος] Desunt in MS. *εὔψυχος, εὐκ. μεγ. μετ.* IUNG.

εὐθαρσὴς] Ab *εὐθαρσὴς* usque ad *εὐπειθὴς* iterum in C. A. absunt. KUEHN.

εὐθαρσὴς] *εὐθ. ποδ. γ. π. στ. π. εὐπ.* absunt a MS. IUNG.

τιθασσὸς] Deest *τιθασσὸς* in C. A. KUEHN.

τιθασσὸς] Abest a MS. IUNG.

ὑπὸ σάλπιγγος] C. V. *ὑπὸ σάλπιγγι sonante tuba.* C. A. sequens *ἐξορμῶν* non habet. KUEHN.

ὑπὸ σάλπιγγος] MS. *ὑπὸ σάλπιγγι ἐξορμῶν.* IUNG.

ταχύπους] Deest *ταχύπους* in MS. IUNG.

φιλάνθρωπος] In C. A. hic sequitur *κεκολασμένος, τ. γ. μάστιγος οὐ χρήζων, δίκαιος τὴν γνάθον, ἴσος ε. τ. γ. τοῖς*

ἀνέμοις συνθέων. κεκολ. τ. γ. est equus *non duri oris, δ. τ. γ. est qui utramque maxillam habet aeque mollem*, cui opponitur *ἑτερόστομος, ἑτερόγναθος. cui altera mollis, altera durior.* KUEHN.

φίλιππος etc.] Deest *φίλιππος* in MS. cum sequentibus omnibus: *ἐγκ. σ. τ. κ. γν. τ. ἐχθρ. ἀν. εὐτρ. πειθ. εὔτ. εὔκολος.* JUNGERM.

φίλιππος etc.] *Falckenburgius φιλήνιος.* quod ego quidem vulgato minime hoc in loco praetulerim, cum quod paulo ante *εὐήνιος* praecedat, tum quod et infra segm. 198. inter vituperia equi *τοῦ φιλίππου* contrarium *μίσιππος* quoque ponatur. Nimirum et in hoc, ut fere in reliquis, *Xenophontem* ducem sequitur *Pollux* noster, cuius *περὶ Ἱππικῆς* haec sunt: *Σκεπτέον δὲ καὶ τόδε, εἰ ἀναβαθεὶς ἐθέλει ἀφ' ἵππων ἀποχωρεῖν, ἢ εἰ παρεστηκότας ἱππεύων μὴ ἐκφέροι πρὸς τούτους.*

196.

πεπαιδευμένος] Desunt, *πεπαιδ. ῥ. ἐ. ε. καθ.* IUNG.

κέντρου etc.] Desunt rursus in MS. illa: *κέντρου α. ε. ἐπίδρ.* IUNG.

τοῖς ἀνέμοις συνθ.] Iliad. κ. 437. de Rhesi equis:

λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι,

h. e. interprete *Virgilio Aeneid.* XII. 84.

qui candore nives anteirent, cursibus auras. SEB.

εἴποι ἂν] C. A. *δ' ἄν. Homerus* eum diceret *Aura ventove prognatum.* KUEHN.

εἴποι ἂν] An huc respexerit *Delrio* Notis ad *Claud.* lib. I. in *Rufin.* ubi tradit *Claudianum* in eo sequutum *Oppianum* tradere vento tigrides concipere, licet, ait, *Aristoteles, Plinius, Solinus, Pollux* et *Themistius* contra sentiant, an huc respexerit haec scribens, nescio: non certe debebat. Immo nuspiam hoc tradit *Pollux*, vel valde fallor. Sane idem *Delrio* et *Oppianum* ibi non recte inspexit, qui certe hoc reiicit, ut *κενεὴν φάτιν* etc. vid. *Κυνηγ.* III. v. 354. etc. IUNGERM.

ἀνέμου παῖδα] Suidam v. *ἀνέμου πεδίον* a Kustero correctum comparat TOUP.

ἀνύποπτος, ἀ. θ.] Absunt a C. A. quae sequuntur, quae, et alia huius sectionis e *Xenoph.* libello de R. E. petita sunt. KUEHN.

ἀνύποπτος, ἀ. θ.] Desunt in MS. *ἀνυπ. ἀφ. θαρ.* IUNG.

καὶ πρὸς κάταντες etc.] V. P. *καὶ πρὸς κάταντες καταδραμεῖν καὶ πρὸς ἄναντες ἀναδραμεῖν. ἀναθεῖν. καὶ τάφρον * δια-*

πηδῆσαι καὶ χαράδραν * διαλέσθαι καὶ πρὸς ὄχθ. (quibus asterisc. praemiss. sunt in P. R. etiam atque in A. MS.) SEB.

καὶ τειχίον ὑ.] Desunt in C. A. KUEHN.

καὶ τειχίον ὑ.] Desunt etiam in MS. καὶ τειχίον ὑπεραιρέσαι. IUNG.

ὑπερπηδῆσαι] Codex uterque διαπηδῆσαι. C. A. pro τάφρον διάλλεσθαι habet διαλέσασθαι. διάλλεσθαι est nihilominus apud *Xenoph.* I. c. KUEHN.

ὑπερπηδῆσαι] Habet MS. καὶ τάφρον διαπηδῆσαι. Sic et *Xenoph.* περὶ Ἱππ. τάφρους διαπηδᾶν. et in Ἱππαρχικῷ etiam, ut Doctiss. *Leunclavius* legit. et mox pro διάλλεσθαι MS. διαλέσθαι. IUNG.

καὶ ποταμὸν] ποταμὸν π. κ. α. ο. α. non sunt in C. A. KUEHN.

καὶ ποταμὸν etc.] Sequentia, καὶ ποτ. π. κ. α. ο. ἀναθρ. desunt in MS. IUNG.

197.

ψόγος δὲ ἵππου etc.] Titulus non est in C. A. incipit enim: ὁ δὲ ψόγος ἐκ τῶν ἐναντίων βαθὺς καταδεὴς ἄδικος (in margine additur τὴν σιαγόνα) ταπεινὸς μ. reliqua desunt. KUEHN.

ψόγος δὲ ἵππου etc.] Novus titulus nullus, et tota haec sectio nona in MS. ita decurtata exstat. ὁ δὲ ψόγος ἐκ τῶν ἐναντίων, βραδὺς, καταδεὴς, ἄδικος τὴν σιαγόνα, ταπεινὸς, μικρόψυχος, καὶ τὰ ὅμοια. Adnotabimus itaque ad vulgatā quaedam, quae fere a manu *H. Steph.* IUNG.

ἄπους] I. e. μικροὺς καὶ φαύλους πόδας ἔχων. conf. *Aristot.* lib. II. de *Animal.* KUEHN.

μελητὴς] Scr. μελλητής. SEB.

μελητὴς] Pro μελητὴς mihi scribendum videtur μελλητὴς, quod eo magis videtur, quum et sic habeat avus meus de nom. equ. interpretans, *lentus et cunctator.* Eadem vocula et supra segm. 43. est corrupta, ut monuimus. IUNG.

ὕποπτος] Forte ὑπόπτης, ut apud *Xenoph.* περὶ Ἱππικ. fol. 937. *Wech.* lego: τούς γε μέντοι ὑπόπτας φυλακτέον. SYLBURG.

ὕποπτος] Adscripsit *H. Steph. fort.* ὑπόπτης: *ut apud Xenoph.* περὶ Ἱππ. 547. *legitur,* τούς γε μέντοι ὑπόπτας φυλακτέον. Sane de bono ἀνύποπτος *Pollux* memorat paulo ante segm. 196. IUNG.

ἄδικος τὴν σιαγ.] *Xenoph.* fol. 936. ἤτε ἄδικος γνάθος. SEBER.

ἄδικος τὴν σιαγ.] *H. Steph.* hic: pag. seq. (quod est in nostra edit. statim segmento sequenti 198.) τὴν γνάθον ἀκόλαστος· ἤτε ἄδικος γνάθος, *Xenoph.* περὶ Ἱππ. 547. *linea* 4. IUNG.

ἑτερόγναθος] *H. Iun.* nomencl. in *Equus refractarius*, ubi et ἀπειθὴς, et δυσάγωγος. IUNG.

εἰς ὄνους τελῶν] *Asinis annumerandus* ob caput demissum. κυφαγωγότερος *cernuus*, qui *humum spectat* et *cernuat.* ex *Xenoph.* καυφαγωγότερος legit *Salmasius.* δυσγαργάλιστος, qui non facile demulcetur, in *Xenoph.* δυσγάργαλις. KUEHN.

κυφαγωγότερος] Sic et apud *Xenoph.* fol. 943. ascriptum margini, et interpr. *cernuus.* cum in textu ibi κουφαγωγότερος. Sequens vox apud eundem fol. 937. SEB.

Vorax] κυφαγωγότερος, *cernuus* apud *Xenoph.* Ἱππ. fol. 943. δυσγαργάλιστος autem qui titillari se non patitur ibid. fol. 937. ubi ad istam faciem in marg. scriptum: cum in textu δυσγάργαλις, quomodo et apud *Suidam*, qui exponit δυσυπότακτος. quod γαργαλίζειν sit τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν. *Hesych.* autem: Δυσγάργαλος, δυσπραΰντος, οὐχ ὑποτασσόμενος, δυσπρόσιτος· ὅτε δὲ δυσγαργάλιστος. SEB.

κυφαγωγότερος] *H. Steph.* hic: *Apud Xenophontem* περὶ Ἱππ. *legitur* κουφαγωγότερος *et* δυσγάργαλις. *illud p.* 550. *hoc p.* 547. Et pro illo altero *Leunclavii* editio in margine habet, δυσγαργάλιστος. credo ex hoc *Pollucis* hic sumsisse, si forte *Xenophon* esset emendandus. Alterum v. κυφαγ. pariter in margin. *Leunclavii* editio, addito ex *Polluce* esse: idque ut rectum sequutus *Leunclavius* in cuius versione legas, *cernuus.* IUNG.

ἀναγοιγὸς] Pro ἀναγωγὸς emendarem ἀνάγωγος. Vid. *Budaeum* in Comm lingu. gr. ubi: ἀνάγωγος ἵππος, *indomitus.* *Xenoph.* ἀνάγωγος καὶ λακτιστής. ad sequentia dein οὐδ' ἂν σαλπ. *H. Steph.* ita: *Periphrasis pulchra.* IUNG.

ἄστομος] *Interpr. impudens. rectius, duri oris. Suid.* ἄστομοι ἵπποι, σκληρόστομοι· ἀναχαιτίζων est *qui cessim ire solet*, vel active, *facere, ut recedat alius*, eques scilicet. KUEHN.

198.

λακτιστής] In *Gloss. calcitrosus.* KUEHN.

ὑπέρφοβος] *H. Steph.* hic indicat esse apud *Xenoph.* περὶ Ἱππ. pag. 547. lin. 7. pauloque ante apud *Polluc.* segm. praeced. ἐπίφοβος. IUNG.

199.

περὶ τῶν πραττομένων etc.] C. A. *τῷ πραττομένῳ*. Sectio dein ipsa incipit ita: *καθαιρέτω τ. χ.* dein *καὶ τὴν κ. τ. ο. θ.* omittit. Kuehn.

περὶ τῶν πραττομένων etc.] Titulus hic deest: et quod mox *τμήματος* initium vulgo, est in MS. titulus hoc modo: *ὅσα δεῖ τοῦ·* (ita enim MS.) *ἵππου ἐπιμελούμενον πράττειν*. Incipitque sectio ipsa: *Οὗτος*. Iung.

ἵππου] P. V. *ἵππον*. Seb.

καὶ τὴν κοιλότητα etc.] Illa, *καὶ τὴν κοιλ. τῆς ὁ. θερ.* in MS. omissa. Iung.

τὴν δὲ μηραίαν] Non habet C. A. ista usque ad *κόνιν*. in *Xenoph.* est *σοβεῖν τὴν κόνιν*. Kuehn.

τὴν δὲ μηραίαν] Omissa et in MS. illa omnia: *τὴν δὲ μηρ.* etc. *κόνιν*. Iung. *μηριαίαν* Lobeck. ad Phrynich. p. 557.

200.

τῶν δὲ ἐν τῇ ῥάχει] MSS. ita *τὰς ἐν τῇ ῥάχει τρίχας ταῖς χερσὶ μόναις δεῖ καὶ πλύνειν καὶ τρίβειν. εἴπερ* (P. V. ut exc. *ἥπερ*) *φύσει κέκλινται. καὶ ὁ σταθμὸς* (P. R. *ὁμοσταθμὸς*, sed quid?) *λίθους ὑπεστρωμένους* (P. V. *ὑπεστρομμέ.*) *ἐχέτω. στερεοῖ γὰρ τοῦτο καὶ κρατύνει τῷ ἔθει τοὺς πόδας. καὶ τὰ χείλη ἁπαλυνέτω χειρῶν τριβῇ καὶ ὑδ. χλι. προσβολῇ καὶ ἐλ. π. ἀλοιφῇ.* Seber.

τῶν δὲ ἐν τῇ ῥάχει] C. A. *τὰς δὲ ἐν τῇ ῥ. τρίχας ταῖς χερσὶ μόναις δεῖ καὶ πλύνειν καὶ τρίβειν*. sed vulgata pro se habet *Xenoph.* qui ait: *τῶν δ' ἐν τῇ ῥάχει τριχῶν ἄλλῳ μὲν ὀργάνῳ οὐδενὶ δεῖ ἅπτεσθαι, ταῖς δὲ χερσὶ τρίβειν καὶ ἁπαλύνειν ἥπερ φύσει κέκλινται.* quae lectio damnat *Vossiani* Cod. *κέκληνται*, et *Codicis* A. *εἴπερ*. cohaereret autem oratio vulgatae lectionis melius, si post *ταῖς* abesset *δὲ*. Kuehn.

τῶν δὲ ἐν τῇ ῥάχει] MS. ita: *τὰς δὲ ἐν τῇ ῥάχει τρίχας ταῖς χερσὶν μόναις δεῖ πλύνειν καὶ τρίβειν, ἥπερ φύσει κέκληνται· καὶ ὁ σταθμὸς λίθους ὑπεστρωμμένους ἐχέτω. στερεοῖ γὰρ καὶ κρατύνει τῷ ἔθει τοῦτο τοὺς πόδας.* Sic omnia ista in MS. Verum partim mutile. *Xenophontis* enim *περὶ Ἱππ.* locus ita habet: *τῶν δ' ἐν τῇ ῥάχει τριχῶν ἄλλῳ μὲν ὀργάνῳ οὐδενὶ δεῖ ἅπτεσθαι, ταῖς δὲ χερσὶ τρίβειν καὶ ἁπαλύνειν ἥπερ φύσει κέκλινται. ἥκιστα γὰρ ἂν βλάπτοι τὴν ἕδραν τοῦ ἵππου.* Iung.

ἥκιστα etc.] Lege ex *Xenoph.* *ἥκιστα γὰρ ἂν minime enim partem illam equi cui ut sellae insidemus, ita laeserit.* absunt tamen haec verba a C. A. Nam post *κέκλινται* extat: *καὶ ὁ σαθμὸς λίθους ὑπεστρωμένους ἐχέτω. στερεοῖ γὰρ τοῦτο καὶ*

κρατύνει τοὺς πόδας· ἐνεθιζέτω τὸν πῶλον ὁδῷ λιθώδει μ. π. τ. τῷ ἔθει τῷ στ. κ. κ. τ. π. καὶ τὰ χείλη δὲ ἀπαλυνέτω χειρῶν τριβῇ κ. υ. χ. προσβολῇ καὶ ἐλαίου πότε ἀλοιφῇ. quae ultima etiam agnoscit C. V. KUEHN.

μναιαίους] *Xenoph.* μναιαίων ἁμάξας. KUEHN.

ἀμφιδόχμους] *Xenoph.* pro ἀμφιδόχμους habet ἀμφιτόμων. male. quod et *Salm.* hic annotavit. idem περιχιλώσας (malim vulgatum περιχειλ.) σ. *ferro includens extremam marginem,* ut eo firmius cohaereat. *Interpr. freno refrenans* male. Idem tamen de *Offic. Mag. Equitum* λίθους μναιαίους habet. *Salm.* censet legendum περιχηλώσας *ut alibi dicturi sumus,* inquit. ἀμφίδοχμοι lapides sunt palmam longi latique. KUEHNIUS.

ἀμφιδόχμους] Vocem hanc *Leunclaius* in *Xenophonte restituit,* uti in eius Notis videas. *H. Steph.* hic ita adnotavit: *Xenoph. in* Ἱππαρχ. *pag.* 558. *circa medium: sed hic quaedam verba sunt, quae non illic. At locus expressus, quem hic citat, est* περὶ Ἱππ. pag. 548. Est nimirum ille locus περὶ Ἱππ. ubi *Leunclaium* restituere diximus. Alias sic editur: ὡς δ' ἂν αὖ ὁ ἔξω σταθμὸς βέλτιστος εἴη καὶ τοὺς πόδας κατευρύνοι, (εἰ) λίθων στρογγύλων ἀμφιτόμων ὅσον μναιαίων ἁμάξας τέτταρας καὶ πέντε χύδην καταβάλλοι περιχιλώσας σιδήρῳ, ὡς ἂν μὴ σκεδαννύωνται. ubi quae in mentem veniunt, placet indicare. Primum illud καταρωννύοι, quod *Leunclaius* omnino reponere vult, mihi, si tanti quid mihi vel ne mihi, non probari: quin potius κρατύνοι reponere nullus dubito, quum omnino mihi persuasum habeo illud verbi ex *Xenophonte* esse mutuatum *Pollucem* eodem loco, quo et paulo ante στερεοῖ. Dein illud εἰ forte non esse tollendum, ut ait *Leunclaius, ut reapse superfluum.* Vides enim et *Pollucem* retinere. Suspicor vero et ante legendum: ὥστ' ἂν etc. *Itaque* etc. Lege praecedentia de eodem λιθοστρώτῳ apud *Xenophontem,* et forte mecum suspicaberis idem, vel adfirmabis audactius. Denique μναιαίων apud *Xenophontem* esse, et apud nostrum μναιαίους, notari quoque potest, quamvis hoc leve sit. An et illa in *Polluce:* τῷ ἔθει τῷ πρὸς αὐτοὺς, prorsus sine mendo, liquido non dicam: placeatque magis MS. lectio. Ceterum ad illa, περιχειλώσας, *H. Steph.* in margine: περιχιλώσας *apud Xenoph.* locum antea attuli, ubi *Leunclaiana* editio in ora habet illud περιχειλώσας. IUNGERM.

Ξενοφῶν] Fol. 958. tametsi non omnino ibi, quae hic, verborum facies. SEB.

201.

καὶ τὰ χεῖλη etc.] *Xenophontis* de R. E. ex hac sectione lacunam explebimus. pag. 741. *οὕτως*, inquit, *καὶ περὶ τῶν στομάτων, ὅπως μαλακὰ ἔσται ἐπιμελεῖσθαι δεῖ (χειρῶν τριβῇ καὶ ὕδατος χλιαροῦ προσβολῇ καὶ ἐλαίου ποτὲ ἀλοιφῇ) τὰ δ' αὐτὰ ἀνθρώπου τε σάρκα καὶ ἵππου στόμα ἀπαλύνει.* quae cincinulis inclusa sunt, *Polluci* debentur, et ad complendum loci huius sensum omnino necessaria sunt. Kuehn.

καὶ τὰ χεῖλη etc.] In MS. ita: *καὶ τὰ χεῖλη δὲ ἀποπλυνέτω χειρῶν τριβῇ, καὶ ὕδ. χλ. προσβολῇ, καὶ ἐλ. π. ἀλοιφῇ.* *Heinsius* noster Crepund. Silian. in lib. VII. ad quem et vide sis, habet sane etiam: *συνίῃ· ἀπαλύνουσι δὲ χεῖλη χ. τριβῇ καὶ ὕδ. χλ. προσβολῇ καὶ ἐλαίου.* Iung.

φορβειᾶς] C. V. *φορβείας*. *Xenoph.* *φορβίας*, sed praestat vulgatum. Kuehn.

φορβειᾶς] MS. *φορβείας*. *Xenoph.* *φορβιᾶς* hic. Iung.

ποιείτω ἅμμα] Uterque Codex habet *τὸ ἅμμα*, nec aliter *Xenoph.* dicens: *πρῶτον μὲν τοίνυν τῆς ἐπιφατνιδίας φορβίας ἐπίστασθαι αὐτὸν δεῖ, μήποτε τὸ ἅμμα ποιεῖσθαι, ἐνθάπερ ἡ κορυφαία περιτίθεται* etc. Kuehn.

ποιείτω ἅμμα] *Ποιείτω τὸ ἅμμα* MS. prius editi male *ποιήτω*. Iung.

ἑλκόμενον τοῦτον] MSS. *ἑλκομένων τούτων*, et mox A. et R. *δυσκολαίνῃ*. Inde omissa omnia usque ad segm. 205. Seb.

ἑλκόμενον τοῦτον] Uterque Codex *ἑλκομένων τούτων*, lego et hic et in *Xenoph.* *ἑλκωμένων τούτων*, *exulceratis illis.* consentit *Salmasius* legendo, *ὡς μὴ ἑλκωμένων τούτων κ. π. τ. χ. δυσκολαίνῃ.* Kuehn.

ἑλκόμενον τοῦτον] MS. *ἑλκομένων τούτων. κ. π. τ. χ. δυσκολαίνῃ.* emendo, *ἑλκουμένων τ.* Sic enim *Xenoph.* *περὶ Ἱππ.* ubi vide. Iung.

δυσκολαίνειν] Uterque Codex *δυσκωλαίνῃ*. in C. A. superscriptum quidem est *η*, in ipso vero textu est *δυσκολαίνει*. Kuehn.

ἐργώδης etc.] In C. A. ab *ἐργώδης* usque ad *ἵππον* quod ultimum segm. 203. vocabulum, desiderantur omnia. Kuehn.

ἐργώδης etc.] Hoc cum sequentibus usque ad *ἵππον*, quod est in fine segm. 203. haec inquam omnia desunt in MS. Iung.

202.

ἣν μὲν γὰρ κεχαλινωμένον etc.] *Fraenatum si duxerit equum, nihil est, quod amplius iubeam.* *Xenoph.* *ἀεὶ δὲ ὅποι ἂν ἀχαλίνωτον ἄγῃ, κημοῦν δεῖ* etc. Kuehn.

ἐνδάκνειν] *Xenoph.* *δάκνειν*, pro *πίνειν*, *ἀναπνεῖν* habet, pro *κωλύοι*, *κωλύει*. Kuehn.

ἐκπίνειν] *Salmas.* ait: *apud Xenoph. legitur*, *ἀναπνεῖν*. Kuehn.

ἐκπίνειν] Pro vulgato *ἐκπίνειν* (quamvis *Heinsius* habeat *ἐμπίνειν*) idem *Heinsius* loco supra laudato, scribere se ait, *ἐκπνεῖν*. Apud *Xenophontem* enim de re equestri, unde haec desumpta, *ἀναπνεῖν* est. Iung.

ἐκπίνειν] *Falckenburgius* cum *Clariss. Heinsio* consentit, et habet etiam *ἐκπνεῖν*, quae vox pro corrupta vulgati a *Clar.* quoque *Kuehnio Pollucis* nostri textui restituta est.

ψύχῃ] *Xenophon*, qui maximam partem dux hic *Polluci*, de Re Equ. fol. 939. *ἐπειδὰν δὲ ψήχῃ, ἄρχεσθαι μὲν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς χαίτης. μὴ γὰρ καθαρῶν τῶν ἄνω ὄντων, μάταιον τὰ κάτω καθαίρειν.* Item fol. sequ. *ἀρκεῖ δὲ καὶ ἡ τῶν σκελῶν ψῆξις αὐταῖς ταῖς χερσὶ γιγνομένη.* Et statim: *δηλώσομεν δὲ καὶ τοῦτο, ὡς ἂν ἀβλαβέστατα μὲν τις ἑαυτῷ, τῷ δὲ ἵππῳ ὠφελιμώτατα ψήχοι.* Tum supra etiam segm. 183. coniunguntur, *ψήχειν καὶ ἀποκαθαίρειν.* Non dubitem igitur hic quoque scribere *ψήχῃ* et *ψηχόμενον* et *ψήχων*. De interprete alius forte dicendi locus erit. Interim tamen vide rectene verterit: *equi recreati ungulae unguendae sunt*: quasi *Pollux* scripsisset: *ψυχομένου τοῦ ἵππου ἀνάγκη χρίεσθαι τὰς ὁπλάς.* tametsi ad ungulas ut crescant et soliditatem retineant medicamentum conficitur tale: Capitur adeps porci et hirci, et sulfur rude, et allia contusa, haec miscentur, et una coquuntur, inunguntur que ungulae exterius et interius. *Camer.* pag. 128. Sunt et qui serpentis adipe equi ungularum oras inungant adversus scabiem. *Galen.* de parabil. cap. 104. Seber.

si equum frigefacit et recreat.] *Interpr. Xenophontis:* strigili usurus a capite et iuba incipiat; ubi in Gr. *ἐπειδὰν δὲ ψήχῃ*, ut prius indicatum. *ψήχειν* autem *destringere. Camer.* de Nomin. equ. pag. 114. Seb.

ψυχόμενον] Lege ex *Xenoph.* *ψήχῃ ψηχόμενον, ψήχων.* *Photius* ex *Isidoro*, *ἵππος αὐτοῦ ψηχόμενος σπινθῆρας ἠφίει*, *equus eius*, (*Severi*) *cum defricaretur*, *scintillas emittebat.* ad *ψυχόμενον* adscripsit et *Salmas.* in margine: *Xenoph.* *ψηχόμενον.* ita *Salmas.* *Glossae* *καταψήχω* et *καταψύχω* reddunt, *frico*, *defrico.* Kuehn.

ψύχῃ] Illa *ψύχῃ, ψυχόμενον, ψύχων*, quae mox sequuntur, omnino sunt emendanda ex *Xenophontis* saepe laudato

libello. de fricatione enim agitur. repone itaque ψήχῃ, et ψηχόμενον, et ψήχων. Iung.

ψήχῃ] Iterum bene *Falckenburgius* ψήχῃ, qui vulgata tamen ψυχόμενον, ψύχων dein retinet. male.

χρῆσθαι ταῖς ὁπλαῖς] Est *tractare ungulas*, inspicere, *purgare*, aliisque modis curare, ita *Xenoph.* ἵππῳ χρῆσθαι. *Salmasius, aliquid deest,* inquit. *fallitur vir doctus, qui χρίεσθαι legit, Interpretem* perstringens, qui reddit, *ungulae ungendae sunt.* Kuehn.

203.

βλεπέτω τοῖς ποσὶν] In specimine *Pollucis* varie tentatus hic locus est, iam vero inspecto diligentius *Xenoph.* in eam concedo sententiam, nihil mutandum esse, dummodo post βλεπέτω ex *Xenoph.* inseratur ἐναντία. βλεπέτω ἐναντία τοῖς ποσὶν, οὓς καθαίρει, *si ad posteriores pedes transierit, convertat se, et vertat faciem adversus, seu obtueatur pedes, quos purgat, et eo spectet, quo equus quiescit. Xenoph.* ait: ἀντία τῷ ἵππῳ ὁρῶν. Kuehn.

ἐπισπάσῃ] *Ne ascendat attrahendo corpus*, ut solet fieri, quando quis de plano vult equum conscendere. Kuehn.

204.

ἐλαυν. δὲ τοῦτον καταρχ.] C. A. ε. δὲ καταρχὰς τὸν ἵππον ὁ ἐπιβάτης. Kuehn.

ἐλαυν. δὲ τοῦτον καταρχ.] MS. ita: ἐλαυ. δὲ καταρχὰς τὸν ἵππον ὁ ἐ. Iung.

προβάσεις] C. V. προσβάσεις, quando equus agitur in montis clivum. contrarium eius est κάθοδος. *descensus* per declivia. Kuehn.

προβάσεις] MS. προσβάσεις. Iung.

ποιείσθω] MS. omittit verbum ποιείσθω. Iung.

σχολαιότερον] C. V. σχολαίτερον. Kuehn.

σχολαιότερον] MS. ἐναλλάττων et σχολαίτερον. Iung.

μεταβάλλων] MS. μεταβάλων (forte volebat scribere μεταβαλὼν) ἐφ' ἑκατέρων τ. γ. (quamvis ibi sit, ut in hisce solet, ἐφεκατέρων una dictione perscriptum.) Iung.

καὶ στρ. καὶ ὑποστρ.] MS. inverse, καὶ ὑποστρ. καὶ στρ. Iungerm.

205.

ἀλλὰ ἀναλαμβάνειν] C. A. ἀλλ' ἀναλαμβάνων, *retrahens. Demosth.* ἑαυτὸν ἀναλαμβάνων, *seipsum refraenans.* Kuehn.

ὅπερ καὶ] A. et P. R. ὃ καί. Seb.

ἠρεμίζειν] MSS. *ἠρεμεῖν*. Sed hoc intransitivum. *Xenophon* fol. 943. *ἐπειδάν γε μὴν καθίζηται, πρῶτον μὲν ἠρεμεῖν δεῖ διδάσκειν τὸν ἵππον, ubi iam insidet equo, primum docere debet eum, ut placide quiescat etc.* Folio autem 946. *ἐπειδὰν δὲ ἀναβῇ, ἠρεμίσαντα πλέω χρόνον, ἢ τὸν ἐπιτυχόντα οὕτω προκινεῖν (χρὴ) αὐτόν*. Quorsum vero *Gualtherus* hic denuo: *impellendus?* cum eadem voce reddiderit *ἐξελαύνειν*, cui opponitur *ἀναλαμβάνειν* cum sequentibus, in quibus et *ἠρεμ.* Seber.

ἠρεμίζειν] C. A. et V. *ἠρεμεῖν*. sed vulgatum probat *Xenoph.* Kuehn.

ἠρεμίζειν] *ἠρεμεῖν* MS. Sed vulgatum apud *Xen.* legitur hic. Iung.

τάχιστα γὰρ ἂν] MSS. *τάχιον γὰρ ἐν τούτῳ*. *Xenoph.* fol. 943. fin. *ὅταν γε μὴν ὑπολαμβάνῃ ὡς ἥκιστα μὲν χρὴ τὸν ἵππον πλαγιοῦν τῷ χαλινῷ, ὡς ἥκιστα δ' αὐτὸν πλαγιοῦσθαι· εἰ δὲ μή, εὖ χρὴ εἰδέναι, ὅτι μικρὰ πρόφασις ἀρκέσει κεῖσθαι καὶ αὐτὸν καὶ τὸν ἵππον*. Seb.

τάχιστα γὰρ ἂν] Uterque Codex, *τάχιον γὰρ ἐν τούτῳ*. Kuehn.

τάχιστα γὰρ ἂν] MS. *τάχιον γὰρ ἐν τ.* Iung.

κατενεχθείεν] C. V. *κατενεχθείς*. lege *κατενεχθείεν ἄν*. Kuehn.

ἐπ' εὐθεῖαν] Scil. *ὁδόν*. MSS. *ἐπ' εὐθέος*. *Xenoph.* ibid. *ἥδιον οὕτως ἀναστρέφοιτο ὁ ἵππος, ἤδη πλήρης ὢν τοῦ εὐθέος, καὶ τό τε ὀρθοδρομεῖν καὶ τὸ ἀποκάμπτειν ἅμα μελετῴη ἄν*. Seb.

ἐπ' εὐθεῖαν] C. V. *ἐπευθέτος*. C. A. *ἐπ' εὐθέος*, quod in *Xenophonte* est. Kuehn.

ἐπ' εὐθεῖαν] MS. *ἡ γὰρ ἐπευθέος κ. μ.* Scilicet pro *ἐπ' εὐθέος*. Iung.

ἔλασις] C. A. *βάσις*. *Xenoph.* *ἤδη πλήρης ὢν τοῦ εὐθέος καὶ τότε ὀρθοδρομεῖν καὶ τὸ ἀποκάμπτειν ἅμα μελετῴη ἄν*. Kuehn.

ἢν δὲ κάμῃ] Haec desunt in C. A. qui demum circa finem segm. 207. iterum incipit; ita nimirum *λέγονται δὲ σκληροὶ* etc. quod suo loco rursus notabitur. Kuehn.

ἢν δὲ κάμῃ] *ἢν δὲ κάμῃ, καὶ*, et cetera, *ὥσπερ ἄλυσις*, quod est circa finem segm. 207. haec cum interiectis omnibus *λείπει* in MS. Iung.

206.

ἱππάζεσθαι] *Falckenburgius ἱππεύεσθαι*.

ἀμιγέστερα] Lege *ἀμισέστερα* ex *Xenoph.* *minus odiosa, adversa*. Kuehn.

ἀμιγέστερα] Quod quaeso est *ἀμιγέστερα*; Nil certius quam *ἀμισέστερα* emendandum: sicuti in *Xen.* de Re Equ. invenias. Iung.

ἀπαγορεύειν] *ἀπαγορεύει.* Toup.

καὶ εἰ μὲν φύσ. etc.] *Et si generosus natura fuerit, quamvis remiseris habenas, recto tamen capite currit; ignobilem autem adductis habenis coge, ut decore erecto sit capite.* Kuehn.

207.

σκληροὺς χαλ.] Interpres plane aberravit a sensu huius loci, quia non observavit *μεταξυλογίαν*, quae incipiens ab *ἀναλαμβάνουσι* desinit in *ὄντας*. *Propterea*, inquit, *ferocibus non iniiciendi fraeni duriores* (*recipiunt enim illos ore tanquam cylindros, cum sint continui et rigidi*) *sed molliores, ut, si quamcunque partem equus attigerit, reliqua se inflectat instar catenae. Xenoph.* *ὁπόσοι ἂν ὦσιν χαλινοὶ πάντες ὑγροὶ ἔστωσαν, τὸν μὲν γὰρ σκληρὸν ὅπῃ ἂν ὁ ἵππος λάβῃ, ὅλον ἔχει πρὸς ταῖς γνάθοις* (*ὥσπερ καὶ ὀβελίσκον ὁπόθεν ἄν τις λάβῃ ὅλον αἴρει*) *ὁ δὲ ἕτερος ὥσπερ ἡ ἅλυσις ποιεῖ, ὃ γὰρ ἂν ἔχῃ τις αὐτοῦ, τοῦτο μόνον ἄκαμπτον μένει, τὸ δὲ ἄλλο ἀπήρτηται.* hic locus illustrat non mediocriter hunc *Pollucis.* Kuehn.

ἀναλαμβάνουσι] Videntur haec verba *ἀναλαμβάνουσι* etc. *ὄντας*, parenthesi includenda, quo sensus sit manifestior. Patet sane id ex *Xenophonte.* Iung.

εἰσὶ δὲ] MSS. *λέγονται δὲ σκ.* mox P. R. *τοὺς τροχ.* Seb.

εἰσὶ δὲ] C. A. *λέγονται δέ. Xenoph.* *ἢν χαλεπῶς ἕκαστα τοῦ χαλινοῦ διατρέχῃ καὶ συνθῇ, τοῦτ᾽ ἔστι σκληρὸν εἶναι.* Kuehn.

εἰσὶ δὲ] MS. prioribus, ut supra dictum, omissis hic iterum sic: *λέγονται δὲ σκληροὶ χ.* Iung.

τροχοὺς] *Orbes ἐχίνους clausuras* reddit interpr. *Xenoph.* *τροχοὺς μὲν βαρεῖς καὶ ταπεινούς, τοὺς δὲ ἐχίνους ὀξεῖς.* Kuehn.

208.

ἔστι δὲ καὶ τούτους etc.] Ista: *ἔστι δὲ κ. τ. ἑ. καταλειοῦντα καὶ κατακηροῦντα,* MS. non habet. Apud *Xenophontem* est de aspero freno: *οἷόν τε δὲ καὶ τὸν τραχὺν παντοδαπὸν ποιεῖν, καὶ κατειλοῦντα καὶ κατατείνοντα.* Quibus otium est et iudicium subactum, omnia excutient rectius: nobis profecto omnia sunt raptim peragenda, *ὥσπερ φεύγουσιν.* Iung.

καταλειοῦντα] *Xenoph.* *ἐὰν δὲ καὶ τραχὺς ἐμβληθῇ, τῇ χαλαρότητι λειώδει αὐτὸν ἀφομοιοῦν.* *κατακηροῦν* est *cera ob-*

ducere. Caeterum haec verba, *ἔστι δὲ* usque ad *κατακηροῦντα* absunt a C. A. KUEHN.

εὐρείας] C. V. *εὐρύας.* Sed vulgatum tuetur *Xenoph.* dicens: *ὑγρὸν γάρ ἐστιν, ὅταν οἱ ἄξονες εὐρείας καὶ λείας ἔχωσι τὰς συμβολὰς ὡς* (non *ὥσπερ*, ut in textu *Xenoph.* est) *ῥαδίως κάμπτεσθαι.* quae sequuntur in *Polluce* non habet C. A. usque ad *ἀσθενής.* KUEHN.

εὐρείας] MS. *εὐρύας*, pro *εὐρείας.* IUNG.

καὶ πάντα ὅσα etc.] Haec et caetera huius *τμήματος* in MS. desunt. *Xenophontis* verba sunt: *ὑγρὸν* (*τοῦ χαλινοῦ*) *μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν οἱ ἄξονες εὐρείας καὶ λείας ἔχωσι τὰς συμβολὰς, ὥσπερ* (potest *ὡς* ex *Polluce* reponi: *Leunclavio* placuit *ὥστε*) *ῥαδίως κάμπτεσθαι· καὶ πάντα δὲ ὁπόσα περιτίθεται περὶ τοὺς ἄξονας, ἢν εὐρύστομα ᾖ, καὶ μὴ σύμπυκνα, ὑγρότερά ἐστι.* IUNGERM.

περὶ τὸ στόμα] *Xenoph. περὶ τοὺς ἄξονας.* KUEHN.

Si equus cursu sternatur.] Si equus eum in cursu deiiciat aut prosternat. SEB.

κατατείνειν] Frenum nimis intendere, aut, si *αὐτὸν* ad equum ipsum referatur, *ilia ducere* in cursu; indicat vel ipsum sessorem imperitum vel equum imbecillem. KUEHN.

209.

περὶ νόσου ἵππων] Non est in C. A. ut qui nil aliud habet, quam ista: *ἔστι δὲ νόσημα ι. κ. κ. ὑπεραίμωσις*, reliqua desunt. KUEHN.

περὶ νόσου ἵππων] Nullus titulus MS. et tantum haec: *ἔστι δὲ νόσημα ἱ. κρ. καὶ ὑπεραίμωσις.* nec plura de sectione II. in MS. IUNG.

ὑπεραίμωσις] *Nimia sanguinis repletio*, *πληθώρα. Xenoph.* vel *propterea equile munitum esto, ut manifestum sit, quando equus frumentum non plene assumpserit. ὅταν μὴ ἐκκομίζῃ τὸν σῖτον ὁ ἵππος· τούτου δ' ἄν τις αἰσθανόμενος γιγνώσκοι, ὅτι ἢ τὸ στόμα ὑπερεμοῦν* (lego *σῶμα ὑπεραιμοῦν*) *δεῖται θεραπείας, ἢ κόπου ἐνόντος δεῖται ἀναπαύσεως, ἢ κριθίασις, ἢ ἄλλη τις ἀῤῥωστία ὑποδύεται.* ex hoc loco patet, quod *μὴ* exciderit in *Polluce* ante *ἐκκομίζουσι.* KUEHN.

περὶ ἱππείας] P. R. *ἱππασίας.* SEB.

περὶ ἱππείας] Non est in C. A. qui et sequentia ita exhibet: *ἱππασίαν δὲ ἐρεῖς καὶ ἔλασιν καὶ ἡνιόχησιν* etc. KUEHN.

περὶ ἱππείας] Titulus abest in MS. IUNG.

καὶ ἱππείαν] Deest in MS. *καὶ ἱππείαν*, ut et paulo post *καὶ ἐλασίαν.* IUNG.

ἔλασις] *Agitatio*, *incitatio* ad cursum, *Gloss. actus.* Kuehn.

βιαιότερον] C. A. βεβαιότερον ἐπιβαίνειν, sed rectius refertur ad ἐφεδρεύειν. Kuehn.

βιαιότερον] Deest βιαιότερον in MS. deest dein ἐπιβαίνειν cum linea sequenti, et illis quoque, ἐπιβ. ἀναβάτης. Iungerm.

βιαιότερον] Auctius hunc locum *Falckenburgius* ita exhibet: καὶ ἐφεδρεύειν ἐρεῖς, ὡς Ξενοφῶν, εἰ καὶ βιαιότερον, ἀλλ' οὐκ ἔξω φιλοτιμίας. id est, *et* ἐφεδρεύειν *dices*, *ut Xenophon*, *quod licet durius sit*, *non tamen inelegans est.*

ἐπιβάτης, ἀναβάτης] P. R. ἐπιβ. καὶ ἀν. Seb.

ἀναβάτης] *Xenoph.* modo ἀμβάτης, quod videtur ποιητικώτερον, modo ἀναβάτης legit. Kuehn.

κλωγμῷ] *Xenoph.* κλωσμῷ ἐγείρεσθαι, πραΰνεσθαι. Kuehn.

κλωγμῷ] Pro κλωγμῷ MS. κνησμῷ. Verum et apud *Xenoph.* de Re Equ. est κλωσμῷ. ubi et altera lectio κλωγμῷ a *Leunclavio* adnotatur. Iung.

210.

ὁρμητήρια σημεῖα] Excidit ἢ ante σημεῖα. *Xenoph.* enim modo σημεῖα vocat, modo ὁρμητήρια in diversis locis pag. 747. προκινεῖν αὐτὸν ὡς πρᾳοτάτοις σημείοις: at pag. 749. καὶ σημήνῃ ὁρμητηρίων τι τούτῳ. habet tamen et vulgata, quod placere possit, repetiturque segm. sequenti. Kuehn.

ποππισμῷ] Scr. ποππυσμῷ, ut est et in MSS. *Xenoph.* fol. 947. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι δίδαγμά ἐστι, καὶ τῷ ποππυσμῷ μὲν πραΰνεσθαι, κλωσμῷ (al. κλωγμῷ) δὲ ἐγείρεσθαι scil. τὸν ἵππον. Est factitia de sono vox, id significans, quo maxime nondum perdomitis equis adulemur, *Polit.* miscel. cap. 52. ubi quondam et ad fulgetras poppyssatum ostendit e *Plin.* lib. XXVIII. cap. 2. et *Aristoph.* Vespis ad quarum v. 624. *Scholiastes*: ἔθος γὰρ ταῖς ἀστραπαῖς ποππύζειν. vide et *Dalecampii* notas ad *Plinium.* Seb.

ποππισμῷ] MS. ποππυσμῷ, recte. Iung.

καὶ καθιστάναι etc.] Horum usque ad segm. 213. ὅτι ὁ Ξενοφῶν nihil habet C. A. Kuehn.

καὶ καθιστάναι etc.] Quae sequuntur post παριστάναι, usque ad segm. 213. omnia in MS. desunt: quod aliquis in mediae paginae ora adnotavit ita: λει. Iung.

ἄνιππος] *Falckenburgius* habet ἄφιππος. utrumque dicitur opponiturque τῷ ἱππικῷ. *Hesych.* Ἄφιπποι, οἱ ἀπείρως

ἔχοντες ἱππικῆς, ita enim viros doctos secutus lego pro vulgato ἱππικῶς.

ἀναχαιτίζουσιν] *Se attollunt, cessim eunt, imperium detrectant.* vide infra segm. huius libri 219. KUEHN.

211.

πομπικὸς] Omnia ex *Xenoph.* pag. 750. alii sunt πολεμικοὶ, alii ἀγωγοὶ, alii πομπικοί. equorum alii sunt *bellici*, alii *sagmarii*, alii *pompatici*. KUEHN.

ἀνάκρουε] *Retrahe. Interpr. freno ferias*, quod nec significationi vocis, nec rei equestris legibus convenit. KUEHN.

καὶ φέρηται ἀδεῶς] Magni cum ob alias tum et hanc correctionem fieri meretur *Falckenburgius*, qui legit: καὶ φέρηται κυδρῷ τῷ σχήματι. nec aliter ipsum *Pollucem* scripsisse, mihi persuasum habeo. Scilicet et hic praeeuntem sibi *Xenophontem* sequitur et modo non describit *Pollux*. Sic enim eius περὶ Ἱππικῆς non procul a fine verba habent: ἢν δέ τις οὕτως ἀνεζωπυρημένῳ αὐτῷ (τῷ ἵππῳ) δῷ χαλινὸν, ἐνταῦθ' ὑφ' ἡδονῆς τῷ διὰ τὴν χαλαρότητα τοῦ στομίου λελύσθαι νομίζειν, κυδρῷ μὲν τῷ σχήματι, ὑγροῖν δὲ τοῖν σκελοῖν γαυριώμενος, φέρεται παντάπασιν ἐκμιμούμενος τὸν πρὸς ἵππους καλλωπισμόν. etc. Est autem κυδρῷ τῷ σχήματι φέρεσθαι *exultabundo et superbo gestu incedere.* vide *Hesych.* v. *Κυδρός*. et nostrum infra segm. huius libri 218.

καταψᾶν] *Demulcere manu. Interpr. contingere.* προσάψασθαι. vid. et infra segm. 214. *Glossae* καταψᾶν *mulcere*. KUEHN.

κυρτοῦσθαι] Verba *Xenoph. docere, ut caput deflexa cervice incurvet, et habitum gestumque eum induat, quem prae se ferre solet erga equas. Xenoph.* κυδρῷ τῷ σχήματι ὑγροῖν τοῖν σκελοῖν γαυριώμενος φέρεται παντάπασιν ἐκμιμούμενος τὸν πρὸς ἵππους καλλωπισμόν. conf. et pag. 748. et *Pollucis* infra segm. huius libri 218. KUEHN.

ὡς καὶ αὐτὸν σχηματοποιοῦντα] Iterum bene *Falckenburgius* noster habet: ὡς καὶ αὐτὸς σχηματοποιεῖται κατὰ τὸν πρὸς τὰς θηλείας καλλωπισμόν. Videntur enim haec vulgatis planiora et *Xenophonteis* convenientiora. Quae conferre cum iis, quae loco περὶ Ἱππικ. laudato habentur, cui vacat, potest.

212.

ἐσφαιρωμένοις] *Interpr. volubilibus Xenoph.* ἐσφαιρωμένα τε ἔχων ἀκόντια καὶ δόρυ ὡσαύτως πεπραγματευμένον, ubi *In-*

terpr. rotundatis iaculis et simili modi hasta instet. Sed hic iterum alio opus erit interprete qui nobis dicat, quid sint *rotundata* vel *volubilia* iacula? melius ex *Veterum Glossis* ἐσφαιρωμένα vel σφαιρωτὰ sunt *iacula praepilata*, quorum spicula obteguntur pila, ne feriant laedantve. *Gloss. pilatus*, ἐσφαιρωμένος. *praepilare*, σφαιρῶσαι. hodieque in palaestris gladiatoriis concurritur gladiis σφαιρωτοῖς. Caeterum ex adducto *Xenophontis* loco puto liquere cuivis quod sequens glossema sit τὸ σφαιρωτῷ. Kuehn.

ἀντιπάλου] *Interpr. hastili.* sed quam falsus sit ex his *Xenoph.* apparebit: ἀγαθὸν δὲ κἄν ποτε συμπέσωσιν, ἑλκύσαντες εἰς ἑαυτὸν τὸν πολέμιον, ἐξαίφνης ἀπῶσαι· τοῦτο γὰρ καταβλητικόν. *Pollux* καταπληκτικὸν vel de suo addit, vel in suo *Xenophonte* invenit, si aliena manus abfuerit. Kuehn.

213.

ὅτι ὁ Ξενοφῶν] De R. E. περί γε μὴν τῶν κάτωθεν ἀστραγάλων ἢ κνημῶν καὶ κυνηπόδων καὶ ὁπλῶν τὰ αὐτὰ λέγομεν ἅπερ καὶ περὶ τῶν ἔμπροσθεν. vid. *Aristot.* lib. II. de H. A. c. 1. et lib. IV. c. 10. de *Part. Anim.* pro *Asino Indico*, *Interpres Elephantum* habet. male. Kuehn.

ὅτι ὁ Ξενοφῶν] Hic iterum in MS. sequitur: Ὅτι Ξενοφῶν ἀστραγ. λ. etc. Locus est in *Xenoph.* libello περὶ Ἱππ. non ita longe ab initio: περί γε μὴν τῶν κάτωθεν ἀστραγάλων, ἢ κνημῶν, καὶ κυνηπόδων, καὶ ὁπλῶν, τὰ αὐτὰ λέγομεν, ἅπερ περὶ τῶν ἔμπροσθεν. et inferius ὀκλάζειν μὲν τα ὀπίσθια ἐν τοῖς ἀστραγάλοις. et: οἱ μὲν ῥάβδῳ ὑπὸ τοὺς ἀστραγάλους κρούοντες. Iungerm.

Ἀριστοτέλους τοῦ περὶ ταῦτα] Haec habet margo C. A. in textu vero est: Ἀριστοτέλους οὐδένα τῶν μονύχων ἀστράγαλον ἔχειν φάσκοντος, ὅτι μὴ μόνον τὸν ὄνον τὸν Ἰνδικόν. *Salmas.* scr. μωνύχων recte. Kuehn.

Ἀριστοτέλους] MS. Ἀριστοτέλους οὐδένα τῶν μονύχων ἀστραγάλους ἔχειν φάσκοντος, ὅτι μὴ μόνων τῶν ὄνων τῶν Ἰνδικῶν, ὃ καὶ κέρας etc. Iung.

λέγει] Hoc refertur ad διδακτέον in C. A. Kuehn.

τὸν ἵππον, καὶ ὑποβιβ.] P. V. et A. τὸν ἵππ. προβιβάζειν. Seb.

ὑποβιβάζεσθαι] Marginale est C. A. at C. V. legit ὑπερβιβάζεσθαι. Vulgato favet *Xenoph.* ἐπειδάν γε μὴν ὁ ἱπποκόμος τὸν ἵππον παραδιδῷ τῷ ἀναβαίνῃ, τὸ μὲν ἐπίστασθαι ὑποβιβάζεσθαι τὸν ἵππον, ὥστε εὐπετὲς εἶναι ἀναβῆναι, οὐ μεμφόμεθα. Kuehn.

ἔστι δὲ] Non habet C. A. praemittit autem διὰ, legendo διὰ τὸ διϊστᾶν (alterum ι superscriptum) τ. σ. καὶ ἐγκαθίζειν κ. τ. C. V. ἱστᾶν. Kuehn.

ἔστι δὲ] *Falckenburgius* διϊστατᾷν.

ἐγκαθίζειν etc.] MS. καὶ ἐγκαθίζειν καὶ ταπ. αὐτὸν ω. Iungerm.

αὐτὸν] *H. Steph.* hic in ora: αὐτὸν *in v. l. in* ἐπισκέλησις. eod. v. MS. ὅτ' ἄν. Iung.

ἐπισκελήσεως] MSS. ἐπισκελίσεως, ἐπισκέλισιν. Seb.

214.

ἐπισκέλησιν] *Salm.* censet pro ἐπισκέλησιν legendum potius ἐπισκέλισιν, apud *Xenophontem* ἐπίκλισιν pro eodem esse dicit. Kuehn.

ἐπισκέλησιν] MS. ἐπισκέλισιν, quum tamen statim ante per η quoque habeat scriptum, ut vulgo. Sed locus *Xenophontis* hodie in libello περὶ Ἱππ. non apparet, sine dubio corruptus, quem spero nostro *Polluce* iubente volente me primum ostensurum et emendaturum. Verba enim noster respexit ista in *Xenophonte*: καὶ ὁπότε ἐπὶ τὰ εὐώνυμα ἀναστρέφοι, τότε καὶ τῆς ἐπικλίσεως ἂν ἄρχοιτο. legendum nimirum ἐπισκελίσεως. Ibi statim et *Xenophon* de πέδη, de ἐπιμήκει πέδῃ et κυκλοτερεῖ, quae noster hic quoque addit. Iung.

κυνήσεως] κινήσ. Seb.

κυνήσεως] κινήσεως C. A. et V. Kuehn.

κυνήσεως] Scribe κινήσεως. Iung.

πέδη] Vox retinenda in Latino. *Xenoph.* ἱππασίαν δ' ἐπαινοῦμεν τὴν πέδην καλουμένην. ἐπ' ἀμφοτέρας γὰρ τὰς γνάθους στρέφεσθαι ἐθίζει etc. ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὴν ἑτερομήκη πέδην μᾶλλον τῆς κυκλοτεροῦς. ex hoc loco videre est in *Polluce* legendum ἑτερομήκης πέδη, et est cum equus ad rectum cursum revocatur a circulari, vel vice versa in circularem a recto flectitur. C. V. σχέλην. Kuehn.

κυκλοτερής] Vide *Iun.* Nomencl. in *Gallopare.* vide et *Xenoph.* qui ἑτερομήκην πέδην magis laudat τοῦ κυκλοτεροῦς. Iungerm.

προστιθεῖσα] P. R. ἐπιτιθεῖσα. Seb.

προστιθεῖσα] C. A. ἐπιθεῖσα. Kuehn.

σχεδία ἱππασία] Equitatio tardior et gradus compositi. pro σχέδιον C. V. σχέλην lege σχέδην. *Xenoph.* de Off. *Mag. Eq.* σχέδην εἰς τὰ ἱερὰ διελαύνειν· cui opponitur ῥύμῃ καὶ ἀπὸ ῥυτῆρος, *immissis habenis* quam celerrime equitare. Kuehn.

σχέδια ἱππασία] MS. σχέλην ἱππάζ. Legendum scilicet σχέδην. Nam λ et δ in vett. libris non valde discrepant, nisi linea supposita. id est *pedetentim*: ἡσυχῆ, βάδην (quo usus eadem in re et *Xenoph.*) *Hesych.* IUNG.

καὶ ἀπὸ ῥυτῆρος] MS. corrupte, καὶ ἀποῤῥυτῆρος ἀνῆναι τ. IUNG.

τοὺς δὲ θυμοειδεστέρους] MSS. θυμώδεις. θυμοειδῆ autem ἵππον dicit et *Xenoph.* fol. 946, SEB.

θυμοειδεστέρους] θυμοδεστέρους C. A. lege θυμωδεστέρους. KUEHN.

τοὺς δὲ θυμοειδεστέρους] MS. τοὺς θυμοδεστέρους, absque δέ. IUNG.

καταφρᾶν δεῖ μᾶλλον] καταψῆν χρὴ μ. MS. IUNG.

δεῖ μᾶλλον] A. et P. R. χρὴ μᾶλλ. SEB.

πλεῖον] C. A. μᾶλλον, estque in margine hic versiculus. KUEHN.

215.

ὅπως δεῖ καθ. etc.] Titulus abest a C. A. cum sua sectione usque ad segm. 216. KUEHN.

ὅπως δεῖ καθ. etc.] τμῆμα sequens cum titulo totum in MS. omissum est. IUNG.

πιέζειν] *Comprimere* femora ad equi latera, sed pedes laxos flexilesque habeat, stanti similis. *Xenoph.* ὀρθὸς ὢν ἐῤῥωμενεστέρως ἂν δύναιτο καὶ ἀκοντίσαι καὶ πατάξαι ἀπὸ τοῦ ἵππου, εἰ δέοι. χρὴ δὲ καὶ χαλαρὰν ἀπὸ τοῦ γόνατος ἀφεῖσθαι τὴν κνήμην σὺν τῷ ποδί. KUEHN.

διαφέρει] Illos enim (pedes scilicet) equus in numerum attollit, glomerat, et hoc (latus scilicet) *secum trahit, prope* vel *pone* defert. hae enim sunt partes equi, quibus laborat. KUEHN.

καθίζεις] Si ita ad praescriptum artis equo insederis, etiam felicissime iaculo feries, quod destinasti, ipso equi fulcimento iuvante iactum hastae, nam dum impetu ruit, efficit, ut ictus sit feraturque maiori cum impetu et efficacia. KUEHN.

συστήσας] *Colligens habenas et corpore paulisper obliquus protendensque manum, qua gubernat equum, iaculetur.* KUEHN.

216.

περὶ θρασύτητος etc.] Titulus in MS. quae vulgo sectionis initium: ὅσα ἵππος πράσσει. Incipit itaque ipsum τμῆμα in MS. φρυάττεται, χρ. IUNG.

καὶ χαίτης] περὶ χαίτης περὶ χ. ἱ. C. A. Kuehn.

περὶ χωρίων ἵππασ.] Vide supra segm. 186. Seb.

χρεμετίζει. χρεμετισμός, κ. φρ.] In C. A. sequitur καὶ φρύαγμα καὶ φρυασμὸς, καὶ ἆσθμα καὶ γαυρίαμα. εἰσὶ δὲ ἱππικά. Kuehn.

χρεμετίζει. χρεμετισμός, κ. φρ.] Deest χρεμετισμός. et πνεῦμα, φύσημα. et καὶ αὐχ. φ. φ. α. ε. γαυριᾶν, quae omnia involvuntur in MS. καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

φριμαγμὸς] φριμαγμὸς et φριμάττεσθαι infra V, 88. capris tribuuntur. Seb.

ἔστι δὲ] P. R. et A. εἰσὶ δὲ et mox ὀρχ. καὶ σειρ. Seb.

ἔστι δὲ] MS. εἰσὶν δὲ ἱππ. ὀργ. καὶ σειρ. Iung.

σειραγωγεὺς] *Interpr.* σεῖρα, ἀγωγεύς. verum uti ῥυταγωγεὺς notat lorum, quo ducitur equus, ita σειραγωγεὺς *catena* est, ut ita dicam, *ductoria.* Kuehn.

ὑποχαλινίδια] PP. ὑποχανίδια. Sed A. ut editum. *Camer.* pag. 118. In *Polluce* sunt ὑποχαλινίδια ἡνία, lora seu habenae frenorum. Seb.

ὑποχαλινίδια] *Interpr. ocreae* i. e. περικνημῖδες. quid autem sit, ex his *Xenoph.* verbis patebit: πρῶτον μὲν τοίνυν τὸν ῥυταγωγὸν χρὴ ἐκ τῆς ὑποχαλινιδίας ἢ ἐκ τοῦ ψαλίου ἠρτημένον εὐπρεπῆ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα λαβεῖν. *primum igitur oportet lorum, quod ab inferiore parte fraeni vel eius bulla pendet, decore sinistra capere.* Hinc simul legas in *Polluce* ὑποχαλινίδια. Kuehn.

ὑποχαλινίδια] ὑποχαλινίδια ἡνία, *Camer.* de nom. equ. exponit *lora seu habenas frenorum.* Deleatur autem comma vulgo interiectum, quod nec in MS. adparet. Iung.

τὰ ἔμπροσθεν] C. A. ὀκέλη αἴρει τὰ ἔμπροσθεν. Kuehn.

τὰ δὲ ὄπισθεν,] τὰ δὲ ὄπισθεν προσ. MS. absque distinctione, qua certe non opus. Iung.

ἀμείνων] P. R. ἄμεινον. Seb.

ὁμόχρους] MS. ὁμόχρως. Iung.

217.

ἡ χαίτη καὶ etc.] Absunt a C. A. non recte. *Xenoph.* δίδοται δὲ παρὰ θεῶν καὶ ἀγλαΐας ἕνεκα ἵππῳ χαίτη, καὶ προκόμιον καὶ οὐρά. Kuehn.

ἡ χαίτη καὶ etc.] Desunt illa, ἡ χ. κ. γαυριῶσι in MS. Iungerm.

ἐπ' αὐτῇ] C. A. ἐπ' αὐτῶν. C. V. ἐπ' αὐτῆς. deinde uterque C. διὸ καὶ ἐπειδὰν αἱ ἵπποι τὴν μῖξιν τῶν ὄνων ἀτιμά-

ζωσιν, ἀποκείρουσι. Vide *Xenoph.* ex quo ista Auctor excerpsit, excepto speculo equarum. vid. *Aelian. Hist. Anim.* lib. II. cap. 10. Kuehn.

ὁπότε καὶ ὀνοβατοῦντες etc.] MS. *διὸ καὶ ἐπειδὰν οἱ ἵπποι τ. μ. τ. ο. ἀτιμάζωσιν, ἀποκείρουσιν τὰς ἰ.* vide et *Xenoph.* de Re Equ. Iung.

ἀπηγλαϊσμένην] C. V. *ἀπηλαγμένην*, quod non praefero vulgato. Kuehn.

ὁμιλίαν.] MS. *ὁμηλίαν.* Iung.

218.

ἵππος μέντοι] Haec desunt usque ad *ἀναχαιτίζοντες* segm. 219. a C. A. sunt tamen ista fere *Xenophontis κατὰ πόδα.* equus equidem quando se iactat equae, etc. inprimis pulcritudine insignis est, si breve caput, aures capite breviores habeat etc. Kuehn.

ἵππος μέντοι etc.] *ἵππος μέντοι* etc. *ἀναχαιτίζοντες*, quod est segm. 219. haec desunt in MS. cuncta. Iung

219.

ἵππου δρόμος] MSS. *ἱππόδρομος.* quod nescio an huius loci. Seb.

ἵππου δρόμος] C. A. *ἱπποδρόμος.* malim tamen vulgatum. Kuehn.

ὅταν] MS. *ὅτ' ἄν.* Iung.

τοῦ δρόμου μέτρου] Scr. *μέτρον.* Seb.

τοῦ δρόμου μέτρου] C. A. *μέτρον τοῦ δρόμου* quod rectum videtur. Kuehn.

ὁ μὲν σκληρὸς] Absunt a Cod. A. usque ad *ἵσταται* quod est segm. 220. Kuehn.

ὁ μὲν σκληρὸς] Haec omnia et quae sequuntur in MS. desunt usque ad illa segm. 220. *θέοντος, εὐθέως ἵσταται.* quae itidem absunt. Iung.

ἀναλαμβάνοι] Nondum poenitet legisse in *specimine Pollucis*, *ἥκιστα ἀναλαμβάνοις ἢ οὐ ῥᾷστα. ὁ δὲ μαλακόγναθος καὶ πειθήνιος.* non tamen dissimulo *οὐ* deleto sententiam sibi constare hoc modo: *duri oris equus difficulter flectitur, et si fraenum illi immiseris, minime inhibueris cursum; facillime autem eum, qui oris mollitie praeditus est. Et hac ratione morigerus probatur, si fraeno immisso, quandocunque illum sistere cupis, obtemperet* etc. Kuehn.

ἐθέλεις, ῥᾳδίως πείθεται.] Distinguerem ita: *ἐθέλεις, ῥᾳδίως πείθ.* Iung.

220.

μήτε ῥύμης] Lege μετὰ ῥύμης, *cum impetu. Interpr. non impetu excurrit*, quasi μὴ μετὰ ῥύμης. sed τὸ ἐκδραμὼν libentius admittit τὸ μετὰ ῥύμης, quam contrarium, uti patet ex *Xenoph.* KUEHN.

μήτε ῥύμης] Pro μήτε, puto legendum μετά. IUNG.

ἐν τοῖς οὐκ εὐκάλοις] C. A. in textu οὐκ ἐν τ. εὐ. sed margo habet vulgatam lectionem. KUEHN.

ἐν τοῖς οὐκ εὐκόλοις] MS. ἐν τοῖς οὐκ εὐκόλοις χωρίοις εἰσὶν· καί. IUNG.

εἰσὶ δὲ] C. A. εἰσὶ δὲ βῶλοι κ. ε. κ. ἀρώσιμα, sed ἀρόσιμα est ex correctione. ἐργάσιμα, *subacti agri.* KUEHN.

ἀρώσιμα] Scr. ἀρόσιμα. quomodo habent et MSS. SEB.

ἀρώσιμα] MS. ἀρόσιμα, recte. IUNG.

στενόπορα] MS. στενοπορά. IUNG.

ἐν τοῖς εὐκόλοις] Absunt a C. A. usque εὐρύχωροι. KUEHN.

Ξενοφῶν] *Xenophon* ossa tibiae dicit στήριγγας τοῦ σώματος, *fulcra corporis.* KUEHN.

Ξενοφῶν] Verba *Xenoph.* sunt in eius lib. περὶ Ἱππικ. non longe ab initio: τῶν γε μὴν κνημῶν τὰ ὀστᾶ παχέα χρὴ εἶναι· ταῦτα γάρ ἐστι στήριγγες τοῦ σώματος. IUNG.

Ξενοφῶν] *Falckenburgius* habet στήριγκαι. male.

σώματος] Sic finit hoc caput in MS. incipitque novum de georgicis. IUNG.

ἐπιραυδοφορεῖν] *Interpr.* scr. ὑπεραυδ. Sed *H. Steph.* ἐπιραβδοφορεῖν. nec infrequens in MSS. υ pro β positum. SEBER.

ἐπιραυδοφορεῖν] *Xenoph.* bis legit ἐπιραβδοφορεῖν. σημαίνοι τῷ ἵππῳ τῷ ῥαβδοφορεῖν, *virga manibus praelata equo ad cursum signum det.* C. A. τὸ δὲ ἐπιρ. usque ad γῇ quod est sub initium segm. 221. non habet. *Salmas.* etiam ἐπιραβδοφορεῖν. KUEHN.

ἐπιραυδοφορεῖν] Ad verbum ἐπιραυδοφορεῖν *H. Steph.* in suo Cod. adnotavit: *An intelligit non probari vocem, an vero non probari, ut istud fiat.* Habet autem in thesauro suo ἐπιραβδοφορεῖν. error scilicet contigerit ex β quod ut υ in veteribus MSS. scribitur. IUNG.

ἐμβάται] *Xenoph.* ἀμβάται et ἀναβάται, ut iam supra monitum. KUEHN.

221.

περὶ γεώργια.] Cap. titulus in MS. *Γεωργικὰ ὀνόματα.* Caput incipit: *Γεωργία, ἀγρ.* absque vocula *γῆ* et *γεώργιον.* Iungerm.

γεωργικὰ ὀνόματα] *Phavor.* in h[illegible] vocibus descripsit *Pollucem* usque ad *σπεῖραι*, quod est segm. 223. Kuehn.

γεώργιον] Non habet C. A. idem et *ἐσχατία* legit. Kuehn.

ἄλσοι] Lege cum MSS. *ἄλση.* Seb.

ἄλσοι] C. A. legit *ἄλση.* Kuehn.

ἄλσοι] MS. *ἄλση*, recte. tollatur itaque vulgatum *ἄλσοι.* quod tamen et infra segm. huius libri 228. ubi in MS. tamen cum aliis *λείπει.* Iung.

ἄλσοι] *Falckenburgius ἄλση* bene.

ἕλη] Non novit C. A. dein habet in singulari *νάπη ἴδαι.* Kuehn.

ἕλη] Deest in MS. *ἕλη*: et dein inversim habetur, *ἴδαι, νάπαι.* *Arbustum* etc. ait *Iun.* nomencl. *ἴδα Poll.* Verum *ἴδην* quamvis sylvam vulgo dicebant, ut ex aliquot *Pollucis* locis docet *Casaubon.* 4. ad Athen. 25. Iung.

ἕλη, νάπαι, ἴδαι] Vocem *ἴδαι* lineola subscripta *Falckenburgius* notat, qua alias voces delendas in suo Codice indicare solet. Quod ipsum an et hic voluerit non scio. denotat certe vox *ἴδη* quamvis sylvam, uti non tantum ex *Casaub.* ad *Athen.* cuius rei Clar. *Iungermannus* nobis modo indicium fecit, sed et aliis videre est. *Eustath.* ad *Homer. Il. β.* v. 821. scribit: *πᾶν ὄρος ὑψηλὸν ἀπὸ τούτων (ὀρέων* scil. *τῆς Τροίας καὶ τῆς Κρήτης) ἴδη ἐλέγετο*, et ad *Il. φ.* v. 449. *ἴδη, οὐ μόνον ὄρους ὄνομα, ὡς μυριαχοῦ ἐφάνη, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἴδην καὶ τὴν τῶν ξύλων ὕλην Ἴωνές φασιν, ἤδη δέ ποτε καὶ Ἀττικοί.* *Brevia Schol.* in *Hom. Il. δ.* 475. *Δίδυμος πάντα τὰ ὄρη ἴδας λέγει.* (Ergo illa *Scholia* falso ascribuntur *Didymo*, conf. et in *Il. χ.* 127. sed hoc iam aliis quoque observatum.) vid. et *Hesych.* voce *Ἴδη.* ubi in notis habes locum ex *Herodoti Melpomene.*

ἐργαστῆρες] Infra ex eodem *Xenoph.* VII, 7. apud quem et *ἐργάται*, ut in Oeconomico: *ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἄρχουσι τῶν κατοικούντων τε καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ δασμοὺς ἐκ τούτων ἐκλέγουσιν.* Alterum *ἐργαστῆρες* habes ibidem inferius: *τὸν οὖν μέλλοντα εὖ γεωργήσειν δεῖ τοὺς ἐργαστῆρας προθύμους παρασκευάζειν καὶ πείθεσθαι θέλοντας.* et statim rursus *ἐργάτας*: *καὶ παρακελεύεσθαι δὲ πολλάκις οὐδὲν ἧττον δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργὸν ἢ τὸν στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις.* Iung.

Ὅμηρος] *Ἰλ.* σ, 550. Seb.

φυτουργοὶ] *Phavor.* hic apponit νεοποιοὶ, lege νειοποιοί. *Hesych.* Νεῖος, κυρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ, τουτέστι ἠροτριωμένη, νέα γὰρ φαίνεται. νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ (Odyss. ε.) λέγεται δὲ καὶ πᾶσα ... θύουσα χώρα ἡ θάλλουσα. ita enim censeat aliquis legendum locum illum satis depravatum. *Homeri* ἐρίθους Iliad. 18. *Scholiastes* monet esse proprie *Lanifices*, abusive vero, *mercenarios*. Kuehn.

ἢ νεοποιοῦντες] In C. A. non est: at in suo MSto invenit *Phavorin. novantes agrum*, *iterantes*. Kuehn.

ἢ νεοποιοῦντες] Desunt ἢ νεοποι. in MS. Iung.

ὀχεταγωγοὶ] *Elicum ductores*, *aquilices*, certo modo. Kuehn.

ἀγρόται] Non sunt in C. A. Kuehn.

ἀγρόται] Non sunt in MS. Iung.

222.

τρυγηταὶ] Non habet C. A. pro καλαμητρίδες idem ex correctione legit καλαμητῆρες. Kuehn.

τρυγηταὶ] Non sunt in MS. Iung.

τρυγήτριαι] Infra VII, 141. τρυγήτρειαι. Seb.

καὶ ἀμητρίδες] Nec extat καὶ ἀμητρίδες in C. A. Kuehn.

καὶ ἀμητρίδες] Non sunt in MS. Iung.

ἐλαιοκόμοι] *Varro* de L. L. *leguli, qui olivam aut uvas legunt.* Kuehn.

ἀμαλοδετῆρες] Mox etiam ἀμάλαι. sed hic A. et P. R. ἀμαλλοδ. cumque apud *Athen.* quoque cum unico λ scribatur, *Eustath.* tamen inde citans perinde ut et *Casaub.* duo λλ facit. Loca indicata sunt supra segm. 58. Seb.

ἀμαλοδετῆρες] *Phavor.* cum λλ. nec aliter *Homerus Iliad.* σ. ubi bis ita extat. ita infra ἀμάλλαι legit *Phavor.* ἀλσοκόμοι, *saltuarii.* Kuehn.

ἀμαλοδετῆρες] MS. recte ἀμαλλοδετῆρες. quod vocabulum et apud *Hesychium* in suo codice reponebat *Sylburgius*, ubi vulgo, ἀμαλλοτῆρες. Iung.

ὀριοκόμοι] An verius ὀρεοκόμοι, aut ὀρειοκόμοι. de qua voce infra VII, 183. Seb.

ὀριοκόμοι] Non est in C. A. caeteroquin dubito, an legendum sit ὀρεωκόμοι i. e. οἱ τὰς ἡμιόνους θεραπεύοντες, secundum *Hesych.* nam Ὀριοκόμοι (lege ὀρεοκόμοι) sunt, qui terminos inspiciunt, ne loco moveantur. Kuehn.

ὀριοκόμοι] Deest in MS. An vero pro illo emendandum ὀρεοκόμοι; Sic enim *Suidas* ὀρεοκόμος, ὁ τοὺς (*Sylburg.* in

Cod. suo emendavit τοῦ. et sic sane etiam in thesauro *Stephani* legitur) ὅρους ἐπιμελούμενος. Iung.

κηπωροί] C. V. κηπουροί. utrumque in usu est. dicitur et κηποκόμος. Kuehn.

κηπωροί] MS. κηπουροί. Iung.

φυτευτήρια] *Plantaria*, *seminaria*. Kuehn.

μάλιστα δὲ] MS. καὶ μάλ. δ. Iung.

ἀμάλαι] Non est in C. A. μοσχεύματα et μόσχοι dicuntur. *propagines*, malleoli, *Gl. Cyrilli* προμοσχεύω ἄμπελον, *propago*. *Demost. Orat.* 1. contra *Aristog*. μοσχεύειν τοὺς κακοὺς improbos *fovere*, *alere*. *Philox*. Gl. *Plantae*, μόσχοι. *Vetus Onomast. malleolaris*, μοσχευματικὸς (κὴ) ῥάβδος. vid. *Isidor*. lib. XVII. cap. 5. *Suidam* et alios. κηπώματα non habet C. A. Kuehn.

ἀμάλαι] MS. ἀμάλλαι. et sic omnino scribendum. Iungerm.

νέον ὑπεργάζεσθαι] MS. νέον ὑπεργάσασθαι. Iung.

πολῆσαι, ὅ ἐστι ταυτὸν τῷ ἀρόσαι] MSS. πολῆσαι, ὃ ἐστιν ἀρόσαι. Seb.

πολῆσαι, ὅ ἐστι ταυτὸν τῷ ἀρόσαι] C. A. ita: πολῆσαι ἐστὶν ἀρόσαι. *Salmas*. πολεῖν τρίπο. et δίπολις. Kuehn.

πολῆσαι, ὅ ἐστι ταυτὸν τῷ ἀρόσαι] MS. πολῆσαι ὅ ἐστιν ἀρόσαι· absque interiectis. Iung.

πολῆσαι] Notat *Eustathius* ad *Hom*. Odyss. ε. v. 127. verbum πωλεῖν apud *Homerum* per ω scribi, uti et verbum πωλέσκω et εὔπωλος γῆ. vocem autem τρίπολος per ο. Τὸ πωλεῖν per ἀναστρέφειν explicat. vid. *Hesych*. in Πολήσεται. ubi tamen mihi *Homerum Il*. ε. v. 350. respexisse videtur, confer *brevia* ad illum *Scholia* et mecum consenties.

δίπολος] *Falckenburgius* habet: δίπολος, καὶ ὁ τρὶς, τρίπολος. Ὅμηρος etc. Locus autem *Homeri* est *Il*. σ. v. 542. ubi doctissimi Interpretis *Eustathii* verba, quae non parum lucis nostro *Polluci* afferre possunt, adscribam. Ita autem ille: Τρίπολον δὲ γῆν ἔφη (Ὅμηρος) διδάσκων οὕτω χρῆναι περὶ γῆν κάμνειν. ἦρος μὲν γὰρ πολεῖται καθ' Ἡσίοδον, θέρους δὲ νεᾶται, καὶ τρίτος περὶ αὐτὴν κάματος, ὅτε τοῦ σπείρειν καιρός. ὅτι δὲ καὶ εἰς πλεῖον βωλοστροφεῖται, πολλαχοῦ ἡ πεῖρα δηλοῖ. vid. idem ad Odyss. ε, 127. ubi ἡ τρίπολος νειὸς ipsi est ἡ τρίτον ἐστραμμένη. *Brevia* quoque *Scholia* priori loco τρίπολον per τρὶς ἐστραμμένην, καὶ ἠροτριασμένην, posteriori per τρίτον ἐστραμμένην reddunt.

223.

"Ομηρος] Iliad. σ. 542. Seb.

"Ομηρος] Iliad. σ. in descriptione clypei *Achillis.* Kuehn.

εὐρεῖαν] εὔρειαν MS. Iung.

'Ησίοδος] Lib. II, 80. sed legitur εἴαρι non tantum in libris excusis, verum etiam in quodam *Bibl. August.* MS. codice. Seb.

'Ησίοδος] Versus *Hesiodi* sunt sequentes:

εἴαρι πολεῖν, θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.
νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.

βαλεῖν τῇ γῇ τὸ σπέρμα] MSS. βαλ. τὴν γῆν τῷ σπέρματι. Seber.

τὸ σπέρμα] C. A. τῷ σπέρματι. lege τῷ σ. τὴν γ. legerim et ἐμβαλεῖν, quia sequitur ἐπεμβαλεῖν. Kuehn.

βαλεῖν τῇ γῇ τὸ σπέρμα] MS. τὴν γῆν τῷ σπέρματι. Iung.

ἐπισπορία] Verbum ἐπισπείρειν *Athen.* legat. pro *Christ.* pag. 41. ὁ γεωργὸς καταβάλλων εἰς γῆν τὰ σπέρματα, ἄμητον περιμένει, οὐκ ἐπισπείρων. Seb.

ἐπισπορία] ἐπισπορίαν committit, qui in serendo nimis liberali manu spargit semina, ita ut semen semini superiniiciatur. Kuehn.

ἐπισπορία] De Episporia aliquid *Rhodigin.* 30. ant. 1. ubi et de seminibus cerasbolis disserit. vid. et *Erasm.* adagio, κερασβόλος. Iung.

ὅταν] MS. ὅτ' ἄν, ut semper fere. Iung.

σπέρμα ἕτερον ἐμβάλῃ] MSS. σπέρματι ἐπεμ. (P. V. ἐμβάλῃ.) P. R. τὰ τοῖς τῶν βοῶν κέρασιν ἐπιπίπτοντα, ὅταν κατασπείρηται, ἀνασύρ. Seb.

σπέρμα ἕτερον ἐμβάλῃ] MS. σπέρματι ἐπεμβάλλῃ· ὃ δὴ φ. Iungerm.

γίνεται καὶ κ.] MS. γίν. δὲ καὶ κ. Iung.

κερασβόλα] Vide *Etymol. M.* Seb.

κερασβόλα] Credulitas persuasit veteribus rusticis, semina leguminum, quae inter serendum incidissent in boum cornua, non tantum infrugifera, sed et duriora esse, quam ut igne emolliri facile possent. *Plato* meminit lib. 9. L. L. et cum illis comparat homines nullis legibus domandos. *Suid.* κερασβόλα. τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς σκληροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις (lege ἐν τοῖς ὀλύροις καὶ ἐν τοῖς ὀσπ.) τῇ μὲν χροιᾷ μέλανα, στρογγύλα τε καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις, ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται. εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ

ἄροτρον (lege *ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν σποράν καὶ τὸν ἀροτὸν*, quod tempore sementis inter serendum etc.) *τοῖς κέρασι βοῶν βεβλῆσθαι* (lege *ἐμβεβλῆσθαι*) etc. *Theophrastus* de C. P. lib. IV. merito ridet hanc vanitatem, dicens: *σκληρότερος ὁ λίθος πρὸς ὃν πολλάκις προσπίπτει τὰ σπέρματα. κἂν μὴ προσκόψῃ, μηδὲ βουσὶν ἀροτριᾷ τις, οὐδὲν ἧττον ἀτεράμονα γίνεται.* Cl. *Alex.* vulgi opinionem secutus *τοῖς ἀρσενοκοίταις* inculcat: *μὴ κερασβόλα σπαρτέον.* lib. II. *Paedag.* KUEHN.

κερασβόλα] *Eustath.* ad *Hom. Odyss.* ψ. v. 167. *Ἀτέραμνα σπέρματα, τὰ κερασβόλα. περὶ ὧν λόγος, ὡς ἐὰν σπέρμα ἐν τῷ καταρρίπτεσθαι εἰς γῆν καιρῷ σπόρου πελάσῃ κέρατι ἀροῦντος βοὸς, σκληρὸν γίνεται καὶ δυσέψητον, καὶ λέγει Πλούταρχος ἐν τοῖς αὐτοῦ συμποσιακοῖς καὶ τὴν αἰτίαν τούτου τὴν ἐκείνῳ δοκοῦσαν.* vid. idem in *Il.* σ. v. 474. ubi notetur, quod dicat: *ἀτέραμνα γάρ φασι διὰ τοῦ ν.* *Hesychius* utrumque habet *ἀτέραμνον* et *ἀτεράμων*, imo habet et *ἀτέρεμνον* et *ἀτέρεμνα*, modo illa non in mendo cubent. Certe quae leguntur apud eundem in voce *κερασβόλα* mihi quidem minime sana videntur. quibus tamen a doctioribus medicinam adhiberi malo.

προσπέσῃ] A. *προσπεσοῦνται.* SEB.

προσπέσῃ] In textu C. A. est *ἐπιπέσοῦνται*, cui vulgatum sic perscribitur. KUEHN.

ἀτεράμονα] *Etymol.* in *ἀτεράμων*. *Ἀτέραμνα τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια, ἃ καὶ κερασβόλα προσαγορεύεται.* SEB.

ἀτεράμονα] *Interpr. immatura.* malim *dura et coctu difficilia.* hoc enim glossema subiectum omnino voluit in C. A. *ἃ ἐκβαίνει* usque ad *ἑψόμενα* marginale est. KUEHN.

ἀνασύραι τ. γ.] *Ablaqueare.* KUEHN.

ἀντιπροσαμήσασθαι] A. super *ἀντι* habet *αὐτῇ*, sive id monens pro *ἀντι* substituendum, sive ad verbum subintelligendum: quomodo *Xenophon* Oecon. fol. 862. *ἐπαμησάμενοι τὴν γῆν.* SEB.

ἀντιπροσαμήσασθαι] Lege *τοὐναντίον προσαμήσασθαι.* aggerere, *adobruere, cumulis exaggerare. ὡς μὴ γ. ne radices denudentur.* ita enim legit C. A. KUEHN.

224.

περὶ ἀμπ.] Titulus deest in MS. IUNG.

ἄμπελον] MS. *ἀμπέλου.* IUNG.

γυρῶσαι] A. et P. V. *γυρεῦσαι.* SEB.

γυρῶσαι] Uterque C. *γηρεῦσαι. Interpr. sepire.* malim, *in orbem flectere propagines;* quod fit quando pedamentis alligantur, vel, *inflexam propaginem scrobiculo inserere, propaginare.* vid. *Phavor.* in *γυρῶ.* KUEHN.

γυρῶσαι] MS. γυρεῦσαι, καὶ τ. *Hesych.* Κυρεῦσαι ἢ γυρεῦσαι, φυτεῦσαι. IUNG.

ἀμῆσαι, κλάσαι] Haec duo non habet C. A. nec ὀχεταγωγεῖν. KUEHN.

ἀμῆσαι, κλάσαι] Desunt in MS. ἀμῆσαι, κλάσαι. IUNG.

ὑδρορρόην] *Aquae ductum extergere.* KUEHN.

ὑδρορρόην] MS. ὑδρορροήν. IUNG.

ἀναθρέψασθαι] ἀναθρέψαι C. A. qui α. τ. π. σ. τ. γ. non novit. KUEHN.

ἀναθρέψασθαι] Ad verbum ἀναθρέψ. *H. Stephan.* adnotavit illa quae infr. segm. 238. τὰ δὲ τρέφοντα τοὺς καρπούς. IUNG.

ἀλοῆσαι] ἀλοῆσαι τ. π. σ. τ. γ. desunt in MS.

225.

θημῶνας ε.] *Metas construere.* meta dicitur acervus ille frugum congestus, quia in metae pyramidalem figuram assurgit. KUEHN.

λικμῆσαι] Hoc usque ad ἀχυρμιὰς desideratur in C. A. KUEHN.

λικμῆσαι] Desunt etiam in MS. λικμῆσαι, ἀπ. τ. α. τ. π. α. τ. ἀχ. IUNG.

λικμῆσαι] *Hesychius* habet et Λικμητὴρ et λικμητήριον. quae vide sis.

προκάνῳ] Nomen recurrit infra segm. 245. et πρόκαλον dicitur. *Salmas.* scribendum inquit ῥοχάνῳ, quod *hostorium* notat. KUEHN.

προκάνῳ] Quod hic προκάνῳ, id dicitur infra, ni fallor, segm. 245. πρόκαλον, et eodem modo ibi MS. an itaque et hic reponendum? Lexicographi nos nihil docent, in quorum mundo haec talia sita esse debebant. vide quae dico infra VII, 120. IUNG.

προκάνῳ] *Falck.* πλοκάμῳ hic et segm. 245. optime. quod verbum dicunt a *Galeno* usurpari pro calathorum plexu. quod Latini ni fallor *vannum* dicerent. Est enim *vannus* iuxta *Servium cribrum areale, quo frumenta purgantur.* vid. et infra nostr. VII, 174.

θριγγὸν] C. V. θρίγχον, C. A. θριγκὸν, quod melius. *Gl. Philox. Maceries*, θριγκός. KUEHN.

θριγγὸν] MS. θρίγχον. IUNG.

αἱμασιὰν] αἱμασίαν MS. IUNG.

ἢ περιβαλέσθαι] Non habet C. A. KUEHN.

ἢ περιβαλέσθαι] Desunt in MS. ἢ περιβαλέσθαι. Iung.

ῥάχιν] Pro ῥάχιν, MS. ῥάχην. Iung.

ῥάχον] Pro ῥάχος. *Hesych.* Ῥαχός. ῥάχος probat etiam *Cyrill.* de *different. Vocab. Herodot. Polymn.* ἡ ἀκρόπολις τοπάλαι τῶν Ἀθηναίων ῥηχῷ ἐπέφρακτο. *Suidas* nihilominus habet: ῥῆχος, φραγμὸς, Ἡρόδοτος. in *Glossis* ῥάχιν, *tesqua.* ῥηχεὺς, ῥήγευς, ῥηγμὸς, *maceries.* Kuehn.

ἐγείρειν] MS. ἀγείρειν. Iung.

θλίβειν] *Gl. Philox. Praenum* εἰπωτήριον ληνοῦ. Kuehn.

τρίβειν] P. V. hic iterum θλίβειν. Seb.

τρίβειν] θλίβειν C. A. Kuehn.

καταμέργειν] Hoc usque ad προσφέρειν non est in C. A. Kuehn.

καταμέργειν] Desunt in MS. καταμ. κ. κ. κ. ἀγ. πρ. Iungerm.

226.

συκᾶς] C. A. συκὰς συκάζειν. Kuehn.

συκᾶς] συκὰς MS. Iung.

βωλοκοπεῖν] Haec usque ad πραγμάτων desunt in C. A. Kuehn.

βωλοκοπεῖν] Deest in MS. βωλοκ. ὀνηλ. cum sequentibus usque ad verbum ἀλεστέα, quod et ipsum abest. Illud βωλοκοπεῖν *Aristophanis* est infra VII, 141. Iung.

τὰ δὲ ὀνόματα etc.] Pro his τὰ δὲ ὀν. τ. π. MS. habet, ἱρεὶς δὲ, νέος ἄροτος (absque νειός), ut supra segm. 222. Iungerm.

νεὸς] C. A. ἱρεῖς δὲ νειάς. α. σ. Kuehn.

ἄροτος] Potius ἀροτὸς, ut ἀμητὸς, ἀλοητὸς, τρυγητός. *Sylb.* pro quo facit P. R. ὡς ἀροτός. Sed *Bud.* Comm. Gr. Lat. col. 1187. quanquam, inquit, cum tempus arandi significat, ὀξυτονεῖσθαι solet: cum segetes autem ipsas et terram aratam, βαρυτόνως effertur: ἄροτος enim βαρύτονον, γῆ ἐστιν ἠροτριωμένη, hoc est, seges et terra subacta: ἀροτὸς ὀξύτονον sementis, hoc est tempus et ipsa actio serendi: haec tamen confunduntur interdum in exemplaribus et mihi eorum e numero esse videntur, quae nos διττολογούμενα diximus supra. Haec ille. Seb.

ἄροτος] *Onomastic.* reddit, *seges, sementis.* hinc lex Attica ἐπ᾽ ἀρότῳ (non ἀρότρῳ) παίδων, *liberorum quaerendorum gratia* nuptias facere praecipit. Kuehn.

ἄροτος] *H. Steph.* ad ἄροτος hic notavit: *Potius* ἀροτὸς, *ut in* ἀμητὸς, ἀλοητὸς, τρυγητός. Iung.

ἀλοητὸς] MS. ἀλωητὸς per ω. Iung.

συλλογὴ τροφῆς] In C. A. haec non sunt, nec οἴνου συναγωγὴ, nec παίδων, liberorum quaerundorum gratia coniugia praecipit. Kuehn.

συλλογὴ τροφῆς] Desunt συλλογὴ τροφῆς in MS. Iung.

σταφυλῶν θλίψις] C. A. σταφυλῆς θ. contusio ἐλαίου τριβή. Kuehn.

σταφυλῶν θλίψις] MS. σταφυλῆς θλ. (deest οἴ. συν.) ἐλαίου τριβή. Cetera huius sectionis desunt. Iung.

ἐλαίας] MSS. ἐλαίου. Seb.

σκάλειν] σκάλλειν, fodere, sarrire. *Hesych.* σκάλλοντες, σκάπτοντες. Seb.

227.

περὶ γῆς ἀγαθῆς] C. A. addit καὶ μή. dein sequitur. γῆ δὲ ἐρεῖς εὔσπορος, εὔφορος ε. β. βαθύγεος (lege βαθύγεως) πίειρα, πίων. Kuehn.

περὶ γῆς ἀγαθῆς] Titulus huius sectionis abest in MS. Iungerm.

βαθύγειος] PP. βαθύγεως. In A. vetustas lectionem fecit obscuriorem. legerem βαθύγαιος, Seb.

βαθύγειος] MS. βαθύγαιος. Iung.

πία] Deest in MS. πία, quod sane ubi inveniatur, nescio. Iung.

πολύφορος] P. R. πολυφόρος. Seb.

περὶ γῆς ἀκάρπου etc.] Non est titulus in C. A. Kuehn.

περὶ γῆς ἀκ.] Deest et hic titulus in MS. Iung.

ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντ.] MSS. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐναντία. Μένανδρ. Seb.

ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντ.] C. A. addit τὰ ἐναντία. reliqua a voce λεπτὴ usque ad ἄδικος desunt. Kuehn.

ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντ.] Sectio ipsa ita decurtata in MS. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐναντίας τὰ ἐναντία. Μένανδρος etc. Iung.

ἀβαθὺς] ἀβαθὴς ut supra segm. 115. MSS. habent, qui hic tacent. Seb.

φελλὶς] Ubi alias extet, non habeo explicare. φελλὸς autem *Hesychio* πετρώδης. *Etymolog.* φελλεὺς, σκληρὸς, καὶ πετρώδης τόπος. *Schol. Aristoph.* fol. 271. φελλεῖς ἔλεγον Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους οἵτινες κάτωθεν μέν εἰσι πετρώδεις, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. vid. insuper *Suid.* et *Steph.* de urb. Seb.

φελλὶς] Sc. γῆ, terra *exilis et macie laborans.* cum ἀγρὸς subintelligitur, φελλεὺς dici solet. Kuehn.

φελλὶς] Nota in vulgato illud *φελλὶς*. Apud *Hesych.* et *Suid.* huiusmodi loca *πετρώδη, καὶ χωρία δυσεργῆ* dicuntur apud Atticos vocari *φελλεῖς*. est tamen apud *Hesych.* et *Φελλός. τὸ δὲ αὐτὸ*, ait *καὶ φελλεύς*. Meus avus ad *Suidam* sua manu adnotavit et apud *Scholiast. Aristoph.* in Acharnens. quaerendum. Ceterum ad illa *Menandri*, quae et in MS. notavit hic *H. Steph. Imo aliter: δικαιότατον γήδιον Xenoph. p.* 129. *Paed.* 8. *vide in Thesauro, quod dixi.* generaliter nempe magis *Menandrum* id dixisse ibi vult. IUNG.

γήδιον] *Salmas.* lege *γηδιόν*. male. *Virgil. iustissima tellus.* KUEHN.

τοῦ σπέρματος] P. V. *τοῦ δέοντος σπέρμ.* SEB.

228.

περὶ λειμώνων] Titulus et sequentia usque ad *παράδεισοι* non sunt in C. A. dein incipit, *εἴποις δ' ἂν ο. α. ἢ ἀμπελώδη, εὔδενδρα, λάσια. κ. γ. ευ. ἡδοοίνους κ. κ. α. εὐπύρους*, quod ultimum et C. V. habet. KUEHN.

περὶ λειμώνων] Titulus cum tribus lineis primis desunt in MS. qui deinde: *εἴποις δ' ἄν.* statimque deest et *ἀμπελόφυτα*. IUNG.

ὄρχοι] In *Gloss. οἱ στίχοι ἀμπέλων antes.* KUEHN.

ἄλσοι] Scr. *ἄλση*. SEB.

ἄλσοι] *Falckenburgius* etiam bene *ἄλση* habet.

εὔξυλα] Desunt in MS. *εὔξυλα* et *πολύδενδρα*. IUNG.

εὐφύτους] Deest *εὐφύτους* in MS. IUNG.

εὐπόρους] MSS. *εὐπύρους*. SEB.

εὐπόρους] C. V. *εὐπύρους*. KUEHN.

εὐπόρους] MS. *ἀρούρας εὐπύρους* optime. IUNG.

229.

εὔνομα] Deest in C. A. et *αὐλῶνας*, ultimum est huius sectionis. KUEHN.

εὔνομα] Deest *εὔνομα* in MS. IUNG.

αὐλῶνας] Hac voce in MS. finis sectionis, quae in nostra edit. quinta: cetera eius *λείπει*. statimque sequitur: *τόποι δὲ τῶν ἀνθῶν ὁ μὲν πάντων, λειμών· ἰδίᾳ δέ, τῶν μὲν ῥόδων, ῥοδωνιά· ἰωνιὰ δέ, τῶν ἴων.* Et haec etiam de 6. tmemate in MS. IUNG.

ἐλαιοκομουμένους] In *Gl.* redditur, *olivifer.* KUEHN.

νάρκισος] *νάρκισσος*. SEB.

νάρκισος] Forte rectius *νάρκισσος*, scriptura recepta, quae et infra VI, 106. IUNG.

θριαλὶς] Scr. *θρυαλλίς*, ut est infra VI, 103. et alibi. SEBERUS.

θριαλὶς] Hic *θριαλὶς*, infra VI, 106. *θρυαλίς. θρυαλλὶς* sane in usu fere est. ut et apud *Suidam* et *Etymologum*, qui rationem *ὀρθογραφίας* reddit, scribitur. Apud *Hesychium* tamen est et *θριαλλίς*. Iung.

θριαλὶς] *Falckenburgius θριαλλίς*. mallem tamen *θρυαλλὶς*, uti non tantum in iis quos Clar. *Iungermannus* citavit, invenies, sed et in *Glossis*, ubi *θρύαλλις*, *flumus*, ubi legerem *phlomus* vel *phlomos* vel *phlomis* ex *Plin*. H. N. XXV, 10. qui inter alia scribit: *Sunt et phlomides duae hirsutae, rotundis foliis, humiles. Tertia lychnitis vocatur, ab aliis autem thryallis, foliis ternis, aut cum plurimum quaternis, crassis pinguibusque, ad lucernarum lumina aptis.* Hinc pro *ellychniis* Atticis usurpatur. vid. *Thom. Eclog.* et *Phrynich.* sic servus apud *Aristophanem* in Nebulis vapulat: "Ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθει θρυαλλίδων. ad quem locum *Veteres Critici*: *θρυαλλίδων*] ἀπὸ τοῦ θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια. τὰ γὰρ παχέα ἐλλύχνια πολὺ ἔλαιον δαπανῶσι.

σισυμβρία] Infra VI, 106. *σισύμβρια*, etiam in MS. plurali nimirum, ut ibi alia quaedam. Sane et apud *Dioscoridem σισύμβριον* esse aiunt: Et sic etiam apud *Hesych.* in quo et illud optime notatum invenio: *σισύμβρια, ἄνθη*. Sic itaque hic potest emendari. Iung.

ἕρπυλον] Infra VI, 106. *ἕρπυλος*. utrumque rectum, nisi quod solet potius per λλ scribi. Iung.

ἀδίαντον] *Theocrit. Idyll.* XIII.

τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρία πολλὰ πεφύκει,
κυάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερόν τ' ἀδίαντον etc.

Ubi ad vocem *ἀδίαντον* ita doctissimi *Critici* observant: βοτάνη ἐστὶν, ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἄβροχον· ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ διαίνω τὸ βρέχω. ἤγουν, τὸ μηδ' ὅλως βρεχόμενον, διὰ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὀξὺ καὶ γλίσχρον· ἔστι δὲ ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα καὶ μέλανα. καυλὸν δὲ οὐκ ἔχει, οὐδὲ ἄνθος, οὐδὲ καρπὸν, ῥίζαν δὲ μόνην ἄχρηστον, καὶ λεπτήν. καλεῖται δὲ οὕτω παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι ὕδατι. ἐπεὶ ἐὰν ἐπιχέηται ὕδωρ ἐπὶ τῶν φύλλων, οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει. δεῦσαι γὰρ τὸ βρέξαι. Conferatur et *Eustath.* ad *Il.* φ. v. 202. et *Hesychius*. sed placet adhuc adscribere locum *Plinii* de hoc adianto, qui est in H. N. XXII, 21. *Aliud adianto miraculum, aestate viret, bruma non marcescit, aquas respuit perfusum, mersumque sicco simile est, tanta dissociatio deprehenditur, unde et nomen a Graecis, alioquin frutici topiario. In Glossis, Ἀδίαντος, Capillus Veneris.*

τόποι τῶν ἀνθῶν] Hic est in C. A. titulus *περὶ λειμῶνος*, et sectio ipsa incipit, *τόποι δὲ τῶν ἀνθῶν. ὁ μὲν π. α. λ. ἴδια δὲ τῶν μὲν ῥόδων, ῥοδωνιὰ, ἰωνιὰ τῶν ἴων*. dicitur et *ῥοδών*. *Hesych.* in *Ἄσιον λειμῶνα*. consentit C. V. quoad initium. Kuehn.

λειμών.] Vid. *Thomas* in *Eclogis* h. v.

ῥοδονιά.] P. R. *ῥοδωνία*, ut scriptum et in *Etym.* 705, 3. Sed *Fr. Sylb.* melius, inquit, *ῥοδωνιά*, cui suffragantur MSS. P. V. et A. *Hesychius* idem atque *Suidas*. Et quid? quod terminationem *ιά* comprehensivae speciei characterem ipse *Etymologistes* statuit col. 555. 43. *τὰ σημαίνοντα ἄθροισιν ἢ περιεκτικὰ τινῶν προσηγορικῶν* (*προσηγορικὰ* habet 657, 53.) *ὀξύνεται*. *Hesychii* quoque verba ascribam: *Ῥοδωνιὰ ὁ τόπος, ἔνθα φύεται τὰ ῥόδα, καθάπερ καὶ ἰωνιὰ, ὅπου τὰ ἴα φύεται, καὶ κρινωνιὰ, ἔνθα τὰ κρίνα*. cum ο in media male scriptum, inquit *H. Steph.* Seb.

ῥοδονιά.] *Salmas.* C. *ῥοδωνιά*, et C. V. *ῥοδωνία*. male. Kuehn.

ῥοδονιά.] Omnino scribendum ut in MS. *ῥοδονιά*. Quod vero ait *Pollux* se nescire an et ab aliis tale quid dicatur, invenimus et *κρινωνιὰν, ἔνθα τὰ κρίνα φύεται*, apud *Hesych.* in *Ῥοδωνιά*. et *Suidas*: *κρινωνιὰ* (quamvis apud eum edatur *κρινωνία*) *ὁ τῶν κρίνων λειμών*. Verum ut iam demum video, *Rhodiginus* VII. antiq. 10. ubi de rhodonia, crinonia, etiam *Pollucem* ob hanc ignorantiam notat. Iung.

ῥοδονιά.] *ῥοδωνιὰ* certe et apud *Thom.* in *Eclog.* qui ita: *Ῥοδωνιὰ, ὁ τῶν ῥόδων τόπος. ῥόδον δὲ, τὸ ἄνθος. ῥοδῆ, αὐτὸ τὸ δένδρον.* add. *Harpocrat.* qui idem *Ῥοδωνιὰ* habet. In *Glossis* utrumque, *Ῥοδονιά. Rosarium* et *Ῥοδωνιά. Rubriceta.*

230.

περὶ δένδρ.] Titulus hic in MS. habetur. Sectio ipsa vero incipit: *ἐρεῖς ἐπ' αὐτῶν ἀκμάζ.* Iung.

καρποφόρων] C. A. addit *καὶ μὴ*, et incipit ita: *ἐρεῖς δὲ ἀκμάζειν* etc. videntur enim superflua quae praecedunt. *Phavor.* in *ἀκμάζει* haec omnia ab *ἀκμάζει* usque in segmentum 231. exscripsit. Kuehn.

ἐπὶ φυτῶν etc.] P. V. et A. sic incip. *ἐρεῖς δὲ ἐπ' αὐτῶν ἀκμ.* P. R. *ἐρεῖς δὲ ἀκμ.* Seb.

**σπαργᾷν*] Asteriscus ante *σπαργᾷν* tollatur. Seb.

**σπαργᾷν*] *σπαργᾷν* etiam in MS. est, nec video cur sollicitetur. Iung.

βρύειν] MS. *βρύει*, tertia persona. Iung.

μάλιστα δὲ τὸ βρύειν ἐπὶ ἐλαιῶν] Idem docet *Eustath.* ad *Il.* ρ. v. 56. τὸ βρύειν κυριολεκτεῖσθαι λέγεται ἐπὶ τοῦ τὴν ἐλαίαν ἀνθεῖν.

καρποφορεῖ] Vid. *Phav.* non habet Cod. A. Kuehn.

θάλλει] C. A. omittit sequentia *καὶ τὰ ὅμοια*. addit autem post *θάλλει*, *καρπομανεῖ*, *fructibus luxuriat*, et *φυλλομανεῖ*, *foliis luxuriat*. Kuehn.

ἄνθη] Non est in C. A. Kuehn.

ἄνθη] Deest *ἄνθη* in MS. Iung.

καὶ τὰ ὅμοια] Haec C. A. omittit. Kuehn.

καὶ εὐανθὲς] Alio ordine MS. *εὐανθὲς, καὶ εὐερ. καὶ τεθ. καὶ ἀειθ. καὶ εὐβλ.* Iung.

231.

περὶ δένδρ. etc.] Titulus hic abest in C. A. Kuehn.

περὶ δένδρ. etc.] Hic titulus deest in MS. adhaerentque proximis. Iung.

ἐναντία, οἷον, etc.] *Οἷον* usque ad *ἐξηνθηκὸς* in C. A. desunt. Kuehn.

ἐναντία, οἷον, etc.] MS. *ἐναντία, καὶ μαραίν.* absque interiectis. Iung.

φυλλοῤῥοεῖ] C. A. *φυλλοφορεῖ* quod adderem *τῷ φυλλοῤῥοεῖ*, nam sterilis arboris est etiam *τὸ φυλλοφορεῖν* sine fructibus. Kuehn.

φυλλοῤῥοεῖ] MS. *φυλλοροεῖ*. Iung.

μὴν,] *Salm.* C. post *μὴν* nullam distinctionem habet. Kuehn.

νέον ν.] Haec usque ad illa segmenti sequentis ab initio fere: *ἰστέον δὲ*, in C. A. non extant. Kuehn.

νέον ν.] Cum sequentibus huius segmenti in MS. desunt, in quo signum, credo, hoc *ἔλλειμμα* indicans. Iung.

232.

δένδρα] *δένδρα* etc. *ἰστέον δὲ.* haec desunt in MS. sequiturque dein: *ὅτι κοκύμηλον* (sic et infra MS. VI, 45.) *μὲν οὐδ.* (placet enim quantum de hoc tmemate in MS. subiicere) *ὁ κ. ἀῤῥενικῶς δὲ τὸ δένδρον ἡ μ. κ. καλεῖ·* (hic iterum in MS. nota intercurrit, ut credo, defectus indicandi) *κάρυα δὲ λέγεται τὰ οὐκ ἔχοντα διαφυήν· ἢ τὰ λεπτὰ κάρυα, ἢ μᾶλλον τὰ καστάνια, ἃ καὶ διὸς βαλάνους καλοῦσιν· ἡ μέση δὲ κωμῳδία τὸν μὲν καρπὸν, συκ. οὐδ. καλεῖ. τὸ δὲ δένδρον ἀῤῥενικῶς ὁ συκάμινος· ἄκαρπα* etc. Sed quaedam ad vulgata sunt notanda. Iungerm.

ὅτι] Superscriptum in C. A. qui simpliciter incipit *κοκκύμηλον*. KUEHN.

κοκκύμηλον μὲν] P. R. *κοκ. μὲν οὐδέτερον, ὁ κ. ἀῤῥενικῶς δέ*. Et mox A. et P. V. *ἡ μέση κωμ. καλεῖ*. indeque omnes: *κάρυα δὲ* (PP. omittit *δὲ*) *λέγεται τὰ ἔχοντα διαφυὴν*, (P. V. *διφυήν*. Sed et *Xenoph.* dicit *κάρυα οὐκ ἔχοντα διαφυὴν μηδεμίαν* lib. V. de Exped. *Cyri* fol. 354.) *ἢ τὰ λεπτὰ κάρυα. ἃ καὶ Διὸς βαλάνους καλοῦσι*. Annectunt A. et P. V.: *ἡ μέση δὲ κωμῳδία τὸν μὲν καρπὸν συκάμινον οὐδετέρως καλεῖ, τὸ δὲ δένδρον ἀῤῥενικῶς ὁ συκάμινος*. P. R. ita: *συκάμινον οὐδετέρως ὁ καρπὸς, ἀῤῥενικῶς δὲ τὸ δένδρον ὁ συκάμινος*. SEB.

καλεῖ] *ὡς ἡ μέση κωμῳδία καλεῖ* C. A. caetera a *κοκκύμηλος* usque ad *κάρυα* absunt. KUEHN.

ὁ κοκκύμηλος] Hinc *Athenaeum* corrigit *Casaubonus* in suo *πολυδαιδάλῳ* opere ad ipsum, lib. 2. c. 10. ubi v. IUNGERM.

κάρυα] C. A. *κάρυα δὲ λέγεται τὰ οὐκ ε. διφυὴν*, vel ut C. V. etiam legit *διαφυήν*: *quae solidum habent putamen, non coalitum duplici tegumento, etiam apparente commissura.* KUEHN.

διφυὴν] *H. Steph.* hic: *διαφυὴν. ut Xenoph. vide ut legatur in Ald. Leunclavius* etiam notis ad illum locum *Xenophontis* lib. V. de *Cyri* exped. ubi ait se *κάρυα* hic interpretari non ut alii *iuglandes*, sed *castaneas*. *Pollucis* locum adfert, emendans *διαφυὴν*, *qua*, inquit, *fissura significatur. Idem enim valet, quod σχίσμα, interstitium vel fissura.* Quae virorum doctissimorum emendatio MS. nostro clare firmatur, ut non dubitandum sit amplius de illa voce *διαφυὴν*, quod infra VII, 75. *διάφυσιν* vocat, *Polluci* restituenda. IUNG.

εἴη δ' ἂν τ.] Absunt a Cod. *Antw.* et sequitur statim post *διφυὴν*, *ἢ τὰ λεπτὰ κάρυα ἢ μ. τὰ καστάνια, ἃ καὶ Διὸς βαλάνους καλοῦσιν, ὁ μὲν καρπὸς συκαμῖνον ου. τ. δ. δ. ο. σ.* caetera absunt. C. V. etiam legit *λεπτὰ κάρυα*. Quod vocem *κάρυα* attinet, *Athenaeus* lib. II. *Deipn.* docet vocabulum amygdalis et castaneis commune esse. in *Glossis* extat, *κάρυον, κάρυοι, καρύα*. ubi et *κάστανον lopimum*. KUEHN.

233.

Ξενοφῶν] Manus *H. Steph.* hic: *'Αναβ. lib. V. pag.* 209. *παῖδας τῶν εὐδαιμόνων σιτευτοὺς, τεθραμμένους καρύοις ἑφθοῖς, ἁπαλοὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα. Idem paulo ante, κάρυα δ' ἐπὶ τῶν ἀνωγαίων ἦν πολλὰ τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν οὐδεμίαν. Ergo non omnia κάρυα generaliter carent διαφυῇ*

Adscripsit et haec: *Aliter ipse Pollux lib. VI.* (infra VI, 56.) *παῖδας σιτευτοὺς Ξενοφῶν ἔφη. unde apparet Pollucem saepe nimium fidentem memoriae non satis fideliter locos authorum citasse.* IUNG.

σεσιτευμένους] Aliter ipse *Pollux* lib. VI. (infra VI, 56.) *παῖδας σιτευτοὺς Ξενοφῶν ἔφη*, unde apparet *Pollucem* saepe nimium fidentem memoriae, non satis fideliter locos autorum citasse. SYLB.

σεσιτευμένους] *Xenoph.* lib. V. *Exped. Cyri* p. 277. *σιτευτοὺς τετραμμένους κ. ε. divitum filii saginati, qui enutriti erant nucibus castaneis elixatis*; agit de gente *Mosynoecorum* quam maxime barbara, *διαφυὴ*, est operimenti compactilis distinctio bifida, *commissuram* dixeris. quam quia nuces non habent, solido operimento constant. Castaneas etiam *λώπιμα* et *Διὸς βάλανος* dici ex *Gl. Veterum, Athenaeo, Varrone* et aliis constat. eadem *Glossa Ποντικὴ πεφρυγμένα, Calvae.* KUEHN.

[ἀμιγδαλαὶ] Scr. *ἀμυγδ. H. Steph.* malim ego, inquit, *ἀμυγδαλῆν* de arbore dictum circumflectere: de fructu autem *ὀξύνειν*, vel *παροξύνειν*, ut aliquid inter ea sit discriminis. Quas scripturas observatas video apud *Athenaeum* et *Discoridem* etc. SEB.

ἀμιγδαλαὶ] Pro *ἀμιγδαλαὶ*, scribo *ἀμυγδαλαὶ*, ut et infra VI, 80. nec credo aliter facile reperiri. IUNG.

τέρμινθος] Inter Terminthum et Therebinthum differre negat, contra *Pollucem* et *Suidam Brodaeus Schol.* ad Lib. I. Antholog. sub finem cap. 59. IUNG.

συκάμινα] Haec sectionis ultima: *Συκάμινα ὁρᾷ, καὶ φορεῖ. κρανία μέσπιλα*, omnino corruptissima adfirmare audeo: et *Amphidis* versum ex *Athenaei* lib. II. reponendum arbitror: *ὁ συκάμινος συκάμιν' ὁρᾷς, φορεῖ.* Postea forte legendum: *καὶ κρανία*, (vel potius *κράνεια*, sive *κρανεία*) *μέσπιλα*, ut pergat addere nimirum et alia *ἔγκαρπα*. IUNG.

234.

περὶ ἀκάρπων] Titulus deest in C. A. incipit autem, *ἄκαρπα δὲ δένδρα*, (*λέγουσι* extat in margine) *ω. ο. κ. ου. ε. α. τ. τὰ δ' ἄλλα κάρπιμα.* reliqua absunt usque ad segm. 235. KUEHN.

περὶ ἀκάρπων] Titulus deest in MS. De sectione vero hac nona tantum in MS. habetur: *ἄκαρπα δὲ λ. δ. ω. ὁ κ. ου. ε. α. τρ. τὰ δ' ἄλλα* (corrige etiam sic vulgatum) *κάρπιμα.* (sic est hoc ultimum emendatum, quum prius foret *κάρπημα*) nec plura. IUNG.

βαλανηφάγους Ἀρκαδας] Pr. ed. *βαλανιφ.* sed infra VI, 40. *βαλανηφάγοι, βαλανηφαγεῖν.* Caeterum *Arcadas* eo nomine ab oraculo dictos, *Plutarch.* ait in *Coriol.* fol. 155. oraculum autem vid. apud *Herod.* lib. I. fol. 16. et aliud apud *Pausan. Arcad.* fol. 272. *Apollon.* quoque testis eos *ζώειν φηγὸν ἔδοντας ἐν οὔρεσιν. Argon.* IV, 265. Et *Lycophron πρόσθε μήνης* (unde dicti *προσεληναῖοι*, et *προσέληνοι*, licet huius nominis alia ratio apud *Schol. Aeschyl.* ad v. 417. Prom.) *τοὺς Ἀρκαδας βαλανηφαγεῖν εἶπεν. Tibullus* II, 3. in genere:

glans aluit veteres.

Ovid. quoque Fast. IV, 397.

panis erant primis virides mortalibus herbae,
quas tellus nullo sollicitante dabat.
postmodo glans nata est, bene erat iam glande reperta,
duraque magnificas quercus habebat opes.

Vid. et *Metam.* I, 105. SEB.

εἰ πρὸ πυρῶν etc.] *Interpr. quod homines* etc. male dubitat enim Auctor, an homines unquam glandibus victitarint. KUEHN.

εἰ πρὸ πυρῶν etc.] De glandiphagis priscis vid. doctiss. *Meurs.* ad *Lycophr.* in vers. 483. IUNG.

μειλία] Scr. *μελία. Dioscor.* I. c. 108. et apud *Homer* saepe, tametsi *Ion. μελίη.* SEB.

μειλία] Scribendum potius *μελία.* IUNG.

θῦον] Apud *Hesych. Etymol. Suid. θύον.* ex *Athenaeo* etiam *θῆον* observant. IUNG.

μυρίκη] Gl. *viburnum, viburna.* KUEHN.

235.

περὶ μερῶν δένδρου etc.] C. A. ita: *περὶ μερῶν δένδρων εὐανθῶν τε κλάδων καὶ μή.* titulum excipit: *ῥίζαι πρέμνον στέλεχος κ. κ. ἐρεῖς δὲ* etc. KUEHN.

περὶ μερῶν δένδρου etc.] Titulus in MS. hic: *τοῦ δένδρου μέρη. Τμῆμα* incipit: *ῥίζας. πρέμνον,* interiecta desunt: sicut et post *πρέμνον* duo nomina, *λεῖον, ὁμαλόν.* Post *ῥίζα* est nota, credo illum defectum indicans. IUNG.

κλῶνες] In MS. fuit *κλόνες*, quod quis mutavit in *κλῶνες.* Sic et in MS. prius erat *πτορθοὶ* scriptum. IUNG.

χειροπληθές] MS. *χειρόπληθες.* IUNG.

γενναῖον] In G. A. sequitur *καὶ ε. τὸ μέντοι ο. ποιητικώτερον α. δ. ε. κ. α. κεχυμένοι, εὔφυλλοι.* KUEHN.

γενναῖον] MS. *γέννεον,* sed super altero ε quis annotavit *αι. εὐφυὲς* mox deest et *ὑπερ. κλ.* IUNG.

δρπηκες] Sic est emendatum, quum antea forte esset *ὅρπικες*. Iung.

236.

ἁδροὶ] MS. *ἀδροὶ·* desunt dein *εὐφ. ὄρθιοι.* Iung.

ἀποκεχυμένοι] Non est in C. A. Kuehn.

ἀποκεχυμένοι] Deest *ἀποκεχ.* in MS. Iung.

ἀμφίκομοι] *Sylb.* ascr. *ὑψίκομοι* et paulo post *κατάσκιοι* Seberus.

ἀμφίκομοι] *H. Steph.* hic ad oram: *ὑψίκομοι.* et: *vide Virg. Eclog. I.* Iung.

σύσκιοι] Deest in C. A. *σύσκιοι δασεῖς.* Kuehn.

σύσκιοι] In MS. desunt *σύσκιοι, βαθεῖς.* ad hunc versum *H. Steph.* adposuit in ora *κατάσκιοι*: credo quod *Pollux* haec omiserit. Iung.

γεγυμνωμένους ψ.] Utrumque abest a C. A. ut et ab eo, quod paulo post sequitur *τῆς κόμης* deest usque *κεκαλλωπισμένους.* Kuehn.

γεγυμνωμένους] Deest in MS. *γεγυμνωμένους,* et statim sequitur: *ψιλοὺς, ἀπεψιλωμένους, ἀπηνθηκ.* quae in medio, non habet MS. Iung.

ἀποσεσυλημένους] MS. *ἀποσεσυλημένους, τῆς νόμης* (sed supra scriptum *κόμης*) *ἀφηβ:* Sine verbo *ἀποκεκ.* Iung.

ἀποκεκαρπισμένους] *ἀποκεκαρ.* et mox *καὶ τὰ ὅμοια,* absunt etiam a C. A. Kuehn.

237.

θαλὸς] MSS. *θαλλός.* Seb.

θαλὸς] Lege *θαλλὸς, termes. Interpr. germen.* nimis laxe. *Verbena* in *Glossis* et *sagmina.* Kuehn.

θαλὸς] MS. *θάλλος,* quo pacto potius *θαλλὸς* scribendum erat. Iung.

λέγοις δ' ἂν] Deest *δ'* in MS. Iung.

χλωρὰ] Ita MSS. al. editi: *χλόρα,* forsan extrito *ε.* pro *χλοερά.* Seb.

χλοανθῆ] MS. *χλωανθῆ.* Iung.

καὶ ἐκφόρημα] Abest a C. A. Kuehn.

καὶ ἐκφόρημα] Desunt *καὶ ἐκφ. καὶ ἐκφ.* in MS. Iung.

ἐκφόριον] *Falckenburgius ἔκφορον.* sed placet vulgatum. Denotat siquidem *ἐκφορία* et *ἐκφόριον fructum, quem terra profert. Hesych. Ἐκφορίαν, καρπούς.*

ἐπικαρπίαν] *ἐπικαρπία* in *Gloss.* *fruges, usus fructus.* Kuehn.

σίτου ἐκβολὴν] MS. *σίτου ἐκβολή.* IUNG.

συκῆ] MS. *συκή.* IUNG.

238.

περὶ τρεφ. etc.] Abest titulus a C. A. KUEHN.

περὶ τρεφ. etc.] Nullus in MS. titulus. IUNG.

λιβάδες] MS. *λίβαδες.* IUNG.

πιδύουσα] *scatebrosa humus, uliginosa.* KUEHN.

ὕδωρ ἀναδιδοῦσα] Non adest in C. A. sequitur *εὔδροσος, roscida, λιβάζουσα κ. ἐρεῖς δὲ καὶ αὖραι. τρέφουσι γὰρ αὗται καὶ πνοαὶ καὶ π. ζ.* KUEHN.

ὕδωρ ἀναδιδοῦσα] Desunt *ὕδ. ἀναδ.* dein MS. *εὔδροσος.* IUNGERM.

ἔννοτος] Desunt *ἔννοτος, ἐννότιος* in MS. IUNG.

ἐρεῖς δέ, αὖρ. etc.] MS. *ἐρ. δὲ καὶ α.* IUNG.

τρέφουσι γὰρ etc.] Desunt, *τρ. γ. κ. α.* deinde MS. *καὶ π. καὶ πνεύματος ζεφύρια.* An forte *ζεφυρία* scribere debens? IUNGERM.

καὶ αὗται] PP. *καὶ αὖρ.* SEB.

239.

περὶ ἐπαίνων χ.] Non est in C. A. incipit autem *πᾶν δὲ χωρίον ἐρεῖς ε. κ. ἐπίῤῥυτον σ. α. πολύκαρπον εὔφορον.* Caetera desunt usque ad segm. 241. KUEHN.

περὶ ἐπαίνων χ.] Titulus abest a MS. IUNG.

χωρίον] Prius erat *χωρίον* in MS. Sed emendavit quis. IUNGERM.

ἔνδρόσον etc.] *ἔνδροσον, ὑ. μ. β.* etc. *καλλίκαρπον* desunt in MS. IUNG.

ἀμφιλαφὲς] MS. post *ἀμφιλ.* interponit *πολύκαρπον.* IUNGERM.

εὐθυνοῦν] Deest in MS. pro quo scribe *εὐθηνοῦν.* IUNG.

240.

περὶ ἐπ. λειμ.] Titulus et tota sectio XIII. deest et in MS. IUNG.

εὐθυνῶν] PP. *εὐθηνῶν,* exuberans. et mox recte *εὐθηνία,* ubertas. SEB.

Iustum] Exuberans, quod et paulo post pro iusta repon. item mox ubertas, pro florulentia. *Basil. Seleuc.* *φύλαξ εὐθηνίας, καὶ λιμοῦ κυβερνήτης.* de *Iosepho. Interpr. annonae custos, et modiperator in fame.* pag. 78. SEB.

εὐθυνῶν] Scribo etiam *εὐθηνῶν.* IUNG.

εὐθυνῶν] *εὐθηνῶν* et in sequentibus, *εὐθηνοῦν,* pro vitiosis *εὐθυνῶν,* et *εὐθυνοῦν* in Nostro legendum esse vidit

atque indicavit iam *Bochart.* Hieroz. P. I. lib. 2. cap. 45. p. edit. Londin. 452. ubi et aliquot consimilia apud LXX. et *Hom.* errata corriguntur.

Iucundum spirans] Vernum spirans. ἠρινὸς et ἠερινὸς, item εἰαρινὸς et ἐαρινὸς idem: ab ἔαρ pro quo contractum ἦρ, ἦρος. Seb.

εὐθυνοῦν] Denuo haec vocula corrupta. scribe εὐθηνοῦν. Sicut mox recte est εὐθηνία. Iung.

πολύφορον] Supra segm. 227. P. R. πολυφόρον. Seb.

241.

περὶ ὀνομ. etc.] Sectionis huius titulus in MS. nullus, sed haeret sectioni duodecimae. Iung.

ἀμπέλου] Deest in C. A. Kuehn.

ἐλαίας] Haec exscripsit *Phavor.* in voce ἐλαίας. Kuehn.

ἄνθος ἰρεῖς] MS. inversim, ἰρεῖς ἄνθος. Iung.

ἀγριελαία] MSS. ἀγρία ἐλαία. *Dioscorides* quoque divisim I. cap. 140. Sed coniunctim tamen etiam ibid. c. 137. ἀγριελαία ἣν ἔνιοι κότινον καλοῦσιν, οἱ δὲ, Αἰθιοπικὴν ἐλαίαν. Seberus.

ἀγριελαία] ἀγρία ἐλαία etiam legit C. A. sed in καλεῖται subsistit, pergitque ἡ δὲ ἱερὰ ἐλαία μ. Kuehn.

εἰ δὲ ἐμφ.] εἰ δὲ ἐμφ. etc. κοτινάδες. haec desunt in MS. Iung.

μορία] *Hesych.* Μορίαι, ἐλαῖαι, ἱεραὶ τῆς ἀθηνᾶς. Plura isthac de re *Scholiast. Aristoph.* fol. 110. Seb.

μορία] ἀπὸ τῶν δὲ μορίων vicinus *Iupiter* dictus est μόριος, qui alias erat καταιβάτης. de olea, quae καλλιστέφανος dicebatur; vid. *Schol. Aristoph.* in *Plut.* p. 31. Kuehn.

μορία] *Olea sacra Minervae. Hesych.* Μορίαι ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς. Merentur huc adscribi verba Veterum *Criticorum* ad *Νεφέλας Aristophanis*, quae sic se habent: *Αἱ* ἱεραὶ, ἐλαῖαι τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει μορία ἐκαλοῦντο. λέγουσι γὰρ ὅτι Ἁλιῤῥόθιος παῖς Ποσειδῶνος ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτὰς, διὰ τὸ τῆς ἐλαίας εὑρεθείσης, κριθῆναι τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἀνατείνας τὸν πέλεκυν καὶ ταύτης ἀποτυχὼν, ἔπληξεν ἑαυτὸν καὶ ἀπέθανε, καὶ διὰ τοῦτο μορία ἐλαῖαι ἐκλήθησαν. etc. vide plura loco citato, et conf. τὸν πάνυ ad *Athen.* III. 2.

ἐμβλήματα] *H. Iun.* nomencl. *Surculus*, *Quinct. Insitum*, *Colum.* etc. ἔμβλημα *Poll.* Iung.

242.

καρπὸς] Post καρπὸς est σῦκα etc. in C. A. Kuehn.

γλυκὺς, ἡδὺς etc.] Desunt tres voculae, γλ. ἡ. πρ. in MS. dein est σῦκα. Iung.

ἀρχαία] *ἀρχαῖα* aliquis emendavit, quum prius esset *ἀρχαία* in MS. IUNG.

καὶ ξηρὰ, τεταρ.] Deest a MS. particula *καὶ*, et *τεταριχ.* IUNGERM.

τεταριχευμένη] C. A. *τεταριχευμένα*. KUEHN.

κοπτὴν] P. R. *λεπτὴν*. SEB.

αἱ μέντοι] C. A. *οἱ μέντοι καὶ συκάδες* (lege *συκάδας*) *οὕτως ἐκάλουν*. *καὶ* ante *ἰσχάδα* non est in C. *Salmasii*. KUEHN.

συκαῖ, συκάδες] MS. *σῦκαι καὶ σ.* vid. *Rhodigin.* XVIII. antiq. 9. de ficorum generibus, ubi et haec adfert. IUNG.

ἐρινέου] P. V. *ἐρινεοῦ*. SEB.

ἐρινέου] MS. *ὁ δὲ τοῦ ἐριναίου κ.* bene *ὁ*, ut *ὁ κοκκύμηλος, συκάμινος* supra segm. 232. IUNG.

ἔρνια] C. V. hic et infra *ἔρινα*. quod melius vulgato. vid. *Hesych.* in *Ἐρινάζαι*. KUEHN.

ἔρνια] MS. *σύκα, ἔρινα*. Sic itaque illud corruptum *ἔρνια* ex transpositione litterarum emenda, nec opus ut viri docti peculiares loculos in suis thesauris struant ex vitiosis *Pollucis* hac parte thesauris. IUNG.

ἔρνια] *Falckenburgius* bene *ἐρινά*. In masculino *ἐρινὸς* arborem, in neutro vero *ἐρινὸν* fructum significat. vid. *Eustath.* ad *Odyss. ε.* v. 281. *Bochart.* Hieroz. P. I. lib. II. c. 39. p. edit. Londin. 384. etiam *ἔρινα* legit, et inter alia ita scribit: In *Polluce συκάζειν* est *τὰ ἔρνια* (lege *τὰ ἔρινα*) *συλλέγειν, καὶ περιαρτᾶν, grossos seu ficus immaturas colligere et ex caprifico suspendere,* ut demorsae a culicibus,quas generat caprificus, citius maturescant.

περιάπτουσι] *Falckenburgius ἀπαρτῶσι*. *Bochart.* loco modo laudato legit *περιαρτῶσι*, vel quod quod in suo exemplari ita habuit, vel ita legendum statuit.

ἀποπίπτη] C. V. *ἀποπίπτοι*, quod eodem recidit. KUEHN.

ἀποπίπτη] *ἀποπίπτοι* MS. IUNG.

ἔρνια] A. *ἔρινα*. quod pro *ἔρνια* reponendum *H. Steph.* videtur. mox P. R. *καλοῦνται*. SEB.

ἔρνια] Iterum emenda *ἔρινα*, ut habet MS. Hoc vero facere, potius *ἐρινάζειν, ἐρινεάζειν, ἐρινοῦν* dici admonet *H. Steph.* in thesauro. vid. et infra VII, 143. IUNG.

243.

ἀμπέλου] Absunt ista usque ad *ὄμφακας* in C. A. de partibus uvarum *Casaubon.* in *Sueton. Aug.* c. 76. KUEHN.

ἀμπέλου] *ἀμπέλου* etc. *ὄμφακας*. omnia desunt a MS. Iungerm.

καρπὸς] C. A. *ὁ καρπὸς ὁ μὲν ἀθησαύριστος ο. ου. ε. α. ο. δὲ ἀπόθετος, ψυγόμενος*, *reconditus* alius, *arefactus* et *soli expositus*. Gl. *ψύγω, ξηραίνω, ψύγω, ψυχραίνω*, *sicco, frigeo*. Solemus enim fructus, antequam recondantur, *frigere, siccare, insolare*. Kuehn.

ἀθησαύριστος] *Plato* VIII. legum de *ὀπώρᾳ*. *Διττὰς ἡμῖν δωρεὰς ἡ θεὸς ἔχει χάριτος αὕτη. τὴν μὲν, παιδείαν Διονυσιάδα ἀθησαύριστον. τὴν δ' εἰς ἀπόθεσιν γενομένην κατὰ φύσιν*. Iungerm.

ἀπόθετος] Noster infra VI, 45. *κοκκύμηλα τῶν ἀποθέτων*. deest vero in MS. particula *ὁ* ante *ψυγ*. Iung.

244.

περὶ φοίνικος] Haec usque ad *ἀειθαλὴς* frustra quaeras in C. A. Kuehn.

περὶ φοίνικος] Desunt in MS. illa: *περὶ φ. ε. ο. υ. τ. ι. ἀειθαλής*. Iung.

τὸ δὲ φύλλον] Nec ista habet C. A. *καὶ ὁ καρπὸς*, inquit, *ὁ μέν*. Kuehn.

τὸ δὲ φύλλον] Desunt in MS. *τὸ δ. φ. θ*. Iung.

κρέμανται] MS. *κρέμμανται*. Iung.

σπάθη] De spathe aliquid *Daniel Furlanus* Comm. in *Theophr*. de Odoribus not. 45. Iung.

εἴρηκε] Haec desunt usque ad segm. 245. in C. A. *Salmas*. dein post *ἔχοντες* addit *σπάθη*. Kuehn.

εἴρηκε] *εἴρηκε* et cetera huius *τμήματος* non sunt in MS. Iungerm.

ἐκ ταύτης τῆς σπ.] *Herod. Polymn.* de *Aethiopibus*, *τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοινίκης* (*φοινικίης*) *σπάθης πεποιημένα μακρά*. vid. supra lib. I. cap. 10. sect. 6. in fine. Kuehn.

245.

περὶ ἐργ.] P. V. *π. γεωρ. ἐργ.* A. *ἐργαλείων γεωργι. ὀνόματα*. Seb.

περὶ ἐργ. γ. ο.] C. A. *π. ε. γ. ὀνόματα* et deinde in textu iterum *ἐργαλείων γεωργικῶν ὀνόματα*. Kuehn.

περὶ ἐργ.] Titulus in MS. hic: *Ἐργαλίων* (sed emendavit quis *ει*) *γεωργικῶν ὀνόματα*. Iung.

μακέλλη] MS. *μακέλη*, uno *λ*, ut et infra X, 129. Iung.

πρόκαλον] Quid *πρόκαλον* sit, nescio. infra in instrumento *γεωργοῦ* legitur in MS. *πλόκανον* X, 129. quod et alibi in *Polluce* occurrit, ut ibi dicam. Iung.

πρόκαλον] Bene iterum *Falckenburgius* πλόκαμον, vid. supra segm. 225.

πτεόν.] MSS. πτεών. Seb.

πτεόν.] In textu C. A. est πτεὼν, superscriptum est vulgatum. Kuehn.

πτεόν.] MS. πτέον. καὶ λικμητηρὶς δὲ καλεῖται. τρ. *H. Iun.* nomencl. *Saccus vinarius, quo* etc. τρύγοιπος et λικμητηρὶς *Poll.* Et ab *H. Steph.* thesauro λικμητηρὶς exponitur τρύγοιπος ἐν ᾧ etc. Nescio tamen an non doctiss. viros errasse credam, dum nullos citant alios testes, falsos scilicet distinctiuncula, quae in vulgatis. Nam id omnino *Pollucem* dicere arbitror, πτύον, vel πτέον, etiam vocari λικμητηρίδα. Cur enim hoc λικμητηρὶς ad cellam transferatur, quum ipsius σύζυγα reliqua λικμὸς, λικμητήριον, λικμητὴρ, λικμητὴς, et si qua alia, in arca remaneant? Post καλεῖται itaque cum MS. volente punctum pono, ne quis erret amplius. Iung.

τρύγηπος] MSS. τρύγοιπος. similiterque excusum infra VI, 19. et X, 75. Seb.

τρύγηπος] C. A. etiam τρύγοιπος. *saccus vinarius,* ὑλιστὴρ. *Gl.* τρυγία οἴνου, ἐλαίου etc. Kuehn.

τρύγηπος] MS. τρύγοιπος ἢ ἠθεῖν τ. τ. Sane illud τρύγοιπος etiam in margine sui Cod. *Henr. Stephan.* hic reponebat: agnoscitque uti dixi *Iunius* nomencl. Nec aliter aliquoties infra VI, 19. et X, 75. Iung.

τρὺξ οὐκ] MS. τρὺξ δὲ οὐκ. *Iun.* nomencl. *Amurca Plin.* etc. τρὺξ *etiam teste Polluce.* male enim credo στρὺξ excusum ibi. Notavit et hoc de faece olei hinc *Nunnes.* ad *Phrynich.* in ὑποστάθμη. Iung.

ἀροτρον] C. A. ἄροτρα βωλοκόπος. *Gl. innocco,* ἐμβωλοκοπέω. C. V. βωλοκόπος, bene. Kuehn.

βουλοκόπος] βωλοκόπος MS. optime, et sic emenda τὸ παρατύπωμα in nostro. Iunge vero etiam βωλοκόπος σφύρα, sine commate interiecto, ut infra est in eodem instrumento γεωργικῷ, X, 129. Iung.

ὕπερον] Vid. infra VII, 107. Seb.

κάρδοπος] MS. κάρδοπος ἢ καὶ θυΐα. distinguunt vero: noster tamen et infra X, 102. confundere videtur. et mox ἀλατρίβανος MS. Iung.

θυΐα] P. V. et A. θυεία. Seb.

θυΐα] C. A. καὶ θυεία δοῖδυξ δὲ κ. α. σ. μ. σκαφὶς, φορμὸς, scirpea. Kuehn.

σάκτρα] Non est in MS. nec ita temere id reperias. Iungerm.

δοῖδυξ] *Hellad.* apud *Phot.* fol. 870. ὁ τῆς θυΐας τριβεὺς, δοῖδυξ μὲν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομάζεται. ἀλετρίβανος δὲ παρὰ τῇ συνηθείᾳ, καὶ οὐδὲν ἧττον παρὰ Ἀθηναίοις. SEB.

σταφυλοβόλιον] Auctor ipse explicat, quod sit *penus*, ut σιτοβόλιον in *Glossis* dicitur *granarium*, τριπτὴρ, *tudicula*, qua uvas contundunt vinitores. KUEHN.

ὅ ἐστι ταμιεῖον] MS. ὅ ἐστιν ταμεῖον. IUNG.

246.

τριχοίνικον] τριχοίνικα C. A. KUEHN.

τριχοίνικον] τριχοίνικα MS. et ἑκτεὺς, quod etiam sic in antea vulgatis. IUNG.

φρύγετον] *H. Stephan.* minus fidit huic scripturae, quam illi infra VI, 64. VII, 181. X, 109. ubi semper φρύγετρον. Quin hic etiam MSS. ρ clare insertum habent, licet in medio η pro ε positum in iis appareat φρύγητρα. *Hesych.* φρύγετρον, ξυλίφιον (al. ξυλήφ.) ἐν ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς. SEB.

φρύγετον] C. V. φρύγεστρον. C. A. φρύγετρον. *Gl.* φρυγίον (ex φρυγεῖον) *Frictorium.* φρύγω, *Torreo*, *Frigo*, *Arefacio*, *Torrefacio.* φρυκτὸν *tostum.* usitatior lectio est φρύγετρον, quam et *Salmasius* invenit in suo Codice. KUEHN.

φρύγετον] MS. φρύγετρον ὁ τ. Certe, ni fallor, illud φρύγετρον recte. Sicut et infra est X, 109. IUNG.

κοδομεία] *H. Steph.* notavit hic quod infra IX, 156. οἰκοδομαῖς et οἰκοδόμῳ. Verum doctiss. Editor haec correxit in nostra editione. IUNG.

Σόλων δὲ καὶ] Haec cum sequenti sectione absunt a C. A. KUEHN.

Σόλων δὲ καὶ] Absunt reliqua huius sectionis in MS. reponamus vero et ibi φρύγετρον. Deficit dein et XVI. τμῆμα cum titulo in MS. IUNG.

νύμφας] Virginum nuptias obeuntium symbolum tesseramque esse voluit *Solon frictorium.* frigere enim sexus foeminei et olim et etiamnum peculiaris labor esse solet, de quo quaedam ad *Pausaniam* nuper. *Hesych.* dixit esse ξυλήφιον, ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθὰς, quod eodem recidit, nam frictum nihil potest evadere, nisi frequenter moveatur. KUEHN.

σημεῖον] Auctius *Falckenburgius* ita habet: σημεῖον αὐτουργίας.

ἄσπορον] *Non consitum, non satum, non fossum*, aut *subactum solum.* KUEHN.

ἄσκαφον] An ἄσκαλτον, aut ἄσκαλον legendum? In MSS.

haec sectio tota desideratur, ut nihil etiam suppetat, quod mox moneatur de ἐπιθράπτειν. SEB.

κουνίδων] Qualis herba, ζητητέον. an forte cunilago? inquirant medicorum filii. IUNG.

ἐπιθράπτειν] *Falckenburgius* ἐπιορύττειν non male.

247.

λαχάνων ὀνόματα] Titulus hic et in MS. IUNG.

θριδακίνη] Vide notam ad VI, 46. SEB.

θριδακίνη] Vid. *Nunnes.* ad *Phrynich.* in θρίδακα. De raphano vero idem praeceptum *Phrynichi*, ubi vide *Nunnes.* vide et infra VI, 54. et adde *Athenaeum* lib. extremo confirmantem hoc auctorum testimoniis, quod *Pollux* ait, ὅτι τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. IUNG.

πολλοὶ] P. R. παλαιοί. SEB.

σορμαία] Scr. συρμαία, ut est in MSS. *Gorrh.* in definit. med. συρμαία. sic dicta est a quibusdam raphanus, quod concitando vomitui esset idonea etc. Lege inprimis *Marsil. Cagn.* observ. II, 18. SEB.

σορμαία] C. A. οὐρμαίας, superscripto σ, ut sit, σορμαίας. C. V. σουρμαία. Cod. *Salm.* συρμαία. *Herodot.* in *Euterpe:* συρμαίῃ διηθήσαντες τὴν κοιλίην, ubi de Aegyptiaca corporum ταριχεύσει agit. KUEHN.

σορμαία] MS. σουρμαία. Per υ tantum habet *Leopard.* XIII. emendat. 14. et *Marsilius Cagnatus* II. var. obs. ubi peculiariter tractat de συρμαίᾳ. IUNG.

σορμαία] *Falckenburgius* συρμαία bene.

κιννάρα] P. V. et A. κινάρα. sic quoque excusum infra VI, 46. *H. Steph.* κιννάρα quidam scribunt pro κινάρα· sed perperam. SEB.

κιννάρα] C. A. κινάρα. KUEHN.

κιννάρα] MS. κινάρα, uno ν rectius. sicut et infra est VI, 46. Mox illa, πράσον, κρ. σ. σ. μ. τ. desunt in MS. IUNGERM.

κορίανον] Cum unico ν etiam infra V, 101. inter ornamenta muliebria, et infra VI, 107. nec aliter ambo PP. sed A. κορίαννον, itaque est in versibus *Alexidis* 286, 57. et *H. Steph.* frequentius ait reperiri scriptum duplici ν. SEB.

κορίανον] C. A. κορίαννον. KUEHN.

κορίανον] MS. κορίαννον. IUNG.

ἀσπάραγγος. ἀσπαραγγίς] P. V. ἀσφάραγος, ἀσφαραγίς. Sed in priore voce supra γ posito κ. quod A. in ipso contextu habet, sic scribens: ἀσφάρακος, ἀσφαραγίς. Omnino

alterum γ πλεονάζει, cum κ vero vix alibi reperias. ἀσπάραγος autem linguae communis, ἀσφάραγος Atticae dialecti esse tradit auctor *Etymol.* Caeterum infra VI, 54. (ubi pr. ed. ἀσφάραγγος ὁ ἀκανθίας, ὅρμενος ἥμερος, ἀσφάραγος) ductu *Eustath. Iliad.* f. 857. v. 16. et 1302. v. 7. et *Nunnesii* in *Phrynich.* pag. 20. restitui, ἀσφάραγος, ὁ ἀκανθίας ὅρμενος. ἥμερος, ἀσπάραγος. Praesertim cum *Plinius* quoque diserte affirmet, asparagum silvestrem a Graecis *orminum* vocari, lib. XIX. cap. 9. item ab Atticis *orminium*, lib. XX. c. 10. (tametsi de sententia *Nunnesii* utrobique ex scriptoribus Graecis *ormenon* reponendum) et *Athenaeus* referat lib. II. fol. 62. *Diphilum* scribere, ὡς ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος, λεγόμενος ἰδίως ὅρμενος, εὐστομαχώτερός ἐστιν. Id ergo si placuerit erudito lectori, haud dubitem, quin et hoc loco similiter distinguendum: sin vero, nec mihi placeat. *Dodonaeum* equidem video asparagum hortensem promiscue ἀσπάραγον et ἀσφάραγον· silvestrem vero μυάκανθαν (*Plin. Myacanthon* dicit XIX, 9.) h. e. *muris spinam*, et ἀσπάραγον πετραῖον, sive petraeum asparagum nominare, pempt. 5. lib. IV, cap. 13. Nec *Galenus* ex ista scripturae diversitate rei significatae, sed tantum dialecti varietatem statuit lib. II. περὶ τροφ. δυν. fol. 333. Tum MSS. hoc loco omnes: ἀσφαραγὶς μέντοι ὁ ἀκανθίας λέγεται. ὅρμενος δὲ ὁ ἥμερος. Verum (quantum ad textum et MSS.) si ὅρμενος, ut *Plinius* docet, silvestris asparagus est, rectene dicitur quod ὅρμενος ὁ ἥμερος? si ὅρμενος silvestris proprie ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης, ut testatur *Diphilus*, quomodo in textu? ἥμερος, ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης καλούμενος. nisi hic fortasse κράμβη ἡ ἥμερος, illic vero ἡ ἀγρία (*Diosc.* II. cap. 116. et 117.) intelligenda. Iudicium penes aequum lectorem esto. Seb.

ἀσπάραγγος. ἀσπαραγγὶς] C. A. ἀσφάραγκος. ἀσφαραγγὶς μέντοι ὁ ἀκανθίας λέγεται. ὅρμενος δὲ ὁ η. γογγυλίς. C. V. ἀσφάρακος, ἀσφαραγὶς μέντοι ὁ ἀκανθίας λ. Kuehn.

ἀσπάραγγος, ἀσπαραγγὶς] MS. ἀσφάρακος. ἀσφαραγὶς μέντοι ὁ ἀκανθίας λ. Vide *Nunnes.* ad *Phrynich.* in ἀσφάραγος. et infra VI, 54. varie enim de his grammatici. Iung.

ἀκανθᾶς] Certe hic ἀκανθίας scribendum, ut habet MS. patet et ex iis quae infra VI, 54. Iung.

ὅρμενος] Scribes et ὅρμενος, ut MS. et infra est VI, 54. De hoc loco vid. pariter *Nunnes.* ad *Phrynich.* in ἀσφάραγος. *Cael. Calcagn.* 5. Epist. 5. notat *Iul. Pollucem* a *Plinio* in diversum abire in eo, quod silvestrem asparagum ἀσπα-

ῥαγίδα (sic enim habet) sativum autem ὄρμενον appellari testatus fuerit. IUNG.

ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης] Verba: ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης καλούμενος, absunt a MSS. SEB.

ὁ ἀπὸ τῆς κράμβης] Desunt in MS. ista: ὁ α. τ. κ. κ. IUNGERM.

καλούμενος] *Sylb.* pro καλούμενος magis videtur probasse καυλός. Hoc enim ascripsit, inducto illo. SEB.

καλούμενος] Lege ἐκκαυλούμενος, *qui crambis cauli eximitur.* est enim τὸ ἐντὸς κύημα τῆς κράμβης, *interior pars crambis, cyma* vocant. vid. *Hesych.* in ὄρμενος. verba tamen haec *Pollucis* nec in C. A. extant. KUEHN.

καλούμενος] *H. Steph.* hic ad oram pro vulgato καλούμενος notavit: καυλὸς *f.* cui coniecturae credo partim occasionem dedisse quae infra VI, 54. IUNG.

γογγυλὶς] MS. γογγυλὶς καὶ τὰ ὅμοια. cetera huius paginae non habet. IUNG.

κολοκύνθη] Infra VI, 55. κολοκύνται. Scribitur utroque modo κολοκύνθη et κολοκύντη. Etiam κολόκυνθα reperitur apud *Diosc.* II, 162. et IV, 178. Item apud *Iustin. M.* dial. cum Tryphone. Sed et κολοκυνθὶς, apud *Aretaeum.* Hinc κολοκύνθινος apud *Lucian.* D. H. SEB.

κατέρικτα] Scribitur etiam κατέρεικτα, itaque excusum infra VI, 61. e MS. *Palat.* cum alias editi haberent: κατερυκτά. Hoc loco MSS. prorsus tacent. SEB.

κατέρικτα] Lectio proba. vid. *Hesych.* in Ἐρικτά. Gl. *faba fressa* ἐριγμὸς, nec tamen improbandum ἐρεγμὸς, ἐρεικτὰ, ab ἐρείκω, est enim διφορούμενον. vid. pag. seq. KUEHN.

φακὴ] *Dodonaeus:* Graecis φακὸς ἢ φακή. Latinis *lens* et *lenticula.* pempt. 4. lib. II. cap. 16. Alias scribitur φακὴ, ac distinguitur a φακὸς quod per hanc vocem lens cruda, per illam vero cocta sive pulmentum e lentibus (ἕψημα φακοῦ, ut est *Gen.* 25, 34.) designetur, cuius exemplum apud *Laërt.* lib. VI. p. 388. περὶ φακοῦ autem *Diosc.* lib. II. c. 129. SEBERUS.

ὠχροὶ] Illud ὠχροὶ, potius scriptum invenias ὦχροι. φασίολοι, quod versu pen. *H. Iun.* hinc promit nomencl. *Phaseolus.* IUNG.

κνίκος] Sic *Diosc.* IV, 190. et *Aristot. histor. anim.* V, 19. sed apud *Hesych.* κνῆκος, quam scripturam praefert *H. Steph.* motus serie alphabetica apud *Hesych.* praesertim cum et apud alios ea reperiatur, nec non et *Cneçinum* apud

Plin. Locus est lib. XV. cap. 7. Sed ibi ascriptum in margine *Cnidinum.* Libro autem XXI. cap. 15. et 32. *Cnicus* extat. *Dodonaeus* pempt. 3. lib. II. cap. 5. *κνίκον καὶ κνῆκον* Graeci, Latini similiter *Cnicum* et *Cnecum* vocant. Seb.

ῥούστραχοι] Quid sibi velit hoc vocabulum et utrum corruptum sit, necne, nondum video. sequens *Hesych.* legit *Ἄρακοι. Cl. Salmas.* legit *στροῖς ἄρακοι.* forte legendum *ῥούστραχοι,* i. e. *herba sylvestris foliis myrti* etc. *Plinius Rhus* vocat lib. XXXIV. cap. 11. *ῥάχοι* sunt *virgae myrti Hesychio.* optimum est dividi vocem in *ῥοῦς* et *ῥάχοι· ῥοῦς* est arbuscula in petrosis nascens locis, *ῥάχος* vero palus spinosus sepibus adhibitus. vid. supra segm. 225. Kuehn.

ῥούστραχοι] Quid *ῥούστραχοι,* quaerendum. Immo non quaerendum amplius, sed emendandum ut *Salmasius* noster me docuit: *ῥοῦς, τραγοί.* qui et adfert versus *Antiphanis* in *Leucade:* — *σησάμου, λίτρου, κυμίνου, ῥοῦ, μέλιτος, ὀριγάνου.* (infra VI, 66.) et *Alexis in Lebete: κορίανον, ἄνηθον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν.* (ib. a 37.) eodem modo videas iunctim legi *ῥοῦν* et *κύμινον,* ut in hoc *Pollucis. τραγοὶ,* ait dein amicus noster, *genus etiam leguminis, cuius mentio in epigrammate Iuliani parabatae. Isidori glossae, tragum inter legumina.* cui addo locum *Artemidori,* quem inveniebam lib. I. onirocr. c. 70. de leguminibus. *χόνδρος δὲ καὶ τραγὸς, ἐπεὶ τρόφιμοί εἰσι. διὰ τοῦτο καὶ κερδαλέοι.* Iung.

ῥούστραχοι] *Falckenburgius ῥοῦς* tantum, deleto quod ei adhaeret *τράχοι.*

ἀράκη] In MS. deest *ἀράκη,* aliis est *ἄρακος.* nisi tamen quis contendat *ἀφάκη* legendum, de qua invenies inter *ὄσπρια* e Phania Eresio *ἐν τοῖς περὶ φυτῶν,* apud *Athenaeum* lib. IX. Iungerm.

ἀπὸ μὲν κριθῶν] PP. *ἀπὸ μέντοι κρ.* Et mox *πτισσάνη.* Seberus.

ἀπὸ μὲν κριθῶν] MS. *ἀπὸ μέντοι κ.* dein *πτισάνη.* et desunt, *καὶ ἄλφ.* Iung.

πτισσάνη] C. A. et V. *πτισάνη.* ab hordeo venit ptisana, et farina a frumento, *χόνδρος, alica* et *simila.* Kuehn.

ζειὰ] A. et P. V. *ζειαί.* A. etiam *σίσαμα.* P. R. *σήσαμος.* sed neutrius scripturae alibi reperio exempla: tametsi Latine etiam dicatur *Sisamum:* siquidem vere *Dodonaeus:* Graeci *σήσαμον,* Latini quoque *sesamum* ac *sisamum,* nonnunquam foeminino genere *sesamam* nominant. pempt. 4. lib. II. cap. 22. Seb.

ζειά] *ζειαὶ σ. κέγχροι.* hucusque C. A. caetera desunt, et ita C. V. legit ultima. *Gloss. far farra, ζειὰ, ὄλυρα, σῖτος.* vid. *Galenus περὶ τροφῶν δυνάμεως.* KUEHN.

ζειά] MS. *ζειαὶ, σ. κέγχροι, καὶ τὰ ὅμοια.* Sine reliquis quatuor voculis. IUNG.

μήκων, λῖνος] Absunt a MSS. Mox scr. *ἄμυλος ἄρτος* absque inciso. SEB.

λῖνος] Legerem *ἄλιμον*, de quo interpretes ad *Hesiodum;* vel, si hoc remotius est, *σέλινον.* KUEHN.

λῖνος] Annon *λῖνος* in *λίνον* mutandum? *λῖνος* enim de alia re dicitur, quam de quibus hic agitur, ut supra segm. 58. IUNG.

ἄμυλος, ἄρτος] Prior editio *ἄμυλος ἄρτος* absque interpunctione habuit, si forte quis additam minime velit. et infra etiam VI, 72. *ἄμυλοι ἄρτοι.* videtur tamen hoc modo potius sub sequenti *τμήματι* collocandum fuisse. IUNG.

248.

ἐρεῖς δὲ, κεγχριδίας ἄρτ. etc] MSS. *ἄρτος δὲ ἐρεῖς κεγχ.* P. V. *κεγχρυδίας*, quasi vellet *καγχρυδίας*, quomodo est infra VI, 55. et 72. etiam in P. R. et A. tametsi A. priore loco *καχρυδ.* quod ipsum quoque non improbatur. Et mox hic sequitur, *ἀθάρη ἐκ καγχρυδίου. Κεγχρίας* autem vel *κεγχριδίας* panis emilio a quibusdam sine testimonio exponitur. *H. Steph.* *ἕψητος κεγχρίου* e *Galeno* meminit, et *κεγχριδίου ὄφεως* e *Dioscoride*: sed *ἄρτου* non item. SEB.

ἐρεῖς δὲ, κεγχριδίας ἄρτ. etc.] C. A. *καγχρυδίας.* totum locum ita legens: *ἄρτος δ' ἐρεῖς καγχρυδίας*, et sic sequens vocab. habet C. V. KUEHN.

ἐρεῖς δὲ, κεγχριδίας ἄρτ. etc.] Sequitur in MS. absque novo titulo: *ἄρτος δὲ καχρυδίας, καὶ ὀβ.* absque *κεγχρίας.* Sic et ubi de panum speciebus proprie tractat, infra VI, 72. *καγχρυδίαι*, ubi etiam MS. *καχρυδίαι.* ibi vero *κεγχριδίου ἄρτου*, sive *κεγχρίου* nulla mentio: quamvis ex illo *σπερματίῳ* panes confici quoque potuisse quis negat? Confirmat MS. lectionem et *Tzetzes Chiliad.* VII. v. 74. *ὁ καχρυδίας ἄρτος μοι, λέγων, καὶ ὀβελίας.* quamvis male sit excusum *καρχυδίας.* nominatim autem *Pollucem* citat ibi et hunc locum respexit, omnes eius versus infra adscribam de pane obelia ad VI, 75. IUNG.

Panis verualis] *ὀβελίας ἄρτος* panis in veru assatus, ut *Hesychius* interpretatur. *Ein Spiesskuche*, vel obolo emtus. Nam et *Demosth. πρὸς Φορμίωνα* panes obolo emtos refert. *Matth. Hostus* lib. III. rei numm. vet. p. 457. SEB.

κολάβους] P. R. et A. *κολλάβους*. *Suid.* *Κόλαβος ὁ μικρὸς ζωμός*. Et statim inde: *κολλάβους*, (nisi quod series alphabetica videtur monere, *κολάβους* scribendum, sicut et haud aliter inde citat *H. Steph.* in Ind. Thes. Graec.) *τοὺς ἄρτους, τοὺς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ, εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ, παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι. κόλλαβοι γὰρ, τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια*. SEB.

κολάβους] C. V. *κολλάβους*. KUEHN.

κολάβους] MS. *κολλάβους*. ut et infra est VI, 72. et apud *Suid.* IUNG.

ἀθάρη] P. R. *ἀθάρα*. quod linguae communis est: *ἀθάρη* autem Atticae dialecti, *ἀθήρα* Aeolicae, ut tradit *Schol. Aristoph.* fol. 56. SEB.

ἀθάρη] MS. *ἀθάρη*, *ἐκ καχρυδίου*, deest dein *πανοσπρία*. Pro *πυριάτης*, MS. *πυριάτη*. Sic et infra, ubi de eodem agitur, et *πυριάπη* est, MS. *πυριάτη* VI, 54. IUNG.

καγχρυδίου] A. et P. R. *καγχρ.* etiam sic reperitur. SEBERUS.

καγχρυδίου] C. A. *ἡ ἐγκαγχρυδίου πυριάτη*, de ultimo *Scholia Aristoph.* in *Vespis* pag. 336. C. V. *καγχρυδίου*. KUEHN.

πανοσπρία] *Hesych.* et *Suid.* *πανόσπρια*. SEB.

κρίμνα] C. V. *κρημνά*. KUEHN.

κρίμνα] MS. *κρημνά*, vide et infra VII, 21. locum hunc laudat *Brod.* ad lib. I. antholog. sub finem c. 34. ubi v. IUNGERM.

κυρίβια] Sic quosdam et apud *Hippocr.* legere inquit *A. Foesius*: libroque II. de diaetae pag. 93, 8. *κυβήρια* extare, sed ipse mendum esse suspicatur, et *κυρήβια* legendum, quam scripturam caeteris etiam *Henr. Steph.* praefert. vid. huius Thes. illius oecon. *Hippocr.* SEB.

κυρίβια] C. V. *κυρίκια*. KUEHN.

κυρίβια] De *κυριβίοις* vero vide *Foes.* in Oecon. *Hippocr.* in *κυρήβια*. IUNG.

οἶνος] A. et P. V. *οἴνου ἔπαινος. ἡδύς*. SEB.

οἶνος] Hic in C. A. praemittitur titulus: *οἴνου ἔπαινος. δευτερίας. Hesych.* in *Δευτερίναρ.* et *Galenus* l. c. *οἶνος ἐξεστηκώς*, *fugiens mucidum vinum.* KUEHN.

οἶνος] Post *φαυλότατα* in MS. novus titulus: *οἴνου ἔπαινος.* et *τμῆμα* incipit: *Ἡδὺς*, prioribus voculis duabus omissis. IUNG.

ἐκτροπίας] C. V. *τροπίας ἐντροπίας.* in *Gl.* *ἐκροπίας*, redditur, *Vappa.* KUEHN.

ἐκτροπίας] MS. pro *ἐκ τροπ.* habet, *τροπίας*, *ἐντροπίας.* bene vero *Hesych.* *Suid.* *ὀξίνης* est omissum. IUNG.

249.

περὶ βουκολίων etc.] A. et P. V. *τῶν κατ' ἀγροὺς ὀνόματα.* *βουκόλια* etc. SEB.

περὶ βουκολίων etc.] C. A. *βουκολιῶν.* Ipsum segm. prioribus omissis incipit *βουκόλια.* vid. *Phavor.* in *βουκόλια* et *Serv. in Aeneid. Virgil.* pag. 442. KUEHN.

περὶ βουκολίων etc.] Titulus huius sectionis in MS. iste: *Μέρη τῶν κατὰ ἀγροὺς ὀνομάτων.* ipsa incipit: *Βουκόλια* etc. IUNG.

οἱ βόες] MS. *αἱ βόες.* IUNG.

βοαύλια] MS. *βουαύλια.* IUNG.

250.

ποιητὴς] *Homerus Odyss.* ι. v. 221. Non autem is *μεσάτας* sed *μετάσσας* dicit *κατὰ πλεονασμὸν τῆς μέσης συλλαβῆς*, ut *Eustath.* monet fol. 549. SEB.

ποιητὴς] *Homerus Odyss.* ι. v. 221. KUEHN

μεσάτας] C. V. *μετάσας*, et ita *Homerus* *μέτασσαι.* KUEHN.

μεσάτας] MS. *μετάσσας* pro *μεσ.* nil melius. Sic enim ὁ *ποιητὴς* Ὀδυσσ. ι. v. 221.

χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι.

μέτασσαι, ait ibi *Eustathius*, *ὅ ἐστιν αἱ μέσαι κατὰ πλεονασμὸν τῆς μέσης συλλαβῆς* etc. IUNG.

ἔρσας] MS. noster *ἕρσας.* IUNG.

οἴων] Mendose *ἴων*, pro *οἴων* MS. idem dein *κτιλός.* IUNGERM.

ῥήματα] MSS. *πράγματα.* SEB.

ῥήματα] *πράγματα* etiam C. A. KUEHN.

ῥήματα] MS. *πράγματα*, pro *ῥήμ.* IUNG.

ὅταν] MS. *ὅτ' ἄν.* IUNG.

αὐτῶν γάλα] MS. *αὐτῶν τὸ γάλα.* IUNG.

βδάλλειν] C. V. *βάλλειν.* C. A. *βδάλειν.* *Dio Chrysostom.* in orat. *Caelenis habita*, *βδάλλειν.* KUEHN.

βδάλλειν] MS. *βάλλειν καὶ α.* IUNG.

251.

τυροκοπεῖν] Non est in C. A. KUEHN.

τυροκοπεῖν] Deest *τυροκοπεῖν* a MS. IUNG.

πηγνῦναι] *πηγνύναι* MS. Iung.

καὶ τρέφειν] Deest in C. A. Kuehn.

καὶ τρέφειν] Desunt in MS. *καὶ τρέφειν*. Verum *τρέφειν* hic idem fuerit quod *πηγνύναι*. unde *περιτρέφεται γάλα* apud *Homerum*, quod coagulatur, ut *H. Steph.* notavit ex *Eustathio* in thes. suo. Adprobat idem *Hesychius*, apud quem et simplex clare expositum ita videas, ut MS. si visum fuerit in *Polluce* capere: *τρέφειν*, *ἔχειν*, (sic interpungo, ubi male non interpungitur.) *πηγνῦναι· καὶ τρέφεται ὁμοίως*. ait *Hesych.* et plura *Suidas* in *τρέφεσθαι*, quem vide. Iungerm.

ὀῤῥὸς] C. V. pro *ὀῤῥὸς* legit *ὀρὸς*, male. Kuehn.

ὀῤῥὸς] MS. *ὀρὸς*, et *γαυλοί*. quae ambo et apud *Homer.* ita dicto lib. X. *Odyss.* v. 222.

νᾶον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

Vid. *Eustath.* ibi. Iung.

ταρσοὶ] Abest a C. A. *ταρσοί*. Kuehn.

ταρσοὶ] Deest *ταρσοὶ* in MS. dein scribe *τάλαροι*. ut est in MS. Iung.

συβωσία] P. R. *συβοσία*. *H. Steph.* si synonyma *συβωσία*, *συφεοὶ*, *χοιροκομεῖα*, scribendum erit potius *συβώσια*, (et sic expresse habet P. V.) ut idem sit cum *συβόσια* (quomodo est in A. etc. sin *συβωσία* mendo caret, significabit *suum*, vel *porcorum pasturam: porculationem*, *porcorum nutricatum* ut *Varro* loquitur lib. II. Rei Rust. cap. 1. Seb.

συβωσία] C. A. *συβωσίαι*. Kuehn.

συβωσία] *H. Steph.* hic ad vocem *συβ.* in margine: *f. συβώσια*. vid. et eius thesaurum. MS. habet *συβόσια*, quod reponamus. Ita enim et infra IX, 16. *Hesych.* *Συβόσια*, *συοφόρβια*. *Suid.* *Συβόσιον*, *τὸ χοιροφορβεῖν*. *Homer.* *Odyss.* ξ. (quem locum et *Steph.* attulit in thesauro, ut et *Suid.*)

τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.

quem versum sine dubio suavissimus *Heliodorus* allusit, ut solet, lib. IX. Aethiopic. paulo longius a fine: *πλεῖστα δὲ αἰγῶν αἰπόλια, καὶ συῶν συβόσια*. Iungerm.

σύφοι] Sic et infra VII, 187. in vulgatis: habet sic et *Stephanus* quum hunc locum in thes. voce *συβωσία* adfert: et idem tamen mox habet *συφός*, *οῦ*, ex *Pollucis* hoc loco, ut ait, quem hinc citavit. et malim sane *συφοὶ* oxytone, ut MS. habet infra VIII. 16. quemadmodum et *συφετοὶ* et *συφεοὶ* ibidem. Iung.

χοιροκομεῖα] *H. Steph.* synonyma putat *χοιροκομεῖον*, et *χοιροφορβεῖον*, per quod posterius *Suid.* *συβόσιον* exponit. (*ἐρεγμὸς ὑῶν.*) *Interpr. pabulum suum:* forte quia vox isthaec de faba fressa fractaque aut aliis leguminibus dicitur. Sed *H. Steph.* *εἰργμὸς* vel *ἔργμα* legendum putat: astipulanturque illi nonnihil P. V. et A. in quibus *ἐργμός*. SEB.

ἐγερμὸς] C. V. *ἐργμός*. KUEHN.

ἐγερμὸς] MS. *ἐργμὸς ὑῶν*. quod sane ad *H. Stephani* coniecturam proxime accedit, qui hic in margine ait forte emendandum *εἰργμός*. *ἔργετος* et *ἔργμασι* de huiusmodi *περιφράγμασιν* habes etiam apud *Hesych.* IUNG.

σῦες τέλ. etc.] P. R. *σύες τέλ. καὶ ὗες*. SEB.

σῦες τέλ. etc.] MS. *σύες τ. καὶ ὕες ἀγ.* IUNG.

ὗες ἀγάλ. etc.] C. A. *ὗες γάλακτος κ. γ. καὶ δέλφακες τὰ ὀψίγονα κ. μ.* C. V. *ὗες ἀγάλ. γαλαθηνοὶ, καὶ δέλφακες καὶ τὰ ὀψ. μετ.* KUEHN.

γαλαθηνοὶ] Post *γαλαθηνοὶ,* in MS. a manu, puto, recentiore ad oram est adnotatum ut inseratur: *καὶ δέλφακες*. Sane et infra *δελφάκια* habes VII, 187. ubi eadem tractat. IUNGERM.

252.

περὶ ἀρότρου μερῶν.] P. V. *περὶ μερ. ἀρ.* A. *ἀρότρου μέρη*. SEB.

περὶ ἀρότρου μερῶν.] C. A. *ἀρότρου μέρη*. KUEHN.

περὶ ἀρότρου μερῶν.] Capitis huius titulus in membrana: *Ἀρότρου μέρη*. IUNG.

περὶ ἀρότρου μερῶν.] Videndus *Hesiod.* *Ἔργων β'.* v. 45. etc. ex quo placet adscribere, quae habet ad illum locum *Proclus.* Ita autem ille: *Περὶ ἀρότρου κατασκευῆς ἐν τούτοις διδάσκει* (*Ἡσίοδος*), *καὶ δεῖ εἰδέναι τίς ἡ ὕννις, τί τὸ ἔλυμα, τίς ὁ γύης, τίς ὁ ἱστοβοεὺς, τίς ἡ ἐχέτλη, ἐξ ὧν ἐστι τὸ ἄροτρον. ἡ μὲν οὖν ὕννις ἐστὶ τὸ σίδηρον αὐτὸ τὸ ἐν τῷ ἀροτριᾷν σχίζον τὴν γῆν. τοῦτο δὲ τῷ ἐλύματι περιήρμοσται ἄνωθεν ἐμβεβλημένον εἰς αὐτὸ τὸ κοῖλον ὄν. τὸ δὲ ἔλυμά ἐστι τὸ ἐμβληθὲν εἰς τὸ τὴν ὕννιν κατέχον ξύλον κατὰ τὸ ἄκρον, ὃ καλοῦσι νύμφην, ὃ κατὰ θάτερον μέρος τὸ ἄνω συγγεγόμφωται πρὸς τὸν γύην. ὁ δὲ γύης ξύλον ἐστὶ μακρὸν ἔχον οὐ πόῤῥω τοῦ ἐλύματος, ὀρθὸν ἐμπεπηγὸς ξύλον ἐν αὐτῷ, ὃ κατέχοντες οἱ ἀροτριῶντες ὅλον κινοῦσι τὸ ἄροτρον, καὶ διὰ τοῦ ἀρότρου τοὺς βόας· καὶ τοῦτο τὸ ξύλον καλεῖται ἐχέτλη. τούτῳ δὲ τῷ γύῃ ἐμπέπηγεν ἄλλο ξύλον μεῖζον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τὸ ἄκρον ἕως τοῦ ζυγοῦ διῆκον τοῦ ἐπικειμένου τοῖς ὤμοις τῶν βοῶν καὶ ζευγνύντος αὐτοὺς, ἐμπ-*

πηγε δὲ σφηνωθὲν διά τινων σφηνισμῶν. εἰ μὲν οὖν ἓν ξύλον ᾖ τὸ ὅλον ὁ γύης μέχρι τοῦ ζυγοῦ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος, καλεῖται τὸ ἄροτρον αὐτόγυον. Ἐὰν δὲ μικρότερος ᾖ τῆς χρείας ὁ γύης, ἐνσφηνοῦται τὸ ἕτερον αὐτῷ ξύλον τὸ συνάπτον αὐτὸν καὶ τὸν ζυγὸν, καὶ καλεῖται τὸ μὲν ὅλον πηκτὸν, τὸ δ᾽ ἐνσφηνωθὲν ἱστοβοεύς. Haec prolixiora equidem sunt, veruntamen quoniam Nostrum illustrant, in paucorum vero manibus illa scholia versantur, ideoque illa exscribere non piguit.

ἐχέτλη] P. R. *ἐχέτλην καλοῦσιν.* SEB.

ἐχέτλη] Apud *Nonium bura.* in *Gloss. stiva, buris.* KUEHN.

κοῖλον] C. V. *κοῖλον* in *κῦλον* mutat. KUEHN.

κοῖλον] *κῦλον α.* MS. IUNG.

καθ᾽ ὃ] P. R. *ᾧ τὴν χ.* SEB.

καθ᾽ ὃ] C. A. *ᾧ.* KUEHN.

χειρολαβής. οὗ etc.] MS. *χειρολαβίς. οἵοις δὲ ἐμπ.* Recte illud *χειρολαβὶς*, quod etiam *H. Steph.* ita emendandum vidit hic et in thesauro. vulgatum sequutus est et *Rhodiginus* XXVI. ant. 5. aratri partes explicans, et haec Latine exponens: ubi *chirolabes* habes. IUNG.

ἀλύῃ] *ἀλύει* C. V. KUEHN.

ἀλύῃ] MS. *ἀλύει.* IUNG.

ὕννις] A. *ὕνις.* SEB.

ὕννις] Alterum *ν* abest a C. A. sequentia vero exhibet: *ᾧ δὲ ζυμὸς ἥρμοσται.* KUEHN.

ὕννις] MS. *ὕνις.* IUNG.

τὸν γύην] C. A. *τὸ γύον. Gl. γύης ὕνεως, Dentale. γύας ὁ τοῦ ἀρότρου, dens aratri.* KUEHN.

ἐχέβοιον] C. A. *ἐχέβοτον.* vid. *Hesych. Phavorin.* in *μέσηβα, ἔλυμα,* et *πηκτὸν ἄροτρον.* KUEHN.

μεσάβοιον] Sic habet et MS. *H. Steph.* ad hanc vocem hic adscripsit *μέσαβον*, credo quod sic legere mallet. IUNG.

καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸν] A. et P. V. *αὐτό.* SEB.

καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸν] C. A. et V. *κ. δ. αὐτό.* KUEHN.

καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸν] MS. *καταλαμβάνουσιν δὲ αὐτὸ, ὅτ᾽ ἂν περιείλωσιν ε.* IUNG.

κερκίδα] *H. Iun.* nomencl. in supell. rustic. voce *Radius.* IUNG.

ἔμβρυον] C. *Salmas. ἔμβριον.* KUEHN.

253.

περὶ ἁμάξης] v. *περὶ μερῶν ἁμάξης· ἄξων* etc. SEB.

περὶ ἁμάξης] C. A. *ἁμάξης.* KUEHN.

περὶ ἁμάξης] Huius cap. titulus in MS. *Ἁμάξης μέρη.* Incipitque: *Ἄξων. τ.* et sequentia hoc ordine: *κλ. τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀξ. προμ. ξύλον ἐκ τεσσ.* IUNG.

τὸ πρόμηκες] C. A. *τὸ δὲ ὑπέρμηκες. τὸ δὲ* et V. C. habet. *Plat.* in *Theaet.* has currus partes habet, *τροχοὶ, ἄξων, ὑπετήρια* (lege *ὑπερτερία*) *ἄντυγες, ζυγός.* KUEHN.

τὸ ὑπὲρ τοῦ ἄξονος] P. V. et A. *τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἄξονος πρόμ. ξύλ. ἐκτ.* P. R. *τὸ ὑπέρμηκες ξύλ.* SEB.

ἔχον] MS. *ἔχων.* IUNG.

ἃ καὶ καθαραῖαι] Vid. *καθαραῖα.* SEB.

ἃ καὶ καθαραῖαι] C. V. *ἃ θάραια ὀνομάζεται. leg. θαιραῖα.* C. A. habet vulgatam lectionem sed *κα* punctis notatur et in fine mutatur in *οι*, ut sit *θαραῖοι. Salmas. θαιραῖα* legendum ait. KUEHN.

ἃ καὶ καθαραῖαι] MS. *ξύλα, ἃ θάραια* (absque accentu) *ὀνομάζεται.* quod certe minus corruptum puto, quam vulgatum. Legendum itaque forte *θαραῖα.* Immo *θαιραῖα*, ut ingeniosissimus *Salmasius* mihi id coram indicabat. perspicue tunc ex etymo suo *θαιραῖα* illa agnosci queant, *ξύλα ὑποπεπηγότα θαιροῖς, ἤγουν ταῖς ἑκατέρωθεν πλευροῖς*, ut in modo iam praecedentibus *Pollux* noster ipse ait. IUNG.

ἃ καὶ καθαραῖαι] *Falckenburgius*, *ὃ καὶ ἀθαίρεον* habet, quod tamen ut et vulgatum non intelligo. Placet magis emendatio Cl. *Kuehnii*, qui *θαιραῖα* legit, a quo Nostro Auctori illa vox quoque restituta inque textum recepta est.

ἐφαρμόζονται] P. R. *ἁρμόζ.* SEB.

ἐφαρμόζονται] MS. *ὑφαρμόζονται.* IUNG.

ζυγὸς, ῥυμὸς] MS. inverso, *ῥυμὸς, ζυγός.* IUNG.

ζεύγλη] *Gloss.* reddunt *subiuga.* KUEHN.

καὶ τὰ τοιαῦτα] Non habet C. A. proverbialiter videtur olim usurpatum fuisse, *ἑκατὸν τῆς ἁμάξης ξύλα, centum sunt plaustri ligna;* pro re intricata et multis necessariis egens, quia revera plaustrum ad sui structuram plurimum et laboris et materiae requirit. vid. *Dionys. Episcopum* apud *Euseb. Praep. Evangel.* Tribuitur hoc dictum *Hesiodo*, ut qui cecinit

ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἁμάξης.

uti videre est in *Platone* circa finem *Theaeteti.* KUEHN.

254.

περὶ μελισσῶν] Hoc caput priori cohaeret, absque titulo, qui tamen ab aliquo in margine additus est, idem cum vulgato. IUNG.

μελισσῶν] *Phavorin.* qui hunc locum exscripsit in ἐσμὸς, καὶ ὁδὸς, δεσμὸς subiicit post μελισσῶν. KUEHN.

μελισσῶν] Videbatur mihi emendandum μελισσὼν vel potius interpungendum ita: ἐρεῖς δὲ, μελισσῶν ἐσμὸς, καὶ σ. quod posterius dixi confirmat MS. qui nullam interpunctionem inter μελισσ. et ἐσ. agnoscit. IUNG.

μελισσῶν] A. μελιττῶν. SEB.

τόπος, σίμβλα καὶ σίμβλοι] MS. τόπος σίμβλοι. et post σίμβλοι nota, ut inseratur, quod recentior manus orae adscripsit: καὶ σίμβλα. IUNG.

βλίττειν] A. et P. V. βλήττειν. P. R. editis similiter. *Schol. Aristoph.* βλίττειν ἐστὶ τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων etc. fol. 234. SEB.

βλίττειν] *Dio Chrysostom.* orat. *Celaenis habita* καρποὺς ζώων βρίζοντες, καὶ τροφὴν ζώων βδάλλοντες καὶ βλίττοντες, vid. *Hesych.* in Βλίσαι et βλίττειν. Idem in ἐκβλίσαι dicit, βλίζειν esse τὰ κηρία ἐκθλίβειν. ergo βλίζειν vel βλίττειν est fumo apes expellere et simul favos tollere et exprimere. hac de re extat proverbium militare apud *Suidam* in σχολαίτερον ex *Agathia.* C. V. βλήττειν. KUEHN.

βλίττειν] MS. βλήττειν. quod quis mutare voluit in κλήττειν. vid. *Brod.* ad c. 70. lib. I. anthol. IUNG.

καπνίζειν] Pr. ed. κναπνίζειν. SEB.

βασιλεὺς] *Plinius* lib. II. cap. 15. ita describit: *Duo genera eorum* (Regum) *melior ruffus quam niger, variusque, omnibus forma semper egregia et duplo quam caeteris maior, pennae breviores, crura recta, ingressus celsior, in fronte macula, quodam diademate candicans, multo etiam nitore a vulgo differunt.* KUEHN.

ἔγγονα] ἔκγονα MS. IUNG.

σχαδόνες] C. A. σχαδόνας. C. A. et V. pro ἔγγονα habent ἔκγονα. KUEHN.

κηφῆνες] *Plinius* l. c. *fuci, sirenes, cephenes.* KUEHN.

κύτταροι] C. V. κύταροι in *Gloss.* κυτταρία (lege κυττάρια) *nucamenta.* vid. *Scholia Aristoph.* in *Vespas* pag. 353. et 354. KUEHN.

κύτταροι] κύταροι MS. IUNG.

τὸ δὲ κέντρον etc.] Non habet ista C. A. usque ad μελίκηρα. KUEHN.

τὸ δὲ κέντρον etc.] Desunt in MS. τὸ δ. κ. ου. ε. IUNG.

εἰσὶ δὲ σχαδόνες] MSS. εἰσὶ δὲ σχαδόν. καὶ ἐδ. SEB.

εἰσὶ δὲ σχαδόνες] C. A. εἰσὶ δὲ σχαδόνες καὶ ἐδώδιμοι, ita et C. V. *Sunt vero etiam in cibo,* quas vocant σχαδόνες, *ver-*

miculos dixeris; *quibus si capita demantur, priusquam pennas habuerint, pro gratissimo sunt pabulo matribus,* inquit *Plin.* loco citato. *Athenaeus* libro XIV. ex *Eubulo* inter alia bellaria etiam *σχαδόνας* enumerat cap. 10. ubi *Dalechampius* vertit, *favos, τὰ κηρία,* quod huc non pertinet. KUEHN.

εἰσὶ δὲ σχαδόνες] MS. *εἰσὶν δὲ σχαδόνες καὶ ἐδ.* Septem lineolae sequentes desunt. IUNG.

255.

ἔμελλον] Hic totus versiculus abest a C. A. sequitur vero *τὸ δὲ παρὸν πρῶτον βιβλίον* etc. KUEHN.

τὸ παρὸν βιβλ. πρ.] A. *τὸ δὲ π.* P. V. *τὸ μὲν παρόν.* SEBERUS.

τὸ παρὸν βιβλ. πρ.] MS. *τὸ παρὸν πρῶτον βιβλίον ἐκ θ.* IUNGERM.

εἰς γεωργίαν] P. V. et A. *εἰς τὴν γε.* SEB.

εἰς γεωργίαν] MS. *εἰς τὴν γ.* IUNG.

ἀνθρώπου, καὶ π. etc.] P. V. et A. *ἀνθ. διαλαμβάνει. καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ἐν αὐτῷ φανερῶν καὶ ἀφανῶν μορίων.* SEBERUS.

ἀνθρώπου, καὶ π. etc.] Sic explicit in MS. liber primus: *ἀνθρώπου διαλαμβάνει, καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ἐν αὐτῷ φανερῶν καὶ ἀφανῶν μορίων. Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου.* IUNGERM.

II. 1.

'Ιουλίου Πολυδ.] In C. A. desunt segm. 1. et 2. KUEHN.

'Ιουλίου Πολυδ.] Titulus huius libri in MS. iste: *'Αρχὴ τοῦ δευτέρου βιβλίου· Περὶ σώματος ἀνθρώπου καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ἐν αὐτῷ φανερῶν καὶ ἀφανῶν μορίων.* Praefatio, et capitum enumeratio, cum toto tmemate primo non sunt in MS. qui incipit a secundo tmemate: *'Ερεῖς* etc. IUNG.

βιβλ. δεύτερον] Hunc librum secundum luculenta expositione illustravit *Ioach. Camerarius* in commentariis utr. linguae. Inde autem pauciora quam prius facere animatus eram, excerpsi, cum quia temporis inopia non sivit, tum vero quia spero nepotem illius, tanto avo dignissimum, *Goth. Iungermannum* propediem eos denuo publici iuris facturum: additis observationibus, quas *Esromus Rudingerus* consignavit ad oram libri sui, quem V. Cl. *Philippus Camerarius* superiori anno *εἰς χρῆσιν* ad me misit. Nam et inde nescio an quicquam mutuari prae angustia temporis potuerim. SEBERUS.

'Ιούλιος Πολυδ.] In MSS. absunt praefatio, Catalogus capitum et sectio prima, in qua sunt *ἀνθρώπων ἡλικίαι·* quam *Ald.* et *Flor.* edd. ante praefationem habent. in *Aug.* haec est inscriptio: *περὶ σώματος ἀνθρώπου. τῆς ὀνομασίας τῶν ἐν αὐτῷ φανερῶν καὶ ἀφανῶν μορίων.* P. R. vero: *περὶ ἀνθρώπου ἀπὸ τοκετοῦ αὐτοῦ μέχρι γήρως.* SEB.

τῷ περιπάτῳ σ.] *Interpr. familiares nostri inter deambulandum*, sed melius fuerit Peripateticos Philosophos intelligere, ut qui *Polluci* partes hominis plurimas subiecerunt; et partim e suae sectae philosophis, partim e medicorum libris de partibus hominis libros dederunt, secuti magistrum, qui etiam scripserat de *Partibus Animalium.* KUEHN.

2.

μετὰ τὴν πεῖραν] Interpres obscurat egregium dictum Auctoris. *quorum*, inquit, *cognitio experientiae beneficio da-*

tur, *eorum usus etiam necessario est petendus ab iis, qui experientiam illam habent.* Et hac ratione a medicis quaedam mutuo sumsit *Pollux* in hoc argumento Medicis Physicisque proprio. Kuehn.

φράσει δὲ, τὰ] Post *δὲ* comma dele. Iung.

ὅπῃ ἕκαστα] *Quo singula spectent, quemque usum habeant.* Kuehn.

κεφάλαια τοῦ β' βιβλ.] Capita non extant in C. A. habet autem ita: *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου βιβλίου περὶ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ αὐτοῦ μέχρι γήρως.* quae extant segm. 6. deinde etiam absunt omnia a segm. 4. usque ad segm. 5. Kuehn.

3.

κεφάλαια τοῦ β' βιβλ.] Capitum indici *H. Steph.* hic adscripsit: *In diversa capita non distinctus est hic liber.* In hunc vero suum secundum, totum fere *Rufi Ephesii* librum de appellatione partium corporis humani transtulit noster, ut monet *Casaub.* IX. in *Athen.* XIII. *Pollucis* vero vestigia sequutus est laudatiss. avus noster in Comm. utriusque linguae seu *διασκευῇ Ὀνομαστικῇ τῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι μερῶν.* Qui liber quasi perpetuus Comm. est in hunc *Pollucis* librum secundum, ne quid dicam quod multa accuratius tractet quam *Pollux* et disertius. Adeo ut cogitaremus addere huic editioni. Ceterum quod id factum sit minus, per nos minime stetit. redeamus ad MS. nostrum. Iung.

4.

καθ' Ἱπποκράτην] Ipsius *Hippocratis* verba prout ex *Philone* Iudaeo inter *Hippocratis* opera relata sunt, legi possunt Tom. I. pag. 314. et seq. nitidissimae illius editionis, quam Doctiss. *vander Linden* Lugduni Batavorum adornavit.

5.

περὶ τῶν τοῦ ἀνθρ. μ.] Titulus hic nullus, quam quem toti libro praescriptum indicavi. Iung.

ἀνθρώπινον] In C. A. *ἀνθρώπιον.* in C. V. *ἀνθρώπειον* deinde pro *ἀνθρώπιον*, pro quo leg. C. A. *ἀνθρώπινον*, qui ordo melior est vulgato. Kuehn.

ἀνθρώπινον] MS. *ἀνθρώπειον* (et emendatum *ἀνθρώπιον*) *ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπινον, ἀνθρωπικόν.* Iung.

ἀνθρωπικῶς] Non est in C. A. nec sequens, *ὡς Θουκυδίδης*, et *ὡς Πλάτων.* rarissime enim hic Codex laudat Auctores et ipsa eorum testimonia. Kuehn.

ἀνθρωπικῶς] Deest *ἀνθρωπικῶς* in MS. ut et sequentia: *ὡς Θουκ. καὶ.* et paulo post: *ὡς Πλ.* Ceterum in Comm.

avi c. 11. ubi haec *Pollucis* exponit, pro ἀνθρωποειδὲς legitur ἀνθρωποειδῶς, *humaniter seu humane.* *Platonis* vero loci tales aliquot a me observati, in *Theaeteto:* ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀσθενεστέρα ἢ λαβεῖν τέχνην ὧν ἂν ᾖ ἄπειρος. et ante φύσιν ἀνθρωπίνην. in Timaeo: τῆς γὰρ ἀνθρωπίνης ξυγγενῆ φύσεως. et Νόμων γ΄: φύσις τις ἀνθρωπίνη, μεμιγμένη θείᾳ τινὶ δυνάμει. et lib. IV. Legum: ἀνθρωπεία φύσις. lib. V. de Rep. πότερον δυνατὴ φύσις ἡ ἀνθρωπίνη ἡ θήλεια τῇ τοῦ ἄῤῥενος γένους κοινωνῆσαι etc. initio lib. V. Legum: τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. ut et in *Epinomide* ubi et τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Timaeo extremo: καθ᾽ ὅσον δ᾽ αὖ μετασχεῖν ἀνθρωπίνη φύσις ἀθανασίας ἐνδέχεται. *Thucydidis* locus est lib. II. ξυγγ. ubi de illa famosa peste incipit narrare: οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν etc. οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία. et mox ἀνθρωπείαν φύσιν habes ibid. quo et lib. I. utitur in concione Corinthiorum ad Lacedaemonios. Iung.

φησὶν] Pro φησὶν, MS. ὡς. Comm. vero avi c. 11. habent: ἀνθρωπίζειν, *Aristophanicum.* etc. Iung.

ἀνθρωπὴν] Scr. ἀνθρωπῆν, vel solutione atque productione Ionica, ἀνθρωπηίην, ut est apud *Herodot.* lib. V. fol. 187. σφάξας (scil. *Cambyses* iudicem iniustum.) ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηίην. *Plautus corium* nominavit Milite act. 2. sc. 2. *herus meus elephanti corio circumtectus* (al. *circumtentus:* al. *circumiectus,* Taub.) *non suo est.* Seb.

ἀνθρωπὴν] C. A. ἀνθρωπίνην, quod explicat potius quam corrigit vulgatum. ἀνθρωπέη *Ionice* pro ἀνθρωπέα sc. δορὰ, contracte, ἀνθρωπῆ, in plural. ἀνθρωπαῖ, ut παρδαλαῖ, λεονταῖ, κυναῖ, *pelles pardalis, leonis, canis. Herodot.* in *Terpsich.* habet ἀνθρωπηίην. Kuehn.

ἀνθρωπὴν] ἀνθρώπην MS. Comm. avi c. 82. docent ἀνθρωπηίην dixisse *Herodotum,* et hoc communiter esse ἀνθρωπῆν. Apud *Rhodigin.* III. Antiq. 19. est: *Hominis pellem Herdotus anthropen nuncupavit, id est* ἀνθρώπην, *vel* (*ut in aliis*) ἀνθρωπείην. Iung.

προσήκει] MS. προσήκοι. Iung.

φιλάνθρωπος] Sequitur in C. A. ἀπάνθρωπος, φιλάνθρωπος, ἀπανθρωπεύεσθαι δὲ οὐκ ἐρεῖς. Caetera non adsunt. Kuehn.

φιλάνθρωπος] MS. φιλάνθρωπος, ἀπάνθρωπος, φιλανθρωπία, καὶ τὰ ὅμοια. ἀπανθρωπεύεσθαι δὲ, οὐκ ἐρεῖς. Cetera de hoc tmemate in MS. omissa. Iung.

6.

περὶ ἀνθρώπου etc.] Titulus in C. A. nullus est. KUEHN.

περὶ ἀνθρώπου etc.] Ab hoc segm. 6. usque ad segm. 24. nullus in MS. titulus, sed omnia cohaerent. IUNG.

καὶ σπορὰ] Deest *καὶ* ante *σπορὰ* in MS. IUNG.

καὶ ἀρόσαι] Deest etiam *καὶ* ante *ἀρόσαι* in MS. IUNG.

σπέρμα] C. A. *σπέρματα καὶ σποραί*. KUEHN.

ἔμβρυον κύημα] A. et P. V. *ἔμβρυον, κύημα*. *Galenus Συμπτ. δ'.* foetum adhuc imbecillem, ut maxime trimestrem, *κύημα* appellari, *ἔμβρυον* autem iam validiorem, scripsit. *Camer.* 16, 5. SEB.

ἔμβρυον κύημα] MS. *ἔμβρυον, κύημα*, recte. Sic et *H. Steph.* in suo codice interpunxit. quid differant e *Galeno* vid. in Comm. avi c. 32. IUNG.

ἀνεμιαῖον] Non est in textu C. A. superscriptum tamen est. KUEHN.

βιώσιμον] Post haec in C. A. *ἀμβλωθρίδιον φ. ἀμβλῶσαι, ἄμβλωσις, ἄμβλωμα β. α.* est medicamentum abortum procurans. KUEHN.

τὸ δὲ κύημα etc.] *τὸ δὲ κ. κ. κ.* A. *κ.* cum testimonio poëtae desunt in MS. IUNG.

si quae praegnans apparuit f. t.] Quae foetum visa est gestare talem. SEB.

7.

ἀμβλωθρίδιον] Pr. ed. *ἀβλ.* SEB.

ἀμβλωθρίδιον] MS. auctius, *ἀμβλωθρίδιον, καὶ ἀμβλωθρ. φαρ.* Nec enim de solo pharmaco hoc vocabulum dicitur, sed et de foetu, ut notant Lexicographi. et *Hartungus* decur. I. c. 2. *Tzetzen* hinc restituit in hac voce. Quod ad *Lysiam* attinet, eius oratio quaedam *περὶ τῆς ἀμβλώσεως* laudatur aliquoties apud *Harpocrationem*, in *ἀμφιδρόμια, θεμιστεύειν*, et *ὑπόλογον*. Sed ita tamen, ut dubitet *εἰ γνήσιος ὁ λόγος*. Alias ante vulgati hic habebant *ἀβλωθρίδιον φ. H. Steph.* itaque in ora sui codicis correxit *ἀμβλ.* indicans sic et infra esse IV, 208. Nec aliter agnoscunt Comm. avi c. 32. ubi hoc *τμῆμα* exponit. IUNG.

ἀμβλωθρίδιον] Ita bene etiam legit *Falckenburgius*, pro *ἀβλωθρίδιον*, quod in editione illa quae *Basileae* anno cIↃIↃxxxvI. prodiit, legitur.

ἀμβλῦναι] C. V. *ἀμβλῶναι*. KUEHN.

ἀμβλῦναι] MS. *ἀμβλῶναι*, pro *ἀμβλῦναι*. IUNG.

ἀμβλῶσαι] MS. *ἀμβλῶσαι, καὶ.* et *ὡς Λυσ. καὶ.* v. et *Nunnes.* in *Phrynich.* in *ἐκτρῶσαι*. IUNG.

ἄμβλωμα] Haec tantum MS. ἄμβλωμα. καὶ ἀμβλίσκει (persona tertia) ὡς Πλάτων. γένεσις· γονή· γένεσις· τόκος· ἐπίτεξ. Locum *Platonis* de ἀμβλίσκειν vide infra ad IV, 208. γέννησις saepe apud *Platonem* in Symposio, ut ἡ κύησις καὶ ἡ γέννησις. et τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ τόκου. et τὴν τῶν νόμων γέννησιν etc. γέννημα vero ut in eiusdem *Timaeo*, γεννήματα καὶ παιδεύματα θεῶν. γένεσις vero ut MS. habet saepe in eodem *Timaeo* et alibi, ut et apud alios scriptores, sicut et cetera. Νόμων α΄. ἐν ταῖς τῶν παίδων γεννήσεσι καὶ τροφαῖς. IUNG.

ἀμβλίσκειν] P. R. ἀμβλώσκειν. SEB.

Πλάτων] Sequitur in C. A. γένεσις, γονή, γέννησις τόκος ε. ε. ε. τοκῶσαι δ. ε. *K.* ἀτόκιον φάρμακον ἢ ὠκυτόκιον. C. V. pro ἀτόκιον legit αὐτόκιον, male. locus *Platonis*, ubi extat ἀμβλίσκειν, est in *Theaeteto* non procul ab initio. KUEHN.

γέννησις] A. et P. V. γένεσις, γονή, γέννησις. SEB.

ἢ τικτικὸς] Deest ἢ τικτικὸς in MS. exponunt haec avi Comm. cap. 37. IUNG.

ἢ ὠκυτόκιον] Deest particula ἢ in MS. ut et mox illa: ὡς Ἀριστ. *Aristophanes* vero ita in Thesmophoriazontes: ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκεια ὠνούμενος. IUNG.

ὡς Ἀριστοφάνης] In Codice *Pollucis*, quo usus doctiss. *Canterus*, hic in margine post Ἀριστοφάνης ab illius manu haec adduntur: καὶ Πλούταρ. πότερα τῶν ζώων ἐστί. Nimirum indicare voluit eruditissimus Vir τοῦ ὠκυτοκίου etiam in *Plutarcho* mentionem fieri. Ita enim apud illum Tom. II. *Autobulus* in libello de solertia animal. p. 964. lit. C. edit. *Francof.* ait: οὐ μὴν δοτέον, ὥσπερ δυστοκούσαις γυναιξὶ, περιάψεσθαι τοῖς φιλοσόφοις ὠκυτόκιον ἵνα ῥαδίως καὶ ἀταλαιπώρως τὸ δίκαιον ἡμῖν ἀποτέκωσιν. quae ab *Interpr.* ita redduntur: *Verum non convenit philosophis tanquam difficulter fetum enitentibus mulieribus appendere medicamentum partum accelerans, ut facile et absque aerumna iustitiam nobis pariant.*

8.

περὶ βρεφῶν etc.] Titulus non extat in C. A. KUEHN.

βρέφος] MS. βρέφος νε. absque distinctione: desunt autem νεογνὸν et ἀρτιγ. et ἀρτίγονον, ἀρτίτοκον (sic enim in nostra edit. legendum) et πρωτόγ. et ἀρτιτ. de quo φραστέον. IUNGERM.

ἀρτίγονον, ἀρτίτοκον] Post νεόγονον extat in C. A. ἀρτίτοκον π. νήπιον ἄρτι ἀπὸ γονῆς, modo genitus. α. ἐξ ἀμφιδρομίων, *diem abhinc quintum* vel *decimum natus.* KUEHN.

Nuper amphidromiis initiatus] ἀμφιδρόμια quintus ab ortu infantis dies, quo manus purgant, quae partum adiuverunt, et infantem cursim circum aedes (al. circum focum) ferunt. Dona itaque cognati mittunt, polypodes plerumque et sepias. Decimo vero die nomen imponunt. *Hier. Wolf.* interpretans *Suidam*; qui tamen paroxyt. ἀμφιδρομία. Ad. et *Hesychium*. Seb.

ἄρτι ἐξ ἀμφιδρομίων] Ἀμφιδρόμια ex *Platonis Theaeteto* et *Phavorino* explicantem vide *Camerarium* Com. utr. ling. 469. 24.

νεογιλὲς] C. V. νεόγγιλον. *Hesych.* νεογιλὸν et νεογιλὴ, in C. A. plane non est νεογιλαῖον. Kuehn.

ἢ νεογιλαῖον] MS. τὸ δὲ νεόγγιλλον εἰ καὶ Ἰ. vid. et Comm. avi c. 40. *Lucian.* Ἀλκυ. τῷ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων. ἐπείτοι μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἰῶνα. Iung.

Ἰσαῖος εἴρηκεν] *Falckenburgius* plenius ita: εἰ καὶ Ἰσαῖος εἴρηκεν ἐν τῷ κατὰ Ῥεσαίχμου. quam tamen orationem inter illas quas adhuc hodie in *Isaeo* habemus frustra quaeres. De voce autem νεογιλὲς videri poterit *Eustath.* ad *Hom. Il.* Δ. v. 363.

αὐτοετὲς] C. A. καὶ α. ἔτειον δ. ἐν γάλακτι ἐπιμαστίδιον. Kuehn.

ἔτιον] Fac ἔτειον, quomodo est in MSS. et alibi. Seb.

ἔτιον] MS. ἔτειον, recte. Sic patet et avum meum legisse ex Comm. c. 39. Iung.

ἔτι ἐν γάλ.] *Sylb.* add. ὑποτίτθιος. Seb.

ἔτι ἐν γάλ.] Deest ἔτι in MS. Iung.

ἔτι ἐν γάλ.] Eleganter hanc loquendi formulam metaphorice de arte pingendi rudi adhuc et quasi in infantia sua existente usurpat *Aelian.* V. H. VIII, 8. quem vide.

ἐπιμάστιον] Deest in MS. ἐπιμάστιον. ad quam vocem *H. Steph.* in ora addidit: ὑποτίτθιον. Iung.

ἄρτι ἀπὸ θηλῆς] *Interpr. nuper a foemina submotus.* confundit inter se θῆλυ et θηλὴ, *a mamma recens, modo a lacte depulsus, segregatus,* contra sunt antiquis *subrumi agnelli, qui adhuc inhiant uberibus.* Kuehn.

μαστοῦ] P. R. μαζοῦ. Seb.

9.

περὶ παιδίων] Titulus περὶ παιδίων non extat in C. A. Kuehn.

κοῦρος] C. V. κόρος legit. Kuehn.

κοῦρος] MS. *κόρος*. IUNG.

πρόσηβος] *Luc.* princ. operum: *ἤδη πρόσηβος τὴν ἡλικίαν ὤν*. SEB.

πρόσηβος] Ad illa *οὔπω πρ.* *H. Steph.* hic: *ἤδη πρόσηβος*. *Lucianus in princip. operum, qui postea videtur ab eo ἀντίπαις, puto.* Locus *Luciani* est *περὶ τοῦ ἐνυπνίου*, *ἤτοι βίῳ Λουκιανοῦ*, quod *συνταγμάτιον* inter eius opuscula primum poni solet: ubi sic orditur: *ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν*, *ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὤν*, etc. dein ibidem ubi somnium suum retulit: *ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν*, *ἀντίπαις ἔτι ὤν*. IUNG.

ἀντίπαις] Male in MS. *ἀντίπες*. IUNG.

οἱ νέοι κωμ.] *νέοι* non agnoscit C. A. et in voce *παλλάκια* alterum *λ* punctatur, omisso *εἴρηκε*. *Hesych.* tamen cum duplici *λλ παλλάκιον*, *μειράκιον*. KUEHN.

οἱ νέοι κωμ.] MS. sic: *οἱ κωμ. κ. παλάκια, ὡς Πλ. ὁ κ.* IUNGERM.

μειράκιον] A. et P. V. *μειράκια*. SEB.

μειράκιον] Haec cum praecedentibus cohaerent sine titulo in C. A. KUEHN.

μειράκιον] MS. *μειράκια*. IUNG.

ἀφειμένον] Idem quod *ἄνετον*, *sibi permissum, liberum, dimissum, solutum severiori disciplina.* KUEHN.

περυσινὸν] *Hesych.* *περσινὸν* per syncopen, ut *περυσινὸς* sit, qui iam praeterito anno excessit ex ephebis; *annotinus ephebus.* dicitur autem simpliciter *περυσινὸς*, unde et in C. A. *τὸ ἔφηβος* margini adscriptum est, quasi subintelligendum, non vero in textum admittendum sit. Haec secundum lectionem vulgatam. At C. V. legit *περισυννὸν*, et ita etiam *Phavor.* *περσύας ὁ περισυννὸς οἷον περισύας τις ὤν*, qui spiritu, impetu vigoreque plenus est, a *σύω*, *σεύω ruo*, ut *περισυννὸς* sit quasi *ὁρμητικὸς*, *ὁρμῆς ἔμπλεως*, *περὶ* augente vocis significationem. haec ultima lectio arridet prae vulgata *Pollucis* et *Hesych.* quia cum adolescentium ingenio accommodata est, quodcunque enim illa aetas agit, valde agit; prior tamen lectio possit videri simplicior. KUEHN.

περυσινὸν] MS. *καὶ περισυννὸν ἔφ.* sine interpunctione, quod agnoscunt et Comm. avi qui cap. 49. *περυσ. ἐφ.* interpretantur, *qui paulo ante fuerint ephebi.* IUNG.

ἄρτι] Abest a C. A. qui habet *ε.ʹ δ. κ. α. ἡβάσκων κ. α. η. γεγονὼς*, *ἔτι μειρακύλλιον καὶ βούπαις*. in margine vero extat *μειρακίσκος*. C. V. *ἡβάσκων, κ. α. η. γεγονὼς*. KUEHN.

ἄρτι] Deest in MS. *ἄρτι* primum. mox est *ἡβάσκων, καὶ ἀφήβης γεγονώς*. Sed illud *ἀφήβης* sic ex duabus vocibus coaluit, more in MS. solenni. Nota enim *οἱ δέκα ἀφ' ἥβης, οἱ τετταράκοντα ἀφ' ἥβης* etc. ex Lexicographis. IUNG.

ἡβάσκον] A. et P. V. *ἡβάσκων*. et mox *γεγονώς*. SEB.

τὸ γὰρ πρ.] Desunt, *τὸ γὰρ πρ. ποι.* in MS. IUNG.

πρωθήβης] *Iliad.* *θ*, 518. *παῖδας πρωθήβας*. *Schol.* *πρώτως ἡβῶντας, νέους τοὺς ὄντας ἀπὸ τῆς ἀκμῆς, ὅ ἐστιν ἡλικίας*. vid. et *Odyss.* *α*, 431. *θ*, 263. pr. edit. *προθ*. SEB.

μειρακίσκος] Inusitatum ait *Thomas Eclog.* vid. *Nunnes.* in *Phrynich.* voce *μείρακες*. IUNG.

παρ' Εὐπόλιδι] Etiam apud *Aristoph.* *Σφηξί.* fol. 355. SEBER.

παρ' Εὐπόλιδι] Desunt *παρ' Εὐπ.* in MS. IUNG.

10.

περὶ ἀνδρῶν] Titulo omisso connectitur cum praecedentibus: *εἶτα καὶ α. λ. ι. ν. ἐπανθῶν* in C. A. KUEHN.

ἰούλῳ νέον ὑπανθῶν] De his Comm. avi cap. 50. IUNGERM.

ὑπανθῶν] PP. *ἐπανθῶν*. SEB.

καθέρποντα] C. V. *καθέρποντι ἢ παρὰ τ. υ. ἀνέρποντι*. KUEHN.

καθέρποντα] *καθέρποντι* MS. IUNG.

περὶ τὴν ὑπήν. ἀνέρποντα] MS. *παρὰ τὴν ὑπ. ἀνέρποντι*. Certe et Comm. avi *παρὰ* habent, non *περὶ* ut vulgati. IUNGERM.

παρηνθηκὼς] Abest in C. A. ut et *ἄφηβος*. in margine *ἀφηβηκώς, ε. μ. εἰς ἄνδρας παραγγείλας*, *qui iamiam virorum in numerum transiturus est*. KUEHN.

παρηνθηκὼς] Deest *παρηνθηκὼς* et *ἄφηβος* in MS. IUNGERM.

εἰς ἄνδρα] *εἰς ἄνδρα* etc. *ἀναβάσεων*, desunt omnia in MS. IUNG.

ὡς Κρατῖνος] Omissum in C. A. KUEHN.

ὡς Κρατῖνος] Deest in MS. *ὡς Κρατ.* de *προφερεῖ* et *σκληρῷ*, hinc Comm. avi c. 52. IUNG.

σκληρὸς δὲ ὁ τούτων] C. A. in margine addit *φ*. ut sit *σκληφρὸς*, et ita legit C. V. *σκληφρὸς δὲ ὁ τούτῳ ὑπεναντίος*. *Plato* in *Euthydemo*: *ἐκεῖνος μὲν σκληφρὸς, οὗτος δὲ προφερὴς καὶ καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν*. KUEHN.

σκληρὸς δὲ ὁ τούτων] MS. *σκληφρὸς δὲ ὁ τούτῳ ὑπ.* bene illud *τούτῳ*, scilicet *τῷ προφερεῖ*. nec illud *σκληφρὸς* displiceat etiam. vid. *Hesych.* *Suid.* IUNG.

σκληρὸς δὲ ὁ τούτων] *σκληφρὸς* etiam *Falckenb.* bene.

νεοειδῆ] C. V. *νεοειδῆ ἀπείποις.* KUEHN.

νεοειδῆ] MS. *νεοειδῆ ἀπείποις.* Cetera huius sectionis omissa sunt. IUNG.

Θεόπομπος] Desunt ista in C. A. ad finem usque huius *τμήματος.* KUEHN.

εἴρηκεν αὐτό] Auctius *Falckenburgius* ita: *Θεόπομπος δ. ὁ κ. ε. γ. εἴρ. αὐτὸ ἐνστρατιώτησις.*

11.

νέαξ] MSS. *νεάζων.* SEB.

νέαξ] Uterque Codex *νεάζων.* quod non convenit cum iudicio Auctoris, non enim est Comicum. C. A. *νεάζων κωμικωτέρως,* omissis aliis. KUEHN.

νέαξ] MS. aliter: *ν. ν. ὁ δὲ νεάζων κωμικώτερον. τὸ δὲ.* infra tamen segm. huius libri XX. *τὸ νεάζειν* inter *δόκιμα* recensetur. IUNG.

νεολαία] C. V. *νεολέα* male. *εἶτα ἀνὴρ τὴν μ. η. ε.* KUEHN.

νεολαία] MS. *νεολία.* et deest mox partic. *ὁ.* IUNG.

τὴν ἐκ καταλόγου] *τῶν ἐκ καταλόγου,* ita C. uterque iterum. KUEHN.

τὴν ἐκ καταλόγου] MS. *τῶν ἐκ κ.* Bene. infra VIII, 115. *τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου.* IUNG.

ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικ.] C. A. *ἐκ τῆς ἀμάχου, ἀπολέμου, ἀστρατεύτου υ. τ. κατάλογον υ. τ. ε. ἔτη γεγονὼς, qui est aetatis ad bellum ineptae, a bellis exemptae, immunis a militia, militarem catalogum supergressus:* haec omnia pertinent ad senes, qui aetatis habent veniam post peracta solita stipendia. Recenset enim Auctor hac sectione iuventutem, aetatem iustam et statam, quae bellis idonea est, et denique senectutem non amplius belli laboribus obnoxiam. *Interpr.* hic in alia omnia abiit. KUEHN.

ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικ.] *ἐκ τῆς, ἐκ τῆς* bis desunt in MS. de his et Comm. avi cap. 56. IUNG.

ἀμάχου ἐκ τῆς ἀπολ.] P. V. *ἀμάχου ἀπολέμου ἀστρατεύτου.* SEB.

12.

περὶ μεσήλικων] Non est in C. A. KUEHN.

δημηγόρου] *ἔχων* abest a C. A. Oratores ad populum Atheniensem provectioris aetatis et 50. annorum erant: si iunior ante senes suggestum conscendisset orandi gratia, a concione acclamabatur interdum: *καταβάντων·* id quod *Pla-*

toni etiam accidit, qui viginti tres annos natus dicitur prodiisse in tribunal ad defendendum *Socratem*. vid. *Laërt.* in *Vita* eius. KUEHN.

δημηγόρου ἡλικίαν] Sic sane MS. nescio tamen quomodo mihi incidebat et *δημηγόρον* posse legi. nec tamen si quid mihi aptius videtur, statim aptius fore scio: ita mihi conscius nullius sum eruditionis in huiusce linguae reconditis et rarioribus. quid tamen? narrant et sapientiores interdum sua somnia. IUNG.

ὑποπόλιος] C. V. *ὑποπόλιος ὡς Δημοσθένης μεσοπόλιος, μεσῆλιξ·* scribitur autem et *μεσαιπόλιος* et *μεσυπόλιος*. vid. *Phavor.* in *κυνάμυια*. KUEHN.

ὑποπόλιος] MS. auctius, *ὑποπόλιος, ὡς Δημοσθένης, μεσοπόλιος, μεσῆλιξ, π.* IUNG.

πολιοκρόταφος, ὠμογ.] Vid. *Galenum* lib. V. *ὑγιεινῶν* in fine. KUEHN.

πρεσβεῖα] P. V. et A. *πρεσβεῖα τὰ τοῖς πρεσβύταις γέρα διδόμενα.* Etiam P. R. *πρεσβύταις*, sed caetera ut editi. SEBERUS.

πρεσβεῖα] C. V. *πρεσβεῖα τὰ τοῖς πρεσβύταις γέρα διδόμενα.* C. A. mutat etiam *πρεσβυτέροις* in *πρεσβύταις*. vid. *Hesych.* in *Πρεσβήϊον* et *Phavor.* in *καλλιστεῖον*. KUEHN.

γέρα, τὰ τοῖς πρεσβ. διδ.] Ita et hoc ordine in MS. *τὰ τοῖς πρεσβύταις γέρα διδόμενα.* IUNG.

καὶ τὸ κατὰ πρ.] Haec usque ad *πρεσβύτερον* absunt a C. A. KUEHN.

καὶ τὸ κατὰ πρ.] *καὶ τὸ κατὰ* etc. *πρεσβύτερον* desunt in MS. IUNG.

πρέσβιν] *Sylb.* *πρέσβυν.* SEB.

πρέσβιν] Scripsit *H. Steph.* in ora codicis sui pro *πρέσβιν, πρέσβυν.* vulgatum tamen placuisse video et avo meo, qui in Comm. cap. 57. *Sed et πρέσβις, aetatis honorem notat, ut Νόμων θ'. κατὰ πρέσβιν ἱζέσθω.* quod certe et *H. Steph.* etiam videtur in thesauro suo adprobasse. IUNG.

Πλάτωνι] Ut in Sympos. sicut indicavit *Budaeus*. Sed vel valde fallor, vel locus hic est, quem *Pollux* respexit, *Νόμων* 4. *τῷ δὲ μὴ παραλείπειν μνήμην ἐνδελεχῆ παρεχόμενον, τούτῳ μάλιστ' ἀεὶ πρεσβεύειν, δαπάνης τε τῆς διδομένης ὑπὸ τύχης τὸ μέτριον τοῖς κεκμηκόσι νέμοντα.* de parentationibus, et honore parentibus defunctis saepius repetendo. Potest tamen et hic non minus verisimiliter putari, in Symposio, ubi *Eryximachus* medicus in laudem Amoris verba facit:

πᾶσα γὰρ ἡ ἀσέβεια φιλεῖ γίγνεσθαι, ἐὰν μήτις τῷ κοσμίῳ ἔρωτι χαρίζηται, μηδὲ τιμᾷ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύῃ ἐν παντὶ ἔργῳ, etc. e quo dialogo et alterum, *οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον*, quod apud *Pollucem* sequitur, esse. Sic enim *Plato* fere extremo dialogo: *ἐμοὶ μὲν γὰρ*, ait *Alcibiades*, *οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον, τοῦ ὡς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι.* IUNG.

οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον] *Herod.* lib. V. fol. 195. *τὰ γὰρ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο, ἢ τὰ τῶν ἀδρῶν.* *Cicero* similiter *Attic.* 15, 2. *id quidem sic susceptum est mihi, ut nihil sim habiturus antiquius.* Et 12, 19. *me quidem id multo magis movet, quod mihi est et sanctius et antiquius.* 7, 3. *ne dubitaris, quin quod honestius, id mihi futurum sit antiquius.* SEBERUS.

13.

περὶ γερόντων] Titulus *περὶ γερόντων* non est in C. A. KUEHN.

πρόγηρος] C. V. *προγήρως.* *Phavor.* in *γέρων* locum ita exhibet: *γέρων, πρόγηρος, γηραιὸς, ἐσχατόγηρως, ὡς Θουκυδίδης, βαθύγηρως* etc. nec C. A. habet *ὡς Θουκυδίδης καὶ Ἀντιφῶν.* KUEHN.

πρόγηρος] MS. *πρόγηρως.* et eodem modo scriptum invenias in Comm. avi c. 55. inde verbum *προγηράω*, quod ni fallor apud *Lucianum* in Tim. mis. me legisse memini. Dein in MS. desunt ista, *ὡς Θουκ. καὶ Ἀντ.* Sed nec *πρόγηρος* damno. Sic enim et *σύγγηρος* adferunt. Apud *Lucian.* *διαλ. νεκρ.* etiam *ὑπέργηρος*, si bene memini, legitur, sicut et *ὑπέργηρως* ibid. *Antipho* in tetralogia *φόνου ἀκουσίου* Orat. II. extrema: *ἐμοῦ δὲ τοῦ γηραιοῦ καὶ τοῦ ἀθλίου* etc. *γεροντικὰ λουτρὰ θερμὰ* habes apud *Platonem* lib. VI. Legum. IUNG.

γηραιὸς] *Thucydid.* lib. VI. *ξυγγρ.* *Πεισιστράτου γὰρ γηραιοῦ τελευτήσαντος ἐν τῇ τυραννίδι.* IUNG.

αὐτῶν] C. A. *αὐτοῦ.* *Phavor.* *αὐτῶν*, quod melius. KUEHN.

γεροντικὰ λουτρὰ] *Plato* lib. VI. L. L. *γυμνάσια χρὴ κατασκευάζειν τοὺς νέους αὐτοῖς τε καὶ τοῖς γέρουσι γεροντικὰ λουτρὰ (θερμὰ) παρέχοντες.* KUEHN.

γερονταία παλ.] Desunt haec in C. V. KUEHN.

γεροντιαία παλ.] *γεροντ. παλ.* MS. non habet. IUNG.

γερόντειαι παλ.] *Phavor.* *γερόντιαι.* C. V. *γεροντεῖαι παλαῖστραι.* C. A. plane non habet *γεροντιαία παλαίστρα*; deinde *τὸ γέροντας* etc. KUEHN.

γερόντειαι παλ.] In MS. est: *καὶ γερόντειαι παλ.* IUNG.

Ἀριστοφάνει] Pro Ἀριστοφάνει *Falckenburgius* habet Ἀντιφάνει.

γεραιτέρους ὁ Ξενοφ.] I. *Cyrop.* et alibi, ut indicat *H. Steph.* in vocabulis *Xenophontis* mere poëticis vel poësi convenientioribus. IUNG.

Πλάτων] *Platonis* locus non longe ab initio *Euthydemi* est, ubi ait *Socrates* quod se ad Connum citharoedum in senecta itantem discendi causa derideant pueri: καὶ τὸν Κόνον καλοῦσι γεροντοδιδασκαλίον. IUNG.

γεροντοδιδάσκαλον] C. V. γεροντοδιδασκαλίον· innuitur *Connus*, quem *Plato* hoc nomine appellatum dicit a pueris, quod doceret citharistriam artem iam senio confectum *Socratem*. KUEHN.

προσήκει] MS. προσήκοι. IUNG.

γηροτροφεῖν] In C. A. sequitur γηρονομεῖν γ. καὶ γηροτρόφοι. Ὑπερίδης δὲ καὶ γ. εἶπε. Ξενοφῶν δέ. KUEHN.

γηροτροφεῖσθαι] Deest γηροτροφεῖσθαι in MS. IUNG.

14.

καὶ γηροτρόφοι] MS. καὶ γηροτρ. et deest ἐγγηρ. IUNG.

ἐγγηράναι] Loco horum ἐγγ. καὶ καταγ. MS. τὰ ὅμοια. IUNGERM.

εἴρηκε] Desunt in MS. εἴρηκε. καὶ Ἀ. γ. ε. IUNG.

Ξενοφῶν] *Xenophontis* haec refert hinc *H. Steph.* in Thesauro sub ἀγήραος, quod apud *Pollucem* hic ἀγήραον scriptum habetur in prioribus editionibus: verum MS. habet ἀγήρατον, quod vocabulum aliquoties apud *Xenoph.* occurrat. IUNG.

ἀγήρατον] *Phavor.* in voce γηροτροφεῖν legit ἀγήραον. KUEHN.

Ὑπερίδης δὲ, τὸν ἀγ.] C. A. non habet Ὑπερίδης δ. τ. α. χ. KUEHN.

Ὑπερίδης δὲ, τὸν ἀγ.] Desunt in MS. Ὑπερ. δ. τ. α. χ. IUNG. Hyperides apud Stobaeum in Ἐπιταφίῳ· τὴν εὐδοξίαν ἀγήρατον. Respexit autem Sophoclis Antigon. v. 620. ἀγήρως χρόνῳ δυνάστας. TOUP.

ἀγήρω] C. V. τὴν ἀγήρων. C. A. τὴν α. sc. δόξαν. C. A. statim subiicit: καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ ὡς Εὐριπίδης τὴν ἀγήρω τιμὴν, (in margine vero est τὴν ἀγήρω ἀρετὴν) ἐρεῖς δὲ etc. KUEHN.

ἀγήρω] In *Sophocleis* MS. habet τὴν ἀγήρων, quod videtur contra quorundam traditionem, qui ἄνευ τοῦ ν θηλυ-

κόν φασιν εἶναι, ut est apud *Suid.* in ἀγήρω. Ceterum MS. tres fere versus hic omittit: sic enim habet statim post iam dicta τὴν ἀγήρων, καὶ ἄλλοι πολλοί. ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν etc. IUNGERM.

Πλάτων] *Platonis* locum puto hunc esse in Politico: διότι δὴ καὶ τότ' ἤδη θεὸς ὁ κοσμήσας αὐτὸν etc. ἀθάνατον αὐτὸν (κόσμον) καὶ ἀγήρω ἀπεργάζεται. Alias et ἀγήρων apud *Platonem* est in *Timaeo* etiam de mundo, ἓν ὅλον ἐξ ἁπάντων τέλεον καὶ ἀγήρων καὶ ἄνοσον αὐτὸν (κόσμον) ἐτεκτήνατο. et paulo ante dixerat in neutro περὶ τοῦ ὅλου ἵνα ζῶον τέλεον etc. ἓν etc. ἔτι δὲ, ἵνα ἀγήρων καὶ ἄνοσον ᾖ. IUNG.

ἀγήρων ἀρετὴν] P. R. ἀγήρων τροφήν. SEB.

τιμὰς] MS. τινὰς, pro τιμ. Sed male. Locus est in extrema oratione *Demosthenis*, quae inscribitur Ἐπιτάφιος λόγος, si modo γνήσιος, ut *Harpocration* dubitat, verba ibi sunt: σεμνὸν δέ γε ἀγήρως τιμὰς καὶ μνήμην ἀρετῆς δημοσίᾳ κτησαμένους ἐπιδεῖν, καὶ θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἠξιωμένους ἀθανάτων. ubi et paulo ante habes εὔκλειαν ἀγήρων. *Pericles* in concione funebri apud *Thucyd.* lib. II. κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον. Et neutrum ibid. in eadem: τὸ γὰρ φιλότιμον, ἀγήρων μόνον. IUNG.

15.

μακρόβιος] C. A. καὶ μακροχρόνιος εἶτα, ἐπὶ γήρως οὐδῷ, ἐπὶ δυσμῶν βίου. C. V. ἐπίγήρως ὀδῷ· male. *Herodot. Euterpe*: ἐς πτωχίην ἀπῖκται ἐπὶ γήραος οὐδῷ, *in limine senectutis.* KUEHN.

μακροβίοτος] Deest μακροβίοτος in MS. et Πλάτων γὰρ cum sequentibus usque ad ἐπὶ γήρως ubi pro ἐπὶ γήρ. habet, εἶτα ἐπὶ γήρως ὀδῷ, ἐ. IUNG.

μακροχρόνιος] MSS. μακροχρόνιος. εἶτα ἐπὶ γήρως οὐδῷ. *Iliad.* ω, 487.

ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.

Semel autem hic moneo, in MSS. plurimum abesse nomina autorum, qui in editis libris laudantur. SEB.

ἐπὶ δυσμαῖς] *Plato* lib. VI. Legum: ἡμεῖς δ' ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου. IUNG.

ὑποφέρεσθαι] C. V. ὑποφαίρεσθαι et infra segm. seq. συγκέχυσθαι. KUEHN.

ὑποφέρεσθαι] MS. ὡς ὑποφαίρεσθαι τ. IUNG.

εἰς ἀσάφειαν] Abest a C. A. KUEHN.

παράφορον] C. V. π^α^ράφρον, male; *vox absona, quae sibi non amplius constat,* indigitatur. KUEHN.

ἀκρατὴν] Sic editi omnes. Sed MSS. *ἀκρατεῖς* scil. *χεῖρε*, sicut mox *παραφόρους πόδε*. nec *ἀκρατὴν*, sed *ἀκρατῆ* dicendum. Seberus.

ἀκρατὴν] C. V. *ἀκρατεῖς*. C. A. *ἀκρατεῖν*, ut nec se ipsum nec pedes manusve prae senio in potestate habeat. tum *εἶναι* abesse vel in *ἑαυτοῦ* mutari debet. Kuehn.

ἀκρατὴν] MS. *τὼ χ. ὡς ἀκρατεῖς ε.* optime. Ante quam hoc vidi, putabam emendandum *ἀκρατῆ*, sicut et post inveni in Comm. avi c. 69. firmare potest et ipse *Pollux* infra segm. huius libri 154. Iung.

ἀκρατὴν] *Falckenburgius ὡς ἀκρατεῖς εἶναι*. quod vulgato certe praestat. *ἀκρατῆ* vero in textum ex correctione Clar. *Kuehnii* recepimus.

τὼ πόδε] In C. A. sequitur *ὑπολισθαίνειν καὶ σφαλεροὺς α. ἕπεται δ' αὐτοῖς*. Kuehn.

τὼ πόδε] MS. *τῶ*. Iung.

ὡς ὑπολισθ.] P. V. *ὑπολισθαίνειν, καὶ εἶναι σφ.* Seb.

ὡς ὑπολισθ.] Deest *ὡς* semel atque iterum in MS. deest et *παραφ. ου*. Iung.

16.

στασίμους, οὐκ εὐστ.] *στασ. ου. ε. ἀπαγεῖς* in MS. quoque desunt. Haec ut et Comica cavilla exponunt et Comm. avi cap. 69. Iung.

κωμικὰ σκώμματα] *H. Steph.* hic addidit in ora *βεκκεσέληνος*. credo quod et hoc minime praetereundum a *Polluce* putabat, ut patet ex eius adpend. de dial. Attica cap. 16. tm. 3. ubi tam addi quaedam (ut *σοροδαίμων, βεκκεσέληνος*) posse hic, quam detrahi debere, ut comicis minime peculiaria, ait. Iung.

πρεσβύτερος κρόνου] Inter adagia habetur: *antiquior quam Chaos et Saturnus*. Seb.

Desipiens, clam.] Delirans, cl. vide *Schol. Aristoph.* fol. 195. ad *μεμακκοακότα*. Seb.

μακκοῶν] De hoc verbo vid. *H. Steph.* eadem adpendice cap. 16. tm. 4. Iung.

παροβοῶν] Abest a C. V. nec videtur aliud esse, quam corruptela ex sequenti *παρανοῶν*. *Interpr.* reddit, *clamosus*; malim, *succlamans*, *acclamans* qui viribus defectus nil affert ad praelia praeter clamorem eumque non magnum. Kuehn.

παραβοῶν] A MS. abest, et bene. Suspicatus est et idem eruditiss. *Stephan.* qui crucem huic voculae in suo

codice fixit, et in append. de dial. Att. cap. 16. tm. 3. ait παραβοῶν, *nisi mendosum est hoc, et librarius, quum pro sequente* παρανοῶν *id scripsisset, oblitus fuit expungere.* Ceterum in MS. hic etiam desunt παραγεγηρακώς, παραφ. ἐξ. ὑπὸ παραλ. ν. ἡλικίας. Et illud quidem vulgatum ὑπόγηρως hic locum non habere, vidit avus meus, apud quem in Comm. c. 69. legitur, quum haec ex *Polluce* adfert, ἐξεστηκὼς ὑπὸ γήρως. Etiam *H. Steph.* dicto tm. 3, haec *Pollucis* verba proponens habet, ἐξεστηκὼς, παράγηρως, παρακεκινηκὼς etc. nescio an Codicem aliquem veterem sequutus. Avus vero meus pro παρακεκινηκὼς habet παρακεκινημένος. Ceterum utrumque suos auctores habere, ipsum non latuit. Iungerm.

ἐξεστηκὼς, ὑπόγ.] *Camer.* ἐξεστηκὼς ὑπὸ γήρως, παρακεκινημένος ὑφ' ἡλ. Seb.

παρακεκινηκὼς] *Emotae mentis.* at C. A. non habet παρανοῶν usque ad ἡλικίας. παραλλάττων, idem est quod παρακεκινηκὼς, quod παραπαίων, quod παρακόπτων. vid. *Phavor.* in ὠμογέρων. ὑπόγηρως dividendum *in* ὑπὸ γήρως *delirans ob senium.* Kuehn.

κορώνας] MS. κόρωνας. Convenit his adiectivum τρικόρωνος. *Steph.* eod. tm. 3. Iung.

ἰσῆλιξ] *Falckenburgius* ἰσήλιξ.

17.

τοῦ παιδαρίου] MS. τοῦ παιδάριον. desunt dein: καὶ γ. τ. κ. α. θ. τ. κ. ἀῤῥ. Iung.

καὶ γὰρ τοῦτο] Haec et seq. usque ad ἀῤῥένων non sunt in C. A. et sane videntur superflua, quia idem docent, quod praecedens versiculus. Kuehn.

τὸ δὲ κοράσ. etc.] *Phrynichus Eclog.* Att. κόριον ἢ κορίδιον, ἢ κορίσκη λέγουσιν, τὸ δὲ κοράσιον, παράλογον. Suspicatur itaque *Nunnes.* ibi in suis Notis, ne locus *Pollucis* nostri hic mendosus sit, κορίδιον verbum εὐτελὲς, id est, *abiectum* esse dicentis, etc. κορίσκιον autem forte a κορίσκη autumat *Nunnesius.* Iung.

κορίδιον] *Phrynichus* tamen: κόριον, ἢ κορίδιον, ἢ κορίσκη λέγουσι. τὸ δὲ κοράσιον παράλογον· quo nomine *Nunnesio* hic locus suspectus. Vid. autem ibid. et not. D. H. quantum ad κοράσιον. Seb.

κορίκιον] Abest a C. A. idque recte. Kuehn.

κορικὸν ἐρεῖς τὸ] MS. δὲ κορικὸν ἐρεῖς τ. Iung.

νέας μὲν ἀμφήλικας] MS. νέας, ἀφήλικας λέγει, verba ipsa *Phrynichi* λείπει. ἀφήλικας vero et *Nunnes.* hic apud

Pollucem adgnoscit, quem vid. Notis ad *Phrynich.* in ἀφῆλιξ. Iungerm.

ἀμφήλικας] In C. A. μ punctis notatum. C. V. ἀφή-λικας et hic et in sequentibus. Kuehn.

ἦσαν δὲ] C. A. non habet hoc testimonium nec *Cratini.* Kuehn.

τὴν γεραιτέραν, ἀμφηλικ.] MS. τὴν φερεστέραν, ἀφηλικε-στάτην. desunt dein: ὡς καὶ Κρ. ἀμφ. γ. Comm. avi c. 71. etiam ubi haec refert, ἀφηλικεστάτην habent, et ἀφήλικα in *Cratini* verbis. Ceterum ut et ego quid arguter, si aliquid genuini in φερεστάτην, forte legendum, προφερεστάτην, de quo *Poll.* supra segm. huius libri 10. *Hesych.* Ἀφηλικεστέ-ραν, νεωτέραν. Iung.

παρθένος, ὡραία] Sine distinctione C. A. Kuehn.

ὡραία γάμου] *Aen.* 7, 53.

iam matura viro, iam plenis nubilis annis.

Ovid. Metam. 14, 335.

haec ubi nubilibus primum maturuit annis.

Statius Achill. 1, 291.

expleto teneri iam fine pudoris
virginitas matura toris, annique tumentes.

Claud. de raptu Pros. 1, 131.

iam vicina toro plenis adoleverat annis
virginitas. — Seb.

18.

Ἀριστοφάνης γὰρ] C. A. ita: Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη τὰς ἀκμαζούσας κυαμίζειν πρὸς ἄνδρας etc. κυαμίζειν, *fabaceas esse, quae ad viros iam avolare poterint.*

quae tumida quaerunt iam virginitate iugari.

Kuehn.

Ἀριστοφάνης γὰρ] MS. δὲ, pro γὰρ bene. Iung.

κυαμίζειν ἔφη etc.] MSS. κυαμ. ἔφη τὰς ἀκμ. Seb.

κυαμίζειν ἔφη etc.] MS. hoc ordine κυαμ. ἔφη τὰς ἀκμ. verba poëtae desunt. Iung.

ἤγουν] Particula ἤγουν deest in MS. Iung. ἄλλαι δὲ κ. αὐτῶν, τοιγαροῦν | πρὸς ἄνδρος εἰσὶν ἐκπ. σχεδόν. *aliae autem sunt iam grandiusculae, atque ideo fere maturae viris.* Toup.

ἐκπετήσιμοι] Quasi *exciduas* dicas, ut avus meus in Comm. cap. 71. Iung.

κυδρουμένη] *Exultabunda, gestiens.* a C. A. et hoc et sequentia absunt usque ad ἀκμάζουσα. κυδρουμένη deest etiam a C. V. Kuehn.

κυδρουμένη] In MS. desunt *κυδρ. α. μ. ν. ἀκμ.* Iung.

ἀμφηβηκυῖα] C. A. *ἀμφηβηκυῖα*, (*exoleta*) *π. π. γ. ρ. γεραιτέρα*. C. V. *γεραιταίρα*. Kuehn.

ἀμφηβηκυῖα] MS. *ἀφηβηκυῖα*. Nec aliter certe scribendum, habent ita et Comm. avi cap. 71. *παρηβηκυῖα* deest in MS. Iung.

καὶ ὡς Ἰσαῖος] Desunt in MS. *καὶ ὡς Ἰσ.* dein habet idem *γεραιταίρα*. Iung.

γραῖα] MS. auctius *γραία, πρεσβῦτις. καὶ ὡς Θ. ὁ κ. πρ.* Iung.

πρεσβῦτις] Per *η* scribit C. A. pro *οἰνοκάχλη* habet *οἰνομάχλη. vinosa, vini appetens.* Kuehn.

κοχώνη] *Hesychio* est, *os sacrum* quod vocant; sed quid hoc ad bibacem mulierem? quid si *καὶ χώνη* legamus i. e. *infundibulum? Aelian.* V. H. lib. II. cap. 41. *καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος, οὗτός τοι, καὶ χώνη ἐπεκαλεῖτο, ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χώνην, ἀδιαλείπτως ἐχώρει τὸν εἰσχεόμενον οἶνον.* Kuehn.

κοχώνη] *Quasi cotula*, aiunt Comm. avi c. 71. ubi haec exponuntur. Si proferre licet quid ego suspicor, ita est; *κοχώνην* forte ab aversa parte subturpicule a lascivis Comicis appellatum, tales enim hercle *κοχῶναι* infra segm. huius libri 183. non secus ac in voce *anus*, quod fere in contemptum etiam profertur, gemina significatio apud Latinos est. Iung.

ἀρσενικοῖς] *Falckenburgius* pro *ἀρσενικοῖς* habet *γεγηρακόσι*, quod propius ad sensum Auctoris Nostri accedit. quamvis et vulgatum satis bonum sit.

βαθύγηρως] Non agnoscit C. A. Kuehn.

βαθύγηρως] Deest *βαθύγηρως* in MS. Iung.

19.

ἐσχηματισμένων] C. A. *καὶ σχηματισμένων*. Kuehn.

ἐπὶ τῶν κυουσῶν γὰρ] Hoc ordine MS. *ἐπὶ γὰρ τῶν κυουσῶν καὶ.* Iung.

ἔταξεν] Sequitur statim in C. A. omissis interiectis, *κυεῖσθαι, γεννᾶσθαι τ. ἱερεῖς δὲ* pag. sequent. Kuehn.

ἔταξεν] In MS. sequentia desunt, *εἰπὼν ἐν Θε. κ. τίκτουσα.* Locus *Platonis* paulo longius ab initio *Theaeteti* est: *οἶσθα γάρ που ὅτι οὐδεμία αὐτῶν ἔτι αὐτὴ κυισκομένη τε καὶ τίκτουσα ἄλλας μαιεύεται, ἀλλ᾽ αἱ ἤδη ἀδύνατοι τίκτειν.* Apud *Pollucem* itaque ita forte restituendus contextus mutilus: *κυϊσκομένη τε καὶ τίκτουσα. κυεῖσθαι* etc. Iung.

εἰς ἐφήβους τελ.] Desunt in MS. *εἰς ἐφ. τέλ. π.* etc. cum quatuor lineis seqq. IUNG.

παίδειον μάθημα] Apud *Platon.* est *Νόμων ε.* ut indicant Comm. avi cap. 45. extremo libro: *πρός τε γὰρ οἰκονομίαν καὶ πρὸς πολιτείαν, καὶ πρὸς τὰς τέχνας πάσας, ἓν οὐδὲν οὕτω δύναμιν ἔχει παίδειον μάθημα μεγάλην, ὡς ἡ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς διατριβή.* IUNG.

20.

παιγνιώδη] *τὸ παιγνιῶδες* in *Hellen.* II. et *τὸ παιγνιωδέστερον* in *Sympos.* SYLBURG.

παιγνιώδη] Hic *H. Steph.* adscripsit: *τὸ παιγνιῶδες in Hellen. lib. II. p.* 276. et *τὸ παιγνιωδέστερον in Sympos.* pag. 512. IUNG.

παιδαγωγία] Etiam simpliciter pro institutione extremo *Timaeo Platonis*: *τὸ δὲ δὴ παιδαγωγῆσον αὐτὸ, μᾶλλόν που καὶ πρότερον παρασκευαστέον εἰς δύναμιν ὅτι κάλλιστον καὶ ἄριστον εἰς τὴν παιδαγωγίαν εἶναι.* IUNG.

ἡβάσκειν] In *Gloss. gallulo ἡβάσκω.* KUEHN.

ἡβάσκειν] Deest *καὶ* ante *ἡβ.* in MS. KUEHN.

ἐξαλλάττειν] C. A. *ἐξαλλάττεσθαι, νεανιεύεσθαι. Ξενοφῶν δὲ καὶ νεανισκεύεσθαι ε.* (quod ultimum habet et C. V.) *ἀφ' οὗ καὶ τὸ νεανιευόμενον, iuveniliter se iactare, facere, quae praecedunt,* ita l. Dein C. A. habet: *Ἀριστοφάνης δὲ τὸ τολμᾶν οὕτως ἀφ' οὗ* etc. *ἀνδρίζεσθαι, ἀνδροῦσθαι καὶ ἀνδριζόμενοι, ὅθεν ἀνδρίως εἶτα παρηβᾶν α. λευκαίνεσθαι τ. τ. γηρᾶν καὶ τἄλλα ἀπὸ* etc. KUEHN.

ἀκμάζειν] Desunt in MS. *ἀκμ. σφ. νεάζειν.* IUNG.

Ξενοφῶν etc.] MS. *Ξ. δ. κ. νεανισκεύεσθαι*: recte. Suboluit et eruditissimus *H. Steph.* hanc mendam. In appendice enim de ling. Att. cap. 16. tm. 3. ubi de *Xenophontis* vocabulis disserit, quae ut insolentiora noster adfert, sic habet, *νεανιτεύεσθαι* (*si modo ita scribendum est, non νεανιεύεσθαι, aut νεανισκεύεσθαι, ut legitur Paed.* lib. I.) recte, inquam, alterum, firmante MS. nam *νεανιεύεσθαι* iam praecesserat praeced. versu. Omisit et illud *νεανιτεύεσθαι* avus meus Comm. cap. 51. ubi haec tractat, sine dubio quia suspectum haberet. Verba *Xenophontis*, si quis requirat, sunt: *οἳ δ' ἂν παιδευθῶσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις, ἔξεστιν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφήβοις νεανισκεύεσθαι· τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν οὕτως, οὐκ ἔξεστιν.* IUNG.

νεανιτεύεσθαι] Bene etiam *Falckenburgius νεανισκεύεσθαι* habet.

νεανιεύεσθαι] *Adolescentiari* in *Glossis*. KUEHN.

νεανιεύεσθαι] MS. caret *νεανιεύεσθαι*. IUNG.

τολμᾶν ἔφη] MS. habet: *τολ. οὕτως ἔφη*. ibidem deest *Λυσίας*. IUNG.

δὲ Ἀριστοφάνης] In MS. particula *δὲ*, ut *Ἀριστοφ*. deest. IUNG.

εἶπεν] Deest *εἶπεν*. et *Ὑπερίδης* in MS. IUNG.

ὅθεν] Deest *ὅθεν* in MS. Et loco horum, *ἀνδρικῶς, ὡς* etc. *καταλόγῳ*, est tantum: *τὰ ὅμοια*. Sed *ἀνδρικῶς*, ut *Plato*, ait noster, ut in Phaedone: *ἀνδρικῶς*, ait *Socrates* ad quendam, *ἀπεμνημόνευκας ἀνδρείως* vero, ut non longe ab initio lib. V. Legum: *ὡς ἀνδρείως καὶ παρακεκινδυνευμένως ἐν τῷ νῦν ἡ πόλις ἡμῖν ἔσται κατῳκισμένη*. Sed alibi, ut *Phaedro*: *καὶ μάλ' ἀνδρικῶς*. (sc. *ἐλεγέτην*) *Euthydemo*: *ὁ Εὐθύδημος ἅμα ἀνδρείως καὶ θαῤῥαλέως* etc. *ἔφη*. Et statim: *θάῤῥει καὶ ἀπόκριναι ἀνδρείως*. et infinitis locis. unicum saltem adhuc addo e *Charmide*: *πάντα ταῦτα συλλογισάμενος, εἰπὲ εὖ καὶ ἀνδρείως τί σοι φαίνεται εἶναι· καὶ ὅς ἐπισχὼν, καὶ πάνυ ἀνδρικῶς πρὸς ἑαυτὸν κατασκεψάμενος*, etc. *Menexeno* non longe a fine: *καὶ φέροντες μὲν ἀνδρείως τὰς συμφορὰς, δόξουσι τῷ ὄντι ἀνδρείων πατέρες εἶναι, καὶ αὐτοὶ δὲ τοιοῦτοι*. de parentibus eorum qui bello occubuerunt. IUNG.

21.

εἰς γῆρας προχ.] Desunt, *εἰς γ. προχ.* in MS. IUNG.

πολιοῦσθαι] Deest in MS. *πολιοῦσθαι*, et *γηράσκειν*, sed hoc alterum in ora quis ibi addidit. IUNG.

ἀσθενεῖν] *ἀσθενεῖν* etc. *παραφρονεῖν*. haec cum interiectis omnibus desunt in MS. IUNG.

ὑπονοστεῖν] Illud *ὑπονοστεῖν*, videtur mihi non male interpretari posse illis *Taciti* verbis, *aetatem suam vergere*. IUNGERM.

αὐτῷ] *Camerar*. 282, 40. *ἀκρατὴς ἑαυτοῦ καὶ πραγμάτων*. ubi gener eiusdem *Esromus Rudingerus* ad sui exemplaris oram notavit: *ἀκράτωρ τῆς διανοίας*, ex *Alcidamante*, ut opinor, *Arist*. Rhet. III. cap. 3. Quanquam ibi nonnulli *ἀκράτῳ τῆς διανοίας ὀργῇ τεθηγμένον*. SEB.

παρηωρεῖσθαι] *Membra habere flaccescentia*, *emarcida*, *fluxa* et *pendula*. KUEHN.

παρανθεῖν] *Falckenburgius παρανοεῖν*, quod minime reiiculum videtur, cum et sequentia huic lectioni faveant.

καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀπὸ] P. R. *καὶ τἄλλα ἀπὸ*. SEB.

22.

περὶ τῶν μερ.] P. V. *περὶ τριχῶν.* SEB.

περὶ τῶν μερ.] Titulus ille non comparet in C. A. KUEHN.

κόμη] De coma vocabulorumque eo spectantium multiplice supellectile et significatione extat comment. *Hadr. Iunii* in tomo IV. Thesauri Critici. SEB.

χρηστέον etc.] *χρηστέον* etc. *ποιητικόν.* haec cum interiectis a C. A. absunt. KUEHN.

χρηστέον etc.] Desunt, *χρηστ. γ. τ. ο. κ. π.* in MS. IUNGERM.

φόβαι, ἔθειραι, σμήριγγες, et ἕλικες carmini conu.] *φόβαι, παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας,* eo quod terribiles sint comati. Unde et Laconum receptus mos fuit, ne tonderentur unquam. comam enim pulcram ornatos et venustos, deformem vero terribiles reddere. *Ἔθειραι* vero ab *ἐθείρειν* dictae sunt: quod comam nutrire, et comere significat. *Σμήριγγες* autem quasi divisae aut discretae vocantur, per pleonasmum ipsius *σ. παρὰ τὸ μείρω,* i. divido. In partes enim multas et tenues coma divisa est. Sed *ἕλικες* proprie capilli crispi sunt: *ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω* i. verto, volvo, vel torqueo: unde et fumi circumvolutiones *ἕλικες* nominantur. GUALTH.

σμήριγγες] P. R. *μήριγγες.* Utraque forma reperitur. SEBERUS.

σμήριγγες] MS. *σμίριγγες καὶ ἔλιγγες.* nominat quidem et infra *ἔλιγγας* noster segm. huius libri 67. (ubi tamen longe aliter MS.) Sed de oculis. de aliis quibusdam hic etiam *H. Iunius* videri potest de Coma cap. 1. IUNG.

ἕλικες] C. A. *ἥλικες.* C. V. *ἔλιγγες.* KUEHN.

προσήκουσι] MSS. *προσήκ. εἶτα ἐρεῖς εὔθρ.* SEB.

προσήκουσι] MS. *προσήκουσιν. εἶτα ἐρεῖς εὔθριξ, ἄτριχος* (sic enim MS. pro *εὔτρ.*) *καλ.* IUNG.

γίνεται δ' ἀπ' ἀ. ὀ.] Pro his habet C. A. *εἶτα ἐρεῖς εὔθριξ, τετανόθριξ οὐλακάρηνος καὶ οὐλότριχες* etc. KUEHN.

εὐθύθριξ] Desunt *εὐθ. κ. α. ο. ἄν.* in MS. IUNG.

23.

τετανόθριξ] Qui non tantum promissam, verum etiam simplicem rectamque caesariem habet, cui opponitur *οὐλόθριξ,* crispo capillo praeditus. vid. *Herod. Polymn.* ubi ait, Aethiopes Orientales *ἰθύτριχες,* Lybici *οὐλότατον τρίχωμα ἔχοντες,* vel ut *Aristot.* lib. V. de G. A. cap. 5. *οὐλότριχες*

conf. et *Sextum Empiric.* adversus *Mathem.* pag. 125, 126. mox C. V. οὐλοκάρανος. KUEHN.

οὐλόθριξ] Deest in MS. et dein pro οὐλοκ. MS. habet οὐλοκάρανος. IUNG.

οὐλότριχος] MSS. οὐλότριχες. *Herod.* Eut. f. 80. de Colchis μελάγχροές εἰσι καὶ οὐλότριχες. SEB.

οὐλότριχος] C. V. οὐλότριχες. KUEHN.

οὐλότριχος] MS. οὐλότριχες, recte. Sic enim *Herodotus* in secunda Musa de Colchis: μελάγχροές εἰσι καὶ οὐλότριχες. IUNG.

εἴρηκεν] Post εἴρηκεν *Falckenburgius* ita habet: ἐν γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς λόγοις οὐχ εὗρον ὄνομα δηλοῦν τοιοῦτο, εἰ μὴ χωρὶς τὶς λύσας εἴποι οὐλὰς τρίχας.

οὔλας] C. V. οὖλος. quae sequuntur ab οὐλοκόμος usque ad ὀνόματα desunt in C. A. KUEHN.

οὔλας] MS. οὖλος λέγουσιν τ. *H. Steph.* videtur hic agnovisse οὐλάς. Sic enim append. de ling. Att. c. 16. tm. 4. *οὐλὰς τρίχας dicunt Attici.* Ceterum non invenio sic scriptum alibi. IUNG.

οὐλοκόμος] Et cetera huius primae sectionis non sunt in MS. Mi Lector, meros tibi narramus defectus; sed qui faceremus, decurtato ita MS. Quod ipsum nunquam tacuimus, ne quis aliquid aliter scriptum ibi suspicaretur in iis quae plane non scripta ibi. Ceterum ad illud οὐλοκόμος hic *H. Steph.* in ora, *dicitur et οὐλοκόμας.* IUNG.

οὐλοκίκιννα] Pro οὐλοκίκιννα, apud avum Comm. c. 91. et *H. Iun.* de Comm. c. 8. οὐλοκικίνναν habes. IUNG.

Telesillas] Scr. Telesilla, quae Argiva poëtria. CAMERAR.

στραμβολοκομᾶν] *Camer.* citat hinc στραμβολοκόμην. ut sit nomen στραμβολοκόμης, ad quam formam ἁβροκόμης, εὐκόμης et alia dicuntur. *Hesych.* autem: στραβαλοκομᾶν, οὐλοκομᾶν exp. SEB.

στραμβολοκομᾶν] Habet et *Iunius* ibid. interpretans *refugum habere capillum.* Comm. autem avi cap. 91. habent στραμβολοκόμην et crispum interpretantur, sicut οὐλοκίκινναν. Et sane ipse *Iunius* aliter in Nomencl. ita: *Crispus* etc. *οὐλοκικίννας Telesillae, στραμβολοκόμης, aut, ut Hesychius citat στραβαλοκόμης Sophocli.* Sed male obliti sumus fere emendationis *Heinsianae*, qui ad XIV. lib. *Silii* ait hic legendum στραβαλόκομον. vise ad eius crepundia *Siliana.* IUNGERM.

ἄμφω etc.] Avus in Comm. ibid. ita vertit: *Sed neutrum bonum verbum.* Iung.

24.

ὅρα τὰ διὰ τρ. etc.] *Interpret. vide. Fort.* ὅσα, quae vox alibi etiam in titulis. Seb.

ὅρα τὰ διὰ τρ. etc.] In C. A. nihil est huius tituli. Kuehn.

ὅρα τὰ διὰ τρ. etc.] Titulus deest in MS. Iung.

τριχίαι ἰχθ.] De his *Rhodig.* XVIII. antiq. 11. Iung.

τριχάδες] Sic MSS. quoque. sed *Camerarius* hinc citat τριχίδες. nec aliter est apud *Aristoph.* cuius vide *Schol.* fol. 227, 284, et 486. Ibid. fol. 304. est et τριχοβρῶτες, quod hic mox sequitur. Dein pro ἰστρυχὶς MSS. ὑστρυχὶς, pro quo *H. Steph.* perperam ait scriptum ἰστρυχίς. Et *Camer. interpr. flagrum de crinibus textum.* Seb.

τριχάδες καὶ ἰστρυχὶς] C. V. καὶ τριχάδες καὶ ὑστριχάδες. καὶ ὑστριχὶς ἡ μάστιγξ, C. A. etiam ὑστριχὶς per υ. *Hesych.* Ὑστριχὶς, μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν. Idem dicunt *Scholia* in *Pacem Aristoph.* vid. et *Eustath.* in *Dionysium Periegetam* pag. 21. Kuehn.

τριχάδες καὶ ἰστρυχὶς] MS. auctius: καὶ τριχ. καὶ ὑστριχάδες. καὶ ὑστριχὶς, ἡ μάστιγξ. Notemus itaque illos ὑστριχάδας pisces. omnino vero ὑστριχὶς scribendum, ut MS. (ut et infra X, 168. est) dein ita: καὶ τριχόβρωτες, θηρίδιά τινα σινόμενα τ. τ. hoc accentu rectum τριχόβρωτες. *Aristoph. Acharn.* paulo ante finem: ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μὲν κατέφαγον. Iung.

θηρίδιον] MSS. θηρίδιά τινα σινόμενα τάς. Seb.

θηρίδιον] Uterque Codex: θηρίδιά τινα σινόμενα τ. τ. vid. *Hesych.* in Τρίχοβρος. *Schol. Aristoph.* in *Acharn.* etiam τριχοβρῶτες dici admonent. Kuehn.

τρίχαπτον] C. A. τρίχαπλον. sed *Hesych.* habet τριχαπτὸν. conf. *Hieron.* in *Ezech.* pag. 423. et 424. et in *Zach.* cap. 12. Kuehn.

τρίχαπτον] MS. τριχαπτὸν δέ φασιν πλ. eadem vox et infra oxytone in MS. X, 32. Iung.

Φιλωνίδης] Φιλονίδης MS. et ὦ πώγ. Iung.

ξανθοκόμης] Sequitur in C. A. εὐχαίτης βαθυχαίτης, ἀπὸ δὲ τῆς χ. etc. μελανοκόμης *Gl.* μελανόθριξ *atricapillus.* Kuehn.

ξανθοκόμης] Sequentia, μελ. κομ. κ. ἐπικ. desunt in MS. Iungerm.

25.

ἀνασεσυρμένην] *temere in tergum reiectos habens crines.* Kuehn.

ἀναφρίττουσαν.] C. A. *ἀναφρίττουσαν καὶ ὑπὲρ τ. π.* Kuehn.

ἀναφρίττουσαν.] Post *ἀναφρ.* MS. non distinguit: quemadmodum et avo meo placuit qui Comm. c. 96. exponit, *quae supra frontem attollatur seu erigatur.* ubi et alia haec explicat. Iung.

περικεχυμένην] Hoc et cetera huius sectionis secundae MS. non habet. Iung.

περισχιζομένην] *Quae a fronte dividitur in duas partes.* Kuehn.

ἐξηνεμωμένην] Adnotavit hic *H. Steph. Intonsos agitabat Apollinis aura capillos.* qui versus *Horatii* est *Epod.* 15. *Intonsoque agitaret* etc. Avi vero Comm. ex *Virg.* — *dederatque comam diffundere ventis.* cap. 96. Iung.

κατὰ τῶν νώτων] C. A. *καὶ*, male; *vento iactata per tergum et humeros.* Kuehn.

26.

περὶ ψιλῶν] Non est in C. A. ut nec sequens *ψιλὸς τ. κ.* Kuehn.

περὶ ψιλῶν] Titulus abest, ut et versus septem sequentes toti, excepta dictione *ἀποσεσυλημένος τὴν χαίτην.* Exponunt haec Comm. avi c. 97. Iung.

ἄκομος] MSS. *ἄκομος, ἄκοσμος τὴν κεφαλήν. Ovid.* de art. 3, 248.

turpe pecus mutilum, turpis sine gramine campus,
et sine fronte frutex, et sine crine caput.

Tum P. R. *ἀπερικάλυπτος τὴν ἐκ φύσεως σκέπην, τὰ τῆς κορ. ἀπ.* Seber.

ἄκοσμος] Ad *ἄκοσμος* vid. doctiss. *I. a Wouweren* animadvers. ad *Petron.* in illa, *Quod solum formae decus est, cecidere capilli.* Iung.

ἀπεξυρημένος] Non est in C. A. Kuehn.

ἀπεψιλωμένος] MS. *ἀποψιλωμένος.* Iung.

φάλαντος] *Camer. φάλανθος*, calvus. *ἀναφαλανθίας*, calvaster. Et *φάλανθος* quidem habet *Laërtii* quoque epigram. in *Aristonem*: quod vid. *Anthol.* append. similiterque est apud *Hesych. Suid.* et *Etymol.* duobus his addentibus insuper: *ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.* Sed quod ad vocem alteram cum *τ*, apud *Suid.* est *ἀναφαλαντίας. Levit.* 13, 42. et apud

Hesych. *'Αναφαλάντωμα.* apud *Aristot.* hist. an. III. cap. 11. et *Gorrh.* ἀναφαλαντίασις. *Suidas* reiicit ἀναφάλαντος. quod extat *Levit.* 15, 41. MSS. utrobique τ habent perinde ut editi. SEB.

φάλαντος] Quidam φαλαντὸς et ἀναφαλαντὸς. C. A. φάλανθος i. e. qui *calvum sinciput* habet. ἡ κατὰ κορυφὴν λειότης, φαλακρότης καλεῖται. ἡ κατὰ τὰς ὀφρύας. ἀναφαλαντίασις. *Gl. Philox. Reburrus*, ἀνάσιλος, ἀναφάλαντος. *Onomast. vetus. Recalvus*, ἀναφαλαντίας. Caeterum γυμνὸς τ. τ. et caetera ad finem usque non sunt in C. A. uti nec titulus sequens. talem fuisse *Apostolum Paulum*, *Lucianus* scripsit in *Peregrino*. KUEHN.

φάλαντος] φάλαντος, ἀναφαλαντίας, per τ etiam MS. Sed Comm.[1] avi cap. 97. habent φάλανθος. ut et *Iunius* nomencl. hinc in *Calvus*. et cap. ult. de Coma, ubi de Calvitio tractat. *phalanthos* etiam *Rhodigin.* hinc VII. ant. 16. et XIII. ant. 29. *quoniam*, ait, *albicans capillus vocetur anthos*. quae ex *Suida* sumsit in φάλανθοι, quae totidem verbis et *Etymologus*. Certe et apud *Hesych.* habes φαλανθὸν etiam pro φαλακρόν. de anaphalantia vid. *Rhodig.* XIII. ant. 29. IUNG.

γυμνὸς] Ista, γυμν. τ. τ. ψ. κ. "Ο. MS. non habet. IUNGERM.

ψεδνὸς καθ' "Ομηρον] *Homerus* de Thersite *Iliad.* β, v. 219.

φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

ubi ψεδνὴ per συγκοπὴν pro ψεδανὴ dictum ait *Eustathius*. quod in brevibus scholiis per ἀραιὰ et μαδαρὰ exponitur.

27.

μέρη τριχῶν] Titulus hic et in MS. IUNG.

οἱ τοῦ καπνοῦ] C. V. αἱ τ. κ. C. A. in textu habet καρποῦ, in margine vero καπνοῦ. KUEHN.

οἱ τοῦ καπνοῦ] Scribe αἱ τοῦ. IUNG.

οἱ τοῦ καπνοῦ] *Falckenburgius* αἱ τοῦ κρανίου.

βόστρυχος] Cincinnus est βοτρυοειδής, id est, botro similis: sic dictus, quod botri instar dependeat. A nonnullis autem pexi mulierum crines βόστρυχοι dicuntur. Est et hinc βοστρυχίζω, quod comam alo et como significat. GUALTH. (vid. *Hesych. Suid. Etymol.* alii.) SEB.

βεβοστρυχωμένος] C. A. βεβοστρυχωμένον, βοστρυχίζων, εὐπλόκαμος εὐβ. τὰς δὲ βοστρύχους κ. κικίννους Ἀ. κ. Ε. κ. ού. κ. π. ω. κ. δ. σιημονίας κικίννους ε. τ. στ. ὁμύδους ὄντας.

κικίννους extat apud *Aristoph.* in *Vespis* pag. 350. infra lib. IX. cap. 6. *κικίννους*. Kuehn.

βεβοστρυχωμένος] MS. *βεβοστρυχωμένον*. desunt dein *ἀφ' οὗ καὶ δ. π. Α.* Iung.

διαβεβοστρωμένων] Leg. *διάβεβοστρυχωμένον*. Seb.

διαβεβοστρωμένων] Pro illo vulgato *διαβεβοστρωμένον*, Comm. avi cap. 100. habent et *διαβεβοστρυχωμένος*. nec aliter est in thesauro *H. Steph.* Iung.

καὶ παρὰ 'Αναξίλᾳ] Desunt *καὶ π. 'Α. ε.* in MS. Iung.

καὶ εὐβόστρυχος etc.] Desunt in MS. *καὶ* et *ἀν. α. καὶ γ.* cum sequentibus et illis *βοστρ. κ. ἔφη.* Iung.

28.

κικίννους] De *κικίννοις* vid. Comm. avi cap. 99. et *H. Iun.* de Coma cap. 1. *Aristoph. Vespis.* — *ἐγὼ Τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν κικίννους νεανιῶν.* Iung.

καλεῖ] MS. *λέγει*, pro *καλεῖ.* Iung.

γυναικείους] MS. *γυναικίους.* Iung.

πλοκάδας] *Falckenburgius πλοκάμας.*

ὀπισθοκόμαι Εὔβοεῖς] *Homero ὄπισθεν κομόωντες. Iliad. β,* 542. vid. *Hadr. Iun.* cap. 2. de coma. Seb.

ὀπισθοκόμαι] Vid. *Rhodig.* VII. ant. 23. Iung.

29.

περὶ κουρᾶς etc.] Titulum MS. non habet. Iung.

Tonsurae species] Explicatae ab *Hadr. Iunio* Comm. de Coma cap. 6. quo cupidum lectorem remitto, ut operam describendi notas *Gualth.* praesertim temporis non aliter ferente angustia, compendifaciam. Seb.

κῆπος] *κήπου* etiam infra mentio IX, 15. Iung.

προκόττα] C. A. *πρόκοττα περιτροχαλλάτην*, forte *περιτροχαλάδην*, quod idem cum *περιτρόχαλα, τὴν προκότταν δὲ* etc. legit *Salmas.* nobis in *Tertull. Pallium*, additque illud ultimum tonsurae genus fieri in orbem. *σκάφιον* erat tonsura ad cutem, *κῆπος* versabatur circa crines fronti imminentes, et simplici cultro peragebatur. vid. *Hesych.* in *Μιᾷ μαχαίρᾳ*, vulgo *μιαιμάχαιραι.* Kuehn.

περιτροχαλάτη] Explic. *Hadr. Iun.* cap. 6. Seb.

περιτροχαλάτη] MS. *περιτροχαλάτην.* Taxat hic *Pollucem H. Iun.* Comm. de Coma c. 6. ubi de tonsurae generibus agit: *Enumerat,* inquit, *et illud tonsurae genus Pollux, περιτροχαλάτην, non explicat tamen, quod suo more facit, Graecae linguae divitias non enucleate, sed indicare satis ducens.* Quale vero hoc genus fuerit v. ibi explicantem. Quid

tamen si illud περιτροχαλάτην, ut MS. habet, adverbialiter accipiamus, subintelligentes κείρεσθαι, ut idem tum sit cum περιτρόχαλα? sicut et ὑποτρόχαλα adnotant. mihi vero sane non ita absimile hoc videtur: uti nec alterum, quod mihi incidit, forte male duo vocabula coaluisse, et scribendum, περὶ τρόχαλα, τὴν προκ. IUNG.

περιτροχαλάτη] *Cl. Salmasius* pag. 21. Epistolae, quam mox p. 320. laudamus, se olim hunc locum correxisse, et περιτρόχαλα legisse ait.

ὅταν τις etc.] MS. ὅτ' ἂν τ. τ. πρ. μὲν κ. IUNG.

κοττίδος] C. V. κοκίδος pro κοττίδος. KUEHN.

Δωριεῖς δὲ τὴν] MS. Δοριεῖς γὰρ τ. vid. et *Heins.* Theocritica cap. 11. melius vero illud γὰρ hic quam vulgatum δέ. IUNGERM.

οὐδὲ κουρὰν] C. A. οὐ κουρὰν οἴονται τὴν προκόττᾶν. KUEHN.

οὐδὲ κουρὰν] MS. quoque rectius, οὐ κουρὰν. deest mox εἶναι, et versu sequenti particula τάς. IUNG.

ὑπὲρ τὸ μέτ.] P. R. περὶ τὸ μέτ. SEB.

τρίχας] C. V. τρύχας. KUEHN.

πρὸς φθορὰν ἢ φθεῖρα] A MSS. abest: ἢ φθεῖρα. quod versionem pediculari morbo deformavit, cum notetur tonsura, quae olim in luctu mulieribus usitata: de qua *Kirchmannus* lib. II. de fun. Rom. c. 13. Ac notandum quod P. R. habet πρὸς ἐκφορὰν, quae vox a *Budaeo* exp. ἐκκομιδὴ, elatio funeris, comm. Gr. ling. col. 558. *Camer*. fit et mentio in *Polluce* κουρᾶς πενθίμου, h. e. lugubris tonsurae etc. col. 51. SEB.

πρὸς φθορὰν] C. A. προσφορὰν omisso ἢ φθεῖρα. πρὸς φθορὰν κείρεσθαι est, tonderi contumeliae gratia καὶ ἐφ' ὕβρει. fit hoc etiam, cum bene crinito demitur per vim aliquid de eo, quod sibi placet, in poenam et dehonestamentnm; alia autem est πένθιμος κουρὰ, ut quae lugentibus usitata fuit ob mortem alicuius amici vel alias dilecti. sic et πένθιμον σχῆμα vestis lugubris dicitur. Interpres hic in devia abiit. Caeterum potest τὸ, πρὸς ἐκφορὰν, etiam accipi de exequiis alicuius et sic tantum ageretur de κουρᾷ πενθίμῳ. KUEHN.

πρὸς φθορὰν] MS. πρὸς φθεῖραν κείρασθαι τὴν π. κ. absque illis ὡς Ε. ὁ κ. De hac tonsura non plura, quam *Pollux* hic, *H. Iun.* de coma cap. 5. ubi de tonsura πενθίμῳ varia, de qua et Comm. avi c. 102. IUNG.

πένθιμον κουρὰν] De hac idem quoque *Hadr. Iunius* cap. 5. Interpretatio e notis ad Gr. text. emendanda. SEB.

ὡς Εὔβουλος] C. A. non habet *ὡς Εὔβουλος ὁ κ.* Kuehn.

ἐκαλεῖτο δέ τις κουρὰ καὶ Ἑκτόρ. etc.] *Cl. Salmasius* in eruditissima Epistola ad *Andream Coluvium* super *cap. XI.* 1 *ad Corinth. Epist.* de Caesarie Virorum et Mulierum coma, in qua pleraque sectionum duarum praecedentium et huius quoque luculenta expositione illustrat, quae tamen nobis propter temporis angustiam, quo per urgentes operas excludimur, exscribere non licuit, hunc totum locum *Pollucis* ex scriptis codicibus pag. 334. ita constituendum esse docet: *Ἐκαλεῖτο δέ τις καὶ Ἑκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησιν Ἀναξίλαος,*

τὴν Ἑκτόρειον, τὴν ἐφήμερον κόμην.

Κόμη ἣν Τιμαῖος προεστάλθαι μὲν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, περικεχύσθαι δὲ τῷ τραχήλῳ. Dicebatur et aliquod genus comae Hectoreum, ut apud Anaxilam,

Hectoream et decoram comam.

Coma est quam Timaeus dicit circa frontem substrictam esse nodo, et a tergo effusam.

Ἑκτόρειος κ.] Hic sequitur in C. A. *ἣν Τιμαῖος προεσεστάλθαι μὲν περὶ τὸ μέτωπον λ. π. δ. ἐν τῷ τραχήλῳ*, ubi vereor ut legendum sit, *ὑπεστάλθαι*. Nam coma *Hectoris* ea dicitur, quae circa frontem quidem se subducit, at in tergum reiecta diffluit, vid. *Hesych.* in *Ἑκτόρειοι κομῆται.* Kuehn.

Ἑκτόρειος κ.] MS. *Ἑκτόριος κ.* De hac *κουρᾷ* vid. *Meursium* Comm. ad *Lycophr.* in v. 1133. quae eadem et ante *Iunius* cap. 6. de Coma. Iung.

Ἀναξίλασος] Leg. *Ἀναξίλαος.* Seb.

Ἀναξίλασος] *Ἀναξίλαος* omnino scribendum, sicut et segm. huius libri 34. est. non *Ἀναξίλασος*, ut vulgati. Illa autem *περὶ ἧς φ. Ἀν. τ. Ἑκτ. τ. ἐφ. κόμην*, desunt in MS. Iungerm.

κόμην] MSS. *κόμη, ἣν Τίμαιος προεστάλθαι μὲν περὶ τὸ μέτωπον λέγει.* Seb. *τὴν ἐφίμερον κόμην, decoram, amabilem.* Theocrit. I. 61. *τὸν ἐφίμερον ὕμνον.* Ad quem locum male Heinsius. Toup.

30.

Τιμαῖος δέ, τὴν κ. τ. πρ.] MS. *ἣν Τιμαῖος προεστάλθαι μὲν περὶ τ. μ.* Iung.

ἔτρεφον δίτινες] C. V. *ἔστρεφον δέ τινες.* Kuehn.

ἔτρεφον δίτινες] Scribe *δέ τινες.* De hoc more hinc et *Rhodig.* VII. antiq. 23. quamvis rectius adeas eruditiss. *Brod.* ad epigram. lib. VI. cap. 22. initio. doctiss. *I. a*

Wouweren ad *Petronii* illa: *cui Deo crinem vovisti;* ubi v. Iungerm.

πλοχμὸς, ἢ σκόλυς] *Aeschylus* πλόκαμον θρεπτήριον pro σκόλυς C. A. σκόλλυς, et sic *Athenaeus*. *Hesych.* Σκολλὺς habet. verba ista τὴν δὲ κ. ου. α. πι non affert C. A. Kuehn.

πλοχμὸς, ἢ σκόλυς] MS. πλοχμὸς ἢ ἰσκόλλυς, η. Recte σκόλλυς. Errat itaque doctiss. *Iun.* qui c. 4. de Coma contrarium autumat: κολλὺς, ea, ait, (*quae vox apud Pollucem depravata in σκόλυν legitur*) *hoc est, ut* etc. Clare enim noster MS. σκόλλυς habet. Sic et diligentiss. *Sylburgius* apud *Etymologum* in ἀπεσκολλυμμένος, ubi de eodem more capilli sacrati σκολλὺς pro κολλὺς reponit, idque vel derivatum illud ἀπεσκολλυμένος arguere ait. Comm. avi c. 103. σκόλλιν habent, ut est apud *Hesychium*. Iung.

σκόλυς] P. V. et A. itemque *Hesych.* et *Eustath.* Od. 213. lin. 59. σκόλλυν. Seb.

τὴν γὰρ κοσύμβην] Haec τὴν γ. κοσ. ου. α. προσ. desunt in MS. De cosymbo haec ex *Polluce* adfert *Rhodig.* XXVIII. ant. 6. Iung.

τὴν γὰρ κοσύμβην] *Falckenburgius* τὴν γὰρ κορύμβην. Videri etiam poterit *Eustath.* ad Il. χ. v. 495.

κοσύμβη δ' οὐκ] Etiam MS. κ. δὲ οὐκ. Iung.

κρώβυλος] C. V. κρωκύλος, male. Kuehn.

κρώβυλος] Scribitur et κρωβύλος apud alios. vid. *Sylburg.* Indice in *Etymologicum*. de *Crobylo* quoque vide *I. Nicolaum* VIII. epiphyll. 25. Iung.

προκόμιον προσθετὸν] προκ. πρόσθεν. Seb.

προκόμιον προσθετὸν] De apposititia coma vid. *Iun.* de coma c. 1. et *I. a Wouweren* in illa *Petronii: decoro exornavit capillamento, et flavicorum corymbion erat.* in quo loco *Petronii.* ut obiter inspergam et aliquid a me nugarum, suspicabar olim legendum, *flavicomum corymbion.* Nescio vero unde *I. a Wouweren* hunc locum *Pollucis* ita adferat: ἐκαλεῖτο δὲ κορύμβη, πήνηκη, καὶ προκόμιον κ. etc. Nihil enim hic de κορύμβη vel κοσύμβη inter πρόσθετα capillamenta quam iam inter peculiariter notata retulit. Ceterum in Comm. avi cap. 103. est προσκόμιον πρόσθετον. Repetit et infra hinc quaedam noster X, 170. Iung.

ἀνδρῶν· οἱ ἐνδεῶς] MS. brevius, ἀνδρῶν τοῖς ἐνδεῶς εἰς κ. λ. πρ. τὸν δὲ α. Comm. avi cap. 103. εὔτριχον, forte typographi vitio, ut certe et alia in illa editione *Basileensi* deprehendimus, ubi manum τοῦ μακαρίτου μητροπάτορος mehercle non fuerunt adsequuti. Iung.

οἱ] Leg. ὁ pro οἱ. KUEHN. οὐ γυναικῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν, οἱ ἐνδεῶς τριχῶν ἔχοντες. *qui crines raros vel nullos habentes.* TOUP.

τριχῶν ἔχοντες] P. V. τριχ. ὄντες. SEB.

31.

κομωταὶ] C. V. κομμῶται καὶ κομμώτριαι. C. A. κομῶται καὶ κομμώτριαι omisso αἱ γυναῖκες. *in Glossis Philox. Ornatrices,* κοσμήτριαι, et ita eas vocat etiam ICtus in *Digestis.* KUEHN.

κομωταὶ] MS. κομμῶται καὶ κομμώτριαι, absque αἱ γυναῖκες. cum duobus μμ et Comm. avi cap. 105. adgnoscunt, nec videtur aliter scribendum. IUNG.

κομώτριαι] κομμώτ. alicubi a κόμμι. *Sylb.* MSS. SEB.

κεροπλάστας] Vid. doctiss. *Heinsium* not. ad lib. XV. *Silii* in fine. IUNG.

ὃ καὶ Ὅμ.] MS. illa, etc. ὃ καὶ ἀγλαὸν non habet. dein MS. ita: διὸ καὶ Σοφοκλῆς, ὀρθόκερως ὄφρικνός. οἷον etc. an ὁ φρικνός? *Hesychius:* Φρικνὸν, φριγαλέον, δεινὸν, φοβερόν. Sed doctiores haec rectius putabunt. De vulgato vid. Comm. avi cap. 105. IUNG.

ὅθεν καὶ παρὰ Σοφ.] MSS. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ὀρθ. SEB.

ὅθεν καὶ παρὰ Σοφ.] Lectio C. A. convenit cum ea quam *Seberus* annotat. KUEHN.

ὀρθόκερως] C. A. ὁ φρικνός. C. V. ὀφρικνός pro φρίκη. vid. *Hesych.* in φρικνόν. KUEHN.

κέρας βοὸς] Vid. *Brod.* miscell. 6, 51. SEB.

κέρας βοὸς] κέρας βοὸς Ἰλ. ω. vid. Comm. avi ib. IUNG.

εὐθετῆσαι] P. R. εὐθετίσαι. SEB.

ὑπεύπειρον. et mox στεῖρα] Leg. ὑπόσπειρον et σπεῖρα. Quid enim commune est crinium plexui cum carina navis, quae στεῖρα Graece dicitur? At quanto rectius implexi crines assimilabuntur vel intorto funi, vel serpentium voluminibus, quam utramque significationem Spirae vocabulum tam apud Latinos, quam apud Graecos complectitur? etc. *Hadr. Iun.* c. 8. SEB.

ὑπεύπειρον] Uterque Codex, ὑπέσπειρον, unde facile fit ὑπόσπειρον, et deinde σπεῖρα. uti et *Salm.* legit. vid. *Hesych.* in Σπεῖρα. KUEHN.

ὑπεύπειρον] MS. ὑπέσπειρον, nec habet comma post εἶδος, quod certe potius ante εἶδος ponendum. IUNG.

ὑπεύπειρον] Bene et *Falckenburgius* ὑπόσπειρον, qui tamen mox pro στεῖρα πλευρὰ habet.

σπεῖραν] σπείραν MS. et vocabulo hoc tmema V. finit in MS. cetera λείπει. Ceterum quod ad illa duo genera calamistrationis attinet, avus meus Comm. cap. 105. ait unum dictum σπεῖραν de carinatione comae; de altero, quod dicat, non se habere. *H. Iunius* vero de coma c. 8. emendat σπεῖραν et ὑπόσπειρον, et sic confirmat legendum esse. Certe proxime ad MS. scripturam coniecit vir doctissimus, in quo ὑπέσπειρον, uti dixi. De altero, quamvis propior adsentienti, tamen ob MS. constantem scripturam ambigo. Iung.

32.

περὶ κουρ. etc.] Vid. infr. X, 139. Seb.

περὶ κουρ. etc.] Titulum non agnoscit C. A. Kuehn.

περὶ κουρ. etc.] Titulus in MS. nullus novus. Iung.

κορσωτῆρας] Vid. et Comm. avi c. 106. Iung.

ξυρόν] Hoc genere infra quoque X, 126. et 140. quod observat *H. Steph.* masculino alias genere dici probans paroemia, ξυρὸς εἰς ἀκονήν, *novacula in cotem*: in eos qui votorum compotes fiunt. *Suid.* Item Epigrammate ἀδήλου εἰς κουρέας *Anthol.* lib. II. cap. 26.

κουρεὺς καὶ ῥαφιδεὺς κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος,
καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες.

Mox A. pro ξυροδόχη habet ξυροδόκη, quo modo *Odys.* α, 128. est δουροδόκη, scil. ἀντιμεταχωρήσει δασέος εἰς τὸ σύστοιχον. sive ἰωνικῇ ἐναλλαγῇ τῶν στοιχείων, ut vocat *Eust. Iliad.* fol. 556. Seb.

ξυρόν.] C. A. ὡς pro ὃν leg. et ξυρὸς pro ξυρόν. Kuehn.

ξυροθήκη] Pro ξυροθήκη, MS. ξυροδόκη. sequentia: ἡ ξυρ. π. Ἀριστ. καὶ. omnia deficiunt. Sic supra I, 136. δουροδόκη MS. pro δουροθήκη. infra X, 140. versum *Aristophanis* adfert, ubi ξυροδόχη. Sed apud *Aristophanem* per κ est, ut recte noster MS. hic scribit. Iung.

ξυροδόχη] C. V. ξυροδόκη. C. A. omittit coniungens ξυροθήκη καὶ μαχαιρίδες, ἃς κουρέας ω. καὶ κόρσας δέ τινες etc. Kuehn.

ξυροδόχη] *Falckenburgius* etiam ξυροδόκη.

ἃς καὶ κουρίδας] MS. ἃς κουρέας ὠνόμαζον. καὶ κόρσας δέ τινες. ita et infra VII, 165. κουρεῖς MS. pro vulgato κουρίς. Iungerm.

ἔλεγον δέ τε οἱ κωμῳδοί] *Falckenburgius* ἔλεγον δὲ ἔνιοι κωμ.

κείρεσθαι διπλῇ μαχαίρᾳ] Prov. *Binis tonderi forficibus*, quod *Hadr. Iun.* in Adag. et libro de coma cap. 7. in eos

qui plus nimio componendo corporis decori impendunt studii, torqueri posse monet. SEB.

κείρεσθαι διπλῇ μαχαίρᾳ] Pro διπλῇ legit C. V. μιᾷ, quod non quadrat. Nam μιᾷ μαχαίρᾳ tonderi dicitur, qui novacula raditur: διπλῇ vero i. e. *forfecula*, tonderi solebant molliores. *Iunius* adagium ex eo fecit in delicatos iactum. *Centur. IV. Proverb.* 97. KUEHN.

κείρεσθαι διπλῇ μαχαίρᾳ] MS. plane contra habet: κείρ. μιᾷ μαχ. ε. τ. καλλωπιζόμενον· τὴν δ. firmat thesaurus ille graecae litteraturae *Hesychium* dico, qui ita: Κῆπος, παράδεισος ἢ εἶδος κουρᾶς παρὰ Πέρσαις, ἣν οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπίπαν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ. Idem: Μιαμάχαιραν, τὴν λεγομένην κῆπον κουρὰν μιᾷ μαχαίρᾳ ἐκείροντο· ubi audacter emendo, μιᾷ μαχαίρᾳ, τ. λ. κ. κ. μιᾷ μαχαίρᾳ ἐκ. Sine dubio enim in veteri MS. Hesychio τὸ μὴ ἐκφωνούμενον iota fuit adscriptum litterae, ut in MS. nostro *Polluce* perpetuo videmus, quod vulgo subscribi solet, inde scilicet error fuit exscriptoribus obiectus. Firmat magis locus quem ἐν Ἀχαρνεῦσι *Aristophanis* invenio:

ὁ δ' ἐντυχὼν ἐν τῇ 'γορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος, ἀεὶ κεκαρμένον μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.

Et infra locus X, 140. plane geminus huic in *Polluce*. De vulgato in *Polluce* vid. Comm. avi cap. 106. et *Erasm.* adag. *Binis tonderi forficibus.*

τὴν δὲ μάχαιραν] C. A. ταύτην τὴν μάχαιραν. KUEHN.

ψαλλίδα] B. V. et A. ψαλίδα, infra quoque X, 140. et 149. ψαλίς. nec nisi unicum λ. *Iun.* in comm. de coma: tametsi in Adag. cum duplici scribat. SEB.

ψαλλίδα] C. V. ψαλίδα, recte. *Onomast.* *forfices*, ψαλίδες. Gl. *Cyrill.* *forfico*, ψαλίζω. ψαλὶς ἡ τοῦ ῥάπτου, *forfex*, *forfecula*. ψαλὶς ἡ ἀψίς, *Arcus*. KUEHN.

ψαλλίδα] ψαλίδα MS. recte et *H. Steph.* in suo Codice alterum λ delevit. IUNG.

33.

ἀκαρὲς] *Falckenburgius* ἀκερὲς.

πλοῦς] *Interpr.* πλοῖον sine causa. *brevis* enim *cursus* innuitur. C. A. ita exhibet integrum locum: ὅθεν καὶ πλοῦς ἀκαριαῖος ὁ βραχὺς, καὶ κουριᾷν δὲ etc. KUEHN.

παρὰ Δημοσθ.] παρὰ Δημ. etc. Εὔπολις, desunt omnia in MS. Ibi vero κείρειν, κείρεσθαι de hominibus *Pollux*. vid. *Nunnius*. ad *Phrynich.* in κουρῆναι *Demost.* in ea περὶ Ἐπιτριηραρχήμ. δεομένου δέ μου ταῦτα, ἀπεκρίνατό μοι ὅτι

οὐδ' ἀκαρῆ φανεῖσαι. Alterum idem adv. *Dionysodorum*: *ἐκεῖσε μέν γε ἀκαριαῖος ὁ πλοῦς, καὶ δὶς ἢ τρὶς ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ.* Iung.

ὥσπερ καὶ κουριῶν] Deletur vocula *ὥσπερ* a *Falckenburgio.*

αὐχμῶν καὶ κομῶν] MS. *α. καὶ κωμῶν. κουριᾶν* tamen et *κομᾶν* discrepare ex *Ammonio* notat *H. Ian.* cap. 1. de Coma. differentia illa exstat in libello *περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων.* Iung.

ἐν χρῷ κουριδίοισιν] P. V. et A. *ἐν χρῷ κουρίαι.* Et sic supra II, 26. *οἷον ἐν χρῷ κουρίας.* Seb.

ἐν χρῷ κουριδίοισιν] Uterque Codex *κουρίαι οἱ.* vulgata videtur olim habuisse, *κουρίαι δέ εἰσιν οἱ* etc. unde corruptum *κουριδίοισιν.* Kuehn.

ἐν χρῷ κουριδίοισιν] MS. *ἐν χρῷ κουρίαι, οἱ ἐν χρωτὶ κεκαρμένοι.* an non melius vulgato? omnino ita existimo. Saepius sic *ἐν χρῷ κουρίας* amat loqui *Lucianus.* Iung.

χρῷ] Iterum Codices laudati *ἐν χρωτὶ κ.* Kuehn.

παρακόμους δὲ] C. A. subiungit *κομῶντας ε. οι. κ. καὶ αὐχμὴν τὴν κόμην. Ο. λ. καὶ αὐχμᾶν Φρύνιχος, αὐχμηρὸν Ξενοφῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ ε. Ο. λ.* etc. Kuehn.

παρακόμους] MS. *παρακώμους.* Iung.

Φερεκράτης δὲ etc.] Desunt *φερ. δ. ε. χ. κ.* in MS. Iungerm.

αὐχμεῖν δὲ] Deest particula *δὲ* in MS. Iung.

Ὅμηρος] *Odyss. ω,* 248. Seb.

Ὅμηρος] *Homeri* verba non fuere in MS. sed in oram sunt adiecta. Iung.

34.

αὐχμᾶν. Φρύνιχος etc.] Ita tantum MS. *καὶ αὐχμᾶν Φρύνιχος. αὐχμηρὸν δὲ Ξενοφῶν. ἐπὶ δ. τ. Plato* etiam *αὐχμηροτάτους τόπους* adpellat lib. VI. Legum. Iung.

Ὅμηρος] *Falckenburgius* supplet post *Ὅμηρος αἰεὶ* et ita legit: *Ὅμηρος, αἰεὶ λιπαροὶ κεφ.* etc. Versus *Homeri* est in *Odyss. O,* 331.

αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα.

ἐκτενισμένοι] Nec illud est in C. A. usque ad *τὸν ἥλιον.* in *Gloss. ἐκτενισμένος,* pexus. Kuehn.

ἐκτενισμένοι etc. *τὸν ἥλιον*] cum interiectis desunt in MS. Iung.

ἐκτενισμένοι] *Falckenburgius, καὶ διεκτενισμένοι,* habet.

καὶ Ἀναξίλαος] *ἡμεῖς δὲ κτενίζομεν Τελέσιππον, depectimus Telesippum.* Kuehn.

καὶ Ἀναξίλαος] *Falckenburgius* haec et sequentia ita habet: *καὶ Ἀναξίλας, ἡμεῖς δέ γε κτενίζομεν Τελέσιππον οἱ σιτόκοσιτον.*

σιτόκοσιτον] Leg. *οἰκόσιτοι*, *nostro victitantes cibo.* KUEHN.

λούσησθε etc.] Senarium *Aristophanis* etiam illustrat *P. Colvius* not. ad *Apul.* lib. de philosophia. Tale quid infra VII, 166. IUNG.

διεκτενισμένον] Pectine eleganter crines explicans, discriminans. KUEHN.

ἀκτένιστος] Post *ἀκτένιστος* ita pergit C. A. *ἔλεγον δὲ κ. κ. π. οἷον, οἱ νῦν π. ὥσπερ καὶ περιθετὴν κ. καὶ τὸ διεκτένισθαι τὰς τρίχας, ὅθεν κ. π. φ. ἄσμηκτος, ἀπαράπλεκτος καὶ π. τ. τ. ἀναπλέκειν καὶ φήσασθαι δ. τ. κ. τ. κ. ε. ἔλεγον δὲ καὶ ξανθίζεσθαι καὶ μ. τ. τ. κ. β.* ita C. Antw. quae universa simul oculis subiicere malui, quam carptim tangere. KUEHN.

ἀκτένιστος] Sequentia *ὡς Σοφ.* desunt in MS. IUNG.

35.

ἔλεγον δὲ] A. et P. V. *ἔλεγον δὲ καὶ κεφαλὴν περίθετον, οἷον περιθετήν. ὥσπερ καὶ περιθετὴν κόμην.* Verba autem poëtae illius (inquit *H. Steph.*) ad quae respexit, haec sunt apud *Suidam*:

ἥδιον μὲν οὖν Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

caput illum circumposititium quod noctu ego fero, i. e. larva *προσωπεῖον*, ut ipse exp. qui etiam addit taxari ibi *Agathonis* mollitiem. Nota a. quod infra X, 170. tam in A. MSS. quam in editis *περιθέτην* paroxyt. (adde insuper *Eustath. Iliad.* fol. 1386, 37.) SEB.

περίθετον] C. V. *περίθεστον. ἀναπλέκειν τ. κ.* est *plicare comam, subnectere.* et mulier quae crinibus matronarum plicandis occupatur, *Plecusa* (*πλέκουσα*) dicitur *Martiali* lib. II. *Epigr.* 66. KUEHN.

περίθετον] Ita MS. *περίθετον οἷον περιθέτην, ὥσπερ καὶ περιθέτην κόμην. καὶ τὸ διεκτενεῖσθαι τὰς τρίχας παραλελέχθαι ὅθεν καὶ π. φ.* Quod noster *Aristophanem* citat, versus est in Thesmophoriaz.

ἡδὶ μὲν οὖν Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ

quamvis ibi vulgati *κεφαλῇ*, quum *μίτρας* praecesserit. vide et infra X, 170. *περιθέτης* aut personae meminit et *Casaub.* X. ad *Athen.* III. ex *Aeliano*, et nos remittit huc. Pro *διεκτενεῖσθαι* forte legendum, *διεκτενίσθαι.* Ad *παραλελέχθαι* vero videntur pertinere illa *Hesychii*: *Παραλέξαι παρὰ τὸ τὰς*

ὑπερεχούσας ἐν ταῖς ὀφρύσι παραλέγειν. ubi τρίχας vel λείπειν vel ὑπονοητέον videtur. IUNG.

καὶ παραλελέχθαι] P. V. et A. καὶ τὸ διεκτενίσθαι τὰς τρίχας. paulo ante διεκτενισμένον. SEB.

τρίχας] Post hanc vocem *Falckenburgius* ita supplet: τὸ γὰρ ἐκτενίσθαι καὶ τό.

ἄσμηκτος] MS. ἄσμικτος. IUNG.

ἄσμηκτος] *Falckenburgius* ἀπόλεκτος.

καὶ παραπεπλ.] Desunt ista, καὶ παρ. α. ἢ ἄν. in MS. IUNGERM.

ἐψήσασθαι] P. V. et A. ψήσασθαι. *Camer.* ἐψήσασθαι τὴν κόμην, calamistrare, itemque fucare comam, i. e. βάπτειν, inficere, col. 54. 40. SEB.

ἐψήσατο] Artem inficiendi coloribus comam *Medeam* primam et invenisse et exercuisse, eamque παρέψησιν fuisse dictam refert *Palaephatus* περὶ ἀπίστων 44. ubi inter alia, ἐνόμισαν ὡς ἕψει τοὺς ἀνθρώπους, ait.

ἐψήσασθαι] Male in C. A. ψήσασθαι. vid. *Hesych.* in ἑψεῖν, *incoquere comam coloribus.* de ξανθίζεσθαι vide iterum *Hesych.* in h. v. ubi male βλάττεσθαι legitur, loco βάπτεσθαι. recte autem τὴν κόμην omittitur in C. A. ut et Ἀπόλλων ἀκερσεκόμης. KUEHN.

ἐψήσασθαι] MS. ψήσασθαι. IUNG.

ἐψήσασθαι] *Falckenburgius* ψήσασθαι.

καὶ τὴν κόμ.] Desunt, καὶ τ. κ. η. in MS. IUNG.

ἠψήσατο] *Falckenburgius* ἐψήσατο.

ξανθίζεσθαι] Est in veteri *Onomastico flavescere.* KUEHN.

κόμην] τὴν κόμην deest in MS. IUNG.

ὁ δὲ Ἀπόλλων] Desunt in MS. ὁ δὲ Ἀπ. ἀκ. IUNG.

ἀκερσεκόμης] *Hom.* Φοῖβος ἀκερσεκόμης. hymn. in *Apoll.* 134. et *Iliad.* v, 39. ubi *Schol.* μὴ κειρόμενος τὴν κόμην, ἀεὶ κομῶν διὰ τὰς ἀκτῖνας. ἴσος γὰρ τῷ ἡλίῳ ὁ Ἀπόλλων. Colutho *Bacchus* quoque ἀκερσεκόμης de rapt. *Helen.* v. 40. de quo Metam. 4, 17.

tibi enim inconsumta iuventa est,
tu puer aeternus.

Et *Tibull.* de utroque 1, 4.

solis aeterna est Phoebo Bacchoque iuventa:
nam decet intonsus crinis utrumque deum. SEB.

36.

περὶ κεφ.] Huius capitis titulus in MS. περὶ κεφαλῆς tantum. IUNG.

αὐτῆς μερῶν] C. A. *αὐτῶν*, non recte. Kuehn.

ἐλαφρόν τε etc.] C. A. non habet usque ad *ἐπιτέθειται*, caetera sunt ex *Platonis Timaeo*. Kuehn.

ἐλαφρόν τε etc.] Desunt in MS. *ἐλ. τὲ κ. κ. ἐπιτέθειται.* Iungerm.

ἐπιτέθειται] *Falckenburgius ἐπιτέτατα*, quod non displicet.

ἤ φησὶ] A. et P. V. *ὥς φησί*. Seb.

ἤ φησι Π.] C. A. *ὥς φησι Πλάτων εἰς τὴν τῶν τριχῶν ε. καὶ τὸ μὲν σύμπαν* etc. *κεφαλῆς κῦτος*, *totum capitis convexum*. Kuehn.

ἤ φησὶ Π.] MS. *ὥς φησιν Πλ. ε. τὴν τῶν τρ.* quod videtur rectius. Locus *Platonis* est in *Timaeo*, ubi: *τοῦτο δὴ πᾶν τὸ δέρμα κύκλῳ κατεκέντει πυρὶ τὸ θεῖον.* etc. Iung.

καὶ ὥσπερ φ.] Ista *καὶ ω. φ. τ. τ. ε. τ. ε. πν.* desunt in MS. Iung.

κῦτος] *κύτος* MS. adfert hoc et *Rhodigin.* III. ant. 23. ubi de capitis ratione agit. et *Cruquius* ad 1. Epist. 2. *Horatii.* vid. et Comm. avi c. 114. Iung.

συμβολῶν] *συμβολῆς* C. A. ex *commissuris*, quas vocant. Kuehn.

συμβολῶν] Exponit haec avus Comm. c. 114. Iung.

κατὰ τὰς προβ.] C. A. *κατὰ προβολὰς εἰς ἀλλήλως* (*ἀλλήλας*) *ἐνηρμοσμέναι, αἳ καλοῦνται στεφανίτιδες, καὶ λαμβδοειδεῖς*, sed *μ* punctis notatum expungendumque esse significatur; et consentit C. V. dum habet *λαβδοειδὴς*, quod enim nobis *λάμβδα* dicitur hodie, id Veteribus erat *λάβδα* et scribebatur altera linea *ἑτερομήκης*, ita: *λ*. unde Corinthia illa mulier, quae claudicabat, *λάβδα* dicta fuit. C. V. non male in singulari *λαβδοειδὴς*, uti videre est lib. I. de *Ossibus* cap. 1. apud *Hippocratem*. Kuehn.

κατὰ τὰς προβ.] MS. *κατὰ προβολὰς καὶ.* Iung.

κατὰ τὰς προβ.] *Falckenburg.* ex MS. *κατὰ τάξεις.*

ἐνηρμοσμέναι] MS. *ἐνηρ. αἳ καλοῦνται στεφανίτιδές τε καὶ λαβδοειδῆς*, cetera desunt usque in medium segm. 38. ubi MS. iterum *τὴν μ.* Nota vero illud *λαβδοειδὴς*, vel potius *λαβδοειδεῖς*, quod opt. MS. dicitur illa *ῥαφὴ* alias *λαμβδοειδὴς*, medicorum pueris notissima. Iung.

37.

ἐκάλουν δ' αὐτοὺς etc.] P. V. et A. *αἳ καλοῦνται στεφανίτιδές τε, καὶ λαμβδοειδεῖς. τὴν μέντοι* etc. ut infra segm. seq. Seberus.

ῥαβδοειδεῖς] *Falckenburgius* λαμβδοειδεῖς. *Anonymus* quidam in Isagoge Anatomica cap. 45. *Εἰσὶ δὲ αἱ ῥαφαὶ, στεφανιαῖα, λαμβδοειδὴς, καὶ ὀβελιαῖα* etc. i. e. *suturae hae sunt: Coronaria, Lambdoides et sagitalis.* etc.

καὶ ἄλλα etc.] In *Cod. Antw.* ab his καὶ ἄλλα τ. ὁ. usque ad ἀνθρώποισι, defectus apparet, si defectus dici debet, quod ab aliis inculcatum videtur. KUEHN.

Ἡρόδοτος] *Calliopa εὑρέθη κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ῥαφὴν οὐδεμίην*, KUEHN.

Ἡρόδοτος] *Herodoti* illa sunt in *Calliopa*, ut notant Comm. avi c. 114. ubi et *Arati* versus totidem Latinis reddit. IUNG.

38.

Multa quidem olim c.] *Cam.* ita vertit:

saepe ego sic medio tantum de vertice vidi
lineolam iunxisse caput: quin plurima cernas
firma hominum capita, et nulla compage revincta.

SEBERUS.

τότ'] πότ', *aliquando.* TOUP.

γραμμῇ] *Vertunianus* in Comm. in *Hippocr.* de Vulnerib. capit. p. 45. pro γραμμῇ Nostri ῥαμμῇ legit. Veruntamen quoniam nulla nobis ipsum hunc Commentarium possidendi aut inspiciendi occasio fuit, ideoque erudito lectori, in cuius manibus ille est, correctionem hanc considerandam relinquimus. [ῥαμμῇ, *sutura*, etiam TOUP.]

κωδείαν] *Iliad.* ξ, 499. editiones quotquot inspexi omnes proparoxyt. κώδειαν. Etiam *Etymol.* κώδεια, inquit, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, ἢ εἶδος βοτάνης. quae ipsa verba sunt et in brev. *Homeri Scholiis. Eustathius* insuper *Odyss.* fol. 565. v. 30. μήκων δὲ αὕτη, ἡ καὶ κωδύα, (quam ipsam quoque formam agnoscit *Etym.* 770, 13.) ἢ κώδεια τὸ φυτὸν etc. Verum *Hesych.* et *Suid.* κωδία ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. similiterque MS. *Aug.* hoc loco: κωδίαν καλ. *H. Steph.* κωδία idem ait quod κώδεια etc. SEB.

κωδείαν] κωδίαν C. A. habet. KUEHN.

κωδείαν] MS. κωδίαν. IUNG.

ὠνομάσαντες] Leg. ὀνομάσαντες. ut est in A. MS. SEB.

ὠνομάσαντες] MS. ὀνομάσαντες. nec aliter etiam scribendum. IUNG.

πόλος, κρανίον] *Falckenburgius* inserit καὶ, legens πόλος καὶ κρανίον.

κρανίον καὶ κόγχος] C. A. κόγχος σκαφίον· τὸ δὲ ἔγκοιλον αὐτοῦ κορυφὴ, ὃ καὶ μεσόκρανόν τινες ὠνομάκασι, τὸ δὲ μεταξὺ

τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ μετώπου βρέγμα καὶ στεφάνην καλοῦσι. τὸ δὲ ὑπ' αὐτὸ προῦχον etc. Kuehn.

κρανίαν καὶ κόγγος] MS. tantum, κρανίον, κόγχος, σκαφίον. τὸ δ. absque poëtarum testimoniis. Iung.

Λυκόφρονι] *Lycophronis* versus est in *Cassandra* 1105. ubi tamen habetur εὐθήκτῳ, pro eo quod hic εὐθέτῳ. Iungerm.

εὐθέτῳ] *Falckenburgius* ex MS. εὐθήκτῳ optime. Et ita legitur quoque in *Lycophron. Alexandra* v. 1105. ad quem locum *Tzetzes* κόγχον explicat per ὀστοῦν τοῦ ἐγκεφάλου κογχοειδές.

39.

κατὰ γῆς σκαφίον] Leg. καταγῆς, a κατάγνυμι, frango seu confringo, Fr. Sylb.

κατὰ γῆς σκαφίον] In *Aristophanis* versu quis non videt legendum καταγῆς? vertebam: *Ne fuste deminutum sentias caput.* Nec coniecturae poenituit, ut vidi et eruditiss. *H. Steph.* in ora codicis sui hic adnotasse ita: καταγῆς f. a κατάγνυμαι. Iung. κατεαγῆς τὸ σκ. Toup.

κατὰ γῆς] *Falckenburgius* καταγεῖς, ex vulgato tamen facili immutatione καταγῆς legendum vidit post *Seberum* etiam Clariss. *Kuehnius*, id quod et in textum *Pollucis* ex ipsius correctione a nobis receptum est. *Canterus* in ora codicis sui, *f.* κατεαγῆς.

ἔγκοιλον] *Falckenburgius* ἐγκοῖλον.

κορυφή] De κορυφῇ vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* Iung.

ὃ καὶ μεσ.] A. ὃ καὶ μεσ. τινες ὠνομάκασι. τὸ δὲ μεταξὺ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ μετώπου· βρέγμα καὶ στεφάνην καλοῦσι. Seberus.

ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς] Pro his, ἐν τοῖς ὀρφ. etc. ita MS. τινὲς ὠνομάκασιν. τὸ δὲ μεταξὺ τῆς κορυφῆς καὶ τοῦ μετώπου, βρέγμα καὶ στεφάνην καλοῦσιν. τὸ δὲ ὑπ' αὐτὸ πρ. quae sane a vulgatis discrepare videntur. Iung.

βρέγμον] Leg. βρεχμὸν ut est *Iliad.* ε, 586. ubi sinciput interpretantur, quasi summum caput: hoc enim magis verisimile ducit *Camer.* quam id quod alii tradidere, semicaput. Seb.

βρέγμον] Legendum βρεχμὸν ait *Seberus*, id quod et confirmatur a *Falckenburgio* nostro. Consentit et *Hesychius*, quem vide sis hac voce. conf. et *Eustath.* ad *Iliad.* ε. v. 586. qui βρέγμα pro βρεγμὸν communiter dictum ait. *Gloss.* βρέγμα *sinciput.*

ἰνίον] Vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* Iung.

40.

ἐπικαλεῖται] C. A. *καλεῖται.* Kuehn.

ἐπικαλεῖται] *Falckenburgius* ἐπίκλησιν ἔχει pro ἐπικαλεῖται.

κόῤῥας] Ultimo ρ superscriptum σ in C. A. et sequitur scripturae compendium punctatum, quod legerem, *Ἀττικῶς ἀντὶ τῆς κόρσας.* vid. *Plato* in *Gorgia.* Kuehn.

κόῤῥας] MS. *κόρσας καλ.* omissis illis, *ἀντὶ τ. κ. η. κεφ.* de quibus vid. Comm. avi c. 120. Iung.

ἀντὶ τοῦ κόῤῥας etc.] Haec verba in MS. A. superne scripta, instar glossae. Seb.

ἐπὶ κόῤῥης] *Theocr. Idyll.* XIV, 34.

πὺξ ἐπὶ κόῤῥης
ἤλασα, κἄλλαν αὖθις.

ubi quidam genas aut faciem interpr. Seb.

καὶ Ὅμηρον] Abest a C. A. usque ad *κεφαλῆς.* Kuehn.

καὶ Ὅμηρον etc.] Cum testimonio poëtae desunt in MS. Desunt et omnes tituli sequentes usque ad illum segm. 66. *περὶ βλεφ.* *Homeri* vero hic versus est ex *Ἰλ. δ.* quem praecedunt haec verba:

βάλε δουρὶ κ.

ut Comm. avi c. 120. adnotant. Iung.

κόρσην] *Iliad.* δ, 502.

τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
κόρσην, ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκείη.

vid. et *Iliad.* δ, 584. et v. 576. Seb.

41.

ἡμικρανία] C. V. *ἡμικραίνα* legit pro *ἡμικρανία.* Kuehn.

ἡμικρανία] MS. pro *ἡμικρανία* habet *ἡμικραίρα.* sicut et infra V, 184. ubi vulgo *ἡμίκραινα.* Et pariter ubi VI, 160. *ἡμίκραινα,* ibi quoque MS. *ἡμίκραιρα.* Iung.

ἴλιγγος] C. A. *σκοτοδινία.* C. V. *κροτοδινία.* nec habet *Platonis* dictum C. A. quod significat: *caligo mihi offusa est, et omnia visa mecum circumagi.* Kuehn.

σκοτοδινίασις] In MS. desunt *σκοτοδινίασις, καὶ* et *Πλάτων δέ.* *Plato* legum lib. X. ita et *σκοτοδινίαν ἴλιγγόν τε* iungit. Verba autem quae *Pollux* hic profert, exstant in eius *Protagora,* ubi *Socrates: καὶ ἐγὼ, τὸ μὲν πρῶτον, ὥσπερεὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγεὶς, ἐσκοτίσθην τε καὶ ἰλλιγίασα, εἰπόντος αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθορυβησάντων.* Iung.

φησὶν, ἐσκ.] Desunt *φησὶν ἐσ. κ. ἰλ.* in MS. Iung.

ἰλιγγίασα] *Falckenburgius* ἐξιλιγγίασα.

καρουν] In C. A. sequitur omissis interiectis τὸ δὲ ὑπὸ μέθης καρηβαρεῖν, κραπαλᾶν. C. V. pro κάρηβ. habet κραιπαλᾶν. KUEHN.

καρουν] τὸ δὲ ὑπὸ μέθης καρηβαρεῖν, κραιπαλᾶν. tantum de hoc tmemate in MS. *Xenophontea* autem sunt lib. II. Ἀναβάσ. plura alias de palmae cerebro vid. *Mercurial.* I. Var. 3. IUNGERM.

φοίνικος ἐγκ.] *Interpr. Phoenicis cerebrum.* videtur *Interpreti* accidisse, quod *Muretus* refert de aliis quibusdam, qui *Phoenicis* avis illius decantatae in fabulis cerebrum laudarunt in cibo, cum palmae debuissent intelligere *medullam. Xenoph.* de *Expedit. Cyri* lib. II. ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ στρατιῶται, καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τότε εἶδος καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς ἡδονῆς. ἦν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο κεφαλαλγές. ὁ δὲ φοῖνιξ ὅθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος ἐξηραίνετο. vide *Mureti* V. L. c. 12. lib. XIII. KUEHN.

καραδοκεῖν] Proprie dicitur de eo qui capiti suo metuit anxiusque de salute illud declinat, ne feriatur ab alio, qui ictum minatur; breviter: notat sollicitudinem ictum exspectantis, eumque declinare volentis amoto capite. vid. *Hesych.* in Καραδοκεῖν. KUEHN.

καραδοκεῖν] τοῦ καραδοκεῖν proferunt alii alias rationes, quas vid. apud *Etymolog.* et *Suid.* IUNG.

κάτω κάρα] Per ὑφ' ἓν scribendum κατωκάρα. *Aristoph.* in *Pace.* κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται. ubi *Scholia*: κατωφερῶς, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν κατωκάρα λέγεται Ἀττικῶς, ὑφ' ἕν. *Euseb. Hist. Eccles.* lib. III. cap. 1. de Apostolo *Petro* refert, quod Romae sit crucifixus κατὰ κεφαλῆς, quod alibi dicit κατωκάρα, κάτω κεφαλὴν, κατὰ κεφαλῆς ἐκ ποδοῖν, pedibus sursum, capite deorsum verso. KUEHN.

κάτω κάρα] Statim suspicatus fui non recte scribi, ὑφ' ἓν enim κατωκάρα una voce scribendum, ut patet ex *Suida*, ubi et *Aristophanis* verba eadem, quae noster profert, leges. emendo itaque hic κατωκάρα κρέμαται. (Licet apud *Suid.* κρέματο sit) sicut et avus meus Comm. cap. 113. ex *Acharnensibus* adfert:

εἴπερ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαιτό γε. IUNG.

κραιπαλᾶν] Prior. ed. κρεπαλ. sed κραιπ. MSS. SEB.

42.

παρώνυμα κεφ.] Titulus non est in C. A. KUEHN.

τὰ δὲ ἀπὸ κεφ.] MS. τὰ δὲ ὑπὲρ κεφ. ο. IUNG.

παρεγκεφαλίς] In C. A. omissis interiectis est κεφαλί-

διον. C. V. κεφαλίδιον; de παρεγκεφαλίδι Aristot. lib. I. H. A. cap. 16. KUEHN.

παρεγκεφαλίς] Pro sequenti κεφαλ. habet MS. κεφαλάδιον, reliquis omissis usque ad κεφαλίδιον; quod et ipsum abest a MS. IUNG.

ἐπὶ κεφαλαίων συγκεφαλ.] *In caput vel proiecto capite festinare.* Solent enim festinantes inter currendum in caput propendere. postea in C. A. sequitur, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ κρανίου. KUEHN.

ἐπὶ κεφαλαίων συγκεφαλ.] In vulgatis omnino interpungendum post ἐπὶ κεφαλαίων. notum loquendi genus, si summatim quid comprehendi debeat. IUNG.

ὡς Ὑπερίδης] Desunt in MS. ὡς Ὑπερ. ἑτερ. etc. παραφρονεῖν. IUNG.

ἑτερεγκεφαλᾶν] *Falckenburgius* habet ἑτερεγκεφαλᾶν.

ἐπικράνιον] MSS. Ἐπικ. περίκρανον, ὃ οἱ π. SEB.

ἐπικράνιον] Non habet C. A. deinde leg. περικράνιον, quasi ex περικρανεῖον fuisset, sequitur deinde ἀπὸ δὲ τῆς κ. KUEHN.

ἐπικράνιον] Deest in MS. ἐπικράνιον. ibidem pro περίκρανον δὲ οἱ π. *Bayfius* de re vest. cap. 20. videtur adgnovisse περικράνιον, uti quidem apud eum editur. IUNG.

καὶ ποτίκρανον] *Theocr. Idyll.* XV, 3. ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. vid. Lexic. Dor. *Ae. Porti.* SEB.

καὶ ποτίκρανον] Desunt, καὶ π. τ. πρ. ο. κωμ. in MS. IUNGERM.

οἱ κωμικοί.] *Falckenburgius* οἱ ποιηταί.

43.

εὐκέφαλος] PP. ἐγκέφ. sed A. ut edidi. et ἐγκέφαλος alienum ab hac sect. SEB.

εὐκέφαλος] C. A. ἐγκέφαλος, quod nolim. KUEHN.

εὐκέφαλος] MS. ἐγκέφαλος, pro εὐκ. ceterum illud iam antecessit. IUNG.

φοξόν] De φοξοῖς vid. *Foes.* Oeconom. *Hippocr.* IUNG.

μακροκέφαλος] κυνοκέφαλος τὸ ζῶον, C. A. KUEHN.

ὡς τὸ περὶ] Desunt in MS. ὡς τὸ π. λ. ἔθνος. IUNG.

ὡς τὸ περὶ etc.] *Falckenburgius* post ἔθνος addit particulam ἢ, ita legendo ὡς τὸ περὶ Λιβύην ἔθνος. ἢ κυνοκέφαλος etc.

ὡς τὸ ζῶον] Particula ὡς deest in MS. forte non male, potius enim bestiae illi homines et *animalia*, ut *Plinius* vocat lib. VIII. c. 2. IUNG.

ὡς Ἀλκιβιάδης] Non est in C. A. KUEHN.

Ἀλκιβιάδης] Desunt ὡς Ἀλκ. in MS. Iund.

ἐχινοκέφαλον] σχινοκέφαλον, *Plut.* initio *Periclis.* *Fr. Sylb.* verba *Plutarchi*: οἱ δὲ Ἀττικοὶ ποιηταὶ σχινοκέφαλον αὐτὸν (*Periclem*, quod oblongum caput haberet) ἐκάλουν. τὴν γὰρ Σκίλλαν ἐστὶν ὅτε καὶ σχῖνον ὀνομάζουσι. Seb.

ἐχινοκέφαλον] Ad ἐχινοκ. quod et in MS. *H. Steph.* in suo codice adscripsit: σχινοκ. *Plut. initio Pericl.* Unde primum versiculum *Cratini* e *Θράτταις* quem respexit noster, adscribere placet: ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὅδε προσέρχεται Περικλέης. Idem meo avo visum cap. 127, ubi etiam σχινοκέφαλος. Iungerm.

Πλάτων] Nempe lib. VI. Legum, non longe ab initio: οὔκουν δήπου λέγων γε ἂν μῦθον ἀκέφαλον ἑκὼν καταλίποιμι. Quo spectant et illa quae pulcre in *Gorgia Socrates Calliclem* amplius respondere nolentem urgendo ait: ἀλλ' οὐδὲ τοὺς μύθους φασὶ μεταξὺ θέμις εἶναι καταλιπεῖν, ἀλλ' ἐπιθέντας κεφαλήν· ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιίῃ· ἀπόκριναι οὖν καὶ τὰ λοιπά, ἵνα ἡμῖν ὁ λόγος κεφαλὴν λάβῃ. Iung.

ἀκέφαλον] *Plato* lib. VI. L. L. et in *Gorgia.* οὐδὲ τοὺς μύθους φασὶ μεταξὺ θέμις εἶναι καταλείπειν, ἀλλ' ἐπιθέντας κεφαλὴν ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιίῃ· ἀπόκριναι οὖν τὰ λοιπά, ἵνα ἡμῖν λόγος κεφαλὴν λάβῃ· ergo ἀκέφαλος μῦθος sermo est nondum ad liquidum finemque deductus, rumor, fabula sine certo auctore. Kuehn.

Bivertices] *Cam.* binis verticib. Seb.

δικόρυφοι] *Aristot.* lib. I. H. A. cap. 7. τοῦ δὲ κρανίου κορυφὴ καλεῖται τὸ μέσον καὶ λάσωμα τῶν τριχῶν, τοῦτο δ' ἐνίοις διπλοῦν ἐστι. γίνονται γάρ τινες δικόρυφοι, οὐ τῷ ὀστῷ ἀλλὰ τῇ τριχῶν λυσώσει, qui locus Nostrum egregie illustrat. Eodem tendit *Suidas* cum δίκορσος, δικέφαλος. *Hesych.* habet Δίκουρος, δικέφαλος et *Phavorin.* δίκορσον, κόρυφον. leg. δικόρυφον. Kuehn.

44.

διπλοῦς] C. A. distinguit ita orationem: διπλοῦς, κατὰ συμβολὴν εὐρυνόμενος κατὰ τὴν βάσιν τὴν ὄπισθεν προνεύων εἰς τὸ πρόσθεν. Kuehn.

ἡ μὲν ἔνδοθεν] Communiter, *pia mater*, uti altera, *dura mater* vocatur. Kuehn.

εὐρυθροτέρα] Et MS. εὐρυθροτέρα. Quid si legas εὐρυτέρα? Sed haec exputabunt οἱ ἀμφὶ τὰς ἀνατομὰς σπουδάζοντες. Nos enim hic forte ἀσκόπως agimus. Iung.

εἰλαμίδες] MS. εἰλαμίδες, δ. π. μυελῷ εἰλοῦνται. Avus noster haec peculiari tractatione docere coeperat *de partibus*

quae sunt intus, id est περὶ τῶν ἐντὸς μερῶν. De quibus tantum paucae ad nos pervenerunt schedae, benignitate clariss. consobrini *Lud. Camerarii*. In iis etiam legitur εἰλαμίδες ex *Polluce*, spiritu leni: ut et apud *H. Iun.* nomencl. in *Meninges*. Iung.

μυελὸν] Uterque Codex μυελῷ, nisi quod in C. A. textu sit μυελὸν, superscriptum vero μυελῷ. Kuehn.

μυελὸς] Tollenda distinctio post μυελός. Kuehn.

ἐπίξανθος] *Falckenburgius* ὑπόξανθος.

45.

σπόνδυλον] C. V. σφόνδυλον et ita mox infra seq. σφονδύλους. Kuehn.

σπόνδυλον] MS. σφόνδυλον. quod reponamus, Ἀττικὸν, ut aiunt. Iung.

ἐπικρανὶς] MS. ἐπικρανεῖς. *Pollucis* hoc ἐπικρανὶς adfert *H. Iun.* nomencl. in *Cerebellum*. Iung.

καὶ ἀπ' αὐτῆς] MSS. ὁ δὲ. (P. R. δ') ἀπ' αὐτῆς μ. Seb.

καὶ ἀπ' αὐτῆς] C. A. ὁ δ' ὑπ' αὐτῆς μυελὸς τ. ε. τ. σ. ε. ὅταν ὑπὸ τ. λ. κ. κ. τ. τ. ὁ ἐγκέφαλός τε καὶ η. π. στρέφεται. Kuehn.

καὶ ἀπ' αὐτῆς] MS. ὁ δὲ ἀπ' αὐτῆς μυελὸς ε. Iung.

σπονδύλους] MS. iterum σφονδύλους. et ὁπότ' ἄν. Iung.

τῆς τροφῆς] C. V. τῆς στροφῆς. Kuehn.

τῆς τροφῆς] MS. τῆς στροφῆς. Iung.

ὅ τε ἐγκέφαλος] MSS. ὁ ἐγκέφαλός τε καὶ. Seb.

ὅ τε ἐγκέφαλος] MS. ὁ ἐγκέφαλός τε, καὶ ἡ παρεγκεφαλῆς (sed emendatum in λὶς) τρέφ. Iung.

τρέφηται] P. V. τρέφεται. Seb.

τρέφηται] C. V. στρέφηται. Kuehn.

46.

καὶ γὰρ τῷ] Desunt in MS. καὶ γὰρ τ. ε. etc. πνεύματος. cum interiectis omnibus. Iung.

ἐγκεφάλῳ etc.] Haec usque πνεύματος inserta erant in MSS. supra segm. 44. Seb.

τοῦ ἐν αὐτῇ] τοῦ omittit C. A. Kuehn.

ὑπὸ τῇ κεφαλῇ] A. ὑπὸ τῆς κεφαλῆς. Seb.

προμετωπίδιον] MS. τὸ προμετωπήδιον. supra tamen I, 140. MS. ut in vulgatis per πι. Iung.

μετωπηδὸν] *Recta fronte navium proras in hostem dirigere*. Kuehn.

μετωπηδὸν] Exponuntur haec in Comm. avi cap. 139. Iungerm.

καὶ κατὰ μέτωπον] C. A. non habet *καὶ κατὰ μ.* usque ad *φάλαγγος*. KUEHN.

καὶ κατὰ μέτωπον] *καὶ κατὰ μετ.* etc. *φάλαγγος*, haec desunt in MS. et pro illis MS. *τὰ ὅμοια*, ut solet. IUNG.

προμετωπίδιον] MS. iterum *προμετωπήδιον*. IUNG.

στολίδες] *Ῥυτίδες μετώπου*. *Etymol.* SYLB.

στολίδες] *H. Steph.* hic in ora *ῥυτίδες μετώπου* ex *Etymologo* adnotat. scripsit et *στα*: nescio an *σταλίδες*. IUNG.

ἀμαρυγαὶ] *Rugae*, non, ut *Interpr. radii.* rugae enim nihil splendoris afferunt fronti, nec ita exarata frons radios habet. vid. *Phavor.* in *ἀμάρυγμα*. *Salm.* *στολίδες sic in veste στολίδες dictae.* KUEHN.

47.

πρόσωπον] De *προσώπῳ*, ut et *προσωπείῳ* hinc docet *Rhodig.* XXIX. antiq. 7. IUNG.

ἐπὶ τῶν ἀνδρ.] C. A. *ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου*. Vid. *Aristot.* lib. 1. H. A. c. 7. et de *Part. Animal.* in fine cap. 1. KUEHN.

προτομὴν] Dicitur etiam de *effigie hominis*, Regis puta vel aliorum. in *Glossis Cyrilli* voce *προτομὴ* et apud *Suidam* in h. v. et *Hesych.* KUEHN.

ὥσπερ] C. A. *ὡς*. in *Gl. Cyrilli* est *ῥύγχαινα*, *nasuta*, et *rostra nasuta* *ῥάμφη*. KUEHN.

ὥσπερ] In MS. pro *ὥσπερ* est *ὡς*. IUNG.

ῥύγχος καὶ ῥάμφος] *H. Steph.* hic: *At Eustathius annotat ῥάμφος, ῥύγχος et de brutis ex vet.* Locus est, credo, ad *Ὀδυσσ. γ.* ubi ait: *τὸ ῥύγχος τινὰς καὶ ἐπὶ συῶν ἰδιάζειν*. IUNG.

δυσπρόσωπος] C. A. non habet usque ad *τὰ ὅμοια*. KUEHN.

δυσπρόσωπος] Desunt *δυσπρ.* *κπροσ.* in MS. IUNG.

μορμολύκειον] MS. *μορμολύκιον*. IUNG.

πρόσωπον] C. A. *πρόσωπον*; dein uterque Codex *καὶ προσωπὶς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομάζεται*. haec verba sunt in C. A. margine; post sequitur, *ᾔδε νέα κ. κ. π. κ. ὄν. ἡ. ἀρχαία σκευοποιὸν* (*personarum, larvarum structorem*) *χαλκοῦν γὰρ ἦν ἀγγεῖον. κ. π. παρὰ τ. στ. ε. π. λ. ἢ βοῶν*. Haec cum sequentibus usque ad *δέ τι* non sunt in C. A. KUEHN.

προσωποποιὸν] Ita corr. *Sylb.* cum pr. edition. *προσωποιόν*. SEB.

προσωποποιὸν] Sic clare MS. sic et *H. Steph.* in ora libri sui hic, quum alias ederetur, *προσωποιόν*. illud MS. etiam habent Comm. avi cap. 142. emenda ibidem: *ἡ ἀρχαία* pro *ὁ ἀρχ.* IUNG.

48.

τὸ δὲ πρόσωπον etc.] C. V. *τὸ δ. πρ. καὶ προσωπὶς παρά. Salm. πρόσωπον καὶ προσωπίς.* Kuehn.

καὶ προσώπιον] MS. *προσωπεῖον.* quomodo iam fuit segm. praeced. *H. Steph.* mavult *προσώπειον.* Seb.

καὶ προσώπιον] MS. ita: *καὶ προσωπεῖον, ὃ καὶ μορμολύκιον. καὶ προσωπὶς παρὰ τ. α.* adeo ut posset quis suspicari librarium in superiores lineas oculis exerrasse. Libet et meum narrare somnium, forte segm. praeced. legendum esse *μορμολυκεῖον*, ut *προσωπεῖον.* et hic *μορμολύκιον*, ut *προσώπιον.* Quid fere *οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ τόδε.* Sic enim postquam haec scripseram adito thesauro *H. Stephani*, inveni partim ipsum etiam emendare: nempe segm. praeced. legendum *μορμολυκεῖον*, et hic vero, *προσώπειον*, et *μορμολύκειον. μορμολύκιον* vero se nuspiam invenisse ait. Ceterum in illo *ει* et *ι* nunquam fere tam bene quid firmes, quin variare MSS. soleant. Iung.

ὥσπερ καὶ μορμολύκειον] A. et P. V. *ὃ καὶ μορμ. Camer. μορμολυκεῖον.* MSS. *καὶ προσωπὶς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς χάλκοῦν ἦν ἀγγεῖον.* Seb.

ὠνομάζετο] MS. *ὠνομάζετο. χαλκοῦν ἦν ἀγ.* Iung.

ἐχίνῳ] C. V. *ἀγγίνῳ.* Kuehn.

πρόσωπα] *πρόσωπον λεόντων, καὶ β.* MS. Iung.

ὠνόμαστο] MS. *ὀνόμασται.* scilicet scribendum *ὠνόμασται.* Cetera ista: *τὸ δ' αποκ. κ.* etc. *ῥύπου.* MS. non habet, in quo post *ὀνόμασται*, statim est *ἀποπροσ.* Iung.

κάθαρσιν] P. R. *καθάρσιον.* Seb.

ἀποδόντωσιν ἐλ.] Ad illa, *ἀποδόντωσιν ἐλ.* adscripsit hic *H. Steph. Non puto veteres Ἀττικοί.* Iung.

εἶπε Φερεκράτης] P. R. *ἔφη Φερ.* Seb.

εἶπε Φερεκράτης] C. A. *ἔφη φ.* omissis cequentibus. Kuehn.

οὐ δὲ ἀπ. κ.] Hoc *Pherecrateum* MS. non habet. Iung.

49.

περὶ ὀφρύων] V. P. *προσώπου μέρη.* Seb.

τὰ δὲ τοῦ προσ.] MS. *τοῦ δὲ προσ.* sine *τά.* Iung.

ὀφρὺς] In C. A. seq. *καὶ ὀφρύων γεῖσσα αἱ. π. καὶ ὀ. ἀπογεισῶσαι καὶ ὀφρύων τρίχωσις. καὶ τὰς ὀφρῦς αἱ.* Kuehn.

ὀφρὺς] Deest sequens *ὀφρύες* in MS. Iung.

γεῖσσα] *Onom.* Vetus *Suggrundia, γεῖσα* per unicum *σ. Aristot.* lib. II. de P. A. c. 15. *αἱ μὲν ὀφρύες τῶν καταβαινόντων ὑγρῶν, ὅπως ἀποστέγωσιν, οἷον γείσσωμα, τῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑγρῶν. Xenoph.* lib. I. *Memorab. ὀφρύσιν ἀπογεισῶσαι*

τὰ ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, superciliis quasi imbrice, suggrundio; munire superiora oculorum. *Cicero* lib. II. de N. D. *superiora superciliis obducta sudorem a capite et fronte defluentem repellunt.* unde corrigenda versio *Interpretis.* Kuehn.

γεῖσσα] *γεῖσα* MS. *Xenophontea* sunt lib. I. memorabilium dictorum *Socratis,* ut notant Comm. avi c. 144. Iung.

ἀπογεισσῶσαι] MS. hic habet *ἀπογεισῶσαι* uno *σ*. Iung.

ἀπογεισσῶσαι] *Falckenburgius ἀπεγείσσωσε.*

φησὶν ὁ Ξενοφ.] C. A. non habet, *φησὶν ὁ Ξενοφῶν.* Kuehn.

φησὶν ὁ Ξενοφ.] Desunt *φησ. ὁ Ξ.* in MS. Iung.

καὶ ὀφρύες] *καὶ ὄφρυες ε. κ. δ.* absunt a C. A. Kuehn.

καὶ ὀφρύες] Desunt *καὶ ὀφ. ε. καὶ δ.* in MS. Iung.

ἢ ἀνέλκων] Desunt *ἢ ἀνέλκων* in MS. Iung.

συνέλκων] Non habet C. A. Kuehn.

ὑπὲρ τὰ νέφη] *ὑπὲρ τὰ νέφη* absunt a C. A. Kuehn.

ὑπὲρ τὰ νέφη] Desunt *ὑπὲρ τὰ νέφη* in MS. dicitur vero *νέφας ὀφρύων*, et Latini superciliis nubem attribuere vel fronti in tristitia et turbatione, hodieque nostri Germani de talibus aiunt *wie macht er ein gewülken. ὀφρύων νέφρωσιν, τὴν σκυθρωπότητα,* ait *Eustathius* ad *Iliad. α.* v. 528. ibi, *ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.* Iung.

μεσόφρυον] Vid. Comm. avi cap. 146. Iung.

μεσόφρυον] *Falckenburgius συνόφρυον,* de quo an vulgato melius sit, *ἰατρῶν παῖδες* pronunciabunt rectius.

ὃ καὶ μ.] C. A. *τὸ καὶ μετώπιον ὀνομαζόμενον.* Kuehn.

μίξοφρυν] C. A. *καὶ μίξοφρυν.* ubi superscriptum *καὶ.* *Gl. μεσόφρυον intercilium.* Kuehn.

Κρατῖνος καὶ μ.] P. V. et A. *Κρατ. παρὰ δὲ τοῖς τρ. τ. σ. ε. τ. λυπ. τάττεται. π.* Seb.

Κρατῖνος καὶ μ.] In C. A. post *Κρατῖνος, καὶ μὴν* omittitur. Kuehn.

Κρατῖνος καὶ μ.] MS. post *Κρατῖνος* pro his *καὶ μ. π.* habet, *παρὰ δὲ τοῖς.* Iung.

50.

συνοφρυῶσθαι] Ita et MS. habet. videtur tamen emendandum *συνωφρυῶσθαι,* ut et *H. Steph.* in suo codice correxit. verbum in *Alcestide* exstare notant Comm. avi cap. 146. Iungerm.

λυπουμένων. παρὰ] C. V. *λυπουμένων. τάττεται, παρὰ* etc. Kuehn.

λυπουμένων. παρὰ] MS. auctius: *λυπουμ. τάττεται. π.* Iungerm.

παρὰ δὲ τοῖς] C. A. παρὰ δὲ τ. τ. σ. ε. τ. λ. τάττεται. ita et C. V. Kuehn.

παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς] *Falckenburgius* ὁ δὲ κωμικὸς ἀμαψίας.

εἴρηται] Deficit in MS. εἴρηται. ibidem pro νεύειν est in MS. νεύων. Iung.

εἴρηται] *Falckenburgius* pro εἴρηται habet εἴρηκεν.

Ὅμηρος] *Homeri* illud est Ὀδυσσ. μ. v. 194. ὀφρύσι νευστάζων. Iung.

νευστάζειν] C. A. νυστάζων. in *Homero* hodie legitur etiam νευστάζων. Kuehn.

ὀφρύας δὲ] Deest partic. δὲ in MS. de hac significatione ὀφρύων Comm. avi cap. 147. Iung.

τὰ ἀνέχοντα] *Falckenburgius* τὰ ὑπερέχοντα, non male. de voce ὀφρῦς pro tumulo accepta vid. *Eustath.* ad *Il.* β. v. 635. et *Hesych.*

τύλους] C. A. τίλους: *Glossis* τύλος, *callum* est. Kuehn.

οὐραὶ] C. V. οὐρὰ δὲ, quod praefero vulgato. caetera non adsunt in G. A. de quibus monita quaedam apud *Laërt.* in vita *Eudoxi* VIII, 87. adde quod Sacerdotes etiam supercilia raserint temporibus aliis, uti probat *Salmas.* in Hist. Aug. p. 497. his adde τὸ ἔξοφρυς, quod in *Glossis* redditur, *Silo*. Kuehn.

οὐραὶ] MS. μέρη· οὐρᾷ δ. eo modo quo solet τὸ μὴ ἐκφωνούμενον ἰῶτα adscribi in MS. Iung.

παραφυλακτέον] Et cetera huius sectionis non habet MS. *Thucydideum* περιωπὴ est in *Brasidae* oratione ad Acanthios, lib. IV. Ξυγγρ. οὕτω πολλὴν περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα. Iung.

ὅθεν μόνων ἀπ.] σημείωσαι hic *Steph.* Iung.

51.

ὄψεις] MSS. ὄψις. Seb.

ὄψεις] MS. ὄψις. sic infra segm. huius libri 57. Iung.

εὐόφθαλμος] C. A. pergit εὔοπτος ο. ὀξυδερκὴς ἀμβλυωπία ἀμβλυωπῶν ο. παράβλωψ etc. vid. *Hesych.* in Ἔπιλλος. *Phav.* in στραβὸς et παραβλῶπες. *Hesych.* in Φολκὸς, ubi ex Nostro et *Suida* legendum στραβός. Kuehn.

εὐόφθαλμος] Sequentia καὶ εὐόφθ. ω. Ξ. desunt in MS. Ceterum apud *Xenophontem* in superlativo legitur id vocabuli in Sympos. καρκίνον εὐοφθαλμότατον εἶναι τῶν ζώων. Locus *Xenophontis* potius hic est lib. VIII. Παιδ. καὶ ὑποχρίεσθαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσίετο. ὡς εὐοφθαλμότεροι φαίνοιντο ἢ

εἶσι. de *Cyro.* Nostrum vero Viri docti notarunt, ut memoriae suae fidentem nimis in laudandis quae legerat *αὐτολέξεί.* IUNGERM.

ὀξυωπίας] Deest *ὀξυωπίας* in MS. IUNG.

ὀξυδερκέστατον] Desunt *ὀξυδερκέστατον δ. Ἡ. λ.* in MS. IUNGERM.

ἀμβλυοπὸς] MS. tantum *ἀμβλυωπία. ἀμβλυωπῶν. ὁ.* ceteris quae intercedunt caret. IUNG.

ἀμβλυωπὸς] In ora Codicis sui *Falckenburgius* hic *ἀμβλυωπία* ponit.

παραβλὼψ] MS. *παράβλωψ*, sed accentum quis erasit. IUNGERM.

καὶ οἱ στραβῶνες etc.] In C. A. haec usque ad finem sect. non videas. KUEHN.

καὶ οἱ στραβῶνες, ε. τ. ν. κ.] Desunt in MS. Comm. avi cap. 151. habent *στράβωνες.* IUNG.

52.

διαφοραὶ ἐ.] Non est titulus in C. A. perpetua enim oratio est. KUEHN.

ἴλλος] *Falck. ἰλλὸς*, et ita quoque *Eustathius. Hesych.* *Ἰλλὸς, στρεβλὸς, στραβὸς, διεστραμμένος.*

ἀπὸ τῶν π.] A. *ὑπὸ τῶν.* SEB.

ἀπὸ τῶν π.] In C. A. textu leg. *ἐπὶ τῶν ποιητικῶν.* margo vero habet, *ὑπὸ τῶν ποιητῶν.* KUEHN.

ἀπὸ τῶν π.] MS. *ὑπὸ* pro *ἀπὸ.* Sic et *H. Steph.* in ora codicis sui. IUNG.

ἀπὸ τῶν π.] *Falckenburgius* etiam *ὑπὸ τ. π. Eustath.* ad *Il. β,* 180. *ἰλλοὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἱ στραβοί.*

ἰλλώπειν] MS. mendose *ἰλλώπην* et *τῷ* pro *τό. H. Steph.* in adpend. de dial. Att. cap. 16. tmem. 5. reponendum putat *ἰλλώπτειν* et *κατιλλώπτειν.* nec aliter haec duo verba adgnoscunt Comm. avi cap. 184. *ἰλλώπτειν* etiam *Rhodig.* III. ant. 28. Idem vero *Stephanus* in thesauro graec. ling. reponit hic *ἰλλωπεῖν* et *κατιλλωπεῖν.* Priora adprobat MS. qui certe paulo post *κατιλλώπτειν* habet. fere id pervideram, adeo subtiliter adpingi solet *τ τῷ π* in MS. IUNG.

ἰλλώπειν] *Falckenburgius ἰλλωπτεῖν. Eustath. ἰλλώπτειν* ad *Hom. Iliad. β.* v. 217. et ita quoque *Hesychius*, quem vide.

παραβλέπειν] *Limis videre.* KUEHN.

δενδίλλειν] Extat vox haec apud *Hom. Il. ι,* 180. ubi brevia Scholia illam explicant per, *τοῖς ὄμμασι διανεύειν*, ἢ

περιβλέπειν, ἀπὸ τοῦ διελεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. *Eustathius* Ionicum vocabulum esse docet.

τῷ ὀφθαλμῷ] Pro τῷ ὀφθαλμῷ legerem τὼ ὀφθαλμὼ in duali. de *Socrate* enim dicunt, quod παρέβαλλε τὼ ὀφθαλμὼ *torvum viderit*, quod mox Auctor dicit, ταυρηδὸν ὑποβλέπειν, ex *Platonis Phaedone*. in C. A. est περιβάλλειν τ. ο. at παρὰ superscriptum. KUEHN.

τῷ ὀφθαλμῷ] Omnino emendandum τὼ ὀφθαλμώ. Sic et *H. Steph.* in ora codicis, et cap. 16. tmem. 5. adpend. de ling. Att. Vidit et avus meus Comm. cap. 184. IUNG.

λέγεται δὲ καὶ ταυρ.] *Falckenburgius* inserendo voculam τι ita legit: λέγεται δέ τι καὶ ταυρ.

καὶ ταυρηδὸν] V. P. καὶ ταυρηδὸν λέγεται ὑποβλ. *Aristoph.* Ran. v. 813. Ἔβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω. SEB.

δυσωπεῖσθαι] Vid. *Nunnes.* not. ad *Phrynich.* IUNG.

ἰδόντα] R. P. εἰδότα. SEB.

ὑπώπια] Vid. *Nunnes.* ad *Herodiani* fragmen. in ὦπας. et *Rhodig.* III. ant. 28. IUNG.

53.

καλεῖται δὲ καὶ οὕτω] P. R. καλοῦνται. SEB.

καλεῖται δὲ καὶ οὕτω] C. A. οὕτως etiam omisso καί. KUEHH.

καλεῖται δὲ καὶ οὕτω] MS. καλ. δὲ οὕτω καὶ τ. IUNG.

ῥίνη] τὰ ῥίνη, a recto ῥίνος, *pellis, corium.* KUEHN.

ῥίνη] Quid sunt ῥίνη? an ῥινία legendum, an idem illud designat? video tacere alios: malo meam ignorantiam potius fateri, ut et ego et alii qui iuxta mecum haerent, doceantur. IUNG.

ῥίνη] *Falckenburgius* ῥινίχνη.

καὶ παρωπὶς δέ, ἡ καλ. etc.] *Hesych.* iisdem verbis: προσωπεῖον ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς. IUNG.

γυναίων] P. V. γυναικῶν. SEB.

παρώπια] C. A. παρώπιδα τὰ περὶ τοὺς ὦπας etc. KUEHN.

κανθήλια] Sic et MS. *H. Steph.* laudat *Camer.* legentem hic ἀνθήλια non κανθ. nec aliter est infra X, 54. tam in MS. A. quam in editis. SEB.

κανθήλια] Sic et MS. *H. Steph.* in suo codice transverso signo notavit, et in ora ait: *καὶ ἀνθήλια in Lexico Const. Sic et Camerar.* Pariter *Camerarii* lectionem probat in thes. gr. ling. sub παρώπια. Sunt autem ista Comm. cap. 180. ubi vitiose editur ἀντήλια. firmat haec et locus qui infra X, 54. ubi et MS. ἀνθήλια. IUNG.

ὀπὴ] *ὀπὴ rima, foramen,* per quod videmus. Kuehn.

ὀπὴ] MS. *ὠπή*. Iung.

ἐνώπια παμφανόωντα] Ex *Ἰλ. θ*. Comm. avi cap. 180. Iungerm.

οἱ δὲ τραγῳδοὶ] Haec pericope non invenitur in C. A. Kuehn.

ἀνώπια] A. et P. V. *ἀνώπαια*. qua quidem terminatione *ἀνόπαια*, item *ἀνοπαῖα* dicitur, sed vide idne huc quadret, adhibitis *Scholiis brev. Odyss. α*, 320. Seb.

ἀνώπια] C. A. *ἀνώπαια τὰ ἄνω* (*οι* suprascripto) *ἀπὸ τῶν ὠπῶν κ. π. η. π. ὠπῶαν*, sed posteriori *ω* superscripta est diphthongus *αι*. C. *Salmas.* etiam *ὀπαῖα*. Kuehn.

ἀνώπια] MS. *ἀνόπαια*, pro *ἀνώπια*. quod non videtur reiiciendum. *Hesych.* enim, *Ἀνοπαῖα* inter alia exponit *ἀνὰ τὴν ὀπὴν τῆς θύρας*. vid. et *Etymolog.* in *ἀνοπαῖα*. Iung.

τὰ ἄνω ἀπὸ] Distingue: *τὰ ἄνω, ἀπὸ τ.* ac facile correxeris interpr. Seb.

54.

περιωπὴ] *Iliad. Ξ*, 8. *Schol.* exponit *τόπον ὑψηλὸν, ἐξ οὗ περιωπίσασθαι καὶ περιβλέψαι ἐστὶ πάντα*. Seb.

ὡς Θουκυδίδης] Desunt in MS. Sunt vero ex lib. V. *Ξυγγρ.* ut indicant Comm. avi c. 155. Iung.

ὀπαῖον] *ὀπαιαν* MS. accentu eraso, qui super *αν* erat positus. vid. et *Etymol.* in *ἀνοπαῖα*. Iung.

ἢ] MS. mendose *ἤ*. Iung.

ἰλλαίνειν] *H. Steph.* hic: *At Galenus* exp. *ἰλλαίνω διαστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς*. Verum magis probat *Pollucis* explicationem doctiss. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in *Ἰλλαίνειν*, ubi copiose de hoc verbo, aitque nondum apud *Hippocr.* se *ἰλλαίνειν ὀφθαλμοὺς*, pro *διαστρέφειν* legisse, lubentiusque existimare apud *Gal. διαστρέφεσθαι*, pro *διαστρέφειν*, scribendum. Iung.

ἰωνικῶς] Abest a C. A. dein uterque Codex leg. *ἰλλαίνειν*, sed quae sequuntur arguunt, *σιλλαίνειν* legendum esse. Kuehn.

ἰωνικῶς] Deest in MS. *ἰωνικῶς*, et mox est *ἰλλαίνειν*, pro *σιλ.* mendose. vid. et *Foes.* Oecon. *Hippocrat.* in *κατασιλλαίνειν*. Iung.

ποίημα, σίλλος] C. V. *ποιημασσίλος*. C. A. pergit ita. *ὁρᾶν καὶ προορᾶν ὡς καὶ Ξενοφῶν ὅραμα τὸ θέαμα Π. δ. κ. α. ε. ἐκ τούτων καὶ τὸ ἔφοροι κ. ε. καὶ θέα κ. θ. καὶ θέατρον καὶ θεωρὸς καὶ θεωρικὸν, ὅταν ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι λ.* Kuehn.

ποίημα, σίλλος] Iterum mendose MS. ποιημασσίλλος. IUNGERM.

ὁρᾷν, προορᾷν] MSS. ὁρᾷν καὶ παρορᾷν. A. et P. V. interp. καὶ τὰ ὅμοια. P. R. statim annectit: καὶ Ξενοφῶν ὅραμα τό. SEB.

ὁρᾷν, προορᾷν] MS. sic tantum καὶ προορᾷν, καὶ τὰ ὅμοια· ὡς καὶ ὁ Ξενοφῶν ὅραμα τ. θ. *Xenophon* extremo lib. III. Παιδ. διά τε τὰ δεινὰ ὁράματα, καὶ διὰ τὸν φόβον. quoniam videbant Assyrii, de quibus sermo, suos equites cum equis caedi a Medis. et περὶ Ἱππικῆς. ταράττει τὰ ἐξαπίναια ὁράματα καὶ ἀκούσματα καὶ παθήματα. IUNG.

ὁρατὴ] An ὁρατής? SEB.

55.

ἀνόρατον] Sic etiam P. V. et A. sed P. R. ἀόρατον. SEBERUS.

ἀνόρατον] An forte ἀόρατον legendum? ut infra V, 169. et in *Timaeo* de anima *Plato*, ἀόρατος μέν, opponens σώματι ὁρατῷ. et inferius *Plato*: τῶν γὰρ ὄντων ᾧ νοῦν μόνῳ κτᾶσθαι προσήκει, λεκτέον ψυχήν· τοῦτο δὲ ἀόρατον. πῦρ δὲ καὶ ὕδωρ καὶ ἀὴρ καὶ γῆ, σώματα πάντα ὁρατὰ γέγονε. et iterum inferius: ἀόρατον εἶδός τι καὶ ἄμορφον. et statim: ἀόρατον δὲ καὶ ἄλλως ἀναίσθητον. alterum ἀνόρατον ibi nullus adverto. Ceterum et MS. habet ἀνόρατον. IUNG.

ἐν Τιμαίῳ] Desunt ἐν Τιμαίῳ etc. ἐφορᾷν in MS. IUNG.

ἔφοροι] *Gualt.* de his quoque aliquid monet. sed fusius *Nic. Crag.* lib. II. de Repub. Lacedaem. cap. 4. SEB.

ἐφορεία] Post ἐφορεία desunt καὶ ἐφορωμένους etc. καὶ θεᾶσθαι, cum interiectis omnibus in MS. IUNG.

ὡς Ξενοφῶν] Quod ad ἐφορωμένους καὶ ἐφορῶντας, locus *Xenophontis* est iste lib. V. Παιδείας: ait *Cyrum* ante exercitum πεζοὺς εὐζώνους οὐ πολλοὺς praemisisse, ἐφορωμένους ὑπὸ Χρυσάντα, καὶ ἐφορῶντας αὐτόν, etc. IUNG.

καὶ θεατὴς] Desunt in MS. θεατὴς καὶ σ. IUNG.

καὶ συνθεωρὸς] Desunt iterum καὶ συνθ. καὶ θεωρία in MS. IUNG.

ὅσ' ἂν] MS. ὅθεν pro ὅσα ἄν. IUNG.

λέγηται] λέγεται MS. IUNG.

οἱ γὰρ Πυθῶδε, θεωροὶ] *Pollux* nimium restringit nominis huius significationem. At *Harpocration* θεωροὺς non solum dicit esse eos, qui ad Deos mittuntur, sed addit, τοὺς τὰ θεῖα φυλάσσοντας vel τῶν θείων φροντίζοντας, subiungitque notationem illam ab ὥρα, quam et *Hesych.* secutus videtur,

quippe qui exponit; οἱ φροντίζοντες περὶ τὰ θεῖα. Sed cum late pateat τῶν θείων appellatio, intelligendum existimo simpliciter per τὰ θεῖα sacrificia solennia (quorum nomine mittebantur, qui θεωροὶ vocabantur ad Olympicam seu Pythicam celebritatem) aut etiam donaria, quae illuc ferebant: item munus consulendi oraculum. Quam expositionem variis ex locis colligo etc. H. Steph.

οἱ γὰρ Πυθῶδε, θεωροὶ] *Pollux* ista non a θεᾶν *spectando* deducit, verum ἀπὸ τοῦ πρὸς θεὸν ὀρούειν, quod ad Deum tendant, festinent. Kuehn.

πρὸς θεὸν] C. A. et V. πρόσθεν habent pro πρὸς θεόν. Kuehn.

πρὸς θεὸν] Mendose MS. τοῦ πρόσθεν ἐρούρειν (sed emendatum ab alio ὀρούειν) vid. vero Comm. avi c. 165. et *Rhodig.* VIII. ant. 9. Iung.

λέλεκται] P. V. λέγεται. Seb.

56.

ἀπὸ θέας] Haec usque ad ἔστι δ' ἐκ τοῦ βλέπειν absunt a C. A. Incipit enim: τὸ δὲ βλέμμα Ἀριστοφάνης βλέπος ἐκάλεσε, καὶ β. ε. δ. τ. β. β. ὑποβλέπειν καὶ περίβλεπτος παρ' Ἰσοκράτῃ. porro uterque Codex ἀντιβλεφθῆναι pro ἀποβλεφθῆναι. Kuehn.

ἀπὸ θέας] Pro undecim versibus sequentibus tantummodo habet MS. τὸ δὲ βλέμμα Ἀριστοφάνης βλέπος ἐκάλεσεν, καὶ βλέπησιν. ε. δ. τ. βλ. βλέπειν, ὑποβλέπειν, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ περιβλ. Iung.

οὐσία θεατὴ] *Platonis* οὐσία θεατὴ ubi exstat? mihi quidem in eius *Phaedro* se offert locus eiusmodi, quem nescio annon respexerit *Pollux*: ἡ γὰρ ἀχρωμάτιστος καὶ ἀναφὴς οὐσία ὄντως οὖσα ψυχῆς κυβερνήτῃ, μόνῳ θεατῇ νῷ χρῆται. Sed θεατῇ ibi legitur: an itaque *Pollux* legit, ψυχῆς, κυβερνήτῃ μόνῳ θεατὴ νῷ χρῆται. de quo Viri docti statuant: ego enim de tanti philosophi loco nihil praesumo. Iung.

συνθεάτρια] Infra *Aristophani* attribuitur, IV, 121. et VI, 158. locumque ex MS. proferam ad X, 67. Iung.

ἀναβλέμματα λέγει] Forte rectius distinguas, ἀναβλέμματα λέγει, ἀντιβλ. non enim ita longe ab initio *L. de Venat.* est ἀντιβλεμμάτων apud *Xen.* Iung.

ἀποβλεπόμενοι] *Falckenburgius* ἀναβλεπόμενοι.

περίβλεπτος] *Isocr.* Archid. pag. 322. ubi eodem significatu et περίοπτος. *Chrysostom.* de sacerd. pag. 95. (οἱ) ἐξ εὐτελῶν καὶ ἀτίμων ἔντιμοι καὶ περίβλεπτοι γεγονότες. Seb.

Ἰποκράτει] Ἰσοκράτει (sic enim scribe) scilicet orat. περὶ ζεύγους. ut Comm. avi indicant c. 171. est et in *Archidamo*

περίβλεπτοι, locumque statim adferam ad segm. 85. Sed et extrema περὶ Εἰρήνης· περιβλέπτους ἐπ' ἀρετῇ γενομένους, τὴν δόξαν τῶν προγόνων ἀναλαβεῖν. et *Helenae* encomio: περίβλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν. Iung.

ἀποβλεφθῆναι] MSS. ἀντιβλεφθῆναι. Seb.

ἀποβλεφθῆναι] MS. ἀντιβλεφθῆναι. Iung.

57.

ἀπὸ ὄψεως] Non habet C. A. post σωκρατικὸς statim subiungitur, ὄψις ἡ αἴσθησις etc. ὄψις ὄνειρος. Kuehn.

ὦμμαι] P. V. καὶ ὦμμαι. Seb.

ὀψόμενος] P. R. ὀψόμενον. Seb.

ὀψόμενος] C. A. ὀψόμενον, *videndum* Attice pro ὀφθησόμενον. Kuehn.

ὀψόμενος] Ad ὀψόμενος *H. Steph.* ita hic notat *Pollucem: Quasi dubium sit an* ὀψόμενος *dici possit, si dicatur* ὄψομαι. Ceterum MS. habet ὀψόμενον, quod sane singulariter usurpatum esse potest. Iung.

τούτων] P. V. τούτου. Seb.

ὑποψία καὶ] MSS. ὑποψία καὶ τὰ ῥήματα, καὶ τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα. ὑπερόπ. ὑπερ. ὑπόπτης, καθύποπτος καὶ ἀνυπ. Seb.

ὑποψία καὶ] Deest particula καὶ post ὑπόψια in MS. Iungerm.

ὑπεροψία] C. A. pergit καὶ τὰ ῥήματα, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα, ὑπερόπτης, ὑπεροπτικῶς, καχύποπτος, εὐόπτης, ἀνύποπτος καὶ ἀπερίοπτος ὡς θ. οὗτος δὲ κ. π. καὶ δίοψιν εἴρηκεν. ἐρεῖς δὲ κ. δ. κ. π. περιῶπται καὶ περίβλεπτοι καὶ αὐτόπται καὶ σύνοπτον καὶ σύνοπτα. ἐρεῖς δὲ καὶ ὕπρπτον καὶ προῶπτον καὶ ὀπτῆρας. Kuehn.

ὑπεροψία] Ita MS. ὑπεροψία, καὶ τὰ ῥήματα, καὶ τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα. ὑπερόπτης, ὑπεροπτικῶς, ὑπόπτης, καχ. Antiphontis quae profert, quoniam eius oratoris periere pleraque, ubi extiterint, nescio, nisi quod illud ἄοπτα, in Antiphontis ἀληθείας πρώτῳ haberi indicat *Harpocratio*: ὀπτὴρ autem est et in ea quae hodieque exstat περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου· οὔτε ὀπτὴρ οὐδεὶς ἐφάνη. Iung.

καὶ ἀνυποπτότερος] Desunt καὶ α. ω. *Α.* in MS. Iung.

καθύποπτος] Pro καθύποπτος etiam C. V. legit καχύποπτος, *male suspectans*. vel, de *malo suspectos* habens alios. ita *Plato* usurpat καχύποπτος lib. III. *Polit.* adeoque convenit cum καχυπονοητικὸς, quod mox *Platoni* datur. Kuehn.

καθύποπτος] Pro καθύπ. MS. καχύποπτος, recte, ut puto. Iungerm.

ὡς Ἀριστοφάνης] Deest ὡς Ἀριστ. in MS. Iung.

ἀνυπόπτως] Pro ἀνυπόπτως, MS. ἀνυπόπτος. scilicet scribendum ἀνύποπτος. Sic inferius ὑπόπτοι mendose in MS. etiam erat. *Xenoph.* V. *Cyrop.* εἴπερ ἀνύποπτος ὤν, et statim ἀνυποπτότατος ἂν εἴη, de *Gadata* eunucho. Iung.

καχυπονόητος] *Camerarius* omittit hanc vocem, et eius in locum substituit καχύποπτος *de quo est mala suspicio. Plato Phaedro,* καχυπόπτους φύλακας. Sed et active id legitur. *Aristot.* Rhet. II. capite decimotertio: καχύποπτοί εἰσι διὰ τὴν ἀπιστίαν. *Plat.* de Rep. III. Seb.

καχυπονόητος] Quid illud καχυπονόητος hic inter derivata ab ὄπτομαι· an debet addi statim post Ἀριστοφάνης, quod praecessit? ut quod ille καχύποπτος dixerit, *Plato* καχυπονόητος. Atqui ex *Platone* quoque illud alterum adferunt: ut in *Phaedro* lego: φύλακάς τε δὴ καχυπόπτους φυλαττομένῳ διὰ παντὸς, καὶ πρὸς ἅπαντας. Et III. de Rep. ὁ δὲ δεινὸς ἐκεῖνος καὶ καχύποπτος, ὁ πολλὰ αὐτὸς ἠδικηκὼς, καὶ πανοῦργός τε καὶ σοφὸς οἰόμενος εἶναι. An ibi καθύποπτος non corrigendum, hic vero καχύποπτος legendum? Iung.

καὶ ἄοπτα ὡς Ἀρ.] Desunt in MS. καὶ ἄ. ὡς Ἀ. pro quibus καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

58.

καὶ ἀπερίοπτον] MS. ἀπερίοπτοι pluraliter, rectissime. Sic enim *Thucyd.* lib. I. in Corinthiorum oratione contra Corcyraeos: τῶν ἁπάντων ἀπερίοπτοι, *cetera negligentes omnia.* Iungerm.

καὶ πρόσοψιν] Desunt καὶ πρόοψιν, et καὶ ἔποψιν, et Ἡροδ. δ. κ. α. πρόσοψιν in MS. *Phormio* classis Atheniensium Imperator apud *Thucyd.* lib. II. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὡς χρὴ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ, id est, μὴ ὁρῶν τοὺς πολεμίους, ut ibi *Scholia* exponunt. Sic lib. IV. Ξυγγρ. οὐκ οὔσης τῆς προσόψεως ἢ χρῆν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. πρόοψιν habes apud eundem lib. V. εἰ γὰρ δείξειε τοῖς ἐναντίοις τό τε πλῆθος καὶ τὴν ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἡγεῖτο μᾶλλον περιγενέσθαι ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως. Iung.

παρόψονται] In MS. desunt, παροψ. κ. ω. Ι. περιώπται. Iungerm.

περιώπται. περίβλεπτος] MS. habet καὶ περίοπτοι καὶ περίβλεπτοι· rectissime. En locum ipsum *Isocratis,* ne dubites, in *Archidamo,* paulo a fine longius: ἀντὶ μὲν τοῦ τιμᾶσθαι, καταφρονηθησομένους· ἀντὶ δὲ τοῦ περιόπτους ὑπὸ πάν-

των δι' ἀρετὴν εἶναι, περιβλέπτους ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ κακίᾳ γενησομένους. In vulgatis itaque legendum pro περιώπται, περίοπτοι, quod ex *Isocrate* Lexicographi adferunt, et sequentibus συνωνυμίαν praestat; forte haud falso adfirmaverim. Iung.

καὶ ἀπόβλεπτος] Iterum desunt, καὶ ἀπ. καὶ ἀπ. in MS. Iungerm.

ὡς Ἀνδοκίδης] Deest ὡς Ἀνδ. in MS. Iung.

καὶ ὡς Ἰσαῖος] καὶ ὡς Ἰσαῖος etc. δὲ A. καὶ εἰ. cum interiectis omnibus in MS. desunt, et eorum loco tantum, καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

Δημοσθένης] Locum *Demosthenis*, in quo noster ἐπόπτας legit, hunc esse puto e *Philipp.* 1. καὶ στρατιώτας οἰκείους, ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατηγουμένων παρακαταστήσαντας. Iungerm.

ἐπόπτας] De ἐποπτεῦσαι et ἐπόπταις potest videri *Casaubonus* VI. ad *Athen.* XV. Iung.

ἀνυπόπτευτον] Quis in vulgato ἀνυπόπτευτον mendum suspicetur? Est tamen: et emenda mecum ἀνεπόπτευτον, id enim Ὑπερίδης φησί. Et pulcre id subiungit τῷ ἐποπτεῦσαι noster, qui infra VIII, 124. ἀνεπόπτευτος, ut ibi vere MS. habet, utitur. Ne dubitis, indicabimus tibi etiam ubi hoc Hyperides dixit: *Harpocratio*: ἀνεπόπτευτος Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ φύνης, ὁ μὴ ἐποπτεύσας. ubi tamen emenda Φρύνης, ut idem *Harpocratio* eandem orationem recte citat in Ἐπωπτευκότων, et in Εὐθίας, et in Ἰσοδαίτης. Iung.

59.

ὡς Δημοσθένης] Desunt ὡς Δ. Η. δ. κ. Ξ. δ. in MS. Locus *Herodoti* nostri est *Thalia* cap. 17. ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας, κατόπτας πρῶτον etc. constituit mittere *Cambyses*, quos cap. 19. κατασκόπους vocat. et κατόπτας iterum cap. 21. *Xenophontis* vero lib. IV. Παιδείας, ubi *Cyrus* in patriam nunciare iubet: πεμψάντων δὲ καὶ ὀπτῆρας ὧν πράττομεν, καὶ φραστῆρας ὧν ἐρωτῶμεν. *Demosthenis* vero, quod primum indicandum erat, forte hic est Olynth. III. μηδ' οὕτως ἀνόητος, ὥστε εἰς προὖπτον κακὸν αὐτὸν ἐμβαλεῖν. Iung.

τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ πρῶτον] MS. τὰ πρῶτα δῶρα etc. Iungerm.

τοῦ πρῶτον] P. R. τὸ πρῶτον. Seb.

ἰδόντος] νύμφην inseruit alia manus in C. A. ante νυμφίου. Kuehn.

ἰδόντος] MS. post ἰδόντος inverso ordine, τὴν νύμφην νυμφίου. Iung.

νυμφίου] P. R. *νυμφιδίου*. Sed *Anthol.* III. capite decimotertio, Epigramm. 18. *νυμφιδίαν ἄλοχον Vinc. Obsop.* expon. *novitiam uxorem.* libro autem I. cap. 3. Ep. 1. *νυμφίδιον θάλαμον, thalamum nuptialem. Brodaeus: geniale et nuptiale cubiculum, quod nuper matrimonio iuncti sibi construere et adornare solebant.* Nec succurrit ubi *νυμφίδιος* sit *νυμφίος*. P. V. *τῇ νύμφῃ νυμφίου δ.* SEB.

ἱρεῖς δὲ] Huc retrahendus titulus, qui est segm. 60. SEBERUS.

ἱρεῖς δὲ] Hic interpres ponit titulum qui sequitur segm. 60. C. A. subdit: *καὶ ἐξωμματῶσθαι καὶ βλέμμα εὔτονον κ. ε. κ. σ. υ. σ. α. ἀῤῥενωπόν.* C. V. *εὔτονον* etiam legit. *Vetus Onomast. ἐξομματωμένος exoculatus*, sed hoc *Aristophanis* loco non significat *excaecatum* esse, sed potius *oculis auctum* et ex caeco *Lynceum* factum esse. Nam *Plutus* caecus propterea in *Aristophanis Pluto* ductus est in templum *Aesculapii*, ut eiusdem ope visu donaretur, ideoque *Interpres* hic sane *ἐξομμάτωται* in sua versione. KUEHN.

καὶ ἀμβλὺ] Desunt *καὶ α. ο. ο. β.* in MS. IUNG.

φησιν Ἀριστοφ.] Desunt *φησιν Α. τ. π. ε. Α.* in MS. IUNGERM.

ἔντονον] Est *εὔτονον* in MS. pro *ἔντ.* IUNG.

ἀῤῥενωπὸν] *Falckenburgius ἀῤῥενικόν.*

ἀπειλητικόν.] Deest *ἀπειλ.* in MS. IUNG.

60.

περὶ διαφ. ὀφθ.] Absunt a C. A. pergit autem *κ. τ. ε. βλέμμα θηλυκὸν, ἄνανδρον, θῆλυ, γυναικεῖον, ἀνατετραμμένον.* KUEHN.

καὶ τὰ ἐναντία] MS. *καὶ τἀναντία.* deest dein *θηλυκὸν, θηλυπρ.* et mox *ἀχρεῖον.* IUNG.

ἀναβάλλειν etc.] *Obvertere oculorum albuginem* inter videndum. KUEHN.

ἀναβάλλειν] Vid. Comm. avi cap. 173. IUNG.

προσήκοι] Absunt a C. A. usque ad *ὀφθαλμούς.* KUEHN.

προσήκοι] Desunt *προσήκοι δ. α. τ. τ. μ. τ. τ.* in MS. IUNGERM.

πεπηρωμένον] C. A. *πεπηρωμένος γὰρ ἱρεῖς μετὰ προσθήκης.* Caetera usque ad *ἄδηλον* margini adscripta sunt. KUEHN.

πεπηρωμένον] MS. *πεπηρωμένος* (quod est sic emendatum, quum antea esset *πεπληρωμένος*) *δὲ ἱρεῖς μ.* absque intermediis. IUNG.

61.

πεπηρωμένος] Sequitur in C. A. *εἴρηκε δὲ Ξενοφῶν κ. ου. α. καὶ ἀναπηρίαν. ὀφθαλμὸς δὲ λ. ἂν γλαυκός.* C. V. male *πεπληρωμένος δέ.* Kuehn.

ὡς Ἰσαῖος] Desunt *ὡς Ἰ. ε. τ. κ. α.* cum verbis oratoris in MS. Iung.

ὡς Ἰσαῖος] *Falckenburgius* iterum, ut supra segm. huius libri 8. *Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ῥεσαίχμου.*

εἴρηκε δὲ Ξενοφῶν] *Falckenburgius* noster ex MSt. pro vulgato *Ξενοφῶν* habet: *Ἀντιφῶν δὲ ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας.*

Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ] *Athen. Πλούτοις.* vid. *Casaub.* animadv. lib. III. cap. 14. Seb.

Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ] Desunt in MS. *Κρ. δ' ἐν π.* et *τάχα δ. κ. τ. ε. τ. π. κ. ἄ.* De Cratini fabula *Casaub.* III. ad *Athen.* XIV. Sed quod ad *ἄπηρα*, non possum quin hoc nomen *Herodoto* nostro indicem restituendum, cui et sic interdum bene facere quid vetat? quandoquidem per tempus vetabamur adiicere aliquot insignes observationes ab admirando iuvene, *D. Heinsio* nostro amicissimo, ad nos benigne missas. *Herodotus* Clione cap. 32. *ἄπειρος δέ ἐστι, ἄνουσος, ἀπαθὴς κακῶν, εὔπαις, εὐειδής. Et Valla*, ait *Heinsius* noster, *frustra est, et Stephanus, qui ἄπειρος vult esse expers malorum: Scribendum est, ἄπηρος δέ ἐστι, quod cum ἄνουσος et ceteris recte cohaeret.* Iung.

καὶ] Deest particula *καὶ* in MS. et pro *χαροπὸς* est *χαροποιός.* Iung.

μελανόφθαλμος] Non adest *μελανόφθαλμος* in C. A. Kuehn.

μελανόφθαλμος] Deest *μελανόφθ.* in MS. Iung.

62.

μονόφθαλμος] Vid. *Nunnes.* Notis ad *Phryn.* Iung.

Ἀριμασπῶν] MS. *ἀριμαππῶν.* Iung.

ἐξορύττειν] MS. *ἐξορ. καινοῦν, κοιλαίνειν,* et mox deest *κενοῦν.* Iung.

κοιλαίνειν] C. V. *καὶ νοῦν κυλαίνειν.* dein C. A. *κενοῦν* non habet. Kuehn.

ἀνέλκειν κ. τ. ο.] Absunt haec a C. A. quae sequuntur extant ibidem in margine usque ad *κυλοιδιῶν* addito *καὶ τὰ ὅμοια.* Kuehn.

ἀνέλκειν] Abest a MS. Iung.

ταραχώδης] Deest in MS. cum voc. seq. et istis *ὁ ἐξοφθ.* dein habet MS. *καὶ κυλιδιῶν, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ἐ.* Iung.

κυλοιδιῶν] Vid. segm. huius libri 66. SEB.

ὁ φθονῶν] Scribe *ὁ φθ.* IUNG.

ἐποφθαλμιᾶν] C. A. *ὀφθαλμιᾶν.* KUEHN.

ἐποφθαλμιᾶν] Nostrates dicunt: *Ein aug auf eine sach haben.*

ἐνοφθαλμιᾶσθαι] C. V. *ἐνοφθαλμιᾶσαι τὸ ἐπιθυμῆσαι.* C. A. *λυπεῖσθαι.* KUEHN.

ἐνοφθαλμιᾶσθαι] MS. *ἐνοφθαλμιᾶσαι, τὸ ἐπιθυμῆσαι,* Y. *H. Steph.* in thesauro suspicatur forte et hic legendum etiam *ἐποφθαλμιᾶσθαι*, ut sit eiusdem verbi, a quo priora. IUNGERM.

63.

φωσφόροι] C. A. *Πλάτων φ. ὀ. πτ. μαρμαρυγὰς* (C. V. *ἀμαρυγάς*?) *α. ἐπαγωγοί, ἐπέραστοι, ἐκ δὲ τοῦ ἀποῤῥέοντος τῶν ὀμμάτων δακρύου ἄλλα τε σχηματίζεσθαι καὶ ὁ παρὰ τ. π.* et omissis caeteris omnibus. KUEHN.

Πλάτων] Locus *Platonis* est in *Timaeo*: *τῶν δὲ ὀργάνων πρῶτον μὲν φωσφόρα συνεκτήναντο ὄμματα,* etc. an *συνετεκτήναντο* legendum? IUNG.

θυμοειδεῖς] Deest *θυμ.* et *πυρ.* in MS. dein pro *μαρμ.* MS. habet *ἀμαρυγάς*, non minus recte. imo forte rectius: exempla dabit tibi thesaurus *Stephani* in *ἀμαρυγή*, quod eleganter hoc de oculis dicatur. vid. *Suid.* et *Hesych.* IUNG.

αἴγλην] Desunt *αἴγλ. κ. ἡδεῖς* in MS. IUNG.

ἐπαγωγοί] E *Glossis* redderem, *illices, pellaces, blandi.* KUEHN.

ἐπέραστοι] MSS. *ἐπέραστοι, καὶ τὰ ὅμοια. ἐκ δὲ τοῦ ἀποῤῥέοντος τῶν ὀμμάτων δακρύου ἄλλα τε σχηματίζεται, καὶ ὁ παρὰ τοῖς π.* SEB.

ἐπέραστοι] Post *ἐπέραστοι,* loco sequentium quatuor linearum ita tantum MS. *καὶ τὰ ὅμοια. ἐκ δὲ τοῦ ἀποῤῥέοντος τῶν ὀμμάτων δακρύου, ἄλλα τε σχηματίζεται, καὶ ὁ π.* etc. IUNGERM.

ἀδακρύτους] C. V. *Ἀραδακρύτους ὡς Ἰ. ἀραδακρύτω.* C. A. *ἀδακρυτῶ* omisso, *ἔχεν ὄσσε*, et postea *δὲ Ἄλεξις, ἐρεῖς δὲ κ. κ. καὶ ἀνακλαῦσαι ἀπέκλαυεν ὡς Ἡρόδοτος κλαυθμυρίσθαι, κλαυθμός, κλαυθμύρισμα, παρὰ δὲ Πλάτωνι κ. κ. ἄκλαυστος κλάων κ. κ. τ. κ. θ. κλαίησιν δ. Δ. Ξενοφῶν δὲ κλαυσίγελως εἴληπται.* KUEHN.

ἀδακρύτους] Pro *ἀδακρύτους* MS. *ἀραδακρύτους*. Desunt dein *καὶ ὄμ.* et pro hemistichio tantum habet MS. nomen *ἀδακρυτῶ*. deest dein *δὲ Ἄλ.* IUNG. Vide Arnaud. ad Oppian. p. 182. TOUP.

64.

Ὅμηρος] *Odyss.* δ, 186. Seb.

ἀνακλαῦσαι] P. R. *καὶ ἀνακλ.* et mox A. et P. V. *ἀπέκλαιεν.* Seb.

ἀπέκλαεν] MS. *ἀπέκλαιεν.* Iung.

ἀνακλαύσασθαι] Deest *ἀνακλαύσασθ.* in MS. Iung.

κλαυθμυρίζεσθαι] MSS. *κλαυθμυρίσασθαι.* Seb.

κλαυθμυρίζεσθαι] Est *κλαυθμυρίσασθαι* in MS. Iung.

ὡς Ἰσαῖος] Desunt *ὡς Ἰσ.* in MS. Iung.

κλαυθμονή] MS. *κλαυμόνή*, quod notabis; quum *H. Steph.* in thesauro suo id dicat in veteri Lexico adferri ex *Platone*, non prolato loco: at, inquit, *κλαυθμονή*, quod apud *Plat.* lib. VII. de Leg. (*κλαυθμοναὶ καὶ βοή*) nititur autoritate *Pollucis*. Et si analogiam ad vocem videor illud posse defendere. scilicet ut *φλέγω*, *φλέγμα*, *φλεγμονή* · *πλήθω*, *πλῆσμα*, *πλησμονή*. Sic putem *κλαῦμα*, *κλαυμονή*. Et certe, cur enim fallamus? apud *Platonem* lib. VII. Legum illo loco in edit. *Wechel.* sine θ clare est: *τοῖς δὴ παιδίοις τὸ δήλωμα ὧν ἐρᾷ καὶ μισεῖ, κλαυμοναὶ καὶ βοαί.* Iung.

ἄκλαυστος] *H. Steph.* quosdam Grammaticos tradere inquit, *Homerum* quidem *ἄκλαυτον*, at posteros eius *ἄκλαυστον* scripsisse: e quibus tamen et ipsis nonnulli *ἄκλαυτον* scripserint, ut *Sophocl. Antig.* v. 888.

ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος
ταλαίφρων ἄγομαι.

Verum si *Polluci* fides habenda, derogandam eam exemplaribus quae *ἄκλαυτον* habent. Quid ergo, si *Pollux* forte scripsisset *ἄκλαυτον*? Sane clare ita est in P. V. et A. Apud *Homerum* vero in quibusdam exemplaribus etiam *ἄκλαυστος*. *Iliad.* χ, 386. *Odyss.* δ, 494. λ, 54. 72.

δὲ παρ' Ὁμήρῳ] Desunt *δὲ π. Ο. κ. Σ. δ.* cum versu sequenti et voce *οἱ κωμ.* in MS. Iung.

καὶ Σοφοκλεῖ δακρύων, κλαυθμυριζόμενος.] Illud *δακρύων* litura sanandum est: nisi legendum, quod puto, *Σοφ. δὲ Ἀκρισίῳ, κλαυθμ.* De Sophoclis Acrisio vide Meurs. de Tragoed. p. 38. Toup.

κλάειν] *κλάων* MS. pro *κλάειν.* Iung.

κλαιήσειν] MSS. *κλαιήσει.* Seb.

κλαιήσειν] *H. Steph.* in suo codice delevit *ν*, ut sit *κλαιήσει*, et in ora indicavit esse *in orat. in Midiam.* quem locum in ipsius thesauro, si lubet, videas. Ego et alium observo in ea contra Cononem, e qua etiam quaedam noster

suis libris inspersit: ita ibi in extrema oratione *Demosthenes*: ἀλλὰ δεήσεται Κόνων, καὶ κλαιήσει. Et alium longiuscule a fine eius περὶ τῆς Παραπρεσβ. ἀλλὰ ὑπὲρ αὐτοῦ κλαήσει, τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος. Sed quid si κλαιήσειν verum erat, nec mutari debebat? Ita sane puto, et en locum quem respicere potuit *Pollux* in Παραγρ. adv. *Pantaenetum*: καὶ τῷ μηδὲν ὑποστελλόμενον μηδ' αἰσχυνόμενον κλαιήσειν, καὶ ὀδύρεσθαι, non ita longe a fine. At MS. noster mire habet aliter, κλαίησιν, quasi nomen esset. IUNG.

καὶ] Deest particula καὶ in MS. *Xenophontis* locus est Ἑλληνικ. ζ. ut Comm. avi indicant cap. 195. IUNG.

εἴρηται] P. R. εἴληπται δὲ ἐκ. *Homeri* locus est *Il.* ζ, 484. de *Andromache*, ridente ob parvulum *Astyanacta*; lacrumante autem ob abitum *Hectoris* mariti. Alio itaque sensu κλαυσίγελως dicitur apud *Xenoph.* lib. VII. Ἑλλ. fol. 626. ubi fletus e summo gaudio profectus notatur: (*Schol. Pind.* est ὑπέρμετρος χαρά.) unde ibidem mulieres dicuntur ἅμα χαρᾷ δακρύουσαι. Perinde ut *Odyss.* π, 16. de *Eumaeo* legitur θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. reverso scil. *Telemacho*, quem amplectitur sicut pater filium

ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.

Item apud *Pindar.* de *Aesone*

τὸν μὲν εἰσελθόντ' (*Iasonem* filium)
ἔγνων ὀφθαλμοὶ πατρός.
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν
δάκρυα δηραλέων βλεφάρων,
ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ
γάθησεν ἐξαίρετον,
γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν. *Pyth.* IV, 214.

Senex quoque *Terentianus*, *lacrumo*, inquit, *gaudio*, *Adelph.* III, 4. Et Electrae *Sophocleae* v. 909. *Chrysothemis*:

χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.

ac rursum v. 1234. Chorus:

γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.

Nec alius fuit fletus (si e sacris etiam exemplum petis) *Iacobi* amplectentis *Iosephum*, quem a feris discerptum putaverat, *Gen.* 46, 29. Οὕτω κοινόν τι ἄρα χαρᾷ καὶ λύπη δάκρυά ἐστιν. quod epiphonema subiicit *Xenophon* narrationi de lacrymis obortis inter Spartanos, postquam nuncium de illustri *Archidami* victoria cognovissent, lib. V. citato fol. 620. Cui ὁμόψηφοι *Sophoclis* versus, quos *Scholiastes Pindar.* ad locum modo adductum refert:

χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν,
ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει.
δακρυῤῥοεῖ γοῦν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων.

h. e. *Camerario* interprete:

hic est enim, quo quicquid animo vel dolet,
vel est suave, conspici solet, locus:
ergo hinc utraque fletus aquam sors elicit.

Causam tradit *Alexand. Aphrod.* lib. I. problem. 31. οἱ μὲν (inquit) λυπούμενοι τῇ πυκνότητι τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς πόρων ἐκθλίβουσι τὸ ἐν αὐτοῖς ὑγρόν. ἡ λύπη γὰρ ψύξιν καὶ πύκνωσιν ἐργάζεται τῶν πόρων. οἱ δὲ χαιρόμενοι τὸ ἐναντίον τῇ ἀραιότητι τῶν πόρων ἐκχέουσι τὰ ὑγρά. Seb.

εἴρηται] MS. noster pro εἴρηται habet εἴληπται, non male. *Homeri* vero sequens Ἰλ. ζ. Iung.

65.

περὶ νοσημάτων ὀφθαλμ.] Abest huius sectionis titulus in MS. Iung.

ὀφθαλμία] Hinc incipit versus ille in C. A. paulo post καὶ π. Π. γλαμᾶν. ita et C. V. Kuehn.

ὀφθαλμία] *Falckenburgius* ὀξυτόνως, ὀφθαλμιά. *Glossae*, ut *Pollux*, ὀφθαλμία *Lippitudo*.

ἐπιτάραξις] MS. ἐπιτάῤῥαξις ὀμμάτων· καὶ παρὰ Πλάτωνι γλαμᾶν. Sic et infra V, 185. γλαμᾶν MS. pro γλημᾶν. Sed vulgata bene habere videntur. Certe illud ἐπιτάραξις ὀμμάτων ex *Platone* adferre voluit. Ita enim observo lib. VII. de Rep. ὅτι διτταὶ καὶ ἀπὸ διττῶν γίγνοιντ' ἂν ἐπιταράξεις ὄμμασιν, ἔκ γε φωτὸς εἰς σκότος μεθισταμένων, καὶ ἐκ σκότου εἰς φῶς. Iung.

παρὰ Πλάτωνι] MSS. καὶ π. Π. Seb.

γλημᾶν] *Falckenburgius* γλαμᾶν, cum quo facit *Hesychius*, qui idem γλαμᾶν, λημᾶν.

νυκτάλωψ] Sic et P. V. et A. sed P. R. νυκτάλωψ, quomodo alibi etiam est. vid. *Anut. Foesium* oecon. *Hippocr.* ubi inter alia e praediction. *Hipp.* lib. II. pag. 422, 49. adducitur: οἱ δε τῆς νυκτὸς ὁρῶντες, οὓς δὴ νυκτάλωπας καλέομεν. *at qui noctu vident, quos nyctalopas nuncupamus.* Non dissimiliter Festo, a quo *luscitio* dicitur *vitium oculorum quod clarius vesperi, quam meridie cernit.* Nam νυκτάλωπες lat. *lusciosi*, teste *Plin.* lib. XXVIII. cap. 11. qui tamen eos interdiu quidem videre, sed noctu vesperive nihil, scribit lib. VIII. c. 50. Existere a. id vitium de lolii usu apud *Plaut.* innuitur, Mil. act. II. sc. 3. ubi et (sunt haec Ev.

Rudingeri verba) in productione nomen est, ut videtur, τεπλασμένον, et quod est pro lusciosus luscitiosus. Sic autem *Sceledrus* ibi ad *Palaestrionem*:

mirum est lolio victitare te tam vili tritico.
Pal. *Quid iam?* Sc. *quia luscitiosus.* P. *verbero:*
aedepol tu quidem
caecus, non luscitiosus. Seb.

νυκτάλοψ] C. A. νυκτάλωψ. καὶ ἄργιμος, sed ε τῷ ι superscribitur. Kuehn.

νυκτάλοψ] MS. καὶ νυκταλ. auctius: mox male τῷ pro τό. Iung.

ἄγερμος] De ἀγέρμῳ vid. *Foes.* Oec. *Hippocr.* in ἄργεμον. Iung.

ἐπάργεμος] ἐπάργεμος etiam MS. Iung.

σῦκα] σύκα MS. vid. vero de his *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in σῦκα. Locus *Aristophanis*, ni fallor, hic est in Ranis, ubi *Bacchus* ad *Euripidem* ait:

τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

ubi vide *Scholiasten*, qui ait hoc πάθημα ἰδιωτικῶς συκάμινον dici. Iung.

ἐν τοῖς ὀφθ.] C. A. τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς λέγει ἕλκη. σκνιπὸν δὲ (C. V. σκιπὸν) τὸν ἀμυδρὸν β. ita et C. V. qui et mox σκιπός, pro σκνιπός. *Hesych.* Σκιπὸς et σκνιφὸς est *sordidus homo.* vid. eundem in σκνιφός. Kuehn.

σκνιπὸν] *Falckenburgius* σκιρπνόν.

ἀμυδρῶς] PP. ἀμυδρὸν βλ. Seb.

ἀμυδρῶς] MS. ἀμυδρόν. Iung.

ἢ τὶς σκνιπὸς] Hoc σκνιπὸς ex *Polluce* adfert et *H. Iun.* nomencl. in *Lusciosus.* vide doctiss. *Nunnes.* notis ad *Phrynich.* in σκνιφός. Iung.

ἤ τὶς σκνιπὸς] *Falckenburgius* ex MS. ἢ πίκηπνος.

μεγα] Scribe μέγα. Iung.

II. 66.

περὶ βλεφάρ.] Idem titulus in MS. Iung.

ὀφθαλμοῦ] P. V. ὀφθαλμῶν. Seb.

ἐπιτεταννσμένον] C. V. ἐπιτεταννμένον. Kuehn.

ἐπιτεταννσμένον] MS. ἐπετεταννμένον. Iung.

καλύμματα καλ.] P. V. καλεῖται καλύμ. Seb.

καλεῖται] C. V. καλοῦσι ὧν τὰ ὑπεράνω κυνία. Kuehn.

σκύνια] MS. κυνία, pro σκύνια. et tamen mox inverso, ἐπισκύνια εἶσα. Iung.

γεῖσσα, ἐπισκ.] Uterque Cod. ἐπισκύνια, γεῖσσα (C. V. γεῖσα) καὶ κῦλα δὲ καὶ ἀνάκυλα καὶ ἐπικυλίδες ἀφ' ὧν καὶ τὸ κυλιδιᾷν οἱ δὲ κύκλον μέν. C. A. κύκλῳ (in textu sed κύκλον superscriptum) μὲν τὸ κάτω βλέφαρον. τὸ δὲ ἄνωθεν ἐπικυλίδα ἢ κυλίδα. ita et C. V. quoad ultima. vid. *Hesych.* in κῦλα. Kuehn.

κοῖλ. α. ἀκοιλ.] MSS. constanter hic et deinceps cum υ habent κυλ. ἀνάκυλ. ἐπίκυλ. etc. PP. alicubi etiam λλ. tametsi κυλλὸς aliud. vid. infra V, 188. Quod ad hunc autem locum consule Oecon. *Hipp.* Foesii, qui κοῖλα et κύλα probat, quod apud *Hesych.* sit: Κύλα, τὰ ὑπὸ κάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα. nec aliter scribit *Eustath. Odyss.* fol. 821. addens insuper: ὅθεν καὶ κυλοιδιᾷν παρ' Ἀττικοῖς τὸ τὰ κύλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν, ἐκ μακρουπνίας τυχὸν ἢ ἀυπνίας. Cum *Suidas* ita: κυλοιδιόων, τὰ κοῖλα οἰδῶν. ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Θεόκριτος, δηθὰ κοιλοιδιόωντα. ubi tamen rescribendum κυλοιδ. flagitante id metri lege apud *Theocr.* Idyll. I, 38. immo hic etiam mox similiter rescribendum. Estque ita et segm. huius libri 62. *Camerarius* scripturae per οι plane non meminit. Videturque factum hinc nomen τῶν κυλώνων quo libidinosi ac luxu perditi significarentur, ut in *Sallustiana Cicer.* non longe a fine: *quicquid impudicorum cylonum, parricidarum* etc. Seb.

κοῖλ. α. ἀκοιλ.] MS. κύλα et ἀνάκυλα, et ἐπικυλίδες, et κυλιδιᾷν, omnia per υ, ut et ἐπικυλίδα ἢ κυλίδα. Nec aliam scripturam habet avus meus Comm. cap. 215. nisi quod κυλοιδιᾷν, quo pacto scribendum ostendit locus *Theocriti* Idyll. α. et supra etiam segm. 62. ita edebatur. Verum pro illo hic κοῖλον. Comm. avi ibid. etiam κύλον. MS. vero κύκλον habet. Et nescio sane an illa per υ scribendi ratio ita nauci facienda. Certe sic et apud *Hesychium*: κύλα, τὰ ὑποκάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μῆλα τὰ ὑπώπια. quae sane in κοι apud ipsum frustra quaeras. adscribam et haec *Etymologi* in Κυλλήνιος· κύλαδες γὰρ συνεσταλμένου τοῦ υ, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη. ὅθεν καὶ τὸ ταῦτα οἰδεῖν, κυλοιδιᾷν καλοῦσιν. Non tamen ignoro saepe et pro κοῖλον mendose κύλον scribi in MS. quod et in nostro indicavimus factum antea. Iung.

67.

ῥυτίδας] In margine C. A. extat, at in textu sequitur ὄλιγγας (sed superscribitur ρ τῷ λ, ut sit ὄρυγγας) ῥυτῖδας οἱ ποιηταὶ λέγουσι. C. V. leg. ὤριγγας per ω. Kuehn.

ἔλιγγας] MS. mire ὤριγγας pro ἔλιγγας habet. *H. Steph.*

in thes. magis placet ἔλιγγες. Comm. avi c. 216. εἴλιγγας habent. IUNG.

ἔλιγγας] *Falckenburgius* ὠλίγγας. Cui lectioni vide an non faveat *Hesychius* voce Ὠλιγγία.

μῦσαι] MSS. ἐρ. νεῦσαι καὶ συμβ. SEB.

μῦσαι] In textu C. A. νεῦσαι. margo vero habet μῦσαι, post ea συμβαλεῖν τ. β. κ. ε. καὶ κλεῖσαι, ubi margo addit: καὶ τὰ ὅμοια, dein iterum in textu, καὶ σκαρδαμύξαι λ. καὶ ἀνασκαρδαμύττειν κ. α. καὶ συμβαλεῖν δὲ βλέφαρον καὶ τὸ καταννστάξαι. Caetera absunt a C. A. usque ad οὐδὲ γνάθον. KUEHN.

ἐπιμῦσαι] Desunt ἐπιμ. καὶ κατ. in MS. IUNG.

καὶ καταβαλεῖν] Ista καὶ καταβ. καὶ πρ. in MS. desunt. IUNGERM.

καὶ ἐπικλεῖσαι, καὶ συγκλ.] Loco horum καὶ ἐπ. κ. συ. MS. habet: καὶ τὰ ὅμοια. IUNG.

καὶ ἀσκαρδαμυκτί] *Lucian.* *Timone* tom. I. pag. 101. ἐς τὸ σημεῖον καὶ τὸν μοχλὸν ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας etc. de vigilantia et attentione avaritiae. Apud *Xenoph.* autem in libris MSS. iuxta (*H. Steph.* attestante) atque in editis ἀσκαρδαμυκτεὶ legitur, lib. I. *Cyropaed.* fol. 21. *Wechel.* A nostris MSS. hoc adverbium abest; etiam sequens verbum δαμύττειν, quod non intelligo, nisi corruptum dicam ex ἀσκαρδαμύττειν, quod clare in MSS. extat. SEB.

καὶ ἀσκαρδάμυκτί] Desunt in MS. καὶ ἀσκ. Ξεν. Locus *Xenophontis* est forte, certe primus, ubi hoc occurrit adverbium, lib. I. Παιδείας, ubi *Cyrus* cuidam *Medo* se depereunti et dicenti, ὅτι καὶ ὅσον σκαρδαμύττω χρόνον id mihi longum videtur, si te non videam, illum confidere iubet, se mox rediturum: ὥστε ὁρᾷν σοι ἐξέσται, κᾂν βούλῃ, ἀσκαρδαμυκτεί. IUNGERM.

δαμύττειν] Pro δαμύττειν (quod quid sit nescio) MS. καὶ ἀσκαρδαμύττειν. deest dein Ἀριστοφάνης. IUNG.

συνελεῖν] MSS. συμβαλεῖν δὲ βλ. SEB.

συνελεῖν] Pro συνελεῖν, συμβαλεῖν leg. et C. V. in *Gl.* ἐπιμῦσαι, *cohibere*, καταμῦσαι *connivere*. KUEHN.

συνελεῖν] Pro συνελεῖν, MS. συμβαλεῖν. IUNG.

68.

μεμνῆσθαι] μεμνῆσθαι etc. γνάθον. Haec cum intermediis non sunt in MS. IUNG.

Ἀριστοτέλης] Lib. I. H. A. cap. 13. et lib. III. de P. A. c. 13. KUEHN.

βλεφαρίδες] De hac sectione tantummodo MS. *βλεφαρίδες δὲ λ. α. ε. τ. β. τρίχες. ὧν δὲ μερῶν ἐκπεφύκασι, καλ. ε. κ. ε. κ. ο. κ. τ.* Interpretatur vero haec avus Comm. cap. 219. ubi et de Micone (sic enim habet, ut forte *Μίκωνι* legisse credam) quem eundem cum illo pictore apud *Plinium* facit, qui partem porticus Athenis pinxit. Iung.

τρίχες] Post *τρίχες* sequitur in C. A. *ὧν δὲ μερῶν* etc. Kuehn.

οὐ κόσμος] Ab *οὐ κόσμος* usque ad *ἵππου γραφῇ* desunt in C. A. omnia. Kuehn.

69.

Μήκωνι] *Interpres* recte, *Μίκωνι*. *Simon*, rei equestris peritissimus Auctor, hoc argumentum ignorantiae pictoris Miconis protulit, quod equo picto dederit pilos etiam in palpebris inferioribus. Kuehn.

ὧν δὲ μερ.] Desunt et in C. A. *ὧν δὲ μερῶν ἐκπεφύκασι.* interiecta autem petita sunt ex *Aristot.* lib. II. de P. A. cap. 13. 14. Kuehn.

καλοῦνται] P. R. *καλοῦσιν.* Seb.

καλοῦνται] *H. Iun.* nomencl. in *Palpebrarum crepido.* Iungerm.

70.

περὶ τῶν ἐντὸς etc.] P. V. *τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς* etc. A. segm. 71. inserit *περὶ τῶν ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν.* Seb.

περὶ τῶν ἐντὸς etc.] Idem titulus cum vulgato in MS. Iungerm.

κόρη] *κόρη καὶ γλήνη*, MS. absque illis *ἧς ἡ α.* Iung.

ἧς ἡ αὐγὴ] Non habet C. A. nisi *καὶ γλήνη.* Kuehn. Fortasse delendum *ἧς* et legendum *ἡ αἴγλη, γλήνη.* Aristaenet. Epistol. p. 4. *καὶ τὸ κύκλον λευκὸν, αἴγλην λευκόταται.* Toup.

περιθέων] Uterque Codex *περιθέων* pro *περιδέων.* Kuehn.

περιδέων] MS. optime *περιθέων.* Interpretatur haec *Rhodigin.* XVI. ant. 1. Iung.

Ἶρις] *Ἶρις* MS. videturque antea *ει* scriptum, quod quis emendavit. Ibidem deest partic. *δέ.* Iung.

σφενδόνη] Vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* Dein MS. *τὰ μέρη δὲ τ.* Exsequitur et tunicas oculorum avus meus in *Schedis* nondum editis *περὶ τῶν ἐντὸς μερῶν.* Iung.

ἐκάλεσαν] P. R. *ἐκάλουν.* Seb.

ἐξώτατος] P. V. *ἐξωτάτω.* Seb.

ἐξώτατος] Uterque Codex *ἐξωτάτω*, quia haec tunica *κερατοειδὴς* dicitur, inde Latinis *Cornea*. Kuehn.

ἐξώτατος] MS. *ἐξωτάτω*. Iung.

νευρώδης] Hoc tantum in margine est C. A. Kuehn.

δεύτερος] Abest a C. A. et V. qui et variam lectionem hic affert legendo, *ῥαγοειδὴς ἢ ῥυδοειδὴς* *uvea* dicitur. sequens *χαροειδὴς ἢ χοροειδὴς* etiam varia lectio est, malim *χορδοειδὴς*, *chordae instar levis ac tenuis*. Kuehn.

δεύτερος] Deest *δεύτερος* in MS. Iung.

ῥαγοειδὴς] MS. auctius post *ῥαγοειδὴς*, *ἢ ῥοδοειδὴς*, *ὅς ἐ*. Iungerm.

ὅς ἐστι δασὺς] P. V. *ὅς ἐπίδασυς*. Seb.

χαροειδὴς] *Falckenburgius* *χοροειδὴς*, quod tamen mox sequitur.

ἐκτετριμμένος] Uterque Codex *ἐκτετρημένος*, *perforata*, recte. Kuehn.

ἐκτετριμμένος] *ἐκτετρημένος* MS. rectissime. Lubet adscribere ex *Oribasii* Collectan. Medicinal. lib. XXIV. cap. *περὶ ὀφθαλμῶν*, ut ea in MS. *Pal.* leguntur. *ἔτι δὲ δὴ μεῖζον θαῦμα τὸ κατὰ τὴν κόρην αὐτοῦ* (*χοροειδοῦς*, sic enim semper ibi) *τρῆμα· διέτρησεν γὰρ ἐνταῦθα τὸν κυανοῦν τοῦτον τὸν ῥαγοειδῆ· καλοῦσιν γὰρ οὕτως αὐτὸν, εἰκάσαντες ὑμεραγὶ* (puto legendum *οἶμαι ῥαγὶ*) *σταφυλῆς* etc. Iung.

71.

κρυσταλοειδὴς] Sic etiam MSS. *H. Steph.* sciendum est, inquit, inveniri et *κρύσταλος* (vid. infra V, 111.) unico *λ*, sed *Eustath.* duobus scribit, sicut et illa quae allata fuit *Etymologia* duo flagitat. Praemiserat autem dictum id nomen quosdam putare a *κρύος* et *στέλλομαι*, pro *συστέλλομαι*, ut sit *τὸ ὑπὸ τοῦ κρύους συστελλόμενον ὕδωρ* etc. Et de frigore quidem consentit *Plinius*, *crystallum* inquiens *fieri gelu vehementiore concreto*, lib. XXXVII. cap. 2. Sed *Diodorus Sic.* non item. Scribit enim lib. II. fol. 154. *Wechel.* *τοὺς κρυστάλλους λίθους ἔχειν τὴν σύστασιν ἐξ ὕδατος καθαροῦ παγέντος, οὐχ ὑπὸ ψύχους, ἀλλ' ὑπὸ θείου πυρὸς δυνάμεως* etc. Seb.

κρυσταλοειδὴς] *Crystallina* tunica. *ἀραχνοειδὴς* etc. *retina*. videantur accuratius de istis tunicis Anatomicorum opera. Nam pro *Onomastico* sufficit ista attigisse rudi, ut aiunt, *Minerva*. Kuehn.

κρυσταλοειδὴς] MS. *κρυσταλλοειδὴς* duplici *λλ* rectius. Iungerm.

ὁ δὲ τέταρτος] MS. *ὁ τέταρτος δὲ ἀρ*. Iung.

τά γε μὴν etc.] Hinc in utroque Codice praemittitur titulus, περὶ τῶν ἐκτὸς ὀφθαλμῶν. Kuehn.

τά γε μὴν etc.] Ante haec τά γε novus in MS. titulus hic, Περὶ τῶν ἐκτὸς τῶν ὀφθαλμῶν. Iung.

κόγχοι] *H. Iun.* nomencl. ubi de membris agit iu *Sinus.* et sic vocari ex *Virgilio* docet Turnebus XXIV. advers. 26. ubi haec *Pollucis* laudat. Iung.

παρὰ τοῖς βλεφάροις] MSS. περὶ τοῖς. Seb.

παρὰ τοῖς βλεφάροις] C. A. et V. περὶ β. caeterum post περίδρομος excidit vocabulum, quo ille circuitus appelletur, vel post βλεφάροις subiiciendum κύκλος, ut περίδρομος sit nomen circuitus vel vice versa. Kuehn.

παρὰ τοῖς βλεφάροις] MS. περὶ pro παρά. melius, ni fallor. Iung.

ἐκανθίδες] C. A. ἐγαθίδες ν superscripto. Kuehn.

ἢ ἐπικανθίδες] Deest in C. V. ἢ ἐπικανθίδες. Kuehn.

ἢ ἐπικανθίδες] Deest ἢ ἐπικ. in MS. de his *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in ἐγκανθίς. Iung.

καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν] C. A. ἀπ᾽ αὐτῶν τὸ δάκρυον ἄρχεται, ε tamen superscribitur τῷ α. Kuehn.

καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν] Desunt καὶ ἀπ᾽ in MS. Iung.

ἔρχεται] MSS. ἄρχεται. Seb.

παρωπίαι] παροπίαι MS. de his et *Iun.* nomencl. in *Hirqui.* Comm. avi c. 217. habent παρωπία. Iung.

παρὰ τῇ κόρῃ] MSS. περὶ τῇ. Seb.

παρὰ τῇ κόρῃ] Uterque Codex iterum περὶ κ. Kuehn.

παρὰ τῇ κόρῃ] MS. iterum περὶ pro παρά. Et certe haec facillimo vitio commutant locum tam apud librarios, quam typothetas. Iung.

ἶριν] MS. ἴριν et προσιόν. Iung.

ἄλως] In margine hoc extat utriusque Cod. Kuehn.

περιγραφή.] C. A. in textu ipso habet περιωπή, in margine vero vulgatam lectionem. Kuehn.

72.

περὶ ῥινός] Titulus MS. Περὶ ῥινὸς καὶ τῶν περὶ αὐτήν. Iung.

ῥὶς καὶ μ.] καὶ μυκτὴρ abest a C. A. pergit enim καὶ μυκτῆρες. παρὰ δὲ ἰατροῖς καὶ ῥώθωνες. *Hesych.* Ῥώθυνες, μυκτῆρες. ῥώθωνες autem legendum esse patet ex voce μύξα. Kuehn.

παρὰ] E MS. pr. ed. περί. Seb.

παρὰ τοῖς ἰατροῖς] Idem hic erratum in antea vulgatis, qui περὶ habent pro παρά, sicut in MS. est, et *H. Steph.* in suo codice emendavit. Iung.

παρὰ τοῖς] Ita bene et *Falckenburgius* in Codice suo correxit, cum antea περὶ esset.

ἐν τῇ κοινῇ χρήσει] σημειῶσαι hic iubet *H. Steph.* illa ἐν τῇ κοινῇ χρήσει. Iung.

δίμυξος] *Petron. lucerna bilychnis*, quam laudat *Athenaeus* lib. XV. cap. 20. ex *Platone*, *Metagene*, et *Philonide* Comicis. *Eustathio* memoria non fidelis fuit cum scriberet in *Iliad.* ῥαψ. δ. ex *Philyllio* quodam citari λύχνος δίμυξος apud *Athenaeum*. Kuehn.

τὸ προμύξαι] Vid. et Comm. avi c. 232. MS. noster hic auctius τ. πρ. τ. λυχν. προβύσαι. optime. Patet et ex nostro infra VI, 103. *H. Steph.* hic notavit: *at est* προβύσσειν λύχνον *apud Aristoph. Vespis.* quod avus ibid. cap. 232. adnotavit: in thesauro tamen id improbat, et προβύσειν probat, uti est apud *Aristoph.* cuius certe hic versus:

κάρφος χαμόθεν σὺ νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.

Noster autem *Pollux* per κωμῳδίαν ἐξόχως intelligit *Aristophanem*. Iung.

τὸν λύχνον] MSS. πρ. τ. λύχνον, προβύσαι. Et sic infra VI, 103. προμύξαι τὸν λύχνον προβύσαι λέγουσι. Seb.

τὸν λύχνον] Post λύχνον C. A. προβύσαι, quod C. V. confirmat, ut sensus sit Comicos προμύξαι τὸν λύχνον dicere προβύσαι. vid. infra VI, 103. sed videtur unum idemque esse προμύσσω et προβύσσω, ob similitudinem β et μ in MSS. Nam cum *Aristoph.* in *Vespis* dixisset bis τὸν λύχνον πρόβυσον et τὸν λύχνον προβύσσειν, *Scholia* habent nihilominus προμύσσει τις ἠρέμα ἐν κάρφει, et mox iterum per β. προβύσσειν est εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαλεῖν τὸ ἐλλύχνιον, id est, *ellychnium protrahere, protrudere foras, et mucum auferre* Graecis dicitur προμύξαι. Kuehn.

ἀνατέτρηνται] Ab ἀνατέτρηνται usque ad vers. quartum τὸ πνεῦμα ultimum huius segm. vocabulum interiungit C. A. Kuehn.

ἀνατέτρηνται] ἀνατέτρηνται etc. πνεῦμα, omnia desunt in MS. vid. *Marcil.* interpretamentum ad Leg. XII. tabul. Leg. LIX. ubi sic interpretatur: *Foratae nares duabus tibiis.* Iung.

βασιλικὸν] Ex *Platone* lib. V. *Polit.* ὁ μὲν, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις κληθεὶς ἐπαινεθήσεται ὑφ' ὑμῶν, τοῦδε τὸ γρυπὸν βασιλικόν φατε εἶναι. *Pollux* εὔχαριν habet, ἀπὸ μνήμης laudans locum *Platonis.* Kuehn.

78.

σιμὸς] MS. *σιμὸς, ὃν καὶ εὐχ.* Iung.

Πλάτων] Locus est in *Phaedro*: *ὁ δ' αὖ (ἵππων) σκολιὸς, πολὺς, εἰκῇ συμπεφορημένος, κρατεραύχην, βραχυτράχηλος, σιμοπρόσωπος, μελάγχρως, γλαυκόμματος, ὕφαιμος, ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος*, etc. Iung.

ἀνασιμήνασθαι] A. *ἀνάσ. δὲ λεγ.* P. R. *τὸ δὲ ὀσ.* Seb.

ἀνασιμήνασθαι] C. A. et V. *ἀνασημήνασθαι*. *Hesych.* *Ἀνασιμοῦν.* *Eustath.* *Ἀποσιμοῦσθαι*, e loco humili in altiorem aliquid trahere, quod etiam faciunt animalia, quae labrum superius restringunt odore tacta foeminae, ut equi. Kuehn.

ἀνασιμήνασθαι] MS. mendose, credo, *ἀνασημήνασθαι*, post quod verbum etiam auctius habet particulam *δέ*. Iung.

Nasum ad modum olfaciendi contrahere] Lexic. Basil. odoris cuiusdam fastidio atque offensione nares corrugare et ringi: referens eo, quod apud *Horatium*:

ne sordida mappa
Corruget nares.

lib. I. epist. vid. mox segm. 78. Seb.

ὀσφρώμενον τῷ σχήματι] Bene iterum *Falckenburgius* pro suae editionis *ὀσφώμενον* habet *ὀσφρώμενον*, qui dein pro *τῷ σχήματι, τῷ στόματι* legit.

ἐκ μέσων] Tamen etiam de extremo naso simitas dicitur. vid. *Foes. Oecon. Hippocr.* in *σιμότης*. Iung.

ῥὶς καμπύλη] In C. A. *ῥὶς* non comparet, nec opus est; nec adest ibi *εὔρις. εὔθυρις*. Kuehn.

ῥὶς] Deest in MS. *ῥὶς*, et certe *καμπύλη* sic elegantius referatur ad praecedens *ῥὶς* versu priore. desunt in MS. et *εὔρις, εὔθυρις*. Iung.

εὔθυρις] Perperam (inquit *Henr. Stephan.*) pro *εὐθύρῥις*. quomodo et *Camer.* A MSS. abest: sed *εὐθύρινος* tamen etiam unico *ρ* extat. Seb.

εὔθυρις] Quod ad *εὔθυρις* attinet rectius forte scribatur *εὐθύῤῥις*, ut avi Comm. cap. 256. habent, ubi haec *Pollucis* exponunt, et *H. Steph.* in thesauro ait perperam esse in vet. Lexic. *εὔθυρις*, quum scribendum *εὐθύῤῥις*. Miror vero quomodo doctissimum *Stephanum* praeterierint, quae statim apud *Pollucem*, *δικαία ῥίς*. Ait enim in suo thesauro ibidem in *εὐθύῤῥιν*: *Est autem εὐθύῤῥιν qui recto est naso* etc. *καὶ ἡ τοιαύτη ῥὶς δικαία λέγεται. ex quibus verbis (quorum auctorem Cam. non nominat)* etc. Atqui, virorum doctiss.

ὁ μαχαιρίτης *Camerarius* ingenue fassus erat se vestigia *Pollucis* persequi in illis Commentariis, adeo ut non necessum habeat singulis paginis nominatim advocare illum *Pollucem*, quamvis singulis paginis explicet. Et verba itaque illa a *Polluce* μικρὸν παρεγκλίνοντα mutuatus est: apud quem hic clare est: καὶ ἐπὶ τοῦ εὐθύριvος (quod sic et MS. pro eo tamen etiam forte εὐθύῤῥινος emendandum fuerit) δικαία ῥίς. etc. scilicet λέγεται vel tale quid. IUNG.

εὐθυτενὴς] Pro εὐθυτενὴς C. V. leg. εὐθυγενής. KUEHN.

εὐθυτενὴς] In MS. εὐθυγενὴς pro vulgato εὐθυτενής. IUNGERM.

διακρίνουσα] Hoc est in margine C. A. at textus habet παραπέμπουσα, quod firmat sequens παραπέμπει. KUEHN.

74.

αἴσθησις etc.] Non habet C. A. usque ad ἀέρος εἰσροή. deinde λέγοις δ' ἂν περὶ ῥινὸς εὔρινος καὶ ῥινηλατεῖν. KUEHN.

αἴσθησις etc.] Desunt αἴσθ. δ' ε. ο. καὶ α. ε. in MS. IUNGERM.

ἀπὸ] P. V. ἐπὶ. P. R. et A. περὶ ῥινός. SEB.

ἄρινος] Infra segm. huius libri 80. ἄρινες κύνες, similiterque est apud *Xenoph. Cyneg.* fol. 976. *Wech.* sed et paucis versibus post ἄρινοι, ascripto in marg. ἄρινες. *Camerar.* ἄῤῥις et ἄῤῥινος scribit. SEB.

ἄρινος] Loco ἄρινος (quod potius ἄῤῥινος scribendum ut habent Comm. avi cap. 236. invenitur tamen et alterum; scilicet non omnia ad Grammaticorum regulas examinanda esse) habet MS. καὶ τὰ ὅμοια. IUNG.

τὸ τὰς ὀσμὰς] C. A. τὰς ὀσμὰς υ. ε. τ. π. π. omisso ῥινί. C. V. τῇ εὐωδίᾳ ο. τ. δ. ε. ἡ μὲν οὖν ὄσφρησις αἴσθησις καλεῖται. C. A. τὸ δὲ δι. α. ο. καὶ ὀσμὴ δὲ ἐρεῖς κ. π. κ. α. κ. ο. καὶ ὄδωδε. Ibidem in margine est, quod sequitur, usque ad εἴρηκε. deinde in textu πνεῖ ε. κ. εὐ. κ. εὐ. καὶ δυσῶδες. deinde iterum in margine. ἡ δὲ ὀσμὴ καὶ εὐοσμία ποιητικὰ καὶ μὴν καὶ ὀσμυλία ἰχθύος etc. usque ad ἀφιέντα, quod est circa finem segm. 76. KUEHN.

τὸ τὰς ὀσμὰς] Deest partic. τὸ in MS. IUNG.

ὑποδέχεσθαι] P. R. ὑποδ. καὶ ἕλκειν. SEB.

προσφερόμενα] *Falckenburgius* ἀποφερόμενα.

τῇ ῥινὶ] Desunt τῇ ῥινὶ in MS. id vero palmarium quod sequitur in MS. τῇ εὐωδίᾳ εὐφραίνεσθαι, pro vulgato τὴν εὐ. ὀσ. quod profecto nihili et ineptum, vel si ad illud quod sequitur comparetur, cui unice contraria MS. Lectio. IUNGERM.

ἐκτρέπεσθαι] Reddendum ex *Glossis diverti* vel *deflectere a via propter foetorem*. Kuehn.

τὰ εὐώδη] Desunt *τὰ εὐ. εἰδ.* in MS. Iung.

75.

αἴσθησις, ὄσφρησις] Inversim *ὄσφρησις, αἴσθησις* in MS. Iung.

τὸ δὲ δι᾽ αὐτῆς ὀσφρ.] A. *δι᾽ αὐτ. ἔργον, ὀσφ.* Seb.

τὸ δὲ δι᾽ αὐτῆς ὀσφρ.] Addit C. V. *ἐνεργεῖν, ὀσφραίνεσθαι*, praecedentia etiam habet uti C. A. Kuehn.

τὸ δὲ δι᾽ αὐτῆς ὀσφρ.] MS. eleganter auctius: *τὸ δὲ δι᾽ αὐτῆς ἐνεργεῖν, ὁ.* desunt dein tres voculae, *ὀσφρ. ὁ. ὁ.* pro quibus est in MS. *καὶ τὰ ὅμοια.* Illud *ὀσμώμενος* diligentiss. *Sylburgius* hinc adfert in Notis suis ad *Clenardi* Gramm. Graec. Iung.

ὄδωδεν] C. V. habet *ὄδωμεν.* Kuehn.

ὄδωδεν] MS. *ὄδωμεν.* Iung.

δυσῶδες] Deest *δυσῶδες* (quod tamen paulo post in MS. ut indicabo) cum terno *καὶ*, seq. pro *εὔπνουν* MS. *ἔμπνουν.* Ceterum *ὀζήσει* quum *Aristophanem* dixisse ait, forte ad istum locum respexit *Σφηξίν· Ἐσβάλλετε δ᾽ εἰς τὰς κιβωτοὺς μετὰ τῶν μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆθ᾽, ὑμῖν δι᾽ ἔτους τῶν ἱματίων ὀζήσει δεξιότητος.* Iung.

δυσῶδες] *Falckenburgius ἀῶδες* pro *δυσῶδες.*

εὔπνοια] *εὔπνοια, ἐνοσμία* etc. *δυσ. δ. κ.* cum interiectis desunt in MS. et loco istorum MS. *δυσῶδες καὶ τὰ ὅμοια.* Iungerm.

κακοσμία] *Glossae* reddunt, *eluvies, spurcities.* Kuehn.

ἡ δὲ, ὀσμὴ καὶ εὐοσμία] C. V. *ὀδμὴ καὶ εὐοδμία.* Kuehn.

ἡ δὲ, ὀσμὴ καὶ εὐοσμία] MS. habet *ἡ δὲ ὀδμὴ καὶ εὐοδμία* etc. *ποιητικά.* intermediis omissis, ut et sequenti particula *ἐν.* Optima vero MS. lectio *ὀδμὴ* et *εὐοδμία* esse poëtica, et Ionica vel Aeolica: nam hoc de his est verius longe, quam de illis quae vulgo leguntur. Falsus itaque fuit et est *Stephanus*, qui nos hic *σημειῶσαι* iubet *Ionica et Aeolica ὀσμὴ, εὐοσμία.* Tanti est in bonos incidere scriptos codices: et tamen, si Dis placet, inveniuntur multi *τῶν χαριέντων*, qui non alias mendas in bonis auctoribus haerere adhuc, post tot editiones, vel depravationes potius dicerent, (nam quotus quisque illorum editur a diligentibus et claris viris, qui non depravatorem typographum vel correctorem, quum scilicet *παρατυπωταῖς παραδιορθωταῖς* gaudeant, inveniat) adse-

verant, nisi quasdam litterularum commutationes, in quibus ne puer quidem latine graeceve doctus haereat, critici soli litigare ament: adeoque hanc operam et oleum nos plane inutiliter consumere clament. Eundem errorem itaque, quo deceptus fuit *H. Steph.* ex vitioso codice, erravit doctiss. *Nunnesius* ad *Phrynich.* ubi *Pollucis* haec adfert: quum tamen vel suus auctor, in quem commentabatur, contrarium ipsi suadere poterat, *Phrynichus* inquam, qui clare: ὀσμὴ χρὴ λέγειν διὰ τοῦ σ. διὰ γὰρ τοῦ δ ὀδμὴ, etc. Et quid verbis opus est, vel aliunde argumenta ut petamus. Ionice, Aeolice vel poëtice loquendi formulas nobis *Pollucem* praescribere voluisse, nemo opinor dixerit. Atque ille vocabulo, de quo diximus, per σ crebro dictiones eiusm. expressit, ut segm. praecedenti ὀσμὰς ὑποδέχεσθαι. et hoc ipso segm. expresse, καὶ ὀσμὴ δὲ ἐρεῖς. et paulo infra segm. 77. δοκιμάζομεν τὰς ὀσμάς. Scribendum itaque ut in MS. per δ, hic ubi de Ionica, Aeolica et poëtica dialecto agitur, ὀδμὴ et εὐοδμία. Iungerm.

76.

δὲ τοῖς καταλογάδην] δὲ τοῖς καταλ. etc. εὕρ. τ. ἄν. cum interiectis desiderantur in MS. Iung.

ὀσμυλία ἰχθύων] C. V. ὀδμυλίας. *Hesych.* ὀσμύλια τῶν πολυπόδων οἱ (αἱ) ὀξέναι (leg. ὄζαναι) λεγόμεναι. Kuehn.

ὀσμυλία ἰχθύων] MS. ὀσμυλίας ἰχθύος habet. Comm. avi cap. 240. habent ὀσμύλια, ut et litterarum sol *Casaubonus* IV. ad *Athen.* V. quem vide. Iung.

γένος] *Falckenburgius* εἶδος loco γένος non male.

ἔχον] MS. ἔχων. Iung.

τραπόμενον] Desunt τραπ. ε. τ. υ. etc. ω. φ. A. cum interiectis omnibus in MS. Iung.

εἰς τὸ ὕψος] Leg. τραπόμενον εἰς τοὔψον, in forum piscatorium deflectentem sumere, etc. Kuehn.

μαινίδια] Antea, ut et hoc indicetur, edebatur mendose μενίδια, pro quo et *H. Steph.* in suo codice μαινίδια correxit ad oram. Iung.

ἐρεῖς δὲ] C. A. ἐρεῖς μέντοι. Kuehn.

ἐρεῖς δὲ] MS. ἐρεῖς μέντοι εἰσκρ. Iung.

εἰσκρίνεται] P. R. κρίνεται. Seb.

ῥίνας] Sic etiam MS. quod ὀρθογραφικωτέρως forte ῥῖνας scribatur. Iung.

εἰσχεῖται] Pro εἰσχεῖται C. A. leg. ἐκχεῖται. π. ἀναπνοὴ ἐκπνοὴ (superscriptum) δὲ ἐπὶ φυσήματος ἢ ἀνέμου εἴρηται (quod superscriptum) παρὰ Θουκυδίδῃ. Kuehn.

εἰσπνέομεν] Cum toto vers. seq. absunt, et MS. tantum habet *καὶ τὰ ὅμοια.* IUNG.

77.

ἀναπνοή] MSS. *ἀναπνοή. ἐκπνοὴ δ' ἐπὶ φ.* SEB.

παρὰ Πλάτωνι] Desunt *παρὰ Πλ.* in MS. post quae ita MS. *ἐκπνοὴ δὲ ἐκ φυσήματος, ἢ ἀνέμου εἴρηται π. Θ. παρὰ δὲ Ξενοφῶντι μυκτῆρες εὐπνοώτεροι. δοκιμάζομεν ἐρεῖς τ. ο.* et deest vox statim *διεκρίνομεν. Plato* sane voce *ἀναπνοῆς* usus est saepe in *Timaeo:* locum tamen adscribam, ubi proprie tractat de *ἀναπνοῇ*, iungens et *ἐκπνοήν*, quod et in nostro MS. hic; ubi itaque haec descripsit *Plato, τούτῳ δὲ δή,* ait, *τῷ γένει, τὸν τὰς ἐπωνυμίας θέμενον, ἀναπνοὴν καὶ ἐκπνοὴν λέγομεν θέσθαι τοὔνομα.* etc. et paulo post iterum ita iungit. IUNGERM.

ἡ πνοὴ δὲ ἐπὶ] *Falckenburgius: ἡ γὰρ περὶ ἀνέμου εἰσπνοή.*

παρὰ Θουκυδίδῃ] Non dubito quin ad illum locum *Thucydidis* respexerit, quo lib. IV. *Ξυγγρ.* describit machinam qua *Boeoti* Delium expugnarunt. Totum locum vide citato libro IV. §. 100. *κεραίαν* etc. IUNG.

παρὰ Ξενοφῶντι] Locus *Xenophontis* est *περὶ Ἱππικῆς*, non longe ab initio: *καὶ μυκτῆρές γε οἱ ἀναπεπταμένοι τῶν συμπεπτωκότων εὐπνοώτεροί τε ἅμα εἰσὶ καὶ γοργότερον τὸν ἵππον ἀποδεικνύουσιν.* IUNG.

τὰς ὀσμὰς] C. A. subiicit statim *τὰ πνεύματα π. ει. οἶνος α.* C. V. *καὶ οἷον* pro *οἶνος*, et deinceps *εὐῶδες δὲ καὶ τὸ ἐξ. α. π.* KUEHN.

εὐῶδες] MS. hoc ordine: *εὐῶδες δὲ καὶ τὸ ἐξ ἀρ. πν. ἡ δὲ ἐν τ. τ.* IUNG.

δυσωδία] Quod sequitur usque ad *μασχάλαις* in margine est C. A. postea in textu *κινάβραι καὶ γράσος* adscriptum supra. Caetera sectionis desunt. KUEHN.

κινάβρα] MSS. *κινάβρα καὶ γράσος καλεῖται.* SEB.

κινάβρα] MS. ita *κινάβρα καὶ γράσος καλεῖται*, absque iis quae sequuntur in hac sectione. *H. Steph.* ad *γράσος* hic: *ἴσως hinc gras. κινάβρα* etiam MS. scriptum habet. et *cinabra Rhodiginus* hinc adfert XXIV. ant. 18. in Comm. avi cap. 245. est *κινάβρα*, ut et apud alios fere. *Eupolidis Urbium* mentio etiam apud *Aristoph. Schol.* qui et ita ad *Acharnens.* ad ista; *αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών· εἰ δὲ τὰ Διονύσια,* ait, *ἐτέτακτο Ἀθήναζε κομίζειν τὰς πόλεις τοὺς φόρους, ὡς Εὔπολίς φησιν ἐν Πόλεσιν.* unde partim eius fabulae nomen nolis explicare. IUNG.

78.

περὶ νοσ.] Titulus sectionis huius deest in C. A. Kuehn.

περὶ νοσ.] Titulus huius *τμήματος* abest in MS. Iung.

ἐκ ψύξεως]. MSS. *ἐκ φύσεως*. Sicut a *Galeno* libro tertio Compos. Pharm. *κατὰ τόπ.* fol. 200, 25. et *Paulo Aegineta* lib. VI. cap. 25. *πολύπους* dicitur *ὄγκος παρὰ φύσιν ἐν ταῖς ῥισὶ γεννώμενος*, vel *συνιστάμενος* etc. vid. Oecon. *Hippocr.* ubi et *κόρυζα* dicitur *τὸ διὰ τῶν ῥινῶν ἐκκρινόμενον ὑγρὸν λεπτὸν καὶ ἄπεπτον*, *κατάῤῥους* vero *τὸ δι' ὑπερῴας*. e *Gal.* Comm. II. in progn. fol. 145, 1. Seb.

ἐκ ψύξεως] C. uterque *ἐκ φύσεως*. Kuehn.

ἐκ ψύξεως] MS. *ἐκ φύσεως*, quod omnino pensius vulgato *ἐκ ψύξ.* Iung.

μύξα] C. V. *μῦξαι*. dein C. A. *καθ' Ἱπποκράτην*. Kuehn.

μύξα] MS. *μύξαι* plurali. vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in *μύξα*. Iung.

κόρυζα] MS. *καὶ κόρυζα κατὰ τοὺς Ἀττικούς· καὶ τὸ τ. ἀ.* Iung.

τὸ ταύτην ἀφ.] In margine *Cod. Antw.* sunt: *τὸ τ.* usque ad *εἶπον*. Kuehn.

ἀπομύττειν] C. V. *ἀμύττειν*. Kuehn.

ἀπομύττειν] MS. *ἀμύττειν*. Iung.

τὸ δὲ ἀπέμυττε, τὸ ὕλιζε] Margo C. A. *ἀπεμύττετο. ὑλίζεσθαι ῥῖνας ε. Κ.* Kuehn.

τὸ δὲ ἀπέμυττε, τὸ ὕλιζε] *τὸ δὲ ἀπεμύττετο, ὕλιζε* MS. Iungerm.

ὕλιζε] *Repurga*, translatione ducta a frondatoribus et putatione, *Camer.* quoque malit *ἀπόμυττε*, in imperat. Seb.

ἤδη δέ τινες] C. A. *τινὲς δὲ τ. κ.* Kuehn.

ἤδη δέ τινες] *τινὲς δὲ τ. κ.* absque *ἤδη* MS. Iung.

ἐξαπατᾷν] Etiam apud Latinos. *Plaut.* Mostell. V, 1. *probe me emunxti*, scil. argento: tametsi servus ludens id heri verbum mox ad propriam significationem detorquet. *Terent.* casum addit Phorm. IV, 4. *emunxi argento senes.* Seb.

ἐξαπατᾷν] *H. Steph.* hic: *Emunxi argento senes. Terent.* quod et avus notarat Comm. cap. 234. vid. et *H. Steph.* adpend. de Dial. Attic. cap. 16. tm. 1. Iung.

μυκτηρίζειν δὲ] Ut in vulgatis, ita etiam in MS. qui etiam post *μυσάττεσθαι* particulam *δὲ* habet amplius. *H. Steph.* vero ita hic: *post Λυσίας tollo στιγμήν. vide Thesaurum.* Idem sub calcem sui codicis ait: *Superflua est στιγμὴ post Λυσίας, quae Camer. in errorem induxit, ut doceo in thesauro*

in μυκτηρίζω. Άνι expositio est cap. 234. Ceterum MS. habet, ut dixi, sicut vulgati, et quidem δὲ amplius post μυσάττεσθαι, ut nova periodo videatur velle de μυσάττεσθαι incipere. adeo ut nesciam an *Stephani* sententiae subscribendum ita prorsus, quam in eius thesauro et adpend. de Dial. Attic. cap. 16. tmem. 4. videas licet. Certe et *Hesych.* ait μυσάττεται δυσχεραίνει. Iung.

τοῦ τῷ] MS. mendose τοῦτο pro τοῦ τῷ. Iung.

γίγνεται δὲ διὰ μυκτ.] P. V. διὰ μυκ. δὲ γ. Seb.

γίγνεται δὲ διὰ μ.] MS. γίνεται et deest mox καί. Iung.

καὶ τὸ ῥέγκειν] Atticum: in Comm. lingua est ῥέγχειν. vid. *Scholiast. Aristoph.* princ. Nub. ubi ἀμεριμνούντων καὶ βαθέως καθευδόντων · item in Equ. fol. 197. ubi τῶν μεθυόντων, ἢ ὑπτίως ἀνακειμένων, τὸ ῥέγκειν esse perhibetur. Seb.

καὶ τὸ ῥέγκειν] C. A. τὸ ῥ. τὸν δὲ εἴρωνα. Kuehn.

καὶ τὸν εἴρωνα] Deest etiam καί, et reliqua MS. ita: τὸν δὲ ἥρωνα ἔνιοι μ. κ. vid. de hoc *Brod.* IV. miscell. 32. et *H. Steph.* adpend. de Dial. Attio. cap. 20. Iung.

καὶ τὸν εἴρωνα] *Lucianus* πρὸς τὸν εἰπόντα Προμηθ. etc. haec duo coniungit: ὅρα μή τις εἰρωνείαν φῇ, καὶ μυκτῆρα, οἷον τὸν Ἀττικόν, προσεῖναι τῷ ἐπαίνῳ.

79.

περὶ τῶν τῆς ῥινὸς μερ.] Titulus idem in MS. Iung.

ὀχετεύματα] Unde *Siphones* Apuleia vid. *Schegk.* praemess. VII. exponit has partes et avus cap. 233. Iung.

τὸ μὲν] C. A. τὰ μὲν ὑπὸ τ. ο. Kuehn.

τὸ μὲν] MS. τὰ μέν. Iung.

ὀστώδη] MSS. ὀστᾶ. et mox P. R. et A. ῥάχεις. Seb.

ὀστώδη] Cod. A. et V. ὀστᾶ. C. A. etiam post ῥινὸς distinguit et ῥαχὶς legit. Kuehn.

ὀστώδη] ὀστᾶ MS. pro ὀστώδη. Iung.

κίων] C. V. κίον. Kuehn.

κίων] κίον MS. de κίονι vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in διάφραγμα. Iung.

διάφραγμα, καὶ στυλίς.] Auctius *Falckenburgius* ita: διάφραγμα ῥινὸς καὶ στυλίς.

ἔνιοι] C. V. ἔνιον. In C. A. marginale incipit ab ἔνιοι usque ad κίονα. μεσόρινον dici puto illud, interstinguens columen. Kuehn.

80.

ὑπὲρ αὐτὸ] Margo C. A. ὑπὲρ αὐτοῦ et pro ὡς leg. ὥσπερ, Kuehn.

ὑπὲρ αὐτὸ] MS. *ὑ. αὐτοῦ πρὸ σ. ὥσπερ ε.* Iung.

ἀκροῤῥίνιον] MSS. *ἀκροῤῥίνιον.* Seb.

ἀκροῤῥίνιον] Leg. *ἀκροῤῥίνιον.* ut infra *ὑποῤῥίνιον.* Kuehn.

ἀκρορίνιον] Ita et MS. et Comm. avi cap. 253. vide et *Foes.* Oecon. *Hipp.* in *ἄκρη ῥίς.* Iung.

σφαίριον] C. A. *σφαιρίον. τὸ δὲ ἔξωθεν. τ. σ.* etc. *pilulam vel globum Latini vocant. Salmas.* Kuehn.

σφαίριον] MS. *σφαιρίον,* quae scriptura videtur rectior. Sane *Iunius* nomencl. in *Nasi orbiculus* habet: *σφαιρίον, Rufo, Poll.* Iung.

ὑπῆναι] C. V. *ἀπῆναι.* Kuehn.

ὑπῆναι] MS. *ἀπῆναι,* pro *ὑπῆναι,* quod vulgatum et apud *Iunium* ibid. et in Comm. avi cap. 253. Iung.

τὰ δὲ ἔνδοθεν] C. V. *τὰ δὲ ἔξωθεν.* Kuehn.

τὰ δὲ ἔνδοθεν] MS. *τὰ δὲ ἔξωθεν, μύξαι.* pro *ἔνδ.* Iung.

ὡς εἴρηται] Abest a C. A. et pro *αὐτῶν* leg. *αὐτοῦ λ. αἱ δὲ ὑπὸ ῥινὶ τρίχες.* Kuehn.

ὡς εἴρηται] Desunt *ὡς εἴρηται* in MS. Iung.

αἱ δὲ ὑπὸ τῇ ῥινὶ τρ.] *Camerar.* pili qui sub naso de labro superiore enascuntur, *μύσταξ* etc. et *ὑποῤῥίνιον* ac *προπωγώνιον* in prima origine sua nominantur. Sed *Henricus Stephanus* non eiusmodi differentiam, sed hoc tantum a *Polluce* indicari existimat *πρώτην βλάστησιν* appellari etiam illos ipsos pilos, qui aliis nominibus *μύστ. ὑποῤ.* et *προπωγώνιον.* Seberus.

αἱ δὲ ὑπὸ τῇ ῥινὶ τρ.] MS. *αἱ δὲ τρίχες ὑπὸ ῥινὶ, μύσταξ.* Iungerm.

μύσταξ] De mystace vide *Rhodig.* III. ant. 25. etiam aliter tradentem. Iung.

ὑποῤῥίνιον] V. C. cum unico *ρ.* Kuehn.

ὑποῤῥίνιον] *ὑπορίνιον* MS. de quo vid. *Foesius* in *ὑπορίνιον.* Iung.

πρώτη βλάστη] Ad *πρώτη βλάστη,* sicut et MS. habet, *H. Steph.* hic: *πρώτη βλάστησις. Vide quomodo Camer. intell. in Thesauro ὑποῤῥίνιον. Camerarii* expositio de mystace, hyporrinio, et propogonio est Comm. avi 259. quae *H. Stephano* in thes. in *ὑποῤῥίνιον* non probatur, ut ibi videre potes. *πρώτη* vero *βλάστησις* apud *Camerarium* ibi non est: apud *H. Steph.* quidem eo loco, quo dixi, ita in verbis *Pollucis* laudatur. credo quod sic legendum putaret. eodem modo sane *Foesius* habet in *ὑπορίνιον*, *Stephanum*, credo, sequutus. Quod si *Stephanus* illud e libro aliquo protulerit,

nihil dico. Alias cur vulgatum quaeso mutemus, quod et MS. adgnoscit, et boni auctores, quos ipse collegit in *βλάστη* in Thes. gr. ling. Sic *Hesych.* *Βλάστην*, *φυήν*. *βλάστημα*. *βλαστός*. vide et *Suidam*. Alias *πώγωνα* et *ὑπόῤῥινα* certe apud Ctesiam pro uno accepit *Stephanus*: *Schottus* vero pro mystace alterum. Sic enim ubi in excerptis *Photianis* e Persicis Ctesiae, uti notis distribuimus cap. 52. *Artoxares* eunuchus *πώγωνα καὶ ὑπόῤῥινα προσέ*. IUNG.

πρώτη βλάστη] *Falckenburgius* *ἡ πρώτη βλάστη*.

πρὸς τῷ κάτω χείλει] P. R. *πρὸς τὸ χεῖλος κάτω*. P. V. *πρὸς τὰ κάτω χείλη*. SEB.

πρὸς τῷ κάτω χείλει] C. A. *αἱ δὲ πρὸς τῷ χείλει κάτω π.* *Phavor.* in *ὑπήνη*, *κάππος*. Sed *Hesych.* tuetur vulgatam lectionem, monens *πάππος* inter alia notare *τὴν ὑπὸ τῷ γενείῳ τρίχωσιν*. pili crescentes intus in naribus *vibrissae* dicuntur. KUEHN.

χείλει] *χείλη* MS. mendose. *πάππος* vide *Iun.* nomencl. in *Lanugo*. IUNG.

ἀπὸ δὲ ῥινὸς] C. A. ita: *τὰ δὲ ἀπὸ ῥινὸς ὀνομαζόμενα δῆλα*. KUEHN.

ἀπὸ δὲ ῥινὸς] *ἀπὸ* etc. *ἄρινες*. loco horum MS. ita finit hoc *τμῆμα*· *τὰ δὲ ἀπὸ ῥινὸς παρονομαζόμενα*, *δῆλα*. Illud *ἄρινες* vero *H. Steph.* hic notat apud *Xenoph.* *Κυνηγετ.* pag. 570. esse. IUNG.

ἄρινες] Supra segm. 74. SEB.

ἄρινες] Malim ex Vet. *Onomast.* *ἄῤῥινες*, quod Latine redditur *hossimi*, leg. *os simi*, i. e. quoad *os simi*, nasum depressum brevemque habentes. KUEHN.

81.

περὶ ὤτων etc.] Titulus qui hic est non comparet in C. A. incipit autem ita sectio: *ἐπὶ δὲ τὰ* (in margine est *ὦτα*) *ἀνιόντα αἱ μὲν υ. τ. μ. παρὰ τ. κ. σ. μ. κ. κ. τὰ δὲ ὦτα ἀκοαὶ* (in margine *τότε μέρος καὶ τὸ ἔργον*) quod C. V. in ipso textu habet. KUEHN.

περὶ ὤτων etc.] Huius sectionis titulus in MS. idem, nisi quod *περὶ*, pro *κατ'* habeat. IUNG.

ἐπί γε τὰ ὦτα ἀν.] MSS. *ἐπὶ δέ γε τὰ ὦτα ἀν.* SEB.

περὶ] MSS. *παρὰ τούς*. SEB.

περὶ] MS. *παρὰ* pro *περὶ*. IUNG.

μῦες] MS. *μύες*. *οἱ δὲ κέρατα αὐτ. ε.* IUNG.

τὰ δὲ ὦτα, ἀκοαί etc.] Quae sequuntur per 7. lineas aliter MS. ita decurtatim habet: *τὰ δὲ ὦτα, καὶ ἀκοαί· τό, τε μέρος καὶ τὸ ἔργον· τὰ δὲ ἀπ' αὐτῶν σχηματιζόμενα ῥήματα καὶ*

ὀνόματα καὶ κατὰ σύνθεσιν, δῆλα, οἷον ἀκούειν, ὑπακούειν, ἀξιάκουστον, ἀνηκουστεῖν, ἀνηκόως, (pro quo vulgo nomen) ἀνηκουστία, ἄκουσμα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Αἰσχίνης δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ ἀκρ. Iung.

ἀκοαί.] Post ἀκοαὶ ex MS. *Falckenburgius* ita auget nostrum *Pollucem*: τό, τε μέρος καὶ τὸ ἔργον ἀκούειν. uti fere et *Cl. Iungermannus* ex suo MS. et ὁ μακαρίτης meus Praeceptor ex C. A. et V. afferunt.

ἀκοή] P. V. rursum ἀκοαί. Seb.

ἀκοή] Post ἀκοή in C. A. sequitur. αἱ δὲ ἐξ αὐτῶν σχηματιζόμεναι λέξεις· (dein in margine) καὶ κατὰ σύνθεσιν δῆλαι, οἷον ἀκούειν, ὑπακούειν. et in textu iterum: ἀξιάκουστον, ἀνηκουστῶ, ἀνήκοος, ἀνηκουστία, ἄκουσμα. Αἰσχίνης δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ ἀκρόαμα εἶπε κ. α. δ. Ξ. Πλάτων δὲ ξυνήκοοι, καὶ εἰσακοῦσαι, quod in margine est; tum in textu: καὶ εὐήκοος γ. ε. ε. π. φ. τ. κ. ἐρεῖς δὲ κωφὸς κωφότης in margine. dein in textu: κυψέλη καὶ κ. ο. ε. τ. α. ρ. ἐμπεπλῆσθαι τὴν α. iterum marginale, καὶ ἐμπεφράχθαι τὰ ὦτα καὶ ἐπιλαβεῖν δὲ τὰ ὦτα ταῖν χεροῖν φραγνῦναι καὶ ἐπισχεῖν, καὶ οἷα τεθρύλληκέ μου τὰ ὦτα huc usque marginale. ἐπὶ τῶν ἐν γ. π. τ. ω. κ. κ. ω. ἐρεῖς. ita habet C. A. hanc sectionem cum suis Marginalibus. Kuehn.

82.

ἀκρόαμα] *Themistoclem* illum summum Athenis virum dixisse aiunt: cum ex eo quaereretur, *quod acroama, aut cuius vocem libentissime audiret*: *Eius, a quo sua virtus optime praedicaretur. Cicer.* pro *Arch.* pag. 189, 6. Seb.

δὲ Ξενοφῶν] Deest particula δὲ ante Ξεν. desunt et φαῦλ. δ. ο. *M.* ἀκ. α. τ. ἀκροατής. illud φαῦλον Comm. avi c. 487. reddunt, *quem Menander vulgari admodum voce* ἀκ. quod et *H. Steph.* hic in oram sui codicis inde adnotavit. Ceterum *Pollux* forte non recte id vocabuli reiicit, quum et apud *Isocratem* extare indicet *H. Steph.* adpend. de Dial. Att. cap. 16. tm. III. et c. 7. ubi et de illis crebris reprehensionibus verborum *Menandri* apud nostrum. Iung.

ξυνήκοος] P. V. ξυνήκοοι. Seb.

ξυνήκοος] MS. ξυνήκοοι. quod convenit cum iis quae v. l. auctore non nominato adferre in συνήκοος ait *H. Steph.* in Thes. Sed is non nominatus auctor est ipse *Plato*, cuius illa ista sunt lib. IV. Legum: μακάριοι δὲ οἱ ξυνήκοοι τῶν ἐκ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων λόγων. ne itaque dubites reponere mecum apud *Pollucem*, ut MS. habet, ξυνήκοοι.

Quod vero ad alterum εἰσακοῦσαι attinet, quod noster eidem *Platoni* tribuere videtur, ubi in eo occurrat liquido non adfirmem, immo hoc mihi in promptu est, sed quem locum respexerit *Pollux*, volebam dicere, ego mehercle non adfirmem. Alias observo lib. VI. de Rep. τῷ δὴ οὕτω διατιθεμένῳ ἐάν τις ἠρέμα προσελθὼν τἀληθῆ λέγῃ, ὅτι νοῦς οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ, δεῖται δέ· τὸ δὲ οὐ κτητὸν μὴ δουλεύσαντι τῇ κτήσει αὐτοῦ. ἆρ' εὐπετὲς οἴει εἶναι εἰσακοῦσαι διὰ τοσούτων κακῶν; IUNG.

Minister familiae in precatione] *Camer.* ἐνήκοος γενοῦ, exaudi, sive percipe aurib. Interpreti γενοῦ visus genitivus nominis γένος. SEB.

ἐνήκοος] Bene C. A. εὐήκοος, quod idem cum εὔφημος, *bene ominatis verbis utere in precibus.* KUEHN.

ἐνήκοος] Pro ἐνήκοος (quod etiam in MS.) *H. Steph.* in ora sui codicis reponit εὐήκοος. Sed sic ante avus meus Comm. cap. 487. et *H. Steph.* in Thesauro suo improbat hanc lectionem, quum ea iam vox praecesserit segm. praeced. Verum etiam sic videtur distinguendum: εὐήκοος γενοῦ, ἐν εὐχῇ παρὰ φρ. uti etiam clare in MS. interpungitur. ut nempe εὐχὴ nomen sit comoediae, ubi *Phrynichus* illud ἐνήκοος usurpet. quod videtur et avus sensisse in Comm. c. 487. IUNG.

ἐνήκοος] *Falckenburgius* ἐπήκοος.

κωφὸς, κωφότης] MS. auctius: ἐρεῖς δὲ κωφὸς καὶ κωφότης. IUNG.

κυψέλη, καὶ κυψ.] Sic MS. κυψέλη δὲ τὸ ἐμφράττον τ. ἀκοὴν, καὶ κυψελίς. ἐρεῖς δὲ ἐμπεπλῆσθαι τ. ἀ. Comm. avi c. 487. habent ἐμπεπλᾶσθαι. Et *completas aures* reddunt. In MS. dein post voculam ἀκοὴν ita habent: πεφράχθαι τὰ ὦτα· καὶ ἐπιλαβεῖν δὲ τὰ ὦτα τὸ ταῖν χεροῖν φραγνῦναι καὶ ἐπισχεῖν. καὶ διατεθρύληκέν (uno λ) μου etc. quae profecto non paulo meliora videntur. IUNG.

83.

ἐπιβάλλειν] Iterum C. A. recte ἐπιλαβεῖν, *comprehendere aures manibus*, ne audiant aliquid: συνέσχον τὰ ὦτα, in Act. 7. c. KUEHN.

πεφράχθαι] P. P. ἐμπεφράχθαι. SEB.

ἐν γυμνασίοις] P. R. ἐκγυμνασίας. SEB.

De gymnicis plagis aures confringere, fractus aurib. dicitur] *Camer.* Certaminum ictib. aures dicuntur κατεαγέναι, quod fractas esse significat: et res ὠτοκάταξις. Ea *Sylb. fractio aurium.* SEB.

τὰ ὦτα κατεαγέναι] Convicium iactum in eos, qui unice dediti erant palaestrae, probeque contusas aures gerebant.

dicuntur et ὠτοθλαδίαι. vid. *Suid.* et *Eustath.* in *Iliad.* pag. 1324. *Edit. Rom.* KUEHN.

τὰ ὦτα κατεαγέναι] De his vide *Turneb.* 24. adv. 28. inde vero ὠτοκαταξίας infra IV, 144. et παρασίτῳ μᾶλλον κατέακται τὰ ὦτα IV, 148. meminit eius phrasis et de morbis IV, 185. IUNG.

ὠτογλυφὶς] In C. A. omittuntur sequentia usque ad ἀνασκάλεται, deinde καὶ ἀμφωτίδες ὡς Πλάτων· post in margine καὶ νεὼ δὲ ἐπωτίδες ὀνομάζονται. tum in textu: ἐνώτια δὲ κόσμος ἐν τοῖς ὠσὶν ἃ κ. ε. κ. ε. καλοῦνται, reliqua ab ἐκαλοῦντο usque ad ὁρώμενα desunt, et postea incipit: ἀπὸ δὲ τῶν ὤτων ῥῆμα τὸ|ὠτακουστεῖν Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς εἶπε. ἐπ' ἀμφότερα ὦτα κ. σκολιὸς δὲ ὁ τῆς ἀκοῆς πόρος ὁ παραπέμπων τὴν φωνὴν εἰς τὴν ψυχὴν ἡ ὀπὴ τῶν ὤτων κ. π. τὴν φ. εἰς τ. ψ. σκολιὸς πρὸς ἀκοῆς (est unius paragraphi diversa lectio, quae utraque in textum irrepsit) C. V. leg. καὶ νεὼς δὲ ἐπωτίδες ὀνομάζονται καὶ ἀμφωτίδες ἐνώτια μέντοι κ. ἐστὶν ὁ. ε. τ. ω. KUEHN.

ὠτογλυφὶς] MS. ἐρεῖς δὲ ὠτογλυφίς· cetera desunt usque ad ἀμφωτίδας. IUNG.

ἀνασκάλεται] ἀνασκάλλεται *Camerar.* et *Sylburg.* SEB.

ἀνασκάλεται] Illud ἀνασκάλεται per duo λλ scribitur in Comm. avi cap. 487. et apud *H. Steph.* thes. in ὠτογλυφίς. IUNGERM.

ἀμφωτίδας] MS. tantum: καὶ ἀμφωτίδας ὡς ὁ Πλάτων, καὶ ν. Has amphotidas, si modo ad athletarum respexit *Plato*, uti quidem puto, observavi ἀντωτίδας dici a *Cl. Alexandrino* παναγ. β. κεφ. στ. περὶ αἰσχρολογ. infra tam ex *Platone* quam *Aeschylo* habes X, 157. IUNG.

ἐπωτίδες. ἐνώτια, κόσμ.] τὰ ἑκατέρωθεν πρώρας ἐξέχοντα ξύλα, trabes ab utraque prorae parte prominentes. *Laz. Bayf.* (p. 128.) dicit, esse prorae partem eam quae utrinque stat ad latus rostri. Meminit huius *Thucydides:* καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρώραις παχείας. epotides imposuere prois grandes. Sunt autem nimirum haec prorae ligna, quae superius lib. I. a *Polluce* παρειά, καὶ πτερὰ vocata sunt. GUALTH. (vide *Thuc.* cum *Schol.* lib. VII. fol. 513. item seq.) SEB.

ἐπωτίδες. ἐνώτια, κόσμ.] Ita iterum MS. ἐπωτίδες (sic enim scribe) ὀνομάζονται καὶ ἀμφωτίδες. ἐνώτια μέντοι κόσμος ἐστὶν ὁ ἐν τ. ω. IUNG.

ἑλικτῆρες] Vid. *Iun.* nomencl. in *Inauris.* habet vero MS. tantum ἑλικτῆρες καλοῦνται. absque illis ἐκαλ. δὲ etc. ὁρώμενα, quae cum intermediis omnia absunt. IUNG.

84.

ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασ.] *Lucian.* advers. indoct. tom. II. pag. 774. *οὐκ οἶσθα, ὡς ὦτα, καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως.* Item de merc. conductis, tomo primo, pagina trecentesima quadragesimatertia: *ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλέως πολλοὶ, οὐ μόνον τἀληθῆ ὁρῶντες, ἀλλ' ἀεί τι προσεπιμετροῦντες, ὡς μὴ νυστάζειν δοκοῖεν.* vid. et Adagia sacra *Ioachimi Zehneri* viri in omni doctrinarum genere eminentissimi, pagina trecentesima decimasexta, et *Erasm.* prov. *multae regum aures atque oculi.* Seb.

ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασ.] De his oculis et auribus regum vide doctiss. *Brisson.* lib. I. de reg. Pers. Valde vero mihi frigidum videtur, quod quidam doctiss. *Iuvenis* in suis *Plautinis* curis illa e Poenulo: *Ego id quaero hospitium, ubi ego curer mollius, Quam Regi Antiocho oculi curari solent,* huc trahat, de illis *τοῦ μεγάλου βασιλέως τοῖς ἐπισκοποῦσιν σατράπαις καὶ ὠτακούσταις.* Nam quid tam longinquo colore opus? Quum vel vulgus sciat nil oculo tenerius vel mollius, quos delicate curent vel sani, nedum aegroti. Longe rectius haec *P. Colvius* ad locum *Apuleii* lib. de Mundo adducit, quem locum omnino vide. Iung.

ἀπὸ δὲ τοὺτ.] MS. *ἀπὸ δὲ τῶν ὤτων τὸ ὠτακ.* sine *πεποίηται.* Iung.

ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα] Imitatus *Terentius* Heaut. 2, 3.

ademtum tibi iam faxo omnem metum,
in aurem utramvis otiose ut dormias.

Servus *Plautinus* ludens: *in oculum utrumvis,* inquit, *conquiescito:* quod *in aurem* dicere sit *pervulgatum nimis.* Pseud. I, 1. vid. prov. *in utramvis aurem dormire.* Seb.

ἐπ' ἀμφότερα] *H. Steph.* hic adnotat *Proverb. dormire in utramque aurem.* de quo et adagiorum scriptor. Iung.

λέγει] Pro *λέγει,* MS. *εἶπεν.* desunt dein, *καὶ ἡ ὀπὴ* etc. *φ. εἰς τ. ψ.* pro quibus sequentia ita MS. *σκολιὸς δὲ ὁ τῆς ἀκοῆς πόρος ὁ παραπέμπων τὴν φωνὴν εἰς τὴν ψυχήν. μετὰ δ. τ.* Iung.

ὀστῶν εἰσι π.] C. A. *δύο εἰσὶν ὀστῶν πλαγίων σ. π. τ. ω. ὀνομάζονται.* Kuehn.

85.

ὀνομάζεται] MSS. *ὀνομάζονται.* Seb.

ὀνομάζεται] MS. *ὀνομάζονται.* Iung.

καρκῖνοι] MS. post *καρκῖνοι* novum incipit *τμῆμα,* cum hoc titulo, *Περὶ μερῶν ὤτων.* Iung.

περιβολὴ] A. et P. V. προβολή. P. R. προσβολή. SEB.

περιβολὴ] C. A. et V. προβολὴ, κοχλίος. KUEHN.

περιβολὴ] MS. προβολὴ. IUNG.

κοχλίας] Fort. quod alii κόγχην. SYLB.

κοχλίας] MS. κοχλίος. *H. Steph.* hic ad oram adscripsit: ἴσως *quod alii* κόγχην· κόγχη tamen ponitur infra segm. 86. vide et *Iun.* nomencl. de membris in *Capreolus.* IUNG.

κυψέλη] MS. κυψελή. supra segm. 83. etiam κυψέλη habebat. IUNG.

οὔτω] οὔτως MS. IUNG.

ἀστακός.] Uterque Codex ὀστακός. *Hesych.* ὀστακὸν et ἀστακὸν scribi iam annotavit in voce ὀστακός. KUEHN.

ἀστακός.] ὀστακὸς MS. quod nimirum Atticum. IUNG.

ἀστακός.] *Falckenburgius* etiam ὀστακὸς habet. *Eustathius* ad *Il.* β, vers. 269. utrumque dici annotat, et similia, ὀμόργειν et ἀμέργειν, ἀσταφίδες et ὀσταφίδες affert.

τοῦ δὲ κοίλου] In margine C. A. est, τὸ δὲ κοῖλον, τὸ μὲν ὑπὸ τὸ πέρας (ita et C. V.) ὑπερανεστηκὸς εἰς τὸ ἔσω νεῦον, *quod interius retrocedit vel propendet ad interiora.* C. V. νεύων leg. KUEHN.

τοῦ δὲ κοίλου] MS. τὸ δὲ κοῖλον τ. μ. υ. τ. πέρας τ. κρ. ὑπερανεστηκὸς ε. τ. ε. νεύων, τρ. quae profecto bonae notae mihi videntur. et forte legendum νεῦον. Certe id verbi et Comm. avi cap. 488. videntur adgnoscere, quum reddant, *quae veluti declinat intro.* Vulgatae lectioni in *H. Steph.* codice ab ipso haec interpretatio adposita est: *Cavitatis partem quae sub extremitate temporum superassurgit in interiorem nervum.* IUNG.

νεῦρον] νεῦόν certe et *Falckenburgius* noster habet.

86.

παρὰ τῇ κυψέλῃ τέττιξ] περὶ τ. κ. C. A. et V. pro τέττιξ leg. C. V. τέτιξ. KUEHN.

παρὰ τῇ κυψέλῃ τέττιξ] MS. περὶ τῇ κ. τέτιξ. mox tamen etiam τέττιγα. IUNG.

ὅπερ ἐστὶ τῆς ἀν.] MS. ὅπερ ἐστὶν τ. α. π. πέρας, ἀντιβολίς. κ. IUNG.

περιφερείας ἀντιλόβιον.] περιφερείας, πέρας, ἀντιλοβὶς Codex uterque. KUEHN.

περιφερείας ἀντιλόβιον.] *Falckenburgius* etiam ut MS. περιφερείας πέρας, ἀντιλοβίς.

περὶ τὴν κυψέλην] C. A. et V. περὶ τῇ κυψέλῃ. KUEHN.

περὶ τὴν κυψέλην] MS. π. τῇ κιψέλῃ κ. IUNG.

ἐχινίσκος] Hic desinit Marginale C. A. quod inceperat a *τοῦδε κοίλου*. KUEHN.

κατὰ τὸ τρύπημα μ.] C. V. *κατὰ τοῦ τρυπήματος μέρος*. KUEHN.

κατὰ τὸ τρύπημα μ.] MS. *κ. τοῦ τρυπήματος μ.* IUNG.

καμάρα] C. V. *καμμάρα*. KUEHN.

καμάρα] MS. *καμμάρα*, et *μήκων*, quod etiam Comm. avi cap. 488. habent et explicant. IUNG.

τὸ δὲ ἐντὸς etc.] In margine est C. A. usque ad *τὸν λοβόν*. KUEHN.

κύαρ] De *κύαρ* *Foes*. Oecon. *Hippocr*. IUNG.

τὸ πτερύγιον] *τὸ* omittit C. A. deinde sequitur marginale a *τὸ δὲ ἀνθεστηκὸς* usque ad *κόγχη*. KUEHN.

ἀνθεστηκὸς] C. V. leg. *ἀντανεστηκός*. in C. A. desunt cetera usque ad *λοβοῦ*. C. A. margo habet *ἀνεστηκός*. KUEHN.

ἀνθεστηκὸς] MS. *ἀντανεστηκός*. IUNG.

ταῦτα] Hoc et caetera huius *τμήματος* non habet MS. IUNGERM.

Ἀριστοτέλης] Lib. I. H. A. cap. 11. *ὠτὸς δὲ μέρος τὸ μὲν ἀνώνυμον, τὸ δὲ λοβός*. at lib. V. de G. A. cap. 2. ait: *ὁμοίως δὲ καὶ ὅσαις τὰ ὦτα μακρὰ καὶ ἀπογεγεισσωμένα πόῤῥωθεν, οἷα ἔχει ἔνια τῶν τετραπόδων, καὶ ὅσα τὴν ἑλίκην μακράν*. ubi *ἑλίκην* vocat, quod *Polluci ἕλιξ* i. e. *ἡ τοῦ ὠτὸς περιοχή*, *exterior aurium anfractus*. Idem ait solum hominem inter aurita animalia aures habere immobiles. *Damasc*. lib. II. cap. 35. *μόνος ἄνθρωπος καὶ πίθηκος οὐ κινοῦσι τὰ ὦτα*. KUEHN.

87.

περὶ τῶν ἐν τῷ π. μ.] Titulus in C. A. ita habet: *περὶ μήλων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ* i. e. *de genis in facie*. *Gl. Veter. Gena, ae. τὰ μῆλα, Genae μῆλα, παρειαί*. KUEHN.

περὶ τῶν ἐν τῷ π. μ.] Titulus ita in MS. *περὶ μήλων καὶ τῶν περὶ αὐτά*. IUNG.

τῆς] Deest initiale *τῆς* in MS. IUNG.

ἀνέστηκεν] Hoc *ἀνέστηκεν* *H. Steph.* reddit hic *protuberant*. IUNG.

ὑπὲρ τὰς παρ.] *H. Steph.* hic *σημείωσαι, ὑπὲρ τὰς παρειάς. deinde dicit καλοῦνται καὶ παρειαί· vide ut sibi repugnet*. vide *Thes*. scilicet in *μῆλον*. IUNG.

ἐστιν ὑποφθάλμιος] MS. auctius: *ἐστιν ἡ ὑπ.* IUNG.

διατειχίζοιντο] P. V. *διατειχίζοιτο*. SEB.

διατειχίζοιντο] C. A. *διατειχίζοιτο*. C. V. *διατειχίζοντο*. KUEHN.

διατειχίζοιντο] MS. διατειχίζοιτο. Iung.

ταῖς τῶν ὀφρ.] C. A. ταῖς ὀφρύων προβολαῖς. Kuehn.

ταῖς τῶν ὀφρ.] Deest τῶν in MS. Iung.

προβολαῖς] P. R. προσβολ. Seb.

τῶν μῆλ.] Deest iterum τῶν, dein μῆλα, et sic in MS. ὠνομ. δὲ διὰ τὸ α. Iung.

ταῦτα καλοῦνται etc.] Desunt, ταῦτα κ. καὶ. dein ita MS. παρειαὶ αἳ δὲ καὶ γνάθοι ἂν καλοῖντο. Egregie. Sic liberatur *Pollux* ab omni *Stephani* reprehensione, nec ὑπὲρ τὰς παρειὰς μῆλα, et μῆλα ipsa confundit. Sic saepe luit inique auctor, quod peccavit ineptus librarius. *Hesychius* illud graecorum Lexicorum alpha eodem modo: παρειὰ, γνάθος, quod et *Suidas* in suum Lexicon transscripsit. Iung.

καὶ ὄνομα μὲν] Haec non habet C. A. qui dein ita: ἀπὸ δὲ τῶν παρειῶν ὁ εὐπάρηος, καὶ ἡ καλληπάρηος. Kuehn.

καλλιπάρειος] Deest καὶ καλλιπάρειος in MS. Iung.

χρόαν] C. V. χρεῖαν. forte χροίαν. Kuehn.

χρόαν] MS. χρεῖαν. Iung.

88.

περὶ πώγωνος] Titulus in MS. περὶ πώγωνος καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. quod ultimum in αὐτὸν videtur quis mutare cepisse. Iungerm.

ἀνθῇ] *H. Steph.* in ora sui codicis adscripsit ἄνθησις, nescio an ita emendare volens. opus sane haud fuit. nam ἄνθη idem est, nec aliter etiam in MS. sic supra segm. 80. βλάστη pro βλάστησις. Iung.

χνοάζειν] Post hoc C. A. ita: Καὶ ἴουλος καὶ πώγων. ὅταν ὑποπλησθῇ, καὶ γένειον, ὅθεν ἀγένειος, βαθυγένειος εὐ. μ. *glabrio* εἰ μὴ τραγικώτερον. εἴρηται δὲ (hactenus margo ab εἰ μὴ τ. dein in textu) εὐπώγων, σπανοπώγων, δασυπώγων καὶ πώγωνες αἱ ἀκίδες, ἃς *O.* etc. ἐν δὲ τῇ τ. πώγων ὀξὺς πυρὸς etc. In *Gloss.* σπανοπώγων, dicitur *maleberbis. male barbatus* dici etiam posset. Kuehn.

χνοάζειν] Vide de his *Iac. Nicol.* VII. miscell. epiphyll. 7. Iung.

ἴουλος] Vermiculi genus est multipes vites maxime per eas serpendo infestans: Latini *convolvolum*, a convolvendo vocant. *Plautus involvolum.* Hinc etiam prima genarum lanugo ἴουλος a Graecis dicitur, quod instar convolvoli per malas serpendo sese convolvat. Eodem nomine et malorum lanugo dicitur. Gualth. (*Suid. Plin.* lib. XVII. extremo. et *Cato* de *Re Rust.* cap. 95. *Plaut. Cistell.* IV, 2. vid. et

Festum: apud quem tamen *involvulus;* ut apud *Catonem convolvulus* legitur. Caeterum ἴουλος alias dici perhibetur et παρὰ τὸ ἰέναι. vid. *Etym.* SEB.

ἴουλος] Vide Comm. avi cap. 269. IUNG.

παρὰ τὸ ἕρπειν] Quod est ἰέναι. vid. *Etymolog.* SEB.

ἐπειδὰν δ'] Deest δ' in MS. IUNG.

ὑποπλησθῇ] P. V. πλησθῇ. SEB.

κατὰ χρῆσιν ὀνομ.] Desunt κατὰ χρ. ὀν. in MS. dein sequentia ita. ὅθεν καὶ ὁ ἀγένειος, καὶ βαθυγ. καὶ εὐγ. καὶ μαδηγένειος, εἰ μὴ τραγικώτερον· εἴρηται δὲ καὶ εὐπώγων καὶ σπανοπώγων, καὶ δασυπώγων, καὶ πώγωνες δὲ αἱ ἀκίδες ἃς etc. intermediis omissis. IUNG.

μαδηγένειος] *Camer.* legit μαδησιγένειος, quod et *H. Steph.* probat. SEB.

μαδηγένειος] Ad illud μαδηγένειος, ut etiam MS. habet, *H. Steph.* in margine adscripsit μαδησιγένειος *f.* et sic quidem avum meum rectius scribere (Comm. cap. 270.) indicat in Thesauro suo. nota vero quod hinc μαδ. τὸ τραγικώτερον noster MS. tribuat. IUNG.

παρὰ Δίωνι] *Leopardus* suspicatus aliquando, legendum παρὰ δ' Ἴωνι τῷ τρ. Emend. II, 20. SEB.

παρὰ Δίωνι] Quod Auctorem huius vocabuli attinet, ille vocatur, *Dio Tragicus.* Quis vero ille sit non habeo dicere, quaerat illum qui operam suam perdere vult. Interim legemus, παρὰ δ' Ἴωνι τῷ τ. vel, παρ' Ἴωνι δέ. *Ion Chius* Tragicus Poëta et Philosophus satis notus est. scripsit ille non tantum Tragoedias, verum etiam alia philosophica prosa oratione. Ex. gr. Ἐπιδημίας, quas laudat *Athenaeus* non semel. Ita et scripsit librum, cui nomen dedit Συνεκδημητικὸν, in quo videtur enarrasse quid sibi visum, auditum, cognitumque fuerit, cum esset comes amici peregrinantis. Interpres nobis hic facit *Tragoediam comitis titulo inscriptam,* quod factum infectum vellem. Si haec vera sunt, quae diximus infra, *Index Scriptorum* recte carebit his verbis: *Dion Tragicus* etc. contra sub vocem *Ion* ibidem inseratur, ἐν Συνεκδημητικῷ II, 88. KUEHN.

παρὰ Δίωνι] Ubi vulgo παρὰ Δίωνι δὲ τ. τ. ait *Leopard.* II. Emend. 20. se aliquando suspicatum legendum, παρὰ δ' Ἴωνι τῷ τρ. ubi vocem Ἴων saepe depravatam ostendit apud Auctores. et sane *Ionis* crebra apud *Pollucem* mentio: *Dionis,* puto, nunquam. IUNG.

Ὅμηρος] Vid. Comm. avi cap. 272. IUNG.

ἐν τῇ τραγῳδίᾳ] MS. ἐν δὲ τῇ τρ. IUNG.

πυρὸς] C. V. ὀξύς. KUEHN.

πυρὸς] Pro πυρὸς MS. ὀξύς. IUNG.

89.

περὶ χειλέων] MS. titulus περὶ χειλέων καὶ τῶν περὶ αὐτά. IUNGERM.

ἕποιτο δ' ἂν τούτοις] Priores hae quatuor voculae desunt, incipitque MS. χείλη, τὸ μὲν etiam absque particula ὦν. IUNG.

χείλη] P. V. χείλη μέν, τὸ ἄνω, τὸ δὲ κ. λ. SEB.

χείλη] C. A. χείλη τὸ μὲν ἄνω etc. usque ad σιαγόνες. Caetera desunt usque ad πέπηγεν. KUEHN.

γένυες] MS. γέννυες, καὶ σιαγῶνες. Sequentia usque ad vocem Ὅμηρος desunt. IUNG.

κροκοδείλων] Vide de crocodilo Comm. avi c. 265. cui addo haec ex *Achillis Tatii* lib. VI. fine, ubi hanc beluam describit: ἀνοίγει δὲ τὴν γένυν τὴν ἄνω· τὴν δὲ κάτω, στερεὰν ἔχει. IUNG.

ἕρκος ὀδόντων] *Iliad.* δ, 350. et alibi. SEB.

καλεῖ] Pro καλεῖ P. V. εἶπεν. A. λέγει. et inde ἀπὸ χειλέων, (deinceps similiter et P. P.) ἰσοχειλὲς ποτήριον. ὑπερχειλές, τὸ ἐπίμεστον. ἐπιχ. vid. infra IV, 170. et V, 134. quae loca una cum praesenti citat *Henr. Stephan.* animadv. in Adagia *Erasmi* col. 41. edit. *Basil.* refellens inde *Erasmum* qui non distinguat ἰσοχειλὲς ab ἐπιχειλὲς, sed eandem utrique significationem tribuat: nimirum prov. *ad satietatem usque.* vise animadversiones illa et col. 85. ad prov. *vasis instar.* SEBERUS.

καλεῖ] Margo C. A. λέγει. KUEHN.

καλεῖ] MS. λέγει pro καλεῖ, deest dein vox παλαιοί. IUNG.

χελῆνας] Scr. χελύνας. *Aristoph.* Vesp. ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων. ubi *Schol.* ἀντὶ τοῦ τὰ χείλη. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάκνουσι τὰ χείλη. fol. 550. *Camer. superius labrum* Interpr. col. 125. SEB.

χελῆνας] C. A. χέλυνας (C. V. χελοινάς) ἀπὸ δὲ χειλῶν τὸ ἐπίμεστον μέτρον (hic desinit margo) ἰσοχειλὲς (ποτήριον λέγεται), καὶ ὑπερχειλὲς τὸ ἐπίμεστον. ἐπιχειλὲς δὲ τὸ ἐνδεές. C. V. ἀπὸ δ. χ. τὰ ἐπίμεστα μέτρα ἰσοχειλῆ λέγεται, ὑπερχειλῆ etc. KUEHN.

χελῆνας] Ita MS. χελοινας. ἀπὸ δὲ χειλῶν τὰ ἐπίμεστα μέτρα ἰσοχειλῆ λέγεται, καὶ ἐπιχειλῆ τὰ ἐνδεᾶ. absque Ἀριστοφάνης hic quidem. Ceterum pro illo χελῆνας, quod in MS. χελοινας, ne dubita, scribendum χελύνας. Saepius οι pro υ in

MS. scriptum vitiose. In Comicis vetustis noster, ut solet, videtur respexisse istud *Aristophanis* Vespis:

πᾶς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.

Et apud *Hesych.* clare est: χελύνη, τὰ χείλη. vide et *Etymolog.* Iung.

Aequilabia pro commensuratis] *Camer.* ἰσοχ. τὰ ἐπίμετρα, ad mensuram cumulate adaequata; ὑπερχειλῆ autem quae abundant, quasi labrum excedentia. At ἐπιχειλὲς deficiens et deminutum notat. *Aristoph.* Ἱππεῦσιν. ὡς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν, μεστὴν εὑρὼν, ἐπιχειλῆ, qui repertam urbem nostram plenam reddidit magna ex parte vacuam. Ita potuisset ipse quoque interpres noster Graecas voces retinere venustius, quam *aequilabia*, *superlabia* et *sublabium* fingere: quod studium saepe alibi etiam absque causa (ut hoc tantum dicam) ipsi studio fuit. Seb.

ἰσοχειλῆ] Ad ea composita ἰσοχειλῆ, ὑπερχειλῆ, ἐπιχειλὲς notat hic *Pollucem* in ora sui codicis *H. Steph.* ea nimirum esse deducenda a χεῖλος *de vase dicto, non ab hominis labro.* eaque extare et infra IV, 170. ubi ἰσοχειλῆ, τὰ πλήρη exponit. et V, 135. Idem *H. St.* etiam animadvers. in adagia *Erasmum* notat adag. *Ad satietatem usque*, dicentem *Iul. Pollucem* vas plenum vocare ἰσοχειλὲς, vel ἐπιχειλὲς, quum tamen tribus locis haec diserte *Pollux* distinguat. Iung.

Ἀριστοφάνης] C. A. Ἀριστοφάνης δὲ ε. ῥήματα leg. χρήματα. Πόλιν ἐπιχειλῆ, habet in *Equit. Urbem non satis plenam;* cui deest aliquid. εἴρηκεν in margine est eiusdem Codicis, nec habet τὸ ἀνωῤῥόθια usque ad νεώς. C. V. ita habet: ἐπιχείλη δὲ καὶ τὰ ἐπιπόλια ῥήματα Ἀριστοφάνης εἶπε. Kuehn.

Ἀριστοφάνης] MS. ita: ἐπιχειλῆ δὲ καὶ τὰ ἐπιπόλεα ῥήματα Ἀριστοφάνης εἶπεν. Εὔπ. Iung.

εἶπε] P. R. λέγει. Seb.

90.

νηὸς] νεὼς MS. pro νηὸς, rectius, quoniam sic in sequentibus verbis, quae, ni fallor, sunt ipse versus Comici, etiam est. desunt in MS. ut saepius talia poëtarum testimonia. videntur tamen restitutione adhuc opus habere: et *H. Steph.* hic in ora crucem fixit. nec *Pollucem* hic vocem ἀνωῤῥοθία explicare voluisse mihi persuadeo. Iung.

τὸ δὲ συνάγειν κ. χ.] C. A. marginale usque ad ὀνομάζεται δέ. Kuehn.

μοιμύλλειν] Ita *Camer.* et *Sylb.* Praec. ed. νοιμύλειν. Seberus.

μοιμύλλειν] Pro *μοιμύλλειν* antea male vulgabatur *νοιμύλειν*. quod et avi Comm. cap. 267. videre, qui etiam *μοιμύλλειν* habent, haec *Pollucis* explicantes. MS. *μοιμύλειν*, sicut et *H. Steph.* orae suae adscripsit: qui tamen duplici *λλ* in Thesauro, ut et *Hesych*. Iung.

μοιμύλλειν] *Falckenburgius τῷ νοιμύλειν* (ita enim editum est in ipsius codice) superscripsit *λ*, nt sit *νοιμύλλειν*.

μοιμυᾷν] *μοιμυλλᾷν* uterque Codex pro *μοιμυᾷν*. Kuehn.

μοιμυᾷν] Adhuc est *μοιμυᾷν*, quod etiam ex MS. emendamus, qui habet *μοιμυλλᾷν*. Iung.

διμηλαίνειν] *H. Steph.* forsan, inquit, *διαμυλαίνειν* scripsit. nam *μύλας* vocari *τὰς σιαγόνας Hesych*. auctor est. Idem autem *Hesych. διαμυλλαίνειν, χλευάζειν, ἐπὶ τοῦ τὰ χείλη διαστρέφειν, διαμωκᾶσθαι*. Et *διεμύλλαινε*, quo usus *Aristoph*. in *Vesp*. eiusdem *Schol. τὰ χείλη διέστρεφεν ὡς χλευάζων, καὶ μὴ ἡσθεὶς τῷ λεγομένῳ*. fol. 559. Seb.

διμηλαίνειν] *διαμυλλαίνειν καὶ γὰρ τὰ χείλη μύλλα. ὀνομάζεται δὲ αὐτὸν τὸ μὲν* etc. C. A. cum quo consentit *Vossianus*, nisi quod, post *μῦλλα* legit *προσαγορεύουσιν. ὀνομάζεται δέ. διαμυλλαίνειν* legit etiam *Salmasius*. Kuehn.

διμηλαίνειν] Optime MS. credo et vitiosum *διμηλαίνειν* corrigit. habet enim *διαμυλλαίνειν*, nil verius, vide *Hesych. Suid*. At, inquies, ipse *Pollux* hoc negat, et, vulgatum firmat, quum statim ait labra *μῆλα* adpellari. Immo et ista aio mendosa. Ita enim optimus MS. *καὶ γ. τ. χείλη μύλλα προσ.* Non verbum de meo addam amplius: sed haec ab *Etymologo: διαμυλλαίνειν, Ἀριστοφάνης διαμωκᾶσθαι τοῖς χείλεσιν· ἀπὸ τῶν μύλλων. μύλλαι γὰρ* (forte etiam legendum *μύλλα*) *τὰ χείλη· καὶ μύσταξ* etc. Iung.

διμηλαίνειν] *Falckenburgius διμυλαίνειν*.

προσαγορεύουσι] *H. Steph*. hic ad *προσαγορεύουσι* ita adnotavit: *videtur προσαγορεύουσι subaudiri οἱ κωμικοὶ, ut dixit ἡ κωμῳδία*. Bene. nam ex *Aristophane* illud *διαμυλλαίνειν* adfertur. Post *προσαγ*. ita MS. *ὀνομάζεται δὲ αὐτῶν τό*. Iungerm.

χειλέων] *H. Steph*. hic ad *χειλέων* adscripsit, *non χειλῶν*. ut scilicet mox est, quod tamen et MS. habet, ut et infra segm. huius libri 98. Iung.

περὶ τὸ ὅλον στόμα] C. A. ex correctione *περὶ ὅλον τὸ στόμα*. C. V. *περὶ ὅλῳ τῷ στόματι κῆμος*. Kuehn.

περὶ τὸ ὅλον στόμα] MS. *περὶ ὅλῳ τῷ στόματι, κῆμος*. etc. Iung.

χείλει] Ante mendose *χείλη*. Iung.

ἡ δὲ] *τὸ δὲ* pro *ἡ δὲ* MS. Iung.

τύπος] *Falckenburgius τυπίς*.

προέχον] *προῦχον* leg. C. V. Kuehn.

προέχον] *προῦχον* MS. Iung.

προχειλίδα] *πρόχειλον* sequitur statim post *αὐτῶν* in C. A. Kuehn.

προχειλίδα] Pro illis duabus *προχ. προχ.* tantum MS. una voce *πρόχειλα*. Partes hasce hinc exponit et *Rhodig.* III. antiq. 31. Iung.

ἡ δὲ εἰς] P. R. *αἱ δὲ εἰς ἄλληλα τῶν χειλέων συμβολαί*. Seberus.

ἡ δὲ εἰς] MS. mendose *εἰ δὲ εἰς*. Iung.

προστόμιον] C. A. *περιστόμιον*. Kuehn.

91.

περὶ ὀδόντων] Idem titulus in MS. Iung.

ταῖς γένυσιν ἐμπεφ.] C. A. *ταῖς γέννυσιν ἐμπεφύκασι*. C. V. *ἐκπεφύκασι*. Kuehn.

ταῖς γένυσιν ἐμπεφ.] MS. *γέννυσιν ἐκπεφύκασιν*. Iung.

ἑκκαίδεκα ἑκατέρᾳ] *ἑκκαίδεκα δὲ ἑ.* MS. Iung.

ἐγγεγομφωμένοι] A C. A. male abest prius *μ*. Kuehn.

ὧν οἱ μέσοι] *ὧν οἱ μὲν μ.* MS. Iung.

τέσσαρες] *τέτταρες* MS. cetera hoc ordine: *τομεῖς, καὶ γελασ. κ. διχ. κ. κτ.* Iung.

τομεῖς] De sectoribus dentibus, qui *τομεῖς* etc. vide etiam *Meurs.* ad *Lycophr.* ad vers. 215. ubi haec *Pollucis* laudat. Sed plura de nominibus dentium eruditiss. *Rigaltius* ad *Artemidori* lib. I. cap. 33. quem vide. Iung.

καὶ διαίρουσι] Non est in C. A. *Aristoteles* nihilominus habet, *ἵνα διαιρῶσι* lib. III. de P. A. cap. 1. Kuehn.

καὶ διαίρουσι] Illa *καὶ διαίρ. καὶ δ. τ. πρ.* desunt in MS. Iungerm.

τὸ δὲ ὅτι γυμνοῦνται] In MS. post *τὸ δὲ* ita sequitur, *ὅτι τὸ προσπεσὸν διαιροῦσιν. τὸ δὲ, ὅτι κτ.* Comm. avi. cap. 276. aliam *κτενῶν* etymologiam reddunt. Iung.

λάβωσιν] C. A. compositum *συλλάβωσι*. dein *οἱ δὲ ἑκατέρωθεν δύο*. Kuehn.

ἑκατέρᾳ] Desunt *ἑκατέρᾳ τῇ σιαγόνι* in MS. Iung.

92.

καὶ οὗτοι μὲν] Marginale est C. A. usque ad *ἐκπεφύκασι*. postea in textu: *παράκεινται δὲ αὐτοῖς ἐξηρτημένοι δύο ῥιζῶν οἱ λ. γ.* C. V. leg. *γόμφοι*. vid. *Hesych.* caeterum C. A. margo habet *τὸ ε. δ. ρ.* Kuehn.

δύο ῥιζῶν ἐξηρτημένοι] MS. alio ordine, *ἐξηρτ. δύο ῥιζ.* Iungerm.

πέντε] Aliis quatuor. vid. Comm. avi cap. 276. Iung.

μύλοι] Ita et MS. Comm. avi cap. 276. et 282. habent *μύλαι*. quod et infra probat MS. si vera lectio segm. sequenti ubi in eo *μυλῶν*, nec aliter *Galenus* saepius. Iung.

ἴσος τὴν τρ.] MSS. *ἴσως μύλη τὴν τροφήν*. et inde *πέντε τῶν*. Seb.

ἴσως τὴν τρ.] C. A. *ἴσως μύλη τὴν τροφήν. εἰσὶ δὲ οὗτοι* (in margine) *πέντε τ. τ. ε.* tum iterum in margine *τρισὶ ῥ. ε.* Kuehn.

ὡς ἡ σιτουργὸς μύλη] Desunt *ὡς ἡ σιτουργὸς μύλη* in MS. *Pollucis*, ait avus Comm. cap. 277. *narratio post haec est indisertior: vel locus, ut plurimi, mendosus.* exponit itaque hanc rem secundum *Galenum.* Ceterum MS. noster forte uni et alteri loco mendas auferet. Iung.

σιτουργὸς] *Camer.* et *Sylburg.* Pr. ed. *σιταργός.* Seb.

εἰσὶ δὲ πέντε] MS. ita: *εἰσὶν δὲ οὗτοι πέντε* etc. Iung.

οἱ σωφρονιστῆρες] C. V. *οἱ καλούμενοι σ. genuini.* in C. A. statim excipit, *μετὰ τὸ εἰκοστὸν ε. α.* Kuehn.

οἱ σωφρονιστῆρες] MS. *οἱ καλούμενοι σωφρονιστῆρες. μετὰ εἰκοστ.* absque mediis. Iung.

93.

κρατῆρας] C. A. recte *κραντῆρας. Phavor. κριτῆρες* in voce *σωφρονιστῆρες.* vid. *Hesych.* in *κραντῆρες* et *Scholia Nicandri.* C. A. *κραντῆρες δὲ αὐτοὺς Ἀριστοτέλης λέγει, καὶ μετὰ τὸ ο. ε. α. ἀνασχεῖν,* C. V. *κραυτῆρας,* superscripto tamen *ν.* dein etiam *ἀνασχεῖν* habet. vid. *Aristot.* lib. II. de H. A. cap. 4. Kuehn.

κρατῆρας] *κραντῆρας* MS. et sic omnino scribendum: quamvis et antea vulgati *κρατῆρας* illud, ex vitio typographico, puto, retinuere. de illis et Comm. avi cap. 277. Iung.

ἄλλοι τε καὶ] Desunt *ἄλλοι τε καὶ* in MS. Iung.

Ἀριστοτέλης] MSS. *Ἀριστ. καὶ μετὰ ὀγδ. ἔτος λέγει αὐτοὺς ἀνασχεῖν.* Seb.

τὸ ὀγδοηκοστὸν] Deest particula *τὸ* in MS. Iung.

ἀνίσχειν] MS. *ἀνασχεῖν ἐν ἑκατέρᾳ σιαγόνι. ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ σιαγόνι τοὺς ἴσους,* longe auctius et melius. Locus *Aristotelis* alias est lib. II. de Histor. animal. c. 4. Iung.

ἐν ἑκατέρᾳ δ. σ.] Marginale C. A. omisso *δὲ* et desinit in *ἀναριθμ.* Kuehn.

τῶν μέντοι μύλων] C. A. *τῶν μυλῶν τὸ μέντοι πρὸς τῇ*

σαρκὶ βωμίσκους καλοῦσι et hoc in margine est. Caeterum C. V. *κωμίσκους* leg. KUEHN.

τῶν μέντοι μύλων] MS. *μυλῶν*, ut indicavi. IUNG.

μωμίσκον] Egregie MS. *βωμίσκους*, pro vulgato illo *μωμίσκον*. sane *μ* et *β* in veteribus MS. scribuntur plane eodem ductu, ut norunt qui tractarunt: hinc error. IUNG.

μωμίσκον] Optime et noster *Falckenburgius βωμίσκον* habet.

καὶ τὰς κοιλ.] C. A. *τὰς δὲ κοιλότητας ο. τὸ δὲ συναμφότερον, φ.* KUEHN.

καὶ τὰς κοιλ.] MS. *τὰς δὲ* pro *καὶ τάς*. IUNG.

τὸ συναμφότερον] MS. *τὸ δὲ συν. φατνίας ἢ φάτνας· καὶ σ.* Comm. avi c. 282. habent *φάτνας* et *φατνία*, e *Galeno* nempe. Partes has dentium etiam exponit hinc *Rhodig.* IV. antiq. 1. IUNG.

ἢ φατνίας] Margo tantum habet C. A. textus vero pergit: *σύμπας δὲ ὁ τῶν ὀδόντων στίχος.* KUEHN.

στίχος] MSS. *στοῖχος.* SEB.

στίχος] C. V. rectius *στοῖχος*, *series dentium.* KUEHN.

στίχος] Hic etiam *στοῖχος* MS. pro *στίχος* habet. IUNG.

τούτου δὲ] C. V. *τὸ δὲ υ. τ. γ.* KUEHN.

τούτου δὲ] MS. *τὸ δὲ ὑ.* sine *τούτου.* IUNG.

γαμφῆλαί τε, καὶ σιαγόνες] C. V. *γόμφαι τε καὶ φαγόνες.* KUEHN.

γαμφῆλαί τε, καὶ σιαγόνες] *γόμφαι τε καὶ φαγόνες* MS. pro *γάμφ.* et *σιαγ.* plane aliter. Et miror viros doctos illud *φαγόνες* non adnotasse in thesauris suis, quum tamen *Hesychius* clare: *φαγόνες, σιαγόνες, γνάθοι.* qui optimus Lexicographorum et de altero nos quid doceat: *γόμφους*, ait, *ὀδόντας* etc. nisi quis *γαμφαὶ* legendum putet apud *Pollucem*, quod etiam apud *Hesychium γνάθοι* exponitur. Apud eum tamen et vulgatum: *γαμφῆλαι. γνάθοι, σιαγόνες.* Alias tamen accentus potius in ultima scribitur, *γαμφηλή*, ut apud *Suid.* et *Etymolog.* et *γαμφηλῆσιν* aliquoties apud *Homerum.* IUNG.

94.

τοὺς ὀδόντας σάρκες] Alio ordine MS. *σάρκες τοὺς ὀδόντας, οὖλα.* de his et *Foes.* Oecon. *Hipp.* in *οὖλα.* IUNG.

τὰ μεταξὺ] In textu C. A. *τὸ δὲ μ. τ. ο. ἅρμιον*, at in margine est, *αἱ δὲ μεταξὺ ὀδόντων ἁρμογαί, ἁρμοί.* quae lectio etiam C. V. est. KUEHN.

τὰ μεταξὺ] MS. *αἱ δὲ μεταξὺ τ. ὀ. ἁρμογαί, ἁρμοί. φησὶν δὲ Ἀριστοτέλης, ἐλ.* eleganter illa priora auctiora. Locum

alias *Pollucis* adnotat eximius *Aristaeneti Scholiastes* ad epist. 16. lib. I. ubi exemplum habes vocis *ἁρμοί*. Iung.

Ἀριστοτέλης] Lib. II. H. A. cap. 2. Kuehn.

τοὺς γυναικείους ὀδ. etc.] MS. *μὲν εἶναι τοὺς γ. ὀδ. τῶν α. τούτων δὲ ὅσοι μὲν πυκνοὺς ἔχουσιν καὶ συν. τ. ο. μ. εἶναι. τὸ δὲ ἐναντίον, ὁ. ἀρεούς.* quae sequuntur desunt, usque ad *Πύῤῥον*. Exponit haec et seqq. historica avus Comm. cap. 284. Iung.

καὶ τοὺς μ. ε.] C. V. *τούτων δὲ ὅσοι μὲν πυκνοὺς ἔχουσι καὶ συνεχεῖς τοὺς ὀδόντας μακροβίους εἶναι. τὸ* etc. Kuehn.

εἰ δὲ δεῖ τι] Non habet C. A. usque ad *ἐπαγωγόν*. Kuehn.

τῷ γλυκεῖ] *τὸ γλυκύ*. Toup.

Πύῤῥον μέν φασι] *Plut.* in vita eius fol. 279. *πολλοὺς δὲ ὀδόντας οὐκ εἶχεν, ἀλλ' ἓν ὀστέον συνεχὲς ἦν ἄνωθεν, οἷον λεπταῖς ἀμυχαῖς τὰς διαφυὰς ὑπογεγραμμένων τῶν ὀδόντων.* Seberus.

Πύῤῥον μέν φασι] C. A. *Πύῤῥον δέ φ.* *Festus Monodos* (*μονόδους*) *appellatus est Prusiae filius, qui unum os habuit dentium loco.* Similiter habuit et *Pyrrhus* Rex Epirotarum. *Plinius* addit in *superna parte* oris *os continuum fuisse Prusiae filio.* *Ἄτταλος ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς Νικομήδει τῷ μονόδοντι πολεμήσας* etc. *Suid.* in *Ἀπολλωνιὰς λίμνη*: *Herodot.* vide in *Calliope*, ubi refert dentes *μονοφυέας* repertos ex uno osse cum ipsis maxillis inter *Persas* caesos. conf. *Epitomen Livii* ad l. 50. Kuehn.

Πύῤῥον μέν φασι] MS. *Πύῤῥων φασι τ.* absque *μέν*. Iungerm.

τετυπωμένον ἐπ. etc.] Plane alius ordo in MS. *ἐπιπολῆς εἰς ὀδ. σχῆμα τετυπ.* Iung.

ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ Εὐρ. etc.] Non apparent haec in C. A. in textu vero, *καὶ ἄλλοι ὤφθησαν τοιοῦτοι.* Kuehn.

ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ Εὐρ. etc.] Haec de *Euryphye ταυτὸ* etc. *συμπεσεῖν* desunt in MS. Iung.

Εὐρυφυεῖ] *Sylb.* placet *Εὐρυφαεῖ*. Seb.

Εὐρυφυεῖ] *Falckenburgius Εὐρυφίῳ*.

95.

περὶ δὲ τὴν Ἀλκάθου] Absunt omnia in C. A. usque ad *ὄνομα αὐτῷ*: et deinde pergit partim textus, partim margo, *Τίμαρχος δέ τις ὁ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίου πατὴρ* (C. V. etiam *Κυπρίου* leg.) *διστοίχους εἶχε τοὺς ὀδόντας κατὰ Ἀριστοτέλην* (hoc quidem in *Aristotele*, qui nunc in mundo est, non

comparet, meminit tamen *διστοίχων ὀδόντων* in de H. A. lib. II. cap. 1.) *ὁ Ἡρακλῆς τριστοίχους*. Kuehn.

περὶ δὲ τὴν Ἀλκάθου] *περὶ* etc. *Κυπρίων*. tota haec narratio de Mestore deest in MS. Adnotandus vero videtur genitivus *Ἀλκάθου*, pro *Ἀλκαθόου*. Sic infra segm. huius libri 118. et VI, 130. *Ἀλκίνου*. Iung.

Κυπρίων πατὴρ] MS. *Κυπρίου πατὴρ, Τίμαρχος διστοίχους εἶχεν κατὰ Ἀριστοτέλην τοὺς ὀδόντας, κατὰ δὲ Ἴωνος τοῦ χίου τὴν δόξαν τριστοίχους ὁ Ἡρακλῆς· ὄν.* quae vulgo interseruntur, non habet. Si vero vis interdum ridere, ad *Interpretem* diverte, qui nescio quem nobis *Athenaeum* hic exhibet: quum *Isocrates* Atheniensis (quod et *H. Steph.* hic notaverat) sit, qui illas ad *Nicoclem* paraeneses conscripsit. Comm. avi cap. 284. admonent hunc *Timarchum*, in *Isocratis Euagora* esse *Euagoram*. quod et *Leopardus* I. Emend. 10. obiter monuit, uti et a *Plinio* quoque *Timarchum* vocari sicut a nostro. Iung.

Athenaeus Sophistae] Scr. Atheniensis intelligitur *Isocrates*. Seb.

Τίμαρχος] Sed *Nicocles* patrem suum nominat *Evagoram* apud *Isocrat.* pag. 72. vid. *Leopard.* Emend. I, 10. In MS. nulla istius rei mentio, sed omissis praecedentibus ab initio huius segm. sic legitur: *Τίμαρχός δέ τις διστοίχους εἶχε τοὺς ὀδ.* P. R. tamen *διστίχους*, sicut mox etiam *τριστίχους*. Seb.

96.

ὀδοντωμένος] In *Gl.* *ἀποδοντωμένος*, *edentatus.* Kuehn.

ὀδοντωμένος] Sane et sic MS. Sed an non *ὠδοντωμένος* legendum? ut et supra in MS. I, 185. et II, 36. Iung.

ὀδοντοφυῆ] P. P. *ὀδοντοφυὴς*, *καὶ ὀδονταλγία*, *καὶ τὰ*. Seberus.

ὀδοντοφυῆ] C. A. *ὀδοντοφυὴς*, et in margine sequitur *καὶ ὀδοντοφυεῖν τὰ βρέφη*, etiam C. V. leg. *ὀδοντοφυεῖν*. Sequitur dein *ὀδονταλγία κ. τ. τ. ι. ε.* Kuehn.

ὀδοντοφυῆ] MS. *ὀδοντοφυεῖν*, pro *ὀδοντοφυῆ*. Mox desunt ista, *καὶ τὸ τ. ὀδ. π. ὀδοντοφυΐα*. Iung.

ὀδοντοξέστης] *ὀδοντοξέτης* C. V. Kuehn.

ὀδοντοξέστης] *Iun.* nomenclat. in *Dentiscalpium*. Iung.

ὀδοντοξέστης] *Falckenburgius ὀδοντοξύστης*.

ὁ δὲ μὴ ἔχων ὀδ.] MS. alio ordine: *ὁ δὲ ὀδόντα μὴ ἔχων νωδός*. deinde desunt, *ὡς Ἐ. λ. κ. Φ. ο. κ.* Iung.

ὀδόντα] C. A. *ὀδόντας νωδὸς καὶ ἀνόδοντος· ὡς Φερεκράτης*. Kuehn.

νωδὸς] MSS. *νωδὸς, καὶ ἀνόδοντος, ὡς Φερ.* Alias *ἀνόδοντος* absque auctore citatur. SEB.

ἀνόδοντα δ' αὐτὸν καλεῖ Φερ.] In MS. *καὶ ἀνόδοντος ὡς Φερεκράτης.* Bene. *Hesych. ἀνόδοντος, ὀδόντας οὐκ ἔχων.* Nec dubitabis interim restituere. Infra X, 89. ipsam *χρῆσιν Pherecrateam* ex MS. adscribam, IUNG.

ὁ δὲ προὔχοντας ἔχ. ὀδ. προόδων] C. A. *ὁ δὲ προὔχοντας ἔχων, προόδων.* C. V. *προώδων.* KUEHN.

ὁ δὲ προὔχοντας ἔχ. ὀδ. προόδων] MS. *ὁ δὲ προὔχοντας ἔχων, καλεῖται προώδων.* et sic finit haec sectio. Illud *προώδων* autem non reiiciendum videtur, et sic etiam in *Hesych.* forte scribendum, qui habet: *προωδῶν, ἐξέχων τοὺς ὀδόντας.* IUNGERM.

97.

περὶ στόματος] Titulus huius sectionis in MS *περὶ στόματος, καὶ τῶν περὶ αὐτό.* IUNG.

προσήκει δ' ἂν τῷ στ.] C. A. *προσήκει δὲ τῷ στ. τὸ χαίνειν, ἀναχάσκειν, ἐγχανεῖν, ἐκ τούτου δὲ* etc. KUEHN.

προσήκει δ' ἂν τῷ στ.] MS. *προσήκοι.* et *καὶ τὸ χ.* IUNGERM.

χανεῖν, κεχηνὼς] Desunt *χαν. κεχ.* in MS. et dein habet MS. *καὶ ἀναχ. καὶ ἐγχ.* IUNG.

παρὰ δὲ Ξενοφῶντι] *παρὰ δὲ Ξενοφῶντι* etc. *ἀναχαίνειν.* Haec cum intermediis desunt in MS. IUNG.

ἀναχάνειν] Leg. *ἀναχαίνειν.* SEB.

κατάγελως] MS. *καταγέλως καταχήνη παρὰ τ. κ.* et desunt voculae duae seqq. *καχήνη εἴρ.* ad vulgatam voculam *H. Steph.* hic *Cachinnus Latine.* quod et in adpend. de Dialect. Att. cap. 16. tm. III. ait non esse dubium, quin ab illo vocabulo sit Latinorum *Cachinnus.* quod et avo meo visum erat Comm. c. 291. Verum si illa vocula nullo alio loco nitatur quam hoc, audacter profitear emendandum hic esse *καταχήνη* · uti clare MS. habet. *τὸ αὐτοβοᾷ* enim illa *Aristophanis* in Vespis,

> *ἀφ' οὗ μεγάλη τοῦτ' ἐστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;*
>
> *Βδ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράψομαι· τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην,*
>
> *καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἃ 'χεὶς φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχων.*

et *Scholiastae* gemina explicatio, *κατάγελως, καταφρόνησις.* quae apud *H. Steph.* videas Thes. in *καταχαίνω.* Miror illum non suboluisse hoc vitium. adscripserat tamen hic ad

oram: *apud Aristoph.* καταχήνη. Noster autem saepius κατ' ἐξοχὴν nomine Comicorum *Aristophanem* intelligit. Et audeam etiam apud *Hesychium* ubi, καταχὴ καταχάσμησις, κατάγελως, emendare καταχήνη. Sic enim et *Etymologus*: καταχήνη, ἡ χάσμησις. IUNG.

καχήνη] MSS. καταχήνη. quod *Schol. Aristoph.* itidem κατάγελως, καταφρόνησις fol. 330. et nescio an καχήνη alibi etiam; nisi quod *Camerar.* col. 136. inde fieri posse inquit, ut *cachinnum* habeamus, col. vero 208. καταχήνη et καχήνη coniungit. SEB.

καχήνη] Uterque Codex et *Salmasius* καταχήνη. C. A. omittit εἴρηται, et mox δὲ παρ' αὐτοῖς et μὲν δὴ in margine habet. Hinc corrigendus *Hesych.* qui Καταχὴ habet pro καταχήνη, quod autem sequitur, ibidem verbum est καταχήνη etc. ut ὑπὸ Πεισιστράτου καλαμαία etc. haec subiungenda sunt voci κατάγελως· bis extat in *Vespis Aristophan.* τὸ καταχήνη. KUEHN.

καὶ χάνος δὲ παρὰ α. τ.] In MS. ista ordine alio: παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ χάνος τὸ στόμα. IUNG.

ὀξύγενύς τε] In C. A. extat γένυς et γενὺς et ὀξύγενυς et ὀξυγένυς, et ὀνομάζεται superscriptum. KUEHN.

ὀξύγενύς τε] MS. ὀξυγένυς καὶ γ. ο. καὶ τὸ ὑπ'. IUNG

ἀνθερεὼν] *Gl. Philox. Summentum* ἀνθερεών. *Gl. Cyrill.* ἀνθερεὼν, *mentum*, *submentum*, quasi ἀνθεὼν τριχῶν, *pilorum viridarium*. KUEHN.

ἀνθερεὼν] De ἀνθερεῶνι vide *Foes.* Oecon. *Hippocr.* IUNGERM.

λαυκανία] *Iliad.* χ, 325. et ω, 642. Item *Apollin.* ps. 5, 18. Scribitur etiam λευκαν. et sic quidam libri habent in priore *Hom.* loco: nec aliter est *Anthol.* 2, 22, 29. et apud *Apollon.* 2, 192. SEB.

λαυκανία] In C. A. margine est κατ' ἐνίους δὲ ευκανίας. ἑτέρων δὲ ευκανὶς καλούντων τ. π. τ. κ. κ. hucusque margo C. V. λευκανίαν et sic iterum eodem versu. vid. *Phavor.* in λευκανία. KUEHN.

λαυκανία] MS. λευκανία. ἑτέρων δὲ λευκανίαν. sicut et infra segm. huius libri 206. vidit hoc et *H. Steph.* qui in suo codice hic pro α, ε reposuit, et Comm. avi cap. 292. utrumque habent λαυκανία, et λευκανία. *Etymologus* utrique suam rationem nomini reddit. IUNG.

λαυκανία] Facit cum MSS. *Falckenburgius* noster qui etiam habet λευκανία.

98.

χειλέων] A. et P. R. χειλῶν. Seb.

χειλέων] C. A. χειλῶν στόμα, ἡ τῶν χειλέων τομὴ, tum margo habet: ἡ ὑπ' ἐνίων δὲ λογεῖον κ. καὶ μάσταξ. in textu, ὡς λέγεται καὶ Ὅμηρος. tum iterum margo. ὃ καὶ Ο. φ. δ. λ. ἀλλ' Ὀδυσσεὺς etc. καὶ μέντοι καὶ τὸ μάστακ' ἐπεὶ κε λάβησι, μάστακι φασὶν εἰρῆσθαι ἵνα ᾖ, ἐπειδὰν λάβῃ τῷ στόματι, τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω. C. V. ita post πλέξε. καὶ μέντοι καὶ τὸ μάστακεπεικελάβησι. μ. φ. ει. ἵν' ᾖ ἐπειδ' ἂν λάβῃ τ. στ. τοῦ δὲ στόματος τὸ ὑπεράνω καλεῖται οὐρανὸς etc. Locus *Homeri* de quo sermo est, habetur *Iliad.* 9. v. 324. ubi μάστακ' quidam per τροφὴν, alii per στόμα explicant:

ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ.
qualis avis pullis implumibus ore ministrat,
arripiat quodcunque cibi, male sit licet ipsi.

Kuehn.

χειλέων] MS. χειλῶν; et paulo post χειλῶν τομὴ, ἡ ὑπενίων καὶ λόγειον κ. Iung.

καὶ λογεῖον] *Falckenburgius* ex MS. κοιλογεῖον.

Ὅμηρον] *Homericus* versus est ex Ὀδυσσ. δ. ut Commavi docent cap. 293. Ceterum in MS. post versum illum continuantur plura, quasi *Pollux* ἐξηγήσεως χάριν adjecisset ita: καὶ μέντοι καὶ τὸ μάστακεπεικελαβησι μάστακί φασιν εἰρῆσθαι. ἵν' ᾖ ἐπειδ' ἂν λάβῃ τῷ στόματι· τοῦ δὲ στόματος τὸ ὑπεράνω καλεῖται (ita enim MS.) οὐρανὸς etc. Verum hic alium latere *Homeri* versum mihi recte suboluit, unde *Palatini* MS. egregia facinora *Pollucis* augendi non possum non depraedicare. En enim Ἰλ. ι. v. 323.

ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
μάστακ' ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ.

Sic itaque ista MS. distingue: καὶ τὸ, Μάστακ' ἐπεί κε λάβῃσι· μάστακι etc. et nota hanc quorundam *Homerici* loci huius lectionem et explicationem: quae erudite copiosus ille *Eustathius*, ni fallor, haud indicavit. Saltem μάστακα, τὸ μάσημα, ἤγουν τὴν μεμασημένην τροφὴν ibi explicans, οὐρανὸς vero palatum, ut et *Brod.* explicat ad lib. VII. Antholog. non longe a fine. Iung.

πλέξε] Quam bono noster *Falckenburgius* usus sit Codice, vel hic locus palam faciet. Plane enim ut egregius ille *MS. Palatinus Cl. Iungermanni* post versum *Homericum* ex Ὀδ. 6. ita auget *Pollucem*: καὶ μέντοι καὶ τὸ μάστακ' ἐπεί

κε λάβῃσι. καὶ μάστακί φασιν εἰρῆσθαι, ἵν' ἡ ἐπειδὰν λάβῃ τῷ στόματι. τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω etc.

ὑπερῶα] Sic etiam in MS. Comm. avi c. 293. *ὑπερώα*, uti potius scribendum videtur, ut et infra segm. huius libri 105. vide *Etymolog*. Iung.

τοῖς ὀδοῦσι] C. A. *ὀδοῦσι*. Kuehn.

ἔνδοθεν] P. R. *ἔνδον*. Seb.

αὐτῶν] C. A. *αὐτοῦ*. deinde in textu. *ἰσθμὸς ἡ φάρυγξ διὰ στ.* etc. in margine est, *ἰσθμοῦ δέ*. C. V. *αὐτοῦ μέρος*. *Ἰσθμοῦ* etc. Kuehn.

αὐτῶν] MS. *αὐτοῦ*, quod *οἱ ἀνατομεῖς* examinabunt. Iungerm.

ἰσθμὸς δὲ] MSS. *ἰσθμὸς ἡ φάρυγξ, διὰ στενότητα. τὸ δὲ ἐνδοτέρω* (P. R. *ἐνδότερον*) *τῆς ὑπερώας κίων καὶ* etc. Seb.

ἰσθμὸς δὲ] MS. *ἰσθμοῦ δέ*. recte, ni fallor. Ex *Pollucis* Thesauris haec adfert et *Rhodig*. XXI. Ant. 19. Iung.

παρίσθμια] Margo C. A. *ἤκουσεν ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ἀντιάδες ἐκ τούτου*. et ita etiam C. V. *Gloss. παρίσθμια tonsillae* etc. Kuehn.

παρίσθμια] MS. ita et iterum auctius: *παρίσθμια ἤκουσεν· ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ἀντιάδες ἐκ τούτου. τὸ δὲ ἐνδοτέρω κατηρτισμένον ἀπὸ τῆς ὑπερώας, κίων* etc. Optime *περὶ ἀντιάδων*. Nec possum quin ex *Etymologo* adscribam ista gemina: *Παρίσθμια τὰ περὶ τὴν φάρυγγα, διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῷ Ἰσθμῷ· Ἰσθμὸς δέ ἐστι* etc. (quae vidi ibi) *λέγονται δὲ καὶ ἀντιάδες, ἀπὸ τοῦ ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις*. Nec enim forte alia sint magis *Polluci*, uti quidem hic auctiorem facimus, illustrando. Iungerm.

παρίσθμια ἐκλήθη] Egregie iterum cum *Palatino Cl. Iungermanni* Codice consentit noster *Falckenburgius*, qui rursus auget *Pollucem* sequenti modo: *Παρίσθμια ἐκλήθη. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ἀντιάδες ἐκ τοῦ τόπου. τὸ δὲ ἐνδοτάτω* etc.

99.

τὸ δὲ ἐνδοτάτω] C. A. *τὸ δὲ ἐνδοτέρω τῆς ὑπερώας κίων καὶ κιονὶς* (*uva*) *περὶ ὃ στοιχίζεται τ. α. τ. π. κ. τ.* margo (*ὡς μὴ καταπνιγώμεθα* etc.) *τοῦτο καὶ βρόγχος καὶ γαργαρεὼν ὑπ' ἐνίων ἐκλήθη, καὶ εἰ νοσήσας φλεγμαίνῃ*, ex *Aristot*. C. V. *τὸ δ. ἐνδοτέρω, κατηρτισμένον ἀπὸ τῆς ὑπερώας, κίων καὶ κιονὶς, περὶ οὗ σχίζεται* etc. Kuehn.

περὶ ὃ] MS. *περὶ οὗ*. Iung.

καταπνιγοίμεθα] MS. *καταπνιγόμεθα*. Iung.

καὶ τοῦτο] Deest *τοῦτο* in MS. et mox illa *καὶ χόνδρος*. vide et *Iun*. nomencl. in *Gurgulio*. Iung.

ὑπερήρτηται] MS. ὑπερῆρται δὲ στομάχου καὶ βρ. κ. IUNGERM.

εἰ νοσήσας] MS. ἢν νοσ. φλεγμήνῃ καὶ ἐς ὀχρ. (sed emendatum ὠχρ.) ὑποτραπῇ. IUNG.

φλεγμαίνοι] P. V. et A. φλεγμήνῃ. et mox ὑποτραπῇ. SEBERUS.

'Αριστοτέλης] Lib. I. H. A. in fine cap. 11. KUEHN.

'Αριστοτέλης] *Aristotelis* verba περὶ Ζω. ἱστορ. lib. I. sub fine cap. 11. sunt: ἔσω δ' ἄλλο μόριον σταφυλοφόρον, κίων ἐπίφλεβος. IUNG.

τὸ δὲ μετ' αὐτὴν] In margine extat C. A. τὸ δὲ περὶ (quod et V. C. leg.) αὐτὸν πόλος. postea in textu: τὸ δὲ στομάχου υ. φ. iterum in margine est καὶ φαρύγετρον ο. deinde sine titulo in ipso textu est, ὀνόματα δὲ ἐκ τοῦ στόματος. KUEHN.

τὸ δὲ μετ' αὐτὴν] MS. τὸ δὲ περὶ α. π. IUNG.

στομάχου] Iterum auctius MS. στομάχου καὶ βρόγχου προκείμενον, φ. κ. φαρύγεθρον ὁ. et infra segm. huius libri 207. φαρύγεθρον, sed in MS. auctiore ibi. quae vox, credo, etiam apud *Hesych.* restituenda, ubi est Φαρύγαθρον, ὁ κατὰ τὰ παρίσθμια τόπος. Sic scribitur etiam apud *Eustath.* ad 'Οδυσσ. ι. in illa

φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος.

Sequentia continuantur cum praecedentibus, sine titulo in MS. ita: Τὰ δὲ ἐκ τοῦ στόματος ὀνόματα, εὔστ. IUNG.

στομάχου] Auget iterum *Pollucem Falckenburgius* noster. Ita enim habet, στομάχου καὶ βρόγχου ὑπερκείμενον etc.

100.

ἵππος] Iterum vocula auctius *Falckenburgius*, ἵππος τε καὶ αὐλός etc.

ἄστομος] Vide supra I, 197. KUEHN.

καὶ αὐλὸς] A καὶ αὐλὸς usque ad λιμένα desunt in C. A. KUEHN.

καὶ αὐλὸς] Desunt in MS. καὶ αὐλὸς (ut et infra segm. huius libri 108. de tibia) usque ad Ὅμηρος. et loco eorum est καὶ τὰ ὅμοια. *Sophoclis* locum Oed. Colon. esse indicant Comm. avi cap. 295. ubi haec explicant: et *Nunnes.* ad *Phrynich.* Eclog. II. in εὐστομεῖν. vide et infra V, 90. IUNGERM.

Ὅμηρος] *Homeri* loca 'Ιλ. κ. et τ. adfert avus Comm. cap. 295. MS. habet inverso κέκληκεν στόμα. IUNG.

πολέμου στόμα] *Iliad.* κ, 8. nimirum quia πόλεμος πάντων δαπανητικὸς, ut inquit *Auth. brev. Schol.* in quem sen-

sum 2. *Sam.* 11, 27. ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα· hunc sicut illum consumit gladius. Et ut στόμα πολέμου; sic *Gen.* 34, 26. et alibi saepe μαχαίρας στόμα dicitur. Immo Hebraei ab hoc effectu ipsum bellum vocant מִלְחָמָה a לָחַם quod incidere significat. Seb.

πολέμου στόμα] Vid. *Eustath.* in *Homerum* pag. 496, 786, 1185. de στομῶσαι idem p. 294, 1021. Kuehn.

κέκληκεν] P. V. εἴρηκεν. Seb.

Ἀριστοφάνης] Ἀριστοφάνης δὲ στομῶσαι τὸ λ. α. ita C. A. *Aristoph.* locus est in Nubibus, ubi pater *Socrati* dicit,

δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν —

ubi *Scholia* ὀξυνεῖς ἢ εὔστομον ποιήσεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν· et iterum

τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον στόμωσον.

Metaphora ducta a ferro quod induratur ut aciem habeat firmiorem. στόμα enim ferri est et dicitur *acies eiusdem.* Kuehn.

Ἀριστοφάνης] MS. Ἀριστ. δὲ στομῶσαι, τὸ λαλὸν εἶπεν ἀπεργ. locum ex Nebulis habes in Comm. avi cap. 295. Iungerm.

ἄστομον δὲ ἵππ.] ἄστομον δὲ etc. τραχὺν, cum interiectis frustra quaeras in C. A. Kuehn.

ἄστομον δὲ ἵππ.] ἄστομον δὲ etc. τραχύν, cum intermediis desunt in MS. Iung.

στόμιον δὲ, καὶ χαλινοῦ] Ita MS. καὶ στόμιον καλεῖται τοῦ χαλ. τί μ. Sunt vero illa vocabula apud *Xenophontem*, ut monet avus in Comm. c. 296. Iung.

101.

Καλλίας δὲ] A Καλλίας usque ad εἴρηκε desunt in C. A. στόμα autem in eo poni videtur pro στόμωμα. deinde ibid. πρόστομον δὲ ξίφος τὸ ἐστομωμένον. In margine vero. καὶ τομὸν τὸ δὲ μαλακὸν, καὶ ἄτομον, ἀπόστομον. hucusque margo. deinde iterum deest ὡς Μάγνης usque ad Σοφοκλῆς. C. V. pro ἄστομον etiam leg. ἄτομον. Kuehn.

Καλλίας δὲ] Καλλίας etc. εἴρηκε. Haec cum intermediis iterum absunt a MS. dein ita MS. πρόστομον δὲ ξίφος ἔλεγον τὸ ἐ. Iung.

στόμα] *Falckenburgius* στομόν.

τὸ δὲ μαλακὸν] Egregie MS. τὸ δὲ μαλακὸν καὶ ἄτομον, ἀπρόστομον. Sed desunt dein cetera ὡς Μάγνης usque ad Σοφοκλῆς, quae vox itidem abest. Credo illud adprobasse

et avum. Sic enim Comm. cap. 296. *Ensis acutus* πρόστομον ξίφος. *obtusus:* ἀπρόστομον. Iung.

στομώδη] *Falckenburgius* hunc locum ita legit: στομήρη δὲ τὰ εὔστομα, καὶ εὔσχημα.

στομοδόκον] MS. στομοδοκὸν (sed accentus est erasus) τὸ δὲ στώμυλον. Iung.

καὶ λάλον] Superscriptum in C. A. καὶ ὁ στωμύλος αὐτὸς usque ad παρῆκται marginis est, quae sequuntur a στόμια ad στομαυλεῖν absunt a C. A. Kuehn.

στωμύλος αὐτό.] στωμυλος (sine accentu) δὲ αὐτὸς καὶ ἡ etc. quo pacto cohaerent sane rectius. Iung.

στωμύλος αὐτό.] *Falckenburgius* noster iterum plane ut Codex *Palatinus Iungermanni*, στωμύλος δὲ αὐτὸς καὶ ἡ etc.

στόμια] στόμα MS. pro στόμια. Iung.

χαλινοί. εἴρηκε] Post χαλινοὶ ita MS. sequentia: εἶπεν δέ τις ὑπαλλάττων καὶ στομαυλεῖν νόσημα· καλεῖται δὲ καὶ τὸ νόσημα στομαλγία· καὶ ἡ φλυαρία δὲ οὕτω καλεῖται. Priora corrupta videntur. Ex *Platonis* enim *Cratylo* προαύλιον στομαυλῆσαι adferunt. supra memini etiam quodam loci in MS. Πλάττων pro Πλάτων fuisse. Postea MS. eleganter auctius: εὐρύστομος, ὁ ὧδε ἔχων στόματος· καὶ ἐπιστομῆσαι etc. Sic enim hoc ultimum per η habet. Et apud *Etymologum* habes Ἐπιστομέωσι, in ἐπιστοβέωσιν. Lubet in hoc verbo restituere *Hesychium* ex *Hesychio*. Sic enim editur: Ἐπιστομίζων, φιμονῶν ἐλέγχων. lego φιμῶν, ἐλ. Ita enim ipse infra, Φιμοῖ, ἐπιστομίζει exponit inter alia. Iung.

εἴρηκε δέ που Πλάτων] Pro his C. V. habet εἶπεν δέ τις ὑπαλλάττων καὶ etc. Kuehn.

οὕτως ἂν καλ.] In margine C. A. οὕτω καλεῖται. Kuehn.

εὐρύστομος] C. A. εἶτα εὐρύστομος. ἐπιστομίσαι δὲ τ. ε. λ. καὶ χαλκόστομον παρὰ ποιητῇ καὶ χαλκοπ. ἢ χαλκέμβολον, quod margini debetur. C. V. εὐρύστομος ὁῶδες ἔχων στόματος καὶ ἐπιστομῆσαι forte ὁ ὑῶδες ἔχων στόμα. Sus enim quia ῥιζοφάγος est, πλατύρυγχος est. *Aristot.* lib. VII. H. A. cap. 1. Kuehn.

εὐρύστομος] Iterum auctius *Falckenburgius* noster, uti *Palatinus Iungermanni* habet: εὐρύστομος ὁ ὧδε ἔχων στόματος.

102.

χαλκόστομον] MS. καὶ χαλκ. π. τοῖς π. Iung.

παρὰ ποιηταῖς] P. R. π. τοῖς ποι. Seb.

παρὰ ποιηταῖς] Vocabulo ποιηταῖς in Codice *Falckenburgii* nostri superscriptum est τοῖς πάλαι.

καὶ χαλκόπρωρον] C. V. *χαλκόπωρον* pro *χαλκόπρωρον*. Kuehn.

καὶ χαλκόπρωρον] MS. *χαλκόπωρον*. Iung.

χαλκέμβολον] Post *Falckenburgius* noster ex MS. addit *χαλκεπίωρον*.

ἀναστομῶσαι] MSS. *ἀνεστόμωσε*. tum P. R. *τοὺς τάφους*. Seb.

ἀναστομῶσαι] C. A. *ἀνεστόμωσεν τ. τ. ὡς Ἡρόδ. aperire fossas, obstruere ἀποστομῶσαι* contrarium est. deinde sequitur *ἀποστοματίζεσθαι τοὺς παῖδας τὰ μαθήματα ἢ ἀπὸ στόματος λέγων*, margo habet *καὶ ἀποστοματίζουσιν οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητάς, τουτέστι, ἀξιοῦσιν ἀπὸ στόματος λέγειν*. eadem habet C. V. post *λόγου* et subiungit *καὶ ἐξ ἑνὸς στόματος*, quod non habet C. A. Kuehn.

ἀναστομῶσαι] MS. *ἀνεστόμωσέ φησι τὰς τάφρους Ἡρ*. Iungerm.

ἀποστοματίζεσθαι] Hoc sensu ait *Camerarius* nondum se reperisse: nam locum *Euthydemi*, cuius *Pollucem* mentionem facere *Henr. Stephan.* existimat, ipse aliter interpretatur. Sic autem habet: *ὁπότε ἀποστοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστής, πότεροι ἐμάνθανον τῶν παίδων τὰ ἀποστοματιζόμενα;* h. e. *Interpr. Cam. cum memorabantur a Grammatico quaepiam, utri illa discebant pueri, quae memorabantur?* ut sit *ἀποστοματίζειν memoriter recitare*, et *ἀποστοματιζόμενα, quae memoriter recitantur*, ut exp. *Iul. Pacius* apud *Aristotelem* capite quarto (al. 3.) *Soph. Elench.* Sed *Henr. Stephan. Interpret.* ad hunc modum: *cum memoriter aliqua vos recitare iubebat Grammaticus, utri pueri didicerant, quae ab ipso interrogabantur, et memoriter recitare iubebantur?* Qui idem fere huius verbi usus *Luc.* xi, 53. *Suidas* quoque *Polluci* similiter: *καὶ ἀποστοματίζειν φασὶ τὸν διδάσκαλον, ὅταν κελεύει τὸν παῖδα λέγειν ἄττα ἀπὸ στόματος*. Sed eidem paulo ante id verbum significat etiam *ἀπὸ μνήμης λέγειν* etc. itaque usurpat et *Athen.* libro octavo, fol. 359. Seb.

ἀποστοματίζεσθαι] MS. *καὶ ἀποστομ*. omissis illis *Calliae*, de quibus Comm. avi c. 296. dein *τοὺς παῖδας, οἷον* (interiecta non habet) *ὑ. τ. δ. ἐπερωτᾶσθαι* etc. Comm. avi c. 296. aiunt se nondum reperisse haec quae *Pollux* hic de verbo *ἀποστοματίζεσθαι* ex *Platone* narrat. vide et *H. Steph.* in Thesauro: et quae mox ex MS. proferam auctiora. Iung.

Πλάτων] Locus *Platonis* de *ἀποστοματίζειν* est in *Euthydemo*, ubi dicit: *ὁπότε ἀποστοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστής*,

πότερον ἐμάνθανον τῶν παίδων τὰ ἀποστοματιζόμενα οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς, cum vobis praeceptor aliquid ore profert, utrum ore prolata pueri discant sapientes an indocti: ex quo loco non apparet *τὸ ἀποστοματίζω* significare id quod dicitur, nempe interrogare discipulum, aut iubere, ut memoriter aliquid recitet, aut discipulum interrogatum recitare quiddam memoriter. *confer Lucam* c. xi. v. 53. ubi simpliciter acceperim, de interrogationibus oretenus factis et simile responsum deposcentibus. Kuehn.

ὡς ἀπὸ στόματος] MSS. *ἤγουν ἀπὸ στόμ.* Seb.

τὸ αὐτὸ καὶ] Desunt ista in MS. *τὸ α. κ. ά.* Iung.

ἀποστοματίζεται] MSS. *ἀποστοματίζειν.* Seb.

ἀπὸ στόματος] Infra segm. huius libri 110. *ἀπὸ γλώττης* etc. *Aristot.* Top. VIII. cap. 14. *ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι, memoriter tenere.* Seb.

καὶ ἐξ ἑνὸς στόμ.] Loco horum *καὶ ε. ε. στ. Π. π. λ.* MS. habet ista: *καὶ ἀποστοματίζουσιν οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητάς. τουτέστιν εἰπεῖν ἀπὸ στόματος.* est et illud *ἀποστοματίζειν* infra *ἐν τοῖς τοῦ γραμματιστοῦ* IV, 18. Iung.

Πλάτων] Polit. II. item *Aristoph.* Eq. vers. 671. exponente id *Scholiaste: ὁμοθυμαδὸν καὶ μιᾷ φωνῇ*, quarum formularum utraque alibi cum priore illa coniunctim legitur, ut cum rursum *Plato* inquit lib. I. de L. L. *μιᾷ φωνῇ καὶ ἐξ ἑνὸς στόματος.* D. *Paulus* autem *Rom.* xv, 5. *ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι*, absque copula: cum *ἐν ἑνὶ στόματι* dixissent iam olim et LXX. exponentes *Hebr.* phrasin פֶּה אֶחָד 3 *Reg.* xxii, 13. vid. prov. *uno ore.* quid bis apud *Terent. Andr.* I, 1. et *Phorm.* IV, 3. Seb.

103.

περὶ πυέλου] MSS. *πτυέλου*, itaque mox segm. seq. in textu. Nam *πύελος* aliud. Seb.

περὶ πυέλου] C. A. *πτυέλου.* Kuehn.

περὶ πυέλου] Titulus huius sectionis in MS. tantum *περὶ πτυέλου.* et sic omnino corrigendum. accurate debet attendere, si quem non praeterire debet *τ*, ut in MS. *τῷ π.* addendit. Iung.

καὶ μὴν τὸ] C. A. incipit, *τὸ δὲ ἀποῤῥέον τοῦ στ.* C. V. *ἀπὸ τοῦ στ.* Kuehn.

ἀποῤῥέον τοῦ στόμ.] MS. *ἀπορ. ἀπὸ τοῦ στόμ.* Iung.

καὶ σίελος] C. V. delet dein *καὶ σιαλὸν*, ita et C. A. qui pergit: *τὰ ῥήματα, πτύειν. νόσημα δὲ* etc. *πυτίζειν* vid. apud *Athenaeum* pag. 249. *Edit. Casaub.* Kuehn.

καὶ σίελος] MS. *καὶ σίαλον*, pro vulgatis *καὶ σ.* vide et Comm. avi cap. 298. Iung.

καὶ τὰ ῥήματα] Tantum haec MS. *καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ὀνόματα, πτύειν. καὶ τὰ ὅμοια. ἀῤῥώστημα δὲ τ.* Iung.

κατάπτυστος] *Hesychius*: *Κατάπτυστον, ἐξουθενημένον.* Quod vocabulum *Aeschyli* esse ibidem in notis docetur. *Glossae*, *κατάπτυστος*, *Contemptibilis.* et *καταπτύω*, *despuo.*

καταπτύστην] *Interpr. desputorem.* Vetum *Camer.* annotasse *Pollucem* monet, praeter consuetudinem sermonis Graeci, in genere foeminino, dictam ab *Anacreonte καταπτύστην.* Seb.

Desputorem, id est, contemtorem] potius: abominandum. vid. notam praeced. Seb.

ἐντὸς τοῦ στόματος] Pro *ἐντὸς τοῦ στ.* MS. *ἐν τὸ στ.* corrupte. Iung.

βὴξ etc.] Vide de singulis Oecon. *Hippocr. A. Foesii.* Ceterum *λύγγας* etiam *λυγμοὺς* nominari ibidem ostenditur. *συνάγχῃ* autem cum se laborare diceret, *ἀργυράγχην* habere, dictum *Demosthenem.* vid. infra VII, 104. Seb.

καὶ λὺγξ] Hoc superscriptum in C. A. ita et in *βραγχᾶν* superius inseritur *ι*, ut sit *βραγχιᾶν.* C. V. *βρεχᾶν*, suibus accidit *τὸ βραγχᾶν* apud *Aristot.* lib. VIII. cap. 21. H. A. Kuehn.

104.

περὶ γλώττης] Huius sectionis in MS. titulus est: *περὶ γλώττης καὶ τῶν περὶ αὐτήν.* Iung.

καὶ μὴν καὶ γλῶττα] In C. A. sequitur *λόγου τε πηγὴ* etc. Kuehn.

καὶ μὴν καὶ γλῶττα] Sectio incipit: *καὶ μὴν καὶ γλῶττα, λόγου τε* etc. quae intercedunt non habet. Iung.

τῇ δὲ ἀνανεύσει] Haec margo habet C. A. usque ad *παραπέμπουσα.* Kuehn.

τροφὰς, παραπ.] Dele comma post *τροφάς.* Exponit haec avus Comm. cap. 306. Iung.

καλεῖται δ' ὑπ'] MS. *καλεῖται μὲν ὑπενίων.* Iung.

105.

τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐ.] *τὸ μὲν* etc. *ἐργάζεται* cum interiectis in C. A. absunt. Kuehn.

τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐ.] Desunt *τὸ μὲν* etc. *ἐργάζεται.* cum mediis in MS. Iung.

φλέβων] C. A. *φλεβῶν τ. ἀραιά τε καὶ εὐέλικτος.* C. V. *εὐμέλικτος.* tum in C. A. omissis interiectis, *ὀξεῖα καθὸ σ.* Kuehn.

φλέβων] Scribe φλεβῶν. Iung.

ἡ γλῶττα] Desunt in MS. ἡ γλῶττα. dein est ἀραιά τε, ut haec vox plerumque in MS. scribitur. Iterum desunt κάτωθεν μ. etc. ὑπερῴαν μέρος, cum mediis omnibus. Iung.

ὀξεῖα δὲ] Deest et particula δὲ in MS. Iung.

ἧς ἐκδέδεται] C. A. ἣ δέδεται. Kuehn.

ἧς ἐκδέδεται] *Falckenburgius* ἣ συνδέδεται.

σιαγόνα] σιαγῶνα MS. Iung.

106.

ἐπιγλωσσὶς] *Gl.* ἐπίγλωσσις, *ligula.* Kuehn.

ἐξήρτηται] Sequitur statim in C. A. πρὸς τὸ εἴσω τοῦ στόματος μέρος ἐπεστραμμένη. ultimum ἐπεστραμμένη et C. V. habet. Kuehn.

ἐξήρτηται] Ita decurtato saltem MS. ἐξήρτηται πρὸς τὸ ἴσω τοῦ στ. μ. ἐπεστραμμένη, καὶ τ. ο. τ. τ. ἐπιφράττουσα, ὡς μὴ etc. Explicat haec avus Comm. c. 307. Iung.

ἀθρόα] P. R. ἀθρόον. Seb.

ἀθρόα] C. A. ἀθρόως καταφέρει περὶ τὸ φράγμα κ. Kuehn.

καλεῖται] καλεῖται etc. κατηρτημένη. Hae duae periodi desunt in MS. Iung.

107.

τὸ δὲ πλέον] C. A. τὸ δὲ πλέον η. γ. τῆς εἰς γεῦσιν. Kuehn.

μέρος, ὃ γεῦσιν etc.] C. A. post μέρος, τὰς δὲ ἑκατέρας etc. omissis interiectis. Kuehn.

μέρος, ὃ γεῦσιν etc.] Desunt, ὃ γ. κ. κ. ὄν. in MS. Iungerm.

γλώττης] MS. γλώσσης κ. χηράμους κ. Varia vocabula de lingua hinc etiam exponit *Rhodig.* XIII. Ant. 4. Iung.

παράσυρα] *Hesych.* Περισείρια τὰ πλάγια τῆς γλώττης. Seberus.

παράσυρα] C. V. παράσειρα ἔργα μὲν οὖν γ. γεῦσις, quod ultimum in margine est C. A. Caeterum *Phavorinus* hunc locum transtulit in *Lexicon* suum, usque fere ad finem segmenti 109. Kuehn.

παράσυρα] παράσειρα MS. et credo rectius. *H. Steph.* hic adnotavit, apud *Hesychium* esse περισείρια. Iung.

108.

εὔγλωττος] C. V. εὔγλωσσος. Kuehn.

καὶ εὐγλωττία] C. A. non habet καὶ εὐγλωττία usque ad ὡς Ξενοφῶν. Kuehn.

καὶ εὐγλωττία] In MS. tantum *καὶ τὰ ὅμοια.* caetera desunt usque ad *ὡς Ξενοφῶν*, quae itidem non agnoscit MS. IUNGERM.

Ξενοφῶν] Locus forte *Xenophontis* est qui statim in prooemio *Παιδείας* occurrit, de *Cyro* tot gentibus imperante: *καὶ τοίνυν τούτων τῶν ἐθνῶν ἦρξεν, οὔθ' ἑαυτῷ ὁμογλώττων ὄντων, οὔτε ἀλλήλοις.* IUNG.

γλωσσογάστορας] Qui et *κνισολοιχοὶ* et *κνισοκόλακες* apud *Athen.* lib. III. fol. 125. vid. *Erasm.* prov. *Glossogastores.* SEB.

γλωσσογάστορας] C. V. *εὐγλωσσογάστορες. Phavor.* in *καταγλωττίζομαι.* leg. *ἐγγλωσσογάστορας.* KUEHN.

γλωσσογάστορας] MS. *καὶ εὐγλωσσογάστορος.* Itaque legendum *ἐγγλωσσογάστορος* suspicor, quam vocem ex *Aristophanis*] Avibus adnotant. Certe eaedem explicationes apud *Hesych.* et *Etymolog.* Ille: *Ἐγγλωτογάστορες* (scribe duplici ττ) *οἱ ἀπὸ τοῦ λέγειν βιωτεύοντες.* *Alter: Ἐγγλωττογάστωρ. πεποίηται παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι.* IUNG.

αὐλοῦ γλῶτταν] *αὐλοῦ γλῶτταν.* non *γλωσσίδα. Phrynich. Eclog. Attic.* ubi *Nunnesius* et *Pollucem* nostrum hinc laudat. IUNG.

γλωττοκομεῖον] De *γλωττοκομείῳ* hoc vid. et *Nunnes.* ad *Phrynich.* in *γλωσσόκομον.* Aliquid etiam *Foesius* Oecon. *Hippocr.* in *γλωσσόκομον.* IUNG.

γλώττας] MS. *γλώσσας.* IUNG.

καὶ γλωττοποιός] Non est in C. A. usque ad *ἄγλωττος.* KUEHN.

καὶ γλωττοποιός] Desunt, *καὶ γλ. ὁ τ. κ. ἀ. ἄ.* in MS. IUNGERM.

109.

ἄγλωττον] Abest in C. A. *ἄγλωττον* ut et *ἀγλωττίαν* usque ad *Εὐριπίδῃ* segmenti sequentis. KUEHN.

ἄγλωττον] MS. non habet *ἄγλωττον*, et *εἶπεν ἀγλ.* etc. *παρ' Εὐριπίδῃ.* cum mediis omnibus in MS. desunt. *τὸν βάρβαρον* vero et MS. habet. At Comm. avi videntur aliter legisse. Sic enim cap. 318. haec referunt: *Sophocles* (dixit) *ἄγλωσσον, barbariam.* nisi *barbaram* scripsit: quum in *Sophoclis* versu, qui in *Trachin.* *οὔθ' ἑλλὰς, οὔτε ἄγλωσσος.* IUNGERM.

ὁ ἀθυρογλ. παρ' Εὐριπίδῃ] *H. Steph.* hic adnotavit: *nam Euripidis ἀθυρόγλωσσος improbatur, ait Camer. ex hoc loco.* verba avi sunt Comm. cap. 318. vid. et *Erasmi* Adag. *Os infrene.* IUNG.

καταγλωττίζειν] *Suavium* (dare) *blandientis appulsu linguae mellitum;* ut lib. VI. *Metamorph.* exprimit Madaurensis Graecorum *καταγλώττισμα. Hesych. κατάγλυπτον* habet male pro *κατάγλωττον.* vid. *Eclogas Thomae.* Kuehn.

καὶ καταγλωττισμένον] Non est in C. A. Kuehn.

καὶ καταγλωττισμένον] Desunt *καὶ καταγλωττισμένον*, in MS. quae vulgo etiam corrupta puto et scribendum *κατεγλωττισμένων*, ut avi Comm. cap. 318. habent. Nec enim aliter invenio in *Θεσμοφοριαζούσαις*, dum percurro hoc *δρᾶμα Aristophanis.* Sic enim ibi plusculum ab initio: *ὡς ἡδὺ τὸ μέλος* etc.

καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον.

Et alibi *κατεγλωττισμένην.* in Equitibus:

ὥστε νυνὶ (πόλιν)

ὑπὸ τοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν. Iung.

παλίγγλωσσον] Abest a *παλίγγλωσσον πάλι* in C. A. et pro *τὸν τὸ* adest. Kuehn.

παλίγγλωσσον] Pro *παλίγγλωσσον* MS. habet simpliciter *γλωσσόν. παλίγγλωσσον* et infra nominat VI, 164. Iung.

ἐπιγλωττίσομαι] MS. per *η ἐπιγλωττήσομαι.* et ita scribendum est. Verba enim sunt *Aristophanis* initio *Lysistratae*, ubi hic versus:

ἐπιγλωττήσομαι, φλυαρήσω, βλασφημήσω. περὶ τῶν Ἀθηναίων γὰρ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι.

Est enim idem versus et ex *Aristophane*, ut iam attuli, rescribendus. Iung.

γλώττας δὲ, τὰς τῶν ὑποδ.] C. A. *γλώττας τῶν ὑποδημάτων ἔλεγον,* quod ultimum adscriptum ab alia manu. Kuehn.

γλώττας δὲ, τὰς τῶν ὑποδ.] MS. *γλώττας δὲ τῶν ὑ.* absque *τάς.* sic vero loquendum, non *γλωσσίδας*, praecepit idem *Phrynichus.* Iung.

ὡς Ἰσαῖος ὁ Σωκρατ.] Absunt, *ὡς Ἰσαῖος ὁ Σ.* in C. A. Kuehn.

ὡς Ἰσαῖος ὁ Σωκρατ.] Desunt *ὡς Ἰ. ὁ Σ.* in MS. Iung.

ὡς Ἰσαῖος ὁ Σωκρατ.] *Falckenburgius* pro *Ἰσαῖος* habet *Αἰσχίνης* ex MS.

γλώττας] *σημείωσαι γλῶτται*, ait hic *H. Steph.* Iung.

ὡς Ἀριστοφάνης] Haec usque ad *Κόρυμβος* non agnoscit C. A. Quod testimonium *Aristophanis* attinet, legerim illud ita: *πρὸς ταῦτα λέξω Ὁμήρου γλῶττα τί κ. Κόρυμβος. Adhaec dicam quid sit Homeri lingua Corymbus* &c. *Galenus praefat. Lexici Hippocrat.* leg. *σοὶ λέξων Ὅμηρε γλῶττη τίνι καλοῦσι*

Κόρυκα· est locus in Comoedia, quae inscripta est *Δαιταλεῖς*, quod et *Salmas.* notavit. KUEHN.

'Ηρόδοτος] Libro primo, fol. 13. ubi et *βάρβαρος γλῶσσα* tribuitur priscis *Pelasgis.* SEB.

'Ηρόδοτος] *Herodoti* locus est *Κλειοῖ.* vid. Comm. c. 319. IUNGERM.

110.

γλῶτταν 'Ελλ.] In Actis Apostol. dicuntur coepisse *λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις*, cap. 2. vers. 4. de quibus mox qui e diversis locis convenerant: *πῶς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;* Igitur *διάλεκτος* idem quod eo significatu *γλῶσσα.* unde *διάλ. Περσικὴ Plutarch.* Apophtheg. fol. 113. *'Ελληνικὴ Id.* in *Numa* fol. 49. *Αἰγύπτιος* in *Anton.* fol. 676. ubi paulo ante *Cleopatra* dicitur *τὴν γλῶσσαν ὥσπερ ὄργανον πολύχορδον εὐπετῶς τρέπουσα καθ' ἣν ἂν βούλοιτο διάλεκτον.* Latini consimiliter *linguae* utuntur voce. *Horat.* III. Odar. 8. ad Maecen. *Docte sermones utriusque linguae.* SEB.

Περσίδα ἢ 'Α.] Non extat in C. A KUEHN.

Περσίδα ἢ 'Αττίδα] Desunt *Περσ. ἢ 'Αττ.* in MS. IUNG.

καθ' ἕκαστον ἔθνος]

οὐ γὰρ πάντων ἐστὶν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς·
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο.

Ut una saltem voce mutata est apud *Hom. Iliad. δ*, 436. sive ut idem *Iliad. β*, 804.

ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.

Etsi autem *Epiphanius* certum linguarum numerum constituere videtur, a numero scil. 72. illorum, qui decantatissimam istam in Babylonia turrim aedificare ausi sunt, lib. I. haeres. fol. 129. tamen cum *Cicerone* Tusc. V. pag. 250. *innumerabiles* dicere multo mavelim, modo fides habenda *Timostheni* quem *Plinius* lib. V. cap. 5. scribit prodidisse in *solam urbem Dioscuriada* c c c *nationes quae dissimilibus linguis uterentur descendere. Strabo* idem referens lib. XI. fol. 343. dicit *τριακόσια ἔθνη, πάντα δὲ ἑτερόγλωττα.* cui voci opponas *ὁμόγλωσσος* apud *Herod.* lib. I. fol. 13. et hanc porro accommodes ad homines ante Babylonicam turrim, quorum fuit *χεῖλος ἓν καὶ φωνὴ μία*, *Gen.* XI. 1. sed quorsum evagor? SEB.

ἀπὸ γλ. ε.] C. A. *τὸ ἀπὸ μνήμης*, *ore tenus, memoriter.* deinde *τὸ δὲ ἐν τῇ γλώττῃ ἑλκύδριον* (C. V. *ἑλκίδιον*) *φ. κ.* caetera usque ad finem sectionis absunt a C. A. *Salmasius*

hic ita annotat: *ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν* i. e. *ἀπὸ στόματος*. Kuehn.

ἀπὸ μνήμης] Supra II, 102. Seb.

καὶ μὴ τὰ] Desunt in MS. *καὶ μ. τ. γεγρ.* dein in MS. ita: *τὸ δὲ ἐν τῇ γλώττῃ ἑλκύδριον, ἑλκίδιον φλ. κ.* cetera huius sectionis desunt. Iung.

ἑλκύδριον φλυκτὶς] *Falckenburgius* ex MS. ita legit hunc locum *ἑλκίδιον ὀλοφυτὶς καλεῖται ἐν τοῖς τιτανασιᾶσαι τοῦ μυρτίλλου.*

γευστήριον] *γευστρὶς* in *Gl.* Veterum; ubi redditur *Merarium*, est igitur vasculum, quo gustus rei alicuius datur, vini puta et aliorum. Kuehn.

γευστήριον] Post *γευστήριον* *Falckenburgius* addit *καί.*

δρυμεῖς] MSS. *δριμεῖς*. Seb.

Πλάτων] Locus in *Timaeo* est: *τὰ δὲ ὑποδεέστερα, τῆς νιτρώδους ἕξεως, ἐπὶ τὸ μέτριόν τε τῇ ῥύψει χρώμενα, ἁλυκὰ, ἄνευ πικρότητος τραχείας, καὶ φίλα μᾶλλον ἡμῖν φαντάζεται.* Et dialogo fere extremo: *ὅπου γὰρ ἂν αἱ τῶν ὀξείων καὶ τῶν ἁλυκῶν φλεγμάτων καὶ ὅσοι πικροὶ καὶ χολώδεις χυμοὶ κατὰ τὸ σῶμα πλανηθέντες* etc. Iung.

ἐκλυσῶντας] *Interpr. dissolutos*, legens forsan *ἐκλύοντας*, quomodo tamen potius vertendum *laxantes*. *Camer.* prioribus expositis subnectit: *ἐκκλύζοντας*, aut nescio quid. Nam illud *ἐκλυσῶντας* non agnosco. Significat autem *ἐκκλύζειν* abluere seu diluere. In MSS. ut alibi, sic etiam hic multa desiderantur. Seb.

ἐκλυσῶντας] *Interpr. dissolutos*; quasi legisset *ἐκλελυμένους*, mihi placuerit *ἐκλυσσῶντας* ab *ἐκλυσσάω*, *succi insaniam furoremque creantes*; posset et legi *ἐκλύσαντες*, *resolventes*. *Salmas.* *ἐκλυζῶντας.* Kuehn.

ἐκλυσῶντας] De hoc ultimo *ἐκλυσῶντας* quid dicendum? Avus meus in Comm. cap. 320. haec exponens ait: *ἐκκλύζοντας, aut nescio quid. nam illud ἐκλυσῶντας non agnosco. significat autem ἐκκλύζειν abluere, seu diluere.* Iung.

111.

περὶ φωνῆς etc.] Huius sectionis titulus tantum *περὶ φωνῆς.* Iung.

ἀπὸ φωνῆς] C. A. *Ἀπὸ δὲ φωνῆς μέγα καὶ λαμπροφωνῶν κ. ὁ Δ. λ. βαρύφωνος γ. καὶ τὰ πράγματα εὐ. α. λαμπροφωνία, ὁ δὲ σύμφωνος εὐτελὴς* etc. quae ultima sequuntur in Nostro segm. 115. Kuehn.

ἀπὸ φωνῆς] Placet ponere quantum in duobus his segm. nimirum 111. et 112. in MS. est, ut crebris monitionibus *περὶ τῶν ἐλλειπόντων* lucrifaciamus. Ita autem MS. *Ἀπὸ δὲ φωνῆς, φώνημα, μέγα φωνῶν καὶ τὰ ὅμοια. καὶ λαμπρόφωνος. καὶ ω. Δ. λαμπροφ. βαρύφωνος, γυναικόφωνος, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ πράγματα, εὐφ. ἀφ. λαμπροφωνία καὶ τὰ ὅμοια.* Post quae statim sequitur, quod circa segm. 113. initium est, *ὁ δὲ συμφ.* IUNG.

μεγαλόφωνος] P. R. *μεγαλοφωνῶν*. V. *μεγαφωνῶν*. A. *μεγάφωνος*. SEB.

καὶ ὡς Δημοσθένης] *Demosthenis* locus est in extrema *ὑπὲρ Κτησιφ.* de *Aeschine*: *ἡνίκ' ἂν εἰπεῖν τι κατὰ τούτων δέοι, ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος* etc. IUNG.

ὡς Ἀριστοφάνης] Ut in Thesmophoriazusis:

γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν. IUNG.

ὄργανον, καὶ] *Falckenburgius* vocula auctius, *ὄργανόν τι, καί*.

καὶ στρηνόφωνος] *Falckenburgius* *νηνόφωνος*.

112.

Καλλίστῳ κωμικῷ] Hunc comicum eundem esse cum eo qui *Athenaeo* sub init. lib. XV. *Κάλλιππος* vocant; itaque alterutrum horum authorum emendandum, ait *Casaub.* XV. *Athen.* II. IUNG.

παρ' Ἀλέξιδι, ὥσπερ καὶ θρασυφωνίαν. τὸ μὲν] Tollenda hic post *θρασυφωνίαν* distinctio. cohaeret enim ita cum sequentibus; dicit *θρασυφωνίαν* vocabulum esse non horridius ingratumque magis auribus, quam *Platonis* *θρασυξενία*, quae extat lib. IX. de L. L. circa finem. vid. et infra III, 58. KUEHN.

παρ' Ἀλέξιδι, ὥσπερ καὶ θρασυφωνίαν. τὸ μὲν] Haec in vulgatis omnino aliter distinguenda iudico, si *Polluci* suam sententiam constare velimus. Sic itaque interpungo: *Ἀλέξιδι· ὥσπερ καὶ θρασυφωνίαν τὸ μὲν πρ.* hoc enim ait, a ceteris adiectivis nulla talia dici, praeter quod *Alexidi* sit usurpatum *βαρυφωνία*. quemadmodum ait noster, et *θρασυφωνίαν* derives itaque; quod certe aures tuas non magis radere debet, quam *Platonis* *θρασυξενία*: quam vocem exponit infra III, 58. Locus *Platonis* est lib. IX. Legum extremo: *ἐὰν ἄρα ἀδίκως δοκῇ ὁ ξένος τὸν ἐπιχώριον τύπτειν τῇ μάστιγι, τὸν ξένον, ὅσας ἂν πατάξῃ, τοσαύτας δόντες, τῆς θρασυξενίας παυόντων.* (nempe astynomi compescant.) IUNG.

113.

τὸν ξενόφωνον] *οὐ* excidit ante *τὸ ξ.* negat enim *ξενόφωνον* admittendum esse, licet *ξενοφωνίαν* non damnet. KUEHN.

τὸν ξενόφωνον] *H. Steph.* in suo codice adnotavit, *ἴσως* emendandum esse, *οὐ τὸν ξενόφωνον*. Sic sane et antecedentia de *γλυκυφώνῳ* suadent. Vidit id sine dubio et avus, qui Comm. cap. 364. ait, *Pollux θρασύφωνον, et θρασύστομον et γλυκύφωνον, et ξενόφωνον, et διάφωνον reiicit ut dura* etc. IUNG.

καὶ τὸ] Deest in MS. *καὶ* ante *τό.* dein pro *ἀπ᾽ αὐτῆς* MS. habet *ἀπὸ τῆς φωνῆς.* IUNG.

εὐφώνως] In C. A. sequitur *φωνὴ* etc. quod demum sub initium segm. sequentis est. KUEHN.

εὐφώνως] *εὐφώνως* MS. *καὶ τὰ ὅμοια.* reliqua omnia desunt usque *εἴποις*, quod est sub finem segm. 116. IUNG.

114.

συμφωνεῖ] Ut in *Platonis* Phaedone *εἴ σοι ἀλλήλοις ξυμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ.* IUNG.

φωνὴ] Quae de *voce* noster, illa exponit avus Comm. cap. 358. IUNG.

τέως ἄναρθρον] *Cum hactenus fuisset inarticulatus. τοῖς δὲ φ. ο. εἰς εὐσήμαντον α.* C. A. KUEHN.

115.

ἐπιγλωττὶς etc.] Affert haec etiam *Rhodig.* XIII. Ant. 4. qui et iisdem lucem infert XIX. Ant. 13. IUNG.

ἀπλῆς] P. P. *ἀπλῶς.* SEB.

ἀπλῆς] *ἀπλῶς φ. ο. γ. δ. τ. ε. δ. κ. ο. μ. τ. τ. Πανδιονίας α. ἄλαλον θεῖναι β.* C. A. KUEHN.

Πανδιονίδος] *Philomelae Pandionis* filiae. vid. *Apollod.* libr. III. pag. 198. et *Ovid. Metamorph.* VI. fab. 7. maximeque v. 556. ubi:

> *ille* (Tereus) *indignantem, et nomen patris usque vocantem*
> *luctantemque loqui comprensam forcipe linguam*
> *abstulit ense fero: radix micat ultima linguae.* SEB.

Fabula Pandionidis] Vide de illa et *Reinecc.* Syntag. heroici part. 1. fol. 472. SEB.

116.

ἡ πλῆξις ἀέρος] C. A. *ἡ πλῆξις α.* *Stoica* soni definitio KUEHN.

ἐπὶ θεατὰς ὀφθ.] C. A. *ἐπὶ θέαν ὀφθαλμὸς*, leg. *ὀφθαλ-*

μοῖς, ut radius luminis ad spectandum oculis se perhibet. Kuehn.

πολλῶν ἀντιλ. φ.] MSS. πολλῶν ἅμα φωνῶν ἀντιλ. Seb.

πολλῶν ἀντιλ. φ.] C. A. πολλῶν ἀέρα φωνῶν ἀντιλαμβάνεται καὶ οὐκ ὀλίγων ὁρατὸς ὁ. Kuehn.

117.

ἡδεῖαν] Hoc segmento post vocem ἡδεῖαν, haec duntaxat MS. ἐπαγογὸν, μέλαιναν, ἀηδῆ, σμικρὰν, δυσήκοον, τραχεῖαν, διεσπασμένην, χαλκίζουσαν, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ φθέγμα δ. ὠ. Unum et alterum monebimus in sequentibus. Iung.

ἐπαγωγὸν] In C. A. sequitur μέλαιναν ἀηδῆ σ. δυσήκοον τραχεῖαν, διεσπασμένην χαλκίζουσαν καὶ φθέγμα etc. *Sextus Empiric.* pag. 133. τὴν οἱονεὶ τέμνουσαν τὴν ἀκοὴν, ὀξεῖαν, τὴν δὲ ὥσπερ θλῶσαν, βαρεῖαν, καὶ οὐ ξένον εἰ ὥσπερ φαιάν τινα καὶ μέλαιναν καὶ λευκὴν φωνὴν ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν ὅρασιν αἰσθητῶν κεκλήκαμεν, ὧδε καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν ἀφὴν ἐχρησάμεθά τισι μεταφοραῖς. Kuehn.

εὐέλικτον] Pro εὐέλικτον legit avus ἐνέλικτος, quod et interpretatur, *implicabilis* c. 365. Comm. Iung.

λιγυρὰν] *Interpr.* stridulam, malim, *canoram. Gloss.* λυγρὸς (pro λιγυρὸς) *canorosus.* Kuehn.

ἀηδῆ] Illud ἀηδῆ et MS. habere dictum est: avus tamen, ubi haec citat, agnoscit ἀειδὴς, quod et interpretatur *obscura.* Iungerm.

κατὰ τὴν ὑφ.] Abest a C. A. ut et φθέγμα usque πρόσφθεγξις. Kuehn.

118.

καὶ φθέγγεσθαι etc.] Optimum erit, ut quantulum de quatuor segmentis et 122. dimidio MS. habeat, id omne describamus simul. Sunt ista: καὶ φθέγγεσθαι. καὶ πραοτέρους τὰ φθέγματα, ω. *Π.* ὁ κ. Ἀπὸ δὲ τοῦ λόγου, λέγειν, καταλέγειν, κατάλογυς, ἀνάλογον, παράλογον, καὶ τὰ ὅμοια. κακολογεῖ, ὡς Δημοσθένης· καὶ κακολογία· καὶ ἀλογία· καὶ ὡς Θουκ. ἀναλογισμός. Ἀντιφῶν δὲ, ἀπαρτιλογία· καὶ ἐπαλληλόγησεν· καὶ κενολογήσω· καὶ ὁμολογήματα· καὶ ὁμόλογον· εἶτα, πολυλόγως, μισολόγως, βραχυλογία, κουφολογία, καὶ τὰ ὅμοια· παρὰ δὲ Κριτίᾳ, καὶ λ. ὁ ῥήτωρ· καὶ π. ο. λ. παρὰ Ἡ. κ. λ. π. Placet quaedam ad vulgata notare. Iung.

παραφθεγκτήρια] Festum erat ante nuptias, in quo sponsus alloquebatur sponsam. Kuehn.

ὁ κωμικὸς] C. A. postea leg. ἀπὸ δὲ λόγου λέγειν κ. κατάλογος, ἀνάλογον, παράλογον, κακολογεῖ ὡς Δημ. καὶ κακολογία καὶ ἀλογία καὶ ὡς Θ. ἀναλογισμός. Kuehn.

πραότερα] *Falckenburgius* noster auctius: πραότερα τὰ φθεγμ. οὐδὲ γλυκείονα.

ἀπόλογος Ἀλκίνου] Infra VI, 120. de loquace aut garrulo affertur. vid. *Erasm. Alcinoi apologus.* Seb.

ἀπόλογος Ἀλκίνου] Vide et infra VI, 120. et Comm. avi cap. 329. de hoc apologo. Iung.

μακρῶν ῥήσεων] *De longis logis et laciniosa oratione vel aliorum vel sui ipsius.* Kuehn.

ἀνάλογον] Comm. avi cap. 338. Locus *Platonis* est in Phaedone, qui dialogus, ut alii quoque *Platonici* duplici titulo solent, et περὶ ψυχῆς inscribitur, ut hic noster laudat, mox infra segm. 122. etiam Φαίδωνα adpellans. Sed locus est ibi in fabula quam *Socrates*, οἷα τυγχάνει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῷ οὐρανῷ ὄντα, narrat: ἐν δὲ ταύτῃ οὔσῃ τῇ τοιαύτῃ (τῇ γῇ) ἀνάλογον τὰ φυόμενα φύεσθαι, δένδρα τε καὶ ἄνθη, καὶ τοὺς καρπούς. Iung.

ἀναλογίας] Comm. avi c. 338. haec exponentes ita aiunt: *In Timaeo autem ἀναλογία est et ἀναλογίαι quae proportiones dici a Cicerone videntur. Plato* in *Timaeo*, quem locum forte noster respexit, ita: καὶ διὰ ταῦτα ἔκ τε δὴ τούτων τοιούτων, καὶ τὸν ἀριθμὸν τεττάρων (elementis) τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἐγεννήθη, δι' ἀναλογίας ὁμολογῆσαν. Certe et illum alterum in eodem dialogo inferius: καὶ δὴ τὸ τῶν ἀναλογιῶν περί τε τὰ πλήθη καὶ τὰς κινήσεις, καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις, πανταχῇ τὸν θεὸν, ὅπηπερ ἡ τῆς ἀνάγκης ἑκοῦσα πεισθεῖσά τε φύσις ὑπεῖξε, ταύτῃ πάντῃ δι' ἀκριβείας ἀποτελεσθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ, ξυνηρμόσθαι ταῦτα ἀνάλογον. Iung.

119.

Θουκυδίδης] *Thucydidis* locus est lib. III. ut adnotat avus cap. 338. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὁρῶντες πολὺν τὸν παράλογον. Iung.

ἀπελογίσθη] *Falckenburgius* addit: ἔφη.

κακολογεῖ] κακολογεῖν *Isocr.* Archid. extremo fere. Iung.

120.

Θουκυδίδης] Locus est lib. III. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς (Atheniensibus ob decretum de Mitylenaeis occidendis) καὶ ἀναλογισμὸς τὸ μὲν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. et lib. ult. iterum: ὄντων δ' αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ. Et apud *Demosthenem* etiam pro Ctesiphonte habes: κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν, ἕως τριῶν πλοίων, καὶ ὑπηρετικοῦ ἡ λειτουργία ἔστω· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἀναλογίαν ἔστω καὶ οἷς etc. Iung.

καὶ ἀναλογίζεται] Absunt haec usque ad *ἀξιολογώτατος* a C. A. Kuehn.

καὶ ἀναλογίζεται] Sic *ἀναλογίζεσθαι χρὴ*, tertio Legum: *ἀναλογιζομένη*, *Theaeteto*: *ἀναλογισώμεθα*, *Protagora*. Sed locus, quem noster respexit, forte hic est lib. I. de Rep, non longe ab initio, de iis qui iam *ἐπὶ γήραος οὐδῷ* constituti, de futuris poenis apud inferos post mortem cogitare incipiunt: *ὑποψίας δ' οὖν καὶ δείματος μεστὸς γίνεται καὶ ἀναλογίζεται ἤδη καὶ σκοπεῖ εἴ τινά τι ἠδίκηκεν.* Iung.

ἀντιλογικὴ τ.] *Platonis* locum in *Πολιτ. ε.* esse indicant Comm. avi cap. 339. fuerit forte et in Sophista, ubi *τέχνης τῆς ἀντιλογικῆς*, et plura *περὶ τοῦ ἀντιλογικοῦ γένους*, quo Sophistam definit. Et in *Phaedro*: *οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τε ἐστὶν ἡ ἀντιλογικὴ, καὶ περὶ δημηγορίαν.* vel potius lib. V. de Rep. *ἡ δύναμις τῆς ἀντιλογικῆς τέχνης.* Iung.

ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος] Sic et infra V, 153. emenda. locus est in oratione *Pagondae Boeotarchae* lib. IV. *Ξυγγρ. ἡμῖν δὲ ἐς πᾶσαν, ἣν νικηθῶμεν, εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται.* *σχόλια* ibi: *ἀντὶ τοῦ ἀναμφίβολος.* Iung.

ἀπαρτιλογία] C. A. *καὶ α.* *καὶ ἀπαλληλογία*, C. V. *ἐπλληλόγησε* pro sequenti *ἐπαλιλλ.* Kuehn.

Ἡρόδοτος] Lib. VII. fol. 251. Seb.

Ἡρόδοτος] In *Πολυμνίᾳ* istud *ἀπαρτιλογίη* extare Comm. avi cap. 340. indicant. Iung.

οὗτος δὲ, καὶ ἐπαλιλλ.] h. e. *ἀπαρτιλογία* quidem *Antiphon* aeque ac *Herodotus* dixit: hic vero etiam *ἐπαλιλλόγησε* lib. scil. 1. fol. 24. tametsi perperam ibi *ἐπανηλόγησε*, quod hinc emend. ut mon. *Leop.* Em. VII, 9. qui vicissim inde hoc loco pro *οὗτος δὲ καὶ* leg. *Κροῖσος δέ οἱ.* Seb.

οὗτος δὲ, καὶ ἐπαλιλλόγησε] *Leopard.* VII. Emend. 9. ubi quaedam *Herodoti* loca emendat, in fine capitis ita: *Mox* (in lib. I. *Herodoti*) *legendum*: *Κροῖσος δέ οἱ ἐπαλιλλόγησε*, *non ἐπανηλόγησε*, *ex Polluce et Budaeo, tametsi apud Pollucem οὗτος δὲ καὶ legitur, pro Κροῖσος δέ οἱ.* ubi vir doctiss. aliquid humani patitur, errat inquam: *οὗτος* enim ait *Pollux* de *Herodoto*, quum antecesserat, *ὥσπερ καὶ Ἡρόδοτος. Antiphon* ait *ἀπαρτιλογία* dixit, sicuti et *Herodotus*. hic vero etiam *ἐπαλιλλόγησε.* Satius itaque comma post *δὲ* plane tollere. certe ad Croesum illo *οὗτος* minime respexit *Pollux*, qui potissimum hic voculas tantum curae habet excerpere de auctoribus, non periodos, vel dictiones integras. Notabis vero habere *ἐπαλληλόγησεν*, quasi a verbo *ἐπαλληλογεῖν*. Iung.

οὗτος δὲ, καὶ ἐπαλιλλόγησε] *Falckenburgius* ex MS. ἐπαντιλογήσει.

κενολογήσω] C. A. κοινολογήσω. i. e. *colloquar cum hoste deditionis vel proditionis gratia, vel paciscar* in bonam vel in malam partem. deinde sequitur ὁμολογήματα i. e. *pacta, conventa;* καὶ ὁμόλογον, *pactum* in *Gl. Veter.* post καὶ ὁμολ. in margine est C. A. deinde in textu: εἶτα πολυλόγος, μισολόγος, βραχυλογία, κουφολογία. παρὰ δὲ Κριτίᾳ. Kuehn.

ὁμολογήματα, ὡς Πλ.] Locus forte hic est in *Theaeteto:* ταῦτα δὴ (οἶμαι) ὁμολογήματα τρία μάχεται αὐτὰ αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. vel ille in *Gorgia:* ἢ πῶς λέγομεν, ὦ Πῶλε, εἴπερ τὰ πρότερον μένει ἡμῖν ὁμολογήματα. Iung.

121.

φιλολόγος, πολυλόγος] Ita *Plato* Νόμων α΄. τὴν πόλιν ἅπαντες ἡμῶν Ἕλληνες ὑπολαμβάνουσιν ὡς φιλολόγος τέ ἐστι καὶ πολυλόγος. Iung.

μισολόγος] P. V. μισολ. βραχυλόγος. κουφολόγος καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

ψευδολογία] Apud *Demosth.* ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας observo: ἡ δὲ τούτου ψευδολογία, μετὰ ταῦθ᾽ ὕστερον αὐτοὺς ἀπώλεσε, ἐξαπατήσασα ὑμᾶς· et mox: ταῖς τούτων ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις πεισθέντες. et inferius: ἡ τούτου πονηρία καὶ ψευδολογία. et alibi. *Isocrat.* initio *Panathen.* ψευδολογίας μεστοὺς (λόγους) et inferius. Iung.

ἀπελογίζετο] *Falckenburgius* in fine σθαι superscripsit, ex quo ἀπολογίζεσθαι vel ἀπελογίσθαι legi poterit.

Πλάτων] Scilicet in *Phaedro,* ubi: καὶ διὰ πάσης λοιδορίας ἐκάλει λογογράφον (*Lysiam*) etc. et: μάλιστα ἐρῶσι λογογραφίας etc. et: σὺ δ᾽ ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικήν. Iung.

122.

ξενοφῶντι] Ut in Oeconomico: ἡδύ γ᾽ οὖν ἐστιν ἔφη ὁ Κριτόβουλος, ὥσπερ καὶ χρημάτων κοινωνήσαντας ἀναμφιλόγως διελθεῖν, οὕτω καὶ λόγων κοινωνοῦντας, περὶ ὧν ἂν διαλεγώμεθα, συνομολογοῦντας, διεξιέναι. Iung.

λογιεὺς] Sic usum et *Plutarchum* Παραγγελ. πολιτ. indicat avus Comm. c. 343. Iung.

οἱ λόγιοι] *Interpr. Oratores Persarum,* sed inspecto *Herodoto* patebit non Oratores, sed praecipuae dignationis viros, duces proceresque fuisse. in *Gloss.* quidem redditur, *facundus, disertus, eloquens,* sed latius patet aeque ut ἐλλόγιμος, et ex *Herodoto* iterum in *Nostro* λογίμη πόλις, *urbs primaria, vel magni nominis.* vid. *Thomae Eclogas* in λογεῖον. Kuehn.

Ἡροδότῳ] In princ. statim lib. I. apud eundem et *λογιώτατοι* lib. II. fol. 74. Seb.

λογίμη πόλις] Idem lib. I. fol. 28. *ὅτι γὰρ μὴ Ἀθῆναι, ἦν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον.* ab eodem lib. IX. fol. 327. *Thersander* dicitur *λόγιμος ἐς τὰ πρῶτα ἐν Ὀρχομενῷ.* Item: *οἱ Ἡλιουπολῖται λέγονται Αἰγυπτίων εἶναι λογιμώτατοι*, lib. II. fol. 56. *Plut.* coniungit *ἐλλόγιμον καὶ δόξαν ἔχοντα* de aud. Poët. fol. 9. fin. Seb.

καὶ παρὰ Π. ἐν Φ.] C. A. *καὶ παρὰ Φαίδωνι λ. κ. λ. π. δ. Θεοπόμπῳ ὑπολέγειν* (quod et V. C. affert) *καὶ λεπτεπίλεπτος κ. Ξεν. ἡδυλόγος καὶ μ. κ. μετεωρολόγος καὶ μικρολόγον μὲν Τ.* etc. *qui in dando illiberalis.* Kuehn.

λογάρια] Com. avi cap. 343. sic aiunt: *Diminutivum est λογάρια*, *Platoni*, et *λογοποιήματα in Phaedone*, *inquit Pollux. Nos sane quaeramus diligentius.* Nec iniuria forte haesit vir magnus. Locus enim corruptus si nostro MS. fides, qui sic habet: *καὶ παρὰ Φαίδωνι, λογάρια* etc. egregie ni fallor. Est ille ipse *Phaedon*, qui et infra III, 18. laudatur, de quo vide *Laërt.* lib. II. *Hesychium* illustr. *Suidam.* Utrumque certe vocabulum istud in *Phaedone Platonico* frustra quaeres. Iung.

παρὰ δὲ Θεοπ.] MS. *π. δ. Θεοπόμπῳ ὑπολέγειν*: quae sequuntur desunt usque ad illa *παρὰ Δημοσθένει*, quae itidem absunt. Iung.

ὑπολογεῖν] MSS. *ὑπολέγειν*. In Lexicis neutrum habetur. Et *Camer.* mihi incertum est, inquit, utrum rationis an orationis illud verbum sit. Nam *ὑπολογίζεσθαι* rationis esse constat, et imputare ac similia notat. Seb.

Supputare] *ὑπολογεῖν*. *Camer.* mihi incertum utrum rationis an orationis illud verbum sit. Seb.

ὑπολογεῖν] *ὑπολέγειν* inquam MS. pro vulgato *ὑπολογεῖν*, in quo sane haesit et avus noster. *Apud Theopompum*, ait Comm. c. 344. *Comicum legi ait (Pollux) ὑπολογεῖν, neque interpretatur: mihique incertum est, utrum rationis, an orationis illud verbum sit. Nam ὑπολογίζεσθαι rationis esse constat: et imputare, ac similia notat.* Iung.

ὑπολογεῖν] *Falckenburgius* facit cum MSS. legendo *ὑπολέγειν*.

διάλεκτος] Vid. supra II, 110. in not. Seb.

λεκτικός] Ut in *Erotico*, *εἰ γνήσιος*, fere initio: *τοῖς μὲν γὰρ λεκτικοῖς τῶν λόγων ἁπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἄνευ τοῦ παραχρῆμά τις εἴποι, πρέπει συγκεῖσθαι* etc. Iung.

Ξενοφῶντι] *Xenophontis* locum Παιδείας lib. V. esse ait avus Comm. cap. 544. ubi extremo libro iunguntur λεκτικώτατός τε καὶ πρακτικώτατος. IUNG.

123.

ἡ δὲ κωμ.] ἡ δὲ etc. καὶ ὡς Ἀντιφῶν. Haec cum mediis omnibus usque ad ἡδὺλ. desunt in MS. IUNG.

λεπτολόγος] *Scrupulosus* in *Glossis*. KUEHN.

ἡδυλόγος τε etc.] MS. adverbialiter ἡδυλόγως τ. κ. μετριολόγως, καὶ μετεωρολόγως (absque his δὲ Πλ. κ. μ.) καὶ μικρ. δὲ Ὑπερίδης μὲν ἔφη τ. *Isocratis* locus est *Panathenaico*, ut monet avus Comm. cap. 346. *Isocratis* locus sine dubio hic est in exordio *Panathenaici*: ἀλλ᾽ οὕτω μοι τὸ γῆράς ἐστι δυσάρεστον, καὶ μικρολόγον, καὶ μεμψίμοιρον, ὥστε πολλάκις ἤδη τὴν μὲν φύσιν τὴν ἐμαυτοῦ κατεμεμψάμην etc. ἧς οὐδεὶς ἄλλος καταπεφρόνηκε, καὶ τὴν τύχην ὠδυράμην. IUNG.

124.

μεμψίμοιρον] In C. A. sequitur: καὶ ῥήματα δὲ π. ε. τ. π. μικρολογῆσαι δεκατηλόγους κ. π. ε. Δ. Ἀριστοφάνης δὲ δ. λέγεται δὲ καὶ λ. καὶ ἐλλόγιμος· Ἕρμιππος δὲ hoc in margine est ad περισσὰ λέγειν, tum in textu omissis aliis, λάληατε δὲ καὶ α. π. A. ita C. A. KUEHN.

μεμψίμοιρον] Etiam in *Luciani Prometheo* μικρολόγος et μεμψίμοιρος eleganter coniungit in defensione sua ad *Mercurium Prometheus*, quando ait: καίτοι νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ νῦν λέγων ταῦτα, αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διὸς, εἰ οὕτω μικρολόγος, καὶ μεμψίμοιρός ἐστι, ὡς διότι μικρὸν ὀστοῦν ἐν τῇ μερίδι εὗρεν, ἀνασκολοπισθησόμενον πέμπειν παλαιὸν οὕτω θεὸν etc.

καὶ ταπεινολογία] καὶ ταπ. etc. Πλάτωνος, haec periodus abest a MS. respexit autem partim ad *Phaedrum Platonis*, ut in ἐλεεινολογίᾳ, in quo paulo a fine longius: βραχυλογίας τε αὖ καὶ ἐλεεινολογίας καὶ δεινώσεως· ἑκάστων τε δ᾽ ἂν εἴδη μάθῃ λόγων. IUNG.

καὶ ῥήματα] P. V. καὶ ῥήμ. ἐκ τούτων παραπλ. προέρχεται, μικ. SEB.

μικρολογῆσαι] *Interpres de vilibus disserere. Glossae* melius, *sordidum esse.* KUEHN.

μικρολογεῖσθαι] MS. καὶ μικρολογεῖσθαι καὶ τὰ ὅμοια. et desunt illa; δὲ εἴπ. Ε. κ. μ. Κ. κ. δ. Η. IUNG.

Ἡρόδοτος] Locus *Herodoti* est in *Melpom.* indicium facit avus Comm. cap. 349. IUNG.

πεντηκοστηλόγους] A. πεντηκοστολόγος, ita etiam *Demosth.* qui dicit πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν, advers. *Phorm.* non longe ab initio. SEB.

πεντηκοστηλόγους] Vide *Cas.* II. *Athen.* X. ubi locos *Demosthenis* indicat. De πεντηκοστολόγοις, quoniam mihi in promptu, ita in ea κατὰ Μειδίου: χλανίδας δὲ καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων, ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοστολόγοι. Δεκατηλόγους vero nominat in *Aristocratea*, ibi longius paulo a fine: ἐνθυμεῖσθε ὅτι καὶ τέλη καὶ δεκάτας ἠξίου λαμβάνειν, καὶ πάλιν ὡς αὐτοῦ τῆς χώρας οὔσης, τοὺς λόγους ἐποιεῖτο, τοὺς δεκατηλόγους ἀξιῶν τοὺς αὐτοῦ τῶν τελῶν κυρίους εἶναι, etc. Ceterum MS. inversim habet, Δημοσθένης εἶπεν. IUNG.

Ὑπερίδης δὲ] Ὑπερίδης etc. ἀφροδισίων, cum mediis desunt in MS. considera vero an in vulgato comma ante ἐπὶ non sit tollendum. IUNG.

125.

ἔφη. κακ.] Desunt in MS. ἔφη. κακ. κακ. et dein est, λέγεται δὲ καὶ λογοδαίδαλος, καὶ ἐλλόγιμος. sine καὶ λογοδιδάσκαλος. videtur vero illud καὶ bene in MS. interseri ante ἐλλόγιμος: quam voculam hercle prioris explicandae non additam a *Polluce* autumo, sed quod per se esset probata, et huc pertineret ad ea quae a λόγος descendunt varia. Et sine dubio respexit ad *Platonis Phaedrum*, unde et alia quaedam in hoc tmemate protulit, ubi habes: εἰ μέν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῷ εἶναι, ἔσῃ ῥήτωρ ἐλλόγιμος, προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην. certe indidem et λογοδαίδαλος habes; paulo enim ante habes de *Theodoro*: τόν γε βέλτιστον λογοδαίδαλον Βυζάντιον ἄνδρα. IUNG.

εἴρηκε] MS. εἶπεν pro εἴρηκεν. IUNG.

λόγῳ, οἷον] MS. λόγῳ καὶ οἷον περ λ. IUNG.

περιττὰ λέγειν] *Falckenburgius* ita auctius: περιττὰ λέγειν εἴπου καὶ τὸ λαλ. etc.

καὶ τὸ λαλεῖν etc.] Usque ad λάλησις desunt, ubi iterum MS. λάλησις δὲ καὶ etc. IUNG.

καταλαλεῖν] Redditur in *Gloss.* *oggannire.* KUEHN.

126.

περὶ ἐργ. γ.] Non est in C. A. perpetuus enim est contextus antecedentis et consequentis orationis. KUEHN.

περὶ ἐργ. γ.] Titulus hic deest, et haerent illa prioribus. IUNGERM.

βοᾶν, ἐκβοᾶν etc.] C. A. καὶ ἐπιβοᾶν καὶ περιβόητος καταβοὴ μεγαλήγορος. δ. π. etc. *Gl. V.* καταβοή, *convitium* et καταβοᾶν *convitiari* reddunt. *Pipulo differre Plautus* dixerat. KUEHN.

βοᾶν, ἐκβοᾶν etc.] Desunt in MS. ἐκβ. περιβ. et mox ἐπιβόητος. IUNG.

ἐπιβοᾶν] *Gloss. inclamare, quiritari.* KUEHN.

περιβοήτως etc.] Desunt in MS. περιβοήτως ω. *A.* κ. ω. Θ. IUNG.

Αἰσχύνης] Αἰσχίνης. SEB.

Θουκυδίδης] *Thucydides* in vocula καταβοὴ et infra citatur V, 160. Locum esse puto hunc qui in Atheniensium δημηγορίᾳ ad Lacedaemonios, initio occurrit, lib. I. Ξυγγρ. αἰσθόμενοι δὲ καταβοὴν οὐκ ὀλίγην οὖσαν ἡμῶν, παρήλθομεν, οὐ τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀντεροῦντες. Sed et lib. ult. apud eundem: εἰδὼς τούς τε Μιλησίους πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ αὐτοῦ μάλιστα. et statim: καταβοῆς ἕνεκα τῆς ἐς Λακεδαίμονα. IUNG.

Ξενοφῶντι] Lib. VII. *Cyrop.* fol. 175. τοιαῦτα ἐμεγαληγόρει (*Cyrus*) μελλούσης τῆς μάχης γίγνεσθαι. ἄλλως δ' οὐ μάλα μεγαλήγορος ἦν. Item libro sexto Exped. *Cyri.* fol. 579. quod dictum vel ob singularem, quae in eo, pietatem ascribi huc meretur: ὁ θεὸς ἴσως ἄγει οὕτως, ὃς τοὺς μεγαληγορήσαντας, ὡς πλεῖον φρονοῦντας, ταπεινῶσαι βούλεται, ἡμᾶς δὲ τοὺς ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχομένους, ἐντιμοτέρους ἐκείνων καταστῆσαι. Nota autem quod *Camerar*, et *Henricus Stephanus* nomen scribunt paroxyt, cum hic et apud *Xenoph.* editum proparoxyt. SEB.

Ξενοφῶντι] *Xenophontis* locum ex III. Κύρου Παιδ. adfert avus Comm. cap. 371. τοιαῦτα δ' ἐμεγαληγόρει μελλούσης τῆς μάχης γίγνεσθαι· ἄλλως δ' οὐ μάλα μεγαλήγορος ἦν. ita enim paroxytone hic et in *Polluce* avus agnoscit, quamvis novae *Xenophontis* editiones etiam μεγαλήγορος habeant: tu et in *Polluce* hic repone μεγαληγόρος, ut in MS. est IX, 146. IUNGERM.

μεγαληγορεῖν] C. A. καὶ συνηγορεῖν, προσήγορος, εὐπροσήγορος, Ἰσαῖος δὲ etc. KUEHN.

μεγαληγορεῖν] Per novem versus in MS. haec tantum: μεγαληγορεῖν, καὶ συνηγορεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. προσήγορος, εὐπροσήγορος, καὶ τὰ ὅμοια. Ἰσαῖος δ. α. ἔφη. IUNG.

προήγορος] *Interpr. Concionis Princeps.* melius *Patronus causae.* est enim idem quod συνήγορος et προηγορεῖν est συνηγορεῖν, ridiculus fuerit, qui omnia Graecorum Synonyma totidem Latinis vocabulis pensare satagat, est ubi et προήγορος *praelocutorem*, *praeconem* denotat, sed rarius hoc est. KUEHN.

127.

Τηλεκλείδης] Huius nomen et apud *Aristophanis Scholiasten* credo restituendum ἐν Σφηξὶν, ubi est: Τηλεκλείδης δὲ

καὶ Φραντίδης βαλλαντιοτόμον nempe *Andraclem* aiunt: nec poenitet coniecturae, quum et eruditissimus *Florens Christianus* in Notis suis ibidem quoque Ἐχφαντίδης legi malit. IUNGERM.

ἀπειρηκὼς] Explicat id Auctor per ἀπολελαληκὼς, *qui satis superque locutus est.* KUEHN.

οἷον ἀπολ.] MS. τὸ οἷον ἀπολ. IUNG.

Πλάτων] Quem dicamus locum esse ubi *Plato* id quod ἀπαγόρευσις est, vocet ἀπόῤῥησιν. Si bene coniicio, est quem invenio ipso initio lib. II. de Rep. postquam arrogans ille *Thrasymachus,* a *Socrate* priore dialogo ἐλεγχόμενος quasi responsione deficitur amplius, ait *Socrates* initio secundi dialogi, se putasse iam liberatum esse: ceterum id tantum fuisse quasi prooemium reliquarum disputationum: ὁ γὰρ Γλαύκων ἀεί τε ἀνδρειότατος ὢν τυγχάνει πρὸς ἅπαντα, καὶ δὲ καὶ τότε τοῦ Θρασυμάχου τὴν ἀπόῤῥησιν οὐκ ἀπεδέξατο, ἀλλ' ἔφη, Ὦ Σώκρατες, πότερον ἡμᾶς βούλει δοκεῖν πεπεικέναι, ἢ ὡς ἀληθῶς πεῖσαι etc. Ait *Glauconem* non contentum fuisse illa ἀπαγορεύσει *Thrasymachi,* de qua dixi, sed ulterius inquisivisse. IUNGERM.

καὶ ἀπαγορεύειν] Non habet C. A. KUEHN.

καὶ ἀπαγορεύειν] Desunt καὶ ἀπαγορεύειν in MS. IUNG.

οἷον τὸ ἀποκαμεῖν] Scribe etiam οἷον. Ibidem MS. αὐτῷ pro αὐτό. IUNG.

128.

ὑπὸ δὲ γένους] Abest a C. A. usque ad εἶπεν. KUEHN.

ὑπὸ δὲ γένους] MS. ὑπὸ δὲ τοῦ γ. Locum *Demosthenis* puto hunc esse, qui in παραγραφῇ πρὸς Ἀπατούριον legitur: ὁ δὲ οὐ μόνον ἀμφισβητηθεὶς ἀλλὰ καὶ ἀποῤῥηθεὶν αὐτῷ, οὐδὲν ἧττον τὴν ἀπόφανσιν ἐποιήσατο. recte autem MS. ὑπὸ τοῦ γ. Sic enim et apud *Platonem* lib. XI. de Legib. διὸ δεῖ τὸν ταῦτα πεισόμενον ἐν δίκῃ, μὴ ὑπὸ ἑνὸς πατρὸς, ὑπὸ δὲ τοῦ γένους ἀποῤῥηθῆναι παντός. IUNG.

ἀποῤῥηθῆναι] MS. mendose ἀπορηθῆναι. Ibid. pro τὸ οἷον, MS. ἀντὶ τοῦ habet. *Platonis* locum Νόμων ια esse indicat avus Comm. c. 577. IUNG.

εἶπεν] Deest εἶπεν in MS. IUNG.

ἀνειπεῖν] MSS. ἀντειπεῖν pro ἀπ. quod recurrit infra segm. sequenti etiam pro ἀπειπὼν P. R. ἀντειπὼν, καὶ ἐπ. sed P. V. et A. ἀντειπὼν καὶ ἐπ. SEB.

ἀπειπεῖν] C. A. ἀντειπεῖν ἀπειπὼν καὶ ἐπανειπὼν ἀργύριον. Mirum autem *Interpretem* non assecutum, quid sibi

velit ἐπανειπὼν α. cum tamen ipse Auctor id clare explicet per ἐπικηρύξας, *per praeconem edicere, quantum pecuniae in huius vel illius caput statutum sit.* Kuehn.

ἀνειπεῖν] MS. pro ἀπειπεῖν habet ἀντειπεῖν, et deest εἰπών. dein habet: ἀπειπὼν, καὶ ἐπανειπὼν ἀργύριον. altero ἐπαν. omisso. Iung.

ῥητόν τι, καὶ ἀ.] *Certi aliquid* vel *dicenda tacenda.* ita *Demosth.* contra *Midiam* ῥητά τε καὶ ἄρρητα κακὰ ἐξεῖπον, et ita hoc loco etiam legendum esse non male quispiam censuerit. Kuehn.

ἀπόῤῥησις] Sequens καὶ ἀνάῤῥησις cum duobus sequentibus abest a C. A. Kuehn.

ἀπόῤῥησις] Post ἀπόῤῥησις statim MS. tantum καὶ ἀῤῥησία παρὰ Νικοφῶντι, ἡ σιωπή. καὶ ῥήματα, καὶ ῥήτωρ, καὶ ἐπίῤῥητος, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ εὐθυρημοσύνη (uno ρ) καὶ αἰσχροῤῥημοσύνη, καὶ τὰ ὅμοια· ἔτι διαῤῥήδην, διαφάδην, φῆσαι καὶ τὰ ὅμοια· καὶ φάσις etc. Iung.

Ἀντιφῶντι] C. A. Νικηφῶντι et mox ῥήματα καὶ ῥήτωρ καὶ ἐπίῤῥητος ἀθυῤῥημοσύνη, αἰσχοῤῥημοσύνη, ἔτι δὲ διαῤῥήδην φῆσαι, καὶ φάσις. etc. Kuehn.

Ἀντιφῶντι] Nota illud Νικοφῶντι MS. habere. erit itaque ille Comicus *Nicopho,* quem saepe laudat, ut IV, 56. VI, 86. VII, 33. apud *Suidam* tamen adpellatur Νικόφρων. Sane MS. noster Νικοφῶντι habet clare: ut et apud *Harpocrationem, Athenaeum, Aristophanis Scholiastem* esse litterarum lumen *Casaub.* III. *Athen.* ult. notat, quem vide. Iung.

καὶ ῥήτωρ etc.] MSS. ῥήματα καὶ ῥήτωρ. Seb.

129.

αἰσχροῤῥημοσύνη] Apud *Demosth.* exstat epistola extrema πρὸς τὰς Θηραμένους βλασφημίας, ubi suum adversarium ἀγάλλεσθαι ait αἰσχροῤῥημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτ' ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. Iung.

διφάδην] C. V. διαφάδην. Kuehn.

φάσις καὶ ἀπόφασις] Coniungit *Interpres, affirmatio et negatio,* vertens, sed melius est ista a se distinguere, ut sunt commate distincta. ἀπόφασις scilicet est sententia eius, qui in quadam controversia arbitrium habet, litemque componit sua ἀποφάσει. vid. *Suidam* in ἀπόφασις. Kuehn.

Δημοσθένης] Statim C. A. καὶ ἀπόφανσιν καὶ ἀντίφασιν Πλάτων καὶ ἀποφαίνεσθαι γνώμην ο. ρ. Kuehn.

Δημοσθένης] *Demosthenis* locus forte est in ea κατὰ Μειδίου· καὶ τὴν μὲν κατὰ τοῦ διαιτητοῦ γνῶσιν, ἣν ἀπροσκλη-

τον κατεσκεύασεν, αὐτὸς κυρίαν αὐτῷ πεποίηκεν etc. desunt dein καὶ Πλ. καὶ in MS. Iung.

Ἀντιφῶν] Desunt Ἀντ. καὶ ἀπόφανσιν. dein MS. habet ἀντίφησιν, pro ἀντίφανσιν. Iung.

καὶ ἀπόφησιν] Desunt καὶ ἀπ. Ὅμ. in MS. Iung.

130.

περὶ τραχήλου] Titulus huius sect. in MS. hic est: περὶ κεφαλῆς καὶ σφονδύλων. Iung.

δειρή.] MSS. δειρά. *Camer.* similiter: φάρ. λάρ. αὐχ. δειρά, δειράς etc. mox tamen e *Polluce* citans etiam δειρή. *Hesych.* paroxyt. δείρα, δίμοιρα, τράχηλος, διαίρεσις. Rursum *Camerar.* non adeo longe post: δέρη et *Ion.* δείρη. *Iliad.* γ, versibus scil. 371. et 396. sed ibi pleraque exemplaria oxyt. δειρήν. Et *H. Steph.* δέρη, inquit, et δειρὴ alio accentu. Seb.

δειρὴ] C. A. δειρὰ communis dialecti, δειρὴ Ionum est. Kuehn.

δειρὴ] MS. δειρα, sine accentu, qui scilicet in ultima scribi debet. Iung.

σπονδύλοις] σφονδύλοις C. V. et mox σφονδυλίωνα et paulo post itidem per φ, et ita in sequentibus ubique. Kuehn.

σπονδύλοις] MS. σφονδ. ut et supra II, 45. Sane et Comm. avi c. 507. ubi haec ex *Polluce* commemorant, habent per σφ. Iung.

σπονδυλίωνα] MS. σφονδυλίωνα, ut et Comm. avi cap. 507. In avi mei schedis quae meditabatur et de internis corporis partibus edere, ita invenio: *Homericum* σφονδυλίων ἔκπαλτο, *non est medulla sed* ἐκ σφονδυλίων ἔπαλτο, quod et docet Comm. cap. 782. Locus est sub finem Ἰλ. υ.

μυελὸς αὖτε
σφονδυλίων ἔκπαλθ' ὁδ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο ταννσθείς.

Et omnino avi nostri adsertioni adstipulatur *Eustathius* in istum locum, ubi sic: ὅρα δὲ καὶ ὅτι οὐ μόνον σπόνδυλοι διὰ τοῦ π καὶ τρισυλλάβως, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ φ τετρασυλλάβως ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ἐῤῥέθη· σφονδυλίων γάρ φησιν. Et idem ille eruditus *Scholiastes* ad finem Ὀδ. κ. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ῥηθέντες σπόνδυλοι, καὶ διὰ τοῦ φ ἐλέγοντο σφόνδυλοι· ὧν παράγωγον ἐν Ἰλιάδι, οἱ σφονδύλιοι. An *Pollucem* itaque hallucinatum dicamus, vel cum quibusdam veteribus Criticis de *Homeri* loco aliter sensisse. *Etymologus* etiam *Homericum* locum adducit, ubi scribit: σφόνδυλος, παρὰ τὸ ἐσφίχθαι πρὸς ἀλλήλους, — μυελὸς αὖτε Σφονδυλίων ἔκπαλτο. ubi et *Sylburgius* adnotat *Pollucis* opinionem, quod per σφονδυλίωνα, μυελὸν intelligat, quem

alii σφονδυλίτην. Meminit spondylionis hinc et *Rhodig.* III. ant. 18. exponit haec et IV. ant. 2. IUNG.

τὸν μυελὸν τὸν ἐν αὐτοῖς] τὸν ἐν αὐτ. μυελ. SEB.

σπόνδυλοι] MS. σφόνδυλοι ut semper. IUNG.

παρὰ τὴν] Ita et MSS. pr. ed. περί. SEB.

ἐπ' αὐτοῖς] C. A. et V. ἐν αὐτοῖς. KUEHN.

ἐπ' αὐτοῖς] ἐν αὐτ. pro ἐπ' αὐτ. MS. IUNG.

στρόφιγγες] Post στρόφιγγες sequitur κατατείνουσι δὲ διὰ ῥάχεως in C. A. et V. *extendunt se per spinam dorsi. Gl. Vet.* ῥάχις, *spina, dorsum.* KUEHN.

στρόφιγγες] Sequentia παρὰ Φερ. desunt in MS. IUNG.

181.

γύης] MSS. γύγης. sed et *Hesychio* γύης inter alia ἡ τῶν ἀστραγάλων σύνθεσις. SEB.

γύης] C. A. γύγης, sed posterius γ. punctis subnotatum est. KUEHN.

σπονδύλων] MS. σφονδύλων. IUNG.

ἐπιστροφεὺς] Vide *Iun.* nomencl. in *Verticuli* IUNG.

ὀδόντα] Male sic vocari ab *Hippocrate Ruf. Ephesius* scribit, ut et *Pollux*, ait *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in σπόνδυλος. Nullam tamen hic reprehensionem legas in *Polluce.* MS. habet ὀδόντα. Exposuerat haec et avus in iis περὶ τῶν ἐντὸς μορίων, quae incepta saltem ab eo ad nos pervenisse diximus: ubi ait *Galenum* tamen plane *Hippocratem* interpretantem, secundum spondylum (non primum ut *Pollux* dicit) sic vocavisse. Locum *Hippocratis* esse Ἐπιδ. β'. IUNG.

κοιλότητες] In C. A. marginale incipit ante vocem κοιλότητες omisso εἰσὶ hunc in modum: κοιλότητες μία ἑκατέρωθεν ἔνεισιν εἰς ἃς ἐνίζουσι παρὰ τὴν π. hucusque marginale et ita exstat etiam in textu C. V. KUEHN.

κοιλότητες] MS. κοιλότης μία ἑκατέρωθεν ἔνεισιν, εἰς α. auctius probe. IUNG.

κεφ. δύο προὔχ.] C. A. κεφ. προὔχουσαι προβολαὶ δύο, *excurrentes duae praetenturae,* vel *proiectae eminentiae.* KUEHN.

κεφ. δύο προὔχ.] MS. alio ordine κεφ. πρ. πρ. δύο, κ. IUNGERM.

182.

σπονδύλων] Iterum σφονδύλων MS. IUNG.

ἄξων] Vide *Iun.* nomencl. in *Verticuli.* IUNG.

σπονδύλων] σφονδύλων rursus MS. explicat alias hanc sectionem avus Comm. cap. 507. IUNG.

ἐνηρμοσμένην] C. A. ἐνηρμοσμένας, *inserta, impacta capita.* KUEHN.

ἐπὶ τούτοις τεταγμένων] C. A. ἐπὶ τούτῳ. Kuehn.

ἐπὶ τούτοις τεταγμένων] *Falckenburgius* ἐπὶ τούτῳ τεττάρων.

ἀγκτῆρες] ἀγκτῆρες et reliqua huius sectionis absunt a C. A. Kuehn.

ἀγκτῆρες etc.] ἀγκτῆρες etc. huius sectionis desunt in MS. *H. Steph.* hic adnotavit, apud *Hesych.* et auctorem *Etymologici* eadem verba extare. et sane apud *Etymologum* totidem verbis haec leguntur in ἀγκτήρ. Apud *Hesychium* vero est τύποι, pro τόποι. Ceterum *Sylburgius* ad suum Codicem *Hesychianum* adnotavit τόποι ex *Varino:* additque vidend. *Etymolog.* et *Poll.* Iung.

133.

περὶ ὠμοπλατ. etc.] Huic sectioni idem titulus in MS. praefixus. Iung.

ὑπερείσθησαν] MS. ὑπηρείσθωσαν. rectius quam vulgatum, nisi malis ὑπηρείσθησαν. exponit hoc tmema avus Com. cap. 519. Iung.

ἀκρωμίας] Vide *Foes.* Oecon. *Hipp.* in ἀκρώμιον. Iung.

ὧν τὸ μέν τοι] Sic P. P. et *Basil. August.* MS. et *Ald.* μέν τι. Seb.

ὧν τὸ μέν τοι] C. V. τὸ μέν τι μέρος σφονδύλοις ὑπὸ νεύρου τινὸς ἤρτηται. C. A. ἀπὸ ν. τ. η. Kuehn.

ὧν τὸ μέν τοι] MS. μέν τι. Iung.

σπονδύλοις] σφονδύλοις ὑπὸ νεύρου τινὸς ἤρτηται MS. Iung.

ὑπὸ νεύροις προσήρτ.] MSS. ὑπὸ νεύρου τινὸς ἤρτηται. tametsi P. V. εἴρηται. Seb.

ὑπὸ τὸ στέρνον] MSS. ὑπὸ (P. R. ὑπὲρ) τῶν στέρνων. Seb.

ὑπὸ τὸ στέρνον] C. A. ὑπὸ τῶν στέρνων ε. τ. τ. π. marginis autem est, καὶ κατακλεὶς ὀνομάζεται. Kuehn.

εἰς] ἐς pro εἰς MS. Iung.

παύεται] *Falckenburgius* ἀναπαύεται.

ἐπινωτίους] C. V. ἐπιγνωτίους, quod sine dubio vitiosum est a manu librarii. *Onomast. Vetus* ἐπινώτια, *dorsualia.* Kuehn.

ἐπινωτίους] ἐπιγνωτίους MS. De πλάταις *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in πλάτας. Iung.

πρὸς ὠμοπλάτας] MSS. ὠμοπλάταις. Seb.

πρὸς ὠμοπλάτας] C. A. πρὸς ταῖς ὠμοπλάταις. C. V. κληδὼν δὲ τὸ μὲν πρὸς ὠμοπλάταις. Kuehn.

ἐπωμὶς] Vide *Foes.* in ἐπωμίς. Iung.

πρὸς τράχηλον] MSS. τραχήλῳ. Seb.

πρὸς τράχηλον] C. A. πρὸς τραχήλῳ. Kuehn.

πρὸς τράχηλον] MS. habet *πρὸς τραχήλῳ.* IUNG.

παρασφαγίς.] C. A. *παρασφραγὶς* et mox *σφραγὴ* minus recte. Est enim origo a *σφάττω* vel *σφάζω.* in *Gl.* *σφαγὴ*, *iugulum.* KUEHN.

οὗ διεστᾶσιν] A. et P. V. *ᾗ δ.* SEB.

οὗ διεστᾶσιν] C. V. *ἡ διέστασις.* C. A. melius, *ᾗ διϊστᾶσιν*, *ubi se aperiunt.* KUEHN.

οὗ διεστᾶσιν] MS. *ἡ διέστ.* an itaque *ᾗ* legendum? IUNG.

σφαγὴ] De *σφαγῇ* quid *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in *σφαγάς.* IUNGERM.

134.

περὶ φάρυγγος etc.] Titulus idem in MS. Explicant haec Comm. avi cap. 507. IUNG.

καὶ τῶν περὶ αὐτήν.] C. A. *καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ τραχήλου.* KUEHN.

τὸ ἔξωθεν] C. A. ita in margine, textus autem habet *ἔξω.* KUEHN.

ὑπὸ τοῦ φυσᾶσθαι] MSS. *ὑπὸ τὸ φύσημα·* duo tamen, nimirum P. V. et A. *φύσσημα.* quemadmodum *Hesych.* dicit *φυσσητήρ.* quod nomen piscis, qui *physeter* *Plinio* lib. IX, cap. 4. et lib. XXXII. cap. 11. nisi apud *Hesych.* quoque unico σ scribendum e serie alphabetica probare velis. Sed id nihil ad hanc rem. Videbit lector quid de scriptura ista MSS. statuat. P. R. insuper pro *πιμπρ.* habet *πιμπλάμενον.* SEBERUS.

ὑπὸ τοῦ φυσᾶσθαι] *ὑπὸ τῷ φύσημα* in utroque Codice. KUEHN.

ὑπὸ τοῦ φυσᾶσθαι] MS. *ὑπὸ τὸ φύσημα π.* IUNG.

ἀνοιδούμενον] MSS. *ἀνοιδαῖνον.* SEB.

ἀνοιδούμενον] Pro *ἀνοιδούμενον*, *ἀνοιδαῖνον* in C. A. et V. *quod ira inflante tenditur et tumet*, *πρηστὴρ* dicitur. KUEHN.

ἀνοιδούμενον] MS. *καὶ ἀνοιδαῖνον, πρ.* IUNG.

ἀγητὴρ] A. et P. R. *ἀγκτήρ.* quae vox iam supra fuit segm. 132. SEB.

ἀγητὴρ] C. A. leg. *ἀγκτήρ.* KUEHN.

ἀγητὴρ] Quum haec legi, suspicatus sum statim hic *ἀγκτὴρ* forte legendum. nec me falsum fuisse video in MS. ubi clare *ἀγκτήρ.* video et hoc, ibi facile potuisse exscriptores falli, adeo hoc *γκ* pingitur *γκ* non absimiliter. Videtur et *H. Steph.* in suo codice *κ* loco *η* mediae reponere voluisse. IUNG.

μέχρι γενείων] P. R. *γενύων.* *Aristoteles* superiorem

σιαγόνα nominat γένειον, inferiorem γένυν. In Physignomonicis tamen legitur ἄνω καὶ κάτω γένυς. Camerar. Seb.

μέχρι γενείων] C. A. μέχρι γεννύων. Kuehn.

μέρος] τέλος C. V. Kuehn.

μέρος] MS. τέλος, pro μέρος, rectius, ni fallor, dein ὄπιθεν. Iung.

σπονδύλων] MS. σφόνδυλον. Iung.

ἐπισφαγεὺς] P. V. ἐπισφαγιεύς. Sed σφαγιεὺς ἐθνικὸν τοῦ σφαγία, Stephan. de urb. col. 269. σφαγεὺς autem mactator: indeque ἐπισφαγεὺς in cervice, quoniam ibi nonnullis pecudibus ὁ σφαγεὺς, seu διασφακτὴρ σίδηρος immittitur etc. A. ἐπισφαραγιεὺς, quod nuspiam adhuc video. Ibid. A. σφόνδυλον. Seb.

ἐπισφαγεὺς] C. A. et V. ἐπισφαγιεύς. Kuehn.

ἐπισφαγεὺς] MS. ἐπισφαγιεὺς εἴρηται. καὶ τ. quod fortasse rectius. Sane H. Stephano probari, credo, vulgatum non potuit: quum hic ad oram reposuerit: ἴσως, ἐπισφαγίς. Iungerm.

ἐπισφαγεὺς] Falckenburgius ἐπισφαγίς, ut Henr. Steph.

προσείρηται] A. λέγεται. P. R. καλεῖται. Seb.

προσείρηται] C. A. λέγεται. C. V. εἴρηται. Kuehn.

τένοντες] Tendines Gl. τένων, Cervix. Hesych. τένων, τὸ ἐν τραχήλῳ νεῦρον. Kuehn.

τένοντες] Vide Brod. VI. mistell. 14. Iung.

135.

παραλοφία] C. V. παρωλοφία. At C. A. in vers. seq. non habet τὸ καλεῖται. Kuehn.

παραλοφία] MS. παρωλοφία. quod non possum reiicere, quum et Hesychius dicat: παρώλοφα, τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη. Iung.

διότι λοφία] MS. διότι λοφίαν τὴν κατὰ νῶτον προβολὴν καλοῦσιν. Iung.

Decollare] Camer. ἐκτραχηλίσαι et excutere, et collum frangere. εἰς τραχ. ὦσαι impellere aliquem, ut cervix terram affligat. Seb.

τὸ ἐκτραχηλίσαι] C. A. ἐκτραχηλίσαι εἰς τράχηλον ὦσαι, explicatur quid sit ἐκτραχηλίσαι, nempe ε. τ. ω. quod non animadvertit Interpres; in praeceps impellere, ita ut collum frangatur. in Gloss. redditur, ἐκτραχηλίζω, decollo. Kuehn.

τὸ ἐκτραχηλίσαι] Desunt, τὸ ἐκτραχηλίσαι, καὶ in MS. Iungerm.

ὦσαι] Post ὦσαι MS. habet ἐκτραχηλῆσαι. Iung.

ὑψαύχην] C. V. ὑψαύχειν. η cum ει ex similitudine soni confunditur, καὶ ὑψαυχενεῖν, non apparet in C. A. Kuehn.

ὑψαύχην] MS. ὑψαύχειν καὶ τὰ ὅμοια. sine ὑψαυχενεῖν. Iungerm.

βυσαύχην etc.] βουσαύχην est, *qui contracto collo exertisque humeris est, quem Aristoteles, ut bonus Physiognomon, insidiatorem iudicat.* C. V. βυσαύχης δὲ ἐκαλεῖτο ὁ τοὺς μὲν ὤμους. Kuehn.

βυσαύχην] MS. βυσαύχης δὲ ἐκαλεῖτο, ὁ τοὺς μὲν ὤμ. Iungerm.

φυσιγνωμονεῖ] P. V. φυσιολογεῖ. Sed vide physiognomonica, quorum principium: ὅτι φυσιογνωμονεῖν ἐστι καὶ πῶς. Seb.

φυσιγνωμονεῖ] C. A. et V. φυσιογνωμονεῖ, ex Cicerone veteres *hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscit.* Kuehn.

φυσιγνωμονεῖ] Scribe φυσιογνωμονεῖ, ut et MS. Iung.

καὶ βυσαυχ.] καὶ βυσαυχ. etc. ποιητικὸν omnia cum intermediis absunt a C. A. qui deinde, ὑποτραχήλιον δέ. Kuehn.

καὶ βυσαυχ.] καὶ βυσαυχ. etc. ποιητικόν. desunt cum iis quae intercedunt in MS. Iung.

136.

αὐχένας] Post hoc vocabulum quod sequitur, usque ad μετάφρενον, in margine est C. A. Kuehn.

ὑπὸ τοὺς ὠμοπλ.] C. V. τὸ ὑπ' αὐτῶν, malim ὑπ' αὐτὰς sc. ὠμοπλάτας, *Scoptula operta. Celsus* lib. VIII. cap. 1. Kuehn.

ὑπὸ τοὺς ὠμοπλ.] Pro ὑπὸ τ. ὠ. MS. habet, ὑπ' αὐτῶν tantum. Iung.

τὸ τῶν φρ.] Deest τὸ in MS. Iung.

ὑποῤῥαχὶς] Ita quod ad accentum etiam MSS. quamvis caetera non consentiant. Nam P. V. unicum tantum ρ habet. R. vero ὑποῤῥινίς. *Camer.* ὑπόῤῥαχις scribit proparoxyt. Seberus.

ὑποῤῥαχὶς] MS. uno ρ, ὑποραχίς. Iung.

δέ ἐστιν] δὲ omittit C. A. Kuehn.

μέχρι] C. A. μέχρις ὀσφύος. Kuehn.

μέχρι] MS. μέχρις. Iung.

ὄνομα] Pro ὄνομα legitur ῥῆμα in C. A. Kuehn.

ὄνομα] Deest ὄνομα in MS. et sane ῥαχίζειν potius ῥῆμα vocetur quam ὄνομα. Iung.

ῥαχίζειν] De ῥαχίζειν vid. *Hesych.* in ῥαχίζων, et *Sophocl. Scholiast.* fol. 2. *Edit. Francof.* Kuehn.

κόπτειν] Post κόπτειν iterum marginis est in C. A. quod sequitur usque ad finem. Kuehn.

ῥάχετρον [P. R. ῥῆμα ῥαχ. Seb.

ῥάχεως] C. V. ῥάχεος. Kuehn.

ῥαχετρίσαι] ῥαχιτρίσαι MS. Iung.

137.

περὶ χειρῶν] Ad hoc et sequens τμῆμα lege *Lil. Gyraldi* dialogismum 2. qui est de manus et digitorum nominibus deque numerandi per eos antiquorum ratione. Tom. II. Crit. pag. 376. Seb.

περὶ χειρῶν] Titulus huius sectionis convenit cum MS. Iungerm.

περὶ αὐτάς.] C. V. αὐτῶν. deinde καὶ μὴν ἐπὶ τὰς χ. ι. Kuehn.

ἐπί γε] Deest particula γε in MS. Explicat haec avus Comment. cap. 520. et *Rhodigin.* IV. ant. 3. Iung.

ὑπερέχον] P. R. περιέχον. non alio sensu: siquidem *Schol. Thucyd.* περισχήσων exp. ὑπερσχήσων. lib. V. fol. 347. et alibi περιέσχε, περισσὸν ἦν. lib. III. fol. 244. Seb.

ἀκρωμία] De ἀκρωμίᾳ vide *Foes.* in ἀκρώμιον. Iung.

κεφαλή, καὶ ἐπ.] MS. ita: κεφαλή, καὶ ἀκροκώλια, καὶ ἐπωμία· καὶ ἀπὸ ὤμου ἐξωμίς, etc. ubi ut ἀκροκώλια, ita et ἀκρώμια apud *Hesychium* ibi: ἀκρώμια, αἱ κατακλεῖδες, ἀκρώνια etc. quo loco κατακλεῖδες emendandum puto. vide Nostrum segm. huius libri 133. Iung.

ἀκροκωλία] In margine C. A. sequitur καὶ ἐπωμία, καὶ ἀπὸ ὤμου ἐξωμὶς κ. η. ε. dein in textu: ὅπου δ' ἐρείδεται τ. τ. α. ε. κ. η. ω. postea iterum in margine, καὶ νεύροις etc. usque ad καλεῖται αὐτοῦ segmento sequenti. Kuehn.

ἀκροκωλία] *Falckenburgius* ἀκρωκώνια.

ὅπου] C. V. ἵνα, quod eodem recidit, et alibi *Pollux* ἵνα saepius utitur pro ὅπου. Kuehn.

ὅπου] Pro ὅπου, MS. ἵνα. Iung.

περὶ πλευρὰς παρεωρουμένης] C. A. παρὰ τὰς π. παραιωρουμένης, quod ultimum est et C. V. Kuehn.

περὶ πλευρὰς παρεωρουμένης] MS. παρὰ πλ. παραιωρουμένης. et hoc profecto pro vulgato παρεωρ. reponendum est. Iungerm.

τάσις] Uterque Codex στάσης δὲ scilicet χειρός, cui respondet παραιωρουμένης ex adverso; *manu pendula, stante vero illa erectaque* etc. minus autem probum quod affert C. V. εἰζάνει pro ἐνιζάνει. Kuehn.

τάσις] MS. longe aliter; pro *τάσις* enim habet *στάσης*, quod examinabunt harum rerum periti. IUNG.

138.

στρογγύλος δὲ etc.] C. A. *στ. δέ ἐστιν ὁ βραχίων ἢ πρὸς τὸν ἀγκῶνα καταβαίνει καὶ καλεῖται αὐτοῦ τὸ μὲν* etc. *τὸ δὲ ε. παρωλένιον·* ultimum est et C. V. KUEHN.

στρογγύλος δὲ etc.] MS. *στρ. δέ ἐστιν ὁ βραχίων, καὶ* (interiecta desunt) *καλεῖται αὐτοῦ τὸ μὲν ἕξ. μῦες. τὸ δὲ ἔνδον, παρωλένιον· τὸ δὲ πρὸς τὸ σῶμα προῦχον, βραχίονος κεφαλαί.* etc. IUNG.

κεκλεισμένος] Pro vulgato *κεκλεισμένος* avus Comm. cap. 522. *κεκλασμένος* mavult legere, et interpretatur *inflexus*. IUNGERM.

κεκλεισμένος] *Falckenburgius κεκλισμένος* non male.

πρὸς τῷ ὤμῳ] MSS. *πρὸς τὸ σῶμα*. Et mox A et P. V. *κεφαλαί*. *Camerar. βραχίονος κεφαλὴ* caput membri huius; id est, ubi illud iuxta humerum eminet, dicitur. SEB.

πρὸς τῷ ὤμῳ] *πρὸς τὸ σῶμα* etc. *βραχίονος κεφαλαὶ* uterque Codex. KUEHN.

ἀκρωμία] MS. *ἀκρομίᾳ*, antea tamen per *ω*. IUNG.

καὶ ἑκατερομάσχαλος] Desunt *καὶ ἑκατ.* in MS. IUNG.

καὶ ἑτερομάσχαλος] Hoc ut superfluum omittit C. A. *tunica, altera carens manica*. KUEHN.

καὶ ἑτερομάσχαλος] Pro *ἑτερομ.* MS. mendose *ἑτεροροmά-σχαλος*. IUNG.

139.

ἰδιωτικῶν] C. V. *ἰδιωτῶν καλεῖται καὶ κάλη*. In C. A. a verbis *ἡ δὲ μασχάλη* usque ad *λέγουσι* marginis est, alioquin facit cum V. nisi quod *μάλη* retinet. KUEHN.

ἰδιωτικῶν] MS. *ἰδιωτῶν καλεῖται καὶ μ.* IUNG.

ἀλλὰ τὸ ὑπὸ αὐτῇ] *τὸ μέντοι ὑπ' αὐτῇ φ. ὑπὸ μάλης φέρεσθαι*, proverbialiter dicitur de illis, qui hypocrisis pallio male obtegunt, quae alios celata volunt. Quicquid ala tectum gestatur, facile se prodit, inprimis si res tegenda sui magnitudine axillarum cavum superet ex. gr. *θέατρον ὑπὸ μάλης φέρεσθαι*. vid. *Harpocrat.* et *Suidam*. KUEHN.

ἀλλὰ τὸ ὑπὸ αὐτῇ] MS. *οὐχί. τὸ μέν τοι ὑπ' αὐτῇ φ.* Idem *Phrynichi* praeceptum: *Μάλη οὐκ ἐρεῖς, ὑπὸ μάλην μέντοι*, ubi *Nunnes*. et haec *Pollucis* adnotat. IUNG.

μέντοι] Est in margine C. A. KUEHN.

καλοῦνται] Omittit C. A. *καλοῦνται*. KUEHN.

εὐάγκαλον] *ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον* de Atlante gestante coelum, *Aeschyl.* Prom. v. 348. *Sylb.* *Suid.* ex *Aeliano*: *ὁ δὲ*

Αἰνείας τὸν πατέρα ἐπιθέμενος τοῖς ὤμοις ἐξῆγε φόρτον ὡς υἱεῖ φιλοπάτορι καὶ τοῦτον εὐάγκαλον. Tametsi apud *Ael.* nondum reperio nisi haec verba: *ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος ὤμοις ἔφερεν*. H. V. libro tertio, cap. 22. Seberus.

εὔφορτον] Sic ambo etiam P. P. *εὔφορον* A. Seb.

εὔφορτον] C. A. post *εὔφορτον* superscripta habet, *ἢ τὸ ἡδὺ καὶ*, in textu dein *ἀγκαλίδες*. C. V. *τὰ εὔφορον ἢ τὸ ἡδύ*. Kuehn.

εὔφορτον] MS. *εὔφορον, ἢ τὸ ἡδύ. καὶ ἀγκαλίδες*, etc. In Comm. avi cap. 531. est *ἐνάγκαλον*, forte vitio typographi. *H. Steph.* manus hic: *ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον de Atlante gestante coelum puto esse in Prom. Aeschyli.* testimonium ipsum inde ex ipsius Thesauro petas. optime et noster MS. exponit *τὸ ἡδύ*. et ita forte interpretandum in eo quod ex *Aeliano Suidas* adfert de *Aeneae* pietate patrem capta urbe exportantis humeris suis, *φόρτον ὡς υἱεῖ φιλοπάτορι, καὶ τοῦτον εὐάγκαλον*. ut sit onus dulce; quamquam *Suidas* exponat *ἐλαφρὸν, εὐμαρῆ*. Restituendus et *Hesychius* in hac voce, et ubi legitur, *εὐάγγαλον, εὐβάστακτον, εὐπροσαγγάλιστον*, legendum *εὐάγκαλον*. Iung.

εὔφορτον] *Falckenburgius* etiam ex MS. habet *εὔφορον ἢ τὸ ἡδύ*.

καὶ ἀγκαλιδαγωγοὶ] C. A. in margine habet in singulari *ἀγκαλιδαγωγὸς*, in textu C. A. et V. *ἀγκαλιδοφόρος ε. παραγκαλίσασθαι τὸ τοὺς α.* Kuehn.

ἐναγκαλίσασθαι] MS. *καὶ τὸ ἐναγκ. καὶ τὰ ὅμοια* (absque *προσαγκ.*) *καὶ παραγκ. δὲ λέγουσιν τὸ τ.* Iung.

αὐτοὺς] P. V. et A. *ἑαυτοῖς*. Seb.

αὐτοὺς] *ἑαυτοῖς τ. π.* C. A. et V. coniungerem *αὐτοὺς ἑαυτοῖς*, *cum ipsi sibi ipsis onus obiter oneri adiiciunt*. Kuehn.

αὐτοὺς] *ἑαυτοῖς* MS. pro *αὐτούς*. Iung.

140.

ὁ τοίνυν πῆχυς] A. *ἔχει δὲ ὁ πῆχ.* P. V. *ἔχει δὲ π. ὀστᾶ ὀκτὼ, καὶ ἵνα γε* etc. idem tamen paulo post infra segm. 142. *τῶν τοῦ πήχεως δύο ὀστῶν τὸ μ.* itaque et P. R. *ὀκτὼ* autem forsan ex eo, quod *περὶ καρποῦ* dicitur in fine segm. 142. Seberus.

ὁ τοίνυν πῆχυς] C. A. *ἔχει δύο ὀστᾶ*. variam lectionem habet margo: *ἔχει δὲ ὁ πῆχυς ὀστᾶ δύο;* quae sequuntur iterum sunt marginis usque ad *βραχύτερον*. Kuehn.

ὁ τοίνυν πῆχυς] MS. ἔχει δὲ ὁ πῆχυς ὀστᾶ δύο. τὸ μ. alias de πῆχυ vide *Foes*. Oecon. *Hipp*. IUNG.

ἵνα γε] Deest particula γέ in MS. IUNG.

συνήρθρωνται] MS. συνήρθρωται (singulari) τὸ μέν τι ἀγ. IUNG.

τὸ μὲν πᾶν] C. A. omittit πᾶν et post ἀγκὼν incipit marginale usque ad Ἱπποκράτει. KUEHN.

ἀφ' οὗ καὶ γαλιάγκων] Vid. Oecon. *Hippocr. An. Foesii.* pr. edit. γαλιαγκών. *H. Steph.* utroque modo habet. SEBERUS.

ἀφ' οὗ καὶ γαλιάγκων παρὰ Ἱ.] Locum *Hippocr.* περὶ ἄρθρων esse adnotat avus Comm. cap. 532. vide plura apud *Foes.* in γαλιάγκων. videtur eruditus *Xylander* in hac voce primum haesisse ad *Plutarchi* libel. de *Iside* et *Osiride* illo loco: Ἱστοροῦσι γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν μὲν Ἑρμῆ τῷ σώματι γενέσθαι γαλιάγκωνα. IUNG.

προὖχον αὐτοῦ] αὐτοῦ superscriptum in C. A. KUEHN.

προὖχον αὐτοῦ] MS. αὐτοῦ προὖχον, ordine verso. IUNGERM.

ὠλέκρανον] C. V. ὀλέκρανον, postea pergit C. A. τὸν δὲ πῆχυν. KUEHN.

ὠλέκρανον] ὠλέκρανον et sequentia, ἀφ' οὗ κ. τ. ω. π. τ. κ. desunt in MS. Illud per ο et ω scribitur. vide *Hesych. Suid. Etym. Hesychius* vero emendandus, ubi; ὠλέκρανον ὁ ἀγών. Scribe ἀγκὼν, ut et diligentiss. *Sylburgius* in suo codice adnotaverat. De ὠλεκράνῳ vide et *Foes.* in κύβιτον. IUNGERM.

τὸν δὲ πῆχυν, καὶ ὠ.] Vide *M. Hostum* lib. III. de mensur. intervall. cap. 2. in *Cubitus* tmem. 8. et eiusdem tractatum de Arcae Noah fabrica tmem. 53. IUNG.

ὅθεν] C. A. in margine ἀφ' οὗ ἡ Η. λ. καὶ ἀκρωλένια δὲ τ. α. τ. π. KUEHN.

ὅθεν] MS. ἀφ' οὗ, pro ὅθεν. IUNG.

καὶ ἀκρωλένια] MS. καὶ ἀκρ. δὲ, τ. α. τ. π. οὗ τὸ μ. α. ἐπίπηχυν. τ. IUNG.

ἀγοστός.] C. A. ἀγωστὸς, deinde marginale ἔνιοι δὲ usque ad καλεῖται segmenti sequentis. KUEHN.

141.

καὶ τὸ] καὶ τῷ, MS. pro καὶ τὸ, in quo aliquoties mendosus. IUNG.

καλοῦσιν] *Falckenburgius* noster auctius ita habet: καλοῦσιν οἱ μὲν τόρνους, οἱ δὲ ἁρμοὺς etc.

ἁρμοὺς] Margo C. A. *τορμοὺς*. C. V. *τόρμους*. Kuehn.

ἁρμοὺς] *τόρμους* pro *ἁρμοὺς* MS. quod notandum. *ἁρμοὶ* supra tribuebantur dentibus II, 94. Iung.

ὠλέκρανον] C. V. *ὀλέκρανον* iterum. Kuehn.

ὠλέκρανον] MS. iterum *ὀλέκρανον*. Iung.

συμβολὴν] *προβολὴν* C. A. et V. Kuehn.

συμβολὴν] MS. *προβολὴν*, pro *συμβ*. Haec vero indisertius memorari ait avus Comm. cap. 536. ubi illa exponit. Iungerm.

κορωνόμος] C. A. et V. *κορωνὸν* pro vulgato *κορωνόμος*, *ἰατρικὸν μέν ἐστι ο. δ. τ. καὶ κυβωλὸν καὶ κυβιωτὸν* C. V. C. A. *κυβίωτον οἱ ἐπὶ Σικελίας Δωριεῖς, ὅθεν Ἐπίχαρμος* etc. pro *ἐν Σ*. C. V. *ἐπὶ Σ*. Kuehn.

κορωνόμος] Avus Comm. cap. 536. scribendum *κορωνὸν* suspicatur, vel simile quiddam, vulgatum esse mendosum optime coniecit. Sic enim et MS. habet: *τὸ γὰρ κορωνὸν, ἰατρικὸν μέν ἐστιν ὄν*. ubi et alia habes diversa a vulgatis. exponit vulgata etiam *Rhodig*. VII. ant. 15. Iung.

δὲ τοῦτο καὶ κύβωλον] Ita MS. *δὲ αὐτὸ καὶ κύβωλον. καὶ κυβίωτον οἱ ἐπὶ Σικελίᾳ Δωριεῖς· ὅθεν Ἐπ*. *Hippocratis* locum legi *ἐν τῷ περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον* indicat avus Comm. cap. 537. ubi etiam ait hinc Latinorum Cubitum factum esse, non abhorrere a vero. et *H. Steph*. hic adscripsit: *κύβιτον*, *cubitus*. alias vide et *Foes*. in *κύβιτον*. Notabis vero illud MS. *κυβίωτον*. Iung.

δὲ τοῦτο καὶ κύβωλον] *Falckenburgius κύβωλον*.

εἴποις ἂν] *Falckenburgius* ex MS. *εἰ πιστὸς Ἱπποκράτης*.

142.

τὸ παίειν] Iterum mendose *τῷ* pro *τό*. et dein recte *αὕτη δέ*, pro *αὐτὴ δέ*. Iung.

βαθμὶς] Vide *Foes*. Oecon. *Hippocr*. in *βαθμίς*. De sequentibus idem in *πῆχυς*. Iung.

βαθμὶς] *Falckenburgius σοχμὶς*, de quo *ἰατρῶν παῖδες* videbunt.

τῶν μέντοι] C. A. *τῶν τοῦ πήχεως δύο ο. τ. σ. κ. ο. κ. π. τὸ δὲ μεῖζον αὐτὸ τοῦτο πῆχυς καὶ προπήχιον. τούτου τὸ πέρας καρπὰς συγκείμενος* etc. *προκάρπιον δὲ μὲν τὸ π. τ. κ.* sequitur in margine *τῷ δὲ καρπῷ* etc. *προσσυμπέφυκε*. hactenus margo. Kuehn.

σμικρότερον] MS. *μικρότερον*. Iung.

παραπήχιον etc.] P. V. *παραπήχυον*. R. *παράπηχυς*. A. *παραπήχειον*. *Camer*. editos libros sequitur. Tum MSS.

ὁμοφώνως· τὸ δὲ μεῖζον αὐτὸ τοῦτο πῆχυς καὶ προπήχιον. τούτου τ. SEB.

παραπήχιον. etc.] MS. *παραπήχειον. τὸ δὲ μεῖζον αὐτῶν, τοῦτο πῆχυς καὶ προπήχειον, οὗ τὸ πέρας, καρπὸς, συγκείμενος ἐξ. ο. ο. καὶ προκ.* exponit alias haec et *Rhodig.* IV, ant. 3. IUNGERM.

143.

προσφερὴς] MS. *προσφερὴς προσπέφυκεν. μετακ. δὲ καλεῖται.* IUNG.

ἀφ' οὗ καὶ εἰς] C. A. *ἀφ' οὗ δὲ καὶ ε. ε. η. χ. σχ. τὸ μὲν ἔνδοθεν τ. σ. α. τ. μ. δ. μ. τ. λ. θέναρ.* (C. V. *θέρνα*) *τ. δ. ε. ο. τ. δ. α. λ. μέχρι τοῦ μικροῦ ὑποθέναρ. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων κοῖλον χειρὸς, ὃ καὶ κουστὴν ε. κ. κουστὴν* et C. V. habet. Caeterum *τὸ κουστὴν*, quod habet Uterque Codex, recentioris Graeciae videtur esse. *media manus* in *Glossis* dicitur *ἀκροχείριον*. KUEHN.

ἀφ' οὗ καὶ εἰς] Deest partic. *καὶ* ante *εἰς.* in MS. IUNG.

καλεῖται θέναρ] *Gl. Veter. τὸ θέναρ* reddunt *palmam. Hesych. θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδὸς,* habet et *θεναρίζειν palma percutere, depalmare. Gl. Philox. θέναρ hir, ir,* alibi autem *vola* redditur. KUEHN.

καλεῖται θέναρ] MS. inverso *θέρνα καλεῖται.* quod et mendosum puto, mox enim habet *θέναρος.* vide alias *Foes.* in *θέναρ.* IUNG.

δακτύλου] Deest *δακτύλου* in MS. IUNG.

τὸ δὲ μεταξὺ] MSS. *τὸ δὲ μεταξὺ τούτων, κοῖλον χ.* SEB.

κοτύλην] MS. pro *κοτύλην* plane aliud habet, nimirum *κουστήν.* IUNG.

144.

στῆθος δὲ] C. V. *στῆθος δέ ἐστιν τὸ μ. τ. κ.* in C. A. margo habet *τὸ δὲ στῆθος κ. α. κ.* KUEHN.

στῆθος] MS. *στῆθος δέ ἐστιν, τὸ μ.* IUNG.

πρόσθιον] P. R. *πρόσθεν.* SEB.

πρόσθιον] C. A. *πρόσθεν τ. δ. α. θ. τὸ δὲ ἀντικείμενον πᾶν* (haec duo vocabula margo habet) *ἀρηκτένας καὶ προκάρπια καὶ δῶρα.* KUEHN.

θέναρ οἷοντ.] MSS. *θέναρ. τὸ δὲ ὄπιθεν* (P. R. *ὄπισθεν*) *προκάρπια.* SEB.

θέναρ οἷοντ.] Sic tantum MS. *θέναρ καλοῦσιν. τὸ δὲ ἀντ. πᾶν, ὄπιθεν. ἀρηκτένας, καὶ* etc. quae corrupta ut sint, patet. exponit haec avus Comment. cap. 543. IUNG.

καὶ τούτων] C. A. margo *τούτων τὰ μὲν π. κ.* etc. *τὰ*

δὲ πρὸς τοῖς δακτύλοις ὑπόχηλα καὶ ταρσὸς (quae supra scripta) καὶ κράτος. C. V. etiam leg. ὑπόχηλα κ. τ. Kuehn.

καὶ τούτων] καὶ deest ante τούτων in MS. Iung.

τοῖς δακτύλοις, ταρσὸν] Deest τοῖς. dein MS. auctius δακτύλοις, ὑπόχηλα καὶ ταρσὸς, καὶ κ. Illud ταρσὸς bene. vide *Suid.* in ταρσός. et *Hesych.* et *Etymolog.* in ταρσοί. nec tamen alterum malum iudico. κατὰ μεταπλασμὸν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ κύκλους, κύκλα, ὡς ταρσοὺς ταρσά, ait *Etymolog.* Iungerm.

τοῖς δακτύλοις, ταρσὸν] *Falckenburgius* plenius, τοῖς δακτύλοις ὑπόχηλα, ἃ καὶ ταρσὸς καὶ κρ. etc.

συμβολὰς] In C. A. hoc superscriptum, in textu vero est, ἐκβολάς. Kuehn.

κόνδυλοι] In Gl. *talatrum, pugnus, articulus, Talarus,* quando *talitrum* redditur tum πληγὴν signat, quae stricto articulo infertur, hinc proverbia κονδύλοις νουθετεῖν et παιδὶ οἶνον αἰτοῦντι δὸς κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῷ, *puero qui vinum petit, loco obsonii da ictum infesti articuli, vel talitrum.* Kuehn.

πληγὴ etc.] Vide *Nunnes.* in notis ad *Phrynich.* verbis τὸ ῥάπισμα. et avi Comm. cap. 544. Iung.

σκυταλίδες] *Gl.* σκυτάλη, *scutula.* et σκυτάλαι, *ventriculi digiti.* Kuehn.

Ἀριστοφάνης] Pro Ἀριστοφάνης C. A. et V. Ἀριστοτέλης recte. ille enim lib. I. H. A. c. 15. δακτύλου δὲ τὸ μὲν καμπτικὸν, κόνδυλος. τὸ δὲ ἄκαμπτον, φάλαγξ. *Gaza: digiti pars quae se inflectit, nodus sive articulus est; quae rigida constat, internodium dicitur.* Kuehn.

Ἀριστοφάνης] MS. egregie Ἀριστοτέλης, pro *Aristophane.* locus *Aristotelis,* ni fallor, iste est lib. I. περὶ ζω. ἱστορ. cap. 15. ubi: δακτύλου δὲ τὸ μὲν καμπτικὸν, κόνδυλος· τὸ δ' ἄκαμπτον, φάλαγξ. quae etiam avus exponit Comm. cap. 545. Iungerm.

φάλαγγες] Hic desinit marginale, quod inceperat paulo supra ab illis: τούτων τὰ μὲν π. etc. in C. A. Kuehn.

145.

ἑκάστῳ δακτύλῳ] *Vossii Codex* ἑκάστῳ τῶν τεττάρων, δύο δὲ τῷ μείζονι, ita et C. A. nisi quod post τεττάρων addit δακτύλῳ. Kuehn.

ἑκάστῳ δακτύλῳ] Ita MS. ἑκάστῳ τῶν τ. δύο δὲ τῷ μείζονι ὀνομ. etc. Iung.

μικρός. ὁ μετ'] Digitorum nomina in MS. absque particulis coniunctivis, ita: μικρὸς, παράμεσος, μέσος, λιχανὸς,

ἀντιχ. etc. Ceterum de digitorum ratione, et nomina eorum ex *Polluce* vid. *Rhodigin.* XVII. ant. 12. *Lil. Gyraldum* Dialog. XV. no. 2. avum Comm. cap. 545. *Iunium* nomenclatore. Iung.

μετὰ τοῦτον λιχ.] P. B. λιχ. μετ' αὐτὸν ἀντ. Seb.

ὁ λοιπὸς] C. A. ὁ μετ' αὐτὸν ἀντίχειρ. Gl. *hallux, articulare, pollex.* Kuehn.

τὰ δ' ἐπὶ τῷ μ.] Superscriptum in C. A. πρὸ τῶν δακτύλων μετακόνδυλα. C. V. subdit: καλεῖται. Kuehn.

τὰ δ' ἐπὶ τῷ μ.] MS. τὰ δέ. Iung.

μετακόνδυλα] MS. μετακόνδυλα (quamvis sit scriptum μετὰ κόνδυλα, ut et antea μετὰ καρπίῳ) καλεῖται. ὧν τὰ κάτωθεν, α. τὰ δὲ ὕ. *H. Steph.* hic adnotavit quod avus meus fateatur se haec explicare non posse. avi verba Comm. cap. 546. sunt: *Pollux in manu aversa nominat, ante condylos* μετακόνδυλα: *quorum, inquit, superiores partes,* ἄρθρα, *sub phalangibus vocantur* ῥιζόνυχες. *Quae, ut ingenue fateor, sive ab illo perscripta, sive corrupta a librario, explicare non possum,* etc. vide ibi. MS. uti diximus, nihil diversi hic, quod alicuius momenti esset, ut vulgata argueremus. Iungerm.

ὧν τὰ μὲν κάτω] MSS. τὰ κάτωθεν τούτων ἄρθρα τὰ ὑπὸ ταῖς σκυταλίσι ῥιζονυχία. Seb.

ὧν τὰ μὲν κάτω] C. A. τὰ δὲ κάτωθεν τούτων ἄρθρα, τὰ δὲ ὑπὸ ταῖς σκυταλίσι ῥιζονυχία. C. V. etiam habet κάτωθεν et ῥιζωνυχία per ω. Kuehn.

ῥιζόνυχες] MS. habet, ῥιζωνυχία· ἐξ ὧν τῶν ὀν. αἱ ἀρχ. bene, ni fallor, ut et mox segm. sequenti et infra segm. huius libri 161. idem ἀκρωνύχια. Iung.

146.

μετ' αὐτὰς] C. V. μεθ' ἃς ὄνυχες, ὑφ' οὓς, quod ultimum est et in C. A. sed in margine tantum. Kuehn.

μετ' αὐτὰς] MS. μεθ' ἃς ὄνυχες, ὑφ' οὓς τὰ ν. Iung.

δ' ἄνωθεν] MS. δὲ ἄν. α. τὰ δὲ ε. π. Iung.

τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] Margo C. A. (et C. V. μετ' αὐτὰς, alias μεθ' ἃς) in voce γωνίαι desinit marginale. Kuehn.

τὰ δὲ μετὰ ταῦτα] MS. τὰ δὲ μετ' αὐτὰς γ. Iung.

ῥιζονυχίαις] Iterum MS. ῥιζωνυχίαις λ. ά. avus Comm. cap. 546. *et illam iuxta radicem quasi lunulam candicantem,* vocat ἀνατολὴν *Poll.* quae et *H. Steph.* sua manu hic adnotavit inde. Iung.

καὶ τὰ μὲν ἐπιφ.] Margo C. A. τὰ δὲ ἐπιφαινόμενα usque ad κορυφαί. Kuehn.

καὶ τὰ μὲν ἐπιφ.] MS. *τὰ* (*καὶ* vulgatum deest) *δὲ ἐπιφ. ταῖς ὄνυξι, ν. τὰ δέ.* IUNG.

ῥάγες τε] MS. non habet *τε*. Avus hisce Comm. cap. 546. ita *ἐπιφωνεῖ· Haec sane subtiliter ab illo* (Polluce) *exquisita, hactenus retulisse satis sit. Galenus autem usum multo accuratius percensuit* etc. IUNG.

καὶ ἀπονυχίσασθαι] Desunt *καὶ ἀπονυχίσασθαι* in MS. de his vide et *Nunnes.* ad *Phrynich.* in *ὀνυχίζειν*. IUNG.

ᾧ καὶ μᾶλλον χ.] Absunt a C. A. KUEHN.

ᾧ καὶ μᾶλλον χ.] Auget *Pollucem* ex MS. iterum *Falckenburgius* noster hoc modo: *ᾧ καὶ μ. χ. εἴρηται δὲ καὶ ἐξονυχίσασθαι, φαύλως δέ.*

τῆς μὲν οὖν] Margo C. A. deinde *εἶναί φασι καὶ ἂν συγκλείσης τ. χ.* KUEHN.

φησὶν] MS. *φασίν*, et desunt dein *ὁ Σολεὺς Κλ.* etc. *μαθητῶν.* cum iis quae interiacent. vide vero de *Clearcho* hoc *Casaubon.* IX. *Athen.* XIII. IUNG.

147.

ἂν δὲ συγκλείσης] MS. *καὶ ἢν μὲν συγκλείσης τ.* IUNG.

ὅθεν] MS. *ἀφ' ἧς* pro vulgato *ὅθεν*. IUNG.

καὶ ἐξεπύκτευσε] Abest a C. A. ut et *πὺξ ἐπάταξε, πὺξ ἔπληξε.* KUEHN.

καὶ ἐξεπύκτευσε] *καὶ ἐξεπ.* desunt in MS. IUNG.

ἔπαισε] MS. post *ἔπαισε* habet *καὶ τὰ ὅμοια.* illis *πὺξ ε. π. ε.* omissis. *H. Steph.* hic *σημειῶσαι* iubet haec a *πυγμὴ* deduci. IUNG.

ἡ δὲ συνεχὴς] Marginis est in C. A. usque ad *καλεῖται.* KUEHN.

πίτυλος] *Hesych.* hac voce pro *πυκνῶς* legit *πικρῶς*, quod mendum resipit; caeterum dubitari posset annon pro *εἰς πλῆθος* legi debeat *εἰς πληγάς.* vid. *Hesych.* in voce *πιτύλους.* KUEHN.

ἔνδοθεν] C. V. *ἔντοσθεν.* C. A. post *δρὰξ, καὶ ἐπιδράττεσθαι* superscriptum habet. deinde ita: *ἀπὸ δὲ τῆς χειρὸς καὶ χειρουργία.* omissis interiectis. KUEHN.

ἔνδοθεν] MS. *ἔντοσθεν.* IUNG.

καὶ δράκος] Desunt *καὶ δράκος, καὶ δράττεσθαι* in MS. vide Comm. avi c. 550. Post *ἐπιδρατ.* vero MS. *καὶ τὰ ὅμαια* habet. KUEHN.

148.

εὔχειρ] Desunt in MS. *εὔχειρ*, dein *ἀντιχ.* etc. *χειροτεχνία*, cum mediis omnibus. IUNG.

χειροτέχνης] Placet statim segmenta quatuor sequentia cum dimidio repraesentare ut sunt in MS. decurtata. Sic itaque est: *χειροτέχνης, χειρουργικὸς, καὶ τὰ ὅμοια· ὁ δὲ χειρουργὸς εὐτελές· εἶπεν δὲ Πλάτων, κ. χ. κ. π. Θουκυδίδης καὶ ἐν χειρῶν νόμῳ ἀμύν. καὶ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, χ. ὑποσχεῖν. κατὰ χειρὸς ὕδωρ, καὶ χέρνιβα Ὅμηρος εἶπεν, καὶ χερνίψασθαι. Ἀριστοφ. δ. ἀμεταχειρίστων ἔφη τῶν καινῶν λέγων. ἀποχειροβιότων δὲ Ξενοφῶν. ἐρεῖς δ. κ. χ. χειρόμακρον. καὶ χειρὶ στρατιωτικῇ, καὶ πολλῇ χειρὶ, καὶ χεὶρ δεξιά. ἐπιχειροτεχνίας τινός· καὶ Πολυκλήτου χεὶρ τὸ ἄγαλμα. καὶ Ἀπέλλου χεὶρ ἡ γραφή· πολύχειρ, χειροτονία. ἀναχειροτονεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ μακρόχειρ, ὡς ὁ Ὑστάσπου Δαρεῖος, ἢ ὡς Ξέρξης, ἢ ὡς Ὦχος, ὁ κληθεὶς Ἀρταξέρξης. οἷον ὁ τὴν δεξιὰν ἔχων προμηκεστέραν, ἢ τ. ἀρ. ἢ ἀμφ. οἱ δὲ ὅτι τὴν δύναμιν ἐπιπλεῖστον ἐξέτεινεν. ἀπὸ δὲ χειρῶν καὶ χειρίδες, καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες, καὶ χειρώνακτες, καὶ χειρωναξία* (ita emendatum, quum prius fuisse adpareat *χειρῶν ἀξία*) *παρὰ Ἡρ. καὶ χειροήθεις π. Δ. Ὑπερίδης δὲ καὶ τὸ χειρόγραφον, χεῖρα ὠνόμασεν· καὶ ναμμάχα ὅπλα, χειροσίδηρα· καὶ χειροπέδας Ἡρ. καὶ χ.* Ad vulgata pauca notemus. IUNGERM.

ὁ γὰρ χειρουργὸς] Marginale ad *εὐτελὲς* in C. A. postea omissis aliis, sequitur, *εἶπε δὲ Πλάτων*. KUEHN.

ἐπιχείρημα] *ἐπιχείρησις* in Gl. *inceptio, conatus*. KUEHN.

ἐπιχείρημα] Vide Comm. avi cap. 558. etc. IUNG.

149.

χειροκρατία] MSS. *χειροτεχνία*, quam vocem omiserant segmento praec. SEB.

χειροκρατία] C. A. *χειροτέχνια*. KUEHN.

Θουκυδίδης] Post *Θουκυδίδης* pergit Codex A. *θρασύχειρος ἐν χειρῶν νόμῳ*. *lege manuum*, quam *faustrecht* vocant vulgo i. e. *vi manibusque infestis* se defendere: *εἰς χεῖρας ἦλθον* abest iterum, post *ὑποσχεῖν* sequitur *χέρνιβα Ὅμηρος*. KUEHN.

Θουκυδίδης] Locus *Thucydidis* est lib. II. *Ξυγγρ.* in oppugnatione Plataearum: *ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου* (illa parte inter urbis murum et aggerem) *διὰ πολυχειρίαν*, etc. IUNGERM.

χεῖρα ὑποσχεῖν] *Ovid. Pont.* II, 6. *Nec pigeat mento supposuisse manum.* SEB.

εἰς τοὺς ὑπὸ χειρ.] *Demosthenis* est, quo notat Athenienses, quod missis quibus merito irasci potuissent, alios innocentes, qui forte sub manus veniunt, in iudiciis ira et

condemnatoriis calculis persequantur. legendum enim ἀφῆκαν. KUEHN.

εἰς τοὺς ὑπὸ χ. etc.] *H. Steph.* hic: *Ex Demosthene. vid. in Thesauro.* ubi ait illa verba esse in 2. *Philipp.* erit itaque hic emendandum ἀφῆκε, tertia persona, ut est apud *Dem.* IUNG.

Ὅμηρος] Ὀδυσσ. α. Comm. avi cap. 563. IUNG.

τὸ κατὰ χειρὸς ὕ.] Aqua manibus data ante convivium. δοῦναι κατὰ χειρὸς etiam simpliciter dicitur. Coena peracta ἀπονίπτεσθαι erat proprium verbum, ut notant Grammaticorum filii. KUEHN.

χειρὸς] P. R. χειρῶν. SEB.

χερνίψασθαι] In C. A. statim sequitur in margine: Ἀριστοφάνης δὲ ad εἶπεν. dein textus: ἀποχειροβίωτος. *Suidas* habet et ἀποχειρόβιος. C. V. καινῶν. KUEHN.

χερνίψασθαι] τὸ χερνίψασθαι videtur etiam *Homero* tribuere MS. et certe Ἰλ. α, v. 449. est χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. ut itaque χερνίμματα tantum *Philonidi* accepta referas. IUNG.

Φιλονίδης] Saepius hoc nomen in *Polluce* occurrit, et semper per ω vulgatum est, semperque contigit ut illa in MS. nostro deficerent, praeter unicum locum supra II, 24. ubi MS. Φιλονίδης per ο. Verum rectius per ω, ut et *Suidas* habet, de hoc Comico agens: et hic itaque emendabimus Φιλωνίδης. IUNG.

150.

ἀμεταχειρίστων] Repub. inaccessa, nisi fallor. CAMERAR.

Non manibus contactis communibus bonis] *Camerar.* Republica inaccessa, nisi fallor. SEB.

ἀμεταχειρίστων] Avus Comm. cap. 565. *republica*, interpretatur, *inaccessa, nisi fallor.* MS. ut vidisti, habet longe aliter, ex quo fortasse viri docti eruent aliquid rectius. IUNG.

ἀποχειροβίωτος] Vid. infra VII, 7. ὁ ἀπὸ τῶν χειρ. *Psalm.* CXXVII. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου (*Aquil.* κόπον ταρσῶν σου. *Symm.* κόπον χειρῶν σου) φάγεσαι. SEB.

ἀποχειροβίωτος] ἀποχειροβιώτων ex MS. reponendum. amat enim noster, ipsos casus quibus Auctores utuntur adferre. Sic vero *Xenoph.* lib. VIII. *Cyrop.* τῶν μὲν οὖν σαφῶς ἀποχειροβιώτων. IUNG.

χειρόμακτρον] *Varro* lib. V. de L. L. *mantelium quasi manuterium, ubi manus terguntur.* post χειρόμακτρον in C. A.

sequitur hoc marginale: καὶ χεὶρ στρατιωτικὴ καὶ πολλῇ χειρὶ καὶ χεὶρ δεξιὰ ἐπὶ χειροτεχνίας τινὸς καὶ Π. χ. τ. α. καὶ Ἀπελλοῦ χείρ. hactenus margo. post in textu, χειροτονία, ἀντιχειροτονία, πολύχειρ, μακρόχειρ ὡς ὁ Ὑστάσπου Δ. (et C. V. ita legit) καὶ ὁ Ξέρξης ἢ ὡς Ὦχος ὁ κληθεὶς Ἀ. Ὑδάσπου legit ex *Lactantio*, qui amnem Hydaspem ex eo dictum scribit, *Valesius*. Kuehn.

ἑκατόγχειρ] ἑκατόγχειρες coeli et terrae filii tres: *Briareus*, *Gyes*, et *Coeus*, ut refert *Apollodorus* in princ. Biblioth. *Hesiodus* quoque *Theog*. 149 sed paulo aliter: consule igitur *Lambini* observationem ad Odar. 17. lib. II. *Horatii*. Ceterum *Briareum Homerus* ἑκατόγχειρον vocat *Iliad*. α, 402. *Virgil*. *centumgeminum Aen*. VI, 287. Seb.

μακρόχειρ] *Plutarch*. princ. Vit. *Artax*. μακρόχειρ ἐπεκαλεῖτο, τὴν δεξιὰν μείζονα τῆς ἑτέρας ἔχων. Ipse autem *Artax*. interrogatus de causa istius cognominis, respondit: ὅτι τὸ προσθεῖναι τοῦ ἀφελεῖν βασιλικώτερόν ἐστι. ut narrat idem *Plut*. Apopht. fol. 105. *Camerar*. etiam ad potentiae magnitudinem refert, quo fecerit *Ovidii* hoc Heroïd. XIV, 166.

an nescis longas regibus esse manus? Seb.

Ὑδάσπου] Ὑστάσπου omnino legendum, ut bene etiam MS. Iung.

151.

ἢ ὡς Ξέρξης] A. οἷος Ξέρ. ἢ ὁ Ἀρταξ. Seb.

ἐξέτεινεν] C. A. ἐξέτειναν, ut ad plures referatur. Kuehn.

ἢ ὅτι τὴν δεξ.] Pulchre cum trito illo conveniunt: *An nescis longas regibus esse manus?* ἢ οὐκ οἶδας μακρόχειρας εἶναι τοὺς βασιλέας; Iung.

ἀμφοτέρας] Post ἀμφοτέρας C. A. habet ἔχων, deinde ita pergit: ἀπὸ χειρῶν δὲ κ. χειρίδες καὶ χειριδωτοὶ χ. χειρώνακτες, χειρωναξία παρ' Ἡροδότῳ χειρογήθη ζ. ναύμαχα ὅπλα χειροσίδηρα, *manus ferreae*. deinde in margine χειροπέδας, in textu vero Ἡρόδοτος εἶ. Kuehn.

ἀμφοτέρας] *Falckenburgius* noster addit quae paulo superius iam aderant: οἱ δὲ ὅτι τὴν δύναμιν ἐπὶ πλεῖστον ἐξέτεινε.

χειρίδες] Locus *Xenoph*. videtur esse lib. VIII. Παιδ. de *Cyro*: πάρ δὲ χεῖρας ἔξω τῶν χειρίδων εἶχε. vel hic eod. lib. extremo de Persarum mollitie: ἀλλὰ καὶ περὶ ἄκραις ταῖς χερσὶ χειρίδας δασείας, καὶ δακτυλήθρας ἔχουσιν. χειροποίητον etiam *Thucydides* lib. II. Ξυνέβη καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη ὅσον οὐδείς πω ἔς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν. Iung.

'Ηροδότῳ] *Herodoti* locus ex *Euterpe* affertur ab avo Comm. cap. 571. IUNG.

χειροήθης] MS. bonitas se iterum ostendit, quum habeat χειροήθεις, hoc enim casu apud *Demosth.* Olynth. III. legitur. IUNG.

ζῶα] Inde MSS. ναύμαχα, ὅπλα, χειροσιδήρια (A. χειροσίδηρα) χειροπέδη. χειρόχωλος ὁ τὴν χεῖρα πεπηρωμένος, παρὰ Ἱππώνακτι χειρόδοτον δάν. SEB.

152.

χεῖρα] Vide *Artemidor.* lib. I. Onirocr. cap. 44. et ibi *Rigaltium.* Ad verba Hyperides *H. Steph.* hic adnotavit: *Gall. nier sa main.* Sane et Germani sic utuntur in sua lingua. IUNG.

ναύμαχον] MS. rectius ναυμάχα et χειροσίδηρα. Sic supra I, 137. MS. δόρατα ναυμάχα. Et Comm. avi cap. 569. agnoscit χειροσίδηρον. sunt vero eaedem quae supra I, 120. χεῖρες σιδηραῖ. IUNG.

χειρόχωλον] C. A. χειρόχωλος ὁ τὴν χεῖρα πεπηρωμένος παρ' Ἱππώνακτι. KUEHN.

χειρόχωλον] MS. καὶ χειρόχωλον Ἱππόναξ τὸν τ. IUNG.

χειρόδοτον] C. A. δάνεισμα τὸ ἄνευ συμβούλου, ita legit et C. V. Sed in C. A. ex correctione est συμβολαίου, quod non displicere potest, quia χειρόδοτον est pecunia credita sine syngrapha, a manu scilicet in manum praesenti data; apud *Ulpianum* χειρέμβολον dici videtur, symbolum quod navicularius conficit, et vel ipse in manum dat ei a quo merces in navem recipit, vel alius quem huic officio praeposuit. KUEHN.

χειρόδοτον] MS. καὶ χειρόδοτον δαν. τ. α. συμβούλου. quod examinabunt Viri docti. *H. Stephano* sane non placuit vulgatum, qui hic ad oram suam coniecturam adposuit hanc, *an* συμβολαίου; *Hesychius* χειρόδοτον exponit ἀχρηματιστον δάνειον. IUNG.

χειρομ.] MS. καὶ χειρομ. IUNG.

χειριᾶν] In Margine C. A. χειρᾶν usque ad εἶπε. C. V. χεῖραν. KUEHN.

χειριᾶν] MS. χεῖραν δὲ ἐκ. IUNG.

153.

χειρονομῆσαι δὲ] C. A. margo: ἐρεῖς δὲ καὶ χειρονομῆσαι τὸ ταῖν χεροῖν εὐρύθμως κινηθῆναι. C. V. εὔρυθμος. KUEHN.

χειρονομῆσαι δὲ] MS. ita: ἐρεῖς δὲ χειρονομῆσαι, τὸ τ. χ. εὔρυθμος (legerim εὐρύθμως) κιν. de his saltationibus vide *Rigalt.* Not. ad *Artemidor.* lib. I. cap. 78. IUNG.

'Ηρόδοτος δὲ] C. A. margo: τοῖς ποσὶν ἐχειρονόμησεν ἔφη. Kuehn.

'Ηρόδοτος] Post desunt in MS. εἴρηκεν ε. Ι. τ. Α. locus Herodoti est 'Ερατοῖ, ut notavit avus Comm. c. 71. Iung.

ἐχειρονόμησεν.] MS. post ἐχειρ. habet ἔφη, scilicet Herodotus. tum statim sequitur, Κρατῖνος δὲ καὶ absque ὁ. Iungerm.

χειρονομησείοντας] C. V. dividit vocem, χειρόνομη σείοντας, eos qui manibus gesticulari discupiunt, vel cupiunt manuum suffragia dare. Kuehn.

καὶ ἀκροχειρισμὸς] C. A. καὶ omittit, quid ἀκροχειρισμὸς vid. apud Suidam in ἀκροχειρίζεσθαι· deinde omissa distinctione διαχειρίσασθαι χρήματα, pecuniam tractare, aerario praeesse publico. διαχειρίσαι non adest. Kuehn.

καὶ ἀκροχειρισμὸς] MS. καὶ ἀκρ. δὲ τίς ἐστιν ἐν παγκρατίου μελέτῃ· καὶ ἀκροχ. καὶ διαχειρίσασθαι χρήματα, καὶ μεταχειρίσαι πράγματα καὶ δ. χ. ε. optime μεταχειρίσας πράγματα. hinc infra IX, 150. inter συνώνυμα recensentur πρᾶγμα et μεταχείρισις, ut ibi ex MS. emendo. De his verbis vide et avum Comm. c. 572. Iung.

διαχειρίσασθαι, χρήμ.] A. et P. V. διαχειρίσασθαι χρήματα, αὐτόχ. Seb.

καὶ μεταχειρίσασθαι] Hic iterum incipit marginale in C. A. et post πόλιν desinit. Uterque autem Codex legit μεταχειρίσας πράγματα. διὰ χειρὸς ἔχειν τὴν π. est urbem praesidiis munire adversus subitaε belli. post πόλιν in C. A. est αὐτόχειρ ἐργάτης, ἀχείρωτον δὲ etc. Kuehn.

αὐτοχειρία, αὐτοχ.] Desunt αὐτοχειρία, αὐτόχειρὶ in MS. Puto vero scribendum αὐτοχειρίᾳ, dativo. Hesychius: αὐτοχειρίᾳ, τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι. Demosthenes Orat. prima contra Aristogit. λαβὼν αὐτὸς (γυναῖκα) αὐτοχειρίᾳ, πρὸς τὸ πωλητήριον ἀπήγαγε. dein MS. tantum αὐτόχειρ, καὶ τὰ ὅμοια. ἀχείρωτον etc. intermedia ἐργάτης et Philisti non habet. Illud vero παμμίαρον teterrimum Camer. hic interpretari adnotare voluit et H. Steph. Locus est Comm. cap. 573. ubi tamen addit avus: nescio utrum significatu an forma. Iung.

αὐτόχειρ ἐργάτης] Dubitet quispiam an non potius inter αὐτόχειρ et ἐργάτης ipse Pollux distinxerit, H. Steph. Seb.

154.

δυσχείρωτα.] Iterum marginis haec sunt usque ad Ξενοφῶν. Kuehn.

ἐγχειρηθετόμενεν *] Depravatum ex ἐγχειρίθετον, *Henr. Steph. Herod.* lib. V. fol. 207. (ἵνα) τὸν ταῦτα μηχανησάμενον ἐγχειρίθετον παραδῶ. vid. et *Camer.* Seb.

ἐγχειριθετόμενεν *] C. A. ἐγχειρίδοτον. C. V. ἐγχειρίδοτον. Kuehn.

ἐγχειρηθετόμενεν *] Quid malum est verbi ἐγχειρηθετόμενεν, bene adpositus asteriscus loco non sano. Avus Comm. cap. 574. adgnoscit ἐγχειρίθετον, locumque ex *Terpsichora Herodoti* adducit. MS. noster paulo aliter, ἐγχαιρίδοτον. utrum malis, considera sis. Sed ne obliviscamur eius quod prius ex *Demosthene* adfert, δυσχείρωτα inquam, exstare illud moneo, quamvis in oratione quae ipsi an vere tribuatur et noster infra dubitat, in Ἐρωτικῷ inquam, ubi ista: ὅτι διὰ μὲν ἀργίας ἢ ῥαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι. Iung.

ἐγχειρίτης] Post ἐγχειρίτης C. A. et V. iterum, ἐγχείρησις. Kuehn.

ἐγχειρίτης] MS. auctius, ἐνχειρίτης, καὶ ἐγχείρησις, Ἀριστοφάνης. Sic diserte MS. video tamen *H. Steph.* in Thesauro ἐγχειρητὴς velle scribi hoc verbi. Iung.

ἐπιχειρητὰ] C. A. ἐγχειρίται. C. V. ἐγχειρηταὶ, quod melius. Kuehn.

ἐπιχειρητὰ] Pro vulgato ἐπιχειρητὰ, *H. Steph.* hic emendat ἐπιχειρηταί. Locum ex lib. VIII. *Thucydid.* adfert in Thesauro. MS. noster habet hoc loco ἐνχειριταί. Iung.

ἐγχειρητικωτέρους ἀρ. Ξενοφ.] Verum idem in IV. Ἑλλην. fol. 539. sic usus est hoc verbo de Diphrida Lacedaemonio: ἦν δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ εὔχαρίς τε οὐχ ἧττον τοῦ Θίμβρωνος, μᾶλλον δὲ συντεταγμένος, καὶ ἐγχειρητικώτερος στρατηγός. Camer.

καὶ ἐγχειρήματα] Haec et duo vocabula quae sequuntur non agnoscit C. A. deinde ἐγχειρίδιον τὸ ξίφος. λέγοιτο δ' ἂν χεὶρ ἀκρατὴς ἢ ἐγκρατὴς καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ἀπὸ χειρῶν, ἅψασθαι καὶ ἀφή, καὶ ὡς Πλάτων ἄψις καὶ ἁπτὸν καὶ ἀναφὲς καὶ τὰ ὅμοια. ἀπὸ δὲ ἀγκώνων γαλιαγκῶν καὶ ἀπὸ πηχέων (C. V. πήχεων) ῥοδόπηχυς (C. V. qui et lectionem et eius ordinem habet, subdit, καὶ τὰ ὅμοια) hic desinit margo C. A. qui inceperat a λέγοιτο δ' ἂν, et sequitur deinde in utroque Codice ἀπὸ δὲ δακτύλων. Kuehn.

καὶ ἐγχειρήματα] Desunt: καὶ ἐγχ. Δ. καὶ ἐπιχ. in MS. dein sequitur hoc ordine: καὶ τὸ ξίφος ἐγχειρίδιον (scilicet *Xenophon* dixit; interiecta enim *Demosthenis* dixi deesse) λέγοιτο etc. *Xenophontis* locum ex Ἑλλην. β'. adducit avus

Comm. cap. 574. Idem *Xenophon* et lib. IV. *Ἀναβ. ἐκδύντες δὲ ἔφασαν ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνὰ ὡς νευσούμενοι διαβαίνειν*, de tranantibus flumen. et initio lib. II. *Ἑλληνικ. ἀναλαβὼν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἄνδρας πεντεκαίδεκα, ἐγχειρίδια ἔχοντας.* et ibid. inferius. Placet quae sequuntur, ut se habent in MS. describere omnia: sunt enim saepius alio posita ordine: *λέγοιτο δ' ἂν καὶ χεὶρ ἐγκρατὴς ἢ ἀκρατὴς, καὶ τὰ ὅμοια· ἔστι δὲ ἀπὸ χειρῶν ἅψασθαι, καὶ ἁφὴ, καὶ ἅψις ὡς Πλάτων, καὶ ἁπτὸν, καὶ ἀναφὲς καὶ τὰ ὅμοια· ἀπὸ δὲ ἀγκώνων, γυλιαγκὼν, καὶ ἀπὸ πήχεων ῥοδόπηχυς, καὶ τὰ ὅμοια· ἀπὸ δὲ δακτύλων, ῥοδοδάκτυλος, καὶ δακτυλίδια τὰ γυναικεῖα· καὶ δακτυλιογλύφος καὶ δακτυλογλυφία παρὰ Πλάτωνι. καὶ ἐπὶ δακτύλων θεῖναι, τὸ λογίσασθαι· καὶ δακτυλίθρας. καὶ δάκτυλος ὁ ῥυθμός· καὶ δακτύλους φασὶ τοὺς Ἰδαίους· οἱ μὲν ὅτι κἀκεῖνοι πέντε ἦσαν· οἱ δὲ ὅτι πάντα τῇ Ῥέᾳ ὑπηρέτουν· καὶ δακτυλοδόχμη δὲ συγκλεισθέντες οἱ τέτταρες δάκτυλοι· τὸ δὲ α. ἅψις*, ut saepius in *Parmenide Platonis: ἁπτὸν*, ut in *Timaeo: σωματοειδὲς δὴ καὶ ὁρατὸν ἁπτόν τε διὰ τὸ γενόμενον εἶναι.* et mox *οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἁπτόν.* et saepe. Iung.

Ξενοφῶν] *Falckenburgius* noster iterum plenius hoc modo: *Ξενοφ. αἰσχρὸν δὲ καὶ τὰς ἱκετηρίας.*

155.

ἀφᾶσθαι] *Iliad. ζ*, 322.

— *καμπύλα τόξ' ἀφόωντα.*

Schol. ψηλαφῶντα ἢ λαμπρύνοντα. Seb.

ῥοδοδάκτυλος] *Falckenburgius* addit *δακτύλιος* post *ῥοδοδάκτυλος.*

δακτυλιογλυφία] P. V. *δακτυλιογραφία Πλάτων.* Seb.

δακτυλιογλυφία] *δακτυλιογλυφία*, ut recte habere puto vulgata, locus *Platonis* est *Alcibiade ά*, ut indicant Comm. avi cap. 603. Locum adscribo: *καὶ γυμναστικῇ μὲν χειρῶν· δακτυλιογλυφίᾳ δὲ χειρὸς* etc. *ἐπιμελούμεθα. δακτυλιογλύφου* meminit et infra VII, 108. et 179. Iung.

Πλάτωνι.] In C. A. mox *ἐπὶ δακτύλων θεῖναι, τὸ ἀριθμῆσαι. καὶ δάκτυλος ὁ ῥυθμός.* Kuehn.

δακτυλοδεῖκται] *H. Steph. δακτυλοδείκτης*, qui digito monstrat. *Poll.* Sed *Camerar.* legit *δακτυλοδεικτεῖται. Demosth.* contra *Aristog.* fol. 499. *ἀλλ' ὅτι δακτυλοδεικτεῖτε, ἐπὶ τὸ πονηρότατον τῶν ὄντων ἁπάντων δεικνύναι; an quod digitis eum monstratis, cum monstrare vultis omnium mortalium improbissimum? Xiphil.* in *Nerone* fol. 275. *ἐδακτυλοδείκτουν αὐτοὺς ἀλλήλοις.* Legitur etiam alibi, ut monet *Casaub.* ad illud *Persii*, Sat. I, 28.

at pulcrum est digito monstrari et dicier hic est. Alias *medii* potissimum *digiti* porrectione res probrosae indicantur, ut docet rursum *Casaub.* ibid. *infami digito* etc. Sat. II, 53. adducto e *Dione Chrysost.* εἴ τις αὐτῶν παραγένοιτο εἰς πόλιν, ἐν ᾗ πάντες, ὅ τι ἂν δεικνύωσι, τῷ μέσῳ δακτύλῳ δεικνύουσι. Orat. 33. fol. 405. vid. prov. *medium ostendere digitum.* SEB.

δακτυλοδεῖκται] Est quidem hoc nusquam in C. V. legendum nihilominus ex ipso *Demosth.* δακτυλοδεικτεῖτε a δακτυλοδεικτέω. KUEHN.

δακτυλοδεῖκται] Pro δακτυλοδεῖκται legendum erit δακτυλοδεικτεῖτε, si ille est locus *Demosthenis* contra *Aristogit.* quem avus adfert Comm. c. 603. ἀλλ' ὅτι πέντε ταλάντων προσετιμήσατε, ἀλλ' ὅτι δακτυλοδεικτεῖτε, ἐπὶ τῷ πονηρότατον τῶν ὄντων ἁπάντων δεικνύναι. IUNG.

δακτυλοδεῖκται] *Falckenburgius* noster ex MS. legit δακτυλοδεικτῆται.

156.

δακτυλήθρα] C. V. habet δακτυλίθρας. KUEHN.

δακτυλήθρα] De δακτυλήθρᾳ locus *Xenoph.* est VIII. Παιδ. quem apud avum Comm. c. 601. videas licet. Non tamen inepte rescribamus δακτυλήθρας hic in *Polluce*, ipso nimirum casu, quo *Xenophon* usus, quum sic et MS. iubet. IUNGERM.

ἀριθμός.] C. V. ῥυθμὸς etiam in C. A. incipit margin. ab καὶ δάκτυλος ὁ ῥυθμὸς καὶ δακτύλους φασὶ τοὺς Ἰδαίους, οἱ μὲν ὅτι κἀκεῖνοι πέντε ἦσαν, οἱ δὲ ὅτι πάντα τῇ Ῥέᾳ ὑπηρέτουν. C. V. ὅτι πάντα τῇ ἱρέᾳ ὑπ. male. Caetera absunt a C. A. KUEHN.

Ἰδαίους, δακτύλους] Tolle comma; qua quidem admonitione passim alibi etiam opus. SEB.

Ἰδαίους, δακτύλους] De Idaeis dactylis eruditorum princeps *Casaub.* I. *Athen.* V. IUNG.

Ἰδαίους, δακτύλους] Addi poterit *Rhodig.* Antiq. IV, 3. et XVII, 13.

τεχνῖταί τε etc.] Haec τεχνῖταί τε etc. illustrat *Rigaltius* Not. ad *Artemidor.* lib. I. c. 44. IUNG.

γαλιάγκων] Auget *Pollucem* iterum noster *Falckenburgius*, qui habet: γαλιάγκων κατὰ Ἀριστοτέλην.

157.

περὶ τῶν etc.] Hic procul dubio genuinus locus tituli qui in prioribus edit. est demum post vocem ὀρθόδ. eodem hoc segm. SEB.

περὶ τῶν etc.] Titulus ille non comparet in C. A. Kuehn.

περὶ τῶν] Titulum in MS. deesse (qui et in ante vulgatis demum incipit infra paulo ante ista: *Εἰ δὲ τους*) ex iis quae antea descripsi, patet. habet itaque hic ita MS. (ut etiam partim indicavi) *καὶ δακτυλοδόχμη δὲ οἱ τέτταρες δάκτυλοι· τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ π.* Iung.

δόχμη δὲ] Abest et hoc a C. A. deinde *συγκλεισθέντες δὲ οἱ τ. δ. καὶ δακτυλιοδόχμη.* Kuehn.

δόχμη δὲ] *περὶ δόχμης* et *δακτυλοδόχμης* vide *Matth. Hostum* lib. III. de mens. interval. cap. 4. in *δόχμη*, ubi numero 2. et 3. *Pollucem* hinc advocat. ut et eruditiss. *Iac. Capellum* lib. I. de mensuris, definitione 4. Iung.

παλαιστὶς θηλυκῶς καὶ παλαιστὴς ἀρσενικῶς] *Henr. Stephan.* suspicatur *Poll.* reliquisse scriptum *καὶ παλαιστὴ ἢ παλαιστὶς θηλυκῶς* etc. cum *Eustathius: τρίτον σπιθαμῆς* (tertia spithamae pars) *τὸ δῶρον. ὃ λέγεται καὶ παλαιστὴ θηλυκῶς, καὶ ὁ παλαιστὴς ἀρσενικῶς. Iliad.* fol. 343. Apud *Philonem* quoque illa forma pag. 340. *παλαιστὴ γὰρ παλαιστῇ, καὶ πῆχυς πήχει ἴσα μεγέθει.* Sed ibi M. S. *παλαιστής.* neque aliter LXX. *Exod.* xxv. 3 *Reg.* vii. 2 *Paral.* iv. quod observ. D. H. ad *Phrynichum* dicentem: *παλαστὴ τὸ μέτρον καὶ θηλυκῶς λέγεται καὶ ἄνευ τοῦ ι. ἀμαθεῖς δ᾽ οἱ λέγοντες σὺν τῷ ι καὶ σὺν τῷ σ παλαιστὴς ὁμωνύμως τῷ ἀθλητῇ.* pag. 52. Seb.

παλαιστὶς θηλυκῶς καὶ παλαιστὴς ἀρσενικῶς] Superscriptum in C. A. et V. *τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ παλαιστὴ θηλυκῶς καὶ παλαιστὴς ἀῤῥενικῶς.* Kuehn.

παλαιστὶς θηλυκῶς καὶ παλαιστὴς ἀρσενικῶς] De his vide etiam *Hostum* loco dicto n. 8. Ceterum non iniuria in vulgatis haerent viri docti, quum corrupta sint. *Iunius* enim nomencl. in *Palmus*, ait: *παλαιστὴ, δῶρον, παλαιστὴς Polluci, nisi sit erratum.* Et *Nunnesius* ad *Phrynichum* in *παλαστή. παλαιστὶς muliebri genere, et παλαιστὴς virili pro palmo dicitur Polluci: quamvis Henr. Steph. locum Pollucis libere immutat. Eustath. παλαιστὴ* et *παλαιστὴς utroque genere dici tradit,* etc. Sic vero *Henr. Steph.* in Thesauro scripsisse *Pollucem* suspicatur: *καὶ παλαιστὴ ἢ παλαιστὶς θηλυκῶς.* vides viros doctos dissentire inter se. Quid igitur sequamur? si meum consilium vis, dum cogitas *πολλάκι καὶ κηπωρὸν καίρια εἰπεῖν*, suadebo retineamus MS. lectionem, quae est ista: *καὶ παλαιστὴ θηλυκῶς, καὶ παλαιστὴς ἀῤῥενικῶς.* Sic itaque amandabimus illud *παλαιστὶς*, quod alias nullum auctorem habet. Ceterum *παλαιστὴ* et ex *Hesychio, Eustath. Suid. Etymologo* (qui co-

piose) notum est. *Xenoph. Cynegetico:* ξύλον etc. πάχος παλαιστῆς. etc. et alterum παλαιστὴς noster *Pollux* etiam infra firmat IV, 165. ubi ἐκτημόριον δὲ, οἱ παλαισταὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Si modo non aliud ibi intelligit. Sed adnotamus potius locum infra IV, 170. ubi in vulgatis illud, de quo controvertunt, παλαιστὴ, in MS. ad alterum παλαιστής. Iung.

ἀῤῥενικῶς] Post ἄρσεν. MSS. καὶ ἐκ τῆς δεξιᾶς, ἀμφιδέξιος, ὁ ταῖς etc. ut sequitur in fine segm. 159. illis εἰ δὲ τοὺς δακτ. quae sunt sub finem segm. 157. cum sequentibus novem versibus reiectis post ἀκρώρεια, quod demum occurrit infra segm. 161. et de intermediis non paucis prorsus omissis. Seb.

καὶ κέρα ἑκκαιδεκαίδωρα] C. A. et V. καὶ δῶρον καὶ ἑκκαιδεκάδωρα τὰ ἑκκαίδεκα πάλαιστα. Kuehn.

καὶ κέρα ἑκκαιδεκαίδωρα] Vide doctiss. *Capellum* lib. I. de mensuris, definitione 5. ubi *Homeri* verba a *Polluce*, ut ait, et *Hesychio* citata ex Ἰλ. δ. considerat. MS. lectio tamen mihi magis placeat, licet sine illo κέρα *Homerico* concepta, quae est haec: καὶ δῶρον, (pro vulgato κέρα) καὶ ἑκκαιδεκάδωρα, τὰ ἑκκαιδεκαπάλαιστα. τ. pro qua profecto vulgata sordet. Vidit et avus meus, qui Comm. cap. 590. ita habet: Ἰλ. *autem* δ. *cornua sunt* ἑκκαιδεκάδωρα, *id est, ut interpretantur*, ἑκκαιδεκαπάλαιστα. Iung.

καὶ κέρα ἑκκαιδεκαίδωρα] *Falckenburgius* noster pro κέρα, δῶρον habet.

ἕως ἄκρου] ἕως ἄκρων δακτύλων ἡ πλέα χεὶρ ὀρθόδωρον. Kuehn.

ἕως ἄκρου] De ὀρθοδώρῳ hinc et *Hostus* lib. III. de mens. interv. cap. 4. tmem. 5. in ὀρθόδωρον. et *Capellus* dicta definitione quinta. Verum et hic MS. noster melius haec ita habet: τὸ δ. α. κ. ε. ἄκρων δ. ἡ πλέα χ. ο. Iung.

σμικρότατον] MSS. μικρ. Seb.

σμικρότατον μ.] C. A. μικρότατον μετρεῖς. Kuehn.

σμικρότατον] MS. πρ. τὸ μικρότατον μετροῖς, σπ. de σπιθαμῇ vide *Host.* lib. III. de mens. interv. cap. 4. tmem. 3. et *Capell.* definitione 6. lib. I. de mens. Iung.

158.

ἀντιτείνας] ἀντιτεινείας *Vossii Codex.* ἀντιτείνειας legit G. A. ab *Aeolico* ἀντιτείνεια, pro communi ἀντιτείνας, *si pollicem erectum tendas adversum indicem.* ut mox ἐκτείνειας. Kuehn.

ἀντιτείνας] MS. ἀντιτείνειας. Iung.

λιχὰς] De hoc vide *Host.* dicto lib. III. cap. 4. tmem. 4. et *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in λιχανός. Iung.

ὠλεκράνου] C. V. ὀλεκράνου. exinde C. A. πρὸς τὸν μέσον δάκτυλον ἄκρον. KUEHN.

ὠλεκράνου] MS. iterum variat, et sic habet: ἀπὸ δὲ τοῦ ὀλεκράνου πρὸς τὸν μέσον δάκτυλον ἄκρον etc. IUNG.

πῆχυς] De hoc vide *Hostum* dicto loco tmem. 7. et *Capellum* definitione 7. ubi distinguit inter πυγμὴν, πυγῶνα et πῆχυν. de quibus omnibus, ut qui novissime et doctissime de his scripsit, apud eum videbis: et definitione 8. et 9. etiam. de πυγῶνι alias *Hostus* tm. 8. et de πυγμῇ tm. 9. IUNGERM.

συγκάμψειας] Ita P. R. et A. cum editi omnes συγκάψ. SEBERUS.

πυγμὴν] Melius C. V. πυγμή. C. A. omittit, εἰ δὲ συγκλείσειας πυγμήν. KUEHN.

πυγμὴν] MS. recte πυγμὴ, ut etiam video *Capellum* adgnoscere, quod reponatur itaque pro vulgato πυγμήν. mox MS. εἰ δὲ α. IUNG.

ὀργυιὰ] C. A. ὀργυῖα τὸ μέτρον καλεῖται. KUEHN.

ὀργυιὰ] MS. ὀργυῖα καλεῖται τὸ μ. de qua *Host.* d. lib. III. cap. 4. tmem. 10. et *Capell.* definit. 13. IUNG.

δεξιὰ] C. A. ἡ δὲ ἀριστερὰ καὶ λαία καὶ εὐώνυμος, ἐξ οὗ δεξιὸς, ἐπιδεξίως, τὸ δὲ ἐπιδέξια δηλοῖ. παρὰ μὲν Πλάτωνι τὸ δεξιῶς ἀναβαλέσθαι. ita uterque Codex verbum exhibet; ipse *Platonis* locus non subiicitur, ut vulgata habet: est autem ex *Theaeteto*, ἀναβάλλεσθαι οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια ἐλευθέρως. notatur homo, qui nondum didicit mores urbanos adeo, ut nec vestem dextre possit componere, ut elegantiores solent. KUEHN.

159.

παρὰ μὲν Πλάτωνι, τὸ δεξιῶς ἀναβάλλεσθαί τι. οὐκ ἐπισταμένως ἐπ.] In *Theaeteto*, ubi *Plato* comparans inter se hominem liberaliter eductum, et eum, qui liberali cultu caruerit, notas, quibus dignosci queant, profert. Ait inter alia, bonum illum bonis prognatum, si ad servilia ministeria adhibeatur, ineptum et nihili futurum: alterius mores esse, τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς τε καὶ ὀξέως διακονεῖν· ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια ἐλευθέρως. *hominis qui talia quidem prompte et celeriter noverit obire ministeria: caeterum qui dextre, et ut liberum decet, vestem componere nesciat.* vid. *Casaub.* in *Athen.* I, 18. SEB.

παρὰ μὲν Πλάτωνι] Sequentia, κατὰ τ. θ. desunt in MS. pergit autem MS. hoc modo: ἡ δὲ ἀρ. καὶ λαια καὶ εὐων.

ἐξ οὗ δεξιὸς, καὶ ἐπιδ. καὶ ἐπιδεξίως, sine δεξιῶς. δηλοῖ δὲ τὸ ἐπιδέξια παρὰ μ. Πλ. τὸ δεξιῶς ἀναβαλέσθαι, dein τι deest et desunt οὐκ ἐ. ε. verum in loco *Platonis*, quem ex ipsius *Theaeteto* adfert avus, est ἀναβάλλεσθαι. Ego vero audeam inde haec *Pollucis* ita emendare, ut a *Polluce* scripta mihi persuadeo: Πλάτωνι τὸ δεξιῶς· ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια: ut ipsum locum *Platonis* attulerit, sicut mox *Lysiae* et *Eupolidis*. Certe τὶ MS. non adgnoscit. Locus Philosophi est fere circa medium dialogi: ubi tamen ἐπὶ δεξιὰ in quibusdam exemplis legitur. MS. hic absque accentu habet scriptum. Iung.

τὸ ἐκ δεξιᾶς] C. A. τὸ οἷον ἐκ δεξιᾶς χειρὸς ἑστᾶναι. παρὰ δὲ Εὐπόλιδι προπόσεως σχῆμά ἐστι· φησὶ γὰρ, ὅταν etc. ἐπιδεξιᾷ. C. V. προπόσεως· ἔστι σχῆμα, φησὶ γὰρ ὅτ' ἂν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδεξιᾶ. hic etiam desinit marginale C. A. quod inceperat supra segm. 157. *Plato* initio lib. IV. de *Republ.* ἐπὶ δεξιὰ πρὸς τὸ πῦρ διαπίνειν. Kuehn..

τὸ ἐκ δεξιᾶς] MS. τὸ οἷον ἐκ δ. χ. ἑστάναι. Sed verba *Lysiae* dein desunt. Iung.

προπόσεως σχῆμα] MS. προπ. ἐστι σχῆμα, ὅτ' ἂν δὲ πείνωσι, τὴν ἐπιδεξιᾶ. ἀμφ. vide de hac potatione avum Comm. cap. 592. Iung. Versus erit perfectus, si scripseris, ὅταν δὲ δὴ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια. Scil. πόσιν. Toup.

ἀμφιδέξιος] De ἀμφιδέξιος vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in ea voce, ubi ait, περιδέξιον *Homero* dici innuere (nostrum *Pollucem*) ἀμφιδέξιον, aut huic dictioni illam explicationem (περιδέξιος) adiungere. Iung.

ὁ ταῖς δ. χ.] Desunt, ὁ τ. δ. χ. ε. δ. in MS. Iung.

περιδέξιος] καὶ praemittit C. A. idem quod *amphidexter Gl. ambimanus*, alii *aequimanus*. Kuehn.

περιδέξιος] MS. καὶ περιδ. καὶ δεξ. desunt in MS. dein tres voces, Ξ. δ. εἴρηκε. Iung.

δεξιώσασθαι] MSS. δεξιώσασθαι τὸ διὰ τῆς δεξιᾶς λαβεῖν, καὶ δεξιὰν π. Seb.

δεξιώσασθαι] C. A. δεξιώσασθαι, δεξιὰν δοῦναι ἢ λαβεῖν. Kuehn.

160.

δεξιωσάμενος] Ut lib. VI. Παιδείας non longe a fine: καὶ ὁ Κῦρος ἀγασθεὶς αὐτὸν (*Abradatam*) καὶ δεξιωσάμενος, ἐπήρετο τοὺς etc. Utitur et alias isto verbo ea significatione. ut lib. III. Παιδ. et alibi saepe. Sic extremo lib. VIII. Παιδ. ubi *Cyrus* moritur, πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Iung.

δεξίωσις δὲ etc.] Desunt δεξίωσις δὲ το. et loco illorum MS. ita: καὶ δεξιὰν δοῦναι ἢ (absque τι et καὶ) λαβεῖν. et statim ita sequitur: ἢ ἐμβαλεῖν, καὶ δεξιὰν προτεῖναι. Iung.

δεξιὰν ἐμβαλεῖν] Inter *Pythagorae* symbola refertur: μὴ παντὶ (vel πολλοῖς) ἐμβάλλειν δεξιάν. *Plut.* Παιδ. fol. 6. et περὶ πολυφ. fol. 56. Seb.

δεξιὰν ἐμβαλεῖν] C. A. ἐμβαλεῖν καὶ δεξιὰν πέμποντι βασιλεῖ καὶ μανθάνει δεξιὰ οἷον τὰ σοφά; hoc superscriptum. in textu vero, καὶ μανθάνει δεξιᾷ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς; easdem lectiones affert et C. V. Kuehn.

καὶ δεξιὰν πέμπει] MS. δεξιὰν (sine καὶ praecedenti) πέμποντι βασιλεῖ, ὡς Ξεν. Locum *Xenophontis*, cui vacat, inquirat: si *Pollux* ipsa verba *Xenophontis* forte attulerit. Mihi tamen videtur hunc respexisse in lib. II. Ἀναβ. ἐν δὲ ταύταις ἀφικνοῦνται πρὸς Ἀριαῖον καὶ οἱ ἀδελφοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκαῖοι, καὶ πρὸς τοὺς σὺν ἐκείνῳ Περσῶν τινὲς παραθαῤῥύνοντες καὶ δεξιὰς ἔνιοι παρὰ βασιλέως φέροντες, μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας, μηδὲ ἄλλου μηδενὸς τῶν παροιχομένων. Locus est in *Agesilao Xenophontis*: Κότυς δὲ ὁ τῶν Παφλαγόνων ἄρχων βασιλεῖ μὲν οὐχ ὑπήκουσε δεξιὰν πέμποντι, φοβούμενος, μὴ ληφθεὶς ἢ χρήματα πολλὰ ἀποτίσειεν, ἢ καὶ ἀποθάνοι. Iung.

μανθάνει δεξιά] MS. μανθάνειν δεξ. οἷον τ. σ. Iung.

ὡς Ἀριστοφ.] Desunt ὡς Ἀριστοφ. in MS. Iung.

τὸ*, δ' ἀξίωμα ἐκ μ.] Leg. τὸ δεξίωμα ἐκ μόνων τῶν μέτρων, *Dexioma tantum poëticum est. Eurip.* ὦ χρυσὲ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς etc. *pecunia ingens humani generis bonum.* vid. *Leop.* Emend. lib. III. cap. 2. Seb.

τὸ *, δ' ἀξίωμα ἐκ μ.] C. V. καὶ δεξίαμα ἐκ. Vocabulum autem δεξίαμα venit ex metris poëtarum, qui cum δεξίωμα non quadraret, δεξίαμα usurparunt, si modo careat mendo. Kuehn.

τὸ *, δ' ἀξίωμα ἐκ μ.] Pro ἀξίωμα, ubi asteriscus positus, avus Comm. c. 594. emendat δεξίωμα, aitque totum locum mendosum esse. Sic pariter legit et *Leopardus* III. Emend. 2. de ceteris nihil addens. *Henr. Stephanus* hic crucem in ora signavit. Noster MS. ita habet, si viri docti exsculpant inde quid ulterius: καὶ (pro τὸ δ') δεξίαμα ἐκ μόνων μέτρων. Iung.

τὸ δ' ἀξίωμα] *Falckenburgius* noster, τὸ γὰρ δεξίωμα.

ἐκ τῆς ἀριστερᾶς] Sequitur in C. A. ἐπαρίστερος καὶ Ἀττικῶς ἀμφαρίστερος, σκαιῶς ἀριστέρως λαβεῖν. deinde super-

scriptum ὁ ἀριστεροστάτης ἐν χορῷ (ὁ ἐν) ἀριστερῷ καὶ ὁ δεξιοστάτης ὁ ἐν τῇ δεξιᾷ ἀλλὰ καὶ εἰς δεξιᾶ εἰσπλέοντι καὶ εἰς ἀριστερᾶ. C. V. εἰς δεξιὰ, εἰς ἀριστερά. *Thucyd.* lib. I. p. 17. Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλέοντι etc. KUEHN.

ἐκ τῆς ἀριστερᾶς] Desunt in MS. ἐκ τῆς ἀ. σ. IUNG.

καὶ σκαιῶς ἐπίῤῥημα] Deest in MS. καὶ et ἐπίῤῥημα, habetque MS. ita: σκαιῶς, ἀριστερῶς· τὸ δὲ ἐπ. IUNG.

ἐπαρίστερος] Ita MSS. cum pr. ed. ἐπ. ἀριστ. ἰδιωτικόν. inde *Phryn.* ἐπαρίστερον οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ σκαιόν. ad quem vid. notat. *D. Hoesch.* SEB.

ἰδιωτικὸν] σημαντέον ait *H. Steph.* ἰδιωτικόν. vide et *Nunnes.* ad *Phrynich.* in ἐπαρίστερον. IUNG.

τόγε μὴν ἀμφαρ.] Pro his τόγε μ. α. α. ita MS. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἀμφαρίστερος. quod vero hic adfirmat *Pollux*, de eo dubitari posse ostendit *H. Steph.* adpend. de dial. Att. c. 16. tm. 4. IUNG.

161.

τάχα δὲ] In MS. desunt τάχα δέ. non male forte. Certe *H. Steph.* hic ita adscripserat: *Cur dicit* τάχα, *quum videatur certum.* IUNG.

χορῷ, προσήκοι] χορῷ πρ. sine commate, quod commode absit. IUNG.

ἐν δεξιᾷ εἰσπ.] MS. εἰς δεξιὰ εἰσπλέοντι, καὶ εἰς ἀριστερά. IUNGERM.

ἄκρων] Deest ἄκρων in MS. IUNG.

ἀκρονύχια] *Suid.* ἀκρόνυξ, τὸ ἄκρον τῆς νυκτὸς, καὶ ἀκρονυχία ὁμοίως διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἀκρώνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος, καὶ τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ ω μεγάλου. SEB.

ἀκρονύχια] C. A. ἀκρονυχία τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν· ἐρεῖς δὲ καὶ τὰ ἀκρώρεια καὶ ἀκροθίνια, ἀκροθινιαζόμην, ἀκροφύσιον, καὶ ἀκροτελεύτιον καὶ τὰ ὅμοια. Pleraque nomina *Interpres* male accepit, meliora dabunt *Hesych.* et *Glossae Veterum.* per ἀκρονυχία per o legerem ἀκρωνυχία pro ω, ex duplici o. KUEHN.

ἀκρονύχια] In MS. est ἀκρωνύχια, ut et supra monui. *H. Steph.* hic ita adnotavit: ἀκρωνυχία *per* ω *ait Suidas in hac significatione* (ubi τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος denotat) scribi; at ἀκρόνυξ et ἀκρονύχια *in altera* (ubi nimirum τὸ ἄκρον τῆς νυκτός.) vide *Suid.* in ἀκρόνυξ, et ἀκρώνυξ. avus quoque Comm. cap. 724. hanc differentiam exponit. IUNG.

χειρῶν, καὶ τῶν ποδ.] MS. non habet χειρῶν, καὶ τῶν, sed tantum τῶν ποδῶν. IUNG.

προσήκοι] *προσήκοι* etc. *ἀκροκωλία*. Haec cum mediis in MS. desunt. Iung.

ἀκροκωλία] Pro *ἀκροκωλία* videtur scribendum *ἀκροκώλια*, ut et avus habet Comm. cap. 75. et 724. et MS. supra II, 137. Iung.

ἀκρώρεια] MS. ita: *ἐρεῖς δὲ καὶ ἀκρώρεια, καὶ ἀκροθήνια· καὶ παρά*. et postea mendosissime: *Εὐριππίδῃ ἡ ἀκροθηνιαζόμην, ἀκροφύσ*. Iung.

καὶ ἀκροτελεύτιον] MS. *καὶ ἀκροτελ. καὶ τὰ ὅμοια*. sicque hanc sectionem finit. *Thucydidis* locum ex lib. II. *Ξυγγρ.* adfert avus Comment. cap. 724. Iung.

162.

περὶ θώρ. etc.] Huius *τμήματος* titulus in MS. ita habet: *Περὶ θώρακος, στέρνου, μαστῶν καὶ πλευρῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτά*. Iung.

στέρνου] *στέρνων* C. A. libenter enim ita utuntur vocabulo isto, etiam cum de uno pectore sermo est. *Herodian.* de *Severo Imperatore*: *πολὺ ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον*. Kuehn.

ὅλμος] C. A. *ὁλμὸς· ὅλμος* in *Gl. Pila*, *mortarium*. Kuehn.

τὰ ἐντὸς] C. A. et V. *τούτου ἐντός*. Kuehn.

ἐντοστηθίδια] C. A. et V. *ἐντοσθίδια*, *Gl. ἐντόσθια intestina*. Kuehn.

ἐντοστηθίδια] MS. *ἐντοσθίδια*. avus Comm. c. 730. habet, *ἐντοστήθια*. MS. nostro suffragatur et *Hesychius*, *ἐντοσθίδια, τὰ σπλάγχνα*. Iung.

προστηθίδια] C. A. *τὸ δὲ ὑ. στέρνον ὅθεν εὐρύστερνος* C. V. ita: *προστηθίδια. τὸ δὲ ἀπὸ θυμοῦ καταβαῖνον στέρνον καὶ εὐρυστ.* Kuehn.

ὅπλα· τὸ δ.] Desunt *ὅπλα· τὸ δὲ ὑ. στ. Πλ. δὲ* in MS. Iungerm.

ὅθεν] Pro *ὅθεν* MS. *καί*. Iung.

εὐρύστερνος] C. A. *προστερνίσασθαι π. καὶ στερνόμαντιν Σ. τὸν καλούμενον ἐγγαστρίμυθον*. Kuehn.

ὁ εὔστερνος] Desunt *ὁ εὔστ.* in MS. dein est *καὶ προστ. καὶ προστ.* Iung.

στερνόμαντιν] Vid. *Brod.* miscell. VIII, 10. T. 4. Crit. pag. 72. Seb.

τὸν ἐγγαστίμυθον καλ.] MS. *τὸν καλούμενον ἐνγαστρίμυθον*. De engastrimythis vide *Brod.* IX. misc. 19. ubi et hunc *Pollucis* locum adducit. Iung.

τὴν ἐγγαστρ.] Prolixus in explicatione vocis ἐγγαστριμύθου est *Rhodig.* VIII. ant. 10. quem vide.

στηθήνιον] A. et P. V. στηθύννιον. *Casaub.* in *Athen.* libro secundo, cap. 14. στηθήνιον apud *Pollucem* per η in secunda syllaba, medium est pectoris. στηθίνιον in *Etymologico*, perperam. at στηθύνια hic (in versu quodam *Aristoph.*) recte, pectuscula agnina. Frequens dictio apud Septuaginta, ut *Levit.* c. VII. et VIII. ac X. Seb.

στηθήνιον] C. V. στηθύνιον *Hesych.* Στηθήνιον in στῆθος. Kuehn.

στηθήνιον] MS. στηθύνιον. recte. Sic et *Casaub.* II. *Athen.* XIV. hic scribendum indicavit: ut et apud *Etymologum.* στηθύνιον etiam *Phrynichus* habet, et *Nunnes.* in suis Notis sic apud *Etymologum* et *Pollucem* etiam, adgnovisse videtur. *H. Steph.* hic in margine ex *Aristotele* etiam adnotavit ἀκροστήθιον, credo quod id omissum vidit a *Polluce.* adnotavit id et avus Comm. cap. 730. Iung.

τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς] MS. ἐπὶ δὲ (sine τὰ et τοῖς) στέρνοις, μαστοὶ κέκληνται. ἀφ'. Iung.

ἀφ' ὧν] C. A. ἀφ' οὗ καὶ τὰ τῆς γῆς ὑπερέχοντα μαστοί. Kuehn.

κέκληνται] Deest in MS. vide alias de his μαστοῖς τῆς γῆς *Casaub.* III. *Athen.* 22. Iung.

163.

καὶ τιτθοὶ κ.] C. A. καὶ τιτθία μάλιστα ἐπὶ γυναικῶν. τὸ δὲ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς προκάρδιον. ἀπὸ δὲ τιτθῶν τίτθαι αἱ θ. θηλάζειν γὰρ κ. τ. μ. ε. θηλάζεσθαι δὲ τὸ ἕλκειν ἐξ αὐτῶν γάλα. hic desinit marginale *Cod. Antw.* quod inceperat ab ἀπὸ δὲ τούτων. Kuehn.

δὲ ἐπὶ] δὲ deest in MS. ut et sequentia etiam ἀπὸ τούτων etc. καλεῖται τὸ, cum mediis omnibus, ubi ea sic in MS. sequuntur: τὸ δὲ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς, προκάρδιον. ἀπὸ δὲ τιτθῶν τιτθαὶ αἱ θηλάζουσαι· θηλάζειν γὰρ καλεῖται τὸ μαστὸν ἐπισχεῖν. θηλάζεσθαι δὲ τὸ ἕλκειν ἐξ αὐτῶν τὸ γάλα. τούτων δὲ τὸ ἄκρον, θηλή. ἀφ' οὗ τὸ θηλάξ· καὶ etc. Iung.

τίτθαι] Eodem accentu infra III, 41. et 50. sed hic etiam τιτθὴν, quomodo et apud *Hesych.* At *Suid.* ut prius τίτθαι. Seb.

γάλα] Sequitur in C. A. τὸ δὲ ἄκρον τ. μ. Kuehn.

τὸ ἄκρων τῶν μαστ.] P. V. τὸ τῶν μαστῶν ἄκρον. Seb.

περὶ θήλην] C. A. περὶ τὴν θήλην. Kuehn.

ὑπ' αὐτὸ] A. et P. V. ὑπ' αὐτῷ. Seb.

ὑπ' αὐτὸ] In textu C. A. ἐπ' αὐτῷ, sed ex correct. ὑπ' αὐτῷ. Kuehn.

ὑπ' αὐτὸ] MS. ὑπ' αὐτῷ. Iung.

164.

κόλπος] *Iun.* nomencl. in *Sinus mammarum.* Iung.

μόνα δὲ] Haec non habet C. A. usque ad ἔχειν. Kuehn.

μόνα δὲ] μόνα δὲ etc. μαστοὺς ἔχειν. cum mediis non sunt in MS. qui dein iterum προκ. etc. Iung.

ὁ Σολεὺς] *Clearchus Solensis Aristotelis discipulus,* qui scripsit librum περὶ σκελετῶν. Kuehn.

ὁ Σολεὺς] Quis ὁ Σολεὺς, an *Clearchus*, ex quo et supra legimus II, 146. et infra II, 185. quem Anatomica scripsisse constat? Avus *Chrysippum* interpretatur Comm. cap. 734. Iungerm.

ὁ δὲ Σταγειρίτης] *Aristoteles* ista habet, quae laudantur, lib. II. H. A. cap. 1. Kuehn.

ὁ δὲ Σταγειρίτης] Locus *Aristotelis* adfertur ex περὶ μορίων lib. IV. ab avo Comm. cap. 739. Iung.

προκάρδιον] Vid. *Phavor.* in ὀστοῦν. Kuehn.

κοιλίας] Post κοιλίας in C. A. textu est. τὸ δὲ λοῖγον εἰς αὐτὸ τοῦ στήθους ἄκρον ὀστοῦν ξιφοειδὲς καλεῖται. In margine vero extant, quae hic in textu. Kuehn.

καὶ λῆγον etc.] Desunt καὶ λ. ε. α. τ. τ. στ. α. in MS. Iungerm.

ἄκρον ὃ καὶ ξιφ.] MSS. ἄκρον ὀστοῦν, ξιφ. καλ. μετὰ τὰ (P. V. γὰρ) στέρνα αἱ πλευραὶ ὀκτὼ περιαγ. P. R. tamen περιηγμέναι segm. seq. Seb.

165.

τὸ δὲ ὑπὸ στέρνον] Ante haec verba in C. A. μετὰ δὲ στέρνα αἱ πλευραί. Marginale autem, quod hic in textu usque ad πρόσκεινται. Kuehn.

καλοῦσι] MS. καλεῖται. Iung.

σφαγὴν, καὶ ἀντικ. etc.] MS. σφαγὴ, καὶ ἀντιλέγεται· καὶ δὴ τὸ μὲν ὑπὸ προκαρδίῳ. quae videntur rectiora. Sic et mox MS. τὸ δὲ ὑπὸ χόνδρῳ. (quamvis iunctim, ut solet, sit exaratum ὑποχόνδρῳ.) alias vide et *Foes.* Oecon. *Hipp.* in ὑποχόνδριον. Iung.

τῷ μὲν ὑποκαρδίῳ, χόνδρος, τῷ δὲ χόνδρῳ ὑπ.] Margo C. A. τὸ μὲν ὑπὸ προκαρδίῳ χόνδρος· τὸ δὲ ὑπὸ χόνδρῳ. υ. Kuehn.

δὲ, πλευραὶ] C. A. δὲ αἱ πλευραί. Kuehn.

δὲ, πλευραὶ] MS. δὲ αἱ πλ. Iung.

νόθοι δὲ] C. A. *νόθαι* et ita *Pausan.* in *Atticis* pag. 66. KUEHN.

νόθοι δὲ] MS. *νόθαι.* ut certe et noster infra II, 181, 182, et 208. et Comm. avi cap. 740. habent, ubi vide de numero costarum. IUNG.

166.

ὀστέον, χήτη, κ. κ. καὶ ζ.] MSS. *τ. δ. υ. τ. π. τῶν ὀστῶν λῆγον, ζώνη καλεῖται.* SEB.

ὀστέον, χήτη, κ. κ. καὶ ζ.] C. A. et V. *τῶν ὀστῶν λῆγον ζώνη καλεῖται.* KUEHN.

ὀστέον, χήτη, κ. κ. καὶ ζ.] MS. tantum: *τῶν ὀστῶν λῆγον ζώνη κ.* absque illis *ὀστ. χ. κ. κ.* vide et *Foes.* in *ζώνη.* IUNG.

τὸ ζώννυσθαι] C. A. *καὶ ζώνη τὸ ὅπλον, ζωστῆρτε καὶ περιζώστρα, ἣν Ῥωμαῖοι φ. κ.* in *Gloss. ζῶμα, balteus. διάζωμα, praecinctura, praecinctio. ζώννυμι, praecingo. ζῶμα Hesych.* reddit *περίζωμα.* KUEHN.

τὸ ζώννυσθαι] Desunt sequentia *ζῶμα, δ. δ.* et *ὁμων.* in MS. IUNG.

τῷ μέρει] Desunt *τῷ μέρει* in MS. Ibid. MS. habet *περιζώστρα.* desunt deinde *Ἀναξ. εἰ.* cum testimonio et eius explicatione, usque ad *ἣν,* omnia. IUNG.

ὡς δὲ παχεῖαν] *ὡς δὴ π.* nisi malis. *ὡς δὲ τραχεῖαν.* TOUP.

νεφρῖτις] *Glossae, renium valetudo.* KUEHN.

167.

ὑπὸ μασχάλην] P. V. *ὑπὸ τὴν μ.* SEB.

μεσόπλευρα] Pergit C. A. *καὶ παραπλευρίδια* etc. KUEHN.

μεσόπλευρα] Desunt in MS. sequentia *καὶ μεσοπλεύρια,* cum sequentibus omnibus usque ad illa: *καὶ παρ.* a quibus MS. pergit. IUNG.

ἑπτάπλευροι δὲ Λίγυες] *Gualth. Septilateri striduli.* melius: *Ligures septem costis praediti aut sunt aut dicuntur.* Legerat noster in *Aristot.* lib. I. H. A. cap. 15. *περὶ Αἰγυύων* (leg. *Λιγύων*) *τῶν καλουμένων ἑπταπλεύρων οὐδενός που ἀξιοπίστου ἠκηκόαμεν. Gaza. de hominibus gentis Turdulorum, quos septenis costis ferunt creari, nullius idonei Auctoris testimonio constat.* Etiam *Eustath.* in *Dionys. Περιηγ.* legit in *Aristotele Λιγύων,* nam pag. 17. edit. Graecae et pag. 48. edit. Latinae *Bertrandi, Aristoteles,* inquit, *Ligures a nonnullis ἑπταπλεύρους vocari ait, quibus tamen ipse fidem non habet, eo quod homines plerumque octo utrinque habeant costas.* Cur *Gaza Turdulos* ex Hispania huc accersierit non excogito. Putarim Ligures dictos *ἑπταπλεύρους* proverbialiter

ob duritiem et patientiam gentis in laboribus sufferendis tam indefessam, tam singularem, ut mirum non fuerit, si dicantur septem genuinis constare costis, cum reliqui homines sex tantum habeant. De Gentis illa duritie videatur *Cicero* in *Rulliana. Schottus* N. C. lib. III. cap. 18. KUEHN.

ἐπιτάπλευροι δὲ Λίγυες] De Liguribus ἐπταπλεύροις aliquid Comm. avi cap. 740, 742. IUNG.

παραπλευρίδια] De his hinc *Brisson.* lib. III. de regn. Pers. IUNG.

σπονδύλους] C. V. σφονδύλους, ut iam supra aliquoties notatum. KUEHN.

σπονδύλους] MS. σφονδύλους. IUNG.

ἐμπέπηγε] MS. ἐκπέπηγεν. IUNG.

ὧν τινες τῷ στέρνῳ] ὧν τινες μὲν τῷ στέρνῳ. C. A. deinde αἱ περὶ τὸν θώρακα παύονται αὐταὶ ἑαυτὰς φέρουσαι. in C. V. etiam ἐφ' abest. KUEHN.

ὧν τινες τῷ στέρνῳ] MS. ὥτινες μὲν τῷ στ. IUNG.

τὴν θώρακα] Emenda τὸν θώρακα. IUNG.

αὐταὶ ἐφ' ἑαυτὰς] MSS. αὐταὶ ἑαυτὰς φέρ. SEB.

αὐταὶ ἐφ' ἑαυτὰς] Particula ἐφ' deest, in MS. IUNG.

168.

περὶ κοιλ. etc.] τμήματος huius titulus MS. Περὶ κοιλίας, ὀμφαλοῦ, κενεώνων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. IUNG.

ὀμφαλοῦ καὶ τῶν σ. α.] C. A. ὀμφαλῶν κενεώνων καὶ τ. σ. αὐτοῖς. KUEHN.

γαστήρ.] P. V. ἡ γαστήρ. SEB.

προγάστωρ] C. A. καὶ γαστρὶς suprascriptum habet, et post προγάστωρ γαστρίμαργος, γαστροφόρος καὶ γαστρίδιον K. KUEHN.

γαστρὶς] Ita etiam MS. verum γάστρις habent *Hesych. Suid. Etymol.* quod et Comm. avi c. 749. ubi haec exponunt. IUNGERM.

καὶ γαστριμαργία] Desunt in MS. καὶ γαστριμαργία καὶ. et καὶ γαστρισμὸς, καὶ γαστρίσαι. IUNG.

κωμικοί.] C. A. ὑπεγαστρίζετο in textu, sed ex correctione ὑπεγάστριζε καὶ ἐχόρταζεν ἡ Κωμῳδία. καὶ ἐγγαστρίμαντις καὶ ἐγγαστρίμυθος. postea in margine ἐν γαστρὶ ἔχειν. C. V. etiam legit ὑπεγάστριζεν καὶ ἐχόρταζεν. KUEHN.

'Ομήρῳ] *Homeri* locus 'Οδυσσ. θ. adnotatur Comm. cap. 751. deinde MS. ita tantum: καὶ ὑπεγάστριζεν καὶ ἐχόρταζεν ἡ κωμ. καὶ ἐγγαστρίμαντις, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχει· τὸ δὲ etc. IUNGERM.

ὑπεγαστρίζετο] Vid. infra II, 175. MSS. *ὑπεγάστριζε, τὸ ἐχόρταζεν.* Seb.

ἐγγαστρίμυθος] De *ἐγγαστρίμυθος*, quod MS. omisit, vide *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in *ἐγγαστρίμυθος.* Iung.

169.

τὸ δὲ κατὰ etc.] Exponit haec et *Rhodig.* IV, ant. 5. et XV. ant. 21. Iung.

μεσομφάλιον] P. R. *μεσόμφαλος*, cuius vocis alia significatio. *Ion μεσομφάλους* dixit *umbilicata in medio pocula.* sc. *φιάλας.* teste *Athen.* lib. XI. fol. 501. *Euripid. μεσομφάλους μυχοὺς γᾶς*, Delphos intelligens, *Or.* 331. ubi vid. *Schol.* Seb.

καὶ ὁ περὶ α. τ.] In C. A. omisso *καὶ* incipit margo. *ὁ δὲ περὶ αὐτὰ τόπος γάγγαμον ἐπειδὴ νευρῶν ἐστι πλέγμα κ. τ. δ. ὃ καλεῖται νῦν γάγγαμον.* C. V. etiam habet *περὶ αὐτὰ*, et *γάγγαμον* bis. et ita *Aeschylus* in *Agamemn. μέγα δουλείας γάγγαμον. Phavor.* in *γάστρα γάγγαμος.* post *σαγήνη* desinit loqui margo C. A. Kuehn.

αὐτὸν] MS. *αὐτὰ* pro *αὐτόν.* Iung.

*γαγγαμὼν**] Vid. infra X, 132. Seb.

*γαγγαμὼν**] Ubi asteriscus adpositus, MS. absque defectus nota clare *γάγγαμον, ἐπειδὴ ν.* Iung.

*γαγγαμὼν**] *Hesychius* certe etiam *γάγγαμον*, et non ut noster hic *γαγγαμὼν*, ita enim dicit: *Γάγγαμον, δίκτυον, καὶ τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τῶν ὑποχονδρίων.*

ὃ καλ. ν. γαγγαμών.] MS. iterum *ὃ νῦν γάγγαμον καλεῖται.* Sic certe et infra X, 132. adeo ut nihil depravatum hic censeam aliud, praesertim quum et apud *Hesych.* ita inveniam: *γάγγαμον, δίκτυον, καὶ τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τῶν ὑποχονδρίων.* Iung.

ἀκρομφάλιον] Hic in C. A. superscriptum, *καὶ μεσομφάλιον.* Kuehn.

ἀκρομφάλιον] MS. auctior: *ἀκρ. καὶ μεσομφάλιον*, (quamvis et paulo supra hoc vocabuli habuit) *τὸ δ. ὑ. αὐτῶν ἐ. κ. μ.* Iung.

ὑπὲρ αὐτοῦ] C. A. *ὑπὲρ αὐτὸν ἐπομφάλιον.* deinde margo usque ad *εἶδος.* Kuehn.

ἡμαιεύτρια] Hic iterum margo C. A. *καὶ ὃς ἀποτέμνει τ. ο. τ. β. ὀμφαλιστὴρ.* hactenus margo. C. V. *καὶ ὡς ἀπ.* etc. Kuehn.

ἡμαιεύτρια] Omnino legendum *ἡ μαιεύτρια*, disparatis vocabulis. Erat sane in MS. corrupte etiam *ἡμαιεύτρια*, et pro

ν repositum υ. vide alias et *Iun.* nomencl. *obstetrix.* et *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in ὀμφαλοτόμος. IUNG.

καὶ ὃ ἀποτ.] MS. καὶ ὡστ ἀποτ quamvis illud ὡστ mutare quidam voluit in ὅς. IUNG.

καὶ ὃ ἀποτ.] *Hesychius* aliter: Ὀμφαλιστὴρ, ᾧ τοὺς ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν.

170.

σύκων] MS. συκῶν. IUNG.

ῥυσσούμενον] *Interpr.* leg. ῥησσόμενον. Vertit enim, cum *rupta est,* malim retinere vulgatum, quod notat *corrugata, cum rugas ducit;* quam ob rem etiam γραῖα dicitur. C. V. leg. ῥυσούμενον. KUEHN.

ῥυσσούμενον] MS. ῥυσούμενον, uno σ. IUNG.

τό γε μὴν] Marginale est in C. A. ad finem sectionis. KUEHN.

περὶ τὸν] MSS. ὑπὲρ τ. SEB.

περὶ τὸν] Pro περὶ C. A. et V. ὑπέρ. KUEHN.

περὶ τὸν] MS. ὑπὲρ τ. IUNG.

ἐπιγάστριον] *Gloss.* est, *ventrale.* KUEHN.

ἐπιγάστριον] Alio ordine MS. εἴποις ἂν ἐπιγ. IUNG.

δ'] MS. δέ. IUNG.

καλοῦσι] MS. καλοῦσιν. *H. Steph.* adscripsit, *subintelligendum vulgus.* IUNG.

περὶ ὑπογαστρίου etc.] Titulus in MS. περὶ ὑπογαστρίου. περὶ ἥβης. De ὑπογαστρίῳ hinc *Foesius* Oecon. *Hippocr.* IUNGERM.

τὸ μέντοι] In C. A. ex correctione est, τό γε μὴν ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος ἄχρι τῆς ὑπὲρ τὰ αἰδοῖα τριχώσεως ἦτρον καὶ ὑπογάστριον. C. V. easdem lectiones affert. KUEHN.

τῶν ὑπὲρ etc.] MSS. τῆς ὑπὲρ (τὰ P. V.) αἰδ. τριχώσεως. SEB.

τῶν ὑπὲρ etc.] MS. ἄχρι τῆς ὑ. α. τριχώσεως, ἦ. IUNG.

ἦτρον] *Hesychius:* Ἦτρον, ὁ περὶ τὸ ὑπογάστριον τόπος, ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν. add. *Eustath.* Ἰλ. λ, 124.

ἠτρίδια] Sic MSS. quoque et *Camer.* sed *Casaub.* apud *Poll.* inquit, ἠτρίδια, τέμ. minus recte pro ἠτριαῖα, in *Athen.* lib. I. cap. 4. Infra VI, 52. ἠτριαῖον δέλφακος. SEB.

ἠτρίδια] ἠτρίδια habet et MS. Verum eruditorum princeps *Casaub.* I. *Athen.* IV. *Apud Pollucem,* ait, ἠτρίδια τεμάχη *minus recte pro* ἠτριαῖα. quod frequens in libris *Athenaei.* IUNG.

τεμάχη] C. A. τεμμάχη. *Gl.* τέμαχος, *copadium, frustum.* *Salmas.* ἠτριαῖα τεμάχη. KUEHN.

λέγουσιν] Post *λέγουσιν* nova sectio in MS. incipit hoc titulo: *Περὶ αἰδοίων, ὄρχεων καὶ τῶν μεταξὺ ὑποστήματος καὶ αἰδοίου καὶ μηροῦ.* tmematis ipsius initium: *αὕτη δὲ ἡ τριχ.* etc. *μόνων.* *τὸ δὲ* etc. seq. tm. Iung.

αὕτη] *F.* *αὐτή.* Sylb.

αὕτη] Pro illo *αὕτη*, uti et MS. habet, *H. Steph.* hic in ora forte legendum *αὐτὴ* putat: quod non opus credo, quum illud *αὕτη* probe conveniat cum illis, quae *περὶ τριχώσεως* antecesserunt, de quo vide et *Foesium* Oecon. *Hipp.* in *κτεὶς*, qui tamen non recte inspexit *Pollucem*, quum ita scribat: *Pollux τρίχωσιν ἥβην τε vocat, pubem Latini dicunt.* Nec enim *Pollux* credo unquam adfirmavit pubem simpliciter *τρίχωσιν* dici, sed illam *ὑπὲρ αἰδοῖα τρίχωσιν*, illam vocari *ἥβην* et *ἐπίσειον.* Iung.

ἐπίσειον] Vid. infra II, 174. Seb.

ἐπίσειον] In C. A. superscriptum. C. V. *ἐπείσιον* male. Kuehn.

ἐπίσειον] MS. ut et infra II, 174. *ἐπείσιον*, qualem varietatem etiam in *Hippocratis* codicibus *Foesius* indicat in *ἐπίσειον.* infra tamen II, 224. *ἐπισείου* etiam in MS. Iung.

ἐφήβαιον] In *Glossis* redditur *puberale*. Kuehn.

ἐφήβαιον] De *ἐφηβαίῳ* vide *Foes.* in *ἐπίσειον* et *Leopard.* VII, Emend. 6. Iung.

μόνον] P. R. *μόνων.* Seb.

μόνον] C. A. et V. *ἰατρῶν μόνων.* sequentia cohaerent, omisso titulo, cum praecedentibus in C. A. Kuehn.

μόνον] MS. *μόνων.* Iung.

171.

πρόμηκες] C. A. statim subdit *καυλὸς ὁ.* dein in margine ad *κατηρτημένον*, *quod ex eo dependet;* postea superscriptum: *τὸ ἐκκρεμάμενον.* Kuehn.

πρόμηκες] MS. non habet ista sequentia *δι' οὗ τ. ε. κ. υ. ἐπιρ.* Iung.

τὸ δὲ μὴ ἐκκ.] MSS. *τὸ ἐκκρ.* Seb.

ἐκκρεμάμενον] MS. mendose *ἐκκρεμμάνον.* Iung.

οὐρήθρα] MS. *οὔρηθα.* Iung.

ἐπ' αὐτῇ] C. A. *ὑπ' αὐτῇ.* Kuehn.

ἀκροποσθία] Vide *Foes.* in *ἀκροποσθίη.* *Iul. Scaliger* insigni oratione de verbo Inepti, vel potius fragmento orationis: *ἀκροποσθίου nomen novit Aristoteles et Pollux et Hippocrates, et non ignoravit Galenus, at* praeputium *negat eo Aristoteles significari. ceteri aut affirmant, aut non negant.* Iungerm.

τὸ πόσθης πρ.] C. A. τὸ πόσθη προῦχον, dein in margine, ὡ δὲ τ. π. ἀπὸ δέσμου κυνοδέσμην ο. hactenus margo, tum textus: τὸ δὲ ὄρχεων ἢ τῶν διδύμων ἀγγεῖον ὄσχεος (et ὀσχεὸς, utrumque enim extat in C. A.) κ. superscribitur autem in margine; τὸ δὲ χ. λ. τ. δ. α. χ. τ. χ. λακοσχέαν etc. dein margo: τὰ μέντοι μεταξὺ τοῦ ὑποστήματος καὶ ὀσχέου κ. μ. καὶ πληχάδες κ. C. V. πλιχάδες per ι. KUEHN.

πόσθην] MS. ποσθήν. bis antea accentu caruit. infra tamen II, 176. etiam MS. πόσθης. IUNG.

τοῦτον τὸν δ.] Desunt τοῦτον τὸν δεσ. in MS. pro ἀπεδοῦντο vero MS. ἀπεδέσμουν habet. IUNG.

κυνοδέσμιον] MS. κυνοδέσμην, bene. *Hesychius*: Κυνοδέσμη, δεσμὸς ἀκροποσθίας. quem corruptum, egregie, ni fallor, emendo, et ἀκροποσθίας reponendum adfirmo, sive ἀκροποσθίας, ut noster *Pollux* hic paulo superius. vide, si tanti, rationem infibulandi apud *C. Celsum* lib. VII. cap. 25. IUNGERM.

172.

ἢ τῶν διδ.] MS. ἢ διδύμων ἀγγεῖον, ὄσχεος κ. et paulo infra ὀσχέου. quo accentu et *Hesych.* et *Suidas* notant: *Etymologus* tamen oxytonως scribit; de qua varietate etiam *Sylburg.* Notat. ad lib. I. *Aristot.* Ζώων ἱστορ. vide alias et *Foes.* in ὄσχεον. IUNG.

λακόπεδον] P. V. λακκωπ. *Hesych.* Λακκοσπ. *Camer.* hinc citat λακκόπεδον et versu sequenti λακκοσχέαν. SEB.

λακόπεδον] Comm. avi cap. 761. habent duplici κκ λακκόπεδον, et λακκοσχέας. sicut et *Hesychius*, qui etiam prius aliter scribit, nempe λακκόσπεδον. IUNG.

λακοσχέαν] Notandum quaedam vocabula non Atticis, sed Atheniensibus adscribi, ut hoc λακοσχέας, de quo videndus et *Hesych.* ut monet *H. Steph.* adpend. de dial. Att. cap. 16. tm. 4. ubi vid. IUNG.

μεταξὺ ποσθήματος] Noster MS. aliter: μεταξὺ ὑποστήματος καὶ ὀσχέου. quod rectum audeo adfirmare. Ita enim et *Rufus Ephesius*: πληχάδα τὸ μεταξὺ ὀσχεοῦ, καὶ ὑποστήματος, καὶ μηροῦ vocat. Ut iam causae non sit amplius, cur doctiss. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in πληχὰς, apud *Rufum* ex *Polluce* reponat ποσθήματος. quum *Rufum* potius *Pollux* exscripserit. IUNG.

πληχάδες*] *Camer.* scr. πλιχάδες. SEB.

πληχάδες*] C. V. πλιχάδες ut dixi. KUEHN.

πληχάδες*] Pro πληχάδες *H. Steph.* hic in ora notat potius scribendum πλιχάδες. Idem copiose in πλίσσω Thes.

Ling. Graecae, ubi et sequentia derivata hinc per ι citat: ait tamen ea per η in vulgatis codicibus scribi, vide eum ibi de variantis huius scripturae ratione: quae mutuatus est inde et *Foes.* in πληχάς. avus meus Comm. c. 763. etiam habet πλιχάδες. quam scripturam et MS. noster hic clare repraesentat. ea itaque reposita, tollamus asteriscum. alias vide *Foes.* in πληχὰς, ubi etiam hinc ex *Polluce* πλιχάδας citat, credo quod ita in Thesauro *Stephani* viderat. Iung.

ἀμφιπλήσσειν etc. ἀμφιπλὴξ] *Camer. scr.* ἀμφιπλίσσειν. et mox bis ἀμφιπλίξ. Seb.

ἀμφιπλήσσειν etc. ἀμφιπλὴξ] C. A. et V. ἀμφιπλίσσειν, et mox ἀμφιπλὶξ, nomen enim itidem per ι πλιχάδης scribendum. Kuehn.

ἀμφιπλήσσειν etc. ἀμφιπλὴξ] ἀμφιπλίσσειν MS. recte et mox ἀμφιπλίξ. quae et avus ita scribit Comm. c. 763. et illud interpretatur, *obire:* hoc *undique.* quod notavi, quoniam *H. Steph.* hic orae suae adscripserat: ubi etiam monet quod *Camer.* illa per ι scribit: nullamque alterius lectionis mentionem faciat. *Hesychius* et *Suidas* habent ἀμφιπλήξ. Avus Comment. cap. 763. postquam *Sophoclis* verba (in quibus habet ἀμφιπλὶξ, sicut et *Etymologus* in ἐϋπλίσσοντο) et ut *Pollux* interpretatur, attulit, subiicit statim suam hanc interpretationem (quam et *H. Steph.* voluit hic adnotare) *qui undique complexus cardinem obierit; quid enim*, addit, *aliud hinc faciam non habeo.* Iung.

περιβάδην] τὸ περιβάδην et infra noster exponit III, 90. ubi Sophoclis versum (quem scias ex ipsius *Triptolemo* esse) forte restituimus. Verba *Sophoclis* e *Triptolemo* sunt. Sic enim *Scholiastes Aristoph.* ad *Acharn.* ἀπεπλίξατο) ἀπεσείσατο, ἀπέφυγεν· πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα· καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα· ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ· καὶ Ὅμηρος· αἳ δ' εὖ μὲν τρώχων, αἳ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν. Iungerm.

ὡς καὶ Σοφ. κατεχρήσατο] Abest a C. A. usque ad περιβεβηκότα. Caeterum *Interpr.* hoc *Sophoclis* testimonium male accipit, significatur autem nihil aliud, quam draconem spiris suis complexum esse ianuae cardinem. οἷον περιβεβηκότα sunt verba Auctoris explicantis, quid sit ἀμφιπλὶξ εἰληφότα; redderem ita: *quasi circumdantem.* Kuehn.

ὡς καὶ Σοφ. κατεχρήσατο] Desunt in MS. ista: ὡς καὶ Σοφ. cum verbis poëtae et *Pollucis* interpretatione usque ad *Strattin.* Emenda autem in vulgatis κατεχρήσατο. Iung.

173.

καὶ Στράττις] C. A. *διὸ καὶ Στράττις*. KUEHN.

καὶ Στράττις] Iterum MS. ita: *διὸ καὶ Στράττις* (ita enim scribe in vulgatis.) IUNG.

ἅπαντα περιπ.] C. A. *πάντα περιπεπλεγμένα διηχόντα*, C. V. *διηχότα divaricasse crura circa pelvim*, describitur habitus foeminarum aquam reddentium. e C. A. posset legi etiam *διΐσχοντα*. KUEHN.

ἅπαντα περιπ.] MS. *πάντα* (non *ἅπαντα*) *περιπεπληγμένα* (per *η*) *τουτέστιν διηχότα τ. σ.* Melius itaque sic metrum constabit, ni fallor, — *τὰ θυγάτρια περὶ τ. λ. πάντα π.* avus Comm. cap. 763. habet *περιπεπλιγμένα*. et interpretatur ita: *Filiae circum varis pelvim universae cruribus. Hesychius* per *η* hoc verbum habet: *περιπεπλῆχθαι, διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως.* et *περιπλήξ* ibidem. Verum ex priori loco an forte in *Polluce* MS. pro *διηχότα*, emendare possemus *διηλλαχότα*. IUNG.

περιπεπληγμένα] *Camer.* scr. *περιπεπλιγμένα*. SEB.

καὶ παρ' Ὁμήρῳ δὲ τὸ διέβαινον. Εὖ δὲ πλῆσσον πόδεσσι.] C. A. et V. *καὶ Ὅμηρος δέ· εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι.* hic desinit marginale C. A. quod incepit segm. praec. *τὰ μέντοι.* post *πόδεσσι* addit C. V. *τουτέστι διέβαινον. Homerus autem, bene diductis pedibus consistebant* i. e. *διέβαινον.* pedibus *diductis* statum praeliantis componere. KUEHN.

καὶ παρ' Ὁμήρῳ etc.] Ita MS. longe emendatius: *καὶ Ὅμηρος δέ· εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν· τουτέστιν διέβαινον.* Sunt ex *Odyss. ζ.* ut adnotat avus Comm. c. 763. *H. Steph.* hic in ora scribit *πλίσσοντο*, pro vulgato *πλῆσσον*. versus *Homeri* est fere sub libro illo extremo: et sane *εὖ δὲ πλίσσοντο* ibi legitur, uti et in *Eustathii Παρεκβολαῖς. Pollucis* MS. lectionem *εὖ δ' ἐπλίσσοντο* habet et avus d. cap. 763. IUNG.

καὶ παρ' Ὁμήρῳ etc.] *Falckenburgius* noster longe aliter hunc versum *Homeri* legit quam in editis libris conspicitur. ita enim ad oram sui Codicis posuit: *Αἳ δ' εὖ μὲν τροχοῖς, αἳ δὲ πλήσσοντο πόδεσσι*, cum editi habeant: *Αἳ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.* Versus est *Odyss. ζ*, 318. ad quem *brevia Scholia* ita observant: *πλίσσοντο, διέβαινον· πλίχος γὰρ τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα δέρμα, ὃ δεῖται διαβαινόντων.* addi potest *Eustathius* et *Hesychius*.

πλῆσσον] *Camer.* scr. *ἐπλίσσοντο*, ex *Hom.* scil. *Od. ζ*, 318. ubi tamen pleraque exemplaria,

εὖ δὲ πλίσσοντο πόδ.

unde forsan et apud *Etym.* col. 395. pro *ἐϋπλίσσοντο* scriben-

dum εὖ πλίσσοντο cum exp. καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον. πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν. Non absimiliter *Homericis* exemplaribus etiam *Scholia Aristoph. Acharn.* fol. 270. ubi in textu ἀπεπλίξατο. ad quod ille non pauca, ut et *Eustath.* ad *Homeri* locum. *H. Steph.* videtur id verbi nec cum η plane improbare: cui iunge Oecon. *Hipp. A. Foesii* in πληγάς. SEB.

κρεμαστῆρες] MS. κρεμμαστῆρες. IUNG.

ὀσχεοῦ μέσον] C. A. ὀσχεοῦ μέσου. KUEHN.

ὀσχεοῦ μέσον] MS. ὀσχέος μέσον. IUNG.

ὑπὸ τὸν] ὑπὸ τὸν ὀνομ. etc. ἡ παρθένος cum mediis non sunt in C. A. KUEHN.

ὑπὸ τὸν] ὑπὸ τὸν ὀνομαζ. etc. ἡ παρθένος, haec cum intermediis non habet MS. De tauro hoc et *B. Pius* annotat cap. 84. ubi ait, *Subiectum scroto caulem vocari taurum testatur Pollux lib. II. sic* etc. qui mihi verba *Pollucis* non recte cepisse videtur. nec enim colem cum tauro *Pollux* confundit. vide alias *Foes.* Oecon. in πηχέδιον, ubi et de ὄῤῥῳ et τράμι. et *Luisin.* I. parerg. 25. ubi haec illustrat. IUNG.

ταῦρον] *Bapt. Pius* annot. ling. Gr. Latinaeque, cap. 84. *Fr. Luisin.* parerg. libr. I. cap. 25. *Io. a Wouweren* in *Petron. Sat.* pag. 200. SEB.

περίναιον] *Vossii Codex* περίναιος. *Aristot.* περίνεος. post τράμις καὶ ὄῤῥος sunt in margine C. A. KUEHN.

περίναιον] MS. περίναιος ὄν. ἡ τρ. ἡ ο. Comm. avi c. 764. habent περίνεος, sicque et ex *Aristotele* adducit. Et apud *Hesych.* est περίνεον. verum utraque scriptura reperitur, ut ex iis quae *Foesius* in περίναιον adfert locis videbis; alias vide et *Iun.* nomencl. in *Perinaeum.* De τράμι vide eund. in τράμις. et de ὄῤῥος in ὀῤῥωδέειν. IUNG.

174.

ὄρχεων] In C. A. iterum male ὀρχέων et mox infra, qui quidem supra in textu habuit περίναιον, sed suprascriptum est ς. KUEHN.

τὸ δὲ πᾶν τούτων] Hic in C. A. praemittitur titulus: περὶ γυναικῶν (leg. γυναικείων) αἰδοίων. pro γυναικῶν idem legit, τὰ γυναικεῖα. KUEHN.

τὰ γυναικῶν] P. V. τῶν γυν. SEB.

κτεὶς, ἐπίσειον] Ita et supra II, 170. ubi MSS. tacent. Hic P. P. ἐπίσιον: itaque est et apud *Suid.* et *Etymolog.* *H. Steph.* e *Lycoph.* etiam ἐπείσιον affert. SEB.

κτεὶς, ἐπίσειον] C. A. *καὶ* interserit inter haec duo omissa interpunctione. C. V. *ἐπείσιον*, ut supra II, 170. Kuehn.

κτεὶς, ἐπίσειον] MS. *κτεὶς, καὶ ἐπείσιον*, sicut et supra II, 170. Iung.

σκαῖρον] *σκαῖρ.* punctis subnotatum in C. A. Kuehn.

σκαῖρον] MS. mendose credo, *καῖρον*, pro *σκαῖρον*. Iung.

ἐπίδερες] C. V. *ἡ ἐπίδερρὶς*. Kuehn.

ἐπίδερες] MS. *ἐπιδερρίς*. Iung.

ἐπίδερες] *Falckenburgius ἐπιδορίς*.

κλητορὶς καὶ κλητοριζ.] C. V. *ἡ κλίτορις καὶ κλιτορίζειν*. *Salmas.* *κλειτορίς. κλειτοριάζειν*. Kuehn.

κλητορίς, καὶ κλητοριζ.] MS. *Κλίτορις*, et *κλιτορίζειν*, per *ι*. Itaque non *Pollux* per *η* scribere maluit has voces, ut ait *Rhodig.* IV. ant. 7. Sed codex a librario fuit corruptus. Per *ει κλειτορὶς* habes apud *Hesych.* ut et *κλειτοριάζειν*, quod et sic *Suidas*, *κλιτοριάζειν* vero *Etymologus* in *κλιτόριον*. Scriptionem per diphthongum veriorem putat *H. Steph.* in Thes. Iung.

κλητορίζειν] *Camerar. η* retinet. Sed *H. Steph.* existimat scripturam per *ει* esse veriorem, cum eam confirmet series alphabetica apud *Hesychium* ac *Suidam*, ubi tamen *κλειτοριάζειν*, pentasyllabως, hic vero tetrasyllabως. Seb.

τὸ διαψᾶν καὶ μαλάσσειν] C. V. *τὸ διαψαθαλάσσειν τὴν κλιτόριδα*. Kuehn.

τὸ διαψᾶν καὶ μαλάσσειν] Pro illis: *τὸ διαψ. καὶ μαλ.* mire MS. una voce: *τὸ διαψαθυλάσσειν τὴν κλιτορίδα*. (sic enim hic accentum notat.) Pro quo verbo forte scribendum *διαψαθάλλειν*, vel *διαψαλάσσειν*, quod idem esset cum *ψηλαφᾶν*, quo *Hesychius τὰ κλειτοριάζειν* exponit. Idem *Hesychius* restituendus in hoc verbo, ubi vulgo, *διεθάψαλλε, διέφθειρε.* scribo: *διεψάθαλλε.* Iung.

τὸ διαψᾶν καὶ μαλάσσειν] *Falckenburgius* noster ex MS. affert *τὸ ψαθάλλειν*, quod vulgato praeferrem. Usurpatur enim hoc verbi de obscoena et turpi contrectatione. vid. *Suid.* *Hesych.*

κρημνοὶ] *H. Iun.* nomencl. de membris in *Alae*. vide et *Foes.* in *κρημνοί*. Iung.

κατάγοντες] Auctius *Falckenburgius* ita: *κατάγοντες καὶ ἐκπέμπουσαι τὸ σπ.* Anonymus in *Isag.* Anatom. cap. 22. *Τὰ δὲ τὸν σπόρον καταφέρει εἰς προστάτας, ὥσπερ ταμεῖόν τι· οἷον οἱ πόροι οἱ καλούμενοι σπερματικοί.*

175.

ὀνόματα δὲ etc.] C. A. *ἀπὸ μὲν γαστρὸς γαστρίζειν οὐ μόνον* etc. ut *Seberus* e MSStis mox annotat; caeteris deinde omissis usque ad *τὸν δὲ Ψιττακ.* Kuehn.

ὀνόματα δὲ etc.] MS. *ὄνομα δὲ ἀπὸ γαστρὸς μὲν οὐ μόνον γαστρίζειν λέγουσι τὸ χορτάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλήττειν τὴν γαστέρα.* interiecta, et reliqua omnia desunt usque ad *τὸν δὲ Ψ.* De *γαστρὶς* dixi supra segm. 168. De *γαστρίζειν*, quod illud quoque ventrem caedere significet, vide *Leopard.* XVII. Emendat. 25. ubi notat *Thomam Magistrum* et *Phrynichum* hoc negantes, adfertque versum *Aristophanis* ex Equitibus, ubi *Cleo* vapulans ab Equitibus: *ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.* quem indicavit et avus Comm. c. 456. qui et alterum e *Vespis* adfert in hanc rem. meminit et *Nunnes.* ad *Phrynich.* in *γαστρίζειν.* patet vero *Leopardum Phrynichi* verba plena non habuisse, ut videbis in editione *Phrynichi*, quam clariss. *Hoeschelius* dedit. Iung.

γαστρίζειν] MSS. *οὐ μόνον γαστρίζειν λέγουσι* (supra segm. 168.) *τὸ χορτάζειν ἀλλὰ καὶ τὸ πλήττειν τὴν γαστέρα.* Seberus.

ἔπειτα δὲ, οὐδείς ἐστιν ἀνὴρ γαστρ.] *Platonis* comici versum male edi putavi, nec fefellit me opinio. Sic enim avus Comm. cap. 749. cum scribit, *ἔπειτα δ' οὐδείς ἐστ' ἀνὴρ γαστρίστερος*; et interpretatur: *Dein nemo ventris vitio perditior homo est.* Iung.

Ψιττακὸν ὁ Ἀλκ. γάστριον] Ita et MS. sed *Diog. Laërt.* in vit. *Pittaci* circa fin. *τοῦτον* (*Πιττακὸν*) *Ἀλκαῖος σαράποδα μὲν καὶ σάραπον* (*σαράπουν*) *ἀποκαλεῖ, διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ ἐπισύρειν* (vid. ibi not. *Casaubon.*) *τὼ πόδε. χειροπόδην δὲ, διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἃς χειράδας ἐκάλουν. γαύρηκα δὲ* (*Hesych. γαύρηξ. ὁ γαυριῶν*) *ὡς εἰκῇ γαυριῶντα. φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα, ὅτι παχὺς ἦν* etc. vid. *Leopard.* Emend. libro decimoseptimo extremo. Seb.

Ψιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος] C. A. *τὸν δὲ Ψιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος γάστρωνα*, ex correctione C. V. *γαστρῶνα.* Vel ex voce *γάστρωνα* patet legendum esse *Πιττακός*, ita enim cognominatus fuit ab *Alcaeo Pittacus* notante *Laërtio* in *Vita* eius. Kuehn.

Ψιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος] MS. ita: *τὸν δὲ Ψιττακὸν ὁ Α. γάστρωνα κ.* quod miratus sum. nam statim atque vulgata legi, suspicatus sum *Πιττακὸν* legendum. quomodo postea vidi et *Leopardum* XVII. Emend. 25. ex *Laërtio* restituisse: nec

aliter avum Comm. cap. 750. legisse hic. Bene vero illud γάστρωνα, quod pro γάστριον restituimus etiam, cum id clare confirment *Laërtius* in *Pittaco* et *Suidas* in Σαράπους. Iungerm.

Ψιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος] Πιττακὸν pro Ψιττακὸν Nostri legendum iam viderat *Ulysses Aldrovandus*, qui in Ornithologia sua lib. XI. cap. 1. pag. 652. ita scribit: *Alcaeus Psittacum γάστριον, id est, ventri deditum vocat, sed vix video quo iure. Mendum subesse suspicor, et Pittacum legendum apud Pollucem, qui Alcaeum citat, ut viri edonis proprium sit.*

Aqualiculum] *Leopard.* mavult Gastrium vel Gastrona. Seberus.

Ὅμηρος δὲ etc.] Abest a C. A. nam post καλεῖται est, ἀπὸ δὲ καυλοῦ ἀπεκαύλωσε ω superscripto τῷ ι. Kuehn.

Ὅμηρος δὲ etc.] Ὅμηρος δὲ cum testimonio poëtae non sunt in MS. Iung.

γάστριν] Scr. γάστρην, quod *Ion.* pro γάστραν. vid. supra II, 168. et infra X, 81. *Homeri* locus est *Iliad.* Σ, 348. Seberus.

γάστριν] An γάστρην legendum in *Homerico* versu, ut et avus citat Comment. cap. 751. nec aliter *Eustathius* adgnoscere videtur? versus est Ὀδυσσ. θ, 437. quem innuit idem noster, ni fallor, supra segm. 168. Videtur eiusdem versus initium et apud *Etymologum* reponendum in γαστήρ· ubi legitur, γάστρην μὲν τρίποδα. legendum inquam τρίποδος. Iungerm.

176.

ἀπεκαύλισε] P. V. ἀπεκαύλησε. P. R. ἀπεκαύλισε. A. ut editum. Seb.

ἀπεκαύλισε] Desunt in MS. ἀπεκαύλισις. Iung.

ὁ δὲ πόσθης, ἔρημος] Absque interpunct. lat. *carens praeputio.* Seb.

ὁ δὲ πόσθης, ἔρημος] In margine C. A. ὁ δὲ πόσθης ἔρημος α. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἀπαιδοιῶσθαι τὸ α. ἔλεγον. hic desinit marginale. Kuehn.

ὁ δὲ πόσθης, ἔρημος] Omnino cum MS. distinguendum: ὁ δὲ πόσθης ἔρημος, ἀπεσκολυμμένος. nec enim ὁ πόσθης dicitur, sed ἔρημος πόσθης, est verpus, recutitus, praeputio destitutus: patet vel ex *Hesychio* in ἀποσκόλυπτε. male etiam antea legebatur uno μ, ἀπεσκολυμένος quod et *H. Steph.* emendaverat in suo codice, alias verba σκολύπτειν et ἀποσκο-

λύπτειν obscoenissimae impuritatis genus significare, ex *Harpocrat.* et *Polluce* liquere ait *Casaubon.* III. *Athen.* 34. IUNGERM.

παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσιν] MS. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ ἀπαι. ἀπεσκ. ἔλεγον· τὸ δὲ ἀνασπάσαι etc. IUNG.

παρὰ τοῖς ἀρχ. κωμ.] C. A. παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἀνασπᾶν, idem quod ἀναφλᾶν. KUEHN.

παρὰ τοῖς ἀρχ. κωμ.] MS. tantum παρὰ τοῖς κόμικοῖς (sic enim mendose scriptum est). Male antea vulgabatur περί, pro quo et *H. Steph.* in suo codice παρὰ reposuit. IUNG.

παρὰ τοῖς ἀρχ. κωμ.] In priori editione *Basil.* male περὶ erat.

ἐπεγείρειν] C. A. ὑπεγείρειν α. τ. χ. ἀνακλᾶν, supra vero ascribebatur, ἀναφλᾶν· ἐκαλεῖτο δὲ κ. τ. τ. αἰ. ο. κ. φ. τὸ γυμνοῦν αὐτὸν sc. τύλον. C. V. ἀνακνᾶν et τοῖλος. sed *Hesych.* τύλον etiam habet. KUEHN.

ταῖν χερ. ἀναφλᾶν] MS. τοῖν χ. α. καὶ ἀνακνᾶν. Sequentia Ἀριστ. ε. α. λ. desunt. Notabis illud τοῖν χεροῖν. An itaque atticismus ille, quem tradunt, etiam in hoc casu locum habet? notabis et ἀνακνᾶν. *Amphiarai Aristophaneae* quoque mentio fit in tertia hypothesi Graeca ad *Aves* comici. IUNGERM.

τύλος] MS. τοῖλος, mox tamen etiam ἀποτύλουν. IUNG.

εἶπε] P. R. ἔφη. SEB.

177.

περὶ ῥάχεως] C. A. περὶ νώτων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. KUEHN.

περὶ ῥάχεως] Titulus MS. περὶ ῥάχεως, σφονδύλου, ὀσφύος, νώτων καὶ τῶν περὶ αὐτά. IUNG.

κείμενα] MS. κείμενον. IUNG.

ἔγκυρτον] C. A. cum gemino accentu ἔγκυρτον et ἐγκυρτόν. *Phavor.* ἔγκυρτον. KUEHN.

χελώνιον] P. R. χελώνη. *Camer.* χελώνιον, quasi *testudunculam* dicas. SEB.

τὰ μὲν] μὲν omittit C. A. KUEHN.

τὰ μὲν] Deest μέν in MS. IUNG.

τούτων, καὶ τῶν] C. A. τούτων δὲ καὶ τῶν νώτων μετάφρενον, ὧν τὰ νῶτα πλατυνόμενα, τράπεζαι· τὰ δ' ὑπ' αὐταῖς, ῥάχις. dein margo: ἧς τὸ μέσον ἐν νώτῳ κατὰ μῆκος ἄχρις ὀσφύος. (C. V. ὀφρύος κ.) post ἀντίστερνον finit margo C. A. KUEHN.

τούτων, καὶ τῶν] Loco καὶ τῶν, MS. habet τε καί. IUNG.

τὸ δὲ] MS. τὰ δέ, pro τὸ δέ. IUNG.

μέσον κατὰ μ. etc.] MS. alio ordine: *μέσον ἐν νώτῳ* (sine τῷ) *κατὰ μῆκος ἄχρις ὀφρύος* (sic MS.) *κοιλαιν. κρίσις καί.* Iung.

178.

τὸ δὲ ἀπὸ] Pro *τὸ δὲ ἀπὸ*, MS. *ἀπὸ δέ.* Iung.

τὸ ἄχρι γλ. τὴν δὲ etc.] P. V. et A. *μέχρι γλ.* Seb.

τὸ ἄχρι γλ. τὴν δὲ etc.] C. A. et V. *τὸ μέχρι γ.* Kuehn.

τὸ ἄχρι γλ. τὴν δὲ etc.] MS. *τὸ μέχρι γλουτῶν, ἣν ἔνιοι τ.* Iungerm.

τὴν δὲ ῥάχιν] C. A. *τὴν δὲ ἔνιοι τῶν ποιητικῶν λόγων γεννήτορες* (in textu quidem sed punctis notata) *ω. κλόνην* superscripto *ι. Salmas. κλονιός τε θοραίης σπονδυλίων ἐξ.* Kuehn.

τῶν ποιητῶν] Pro *τῶν ποιητῶν*, P. R. *τῶν ποιητικῶν λογίων γεννήτορες.* Seb.

ὥσπερ Ἀντίμαχος] Abest a C. A. sequitur enim post *κλόνιν*, *ἑπτακαίδεκα δέ εἰσιν οἱ σπόνδυλοι* (C. V. semper, *σφόνδυλοι*) *τὴν συγκαμπήν.* Kuehn.

ὥσπερ Ἀντίμαχος] Desunt *ὥσπερ Α.* et verba poetae in MS. Versum hunc ita restituere conatur avus Comm. c. 776.

ὡς εἴτε κλόνιος τεθορυίης σπονδυλίων ἐξ.

interpretaturque, *Spina labat ceu vertebris cum concita motis.* Iung.

ὡς εἴτε κλόνιος τε etc.] Doctissimus *Canterus* in ora sui codicis versum hunc eodem plane modo restituit, quo et Clariss. *Iungermannus* avum suum in Comm. restituere docet. Ita enim legit:

ὡς εἴτε κλόνιος τεθορυίης σπονδυλίων ἐξ.

σπόνδυλοι] MS. *σφόνδυλοι τὴν συγκ.* absque duabus interiectis. Iung.

συγκαμπὴν] P. V. *σύγκαπ.* R. *συγκοπ.* sed A. clare ut editum hic et infra II, 188. vid. supra I, 188. nota 27. Seberus.

σάρκα ἀσφάλειαν] Carnem quae munit vertebram, defenditque ne laedatur. Kuehn.

σάρκα ἀσφάλειαν] *ἀσφάλειαν* saltem habet MS. illam carnem adpellari. *λοφιάν ἢ λοφίαν* desunt. Iung.

τὸν δὲ] C. A. *τὴν δέ.* Kuehn.

179.

δυοκαιδέκατον] MSS. *δωδέκατον.* Seb.

δυοκαιδέκατον] C. A. *δωδέκατον.* Kuehn.

δυοκαιδέκατον] MS. *τὸν δ. δωδέκατον.* Iung.

ἡ ἐκσπονδύλια] C. A. et V. *ἧς σφονδύλια μὲν τὰ ο. ὁ δὲ πρῶτος αὐτῶν.* Kuehn.

ἧς ἐνσπονδύλια] Antea male ἐν σπονδύλια quod *H. St.* etiam in unam vocem contraxerat, ut et avus Comm. cap. 776. habet. Verum MS. habet simpliciter, ἧς σφονδύλια μ. IUNGERM.

ὁ δὲ πρῶτος σπονδ.] MS. πρῶτος αὐτῶν ἐκ. ν. IUNG.

ὥσπ. ὁ τελ. ἀσφαλτίτης] C. A. ὡς ὁ τ. ἀσφαλτίας ultimum habet et C. V. hic desinit margo C. A. KUEHN.

ὥσπ. ὁ τελ. ἀσφαλτίτης] MS. ὡς ὁ τ. ἀσφαλτίας, quod τῷ ἀσφαλτίτης, ut vulgatur, sane est geminum. Verum *H. Steph.* in Thesauro videtur mira haec adpellatio de hoc quidem σφονδύλῳ. Avus meus haec exponens cap. 776. habet ἀσφαλίτης, *id est*, ait, *fulciens et firmans*. IUNG.

ὥσπ. ὁ τελ. ἀσφαλτίτης] Uti MSSti ita et *Falckenburgius* ἀσφαλτίας pro ἀσφαλτίτης.

Ὅμηρος] *Odyss.* κ, 161. sed ibi *Ulysses* de cervo:

τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα πλῆξα.

Male igitur probatur, hoc loco adducto, quod ἄκνηστις de homine dicatur. CAMER.

κέχρηται] A. C. ἀπὸ δὲ νώτου etc. ἀπὸ νώτου ἐ. *a tergo invadere.* KUEHN.

κέχρηται] λέγων quod sequitur cum *Homeri* versu in MS. desunt. Et in hoc vero *Pollucem* hallucinatum, qui de homine retur dicta haec apud *Homerum* (Ἰλ. σ. ea sunt) quum de cervo ibi narret *Ulysses*, adnotat avus Comm. cap. 783. et *Hartungus* Decur. I. cap. 4. IUNG.

ἀπολιπεῖν] A. et P. R. παραλιπεῖν. SEB.

ἀπολιπεῖν] C. A. καταλιπεῖν (C. V. παραλειπεῖν). post ἡμίονος statim καὶ νωτεῖς etc. ὡς τοὺς ὑπὸ ζυγόν ζ. post μαστιγίαν περὶ δὲ τοῖς νώτοις ε. τ. ἀνιστᾶσιν, δύο μὲν etc. KUEHN.

ἀπολιπεῖν] MS. τί παραλειπεῖν. Scribendum itaque καταλιπεῖν. IUNG.

180.

νωτοφόρος] In *Gloss.* νωτοφόρον *dorsuaria et iumentum* νωτοφόρον. KUEHN.

παρὰ Ξενοφ. καὶ ὄνος] Desunt παρὰ Ξ. καὶ ὄνος in MS. IUNGERM.

νωτεῖς] Vid. et infra VII, 186. IUNG.

ὡς καὶ] Deest καὶ post ὡς. IUNG.

Ἀριστοφ. ἐκ.] Desunt Ἀριστ. ἐκ. in MS. IUNG.

ἀνιστᾶσιν] P. R. ἀνιστῶσι. SEB.

ἀνιστᾶσιν] MS. ἀνέστασιν. IUNG.

κέρνα δὲ] In C. A. superscriptum, κέρναι δέ. KUEHN.

κέρνεα] Ita et MS. apud avum Comm. c. 777 est *κέρνεα*. Iungerm.

προνεύουσι] C. A. *προνεύουσαι*. Kuehn.

προνεύουσι] MS. mendose *πορνεύουσι*. Iung.

σπονδύλων] C. V. *σφονδύλων*. Kuehn.

σπονδύλων] MS. ut semper *σφονδύλων*. Iung.

ἐπερειδόμενον] A. et P. V. *ἐνερείδ*. P. R. *ὁ προύχων καὶ ἐνερειδόμενος*. Seb.

ἐπερειδόμενον] C. V. *ἐνερειδόμενον*. male C. A. *ἀνερειδόμενον*. *ἐνερειδόμενον* est *insertum*, *infixum*. *Hesych.* *Ἐνερείδοντες*, *ἐμπηγνῦντες*. Kuehn.

ἐπερειδόμενον] MS. *ἐνερειδόμενον*. Iung.

κοῖλον] MSS. *τὸ κοῖλον*. Seb.

κοῖλον] C. A. *τὸ κοῖλον*. Kuehn.

κοῖλον] MS. *τὸ κοῖλον*. Iung.

σπονδύλους] C. V. *σφονδύλους*. Kuehn.

σπονδύλους] *σφονδύλους* MS. Iung.

τούτους] C. A. *καὶ κύρθους ὠνόμασαν ἢ μέντοι διὰ σ*. Kuehn.

Ἀῤῥιανὸς] *Casaub.* suspicatur legendum *Ῥιανὸς*, quem res *Herculis* descripsisse quatuor libris, testatur *Suidas*. vid. anim. in *Athen.* lib. III. cap. 7. Seb.

Ἀῤῥιανὸς] Legendum *Ῥια*... ita *Salmas.* forte voluit legendum, *Ῥιανὸς*, qui *Poëta* Epicus fuit; cuius meminit *Pausan.* in *Messen.* cuiusque hunc versum laudant *Scholia Apollonii*,

πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι μιᾶς ὅτε τοὔνομα λέξεις.

de *Musis*: ita legit et *Vales.* in *Notis*. Kuehn.

Ἀῤῥιανὸς] Deest *Ἀῤῥιανὸς* in MS. forte hunc *Arianum* esse, qui apud *Athenaeum* citatur libr. III. ait *Casaub.* III. *Athen.* VII. Iung.

Ἀῤῥιανὸς] *Falckenburgius* ex MS. *Ῥιανὸς*, quod coniecturam *Casaub.* et *Salmas.* firmat. Kuehn.

ὠνόμασεν] MS. *ὠνόμασαν*. Testimonium poëtae deest: quod exponit avus Comment. cap. 777. Iung.

σπονδύλων] C. V. *σφονδύλων*. Kuehn.

σπονδύλων] MS. *σφονδύλων*. Iung.

181.

περὶ πλευρῶν etc.] C. A. *περὶ πλευρῶν καὶ ὀστοῦ*. Kuehn.

περὶ πλευρῶν etc.] Titulus huius sectionis MS. *Περὶ πλευρῶν, σπαθῶν, ἱεροῦ ὀστοῦ, γλουτῶν, πυγαίων, ἰσχίων, καὶ τῶν περὶ αὐτά.* Exponit haec partim avus Comm. cap. 740. Iungerm.

αἵ εἰσιν] MSS. αἳ καὶ εἰσίν. SEB.

αἵ εἰσιν] C. A. interserit καὶ, *quae etiam subsunt pectori.* KUEHN.

αἵ εἰσιν] MS. αἳ καὶ εἰσὶν ὑ. IUNG.

μεγίστη ὁρᾶται] P. R. μεγ. καλεῖται. SEB.

μεγίστη ὁρᾶται] C. A. καλεῖται, *maxima vocatur.* KUEHN.

σπάθαι] MS. σπᾶθαι. alias vide *Foes.* in σπάθαι. et de πλάταις in πλάτας. IUNG.

τούτων] P. V. ἐκ τούτων. et mox P. R. εὐρύτατα. SEB.

εὐρύτερα] In textu C. A. fuit εὐρύτατα, sed ex correctione est εὐρύτερα. post marginale: τὰ δὲ στενὰ κρωπία ἀρχιγειτονεῖ καὶ αἱ μὲν πρῶται etc. C. V. τὰ δὲ στενάκωπι ἀρχιγειτονεῖ, legerem ex his, τὰ δὲ στενὰ κώπῃ ἀγχιτερμονεῖ, vel ἀγχιγειτονεῖ, *angustiores vero remo vel manubrio eius propius accedunt, latiores vero respondent palmulae remi.* ex his etiam apparet unde nata sit vulgata lectio, ἃ ῥάχει κοινωνεῖ, nempe ex ἀρχιτερμονεῖ. in *Gloss. Veterum* κώπη *remum et manubrium* denotat. post ἀγχιτερμονεῖ sequitur statim in MSStis, καὶ αἱ μὲν πρῶται δ. κ. α. KUEHN.

κωπία] MS. κωπια (sine accentu) ἄρχι γειτονεῖ. quae corrupta vides. an tamen inde emendandum vulgata, ῥάχει γειτονεῖ; *Iunius* nomencl. πλάτην *palmulam*, et κώπιον (sic enim habet) *remulum* interpretatur. IUNG.

182.

δύο, καλοῦνται] MSS. δύο δὲ αἱ μετὰ τὰ στερεὰ, στερνίτιδες, αἱ δέ. SEB.

δύο, καλοῦνται] C. V. pro καλοῦνται leg. ἐπίκλησιν ἔχουσιν. KUEHN.

δύο, καλοῦνται] MS. ita tantum δύο ἐπίκλησιν ἔχουσιν ἀντίστροφοι· δύο δὲ αἱ μετὰ τὰ στερεὰ, στερνίτιδες. IUNG.

αἱ μετὰ ταύτας] C. A. αἱ μετὰ τὰ στέρνα στερνίτιδες. C. V. δύο δὲ αἱ μετὰ ταύτας, τὰ στερεά. legerem ex hisce: δύο δὲ αἱ μετὰ τὰ στερεὰ καὶ δύο ἐπὶ ταύταις στερνίτιδες. nisi enim quatuor inter στερνίτιδας retuleris, non explebitur numerus duodenarius, quem *Noster* in costis agnovit supra segm. 167. KUEHN.

παράσειροι] In textu C. A. παράπειροι. sed τῷ π. superscriptum σ. KUEHN.

τέτταρες] MSS. τέσσαρες. SEB.

τέτταρες] MS. τέσσαρες. IUNG.

σπόνδυλοι] C. V. σφόνδυλοι. KUEHN.

σπόνδυλοι] MS. σφόνδυλοι. IUNG.

ἱερὸν ὀστοῦν] Coxendix, Maspina. Gl. Veterum. KUEHN.

ὑποστενοῦται] MSS. ἀποστενοῦται. SEB.

ὑποστενοῦται] C. A. ἀποστενοῦται. C. V. ἀποστενοῦνται. deinde σφονδύλιον C. A. aeque ut C. V. mox C. A. οὐροπύγιον, sed ex correctione ὀῤῥοπύγιον in margine. Auctor εἰσαγωγῆς ἀνατομικῆς vocat, τὸ ὑποσπόνδυλον καὶ ἡ ὀῤῥοπύγια, nisi ibi legendum sit, ἢ καὶ ὁ. KUEHN.

ὑποστενοῦται] MS. ἀποστενοῦται. IUNG.

σπονδύλιον] MSS. σφονδύλ. SEB.

σπονδύλιον] MS. σφονδύλιον. De his avus Comm. cap. 805. IUNG.

ὑπεράνω] P. R. et A. ὑπὲρ ἄνω. SEB.

ὑπεράνω] MS. ὑπὲρ ἄνω. ὀσφῦς, καί. IUNG.

ἰξὺς] MS. περὶ ἰξύος. vide *Foes.* in ἰξύς. vid. et avi Comm. cap. 802. IUNG.

183.

τισὶ] C. V. τουτί. KUEHN.

τισὶ δὲ καὶ τὸ ἰ.] MS. non τισὶ, sed τουτὶ δὲ τὸ ἰ. IUNG.

Tertius coc.] scr. pervius. SEB.

τρητὸς κόκκυξ] Ita *Homerus*, τρητὸν λέχος. *lectus, qui traiectis per foramina funibus intenditur. Interpres* hic infelix fuit, legendo, τρίτος, *tertius*. τῶν δ' ὄπισθεν ὁ ὀσφὺς ἔχων σφονδύλους τετραμένους πέντε. *Auctor Isagog.* in *Anatomicam*. KUEHN.

ἤγουν τὴν ἕδρ.] P. R. ἢ τὴν ἕδ. SEB.

ἤγουν τὴν ἕδρ.] Desunt ἤγουν τ. ἕ. in MS. IUNG.

ἀντίκειται] P. R. ἀντίκεινται. ut et mox: ἐπίκεινται. SEBERUS.

ἀντίκειται] C. A. ἀντίκεινται, et mox ἐπίκεινται. KUEHN.

πύγαια] C. A. in textu πύγια superscripto αι. C. V. πυγαία ηια. lectio videtur gemina significari πυγαία et πυγηΐα. KUEHN.

πύγαια] πυγαία MS. apud *Hesychium* πυγαίας legitur de hac parte. quamvis *H. Steph.* in Thesauro πυγαῖα tam ex *Hesychio* quam *Polluce* adferat. IUNG.

προχῶναι etc.] Vid. et *Iun.* nomencl. in *Perinaeum*. IUNGERM.

Ἀρχίππῳ] C. A. καὶ ἰσχία μὲν ἐστιν ἑκατέρωθεν. KUEHN.

ἐν τῷ ῥίνωνι] Rhinone. SEB.

ἐν τῷ ῥίνωνι] Desunt ἐν τῷ ῥίν. in MS. IUNG.

ἰσχία] Hic nota marginalis est in C. A. ὅτι διττὸν τὸ

ἰσχίον τό τε ἄρθρον καὶ τὸ νεῦρον καὶ τρίτον ὃ καὶ προείρηκε. Kuehn.

ἰσχία] Vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in ἰσχίον, ubi non recte habet προσβολὰς, errato typographi credo. Iung.

ὀσφὺν] ὀσφῦν MS. Iung.

184.

γλουτοὶ] γλουττοὶ MS. et sic semper fuit et semper erasum alterum τ. quod demum hic adverti, ubi id neglectum. Iungerm.

ἐφέδρανα] De ἐφεδράνοις quid *Sylburg.* notat. ad lib. I. *Aristot.* ζώων ἱστορ. Iung.

ἀφ' ὧν] C. A. ἐφ' ὧν. post ἕνεδρα ἀπὸ δὲ πυγῶν. Kuehn.

ἐνέδρα] Sic videtur et in MS. fuisse, erasusque esse accentus acutus. Scribendum scilicet fuerit ἐνέδρα. nisi ἕνεδρα plurale dicas, ab ἕνεδρον, quod tamen hic non placet. Desunt dein in MS. duo verba ἐνεδρεύειν, ἐφεδρεύειν. Iung.

ἔφεδρος] Male *Interpr. assessor*, πάρεδρος, melius *Gl. Tertiarius*, *superstes*. vid. infra III, 149. Kuehn.

καθ'] MS. καὶ καθ'. *Hesiodi* versum adfert avus Comm. c. 808. Iung.

καταπύγωνα] MS. καταπύγονα. ut etiam avus habet ibidem: et *Etymologus* in κηρυβίων diserte ait: καταπύγων καταπύγονος, καὶ συστέλλεται ἐν τῇ γενικῇ. aliter tamen habes apud *Suidam.* Iung.

λίσποι] C. A. λίπποι, sed ex correctione λίσποι, et mox idem Codex non λισπόπυγοι, sed λιπόπυγοι, ut λιπόδερμος. Athenienses dicebantur λειπόπυγοι *depyges*, de quo quaedam monuimus nuper in *Pausaniam.* in *Glossis depygis* est ὁ καταπύγων. Kuehn.

τὴν δὲ etc.] Haec usque ad finem segm. huius C. A. non habet. Kuehn.

διατράμιν] C. V. pro διατράμιν legit ἰδιατράμιν, forte διατράμιν. quod et *Hesych.* habet. Kuehn.

διατράμιν] Vid. Comm. avi c. 808. MS. autem habet καὶ ἰδιατράμιν. unde quis suspicari posset an fuisset, ἰδίᾳ τράμιν. Verum illud διατράμιν et apud *Hesychium* habes. Iungerm.

185.

περὶ τῶν κατὰ etc.] Titulus huius τμήματος in MS. Περὶ τῶν κατὰ τὴν ὀσφῦν μυῶν, κοτυλῶν, γλουτῶν, βουβώνων, γόνατος, κνήμης, πλατέως νεύρου τῆς πτέρνης, καὶ τῶν περὶ αὐτά. Iungerm.

κοτυλῶν] καλεῖται περὶ αὐτὰ C. A. Kuehn.

ὀσφὺν μύες] MS. ὀσφῦν μύες. Iung.

ψόαι] MS. ψόαι. vid. de his et *Nunnes.* ad II. epit. *Phrynichi* in ψύα. *Hesychius*: Νευρομήτρα, μέρος τι τοῦ σώματος, οἱ δὲ ψυχήν. Ubi *Sylburgius* in suo codice emendat ψύην. posset et aliquis ψυίαν suspicari. Sic enim *Hesychius* infra: Ψυΐαι, ἀλώπεκες, βασσάριδες, καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφῦν σάρκες. Ceterum, quod ad illud νευρομῆτραι in nostro, avus Comm. c. 803. νεφρομῆτραι legendum censet: quod et confirmat. Sane *Phrynichus* ubi nec ψύα, nec ψοία probat, nomenque διὰ τὸ πολὺ κίβδηλον fastidire videtur, νεφρὸν οὖν λέγε, subiicit. Iung.

ψόαι] *Falckenburgius* ex MS. ψοιαί. *Glossae*, ψόα *Clunis.*

Clearchus] *Marsil. Cagn.* reponit *Clitarchus* lib. IV. observ. c. 7. Seb.

Κλέαρχος] *Clearchi* locus ex lib. II. σκελετῶν ut ab *Athenaeo* lib. IX. refertur, habes in avi Comm. cap. 803. qui et ibi νεφρομήτρας scribit: quam scripturam et magnus *Casaubonus* IX. *Athen.* XIII. ex *Suida* se rectam iudicare ait. Iungerm.

πλῆκτρον δὲ] C. A. καλεῖται καθὸ κεφαλὴ τ. μ. τ. κ. σ. dein marginale αἱ δὲ ὑπὸ τ. γ. etc. Kuehn.

αὐτὴ] Desunt in MS. αὐτὴ δ. η. κ. κοτ. Iung.

186.

γλουττοὺς] Scr. γλουτούς. Seb.

γλουττοὺς] MS. γλουττούς. Iung.

κατωφερεῖς] C. A. et V. καταφερεῖς. Kuehn.

κατωφερεῖς] MS. habet καταφερεῖς. Iung.

ὑπογλουττίδες] Scr. ὑπογλουτίδες quomodo est in MSS. et supra II, 183. Seb.

ὑπογλουττίδες] C. A. ὑπογλουτίδες. Kuehn.

ὑπογλουττίδες] Aliter MS. ὑπογλουττίδες· τὰ δὲ ἔμπροσθεν αὐτῶν παρὰ τοὺς μηρούς, βουβῶνες, ο. Iung.

εἰσὶ δ' ἐπὶ τοὺς μ.] Haec in textu; margo habet in C. A. τὰ δὲ ἔμπροσθεν αὐτῶν παρὰ τοὺς μηροὺς et cum istis desinit marginale, quod incepit segm. praec. C. V. etiam habet hanc lectionem marginis. Kuehn.

ἐπιγίγνεται] P. R. ἐπίκειται. Seb.

ἐπιγίγνεται] C. A. ἐπίκειται καὶ τὸ β. ἐκεῖθεν. καλεῖται δὲ etc. Kuehn.

ὡς ὁ K.] Desunt, ὡς ὁ K. in MS. Iung.

πρὸς τὸν μηρ.] P. V. περὶ τὸν μ. Seb.

πρὸς τὸν μηρ.] Hic in margine MS. adscripta est quaedam *σημείωσις* ab eadem ut videtur manu quae et contextum exaravit. Est autem haec: *ση. διττὸν τὸ ἰσχίον, τό τε ἄρθρον καὶ τὸ νεῦρον ὑφ' οὗ συνέχεται τὸ ἄρθρον, καὶ τρίτον ὃ καὶ προείρηκεν.* Quo pertinent, quae idem, quisquis ille fuerit, hac eadem paginae summae initio adposuit: *τρία σημαίνειν ἐν τῷ σώματι τοῦ ἀνθρώπου λέγει οὗτος τὸ ἰσχίον.* IUNG.

τὸ μὲν τῇ κοτ.] MSS. *τὸ μὲν ἐν τῇ κοτύλῃ στρογγ.* omisso participio. SEB.

τὸ μὲν τῇ κοτ.] C. A. *τὸ μὲν ἐν κοτύλῃ.* KUEHN.

τὸ μὲν τῇ κοτ.] MS. *καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ κ. στρ.* absque voce *συνηρ.* IUNG.

187.

ἀπὸ δὲ τοῦ μηροῦ] In C. A. omissis interiectis sequitur *παράμηρα,* sed *ι* superscriptum est. post *παραμηρίδια* est, *ἡ δὲ περὶ τῇ κ.* KUEHN.

ἀπὸ δὲ τοῦ μηροῦ] Sequentia *ὀνοματοπ.* etc. *φανόμηρις* cum mediis omnibus absunt a MS. IUNG.

φανόμηρις] *Camerar.* *φανομηρίδες* virgines Lacaenae, quarum defluentibns vestibus femora nudarentur. SEB.

φανόμηρις] MS. *φαινόμηρις* adscripsit *H. Steph.* orae suae: uti et in Thes. ling. graec. legendum sibi videri ait. Sane avus etiam habet *φαινομηρίδες* Comm. cap. 832. IUNG.

μῦες] MS. *μύες.* IUNG.

188.

μεταξὺ τῶν μηρ.] C. A. *μεταξὺ αὐτῶν.* KUEHN.

μεταξὺ τῶν μηρῶν] MS. *μεταξὺ αὐτῶν μεσομήρ.* IUNG.

μεσομήρια] MSS. *αὐτῶν μεσ.* SEB.

γονατίζειν] In C. A. sequitur. *καὶ παρ' Ὁμήρῳ ε. γόνατος δὲ, τὸ μὲν τῷ τοὺς μηροὺς τέλει σ.* KUEHN.

παρὰ Κρατίνῳ] In MS. desunt *Κρ.* etc. *καλ. γόνυ.* cum mediis quae sunt apud *Herod.* Thalia, ut adnotat avus Comm. cap. 835. IUNG.

παρ' Ὁμήρῳ] *Homeri* locus *Ὀδυσσ. σ.* quem adfert avus Comm. c. 838. IUNG.

ὥσπερ] Non est in textu C. A. sed tantum superscriptum est. KUEHN.

189.

ἐπιμυλὶς] C. A. *ἐπιμυλὴς,* sed *η* punctis duobus notatur *ι* superscripto. deinde marginale: *κατὰ δὲ μυλαυρὶς ἡ* (*μέντοι* superscriptum) *κωμῳδία τὴν α. μ. καλεῖ,* quod margini adiectum. *ζῶον δέ τι ἐν τ. μ. γ. Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ πρὸς τῷ γ. μ.* etc. KUEHN.

κατὰ δὲ Ἱππ.] Desunt *κατὰ δὲ Ἱπποκρ.* in MS. vid. vero *Foes.* Oecon. *Hipp.* in *ἐπιμυλίδα.* Iung.

μυλακρίς.] MS. *μυλαυριστ.* et deest deinde *ἡ.* sicut et postea alterum *ἡ* quoque deest, et MS. habet *ζῶον δέ τι.* Iung.

ἀλεκτορίδα] Leg. *ἀλετρίδα.* ut est infra VII, 19. Seb.

ἀλεκτορίδα] *Leopardus* XVI. Emendat. 7. notat Lexicon *Hartungi* et *Iunii*, qui haec *Pollucis* verba vulgata sequuti sunt et explicarunt gallinam. legendum esse enim *ἀλετρίδα* (male est excusum apud *Leopardum ἀλεκτρίδα*) ut recte apud *Pollucem* habeatur infra VII, 19. Sic ille noster tamen MS. hic *ἀλεκτορίδα* habet, infra tamen *ἀλετρίδα.* si itaque *ἀλετρίδα,* ut etiam infra VII, 19. MS. noster, recipiamus (sic enim et *Hesych.* *Ἀλετρὶς, μυλωθρός.* et *Suid.* in *Ἀλετρίβανος, καὶ ἀλετρὶς, ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ.* *Eustathium* etiam vid. *περὶ γυναιξὶν ἀλετρίσιν,* ad *Ὀδυσσ. η.* et *υ.*) tamen illud MS. *μύλαυρις* non temere reiiciendum erit. quum et *Hesych.* *Μυλαβρίδες, μυλαβρὶς, ἡ μαλακὴ σίλφη· γίνεται δὲ τῇ χροιᾷ ἔλλευκος ἀπὸ τῶν μύλων καὶ τῶν ἀλεύρων· ἔνιοι δὲ* etc. Iungerm.

ἀλεκτορίδα] *Falckenburgius* deletis *ἡ τὴν ἀλεκτορίδα,* illorum loco *τὴν ἀλετρίδα* reponit, ut est infra quoque VII, 19, Etiam *Budaeus* haec vulgata *Pollucis* notat, proque iis, *ἀλετρίδα μυλαβρίδα,* et paulo supra *μυλαβρὶς* legendum ait.

ὡς] Pro *ὡς* MS. *ὁ.* dein deest *λέγει,* et versus duo *Aristophanis,* eos interpretatur avus Comm. cap. 857. Iung.

ἐπιγουνίς.] *Falckenburgius ἐπιγονίς.* *ἐπιγουνὶς* etiam *Etymologus* in *Ἐπιγονατὶς* et *Hesychius* in *Ἐπιγουνίδα,* quos vide sis.

ἰγνύη] P. V. et A. *ἰγνύα.* et mox P. R. *ἰγνύῃ.* utrunque in usu *ἰγνύα* et *ἰγνύς.* Seb.

ἰγνύη] C. A. *ἰγνύα· κνήμη δὲ τῷ ἐπὶ τῷ γ. καὶ τῇ* (superscripta sunt haec duo) ut et *δὲ* ante *ὀστᾶ.* Kuehn.

ἰγνύη] MS. *ἰγνύα. κ.* ut et mox infra segm. 191. quod magis placet: quum Ionico usus vix fuisse videtur *Poll.* mox vero etiam *ἰγνύϊ πᾶν.* Iung.

ἰγνύη] *Falckenburgius ἰγνύς.* Utrumque dicitur. vide *Etymolog.*

190.

δύο δὲ ὀστᾶ ἔχει] MS. *δύο δὲ ἔχει ὀστᾶ ἡ.* Iung.

μὲν] Pro *μὲν* MS. etiam *δέ.* Iung.

προκνήμιον. τῆς δὲ κν. etc.] Post sequitur in C. A. *ἔνιοι δὲ τὸ μὲν πρόσθεν* etc. Kuehn.

προκνήμιον. τῆς δὲ κν. etc.] Haec tantum MS. προκνήμιον, ἔνιοι δὲ τὸ μὲν πρόσθεν, κνήμη· τὸ δὲ ὄπισθεν ἀντικνήμιον ᾠήθησαν· τὰ δὲ ἑκατέρωθεν τ. etc. IUNG.

γαστροκνήμιον] De γαστροκνημίῳ vid. et *Foes.* Oecon. *Hipp.* in γαστροκνημίη. *Nunnesius* ad lib. 2. Eclog. *Phrynichi* priorem sententiam *Pollucis*, ubi ait anteriorem partem tibiae ἀντικνήμιον, posteriorem γαστροκνήμιον appellari, probabiliorem esse, quum sic et *Aristoteles.* IUNG.

ᾠήθεισαν] ᾠήθησαν. P. R. et A. SEB.

ᾠήθεισαν] C. A. ωήθησαν. deinde τὰ δὲ ἑκατέρωθεν. KUEHN.

ᾠήθεισαν] Scribe ᾠήθησαν, ut et in MS. ἐπιτομῇ horum esse diximus. IUNG.

191.

σκελίδες ὁλόκνημοι] Sunt apud *Athenaeum* lib. VI. ut avus indicat Comm. c. 840. et quidem *Pherecratis*, ut ex nostro ipso infra patet VI, 59. IUNG.

κνημοὶ ὄρων] κνημοὶ ὀρῶν, *iuga montium.* CAMER.

κνημοὶ ὄρων] Emendo ὀρῶν. ut et avus habet Comm. c. 834. IUNG.

ὀστάρια] P. V. ὀστάρ. κερκίδες. παρακ. στήριγγες δὲ π. SEBERUS.

ὀστάρια] C. A. περόναι (at C. V. περῶναι) παρακερκίδες. στήριγγες δὲ etc. KUEHN.

περόναι] MS. περῶναι, καὶ παρ. sine ἃ et λέγονται. *H. Steph.* hic in margine adnotat: *Erotianus* in περόνα, ὅτε δὲ ἀντὶ τῆς κερκίδος τάττει τὴν λέξιν pag. 41. IUNG.

ταῦτα στήριγγ. π.] Pro ταῦτα στ. MS. καὶ στῆρα δὲ π. IUNGERM.

ἰγνύος] C. V. ἰγνύας, a recto ἰγνύα, ut notatum supra segm. 189. in *Glossis* ἰγνύς et ἰγνύα *poples.* KUEHN.

ἰγνύος] MS. ἰγνύας. vid. vero copiose *Foes.* in τένοντες. IUNGERM.

192.

περὶ σφυροῦ etc.] Titulus sectionis XL. in MS. ita concipitur: περὶ σφυροῦ, ἀστραγάλου, σκελῶν, κόλου, ποδὸς καὶ τῶν περὶ αὐτά. IUNG.

ἀφ' ὧν ὀνομ. εὔπ.] MSS. ἀφ' οὗ εὔπ. SEB.

ἀφ' ὧν ὀνομ. εὔπ.] C. A. ἀφ' οὗ εὔπεζος, ἀργυρόπεζος· παρὰ δὲ τὴν πέζαν. KUEHN.

ἀφ' ὧν ὀνομ. εὔπ.] MS. ἀφ' οὗ εὔπεζος, καὶ ἀργυρόπεζος, καὶ τὰ ὅμοια. et desunt quatuor vocabula ἀργ. θ. ε. κ. de quibus vide ex *Homero* et *Hesiodo* avum Comm. cap. 844. IUNG.

περόναι] περῶναι MS. ut supra segm. 191. IUNG.

ἀστράγαλοι] C. A. et V. ἀστραγάλους, scilicet καλοῦσι. KUEHN.

ἀστράγαλοι] MS. ἀστραγάλους. IUNG.

ἔνδοθεν] MS. ἔνδον. IUNG.

τὸ ἔνδον] A. τὰ ἔνδοθεν. SEB.

τὸ ἔνδον] C. A. τὰ ἔνδοθεν τ. σ. KUEHN.

193.

βλεσσοὺς] Etiam βλεσὸς reperitur. βλαισὸς item et βλαισσὸς *H. Steph. Polluci* autem similiter *Galenus* Comm. III. lib. κατ' ἰητρεῖον fol. 700. καλεῖται τὰ μὲν ἔξω ῥέποντα βλαισσά· τὰ δὲ ἔσω ῥαιβά, καὶ κυλλά. siquidem vera lectio. Nam A. *Foesius* priore loco ἔσω, et posteriore ἔξω scribendum censet. SEBERUS.

βλεσσοὺς] Margo C. A. βλαισοὺς δὲ (quam lectionem firmat C. V.) οἷς τὰ ἀ. τ. γ. εἰς τὰ ἔξω ἀ. hucusque margo in *Glossis*. βλέσος, *Vargulus*, βλεσόπους, *Scaurus*. KUEHN.

βλεσσοὺς] MS. βλαισοὺς δὲ, οἷς τὰ ἀ. et sic emendandum videtur certe *blaessi* et *Rhodigin*. IV. ant. 11. haec exponens habet, et *blaesus* idem XIII. ant. 2. de his. et βλαισὸς hinc citat *Iun*. nomencl. in *Valgus*, uti et apud *Etymolog*. et *Suid*. scribitur. Comm. avi c. 979. βλαισσοὶ habent. In *Hesychio* tamen βλεσὸς est: et βλεσσὸς passim apud *Hippocratem* gemino σσ esse adnotavit in Thesauro suo *Stephanus*: variatur similiter infra V, 70. IUNG.

εἰς τὸ ἔξω] MS. εἰς τὰ ἔ. ἀ. desunt dein καὶ τ. μ. Ἀ. τ. δ. Ξ. λ. De equis qui βλαισσοὶ *Xenophonti* avus Comm. cap. 979. IUNG.

ἀπέστραπται] In C. A. post hoc verbum: σκέλος δὲ πᾶν ὀνομαστέον, et ita legit quoque C. V. nisi quod pro σκέλος, σκέλη, et pro δὲ habet δή. KUEHN.

σκέλος μὲν δὴ παρονομαστέον] MS. σκέλη μὲν δὴ πᾶν ὀνομαστέον etc. quae lectio videtur rectior vulgata, eamque exposuit *Rhodig*. IV. ant. 11. quasi in vulgatis sic fuisset. IUNGERM.

σκέλος μὲν δὴ παρονομαστέον] *Falckenburgius*: σκέλος μὲν δὴ πᾶν ὀνομαστέον, quae certe displicere minime possunt.

κῶλον, καὶ κώλυμα] C. V. κόλον καὶ κόλινα. C. A. κῶλον καὶ κόλινα, quod ultimum est tantum marginis. deinde C. V. pergit ὀνόματα etc. at C. A. subdit. τάχα δὲ (quod extat segm. seq.) ὁ σκέλετος etc. KUEHN.

κῶλον, καὶ κώλυμα] MS. κόλον (ut et in titulo huius sectionis esse monuimus) καὶ κόλινα. Illud κόλον in MS. re-

periri per *o*, adnotavit et *H. Steph.* in Thes. gr. ling. et sic videri et *Pollucem* scripsisse, quum κολάζεσθαι inde derivet (infra II, 209. MS. etiam κόλον:) frequentius tamen apud ipsum per ω scribi, ut et apud alios. Si itaque nostrum MS. vidisset *Stephanus*, credo adhuc magis sic visum fuisset; infra tamen II, 234. κώλων etiam in MS. Pro κώλυμα, quod mihi corruptum videtur, MS. habet κολινα, sine accentu, egoque legendum arbitrer κωλῆνα. vid. *Athen.* lib. IX. et ibi *Casaub.* IX. *Athen.* I. vid. et infra nostrum V, 69. de quo docti iudicium ferent. Postea in MS. desunt reliqua, usque ad τάχα δὲ, quod initium est segm. sequentis. ubi MS. rursus: τάχα δὲ (sine καὶ) ὁ σκελετὸς etc. IUNG.

Ξενοφῶν] Locus *Xenophontis* in quo et alterum quod mox segm. seq. adfert, est lib. III. Ἀπομνημ. paulo longius ab initio: ἐὰν οὖν, ait *Socrates*, παρέχωνταί σοι τοὺς ἵππους, οἱ μὲν οὕτω κακόποδας, ἢ κακοσκελεῖς, ἢ ἀσθενεῖς, οἱ δὲ οὕτως ἀτρόφους ὥστε μὴ δύνασθαι ἀκολουθεῖν. IUNG.

εὐσκελές.] *Falckenburgius* pro εὐσκελὲς plane contrarium, ἀσκελὲς nimirum reposuit, cui subiungit καὶ ἄπουν, paulo post dein pro κατεσκελετευμένους idem κατεσκελετευσμένους habet.

194.

ἀπὸ τῆς] A. ἀπὸ τῶν. Et mox P. R. μερῶν τούτων πρὸς τὰ ἄλλα μέρη ἰσχν. SEB.

μελῶν τούτων] C. V. μερῶν, consentit C. A. qui et post legit, ὡς πρὸς τὰ ἄλλα μέρη ἰσχνότητος. KUEHN.

μελῶν] MS. μερῶν pro μελῶν. IUNG.

μελῶν] *Falckenburgius* ut scripti Codices μερῶν.

Macilentissimum] Voluit exprimere ἰσχνότατον, cum legatur ἰσχνότητος· ἰσχνότης autem maciem notat. SEB.

ὅμοια] In C. A. ὅμοια superscriptum est. KUEHN.

ἀσκωλιάζειν ἔλ.] C. A. ἀσκωλιάζειν δέ. KUEHN.

ἀσκωλιάζειν ἔλ.] MS. ἀσκωλίζειν δὲ ἔ. vid. vero de hoc verbo, et quomodo huc pertineat Comm. avi cap. 8[illegible]. ἀσκωλιάζειν vero, ut vulgatur, etiam infra est IX, 121. etiam in MS. qui tamen ibidem ἀσκωλισμός. Utrumque itaque usurpavere *Hesychius*: ἀσκωλίζοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἁλλόμενοι. quod prorsus huic loco convenit. Ibidem ἀσκωλιάζεις exponit de lusu, quum unctos saliebant per utres. quasi differentia quaedam esset inter haec. vid. et *Etymologum* in ἀσκωλιάζειν. IUNGERM.

ἐξ οὗ, εὐπ. etc.] In C. A. sequitur statim ποδώκης, ἀρ-

τίπους, ἐμπόδισμα, ἐμποδὼν ἴ. ἐπὶ π. α. ποδοκάκκη, ποδάγρα, πολύπους πολύποδα, χαμαίπους. ita C. A. KUEHN.

ἐξ οὗ, εὔπ. etc.] Tantum haec in MS. ἐξ οὗ ποδώκης, ἀρτίπους· ἐμπόδισμα, ἐμποδῶν ἵστασθαι, ἐ. π. IUNG.

καὶ ὡς Πλάτων ἀντίπους] *Platonis* ἀντίπους in eius *Timaeo* legitur: εἰ γάρ τι καὶ στερεὸν εἴη, κατὰ μέσον τοῦ παντὸς ἰσοπαλὲς, εἰς οὐδὲν ἄν ποτε τῶν ἐσχάτων ἐνεχθείη, διὰ τὴν πάντη ὁμοιότητα αὐτῶν· ἀλλ᾽ εἰ καὶ περὶ αὐτὸ πορεύοιτό τις ἐν κύκλῳ, πολλάκις ἂν στὰς ἀντίπους, ταυτὸν αὐτοῦ κάτω καὶ ἄνω προσείποι. IUNG.

ὡς Πλάτων παραποδισθ.] II. de L. L. princ. μή πη παραποδισθῶμεν ὑπ᾽ αὐτοῦ. cit. et infra IX, 134. ubi priores editiones παραποδιστῶμεν. SEB.

ὡς Πλάτων παραποδισθ.] Locus *Platonis*, in quo παραποδισθῶμεν, ex II. de Legibus profertur infra IX, 134. Εὐποδία vero vulgatum, *Xenophontis* est, ut ipse infra indicat noster IX, 134. IUNG.

195.

Ξενοφῶν, κακόποδας] Locum *Xenophontis* non puto esse, qui statim initio de re equestri, ubi de equo κακόπους dicitur, sed eum quem ex lib. 3. Ἀπομν. attuli modo ad segm. 193. κακόποδας enim ait *Pollux* diserte; amat vero ipsos casus adferre, quibus in auctoribus leguntur, ut aliquoties hactenus patere potuit. IUNG.

ὀκτάπους] *Octipes*, in *specie* dicitur de *Polypode*. ὀκτώπους dicitur et *Scorpius*, unde proverbium: ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. vid. *Hesychium* et *Suidam* in ὀκτώπους et *Phavor.* in ὀκτάπους. Ergo, innuit Auctor, nomine *Octipedis* certam denotari speciem animalis et hoc est ἰδικώτερον. In *Glossis* redditur *multipes*, *Polypus*. KUEHN.

ὀκτάπους] Quomodo ait τὸ ὀκτάπους ἰδικώτερον ἐκφέρεσθαι; an quod ista λέξις (ὀκτὼ) εἰς ω καταλήγουσα οὐ φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει τουτὶ τὸ τέλος; nec enim ὀκτώπους scribendum credo hoc loco. ὀκτάπουν saepius in *Menone Platonis*. Et sic invenias etiam πεντάπους, quod tum etiam ε non servavit, in quod extra compositionem desinebat: infra enim IV, 170. est καὶ πεντάπουν. Sed in *Platonis Theaeteto* πεντέποδος est. IUNG.

ἐπὶ πόδα ἀν.] Ἐπι ποδαν αναχ. MS. mendose. phrasis alias e *Xenophonte* adfertur in Comm. avi cap. 849. IUNG.

καλόπους] Deest in MS. καλόπους. qui dein habet ποδωκάκη. alias ποδοκάκη et ποδοκάκκη invenias. IUNG.

ποδαγρᾷν, πολ.] Deest in MS. ποδαγρᾷν. Iung.

Πλάτων δὲ, κατὰ πολ.] Desunt Πλ. δὲ κατὰ in MS. quid vero si καθὰ legas in vulgatis? nolim tamen quid temere: nec enim ipse *Platonis* locus in promptu, si forte κατὰ scripserit ibi. alias esset, quemadmodum πολύποδα et ἄποδα quoque dixisse. *Plato Timaeo* extremo: ἄποδα αὐτὰ καὶ ἰλυσπώμενα ἐπὶ γῆς ἐγέννησαν: de generatione animalium. Sed non hic est locus, quem respexit *Pollux*; verum ille in *Epinomi*: πάντα δὲ ὅσα πολύποδα καὶ ἄποδα, καὶ ὅσα πορεύσιμα, καὶ ὅσα μόνιμα etc. Nec dubitabis apud *Pollucem* pro κατὰ nunc reponere καί. Iung.

Πλάτων δὲ, κατὰ πολ.] Et *Falckenburgius* fere ut Cl. *Iungermannus* τὸ κατὰ in καὶ τὰ mutat.

καὶ ἄπ. εἴρ.] Desunt καὶ ἄπ. εἴρ. in MS. Iung.

καὶ ἄποδα εἴρ.] Auctius noster *Falckenburgius* post εἴρηκε habet: ἀλλ' ὁ πολύπους δ' ἂν τούτοις προσκεῖται καὶ χαμαίπ. etc.

ἐκάλουν δὲ etc.] Margo C. A. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτω ἡ οὐκ ἐπὶ τοῦ ζεύγους κομιζομένη νύμφη, haec margo: dein iterum in textu ποδοστράβη, ποδήρεις χιτῶνες ποδαλγία. ὁ δὲ Κωμικὸς Π. ποδάρια εἴρηκεν. Kuehn.

ἐκάλουν δὲ etc.] MS. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἡ οὐκ ἐπὶ τοῦ ζ. κομιζομένη νύμφη· ποδοστρ. Iung.

196.

ποδόνιπτρον] Deest ποδόνιπτρον in MS. et ποδονιπτήρ. Iungerm.

ποδεὼν ἀσκοῦ] *Leopard.* Emend. VII, 13. Seb.

ποδεὼν ἀσκοῦ] De ἀσκοῦ ποδεῶνι et *Leopardus* hunc locum laudat VII. Emend. 13. tu vide Comm. avi c. 851. Iungerm.

ποδήρης χιτὼν] P. R. ποδήρεις χιτῶνες. Seb.

ποδήρης χιτὼν] MS. χιτῶνες. Scribendum itaque fuerat ποδήρεις. Iung.

ποδαλγὴς] Deest ποδαλγὴς in MS. Iung.

*ποδάρια] Sic editi et MSS. *Leopard.* leg. ποδαργία, libro secundo, capite secundo. ποδαργία autem Attice dici pro ποδαλγία monet *Henr. Stephan.* e *Schol. Aristoph.* quem vid. initio statim: tametsi quidam inde citent ποδαργία, nisi forte respic. ad alium locum. nam fol. 29. γράφεται, inquit, καὶ ποδαλγοῦντες καὶ ποδαγρῶντες. ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πάθος καὶ ποδάγρα λέγεται, καὶ ποδαλγία. Seb.

ποδάρια εἴρηκε. καὶ ποδεῖα δὲ τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πίλους] Omnia in MS. sunt ac in vulgato, ne quis propter asteriscos

suspicatur. Quod itaque ad ποδάρια attinet, ut id avus exponit, habes Comm. c. 852. *nempe pediculos, id est pedes parvulos*. *Leopardus* autem II. Emend. 2. (ubi de ποδίοις vel πίλοις περὶ τοῖς ποσὶ ex variis *Pollucis* locis) ποδαργία se legere hic ait, non ποδάρια. Pro ποδεῖα vero habet *Leopardus* πόδια, quod et ex aliis locis ita citat, et apud nostrum ita infra in MS. VII, 91. et X, 50. Male etiam antea vulgabatur παρὰ τοῖς ποσὶ, quod et *Henr. Stephanus* adverterat, reposito ad oram περὶ, eoque confirmato ex loco, qui infra X, 50. et περὶ, non παρὰ, MS. noster hic habet etiam: ut et *Leopardus* loco dicto, et *Turnebus* II. advers. 14. qui plane contra ac *Leopardus*, quem semper πόδια habere adnotavimus, in *Theoph.* de histor. plant. pro πόδια, emendat ποδεῖα, huncque locum *Pollucis* adfert; ea causa sane illud ποδεῖα non reiiciendum mihi videtur, quum id diserte MS. habeat: et viri docti sic etiam apud *Hesychium* scribendum existiment. Nec ποδάρια quoque temere reiecerim: quum praesertim lascivia comica in diminutivis et ὑποκοριστικοῖς comminiscendis mira fuerit. Verum ego vix semidoctus meas sententias nolim interponere temere. Iung. Legendum ποδαγρία. Latini *Podagra*. Toup.

*ποδάρια] ποδαρίας *Falckenburgius*.

ποδεῖα] *Leopard.* ibid. leg. πόδια. apud *Athen.* πόδεια scribitur de bulbi quodam genere: ὑφαίνεται δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ πόδεια, καὶ ἄλλα ἱμάτια. lib. II. fol. 64. Seb.

ποδεῖα] *Glossae*, πόδιον, *pedale*, nec insolens est, ut διφορούμενα sint nomina quae desinunt in ειον. dein C. A. in textu τὰ π. τ. π. πῖλα superscripto τοὺς πίλους. dein pro πέλυτρα, πέλικρα. (*Hesych.* πέλλυτα) at v. τ. suprascripta, pro περὶ πόδας legitur et παρὰ πόδας. *Salmas.* leg. καὶ πόδια. *Vetus Glossarium*: *pedulia*, πόδια. sed haec alibi pluribus. haec ille. Kuehn.

ποδεῖα] ποΐδια ex MS. affert *Falckenburgius*. ποδεῖα tamen non ita facile reiecerim, *Casaub.* ad *Athen.* II, 23. *Ex lana bulborum lanigerorum scribit Theophrastus solita* ὑφαίνεσθαι πόδια, *sive* ποδεῖα. *udones Graecis* ποδεῖα *nuncupari, nemo iam ignorat* etc. ποδεῖα quoque *Iunius* in Nomenclat. quem utique vide cap. LXXVI. voc. *Impilia*.

τοὺς * περὶ τοῖς ποσὶ π.] P. P. τὰ περὶ τοῖς ποσὶ πῖλα κρ. In A. α superne ascriptum.

(*Hactenus P. V. deinceps P. significabit Pal. recentiorem.*) Seb.

τοὺς * περὶ τοῖς ποσὶ πίλ.] *Falckenburgius* σπίλους, quod non placet.

πέλυτρα] *Falckenburgius* noster in suo Codice τῷ λ aliud superscripsit, addito dein post υ, κ. ut sit πέλλυκτρα, vel πέλλυκρα.

περὶ πόδα] Vid. Comm. avi c. 852. Iung.

Αἰσχίνης] *Aeschinis* verba sunt in ea κατὰ Κτησιφῶντος· καὶ πολλάκις ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀναγινώσκειν τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα. Iung.

εἶπεν] Post εἶπεν margo loquitur in C. A. ἐπὶ τοῦ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίουν, dein in textu, καὶ τὰ ἀναποδιζόμενα δ. Α. τὰ (quod superscriptum) π. ε. Kuehn.

ὁ ῥήτωρ] Desunt in MS. ὁ ῥήτωρ. Iung.

197.

περὶ μερῶν ποδός.] C. A. μέρη ποδὸς δακτύλων καὶ τῶν περὶ αὐτά. Kuehn.

περὶ μερῶν ποδός.] Sectionis huius titulus in MS. μερῶν (omissum est negligenter περὶ) ποδῶν, πεδίου, ταρσοῦ, πτέρνης, στήθους, ποδὸς, κοίλου ποδὸς δακτύλων (distinguendum, ποδὸς κοίλου, ποδὸς δακτ. quamvis et aliter posset) καὶ τῶν περὶ αὐτά. Ad ipsum initium sectionis, ante verbum μέρη, *Henr. Steph.* adscripsit haec: Ποὺς δὲ ὀνομάζεται τὸ μετὰ τοὺς ἀστραγάλους πᾶν. nescio an melius hic locum illis fuisse putaverit, quam ubi supra segm. 194. leguntur. Iung.

τὰ μὲν ἄνω] C. A. et V. τὸ μὲν α. apud *Aristot.* sect. 7. Probl. pedes sunt ἀσαρκότατοι καὶ νευρωδέστατοι. Idem lib. I. H. A. τὸ δὲ πολυόστεον τοῦ σκέλους, πούς. deinde partem pedis superiorem dicit νευρώδη καὶ ἀνώνυμον. Kuehn.

τὰ μὲν] MS. τὸ μέν. Iung.

ὄρος] Avus Comm. cap. 881. adgnoscit ὄρος, idque *finem seu terminum* interpretatur. in MS. est ορος, sine spiritu. Iung.

τὸ ταῖς πτέρναις] τὸ omittit C. Antv. Kuehn.

ἑδώλια] MS. ἑδώλια. Iung.

θορυβοῖεν] *Interpr. exsibilent:* malim *obstreperent* dicenti vel agenti. *obmurmurare* et interpellare dicentem confusis vocibus. Kuehn.

θορυβοῖεν] In MS. erat θούβοιεν, sed ρ a recente manu insertum. notandus vero huius verbi hic usus, de tumultuoso obstrepitu. vid. infra IV, 122. ubi ἐκβάλοιεν pro hoc ait. Iungerm.

φησὶ] MS. καλεῖ pro φησί. Iung.

198.

στῆθος ποδὸς] P. *ποδῶν.* SEB.

στῆθος ποδὸς] MS. *στῆθος ποδῶν.* vid. et doctiss. *Fr. Nansium* Notis ad *Nonni* paraphr. in cap. 19. v. 100. IUNG.

τὰς αὐτὰς etc.] Vide de his appellationibus Comm. avi cap. 881. IUNG.

χίμετλον] Praec. ed. *χύμετλ.* sed *χίμ.* infra IV, 202. nec aliter hoc etiam loco MSS. vid. *Schol. Aristoph.* fol. 353. *Eustath.* Iliad. fol. 492. et *Cam. Hesych.* quoque: *χίμετλον, τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος ὑπὸ ψύχους.* *Gorrh.* *χίμεθλον* et *χείμεθλον* scr. quod dicatur *ἀπὸ τοῦ χειμῶνος.* et de dipht. consentit etiam *Sylb.* SEB.

χίμετλον] Sic et MS. et infra IV, 202. et Comm. avi cap. 882. antea male vulgabatur *χύμετλον* et *H. Steph.* orae adposuit, *an χείμετλον forte legendum?* quem in Thesauro vide de varia scriptura huius vocis, ubi per *υ* plane damnat, per *ι* probat magis. IUNG.

ὀνομάζεται] Subiicit C. A. *τὰ δὲ ὑπὸ τοὺς δ. κ. πτ.* marginale est, quod sequitur de *Aristoph.* deinde textus: *τὸ μέντοι προσπταῖσαι, προσκόψαι καὶ βάσιν δ' ἂν εἴποις* etc. KUEHN.

ᾧ ἐπιγίγνεται] Sic sane scripsit et *H. Steph.* ex coniectura, quam orae quoque huius paginae adposuit ad id quod antea male hic edebatur, *ὅ.* Ceterum MS. habet *οὗ ἐπιγίνεται.* quod itaque reponamus iam. IUNG.

ὀνομάζεσθαι νομίζ.] C. V. *νομίζουσιν ὀνομάζεσθαι.* KUEHN.

ὀνομάζεσθαι νομίζ.] MS. inverso, *νομίζ. ὀνομ.* IUNG.

τὰ δὲ πρὸς τοὺς δακτ.] MSS. *τὰ δ' ὑπὸ τ.* SEB.

κρούματα] MS. *κρούμματα.* IUNG.

πταίσματα] De his *πταίσμασιν* vide *Casaubonum* Comment. ad *Theophr.* charact. *περὶ δυσχερείας.* IUNG.

πταίσματα] *Falckenburgius πατατά.*

199.

In fugiendo] Scr. in *Vespis.* SEB.

ἐν τοῖς Σφηξὶ] Desunt *ἐν τ. σφ.* in MS. Male antea vulgabatur *φηξὶ*, quod *H. Steph.* in ora codicis sui emendarat in *Σφηξὶ;* uti et *Leopardus* V. Emend. 7. nec aliter adgnoscunt Comm. avi c. 886. ubi versus ipse *Aristophanicus* adfertur, et alia in hanc rem. Ride autem interpretem, quem tantula menda delirare fecit, et in vertendo impingere hic. IUNGERM.

ἐν τοῖς Σφηξὶ] Vitiosnm prioris editionis *φηξὶ* in suo Codice et *Falckenburgius* in *Σφηξὶ* mutavit.

εἴρηκε] MS. *εἶπεν*, pro *εἴρηκεν*. desunt dein cetera usque ad *καὶ βάσιν*. Iung.

ἐνυποδησία] Scr. *ἀνυποδησία*, quomodo est in *Ald.* et *Flor.* Seb.

ἐνυποδησία] In vulgatis manifeste falsum et legendum *ἀνυποδησία*, ut avus habet Comm. cap. 887. Iung.

θεοὺς βάσις] P. *θεοῦ βάσις. ἀφ' οὗ.* Seb.

θεοὺς βάσεις] C. A. et V. *Θεοῦ βάσις, ἀφ' οὗ καὶ βάσιμον.* Kuehn.

θεοὺς βάσεις] MS. tantum haec de *Platonis* verbis, *Θεοῦ βάσις.* quae statim sequitur *ἀφ'* etc. Locum *Platonis* extremo *Timaeo* inveni: *τετράπουν τε τὸ γένος αὐτῶν ἐκ ταύτης ἐφύετο καὶ πολύπουν τῆς προφάσεως. Θεοῦ βάσεις ὑποτιθέντες πλείους τοῖς μᾶλλον ἄφροσιν, ὡς μᾶλλον ἐπὶ γῆν ἕλκοιντο.* ubi certe *ὑποτιθέντος* scribendum videtur, et *Pollucis* locus sic emendandus erit: *Θεοῦ βάσεις ὑποτιθέντος πλείους.* Iung.

θεοὺς βάσεις] Emendationem Cl. *Iungermanni* confirmat et *Falckenburgius* noster, qui ita in suo Codice vulgatum restituit: *Θεοῦ βάσεις ὑποτιθέντος πλείους.*

200.

ὁ οὐδὸς] *Interpr. pavimentum*: melius, *limen.* vid. Proverb. *αὐτὸν βατῆρα κέκρουκας.* Kuehn.

ὁ οὐδὸς] MS. mendose *οὐοδὸς*, pro *ὁ οὐδός.* Iung.

βαίνομεν] C. A. *καὶ ἀποβατήρια καὶ διαβατὸς π. καὶ διαβάται Δ.* Kuehn.

ὡς Ἀμειψίας] Desunt *ὡς Ἀμ.* cum sequentibus, usque ad *καὶ ἀποβάτηρ* in MS. *Amipsiae* autem versiculum interpretatur avus Comment. cap. 890. Iung.

Πλάτων] Locum *Platonis* forte hunc suspicari licet in *Timaeo*: *ἐπὶ γὰρ γῆς βεβῶτες, γεώδη γένη διιστάμενοι, καὶ γῆν ἐνίοτε αὐτὴν ἕλκομεν εἰς ἀνόμοιον ἀέρα βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν* etc. Sic in *Phaedro*: *ἰδόντος δὲ τοῦ ἡνιόχου, ἡ μνήμη πρὸς τὴν τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη, καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν μετὰ σωφροσύνης ἐν ἁγνῷ βάθρῳ βεβῶσαν.* Iung.

καὶ ἀποβατήρια] Forte *ἃ καὶ ἀποβ.* Sylb.

καὶ ἀποβατήρια] MS. *καὶ ἀποβ.* absque praecedentibus aliquibus uti dixi. *H. Steph.* vero in ora sui codicis emendat: *ἴσως, ἃ καὶ ἀποβ.* addit: *Camer. ἀποβατήρια pro ἐπιβατήρια affert puto ex Luc. loco.* locum in Commentariis non invenio, ubi haec scripserit avus. Iung.

καὶ ἄβατος, Πλάτων] Desunt *καὶ ἄβ. Πλ.* in MS. Locus *Platonis*, ubi utrumque vocabulum est, legitur lib. X.

legum: *σκοπεῖτε οὖν εἰ καθάπερ ποταμὸν ἡμᾶς ἔδει τρεῖς ὄντας διαβαίνειν ῥέοντα σφόδρα, νεώτατος ἐγὼ τυγχάνων ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἔμπειρος ῥευμάτων, εἶπον ὅτι πρῶτον ἐμὲ χρῆναι πειραθῆναι κατ' ἐμαυτὸν, καταλιπόντα ὑμᾶς ἐν ἀσφαλεῖ, σκέψασθαι εἰ διαβατός ἐστι πρεσβυτέροις οὖσι καὶ ὑμῖν, ἢ πῶς ἔχει; καὶ φανέντος μὲν ταύτῃ, καλεῖν ὑμᾶς τότε, καὶ συνδιαβιβάζειν ἐμπειρίᾳ· εἰ δὲ ἄβατος ἦν, ὡς ὑμῖν, ἐν ἐμοὶ τὸν κίνδυνον γεγονέναι* etc. et statim vocat *λόγον*, cuius comparationem talem instituit, *σφοδρότερον, καὶ σχεδὸν ἴσως ἄβατον.* Sic *Herodotus Clione* cap. 191. *τὸ ἀρχαῖον ῥέεθρον διαβατὸν εἶναι ἐποίησε.* et *Xenoph.* lib. I. *Ἀναβ.* de *Emphiate*, *ὅτι οὐ πώποθ' οὗτος ὁ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο πεζῇ, εἰ μὴ τότε.* et lib. II. *πᾶς ποταμὸς διαβατός.* et lib. III. Iung.

καὶ διαβάται etc.] De his avus Comm. c. 890. *Demosthenis etiam διαβάται sunt, inquit:* (Pollux) *qua significatione, nescio. διαβήτης est Aristophani in Nebulis, Circinus.* Ceterum *διαβάτην*, quod *Aristophani* tribuitur, est in MS. etiam, et sic etiam loquutos testatur *Hesychius*: *διαβάτης,* ait, *ὄργανόν τι τεκτονικόν.* quae verba etiam transscripsit in *διαβάτης Etymologus.* qui et in *βάτης· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βίβημι, βάτης, καὶ διαβάτης καὶ ἱπποβάτης.* Iung.

τὴν δίκην] C. A. et V. *τῇ δίκῃ.* Kuehn.

τὴν δίκην] MS. *τῇ δίκῃ.* desunt dein: *ἐπιβασία κ. η. ε. α. ο. α. ε.* Iung.

τοῦ Σμέρδιος ὁ.] Abest a C. A. textu, in margine tamen extat. Kuehn.

ὀνέματος] Apud *Herod. οὐνόματος.* vid. lib. III. fol. 118. Seb.

Ἡρόδοτος] *Herodoti* locus e *Thalia* est, ut notat avus Comm. cap. 891. Iung.

201.

περὶ ἀντιαδ. etc.] Sectionis huius titulus MS. *περὶ ἀντιάδων, βρόγχων, ὀστοῦ τοῦ πρὸς τῷ βρόχῳ* (lego *βρόγχῳ*) *στομάχου καὶ τῶν περὶ αὐτά.* Tractavit autem haec avus in iis quae *περὶ τῶν ἐντὸς μερῶν* coeperat. Iung.

καὶ στομάχου] Quae postea sequuntur in titulo non agnoscit C. A. Kuehn.

τῶν τοίνυν] MSS. *τὰ τοίν.* Seb.

τῶν τοίνυν] C. A. *τὰ τοίνυν ἐντὸς ἀπὸ τῶν μετὰ τὴν ἐπιγλωττίδα.* Kuehn.

τῶν τοίνυν] MS. *τὰ τοίνυν* etc. Iung.

πάρισθμια] Emenda *παρίσθμια.* exponit haec et *Rhodig.* IV. ant. 13. Iung.

στομάχῳ] C. A. *τῷ στομάχῳ ὃν κ. β. κ. α. καὶ φάρυγγα κ.* deinde sequitur titulus specialis: *περὶ τῶν ἐν τῷ στόματι.* KUEHN.

στομάχῳ] MS. *στομάχου.* Stomachum hic pro gulae principio capi docet eruditiss. *Hier. Mercurial.* I. *Var.* I. quem vid. IUNG.

ἔνιοι] Deest *ἔνιοι* in MS. IUNG.

202.

περιειλιφὸς] MS. mendose *περιειληφῶς.* IUNG.

Ἡρόφιλος δὲ αὐτὸ] Marginis est in C. A. omisso *δὲ* usque ad *ὠνόμασεν.* Caeterum C. A. et V. habet pro *Ἡρόφιλος, Ἡρόδοτος.* KUEHN.

Ἡρόφιλος δὲ αὐτὸ] *Ἡρόδοτος αὐτὸ* MS. pro *Herophilo*, quod docti considerent. *Herophilum* sane in testimonium advocasse alias *Pollucem* non memini. IUNG.

στόμαχος] C. V. *στοχασμὸς* male. KUEHN.

στόμαχος] MS. *στοχασμός.* Sed est emendatum *στόμαχος.* IUNG.

ἔγκειται] MSS. *πρόκειται μὲν ἔνδοθε τῇ.* SEB.

ἔγκειται] C. A. *πρόκειται* suprascripto *σ.* KUEHN.

ἔγκειται] MS. *πρόσκειται,* pro *ἔγκ.* IUNG.

εἰς πνεύμονα] Pro *εἰς πνεύμονα* corrigit *Hier. Mercurial.* I. *Variar.* lect. cap. 1. *εἰς κοιλίαν*, quod confirmat etiam ex II, 207. Noster MS. a vulgato non discedit. IUNG.

οἰσοφάγος] MS. *οἰστοφάγος.* IUNG.

ἔνθα δὲ τῇ κοιλ.] C. A. *ἔνθα κοιλίᾳ σ. κ. τοῦτο στόμα κ.* KUEHN.

ἔνθα δὲ τῇ κοιλ.] MS. *ἔνθα δὲ κοιλία σ.* IUNG.

μέγα] Deest *μέγα* in MS. IUNG.

203.

τῷ κάτωθεν] MS. *τῷ κάτῳ τοῦ στ.* videntur autem corrupta, et forte leg. *τὸ κάτωθεν.* in MS. sane creberrime *τῷ* mendose pro *τὸ*, ut mox monebimus. IUNG.

καθὸ] Pro *καθὸ* *H. Steph.* in suo codice emendavit *καθ' ὅ.* sed perinde est. IUNG.

συμβέβηκε] C. V. *ἐμβέβηκε.* C. A. habet quidem in textu *συμβ.* sed *ἐμβ.* superscriptum est. KUEHN.

συμβέβηκε] MS. *ἐμβέβηκεν.* IUNG.

καὶ τὸ] MS. *καὶ τῷ.* IUNG.

πρὸς ὑποδοχ.] MSS. *πρὸς τὴν ὑπ. τοῦ ποτοῦ τε καὶ τῶν σ.* SEB.

πρὸς ὑποδοχ.] C. A. *πρὸς τὴν ὑπ. τοῦ ποτοῦ τε κ. σ.* KUEHN.

πρὸς ὑποδοχ.] MS. πρὸς τὴν ὑποδ. Iung.
τὸ πρὸς τῇ κοιλ.] C. A. καὶ τὸ superscriptum habet. Kuehn.
τὸ πρὸς τῇ κοιλ.] MS. τῷ πρὸς τ. Iung.
σαρκώδης] P. σαρκῶδες. Seb.
σαρκώδης] C. A. σαρκῶδες in textu η supra ε posito. Kuehn.
καθὸ] MS. καθ' ὅ. Iung.

204.

ἀρτηρίᾳ δὲ, καὶ] MS. ἀρτηρίας δὲ, κ. Iung.
τέσσαρα] MS. τέτταρα. Iung.
τρία] C. A. τρία νεῦρα. Kuehn.
ὄρνισι μὲν ὅμοιόν τι] A. ὄρν. μέν τοι τοῦτο πρ. Etiam P. τοῦτο. Seb.
ὄρνισι μὲν ὅμοιόν τι] C. A. καὶ ὄρνισι μέντοι. Kuehn.
πρηγορεῶνα] In MS. legitur tale scholion margini additum: σχο. εἰσὶ δὲ οἵ φασι πρηγορεῶναι ὑποπεφυκέναι καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τισὶ γυναικῶν ἔνθα προαθροίζεται ἡ τροφή. Iung.
μηρυκαζομένων] MS. μυρικαζομένων. Iung.
μήνυστρον] MSS. ἤνυστρον. *Scholiast. Aristoph.* ad v. 355. Equ. fol. 208. τὰ μηρυκάζοντα τῶν ζώων τρεῖς κοιλίας ἔχει· κεκρύφαλον, ἤνυστρον, ἐχῖνον. μηρυκάζει δὲ ὅταν μὴ τροφῆς παρακειμένης, ἀναπεμπάζῃ τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τροφὴν, καὶ κινῆται τὸ στόμα, ὥσπερ αἲξ καὶ πρόβατον, καὶ κάμηλος. Seb.
μήνυστρον] C. V. et A. ἤνυστρον. vid. *Hesych.* h. v. Kuehn.
μήνυστρον] *R. Constantinus* Supplem. ling. Lat. in *Rumen* et *Iunius* nomencl. in *Ruma* hoc μήνυστρον (quamvis in *Iun.* nomencl. μένυστρον sit editum)' quoque ut verum seqûuti sunt, et vulgata lectione corrupta decepti. MS. enim habet ἤνυστρον. quod vel unus *Hesychius* confirmet satis: ἤνυστρον, ait, ἡ πρώτη κοιλία τῶν μηρικαζομένων ζώων. etc. quae prorsus cum *Polluce* conveniunt. ita etiam avum legisse patet ex eius schedis, quae de internis partibus adfecta sumus nacti. Iung.
τοῦ στομάχου] A. πρὸ στομ. προκ. Seb.
τοῦ στομάχου] MS. non habet τοῦ. Iung.

205.

τῇ μὲν] C. A. addit γλώττῃ. Kuehn.
τῇ δὲ] Pro τῇ δὲ omissis legit C. A. τῇ δὲ ὑπὲρ τὰ στέρνα. Kuehn.
τῇ δὲ] Deest τῇ δὲ in MS. et dein est, κατὰ τοὺς ὑπὲρ τ. στ. Iung.

σύριγγες] MS. *σίριγχες τε κ. β.* IUNG.

καὶ ἀορταὶ] C. V. *λόρτραι.* C. A. plane omittit. KUEHN.

καὶ ἀορταὶ] MS. *καὶ λόρτραι. αὐτὸς* etc. Scilicet legendum *ἀόρτραι*, sive *ἀορτραί.* quo et firmatur doctiss. *Foesii* in *ἀορτὴ* adsertio, *ἄορτρα* apud *Hippocr.* lib. II. de morb. legendum pro *ἄρθρα.* et fortasse etiam pro *ἀορτρὶν* legendum apud *Galenum ἀορτρὴν*, quum librarii solemniter, vitiosa pronuntiatione dictantis interdum adminiculante, in his peccent. IUNG.

ἐκ μὲν τοῦ κατόπιν, τ. στ.] C. A. et V. ita legit: *ἐκ τοῦ κατὰ τόπιν μὲν τοῦ στομάχου γειτνιῶν.* KUEHN.

ἐκ μὲν τοῦ κατόπιν, τ. στ.] MS. aliter et alio ordine: *ἐκ τοῦ κατόπιν μὲν τοῦ στομάχου γ.* IUNG.

ὥσπερ δὲ] C. A. *ὥσπερ ἐκ κύκλων σ.* KUEHN.

χιτῶνας] MS. *χειτῶνας.* IUNG.

τέτταρας] MS. *τέσσαρας.* IUNG.

φλεβῶν] In C. A. *φλεβῶν* superscriptum. KUEHN.

ἀρτηριῶν] MS. *ἀρτηρίων.* IUNG.

206.

Ὅμηρος] Versus *Homeri*, quem *Pollux* innuit, est *Ἰλ.* χ, 325.

Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος.

quem sequuntur et hi statim, de quibus etiam *Pollux* hic:

ἀντικρὺ δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρά τί μεν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν. IUNG.

λαιμὸν καὶ λαυκ.] C. A. et V. *καὶ λεμὸν καὶ λευκανίαν.* KUEHN.

λαιμὸν καὶ λαυκ.] MS. *λέμον καὶ λευκανίαν καλεῖ.* Cetera huius sectionis non habet MS. de *λευκανίᾳ* et supra II, 97. dictum. IUNG.

λαυκανίαν] Vid. supra II, 97. *λαιμὸς* autem *Iliad. ν*, 388. 542. et alibi. SEB.

καλεῖ] Post *καλεῖ* nihil huius sectionis amplius est in C. A. KUEHN.

ἀσφάραγον] *φάρυγγα, βρόγχον.* *Schol. brev. Iliad. χ*, 328. praec. edit. *εὐφάρυγγον.* SEB.

207.

περὶ φάρυγγος, etc.] Titulus sectionis XLIII. in MS. hic: *Περὶ φάρυγγος, κοιλίας, νήστεως, λεπτοῦ ἐντέρου, ἀπευθυσμένου, ἀρχοῦ, δακτυλίου, μεσεντερίου, καὶ τῶν περὶ αὐτά.* Sectio incipit: *ἥ γε μὴν φάρυγξ.* Scilicet utroque genere in-

veniri. Atticum tamen feminino uti. vid. *Phrynich.* et *Etymolog.* IUNG.

λάρυγξ. λαρυγγ.] C. V. addit καὶ φαρύγετρον, λαρυγγίζειν δ. ει. Δ. ὅπερ οἱ παλαιοί. C. A. KUEHN.

λάρυγξ. λαρυγγ.] Auctius MS. λάρυγξ καὶ φαρύγεθρον. Sed distinguendum videtur λάρυγξ, καὶ φαρ. Scilicet φάρυγγα et φαρύγεθρον adpellari. vid. supra II, 99. Interpretatur haec verba de pharynge, ut et quae mox de stomacho *Calcagninus* IV. epist. 1. ubi copiose de stomacho et oesophago disputat, et quod *apud Pollucem, quum* (verba sunt eius) *ex professo earum partium voces prosequatur, succurrat ne verbum quidem de oesophago factum lib. II.* τοῦ Ὀνομαστικοῦ. citatque binos iam dictos locos, quos interpretatur. Verum nescio annon erret, male inspecto *Polluce*, qui profecto II, 202. ait de stomacho: ὀνομάζεται δὲ καὶ οἰσοφάγος. Si enim hoc vidisset *Caelius*, ut suae sententiae, quam contra *Menandrum* ibi propugnat, (scilicet οἰσοφάγον *vel stomachum esse vel stomachi superiorem angustioremque partem* etc.) adcommodatum, minime omisisset. Ceterum περὶ λάρυγγος *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in λάρυγγος, haec *Pollucis* laudat. vid. et *Nunnes.* ad lib. I. *Phrynich.* in φάρυγξ. IUNG.

λάρυγξ. λαρυγγ.] Auctius *Falckenburgius* noster: λάρυγξ, καὶ φαρύγεθρον, λαρυγγ.

λαρυγγίζειν] De φαρυγγίζειν et λαρυγγίζειν vid. et *Nunnes.* Not. ad *Herodiani* fragmentum in τὸν λάρυγγα. IUNG.

λαρυγγίζειν] In ora Codicis sui ex MSto addit *Falckenburgius*, φαλυρίζειν.

Δημοσθένης] *Demosthenis* locus est in ea ὑπὲρ Κτησιφ. paulo longius a fine de *Aeschine:* ἀλλ' ἐπάρας τὴν φωνὴν, καὶ γεγηθὼς, καὶ λαρυγγίζων, etc. citatus et ab *Harpocratione* in λαρυγγίζειν. IUNG.

παλαιότεροι] P. παλαιοί. SEB.

ἔξωθεν πρ.] MS. ἔξω πρ. α. περὶ τόν. IUNG.

γαργαρεὼν] MS. γαργαρέων καὶ πρόλογος. quod postremum ne fastidias, fuit id et in prioribus editionibus et firmat optimus glossographorum *Hesychius:* πρόλογος, ait, ὁ περιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν ἐπὶ δεῖπνον, καὶ ὁ γαργαρεὼν τῶν ὀρνίθων, ὃν οἱ παλαιοὶ γρηγορέων. emendo πρηγορεών; nisi πρηγορεύων vis. Idem *Hesych.* πρηγορεύων, προαγορεύτης ἢ δημοκόπος. Idem tamen ibidem: πρηγορεὼν, τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. quae *Etymologia* facit, ut et hic apud *Hesychium* malim legere πρόλογος. No-

ster dixit *προαθροίζεται* supra II, 204. *Suidas προαγείρεται*, ut etymon exprimeret in *προηγορεών*. non tamen damno *πρόλοβος*, quod apud *Aristotelem* et *Suidam* extare novi. idque *H. Steph.* hic in codice suo reposuerat. *γαργαρέων* vero *βαρυτόνως* apud *Hesychium* etiam scribitur. IUNG.

πρόλοβος] *Camer.* et *Sylb.* praec. edit. *πρόλογος*. SEB.

πρόλοβος] C. V. *πρόλογος*, male. C. A. servat vulgatam lectionem. KUEHN.

εἰς τὴν κοιλίαν] *Falckenburgius* addit: *ὡς προεῖπον*.

ὑπὸ τῷ διαφραγμ.] P. *κατὰ τὸ διάφραγμα*. SEB.

ὑπὸ τῷ διαφραγμ.] C. A. *κατὰ τὸ διάφραγμα*. KUEHN.

208.

τὰ δεξιὰ etc.] P. *κατὰ τὸ δεξιὸν πεφυκὸς μᾶλλον τῇ ῥ.* SEBERUS.

τὰ δεξιὰ etc.] C. A. *κατὰ τὸ δεξιὸν πεφυκὸς*, cui suprascriptum *νενευκὼς*, *μᾶλλον τῇ ῥάχει προσκείμενον*. KUEHN.

τὰ δεξιὰ etc.] MS. *δεξιὰν* (sine *τὰ*) *νενευκὸς μᾶλλον, τ. ῥ.* deestque *μάλιστα*. IUNG.

πυλωρὸς] De hoc et *Rhodigin.* IV, ant. 14. IUNG.

ὀνομαζομένην] MSS. *εἰρημένην νῆστιν*. SEB.

ὀνομαζομένην] *εἰρημένην* C. V. *ὀνομαζόμενον ν. τ. τ. ἥ ἐστιν μὲν ἔξωθεν*. C. A. KUEHN.

ὀνομαζομένην] MS. *εἰρημένην*, pro *ὀνομ.* IUNG.

ἥ ἐστιν ἔξωθεν μὲν] MSS. *ἥ ἐστι μὲν ἔξ.* SEB.

ἥ ἐστιν ἔξωθεν μὲν] MS. inverso, *μὲν ἔξωθεν*. IUNG.

νόθον] C. A. *νόθην*. KUEHN.

νόθον] *νόθην* MS. recte, ut et supra II, 165. et infra II, 181. et 182. IUNG.

παρήκουσαν] In *παρήκουσαν ν* in C. A. abest, caeterisque omissis sequitur, *αὐτῆς δὲ τῆς νήστεως τὸ λεπτόν*. KUEHN.

παρήκουσαν] MS. *παρήκουσα*. et desunt *τοῦτο τ. ἔ. ὅ. κ. ν. κ.* Latens hic etymon *νήστεως*, quod ait *ὅθεν καὶ νῆστις καλεῖται*, sagaciores odorari facile credo: mihi hic sunt nares obesiores. IUNG.

ἔντερον] Auctius iterum *Falckenburgius* noster post *ἔντερον* ita habet: *κενὸν δὲ ἐστι διαπαντὸς τοῦτο τὸ ἔντερον*.

209.

νήστεως] *Io. Bapt. Pius* annot. cap. 92. SEB.

λεπτὸν ἔντερον] *Lactes* in *Gloss. Interpr.* simpliciter *intestinum*. eaedem *Glossae μεσεντέριον, lactes*. KUEHN.

κῶλον] MSS. *κόλον* ut et mox segm. seq. *κόλῳ* et *κόλου*. quomodo *H. Steph.* in aliis quoque libris MSS. reperiri tra-

dit, viderique hic *Pollucem* quoque ita scripsisse, cum hinc κολάζεσθαι derivet: frequentius tamen κῶλον scribi. Seb.

κῶλον] MS. κόλον. prorsus ad sequentes etymologias. *Hesychius* etiam in κολόν· δηλοῖ δὲ καὶ ἔντερον. et in ἤνυστρον· οἱ δὲ τὸ κόλον, scilicet per ἤνυστρον accipiunt. Immo eruditiss. *Gifanius Conlect.* in *Lucret.* in *Coli circum*, ait, *falluntur omnes et Lexicographi et Medici, qui hoc intestinum κῶλον vocant et scribunt, errore turpi, et ut ita dicam Oecumenico.* quod probat primum ex deductis inde verbis hic apud *Pollucem*: dein ex loco *Hesychii* in κόλον, quem protuli: denique ex versibus, id perspicue convincente syllabae modulo, probat. Certe nostrum MS. faventem prorsus habet. Et vetus *Aristoph. Scholiastes* in Νεφέλας ad verbum κολετρῶσιν: κατὰ, ait, τοῦ κόλου τύπτουσιν. et: κόλον γὰρ, τὸ παχὺ ἔντερον. calide itaque nimis videntur nuperi *Scholiastae* graeci ibi, qui hoc negant, et κῶλον in hac significatione per ῶ scribendum omnino contendunt. Iung.

ἣν νειαίρην] In C. A. hoc est in margine: ἣν Ὅμηρος νειαίρην καλεῖ, νειαίρην legit et C. V. Kuehn.

ἣν νειαίρην] MS. νειαίραν. alias vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in νειαίρα, ubi et *Homeri* locos ex Ἰλ. έ. profert. Iungerm.

παρὰ τὸ ὑποχόνδριον] C. A. περὶ τ. υ. ἀφ' οὗ κ. τ. κολάζεσθαι καὶ κολαστήρια. Kuehn.

κολάζεσθαι] P. κολάζεται. Seb.

καὶ κόλασις, καὶ κολ.] In MS. desunt, καὶ κόλασις, et post, καὶ κόλαστήρια, est: καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

210.

τὸ δὲ ἑτερ.] Iterum illa crebra menda in MS. τῶ δὲ ἑ. Iungerm.

τῷ λεπτῷ] τῷ abest a λεπτῷ in C. A. Kuehn.

τυφλὸν ἔντερον] *Varro* de L. L. lib. IV. *fundulum a fundo, quod non, ut reliquae partes, sed ex una parte sola apertum, ab hoc Graecos puto* τυφλὸν ἔντερον *appellasse.* Kuehn.

καὶ τῷ μὲν κώλῳ] C. A. τῷ κόλῳ ἀπευθ. sed τὸ superscriptum. Kuehn.

καὶ τῷ μὲν κώλῳ] MS. iterum κόλῳ. et ibidem κόλον constanter. Iung.

ἀπευθυσμένον] De ἀπευθυσμένῳ etc. hinc et *Rhodig.* IV. ant. 14. Iung.

προσπεφυκὼς] MSS. προσπεφυκός. Seb.

προσπεφυκὼς] C. A. προσπεφυκός. Kuehn.

πλεῖστον] *πλείστων*, sed suprascriptum *ο* ut sit *πλεῖστον*. KUEHN.

211.

σφιγκτῆρα] C. A. *σφυκτῆρα*, orificium recti intestini, quidam de verbo ad verbum dicunt, *strictorem*. KUEHN.

ἔστι μὲν ὑμὴν, ἐκ φλ. etc.] MS. *ἔστιν μὲν ὑμῖν ἐ. φ. κ. ν. συμπλεκεῖς*. an rectum *συμπλακείς*? alias vide et *Rhodig*. IV. ant. 14. IUNG.

ἐκ φλεβῶν, καὶ ν.] C. V. *συμπλεκεῖς νεύροις* pro *ἐκ φλεβῶν καὶ ν. σ.* KUEHN.

νεφροῖς δὲ καὶ κοιλίᾳ γειτνιᾷ] MS. *νεύροις δὲ καὶ κοιλία γιτνιᾷ*. IUNG.

ἐντέρου ὀνόματα etc.] C. A. *ἀπὸ δὲ τοῦ ἐντέρου δυσεντερία καὶ λειεντερία*. C. V. *καὶ ἐντεριώνη τὸ παραλλάττον ἔνδον πρὸς τὴν ἔξωθεν περιοχὴν τὸ ἐντὸς* etc. affert ille geminam medullae descriptionem, quarum altera est, *quod sit intus per exteriorem circumferentiam procurrens, vel ad exterioris circumferentiae longitudinem intus se porrigat.* altera vero est, quae in editionibus vulgatis etiam extat. in C. A. nihil horum extat, nam post *λιεντερία* sequitur, *ἐκ δὲ τοῦ περιφεροῦς*. KUEHN.

ἐντέρου ὀνόματα etc.] Deest *ὀνόματα* et *παρὰ* in MS. IUNGERM.

Πλάτωνι] In MS. desunt *Πλ.* et *παρὰ* *Ἱππ.* *Platonis* credo hic locus est, qui initio *Theaeteti* eius exstat: *μᾶλλον μὴν αὐτὸν αἱρεῖ τὸ γεγονὸς νόσημα ἐν τῷ στρατεύματι. T. μῶν ἡ δυσεντερία; E. ναί.* Alias et in *Timaeo* paulo a fine longius, *διαῤῥοίας καὶ δυσεντερίας* nominat. IUNG.

λειεντερία] E MSS. vid. *Gorrh.* et Oecon. *Hipp.* A. *Foesii.* pr. ed. *λυεντερία*. SEB.

λειεντερία] | Pro *λειεντ.* MS. habet *λιεντερία*. Locos *Hippocratis* adnotat *Foesius* Oecon. *Hipp.* licet nostri *Pollucis* non mentionem faciat. IUNG.

212.

καὶ ἐντεριώνη, etc.] Haec tantum in MS. *καὶ ἐντεριώνη, τὸ παραλάττον ἔνδον πρὸς τὴν ἔξωθεν περιοχήν. ἐκ μὲν δὴ τοῦ π.* etc. IUNG.

* *ἐντεριωνίδα*] Leg. *ἐντερόνειαν* vel *ἐντερονείαν*. *Aristoph.* in Equit. cum *Schol.* 257. vid. *Leop.* Emend. lib. XIII. cap. 8. ubi et quod ad *ἐγκοίλια*. SEB.

* *ἐντεριωνίδα*] Pro *ἐντεριωνίδα*, quod vulgo, *Leopardus* XIII. Emendat. cap. 8. emendat hic *ἐντερόνειαν*, vel *ἐντερο-*

νεῖαν, ex verbis *Aristoph.* in *Equit.* ubi et confirmat id pluribus. Iung.

αὐτή τε] *αὐτῇ τε* MS. Sed quo se refert illud *αὐτῇ*; Locum non sanum esse suspicor. an itaque vulgo deest illa expositio *ἐντεριώνης*, quam ex MS. adscripsi, et *αὐτῇ* vel *αὕτη* ad illam respicit. *ἐντεριώνην* sane et simpliciter *τὰ ἔνδον* exponit *Hesychius*. Videbunt de his Viri docti. Certe video iam et eruditissimum *Stephanum* hic crucem fixisse, quod non fecisset, credo, si locum pro sano habuisset. Quid nocet tamen, quod calide sub calamum incidebat indicare? an forte legendum, *αὐτήν τε*, scilicet *κοιλίαν*? quod mihi non ita prorsus diplicere potest, quum putem *Pollucem* ipsum mihi assentire infra II, 224. de *περιτοναίῳ*, de hoc ipso *ἐπίπλῳ*. Iung.

καλύπτον] In MS. non distinguitur post *καλύπτον*. *Hesychius*: *Ἐπιπλον, ἐπίπλοιον, (ἴσως ἐπίπλοον) ὁ πιμελώδης ὑμὴν, ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων ἐπίπλους λεγόμενος*. *Etymolog.* in *δέρτρον*. *ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον σημαίνειν τὸν ἐπίπλουν, τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελὴν, ἢ τὸν ὑποκείμενον τῷ ἥπατι ὑμένα ἢ τὴν δορὰν* etc. meminit et in *δίπτυχα*, *τοῦ ἐπιπλου*. et in *ἐπίπλους*, *τὸ λῖπος*, et in *κνίσσα*, Iung.

νεφρῶν] MSS. *φρενῶν*. sed et *Rufus Ephesius*: *ὁ ἀπὸ τῶν νεφρῶν περὶ πάντα τὰ ἔντερα χιτὼν τείνων, περιτόναιον*. vid. Oecon. *Hipp.* fol. 501. Seb.

νεφρῶν] C. A. in textu leg. *ἀπὸ τῶν φρενῶν*, in margine est *μεταφρένων*, quod melius, ut ex situ peritonaei patet. vid. segm. seq. *ἐπὶ πάντα τὰ ἔντερα* marginis est; pro *σχιζόμενος* leg. C. A. *ἱζόμενος*, *insidens visceribus*. Kuehn.

νεφρῶν] MS. aliter: *ὁ δὲ α. τῶν μεταφρένων ἐπὶ π. τ. ἐ. ἱζόμενος χ. π. κ.* De peritonaeo hinc et *Rhodigin.* IV. ant. 14. et *Foes.* Oecon. *Hippocr.* pluribus. Iung.

νεφρῶν] Et *Falckenburgius φρενῶν τῷ νεφρῶν* superscripsit.

213.

περὶ ἥπατος etc.] Huius sectionis titulus in MS. *περὶ ἥπατος, περὶ χολῆς, περὶ αἵματος*. Iung.

ὑποδεχομένου] P. *διαδεχόμενοι*. Seb.

ὑποδεχομένου] C. A. *διαδεχομένου*. Kuehn.

ὑποψαύοντα] MSS. pr. ed. *ὑπὸ ψ*. Seb.

ὑποψαύονσα] C. V. *ἐπιψαύοντα*, *qua contingit ventrem*. Kuehn.

ὑποψαύοντα] MS. *ἐπιψαύοντα*, pro *ὑποψ*. Iung.

τὸ δὲ μέγιστον] Exponit haec et *Rhodigin.* IV. ant. 17. IUNGERM.

μεγίστῳ] *μεγίστῳ* abest a C. A. KUEHN.

μεγίστῳ] Deest *μεγίστῳ* in MS. IUNG.

λοβῷ.] Post *λοβῷ* tantum commate distinguendum puto, non puncto. IUNG.

214.

τῷ αὐτοῦ ὑγρῷ] C. V. *τῷ αὐτῷ ὑγρῷ.* KUEHN.

τῷ αὐτοῦ ὑγρῷ] MS. *τῷ ὑπ᾽ αὐτῷ ὑγρῷ.* IUNG.

τὸ μὲν, στενὸν αὐχένα] Post *στενὸν* distinguit commate C. A. KUEHN.

τὸ μὲν, στενὸν αὐχένα] MS. rectius puto distinguit, *τὸ μὲν στενὸν, αὐχ. κ.* Notum alias et *αὐχένα* usurpari de locis. Sic *Herodotus* Musa prima cap. 72. *ἔστι δὲ αὐχὴν οὗτος τῆς χώρης ταύτης ἁπάσης, μῆκος ὁδοῦ εὐζώνῳ ἀνδρὶ, πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται.* quem locum saltem ideo immiscemus, quod de eius emendatione amicissimus *Heinsius* noster me admonuit: *Ita enim*, ait, *legendum videtur*: *ἔστι δὲ αὐχὴν οὗτος τῆς χώρης ταύτης ἁπάσης, μῆκος δ᾽ ὁδοῦ εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται.* IUNG.

πυθμένα] In C. A. sequitur, *τὸ δὲ αἷμα διὰ φλεβῶν διασπείρει παντὶ τῷ σώματι, καλεῖται δὲ τοῦ ἡ. τὸ μὲν ἀ. π. καθ᾽ ὃ ὑποδέχεται τ. αἷ. ὄ. δ. μ. φ. ε. π. τ. φ. ἀναπέμπεται, τὸ δὲ λ. ἡ. καθάπερ αἱ τοῦ πνεύμονος πνευμονίαι.* C. V. male *πνεύματος* pro *πνεύμονος.* KUEHN.

πυθμένα] Sequentia, *ἀπὸ δὲ* etc. *Πλάτων λέγει*, cum mediis omnibus desunt in MS. IUNG.

χολημεσία] Quod ad *χολημεσία*, id *H. Steph.* hic apud *Plutarch. Sympos.* esse adnotavit, locumque in Thesauro producit inde. adnotat hic et *χολεμησία*, sicut etiam legi suis Annotat. ad illum *Plutarchi* locum VI. *Sympos.* 7. adnotavit, verum alterum et apud *Pollucem* esse. IUNG.

χολοβάφος, χολοβαφίνη.] Hasce voces *H. Steph.* non videtur agnoscere. Alii *χολοβαφὸς* scribunt eique synonymum faciunt *χολοβάφινος* id est flavus, sive vergens ad colorem auri. SEB.

οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν πλασμάτων] *In fictis factisque coloribus.* colore flavo tinctum dicitur *χολόβαφον*, ita enim ex *Hesych.* accentus collocandus. Idem habet *χολοβαφίον* pro *χολοβαφίνη*, nisi hic *τέχνη* subintelligendum, ibi vero officina, ubi tingitur aliquid eiusmodi colore; in *Hesych.* legerem, *ἅμα δὲ ὅτι χρυσῷ ἐμφερῶς βέβαπται·* thapsum etiam *χρυσόξυλον* dictam volunt quod capillis irrufandis adhiberetur. KUEHN.

οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν πλασμάτων] Quae hic in *Polluce* sequuntur, *οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν πλασμάτων*, ea visa forte *H. Stephano* mendum *ὕπουλον* alere: certe crucis notam adposuit verbo *πλασμάτων*. Sed pertinent ea ad *κοροπλαστικὴν*, illustratque *Pollux* ipse infra VII, 163. ubi etiam *χολοβάφινα* MS. noster habet. respexit eodem et *Hesychius*: *χολόβαφα τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα*. et: *χολοβαφίον· οὕτω λέγεται ἅμα μὲν, ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα*. ubi an forte *χολοβάφινον* scripsit? in *Polluce* vulgato pro *χολοβάφος* scribe potius *χολόβαφος*. Iung.

ἀκροχολοῦντα] *Plato* dixit, ut V. Legum: *ἐλεεῖν δὲ τὸν μὲν ἰάσιμα ἔχοντα ἐγχωρεῖ, καὶ ἀνείργοντα τὸν θυμὸν πραΰνειν, καὶ μὴ, ἀκροχολοῦντα, γυναικείως πικραινόμενον διατελεῖν*. Et lib. VII. paulo longius ab initio: *ἡ μὲν τρυφὴ δύσκολα καὶ ἀκρόχολα καὶ σφόδρα ἀπὸ σμικρῶν κινούμενα τὰ τῶν νέων ἤθη ἀπεργάζεται*. et lib. III. de Rep. *ἀκρόχολοι οὖν καὶ ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδῶν γεγένηνται, δυσκολίας ἔμπλεω*. Iung.

διὰ φλεβῶν] A. *διὰ φλ. εἰς πᾶν διασπεῖραι παντὶ τῷ σώματι*. P. *εἰς πᾶν* non habet: caetera similiter *Augustano*. Seberus.

διασπείρεται] MS. *διασπεῖρα*. sc. *ἀπὸ κοινοῦ* repetendum e segm. praeced. *ἔργον ἥπατος*. vid. et infra II, 225. Iung.

215.

ἀπὸ δὲ αἵμ. etc.] Et illa *ἀπὸ δὲ* cum ceteris, usque ad *καλεῖται* omnia desunt in MS. Iung.

ὀλιγαίμους] Adnotavit *H. Steph.* in ora *δίαιμος*. quod, credo, *Pollux* quoque addere debuerat. Iung.

τὸ μὲν αὐτοῦ, πύλαι] MS. *τὸ μέν τι, πύλαι*. Iung.

ἀπ' αὐτῶν] P. *δι' αὐτῶν*. Seb.

πνεύμονος λοβοὶ πνευμ.] MS. *πνεύματος, πνευμονίαι*, sine *λοβοί*. Iung.

216.

περὶ διαφραγμ. etc.] Idem titulus in C. A. nisi quod pro *καὶ τῶν λοιπῶν* sit tantum *καὶ λοιπῶν*. Kuehn.

περὶ διαφράγματ. etc.] Titulus in MS. *περὶ διαφράγματος ἄνω κοιλίας, καρδίας, θυμοῦ, ἀρτηριῶν, τραχειῶν, πνεύμονος, καὶ τῶν περὶ αὐτά*. Iung.

ἐκ φλεβῶν] In foedissimo mendo *Pollucis* Codices hic cubare, et nisi pro *φλεβῶν*, *ὑμένων membranis*, reponatur, extremae oscitantiae damnandum esse Grammaticum docet Doctissimus *Ioh. Ant. van der Linden* in Medicina Physiologica IV. cap. 2. p. 153.

ὃ καὶ διαφράττει] P. ὅπερ διαφ. SEB.

ὃ καὶ διαφράττει] Pro ὃ καὶ C. A. leg. ὅπερ διαφράττει. KUEHN.

διαφράττει] C. A. τῷ δὲ διαφράγματι ἡ γαστὴρ ὑπόκειται. ὑπὲρ δὲ αὐτὸ etc. KUEHN.

διαφράττει] MS. διαφ. καὶ τὰ ὅμοια. absque mediis. IUNGERM.

ὑπόκειται] MS. ὑπόκειται (pro ὑπὲρ) δὲ αὐτῷ ἡ etc. IUNGERM.

217.

κοιλίαι] καὶ κοιλίαι. C. A. KUEHN.

κοιλίαι] De ventriculis cordis disceptantem vide *Rhodig.* IV. ant. 16. ubi *Pollucem* defendit: scilicet recte eum in corde duas κοιλίας adgnoscere. IUNG.

ἐπ' ἀριστερᾷ] Scr. ἐπαριστέρα, sicut mox (ubi similiter A.) ἡ δὲ δεξιά. SEB.

ὡς] MS. καὶ pro ὡς. IUNG.

οὖσα] Scribe οὖσα. IUNG.

ἡ δὲ ἐν δεξιᾷ] C. A. ἡ δὲ δεξιὰ λεπτοτέρα μὲν ἐπὶ μείζονος εὐρυχωρίας. KUEHN.

ἡ δὲ ἐν δεξιᾷ] MS. ἡ δὲ δεξιᾶ, λ. IUNG.

ἀπ' αὐτῆς] καρδιώττειν οὕτω δὲ etc. C. A. KUEHN.

ἀπ' αὐτῆς] Desunt sequentia εὐκ. καὶ. et saltem est καρδιώττειν. IUNG.

Δωριεῖς τὸ] Δωρεῖς τῷ MS. *Rhodig.* XXVI. ant. 2. scribit ita: *Nam a stomachi hostio, quod* καρδίαν, καρδιωγμὸν *Dorienses, auctore Polluce, famem nuncupavit intempestivam, quam Xenophon, et communis lingua* βούλιμον. *Sic enim pro stomachi inedia videntur accepisse, quod medici non faciunt, ni ad humores qui sunt in ore stomachi, attractionem praepedientes relatum putes: quod Pollux scribit.* Quae ubi apud *Pollucem* ad hunc modum legantur, nescio. infra enim IV, 187. tantum nudum ponit καρδιώττειν, et βούλιμον VI, 31. Et hic recte βουλιμιᾶν legitur. Est enim apud *Xenoph.* lib. IV. Ἀναβ. aliquoties: ἐντεῦθεν δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ὅλην ἐπορεύοντο διὰ χιόνος, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐβουλιμίασαν. Ξενοφῶν δὲ ὀπισθοφυλακῶν, καὶ καταλαμβάνων τοὺς πίπτοντας τῶν ἀνθρώπων, ἠγνόει, ὅ τι τὸ πάθος εἴη· ἐπειδὴ δὲ εἶπέ τις αὐτῷ τῶν ἐμπείρων, ὅτι σαφῶς βουλιμιῶσι, καὶ ἐάν τι φάγωσιν, ἀναστήσονται, παριὼν ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ που ποτὸν ἢ βρωτὸν ὁρῴη, ἐδίδου, καὶ διέπεμπε διδόντας τοὺς δυναμένους παρατρέχειν τοῖς βουλιμιῶσιν, etc. et lib. VIII.

Παιδ. de *Cyro* benigne servos tractante: καὶ ὁπότε δὲ ὥρα εἴη ἀρίστου, ἀνέμενεν αὐτοὺς ἔστ' ἂν φάγοιέν τι, ὡς μὴ βουλιμιῷεν. IUNG.

τις περικάρδιος] τις καὶ περικάρδιος. C. A. KUEHN.

τις περικάρδιος] MS. τις καὶ περ. IUNG.

218.

σπόνδυλον] σφόνδυλον, uti semper. IUNG.

ἣ καλεῖται θυμός.] C. A. ὃ καλεῖται θ. *Auctor Introduct.* ad *Anatomiam*, ὑπὸ δὲ στήθει κεῖται ὁ ἀδὴν ὁ μέγας ὁ καλούμενος θύμος, accentu in penultima. c. 38. KUEHN.

ἣ καλεῖται θυμός.] ὃ MS. pro ἥ. IUNG.

πρὸ τοῦ στ.] C. V. πρὸς τοῦ στ. KUEHN.

πρὸ τοῦ στ.] MS. πρὸς τοῦ στ. IUNG.

ἀναφυσσώμενος] C. V. ἀναφυσώμενος. KUEHN.

ἀναφυσσώμενος] MS. ἀναφυσώμενος, quae ut et priora vulgatis non mutarem. IUNG.

ἀναθλίβεται] P. ἀποθλίβεται. SEB.

ἀναθλίβεται] C. A. συναναθλίψεται β. superscripto unde fieret συναποθλίβεται, *una deprimitur.* KUEHN.

219.

φρένας] Causam appellationis reddit *Aristot.* lib. III. de *Part. Anim.* c. 10. KUEHN.

πνεῖν] C. A. διαπνεῖν, *transpirare.* δύσπνοια, ἔμπνους, ἐπίπνοια, διάπνοια. ἔμπνους, est, *vivus*, *qui adhuc paulum spirat.* in *Gloss.* καταπνεόμενος, *ventis obnoxius*, διάπνοια, *transpiratio.* in Actis ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου. cap. 9. ubi ἐμπνέων idem, quod φυσῶν. vid. *Suidam.* in πνευστιῶν, qui etiam aliam significationem τοῦ ἀποπνεῖν καὶ διαπνεῖν affert in voce ἀποπνέω; dicitur et ἡμίπνους, *semianimis.* ἡ ἄπνους mulier *Empedoclis* a rogo domum viva relata satis nota est ex *Laërtio, Galeno*, lib. VI. de *locis affectis.* ἐμπνεῖν in *Gloss. inhalare, inspirare.* KUEHN.

πνεῖν] Desunt sequentia ἀναπν. ἀποπνεῖν. et post id verbum etiam reliqua omnia, exceptis quatuor ultimis huius segm. δύσπνοια, ε. ε. δ. quibus MS. subdit καὶ τὰ ὅμοια. *H. Steph.* ad oram ubi haec derivata incipiunt, scripsit: ἴσως πνεῖν etc. ἀπὸ τοῦ πνεύμονος. IUNG.

220.

περὶ σπλ.] Titulus in MS. Περὶ σπληνὸς, νεφρῶν, κύστεως, μήτρας, χιτώνων, τοῦ ἐμβρύου, περιτοναίου, ἐπίπλου, ἀδενῶν, φλεβῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτά. IUNG.

νεφρῶν] C. A. *φρενῶν*, uti supra II, 212. ubi vide sis. KUEHN.

κατὰ τὰ] Suprascriptum in C. A. textus autem habet *καὶ* quod natum videtur ex male intellecto scriptionis compendio. KUEHN.

Πλάτων] *Platonis* locus in *Timaeo* est: *ἡ δ' αὖ τοῦ γείτονος αὐτῷ (ἥπατι) ξύστασις καὶ ἕδρα σπλάγχνου, γέγονεν ἐξ ἀριστερᾶς, χάριν ἐκείνου τοῦ παρέχειν αὐτὸ λαμπρὸν ἀεὶ καὶ καθαρὸν οἷον κατόπτρῳ παρεσκευασμένον καὶ ἕτοιμον, ἀεὶ παρακείμενον ἐκμαγεῖον.* etc. IUNG.

ἐκμαγεῖον] *Interpres*, *effigiem*. *Vossiano Codici*, *latrinam*, adscripsit nescio quis. Ex *Timaeo Platonis* haec sunt verba: *οἷον κατόπτρῳ παρεσκευασμένον, καὶ ἕτοιμον ἀεὶ παρακείμενον ἐκμαγεῖον, tanquam speculo praeparatum, et semper iuxta situm abstersorium*; quemadmodum, inquit *Plato*, speculo extergendo sua semper appensa est spongia; ita splen hepati praesto est, ut spongiae instar foetulentum sanguinem bibat, atque ita illam sanguinis officinam abstergat peniculi more. *Gloss.* *ἐκμαγεῖον* reddunt, *tergorium*. KUEHN.

γεγενῆσθαι] MSS. *γενέσθαι*. SEB.

γεγενῆσθαι] C. V. pro *γεγενῆσθαι* leg. *γενέσθαι*. vid. *Galenum περὶ μελαίνης χολῆς*. fol. 87. *Edit. Venet.* KUEHN.

γεγενῆσθαι] MS. *γενέσθαι*. IUNG.

οὐδεμίαν] MS. *οὐδὲ μίαν*. IUNG.

σπληνίον.] C. A. per ω *σπληνίων* male, *splenia* Latinis etiam alia notione dicuntur. post *σπληνίον* est: *ἡ δὲ τῶν νεφρῶν θ. ἀφ' ὧν κ. η. ν. ν. ἐπὶ* (*ἐπὶ* et C. V.) *σπληνὶ* etc. KUEHN. *σπληνίον* Philemo p. 405. ed. Meinek. indicatus a TOUPIO.

ὄνομα δ'] Desunt *ὄνομα δ' ἀπ' α.* etc. *ἀλγεῖν* cum mediis in MS. IUNG.

νεφρίτις] Scr. *νεφρῖτις* ut in MSS. SEB.

ὑπὸ σπληνὶ καὶ ἡπ.] MS. *ἐπὶ πληνὶ καὶ ἡπ. καθ' ἑτέραν.* patet tamen *σπληνὶ* quem corrigere voluisse. IUNG.

ἀπὸ τοῦ σώματος] P. *ἐκ τοῦ*. SEB.

ἀπὸ τοῦ σώματος] C. A. *ἐκ τοῦ σ.* KUEHN.

τὴν κύστιν] In C. A. *τὴν* abest. KUEHN.

τὴν κύστιν] Deest *τὴν* in MS. IUNG.

221.

ὀστῶν] MS. *ὀστέων*. IUNG.

κεῖται] *καὶ μὴν ἐπὶ γυναικῶν*. C. A. KUEHN.

κεῖται] Desunt in MS. *τὸ ὑγρ. ε. ε. σ.* IUNG.

ἀρχοῦ τε] Mendose MS. *ἀρχοῦνται*. IUNG.

χωρίον] A. *χορίον*, ut et segm. 223. ubi similiter etiam P. *Suid.* itidem per ο. sed proparoxyt. *χόριον, τὸ κάλυμμα, τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι.* sed *Hesych. χορεῖον, τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας.* Mox autem: *χόρια τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα.* Esse tamen inquit *H. Steph.* qui et *χώριον* scribant: cum promiscue interim ipsemet *χόριον* et *χορίον*. Seb.

δελφύν.] MSS. *δελφήν.* sed *δελφὺς, δελφύος* vera scriptio. vid. Oecon. *Hipp. Foesii.* Seb.

δελφύν.] C. V. *δελφήν. Isagoge Anatomes*: *καλεῖται δὲ τούτων τὰ μὲν ὑστέρα καὶ δελφὺς, ὅθεν καὶ ἀδελφοὺς προσαγορεύουσι.* Kuehn.

δελφύν.] Citat haec et *Rhodig.* VIII. ant. 6. qui et seqq. exponit IV. ant. 23. Iung.

ἄλοχος] *ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ λ. α.* C. A. Kuehn.

ἄλοχος] Desunt *παρὰ τ. ποι.* in MS. Iung.

222.

Ἱπποκράτης δὲ] In margine *Cod. Antw.* cum sequentibus usque ad *ἀθροίζεται.* Kuehn.

γονήν] Vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in *γονή.* Iung.

συνίσταται, καὶ τρ.] C. A. *συνίσταταί τε καὶ τρέφεται.* Kuehn.

συνίσταται, καὶ τρ.] MS. *τό, τε ἐ. σ. τε, καὶ τ.* Iung.

κεραῖαι] *καὶ πλεκτάναι* C. A. aliis *κοτυληδόνες* dicuntur, post C. A. *τὰ δὲ κατέρωθεν* omisso ε. C. V. *κεραῖα* in singulari. Kuehn.

πλεκτάναι] Vid. *Foes. Hippocr.* Oecon. in *πλεκτάνη.* Iungerm.

γυναικεῖος] MS. *γυναίκιος.* Iung.

223.

ὧν τὸν μὲν] C. V. *ὧν τὸν μὲν ἔνδοθεν λεπτότερον ὄντα καὶ μαλακώτερον ἄμνειον.* Kuehn.

ὧν τὸν μὲν] Scilicet *χιτῶνα.* dein ita MS. *λεπτότερον ὄντα καὶ μ. αμνειον* (sine accentu) *Ἑμ. Hesych. Ἀμνίον τὸν ὑμένα τοῦ αἵματος.* Iung.

ὄν] Omittitur a C. A. Kuehn.

ἀμνίον] A. *ἀμνεῖον. ἀμνίον* autem *Hesych.* quoque ac *Suidas.* alia de ista voce vid. ap. *Eustath.* et *br. schol.* Auctorem ad v. 441. *Odys. γ.* Seb.

τὸ δὲ] C. V. *ὃ δέ.* Kuehn.

τὸ δὲ] MS. *ὃ δὲ ἐξ.* Iung.

ἐπ' αὐτῷ, τὸ πρὸς] P. ἐπ. αὐτὸ πρὸς τὴν ὑστέραν. Seb.

χωρίον] C. V. χορίον. *Vales.* etiam legit: ἀμνίον et χορίον. de quo *Varro* de R. R. Kuehn.

χωρίον] MS. χοριον, accentu eraso. scilicet χορίον scriptum fuisse, uti etiam *H. Steph.* in suo codice reposuit. utrumque tamen reperiri in suo Thesauro indicat. Iung.

ἐμπέφυκε] MSS. ἐκπέφυκε. Seb.

ἐμπέφυκε] Pro ἐμπέφυκε leg. C. A. et V. ἐκπέφυκε. *enascitur.* dein οἱ δὲ παραπέμποντες. Kuehn.

ἐμπέφυκε] MS. ἐκπέφυκεν· desunt dein καὶ Ἀντ. δ. ε. cum verbis Oratoris. Iung.

οὐράναι τε] τε abest a C. A. Kuehn.

τραγῳδίᾳ] MS. τραγῳδία δὲ τ. ἁ. οὐρανὴν (quamvis accentus vix adparet) ἐκάλεσεν· κ. ceterum τραγῳδία, nempe *Aeschylus* infra X, 44. Iung.

ἐκάλεσε] Hoc marginis est in C. A. Kuehn.

224.

ὑμὴν] A. ὑμ. τὸ, τῷ ἐπιγαστρίῳ συμπεφυκός. Etiam P. ἐπιγαστρ. Seb.

ὑμὴν] Postea C. A. in textu ὁ, sed correctum per τὸ τῷ ὑ. συμπεφυκὸς καὶ περιειληφὸς, ita et C. V. nisi quod ἐπιγαστρίῳ habet. Kuehn.

ὑμὴν] MS. ὑμὴν, τὸ τῷ ἐπιγαστρίῳ συμπεφυκὸς, καὶ περιειληφὸς κ. Iung.

ἀπὸ διαφρ.] P. ἀπὸ τοῦ δ. Seb.

ἐπισείου] P. ἐπισίου. vide supra II, 174. Seb.

ἐπισείου] C. A. μέχρις ἐπισίου. Kuehn.

ἔκγε] MS. ἔκ τε. Iung.

Ἀντιφῶν δὲ] C. A. αὐτὸν καὶ ἀρσενικῶς κ. οὐ. λέγει ἐν τωυθα σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον. ubi haereo in voce τωυθα, nisi forte ἐν τῷ σύνοψις τ. κ. α. nec habeo dicere, quis sit ille Ἀντιφῶν, qui scripsit σύνοψιν τῶν κατ' ἄνθρωπον. Kuehn.

αὐτὸν ἀρσενικῶς] MSS. καὶ ἀρσ. Seb.

αὐτὸν ἀρσενικῶς] MS. αὐτὸν καὶ ἀῤῥενικῶς etc. Iung.

ἰατροὶ δὲ] Omittitur in C. A. ἰατροὶ δὲ etc. nam ἄνθρωπον excipit: ὄγκοι δέ εἰσι μέσῳ (ut C. V. legit) σ. κ. π. σ. μάλιστα περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας σιαγόνας κ. μ. Kuehn.

τινὰς] Deest τινὰς in MS. Iung.

225.

εἰσὶ μέσον] Ita MS. εἰσὶ μέσω (scrib. μέσῳ) σαρκὸς καὶ πιμελῆς ὁ. Iung.

βουβῶνας] βουβόνας MS. Iung.

χοιράδες] Vide *Rhodig.* XXX. ant. 26. Iung.

κοίλη] Vid. et *Rhodig.* III. ant. 14. ubi de vena et arteria. Iung.

μεγίστη τέ ἐστι] C. V. addit τις. Kuehn.

μεγίστη τέ ἐστι] MS. μεγίστη τίς ἐστιν καὶ αἱ κ. ἔρχεται, καὶ παντὶ ἤπ. προσπ. Iung.

πᾶσα τῷ ἥπατι] MSS. παντὶ ἥπατι. Seb.

πᾶσα τῷ ἥπατι] C. A. παντὶ τῷ ἥπατι, ita et C. V. nisi quod πάντι leg. Kuehn.

καρδία] Post καρδία in MS. incipit nova sectio, hoc titulo: *Περὶ ἀρτηρίας, ψυχῆς, νοῦ, καὶ τῶν περὶ αὐτά.* titulus qui mox vulgo, ibi deest. Iung.

ἡ μεγίστη καλεῖται, οὕτω] MS. ἡ μεγ. καλεῖταί τε οὐ. Iungerm.

παρὰ καρδίας] In textu C. A. fuit περὶ καρδίας. Kuehn.

διαδίδοσθαι] C. A. δίδοσθαι διὰ superscripto. Kuehn.

διαδίδοσθαι] MS. διαδιδόσθαι. quo pacto διαδεδόσθαι erat scribendum. Iung.

226.

περὶ ψυχῆς etc.] C. A. περὶ τῶν ἀπὸ ψυχῆς. Kuehn.

περὶ ψυχῆς etc.] Titulum hic in MS. nullum esse, iam dixi. Iung.

δοκῇ] MS. δοκεῖ. Iung.

μέρη δὲ αὐτ.] C. A. μετὰ δὲ αὐτῆς νοῦς ε. θ. καὶ ὁ μὲν νοῦς καὶ λογισμὸς καὶ ἡγεμονικός. ita C. V. Kuehn.

μέρη δὲ αὐτ.] MS. μετά, pro μέρη. Iung.

ἡγεμονικὸν] MS. ἡγεμονικός. Iung.

μήνιγξιν] Post μήνιγξιν MS. εἴτε ἐν καρδίᾳ κατὰ Ἀριστοτέλην καὶ ἀπὸ μὲν etc. ut segm. sequenti. In corde autem ab *Aristoteli* animam constitui probant allegato cap. 4. lib. III. de part. animal. item cap. 6. lib. II. de gen. anim. et aliis locis. vid. *Andr. Caesalp.* quaest. peripat. lib. V. qu. 6. Facit pro illa sententia et dictum *Pauli Rom.* II, 15. τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. sed hoc alterius loci. Seb.

μήνιγξιν] C. A. affert eadem, quae iam notavit *Feberus* ex C. P. omissis ὡς πολλοῖς τῶν ι. δ. item εἴτε περὶ τὸ αἷμα etc. sequitur enim post Στράτων, εἴτε τὴν καρδίαν ὡς ἡ στοὰ καὶ ἀπὸ μὲν ψυχῆς ο. εὐ. ἀπὸ δὲ νοὸς νόησις καὶ ἀνοησία. Kuehn.

μήνιγξιν] Sequentia ὡς πολλοῖς etc. desunt in MS. usque ad ἐπιθυμίας. ubi dein haec tantum MS. καὶ ἀπὸ μὲν ψυχῆς

ὀνόματα ἔμψυχος καὶ τὰ ὅμοια. ἀπὸ δὲ νοῦ, νόησις. cetera omnia usque ad ἐπινόημα segm. sequentis non habet MS. imo τὸ ἐπινόημα ipsum quoque abest. Iung.

227.

ψυχαγωγεῖν] Non tantum notat *animum oblectare*, verum etiam, *animas*, *manes orco evocare*, *ab inferis excitare*. Kuehn.

228.

ἐπίνοια] *Glossae commentum* reddunt. caeterum absunt in C. A. sequentia, et incipit καὶ ἀνοησία ὡς Ἀ. κ. δ. ω. Π. καὶ διανοήματα τὸ δὲ ἐπινοεῖν ἀτελέστως, in textu, margo habet lectionem vulgatam εὐτελέστερον τὸ καὶ ἀπονενοῆσθαι (C. V. ἀπονενοεῖσθαι) Postea missis interiectis: ἀπὸ δὲ θυμοῦ θυμοῦσθαι, θυμικὸς, θυμοειδὴς, ἀθυμοτέρως ὡς Ἰσαῖος, θυμόσοφος καὶ τὰ ἑξῆς καὶ ὀξυθυμίαν οἱ φαῦλοι Ῥήτορες φασὶ τὰ καθάρματα, εὐθυμία δὲ καὶ θύμησις ὁ Θουκυδίδης etc. καὶ ἐνθυμήματα παρ' Ἰσοκράτει. ita C. A. usque ad finem huius sectionis 47. Kuehn.

ἀνοησία] MS. ἀνοητία. quasi hoc *Aristophanes* dixisset. vulgo idem modo praecessit. Miror vero doctiss. *Steph.* haec non adspexisse. Forte enim incidi in locum eius Thesauri, ubi sic scribit: *Item* ἀνοητία *Attice, quod lingua communi* ἀνοησία, *insipientia, stultitia: quod Bud. ex quodam grammatico annotat, cuius nomen non profert.* Atqui si MS. credimus, *Aristophanicum* est illud ἀνοητία. et ἀνοησία fuerit *Pollucis* tamen. Imo et infra apud nostrum IV, 9. repetitur illud ἀνοησία, et vocatur σκληρόν. ubi tamen MS. ἀνοητία habet. Est alias illud ἀνοησία et apud *Etymologum* in ἀβελτερία. unde emendo et *Suidam* apud quem in ἀβέλτερος male est: καὶ ἀβελτηρία ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἀνωσία. quum sit legendum ἀνόησία. Iung.

Πλάτων] Ut in *Timaeo*, dicens τὰς περιφορὰς, τὰς τῆς παρ' ἡμῖν διανοήσεως, συγγενεῖς ἐκείναις (ταῖς ἐν οὐρανῷ τοῦ νοῦ περιόδοις) οὔσας etc. Et dialogo fere extremo: τὸ περὶ τὰς τῶν σωμάτων καὶ διανοήσεων θεραπείας. et iterum: αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ περιφοραί. Et διανοήματα, addit *Pollux*. *Plato Alcibiad.* I. fere initio: νῦν δὲ ἕτερα αὖ κατηγορήσω διανοήματα σὰ πρὸς αὐτόν σε. et iterum mox: τούτων γάρ σοι ἁπάντων τῶν διανοημάτων τέλος ἐπιτεθῆναι ἄνευ ἐμοῦ ἀδύνατον. lib. VI. de Rep. τί δέ; τοὺς ἀναξίους παιδεύσεως, ὅταν αὐτῇ (philosophiae) πλησιάζοντες ὁμιλῶσι μὴ κατ' ἀξίαν, ποῖ' ἄττα φῶμεν γεννᾶν διανοήματά τε, καὶ δόξας. Iung.

καὶ τὰ ῥήματα ν. δ.] Desunt in MS. *καὶ τ. ρ. ν. δ.* Iung.

περινοεῖν, εὐνοεῖν] Desunt in MS. *περιν. εὐνοεῖν.* Iung.

καὶ τὸ διχονοεῖν] Desunt in MS. *καὶ τὸ διχον.* etc. *παρανοεῖν.* cum mediis omnibus, pergit dein MS. ita rursum: *τὸ δὲ ἀπονοεῖσθαι* (ut forte usum praesentis tantum improbet) *φαυλότερον.* tum novus sequitur titulus, et quae vulgo usque ad *ἀπὸ δὲ θυμοῦ* segm. seq. desunt omnia in MS. Iung.

229.

διχογνωμεῖν] Ei synon. *διγνωμεῖν.* sed utroque usitatius *διχογνωμονεῖν.* Seb.

διχογνωμεῖν] Arbitror emendandum *διχογνωμονεῖν.* ut *ὁμογνωμονεῖν* nimirum, et alia. Iung.

230.

Πλάτων] *Platonica* vide et supra II, 120. Iung.

εὐνοϊκῶς] Saepius apud *Demosthen.* in orationum exordiis occurrat: *εὐνοϊκωτέρως* vero habes initio eius *περὶ τοῦ Στεφάνου τῆς τριηραρχίας· καὶ κατ᾽ αὐτὸ δὴ τοῦτο δικαίως ἂν ἔχοιτ᾽ εὐνοϊκωτέρως ἐμοί.* Iung.

ἀπὸ δὲ θυμοῦ] Ante *ἀπὸ* novus in MS. titulus hic: *θυμοῦ, σώματος καὶ αἰσθήσεων.* patet omissum *περὶ*, quod praefigi debebat. Nec ullus titulus hoc libro praeterea occurrit, sed cetera multis locis decurtata continuantur una sectione, quae incipit hic: *Ἀπὸ δὲ τοῦ θυμοῦ, θυμ.* Iung.

θυμούμενος] Desunt *θυμουμ.* et *θυμὸς* in MS. Iung.

ἄθυμος] *ἄθυμος* etc. *ὡς Ἰσοκράτης* cum mediis MS. non habet. Iung.

Ἰσαῖος, θυμ.] MS. *Ἰσ. θ. καὶ τὰ ἑξῆς.* Desunt vero, *θυμοῦσθαι βαρ.* cum sequentibus, et verbis his *καὶ τὸ εὐθυμεῖσθαι.* in iis ubi, *καὶ ὀξυθυμήθη, παρὰ Ἀριστοφάνει,* an forte legendum *ὀξυθυμηθεὶς* vel *ὀξυθυμηθεῖσα?* Sic enim in *Σφηξὶν* habes; *ὅτι κεληтίσαι κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι, ἤρετ᾽ εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.* Sane multas eiusmodi mendas invectas demonstrabo saepius in *Polluce*, dum pro *ει* etiam in MS. male *η* non raro a librariis exaratum est. Iung.

231.

καὶ ὀξυθυμία] Ita tantum MS. *καὶ ὀξυθύμια τὰ καθάρματα.* bene: genere enim neutro et alii, quos collegit *Henr. Steph.* in Thesauro. quibus adde et *Etymolog.* in *ὀξυθύμια, τά.* ubi vero infra V, 163. *ὀξυθυμιῶν*, quod quoque genere foeminino dictum videtur, in MS. ea deficiunt. apud *Suidam* est tam *ὀξυθυμία* barytonως, quam *ὀξυθύμια*, oxytonως. Iungerm.

εὐθυμία δὲ] MS. ἐνθύμια δὲ καὶ θύμησιν ὁ Θουκυδ. videtur autem quod ad primum attinet, scribendum ἐνθυμία (ut et *H. Steph.* in suo Thes. ex *Polluce* citat, qui et hic in ora: ἐνθυμια sine accentu exaravit, *apud Thucyd.*) quamvis et ἐνθύμιον ex *Thucydide* adferant. ἐνθυμία inquam malim. Sic enim *Thucydides* libr. V. Ξυγγρ. Πλειστιάναξ etc. ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ᾽ αὐτῶν. Ad alterum autem vulgatum ἐνθύμησις, quod ex lib. I. *Thucydidis* adnotant, retinendum videtur. Locus historici est de Argilio quodam: δείσας κατὰ ἐνθύμησίν τινα ὅτι οὐδεὶς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο. Iung.

καὶ ἐνθυμιζόμενοι] Ad illa, καὶ ἐνθυμιζόμενοι etc. *Henr. Steph.* ita hic: *videtur citare tanquam ex Thucydide. At Suidas esse ait lib.* XVII. *Dionis. Suidae* verba sunt: ἐνθυμιζόμενοι· λογιζόμενοι· οὕτω Δίων ἐν ἑπτακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῶν. Sane liber ille *Dionis* cum aliis qui trigesimum quintum antecedunt, periit. Non tamen *Pollucem* inde quid in suos hortos transtulisse putem: cui nimirum *Dio* fuit σύγχρονος, nisi eum potius tempore etiam aliquo vitae supervixerit. Sunt igitur revera *Thucydidis*, quamvis apud eum ἐνθυμούμενοι legatur, quod etiam forte nostro *Polluci* restituendum est. En tibi locum ipsum, quem observavi lib. V. Ξυγγρ. Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον (Athenienses nimirum) ἐνθυμούμενοι τάς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς, καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς Θεοῦ χρήσαντος. Non raro ita utitur eo verbo. Sic lib. VII. καὶ ἐνεθυμοῦντο τήν τε περὶ τὴν Πύλον ξυμφορὰν, etc. Habes autem illud apud *Isocr.* Evagora fere initio: oratoribus necesse esse uti τῶν ἐνθυμημάτων τοῖς περὶ αὐτὰς τὰς πράξεις. Et statim: ἂν καὶ τῇ λέξει καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἔχῃ κακῶς poëma. Et initio *Panathen.* λόγους ait πολλῶν ἐνθυμημάτων γέμοντας. Et in ea contra *Sophistas*: τοῖς ἐνθυμήμασι πρεπόντως ὅλον τὸν λόγον καταποικίλας. Et περὶ Ἀντιδόσ. ἐνθυμήμασιν ὀγκωδεστέροις καὶ καινοτέροις χρῆσθαι. Sed nec vulgati non recte: ut ἐν τῷ γ´ Νόμων *Plato*: φέρε δὴ, πάντων ἀνθρώπων ἐστὶ κοινὸν ἐπιθύμημα ἕν τι, etc. τὸ κατὰ τὴν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς ἐπίταξιν τὰ γιγνόμενα γίγνεσθαι etc. Nec non MS. si modo ad *Platonem* respexit, qui pariter sexto Νόμων. καὶ πομάτων τε ἅμα καὶ βρωμάτων ἐπιθυμήματα παντοδαπά. Iung.

παρ᾽ Ἰσοκράτει] MS. παρὰ Ἰσ. post quae de hoc segmento tantum ista MS. habet: ἀπὸ δὲ ἐπιθυμίας ἐπιθυμήματα παρὰ Πλάτωνι, καὶ ἐπιθύμησις. τὸ δὲ σῶμα etc. ubi vides MS. tribuere *Platoni* ἐπιθυμήματα, quod vulgati Φιλύλλῳ. Ita enim est scribendum huius *Poëtae* nomen, uti alio loco apud

nostrum *Casaubonus* emendat. XV. *Athen.* 20. quod et apud *Suidam.* ergo mendose etiam Φιλλύλιος scribitur. Iung.

περὶ ἐπιθυμίας] Abest a C. A. et de sequentibus huius segmenti nihil praeter ἐπιθυμήματα παρὰ Πλάτωνι. Kuehn.

ἐπιθύμημα] MSS. ἐπιθυμήματα et mox ἐπιθυμήσεις. Seberus.

Φιλυλίῳ] Scr. Φιλυλλίῳ, ut est infra VII, 29. et 192. Seberus.

232.

περὶ χόνδρου.] Loco huius tituli est in C. A. περὶ τῶν ἐν τῷ σώματι ὁμοιομερῶν ἢ περὶ παντὸς τοῦ σώματος. Kuehn.

περὶ χόνδρου.] Titulum nullum hoc quidem lib. II. in MS. esse monuimus. Iung.

ὀστῶν] P. ὀστοῦ. Seb.

μυελῶν] A. μυελοῦ. Seb.

μυελῶν] C. A. et V. in singulari μυελοῦ. Kuehn.

μυελῶν] MS. μυελοῦ, pro μυελῶν. Iung.

ἀρτηριῶν] MS. ἀρτηρίων, et sic antehac semper fuit, ubicunque isto casu occurrit, accentu tamen fere eraso, quod monere obliti sumus. Iung.

καὶ ἔστι τὰ μὲν ὀστᾶ] Haec tantum margo C. A. exhibet. Kuehn.

στήριγγες] P. στήριγγές εἰσι τοῦ. Seb.

ὀνόματα] Absunt a C. A. usque ad λέγει. Kuehn.

ὀνόματα] ὀνόματα δὲ etc. in MS. desunt, usque ad ὁ δὲ χον. de qua (cartilagine) aliquid et *Rhodigin.* III. antiq. 18. Iung.

ὀστοθήκην] Post ὀστοθήκην *Falckenburgius* noster addit καὶ ὀστρκοιτών.

ἑκατέρῳ] MS. ἑκατέρου. Iung.

233.

περὶ σαρκῶν] Abest titulus a C. A. Kuehn.

πίλημα] Ex *Platonis Timaeo* πίλημα, *coactile*, πιλωτόν. Kuehn.

πίλημα] Pro πίλημα ex MS. affert *Falckenburgius* ἐπίβλημα.

εἵνεκα. ἀφ' ὧν] P. ἕνεκα. ἀφ' ἧς. Seb.

εἵνεκα. ἀφ' ὧν] MS. ἕνεκα. et desunt dein ὀνομάζεται εὖσ. εὖσ. πολύσαρκος. Iung.

ἀφ' ὧν] πολυσαρκία C. A. etc. γυνὴ σαρκίνη. Kuehn.

εἴρηκεν, ὡς etc.] MS. εἴρηεν ἄνδρα σ. absque illis, ὡς οὐχ ἔτ. Iung.

Ἡρόδοτος δὲ] Margo C. A. id habet. Kuehn.

σάρκα σχίσαι] Pro *σάρκα σχίσαι*. C. A. et V. *σαρκίσαι*, et ita *Herodot. Melpom. μετὰ δὲ σαρκίσας βοὸς πλευρῇ, post a bovis ungula carnem abradens* etc. ubi agit de Scythis capita hostium excoriantibus etc. Kuehn.

σάρκα σχίσαι] MS. *δὲ καὶ σαρκίσαι τὸ τὴν σάρκα τοῦ δέματος ἀφελέσθαι*. egregie, nisi quod *δέρματος* legendum. En locum tibi *Herodot. Melpom.* de Scytharum more inhumano, si quos occiderint hostium, eorum capita amputata regi offerendi: *ἀποδείρει δὲ αὐτὴν (κεφαλὴν ἀνὴρ Σκύθης) τρόπῳ τοιῷδε· περιταμὼν κύκλῳ περὶ τὰ ὦτα, καὶ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς, ἐξίει· μετὰ δὲ σαρκίσας βοὸς πλευρῇ, δέψει τῇσι χερσί· ὀργίσας δὲ αὐτὸ, ἅτε χειρόμακτρον ἔκτηται*, etc. *ὃς γὰρ ἂν πλεῖστα δέρματα χειρόμακτρα ἔχοι* etc. quae lectio *Herodotea* etiam ex nostro MS. firmatur, quum alias et *σαρκάσας* producatur. Nec vero erat, quod ita se iactarent viri docti in huius loci nova explicatione; quasi a nullo alio huius verbi, ut aiunt, significatio declararetur: quum *Pollux* iam olim hoc ita explicarit. Ex vulgato vero *σάρκα σχίσαι*, credat quis forte ortum illud quod sine auctore in vulgatis lexicis legitur verbum *σαρκοσχίζω*. Iung.

σάρκα σχίσαι] Optime et *Falckenburgius* noster ex scripto Codice quoque *σαρκίσαι* pro vulgatis *σάρκα σχίσαι* affert.

ἀφελεῖν] C. A. *τὸ τὴν σάρκα τοῦ δέρματος ἀφελέσθαι*. Kuehn.

περὶ πιμελῆς] Abest a C. A. de differentia inter *πιμελὴν* et *στέαρ* *Aristot.* lib. II. de *Part. Anim.* cap. 5. Kuehn.

μέν ἐστι τὴν χρόαν· προσπ.] MS. *μὲν τὴν χροὰν πέφυκεν* etc. Iung.

περὶ τοὺς ὑμένας] C. A. *παρὰ*, et *μάλιστα* in margine habet, ut et *τὸ περιπίμελος*, nec adest titulus *περὶ νεύρων*. Kuehn.

234.

καὶ νευραὶ] Emenda *καὶ αἱ νευραὶ*, ut et in MS. Iung.

τὰς κώλων] C. A. *τὰς τῶν κώλων συγκάμψεις τε καὶ συστάσεις*. suprascr. *ἐκτάσεις*. C. V. *συγκάψεις τε*. Kuehn.

τὰς κώλων] *κώλων* etiam MS. et post *συγκάψεις*. Iung.

ἐκτάσεις] *Falckenburgius* ex MS. *συστάσεις*.

λέγουσι] P. *λέγεται*. Seb.

λέγουσι] *λέγεται* C. A. Kuehn.

χρήματα τῶν πραγμάτων νεῦρα] *Plutarch.* in vit. *Cleom.* fol. 714. *ὁ πρῶτος τὰ χρήματα νεῦρα τῶν πραγμάτων προσειπὼν*,

εἰς τὰ τοῦ πολέμου τὰ μάλιστα βλέψας, τοῦτο εἰπεῖν ἔοικε. *Dio Cassius* lib. LXVI. f. 745. de *Muciano*: νεῦρα τῆς ἡγεμονίας τὰ χρήματα ἀεί ποτε εἶναι ἔλεγε. *Eustath. Iliad.* fol. 234, 25. τὸ δέ γε νεῦρα πραγμάτων εἰπεῖν τὰ χρήματα, οὔτε σκληρὸν, ἀλλὰ εὐστοχώτατον. *Cicero* quoque *nervos belli pecuniam* dicit *Phil.* V. p. 195. *et vectigalia nervos Reipublicae,* pro *Lege Manilia* pag. 7. *Demosth. Olynth.* I. fol. 3. simpliciter: δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων Seberus.

τῶν πραγμάτων νεῦρα] Hoc ordine MS. νεῦρα τῶν πραγμάτων. quae sequuntur, scilicet Δημοσθ. etc. desunt, usque ad Θεόπομπος. Verba vero *Demosthenis*: ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι, καὶ περιῃρημένοι χρήματα καὶ συμμάχους, ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει γεγένησθε. adnotavit ex Ὀλυνθ. γ. et avus in iis quae inceperat περὶ τῶν ἐντὸς μερῶν Iung.

Δημοσθένης] *Aeschines Orat.* contra *Ctesiphon.* haec *Demosth.* verba recitat: ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. deinde ita legit C. A. ὡς ἐκνενευρισμένος χρήματα κ. σ. περιῃρημένος. vid. notas *Gothofredi* ad *Leonis Constit.* 52. alias in *Demosthenis Orationibus* nusquam pecunia dicitur νεῦρα πραγμάτων, κατ' ἐμὴν μνείαν. Kuehn.

ἐκνενευρισμένοι] Verba *Demosth.* ex *Olynth.* III. fol. 13. sed ibi καὶ post χρημ. non legitur. Seb.

ἄπνους, ἄνευρος] Vid. *Casaub. in Athen.* I, 5. Seb.

ἄπνους, ἄνευρος] Fortasse et illa ἄπνους, ἄνευρος, ἀσθενής, ἀνέντατος, *Theopompi* verba sunt, an versus? cur enim alias repeteret ἄνευρος; Haec sic scripseram, et forte incido in θαυμασίων illarum τοῦ θαυμασίου *Casauboni* Athenaeicarum lectionum c. 5. lib. I. ubi hunc versum *Theopompi* comici illustrat; nec itaque me poenitet coniecturae meae: tu si vocem ἄνευρος capere recte vis, illum adi. Iung.

περὶ μυελῶν] Neque hic, neque sequens περὶ ἀρτηριῶν est in C. A. Kuehn.

ἀμπεχόμενον] P. ἀμπεχόμενος. Seb.

παρ' ἐγκεφάλῳ] MS. παρεγκεφάλῳ καὶ παρεγκεφαλίδι, unica dictione utrumque, ut in talibus semper fere solet: sic et mox διασφονδύλων. Iung.

235.

ἀρτηρίαι δὲ] Omittit δὲ C. A. Kuehn.

δορὰ, δέρις, etc.] MS. δορὰ, δέριν, δειρὴ, καὶ δειρά. διὰ τὸ ἐκεῖθεν τ. ζ. γυμνοῦσθαι τῆς δ. Iung.

δέρις] δέριν C. V. post δειρὴ C. A. καὶ δειρὰ διὰ τὸ ἐκεῖθεν τὰ ζῶα γυμνοῦσθαι τῆς δορᾶς. προσήκει δὲ καὶ ταῦτα

περιδερὶς (in margine) δέραιον π. δειράδες. ἀπὸ δὲ σώματος, σωμασκία, σωματοφύλακες etc. γυμνοῦσθαι legit etiam C. V. KUEHN.

προσήκοι] P. προσήκει δὲ καὶ ταῦτα. ὑποδ. SEB.

περισφὶς] Abest περισφὶς a C. A. et V. KUEHN.

περισφὶς] Quid verbi quaeso? et quid commune cum derivatis a δερὶς habet. Sane in MS. illud mehercle non adparet, quum tamen cetera derivata haec ibi. Sequendum vero scriptum codicem, et plane delendam illam vocem nihili, suadet et *Salmasius* noster: *quam*, ait in suis charis non auro contra litteris, *si quaerimus, unde nata sit, quaerere etiam possunt* οἱ τῆς φύσεως μαστῆρες, *qui aut unde monstra nascantur.* IUNG.

δὲ ἀπὸ σώματος] MS. ἀπὸ δὲ σώματος, et desunt κοινῇ et ὀνόματα, εὐσ. etc. οἰκεῖα. cum mediis. IUNG.

δουλοσώματα] Quae hic vulgo δουλοσώματα, infra III, 77. et 78. δοῦλα σώματα. Immo sic et hic reponendum puto, quomodo et statim σώματα οἰκεῖα sequitur. IUNG.

σωμασκία etc.] MS. σωμασκία, σεσωμάσκηκας, σωματ. IUNGERM.

236.

πέντε μέν εἰσιν] Post πέντε μέν εἰσιν in C. A. est: ἐξ αὐτῶν δὲ αἰσθητὸν καὶ Πλάτων τ. αι. αι. ω. καὶ αἰσθητικὰ μ. τὸ δὲ ἐναντίον τῇ αἰσθήσει ἀναισθησία. KUEHN.

οὐκ ἐν ἑνὶ etc.] De sensibus singulis desunt usque ad ἐξ αὐτ. in MS. ubi deest et αἰσθητικόν. IUNG.

ἀναίσθητος] ἀναίσθητος, ἀναισθήτως quoque non sunt in MS. IUNG.

αἰσθητὸν] MS. αἰσθητήν, quod notandum, et *Platonicus* αἰσθητὴς apud eum quaerendus. *Plato Theaeteto*, ubi aliquoties αἰσθανόμενος, dixit, ὅταν αἰσθανόμενος γίγνωμαι etc. πῶς οὖν, ait, ἀψευδὴς ὢν καὶ μὴ πταίων τῇ διανοίᾳ περὶ τὰ ὄντα ἢ γιγνόμενα, οὐκ ἐπιστήμων ἂν εἴην ὧνπερ αἰσθητής. IUNG.

ὠνόμασε] P. ὠνόμασε καὶ αἰσθ. SEB.

αἰσθητὰ μαθ.] MS. καὶ αἰσθ. μαθ. desunt dein: τὸ δὲ ἔργον, αἰσθάνεσθαι. Finis libri in MS. τέλος τοῦ δευτέρου βιβλίου. IUNG.

III. 1.

Ἰουλίου Πολ.] In MSS. nec praefatio nec catalogus capitum apparet; nisi quod P. *Πολυδεύκους Ὀνομαστικῶν βιβλίον γ΄. Ἴουλος Κομόδῳ χαίρειν. περὶ γένους καὶ συγγενείας.* Seberus.

Ἰουλίου Πολ.] *C. Antw.* eadem affert, quae *MSS. Seberi* nisi quod *Ἰούλιος Καίσαρι Κ. χ.* caetera, ut dixi, eadem sunt. Kuehn.

Ἰουλίου Πολ.] In MS. huius libri titulus ponitur hic: *ἀρχὴ τοῦ γ΄ βιβλίου περὶ γένους.* praefatio et capitum series desunt. Nec ullus titulus occurrit alius usque ad segm. 30. huius libri, uti ibi indicabo. Iung.

πολλῶν] *H. Steph.* manus ad oram notavit: *ἴσοις· ἀντὶ πολλῶν.* quod tamen transverso calamo signaverat, quasi improbans. Sane fuisset ita perspicuus sensus, si *ἀντὶ πολλῶν* legeretur. Sed puto sic constructionem esse: *πολλῶν μαρτύρων* (sc. *ὄντων*, vel *ἐν πολλοῖς μάρτυρσι*) *εἷς ἀξιόχρεως ἀρκεῖ.* Iungerm.

3.

περὶ δοκίμου καὶ etc.] *περὶ δοκίμου καὶ κιβδήλου ἀργυρίου, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.* Satius forte fuisset *ἀργύρου*, vel *ἀργυρίου*, alterutrum omittere. Sane eo capite (infra segm. 86.) tantum agitur *περὶ ἀργυρίου δοκίμου, καὶ κιβδήλου.* nihil *περὶ χρυσίου*; sed demum cap. seq. Iung.

4.

καὶ τὸ ἐναντίον] Malim *τὸν ἐναντίον* ut segm. praeced. 2. Iungerm.

5.

ἑπόμενον etc.] Primae sectioni in C. A. praemittitur titulus, qui in secunda, pertinet enim ille ad utramque sectionem. Kuehn.

ἑπόμενον etc.] Titulos nullos usque ad segm. 30. occurrere in MS. iam dixi. Et haec vero vocabula coniunctionum et societatis avus piae memoriae tractare coepit pecu-

liari commentariolo: uti ex eius schedis deprehendere licuit. Iungerm.

περὶ ἀνθρώπου] MS. περὶ τῶν ἀνθρώπων λ. Iung.

ἑκάτερον] C. A. ὀνομάζοιτο ὀνόμασι. οἱ προσήκοντες μὲν οὖν ἡμῖν ἐξ οἰκειότητος. Kuehn.

οἱ προσ.] MS. οἵ τε πρ. Iung.

καὶ Ζεύς τις] MS. καὶ Ζ. τ. συγγενοτάτης συγγενείας δ. corrupte, ut patet. Avus in schedis: *Est et συγγένειος Iovis epitheton, qui crederetur cognationis iura respicere, apud Euripidem.* Iung.

συγγένειος] C. A. τὰ τῆς σ. δ. ε. *Iupiter* ὁμόγνιος *cognationis*, συγγένειος vero *affinitatis* iura credebatur tueri *ut ruditer intelligamus* omnes qui ad nos spectant *propinquitatis* nomine dicuntur συγγενεῖς etc. discernendi tamen illi sunt τῷ (ita enim legerem) *eo*, quod alii quidem ἀπὸ γένους propinqua *cognatione nobis iuncti.* etc. Kuehn.

τὸ τοὺς μὲν] MS. τῷ τοὺς μὲν, quod videtur rectius. Iungerm.

τῆς αὐτῶν ἑστίας] C. A. αὐτῆς ἑστίας, quod melius videtur. Kuehn.

τῆς αὐτῶν ἑστίας] τῆς αὐτῆς ἑ. MS. nec aliter videtur scribendum. Iung.

6.

οὐ τὰ νόμῳ] C. A. οὐ τῷ νόμῳ προσιών. sed ex ω factum est ο, *non sola lege contractum.* Kuehn.

οὐ τὸ νόμῳ] MS. οὐ τῷ νόμῳ. Iung.

Ἰσαῖος δὲ] Hoc marginis est in C. A. utitur *Aeschylus* quoque voce γέννα et Patres Graeci *Christi* nativitatem vocant Χριστοῦ γένναν. post εἴρηκεν, ubi desinit marginale, textus habet συγγένειαν δὲ οὐ τὸ φ. ν. δ. προσγινόμενον. γέννα legit etiam *Salmasius.* Kuehn.

Ἰσαῖος δὲ] Verba *Isaei,* ἐκ τῆς etc. desunt in MS. Iung.

συγγένεια] Avus noster in schedis de hisce: *A genere* προσήκοντες γένει etc. συγγενεῖς *et* συγγένεια. *Cognationem nos dicimus: etsi Pollux affinitatem ait quoque significare. Demosthenes plane pro cognatione posuit.* Iung.

οὐ τὸ φύσει] MS. οὐ τω φύσει. sed emendatum τό. Iungerm.

προσγιγνόμενον] MS. προσγινόμενον. Iung.

οἰκειότητα] ἐκ συνθήκης ἔχουσι καὶ τὸ μὲν γένος ὁμοῦ. C. A. Kuehn.

οἰκειότητα] Desunt sequentia πρὸς ἡμᾶς, et ἀλλ' οὐκ. in MS. Iung.

ἐξ ἀνάγκης] Desunt ἐξ ἀν. in MS. IUNG.

τὸ μὲν γὰρ γένος ἡμ.] P. καὶ τὸ μὲν γένος ὁμοῦ. SEB.

τὸ μὲν γὰρ γένος ἡμ.] MS. καὶ τὸ γένος ὁμοῦ absque γὰρ et ἡμῖν. IUNG.

7.

γάμος,] P. ὁ γάμ. SEB.

γάμος, οὕτω καὶ λύεται] C. A. σ. ὁ γάμος οὕτω καὶ διαλύεται. dein caeteris omissis margo habet τούτους δὲ προσκηδεῖς Ἡρόδοτος κέκληκε. caetera huius segm. absunt a textu. KUEHN.

λυθέντος etc.] Desunt usque ad τούτους δὲ προσκ. illustrat haec λυθέντος etc. ex iure R. *Fornerius* VI. rer. quotidian. 14. IUNG.

Ὅμηρος] Versus *Homeri* sunt in fine Ὀδυσσ. Θ. in quorum primo exempla quaedam *Homeri* habent ἀπώλετο. *Eustathius* vero in παρεκβολαῖς suis etiam ἀπέφθιτο habet. In ultimo versu antea vulgati habebant, κηδεστοί. et *H. Steph.* ad oram scripserat, κηδεσταὶ III, 30. infra, quomodo et hic *Pollucem* scripsisse credit in Thes. suo. Apud *Eustathium* tamen aliquoties ibidem κήδιστοι est, qui inter alia ita commentatur: ἐν (lego ἐκ) δὲ τοῦ κήδεσθαι, οὐ μόνον κήδισται, ἀλλὰ καὶ κηδεσταὶ οἱ τοιοῦτοι λέγονται. Nec tamen *Homericus* versus suo metro sibi constat in vulgatis *Pollucis*: sed ex *Homero* ita emenda: κήδιστοι τελέθουσι μεθ' etc. male fuit repetitum τε. IUNG.

μάλισθα] Leg. μάλιστα. SEB.

μάλισθα] Scribe μάλιστα. IUNG.

κηδιστοί τε τελέθ.] Sic quotquot vidi *Homeri* exemplaria. *Iliad.* ι, 638. pr. ed. κηδεστοί. ac credit *H. Steph. Pollucem* κηδεσταὶ scripsisse, subiungit enim (inquit) hos ab *Herodoto* vocari προσκηδεῖς. Quod conveniet cum alio eiusdem *Pollucis* loco (III, 30.) in quo postquam dixit, κηδεστὰς esse ἀλλήλοις ἑκατέρωθεν τοὺς τὸ κῆδος συνάψαντας, subiungit προσκηδεῖς eos ab *Herodoto* appellari. κήδιστος autem apud *Homerum* legitur et *Odyss.* Θ. 583. κ. 225. SEB.

τούτους δὲ προσκ.] MS. τούτους δὲ καὶ προσκ. et hinc *Herodoti* locum (qui est in Urania) *Vallae* interpretatione reiecta, interpretatur *Leopardus* VIII. Emend. 1. IUNG.

προσκηδεῖς] *Herodot.* lib. VIII. fol. 321. vid. Lexic. *Ion. Aem. Porti.* Meminit *Leopardus* quoque Emend. VIII, 1. SEB.

πρότερον etc.] Usque ad finem huius segm. desunt in MS. IUNG.

8.

οἱ φύσαντες] Abest a C. A. Kuehn.

οἱ φύσαντες] In MS. desunt οἱ φύσαντες. Iung.

οἱ θρέψαντες, οἱ πατέρες] MSS. οἱ πατ. οἱ θρέψ. λέγονται. Inde P. ταῦτα γὰρ et mox iterum uterque pro ὀνομάζεται, φέρεται. Seb.

οἱ θρέψαντες, οἱ πατέρες] C. A. οἱ πατέρες οἱ θρέψαντες λέγονται. *Patres nutritores dicuntur.* pergit deinde ταῦτα γὰρ (nimirum πατέρες et θρέψαντες) illa enim etc. et mox φέρεται pro ὀνομάζεται. Kuehn.

οἱ θρέψαντες, οἱ πατέρες] MS. ita: φῶς, οἱ πατέρες, οἱ θρέψαντες λέγονται. phrasis οἱ προαγαγόντες εἰς φῶς et infra segm. seq. numero singulari. *Plato* IX. Legum: τὸν πατέρα ἢ μητέρα, τοὺς εἰς φῶς τὴν ἐκείνου φύσιν ἀγαγόντας. Iung.

ὀνομάζεται] MS. pro ὀνομάζεται, φέρεται. Iung.

ὁ σπείρας] C. A. ὁ φυτεύσας etc. Kuehn.

ὁ φύσας] Desunt ὁ φυσ. ὁ γενν. ὁ γειν in MS. et post ποιήσας, est in MS. est ὁ πινάμενος, sed emendatum ab aliquo γεινάμενος. Iung.

καὶ τὰ ὅμοια] Desunt καὶ τὰ ο. τ. πρ. in MS. Iung.

9.

ὡς Πλάτων] P. ὁ Πλ. Seb.

ὁ δ' αὐτὸς] Hoc usque ad ἔφη C. A. habet tantum in margine, dein in textu: καίτοι γε οἱ Ἀ. vid. *Phavor.* in γενῆται et γεννηταὶ, dein: τὰ δὲ γένη Κ. ε. ο. Kuehn.

ὁ δ' αὐτὸς] MS. ὁ δὲ α. Iung.

ταὐτοῦ] τούτου MS. pro ταὐτοῦ. verba *Platonis*, τὴν τ. γ. ψ. σ. desunt. Avus in incepto Commentariolo de nominibus coniunctionum: *et* γεννήτης *apud Theocritum: itemque Platonem* Νόμων θ'. *apudque eundem* γεννήτωρ: *Et* γενέτωρ *Eurip. Ione.* etc. lib. II. Νόμων, διαφοραὶ πατέρων τε πρὸς αὐτῶν παῖδας γίγνονται, καὶ παίδων πρὸς γεννητὰς etc. quamvis edatur γεννήτας. Sic apud *Platonem* in Symposio saepius. noster forte ad hunc locum respexit Legum nono: ἀπειθῶν δὲ ὁ γεννήτωρ, καὶ ὁ γεννηθεὶς, ἀσεβείας αὖ ὑπόδικος γινέσθω τῷ ἐθέλοντι. ubi et mox γεννήσαντας vocat parentes, sicut et noster segm. praeced. ὁ γεννήσας: eodem enim loci etiam statim hoc sequitur, quod hic noster citat: τὴν τοῦ γεννητοῦ ψυχὴν συλήσας. extremo *Menexeno*, τοὺς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτησάντων παῖδάς τε καὶ γεννήτορας. Iung.

καίτοι γε] MS. καί τοι γε οἱ Ἀττ. Iung.

τὰ γένη δὲ] MS. τὰ δὲ γένη, καὶ ἔθνη ὠνόμαζον. Iung.

ὁ ἐκθρεψάμενος] C. A. ὁ ἐκθρέψας ὁ δείξας τ. η. κ. π. α. λ. ἐστὶ τῷ λόγῳ. Kuehn.

ὁ ἐκθρεψάμενος] Desunt ὁ ἐκθρεψ. ὁ θρέψας et ὁ προαγ. εἰς φῶς. in MS. Iung.

10.

πατρῷα] Proprie haereditas a parentibus ad filios devoluta post mortem eorum dicitur πατρῴα κτῆσις. *Proverb.* XIX. נחלת אבות *possessio parentum*, non, *haereditas parentum*, quam scilicet ipsi possident, sed quae a parentibus proficiscitur. Graece diceres: οἶκος καὶ ὕπαρξις πατρῴα κτῆσις. *Non sic parentibus liberorum, ut liberis parentum debetur haereditas: parentes ad bona liberorum ratio miserationis admittit, liberos naturae simul et parentum commune votum,* inquit ICtus. Kuehn.

προγονικὴ] C. A. subiungit καὶ πατριάζειν δέ. πατριάζειν est κατὰ τὰ πάτρια, secundum morem a maioribus traditum sacra vel aliud quid peragere: ex. gr. Boeoti ἐπατρίαζον, cum grandem anguillam loco victinae immolarent suis in sacris. Kuehn.

καὶ ἱερὰ] MS. καὶ ἱερὰ ὁμοίως πατρῷα, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ πατριάζειν δέ τι ἐλ. Sic MS. *H. Steph.* in ora sui codicis adscripsit τινα. credo quod hoc mallet. Iung.

θαλοῦ] A. θαλλοῦ. Seb.

θαλοῦ] C. V. τὸν θάλον. C. A. τὸν θαλλοῦ. Kuehn.

θαλοῦ] Pro θαλοῦ MS. θάλλου. Iung.

θαλοῦ] θαλλοῦ habet et *Falckenburgius.*

πατρόθεν τινὰ καλ.] πατρόθεν aliquem compellare, est, salutare aliquem patronymice, ut *Atridae* dicuntur *Agamemnon* et *Menelaus.* Kuehn.

ἡ γεννήσασα, ἡ γεννησαμ.] Inverso MS. ἡ γεννησαμένη, ἡ γεννήσασα. Iung.

ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα] *Plutarch.* ὑπέχειν μαστόν. *Salmas.* ibid. ὁμοίως δὲ μ. C. A. ὁμοίως καὶ μήτηρ ἡ τ. ἡ ὠδίνουσα. Kuehn.

11.

τἄλλα] MS. τὰ ἄλλα. Iung.

σχηματίζεται] C. A. σχηματίζηται, et id expressit *Interpres.* Kuehn.

καὶ] Deest καὶ in MS. Iung.

μητρικὴ καὶ τἄλλα] MS. μητρικὴ, καὶ τὰ ὅμοια· ἐλέγετο δὲ καὶ μητρ. Ἀθ. Iung.

ἐλέγετο δέ τι] Absunt haec a C. A. Μητρῷον retinendum in versione, est enim nomen templi Cybeles apud

Athenienses, quo utebantur Archivo et Tabulario publico. vid. *Demosth. Orat. de Fals. Legat.* et *Suidam* in μητραγύρτης. *Auctorem* Argumenti *Oration.* de *Corona*, postea legerem, μητριάζειν δὲ τὸ ταύτῃ τελεῖν, μητριάζειν significat sacris Cybeles *initiare*, vel *servire sacris eius*, stipemque eidem colligere ostiatim. Μητραγύρται enim cum Cybeles imagine ad tympana, tibiam Phrygiam et cymbala mendicabant esurienti Deum Matri scilicet stipem, idque Romae certis diebus ex lege illa: *Praeter Idaeae Matris famulos, eosque iustis diebus, stipem ne quis cogito. Cicero* de L. L. lib. II. vide et infra lib. IX. cap. 6. a MSSis hic nihil opis. in C. A. enim καὶ μ. etc. plane non extant. In margine tantum est: καὶ μητραγύρτης ὁ τελεστής. Kuehn.

καὶ μητριάζειν] Deest in MS. periodus καὶ μητριάζ. etc. ἀγείρειν. *H. Steph.* hic σημειῶσαι nos iubet τὸ ἀγείρειν absolute positum. Iung.

12.

ἔγγονοι] Deest ἔκγονοι in MS. Iung.

ταφεῖς, στηρίγματα] Desunt dein in MS. duae voces οἴκου ἤ. Iung.

ταφεῖς] *Falckenburgius* superscripto ρ habet τραφεῖς.

στηρίγματα οἴκου] P. οἴκων. *Eurip. Iph. Tau.* v. 57. στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες. Seb.

στηρίγματα οἴκου] C. A. οἴκων. ita *Euripides* mares liberos vocat στύλους οἴκων. post eiecta interpunctione coniungi debent haec duo, ἐπίκουροι ἀναγκαῖοι. Kuehn.

καὶ τὰ ὅμοια] Abest καὶ τὰ ὅμοια in C. A. ut et sequentia usque ad θυγατέρες. Kuehn.

ταῦτα μὲν τινά.] Desunt ταῦτα μ. κ. I. etc. θηλ. θυγατέρες in MS. Iung.

13.

οἵ γε] MS. οἱ pro οἵ γε. Iung.

καὶ πατροτύπτας] In margine est cum voce λέγει et Πλάτων δὲ C. A. textus ipse habet, Ἰσαῖος δὲ πατροφόνον κ. μ. Kuehn.

πατροφόνον] *H. Steph.* prima pagina sui libri inter alia adscripsit ista: *πατροφόνος et μητροφόνος ut synonyma ponit τοῦ πατραλοίας et μητραλοίας: quod tamen ex Pollucis verbis non videtur posse colligi: Sic et in aliis synonymis fallitur idem.* quibus verbis *Budaeum* notari patet, ex Thesauro gr. ling. in ἀλοιάω. Sed noster e *Platone* haec laudat, ex cuius Legum nono hausisse haec, ut quaedam alia isto capite,

vero simile mihi. Sed apud *Platonem* hodie ita legas: ὥστ' εἴπερ οἷόν τ' ἦν τὸ πολλάκις ἀποθνήσκειν τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν πατροφόνον ἢ μητροκτόνον, ἐξεργασάμενον θυμῷ τοῦτο etc. sed μητροφόνον attulerit noster, alium locum respiciens. IUNG.

πατροκτόνον.] P. πατρ. ὡς πατροφόντην Εὐριπίδης. εἴη δ'. Et *H. Steph.* quidem ex *Eurip.* citat: τῆς πατροφόντου μητρός. μητροφόντης autem in *Oreste* bis extat v. 480. et 1589. SEB.

πατροκτόνον.] Post C. A. ὡς πατροφόντην καὶ μητροφόντην Εὐριπίδης. εἴη δ' ἂν ἐκ τούτων παιδοποιΐα, ποιήσασθαι παῖδας, ἄπαις, ἄτεκνος φ. μισότεκνος, παρὰ δὲ Κρατίνῳ ὁ πόμπαις, in margine ἔμπαις, unde factum est εὔπαις. post iterum in margine πολύτεκνος, τὸν δὲ ἄπαιδα Ἰσαῖος ἀγενῆ ὠνόμασεν. ita C. A. KUEHN.

πατροκτόνον] MS. auctius πατροκτ. λέγει. IUNG.

πατροφόντης] MS. πατροφώντης. et desunt καὶ μητροφ. IUNGERM.

καὶ μητροφόντης ποιητικόν.] *Falckenburgius* noster auctius, καὶ μητροφόντης, ποιητικὸν ἐσχάτως.

παιδοτρυφία] Deest παιδοτροφία in MS. IUNG.

14.

ἔμπαις] Nec V. C. agnoscit h. v. KUEHN.

ἔμπαις] Desunt in MS. ἔμπαις, et φιλότεκνος. IUNG.

μισόπαις, φιλ. μισ.] Desunt in MS. proque his ultimis tribus MS. habet: καὶ τὰ ὅμοια, et statim ita: παρὰ (sine καὶ) δὲ Κρατίνῳ ἔμπαις· πολύπαις· πολύκτενος, εὔπαις, εὔτεκνος. quae sequuntur usque ad illa segm. seq. τὸν δὲ etc. omnia desunt. Notabis autem illud ἔμπαις *Cratino* in MS. tribui, quod forte facilius credam quam πολύκτεκνος. Sed docti iudicent. IUNG.

καὶ παρὰ Κρατ. πολύτεκνος] C. V. παρὰ Κρατίνῳ ἔμπης leg. ἔμπαις i. e. *qui liberos habet.* πολύτεκν. KUEHN.

παιδοποιΐαν] Est in *Timaeo*, initio fere: τί δὲ τὸ περὶ παιδοποιΐας; et alibi. IUNG.

παιδογονία] Apud *Platonem*, quem noster hic citat, est in Symposio: διὰ παιδογονίας ἀθανασίαν καὶ μνήμην καὶ εὐδαιμονίαν, ὡς οἴονται, αὐτοῖς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα πορίζομενοι. IUNG.

παιδουργίαν] Ut VI. Legum: καὶ πρὸς τούτοις δεῖ μὴ τῶν σωμάτων διακεχυμένων ὑπὸ μέθης γίγνεσθαι τὴν παιδουργίαν. et ibidem inferius πρὸ παιδογονίας. et deinde in fine: τῇ παιδοποιΐᾳ. et: ἡ δὲ παιδοποιΐα etc. IUNG.

15.

ἀγεννῆ] MS. *ἀγενῆ*, uno *ν*. Bene. Iisdem verbis *Suidas*: *ἀγενής· Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἄπαις.* quae transscripsit ex *Harpocrationis* Lexico, ubi indicatur esse apud *Isaeum ἐν τῷ ὑπὲρ Μενεκλέους κλήρῳ.* IUNG.

καλεῖται] Non est in C. A. dein *ἄτοκος γὰρ κοινὸν ὄνομά ἐστι τῆς δὲ μηκέτι τ. καὶ τῆς μηδόλως καὶ τῆς μήπω*, quod ultimum margo habet; ubi vocabulum *ἄτοκος* in Latina versione retinendum. dicitur enim de muliere, quae non amplius parit, quaeque nunquam, et quae nondum peperit. KUEHN.

ἄτεκνος, καὶ] P. *ἄτεκνος γὰρ κοινόν ἐστι τῆς τε.* SEB.

ἄτεκνος, καὶ] Desunt *ἄτεκνος καὶ* in MS. IUNG.

μηδόλως] P. *μηδ' ὅλως.* SEB.

μηδόλως] MS. *μήπω*, pro *μηδόλως.* IUNG.

ἀνειλήθειαν] Scr. *ἀνειλήθυιαν*, ut apud *Suid.* vel *ἀνειλείθυιαν*, ut *Etymolog.* cui *εἰλείθυιαι θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἔφοροι.* *Theocrit.* Idyll. 27, 28. *ὠδίνειν τρομέω. χαλεπὸν βέλος εἰλειθυίης.* vid. *Eustath.* quoque. Sed et *H. Stephan.* cui, si vera ea compositio, neque *Hesych.* potius assentiendum *ἀνειλείθυιαν* afferenti, dicendum potius videtur *ἀνειλείθυιος.* *Pindar.* *ματροπόλον ἐλείθυιαν* (metri causa, pro *εἰλ.*) vocat *Pyth.* 3. SEB.

ἀνειλήθειαν] C. A. in margine *ἀνειλείθυιαν* (C. V. *ἀνειλειθυίαν*) *οἱ ποιηταὶ καλοῦσι.* KUEHN.

ἀνειλήθειαν] MS. *ἀνειλείθυιαν οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν. Πλ.* *H. Stephan.* videtur verisimilius in Thesauro suo, quod apud *Hesychium ἀν' εἰλείθυιαν* divisis vocibus scribitur. alias enim fore potius *συνθετέον ἀνειλείθυιος.* Sane itaque *Pollux* fortassean errasse dicendus erit? una voce enim et MS. et *Suidas* etiam. Immo et *Etymologici* Scriptor in *εἰλείθυιαι* habet: *καὶ ἀνειλείθυια, ἡ ἄτοκος.* *Pollux* ait apud poëtas se legisse non unos. *Hesychii* verba sunt: *Ἀν' εἰλείθυιαν, ἀνὰ τόκον. Εὐριπίδης Ἴωνι.* Quae tragici verba mihi nec in promptu, nec perquirere vacat. cui otium, haec omnia considerabit pressius. praestemus quod promisimus: scilicet indicare MS. lectiones, et aliorum, si quid forte se nobis obtulit. Nec enim ultra quid polliciti sumus. Ceterum cursim tamen pervolvimus *Ionem Euripideam*, nec in illis quid occurrit tale nisi hi quidem in choro versiculi: *Σὲ τὰν ὠδίνων λοχίαν, Εἰλείθυιαν τε ἐμὰν Ἀθάναν ἱκετεύω* etc. Unde quis coniiciat ultimam verbi *λοχίαν* syllabam connexam cum sequentis initio efficere *τὸ ἀνειλείθυιαν.* Eadem plane ge-

mina mihi respondit meus *R. Hemelius: Sed*, addit, *quid haec ad rem? Aut igitur Hesychio alius monstrandus erit locus, quo probet suam sententiam, aut mihi non persuadebit. Idem de Steph. qui illum sequitur, iudico: cui insolens illius vocis compositio: aliis forte terminatio insolens videri queat, si scriberetur ἀνειλειθυΐα, id est παροξυτόνως, posset ferri inflexio ὁ ἀνειλείθυιος, ἡ ἀνειλειθυΐα, etc. ut ἀθάνατος, ἀθανάτη· ἀμβρόσιος, ἀμβροσία, et id genus alia. Nam etiam de maribus usurpari posse quis dubitet, cum Βλέπυρος ille ἀνὴρ apud Aristoph.* Ἐκκλησιαζούσαις *eam vocet, dicens:* Ὦ πότνι' Εἰλείθυια μή με περιίδῃς, etc. Haec tecum ex amici epistola communicare volui. Sed et *Salmasii* nostri sententiam, quam praeterire nefas, qui mihi, *Henr. Stephanum hic non audiendum, qui*, ait, *ex mendoso Hesychii loco emendare conatur quae non mendosa sunt: nam ita*, addit, *corrigendus potius Hesychius*, ἀνειλείθυιαν, ἄτοκον, *adhaesit enim syllaba* ἀν *ex fine praecedentis dictionis, initio sequentis, imo non adhaesit, sed repetita est perperam*, ἀνὰ τόκον: *Et ita iam olim ante sentiebam, de hac voce* ἀνειλείθυια, *priusquam tuas vidissem.* Iungerm.

φίλον τοῖς π. κ.] Absunt a C. A. Kuehn.

Πλάτων δὲ etc.] An locum istum respexit, quem in *Theaeteto* invenio? αἰτίαν δέ γε τούτου φασὶν εἶναι τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ἄλοχος οὖσα τὴν λοχείαν εἴληχε etc. Iung.

οὔπω λοχευθεῖσαν] MSS. οὐ λοχ. Seb.

οὔπω λοχευθεῖσαν] C. A. οὐ λοχευθεῖσαν. πω superscripto. post εἶπε quae sunt, desunt in C. A. Kuehn.

Ὅμηρος δὲ] Ad illa Ὅμηρος etc. *H. Stephan.* in marg. adscripsit, καὶ Θεόκριτος. nisi forte ad ἄλοχος respexerit. Sed quod ad *Platonem* attinet, ita ille in *Theaeteto*: αἰτίαν δέ γε τούτου φασὶν εἶναι τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ἄλοχος οὖσα τὴν λοχείαν εἴληχε· στερίφαις μὲν οὖν ἄρα οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι· ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ἀσθενεστέρα ἢ λαβεῖν τέχνην ὧν ἂν ᾖ ἄπειρος· ταῖς δὲ δι' ἡλικίαν ἀτόκοις προσέταξε τιμῶσα τὴν αὐτῆς ὁμοιότητα. meminit noster et infra III, 49. et IV, 208. Iung.

στεῖραν βοῦν] Vid. et *Theocr. Idyll.* IX, 3. et *Schol.* Seberus.

καὶ ταῦτα] Haec et sequentia huius sectionis λείπει in membranis. Iung.

16.

πατὴρ] πατὴρ in MS. insertum. Iung.

πάππος ἐκ πατρὸς etc.] C. A. πάππος ἐκ μητρὸς ἢ π. α.

α. πάππος ε. γ. quae sequuntur in margine sunt C. A. C. V. legit πάπος. KUEHN.

πάππος ἐκ πατρὸς etc.] H. *Steph.* hic adnotavit *ut et* θεῖος ἐκ πατρός. IUNG.

καὶ μητρὸς] MS. ἐκ μητρὸς, et dein insertum, ἢ ἐκ πατρὸς, καὶ, post quae sequitur πάππος ἀπ᾽ etc. IUNG.

καὶ πάππος] Deest καὶ in MS. IUNG.

παππάζειν] Hoc in loco ita notat *H. Steph. Pollucem*: *Imo est* (sc. τὸ παππάζειν) *a* πάππας. *vide in Thesauro. contra dixi in* Πάππος. ait itaque ibi in Πάππος *Pollucem* hallucinari hic. IUNG.

παππάζειν] *Hom. Il.* ε, 408. οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν. ad quem locum videndus *Eustathius. brevia Scholia* παππάζουσι, πάππα φωνοῦσι, πατέρα καλοῦσιν. ἐτυμολογεῖ τὰς τῶν παίδων φωνάς.

ἔξεστι δὲ κεχρ.] MS. ἔξεστιν (sed ν est erasum) δὲ χρῆσθαι καὶ τὸ μητροπάτωρ τε καί. IUNG.

κεχρῆσθαι] C. A. χρῆσθαι καὶ τῷ προπάτωρ τε etc. KUEHN.

προπάτωρ τε καὶ] Desunt προπάτωρ τε καὶ in MS. IUNGERM.

ποιητικωτέρα] MS. ποιητικώτερα τ. σ. sine illis ἡ λέξις. ex quibus nulla suspicio relinquitur, de qua *H. Steph.* in Thesauro sub πατροπάτωρ dicit, ne tantum tertia vocula πατροπάτωρ sola tanquam ποιητικωτέρα haberi debeat. IUNG.

τοῦτον δ᾽ Εὐριπίδης μητρῷαν] Marginale est C. A. et leg. μήτρῳα. C. V. μητρῷα. KUEHN.

τοῦτον δ᾽ Εὐριπίδης μητρῷαν] MS. δὲ Εὐρ. μητρῷα ὠνόμασεν. κ. Bene illud μητρῷα. vide quae ex *Eustathio* ad Ἰλ. β. *H. Stephanus* in μήτρως adducit. IUNG.

Εὐριπίδης μητρῷαν. ὠνόμ.] Scr. Εὐριπίδης μητρ. absque interpr. SEB.

νέννος] C. A. et V. νόννος. in voce ποιηταῖς desinit margo. C. A. *Salmas. Hesych.* Νέννος ἀδελφός. KUEHN.

νέννος] MS. νόννος pro νέννος. IUNG.

§ 17.

καὶ τὴν μάμμιν δὲ, καὶ μάμμαν] A. μάμμην καὶ μ. P. καὶ μάμμη, καὶ μάμμα. καὶ ἀνατρ. neque *H. Steph.* hinc aliter citat, quam μάμμην. SEB.

καὶ τὴν μάμμιν δὲ, καὶ μάμμαν] *Phrynichus* aviam, hoc est matrem patris aut matris antiquis non appellari μάμμην ait, sed τίτθην. μάμμην vero et μάμμιον matrem. Ineptum

igitur esse μάμμην dicere pro avia. vid. Ecl. dict. Atticarum pag. 22. additis notis *Pet. Ioh. Nunnesii* et *D. Hoeschelii.* SEB.

καὶ τὴν μάμμιν δὲ, καὶ μάμμαν] C. A. μάμην δὲ καὶ μάμμαν. KUEHN.

καὶ τὴν μάμμιν δὲ, καὶ μάμμαν] MS. τὴν (sine καὶ) γὰρ μάμμην, et sequens δὲ abest. Sane et *H. Steph.* ad oram μάμμην adscripserat: nec aliter legendum videtur. IUNG.

μάμμαν] Ad μάμμαν *H. Steph.* hic: *Apud Aristoph. tribuitur pueris balbutientibus.* ceterum apud *Aristoph.*, ni fallor, est μαμμᾷν. vid. et *Nunnes.* ad lib. I. *Phryn.* in μάμμην. IUNG.

ἐπὶ ταύτης] *Suidas* consentit: τήθη, μάμμη, ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. Etiam *Hesych.* Μάμμη ἡ μήτηρ τῶν γονέων. *Helladius* non omnino: μάμμην δ᾽ οὐκ ἔτι τὴν τοῦ πατρὸς μητέρα, ἀλλὰ τιθὴν (ὀνομάζουσι.) ut autem *Hesych.* addit, ἢ ὑποκόρισμα μητρός. sic is, μάμμας δὲ οἱ παλαιοὶ τὰς αὐτῶν μητέρας καλεῖν εἰώθεσαν. *Phot.* Biblioth. fol. 865. SEB.

μητρομήτωρ] *Pindar.* sua, id est, Dorica dialecto ματρομάτωρ. *Olympior.* VI, v. 143. SEB.

μητρομήτωρ] C. A. Πίνδαρος δὲ μητρομάτωρ ἔφη in margine. C. V. etiam Dorice μητρομάτωρ. hodie apud *Pindarum* 6. Od. *Olymp.* ματρομάτωρ ἐμά. KUEHN.

μητρομήτωρ] MS. μητρομάτωρ. recte. Sic enim *Pind.* Ὀλυμπ. ς. Sicut avus in coepto Comment. de nominibus Coniunctionum indicat. IUNG.

ἀναστρέψασιν] Iis, qui verso ordine a descendentibus numerant. dein C. A. υἱὸς υἱοῦ υἱωνός τε καὶ υἱϊδοῦς πάππῳ τε καὶ τήθῃ λ. C. V. πάππατε a recto πάππας. KUEHN.

υἱειδοῦς] υἱϊδοῦς. ut in MSS. ubi et mox: ἡ δὲ υἱοῦ θ. ἀμφοτέροις υἱϊδῆ. ὁ δέ. SEB.

υἱειδοῦς] MS. υἱϊδοὺς, ita ut illud ϊ videatur interpositum. Sic et mox ἀμφοτέροις υἱϊδῆ, absque υἱειδῆς. bene vero illud ἀμφοτέροις, scilicet πάππῳ τε καὶ τήθῃ. IUNG.

εἰ δὲ υἱοῦ θυγ.] C. A. et V. ἡ δὲ υἱοῦ θ. ἀμφοτέροις υἱιδῆ at C. A. υἱδῆ. KUEHN.

εἰ δὲ υἱοῦ θυγ.] MS. ἡ δὲ υἱοῦ. quod et *H. Steph.* in marg. sui libri pro εἰ coniecerat. IUNG.

τῆς θυγ.] Deest τῆς in MS. IUNG.

θυγατριδῆ.] P. θυγατριδῆ. SEB.

ἡ τήθης πατὴρ etc.] MS. ἡ τηθῆς πατὴρ, πρόπαππος, ὡς Ἰσοκράτης. τάχα δὲ τούτων τριτοπάτορα Ἀριστοτέλης καλεῖ.

Sequens periodus, *Φαίδων* etc. *προπαππικὴν* deest. Notandum ergo illud *πρόπαππος* ut *Isocrateum*. Iung.

πρόπαππος] C. A. addit, *ὡς Ἰσοκράτης*, ut mox, *ὡς Ἀριστοτέλης*. Kuehn.

πρόπαππος] *Falckenburgius* consentit cum Codice *Antw.* et *Cl. Iung.* legendo *πρόπαππος ὡς Ἰσοκράτης*.

τριτοπάτορα] *Falckenburgius* linea subducit illud *τὸ*, ac si legere vellet *τριπάτορα*.

Ἀριστοτέλης] In C. A. sequitur *ἡ δὲ πάππου ἢ τ. προτήθη*. his ex adverso respondent *ἔκγονος τε K. α.* Kuehn.

18.

τήθης] MS. *τηθῆς*. Iung.

καὶ ἀπ] MS. *καὶ* sed ita scriptum s̄, ut Latinum s cum superscripta linea (quod non intellectum, et omissum ideoque credo plane) *μέχρι μὲν δὴ τούτων* etc. Iung.

μέχρι μὲν τούτων] Margo usque ad *ἰδιωτικὸν* in C. A. Kuehn.

τὸ παππεπίπαππος] C. A. margo *τὸν παππεπίπαππον εἰ καί τινες οὕτω* etc. Kuehn.

τὸ παππεπίπαππος] MS. *τὸν παππεπίπαππον, εἰ κ. τ. οὕτω τὸν* etc. Iung.

ἀλλ᾽ ἔστι] C. A. margo *ὅτι καὶ δεινῶς ἐστιν ἰδιωτικὸν*, in textu excipit *τὰ δὲ ἀπὸ τ.* Kuehn.

ἀλλ᾽ ἔστι] Pro his *ἀλλ᾽ ἔστι τ. δ. ἰ.* MS. habet: *ὅτι καὶ δεινῶς ἐστιν ἰδιωτικόν*. Cetera, *καί τοι Φ.* usque ad illa *τὰ δὲ* desunt in MS. Iung.

Φιλονίδης] *Falckenburgius* ex MS. *Νικοφρῶν* pro vulgato *Φιλωνίδης*.

παππεπίπαππος] *Falckenburgius* rursus e MS. affert *παππεπίππος*.

19.

γένους] C. A. *τοῦ γένους ἀρχηγέται*. Kuehn.

καὶ θρασύτερον] *Falckenburgius*, *καὶ βαθύτερον, ῥίζαι τοῦ γένους, καὶ πηγαί*.

πηγαὶ τοῦ γένους] Desunt *πηγαὶ τοῦ γένους* in MS. Iung.

γενάρχας] MS. *γενάρχας καὶ πατρώας καλοῦσιν*. sine *καὶ πάτρωνας*. recte. vide *Eustath.* nec itaque amplius *H. Steph.* in illo *πάτρωνας* vulgatorum, in hac quidem significatione. *πάτρως*, ut *μήτρως*, et utrumque etiam de patruis et avunculis infra III, 22. ut et *νέννος*, quamvis hic de superioribus generis gradibus ponantur. Iung.

καὶ πάτρωνας] C. V. *καὶ πατρώας*. C. A. plane omittit. KUEHN.

οἱ δὲ καταβαίνοντες] A. *οἱ δὲ κατω β*. SEB.

οἱ δὲ καταβαίνοντες] C. A. et V. *οἱ δὲ κάτω καταβαίνοντες ἀπόγονοι, ἔκγονοι*. C. A. *linea descendens*. KUEHN.

οἱ δὲ καταβαίνοντες] MS. *οἱ δὲ κάτω καταβαίνοντες, ἀπ. H. Steph.* hic adnotat illud *ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει*, quo pacto paulo ante loquutus est noster segm. praec. IUNG.

ὁ γὰρ ἶνις] *Hesych.* *Ἶνις, υἱὸς, νέος, παῖς, βρέφος, ἀπόγονος, νήπιος*. SEB.

ὁ γὰρ ἶνις] Margo C. A. usque ad *ἀμνάμονες*. KUEHN.

ἀμνάμονες] Sic et MS. vid. *H. Steph.* in Thesauro. *Hesych.* *Ἀμνάμους, τοὺς ἐγγόνους*. IUNG.

καλοῖτο etc.] P. inserit *περὶ τέκνων γνησίων, καὶ μή*. SEBERUS.

καλοῖτο etc.] Hic praemittit C. A. titulum, *περὶ τέκνων γνησίων καὶ μή*. KUEHN.

καὶ μονογενὴς] C. A. *ἡ μονογενὴς τηλύγετος δὲ π. π. εἴτ' ἀγαπητὸς εἴτε καὶ ὀψίγονος ο. π. τ. γ. γένηται ω. καὶ τηλυγέτη*. Caetera desunt ad *ἐνὶ πολλῇ*. KUEHN.

καθ' Ἡσίοδον] Deest *καθ' Ἡσίοδον* in MS. qui dein auctius habet: *τηλύγετος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς*. IUNGERM.

20.

γένοιτο.] P. *γένηται*. SEB.

γένοιτο. ὡσαύτως καὶ] MS. *γένηται· ὡς αὔτως καί*. quamvis quidam emendaverit *ὡσαύτως*. IUNG.

τηλυγέτη] Quae post *τηλυγέτη* usque ad *ἐνὶ πολλῇ*. MS. non habet. Meus avus in suo coepto Comment. de his adnotavit videndum *Eustathium* *Ἰλ. ε*. IUNG.

μοῦνον τηλ.] *Iliad. ι.* 478. SEB.

ἄμφω τ.] *Iliad. ε.* 153. SEB.

ὅς μοι] *Iliad. ι.* 143. 285. SEB.

πολλῇ] Subiungit *Falckenburgius* *Ἀγαμέμνων λέγει*. Locus apud *Homer.* est *Il. ι*, 143.

ἔνιοι δὲ καὶ τηθαλλαδοῦν] Margo C. A. dein C. V. *τῇ θαλλαδοῦν*. KUEHN.

ἔνιοι δὲ καὶ τηθαλλαδοῦν] Deest *καὶ* in MS. *H. Steph.* hic adscripsit: *Ut et ἀτιθάλλειν*. De *τηθαλλαδῷ* et *μαμμοθρέπτῳ* vide *Nunnes.* ad lib. II. *Phrynichi* in *μαμμόθρεπτος*. IUNGERM.

ἔνιοι δὲ καὶ τηθαλλαδοῦν] *Falckenburgius* barytonως τηθαλλάδουν. sed placet vulgatum. *Hesych.* *Τηθαλλαδῦς* (leg. ex Nostro *Τηθαλλαδοῦς*) ἡ τηθαμμωδοῦς, ὁ γυναικοτραφὴς, ἄλλοι τὸν ὑπὸ τίτθῃ γενόμενον καὶ τεθραμμένον. ἄλλοι τὸν μαμμόθρεπτον καὶ σπάταλον. Videndus de hac voce eruditissimus *Homeri Interp. Eustath. Il.* ξ, v. 114.

ὑπὸ τήθης] Margo C. A. ὑπὸ τῇ τήθῃ τραφεὶς καὶ διὰ τοῦτο ὑγρότερος, ὃν οἱ νῦν μαμμόθρεπτον λέγουσι, hic desinit margo, et incipit iterum textus: *παρθενίας* etc. eadem lectio quoad *τήθῃ*, et quoad caetera extat in C. V. nisi quod *καλοῦσι* habet. Kuehn.

ὑπὸ τήθης] MS. ὑπὸ τῇ τηθῇ. Iung.

ὑγρότερος] Nota ὑγρὸς pro εὐκατάφορος πρὸς τὰς ἡδονὰς, vel pro τρυφερὸς et σπάταλος. ut *Hesych.* quoque τηθαλλαδοῦν a quibusdam exponi ait σπάταλον, id est *deliciosum, luxuriosum. H. Steph.* Inde apud *Cicer.* pro *Quint.* pag. 7. *perditus et profusus nepos,* et contra *Rul.* pag. 75. *luxuriosus nepos.* Seb.

ὑγρότερος] Auctins ita *Falckenburgius* ὑγρότερος, ὃν οἱ νῦν καὶ μαμμόθρεπτον.

καὶ μαμμόθρεπτος] Pro καὶ μαμ. MS. habet: ὃν οἱ νῦν μαμμόθρεπτον λέγουσιν. quod videtur non bene se habere: nec enim Atticum illud vocabulum. et ait itaque *Phrynichus* II. Eclog. μαμμόθρεπτον μὴ λέγε, τηθελαδοῦν δέ. Iung.

21.

παρθένου, νόμῳ] Codex *Vossii* οὐ νόμῳ, *non secundum leges.* C. A. οὐ superscripsit, quae lectio omnino necessaria est ad textus genuinam significationem. C. V. habet *παρθένῳ.* Kuehn.

παρθένου, νόμῳ] MS. bene οὐ νόμῳ συν. Nec enim locus alias absque τῷ οὐ sanus. *H. Steph.* crucem etiam hic signaverat. Iung.

ἢ ἔτεκε λαθοῦσα] Marginale est C. A. Kuehn.

καταγελάστως] Abest ab C. A. et V. *παρθένου, α. Salmas.* dictum putat eum, quem *παρθένος ἀνασυραμένη* peperit. Kuehn.

καταγελάστως] Deest in MS. *καταγελάστως.* Iung.

ἰθαγενὴς] MS. ἰθαγενὴς ὁ αὐτός· νόθ. repetitum scilicet ex prioribus oscitantia librarii. mox vero MS. auctius ita: ἡ παλλακῆς· ὑπ' ἐνίων δὲ καλεῖται μητρόξενος. quae ubi mox in vulgatis, MS. tum non habet. Locum de notho adfert etiam *Rhodig.* XXIV. ant. 6. Iung.

ὁ ἐκ ξένης] C. A. *ἐκ ξένης ἢ παλλακῆς ὑπ' ἐνίων δὲ καλεῖται μητρόξενος*, haec in margine C. A. Consentit et C. V. *Rhodii* *ματρόξενον νόθον* vocant. *Salm.* KUEHN.

ὃν ἂν τις] C. A. *ὅν τις*. KUEHN.

ὃν ἂν τις] MS. non habet particulam *ἄν*. IUNG.

ὥσπερ καὶ ἐκποιητὸς]. C. A. *ὥσπερ ἐκποιηθεὶς, ὁ δοθεὶς εἰς γ. ἀλλ. οἰκ.* ita et V. C. in margine. Caetera ad finem usque sectionis nusquam comparent, nec in C. A. nec in *Vossiano*. KUEHN.

ὥσπερ καὶ ἐκποιητὸς] *ὥσπερ ἐκποιητὸς, ὁ δοθεὶς εἰς γ. α. ο.* quae reliqua sequuntur vulgo in hac sectione, MS. non habet. IUNG.

νοθία] Scr. *Νοθεῖα*. *Scholiast. Aristoph.* fol. 429. *γράφεται νοθεῖα ὡς πρεσβεῖα.* item *περισπωμένως ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα*. SEB.

νοθία] Malim *νοθεῖα*, ut apud *Aristoph.* est et *Harpocrationem* eius locum quoque proferentem in *νοθεῖα*. Est ἐν *Ὄρνισι* fere extremis:

τί δ' ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων;

ubi vide et novitium Graecum *Scholiasten Bisetum*, qui apud *Pollucem* hic *νοθεῖα* etiam adgnoscit. IUNG.

22.

ἀνεψιῶν] C. A. *καὶ ἀνεψιῶν καὶ ἐξαδελφῶν κ. τ.* KUEHN.

ὁ δὲ πατρὸς ἀδελφὸς] MSS. *ὁ δὲ π. ἀδ. θεῖος, ἢ πατραδ.* omisso *ἀδελφότερος*. sicut nimirum mox infra *ἡ δὲ π. ἀδ. θεία.* ita namque et MSS. non *θεῖα*. mox P. *πατραδέλφη*. *Helladius* iterum paulo aliter: *θεῖον ὀνομάζουσι τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφόν· οὐκέτι δὲ θεῖαν τὸ θῆλυ, ἀλλὰ τηθίδα.* *Suidas* autem: *τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας, καὶ τηθίδας τὰς θείας τὰς πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφάς.* SEB.

ἀδελφὸς, ἢ ἀδελφόθερος] C. A. *θεῖος ἢ πατράδελφος*, dein in margine *ἢ πάτρως*. post iterum in textu: *ὡς τῆς μητρὸς ἀδελφὸς θεῖος ἢ μητράδελφος*, in margine vero *ἢ μάτρως ἢ νέννος*. C. V. *ἔννος*. KUEHN.

ἀδελφὸς, ἢ ἀδελφόθερος] Pro *ἢ ἀδελφόθερος* MS. habet *θεῖος*, sine praecedenti *ἤ*. Sed annon, illo *ἀδελφόθερος* repudiato, quod ubi alias legatur, nescio, reponamus *θεῖος*, qui alias *ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος* dicitur, ut alter *ὁ πρὸς μητρός*. quem etiam simpliciter mox *Pollux θεῖον* vocat, unde nec hic illud *θεῖον* illum omisisse credo. Sic certe et mox *θεῖα περὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀδελφῇ* ponitur. Certe quid *H. Steph.* suspicatus

sit, non habeo adfirmare: is tamen in Thesauro suo ita scribit: *θεῖος* dicitur etiam ὁ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, patris vel matris frater, teste *Eustath.* et *Polluce.* Alias ipse ad oram sui codicis adnotavit ita: *Eustath.* 316. (Romana editione autem usum fuisse patet. loci sane in *Eustath.* sunt Ἰλ. β. et ξ. ad hanc rem) *et alibi. Patruus*, θεῖος πρὸς πατρὸς et μητρός. *Gul. Fornerius* I. Select. 14. nostrum *Pollucem* valde contemptim accipit. ubi enim disputat unde *Thius* dicatur, ex *Isidoro* adfert, id nomen significare *patruum*, vel *avunculum*: *quo sensu*, ait, *apud Iuris Auctores accipitur θεῖος* etc. *Iulius Pollux*, ait, Ὀνομαστικοῦ lib. III. c. 2. *paulo strictius θεῖον μητράδελφον, καὶ θείαν μητρὸς ἀδελφὴν ἢ πατράδελφον, interpretatur. Cui quidem Auctori, ob Athenodori et Philostrati censuram, minus quam Iureconsultis fidei habeo. Pollucem ille Tantali hortos appellat, hic doctum an imperitum vocet, ambigit.* Haec ille Ictus doctissimus. Qui tamen ob hanc causam cur *Polluci* nostro detraheret, causae non erat certe. Adcusasset potius vir eruditiss. librarios. Noster enim MS., uti diximus, *Pollucem* ab hac culpa prorsus vindicat, et ostendit iuxta cum Ictis θεῖον tribuisse *patruo* quoque, non solum *avunculo.* Et sunt tamen hodie adhuc homines etiam ex eorum genere, qui prae ceteris se eruditionem nactos opinantur, Criticen contemnentes, et non amplius ea opus esse adfirmantes, quum tamen vel noster *Pollux* non semel culpam librariorum sufferre fuerit coactus. Iungerm.

ἀδελφὸς, ἢ ἀδελφόθετος] Post ἀδελφὸς et *Falckenburgius* noster θεῖος suo Codici inseruit, plane ut reliqui MSSti habent.

ἢ νέννος] MS. ἢ ἔννος. Iung.

ἡ δὲ πατρὸς ἀδελφὴ θεῖα] C. A. ἡ δὲ τοῦ π. α. θεῖα πατραδέλφη ἢ τηθίς. Kuehn.

ἡ δὲ μητρ.] Desunt in MS. ἡ δὲ μ. α. θ. ἢ μητρ. sequiturque illud ἢ τηθὶς, quod ita in MS. (antea enim edebatur τιτθὶς) statim post πατράδελφος. *H. Steph.* hic adnotavit: *Eustathius vult τηθίδα dici etiam τὴν πατρὸς ἀδελφήν.* Verba *Eustathii* ad β. Ἰλ. sunt: τηθὶς δὲ, ἀνάλογόν τι τῷ θείῳ· πατρὸς γὰρ ἀδελφὴ ἢ μητρός. Avus meus in Comment. de Coniunct. ait: τηθὶς *utramque significat* (amitam et materteram) *nam quod amitam, manifestum est ex Demosthene* πρὸς *Μακάρτατον.* Et τηθὶς emendandum docuit etiam *Nunnesius* ad *Phrynich.* I. Eclog. in μάμμην. vid. et *Ammon.* de different. et simil. vocab. Iung.

τηθὶς] E MSS. pr. ed. τιτθὶς. Seb.

καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτ.] C. A. καὶ θυγάτηρ ἀδελφιδῆ, οἱ μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀδελφοὶ ὁμοπάτριοι. Kuehn.

καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτ.] Deest αὐτῶν in MS. Iung.

ἀδελφιδὴ] Legend. ἀδελφιδῆ. Seb.

ἀδελφιδὴ] MS. ἀδελφιδῆ. et sic, ni fallor, scribas rectius. Iung.

πατρὸς, ὁμοπάτριοι] P. πατ. ἀδελφοὶ, ὁμοπ. Seb.

23.

ὁμογαλάκτας] MSS. Ὁμογάλακτες. proparoxyt. *Hesych.* ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους (ita enim Compl. e *Phavorino*) ἢ ἀδελφοί. Seb.

ὁμογαλάκτας] MS. Ὁμογάλακτας, accentu in antepenultima. recte. *Hesych.* Ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί. et ὁμογάλακτας habet *Suid.* in ὁμογάλακτας et γεννῆται. Nec enim ὁμογαλάκτης credo dicatur: ὁμογαλάκτους quidem novi ex nostro infra III, 52. ubi MS. tamen ὁμογάλακτες: etiam ex *Etymologo* in γεννῆται. et apud *Longum* meum IV. Ποιμ. ὁμογάλακτος *Endromus* servus filio herili. Scribamus itaque hic ὁμογάλακτας, quod noster *Pollux* ipse iubet infra VI, 156. et VII, 111. Iung.

καὶ ὁμογαστρίους] C. A. καὶ ὁμογνίους ῥητέον. Caetera versiculi huius in margine sunt. Kuehn.

καὶ ὁμογαστρίους] Desunt καὶ ὁμογα. καὶ ὁμογνίους in MS. Iung.

ὁμογνίους ῥητέον, καὶ ὁμ.] P. ὁμογν. καὶ ὁμογόν. ῥητέον. Seberus.

ὁμόπαιδας] C. A. οἱ γὰρ σύναιμοι, ἰδιωτῶν καὶ τὰ ὅμαιμοι ποιητικόν. Kuehn.

εἴρηκεν] MS. ἐκάλεσεν, pro εἴρηκεν. et γὰρ pro δέ. Locus vero *Platonis*, ut puto, est in *Philebo*, a fine paulo longius: ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ, καὶ ταύταις ἄλλαι δύο τοιαῦται ξυνεπόμεναι συχναὶ, τὴν διδυμότητα ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος ἑνὸς κεκοινωνημέναι. Iung.

οἱ δὲ σύναιμοι] P. οἱ γὰρ συν. Seb.

ὁμαίμων] MS. ὅμαιμοι, quod forte rectius, quam vulgatum ὁμαίμων. Iung.

ἀμφιμήτορες, οἱ δὲ ἐκ δ.] MS. auctius, ἀμφιμ. λέγοιντ' ἄν· οἱ δέ γε ἐκ διαφ. Iung.

24.

οἱ δὲ ἐκ διαφ.] C. A. οἱ δέ γε ἐκ δ. π. μ. δ. μ. α. Kuehn.

εἰ γὰρ καὶ μὴ etc.] Εἰ γὰρ etc. ἐγκρίνω cum mediis ab-

sunt a C. A. quorum sensus est, quod, etiamsi non invenerit in probatis Auctoribus vocem *ἀμφιπάτορες*, nihilominus tamen, inquit, ex altero alterum admitto, secundum analogiam scilicet. KUEHN.

εἰ γὰρ καὶ μὴ etc.] Haec periodus *εἰ γὰρ* etc. *ἐγκρίνω* deest in MS. IUNG.

ἔνιοι δὲ] Haec sunt in margine C. A. usque ad *καλεῖται*. KUEHN.

ἤθεῖος] E not. *Sylb.* vid. *Hom.* cum alibi, tum *Iliad.* ζ, 518. et κ, 37. cum *Schol.* priores edit. *θεῖος*. SEB.

ἠθεῖος] *θεῖος* C. A. et V. KUEHN.

ἠθεῖος] Ubi iam vulgatum *ἠθεῖος*. sic sane et MS. habuisse video: quamvis illud *ἠ* sit ab aliquo penitus erasum, tali tamen litura, quae meum qualem qualem visum minime potuit fallere. antea etiam editum fuit *θεῖος* hic, et *H. Steph.* ad oram reposuit sui codicis *ἠθεῖος*. IUNG.

ἠθεῖος] Prius editi habent *θεῖος*, pro qua voce et *Falckenburgius* *ἠθεῖος* in suo codice reposuit.

Ἰσοκράτης] Locum in Aeginetico esse *Isocratis* indicavit et *Harpocratio* in verbo *ἀδελφίζειν*, quod eodem modo exponit. Et Oratoris verba sunt: *εἶτα νῦν ἀδελφίζειν αὐτὸν ἐπιχειρήσουσιν, ὡς οὐχ ὅσῳ ἂν οἰκειότερον προσείπωσι τὸν τεθνεῶτα, τοσούτῳ δόξουσιν εἰς αὐτὸν μείζω καὶ δεινότερα ἐξαμαρτάνειν.* IUNG.

25.

Καλλίας δὲ] Absunt haec a C. A. usque ad *ὠνόμασε*. KUEHN.

Καλλίας δὲ] *Καλλίας* etc. *μυχῷ* cum mediis desunt in MS. et nescio annon lateat ibi quid mendarum. Certe *H. Steph.* crucem signavit in ora. IUNG.

Ἡρόδοτος] *Ἡρόδοτος* etc. *ὠνόμασε*. cum mediis absunt in MS. IUNG.

* *ἀδελφόκτενον*] *Herod.* lib. III. fol. 213. *ἀδελφεοκτόνος δὲ οὐδὲν δέον γέγονα*. SEB.

* *ἀδελφόκτενον*] Pro vulgato, quod asterisco notatum, *ἀδελφόκτενον*, vix dubito quin *ἀδελφοκτόνον* sit scribendum. solet enim *Pollux τὰ ἰακὰ* efferre communiter, uti supra *ἀπαρτιλογία*, pro *ἀπαρτιλογίη*; *δεινολογεῖται*, pro *δεινολογέεται*. *προσκηδεῖς*, pro *προσκηδέες*. et alia ex *Herodoto*, quae iam non succurrunt. Sic autem apud *Herodotum* in *Thalia Cambyses*; *ἀδελφεοκτόνος τε οὐδὲν δέον γέγονα*. IUNG.

ὁ Ξενοφῶν] P. *ὡς Ξενοφῶν. εἰ μὲν τοί γε ἐκ δ.* SEB.

ὁ Ξενοφῶν] *H. Steph.* hic ita: *Ante Xenophontem dixit Euripides Iphigenia in Tauris:* Οἴων στερηθεῖσα διπτύχων νεανιῶν Ἀνάδελφος ἔσται. quae et adnotat in adpend. de Att. dial. c. 17. ubi a *Polluce* ait interdum vocem aliquam pro recentiore haberi, quam esse comperiatur. Videtur tamen non eodem ab utroque Auctore respectum in illa voce: adeo ut *Euripidem* forte *Pollux* noluerit hic advocare, sed *Xenophontem*, apud quem est lib. II. Ἀπομνημ. locus: πρὸς δὲ τούτοις, καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωπον τιμῶσί τε μᾶλλον τοὺς συναδέλφους ὄντας τῶν ἀναδέλφων. IUNG.

οἱ μὲν δὴ σύνδ.] Et ista non comparent in C. A. nam post εἶπεν statim in textu est: εἰ μέντοι ἐκ διαφόρων μητέρων τινὲς ἐπίγονοι (superscriptum ἂν) δ. τ. π. εἴη, quod etiam superscriptum. KUEHN.

οἱ μὲν δὴ σύνδ.] Desunt οἱ μὲν σ. γ. δ. καλοῦνται in MS. IUNGERM.

εἰ δὲ καὶ ἐκ διαφ.] MS. εἰ μέν τοι γε ἐκ διαφ. IUNG.

ὀνομάζοιτο] MS. εἴη, pro ὀνομάζοιτο. et δ' ἄν, pro δὲ ἄν. IUNGERM.

ὦσιν] MS. περιᾶσιν, pro ὦσιν. an περιῶσιν scripsisse debet? IUNG.

ἀμήτωρ ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶ] *Eurip. Phoeniss.* 670. Δίας ἀμάτορος Παλλάδος φραδαῖσι. Nota fabula de *Pallade Iovis* e cerebro nata. vid. ap. *Lucian.* Dial. *Vulcani* et *Iovis*, cum annot. *Gilb. Cognati.* SEB.

ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶ] C. A. in margine, ὥσπερ φασὶ τὴν Ἀθηνᾶν. KUEHN.

ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶ] MS. ὥσπερ φασὶν τὴν Ἀθηνᾶν. IUNG.

26.

ἀπάτωρ] *Epith.* id *Vulcano* tribuitur a *Nonno* in *Dionys.* Nimirum quia solius *Iunonis* filius fingitur. vid. *Apoll. Rhod.* lib. I. v. 859. cum *Scholiaste*, qui *Apollonium* secutum putat *Hesiodi* narrationem *Theogon.* v. 927. Lege etiam *Gyrald.* Synt. XIII. fol. 397. Caeterum quo sensu *Melchisedek* *Hebr.* VII, 3. ἀπάτωρ, ἀμήτωρ nuncupetur, alterius loci est explicare. SEB.

οὕτω, καὶ οἱ ἀπ.] C. A. οὕτως οἱ ἀποβεβληκότες. KUEHN.

παιδὶ] C. A. παισὶ μαιτρυιά. KUEHN.

προγεννηθέντι ἐξ ἑτ.] Desunt προγ. ἐξ ἑτέρας in MS. IUNGERM.

πρὸ τοῦ γάμου τ.] MSS. πρὸ τῆς συναφείας αὐτῆς γεννηθεὶς, πρ. SEB.

πρὸ τοῦ γάμου τ.] C. A. πρὸ τῆς συναφείας αὐτῆς γεννηθεὶς π. KUEHN.

πρὸ τοῦ γάμου τ.] MS. πρὸ τῆς συναφείας αὐτῆς γεννηθεὶς etc. IUNG.

πρόγονος] *Privignus. Isaeus* ὑπὲρ *Εὐφιλήτου* apud *Dionysium.* contra ἐπίγονος, ὁ ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου. *Scholia Sophoclis* p. 24. *Valesius.* KUEHN.

γυναῖκά τις] τις superscriptum in C. A. qui etiam leg. ἀγάγοι. KUEHN.

ἀγάγοιτο] P. ἀγάγοι. SEB.

τούτῳ] In MS. erat τοῦτο, sed emendatum est τούτῳ. IUNGERM.

ὥσπερ οὗτος ἐκείνοις] Margo C. A. haec habet ita: ὥσπερ ἐκείνοις οὗτος ε. β. γ. τ. τοῦ πατρῴου τοῦ ὃν Ὑπερίδης μητρυιὸν κ. καὶ Θεόπομπος. hactenus margo: dein textus omissis interiectis πάλιν etc. KUEHN.

ὥσπερ οὗτος ἐκείνοις] MS. inversim ἐκείνοις οὗτος, ἐπιπάτωρ. Dein haec tantum MS. β. γ. τ. τοῦ πατρῴου. (sic est emendatum, quum esset πατρῴου) Ὑπερίδης μητρυιὸν καλεῖ· καὶ Θεόπομπος πάλιν etc. Porro πατρῴου et in edito est, pro quo et *H. Steph.* hic ad oram reposuit πατρῴου. quod in MS. etiam sic reformatum dixi. Admonet huius mendi et lectorem in suo Thesauro *Stephanus.* IUNG.

27.

πατρῴου] πατρῴου *Sylb.* SEB.

ἐν Εἰρήνῃ] *Theopompi Irene* etiam apud *Athenaeum* citatur. vid. *Casaub.* IX. *Athen.* II. IUNG.

ὁ προαγωγὸς] *Falckenburgius* in ora codicis sui loco ὁ προαγωγὸς, ὁ πρόγονος posuit.

Ἀπελαῖον] Scribe Ἀπελλαῖον. Sic enim et apud *Harpocrationem* in *Κολωναίτας*, et in *Κτησίου*, et in *Πυθαεία*, et *Πώλας*, ubi eadem oratio citatur. IUNG.

28.

εἴτε ἐξ ἀδελφ.] *H. Steph.* summae paginae adscripsit: *Nepos et neptis videntur facta* ἐκ τοῦ ἀνεψιός. De ἀνεψιῶν gradu vario, αὐτανεψίοις etc. hinc et ex aliis vid. eruditum *Nunnesium* ad *Phrynichi* lib. II. in ἐξάδελφος. IUNG.

ἢ ἀδελφῆς] MS. καί, pro ἤ. recte omnino. desunt dein illa: εἴτ' ἐκ δυοῖν ἀῤῥ. ἀδελφῶν. IUNG.

εἴτ' ἐκ δυοῖν ἀ.] C. A. εἴτε ἐκ δυοῖν θηλειῶν ἀδελφῶν, mutila sunt ista, ut ex εἴτε apparet, dein, ὡσαύτως δὲ καὶ ἀνεψιαί, post ea margo, τὸ μέντοι αὐτανέψιοι οὐ. π. τ. α. δηλοῖ Δημοσθένης δὲ τ. α. εἶπε. haec marginis fuerunt. KUEHN.

εἴτ' ἐκ δυοῖν θηλ.] MS. εἴτε ἐκ δ. θηλείων ἀδελφῶν· ὡς αὕτως δὲ καὶ αἱ ἀν. et deest αἱ θήλειαι. IUNG.

αἱ μέν τοι αὐτ.] MS. τὸ μέντοι αὐτ. et ibidem πολέων mendose. IUNG.

εἶεν] Desunt εἶεν, ἀλλ' ἀντ. τ. in MS. IUNG.

εἴρηκε] MS. εἶπεν, pro εἴρηκεν. et desunt καὶ Σόλων. dein MS. οἵ γε etc. Exstat vero illud, quod noster profert, in *Demosth.* Orat. adv. Macartat. περὶ Ἁγνίου κλήρου. primum in verbis legis: προσειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιοῦ. Hinc noster *Solonem* citat. Orator autem ipse eadem oratione paulo inferius, ubi iterum *Solonis* Legem recitat, in qua et haec, πλὴν ὅσαι ἐντὸς ἀνεψιαδῶν εἰσὶ, subiungit, οὐδεμίαν γυναῖκα ἄλλην, ἢ τὰς προσηκούσας μέχρι ἀνεψιότητος. IUNG.

φύντες] Scr. φῦντες. IUNG.

ἀνεψιάδαι] C. V. ἀνεψιαδοί. KUEHN.

ἀνεψιάδαι] MS. ἀνεψιαδοῖ. et fortasse potius *Pollux* sic scripsit etiam. IUNG.

ἐξ ἀμφοῖν ἀῤῥένων] P. ex ἀδελφοῖν ἀῤῥένοιν. SEB.

ἐξ ἀμφοῖν ἀῤῥένων] C. A. ἀδελφοῖν ἀῤῥένων· εἶεν superscriptum. KUEHN.

εἴτε θηλειῶν etc.] MS. εἴτε θήλεων, εἴτε θήλεως καὶ ἐξ ἄῤῥενος. οὐδὲν etc. IUNG.

καὶ ὁ μὲν] C. A. οὐδὲν γὰρ ἔλαττον ὁ μὲν ἀνεψιαδοῦς λ. ἡ δὲ ἀνεψιαδῆ, οἱ δὲ ἐκ τῶν α. KUEHN.

καὶ ὁ μὲν] Deest καὶ ante ὁ μὲν in MS. IUNG.

29.

εἴτε δύο θηλ. etc.] Desunt, εἴτε δ. θ. α. ἀνεψιάδαι in MS. Pro quo an forte ἀνεψιαδαῖ scribendum? IUNG.

ἐξανέψιοί τε] ἐξανεψιοίτε unico accentu. SEB.

οὕτω] C. A. ὡς Μένανδρος ὠνόμασεν. KUEHN.

γὰρ] Deest γὰρ in MS. et desunt etiam illa οὐ πάνυ etc. ἀλλὰ etc. Nimis vero noster sugillat *Menandrum:* cui et alias iniuriam fieri ab eo iudicat *H. Steph.* adpend. de Dial. Att. c. 16. tm. III. Talis et *Phrynichus*, qui nunquam non in *Menandreis* verbis occupatus est reprehendendis, eumque Auctorem malum Atticismi ait. At *Menandrum*, ait Vir illustriss. in Notis ad *Phrynichi* interpretem, *plus in Atticismo vidisse, quam Phrynichum, certo scimus.* quod forte et Nostro non immerito impingeremus, qui tam calide profert de Auctore optimo malum iudicium. IUNG.

ὠνόμασεν] Post hoc verbum deest totum iudicium, quod

fertur de *Menandro*, ὡς οὐκ ἀκριβῶς ἑλληνικῷ, usque ad λαβεῖν. Kuehn.

ὧν γὰρ γενῶν] *Falckenburgius* ex MS. pro γενῶν habet ἔργων. quod forte rectius.

κἂν περὶ τούτου] *Falckenburgius* καὶ περὶ τούτου.

ἀλλὰ ταῦτα] Haec in C. A. transferuntur ad initium cap. seq. hoc modo: ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ γένους τὰ ὀνόματα. ἐκ δὲ τῆς συγγενείας, respicitur his ad divisionem propositam supra III, 6. et 7. Kuehn.

30.

περὶ γάμου etc.] MSS. περὶ συγγενείας καὶ κηδεστῶν. Seb.

περὶ γάμου etc.] Titulus C. A. hic est: περὶ συγγενείας καὶ κηδεστῶν. Kuehn.

περὶ γάμου etc.] Hic nova sectio in MS. et titulus incipiunt ita: Περὶ συγγενείας· Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ε. τ. γ. τ. ὀνόματα· ἐκ δὲ τῆς συγ. etc. Iung.

θήλεια ᾖ] MS. θηλειά ἦν. Sed ν est erasum. Iung.

συγγενὶς ἐσχάτως βάρβαρον] *Plutarchus* tamen dicit: συγγενίδας γαμεῖν. quaest. Roman. VI. Seb.

συγγενὶς] C. A. συγγενής. Kuehn.

συγγενὶς] συγγενὴς ἐσχ. MS. quod est contra *Pollucis* mentem. συγγενίδα autem et *Herodianus* οὐ ῥητέον ait, initio fragmenti, quod cum notis *Nunnesii* edidit *Hoeschelius* noster, ubi vide *Nunnes*. Iung.

ἐπηοὶ] MSS. πηοί. quomodo et *H. Steph.* legendum suspicatur. Seb.

ἐπηοὶ] Pro ἐπηοὶ C. A. πηοί. C. V. πῆοι. Kuehn.

ἐπηοὶ] MS. πῆοι. et certe vulgatum ἐπηοὶ ineptum est. Scribamus itaque, ut et *H. Steph.* in suo codice reposuit, πηοί. notum id vel ex notissimo *Hesiodi* versiculo, qui proverbio fertur, et quem *Polluci* in mente fuisse credo, Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί. Iung.

καὶ προσκηδεῖς] Vide et supra III, 7. Iung.

κῆδος] *Thucyd.* lib. II. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίονα ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς διὰ τοσούτου, ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλους etc. Iung.

κηδεία] *Demosthenis* locus, e quo vox κηδεία a nostro profertur, in ea adversus *Aristocratem* est: ὁ Μέμνων καὶ ὁ Μέντωρ, οἱ κηδεσταὶ τοῦ Ἀρταβάζου, ἄνθρωποι νέοι, καὶ κεχρημένοι ἀπροσδοκήτῳ εὐτυχίᾳ, τῇ τοῦ Ἀρταβάζου κηδείᾳ. Iung.

κηδεύματα] *Platonis* locus est lib. VI. Legum: κοσμίων τε πατέρων χρὴ προθυμεῖσθαι γίγνεσθαι κηδεστὴν τὸν αὐτῷ ξυν-

ειδότα ἱταμώτερον ἅμα καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος πρὸς πάσας τὰς πράξεις φερόμενον. τὸν δ' ἐναντίως πεφυκότα, ἐπὶ τἀναντία χρὴ κηδεύματα πορεύεσθαι. Utitur et lib. II. μαινόμενα κηδεύματα vocans. IUNG.

31.

περὶ προμν.] Nullus in MS. titulus, sed omnia quae sequuntur cohaerent, usque ad segm. huius libri 67. IUNG.

προμνήστριαι] C. V. προμνήστειαι. KUEHN.

προμνήστριαι] MS. προμνήστειαι. IUNG.

αἱ συνάγουσαι] P. αἱ ξυνάπτουσαι. A. συνάπτ. SEB.

αἱ συνάγουσαι] C. A. αἱ συνάπτουσαι γάμον. KUEHN.

αἱ συνάγουσαι] MS. συνάπτουσαι, pro συνάγουσαι. IUNG.

Σικελ. δ' αὐτ. καλ. προμηθυτρίας] C. A. margo: Σικελιῶται δὲ καλοῦσιν αὐτὰς προμηθηκτρίας. C. V. προμυθικτρίας. KUEHN.

Σικελ. δ' αὐτ. καλ. προμηθυτρίας] MS. Σ. δὲ καλοῦσιν αὐτὰς προμυθικτρίας. *H. Steph.* in Thesauro habet προμηθήτρια. Viri docti examinabunt. Immo audient meum *Salmasium*, qui ita mihi: *Ad oram mei codicis puer admodum ante tres annos adscripseram legendum videri* προμυθητρίας. μυθῆσαι *est loqui: itaque* προμυθητρίας *putabam esse, quae verbis suis facile possunt aliquem inducere quo volunt, et ita animos conciliare ut nuptiis coalescant, parariae nempe et conciliatrices. at cum scriptus codex habeat,* προμυθικτρίας, *non dubito, quin verum sit* προμυθιστρίας. *frequens est forma apud Siculos et Dores in* ιζειν, *quod Iones in* έειν *et communes in* εῖν, μυθίζειν *igitur Siculi dixere, pro* μυθεῖν aut μυθεῖσθαι. IUNGERM.

οἱ δ' Ἀττικοὶ etc.] MS. οἱ δὲ Ἀτ. καὶ μνηστρίαν ὀνομάζ. non repetito προμν. Vulgatum utrumque rectius; respexit enim forte ad *Theaetetum Platonis*, ut non raro hoc et praecedenti libro. In eo dialogo est de obstetricibus, ὅτι καὶ προμνήστριαί εἰσι δεινόταται etc. et mox: διὰ τὴν ἄδικόν τε καὶ ἄτεχνον συναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ᾗ δὴ προαγωγεία ὄνομα, φεύγουσι καὶ τὴν προμνηστικήν, ἅτε σεμναὶ οὖσαι αἱ μαῖαι etc. ubi et statim verbum προμνήσασθαι habes. IUNG.

μνήστριαν] μνηστρίαν ὀνομάζουσι. hactenus margo C. A. KUEHN.

τοῦ γήμαντος] C. A. et V. ἐκ τῆς γήμαντος οἰκίας ο. π. κ. μ. καὶ ἄλλοι πάντες οἱ πρὸς γ. τ. α. C. V. etiam οἱ ante ἄλλοι non habet, et pro ταυτὰ leg. τὰ αὐτά. KUEHN.

τοῦ γήμαντος] MS. τῆς γήμαντος ο. IUNG.

οἱ ἄλλοι] Deest in MS. *οἱ* ante *ἄλλοι*. et pro *ταυτὰ* MS. *τὰ αὐτά*. Iung.

εἰ καὶ συγκ.] Marginale *Codicis Antwerp.* legit *κἂν σ. οι. π. τ. ρ. τὴν χρῆσιν αὐτῶν Σ. μ. καὶ τὸν ἄνδρα γαμβρὸν καλεῖ.* hactenus margo. Kuehn.

εἰ καὶ συγκ.] MS. *κἂν*, pro *εἰ καί*. Iung.

τὴν χρῆσιν μετ.] C. V. *τὴν χρῆσιν αὐτῶν μεταβ.* Kuehn.

τὴν χρῆσίν μετ.] MS. *τ. χρ. αὐτῶν μεταβ.* Iung.

32.

αὐτὸν γαμβρὸν] Deest *αὐτόν* in MS. Iung.

ἡ μὲν οὖν γεγαμ.] *Casaub.* Lect. Theocr. capite vigesimo secundo. Seb.

τῇ τοῦ γήμ.] MSS. *τῷ τοῦ γημ. πατρὶ καὶ μητρί.* Seb.

γήμαντος etc.] *Τῷ πατρὶ ἢ καὶ μητρὶ* C. A. at C. V. *τῷ τοῦ γήμαντος πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ ἐννός.* Kuehn.

γήμαντος etc.] MS. mendose *γήμ. πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ ἐννός· ἐννυὸς* vero et *νυός* dicitur. vide *Casaub.* Lect. Theocrit. c. 22. noster MS. ut notavi habet uno *ν*. Iung.

ἑκυρὸς] MS. *ἐκυρὸς*, et *ἐκυρὰ* spiritu leni. Iung.

ἡ δὲ τοῦ ἀνδρὸς] *Helladius* recitante *Photio* fol. 865. *ὅτι τοῦ μὲν ἀνδρὸς τὸν ἀδελφὸν αἱ γυναῖκες δαέρα καλοῦσι. τὴν δὲ ἀδελφὴν οὐκέτι δάειραν, ἀλλὰ γάλον· καθὼς καὶ Ὅμηρός φησι* (*Iliad.* *γ'*, 122.) *εἰδομένη γαλόῳ* etc. Dicitur autem *γάλως* (quomodo hic etiam MSS.) *γαλω γάλωος*. item *γαλόως*, *γαλόῳ*. Etiam, si recte apud *Photium*, *γάλος*. Seb.

γάλως] Antea male edebatur *γάλος*: quare et *H. Steph.* reposuerat ad oram *γάλως*, sicut et MS. habet. Iung.

ἀδελφοῖν δύο] *Δυσὶ* C. A. Kuehn.

εἰνάτηρες] A. *εἰνάτορες*. *Hesych.* *Εἰνάτερες. αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες, αἱ σύννυμφοι.* *Ael. Dionys.* apud *Eustath. Iliad.* fol. 511,5. similiter: *εἰνάτερες, αἱ ἐπὶ ἀδελφοῖς σύννυμφοι.* sed *Iliad.* *χ.* v. 473. pleraque exemplaria paroxyt. *εἰνατέρες*. *Eustathius* vero insuper fol. 1386. *εἰνάτειρες αἱ ἀνδράδελφοι*, etc. cum et prius citato loco dixisset: *ἡ εἰνάτηρ τὴν σύννυμφον δηλοῖ, ὁποία ἡ Ἑλένη τῇ Ἀνδρομάχῃ.* Eaque de forma *Etymolog.* col. 107. *τὰ εἰς ηρ ἐπὶ παντὸς γένους διὰ τοῦ η γράφεται πλὴν τοῦ χεὶρ, φθεὶρ, εἰνάτειρ* etc. Idem tamen columm. 502. habet etiam *εἰνάτηρ*, similiterque *Suidas*. sit ergo nomen *τῶν διττογραφουμένων.* sed vide utrum ab *εἰνάτηρ* in plurali *εἰνάτηρες* an *εἰνάτερες* an *εἰνατέρες* malis. Seb.

εἰνάτηρες] *Gloss. Veterum*, *εἰνάτηρ fratria.* Kuehn.

εἰνάτηρες] MS. *εἰνάτορες*. Iung.

ἀδελφὰς] *ἀδελφαῖς* in MS. Sed iota erasum fere. Iung.
καὶ παρὰ τ. π.] Absunt a C. A. Kuehn.

33.

Ἰσαῖος δὲ] Non sunt ista in C. A. usque ad *Σόλων*. Kuehn.

Ἰσαῖος δὲ, καὶ περικληρίτιν] Pro his, *Ἰσαῖος δὲ καὶ περ.* MS. habet: *οἱ δὲ καὶ ἐπικληρῖτιν*. Et sic scribendum scilicet advertit et *H. Steph.* qui, *ἐπικληρίτις Harpocratio*, hic orae adscripsit. et in adpend. de Dial. Attic. cap. 16. tm. 4. ita scribit: *Ἐπίκληρος* item *Atticum esse vocabulum testatur Eustathius: At Pollux ipsum explicans, non addit esse Atticum. De huius autem vocabuli significatione fuse in meo Graecae linguae Thesauro disserui. Harpocratio vocem ἐπικληρίτις ex Isaeo affert, tanquam item declarantem. At Pollux ex eodem, nec non ex Solone, habet non ἐπικληρίτιν, sed περικληρίτην, si non mentiuntur eius exemplaria: sed vix fidem illis habeo.* Et mentiri itaque, beneque illis *H. Stephanum* parum fidei habere, noster MS. clare ostendit. Iung.

περικληρίτιν] Hoc vocab. cum nec apud *Hesych.* nec *Suidam* reperiatur, mendosum videri potest, atque ex *Harpocrat.* pro eo reponendum esse *ἐπικληρίτις*. *Henr. Stephan.* Seberus.

ἐπίδικος] C. V. *εσίδικος* male. *Gloss.* *ἐπίδικος, litigiosus.* de ista *ἐπιδίκῳ* vide *Quintilianum* pag. 546. *Suidam* et *Phavorinum* in *ἐπίδικος, ἐπίκληρος* et *ἐπικλήρητον*. *Isaeus Orat.* 2. pag. 598. *Hesych.* et *Harpocration.* in *ἐπίδικος* et *ἐπίκληρος*. Kuehn.

ἐπίδικος] MS. *ἐπιδ. δὲ ἐπίκλ.* sine *ἡ*. patet ex sequenti *ἀνεπίδικος ἐπίκληρος*. Iung.

ὑπὲρ ἧς ἀμφ.] C. V. *ὑπὲρ οἷς ἀμφ.* Kuehn.

ὑπὲρ ἧς ἀμφ.] MS. *ὑπὲρ οἷς ἀ.* Iung.

ἠμφισβήτησαν] C. A. *ἀμφισβητοῦσι.* Kuehn.

ἣν ὁ ἀγχιστεὺς] *ἣν ὁ ἀγχιστεὺς ε.* in Margine C. A. usque ad *γαμεῖν*. Kuehn.

συνοικῇ] MS. *συνοικεῖ*. Iung.

34.

περὶ μνηστείας γάμων] P. *γάμου*. Seb.

περὶ μνηστίας γάμων] C. A. *π. μ. γάμου καὶ τῶν περὶ αὐτήν.* Kuehn.

ἀνὴρ] C. A. *τῇ γυναικὶ* superscriptum. Kuehn.

ἀνὴρ] MS. auctius *ἀνὴρ τῇ γυναικὶ πρὸ* etc. Iung.

ἡ νύμφη] C. A. *τὴν δ' αὐτὴν. κ. ε. α. ε. κ. τ. π. ἐγγυὴν καὶ τὸ ῥῆμα ε. κ. ε.* in margine vero est: *Λυκοῦργος δὲ τὸ ἐγ-*

γυᾷν διεγγυᾷν εἶπε. (ita et C. V.) κ. τ. γ. ὑπέγγυον ὥσπερ τὸν ἐναντίον. α. hactenus margo. KUEHN.

ἡ νύμφη] Desunt ὡς Ὅμ. cum ipso hemistichio in MS. IUNGERM.

Ὅμηρος] *Odyss.* α, 36. SEB.

ἐγγυητὴν etc.] Ut saepius *Isaeus* ὑπὲρ τοῦ Πύῤῥου κλήρου, ubi et ἐγγυῆσαι hac significatione, et ἐγγύην etc. IUNG.

ἐγγύην] MS. ἐγγυὴν· καὶ τὸ ῥῆμα ἐ. IUNG.

Λυκοῦργος δὲ, καὶ etc.] MS. hoc ordine: Λυκ. δὲ τὸ (sine καὶ) ἐγ. διεγ. εἶπε. IUNG.

ἐπέγγυον] C. A. uti diximus ὑπέγγυον· γάμος ὑπέγγυος autem sunt nuptiae legitimae, quae certis pactis et conditionibus contractae sunt. ut ἀνέγγυοι *illegitimae* sunt, quasi earum evictio non praestetur; *Scal. Comment.* in *Aetnam. Interpres,* dum nomina et verba Graeca, quae hic explicantur, non retinet in versione, non tantum obscurus, verum etiam ineptus est. KUEHN.

ἐπέγγυον] Ibidem MS. ὑπέγγυον pro ἐπέγγ. quod notandum. IUNG.

τὸ ἐναντίον] MS. τὸν pro τό. IUNG.

ἐγγυᾷ, ἁρμόζειν] Ita textus habet in C. A. supra autem scriptum fuit ἐγγύην, quod cum ἁρμόζει volunt coniunctum, verum ἁρμόζει etiam simpliciter usurpatur hoc sensu. desunt autem, ὅθεν τινὲς usque ad ἐκάλεσαν. KUEHN.

ἐγγυᾷ, ἁρμόζειν] MS. ἐγγυα ἁρμοζει, quasi ἔγγυα ἁρμόζει scripsisset *Pollux*, quod sane considerandum est. est quidem infra III, 84. ἔγγυα, sed ibi MS. rectius, ni fallor, ἔγγεια, et inferius VIII, 141. ἔγγυον, ubi MS. λείπει. desunt dein in MS. ὅθεν τινὲς τ. π. α. τ. μ. ε. IUNG.

Legendum, ὁ δὲ πενθερὸς ἐγγυᾷ, μνηστὴρ δὲ ἁρμόζει, ὅθεν etc. Quod vel sensus loci efflagitat. TOUP.

Copulatorem] ἁρμοστὴς, ᾧ ἥρμοσταί τις παρθένος. quemadmodum μνηστὴρ, ὃς ἐμνήστευσέ τινα παρθένον, id est, cui sit desponsa virgo. vid. *D. Hoeschel.* praefat. in Dictionarium Latino-Graec. SEB.

35.

καὶ ἐκδίδωσι] Non sunt in C. A. KUEHN.

καὶ ἐκδίδωσι] Desunt καὶ ἐκδίδωσι in MS. IUNG.

καὶ ἐκδιδομένη] P. ἐκδεδομένη. SEB.

καὶ ἐκδιδομένη] C. A. καὶ ἐκδεδομένη h. l. *collocata, locata.* ἀνέκδοτος *Plauto* est *illocabilis:* id est ἀνεκδόσιμος. KUEHN.

καὶ ἐκδιδομένη] MS. habet καὶ ἐκδεδομένη. Iung.

καὶ τὸ συνενεγκεῖν] Marginale est ad συνεκδοῦναι usque in C. A. Kuehn.

συνεκδοῦναι] *H. Steph.* hic: *sic τῷ σὺν utitur Thucyd. in multis verbis.* Iung.

ἐπὶ τῇ κόρῃ] P. ἐπὶ τῆς κόρης. Seb. Delendum ἐπί. Sic mox, ἡ δὲ ἐκείνῳ, νύμφη. Toup.

καὶ φερνὴν] In margine sunt haec duo in C. A. Kuehn.

καὶ φερνὴν] MS. φέρνην. Ceterum *Etymologus* in φέρενα ait inter τὰ εἰς νη λήγοντα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ ρ, βαρύνεται, οἷον τάρνη, πτέρνη· μόνον τὸ φερνὴ ὀξύνεσθαι. Apud *Suidam* tamen est: φερνὴ, προίξ· φέρνη, ἀμοιβή· παρά τισι δὲ καὶ φέρνη ἡ προίξ. quasi diversa significarent accentu vario. Iung.

Αἰσχίνης] In C. A. haec omnia absunt ab Αἰσχίνης usque ad ἐκαλοῦντο. Kuehn.

Αἰσχίνης] Αἰσχίνης etc. desunt in MS. usque ad αἱ δὲ etc. Illa autem vulgata *Etymol.* ibidem etiam adnotat: φερνὴν δὲ τὴν προῖκα καὶ Αἰσχίνης καὶ Μένανδρος· ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρεσθαι αὐτήν. Locus *Aeschinis*, ni fallor, est iste περὶ Παραπρεσβ. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν καλουμένων ἐννέα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θησέως παίδων, ὧν Ἀκάμας λέγεται φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην. etc. Iungerm.

36.

καὶ δοῦναι] *Falckenburgius* auctius καὶ προσνέμεσθαι καὶ δοῦναι.

αἱ δὲ πρὸς τὴν πρ.] MS. αἱ δὲ πρὸς τὴν προῖκα καὶ φέρνην τὴν παρὰ τῆς γυναικὸς δόσιν ἡ δὲ πρὸς τὴν προῖκα (ceterum sex ultimae voculae erasae, ita tamen ut legi possint satis) ὑποθῆκαι ἀποτ. sine ἐκαλοῦντο. De his ὑποθήκαις vid. *Hotom.* observ. ad vet. rit. nuptiarum c. 6. et 7. Iung.

ἀποτιμήματα] προτίμιον *Lucian. Praecept. Rhetor.* Kuehn.

ἔδνα] Sic et MSS. alias ἕδνα. *Pal.* adiicit: ἠδανάτιά τινα ὄντα δῆλον. Etiam *Etymolog.* ab ἤδανον columnn. 316. sed et ab ἕδρα, 383. Seb.

ὀπτήρια] Usurpat ὀπτήρια *Callimachus* hymno in *Balnea Palladis*, ubi ὀπτήρια videtur sumere pro dono quod affines aut avi solebant dare mulieribus quae suas filias illis ostenderent. locum vide. *Valesius.* Kuehn.

ὀπτήρια] Vide et supra II, 59. vid. et de his etc. *Hotomani* observat. ad vet. rit. nupt. c. 8. et *Scaligerum* III.

Poët. 101. *Luis.* I. Parerg. 25. *Meurs.* III. Miscell. 33. Iungerm.

ἀνακαλυπτήρια] Nam antea erat *κεκαλυμμένη*, ut coniicimus ex *Lucian.* in Symposio (Tom. IV. p. 345) *καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νυμφὴ πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη. Sylb.* vid. *Luisin.* parerg. I, 25. Seb.

ἀνακαλυπτήρια] Apud Veteres erant munera, novae sponsae allata: *ἀπὸ τοῦ ἀνακαλύπτειν* i. a revelando, quoniam huiusmodi dona eo die, quo sponsa revelabatur ab amicis, domesticis et ipso sponso conferebantur. Eadem ab *ὄπτομαι* video, *ὀπτήρια.* et a *προσφθέγγομαι*, alloquor, *προσφθεγκτήρια* vocabantur. Quamvis sint, qui *προσφθεγκτήρια* eadem, quae *διαπαρθένια*, esse putent. Dicuntur eadem et *ἐπαύλια*, et *θεώρητα.* vid. *Caelium* (XXI, 26. et XXVIII, 18.) Gualth.

ἐκκαλύπτει] *Quis ἐκκαλύπτει*; adscripsit *H. Steph.* et dein: *ἴσως, τὶς νύμφην*, ut scilicet *τὶς* pro *τὴν* legamus. Verum illud *τὴν* etiam in MS. et forte *ἐκκαλύπτει* de sponso vel viro accipiamus, cuius id officii. Alias et haec *H. Steph.* adnotavit: *Nam antea erat κεκαλυμμένη ut coniicimus ex Luciano in Symposio* 406. *καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη.* Locus est non longe ab initio libelli istius, cohaeretque cum his antecedentibus: *ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν* etc. Iung. Legendum *ἐκκαλύπτουσι.* Vid. *Hesych.* v. *ἀνακαλυπτήρια.* Nisi subintelligatur *ὁ νυμφίος*, ut supra II, 59. Sic forsan legendum, *τὴν νύμφην ὁ νυμφίος.* Toup.

τὴν νύμφην] *Sylb. ἐκκαλ. τὶς νύμφ.* Seb.

τὴν νύμφην] *Falckenburgius* ex MS. *τὴν μορφὴν*, quae lectio si probabitur, tum forte non opus erit illud *τὴν* in *τις* mutare, sed sub *ἐκκαλύπτει* ipsa *νύμφη* poterit intelligi.

ἐπ᾽ αὐτῇ] C. A. *ἐπὶ αὐτῇ δ.* Kuehn.

τὰ δὲ ἀνακαλ.] Abest a C. A. nam post *δῶρα* est, *ἃ καὶ π. ἐκάλουν.* Kuehn.

καὶ διαπαρθένια] In margine C. A. usque ad *κωμικός.* Kuehn.

καὶ διαπαρθένια] MS. auctius *καὶ διαπ. δέ.* Iung.

ὠνόμασεν Ἀγίας] C. A. *ὠνόμασε δὲ Ἀμφίας ὁ κ.* C. V. etiam legit *Ἀμφίας.* Kuehn.

Ἀγίας] Vid. *Casaub.* in *Athen.* lib. III. c. 10. Seb.

Ἀγίας] MS. *Ἀμφίας.* Est sane *Agias* nomen cuiusdam Comici apud *Athen.* et *Clem.* et *Euseb.* de quo *Casaub.* III.

Athen. 10. et a quo alium hunc *Pollucis* putat idem. Sed mendam forte prodit MS. noster, in quo clare *'Αμφίας* scribitur. posset itaque suspicari quis forte *"Αμφις* legendum, qui a nostro laudatur saepius. Iung.

'Αγίας] Codicum scriptorum lectionem etiam ex scripto codice firmat *Falckenburgius*, qui similiter *'Αμφίας* affert.

ὀνομάσαις] *ὀνομάσας* MS. Iung.

37.

ὥσπερ ἵνα ἐστρέφετο] Marginale C. A. est legitque *ἵνα ἐτρέφετο, ubi educabatur*, desinit autem in *παρθενεύεσθαι* Kuehn.

ἐστρέφετο] *ἐτρέφετο* pro *ἐστρέφετο* suspicabar legendum, quum primum haec legerem. firmat MS. qui diserte habet *ἐτρέφετο.* habet vero et *παρθενῶν.* Iung.

τὸ ἔργ.] MS. *τὸ δέ.* Iung.

ἑανὸς] MS. *ἔανος.* Iung.

καλύπτρα] De calyptra vid. *Meurs.* Comm. in *Lycophr.* ad v. 337. Iung.

ὑμνῆσαι] C. V. *ὑμένα-ῆσαι* C. A. *ὑμένα ἆσαι.* Kuehn.

ὑμνῆσαι] Pro *ὑμνῆσαι* MS. *ὕμενα ῆσαι.* vel ipse MS. noster egregias lectiones nobis largitur: vel ad istas nobis auctor est: quod verum esse, in Doctorum Virorum ingenio situm est, qui porro abs se operam Nostro dabunt, ubi nos plerumque illo et eruditione defecti silemus. Hic aio emendandum: *ὑμεναιῆσαι.* Iuvat nos optimus *Etymologus* in *ὑμέναιος*, qui ait non certe tantum *ἐπὶ τρίτης συζυγίας* dici *ὑμεναιοῦν*, pro *τὸ ᾄδειν τὸν ὑμέναιον.* Sed et *ῥῆμα ὑμεναιῶ, πρώτης συζυγίας.* erit itaque hoc nostrum ab *ὑμεναιέω.* Iung.

ὕπερον δὲ] Marginale iterum usque ad *αὐτουργίας* in C. A. Kuehn.

κόσκινον] Margo C. A. *κοδομεῖον* cum quo consentit C. V. quod idem est quod *φρύγετρον frictorium.* vid. infra X, 109. Kuehn.

κόσκινον] MS. *κοδομεῖον* habet, pro *κόσκινον*, quod quid fuerit, habes infra VI, 64. *H. Steph.* alias hic adscripsit propter verbum *αὐτουργίας*, credo, *Luciani* verba: *διδάσκει αὐτὰς αὐτουργεῖν.* quae et in ipsius Thesauro habes. Iung.

38.

τὸ ἔργον] Infra III, 44. Seb.

προγάμου] Dividenda vox *πρὸ γάμου*, ut extat in C. A. Kuehn.

προγάμου] Emenda *πρὸ γάμου.* ibidem MS. habet *προτέλεια καὶ προγάμια.* Iung.

προγάμεια] P. *προγάμια.* Seb.

προτελεῖσθαι] MS. *προτελίζεσθαι.* Iung.

τέλειος appellab.] *ὡς τελῶν πρὸς τὸν βίον τὸν ἄνθρωπον.* Et *τέλειος Iupiter*, qui in nuptiis cultus matrimonii curam gerebat. Sic et *Iuno τελεία. Τέλειος* quoque, ut *Budaeus* in Commentariis docet, apud *Plutarchum* legitur pro eo, qui uxorem habet. Sunt et *προτέλειοι εὐχαὶ*, preces, quae ante nuptias cum sacrificiorum oblationibus peragebantur. Gualth. Explicat nonnulla huius materiae *Caelius Rhodig.* quoque Lect. Antiq. XXVIII, 24. Seb.

τέλειος] Leg. *τέλος ὁ γάμος Eustath.* in *Iliad.* p. 881. *Aeschylus* in *Diris. τέλος γαμήλιον*, confer cum *Hesych.* in *δόμος ἡμιτελὴς Homeri Iliad.* 2. v. 701. in *εἰς τέλος*, in *γάμων*, in *ἔθη Phavor.* in *τέλος Proclum* in *Hesiod.* et *alios* plures. Kuehn.

προτέλειοι] Leg. *τέλειοι, οἱ γεγαμηκότες.* iterum vid. *Hesych.* in *δόμος ἡμιτελὴς*, et ita legit etiam C. V. Ethnici etenim de coniugio loquebantur tanquam de statu perfectionis. Kuehn.

προτέλειοι] MS. *τέλειοι* simpliciter, non *προτέλειοι*, recte. iisdem verbis *Hesychius*: *Τέλειοι οἱ γεγαμηκότες.* Iung.

προτέλειοι] Vulgatum *προτέλειοι* hic locum non habere iam et *Falckenburgius* viderat, qui transverso calamo illud initiale *προ* in codice suo signavit.

Ἡρατέλεια] Mallem divisim, *Ἥρα τελεία*, et mox *ταύτῃ* scil. *Ἥρᾳ*, perinde ut *Ἀρτέμιδι καὶ Μοίραις.* tametsi coniunctim citet *Gyrald.* quem vid. tom. I. fol. 115. Seb.

Ἡρατέλεια] In C. A. *Ἥρα* supra ascriptum, *τέλεια* vero in textu est. ita *Aeschylus* in *Diris* fidem coniugalem vocat *Ἥρας τελείας καὶ Διὸς τελείου πιστώματα. Aristoph.* in *Thesmoph.*

Ἥραν τε τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός.

Pausanias in *Arcadicis* inter *ἐπικλήσεις Iunonis τελείαν* quoque recenset. confer *Plutarch.* in *quaest. Roman. Suid.* in *τελεία.* Kuehn.

Ἡρατέλεια] Haec egregie, audeo dicere, ex MS. restituere possumus: fuit enim illud mendosum *ἡρατέλεια* et magno viro fraudi in suis Poëticis. MS. sic habet hunc versum perscriptum: *καὶ ηρατελεια, ἡ ζυγία. ταύτῃ γάρ.* Scribe, nil verius: *Ἥρα τελεία* et cetera, ut in MS. *Suidas* in *τελεία*: *Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. Aristophanes Thesmophoriaz.*

"Ηραν τε τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός·
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
παίζει τε, καὶ κλῆδας γάμου φυλάττει.

Sed haec iam in vulgus nota. ut etiam ζυγία, quae *Cinxia* Latinis, *Iano* inquam, *cui*, ut Poëta canit, *vincla iugalia curae*. Iung.

συζυγία] C. V. ζυγία. recte. *iugalis*, quae et ζευξιδία. huc refer *zygiam* i. est *nuptialem* tibiam apud *Apulei.* lib. IV. *Metam.* confer et *Brodaeum* in *Graeca Epigrammata* lib. III. pag. 333. Kuehn.

ταύτην] Margo C. A. haec habet legitque recte ταύτῃ, huic enim in sacris ante nuptias virgines primum consecrabantur, *initiabantur* ut pronubae scilicet. pertingit autem hoc marginale ad ἡ δὲ ἐκ init. segm. seq. Kuehn.

προυτέλουν] C. A. margo habet προυτέλιζον, ita et C. V. et eodem recidit quidem, sed *Graeciae* antiquae non est hoc vocabulum. Kuehn.

προυτέλουν] προυτέλιζον MS. de hoc ritu vide et *Wouwer* ad *Petron.* in illa: *cui Deo crinem vovisti? H. Steph.* hic adscripsit: κουριδίη ἄλοχος, "Ομηρος. apud quem quidem Ἰλ. α. et Ὀδυσ. ξ. sic iunctim legas. Iung.

κόμης] MS. mendose κώμαις. Iung.

θεαῖς] MS. θείαις. Iung.

39.

γέγραπται] Abest a C. A. usque ad νόμῳ. Kuehn.

γέγραπται] In MS. desunt γεγρ. δ. τ. τ. τ. β. ν. *H. Steph.* hic: οἱ Βασιλέως νόμοι. *Xenoph.* Oecon. Sed tu *Casaubonum* vide VI. *Athen.* 6. Iung.

τῷ τοῦ βασ. νόμῳ] *Casaub.* in *Athen.* lib. VI. cap. 6. fit mentio etiam infra VI, 35. Seb.

καὶ πρωτόπειρον] C. A. addit, δὲ λέγουσι προαυλία δὲ etc. ἡ δὲ μετ' αὐτὸν ἐπαυλία, manet tamen etiam accentus in antepenultima, quo innuitur vocem διφορεῖσθαι. Kuehn.

καὶ πρωτόπειρον] Desunt sequentia in MS. δ' ὤν. Θ. ὁ κ. et loco eorum MS. tantum δὲ λέγουσι. Iung.

προαύλια] MS. προαύλια. De his nuptiarum diebus vide *Scalig.* III. poët. 101. ibi multa rara ille rarus virorum. vide et *Hotom.* observ. ad rit. nupt. c. 13. Prolixe etiam *Stephanus* de ἀπαυλίοις et ἐπαυλίοις in verbo ἀπαυλίζομαι. ubi nota et alia loca *Hesych. Etymol. Pausan.* ubi ἀπαυλία et προαυλία, παροξυτόνως, quasi de die scribuntur. qui si MS.

nostrum *Pollucem* vidisset, vulgati auctoritate illam scripturam non improbasset ita omnino forte. Docti itaque viri haec excutient, annon ἀμφοτερισμὸς scripturae quae invenitur queat tolerari, ut in aliis. Iung.

προαύλια] *Falckenburgius* deleto accentu antepenultimae in penultimam illum transtulit, sequentes quoque duas voces ἐπαύλια et ἀπαύλια eodem accentu signavit, relicto tamen simul accentu priori, διττογραφεῖσθαι forsitan illa innuens.

ἐπαύλια] De hac et sequente voce prolixe disserit *H. Steph.* in ἀπαυλίζομαι, quo cupidum lectorem remitto. Seb.

μετ' αὐτήν.] MS. μετ' αὐτὸν. puta γάμον. Iung.

καὶ ἀπαύλια] Margo C. A. ἀπαυλία δὲ ἐν ᾗ ὁ ν. εἰς τὸ τοῦ πενθεροῦ. ultima εἰς τὸ τοῦ sunt et C. V. *in Glossis Veterum, repotia*, τὰ ἐπαύλια. Kuehn.

καὶ ἀπαύλια] ἀπαυλία MS. Iung.

ἀπὸ τῆς ν. α.] *A sponsa secubat*, id sane quod *Interpres* voluit non video quomodo ex verbis istis exsculpi possit. Kuehn.

καὶ τὰ] C. A. κατὴ unde factum est καὶ τὰ δ. δ. Kuehn.

40.

ἡ δ' ἀπαυλιστρία] C. A. margo ἡ δὲ ἀπαυλίστρια in textu, margo vero ἀπαυλιστηρία χλαμύς. (V. C. ἀπαυλίστρια.) in πέμπεται desinit margo. Kuehn.

ἡ δ' ἀπαυλιστρία] In MS. ita legitur: ἡ δὲ ἀπαυλίστρια χλανὶς, ἀπαυλιστήρια χλαμὺς παρὰ τῆς νύμφης ἐν τοῖς ἀπαυλίοις τῷ νυμφίῳ πέμπεται. Iung.

πέμπεται] *Falckenburgius* post πέμπεται sequentia Codici suo inserenda paginae fini adscripsit: καὶ τῷ μὲν νυμφίῳ τότε ἐν τῇ τοῦ πενθεροῦ παιδίον ἀμφιθαλὲς θῆλυ συγκατακλίνεται· τῇ δὲ νύμφῃ ἐν τοῦ γαμβροῦ. Quae an in MSto invenerit, non habeo dicere.

παρανύμφιος] A. παράνυμφος. *Eustath.* παρανυμφίος, *Iliad.* fol. 516. Sic autem ait: ὅτι ὁ παράνυμφος εἰκαιότερον οὕτω λέγεται· ὀρθότερον γάρ ἐστι παρανυμφίον καλεῖσθαι τὸν συναπάγοντα τῷ νυμφίῳ τὴν νύμφην ἢ πεζῇ ἢ ἐφ' ἁμάξης, ὡς παρ' Ἀθηναίοις, ὑφ' ὧν καὶ πάροχος καλεῖται etc. Seb.

παρανύμφιος] C. A. παράνυμφος. Kuehn.

παρανύμφιος] MS. παράνυμφος. quemadmodum et *Hesychius*, quamvis id εἰκαιότερον οὕτω λέγεσθαι *Eustathio* videatur. Iung.

παρανύμφιος] παράνυμφος ex scripto Codice *Falckenburgius*, et ita praeter *Hesychium* etiam *Etymologus*, quem

vide in *Ἁρμότειον μέλος*. *Glossae* quoque, *Παράνυμφος*, *Pronuba*, *Auspex pronubus*.

ἐπὶ ζεύγους δὲ] *Lucian.* in Symposio vel Lapithis, loquens *περὶ τοῦ νυμφίου*, qui vulneratus domum revehebatur: *ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς ἐφ' οὗ τὴν νύμφην ἀπάξειν ἔμελλον*. Tom. IV. pag. 579. Seb.

ἐπὶ ζεύγους δὲ] MS. ita: *ἐπὶ ζ. γὰρ τὰς νύμφας, ὡς ἐπιπολὺ μετῄεσαν*: recte, ni fallor, mutavit qui non intellexit, arcessebant. vide quae infra ad X, 33. ubi *Pollux* id *κλινίδα* vocatum *τὸ καταστρωννύμενον* super eo nuptiali curru indicat; quem locum vide. Sponsam scilicet inter parochum et sponsum collocari solitam. Male enim profecto ceperunt illi, qui observationes ad veterem ritum nuptiarum conscripserunt, quum tradere audeant *Pollucem* scribere, eum qui comitaretur sponsam curru vehentem fuisse dictum *πάροχον*: qui vero pedibus iter peragebat, eum *χαμαίποδα* dictum: utrosque autem communi nomine *νυμφαγωγούς*. nunquam hoc dixit *Pollux*, nec illi in mentem venit. *χαμαίπους* enim ipsa sponsa dicta, quae se pedibus suis portabat in domum mariti: ut, credo, pauperiores solebant. et supra diserte Noster II, 195. *χαμαίπους· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἡ οὐκ ἐπὶ τοῦ ζεύγους κομιζομένη νύμφη· πάροχος* vero alius erat a *νυμφαγωγῷ*, illeque cum *νυμφίῳ* sponsam medio locatam deducebat, ut Noster infra X, 33. docet. Alter vero *νυμφαγωγὸς* tum necessarius erat, quum sponsus secundo nuberet, ut Noster segm. seq. docet. Tum enim sponsus non deducebat, sed eius loco nymphagogus: quamvis interdum haec confundi non nesciam. Ita enim *Lucianus in Herodoto* sive *Aetione* de *Roxanes* ad *Alexandrum* deductione: *πάροχος δὲ καὶ νυμφαγωγὸς Ἡφαιστίων συμπαρέστη*. Legissent saltem *Hesychium*, cuius verba clara segm. seq. adscribam. *H. Steph.* hic ex *Luciani* Symposio vel Lapithis locum de hoc more adscripsit, ubi loquitur *Lucianus περὶ τοῦ νυμφίου, qui vulneratus domum reducebatur ἐπὶ τοῦ ζεύγους ἀνατεθεὶς ἐφ' οὗ τὴν νύμφην ἀπάξειν ἔμελλον*. est non longe a fine istius libelli. Iung.

αἱ νύμφαι] MSS. *τὰς νύμφας*. Seb.

αἱ νύμφαι] C. A. et V. *γὰρ τὰς νύμφας. ω. ε. μετῄεσαν*. Kuehn.

ἀφικνεῖται] C. A. *ἀφικνεῖτο*, ut et *Interpres* legit. Kuehn.

ἀφικνεῖται] MS. *ἀφικνεῖτο*. aptius. Iung.

χαμαίπους] MS. *χαμέπους*. et *ὅτ' ἂν παροχησαίμην εἰπεῖν*. Locum *Pollucis* de deductione sponsi adducit et *R. Fornerius* III, rer. quotid. 29. Iung.

— ὅταν δὲ] Abest a C. A. usque ad λέγουσιν segm. seq. Kuehn.

— ὅταν δὲ] Ad ὅταν δὲ παρ. *H. Steph.* adposuit crucem, et addidit: *videtur deesse quid.* MS. non habet alia praeter vulgata. Iung.

41.

ὁ δὲ ἄγων] C. A. ὁ ἄγων. Kuehn.

— ὁ δὲ ἄγων] Deest δέ in MS. De his et *Hotom.* observ. ad veter. rit. nupt. cap. 15. Iung.

ὁπότε μὴ ὁ νυμφ.] C. A. ὁπότε ὁ νυμφίος μ. cum *sponsus accerseret* sponsam vel *traduceret*, sed videtur μὴ excidisse, cum enim ipse sponsus accersit suam sponsam, tum hac in parte non indiget Nymphagogo. nisi sponsus, et nymphagogus assederit in uno curru ut πάροχος, et sic μὴ possemus carere. Kuehn.

ὁπότε μὴ ὁ νυμφ.] MS. ὁπότε νυμφίος μετείη· quod considerabunt docti: est enim vulgato contrarium. Ego vulgatum rectum puto: nempe nymphagogus sponsam deducebat, vel adducebat, id enim hic μετιέναι valere puto, ut et infra X, 33. si sponsus nubebat secundo, alias hoc officium ad ipsum sponsum pertinebat. Clara sunt *Hesychii* verba, quae addo, ne quis dubitet: Νυμφαγωγὸς ὁ μετερχόμενος ἑτέρῳ νύμφην, καὶ ἄγων ἐκ τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ (*Sylb.* τῷ) πρότερον γεγαμηκότι οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν· διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς· διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου· καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις ὁ ἐπὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος οἷον παράνυμφος. Mox MS. duabus vocibus δεύτερον γαμοῦντας. Iung.

ὁπότε μὴ ὁ νυμφ.] Voculam μὴ punctis subnotavit *Falckenburgius* in codice suo.

οὐ νενόμιστο.] Qui ad secundas nuptias transit, ille non solet sponsam accersere ipse, sed mitit ex amicis aliquem, qui hoc officio fungatur, vid. *Phavor.* in Νυμφαγωγὸς et Νύμφαι. haec in C. A. margini debentur, ubi legitur τοὺς δεύτερον γαμοῦντας, quod de viduo aeque ac vidua intelligi potest. Solent enim Ethnici bigamis minus honoris exhibere, quam νεογάμοις. Kuehn.

θαλαμεύτρια] De θαλαμευτρίαις vid. *Wouwer.* ad *Petron.* in illis: *thalamumque incesta exornaverant veste.* Iungerm.

ἡ δὲ προμνήστρια] A. ἡ δὲ πρ. καὶ προμνηστρία. *Pal.* excusis similiter. *Fr. Sylb.* ad oram sui libri: ἴσως προμνη-

στρίς, quae vox apud *Xenoph.* lib. II. Memorab. fol. 754. ubi recte de pronubis: τὰς ἀγαθὰς προμνηστρίδας μετὰ μὲν ἀληθείας τἀγαθὰ διαγγελλούσας, δεινὰς εἶναι συνάγειν ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, ψευδομένας δὲ οὐκ ὠφελεῖν ἐπαινούσας. Seb.

ἡ δὲ προμνήστρια] C. V. ἡ δὲ προμνήστρια καὶ προμνηστηρία, quae utraque lectio recepta est in textum. in C. A. ἐκαλεῖτο margo tantum habet. Kuehn.

ἡ δὲ προμνήστρια] Ad hunc locum *H. Steph.* ita notavit: *Nota diversitatem in accentu solum, nisi sit error.* adposuit dein coniecturam: ἴσως, προμνηστρίς. Scilicet pro altero προμνηστρία. Mihi etiam quum primum legi locus visus non est sanus: et incidebat forte legendum ἡ δὲ προμνηστρία καὶ μνήστρια ἐκαλεῖτο. quo me inducebat locus superior III, 31. οἱ δ' Ἀττικοὶ καὶ μνηστρίαν τὴν προμνηστρίαν καλοῦσιν. Ceterum noster MS. ita hic habet: ἡ δὲ προμνήστρια, καὶ προμνηστηρία ἐκαλ. Critici de his et ceteris legitimum ferent iudicium. Iung.

τὸ περὶ τὰς θ.] C. A. καὶ τὰς θυσίας διοικουμένη δ. vid. *Athenaeus* lib. IV. *Deipnos.* c. XXI. et ibi *Casaub.* *Scholia Aristoph.* in *Equit.* δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν, καὶ τὰς νῦν καλουμένας ὑπονυμφίδας, τουτέστι τὰς παρεστώσας τῇ νύμφῃ γυναῖκας. de τραπεζοποιῷ etiam *Athenaeus* l. c. Kuehn.

τραπεζοποιός.] C. A. ὀνομάζεται ἡ δὲ τροφὸς τῆς κόρης τίτθη κ. μ. Kuehn.

τραπεζοποιός.] De τραπεζοποιῷ vide *Wouwerium* ad *Petronii* illud: *structor imposuerat cibum.* Iung.

τιθήνη· καὶ ἡ etc.] Desunt in MS. τιθήνη· καὶ ἡ γάλα παρέχουσα. De τιθήνῃ vero τιτθῇ, μαίᾳ, vide *Nunnes.* ad lib. I. *Eclog. Phrynichi* in μάμμην. Iung.

τίτθη] Vid. supra II, 163. Seb.

42.

ὁ ταῖς θύραις ἐφεστηκὼς, καὶ εἴργων] C. A. margo haec habet, legit autem una cum *Cod. Voss.* ὃς ταῖς θ. ἐ. εἴργει. dein C. A. solus. τὰς γυναῖκας τῇ νύμφῃ βοώσῃ βοηθεῖν. ubi desinit margo. θυρωρὸς in genere est servus *ad limina. Atticus Ianitor*, ut in *Glossis* redditur. Kuehn.

ὁ ταῖς θύραις ἐφεστηκὼς, καὶ εἴργων] De hoc ritu et *Wouweren* ad *Petron.* ibi: *consedimus ante limen thalami.* et *Brodaeus* ad lib. III. *Antholog.* c. 12. non longe ab initio. Ceterum MS. haec ita habet: ὃς ταῖς θύρ. ἐφ. εἴργει τ. γ. τῇ νύμφῃ βοώσῃ βοηθεῖν. Iung.

φράτορσι, γαμηλία] MS. φράτερσι, γαμήλια. Iung.

γαμηλία.] A. *γαμήλια.* qua voce appellantur festa nuptialia. *γαμήλια θύειν* sacrificare pro felici matrimonio. *Stukkius* de Sacr. Gentil. fol. 53. sed, quo hic significatu, paroxyt. apud *Demosth.* contra *Eubul.* fol. 541. et iterum ead. orat. circa finem. Et *Gr.* in eum *Schol.* *γαμηλία ἡ διδομένη τοῖς Φράτορσιν ἐπὶ γάμοις δωρεὰ, ἢ τῶν γυναικῶν εἰς τοὺς Φράτορας εἰσαγωγή.* *Donum quod ob nuptias Curialibus datur, aut uxorum ad Curiales introductio.* Cuius ipsius descriptionis *Didymum* Gramm. auctorem facit *Suidas*: cui et *παροιμία· γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν.* Seb.

γαμηλία.] *Isaeus Orat.* II. *οὔτε γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὁ θεῖος.* quod repetit infra p. 405. *nuptialem hostiam tribulibus dare* pro uxore legitima, et ita illam referre in catalogum tribus. *Hesych.* *Γαμήλια, φερνὴ εἰς γάμον καὶ παρασκευὴν δεῖπνου, ὃ τοῖς Φράτορσιν ἐποίει ὁ γαμῶν.* ita enim legerem h. l. Kuehn.

γαμηλία.] De *γαμηλίᾳ* (sive *γαμήλια* illa sacrificia dicta fuerint, ut noster MS. habet) et *Etymologus* etiam in *γαμήλια*, et *Hesychius.* vide doctiss. *Meurs.* ad *Lycophr.* v. 323. ad illa *γαμηλίους θυηλὰς*, quae et *Etymologus* in *γαμηλίαι* laudat. meminit et noster infra VIII, 107. ubi *γαμηλίαν* noster MS. etiam habet, sc. *θυσίαν.* Iung.

γαμηλίαν] *γαμιλίαν* MS. vide de hoc proverbio *Suidam* in *γαμηλία.* Iung.

διακορῆσαι etc. *διαπαρθ.*] De his vide *I. a Wouweren* ad *Petron.* in illa: *Devirginetur Pannichis nostra.* *Artemidor.* II. *Onirocr.* 70. *γυναῖκα διακεκορευμένην* vocat. Iung.

λέγουσιν] MSS. *λέγουσι δὲ ὡς Ἡροδ. διαπαρθενεύεται.* Sic autem is de *Adrymachidis* libr. IV. fol. 175. *τῷ βασιλέϊ μοῦνοι τὰς παρθένους μελλούσας συνοικέειν ἐπιδεικνύουσι· ἢ δὲ ἂν τῷ βασιλέϊ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται.* vid. *Ioan. a Wouweren* in *Satyr. Petron. Arb.* p. 199. Seb.

λέγουσιν] C. A. *καὶ ὡς Ἡρόδοτος διαπαρθενεύεται καὶ δ. κ. δ. καλοῦνται δὲ καὶ δᾶδες ν. καὶ στέφανοι καὶ ἡ λουτρὰ κ. λ.* Kuehn.

λέγουσιν] Sequentia *ὡς Ἀριστ.* cum versu poëtae desunt in MS. Legitur vero in editionibus *Aristophanis ὅσπερ με*, et *διεκόρευσεν*, quod est a *διακορεύειν.* Est enim iste versiculus in *Aristoph. Thesmophor.*

ὅσπερ με διεκόρευσεν ἑπτέτιν οὖσαν.

Vide itaque an ex *Polluce* sit scribendum, *ὅσπερ με διεκόρησεν οὖσαν ἑπτέτιν.* certe ultimae voculae ni transponantur, metrum non constat. Iung.

καὶ διαπαρθ.] MS. καὶ διαπ. δι. Iung.

καὶ διεπαρθένευσε] Inversim MS. διαπεπαρθενευκότα καὶ διεπαρθένευσε. quae sequuntur desunt usque ad καλοῦνται segm. seq. Iung.

43.

καλύμματος τριβωνίῳ] Forte καλύμματι τριβωνίου, *Sylb.* Seberus.

καλύμματος τριβωνίῳ] Ad *Aristophanis* versum *H. Steph.* suam coniecturam adposuit hanc: ἴσως· καλύμματι τριβωνίου. Iung. Haec sunt ita legenda:

καλυψάμενος καλύμματι τριβωνίῳ
διεπαρθένευσα —

Toupius.

δᾷδες νυμφικαὶ] De his hinc et *Iac. Nicolaus* VIII. Epiphyl. 27. νυμφικὴ δᾳδουχία *Achill. Tatio* lib. I. νύμφικαὶ λαμπάδες *Heliodoro* lib. II. et lib. IV. δᾷδες γαμήλιοι eidem lib. X. et περιφραστικωτέρως lib. II. δᾷδες αἱ τὸ γαμήλιον ἐκλάμψασαι φῶς. Sed quis faces istas accendebat? an pater sponsi vel sponsae? videtur id suadere *Achill. Tatius* lib. II. ubi de *Hippiae*, qui filio suo filiam ex alia uxore desponsabat, tristi somnio: ἔδοξεν ἄγειν ἡμῶν τοὺς γάμους. ἤδη δὲ ἅψαντος αὐτοῦ τὰς δᾷδας ἀποσβεσθῆναι τὸ πῦρ etc. Iung.

καὶ λουτρὰ] MS. καὶ ἡ λουτρὰ κομ. λ. vide de his et *Rhodigin.* XVIII. antiq. lect. 40. non recte inspexit haec verba *Iunius* Adag. *os duodecim salientum*, qui hoc officium a *Polluce* putat attribui hic puero, ut apud *Harpocrat.* etc. (ut *Hesych. Etymologum* et *Suidam*, qui ex *Harpocrat.* ista descripsit) patet enim id attribui sexui sequiori hic. Iung.

κομίζουσα] Alii mares pueros destinabant huic officio. Forte pueri sponsus sui sexus, et puellae puellis fuerunt λουτροφόροι. Kuehn.

Ἀθήνησι] Ἀθήνησι etc. usque ad ἐκαλ. desunt in MS. Iungerm.

Καλλιῤῥόης] *Interpres Callirhoën* et *Enneacrunon* putavit distinctos esse fontes, cum liqueat vel ex uno *Thucydide* lib. II. unum eundemque fuisse fontem, quod et *Valesius* notat in *Interprete.* Kuehn.

καὶ κλίνη τις] C. A. καὶ δὴ κλίνη. τ. ω. ἡ μὲν γαμικὴ, *lectus genialis*, ἡ δὲ παράβυστος. C. V. παράκυστος. sed *Hesychius* firmat vulgatam lectionem in παράβυστος, quod enim de parvo lecto maiori opposito dicit, id capiendum de lecto, cuius hic mentio sit. Kuehn.

καὶ κλίνη τις] MS. ita καὶ δὴ καὶ κλίνη τὶς ὠνομάζετο, ἡ μὲν γαμική· ἡ δὲ καὶ παράβυστος, ἣ κ. α. στρώννυται etc. de hoc lecto vide *Scaligerum* patrem III. poët. 101. et filium *Castig.* in *Propert.* sub finem. IUNG.

δωματίῳ] MS. δοματίῳ et deinde νύμφην MS. pro παῖδα. IUNGERM.

τὴν παῖδα] τὴν νύμφην C. A. (ita et V.) post ἀθυμῆσαι sequitur Ὅμηρος δὲ etc. ubi in καλεῖ desinit marginale quod incipit segm. praec. KUEHN.

ὡς Ὑπερίδης ἔ.] Desunt ὡς Ὑπερ. ἔφη in MS. IUNG.

44.

Ὅμηρος] *Homeri* locus *Odyss.* α, 226. (prior. ed. εἰλαπίνης γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρ. τόδ' ἐστίν.) vid. et *Athen.* lib. IX. fol. 362. SEB.

μέντοι] Pro μέντοι, MS. δέ. IUNG.

οὐ τὸ ἔργον μόνον] Supra III, 38. SEB.

γάμον καλεῖ] Inverso MS. καλεῖ γάμον. versus deinde deest. in quo male antea vulgabatur, εἰλαπίνης γάμος. quod et *H. Steph.* ad oram correxerat, ut editum vides. versus est 226. Ὀδυσσ. α. IUNG.

καλεῖ] Sequitur in C. A. ὁ δὲ γάμος καλοῖτο ἂν καὶ συνδυασμός. (C. V. συνδοιασμός.) κ. σ. α. κ. γ. συνοίκησις καὶ κοινωνία ἐπὶ παίδων σπορᾷ, καὶ γαμέτης μὲν ὁ γήμας ἀνὴρ νυμφίος, καὶ σ. etc. ἡ δὲ νύμφη γαμετὴ καὶ γῆμαι μὲν ε. τ. α. γήμ. δ. ε. τ. γ. ἀλλ' οὐ γ. καὶ μέλλων γ. μελλονυμφίος. KUEHN.

συνδυασμὸς] MS. συνδοιασμός. IUNG.

καὶ σύνερξις] Desunt καὶ σύνερξις in MS. IUNG.

ὁ συνοικῶν] Deest ὁ ante συνοικῶν in MS. IUNG.

νύμφη γαμετὴ etc.] MS. hoc ordine. νύμφ. γυνή τε γαμετὴ, καὶ τὰ ὅμ. sine reliquis mediis. in quibus emenda γεγαμημένη. IUNG.

45.

οὐ γαμηθῆναι] MSS. ἀλλ' οὐ γ. SEB.

οὐ γαμηθῆναι] MS. ἀλλ' οὐ γαμ. IUNG.

μελλονύμφιος] μελλονυμφίος MS. sic itaque scribe: nec alio accentu adgnoscit *H. Steph.* in Thes. suo. IUNG.

ὑπ' ἐνίων etc.] Non habet C. A. incipit enim: ὥσπερ ἡ μέλλουσα γ. KUEHN.

ὑπ' ἐνίων etc.] ὑπ' ἐνίων etc. κωμικοῦ. cum mediis desunt in MS. IUNG.

βέλτιον δὲ etc.] Marginale est et ita habet C. A. βέλτιον γὰρ τῆς κατὰ Σοφοκλέα μελλογάμου, quod iterum in textu et

post se habet, omissis interiectis, *οὕτως δὲ καὶ μελλέποσιν*. *τ. α. ω.* C. V. *μελλόποσιν*, quod rectum. Kuehn.

βέλτιον δὲ etc.] MS. sic usque ad finem sectionis: *βέλτιον δὲ, ὡς Σ. ω. τῆς μελλογάμου· βέλτιον γὰρ τῆς κατὰ Σοφοκλέα μελογάμου· οὕτως δὲ καὶ μελόποσιν τὸν ἄνδρα ὠνόμασεν.* versus *Sophoclis* in *Antigone* in choro hi sunt, quos itaque in vulgatis distinguas, et illud *μελλογάμου* eiicias recte, ni fallor, quum glossema sit:

ὁ δὲ μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ' ἄρ' ἀχνύμενος
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν.

μόρον in vulgatis etiam reposuerat *H. Steph.* ad oram, quum antea legeretur *κόρον*. *Hesychium* dein etiam adnotaverat in *μελλέποσις*. qui sane ita exponit: *ὁ μέλλων ἀνὴρ γίνεσθαι.* Iungerm.

Σοφοκλῆς] *Antigon.* v. 639.

ἄρ' ἀχνύμενος
(τῆς μελλογάμου νύμφης)
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν,

e quibus verbis, quae uncis inclusa, desunt et in *H. Steph.* ed. cum *Scholiaste* et in nupera *Commeliniana*. Leguntur autem in vetusto exemplari, unde et *Winsemius* expressit, cuius versionem pro *Gualtheriana* substitui. Seb.

μόρον] *Falckenburgius* in suo codice *κόρον* habuit, sed τῷ *κ* superscripsit *μ*, ut sit *μόρον*. bene.

μελλέποσιν] *Falckenburgius καὶ μελλόποσιν*, uti *Vossianus Codex*, quod et in textum recepimus.

46.

περὶ ἀγάμων] C. A. *περὶ γάμων*, *α* omisso. Kuehn.

τοὺς ἀγάμους] MS. *τὰς ἀγάμους*. Iung.

τοὺς ἀγάμους] *τὰς ἀγάμους Falckenburgius*, uti *Palatinus* Cl. *Iungermanni*.

καὶ ἀπον.] MS. *η ἀπον.* pro *καὶ ἀ.* Iung.

φιλόπαιδα] Vide infra III, 70. Iung.

γυναικείᾳ ὁμιλίᾳ] C. A. *γυναικείαν ὁμιλίαν δ. ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν εἴη ἄν.* Kuehn.

εἴη ἂν] MS. inversim *ἂν εἴη*. Iung.

ἀποπέμψασθαι] P. *ἀποπέμπεσθαι*, et mox: *τὸ πρ. ἀποπομπάς*. Seb.

ἀποπέμψασθαι] ἀποπέμπεσθαι C. A. et post γυναῖκα, ἀποπομπή. in margine est καὶ ἀπόπεμψις. Kuehn.

ἀποπέμψασθαι] MS. ἀποπέμπεσθαι. Iung.

καὶ τὸ πρᾶγμα] Desunt καὶ τὸ πρᾶγμα in MS. Iung.

47.

δίκη κακώσεως etc.] *Actio malae tractationis, actio de dote, de alimentis.* C. V. προικὸς male: has lites uxor intentabat marito, maritus vero habebat in uxorem δίκην ἀπολείψεως *causam disertiones*, uxoris enim est ἀπόλειψις, mariti vero ἡ ἀποπομπή. dimissae uxori debebat maritus aut dotem aut alimenta aut foenus novem obolorum singulis mensibus. Kuehn.

δίκη κακώσεως] *H. Steph.* adscripsit: *Alciphron in fine epist.* pag. 173. Iung.

ἡ δὲ μονωθεῖσα] MSS. ἡ δὲ χηρεύουσα ἀπ' ἀν. χ. ὡς καὶ χῆρος ὁ ἀνήρ. ἔπ. Seb.

ἡ δὲ μονωθεῖσα] C. V. ἡ δὲ χειρεύουσα. C. A. χηρεύουσα (quod melius) ἀπ' α. χ. καὶ χῆρος ὁ ἀνήρ. Kuehn.

ἡ δὲ μονωθεῖσα] χειρεύουσα MS. pro μονωθεῖσα. scilicet rectum erit χηρεύουσα. dein ὥσπερ MS. pro ὡς. Iung.

ὁ μονωθεὶς etc.] Desunt ὁ μον. ἁ. γ. et mox est: χῆρος ὁ ἀνὴρ in MS. Iung.

ὅθεν καὶ χηρωταὶ] Marginale est C. A. et habet χηρωσταὶ οἱ τῷ ἐρήμῳ θέντος γένους προσήκοντες qui tanquam propinqui succedunt alicui qui non habet genus, liberos scilicet aut alios cognatos usque ad sobrinorum liberos. C. V. ἐρήμῳ γένους, ut et χηρωσταὶ quod est petitum ex *Homeri Iliad.* ς. χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο. ibi *Eustathius* ἦν τάγμα ἐν ταῖς πόλεσι οἱ χηρωσταὶ, διοικοῦν τοὺς ἀκληρονομήτους ἤγουν τοὺς χηρεύοντας διαδόχων etc. *erat in urbibus corpus χηρωστῶν, quod administrabat bona eorum, qui haeredibus carebant, aut eorum quorum uxores manebant viduae et indigebant tutoribus. alio respectu dicebantur* ὀρφανισταὶ *quasi orphanorum vindices. Hesych.* ita: χηρωσταὶ οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσήκοντες. οἱ δὲ χηρεύοντες (leg. χηρεύοντος) τοῦ οἴκου τῶν ἀγχιστέων ἐκληρονομοῦντο. *qui longinqua propinquitate genere coniuncti erant, hi vero domo propinquis cognatis destitutae haeredes erant.* ita *Hesychii* verba videntur constituenda. confer *parva Scholia Homeri* in l. c. Caeterum cum vulgata lectione facit etiam MSta *Ilias Homeri*, ut quae etiam habet χηρωσταί. desinit denique in προσήκοντες hoc ipsum marginale C. A. vid. *Scholia Sophoclis* in *Aiacem* de χηρωσταῖς et ὀρφανισταῖς. Kuehn.

ὅθεν καὶ χηρωταί] χερωσταὶ MS. et γένους. scribe itaque χηρωσταί, nec iniuria de vulgata scriptura χηρωταὶ an *Pollucis* esset dubitavit *H. Steph.* in suo Thesauro. Iung.

τούτοις] C. A. πολύγαμος, ἀγύνης, supra scriptum μισογύνης, μονότροπος τ. τινὲς δὲ τὸν α. α. εἰ. Ἀ. δ. α. quod restat huius sectionis, margo C. A. habet. *Gloss.* μονότροπος, *unius sensus*. reddunt alii, qui unius moris est, *solitarius*. Kuehn.

νεόγαμος] Desunt νεόγαμος et καὶ in MS. Iung.

φιλογύνης] MS. μισογύνης, pro φιλογύνης. recte hic, ni fallor. at illud μισογύνης iam supra posuit, posuit vero et φιλογύνης segm. praec. quoque. Iung.

τῶν νέων κωμ.] Desunt τῶν νέων κωμ. in MS. Iung.

48.

τὸν ἀγύνην] Desunt τὸν ἀγύνην in MS. Iung.

Φρύνιχος δὲ] Hic incipit margo C. A. ἀγύναικος vel ἀγύναικον. τ. δ. ν. νεογήμην. (νεογήμην et C. V.) Ἀμειψίας. ἦσαν δὲ καὶ α. δ. κ. ο. κ. κακογαμίου. hucusque margo. de ἀγαμίου et κακογαμίου δίκαις *Hesych.* in ἀγαμίου ζημία et Καρνεάται. *Plutarch.* in fine vitae *Lycurgi*. *Festus* in *Uxorium* et ibi *Scaliger*. Kuehn.

τηλικ. γερ. ἀ.] τηλικ. γ. ἄπαις, desunt in MS. Iung.

ἀγύναικος] MS. ἀγύναικον. Iung.

νεογύνην] MS. νεογήμην, pro νεογύνην. quod considera sis. deest dein ὠνόμασε cum ceteris usque ad illa ἦσαν δέ. Iungerm.

ἀγαμίου δίκαι] Ea de re *Cragius* de Rep. Laced. p. 130. et seq. Seb.

ἀγαμίου δίκαι] De ἀγαμίου et ὀψιγαμίου δίκη vide doctiss. parentis filium doctiss. *Rad. Fornerium* VI. rer. quotid. 2. et de illa etiam doctiss. *Nicol. Cragium* lib. III. de Rep. Laced. tabula IV. instituto 1. et 2. et de κακογαμίου meminit ibid. instituto 10. Meminit noster earundem δικῶν infra VIII, 40. vide et eruditiss. *G. Forner.* ad l. 135. *quaeret.* de V. S. Iung.

πολλαχοῦ] Deest πολλαχοῦ in MS. Iung.

ἐν Λακεδ.] Desunt ἐν Λακεδ. in MS. Iung.

ἐν Λακεδαίμοσι] *Falckenburgius* σι punctis subnotato νι superscripsit, ut sit ἐν Λακεδαίμονι.

49.

γάμῳ] MS. pro γάμῳ habuit ἀγάμῳ, sed α accurate est erasum. dein τε καὶ habet pro solo καί. Iung.

τεκνοτροφία] C. A. τεκνοτροφεῖα οἰκεῖα ἂν εἴη τούτοις. Kuehn.

τούτῳ] τούτοις MS. pro τούτῳ. Iung.

ὑπογκώσασθαι] C. V. ὑπογκῶσθαι. τ. γ. tumido esse utero, et ita ὑποπεπλῆσθαι. Kuehn.

ὑπογκώσασθαι] Pro ὑπογκ. MS. ὑποκῶσθαι, sed correctum ibi ὑπογκῶσθαι. Iung.

ὑπογκώσασθαι] *Falckenburgius* σα obelo notavit, et habet ὑπογκῶσθαι, quemadmodum et reliqui MSS.

κιττᾷν] Ut gravidae *solent*, cum pica laborant, etsi consequens pro antecedenti ponatur, *gravidam esse*. vid. *Hesych.* in κίσσα, κιττᾷν. *Suidam* et *Hesych.* in ἐκίσσησεν, quod τῶν ὁ est, in φ. να. Kuehn.

ὠδίνειν] C. A. εἰλειθυίαις εὐ. etc. Kuehn.

ὠδίνειν] Desunt duo sequentia τίκτ. ἀμ. in MS. Iung.

εἰλειθυίαις] MS. ἠλυθυίαις. aliquot literis quae hoc vocabulum praecedunt ita penitus erasis, ut dignosci nequeant. Iungerm.

εὔχεσθαι] P. ἔπεσθαι. Seb.

τὴν λοχείαν καλ.] *Interpr.* *puerperium vocare*. melius, *Lochiam invocare*, quod et C. V. monet: *Λοχία* dicitur *Diana*, ut *Iunonem Lucinam* Latini, ita Graeci *Λοχίαν* invocabant in puerperio. Kuehn.

στερίφην] Supra III, 15. et infra IV, 208. *H. Steph.* hic adnotavit et στεῖρα *Lucian.* Iung.

ἄτοκον] MSS. ἀγ. ἄτεκνον. ἐρεῖς δέ. Seb.

ἄτοκον] C. A. in textu ἄτεκνον, supra vero scriptum ἄτοκον, dein ἐρεῖς δὲ τρέφειν καὶ α. γαλακτοῦχον hic margo habet γάλα εὔῤῥουν. C. V. γάλα εὔρυτον. γάλα εὔρουν, τρόφιμον, ἐπίῤῥυτον. Kuehn.

ἄτοκον] Ad ἄτοκον, quod noster ad *Herodotum* refert, *H. Steph.* ita hic: *Imo ipse Plato etiam utitur* τῷ ἄτοκος *in Theaeteto*. ταῖς δὲ δι' ἡλικίαν ἀτόκοις. nec noster sane id diffitetur infra IV, 208. de ἀλόχῳ, locum supra attuli quoque ad III, 15. desunt vero in MS. illa καθ' Ἡρ. Πλ. κ. α. α. κ. Iungerm.

καθ' Ἡρόδοτον] Immo ipse *Plato* etiam utitur τῷ ἄτοκος in *Theaeteto*: ταῖς δὲ δι' ἡλικίαν ἀτόκοις. *Sylb.* Seb.

ἄλοχον] Supra III, 15. Seb.

Ἀνακρέων δὲ διτ.] MS. καὶ Ἀνακρ. δίτοκον. sine δέ. Iungerm.

50.

τρέφειν, ἀνατρ.] MS. τρ. καὶ ἀν. desunt postea ἐκτρ. γαλακτουχεῖν. Iung.

γάλα] P. καὶ γάλα τρ. Seb.

γάλα] MS. auctius: γ. εὔρυτον, γάλα εὔρρυν, τρόφ. Iungerm.

εὔῤῥυτον] εὔρυτον, an aliter scribendum? Ex *Euripid.* quidem affertur εὔρυτος *bene fluens*, sed dubitatur, sitne potius nomen proprium. Certe proprium est in Epigramm. *Callim.* apud *Strabonem* libro XIV. fol. 439. Item *Metam.* IX, 357. et XII, 220, 224. Attribuitur ei et comparativus εὐρύτερος ex *Epigram.* sed an forte is potius ab εὐρύς?

ἐν δὲ κεραυνῷ
ἔδραμον εὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.

Antholog. libro IV. cap. 28. vide igitur an malis εὔρεον aut εὔροον. Seb.

ὠνόμασαν] C. A. μαστὸν ἐπέχειν θη. ε. θηλάζειν, τίτθη, τιθήνη, τροφὸς, καὶ οἱ συντραφέντες τρόφιμοι. in *Glossis* τροφὸς *Nutrix*, τρόφιμος ὁ τραφῆς (leg. τραφεὺς) *Alumnus*, *Nutricius*. Kuehn.

ὠνόμασαν] MS. non habet sequens γαλακτιᾶν. Iung.

ἐπισχεῖν] P. ὑπέχειν, quomodo *Plutarch.* vit. *Rom.* fol. 22. νηπίοις ἡ λύκαινα θηλὴν ὑπέσχε· ἐπέχειν autem apud *Homerum Iliad.* χ, 83.

λαθικηδέα μαζὸν ἐπίσχεν.

Item *Dion. Halic.* libro I. fol. 65. etiam in historia *Romuli* et *Remi*: λύκαινα παιδίοις δυσὶ τοὺς μαστοὺς ἐπέχουσα. cum paulo ante: ἐδίδου τὰς θηλὰς τοῖς στόμασιν αὐτῶν. quemadmodum *Plutarch.* ibidem fol. 13. λύκαιναν μὲν ἐπιφοιτᾶν, μαστὸν διδοῦσαν etc. Seb.

θηλάζεσθαι] θηλάζεσθαι etc. usque ad τίτθη desunt in MS. vide alias et *Nunnes.* ad lib. I. Eclog. *Phrynichi* in μάμμην. Iung.

τιτθὴν et mox, τίτθη.] Vid. supr. II, 163. Seb.

τίτθη] MS. τιτθὴ pro τίτθη. Iung.

τιθήνη] MS. τιθηνή. desunt dein τροφεύς. οἱ. post quae ita MS. καὶ οἱ συντραφέντες τρόφιμοι. repone vero et in editis punctum post τρόφιμοι. Iung.

οἷς οἱ τραφέντες] MSS. καὶ οἱ συντραφέντες, τρόφιμοι. Seberus.

51.

περὶ πολ. etc.] Titulum deesse in MS. iam dictum est. Iungerm.

ὁ δὲ συμπολίτης, οὐ δόκιμον.] Quomodo *Herodianus* Gramm. δημότης quoque ac φυλέτης absque praeposit. σὺν exprimi vult. At συνέφηβος, συνδιαιτώτης et συμπότης dici ait ὅτι πρόσκαιρος αὐτῶν ἡ κοινωνία, *quia intra tempus est eorum communio*. Priorum vero illorum non item. sic Classicis Latinis *civis meus*, non *concivis*. At contra *commilito* meus, non miles meus. Quia potest fieri, ut non semper sit miles. Itaque πρόσκαιρος est ἡ κοινωνία τῆς στρατείας. E notis viri Illustr. ad *Herod. Interpr.* vid. autem ibidem et *D. H.* notas. Seb.

ὁ δὲ συμπολίτης, οὐ δόκιμον.] Vide quae Vir Illustriss. *Ptol. Flavius* ad *Phrynich.* notavit in fine: desunt vero in MS. illa: εἰ καὶ *E.* α. κ. ε. *H.* τ. κ. *Θ.* Sic *Plato* utitur saltem πολίτου verbo in hac significatione, ut initio *Parmenidis* statim: οἱ δ', εἶπον ἐγώ, πολῖται τί μοι εἰσὶ, μάλα φιλόσοφοι, etc. ubi *Ficinus concives mei*: non tamen iuxta classicos auctores. Iung.

εἰ καὶ Εὐριπίδης] In C. A. margine extat usque ad Θησεῖ. Kuehn.

ἔντοπος] Deest ἔντοπος in MS. dein habet δὲ pro γάρ. Iungerm.

ἔντοπος] *Falckenburgius* ἐντόπιος, utrumque probat *H. Steph.*

τὸ γὰρ ἐνδάπιος] C. A. ita: ἰθαγενὴς καὶ αὐτογενὴς εὐτελές· τὸ δὲ ἐνδάπιος ποιητικόν. Kuehn.

αὐθιγενὴς etc.] MS. καὶ τὸ αὐθιγ. καὶ ἰθ. sine καὶ ἐπιγ. Iungerm.

βελτίων] P. βέλτιον. Seb.

βελτίων] MS. βέλτιον. Iung.

αὐτόχθων] C. A. φυλέτης, δ. φρατὴρ ὁ μ. ε. φ. καὶ Θεοὶ φράτριοι. τὸ δὲ ἱερὸν etc. C. V. ita: φρατὴρ ο. μ. ε. φ. καὶ θεοὺς φρατρίους καὶ φιλίους νέμων *et qui eosdem mecum Deos Tribus et amicitiae praesides sortitus est*. Tribus cum dico, partem eius intelligo tertiam, quae dicebatur φρατρία. *Glossae* reddunt *Contubernium*. *Appian.* lib. III. de *B. civilibus*: εἰκάζονται φάναι φρατρίας *coniiciunt* Graecos *dicere* φρατρίας Romanorum *Curias* ex *Dionysio Hallicarnassensi*. Kuehn.

αὐτόχθων] Deest sequens οἰκεῖος in MS. Iung.

αὐτόχθων] αὐτόχθονες, *Livio Aborigines*, *Indigenae Tacito*, quem vide de situ Mor. et Pop. Germ. c. 2.

φράτωρ] MSS. φρατήρ. Seb.

φράτωρ] MS. habet φρατὴρ, pro φράτωρ. Iung.

καὶ μετ' ἐμοῦ etc.] Desunt καὶ μ. ε. δημοτ. in MS. qui postea ita: καὶ θεοὺς φρατρίους καὶ φιλίους νέμων. τὸ etc. Iungerm.

δημοτευόμενος] *Falckenburgius* obelo notavit hanc vocem, et in ora codicis sui φρατρίζων posuit.

52.

καὶ ὄϊς φρατὴρ] In hoc versu C. A. bis omittit καί. Kuehn.

φράτριος αἶξ] *Vales.* leg. ὄϊς *ovis*, sed praecedit, ὄϊς φρατὴρ, quare nihil mutaverim. adde quod *Aristoph.* ipse non obscure indicet, capras quoque a tribulibus immolatas esse, cum ait:

ἵνα μή με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες.

ubi per γραῦν intelligit *capram vetulam*, quam exigebant phratores, si iustum pondus non haberet oblatum sacrificium. Kuehn.

φράτορες] φράτορες. Tum P. καὶ φρατρία ἦσαν δ. Seb.

φράτορες] Pro φράτορες. C. V. φράτερες. C. A. superscripsit φρατρίαι. Kuehn.

φράτορες] MS. ἐκ δ. κ. φράτερες, καὶ φράτριαι δέ. nec male illud φράτερες a φρατὴρ nimirum. Sic supra MS. φράτερσι III, 42. Iung.

καὶ ἐν ἑκάστῃ] Marginale est C. A. γένη τριάκοντα ἀνδρῶν. Kuehn.

τριάκοντα, ἕκ.] Desunt τριάκοντα, ἕκαστον ἐκ. in MS. Iungerm.

δ' οὗτοι, καὶ ὁμογάλακτοι] MS. δέ. et ὁμογάλακτες. bene sibi constat MS. vide supra III, 25. Iung.

ὁμογάλακτοι] C. A. ὁμογάλακτες. post ὀργεῶνες desinit marginale. Kuehn.

ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς etc.] MSS. αἱ δὲ etc. ἐπιδόσεις, sed utrobique tamen mox est ἐκαλεῖτο, nisi ad proximum id neutrum referas. φράτορας inibi P. ὑπὲρ τούς. Seb.

ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς etc.] C. A. τῶν εἰς supra scriptum habet paulo post ἐπιδόσεις. C. V. αἱ δὲ ὑπὲρ etc. οἴνου ἐπιδόσεις. Kuehn.

ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν εἰς etc.] MS. αἱ δὲ etc. et ἐπιδόσεις, οἰνιστήρια ἐκ. scribamus itaque post haec οἰνιστήρια, uti et apud *Hesych.* est, de quibus etiam adi *H. Steph.* in Thes. Quae sequuntur in editis, τὸ δὲ ἱερὸν etc. usque ad εἴποις δ' ἂν in MS. desunt. Ceterum non obvius hic ritus τοῦ μειαγωγεῖν.

Dies quo hoc solemne, ne quis ad οἰνιστήρια forte respiciat, dicebatur κουρεῶτις, ut in κούρειον Etymologus docet. ex quo aliquis etiam suspicari posset hic pro ἱερὸν legendum ἱερεῖον, ut et mox est. verum ἱερὸν etiam θῦμα significare notum est, et sic ipse Pollux supra I, 31. ut quidem MS. ibi habet. Alias haec intellexeris plenius, si adhibueris Harpocrationem in μεῖον, μειαγωγὸς, μειαγωγῆσαι, Suidam in μειαγωγεῖν etc. Etymolog. d. loco. Hesych. in μειαγωγός. Iung.

οἰνηστήρια] MSS. οἰνιστήρια: quomodo et apud Hesychium. Seb.

οἰνηστήρια] Gualthero videbatur οἰνίστρια legendum, quomodo est infra VI, 22. cum οἰνηστηρία poculi genus apud Athenaeum, cuius verba libro undecimo, fol. 494. οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν σκόλλυν, (al. μαλλὸν) φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἴνου, ὃ καλοῦσιν οἰνηστηρίαν, καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσι διδόασι πιεῖν. ubi tamen H. Steph. reponit οἰνιστηρία, idemque ab aliis apud Pollucem quoque reponi testatur, licet accentus etiam apud Eustath. et Hesych. in antepenultima collocatus sit. Seb.

οἰνηστήρια] C. A. et V. οἰνιστήρια. vid. et Hesych. in οἰνιστήρια. Athenaeus lib. XI. cap. 15. οἰνηστηρία de certa poculi specie. Doctiss. Petitus in L. L. Atticas erroris accersit Pollucem ideo, quod confudit liberorum professionem apud Phratoras cum Epheborum professione. huic enim aderat vini ἐπίδοσις, non illi. sed puto Pollucem respexisse etiam ad liberos adoptivos, praesertim adultos et viginti annorum, quorum professio apud Phratoras non sine vini oblatione fuit. vel οἰνιστηρία Ephebotum non sunt opponenda οἰνιστηρίοις filiorum, cum apud Phratoras inscribebantur. Neque enim victimam Phratorum caruisse vini ἐπιδόσει credibile est. Kuehn.

53.

τὸ δὲ ἱερὸν] Haec absunt a C. A. usque ad τοῦ νόμου. Kuehn.

μεῖον] Alias κουρεῖον dicebatur quod iuvenum κούροιν nomine dabatur curiae. Scholia Aristoph. in Ranas, ex quibus Suidas sua descripsit. fiebat hoc tertio die festi Apaturiorum, quae exinde dicta κουρεῶτις. Meurs. Graecia Fer. lib. I. ubi ex laudatis Scholiis corrigit Pollucem, οἱ δὲ ἐπιβόων μεῖον, ὡς οὐχ ὑπερβαινόντων α. τ. μ. τ. ν. In MSStis nihil opis hic est. Kuehn.

κεκωλ. ἦν εἰσάγ.] Nescio an haec integra. nec enim prorsus vetitum τὸ εἰσάγειν puto, sed μὴ μεῖον εἰσάγειν τοῦ

ὡρισμένου τινὸς lex quidem erat, an itaque forte πλέον deest, ut fuerint qui ambitione tracti plus inferrent; et licet lex vetaret „οὐδὲν ἧττον ἐφιλοτιμοῦντο, ut ait noster. Clamorem vero hunc fuisse μείονος, noster docet: *Suidas* et *Etymologus* ingeminatum μεῖον, μεῖον. IUNG.

συμμορίας] C. A. συμμορίτας. post sequitur καὶ ὁ μετ' ἐμοῦ δ. C. V. autem legit ita: τοὺς δὲ ἄρχοντας τῶν συμμοριτῶν, συμμοράρχας. KUEHN.

τούτους δὲ etc.] Pro τούτους etc. MS. τοὺς δὲ ἄρχοντας τῶν συμμοριτῶν, συμμοράρχας εἶπεν Ὑπερίδης. καὶ ὁ etc. sine iis εἰρ. ὡς τ. φ. φ. IUNG.

54.

ὁμόνομος] Sequitur C. A. margo οἱ δὲ βάρβαροι etc. λέγουσι. ita et C. V. pergit margo C. A. κέχρηται δὲ λέξει Πλάτων ἐπὶ Ἑλλήνων ubi desinit. τὸ δὲ ἐναντίον iterum in textu. de πατριώτης *Xenoph.* pag. 40. *Sophocl.* fol. 88. *Phavor.* in πατριώτης. KUEHN.

ὁμόνομος] MS. ὁμόνομος, et ὁμόγνωμος deest. Verum illud ὁμόνομος non videtur reiiciendum etiam. quasi ὁ μετ' ἐμοῦ θεοὺς φρατρίους καὶ φιλίους νέμων, ut supra III, 51. alterum ὁμόνομος, quod vulgo, perinde dictum, ut ἰσόνομος, inter quos legum communio et aequalitas. *Plato* lib. IV. Legum: τὸ μὲν γὰρ ἕν τι εἶναι γένος ὁμόφωνον καὶ ὁμόνομον, ἔχει τινὰ φιλίαν, κοινωνὸν ἱερῶν ὂν καὶ τῶν τοιούτων πάντων νόμους δ' ἑτέρους καὶ πολιτείας ἄλλας τῶν οἴκοθεν οὐκ εὐπετῶς ἀνέχεται. retineamus itaque hoc. IUNG.

λέγοιεν] MS. λέγουσιν. Adnotavit vero *H. Steph.* ad calcem sui codicis aliter *Hesychium* de his ita scribere: πατριώτης παρὰ Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος καὶ ὁ πολίτης. Desunt dein in MS. Ἀρχ. δ. κ. σ. ἔφη. IUNG.

Ἄρχιππος δὲ] Auctius *Falckenburgius*: Ἄρχιππος δὲ καὶ συστρατιώτας καὶ συμπ. etc.

Πλάτων μέντοι] Haec periodus Πλάτ. etc. εἴρηκε. ita in MS. habet: κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Πλάτων ἐπὶ ἑλλήνων· τὸ δὲ etc. locum *Platonis* e lib. VI. Νόμων, quem opinatur a *Polluce* hic intelligi, adfert *H. Steph.* in Thesauro suo: μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾷον δουλεύσειν, ἀσυμφώνους τε εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. IUNG.

ἀλλοδαπὸς]. Deest ἀλλοδαπὸς in MS. *H. Steph.* adscripsit ex *Orpheo* versum hunc: εἴτε καὶ ἐς Κόλχους καὶ ἐς ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους. IUNG.

ἀλλοεθνὴς] Deest ἀλλοεθνὴς in MS. et cetera hoc or-

dine sequuntur, ἀλλόδημος, ἔπηλυς, ἐπηλύτης. deest et ἀλλόγλωσσος. Iung.

ἐπηλύτης] In margine C. A. est ἀλλόδημος. τὸ δὲ ὀθνεῖος π. μέτοικος etc. de μετοίκοις confer Nicephori Scholia in Synesium de Insomniis pag. 402. et Phavor. in μετοίκιον. Kuehn.

ὀθνεῖος] Usurpant tamen et Plato et Aristoteles tum alibi, tum IV. Ethic. c. 6. et lib. VIII. c. 9. et 12. Item Democritus apud Stob. λόγῳ ια. ut notavit Conr. Rittershusius ad v. 403. lib. II. Cyneg. Oppiani. Seb.

ὀθνεῖος] Hinc H. Steph. adpend. de Dial. Att. c. 16. tm. 3. adnotat Platonem ex iis scriptoribus esse, qui vocabula quaedam ποιητικά, aut saltem ποιητικώτερα usurparunt. Ceterum fallitur forte suo iudicio Pollux. Eo enim non tantum Platonem uti, sed et Aristotelem aliquoties, et Democritum apud Stobaeum docet noster Rittershusius Comm. ad lib. II. Cyneg. Oppiani ad v. 403. ubi etymon reddit verisimilius, quam quod quidam putarunt quasi νοθεῖος dictum. rectius enim ab ἔθνος, ἐθνεῖος, et per antistoechon ὀθνεῖος. Platonis loci vero sunt, ut ille primo Νόμων: μάλιστα τοὺς πρὸς τὸν ὀθνεῖόν τε καὶ ἔξωθεν γιγνόμενον πόλεμον, ἐπιφανεῖς, et III. Legum: ὑπὸ μισθωτῶν καὶ ὀθνείων ἀνθρώπων etc. σωθήσεσθαι. ut lib. V. de Rep. τὸ μὲν οἰκεῖον καὶ ξυγγενὲς τὸ δὲ ἀλλότριόν καὶ ὀθνεῖον. et statim: φημὶ γὰρ τὸ μὲν ἑλληνικὸν γένος, αὐτὸ αὐτῷ οἰκεῖον εἶναι καὶ ξυγγενὲς, τῷ βαρβαρικῷ ὀθνεῖόν τε καὶ ἀλλότριον. In MS. autem nostro desunt haec: Πλάτ. δ. α. κέχρηται. Iung.

55.

τὸ δ' ἦν δυοκ.] A. τὸ δὲ ἐπὶ δυοκ. Seb.

τό δ' ἦν δυοκ.] δὲ MS. Iung.

τριόβολον] P. τριώβολον. Seb.

τριςβολον] C. A. ἔρεις δὲ. κ. α. ή. ε. παρεπιδημῶν. Kuehn.

τριόβολον] τριώβολον MS. et sic legendum, ut alibi infra VIII. 20. et lib. IX. 6. de talento. saepius circulo habet et iam M. Hostus lib. III. Inst. rei nummariae cap. 9. n. 1. ubi et Suidam videndum ait in μετοίκιον. et drachmas duodecim exponit hodierno pretio grossis Misnicis 56. quibus hodie aliquando commutetur et exponatur nummus aureus Ungaricus. Iung.

σκαφηφόρος] σκαφηφόρος etc. usque ad ὀβολοὺς desiderabit. De his vero qui σκάφας ἔφερον, quod et noster mox segm. 57. ait, vide Hesych. in σκαφηφόροι. et Harpocration.

nem in eadem voce ubi et de alteris, ὑδριαφόροις inquam, de quibus et *M. Hostus* dissertatione de hydriarum sex capacitate, n. 16. sub *hydriae capacitas*. Scaphiam tamen hic *mactram, in qua pinsitur farina*, significat, non naviculam, ut quidam interpretantur, quos notat *Brodaeus* IX. Miscell. 21. Iung.

σκαφηφόρος] *Qua significatione σκάφη hic accipiatur, nemo aperit*, scribit *H. Steph.* in Thes. suo. sed tu vide de hoc loco etiam *Meursium* Lect. Attic. IV, 9. et Panathen. cap. 21.

ἐπιδημῶν] MSS. ἐπιδ. παρεπιδημῶν. κἂν δ. Seb.

ἐπιδημῶν] MS. καὶ ἐπιδημῶν. Iung.

παρέγγραπτος] MS. καὶ παρέγγραπτος, π. Iung.

παρεγγεγραμμένος] C. V. παράγεγραπτος. παραγεγραμμένος, qui non receptus est in numerum civium. secundum illud *Hesych.* παραγράφεται οὐ παραδέξεται vel malis artibus insertus est civium matriculae. Kuehn.

56.

τὸν δὲ τοιοῦτον] Marginale C. A. usque ad φυλὴν. Kuehn.

ὑπόξυλον] Ita *Hermogenes* ὑποξύλους σοφιστὰς vocat τοὺς οὐ γνησίους. *Vales.* subterligneus instar simulachri quod auro obductum extrinsecus, intus vero et in cute ligneum est. Kuehn.

κωμικοί] Pro κωμικοί C. A. κωμῳδοί. Kuehn.

κωμικοί] MS. κωμῳδοί. Iung.

ὑπόχυτον] Videtur proprie genus numismatis subaerati fuisse quod *Hesych.* vocat ἐπίχυτον, vel liquor suffuso deteriore, vel turbido liquore adulteratus. Kuehn.

ὥσπερ καὶ παρεμπεπολημένον] C. A. omittit ὥσπερ et dein leg. παρημπολημένον ὡς καὶ ἀπόφυλον. Kuehn.

ὥσπερ καὶ παρεμπεπολημένον] Deest ὥσπερ. et dein MS. habet καὶ παρημπολημένον. Scilicet legam: παρημπολημένον. Hesychius: ἠμπολημένον, ὠνημένον, hinc et ἐξημπολημένον. Iungerm.

ἀποφ. [illegible]] MS. ἀπόφ. τὴν φυλὴν μὴ ἔχοντα. Iungerm.

ἀποφ. [illegible]] *Falckenburgius* post ea ἀποφύλιον, τὸν μὴ ἔχοντα φυλήν, in ora Codicis sui ἐπεξηγήσεως causa addit, [illegible].

τὸ μετοίκιον] MS. τὸν μετοίκιον, ἢ προστάτην μὴ ἐχόντων, ἀπροστασίου δίκη. quae viri docti considerabant. De vulgato

προστάτην νέμειν, quid νέμειν hic significet, doctissime *H. Steph.* in suo dialogo, quem Dicaearchi Sympractora inscripsit. ἀπροστασίου vero δίκη recte MS. illud prius apud *Suidam* corruptum legitur. ἀποστασίου. recte vero etiam apud *Hesychium*, ut *Stephanus* eodem dialogo docet, ubi de hisce graecorum inquilinis erudite disserit. Locus *Suidae* est in ἀποστασίου. ibi: ἀποστασίου δὲ, τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχουσι κατὰ νόμον ἕνα τῶν ἀστῶν. et iterum ibidem: ὅταν οὖν τὶς δοκῶν εἶναι μέτοικος προστάτην μὴ ἔχῃ, etc. ἡ (δίκη) τις λέγεται ἀποστασίου. ubi etiam diligentissimus *Sylburgius* in suo codice bis reposuit ἀπροστασίου. clamat vero hoc ipse *Suidas* in ἀπροστασίου inferius. adscripsi autem haec quod his ibi quoque vides illam locutionem προστάτην ἔχειν, quam et noster MS. *Pollux* exhibet: quamvis non ignorem apud eundem *Suidam* in ἀπροστασίου esse alteram νεμόντων. quod et frequentius. Iung.

ἀπροστασίου δίκην] MSS. δίκη. Seb.

ἀπροστασίου δίκην] C. A. ἀποστασίου in textu, sed ρ superscriptum est. *Suidas* tamen etiam ἀποστασίου δίκην habet et explicat, imo in ἀπροστασίου δ. provocat ad ἀποστασίου. C. V. μὴ ἐχόντων. Caeterum ἀπροστασίου δίκην confundit cum δίκη ξενίας *Petitus* in L. L. *Atticas* p. 174. Kuehn.

ἰσοτελεῖς] *Interpr.* haec restringit ad aequalitatem onerum civilium. ἰσοτελὴς enim dicitur, qui eodem iure cum legitimis civibus fruitur quoad onera, psephismate exemptus numero inquilinorum, qui μετοίκιον pendebant. vid. *Hesych.* in ἰσοτέλεια et ἰσοτελής. Kuehn.

ἰσοτελεῖς] MS. ἰσοτελής. Iung.

οἷς ἂν τοῦτο] In margine C. A. extat usque ad ἰσοτέλεια. Kuehn.

τοῦτο ἐκ] MS. ταῦτ' ἐκ. Iung.

δημοποιητοὶ] P. δημοποίητοι. *H. Steph.* affertur, inquit, et δημοποιηταὶ ex *Polluce*, sed pro δημοποίητοι, ut opinor. Seberus.

δημοποιηταὶ] C. A. in textu δημοποιητοὶ, sed αι superscriptum cum accentu in antepenultima. C. V. etiam δημοποιητοί. *Hesych.* δημοποίητον, ut et *Harpocration.* δημοποιήτοις aditum fuisse ad Remp. gerendam frustra ex hoc loco colligit *Petitus* in L. L. *Atticas* pag. 169. Kuehn.

δημοποιηταί] MS. δημοποιητοι, sine accentu. Scilicet scribendum δημοποίητοι, ut ap. *Hesych.* *Harpocrationem*, alios. Iung.

καὶ] Deest καὶ in MS. Iung.

πολιτογραφεῖν] MSS. πολιτογ. εἴποις. ἀδιατ. Seb.

πολιτογραφεῖν] εἴποις C. A. et Φίλιστος καλεῖ in margine eiusdem Codicis usque ad νεοπολῖται, dein iterum textus pergit: ἀδιάτακτοι δ. κ. etc. Kuehn.

Φίλιστος] *Falckenburgius* τῷ στ superscripsit σκ. ut sit φίλισκος.

τάχα δ' ἂν etc.] MS. pro τάχα etc. sic: ὀνομάζοιντο δ' ἂν καὶ νεοπολῖται. et desunt dein ὑπὸ τοῦ Πλ. infra per α IX, 26. ὁ δὲ νέας, νεαπολίτης κατὰ Πλάτωνα. Ubi tamen uno vocabulo id apud *Platonem* ita exstet, ingenue me nescire fateor. duobus quidem apud eum invenio extremo lib. VIII de Repub. καὶ θαυμάζουσι οὗτοι οἱ ἑταῖροι αὐτὸν, καὶ ξύνεισιν οἱ νέοι πολῖται· οἱ δ' ἐπιεικεῖς μισοῦσί τε καὶ φεύγουσι. Iung.

57.

μετοίκους] Post μετοίκους δέον in margine posuit *Falckenburgius.*

τὸ μετοίκιον] C. A. κατὰ δὲ τῶν παρ. ξενίας γραφή. actio *peregrinitatis*, aut si iudices corruperint, peregrinitatis simul et corruptionis. δωροξενίας. Kuehn.

φέροντες] Post φέροντες auget *Nostrum Falckenburgius* sequenti modo: οὓς γραψάμενος τὶς τῶν ἀδιατάκτων εἶναι διήλεγχον. videri poterit et *Harpocration* voce *Μετοίκιον.*

ἐκπεφυλοφορημένος] Hic et mox scr. ἐκπεφυλλοφ. ut est infra VIII, 18. nam φύλλοις ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες. ut est ibidem, vel ut segm. 30. φύλλοις ἀντὶ ψήφων ἐχρῶντο. Seb.

ἐκπεφυλοφορημένος] Hoc ascriptum margini C. A. at C. V. ἐκπεφυλοχορεῖσθαι f. ἐκπεφυλλοφορῆσθαι. Kuehn.

ἐκπεφυλοφορημένος] *H. Steph.* in suo Thesauro adgnoscit duplici λλ in φυλλοφόρος: noster vero MS. etiam unico scribit ἐκπεφυλοφορημένος, ut habent vulgati. et mox MS. ἐκπεφυλοχορεῖσθαι, quod adhuc insolentius. ut in hac compositione aliquid de φυλῇ vel φύλῳ latere quis queat suspicari. Verum duplici λλ et infra aliquoties VIII, 18. etiam in MS. ubi ratio redditur huius verbi, et ibi etiam est ἐκπεφυλλοφορεῖσθαι in MS. quo pacto itaque et hic illud ἐκπεφυλοχορεῖσθαι emendandum erit. Iung.

παρεγγραφῆναι] C. A. παραγραφῆναι ut supra C. V. III, 55. Kuehn.

ἀποψηφίσασθαι] ἀπεψηφίσθαι MS. praeterito. Iung.

ἀποξενωθῆναι] C. A. subiicit, τούτοις δ' ἂν προσήκοι α. et δὲ post Πλάτων omittit. quod verorem ipsam attinet, locus

Platonis extat lib. VI. de L. L. πᾶσα δὲ δήπου πόλις ἄπολις ἂν γίγνοιτο ἐν ᾗ δικαστήρια μὴ καθεστῶτα εἴη κατὰ τρόπον. *omnis scilicet civitas civitatis nomen dignitatemque tueri non poterit, in qua iudicia non, ut par est, constituta et ordinata sunt.* Kuehn.

58.

Πλάτων δὲ etc.] MS. alio ordine: πόλιν δὲ Πλ. ἄπολιν etc. Locus *Platonis* forte est iste sexto Legum: πᾶσα δὲ δήπου πόλις ἄπολις ἂν γίγνοιτο ἐν ᾗ δικαστήρια μὴ καθεστῶτα εἴη κατὰ τρόπον. Iung.

παμπόνηροι] Absunt ista C. A. usque ad Ἀπαθηναῖοι. Kuehn.

παμπόνηροι] Desunt παμπόνηροι etc. usque ad τὸ μέντοι ξ. in MS. Iung. Scribo παμπόνηρον, *malae omnino notae*, ut supra sect. 51. οὐ δόκιμον. Conf. III, 101. 114. Toup.

ξένον] εἰς ἄλλην πόλιν. ε. ξ. C. A. post margo καὶ ἐπιξ. ἐλ. Kuehn.

θρασυξενία] εἰ θρασύν. ο. ξ. εἴρ. δὲ καὶ ξ. C. A. margo vero παρ' Εὐριπίδῃ. post in textu ξενοφόνος, ξενοκτόνος (*hospiticida Glossae*) ὁ δὲ ξ. η. ξ. Kuehn.

θρασυξενία] MS. θρ. τε, pro δέ. Iung.

ὁ ξένος] Deest ὁ in MS. Et mox est: δὲ καὶ ξεν. θρασυξενίαν vero *Platonis* notat supra II, 112. Iung.

παρ' Εὐριπίδῃ] Desunt παρ' Εὐριπίδῃ in MS. postea mendose est ξενοφῶνος. Iung.

παρ' Ἡροδότῳ] Desunt παρ' Ἡροδ. in MS. qui dein ita: ὁ δὲ τῶν ξεν. Iung.

ξεναγός.] P. ξεναγωγός. Seb.

ξενοτροφεῖν] MS. καὶ ξενοτρ. habes id verbi et apud *Isocratem* in ea περὶ εἰρήνης ἢ συμμαχικῷ. Iung.

ἐρεῖς] C. A. καὶ ἡ ξενοτ. ξενίζειν οἱ μὲν π. τ. ε. λ. ὁ δὲ Δημ. τὸ τῇ φ. etc. Ἰσαῖος δὲ εἴρηκε καὶ δῶρα ξ. ἐγγὺς δ' εἴη τ. πρ. ἰδιόξενος etc. Kuehn.

ὡς καὶ παρὰ Δ.] Desunt ὡς καὶ π. Δ. et particula ἢ in MS. Iung.

59.

παρὰ Ὑπ.] Desunt παρὰ Ὑπ. in MS. Iung.

οἱ μὲν παλαιοὶ] A. οἱ μὲν πολλοί. Seb.

οἱ μὲν παλαιοὶ] MS. longe aliter: nam pro παλαιοὶ, πολλοὶ habet. Sed vulgatum etiam nostro *Salmasio* probatur potius: ξενίζειν enim in hac significatione, quam τὸ ἑστιᾶν, notius et vulgatius. Iung.

Δημοσθένης δὲ etc.] Locus *Demosth.* de *ξενίζειν* extat *in oratione* quae inscribitur *ἔφεσις πρὸς Eubulidem*, ubi saepius utitur *τῷ ξενίζειν* ea significatione, quam Auctor affert. Kuehn.

εἴρηκε] MS. *δὲ εἴρηκεν*, sine intermediis *ξεν. τ. φωνῇ.* Hoc autem vult *Pollux ξενίζειν* apud *Demosthenem* usurpari pro peregrina voce uti. Inveniesque ita in *ἐφέσει* adv. *Eubulidem*: et *Harpocratio* dudum observavit in *ἐξένιζε*, et *ξενίζειν* Iung.

καὶ δῶρα ξένια.] Distingue *καὶ δῶρα, ξένια. Xenophontem* scilicet munera hospitalia *ξένια* vocare. ut lib. III. *Παιδ. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ Ἀρμένιος Κύρῳ μὲν καὶ τῇ στρατιᾷ πάσῃ ξένια ἔπεμπε.* Sic et lib. V. *Παιδ. δέχου τὰ ξένια*, ait *Gadatas Cyro*, adfertque illi permulta, ad sacra et convivium exercitui instruendum. et lib. IV. *Ἀναβασ.* extremo de Trapezuntiis: *καὶ ἐδέξαντο τε τοὺς Ἕλληνας, καὶ ξένια ἔδοσαν, βοῦς καὶ ἄλφιτα καὶ οἶνον*: et statim ibidem iterum: et lib. V. et lib. VI. et saepe. Sic et *Plato φιλικὰ ξένια* lib. XI. *Νόμων. Demosthenis* loca primum debebant indicari. Is itaque *περὶ Παραπρέσβ. καὶ Φίλιππον ἀξιοῦν, ὧν ὑμῖν ἐδίδου, ξενίων, τούτους λήσασθαι.* et statim: *ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. Lysias περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ· ὥστε Παυσανίας τὰ μὲν τῶν τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέξατο.* Iung.

Δημοσθένης] Desunt in MS. *Δημοσθ. τε καὶ* etc. usque ad *ἐγγύς*. Iung.

ξενῶνα Πλατ.] *Platonis* locus est in *Timaeo*, non longe ab initio; *ἐπειδὴ παρὰ Κριτίαν πρὸς τὸν ξενῶνα, οὗ καὶ καταλύομεν, ἀφικόμεθα* etc. Idem lib. XII. Legum: *ἐπὶ γὰρ τὴν τοῦ τῆς παιδείας ἐπιμελουμένου πάσης οἴκησιν ἴτω, πιστεύων ἱκανῶς εἶναι ξένος τῷ τοιούτῳ ξενῶνι* etc. Iung.

προξενία] Desunt *προξενία, αὐτόξ. ἰδιοξ.* in MS. Iung.

καὶ παρὰ Θουκ. ἐθελόξενος] Marginale C. A. textus vero pergit: *ὁ μὲν πρόξενος ὅταν πόλιν δημοσίαν προξ. τ. ἐν ἄλλῃ πόλει*, qui civitatis totius publico nomine hospes est, in suam civitatem venientes ab urbe illa excipit hospitio, producit ad populi concionem, producit etiam in theatrum et de loco, unde spectent commode, ipsis prospicit. Ultimum *καὶ ἕδρας ἐν. τ. θ.* non habet C. A. sumpta autem haec sunt ex *Orat. Demosth.* de *Falsa Legat.* Kuehn.

καὶ παρὰ Θουκ. ἐθελόξενος] Ita MS. *καὶ ἐθελοπρόξενος παρὰ Θουκυδίδῃ. ὁ* etc. optime illud *ἐθελοπρόξενος*. patet vel

ex segm. seq. initio. adfert quidem illud ἐθελόξενος vulgatum et *H. Steph.* adpend. de dial. Att. cap. 16. tm. 3. ubi Thucydidea vocabula e *Polluce* colligit: verum in Thesauro alterum ἐθελοπρόξενος rectum iudicat et *Thucydidis* locum e lib. III. Ξυγγρ. adfert. IUNG.

πρόξενος] De Proxenis explicat *Crag.* cap. 10. lib. II. de *Rep. Laced.* SEB.

ὅταν πόλεως] MS. ὅτ' ἂν πόλει δ. πρ. τις ἐν α. πόλει, ὡς ὑπ. δέ. Et rectius forte illud πόλει. Nam et *H. Steph.* hic videtur haesitasse: qui *an* ὑπὲρ in ora adscripsit ad πόλεως, quod tamen iterum delevit: iubet et σημειωθῆναι illa ἐν ἄλλῃ πόλει ὤν. vide vero de his proxenis et *Nicol. Cragium* lib. II. de *Rep. Laced.* cap. 11. ubi hunc locum interpretatur. IUNGERM.

60.

ποιεῖ δὲ τ.] Abest a C. A. usque ad ἔχων, caeterum ante ἀνάγραπτον videtur excidisse μὴ, μὴ ἀνάγραπτον τ. π. ι. Nam ἐθελοπρόξενος est, qui sua sponte alterius urbis legatos hospitio excipit, quamvis nondum ab illa urbe agnitus sit hospes, multo minus in tabulas publice relatum est hospitium cum illo contractum esse. Cum vero ius hospitii ἀνάγραπτον, id est publico nomine perscriptum est in civitatis albo, tum demum fit πρόξενος. KUEHN.

καὶ ἐθελοπρ.] MS. καὶ ὁ ἐθελ. et deinde desunt ὁ ἀν. τ. πρ. ἔχων. ad quae *H. Steph.* notam crucis in ora adposuit. Et sane videtur πρόξενος ἀνάγραπτον habuisse προξενίαν: ἐθελοπρόξενος vero οὐκ ἀνάγραπτον, ut qui ἑκὼν id susciperet munus, nullo civitatis suae peculiari iussu. IUNG.

ὡς Περικλῆς Ἀρχιδάμῳ] Haec non extant in C. A. alias ex *Thucyd.* satis nota. KUEHN.

τὰ ἄλλα] MS. τἄλλα. IUNG.

τῶν ἴσων] C. A. τῶν ἴσων usque ad μεταλαμβάνων non meminit. KUEHN.

ἀστόξενος κατὰ etc.] MSS. αὐτόξενος, subiectae explic. congrue. SEB.

ἀστόξενος κατὰ etc.] MS. ἀστοξ. δὲ κ. etc. τῷ ἰδίῳ ξένῳ. IUNGERM.

ἀστόξενος κατὰ etc.] *Falckenburgius*, ἀστόξενος δὲ κατὰ etc.

ἐνίοις δὲ δ.] Marginis est in C. A. desinit autem margo in γένος. KUEHN.

δόξῃ] MS. male δόξει pro δόξῃ. dein MS. Ἀργείους pro vulgato Ἀργείοις. IUNG.

Ἀργείοις] *Ἀργεῖος* C. A. cum C. V. qui et *δόξει* habet pro *δόξῃ*. Kuehn.

δορύξενος δὲ, ὁ] ὁ abest a C. A. ἡ *κατὰ πόλεμον ἐπιμιξία* est *usus et consuetudo* in bello coalescens inter duos. Kuehn.

δορύξενος δὲ, ὁ] Deest ὁ in MS. Iung.

δορύξενος δὲ, ὁ etc.] Quales sunt *Glaucus* et *Diomedes*.

61.

ὅσοις ἂν περὶ etc.] Scr. *ὅσα ἂν π.* Seb.

ὅσοις ἂν περὶ etc.] Totus titulus abest a C. A. Kuehn.

ὅσοις ἂν περὶ etc.] Titulus hic in MS. non est, sed haerent cum praecedentibus. In eo inferendum videtur *τις χρήσαιτο*, ut supra III, 1. titulus hunc antecedens concipitur: vel tantum illo *ὅσοις* mutato in *ὅσα*, sensus aliquis formabitur. Iung.

τὰ δὲ τούτοις etc.] Totum caput ut id brevissime continetur in MS. ita describam, ne singulis versibus defectus sint notandi: sic itaque MS. *Τὰ δὲ τούτοις ἀκόλουθα, οἷον ὁ φίλος, καὶ ὁ ἑταῖρος, καὶ ἡ φιλία, καὶ ὁ γνώριμος, καὶ ὁ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ χρώμενός μοι, καὶ ᾧ ἐχρώμην, καὶ τὰ ὅμοια πρόδηλα· ὁ δὲ φίλιος πρὸς τὸν πολέμιον ἀντίκειται· καὶ ὁ φιλικός ἐστιν ὁ χρῆσθαι φίλοις εἰδώς. τὰ δὲ ἐναντία ἄγνωστος, ἀγνὼς, ἀήθης, ἐχθρὸς, ἄμικτος. μισέταιρος καὶ τὰ ὅμοια. φιλόπολις* etc. quae iam alius capitis. Iung.

εἴη ἂν] Non extat in C. A. Kuehn.

ἑταῖρος] MSS. *ἑτ. ἡ φιλία, ὁ γνώρ.* Seb.

ἑταῖρος] C. A. *ἑταῖρος, ἡ φιλία.* Kuehn.

ὁ ἐπιτήδειος] C. A. subiungit statim *ὁ χρώμενός μοι καὶ ᾧ ἐ. καὶ τὰ ὅμοια πρόδηλα*, caetera omittit usque ad *ὁ δὲ φίλος* etc. quae sunt segm. seq. Kuehn.

Δημοσθένης που] In oratione contra *Midiam*, ubi tamen *ὥσπερ* non *εἴπερ* hodie legitur: *Ἐξεληλυθὼς τῇ προτεραίᾳ παρὰ Ἀριστάρχου, καὶ χρώμενος ὥσπερ ἂν ἄλλος τις αὐτῷ τὰ πρὸ τούτου.* Iung.

προσθεῖναί τι φίλῳ.] Leg. *τὸ, φίλῳ. χρώμενος αὐτῷ* dico simpliciter sine adiectione *τοῦ φίλῳ.* vel *φίλῳ* e margine venit in textum, sufficit enim dixisse *προσθεῖναί τι. Demosthenis* est alias locutio *Orat.* contra *Midiam* pag. 395. Edit. Basil. Kuehn.

προσθεῖναί τι φίλῳ.] An legendum: *τὸ, φίλῳ*; scilicet non opus esse in phrasi *χρῆσθαί τινι*, qua usus et familiaritas inter aliquos significatur, addere voculam *φίλῳ*. Iung.

62.

φίλος] C. V. *φίλιος*. Kuehn.

φίλος] *φίλιος*, quod in MS. videtur hic rectius: quod vel pateat ex sequenti *φιλίως*. unde enim alias id esset? ait enim: *ἀφ' ὧν τὰ ἐπιῤῥήματα, φιλίως καὶ φιλικῶς· ἀφ' ὧν*, scilicet *φίλιος* et *φιλικός· ἐν φιλίᾳ* et *ἐν πολεμίᾳ* plerumque opponi apud bonos Auctores docet etiam *H. Steph.* Thesaurus in *φίλιος*. Iung.

φιλικός] MSS. *φιλικὸς δὲ ὁ χρῆσθαι φίλ. εἰδ.* Seb.

φιλικός] C. A. *καὶ φιλικὸς δέ ἐστιν* etc. post *εἰδὼς* quae extant omittit omnia C. A. usque ad *τὰ δὲ ἐναντία* segm. seq. Kuehn.

63.

Ξενοφῶν] Et *Plato* ut lib. VII. Legum extremo, *οὔτε ὀρθῶς οὔτ' οἶμαι προσφιλῶς* etc. *Xenophontis* autem verba sunt lib. II. *Ἑλληνικ.* in oratione *Theramenis* adversus Critiam: *Εἰ δὲ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως προσφιλῶς ἡμῖν εἶχε*, etc. et *Ἀπομνημ.* lib. II. *τοὺς δὲ καλοὺς κἀγαθοὺς ἀνθρώπους, προσφιλῶς χρώμενος, μάλιστ' ἂν κατεργάσαιο.* Iung.

Θουκυδίδης προσφιλεῖς] Locus *Thucydidis* potest hic esse lib. I. *Ξυγγρ. ἅμα δὲ καὶ προσφιλεῖς ὄντες ἐν τῷ τότε διὰ τὴν ἐς τὸν Μῆδον προθυμίαν μάλιστα αὐτοῖς ἐτύγχανον.* et lib. VII. extremo, *ἀνθ' ὧν οἵ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν προσφιλεῖς αὐτῷ* (Niciae). Kuehn.

προσφιλεῖς] *Interpr. amabiliter.* nescio quare ex adiectivo fecerit adverbium. *προσφιλὴς* idem quod *προσηνής, gratus, acceptus, charus, amabilis* in *Gloss. Veter.* et *προσφιλέστατος* ibidem *gratissimus, amantissimus.* Kuehn.

ἄμικτος] C. A. omissis aliis statim subdit *μισέταιρος*, quod est demum segm. seq. quamvis et hoc tantum appareat in margine. caetera etiam desunt usque ad cap. VI. Kuehn.

64.

ἐθελέχθρως] More illorum, qui inimicitiis delectantur oderuntque sui amantes. *Φιλαπεχθημόνως* vid. apud *Hesych.* Kuehn.

65.

περὶ φιλοπ. etc.] Titulus nullus in MS. et brevissima ibi haec sectio, quam *αὐτολεξεὶ* proponamus inde: *φιλόπολις δὲ ἐρεῖς, καὶ φιλόδημος, δημοτικός, εὔνως ἔχων πρὸς τὴν πόλιν, μεγαλοπρεπὴς πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ οἱ ὅμοιοι λόγοι καὶ τὰ ὀνόματα· τὰ δὲ ἐναντία μισόπολις, μισόδημος, ὑπερόπτης, οὐ χαίρων τοῖς καθεστηκόσιν, οὐκ ἀγαπῶν τὸ ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον.* Iungerm.

πρᾷος, ἐπιεικὴς] Margo C. A. haec habet. Kuehn.

πόλιν] Post omissis caeteris iterum margo Codicis A. habet duo illa *μεγαλοψυ. δημέραστὴς poplicola*, dein textus *μεγαλοπρεπὴς πρὸς τ. δ. τὰ δὲ ἐναντία* mox sequitur segm. seq. Kuehn.

66.

μεγάλαυχος] Iterum in marg. C. A. *πρὸς τὴν πόλιν.* Kuehn.

τοῖς καθεστηκόσιν etc.] Praesenti Reipublicae forma latisque legibus non contentus. Kuehn.

πολλοὺς] *Plebem, vulgus, cives plebeios. καθάρματα καὶ πτωχοὺς* sunt *Demosth. Orat.* contra *Midiam* p. 405, 409, 413. *Edit. Hervag.* Kuehn.

67.

περὶ δαπαν. etc.] Titulus etiam in MS. idem est. Iung.

τὴν φυλὴν ε.] Margo C. A. *εἰσφέρων.* Kuehn.

τὴν φυλὴν ε.] Post *ἑστιάτωρ,* caetera huius sectionis in MS. desunt, praeter ista pauca quae ibi leguntur: *τὰ ὄντα κατ. ε. τ. δημ. ἐθελ. εἰσφέρων, ἀπαράκλητος, ἐπιδιδόναι, ζῶν τῇ πόλει, καὶ τὰ ὅμοια.* Iung.

συνεκδιδοὺς] *Despondens* interpr. immemor eorum quae dicta sunt supra III, 55, *τὸ συνενεγκεῖν εἰς τὴν ἔκδοσιν, συνεκδοῦναι, contribuens pecuniam quibusdam ad collocandas filias.* morem illum apud *Italos* revocare voluit *Philelphus*, qui cum nuberent viris filiae, quas, ni fallor, habuit plures, scripsit ad Principes Italiae, sibi centum aureis opus esse ad collocandam filiam, et saepe ab illis maiorem vim pecuniae hoc nomine impetravit, ut ex *Epistolis* eius videre est. Kuehn.

ἑκὼν] In C. A. superscriptum usque ad *αὐτοκέλευστος*, ubi *ἐπιδόσεις congiaria* etiam suprascribitur et *λειτουργῶν* ab alia manu est. post *ὄντα* sequitur *γυμνασιαρχῶν.* caetera desiderantur ad cap. VII. usque. Kuehn.

ἀπαράκλητος] MSS. *ἀπαράκλητος ἐπιδιδόναι· ζ.* . Seb.

τριηραρχεῖν] *τριηραρχεῖν* et *τριήραρχος* quid sint, docent *Demosth. Orationes,* contra *Midiam*, *περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος*, et de *corona trierarchiae.* Idem contra *Leptinem* sexaginta forte aut paulo plures Athenis fuisse *χορηγοὺς, γυμνασιάρχους, ἑστιάτορας*, qui quotannis obibant *τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας.* Kuehn.

οὐσίαν ἀλειτούργητον] *Interpr. substantiam inconsumptam*, consequens pro antecedente, opes ab oneribus publi-

cis immunes vel iure vel facto. Multi enim cives Athenis divitias suas dissimulabant, ne adigerentur ad obeundas functiones publicas suo sumptu. ex. gr. ne cogerentur *triremem construere*, legationes obire, aerarii necessitatibus largitione extra ordinem, ἐπιδόσει, subvenire, et alia onera suscipere. et haec erat οὐσία ἀλειτούργητος. Kuehn.

68.

περὶ ἐρῶντος] C. A. περὶ τοῦ ἐρῶντος. Kuehn.

περὶ ἐρῶντος] Titulus in MS. est. Caput ipsum vero valde decurtatum, de quo haec tantum in MS. Ἐρεῖς δὲ ἐρᾷν καὶ φιλεῖν καὶ στέργειν, καὶ τινος ἡττᾶσθαι, ἐκκρέμασθαι, φλέγεσθαι, τῷ πόθῳ ἔχεσθαι, ἐρωτομανεῖν, ἐνθέως ἔχειν, κατόχους εἶναι, τετρῶσθαι, κατειλ. ἀνακ. τινὶ, ἐπαινέτης τῆς ὥρας, ἡττημένος, φιλόπαις, παιδεραστής, παιδοφιλῆσαι δὲ Πλάτων εἴρηκεν, ὁ κωμικός. γυναικεραστής, γυναιμανής, καὶ τὰ ὅμοια. ἐρώμενος δ' ἂν φ. κ. ἐρωμένη· παιδικὰ στεργ. στεργομένη· ἐπέραστος, ὡραῖος, προσαγωγὸς, ἐπαγωγὸς, ἵμερον ἀφιείς. ὡραία, ἀνθοῦσα, ἵμερον ἀφιεῖσα. ὥρα, ἄνθος, ἴυγξ, ἀντέρως, καὶ ἀντεραστὴς καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὸ ζηλοτυπ. τε καὶ ζ. ε. τ. π. ὠ. κ. γ. κ. π. δ. τ. ἀγαπωμένων. post quae caput sequens incipit. Iung.

φιλεῖν] MSS. καὶ φιλ. καὶ στ. Seb.

φιλεῖν] καὶ φιλεῖν καὶ στέργειν C. A. dein καὶ τινὸς ἡττᾶσθαι (*succumbere amori alicuius*,) ἐσπουδακέναι etc. usque ἐμπύρως marginis est. post ἐμπύρως in textu C. A. ἐκκρέμασθαι, φλέγεσθαι, ἔχεσθαι, ἐρωτομανεῖν, ἐνθέως ἔχειν, τετρῶσθαι, κατειλῆφθαι, ἐπαινέτης τῆς ὥρας, ἡττημένος, (margo ἡττημένος) φιλόπαις, παιδεραστής. ita C. A. Kuehn.

ἡττᾶσθαι] MSS. ἡττ. ἐκκρεμάσθαι. φλ. Seb.

69.

ἐνθέως] Non est *pius* h. l. sed *amore simul et mente captus*, ita ut fere insaniat more phanatico. idem ac ἐνθέως ἔχειν. Kuehn.

παρακολουθοῦν] In vulgatis corrige παρακολουθεῖν. Iungerm.

70.

παιδοφιλής] Haec desunt in C. A. usque ad γυναικεραστής. Kuehn.

γυναιμανής] Post γυναιμανής in C. A. reliqua desunt usque ad Ἀριστοφάνης. ubi ad ἐρώμενος margo habet eundem titulum quem praefert caput initio. Kuehn.

ἀνδρεραστίαν] In vulgatis pro ἀνδρεραστίαν puto legendum ἀνδρεράστριαν. ut patet ex praecedenti ἐραστρίας. quod iam video sic esse in Thesauro *H. Stephi* esse. [Confirmo id

ipsius *Aristophanis* auctoritate, apud quem reperio in *Θεσμοφοριαζούσαις*:

τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν

(quamvis in ultima *Raphelengii* editione, qua utebamur, male legitur *ἀνδρεαστρίας*), est autem muliebris conquestio de *Euripidis* in illum sequiorem sexum conviciis: adeo ut quis inde suspicetur et *Euripidem* hoc nomine composito usum. Iungerm.

71.

παιδικὰ στεργόμενος] *Interpr. puerilia colens*, nescio quo sensu. interpunctio ponenda inter haec duo, *παιδικα*, id est puer turpiter amatus quem *deliciae* vocabant, *στεργομενος amatus*. Kuehn.

παιδικὰ στεργόμενος] Post *παιδικὰ* omnino cum MS. interpungendum est. Iung.

στεργομένη] Sequitur in C. A. *ἐπέραστος. ω. ε. προσα. ἵμερον ἀφιεὶς amoris desiderium spirans. ω. ανθουσα ἵμερον α. ωρα, ἄνθος, ἴυγξ ἀντέρως, ἀντεραστης. καὶ το ζηλοτ. ἐπεί τε π.* usque ad *ἀγαπωμένων* caetera desunt. Kuehn.

72.

ἴυγξ] Vid. *Theocr.* Idyll. II. v. 17. cum *Schol.* Seb.

ζηλοτοπῶν] Lege *ζηλοτυπῶν*. Seb.

73.

περὶ δεσπ. καὶ δούλων.] P. *π. δεσπ. κ. οἰκετῶν.* Seb.

περὶ δεσπ. καὶ δούλων.] In MS. titulus iste: *Περὶ δεσποτῶν καὶ δούλων καὶ τῶν ἑαυτοὺς δούλους ποιούντων, καὶ περὶ τοῦ ἠλευθερωμένου.* Iung.

καὶ δούλων] C. A. *καὶ οἰκετῶν*. *δεσπότης. α. κ. πριάμενος καὶ ὁ νεώτερος υἱὸς δεσπότου δεσπόσυνος καὶ ὁ τρόφιμος.* ... etc. In marginis est. Gloss. *δεσπόσυνος Erilis*, intellige *Herilis* filius. Kuehn.

Φρύνιχος etc.] Desunt *Φρύν. γ. ε. σ.* etc. *ἐωνημένος*, cum mediis. in MS. ... *δεσπόσυνος* καὶ *ὁ τρόφιμος.* Iung.

καὶ ὁ νεώτερος δεσπότης] MSS. *κ. ὁ ν. δεσπόσυνος* (cui in A. superne asscript. ceu glossa *ὁ υἱὸς τοῦ δεσπότου*) καὶ ὁ τρόφ. Seb.

καὶ ὁ νεώτερος δεσπότης] Egregie noster MS. *δεσπόσυνος*, quod confirmat *τοῦ πάνυ Casauboni* explicationem l. IV. *Athen.* III. ubi docet *δεσποσύνους* interpretari debere filios heriles, allato testimonio etiam ex *Appian.* IV. *Emphyl.* Iung.

δέσποινα] Nomina muliebria desunt usque ad *γὰρ*

desunt in MS. et eorum loco ita h[...]: καὶ τὰ θηλυκὰ ὀνόματα ὡσαύτως. Iung.

οὐ γὰρ προΐεμαι] MSS. οὐ προΐεσμαι δὲ τὴν etc. Iung.

δεσπότειραν] *Falckenburgius* δεσποτηρίαν.

τὴν μὲν Σοφ.] Desunt τὴν μ. Σ. τ. δ. Εὐριπίδου in MS. Iungerm.

74.

καὶ ἡ] Deest καὶ in MS. Iung.

ἀπφία] C. A. margo ἄπφιυ, ἄπφιον. (C. V. ἀπφία καὶ ἀπφίον.) in δεσπόζεσθαι desinit marginale. Caeterum ἀπφία est blanda sororis fratrisque compellatio. apud *Apostolum* in Ep. ad *Philemonem* proprium nomen est. ubi *Pricaeus* vult ὑποκοριστικὸν esse *novae nuptae*, Apphiamque recens nuptam *Philemoni*, id quod suo *Auctori* tuendum relinquimus. Kuehn.

ἀπφία] MS. auctius: ἄπφα καὶ ἄπφιον, καὶ ἀπφάριον etc. *H. Steph.* hic ad oram: *alii dicunt pani pro* ἀδελφῷ: vide vero eum pluribus in adpend. de Dial. Att. cap. 6. tmem. π. ubi ostendit *Polluci* cum *Hesychio*, *Eustathio*, *Suida* non convenire in huius vocabuli expositione, et *Pollucis* explicationem suspectam facit. Iung.

ἀπφία] *Falckenburgius* addit καὶ ἀπφίον.

τὸ δὲ πρᾶγμα] τὸ δὲ πρᾶγμα etc. desunt usque ad Πλάτων in MS. Iung.

*δεσποζοῦν] Sic MSS. etiam. *Sylb.* ἴσως δεσποτοῦν. *Plato Tim.* (fol. 1056. *C. Wechel.*) τῶν ἐν ἡμῖν πάντων δεσποτοῦν. Seb.

*δεσποζοῦν] C. A. et V. Πλάτ. δὲ καὶ τὸ δεσποτοῦν. Kuehn.

*δεσποζοῦν] Uti asteriscus merito adpositus, ita *Henr. Steph.* ad oram: δεσποτοῦν. In *Timaeo*: τῶν ἐν ἡμῖν πάντων δεσποτοῦν. qui profecto non vane coniectatus est. Sic enim et MS. habet: Πλάτων δὲ καὶ τὸ δεσποτοῦν, ἀντὶ τοῦ δεσπόζον εἴρηκεν. Et sic emenda, ita tamen, ut δεσπόζον scribas pro vulgato δεσποζοῦν. Locus enim *Platonis* in *Timaeo* est de fabricatione capitis: ὃ θειότατόν τε ἐστι, καὶ τῶν ἐν ἡμῖν πάντων δεσποτοῦν: tolle itaque asteriscum vulgatum. Iung.

*δεσποζοῦν] *Falckenburgius* uti et reliqui MSS. δεσποτοῦν, optime.

δεσπόζειν] C. V. δεσπόζειν leg. δεσπόζον. Kuehn.

ἀνδράποδα φιλοδέσποτα etc.] Ista hinc et alia quaedam, *Rhodigin.* 25. Antiq. 24. Iung.

ἀνδράποδα φιλοδέσποτα etc.] Orae Codicis cui *Falckenburgius* hic sequentia adscripsit: *Ἀριστοφάνης μέντοι κατὰ τὴν*

πολλῶν συνήθειαν τὸν δεσπότην, αὐτὸν, κέκληκεν εἰπὼν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· ἀνοιγέτω τις δώματα, αὐτὸς ἔρχεται. Ita *Falckenburgius*. Usus vero est hac voce αὐτὸς in hac significatione et alibi *Aristophanes*, in *Ranis* nimirum, uti docet *Suidas*, Act. II, sc. 2. ubi sic *Xanthias* ait:

ἴθι νῦν, φράσον πρώτιστα ταῖς αὐλητρίσι,
ταῖς ἔνδον οὔσαις, αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.

Ad quae verba *Veteres Critici* ita observant: αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης. Videri autem poterit de hac loquendi consuetudine Graecis pariter atque Latinis usurpata lumen illud omnia eruditione sua illustrans *Casaubonus* ad *Theophrasti Charact.* Περὶ Κολακείας p. 120. ubi et laudatos modo ex *Aristophanis Ranis* versiculos affert. Ceterum Comoedia *Aristophanis* Δράματα ἢ Κένταυρος inscripta, cuius marginale *Falckenburgii* nostri meminit, aliquoties laudatur *Nostro*, ut infra IX, 36. et 53. X, 185. et VII, 24. ubi et in plurali Κενταύροις, nisi tamen et ibi singularem malis. De ratione vero inscriptionis utique legendus modo laudatus doctissimus Vir ad *Athen.* VII, 14.

ἡ δὲ δουλὶς] C. A. οὐκ ἐπαινετὸν κἂν Τηρίδης λέγῃ, θεράπων, θεράπαινα. Kuehn.

Τηρ. εἰρ.] Pro Τη. εἰρ. MS. habet: κἂν Τηρίδης λέγει. Iungerm.

οἰκέτης, οἰκέτις] Desunt, οἰκέτης, οἰκέτις in MS. Iung.

θεραπαινίς] MS. θεραπαινής. Iung.

θεραπαινίς,] Addit *Falckenburgius* in margine sequentia: ὁ δὲ κατὰ Δωρόθεον λόγος, ὅπερ ἰδοὺ φασὶν ὥσπερ τὸ ἀτιμότατον θεραπόντιον.

75.

θεραπεία] τὸ ἔργον. α. C. A. dein post δουλοπρεπὲς statim sequitur δουλοπρέπεια. in margine vero est δουλαρία. Μεταγένης. Kuehn.

θεραπεία] Desunt sequentia τὸ γὰρ etc. usque ad τὸ ἔργον. pro MS. habet: τὸ δὲ ἔργον. Ceterum ille locus, ἀλλὰ ἡ δουλεία, κατὰ Θουκυδίδην. τὸ ἔργον αὐτῶν, δουλεία, δοῦλον etc. nescio annon mendosus sit. quorsum repetitur vero δουλεία, nisi forte illud secundum dicamus de servitute ipsa, et opere servitiorum, ἔργῳ ut *Pollux* ait: vide et infra III, 81. Prius sane περὶ πλήθους δούλων illic locus *Thucydidis* satis ostendit, qui est lib. V. ξυγγρ. in ξυμμαχίᾳ Atheniensium et Lacedaemoniorum: ἢν δὲ ἡ δουλεία ἐπανίστηται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις etc. ubi Scholiast. ἀντὶ τοῦ, εἰ οἱ δοῦλοι ἐπανίστανται, ἤγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων. Nos ita-

que in hoc loco ita tricabamur. Audi vero *Salmasii* emendationem ingeniosiss. quae nos expedit, haec nimirum: *ἀλλὰ ἡ δουλεία κατὰ Θουκυδίδην, τὸ ἔργον αὐτῶν, δουλικὸν, δουλικώτερον, δουλοπρεπὲς δὲ καὶ δουλοπρεπέστερον. quid certius? ait amicus eximius, δουλείαν* esse, *τὸ ἔργον τῶν δούλων: quis unquam graece sciens probabit? at δουλικὸν ἔργον recte dicitur τῶν δούλων, et vides ut subiungit eius συγκριτικὸν, δουλικώτερον, ut et τοῦ δουλοπρεπὲς δουλοπρεπέστερον·* Sic noster optimus: sed hac ratione *δουλικὸν* bis ponetur quoque, quod mox habes. Iterum itaque iam mihi videtur locus sic legendus, *τὸ ἔργον αὐτῶν, δούλειον, δοῦλον, δουλικ.* cur enim illud *δούλειον* omitteret? IUNG.

δουλικώτερον] MS. ita: *δουλικώτατον.* (non comparative) *δουλοπρεπὲς, δουλοπρέπεια.* cetera desunt usque ad *δουλάρια. Xenoph.* Apolog. *Socratis* extrema: *δουλοπρεπεῖ διατριβῇ. Ἀπομνημ.* vero lib. II. fere extremo: *οὐ δουλοπρεπέστεροι ἕνεκα τούτου, ἀλλ' ἐλευθεριώτεροι νομίζονται.* IUNG.

Ξενοφῶν] Ex *Xenoph. Paed.* VII. p. 111. *H. Steph.* verba adposuit hic: *νομίζων τοῦτο τὸ ὅπλον δουλικώτερον εἶναι. sed γρ. δουλικώτατον.* dicuntur haec *περὶ σφενδόνης* apud *Xenophontem*, ubi illa Lectio *δουλικώτατον* ad marginem constituta in *Leunclaviana* editione. Nescio tamen an illum locum respexerit *Pollux:* quum, ut hactenus patuit aliquoties, ille Auctorum ipsa verba solet fere adferre, nullo casu vel modo mutata, hic vero est *δουλικώτατος.* IUNG.

δεδουλωμένος] Non tantum significat *in servitutem redactum*, verum etiam hominem liberum quidem statu, sed animo *affectibus* obnoxium, consternatum, et timidum, imprimis, si rem habuerit cum aliis de quibus opinionem fortitudinis habet, quae significatio est apud *Thucydidem* obvia, de quo alibi. KUEHN.

δεδουλωμένος] In Oratione Corinthiorum contra Athenienses lib. I. *Ξυγγρ. τοὺς μὲν δεδουλωμένους ὁρᾶτε.* et statim: *ἀποστεροῦντες οὐ μόνον τοὺς ἐκείνων δεδουλωμένους ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑμετέρους ἤδη ξυμμάχους.* et in alia iterum eodem libro eorundem Corinthiorum concione extrema verba: *καὶ τοὺς νῦν δεδουλωμένους Ἕλληνας ἐλευθερώσωμεν.* et alibi. IUNG.

δούλωσις] Infra IX, 142. Est autem idem *Thucydidi*, ut in *Periclis* concione de bello contra Peloponnesios suscipiendo, *Ξυγγρ.* 1. *τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἥ τε μεγίστη καὶ ἡ ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη.* IUNG.

δουλάρια etc.] Ita MS. titulo vulgato in ipso contextu recepto: *δουλάρια* (sine *καὶ*) *Μεταγένης*. *καὶ οἰκετικὰ ὀνόματα*, *Πλάτων διάκ.* quasi *Plato* dixisset *οἰκετικὰ ὀνόματα*. Et male itaque titulus inde in vulgatis prognatus. Sic enim *Plato* loquutus est, ut clarum mox segm. 82. ubi tum ea in MS. *λείπουσι*. Tollamus itaque hunc titulum vulgatum et continuemus ista. Nec enim repugnabis credo, si locum ipsum *Platonis* tibi indicavero, quem mihi in promptu esse certe arbitror, hunc nimirum e Sophista ipsius: *καί μοι λέγε. τῶν οἰκετικῶν ὀνομάτων καλοῦμεν ἄττα πού*: *Theaet.* *καὶ πολλά. ἀτὰρ ποῖα δὴ τῶν πολλῶν πυνθάνῃ.* *Hosp. Eleat.* *τὰ τοιάδε, οἷον διηθεῖν τε λέγομεν καὶ διαττᾶν, καὶ βράττειν, καὶ διακρίνειν* etc. Iung.

76.

οἰκετικὰ ὀνόματα. β'.] Haec verba in C. A. non titulum faciunt, sed potius ipsius textus sunt, et qui incepit: *καὶ οἰκ. ὀν. Πλάτων δ. υ. οἰκότριψ.* etc. contrarium usu venit VIII, 112. ibi enim *τὸ εἴκοσι*, quod titulum faciebat, in textum venit, turbasque dedit. Kuehn.

ἀργυρώνητος, ὤνιος] Desunt *ἀργυρ. ὤνιος*. Mox habet MS. *οἰκοτρέφης* pro *οἰκοτραφής*. Illud *οἰκοτραφής* repudiare *Thomam* in *Eclog.* adnotat *Nunnesius* ad *Phrynich.* lib. I. in *οἰκόσιτος*. ubi et statim vide de *οἰκογενής*, quod vocabulum *Phrynichus* οὐ *δόκιμον* adfirmat. Iung.

σηκὶς] C. V. *σικὶς*, sed confunditur *ι* cum *η* saepius in isto Codice. *Hesych.* *σηκὶς, οἰκογενής, δοῦλος ἢ δούλη οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ*. Kuehn.

σηκὶς] MS. *σικὶς κ. ἡ ὁ.* vide et *Hesych.* in *σηκὶς*, qui *ἀπὸ σηκοῦ* ducit. Iung.

ἡ γὰρ ταμεῖα etc.] Leg. *ταμεία* vel *ταμία*. Seb.

ἡ γὰρ ταμεῖα etc.] *ἡ γὰρ ταμεῖα, τῆς π. τοὔν.* absunt a C. A. dein textus *παιδίσκην δὲ τὴν θεραπαινίδα Λυσίας, τὸ δὲ παιδίον τὸ ἐκ τῶν οἰ.* etc. male C. V. *Λυσκίας* pro *Λυσίας*. Kuehn.

ἡ γὰρ ταμεῖα etc.] Desunt *ἡ γὰρ τ. τ. π. τοὔνομα* in MS. Rectius scribas *ταμεία*, cum acuto in penultima, sicut et *H. Steph.* in Thesauro habet. Iung.

θεραπαινίδα Λυσ.] MS. *θεραπευίδα ὠνόμασεν Λυσίας*. sequentia desunt usque ad *τὸ δὲ π.* Ceterum pro *εἰ γὰρ H. Steph.* ad oram adscripsit: *ἴσως καί*. Sed et hoc adnotandum, exstare initium parvum hodie orationis *Lysiae* inscriptae *ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας ἀπολογία*: nam quae addiderunt

post interpositos asteriscos defectus notas, non pertinent ad eam orationem; sed alia est eiusdem oratoris nimirum κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, ut ad *Harpocrationem* docebo, quamvis res per se clara sit legenti. Illud itaque παιδίσκην interim, quum ea periere *Lysiaca* quae noster hic laudat, alibi tamen invenimus, et in eiusdem oratoris oratione ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου. ἵνα σύγε (ait uxor *Euphileto* quem suspectum habens) πειρᾷς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην: et iterum in ea κατὰ Ἀγοράτου ἐνδείξεως· ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἁλίσκεται. IUNG.

οἰκοτρίβαιον] Sic habet etiam MS. *Nunnesius* vero ad I. Eclog. *Phrynich.* in οἰκογενής, οἰκοτρίβιον, ait, *Polluci et Hesych. est vernula ex vernis domi natus.* Male itaque apud *Hesychium* οἰκοτρύβλιον τὸ ἐκ δούλου δοῦλον, et emendandum οἰκοτρίβιον, vel οἰκοτρίβαιον, ut in nostro *Polluce.* IUNG.

77.

τῷ μέντοι νέων.] P. τῷ μέντοι ὠνηθέντι. A. ὠνημένῳ. SEBERUS.

τῷ μέντοι νέων.] C. A. τῷ μέντοι ων. Dativus absolute positus pro Genitivo; cuius locutionis exempla alibi plura attulimus. alias καταχέω cum casu gignendi amat construi. KUEHN.

τῷ μέντοι νέων.] MS. τὸ μέν τοι ὠνηθέντι ο. IUNG.

τῷ μέντοι νέων.] Adi *Aristophanem* in *Pluto* Act. III. sc. 2. et ad eum *Veteres Criticos.*

ἐκαλοῦντο κάτ.] MS. ἐκαλεῖτο καταχύσμ. dein haec tantum MS. ἀνδράποδα, καὶ ἀνδραποδισθέντες, ἀνδραποδωδῶς, καὶ ἀνδραποδώδης ἐπιθυμίαι (quo pacto legendum foret ἐπιθυμία) ἀνδραποδοκάπηλος etc. IUNG.

ἀνδράποδα] C. A. interiecta non habet subiicitque statim: καὶ ἀνδραποδισθέντες. α. ε. ἀνδραποδοκάπηλος δ. ὁ. πρὸς ἀργύριόν τι καταλλασσόμενα ἀνδράπ. etc. Κατὰ δ. καὶ τὸν α. οι. υ. καὶ ἡ δίκη ἡ κατὰ ἀνδ. (C. V. ἀπαγ. καὶ ἡ δίκη δὲ ἡ τῶν κ. τῶν) post C. A. et V. ἐλευθεροπρασίου. KUEHN.

παρὰ Θουκυδ.] Locus *Thucydidis* potest hic esse lib. VI. Ξυγγρ. καὶ ἀνδραποδίσαντες τὴν πόλιν (Ὕκαρα) παρέδοσαν Ἐγεσταίοις. De Atheniensibus. vel potius lib. I. Ξυγγρ. καὶ Χαιρώνειαν ἑλόντες, καὶ ἀνδραποδίσαντες, ἀπεχώρουν. IUNG.

ἀνδραποδώδης] ἀνδραποδώδης, quod *Platonicum* esse ait, in *Phaedone*: μὴ σκιαγραφία τις ᾖ ἡ τοιαύτη ἀρετὴ, καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἔχῃ. vel potius respexit ad locum extremo lib. IX. Legum: ἄγροικος καὶ ἀνελεύθερος ἂν λεγόμενος, ἀνδραποδώδης τε etc. IUNG.

ἀνδραποδώδης] *Falckenburgius* pro ultimis duabus syllabis *διαθέντες* in margine ponit, ut sit *ἀνδραποδισθέντες*, quod tamen, cum mox sequatur, hic forte locum non habet, et hanc, credo, ob causam ab ipso etiam *Falckenburgio* punctis subnotatum est.

ἀνδραποδωδῶς] Quod ex *Xenophonte ἀνδραποδωδῶς* in vulgato *Polluce* adfertur, sane id et ipsum ex *Platone* poterat, apud quem in Symposio habes: *οὐδ' ἐτεθορύβητό μου*, ait *Alcibiades*, *ἡ ψυχὴ, οὐδ' ἠγανάκτει ὡς ἀνδραποδωδῶς διακειμένου.* IUNG.

ἀντικαταλλασσόμενοι] MS. *ἀντικαταλασσ.* uno *λ.* quae sequuntur *καὶ ἀπὸ* etc. usque ad *ἀνδραποδιστής*, desunt in MS. Lapidis *τοῦ πρατῆρος* meminit hinc et *Erasmus* Adag. *De lapide emptus.* ubi tamen videtur errasse quod lapidem hunc etiam *πωλητήριον* a *Polluce* dictum ait. *Πωλητήριον* enim locus *Polluci* non tantum ubi mancipia, sed et aliae res vendebantur: infra III, 80. 126. et VII, 11. IUNG.

78.

πρατῆρος λίθου] De eo infra quoque III, 126. quem locum laudat *Turnebus* Adv. X. cap. 3. Et lapis, inquit, locus eminens erat, et tanquam suggestus, unde praeco praedicabat atque vendebat. Inde *emptos de lapide* Tribunos, ut servos venales, dixit contumeliose *Cicero* in *Pisonem* etc. SEB.

ἢ τὸν ἀλλότρ.] P. *ἢ καὶ ὁ ἀλλότρ.* SEB.

ὑπαγόμενος] A. *ἀπαγόμ.* SEB.

ὑπαγόμενος] MS. *ἀπαγαγόμενος*, rectius puto quam vulgatum *ὑπαγόμενος*. Dein MS. ita: *καὶ ἡ δίκη δὲ ἡ τῶν κατὰ τ.* IUNG.

σώματα ἁπλῶς] *Phrynichus* pag. 70. *σώματα ἐπὶ τῶν ὠνίων ἀνδραπόδων, οἷον σώματα πωλεῖται, οὐ χρῶνται οἱ ἀρχαῖοι.* vid. mox p. 565., ubi *Epiphanii* locus excitatur. Idem et fol. 493. *ἡ συνήθεια τοὺς δούλους σώματα εἴωθε καλεῖν. δεσπότης, φησὶ, ἑκατὸν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς ἐχόντων, ἐπειδὴ δὲ ἡ δεσποτεία τῶν ἀνθρώπων σωμάτων κυριεύει, ἀλλ' οὐ ψυχῶν, διὰ τοῦτο τοὺς δούλους εὐλόγως σώματα ἐκάλεσαν σὺν ψυχῇ, ἵνα δείξῃ τὴν χρῆσιν τῶν σωμάτων.* SEB.

σώματα ἁπλῶς] Iamdudum Doctis probatum *σώματα* et *σωματεμπόρους* recte dici a Graecis *mancipia et venalitiarios*. *Casaub.* vid. in *Strabonem* pag. 669. et notum est *Epigramma σώματα πολλὰ τρέφειν* etc. *servos multos pascere.* vid. *Gataker.* notis in *Antoninum* pag. 39. caeterum *Demosth.* *σώματα personas* dicit in *Orat.* de *συμμορίαις* ex. gr. *συμμορία ἐξή-*

κοντα σώματα ἔχουσα et in Adversus *Leptinem αἰχμάλωτα σώματα.* post *σώματα* C. A. *παῖδες οἱ δοῦλοι. π. τ. Α.* Kuehn.

σώματα ἁπλῶς] *Lucianum* in Epigrammate vocare *mancipia σώματα*, quod reprehendat hic *Pollux*, ait *Leopardus* II. Emend. 4. Verum *corpora* etiam Latine, et *σώματα* de servis dici discere potes et apud eruditiss. *R. Forner.* II. rer. quotid. 26. vide et eruditorum principem *Casaubonum* V. *Athen.* 10. ubi non solum vulgus, sed eruditiss. quosque Graecorum *Pollucis* imperio spreto, sic loquutos adserit. apud avum meum Comm. utr. ling. cap. 78. est *δουλικὰ σώματα*, quasi hic ita legeretur. Ceterum et uno vocabulo *δουλοσώματα* habuisti supra II. 236. *Phrynichus* forte non ita praecise loquutus est, qui II. Eclog. ita: *σώματα ἐπὶ τῶν ὠνίων ἀνδραπόδων οἷον σώματα πωλεῖται οὐ χρῶνται οἱ ἀρχαῖοι.* ubi *Nunnesius Pollucem* in testimonium advocat. Ceterum ut noster *δοῦλα*, vel si mavis *δουλικὰ σώματα* aiendum dicit, ita *οἰκετικὰ σώματα* habes in verbis Legis Atticae apud *Aeschin. κατὰ Τιμάρχου.* et in eadem: *τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν.* Iungerm.

ἁπλῶς οὐκ ἂν εἴποις] *Epiphanius* tamen in *Ancyroto* fol. 502. *εἴωθεν ἡ ἀνθρωπότης* (vulgus hominum) *καλεῖν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὀνόματος. οἷον, ὅτι δεσπότης ἐστὶν ὀγδοήκοντα σωμάτων.* Nec solum vulgus ita locutum, verum et eruditissimi quique Graecorum spreto *Pollucis* imperio; vide quae his attexit *Casaub.* in *Athen.* lib. V. cap. 10. cum *Athenaei* verba fol. 207. *δι' ὀλίγων σωμάτων,* interpres vertisset: *paucis instrumentis*; rectius interpretaturus: *paucorum servorum ope.* Seb.

καλοῦνται δὲ καὶ παῖδες etc.] Vide et *Wouwern.* ad *Petron.* ibi: *pueris Alexandrinis aquam in manus* etc. Iung.

καλοῦνται δὲ καὶ παῖδες etc.] *Theon* in *Progymnasm.* cap. 4. de Narratione. *παῖς, σημαίνει καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τὸν καθ' ἡλικίαν παῖδα, καὶ τὸν δοῦλον. Vox παῖς et filium significat, et aetate puerum, et servum.*

παῖδες οἱ δοῦλοι] Etiam apud Lxx. *Interpr.* qui, quem Hebr. עֶבֶד, promiscue nunc *παῖδα*, nunc *δοῦλον* vocant, ut monstrant laboriosissimae illae ac laudatissimae Vet. Testam. Concordantiae, quas *Conrad. Kircherus* August. publici modo iuris fecit. Meminit huius loci et *Io. a Wouweren* in *Petr. Arb.* pag. 216. Seb.

ἀμφίπολος] MS. *ἀμφίπολις.* Iung.

οὐ καθ' ἡμᾶς] C. A. *ὁ καθ' ἡμᾶς* omisso *υ.* Kuehn.

μύλωνες] *μυλῶνες*. Sic et infra MS. VII, 19. *μυλῶν*. Iungerm.

ζητρεῖα] Ita C. A. ex correctione. reliqua vero desunt usque ad *ζωντεῖα*. in margine vero sine accentu *ζωτρεια καὶ ἀμφιτεια*. C. V. *μυλῶνες καὶ ζατρεία καὶ ζώντρεια καὶ ἀμφίτεια*. vid. *Hesych.* in *ζώντιον*. Kuehn.

ζητρεῖα] MS. ita: *καὶ ζατρεία, καὶ ζώντρεια, καὶ ἀμφίτεια. οἱ δὲ στιζόμενοι.* corrupte fere, ut et infra ubi eadem fere repetuntur VII, 19. patet, ibi enim MS. *ἀλφητεῖον*, et cum vulgatis *ζώτριον*, dein *ζήτριον*. Verum haec partim varie etiam scribuntur. Inde *ζατρεῖα* hic MS. unde etiam *ζατρεύω* apud *Etymologum*, apud quem etiam *ζήτρειον*, et *ζάτρεον* et *ζητρεῖον* et *ζήτριον* sub *ζήτρειον*. In altero *ζώντρειον* ut MS. vult eadem varietas, habes enim apud *Etymologum* *ζώτειον* (quasi *ζεόντειον*, unde videtur ante *ζώντειον* reponendum, ut apud *Suid.* est) et *ζώστειον*, et apud *Hesych. Ζώντιον*. infra etiam *ζώτριον* VII, 19. *χονδροκοπεῖον*, quod hic et infra VII, 19. in MS. deest, *H. Iun.* in nomencl. farreum exponit. alias de his locis in quibus servi puniuntur *G. Forner.* II. Select. 1. Iung.

ζωντεῖα] Al. *ζώντειον*, vel *ζώντιον*. Item *ζώτειον* vel *ζώστειον*, ut monet *H. Steph. Hesych. Ζώντιον τὸν μύλωνα, οἷον ζεώντειον ὅπου τὰς ζειὰς ἔκοπτον.* Seb.

ζωντεῖα] *Falckenburgius* *προπαροξυτόνως, ζώντεια*. Vide quae modo *Seberus* annotavit.

79.

μαστιζόμενοι] A. *στιζόμενοι*. a *στίζομαι* fit *στίγμα*. *Phocyl.* 214.

Στίγματα μὴ γράφῃς ἐπονειδίζειν θεράποντα.

Indeque vicissim *στιγματίας*. *Etymol. Στιγματίας καλοῦσι τοὺς οἰκέτας τοὺς στιζομένους ὡς ἀρχησίμους*. Tametsi apud *Thraces* (Auctore *Herodoto* lib. V. fol. 183.) *τὸ μὲν ἐστίχθαι εὐγενὲς κέκριται, τὸ δ' ἄστικτον ἀγενές*. Seb.

μαστιζόμενοι] C. A. et V. *οἱ δὲ στιζόμενοι*. solus C. V. *στιγματιαί*. uterque iterum *καὶ στιγῶνες*. *Hesych.* *στιγὼν*, *μαστιγίας*, quid si legamus *στιγματίας*? Nam *Pollux* distinguit inter *μαστιγίαν* et *στιγῶνα*; nisi *Hesychius* *μαστιγίαν* nominat eum, qui verberum notis compunctum habet scriptumque tergum, uti paulo ante *στίγματα* interpretatus est, *πληγαί, ποικίλματα*, ita et *Aristoph.* verberatum dixit *στιζόμενον βακτηρίᾳ baculo compunctum*, ideoque nihil in *Hesychio* mutarim, parum enim differt *stigmatias a mastigia*. Kuehn.

μαστιζόμενοι] Primam syllabam obelo notat *Falckenburgius*, ut sit *στιζόμενοι*, quemadmodum ex correctione τοῦ νῦν ἐν ἁγίοις Praeceptoris mei in textum receptum est, et *H. Steph.* quoque in Thesauro suo reponendum esse apud *Nostrum* monuit. *Eustathius* ad *Odyss.* ω non ita procul a fine docet, Thracias mulieres, quae stigmate notatae erant, et reliquam cutem ad ignominiam celandam compungere solitas. Alio sensu *Nicanor* στιγματίας dictus, nimirum διότι (ut ait *Eustath.* ad *Hom. Il.* α. ἐπολυλόγησε περὶ στιγμῶν.) vid. *Suidas* in Νικάνωρ.

στίγωνες] MS. στιγῶνες. quod et apud *Hesychium*: στιγὼν μαστιγίας, ubi optimus *Sylburgius* adscripsit: *potius* στιγματίας. quod sane noster *Pollux* firmare videtur. μαστιγίαι quod mox seq. Latinis *verberones*. vide *R. Forner.* IV. rer. quotid. 2. Iung.

μαστιγιᾶν] C. A. αἱ δὲ μάστιγες, ἱμάντες, ῥυτῆρες, τὸ δὲ μαστιγῶσαι καὶ τυπτῆσαι, ξᾶναι κατὰ τοῦ νώτου, πολλὰς τυπτ. π. ita et C. V. nisi quod habet ἐντεῖναι πληγὰς ἐμβαλεῖν et νάτου pro νώτου, si non ω pro α lectum est, at C. A. haec omnia cum sequentibus omittit. Kuehn.

μαστιγιᾶν] Desunt quae sequ. Εὔπ. εἴρηκεν in MS. sequentia supplicia servorum recenset hinc et idem *R. Forner.* IV. rer. quotid. 2. Iung.

πρᾶγμα] Deest πρᾶγμα. et MS. ita: τὸ δὲ μαστιγῶσαι καὶ τυπτῆσαι, ξᾶναι κατὰ τοῦ νώτου, π. paulo post deest παῖσαι. et mox auctius est ἐντεῖναι πληγὰς, ἐμβ. Iung.

νώτου] P. τοῦ νώτου. Seb.

Ὑπερίδης] Testimonium Hyperidis male acceptum et in aliquot membra discerptum est, legendum vero, κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδειρε· ὅθεν καὶ μωλώπων ἔτι νῦν τὸ δέρμα μεστὸν ἔχει, *columna dependulum verberibus male mulctavit: unde etiam nunc cutim vibicibus plenam habet.* quae sequuntur *Pollucis* verba sunt, quibus indigitat de his verberibus posse aliquem adhibere τὸ δεῖραι, ita enim lego, quod proprie est *excoriare. Hesych.* ἐνδείρεται, ἐκδερατοῦνται, at in voce δείραντες significat esse, ubi et ἐκδαίρειν cum τῷ δαίρειν conveniat in verberandi significatione, quemadmodum et *Hyperides* voluit, sed ut dixi, C. A. ista non habet. nam τὰς [illegible] γὰς subnectit, ἐκ δὲ τούτων καὶ ἐθελόδουλος, ἀδούλευτο[illegible] εὔδουλος δὲ ὁ εὖ τ. δ. χ. π. φ. ἐθελοδουλία, πολυδουλία, ὠνήσασθαι, ὠνητιᾶν, πωλῆσαι π. πωλητῆρα. σύνδουλοι δὲ λ. Δ. Ὑπερίδης δὲ ὁμόδουλος ἐ. δ. ο. μ. τὸν τῆς α. τ. σ. δ. τ. τ. α. δ.

πελάται δὲ etc. C. V. πένεται, sed ascripta est lectio πενέσται. Kuehn.

Ὑπερίδης] Ὑπερίδης etc. ἄδουλος cum mediis desunt in MS. Verum illa mihi omnino videntur corrupta et disiecta. Quid si sunt verba Ὑπερίδης illa priora et ita legamus? Ὑπερίδης δὲ ἔφη· κρεμάσας ἐκ τοῦ κίονος ἐξέδειρεν· ὅθεν καὶ μωλώπων ἔτι νῦν τὸ δ. μ. ἔχειν. Non valde displicet haec mea restitutio mihi: dum felicioribus ingeniis adplaudam, qui aliquid rectius proferant. Verba enim Rhetoris videntur narrantis quam male reus ab adversario adfectus fuerit. Verbo illo κρεμᾶν usus est pariliter et *Longus* IV. *Ποιμ.* ubi rusticus *Lamo* conqueritur de clade hortis dominicis illata, ne in se inde cuderetur faba, quod meliorem curam non gessisset. κρεμᾷ, ait de domino suo, γέροντα ἄνθρωπον ἐκ μιᾶς πίτυος ὡς Μαρσύαν· τάχα δὲ καὶ Δάφνην· etc. et mox: ἐθρήνει καὶ Χλόη Δάφνην εἰ κρεμήσεται, καὶ ηὔχετο μηκέτι ἐλθεῖν τὸν δεσπότην αὐτῶν, καὶ ἡμέρας διήντλει μοχθηρὰς, ὡς ἤδη Δάφνιν βλέπουσα μαστιγούμενον. Servos alias ad columnam verberari solitos et locus *Artemidori* lib. I. Onirocr. cap. 80. indicat: καὶ προσδεθεὶς κίονι πολλὰς ἔλαβε πληγάς. ubi *Rigalt.* et *Plautum* ex *Bacchid.* et *Pollucem* nostrum advocat. Posthaec videtur *Pollux* verbi δέρω in talibus μαστιγώσεσιν improbare. Iung.

μωλώπων dicitur cutim habere tumidam] Vibicibus plenam cutim habere. *Hesych.* Μώλωψ, ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱματώδης τόπος etc. Seb.

οὐκ ἄν τις] *Falckenburgius* vocula auctius ita habet: οὐκ ἂν ῥᾳδίως τις etc.

80.

τούτου] MSS. τούτων. Seb.

ἐθελόδουλος] MS. ita: ἐκ δὲ τούτων ὁ ἐθελόδουλος, ἀδούλ. etc. Iung.

ἐθελόδουλος etc. ἐθελοδουλεία] Utitur *Plato* voce ἐθελοδουλεία in Symposio p. 180.

ἀδούλευτος] A. ἀδούλοτος. forte ἀδούλωτος, non redactus in servitutem. Ἀδούλευτος autem *Hesychio* οἰκέτης ἑνὶ δεδουλευκὼς, καὶ μὴ παλίμπρατος. Seb.

ἀδούλευτος] *Hesych.* ἀδούλευτος, οἰκέτης, ἑνὶ δεδουλευκὼς, καὶ μὴ παλίμπρατος. i. e. *servus qui uni serviit, et non iterum venditus*, quem alias *veteratorem* vocant. Unde colligimus servum, qui uni tantum domino servit respectu veteratoris, qui plurimos expertus est dominos, censeri ἀδούλευτον, quasi nulli servierit, secundum proverbium, εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ,

εἷς δεσπότης, οὐδεὶς δεσπότης. et quod ἀδούλευτος proprie sit, qui non serviit, id quod de *Lacedaemoniis* traditur. *Salmasius*, ὁ πάνυ, in *Epictetum* ex veteri libro legit, ἀδούλωτος, et explicat, *qui in servitutem redigi non potest. liber* et *invictus*. reprehendit simul *Interpretem*, quod vocem ἀδούλευτος in *Polluce* accepit pro eo, qui servum non habet. Verum enim vero nec *Interpres*, uti nunc est, ita reddidit, nec ἀδούλευτος reiiculum est. Nam ἀδούλευτος est ὁ μὴ δεδουλευκὼς, *qui non serviit*, active, ἀδούλωτος vero passive est ὁ μὴ δεδουλωμένος, *qui non est redactus in servitutem*. Kuehn.

καὶ εὔδ. ὁ] MS. καὶ εὔδ. δὲ ὁ. Iung.

καὶ τὸ δράμα] Leg. δρᾶμα. Seb.

καὶ τὸ δράμα] Desunt καὶ τὸ δρ. δ. π. Κ. δ. ὁ κ. ε. in MS. Iung.

πολυδουλεία] Desunt πολυδ. ἀειδ. in MS. Pro ἐωνῆσθαι et ὠν. MS. ὠνῆσθαι καὶ ὠνητίαν. deest dein πρίασθαι. Iung.

πωληταὶ] Pro πωληταὶ, MS. πωλῆται habet. Sic itaque videtur scribendum προπερισπωμένως, quum ita (noster etiam infra VII, 8. πωλήτας in MS.) et *Harpocratio*, etiam in MS. et *Hesychius* habeat: quamvis *H. Steph.* maluerit in Thesauro alteram ὀξυτονουμένην, ob vulgatum *Pollucem* et *Suidam*. *Hesychius* ita habet: Πωλῆται· οὗτοι ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρισθέντα ἀρχήτις. distingue: ἐνεχυρισθέντα· ἀρχήτις. vide *Harpocrat.* et *Suid.* Iung.

πωλητήρια] Post πωλητήρια MS. habet καὶ τὰ ὅμοια. cetera omnia λείπει, usque ad σύνδουλοι. Iung.

81.

τό τε πρᾶγμα] Vide et supra III, 75. Iung.

τὰ δουλικὰ] An in ἐφέσει πρὸς Εὐβουλίδην, ubi ita orator: πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν. Iung.

82.

σύνδουλοι δὲ etc.] MS. auctore auctius et aliter ita: σύνδουλοι δὲ λέγει Λυσίας καὶ Εὐριπίδης. Ὑπερίδης δὲ καὶ Εὐκλείδης ὁμόδουλον λέγουσιν. etc. *Euclides* an idem qui et infra VI, 161. laudatur. Iung.

Λυσίας] MSS. Λυσ. Ὑπερίδης δὲ ὁμόδουλον. Seb.

μὲν οἴονται τὴν] MS. μὲν τὸν τῆς etc. sine οἴονται. omnino autem τὸν repone. Iung.

τὴν τῆς αὐτ.] Leg. τὸν τῆς αὐτ. Seb.

τὴν τῆς αὐτ.] τὸν habet et *Editio Aldina*.

καὶ οἰκέται etc.] Desunt usque ad πελάται. Ceterum ad

ista οἱ μὲν ποιηταὶ etc. forte ex *Xenophonte* exemplum tale ποιητικώτερον. vide *Leuncl.* Not. ad lib. IV. *Cyropaed.* Iung.

πελάται] *H. Steph.* lib. IV. Schediasm. 16. Seb.

πελάται] MS. πενεσται (accentu in ultima eraso) δὲ etc. non πελάται. Vulgata vero exponunt *Rhodig.* XXV. antiq. 18. et *H. Steph.* IV. Schediasm. 16. Sane non ita ineptum videtur illud πενέσται MS. quum illi etymon διὰ πενίαν respondeat. et puto non tantum apud *Thessalos* fuisse hanc adpellationem servilem. Et *Hesychianae* glossae paria dicunt: πενέσται οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι, οἵ τινες εἰργάζοντο τὴν γῆν. etc. λάτρεις, ἢ ἐργάται πένητες ἢ ὑπήκοοι. Videtur tamen *Pollux* quid additurus fuisse, quum mox idem vocabulum alias repetatur segm. seq. et III, 111. etiam iunguntur ut hic, πελάτης, θής. Iung.

83.

περὶ τῶν etc.] Nullus in MS. titulus. Iung.

μεταξὺ δὲ ἐλευθ. etc.] Vide et *Rhodigin.* XXV. antiq. 24. *Leunclavius* vero ad lib. IV. *Xenophontis Cyropaed.* ubi contra *Philelphum* ait εἵλωτας prorsus servos fuisse, sicut de 6. *Athenaei*, et 3. *Pollucis*, deque *Platone*, *Thucydide*, ceteris plurimis intelligere liceat. De ceteris non inquiro: at *Pollucem* vellem exemptum: nam aliquos μεταξὺ ἐλευθέρων καὶ δούλων dicere aliud, credo, est quam *prorus servos* esse. Ingenue tamen fateor me non satis capere quare *Pollux Helotas* medios inter liberos et servos dicat: perinde ac fassus est doctiss. *Nicol. Cragius*, quem vide pluribus lib. I. de Rep. Laced. c. 11. Iung.

οἱ Λακεδ.] C. A. οἱ μὲν Λ. καὶ Θ. πενέσται. τοὺς μέντοι etc. C. V. iterum πένεται καὶ Κρητῶν λακρόται (κλαρῶται) κ. μ. δωροφόροι, et ita ultimum etiam leg. *Athenaeus* cum *Hesychio*. Kuehn.

Helotes] *Εἵλωτες.* In eos *Lacedaemonii* duri admodum atque crudeles erant, *Athenaeo* teste libro decimoquarto fol. 657. vide eundem libro sexto fol. 265. et seq. ubi et de caeteris servorum generibus. Item *Rhodig.* Lect. XXV. cap. 18. et 19. Seb.

πενέσται] *Theocrit. Idyll.* XVI, 35.

ἁρμαλίην ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται. Seb.

πενέσται] πενεσταὶ MS. sed accentu ut prius eraso. De his generibus servorum variis vide et *H. Steph.* IV. Schedias. 15. Iung.

κλαρῶται] MS. mendose λακρόται, pro κλαρῶται, qui dicti a κλαρωθῆναι. vide *Steph.* loco dicto. Iung.

μνωῖται] In MS. *καὶ μνωῖται* desunt. Iung.

μνωῖται] *Athenaeus* lib. VI. p. 267. habet *μνῶται*, quando ait: *῞Ερμων δὲ ἐν Κρητικαῖς γλώτταις, μνῶτας, τοὺς εὐγενεῖς οἰκέτας.*

καὶ Μαρ. δορυφόροι] MS. *καὶ μαριανδυνῶν δωροφόροι.* bene. de doryphoris et *Rhodig.* XXV. ant. 19. Sed ut dixi noster MS. *δωροφόροι.* Nec aliter *Hesychius: δωροφόρους τοὺς οἰκέτας μαριανδυνοί.* et *Athenaeus*, quem vide lib. VI. MS. nostri bonitas se saepe probat. Iung.

καὶ Μαρ. δορυφόροι] *Phavorinus* in *Θεράποντα*, ubi aliquot servorum genera recenset, inter alia ait: *καὶ βαρυανδηνοὶ ἐκαλοῦντο Δωροφόροι.* Bene illud *δωροφόροι*, quod et *Falckenburgius Nostro* in suo Codice restituit, sed pro illo *βαρυανδηνοὶ Phavorini* vitioso utique ex *Nostro* legendum *μαριανδυνοὶ*, (uti et mox *Phavorinus* ipse habet) vel *μαριάνδυνοι*, utrumque enim dicitur, et illud commune, hoc vero *Aeolicum* est, prout docemur ab *Eustathio* ex *Steph. de Urb.* ad *Dionys. Περιηγ.* v. 787.

καὶ ᾿Αργείων etc.] Non habet C. A. usque ad *Κορυνηφόροι.* Kuehn.

νεοδαμώδεις] *Thucyd.* V. et *Xenoph. Hellen.* III. paulo aliter eam vocem accipiunt. vid. *Crag.* de Rep. Laced. libr. I. cap. 12. Seb.

νεοδαμώδεις] De *νεοδαμώδεσιν* vide doctiss. *Nicol. Cragium* lib. I. de Rep. Laced. cap. 12. ubi nostrum etiam e *Thucydide* illustrat. Iung.

ἀφειμένος] C. A. *ἀφιέμενος δ. α. καὶ ἐξελεύθερος* in margine, in textu vero *καὶ ἀπελευθ. καὶ ἀπελευθερία.* postea iterum margo *καὶ Δημοσθ. φ. ἐξελ. νόμους.* dein in textu: *καὶ τὰ μέντοι. τ. α. ἀποστασίου δίκη.* ultima lectionis a *φαίης* referuntur ad cap. proximum, quod videtur convenientius ipsius argumento. Kuehn.

καὶ ἐξελ.] Deest *καὶ* in MS. Iung.

ἀπηλευθερωμ.] Desunt *ἀπηλευθ. καὶ ἀπελ. ἀπελευθερωθῆναι· καὶ* in MS. Iung.

καὶ ἀπελευθερικοὺς] Desunt *καὶ ἀπελ. νόμους.* et *ἐστὶ* in MS. Post quae nova sectio in MS. incipit, *φαίης δ᾿ ἂν* etc. sub hoc titulo: *περὶ τραπεζίτου. περὶ τοῦ δανείζοντος. περὶ τοῦ δανειζομένου. περὶ ἀργυρίου. περὶ μετάλων.* et quae sequuntur omnia absque aliis titulis cohaerent usque ad segm. 102. MS. *τραπεζείτης.* Ad vocem *ἀργυραμοιβὸς* (de qua et *Hostum* vide lib. I. rei num. vet. c. 9. 12. 13.) *H. Steph.* Gallicum *changer* adscripsit. Iung.

84.

καὶ μετάλλων] Abundat: nam de metallis capite demum sequenti maximeque XI. SEB.

καὶ μετάλλων] C. A. *ἀλλαγῶν*. KUEHN.

τραπεζείτης] Abest cum sequentibus a C. A. *Salmas.* *Codex Vetus* una voce, *τραπεζαπολυάργυρος*. KUEHN,

τραπεζείτης] Desunt *τραπεζείτης δὲ κύων* in MS. vide praeter alios et *Etymologum* in *τράπεζα*. IUNG.

τρ. ἀφορμαί.] Vide *Hesych.* et *Suid.* in *ἀφορμή*, et *Harpocrationem* unde *Suidas* descripsit. IUNG.

τὴν δὲ τράπεζαν] Marginale C. A. usque ad *πίνακα*. KUEHN.

ξύλον] Quis ille locus ubi mensam argentariam *ξύλον* vocat orator? Occurrebant mihi illa in ea *ὑπὲρ Κτησιφ.* de Trome patre *Aeschinis*, *ἐδούλευε παρ' Ἐλπίᾳ τῷ πρὸς τῷ Θησείῳ διδάσκοντι γράμματα, χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον*. Sed interp. ibi alia omnia. Nec ipse credam locum esse istum, quem innuit *Pollux*. quis itaque ille est? Vide an invenerim: vel enim valde fallor, vel est iste in priore *κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν*. ubi recitatur *μίσθωσις τραπέζης*: et subditur: *ἔστιν οὖν ὅς τις ἂν τοῦ ξύλου, καὶ τοῦ χωρίου, καὶ τοῦ γραμματείου τοσαύτην ὑπέμεινε μίσθωσιν* etc. IUNG.

ἀργυρίου] MS. *καὶ ἀργ.* IUNG.

κόλλυβος] Vide *M. Hostum* lib. I. rei numm. vet. cap. 9. n. 16. et lib. III. cap. 8. tm. 11. Ait autem noster *ὁ καλούμενος*, scilicet *νῦν*, ut infra VII, 170. addit. IUNG.

ἐνέχυρον, λύσημα] C. A. *λύσημα* per *η* in textu, sed *ι* superscriptum. C. V. *ἐνεχρύσου λύσιμα*. leg. *ἐνέχυρον, ἐνέχυρα λύσιμα* ex *Platone*. (*Salmas.* leg. *ἀργυρίου ἀμοιβὴ ἐνέχυρον λύσημα.*) id est, *pignora, quae refusa pecunia credita solvi possunt. Onomast. Vetus* λύσιμος *solubilis. Plato* lib. VII. de L. L. *κείσθω μέντοι καθάπερ ἐνέχυρα λύσιμα ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας* etc. quae videsis. KUEHN.

ἐνέχυρον, λύσημα] Pro *ἐνεχ. λ.* sic MS. corrupte: *ἐνεχρύσου λύσιμα*. Et *λύσιμα* certe potius quam vulgatum *λύσημα* legam. *λύσιμα* forte de pignoribus, quae soluta pecunia liberari possunt, lui, ut Iure consulti hoc *luere* usurpant. hinc *διαλῦσαι* infra VIII, 147. *διάλυσις* 148. Et quid si legamus *ἐνέχυρα λύσιμα;* quamvis etiam malim *ἐνέχυρα* positum a nostro quoque separatim insuper. Sane mihi videtur istum locum *Platonis* excerpsisse, qui extat lib. VII. Legum extremo: *κείσθω μέντοι καθάπερ ἐνέχυρα λύσιμα ἐκ τῆς ἄλλης*

πολιτείας, ἐὰν ἢ τοὺς θέντας ἡμᾶς ἢ καὶ τοὺς θεμένους ὑμᾶς μηδαμῶς φιλοφρονῆται. Loquitur de geometricis disciplinis, et locum ex nostro *Polluce* mox interpretare. Nec enim *Ficinus* videtur bene cepisse, manet enim in metaphora *Plato* et ait: sancita sunto eiusmodi artes, non aliter tamen quam pignora quae lui queant, ex alio Reip. statu, sine ipsius detrimento, si nobis displicebunt, vel non demerebuntur, qui eas quasi oppignoravimus vel pignori dedimus, vel vobis qui pignore accepistis. Iung.

ἐνέχυρον, λύσημα] *Falckenburgius* ἐνέχυρα ἀνύσιμα affert ex MSto. quod non malum parere videtur sensum, examinabunt autem docti. Quod vero ἐνέχυρα attinet, illud Atticum esse docent *Phrynichus* in ἐνεχυριμαῖα, et ex eo *Thomas* in *Eclogis* (quem tamen male accepisse verba *Phrynichi* docet *Nunnesius*) et *Phavorinus*.

λύσημα] Ita clare etiam MSS. nescio autem an et alibi. Seberus.

κατενεχυριάζειν] C. A. κατενεχυρίζειν. *Gl. Veterum, oppignero*, ἐνεχυράζω. post ὀφείλειν est προεῖσθαι ἀργύριον. malim προέσθαι α. *utendam dare pecuniam: vel negligere pecuniam in loco vel per ἀσωτίαν.* Kuehn.

κατενεχυριάζειν] MS. κατενεχυράζειν. nec aliter hic adgnoscit *H. Steph.* in Thes. sub ἐνεχυράζω. et alterum tamen inveniri putem etiam, quum simplex ἐνεχυριάζω non minus sit in usu. et certe infra vice versa ubi vulgo κατενεχυράζειν, MS. κατενεχυριάζειν VIII, 148. hic tamen MS. sequor potius. Iungerm.

δανείζεσθαι] Desunt δανείζεσθαι, δανείζειν in MS. Iung.

ὑποθήκην θεὶς] *qui mutuo accipit*, ὑποτίθησι τὰ ἐνέχυρα, *opponit pignori. Qui accipit pignus*, ὑποτίθεται. sive, *qui dat pignus*, ὑποτίθησι. creditor, qui accipit, ὑποτίθεται. E notis viri Illustris ad *Herodian.* Grammatic. fragmentum, sive eius potius interpretem. Seb.

ὑποθήκην θεὶς] Eleganter haec tradere *Pollucem* ait illustriss. *Scaliger* Notis ad *Phrynichum* in ὑποτίθησιν. eadem Noster infra VIII, 142. pluribus. Iung.

χρ[illegible]] Abest a C. A. usque ad ἐκδιδόναι. Kuehn.

χρέα.] Deest χρέα cum sequentibus usque ad ἔγγυα in MS. pro quo statim ita post δανείζων MS. ἔγγεια δανείσματα, [illegible]κά. optime, et haud adversum ab aliis miror. Scilicet dividit ut ICti pecuniam in traiecticiam et non traiecticiam: vel usuras terrestres alias facit, et alias maritimas, quae et

fenus nauticum. Infra quidem III, 115. etiam est δανείζων ἔγγυα δανείσματα, ναυτικὰς ἐκδόσεις. ubi tamen MS. deficit, et legendum pariter ἔγγεια adfirmo. quemadmodum et inferius ex *Demosthene* ibi docebo: X, 10. ἔγγειος κτῆσις. *Phrynich. Eclog.* 2. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ γῇ, οἷον ἔγγειον χρῆμα κτῆμα εἴ τις χρῷτο, ἄριστα ἂν χρήσαιτο· ὡς καὶ Δημοσθένης ἔγγειον τόκον λέγει. ubi et Notas *Nunnesii* potes addere: VIII, 141. est δάνεισμα, χρεωφείλημα, ἔγγυον, ναυτικόν. Sed MS. et ibi λείπει, in quo alias forte pariter ἔγγειον haberemus, ut legendum. IUNG.

ἔγγυα, δαν.] *Salmas.* et C. V. ἔγγεια δανείσματα ναυτικά. KUEHN.

ὄφλειν] P. ὀφείλειν. SEB.

ὄφλειν] C. A. et V. ὀφείλειν, quod et *Salmas.* egit. KUEHN.

ὄφλειν] ὀφείλειν MS. pro ὄφλειν. IUNG.

85.

ὅρους ἐφεστ. χωρίων] Marginale C. A. C. V. leg. ἐφεστάναι χωρίῳ· quae lectio recta est, modo sit ἐφεστάναι, desinit autem marginale in ὑπόβολον. KUEHN.

ὅρους ἐφεστ. χωρίων] *Falckenburgius* ἐφιστάναι.

χωρίων. λίθος δ' ἦν] MS. χωρίῳ. λίθος δὲ ἦν etc. quod videtur omnino elegantius. sic et mox χωρίον. ubi MS. mendose ὃς pro ὡς et τῷ pro τό: hoc tamen non male quod auctius habet: ὑποχρ. τινὶ τ. χ. vide nostrum et infra IX, 9. vide vero de hoc more subsignandi praedia, et de lapide literato isto Doctiss. IC. *Gul. Forner.* I, Selection. 24. et *I. Meurs.* III. animadvers. miscell. 21. ubi quod doctiss. *Iuvenis* eodem trahit e *Theophrasti* characteribus locum, cras credo, hodie nihil: et audiendum potius ibi τὸν πάνυ *Casaubonum.* Placet in his et *Hesychium* restituere, quod ab aliis nondum factum puto. Legitur apud ipsum στιγμὴ τὸ χωρίον. Lego ego, στιγοίη. Idem optimus glossatorum: ἐστιγμένην οἰκίαν ὑποκειμένην χρεώσταις. Addo et hunc ipsius locum, quod iidem illi non, puto, attulerunt: ἄστικτον, τὸ ἀνέπαφον χωρίον, τὸ γὰρ ὑποκείμενον ἐστίχθαι ἐλέγετο. Mirum vero ni inveniatur et στικτὸν χωρίον, quod illi ἀστίκτῳ opponamus. *H. Steph.* sane in Thes. suo sub ἄστικτος ait huic opponi στικτὸν χωρίον, seu ὑπόχρεων. non tamen exemplum in hanc rem adfert. Locum hunc alias de λίθῳ ἢ στήλῃ adfert etiam *Luisinus* I. Parerg. 5. sed parum, ni fallor, convenienter ad στηλίτην *Aristotelis*, quem ibi explicat, quasi locus *Pollucis*

esset de lapide vel columna *obstrictos*, ut ipse ait, *aere alieno indicante*. Nec enim de personis obaeratis, sed agris vel praediis agit hic noster et alii similibus locis de ἐστιγμένῳ vel ἀστίκτῳ χωρίῳ, καὶ ὅροις. *Demosth*. I. contra *Aristogit*. ἐγὼ μὲν γὰρ etc. p. 138. de his ὅροις. *Pergamus* in MS. Iung.

λίθος δ' ἦν] De hoc more *Luisin*. Parerg. I, 5. Seb.

λίθος δ' ἦν] *Falckenburgius* σανὶς pro λίθος ex MSto.

ὑπόχρεων] τινὶ addit C. A. at C. V. ὅς ἐστιν ὑπόχρεων τινὶ τ. χ. Kuehn.

ἐπὶ δὲ τούτου ἔλεγον] C. A. ἐπὶ δὲ τούτων ἐλέγετο ἐστίχθαι etc. quae ultima affert et C. V. vid. *Hesych*. in ἐστιγμένην οἰκίαν, παρεστάμενη γῆ et ἄστικτον, *Harpocrat*. in ἄστικτον, et ibi notas *Phil. Iacob. Maussaci*. Kuehn.

ἐπὶ δὲ τούτων ἔλεγον] MS. ἐ. δ. τούτων ἐλέγετο ἐστ. τ. χ. Iung.

καὶ ὑπόβολον], C. A. ἐλέγετο hactenus margo, exinde textus χρήστης etc. post τοκίζων iterum margo: ὅθεν. κ. τ. ἀ. α. π. Τ. Kuehn.

καὶ ὑπόβολον] MS. auctius ἐλέγετο καὶ ὑπόβολον. hunc locum adducit et *Hotom*. de ritu nupt. cap. 7. ubi de hypobolo. vide et avum nostrum libel. de numism. Iung.

πολλάκις δὲ καὶ ὁ δ.] Utraque significatio apud *Phocyl*. ut v. 8. Μηδέποτε χρήστης (foenerator) πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι. v. autem 232. φεῦγε χρήστης (debitor) κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός. Seb.

πολλάκις δὲ καὶ ὁ δ.] MS. πολ. δὲ ὁ δ. sine καὶ. Iung.

τοκογλύφος] *Lucian*. *Philo*. *Bas*. *M*. *Theodoret*. τοκογλυφεῖν, *Lucian*. ἡ τοκοληψία, *Epiphan*. *D*. *H*. Seb.

ὅθεν καὶ τοκίζεται] MS. ὅθεν καὶ τὸ τοκίζ. quod τὸ profecto facile potuit a librario omitti. Iung.

παρὰ Ὑπέρ.] MS. παρ' Ὑπερίδῃ. Iung.

τόκους ἐκλ.] *H*. *Steph*. hic adscripsit illa ex *Horatii* *Epod*. de laude vitae rusticae: *Foenerator Alphius omnem relegit Idibus pecuniam*. Iung.

τὸ κεφάλαιον] *Artemidorus* lib. I. cap. 18. τὰ χρήματα, κεφάλαια καλεῖται. ubi *Rigalt*. ex *Suida* et *Artemid*. sic Latinis caput dici quoque. Iung.

ἀρχαῖον τόκος] *Demosth*. *Olynth*. I. fol. 3. A. ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον, ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. Seb.

ὑπερήμερος] Vid. *Hesych*. in ὑπερήμεροι. poenam eorum qui non solvebant usuras vid. apud eundem in ἐγκαλοσκελεῖς. Kuehn.

τὸ πρᾶγμα] Desunt τὸ πρᾶγμα in MS. Iung.

86.

περὶ ἀργ.] Abest titulus a C. A. Kuehn.

περὶ ἀργ.] Nullum hic titulum esse, ut nec in seq. cap. supra segm. 85. indicatum est. Iung.

ἐπίσημον] Signatum C. A. subiicit καθαρὸν, ἀκίβδηλον. τὸ δὲ ἐναντίον etc. Kuehn.

γνήσιον] Desunt in MS. γνήσιον, ἀμιγὲς, ἄκρατον. Iung.

ἀκίβδηλον] Illa MS. tantum habet ἀκίβδηλον καὶ τὰ ὅμοια. et desunt ἔντυπον etc. τὸ δὲ ἐν. cum mediis. Errat autem *Hostius* qui lib. I. de re num. cap. 7. n. 22. haec epitheta ex *Pollucis* lib. IX. interpretatur, quasi vocabulo νόμισμα attributa: quum ibi *Pollux* huc lectorem saltem remittat. Iung.

ἔντυπον] ἐνῆπον *Falckenburgius* ex MSto affert, quod non intelligo. *H. Steph.* in Thes. scribit: *Aiunt* ἔντυπον *de numismate dici quod legitimum est: forsan quum est* ἀγαθοῦ κόμματος *seu* κόμματος.

παρασεσημασμένον] Subiungit *Falckenburgius* sequentia: χαλκόκρατον, θιβρόνιον, κίβδηλον. Nota vero illud θιβρόνιον.

κεκυβδηλευμένον] C. A. παρατετυπωμένον etc. Cod. V. Salm. κεκιβδηλωμένον. Kuehn.

κεκυβδηλευμένον] Sequentia ἀφ' οὗ καὶ etc. κυβδηλεύων. haec periodus tota in MS. deest. Ceterum non dubito quin per iota in vulgatis sit rescribendum κιβδηλεία, κιβδηλεύματα, κιβδηλεύοιν, quae per υ ibi edita hactenus fuere. quod et etyma, quae adferunt, dicant, praeter unum, quo quasi κεῦθον τὸ δῆλον exponunt, quod tamen ceteris ipsorum nugis secundas agat, et eo loco habendum, quo cetera talia eorum multa a doctiss. viris sub unam nugarum Myconum coniiciuntur scilicet. Ceterum *Platonis* loci sunt lib. II. Leg. πᾶς γὰρ κατ' ἀγορὰν κιβδηλεύων τι, ψεύδεται καὶ ἀπατᾷ. et mox: τὰ δὲ κιβδηλεύματά τε καὶ κακουργίας τῶν πωλούντων etc. habes ibidem et τὸ κιβδηλεύειν. Iung.

κυβδηλεία καὶ κυβδηλευμ.] Scr. κιβδηλ. Seb.

ἄσημον] *Non signatum, vid. Hesych.* Πιάτοις τὸ ἄσημον ἀργύριον, ubi quid sit πιάτοις nondum liquet. *Schol. Thucyd.* ἀσήμονα interpretatur μὴ ἔχον σημεῖον, οἷον μάζια τινά. Kuehn.

ὑπόχαλκ. παρεγγεγραμμένον] C. A. et V. παρεγκεκραμένον, ὑποχ. quod παρεγκεκραμένον rectius: *aere mixtum.* Kuehn.

ὑπόχαλκ. παρεγγεγραμμένον] Ordine inverso, et voce mutata MS. *παρεγκεκραμένον* (non *παρεγγεγραμμένον*) *ὑπόχαλκον*. Notandum autem puto illud *παρεγκεκραμένον*, ut rarius, quodque tam probum duco, quam illud vulgatius *παρεγγεγραμμένον* haud improbum. Iung.

νομίσματα] MS. singulariter *νόμισμα*. hunc locum alias interpretatur *Hostus* lib. I. rei num. vet. cap. 3. tm. 2. de mater. num. apud Graecos sub *Ἄργυρος* n. 3. et *χρυσός* n. 1. Iungerm.

χρυσίον] *λέγοιτο δ' ἂν κ. ν. ἐνδ. τυποῦσθαι, τυπώσασθαι* C. A. *τυπῶσαι, τυπώσασθαι* C. V. dein uterque subiicit: *τὸ δὲ τοιοῦτον ἀργύριον ἐπίσημον ἐλέγετο, ὡς τὸ ἐναντίον ἄσημον*. Kuehn.

ἀργύρια δὲ κατὰ πλ.] MS. *ἀργ. δὲ πληθυντικῶς οὐ λέγ. οἱ Ἀττ.* et desunt ista *εἴρηται δέ που*. sane numero multitudinis *ἀργύρια* nequaquam appellasse videtur *Pollux*, scripsisse forte non prorsus recte. Et avus noster lib. de numism. Graec. et Lat. de *Platone* locum adducit, ubi legitur *ἀργύρια καὶ χρυσία*. nec non admonet *Pollucem* ipsum Atticorum exempla infra lib. IX. citare. nempe *Aristophanis* locum infra IX, 89. et si hic ex dramate *οὐ πάνυ γνησίῳ* (ex quo tamen et VII, 104. habes) alium *Eupolidis* IX, 90. Bene itaque hic addiderit, *εἴρηται δέ που*. Iung.

εἴρηται δέ που] Addit *Falckenburgius ἐν κωκάλῳ καὶ νήσῳ Ἀριστοφάνους*. Quod probe convenit cum iis quae *Phavorinus* in *Ἀργύριον* annotat: *εἰώθασιν ἀργύριον καλεῖν· καὶ οἱ μὲν ῥήτορες ἑνικῶς, οἱ δὲ κωμικοὶ ἀργύρια πληθυντικῶς*. Ceterum comoediae prioris *ἐν κωκάλῳ* meminit *Noster* adhuc semel infra VII, 162. posterioris autem *ἐν νήσῳ* saepius. est et ubi dubitet, an genuina sit, nimirum infra IX, 89. et ad hunc locum forte respexit *Falckenburgius* noster.

τυπῶσαι] MSS. *τυπώσασθαι*. Seb.

τυπῶσαι] Deest *ἐντυπῶσαι*, et dein MS. *τυπώσασθαι*, pro composito vulgato *ἐντυπώσασθαι*. adfert hasce formulas hinc et avus noster libello dicto, et *Hostus* lib. I. rei num. vet. cap. 4. n. 12. Post *τυπώσασθαι*, sicuti in MS. esse diximus, haec in eodem MS. sequuntur, quae in vulgatis non adparent, scilicet: *τὸ δὲ τοιοῦτον ἀργύριον, ἐπίσημον ἐλέγετο· ὡς τὸ ἐναντίον, ἄσημον*. post quae statim sequitur: *ἀργύρια* etc. absque titulo interiecto. Est autem illi *Pollucеae* adnotationi, quam ex MS. attulimus, non absimilis illa *Scholiastae Euripidei* in *Hecub.* (ad illud *κἀπίσημος*) *ἐπίσημον*

ἀργύριον, τὸ κεχαραγμένον, καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον. παράσημον τὸ παρακεχαραγμένον. quae manu sua adscripsit orae libelli sui de numism. Graec. et Lat. avus meus. IUNG.

ἐντυπώσασθαι] Subiicit *Falckenburgius* eadem quae modo *Cl. Iungermannus* ex suo quoque Codice protulit, haec nimirum: τὸ δὲ τοιοῦτον ἀργύριον ἐπίσημον ἐλέγετο, ὡς τὸ ἐναντίον ἄσημον.

87.

περὶ χρυσίου] Hoc caput perpetua oratione cohaeret cum praecedenti, ideoque etiam titulus abest a C. A. KUEHN.

ἀργύρια, μετ. καὶ χρυσία] C. A. ἀργύρεια μέταλλα καὶ χρύσια (leg. χρύσεια) *argentifodinae, aurifodinae* μ. ο. οὓς δὲ κατέλιπον etc. μ. ὀνομάζονται. KUEHN.

ἀργύρια, μετ. καὶ χρυσία] MS. ἀργύρια μέταλα καὶ χρυσία· μεταλεύειν, ὀρ. ἀργύρια μέταλλα (quamvis hanc vocem et quae ab ea descendunt fere unico λ scriptam habeat MS. ut et infra VII, 98. adnotabimus) scilicet sine interpunctione; uti infra VII, 98. ἀργύρια μέταλλα, et ibid. χαλκεῖα μέταλλα etc. IUNG.

καὶ χρυσία, μεταλλ.] *Falckenburgius* ex MSto habet, καὶ χρυσιᾶν, καὶ μεταλλεύειν.

ἐπικατατέμνειν] Deest in MS. verbum ἐπικατ. cum duobus seq. καιν. καιν. sicuti et infra VII, 98. καινοτομίαι μετάλλων deest in MS. IUNG.

μεταλλεῖς] MS. μεταλεῖς. IUNG.

μεσοκρινεῖς] *Plutarch.* mox P. ὀνομάζονται. SEB.

κάθαρσις χρυσοῦ] Ita MS. κάθαρσις ἀργύρου, κάθαρσις χρυσοῦ, χρυσὸς etc. IUNG.

χρυσοῦ] καὶ ἀργύρου C. A. KUEHN.

ἀργυρίου] P. ἀργύρου. SEB.

χρυσὸς ἄπεφθος] Infra VII, 98. *Theogn.* v. 449. et 1102. *Suidae* et *Schol. Thucyd.* fol. 109. n. 3. est ὁ πολλάκις ἑψηθεὶς ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. Obryzi autem auri meminit *Plin.* XXXIII, 3. ubi quaedam etiam *Dalecamp. Gell.* nominat purum putum, id est, valde purum lib. IV. c. 5. SEBERUS.

χρυσὸς ἄπεφθος] ἄπεφθος. eadem legas infra VII, 98. vide et *Host.* lib. V. rei num. vet. 1. 3. v. 8. Non possum me continere, quin elegantem locum *Theodoreti* θεραπευτ. α. proferam pusculum a fine: αὐτίκα τοίνυν ἣν ἐθελήσωμεν διαγνῶναι χρυσὸν δόκιμόν τε καὶ ἄπεφθον, οὐχ ἡμεῖς τῇ

βασάνῳ τοῦτον προσφέρομεν, ἀλλὰ τὸν ἐπιστάμενον τὰ τοιαῦτα, δοκιμάσαι κελεύομεν. ὁ δὲ ἢ τῇ λίθῳ προσφέρων, ἢ τῷ πυρὶ, ἢ κίβδηλον ἢ δόκιμον ἀποφαίνει. Vertit ibi interp. *Acciaiolus*: *Itaque si exempli causa probatum aurum dignoscere a crudo velimus*, etc. Ni fallor, non recte: quamvis id non notaverit vir eruditiss. et diligentiss. qui interpretationem recognoverit. Et ἄπεφθος enim χρυσὸς est probatissimum aurum, nempe per cocturam. Nec enim aliquid στερητικὸν haec compositio habet, sed ἀπὸ et ἑφθὸς in ea iunguntur. Docet id clare vel unus *Thucydidis Scholiastes* ad illa lib. II. χρυσίου ἀπέφθου) πολλάκις, exponens, ἑψηθέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. quae totidem verbis transcripsit illud *aureum pecus*, quod *e meliore metallo vellus fere*, eleganter ait vir elegantis et variae doctrinae nostra aetate princeps, *Suidam* dico, in ἀπέφθου χρυσίου. Vertendum itaque forte satius erat in *Theodoreto*, *si dignoscere velimus aurum sitne probum satis et excoctum*, vel elegantiore formula, quae tibi in mentem veniat. *crudum* sane longe videtur ab *excocto* abire. Et nos forte longius quoque abimus ab instituto nostro, quod quale sit, iam diximus saepius. Ad *Pollucem* itaque redeamus. IUNG.

ἐκκεκαθ.] Deest in MS. ἐκκεκαθαρμένος. IUNG.

ἀριανδικον] Infra VII, 98. Ἀρυάνδικος ἄργυρος. et ibi similiter MS. *Aug*. qui hic perinde ut et P. tacet. Apud *Steph*. autem reperio: Ἀριάνθη, πόλις Οἰνώτρων. Et: Ἀρύκανθα, πόλις Λυκίας. An igitur scribendum Ἀρυκάνδικον, aut Ἀριανθικόν? SEB.

Ἀριάνδικον] Margo C. A. habet legitque, Ἀρυανδικόν, et ita hodieque legitur apud *Herod*. *Melpomene*. nomen habet ab Aryande praefecto Aegypti. de *Daricis* ibid. *Herodot*. C. A. et V. ἐπὶ Δαρείου ὡς ἐπ' ἐκείνου *Salmas*. fallitur, inquit, qui ἀρικανδικὸν scite legit. KUEHN.

Ἀριάνδικον] MS. ἀρυανδικὸν ἀργ. recte, ut et infra VII, 98. Arianda urbs Cariae apud *Melam* lib. I. c. 16. IUNG.

Ἀριάνδικον] *Falckenburgius* ex MSto affert μαριανδικόν, vitiose quoad accentum, rem ipsam quod attinet considerabunt Critici, an hoc an vero aliud dicendum; nos tamen interea ἀρυανδικὸν ex correctione τοῦ μακαρίου Nostri praeceptoris in textum *Pollucis* recepimus. Imo audient *Isaacum Vossium* ad *Pompon*. *Melam* lib. I. cap. 16. p. 110. qui observat *Argentum Aryandicum* apud *Nostrum* non dici ab *Aryanda*, quae usquam fuit, nec ab ulla alia urbe, sed ab

Aryande, *Aegypti* praefecto, qui primos *Aryandicos* ex argento purissimo percussit, uti notum ex *Herodoto*.

καὶ οἱ Δαρεικοὶ] MS. ita: καὶ οἱ δ. ἐπεὶ Δαρείου ὡς ἐπ' ἐκείνου ἀκριβωθέντος εἰς κ. quae lectio an melior, ut intelligatur sub *Dario* regnante eiusmodi accuratam excoctionem auri institutam fuisse, de quo conflati numi *Darici* dicerentur, ubi tamen prius ἐπεὶ in MS. suspendit orationem, nec verbum sequitur quod respondeat, itaque ἀπὸ ibi videtur verius. De *Daricis* alias vide et *Brisson*. lib. II. de Reg. Pers. plusculum a fine, et *Hostum* lib. V. rei num. vet. c. 8. tm. 9. n. 2. Iung.

ἀκριβωθέντες] C. A. ἀκριβωθέντος, ut referatur ad χρυσίου, non ad praecedens Δαρεικοὶ. et ita *Herodotus*: Δαρεῖος μὲν γὰρ χρυσίον καθαρώτατον ἀπεψήσας εἰς τὸ δυνατώτατον, νόμισμα ἐκόψατο. Ἀρυάνδης δὲ ἄρχων Αἰγύπτου ἀργύριον τοῦτό τοῦτο ἐποίεε καὶ νῦν ἔτι ἀργύριον καθαρώτατον τὸ Ἀρυανδικόν. Hunc locum si *Seberus* sibi revocasset in memoriam, non scripsisset ea, quae scripsit notis in h. l. Kuehn.

ὁ Γυγάδας χρυσὸς] ὁ Γυγάδας χρυσ. aurum a *Gyge* ditissimo *Lydorum* rege Delphis oblatum. *H. Steph.* vid. infra VII, 98. e prov. *Gygis opes.* Seb.

ὁ Γυγάδας χρυσὸς] Aurum *Gygis*, qui *Candaule* occiso invasit *Regnum* Lydorum. *Herod. Clio.* ὁ δὲ χρυσὸς οὗτος, καὶ ὁ ἄργυρος τὸν ὁ Γύγης ἀνέθηκεν ὑπὸ Δελφῶν καλέεται Γυγάδας, inquit idem. Kuehn.

ὁ Γυγάδας χρυσὸς] περὶ τοῦ Γυγάδα χρυσοῦ, immo καὶ ἀργύρου hinc et ex *Herodoto* eruditiss. *Leopardus* XIII. Emend. 9. Iung.

οἱ * Κρόσειοι] L. οἱ Κροίσειοι στατ. *Plut.* Κροισείων αἱρετώτερον στατήρων. *D. H.* prov. *Croesi opes.* Seb.

οἱ * Κρόσειοι] C. A. etiam Κροίσειοι στατῆρες. et hic desinit marginale quod inceperat in Ἀρυανδικὸν a C. V. Κροίσιοι. Kuehn.

οἱ * Κρόσειοι] Et noster stupor in interpretatione retinuit *Crosei*, quum vel si qui aere lavantur primum de *Croesi* divitiis παροιμιάζεσθαι sciant. Emenda itaque audacter, ut MS. noster habet, Κροίσιοι, vel si mavis Κροίσειοι. sic scito *H. Stephanum* in suo codice hic ad oram emendasse, nec aliter adgnovisse *Hostum* lib. V. rei num. vet. c. 8. tm. 6. n. 3. ubi et eundem *Pollucem* nostrum lib. IX. citat. Locus geminus prorsus est infra IX, 84. quare in re clara verbis opus haud est. Iung.

οἱ * *Κρόσειοι*] Optime et *Falckenburgius* Noster *Κροίσειοι* in *Nostro* reposuit.

χρυσὸς, ἄργ.] Desunt in MS. *χρυσός· ἄργυρος.* IUNG.

καττίτερος] Al. *κασσίτερος.* SEB.

καττίτερος] C. A. *κασσίτερος μ. υ. χρυσῖτις γῆ, σιδηρῖτις.* KUEHN.

μόλυβδος] MSS. *μόλιβδος.* SEB.

χρυσίτις γῆ] P. *χρυσῖτις* cum circumfl. ut seqq. duo. SEBERUS.

88.

Κεφάλαιον ιβ'.] Titulus cum capite sequenti non est in C. A. KUEHN.

Κεφάλαιον ιβ'.] Caput hoc sequens XII. in MS. deest totum. Sequentia tria capita XIII. XIV. XV. coniunguntur in MS. praescripta hac titulorum congerie: *Περὶ τοῦ καθημένου. Περὶ τοῦ ὀρθοῦ. Περὶ τοῦ βαδίζοντος. Περὶ τοῦ ἀναβαίνοντος. Περὶ τοῦ καταβαίνοντος. Περὶ τοῦ φερομένου.* IUNGERM.

89.

περὶ καθημ. ὀρθ.] Reliqua tituli non habet C. A. KUEHN.

ἐρεῖς δὲ etc.] *Ἡσυχάζειν, ἠρεμεῖν. στάσις, ἑστηκὼς, ὀρθοστάδην, κάθηται, καθίζειν, καθέζηται. Ξενοφῶν δὲ τὸ ἐκάθισεν ἀντὶ τοῦ καθίσαι εἶπε. θρανίον* etc. C. A. qui etiam ante *θρανίον* praemittit hunc titulum *περὶ θρόνου λοιποῦ.* IUNG.

ἐρεῖς δὲ etc.] Deest particula *δὲ*, et verba dein tria, *μένει, ἀτρ. καθησ.* in MS.

ἕστηκεν] P. quae ex verbis istis habet, in infinitivo effert. SEB.

ἐφ' ἡσυχ.] Desunt *ἐφ' ἡσυχ.* etc. *ἀκίνητός ἐστιν* cum mediis in MS. qui dein inverso ita: *στάσις, ἑστηκὼς, ὀρθ.* Desuntque mox duae voculae, *ἡσυχ. μονή. μονὴ* autem reposuimus, quum antea ederetur *μόνη.* IUNG.

ἀνακαθιζόμενος ὡς Πλ.] Desunt in MS. *ἀνακαθ. ὡς Πλ.* Locus *Platonis* forte hic est, non longe ab initio *Phaedonis*: *ὁ δὲ Σωκράτης, ἀνακαθιζόμενος εἰς τὴν κλίνην, συνέκαμψέ τε τὸ σκέλος, καὶ ἔτριψε τῇ χειρί.* IUNG.

ἀντὶ] MS. *ἐπὶ*, pro *ἀντὶ*, rectius, si quid iudico. desunt dein *καθήμεθα δὲ* ceteris omnibus usque ad *θρανίον.* IUNGERM.

καθίσαι] P. *καθ. εἶπε.* Et inde *περὶ θράνου καὶ λοιπῶν.* quod A. in margine, ut ex obscuris vestigiis colligere est. SEBERUS.

καθῆστο] *Platonica* forte respexit illa quae exstant initio *Euthydemi*: ὃν μὲν ἐγὼ λέγω ἐκ δεξιᾶς τρίτος ἀπὸ σοῦ καθῆστο. certe in eodem dialogo et σκολύθρια habes, quod noster statim adferre inde videtur, ut infra X, 48. Alias istud καθῆστο et initio libr. I. de Rep. est, de *Cephalo Polemarchi* patre: καθῆστο δὲ ἐστεφανωμένος ἐπί τινος προσκεφαλαίου τε καὶ δίφρου. τεθυκὼς γὰρ ἐτύγχανε ἐν τῇ αὐλῇ. et initio lib. V. de Rep. σμικρὸν γὰρ ἀπωτέρω τοῦ Ἀδειμάντου καθῆστο. Vides autem nostrum adnotare, ut observanda, in quibus saltem fit augmenti iactura: quare non frivolum erit, si et nos interdum paria adnotarimus, qualia multa ad *Longi* lib. II. Ποιμεν. congessimus, quin et ipse *Pollux* loqui sic amat. Ceterum *Demosthenes* ita saepe, ut in secunda *Olynth.* ἀλλ', οἶμαι, καθήμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες. ubi mox secunda persona: τὰ δὲ ὑμέτερα αὐτῶν ἀπολωλεκότες κάθησθε. et saepius ita: et in ea πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν eiusdem oratoris: ἡμεῖς δὲ etc. οὐδὲν ποιοῦντες ἐνθάδε καθήμεθα, μέλλοντες ἀεί. et περὶ Παραπρεσβ. καθήμεθα ἐν Πέλλῃ. IUNG.

90.

θρανίον] MS. accentum in prima habet θράνιον. IUNG.

θράνος] MS. θρᾶνος. et mox ἕδρανον. IUNG.

θρόνος] Quando agitur de Diis *Tensa* dicitur in *Glossis*. KUEHN.

καὶ δίφρος ὀκλ.] Marginale est C. A. usque ad ὑπομόχθηρον. Et C. V. hic habet ὀκλαδίας. KUEHN.

καὶ δίφρος ὀκλ.] MS. δίφρος ὁ κλαδίας. omnino δίφρος ὀκλαδίας legendum, ut etiam *H. Steph.* ad oram codicis sui hic adnotarat, et *Leopardus* II. Emend. 8. quum antea male ederetur ὀκλασίας. Ipse noster monere de ea re potuit infra X, 47. ubi in MS. clare δίφροι ὀκλαδίαι. *Etymolog.* Κλῇδες, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι, παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων, ἣν ποιοῦνται οἱ καθεζόμενοι. ἔνθεν καὶ ὀκλαδίαι, οἱ ταπεινοὶ δίφροι. IUNGERM.

ὀκλαδίας] Ita scr. pro ὀκλασίας, monentibus *Leopard.* Emend. lib. II. cap. 8. et *Sylb.* ad oram sui libri. SEB.

ὀκλαδίας] ὀκλαδίας bene etiam doctissimus *Canterus* ad oram sui libri pro priori ὀκλασίας adscripsit.

σκελύθριον] Sic infra quoque VII, 182. et X, 48. sed VII, 112. σκολύθρια. quae vera scriptio, probante *Leopardo* Emend. lib. II. cap. 8. SEB.

σκελύθριον] C. V. pro σκελύθριον leg. στελύθιον. τὸ γὰρ σκελύθριον recurrit σκελύθριον infra X, 48. quamvis MSSti

ibi non habeant. Fatetur tamen ipse *Pollux* quod extet in *Εὐθυδήμῳ Platonis*, ubi ait, *οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες, χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὰν ἴδωσιν ὕπτιον ἀνατετραμμένον· qui tripedes sellulas sessuris subtrahunt, gaudent ridentque si quem in tergum devolutum viderint.* Kuehn.

σκελύθριον] MS. στελύθιον, τὸ γὰρ σκελ. ὑ. quid autem sibi velit hoc στελύθιον in MS. ignoro. Alias ad vulgata *H. Steph.* hic ita adnotavit: *Alibi tamen dicit Platonem esse usum,* scilicet infra X, 48. (vide et *Etymolog.* in σκολύθριον, cuius verba infra reddemus.) *σκολύθριον alicubi verius,* addit *Steph.* scilicet infra VII, 112. et in fine cap. 17. adpend. de dialect. Att. idem *Stephanus,* ubi *Pollucem* notat quod ὑπομόχθηρον hanc voculam esse dicat: et tamen alibi *Platonem* in *Euthydemo* ea usum esse scribat, ait pro σκελύθριον ubique reponendum esse apud *Pollucem* σκολύθριον, ex alio eiusdem loco, qui scilicet est, uti dixi, VII, 112. Eadem super hac voce plane adnotarat et *Pollucem* notarat doctiss. *Leopardus* II. Emend. 8. Sed alia praeclara de loco *Platonis* adscribo ex litteris mei *Salmasii: Omnino,* ait, *legendum σκολύθριον. Notissimus locus Platonis: ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὰν ἴδωσιν ὕπτιον ἀνατετραμμένον. Grammaticis placet in illo loco Platonis σκολύθριον esse ὑποπόδιον. quibus non accedo: manifesto enim est δίφρος. quod videtur etiam innuere doctissimus Pollux, qui tamen Criticus τὴν χρῆσιν τοῦ σκολυθρίου, ἐν τῇ σημειώσει τοῦ δίφρου, ὡς ὑπομόχθηρον damnat: non igitur accepit σκολύθριον ὑποπόδιον Pollux, et sensus illius loci Platonici δίφρον esse, non ὑποπόδιον clare docet. Nec enim si quis ὑποπόδιον pedibus alicuius subtrahat, ille propterea in dorsum cadere et resupinari cogitur, quod illi necessario contingit, cui subtracta est et sella in qua sedet. Quod vero in MS. exstare testatum facis, στελύθριον, τὸ γὰρ σκελύθριον quid sit, alias fortasse docere possim, nunc nihil mihi succurrit; constat tantum legendum esse, ut diximus,* σκολύθριον. vide et infra X, 48. MS. tamen noster hic et X, 48. (ceteris enim locis haec vox in eo deest) per ι scriptam quoque habet. Iung.

σκελύθριον] *H. Steph.* in Thes. suo Gr. ling. ubi haec *Pollucis* affert, *notandum,* ait, *hoc in loco scribi σκελύθριον per υ, at libro* 10. (X, 48.) *per ι legi σκελίθριον.* Ita enim priores editiones legebant, quod tamen dein in ultima *Seberi* mutatum est, in qua et X, 48. σκελύθριον per υ habetur. A

Falckenburgio nostro hic nihil opis expectari potest, qui σπλύθιον (ut et C. V. et *Cl. Iung.* habet) margini sui Codicis adscripsit. Sed utique legendum σκολύθριον, uti et agnoscit ex *Platone Etymologus* in hac voce (quem vide) et *Suidas*. Σκολύθρια, ὑποπόδια. et *Phavorinus* apud quem *Etymologi* verba etiam habes.

τὸ γὰρ ἑδώλιον] γὰρ abest a C. A. vid. supra quid sit ἑδώλιον I, 89. Kuehn.

τὸ γὰρ ἑδώλιον] MS. καὶ τὸ ἑδώλιον pro τὸ γὰρ ἑδώλιον. Iungerm.

οὕτω δὲ ὠνομ.] C. A. καὶ ἡ τ. ἀ. β. ἀφ' οὗ καὶ τὸ β. καὶ ἀναβάδην κ. et C. V. οὕτως ἀφ' ὧν. Kuehn.

οὕτω δὲ ὠνομ.] MS. οὕτως γὰρ ὧν. Iung.

ἀφ' οὗ καὶ] Deest καὶ post οὗ in MS. desunt et καὶ βεβηκέναι. dein pro illis, καὶ τὰ ἀπὸ τ. κ. τ. π. π. MS. tantum, καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

ἀναβάδην καθήμενος] *Fed. Morello* in *Scholiis* suis ad *Dionem Chrysostomum Pollux* noster hoc ἀναβάδην καθήμενος ex *Dione* depromsisse videtur, qui Orat. LXII. de Regno et Tyrannide p. 588. de *Sardanapalo* ita narrat: ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις ἀποδιδράσκων εἰς τὴν γυναικωνῖτιν καθῆστο ἐπὶ χρυσηλάτου κλίνης ἀναβάδην, ὑπὸ ἁλουργέσι παστοῖς etc. *In regia vero aufugiebat in mulierum conclavia, iacebatque in lecto deaurato pedibus in altum sublatis sub palliis purpureis* etc. Est autem ἀναβάδην, *pedibus sursum versus extentis, pendente ac supino capite*, uti reddit *Vigerus* cui καταβάδην, id est *corpore honestius composito*, opponitur.

ἀποχωρῶν] *Falckenburgius* ὑποχωρῶν, *subducens se, sensim recedens*. apud *Hom. Il. ν.* v. 516. est: βάδην ἀπιέναι.

καὶ περιβάδην] Haec καὶ περιβ. ε. etc. καὶ καθιζόμενος, cum mediis in MS. desunt, qui loco illorum καὶ τὰ ὅμοια saltem habet. Ceterum quod ad περιβάδην, II, 172. exponitur ἀμφιπλίξ. Placet hic adscribere ex *Etymologo* in Εὐπλέσσοντο illa: Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ, Δράκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότες· περιβάδην. quae expositio cum *Pollucis* supra convenit. adscribende autem ista vel ideo fuerunt, uti ex nostro emendarentur. lego scilicet:

δράκοντε θαῖρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότες.

at enim *Pollux* supra II, 172. ἐπὶ δρακόντων haec dicta. si quis tamen legere velit potius:

δράκοντα θαῖρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότα,

nec illi quidem valde repugnabimus. Ceterum τὸ περιβάδην eleganter sessionem in equo videtur exprimere. nec aliter

sane eloquentiss. *Tatius* initio statim I. de *Clitoph.* et *Leucipp.* usurpavit: describit an depingit Europae τῷ θεοταύρῳ avehenti insidentis habitum: ἡ παρθένος, ait, μέσοις ἐπεκάθητο τοῖς νώτοις τοῦ βοὸς, οὐ περιβάδην, ἀλλὰ κατὰ πλευρὰν, ἐπὶ δεξιᾷ συμβᾶσα τὼ πόδε, τῇ λαιᾷ τοῦ κέρως ἐχομένη, ὥσπερ ἡνίοχος χαλινοῦ. Iung.

τοὺς πόδας] C. A. omittit sequentia usque ad καθιζόμενος. Kuehn.

τὸ δὲ θακεῖν] θακεῖν vel θακεύειν est non simpliciter sedere, sed πρὸς τὰς χρείας, *in latrinis ad necessarios usus. Hesych.* θακεύονται, κάθηνται εἰς τὰς χρείας, quod explicat *Gloss. vetus*, χρεῖαι, ἐν αἷς ἀποπατοῦμεν, *Latrinae. Theophr.* in *Character.* πρὸς θάκον ἀνίστασθαι, *surgere ad alvum levandam vel ad sedem.* Kuehn.

ἡμᾶς] *Falckenburgius* τῷ α superscripsit ω inversum, hoc modo ω, quod quid sibi velit non intelligo.

91.

καὶ καθεζόμενος] Desunt καὶ καθεζόμενος in MS. dein ἐπεὶ est, pro ἐπὶ, errore in MS. frequenti. Iung.

συμβεβηκὼς ἄμφω τὼ ποδὲ] C. A. συμβεβηκότες ἀ. τ. π. βεβηκότες τὸν ἑ. ubi malim προβεβηκότες, opponuntur enim sibi invicem πόδες συμβεβηκότες et προβεβηκότες. ex. gr. *Daedalus* finxit statuas συμβεβηκυίας τὼ πόδε ἄμφω, quarum pedes erant coniuncti et arcte cohaerentes stabant. post eum vero statuarii fecerunt simulachra pedem alterum proferentia, ac si vellent ingredi. vid. *Philostrat.* lib. VI. c. 3. de V. A. ubi *interpres* hac in re pro more hallucinatur. Kuehn.

συμβεβηκὼς ἄμφω τὼ ποδὲ] MS. συμβεβηκώς. ἄμφω τὸ πόδε, βεβηκὼς τὸν etc. mendose, praeter solum πόδε, quod in excuso ita emenda. Iung.

συμβεβηκὼς ἄμφω τὼ ποδὲ] *Palaephatus* Περὶ Ἀπίστων cap. 28. περὶ Δαιδάλου, reliquos statuarios ἀνδριάντας συμπεφυκότας ἔχοντας τοὺς πόδας, *Daedalum* vero διαβεβηκότας τὸν ἕνα πόδα fecisse scribit. Ubi *Interpres* male prius illud sic transtulit: *statuas pedes habentes corpori agnatos.* scilicet fefellit eum illud συμπεφυκότας, pro quo ex *Nostro* non male forte συμβεβηκότας, *pedes coniunctos, cohaerentes* reponendum quis censere possit.

ἕτερον] C. A. λέγεται καὶ ἀνδριάντος στάσις. κ. ἀ. κ. π. ἀ. καὶ τειχῶν καὶ οἰκοδομήματος ἡ (leg. ἡ) ἀναστάτως (leg. ἀναστάτωσις) παρὰ Δημοσθένει. ἀνάστατα ἑ. τ. τ. χ. ὡς Θουκυδίδης. Kuehn.

ἱερον] In MS. desunt sequentia, *διαβ. ἀνιστ. διαγ.* etc. *ἀπανίσταται* cum mediis. Iung.

ἀνδριάντων] P. *ἀνδριάντος*. Seb.

ἀνδριάντων] MS. *ἀνδριάντος* singulari. Iung.

ἡ ἀναστάτωσις] Desunt *ἡ ἀναστάτωσις, παρὰ Δημ.* in MS. qui reliqua huius capitis ita MS. habet: *πόλεως ἀνάστασις, καὶ τειχῶν, καὶ οἰκοδομήματος. καὶ ἀνάστατα ἐποίησε τὰ ταύτῃ* (sic enim MS. habet) *χωρία, ὡς Θουκυδίδης.* Bene noster MS. *ταύτῃ*, sed et *ἐποίησαν* scribendum. Locus est lib. VIII. *Ξυγγρ. καὶ ἔν τε Καρδαμύλῃ ἀποβάντες* (Athenienses) *καὶ ἐν Βολίσσῳ τοὺς προσβοηθήσαντας τῶν Χίων μάχῃ νικήσαντες, καὶ πολλοὺς διαφθείραντες, ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτῃ χωρία.* Caput sequens in MS. priori haeret, sine titulo, uti indicavimus segm. praec. 88. Iung.

92.

Κεφάλ. ιδ'.] Nec caput nec titulus est in C. A. sequitur enim post *Θουκυδίδης βάδισις, βαδιστικὸς, βαδισμός. καὶ μετὰ ρ. β. α. τ. β. πορεύεται. ὅθεν καὶ πορεῖα τὰ ὀχήματα. ἀνάβασις, ἀναβιβασμένοι.* (sed *ι* superscriptum *τῷ ε*, unde fiet *ἀναβεβιβασμένοι*, quod quia durius sonat, *βε* omittitur) *καὶ οἱ τοῖς ἀναβ.* de equis admissariis sermo est, qui senio confecti iuvantur in admissura levatis pedibus anterioribus, et tum sunt *ἀναβιβασμένοι*. Kuehn.

βαδίζει etc.] Tres primae voculae desunt in MS. qui saltem quartam *βάδισις*. Iung.

βαδιεῖ] Deest *βαδιεῖ* et *παρὰ Ἀριστοφ.* in MS. Locus *Aristophanis* est *ἐν Βατράχοις*, ubi *Bacchus* ab *Hercule* rogat sibi monstret qua via celerrime ad inferos perveniat, *Herculique* percunctanti, *βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοὶ φράσω;* respondet,

νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

Apud eum quoque *βάδισις*, ut in *Vespis*:

σκέψαι μ' ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

et *Pluto*:

δῆλος δ' ἐστὶν, ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

et *βαδιεῖ* ut in *Ἐκκλησιαζ.*

καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;

et statim:

βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅπως — Iung.

παρὰ δὲ Κρατ.] Pro *παρὰ* etc. MS. ita: *Κρατῖνος δὲ βαδισματίας.* quod notandum videtur. nam *τὸ βάδισμα* vulgatius

fuisse puto, quam ut tanquam singulare e comico adnotaret. βαδισματίας autem videtur praecedenti βαδιστικὸς significatione non fuisse absimile, et suspicari liceat forte an de equo dictum: sic ut στομίας, κραυγίας, φρυαγματίας, φρονηματίας, quamvis duo ultima de viris usurpata legi non ignorem. Quid verbis opus est? audaci *Cratino* vocabulum tribuitur. Hisce adscribo et *Salmasii* mei verba; "nec curo si me ideo mihi placuisse dices. quis enim non sibi placere sinat sententiam suam, a tam eximio critico adprobatam? *παρὰ δὲ Κρατίνῳ, βάδισμα. ita quidem vulgati: at tu, mi Iungermanne, recipe quantum potes etiam in contextum scripti liqri lectionem βαδισματίας. Verba Pollucis βαδιστικὸς παρὰ Ἀριστοφάνει, παρὰ δὲ Κρατίνῳ βαδισματίας. egregie: dicit idem valere apud Aristophanem βαδιστικὸν et apud Cratinum βαδισματίαν. Aristophanes igitur quem vocat ἵππον βαδιστικὸν, Cratinus βαδισματίαν vocat; verba Aristophanis de equo, ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ, Critici veteres ὀξύποδα eleganter exponunt. βαδιστικὸς igitur aut βαδισματίας equus est, qui Plauto dicitur tolutim badissare, ut tu recte animadvertisti. Sic nos Amblare gallice dicimus de illis equis qui valde sunt acupedes, hoc est ambulare. βαδίζειν etiam tauris attribuit suavissimus Tatius; βαδίζει ταῦρος ὑψαυχενῶν, καὶ ὥσπερ ἐπιδεικνύμενος ὅτι τῶν ἄλλων βοῶν ἐστι βασιλεύς·* βάδισμα certe adeo insolens non est, ut etiam oratoribus usurpatum sit: ut extrema fere *παραγραφῇ πρὸς Πανταίνετον Demosthenes: ἀλλὰ μὴν περί γε τοῦ ἐμοῦ βαδίσματος ἢ τῆς διαλέκτου πάντ' ἐρῶ τἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς.* Iung.

βάδισμα] C. V. βαδισματίας quod idem cum βαδιστὴς *Tolutarius.* Kuehn.

βάδισμα] *Eustath. Swartius* in *Analectis* lib. I. c. 3. pro βάδισμα *Nostri* notho et spurio, uti vocat, γνήσιον ac germanum βαδισματίας reponit. Optime. Ita certe habent et scripti Codices, et ita quoque ὁ μακαρίτης meus Praeceptor in textu Nostri correxit.

παρὰ δὲ Πλάτ.] In MS. desunt, παρὰ δὲ Πλ. τ. φιλ. et καὶ π. Θουκ. qui sic tantum: βαδισμός. καὶ μετὰ ῥ. etc. *Platonis* locus videtur esse in *Charmide* ille: οὐδὲ ταύτῃ σωφροσύνῃ ἂν εἴη μᾶλλόν τι τὸ ἡσυχῇ πράττειν, ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ ταχέως, οὐ τὸ ἐν βαδισμῷ, οὐ τὸ ἐν λέξει, οὔτε ἄλλοθι οὐδαμοῦ. *Thucydidis* locus autem, ni fallor, est lib. V. de Lacedaemoniis: *Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων· οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν, καὶ μὴ διασπασθείη αὐτοῖς ἡ τάξις.*

Sic enim habet *Thucydidis* locus: adeo ut et hic suspicari liceat *Pollucem* nimium fidere voluisse (quod supra ab *H. Steph.* in aliis locis etiam notatum diximus) memoriae suae, quae terminationem verbi προέλθοιεν servans, hinc βαίνοιεν reddidit ipsi, alterius verbi oblita. quam facile quid tale accidere potest etiam felicissimae memoriae viris, in verbis auctorum adducendis, si liber non ad manum, quisque arbitretur apud se ipse. Iung.

πορευόμενος] Deest πορευόμενος in MS. Iung.

καὶ πορεία, καὶ πορεῖα] Pr. ed. πορία. perperam. cum πορεῖα etiam supr. I, 83. *H. Steph.* et *Sylb.* Seb.

καὶ πορεία, καὶ πορεῖα] MS. saltem, καὶ πορεία τὰ ὀχ. sine illis καὶ πορεῖα, pro quibus antea vulgabatur καὶ πορία, τὰ ὀχ. Avus vero Comm. utr. ling. cap. 905. hic adgnoscit πόρια τὰ ὀχ. et ex *Diodoro* bina loca adfert ubi πόρια de navigiis. Sed noster et supra I, 83. πορεῖα θαλάττια habet: hancque scripturam MS. hic etiam videtur comprobare. utraque tamen, sive per ει, sive per ι scribas, videtur proba. Iungerm.

προάγει] In MS. deest προάγει cum ceteris usque ad ἀνάβασις. quod vero hic in vulgatis, ἔστι δὲ τὸ οἷον ἡγεῖται καὶ ἄγει, quum forte respicerem ad interpretem, quamvis illum fere nihil sani adferre nossem, tamen hic plane insanire videtur, qui *Polluci* adfingit eum confundere *quod ducitur et ducit.* scilicet non intellexit bonus vir verbum ὑπάγειν hic. nec enim, si et ego recte capio, illud significatione discrepat a προάγειν, sed etiam est explicandum per *procedere*, vel *ducere.* Ideoque noster *Pollux* voluit explicare, οἷον dicas ἡγεῖται vel ἄγει. ὑπάγουσιν ἀντὶ τοῦ προάγουσι Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, ait *Suidas* ex *Harpocratione.* ὑπάγειν ἐς δίκην, τὸ ἄγειν, καὶ Θουκυδίδης, καὶ ἄλλοι, idem, ex *Hesychio*, puto. Ceterum post ista, quae in MS. deesse diximus, sequitur in eodem auctius: ἀνάβασις, καὶ ἀναβιβασμένοι, ἀναβεβασμένοι ἵπποι. nescio an ex librarii oscitantis repetitione, an negligentis omissione verbi ἀναβασμοί. Alias apud *Suidam* est, ἀναβεβαμένοι, ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες. οὕτω Ξενοφῶν. Occurrit id vocabulum statim initio τοῦ Ἱππαρχικοῦ *Xenophontis.* et in eodem paulo inferius habes ἐν Ἵππῳ ἀναβεβαμένῳ, ubi ad oram adposuerunt et hanc lectionem ἀναβεβασμένῳ. Hac ratione itaque habemus tergeminam formam istius vocis ἀναβιβασμένοι, ἀναβεβασμένοι, ἀναβεβαμένοι. Quae si litigarent, *Pollucem* secundum ultimam, si quidem *Xenophonteam*, putem litem daturum. Iung.

καὶ οἱ] Male MS. *καὶ ὁ.* IUNG.

ἀναφέρουσιν] C. V. *ἀναβαίνουσιν.* KUEHN.

ἀναφέρουσιν] MS. *ἀναβαίνουσιν* pro *ἀναφέρ.* librario, credo, negligenti sub calamum hoc verbi recurrente. IUNG.

ταῖν χεροῖν] MSS. *χερ. ἢ σιμαῖν ταῖν χεροῖν. κάτεισι πρ.* SEBERUS.

ταῖν χεροῖν] C. A. margo etiam *ἢ σιμαῖν ταῖν χειροῖν κάτεισιν* in textu. videtur his verbis designari tragicorum schema simis manibus repraesentatum. de quo infra lib. IV. cap. 14. KUEHN.

ταῖν χεροῖν] Post *χεροῖν* MS. auctius ita: *ἢ σημαῖν ταῖν χεροῖν.* an legendum *σιμαῖν*? ultimae sane duae voculae *ταῖν χεροῖν* videntur, ut hic alia forte, etiam abundare. Sunt vero hi *Stratores* Latinis dicti, et Graecis *ἀναβολεῖς*, qua voce cur *Pollux* abstinuit? Nec enim credo eius aevo ignotam fuisse hanc vocem hoc usu, quum iam *Plutarchus* usurpare voluerit. Adnotant autem viri docti ad libellum aureolum *Gregor. Nysseni περὶ τῶν ἀπιόντων εἰς Ἱεροσόλυμα*, ei qui herum equo deponeret Graecos nullum nomen dedisse. Ego sane puto eiusdem fuisse hominis et hoc officium, quamvis illud vocabulum ex verbi significatione proprie tantum eum qui attolleret, vel sursum tolleret, indicet. Sed obliviscere quaeso mearum nugarum et in animum conde quae *Salmasius* noster ad me: *Ἀναβολεῖς vox usitatissima optimis auctoribus de iis qui levant in equum dominos suos, quo vocabulo cur abstinuerit Pollux, cum de his tractaret, non possum rationem reddere. Frustra est Molineus, qui negat vocabulum reperiri apud Graecos, quod exprimat eum, qui herum in equum levet. nam is ἀναβολεὺς dicitur proprie, ut possim multis locis ostendere: at ille dicit, qui herum equo deponat, concedam illi sane, nullam esse vocem Graecam quae designet eum qui deponat dominum de equo. Plus ego dico: tale ministerium fuisse non puto. Nullus enim labor equo descendere, nec opera cuiusquam βοηθοῦντος τῷ καταβαίνοντι requiritur, ut τῷ ἀναβαίνοντι. nec mentio ulla in veterum scriptis istius δουλικοῦ ἔργου, quod equidem meminerim, at crebra τῶν ἀναβολέων, τῶν ἀναγόντων εἰς ἵππον.* vide *Arrian.* expedit. *Alexand.* pag. 87. de regiis custodibus. IUNG.

93.

καταβ. καὶ κατ.] Desunt haec in C. V. KUEHN.

καταβ. καὶ κατ.] Desunt in MS. *καταβ. καὶ κατερχ.* IUNGERM.

καὶ κάτεισιν etc.] C. A. *πρόεισιν, θεῖ, ἐπείγεται· σχολαῖος, περίπατος, ἠρεμαῖος. καὶ σχολῇ περιπατεῖ, καὶ τὸ Ἡσιόδου προβάδην. α. δ. χ. β. α. καὶ ε. τ. ν. καὶ ἀναβάτας ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἀγέλαις ὀχειῶν. ἀναβάτης* est *equus admissarius. Hesych. Ἀναβάτης, ἵππος ὀχευτής.* Kuehn.

καὶ κάτεισιν etc.] Desunt in MS. *καὶ* et *ἐπὶ τοῦ μέλ. χρόνου.* etc. usque ad *θεῖ* exceptis duabus vocibus *κάτεισιν, πρόεισιν,* quae tantum in MS. eaque sequitur, *θεῖ, ἐπείγεται.* ubi iterum *τρέχειν* deest. In his vero vulgatis, quae deesse diximus, nescio an omnia recte. quid enim est *περίπατα τρέχει;* an legendum *ἀφ' οὗ* (scilicet *περιπατεῖ*) *καὶ περίπατοι· τρέχει, καὶ δρόμος?* Nec enim illud simplex *τρέχει* omittendum erat. Iung.

σχολαῖος, περίπατος] Scr. absque interpunctione, licet ea et in MS. legerim, *σχολαῖος περίπατος* etc. ut intelligamus deambulationem lentam et remissam, ut contra *σπουδαῖον,* contentam, (*σπουδὴ* enim mox certe festinatio est) et *ἠρεμαῖον,* ociosam, ut illa *σχολαῖος.* desunt autem in MS. tres voculae *καὶ σπουδαῖος, καί.* Iung.

σπουδαῖς] *Luc.* I, 39. *ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς.* Seb.

καὶ σπουδὴ] Desunt *καὶ σπουδή. ἠπ. βαδ.* in MS. et mox male est *σχολή.* desunt dein iterum haec, *καὶ ἠρέμα· καὶ ἠπ. περίπατος.* ubi etiam in vulgatis tollerem distinctionem, et iungerem *ἠπειγμένος περίπατος,* de ambulatione festina et incitata. quemadmodum ex *Luciano* adnotant *ἐπιτείνωμεν τὸν περίπατον.* Iung.

Ἡσιόδου] *Et Aristophanes Βατράχοις. σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων, προβάδην ἔξαγε πάνθηρον, ἕλειον δάπεδον, χοροποιόν, μάκαρ, ἥβαν.* Iung.

προβαίνειν] Deest *προβαίνειν* in MS. Iung.

ἀποβ. προσβ.] Desunt *ἀποβ. προσβ.* in MS. Iung.

καὶ ἀναβ. τῶν] C. V. ut A. *καὶ ἀναβ. ἐπὶ τῶν* etc. Kuehn.

καὶ ἀναβ. τῶν] MS. *καὶ ἀναβ. ἐπὶ τῶν ε. τ. α. ὀχευτῶν.* quod probo, ita tamen ut malim *ὀχείων* cum vulgatis. Et sequens caput XV. cohaeret cum praecedentibus, ut dictum est, in MS. Iung.

καὶ ἀναβ.] *Falckenburgius* post *ἀναβάτας* addit *ἐπὶ,* quod utique probum.

94.

Κεφάλαιον ιέ.] Iterum et caput et titulus abest a C. A. Kuehn.

φέρει] C. A. *φορεῖον, φοράδην, φορά, ἐκφορά, καὶ ἐπὶ σκευῶν* etc. *φορεῖον* in *Glossis Lectica*, *φοράδην gestando*, *φορὰ proventus*, *Gloss. latura*. *ἐκφορὰ ἐπὶ νεκρῶν*, *funus*, *exequiae*. KUEHN.

φέρει] Desunt in MS. sequentia *φέρεται* et *φορεῖς*. IUNGERM.

ἐπιφορά] *ἐπιφορὰ stipendii augmentum*, *ἀποφορὰ* est vel *exportatio*, vel *lucrum*, vel *pensio*, vel *odor gravis*. vid. *Thomae Eclogas* in *ἀποφέρεσθαι* et *ἀποφέρειν*, *Suid.* in *ἀποφοραῖς*. KUEHN.

ἐπιφορά] MS. mendose, *ἐπιφορὰ γὰρ τῷ τῷ μ*. *Thucydidis* locus, puto, est hic lib. VI. *ἐπιφοράς τε, πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ, διδόντων τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν*. ubi *Scholiastes*, *ἔξωθεν τοῦ δημοσίου μισθοῦ, ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιδόσεις παρεῖχον*. IUNG.

οὐχὶ ἀποκ.] C. V. *οὐχ ἡ ἀποκομιδή*. KUEHN.

οὐχὶ ἀποκ.] Pro *οὐχὶ* MS. optime *οὐχ ἡ*. IUNG.

καταβολή] A. *καταβ. καὶ πνεύματος* (superne scriptum *ὀδμῆς*) *προσβολή*. P. *καὶ ἡ ὀδμὴ ἡ τοῦ πνεύματος προσβολή*. SEBERUS.

καταβολή] Interpres hic aberrat nimium quantum, nam de *solutione tributi* sermo est. post h. v. C. A. *καὶ ἡ ὀδμὴς* (leg. *ὀδμῆς*) *προσβολή*, et *odoris adiectio*, *accessio Lucret.* lib. IV. *Nunc age, quo pacto nares adiectus odoris Tangat.* ubi *προσβολὴ ὀδμῆς* expressum est. KUEHN.

καὶ πνεύμ. ἀποβ. etc.] C. V. *καὶ πνεύματος προσβολή*. *εἴποις δ᾽ ἄν*. KUEHN.

καὶ πνευμ. ἀποβ. etc.] *ὁ μακαρίτης* Noster *Kuehnius* in Codice suo, quem e scriptis Codicibus restituit, adscripsit ad vocem *ἀποβολή*, *f. ἐπιβολή*.

πνεύματος προσβ.] Desunt in MS. *καὶ πν. ἀποβ. καὶ ὀδ.* MS. habet *καὶ πν. πρ.* male autem haec interpunguntur vulgo, et potius sic debebant, *καταβολή, καὶ πνευμάτων ἀποβολή, καὶ ὀδ.* etc. omnia enim haec unum vocabulum *ἀποφορὰ* designant. IUNG.

ἆραι,] MSS. *ἆραι*. SEB.

ἆραι, ἄρασθαι etc.] *ἆραι, ἐνεγκεῖν, ἀνακουφίσαι* C. A. KUEHN.

ἆραι, ἄρασθαι etc.] Desunt in MS. *ἄρασθαι*, et *ἀνενεγκεῖν*, et mox *κομίσαι*. IUNG.

95.

Κεφάλαιον ιϛ᾽.] Titulus hic est in C. A. *περὶ ἡγεμόνος*

ὁδοῦ, δυσπορεύτου, εὐπορεύτου, περὶ θυμηδίας, ἀνίας, παραμυθίας, ἐπιχαίροντος, εὐτυχίας. Kuehn.

Κεφάλαιον ιϛ'.] Caput XVI. XVII. XVIII. in MS. uno continentur (quamvis XVIII. titulo saltem indicetur, in textu desit) praescriptis his titulis:

περὶ ἡγεμόνος ὁδοῦ. περὶ ὁδοῦ δυσπορεύτου.
περὶ ὁδοῦ εὐπορεύτου. περὶ θυμηδίας.
περὶ ἀνίας. περὶ παραμυθίας.
περὶ ἐπιχαίροντος. περὶ εὐτυχίας. Iung.

ὁδῶν] P. ὁδοῦ. Seb.

ὁδοῦ δὲ ἡγ.] C. A. ὁδοῦ ἡγεμὼν α. Kuehn.

ὁδοῦ δὲ ἡγ.] *H. Steph.* ad codicem suum adposuit in ora πομπεύς. credo quod et hoc addere *Pollux* potuisset. Iungerm.

ὁ γὰρ ἀγωγ. etc.] Adnotat haec περὶ ἀγωγέος hinc et *Nunnes.* ad *Phrynich. Eclog.* lib. II. in ἀγωγόν. Iung.

δὲ καὶ] MS. μὲν καὶ pro δὲ καί. Iung.

ἀγωγεῖς] Male MS. ἀγωγοῖς. ut et mox ἐξηγητίς. Iung.

προηγητικὸς] προηγητικὸς abest a C. A. Kuehn.

προηγητικὸς] Deest προηγητικὸς in MS. Iung.

παρὰ Κέβητι] A. ὡς Κέβης. Seb.

παρὰ Κέβητι] C. A. ὡς Κέβης. λέγοις δ' ἂν ὁ. δ. ὁ. ἡ. ὁδὸν φῆναι. Kuehn.

παρὰ Κέβητι] Pro παρὰ Κέβητι MS. ὡς κέυ, id est ὡς Κέβης. desunt dein ista καὶ τοῖς τραγῳδοῖς. Iung.

καὶ τοῖς] *Falckenburgius* ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς.

προηγήσ. etc.] Desunt tria verba προηγ. ὑφηγ. καθηγ. in MS. Iung.

ὁδὸν φάναι] A. φῆναι. Seb.

ὁδὸν φάναι] C. A. et V. ὁδὸν φῆναι. Kuehn.

ὁδὸν φάναι] MS. ὁδὸν φῆναι, pro φάναι. *Hesychius*: Φήνας, δείξας, φηνάσης. δειξάσης. *Suidas*: φῆναι, δεῖξαι, εἰπεῖν. *Heliodorus* noster lib. IV. Aethiop. καὶ τήνδε τὴν θυσίαν ἄγει τῷ θεῷ τῷ φήναντι. quasi viae monstratori. Iung.

ὁδοῦ ὑφήγησις] MS. inversim, ὁδοῦ ἐξήγησις, ὑφήγησις. et desunt quatuor vocabula quae sequuntur, δεῖξις, αγ. μ. ηγ. Iung.

ἐξήγησις] C. A. καὶ τὰ ὅμοια: ὁδὸς δ. ἀ. δ. δ. σκολιά, ἀσαφής, ἀφανής, δ. δυσπρόσοδος. C. A. et V. ἔρημος, ἀ. ἄνιππον δὲ καὶ ἀναμάξευτον, ὡς Ἡρόδοτος margo C. A. Kuehn.

96.

ἀτριβὴς, ἀπάνθ.] Desunt ἀτρ. ἀπανθρ. in MS. Nota vero hic ἀπάνθρωπος ea significatione qua opponitur ei mox πολυάνθρωπος, de via deserta, quam homines non terunt. sic infra ἀπάνθρωπος πόλις IX, 24. IUNG.

ἀγρία] Deest ἀγρία in MS. pro πρόσοδος autem, quod hic locum non habere puto, MS. optime, δυσπρόσοδος. sic itaque reponamus. perinde mox iungit δύσβατος et δυσπρόσβατος (sic enim ibi corrige operarum errorem) ut hic δύσοδος, δυσπρόσοδος. Non debebat vero huius oppositum εὐπρόσοδος in sequentibus ἐκ τοῦ ἐναντίου omittere. Et infra enim de homine affabili utrumque posuit V, 138. in MS. desunt, ἀπροσμ. δ. δ. δ. dein MS. ita: ἄνιππον δὲ καὶ ἀναμάξευτον, ὡς Ἡρόδοτος, absque λέγει. locus est in Musa secunda de Aegypto. IUNG.

δύσοδος, πρόσοδος] MSS. δύσοδ. δυσπρόσοδος, ἐρ. neque πρόσοδος huc pertinet. SEB.

ὀρεία] Etiam ὄρειος, scil. χώρα. SEB.

ἀνατεταμένη] C. A. τὸ δὲ ἐναντίον εὔπορος λ. ἁμαξιτὸς α. ι. ἱπποκρότης, τρίβος. caetera absunt ad finem capitis. C. V. ἀνατεταγμένα. male. KUEHN.

ἀνατεταμένη] MS. ἀνατεταγμένη. non recte. remittit nos auctor ipse (quae verba tamen, καὶ τὰ τ. ε. τ. π. ε. hic in MS. desunt) ad lib. I. habes itaque supra I, 187. χωρία ἀνατεταμένα. IUNG.

εὐθυτενὴς] Deest in MS. εὐθυτενής. IUNG.

ἁμαξητὸς] MSS. ἁμαξιτός. quomodo et infra IX, 37. P. tamen ἀμ. cum tenui: et sic etiam *Iliad.* χ, 146. ubi penult. corrip. Cum η autem ἁμαξητὸς citatur e libro VII. Ἑλλ. *Xenoph.* sed non reperio ibi, nisi ἁμαξιτὸς, editionis *Wechel.* fol. 637. SEB.

ἁμαξητὸς] ἀμαξητὸς, ἀμαξή, spiritu leni MS. ut et infra IX, 37. sed emenda ἁμαξιτὸς hic ut et infra habes per ι. et *Hesych.* Ἁμαξιτὸν ὁδόν. et *Suidas*, alii; et *Homeri* versiculus Ἰλ. χ firmat:

καθ' ἁμαξιτὸν ἐσσεύοντο.

ut etiam *H. Steph.* in Thesauro observavit. IUNG.

ἱππάσιμος] ἱππασία. SEB.

ἱππόκροτος] MS. ἱππόκροτος, τρίβος, καὶ τὰ ὅμοια. reliqua huius capitis ibi non adparent: sed sequitur continuo, χαρὰ δὲ etc. IUNG.

εὔμικτος] *Falckenburgius*, εὐεπίμικτος.

ἱππευσίμοις] *Falckenburgius* ἱππασίμοις, et ita certe supra habuit I, 186.

97.

περὶ χαρᾶς] P. περὶ ἡδονῶν χ. λ. καὶ τῶν περὶ θανάτου. SEBERUS.

περὶ χαρᾶς] C. A. περὶ ἡδονῆς λ. καὶ τοῦ ἐπὶ θανάτου θρήνους. KUEHN.

χαρὰ δὲ ἐρεῖς] δὲ ἐρεῖς abest a C. A. post εὐθυμία, τέρψις, εὐφροσύνη, τερπνότης, ἀπόλαυσις. KUEHN.

χάρμον. etc.] Desunt χαρμ. ἱλ. διάθ. εὐσθ. εὐμ. θυμηδία in MS. IUNG.

εὐσθένεια] *Falckenburgius* εὐθενία ex MSto ex quo legerem εὐθένεια.

ἀπόλαυσις] Deest ἀπόλαυσις in MS. IUNG.

περιχαρία] MSS. περιχάρεια. *Suid.* περιχάρεια, ἡ χαρὰ, περιχαρίαν περιττὴν χαράν. SEB.

περιχαρία] C. A. περιχάρεια τ. ἀ. χ. δ. γεγηθέναι. KUEHN.

περιχαρία] Pro περιχαρία MS. περιχαρεία. quod tamen videtur potius προπαροξυντέον, περιχάρεια. IUNG.

δηλοῖ] MS. ὑποδηλοῖ pro δηλοῖ. quae sequuntur desunt usque ad γεγηθέναι. Invenias tamen, quamvis *Pollux* neget a γεγηθέναι πρᾶγμα esse, γῆθος, γηθοσύνη: ut et quod ad alterum γάννυσθαι pertinet sive γάνυσθαι, γάνος et γάνυσμα (quo usus Silentiarius in dulciss. ἡμιάμβοις· καὶ προσφιλὲς γάνυσμα. et *Nazianz.* Ode II. ἀκλήματον γάνυσμα) sed quae ille probati usus esse tibi scilicet negaverit. IUNG.

εὐφραίνεσθαι] εὐφραίνεσθαι, *epulari.* KUEHN.

εὐφραίνεσθαι] *Falckenburgius* ἐρυφαίνεσθαι Codicis sui etiam in εὐφραίνεσθαι mutavit.

εὐσθενεῖν] *Falckenburgius* εὐθενεῖν. pro quo legerem εὐθηνεῖν, uti et *Kuehnius* Noster legendum ad oram sui Codicis suspicatur.

φαιδρῶς] C. A. μετοχαὶ δὲ τ. ἀ. κ. ἑτέρψας. τὸ γὰρ ἥδων leg. καὶ τὸ ἧδε (C. V. ἥσων) σπάνιον. marginis est, post in textu καλὸν δὲ ὄνομα θυμῆρες, λύπη, ἀνία, ἀλγηδὼν, ἀχθηδὼν, ἄσση, ἄλυς. KUEHN.

φαιδρῶς] Desunt sequentia τὰ γὰρ ἕ. τ. ἀ. πονηρά. IUNGERM.

98.

τὸ γὰρ ἥδων] Hic ad oram *Falckenburgius* ex MSto *ἧσον* notat.

ἥδε] Pro *ἥδε* MS. *ἧσεν*. quod verum puto, si adspires, *ἧσε* scribendo. amat illo uti *Synesius*, uti aliis multis, quae rigidi illi *Ἀττικισταὶ* damnant. Quod vero de *Anacreonte* ait, Ionem fuisse, sic est. Teum enim unde ille oriundus, in media Ionia collocant. Ceterum haec quae post *σπάνιον* sequuntur, *μὲν παρ'* etc. usque ad *γαννύμενος* in MS. desunt. ubi ita MS. iterum: *καλὸν δὲ ὄνομα τοῦ θυμῆρες*. *λύπη* etc. interiecta per tres versus desunt etiam, ut et paulo post tres voces *ἀθυμ. δυσθ. βαρ.* Iung.

Πλάτων] Ubi nomen *ἀλύπητος* occurrat apud *Platonem*, ignoro. quod dum mihi quis indicet, interim *ἀλυπήτοις* hic scripsisse *Pollucem* suspicabor. Legebam enim in *Platonis Νόμων* lib. XII. ubi de sepulcris, ea non vult esse in locis cultis: *ἃ δὲ*, ait, *ἡ χώρα, πρὸς τοῦτ' αὐτὸ μόνον φύσιν ἔχει, τὰ τῶν τετελευτηκότων σώματα μάλιστα ἀλυπήτως τοῖς ζῶσι δεχομένη κρύπτειν, ταῦτα ἐκπληροῦν*. Iung.

ἄλυς] P. *ὁ ἄλυς*. Seb.

ἄλυς] MS. *ἀλυάς*, pro *ἄλυς*. Iung.

ἄλυς] *Falckenburgius* ex MSto habet *ἀλυπία* pro *ἄλυς*.

ἀμέτρου ἐμφαν.] C. A. *ἀμέτρως δηλοῖ. ἀλύειν, ἄσσασθαι, καὶ λυπηρῶς, βαρυθύμως δὲ οὐκ ἐ. ἀχθηνῶς δὲ* (C. A. et V. ita) *καὶ ἀσσηρῶς*. Kuehn.

καὶ λυπεῖσθαι] Desunt *καὶ λυπεῖσθαι* et cetera usque ad *ἀλύειν* in MS. Iung.

99.

λυπηρῶς] MS. *λυπηρῶς, καὶ τὰ ὅμοια*. ceteris adverbiis quinque *ἀ. ἀ. ἐ. ἀ. δ.* omissis. Iung.

ἀχθηρῶς] MSS. *ἀχθεινῶς*. Seb.

ἀχθηρῶς] MS. *ἀχθηνῶς*, MS. pro *ἀχθηρῶς*, mendose, credo. Iung.

χρείας, πάθος] C. A. *πένθος, συμφορά, δυσποτμία, δυσηρ. κακοπραγία*. postea margo *συμφορᾷ περιπεσεῖν*. tum textus *δυσπότμως πενθικῶς πράττειν*. Kuehn.

χρείας, πάθος] Deest *πάθος* et *δυστυχία*: et *κακοδαιμονία*. et *καὶ τὰ ὅμ. π.* etc. *ἐπὶ συμφ. εἶναι* cum mediis *λείπουσιν*. Iung.

Θουκυδίδης] *Thucydideum* verbum reperio in *Periclis* oratione ad Athenienses, lib. II. *Ξυγγρ.* initio Orationis: *καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν, διαφθειρομένης*

τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλλυται. κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ, πολλῷ μᾶλλον διασώζεται. Iung.

κακοπραγεῖν] Loco verbi κακοπραγεῖν MS. habet, καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

δυστυχ. ἀτ.] Desunt δυστυχῶς, ἀτυχῶς in MS. Iung.

δυσπότμως] Addit *Falckenburgius* κακοδαιμόνως.

ἔστι δὲ χρ. ἄλλ.] P. ἔστι δ' ἄλλ. χρ. Seb.

ἔστι δὲ χρ. ἄλλ.] *Falckenburgius* ita: ἔστι δὲ καθ' ἑτέραν χρείαν εἶδος.

ἀνακλαίειν] C. A. ἀνακαλεῖν. Utrumque retinerem. Kuehn.

ἀνακλαίειν] Desunt ἀνακλ. ἀποθρ. in MS. quae tamen mox sequuntur, priore mutato. Iung.

ὀλοφύρεσθαι] C. A. κλαίειν, ἀποδακρύειν, γοώμενος, ὡς Ξενοφῶν. ἐπικουφίζειν etc. C. V. ἀποδακρύειν, ἀναβαλεῖν ἀποθρηνεῖν Ξενοφῶν. Kuehn.

ὀλοφύρεσθαι] Deest sequens κατοδύρεσθαι in MS. qui deinde ita κλάειν, ἀποδακρύειν, ἀνακαλεῖν, ἀποθρηνεῖν. Sed illud ἀνακαλεῖν mihi persuaderi non potest, quin corruptum sit, et legendum ἀνακλάειν. Iung.

ἀποδακρύειν] *Falckenburgius* ἀποθρηνεῖν pro ἀποδακρύειν.

100.

Ξενοφῶν δὲ γοωμ. etc.] P. γοώμενος, ὡς Ξενοφῶν. Inde scr. παρηγορεῖσθαι. Seb.

Ξενοφῶν δὲ γοωμ.] MS. Ξεν. δὲ εἶπεν ποιητικώτερον γοωμένη. *H. Steph.* hic adscripserat, ση. *Xen. poëtica voce utitur.* qui et hoc coniecit inter vocabula poëtica *Xenophontis*, quorum indicem in illius Auctoris editione adiecit. verba sunt extremo lib. IV. Παιδείας. νῦν δέ με αὐτή τε ἡ θυγάτηρ πολλὰ γοωμένη ἱκέτευσε, μὴ δοῦναί etc. Iung.

ποιητικώτερον] Vocabula poëtica, quibus *Xenophon* usus, ab *H. Steph.* alphabetica serie collecta in vestibulo editionis *Wechelianae* habentur. Seb.

παρηγορεῖσθαι] Deest παρηγορεῖσθαι in MS. Iung.

ἀνιστάναι] C. A. παραμυθία superscriptum παραμύθιον, κουφισμός, caetera desunt usque ad ὄνομα etc. Kuehn.

ἀνιστάναι] Deest sequens ἐπεγ. cum tribus sequentibus ν. ε. σ. in MS. Iung.

παρηγορία] Deest παρηγορία in MS. post κουφισμός, sequitur καὶ τὰ ὅμοια, omissis reliquis usque ad ὄνομα. Iung.

Θουκυδίδῃ] *Thucydideam* κούφισιν habes apud eum lib. VII. Ξυγγρ. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία, καὶ ἰσομορία τῶν κακῶν,

ἔχουσά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφων, οὐδ᾽ ὡς ῥᾳδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο. IUNG.

ἀφ᾽ οὗ ῥῆμα οὐκ ἔστιν] Quod ait a παραψυχὴ nullum verbum esse, forte non attendit *H. Steph.* quamvis hic σεσημαίνη. qui in Thesauro ait se παραψύχω quidem non invenisse, et in eius significatione tamen tradenda laborat. IUNGERM.

ἀπ᾽ ἐνίων ῥημ.] Ait ἀπ᾽ ἐνίων ῥημάτων, puta, si recte coniector, ab ἐπελαφρύνειν, ἀναφέρειν (in hoc quidem significatu) ἀνιστάναι, ἐπεγείρειν. Si enim inveniri putasset, reddidisset credo et ab illis verbalia. IUNG.

λόγοι δὲ ἐρεῖς] C. A. λόγος δὲ ἐρεῖς, παραμυθητικός, παρηγορητικός. ἐρεῖς δὲ λόγοι ε. ε. πάθος δὲ δ. ε. ἐπεμβαίνειν, καταγελᾶν. κ. καὶ ὄνομα π. KUEHN.

παρηγορ.] Desunt παρηγορητικοί, νουθ. σωφρ. in MS. IUNGERM.

101.

Μεγ. ἐπιγρ.] Desunt ἐλεγ. ἐπιγρ. in MS. IUNG.

ἐπιχαίρειν] ἐπιχ. ἐφηδ. καταχ. etc. καταχλευάζειν cum interiectis desunt in MS. IUNG.

Ἰσοκράτης] Locus in *Isocratis* orat. περὶ εἰρήνης talis legitur: εἰς δὲ (ταφὰς) πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ᾽ ἐπιχαρησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. Sed aliter noster legit, et alium locum videtur respexisse. vocem ἐπίχαρτον et infra in *Aristophanea* χρήσει habes IX, 36. IUNG.

ὄνομα παρὰ Θουκ.] MSS. καὶ ἄν. SEB.

ὄνομα παρὰ Θουκ.] MS. καὶ ὄνομα παρὰ Θουκ. sed locus *Thucydidis* est in extrema fere oratione Thebanorum contra *Plataeenses*, lib. III, Ξυγγρ. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ δικαίως (ὥσπερ οἵδε) τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι. IUNG.

πονηρόν.] C. A. ὁ δὲ ἐπιχαιρέκακος α. *tolerari potest.* KUEHN.

πονηρόν.] Desunt sequentia Φιλωνίδης etc. usque ad ὁ δὲ ἐπιχαιρ. ἄν. quibus verbis finit hoc cap. XVII. in MS. IUNGERM.

102.

Κεφάλαιον ιη.] Caput hoc, Titulus, et tota sectio absunt a C. A. KUEHN.

Κεφάλαιον ιη.] Cap. XVIII. in MS. prorsus deest, licet titulo continebatur supra III, 95. Quae sequuntur ca-

pita XIX, XX, XXI, XXII. in MS. coniiciuntur in unum, titulus hisce praepositis:

περὶ τάφου. περὶ ποταμῶν.
περὶ ἀρδάστου. περὶ ὑγιαίνοντος.
περὶ πλουσίου. περὶ πένητος. Iung.

μνημεῖον] C. A. ἠρία, θῆκαι. C. V. etiam ἠρία. Kuehn.

μνημεῖον] Deest sequens μνημόσυνον in MS. et statim MS. pluraliter ἠρία habet. *Demosth.* extrema ἐφέσει πρὸς *Εὐβουλίδην*, εἶτα οἷς ἠρία ταῦτα. Iung.

ἠρίον] P. ἠρία. Seb.

πύελοι] *Solia*, quod etiam ληνοὶ significant. *Hesych.* *Ληνοὶ*, σωροὶ, πύελοι etc. *Arrian.* lib. VI. cap. 5. de *Cyri* sepulchro: ἐν δὲ τῷ οἰκήματι πύελον χρυσῆν κεῖσθαι, ἵνα τὸ σῶμα τοῦ *Κύρου* ἐτέθαπτο, ubi nota *Blancardiana* nostrum quoque tangit *Interpretem*. Kuehn.

χέασθαι] A. χεῖσθαι. Seb.

χέασθαι] C. A. χεῖσθαι *dare inferias Gl. Veterum* χοαὶ αἱ ἐπὶ τῶν νεκρῶν σπονδαὶ, pro κτερίσματα C. A. κατερίσματα. Kuehn.

κτερίσματα] P. κτερεΐσματα. Seb.

κτερίσματα] Deest κτερίσματα in MS. Iung.

προθέσεις] *Collocationes*, de quibus ad *Aelianum* dicta non repeto. C. V. habet προσθέσεις. Kuehn.

προθέσεις] habet MS. προσθέσεις. Sed, si quid iudico, non recte. de προθέσει hac, quam *Collocationem* Latinis esse ait, vide *Lipsium* I. elector. 6. aliquid et eruditorum pater *Casaubonus* ad *Theophr.* Charact. περὶ ἀναισθησ. et περὶ δεισιδαιμ. et II. *Athen.* 1. ubi alibi se multa dicturum vir summus promittit de hisce talibus: quod exsolvit credo ad *Persii Satyr.* III. Tu tamen et vide (sicut et *Casaubonus* ipse iubet) heroëm nostrum *Scaligerum* ad *Festum* in *Conlucare*: ubi de hac *conlocatione* non protrita, repetit noster has προθέσεις et infra VIII, 146. Iung.

ἔνατα] *Gloss. novendialia*, ἐπὶ νεκροῦ ἀγόμενα. Kuehn.

ἔνατα] MS. ἔνατα unico ν, pariter recte, ut prius προσθέσεις, arbitror. infra VIII, 146. ἔννατα, ut hic vulgati, quae in MS. desunt illo loco. quod vero sequitur τριακοντάδες in vulgatis non recte, in MS. rectissime τριακάδες scribitur. vide supra I, 66. et infra VIII, 146. ubi gemina congeruntur. *Harpocratio*: τριακὰς ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς· τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο τριακάτη ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς, ὡς *Ὑπερίδης* ἐκ τοῦ περὶ τοῦ *Ἰππέως* κλήρου δηλοῖ, ἐπι-

κῶς τε καὶ πληθυντικῶς, τριάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν. quae exscripsit et *Suidas*. Sed quid est τριακάτη ἡμέρα; in MS. epitoma *Harpocrationis* legitur per notam, ἡ λ' ἡμέρα. quod profecto est τριακοστὴ, uti scribendum puto. Emendandum vero et illud τριάδα, et scribendum τριακάδα ex MS. epitoma *Harpocr.* et *Suida*. Hinc et proverbium τὰς ἐν ἅδου τριακάδας, de quo supra I, 66. mentionem fecimus. Sed quid hic γενέσια agunt? Apud *Hesychium* ita invenio: Γενέσια ἑορτὴ πάνθιμος Ἀθηναίοις. οἱ δὲ τὰ νεκύσια καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ γῇ θύουσι. γένεσιν πατέρα ἢ μητέρα. quae corrupta ut facile video, ita restituenda non in proclivi habeo. tentabo tamen ex parte. pro πάνθιμος legam πένθιμος, lugubre festum illud nimirum. nec enim πάνδημος scribendum credo. post νεκύσια punctum ponerem. dicit quosdam cum νεκυσίοις confundere. et eadem die etiam terrae sacra solita fieri. Quae vero sequuntur, γένεσιν πατ. de alia re esse credo. exponere scilicet *Hesychium* vocabulum γένεσιν, quod id significet interdum τοὺς γενεσιάρχας, ἤγουν ἀφ' ὧν ἡ ἀρχὴ τοῦ γένους. Sed ad nostra γενέσια redeamus. de iis et *Etymologus*: Γενέθλια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτήσασα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. καὶ γενέσια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ μνήμη. Sed omnium maxime perspicue περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων libelli auctor: Γενέθλια καὶ Γενέσια διαφέρει· ὅτι μὲν γὰρ Γενέθλια τάσσεται ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ ἐγενήθη, αὕτη καλεῖται Γενέθλιος ἡμέρα. Γενέσια δὲ ἐπὶ τῶν τεθνηκότων. ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ τετελεύτηκε. ὁ οὖν λέγων ἐπὶ τῶν ζώντων Γενέσια, ἀκυρολογεῖ. Sic ille. *Suidas* tamen: γενεσία (lege γενέσια) ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. Ubi haec scripseram, repeto et *Phrynichum*, apud quem in *Eclog.* I. haec invenio: Γενέσια, οὐκ ὀρθῶς τίθεται ἐπὶ τῆς γενεθλίου ἡμέρας. Γενέσια γὰρ Ἀθήνησιν ἑορτή. λέγειν οὖν δεῖ τὰς Γενεθλίους ἡμέρας, ἢ Γενέθλια. Ubi cum eius doctiss. Commentatore me eadem sentire super *Hesychiano* loco gavisus sum. Sic enim *Nunnesius* ibi: *Hesych.* ἑορτὴ πένθιμος Ἀθηναίοις, ἢ νεκύσια, *dies festus lugubris Atheniensibus aut funebria sacra*. vide eum, ubi et apud *Suidam* pro τεχθέντος, τεθνεῶτος reponendum ait. Sed ad *Pollucem* nostrum. Iung.

τριακοντάδες] C. V. τριακάδες. adi *Phrynichi Eclogas* et ibi *Nunnesium*, *Meurs. Graeciam Feriatam*. Kuehn.

γενέσια] Memoriae mortuorum dicatum festum apud Ethnicos, ut *natales Martyrum* apud veteres Christianos. vid. *Phavor.* in γενέσια et γενέθλια. Kuehn.

ἐπὶ θεραπείᾳ] C. A. *θεραπεία τῶν α. ἐνενόμιστο. haec enim solennia erant et iusta mortuis solvenda.* qui iusta defunctis debita ignorabant, consulebant *ἐξηγητὰς*, qui singula praeibant. vid. *Harpocr.* in *ἐξηγητής*, ubi legerem: *ἔστι δὲ οὗ καὶ τὰ πρὸς τοὺς κ. νομιζόμενα κ. τ. δ.* Kuehn.

νενόμιστο] MSS. *ἐνενόμιστο.* Seb.

νενόμιστο] MS. *ἐνενόμιστο.* Verum et alterum vulgatum *νενόμιστο* rectum: quum scriptoribus familiare sit in hoc praesertim tempore omittere *τὴν αὔξησιν*, sicut et eruditionis rariss. vir *Is. Casaub.* II. *Athen.* 15. observavit. nec apud nostrum hoc insolens esse etiam supra dixi III, 89. *Aristophanes Νεφελ. ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.* quae ultima verba ita et *Scholiastes* vetus retinuit: nuperi tamen editores de suo inseruerunt, *ἀντὶ τοῦ ἐνενόμιστο*: quasi a *Scholiaste* omissum, qui tamen id ut nimium iam vulgare, credo, indicare omiserat. Etenim et ipse ita loquitur; fere initio *Schol.* in *Βατράχους* ista: *τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν*; exponens, *ὅτι εἴπερ νεναυμαχήκειν.* ubi tamen iidem editores nuper vulgarunt *ἐνεναυμαχήκειν*, contra sententiam, credo, *Scholiastae*, cuius *νεναυμαχήκειν* in edit. priori Basil. exstat, nec mutare opus erat. Sic *πεπιστεύκεισαν, δεδώκεισαν, κεκοινωνήκει*, alia notavi multa apud *Longum* meum: quibus addere potes *νενικήκει*, *Lucian. πῶς δεῖ ἱστορ.* *τεθνήκει Lucian. ἱστορ. ἀληθ. β.* Sic apud *Ach. Tat.* lib. II. de *Clitoph.* et *Leuc. ἐν τούτῳ δὲ, τοῦ πολέμου περιστάντος, καὶ τῆς παιδὸς εἰς ἡμᾶς ἐκκειμένης, μεμαθήκει μὲν ἕκαστα τούτων· οὐδὲν δὲ ἧττον τῆς ἐπιβουλῆς εἴχετο.* Sic enim ibi MS. *Thuani* pro vulgatis *προστάντος* et *μεμάθηκε*. Apud *Xenoph.* extremo lib. VIII. *Παιδείας*, *κεκέλευστο. ἐντετύπωτο* idem *Schol.* in *Ἱππεῖς· μεμελετήκεσαν* supra *Pollux* I, 131. *ἐνδεδώκει Isaeus ὑπὲρ τοῦ Πύῤῥου κλήρου. γεγένητο Thucyd.* lib. V. pag. 156. Iung.

103.

Κεφάλαιον κ'.] Caput XX. cum priori cohaeret in MS. uti dixi. Iung.

ποταμοὶ δὲ, μεγάλοι] C. A. *ἀένναοι βαθεῖς ἀείῤῥυτοι κυματίαι ναυσίποροι πλωτοὶ, οὐ διαβατοὶ β. ρ. ρ. φ. γωματίαι* crediderit aliquis esse variam lectionem *τοῦ κυματίαι*, quae deinde, ut iam supra notatum, utrique in textum venit. nisi quis malit legere, *χωματίαι* flumina aggeribus inclusa, ne exundent. Kuehn.

ποταμοὶ δὲ, μεγάλοι] Desunt sequentes *ὑπερμεγέθεις*, et mox *πλατεῖς*. ibidem MS. *αένaοι* pro *ἀέννaοι*. Illud vero *ἀεί-*

νεω' ait *H. Steph.* in suo Thes. ling. Gr. adferri in vulg. Lexicis sine auctore, sineque exemplo: adeo ut de ipso suspicetur ne in mendo cubet. Habeat itaque illud iam auctorem suum, quem sine exemplo id attulisse credere non par esse videtur. IUNG.

ἀένναοι] Ita et *Falckenburgius* in suo Codice restituit, in quo male antea ex operarum incuria ἀένvοι erat.

ἀείνεω] *H. Steph.* in Thesauro suo v. l. hoc vocabulum afferre sine auctore sine etiam exemplo scribit. sed tu iam adde auctorem *Pollucem* nostrum. Ceterum *Falckenburgius* in suo Codice accentum in antepenultimam collocat; vulgatum tamen ego ut Atticum non sollicitarem.

ἀνελλ. ἀνενδ. γωματίαι] Desunt tres voces, ἀνελλ. ἀνεν. γωμ. MS. Sed quinam sunt illi γωματίαι quaeso, qui interpreti adeo placuere, ut graeculam vocem ponere contentus, Latine eam interpretari oblitus sit? quid si itaque γοματίαι, uti deducamus a γέγομα, τοῦ γέμω, de turgentibus fluviis et tumentibus? nil aliud exputo. expectabo quid alii, quos posse scio. In mentem quidem veniebat χωματίαι etiam: quod scripturae proximum. Sed ponere coniecturam hanc non curabam, ipse eam non recte intelligens. Audi itaque *Salmasii* sententiam, quum super loco hoc percunctarer, quinam essent γωματίαι, *Corrigendum, ait, puto* χωματίαι· χωματίας ποταμὸς *ille est, et dicitur, qui multam vim* χώματος καὶ ἴλυος *secum fert.* ποταμοῦ χῦσιν et χῶσιν *vocant Poëtae lutum illud, aut alluviosam aggeriem, quam rapaces et torrentes fluvii impetu suo et violentia rapiunt, quae* χύματα γῆς ὑπὸ τῶν ποταμῶν ἑλκόμενα *Insulas aliquando faciunt, et* πρόσχωσιν *iidem Graeci appellant: et* ποταμὸς νῆσον προσχωννύναι *dicitur. Insignis locus apud meum Stephanum insigniter depravatus, apud quem ita vulgo legitur, voce* Ἠλεκτρίδες· ταύτας δὲ τὰς νήσους φασὶ καὶ τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν προσκεχωρηκέναι. *In meis castigationibus legendum docebo ex Aristotele,* ταύτας δὲ τὰς νήσους φασὶ τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν προσκεχωκέναι. *Habes igitur unde* χωματίαν ποταμὸν *dictum esse putem, nec plura addam, nisi quod sit* χωματίας, *ut* στιγματίας, βαδισματίας, *et similia.* Parilis locus in *Herodoto,* quem dum haec scribebam, excudebamus pariter, se mihi obtulit. In *Euterpe* de eiusmodi fluviis: τῶν γὰρ ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν. IUNG.

γωματίαι] Quod si ea, quae de lectione χωματίαι ex *C. Salmasii* responsione modo attulit *Iungermannus*, paucis mutatis adhuc semel legere placuerit, adde poteris *Eustath.*

Swarts in Analect. lib. I. cap. 1. ubi *κατὰ πόδα* fere eadem invenies, nisi quod pro *λήματα ὑπὸ τῶν ποτ.* etc. ibi habeatur *χώματα ὑπὸ τῶν ποτ.* etc.

νεανικοὶ] Deest *νεανικοὶ* in MS. qui mox pro *ναυσίποροι* habet *ναυσιπόροι* penacute: at alterum videtur rectius illic quidem. deest deinde in MS. *ναυσιπέρατοι*. IUNG.

εὔρωστοι] Deest *εὔρωστοι*, ut et mox illa, *ἄποροι*, *ὅ. μ. ν.* et paulo post duae voces *ἰσοπληθεῖς* et *σφαλερόνικτοι*. IUNGERM.

νεῶν] C. A. *οὓς ἐγὼ δεῖ δ. μ. π. ἰ. θ.* in margine dein est *ἐναμιλλοι· τὸ δὲ ἐναντίον γ. χ. ὑ. ἀμαρόοι ... βατοί* (supra scriptum) *ποσὶ* in textu: *κάτω κνήμης ῥέοντες καὶ γόνατος ῥέοντες*. C. V. *κατὰ κνήμης*. *Gl. Veter.* *ὑπόνομος amara*, vel *camara, canalis*. KUEHN.

ὑδρορρόαι] MS. *ὑδροροαι* uno *ρ*. deinde deficiunt in MS. *οὐ πλωτοὶ*, ut et *ποσὶ περατοὶ*, et illa ultima, *οὐδ᾽ ἂν ι. γ. βρ.* Caput sequens quoque connectitur statim cum praecedentibus. IUNG.

οὐ πλωτοὶ] *Falckenburgius* una voce, *ἄπλωτοι*.

κνήμης ῥέοντες], P. *κν. καὶ γόνατος ῥέοντ.* SEB.

104.

περὶ ἀῤῥώστου] P. *π. νοσοῦντος, καὶ ὑγ.* SEB.

περὶ ἀῤῥώστου] C. A. *περὶ νοσοῦντος*. KUEHN.

ἐρεῖς δὲ ἐπὶ ἀῤῥώστου etc.] P. *ἄῤῥωστος δ᾽, ἔκαμνεν, ἐνόσ. ἐμάλακ. κακῶς ἔσχε.* SEB.

ἐρεῖς δὲ ἐπὶ ἀῤῥώστου etc.] Caput in C. A. ita incipit: *ἄῤῥωστος δὲ ἔκαμνεν, ἐνόσησεν, ἐ. μ. ἐ. τὸν δὲ κάμνοντα Θ. π. ἔφη.* C. V. etiam *ἔκαμνεν*. post *ἔφη* in C. A. *τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα* etc. KUEHN.

ἔκαμεν] MS. *ἔκαμνεν*. desunt dein *ἠῤῥώστησεν*, et *ησθένησεν*. IUNG.

καὶ κάμνων] *καὶ κάμνων* etc. *ἔχων*. haec periodus deest in MS. IUNG.

πονούμενον] MS. *τὸν πονούμ.* sicut mox in testimonio (quod totum in MS. deest) sequitur. verba *Thucydidis*, *τὸν* etc. cum sequenti periodo, *τὰ δὲ* etc. desunt usque ad illa *τὸ δὲ ἐπιρ.* Legitur autem apud *Thucydidem* hodie *θνῄσκοντα*. locus est ubi illam pestem Atheniensium narrat lib. II. *ἐπιπλέον δὲ ὅμως οἱ διαπεφευγότες τόν τε θνῄσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ᾠκτίζοντο, διὰ τὸ προειδέναι τε καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι.* IUNG.

εἴρηκε] P. *ἔφη*. SEB.

105.

νοσερῶς] MSS. νοσηρῶς. Seb.

νοσερῶς] MS. νοσηρῶς per η. et sequitur sane etiam in vulgatis νοσηρότερον. et νοσηρόν. deest autem in MS. istud νοσηρότερον cum sequentibus usque ad ἔστι δέ, ubi tamen ita MS. ἔτι δὲ καὶ λ. Ceterum ex illo ἐσχάτως comico νοσακερὸν *H. Steph.* adpend. de Attic. Dial. c. 17. colligit, *habuisse comicos sua quaedam vocabula in ρος sive ρον terminata.* Iungerm.

εὐήκοον] C. A. ἔστι δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν φ. μ. διάκειται, ἐνδίδωσί μοι τὰ σῶμα ὑπ' ἀ. ἐρεῖς δὲ νοσώδης, ἐπίνοσος. ἕτερα δὲ etc. Kuehn.

καὶ ἐπιπ.] Desunt καὶ ἐπίπ. etc. vocula σωματίων cum mediis in MS. Iung.

ἐνδίδωσί μοι τ. σ.] P. ἐνδέδωκέ σοι τὸ σ. Seb.

ὑπὸ ἀρρωστίας] MS. ὑπ' ἀρρωστίας, καὶ τὰ ὅμοια, illis πληθὺν ὀ. ἄ. τ. ἐ. τ. ἐ. omissis. Iung.

πληθὺν ὀνομάτων etc.] *Hinc licet nominum copiam comparare.* Kuehn.

106.

περὶ νόσου] Nullus hic titulus in MS. Iung.

ἄρρωστος] Deest ἄρρωστος in MS. Iung.

ἀσθενὴς] Deest ἀσθενὴς in MS. Iung.

κλινοπετὴς] *Lectulo datus*, quod idem cum κλινήρης *clinicus*, et κ. hic sequitur in C. A. ἐρεῖς δὲ ἐπιθανάτως ἔχειν. καὶ ὡς Ἡρόδ. ἐ. οὐ τ. ἐ. εὐ. marginale est, excepto ἐρεῖς δέ, tum in textu, τὸ δὲ λειπόψ. etc. Kuehn.

ἀπὸ δὲ τούτων] ἀπὸ δὲ τούτων etc. usque ad ἐπιθανάτως desunt, ubi ita MS. ἐρεῖς δὲ ἐπιθανάτως ἐ. Iung.

καὶ Ἡρόδ.] MS. καὶ ὡς Ἡρ. verba *Herodoti* sunt in *Musa* ultima, de *Pausania*: ὁ δ' ἐξεγηγερμένος ἐδυσθανάτεέ τε καὶ ἔλεγε etc. Usus eodem verbo et *Agathias* lib. III. histor. de Romanis undique a Dilimnitarum agmine circumdatis, animo desperato, eruptionem molientibus, quibus cedunt hostes, οὐκ ἐνεγκόντες, ait, ἄνδρας δυσθανατῶντας, καὶ ὅπως αὐτοῖς τὸ θράσος χωρήσει, οὐ λογιζομένους. ubi *Vulcanius* vertit, *homines cum certa propemodum morte luctantes*, et exponit, *hoc est, praesentaneae mortis metu extrema tentantes*, in Notis suis. *Etymologus* in θανατῶ scribit, θανατῶ verbum cum simplex sit, esse tertiae flexorum, ut θανατῶ, θανατοῖς, significareque φονεύω. ὅτε δὲ, ait, σύνθετον, δευτέρας, οἷον δυσθανατῶ, δυσθανατᾷς. quemadmodum scilicet dons tim-

plex primae, compositum secundae, *προσδοκῶ*. Tum addit, *ὅτε δὲ τὸ θανατῶ δευτέρας συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν. Ἰώσηπος, Ἀνδρὶ θανατῶντι μὴ συμπλέκεσθαι· ἤγουν ἀνδρὶ ἐπιθυμοῦντι καὶ προαιρουμένῳ ἀποθανεῖν, μὴ προσβαλέσθαι εἰς μάχην.* ubi si priora ab eo dicta mecum considerabis, in *Iosephi* loco mirum ni etiam mecum legendum putaveris, *ἀνδρὶ δυσθανατῶντι*. Subiicit et alium locum *Libanii*, de quo idem dicendum videtur. meminit et huius verbi *δυσθανατῶ* *Etymologus* in *σφαδάζειν*. Ceterum pro *δυσθανατῶ* *Euripidis* *δυσθνήσκω* barbarum est, ut notat Encyclopaediae sol limpidissimus. Notis suis in *Interpretia Phrynichei* Notas. IUNGERM.

Κρατῖνος λ.] Desunt *Κρατῖνος λέγει* in MS. IUNG.

τὸ δὲ λειποψ.] *λειποψυχεῖν deficere* in Gloss. non adiecto *anima*. KUEHN.

τὸ δὲ λειποψ.] *Thucydideum* verbum observo lib. IV. *Ξυγγρ.* de *Brasida*: *καὶ τραυματισθεὶς πολλά, ἐλειποψύχησέ τε καὶ πεσόντος αὐτοῦ* etc. IUNG.

ὠνόμασται] C. A. *πρὸς θάνατον ἐ. σ. εἶ. ἐπὶ βραχείας ἦν ῥοπῆς, vergit ad occasum exigua vitae spe, desperatus est morbus.* KUEHN.

τοὺς μέντοι etc.] *τοὺς μὲν τοι* etc. *εἴρηκε*. haec periodus deest in MS. Locus est lib. III. *Ξυγγρ.* in *Plataeensi* concione, *καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηῶτας*. Sic Portus edidit. Ceterum *γρ.* *at* et *κεκμηκότας*, ut idem in margine adnotat. Id itaque ut *γνήσιον* reponamus, quum id praeter ipsius *Scholiasten*, (in quo habes: *τοὺς κεκμηκότας, τοὺς νεκρούς.*) et *Pollux* noster agnoscat. Eodem modo *Plato* lib. IV. Legum de parentationibus faciendis, *δαπάνης τε τῆς διδομένης ὑπὸ τύχης τὸ μέτριον τοῖς κεκμηκόσι νέμοντα.* et lib. XI. *τὰς τῶν κεκμηκότων ψυχάς.* IUNG.

107.

ἐπικ. εἶχεν.] Desunt in MS. *ἐπικ. εἶχεν.* IUNG.

ἦν τῆς ῥοπῆς] MS. *ἦν ῥοπῆς*, absque *τῆς*. infra VIII, 78. *ἐπ' ὀλίγης τῆς ῥοπῆς ἐστιν.* distingue vero cum MS. post *ἐλπίδος· ἀπέγνωστο* enim per se ponitur, pro *desperatum est, ilicet*. IUNG.

συντάττοιτο δ' ἂν] C. A. *συντάττοιντο* etc. KUEHN.

συντάττοιτο δ' ἂν] MS. *συντάττοι δ' ἄν*. IUNG.

ὑπέστρ. ἀνθυπ. ὑπανετρ.] C. A. *ὑπέστρεψεν, ὑπετροπίασεν* ex correctione. C. V. *ὑπετρόπασεν, ὑπέστρεψεν*. apud *Homerum Iliad. ζ*.

οὐ γάρ τ' οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις·
ubi *Eustath.* ex *Hippocrate* adducit ἐπ' οὐκ ἀγαθῷ ὑποτροπιάζειν νόσους. *Hesych.* hunc locum aliosque ubi usurpatur ὑπότροπος ab *Homero*, respiciens, ὑπότροπον, ὑπεστροφότα, ἐπανελθόντα ἐκ δευτέρου, ubi nihil corrigendum; et iterum ὑπότροπος ἐξαποστραφῆς (leg. ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανελθὼν) ita enim supplendus locus ille ex *Eustathio* in *Iliad.* ζ. Idem in *Odyss.* notat τὸ φιλυπόστροφα νοσήματα dici ὑπότροπα. unde verbum ὑποτροπάζω et ι inserto ὑποτροπιάζω, morbus *recidivus* satis notus est. KUEHN.

ὑπέστρ. ἀνθυπ. ὑπανετρ.] Pro tribus verbis ὑπεστρ. ἀνθυπ. ὑπαν. MS. saltem duo ita ὑπετρόπασεν, ὑπέστρεψεν. Sed ὑπετροπίασε, vel ὑπανετροπίασε vulgatum, malim. IUNG.

ὑπέστρ. ἀνθυπ. ὑπανετρ.] Pro ὑπανετροπ. *Falckenburgius* ὑπετροπίασε. de quo vid. *Foes. Oecon. Hipp.*

σῶν εἶναι] Leg. σῶον εἶναι. *C. Rittersh.* SEB.

σῶν εἶναι] C. A. σῶον εἶ. ἀγήρατον, ἄνοσον. καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ νόσων ἀνισταμένων ἀνέσφηλεν etc. ἀνεῤῥάϊσεν, ἀναβιώσκεται α. α. caetera desunt. KUEHN.

σῶν εἶναι] σῶον et *Falckenburgius* noster legit.

ὑγιαίνειν] ὑγιαίνειν etc. ἀκήρατον cum mediis λείπει in MS. et dein ita sequitur: ἀγήρ. ἄνοσ. καὶ τὰ ὅμοια ῥήματα καὶ ὀνόματα καὶ ἐπιῤῥήματα. ceteris omnibus pariter praetermissis usque in segm. seq. ubi demum ita MS. iterum: καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ νόσων ἀνισταμένων, (non διανιστ.) ἀνέσφηλεν etc. intermediis illis ἀνεκτ. τ. ψ. καὶ ἀνεζ. etiam omissis. et mox etiam desunt ἀνέστη, καὶ ἐξανέστη, et ἀνεβίω, καί. dein MS. ἀναβιώσκεται pro ἀνεβιώσκετο. IUNG.

ὑγιαίνειν, ἐῤῥῶσθαι, ὑπεῤῥῶσθαι] *Editio Aldina* pro ὑπεῤῥῶσθαι habet ὑπερεῤῥῶσθαι.

ὁ Θουκυδίδης] Locus *Thucydidis*, qui hic indicatur, est lib. II. Ξυγγρ. ubi de peste illa famosa instituit narrationem, qua et ipse laboravit; τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὡμολογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν. IUNG.

108.

διανισταμ.] MSS. ἀνισταμ. SEB.

διανισταμ.] Praecedentibus *Falckenburgius* ἄνοσος adscripsit.

ἀνεβιώσκετο] P. ἀναβιώσκεται. SEB.

αὐτόν.] Post αὐτὸν ceteris omnibus in hoc capite MS. caret, et tantum habet: καὶ τὰ ὅμοια ὀνόματά τε καὶ μετοχαί.

ἱρεῖς δὲ etc. quae iam initium c. XXII. quod cohaerere cum priori diximus. IUNG.

109.

περὶ τοῦ πλουτεῖν] P. περὶ πλουσίου. SEB.

περὶ τοῦ πλουτεῖν] C. A. περὶ τοῦ πλουσίου. KUEHN.

εὔπορος] Hunc et sequentem versiculum exscripsit *Phavor.* in εὔπορος. KUEHN.

ζάπλουτος] Absunt ista a C. A. usque ad βαθυπλούσιος, dein Πλάτων δὲ καὶ παμπλούσιος ἔφη πολύχρυσος π. περιουσιάζων etc. ὀλβίων. εἴποις δ' ἄν, πλουτοποιὸν χ. *Plato* lib. V. de LL. οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι ἀγαθοὶ, εἰ δὲ μὴ ἀγαθοὶ, οὐδὲ εὐδαίμονες. KUEHN.

ζάπλουτος] Desunt ζάπλ. μεγ. μεγ. βαθ. et ἐν τοῖς Νόμοις, καὶ in MS. *Platonis* locus et infra VI, 163. innuitur Est autem hic forte lib V. Legum: ὥστε ὁ λόγος ὑμῖν ὀρθὸς, ὡς οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι ἀγαθοὶ, εἰ δὲ μὴ ἀγαθοὶ, οὐκ εὐδαίμονες. IUNG.

ὁ δ' Εὐπόλιδος] Desunt in MS. ὁ δ' Εὐπόλ. πλ. πέπαικται, quod ultimum et *H. Steph.* ad oram sui codicis reposuerat, quum antea male ederetur πέπαικαι. Ceterum de πλούταξ adnotat *H. Steph.* adp. de Dial. Att. cap. 17. terminationem quandam in αξ esse, quae comica posse appellari videatur, in quibusdam nominibus: veluti in νέαξ, et πλούταξ apud *Pollucem. Ac fortassis,* ait, *terminatio haec in* πλούταξ *omnino respondet Gallicae terminationi quam habet* richard, *quum dicitur (verbo itidem comoediae potissimum conveniente,) C'est un grand richard.* Usus est vero et *Menander* illa voce πλούταξ, sed quam sumsit ab *Eupolide,* ut hinc notat *Casaub.* IV. *Athen.* 4. IUNG.

οὐκ ὀλιγοχρ.] Desunt οὐκ ὀλιγοχρ. εὐκ. πολυκ. in MS. IUNGERM.

τῶν ὀλβίων] C. V. pro ὀλβίων leg. ὀλίγων. KUEHN.

τῶν ὀλβίων] MS. τῶν ὀλίγων pro ὀλβίων. Cetera omnia in MS. desunt usque ad segm. seq. εἴποις δ' ἄν etc. Notandum vero illud ὀλίγων, quod pro *optimatibus* apud *Thucydidem* creberrimum, an hic vero locum habeat, considerent doctiores. IUNG.

Ἡρόδοτος] Locus *Herodoti* est ex ipsius *Musa* V. ubi: ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τοῦ δήμου. IUNG.

τῶν παχέων] *Herod.* lib. V. fol. 339. vid. infra III. 197. SEB.

περιουσίᾳ ζῶν] Aut legendum putarim περιουσίᾳ συζῶν, aut ὑφ' ἓν (quomodo quidem modo praecessit) περιουσιάζων.

C. Rittersh. Potest fortassis et ex prava geminatione sequ. ἐν περιουσ. ζ. ortum trahere. Seb.

περιουσίᾳ ζῶν] In vulgatis, quae in MS. non habentur, fortasse et formula περιουσίᾳ ζῶν examinanda, ne forte oscitanter a librario repetita sit, quum ἐν περιουσίᾳ ζῶν statim sequeretur. Iung.

τῶν λειτουργούντων τὸν οἶκον, λειτοργ.] Post τῶν λειτουργούντων interpungendum, et postea τὸν οἶκον λειτουργοῦντα δ. *qui est ex iis qui publicis functionibus pecuniam impendunt, qui familiam munera publica obeuntem excipit.* Nam λειτουργίαι divitibus ferendae imponebantur. Kuehn.

τῶν λειτουργούντων τὸν οἶκον, λειτοργ.] Consideranda et illa, τῶν λειτουργούντων τὸν οἶκον, λευτουργοῦντα (sic enim corrige) διαδεξάμενον, an legendum διαδεξάμενος, ut mox εὔκληρος, βαθύκληρος, casu recto. Iung.

ἐκ μεγάλου διαγράμματος] διάγραμμα est scripta consignatio bonorum vel publicorum vel privatorum, ergo ὁ ἐκ μεγάλου διαγράμματος est, qui opes magnas habet in tabulas relatas. Kuehn.

ἐκ μεγάλου διαγράμματος] Illius formulae, ἐκ μεγάλου διαγράμματος, notio ex *Harpocratione* in διάγραμμα, et *Suida*, qui inde descripsit, nota est. de magnum scilicet possidente censum. *H. Steph.* adnotavit in marg. hic et λακκόπλουτος, quod etiam huc pertineat. Iung.

110.

εἴποις δ' ἂν, πλουτοπ. χρ. καὶ πλουτηρ.] Ita MS. εἴποις δ' ἂν, πλουτηρὸν χρῆμα καὶ πλουτοποιὸν, καὶ χρηματοποιόν. Cetera in hoc capite MS. non habet: sed illorum loco ita: Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ πλούτου προαγόμενα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πενίας πρόδηλα. Iung.

καὶ πλουτηρὸν] Hoc habet margo C. A. textus dein καὶ χρηματοποιόν. caetera non comparent in eodem Codice, nisi subiicitur in genere, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ πλούτου προαγόμενα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πενίας πρόδηλα. Kuehn.

καὶ τὰ πράγματα] MSS. τὰ δ' ἀπὸ τοῦ πλούτου παραγόμενα (A. προαγόμ.) ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πενίας πρόδηλα. Seb.

ἄχρυσος, ἀνάργυρος] *Plato* lib. III. de LL. πλούσιοι οὐκ ἄν ποτ' ἐγένοντο ἄχρυσοί τε καὶ ἀνάργυροι ὄντες. Kuehn.

111.

ἀγαπητῶς π.] Cui sufficit inter alios habere quo alatur, utcunque. Kuehn.

δουλεύειν, ἐπὶ λεπτοῖς λήμμασι παρ.] ἐπὶ λεπτοῖς λήμμασι

malim referre illud *ἐπὶ* ad praecedens *δουλεύειν*, quia parasitus non aliud fere lucratur quam cibum. Kuehn.

112.

κεφάλαιον κγ'.] Caput hoc XXIII. et sequens XXIV. uno continentur in MS. hac praefixa titulorum congerie:

περὶ φυλαργύρου. *περὶ τοῦ μεγαλόφρονος.*
περὶ φειδωλοῦ. *περὶ τοῦ φειδούς.*
περὶ τοῦ προθύμου. *περὶ βλακός.* Iung.

περὶ φιλαργ.] Ita et C. A. sed caetera *καὶ μὴ τοιούτου* absunt. Kuehn.

ἐρεῖς δ' οὖν] C. A. *ἐρεῖς δ' ἂν φ. αι. ἀνελεύθερος ὀβολοστάτης.* at *καὶ ἡ γυνὴ* usque ad *φαίης δ' ἂν* absunt. Kuehn.

φιλοχρήματος] Deest *φιλοχρήματος* cum sequentibus tribus *φιλοκ. φιλοχ. χρηματ.* in MS. Iung.

καὶ ἡ γυνὴ etc.] *καὶ ἡ γυνὴ* etc. *φαίης δ' ἄν*, cum mediis desunt in MS. Iung.

βέμβιξ] *βέμβιξ* etiam *Hesych.* al. *βέμβηξ.* vid. prov. *Cumini sector.* Is hic *κυμινοπρίστης.* eique affinis *καρδαμογλύφος. Aristoph.* copulat circa finem *Vesp.* *κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον* nominans. Seb.

β[illegible]ιξ] *Salmas.* legendum censet *κίμβιξ* pro *βέμβιξ.* Kuehn.

βέμβιξ] *H. Steph.* pro *βέμβιξ* in margine emendavit *κίμβιξ*, notatque et in principio codicis sui, *βέμβιξ magno errore pro κίμβιξ.* quemadmodum scribendum etiam adnotavit c. 17. adpend. de Dial. Att. Erravit itaque Paroemiographus in *Cumini Sector*, qui laborat in explicando isto vocabulo, *Iulius*, dicens, *Pollux βέμβικας. opinor quod per domum obambulent semper murmurantes.* ubi exponit etiam quid hic *ὀβολοστάτις* et *ὀβολοστάτης.* Noster *H. Steph.* et haec adnotavit ad codicem suum hic: *Multo plura avarorum nomina apud Eustathium ex Comicis et aliis* pag. 1628. *ῥυποκόνδυλος, κυμινοκίμβιξ, συκοτραγίδης, τρυσίβιος, θυμβρεπίδειπνος.* Locus est in *παρεκβολαῖς* ad *'Οδυσσ.* etc. Eadem [illegible] adnotat etiam cap. 17. adpend. de Dial. Att. et plura [illegible]μάσιος *Casaubonus* ad *Theophr.* Characteres *περὶ μικρ*[illegible]. Iungerm.

ἐλάττων χρημάτων] *Captus amore pecuniae.* Kuehn.

πᾶν ἂν πράξοιτο] C. A. *πᾶν ἂν πράξας ἐπὶ χρ. οὐδὲν [illegible]σχυνθεὶς* etc. *χ. τ. εὐ. μετρῶν πρὸς ἀργύρ. κ. τὴν ψυχὴν* ([illegible] suprascriptum) *ἀνταλλ. τ. χ.* (C. V. *ψυχὴν ἀναλλάξαι.*) post *χρυσίου* C. A. *τὰ δ' ἐκ τῶν εἰρημένων προαγόμενα δῆλα καὶ τὰ*

ἐναντία τῶν εἰρημένων ἐκ τούτων οὐκ ἄδηλα, et his verbis pensantur quae sunt ab illis, τὰ δὲ πρᾶγμα etc. segm. seq. usque ad ἐναντία init. segm. 114. ibi sequitur novus titulus: περὶ μεγαλόφρονος, tum textus οἷον μεγαλόφρων μεγαλογνώμων ὑπεράνω λημμάτων καὶ κρείττων πλούτου κ. α. τ. οὐδ' ἂν ῥῆμα προϊέμενος ὢ τ. αι. πρ. reliqua ab ἡδέως usque ad finem absunt. Kuehn.

πᾶν ἂν πράξοιτο] MS. πράξας pro πράξοιτο. quod fere hic malim, quamvis nihil interest. Iung.

ἐκ παντὸς χρηματ.] Desunt ἐκ π. χρηματιζ. in MS. et mox πρὸς ἀργ. φθεγ. dein MS. ita, ceteris vulgatis omissis, habet: τὴν ψυχὴν ἂν ἀλλάξαι τοῦ ἀργυρίου, τὰ δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων προαγόμενα δι' ὀνόματος, δῆλα. καὶ τὰ ἐναντία δὲ τῶν εἰρημένων ἐκ τούτων οὐκ ἄδηλα· οἷον μεγαλόφρων, et sequens μεγαλόψυχος deest etiam. Iung.

113.

χρυσίου, τὴν ψυχὴν etc.] MSS. χρ. τὰ δ' ἐκ τῶν εἰρημένων προαγόμενα δι' ὀνόματος δῆλα· καὶ τὰ ἐναντία τῶν εἰρημένων, ἐκ τούτων οὐκ ἄδηλα. οἷον μεγαλοφρ. Seb.

ῥήματα δ' οὐκ ἔστιν etc.] Quomodo ait verba non esse quam quae recenset. Est tamen et φιλοχρηματεῖν. ut apud Platonem lib. V. Legum non longe ab initio: μὴ δή τις φιλοχρηματείτω παίδων γ' ἕνεκα, ἵνα ὅτι πλουσιωτάτους καταλίπῃ. apud quem et inferius φιλοχρηματεῖν habes eodem lib. V. Iungerm.

114.

ἐλεύθερος] Deest ἐλεύθερος in MS. pro quo malim fere scribere ἐλευθέριος, est tamen et mox ἐλευθέρως, quod esset etiam mutandum in ἐλευθερίως. Sed mox segm. 118. ponitur utrumque, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος. et segm. 119. etiam adverbium ἐλευθερίως. nil itaque forte notandum hic. dein MS. ὑπὲρ ἄνω divisis vocibus habet. Iung.

χρημάτων οὐκ ἀντ. etc.] Desunt χρ. οὐ. ἀ. χ. τ. κ. et MS. ita absque distinctione: καὶ κρείττων πλούτων τὴν ἀρ. Iungerm.

καὶ ἡγούμενος] Desunt καὶ ἡγούμενος in MS. Iung.

οὐδὲν ἂν λῆμμα] MSS. οὐδὲν ἂν ῥῆμα π. Seb.

οὐδὲν ἂν λῆμμα] Pro λῆμμα προσ. MS. habet: ῥῆμα προϊέμενος. Iung.

ἡδέως] ἡδέως et sequentia huius sectionis in MS. deficiunt: in quo statim, absque titulo, sequitur: καθ' ἕτερον δὲ χρ. Iung.

115.

περὶ φειδωλ. etc.] Ita et C. A. caeteris omissis. Kuehn.

πάλιν δὲ] C. A. haec omittit et ita incipit: *καθ' ἕτερον δὲ χρείας εἶδος* etc. *ἀκριβὴς τῷ βαλαντίῳ προσεστηκὼς Κίμβηξ Κυμινοπρίστης.* Salm. C. *Κύμβιξ καὶ Κυμινοτερικής.* Kuehn.

ταμιευτικὸς] P. *ταμιευτής.* Seb.

θησαυροποιὸς] *θησαυροποιὸς* et sequentia usque ad *τῷ βαλ.* desunt in MS. Ceterum in vulgatis alterum *ταμιευτικὸς* delendum videtur. Cur enim repetatur, et bis ponatur in binis lineis? Iung.

φρουρὰ χρημάτων] Notandum inter vulgata *φρουρὰ χρημάτων*, quum quis forte *φρουρὸς* exspectasset, quod si in aliquo libro inveniretur, auderem sic potius adfirmare scripsisse Pollucem, et respexisse ad *Xenoph.* VIII. *Cyropaed.* locum, ubi postquam *Cyrus* de Thesauris dixerat, *καὶ φύλακας αὐτοῖς ἐφίσταντα μισθοφόρους, τούτοις πιστεύειν*, paulo post de iisdem subiungit, *εἰ φρουροὺς μισθοφόρους ἐπεστησάμην*: quamvis paulo alia res de iis qui aliis custodiunt, et qui sibi: sed certe qua ratione quis *φύλαξ ἀργυρίου* dici potest, eadem, credam, et *φρουρὸς χρημάτων* potest. Sic et mox utitur segm. seq. in hac re *τῷ φρουρεῖν*. Quid moror? credo me ex ipso Polluce confirmaturum his inter illa attributa *φρουρὸς* legendum. Mox enim sequitur segm. seq. illud *φρουρὰ χρημάτων*, ita enim ibi sine distinctione malim. et ibidem mox *φύλαξ* additur: nisi tamen *φρουροὶ* hic malis, ut et supra sic in *k* corruptum conieci III, 93. in *περίπατα*. Sit iudicium tamen penes doctos. Iung.

ἔγγυα δανείσματα] Legerim *ἔγγεια*, quae nempe *ναυτικοῖς* opposita habes et supra III, 84. ubi vide. Iung.

ἐπὶ μεγάλοις τόκοις] *Nauticum foenus* intelligit *Max. Tyrius Dissert.* II. *ὥσπερ τῶν ἐπὶ χρηματισμῷ παραβαλλομένων ἐν θαλάττῃ οἱ τόκοι μεγάλοι τῶν δανεισμάτων, οὕτω καὶ τῶν ἐπεξιόντων τοῖς θυμοῖς οἱ τόκοι μεγάλοι τῶν συμφορῶν.* Kuehn.

παρακινδυνευόντων. ἐπὶ κερδ. ἐλπίδι,] Post *παρακινδυνεύων* videtur comma adponendum, ita ut punctum post *ἐλπίδι* ponatur. Intelligetur sic scilicet *ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι παρακινδυνεύων.* vix enim credo illud *μικροπρεπὴς* iungendum cum *ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι*, quum illa *μικροπρέπεια* certe non *ἐπὶ κέρδους ἐλπίδι* potissimum sita esse dici queat, uti apud *Aristot.* IV. *Nicom.* videre potes. Iung.

ἀνελεύθερος] C. A. ab hoc versu ad *ἐλευθερὸς* segm. seq. tacet: dein iterum in textu: *ἄγχων τοὺς χρήστας ἀπάγων ὑπὲρ*

ἡμέραις τὰ δὲ ἐκ τῶν προειρημένων προαγόμενα πρόδηλα. etiam *Salmas.* leg. ὑπερημέρους. et C. V. ὑπὲρ ἡμέρους. Kuehn.

Πλάτων δὲ ἐν Παρμ.] ῥυπαρὸν in *Platonis Parmenide* non invenio, cursim perlustrato a me. Iung.

Εὔπολις] Versus *Eupolidis* ita exhibet *Salm.*

ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον
τοῦδ' εἶδες; ὅς δὴ θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος,
ἢ χρημάτων αὑτοῦ γε μεταδῴη τινί. Kuehn.

Εὔπολις] Illa, Εὔπολις etc. usque ad ἄγχων desunt. *Eupolidis* senarii, ni fallor, sic disponendi sunt:

ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον
τοῦδ' εἶδες;

cetera enim θᾶττον etc. *Pollucis*, immo alius auctoris sunt, ex quo hanc inter alias formulas, quibus τὸν ἀνελεύθερον περιφράζει, proponit. Iung.

116.

ἀποπνίγων τ. ὀφ.] Desunt ἀποπνίγων τ. ὀφ. in MS. Iung.

ὑπερημερίους] MS. ὑπερημέρους, quod reponatur. dein in MS. reliqua desunt usque ad segm. 117. et illorum loco haec: τὰ δὲ ἐκ τῶν προειρημένων προαγόμενα πρόδηλα. ubi MS. iterum: ὃ δὲ ὑπερ. δ. Iung.

ὑπερημερίους] Ὑπερημέρους ex MSto quoque affert *Falckenburgius*, et ita in textum recipimus.

τὰ δὲ ῥήματα] MSS. τὰ δ' ἐκ τῶν προειρημένων προαγόμενα πρόδηλα. ὃ δὲ ὑπέρ. Seb.

τὰ δὲ ῥήματα] Haec usque δυσχεραίνειεν ἄν τις finem huius segm. absunt a C. A. Kuehn.

φρουρά, χρημάτων τ.] In illis vulgatis ita distinxerim: φρουρὰ χρημάτων, τήρησις, etc. ut segm. praeced. φρουρὸς χρημάτων, sicut quidem ibi lego: ubi etiam sequitur φύλαξ, ut hic φυλακή. Iung.

ῥυπαρία] Ad ῥυπαρία *H. Steph.* adnotavit, ut Latine *sordes.* Iung.

117.

ἀφειδής] MS. ἀφιδής. Iung.

ἐκκεχυμένος] *Profusus.* οὐ περιανεστῶν. V. μ. σπαθῶν. τ. οὐ κατακυβεύων, ἐφήμερος. τ. β. (*qui in diem vivit*) καὶ τὰ ἐκ τούτων προαγόμενα. ita C. A. caetera absunt usque ad [illegible] finem huius segm. Kuehn.

ἀθησαύρ.] Desunt ἀθησ. ἀπρόσιτος in MS. Iung.

ῥιπτῶν τὰ χρ.] ῥιπτῶν etc. ἀπολλύς cum mediis absunt a MS. Iung.

κατεδηδοκὼς. τὰ πατρῷα καταναλ.] In vulgatis omnino emendanda distinctio ut *H. Steph.* ad oram sui codicis monuit, ita: *κατεδηδοκὼς τὰ πατρῷα, καταναλίσκων* etc. Iung.

ἐκχέων] *ἐκχέων* ex *Gloss.* est, *profundens.* Kuehn.

καταπορνοκοπῶν] *καταπορνοκοπῶν*, *fornicator.* Kuehn.

καταπορνοκοπῶν] Deest *καταπορνοκοπῶν* in MS. Iung.

τῷ βίῳ] Post *βίῳ* in MS. sequitur, *καὶ τὰ ἐκ τούτων προαγόμενα.* reliqua desunt usque ad *τοῦ δὲ φ.* init. segm. seq. Iungerm.

ἀπροοράτως] Subiungit e scripto Codice *Falckenburgius*, *ἀπροόπτως τοῦ μέλλοντος.*

118.

τοῦ δὲ φειδωλοῦ] Hic C. A. praemittit titulum: *περὶ ἐλευθέρου*, *de liberali.* Kuehn.

φιλότιμος] C. A. *ἐλευθέριος*, *μεγαλοπρεπής. τὰ δὲ ἐκ τούτων προαγόμενα δῆλα οἷον*, *ἐθελουργός*, *φιλότιμος*, *ἀπροφάσιστος*, (quae habet et C. V.) caetera absunt usque ad caput XXIV. Kuehn.

φιλότιμος] Desunt sequentia in MS. *ἐλεύθερος* et *φιλανθρ. φιλόδωρος.* post quae pauca in duob. segm. seq. MS. habet reliqua, haec nimirum tantum: *μεγαλοπρεπής*: *καὶ τὰ ὅμοια* · *τὰ δὲ ἐκ τούτων προαγόμενα*, *πρόδηλα*, *οἷον ἐθελουργός*, *φιλότιμος*, *ἀπροφάσιστος*, *ἕτοιμος*, *φιλόπονος*, *ἄοκνος* · *φιλοπονία*, *εὐτελές.* alia desunt, quae in vulgatis. In illis paucülis tamen adnotemus *ἐθελουργός*, quod in vulgatis non apparet, sed in mendo cubat, ut mox ad segm. 120. indicabimus. Iung.

119.

ἐκτενῶς] *Phrynichus* pag. 50. *ἐκτενῶς μή*, *ἀλλ' ἀντὶ αὐτοῦ δαψιλῶς λέγε.* Sed *Pollux* hic minus superstitiosus. Et in sacris ea vox non infrequens. vid. *Ioël.* I, 14. *Ion.* III, 8. *Iudith.* IV, 10. 1 *Petr.* I, 22. cui *Iudith.* IV, 7. et *Actor.* XXVI, 7. respondet; *ἐν ἐκτενείᾳ.* item 2 *Macc.* XIV, 38. *μετὰ πάσης ἐκτενείας.* Seb.

ἐκτενῶς] *Gl.* reddunt, *prolixe*, *enixe.* Kuehn.

ἐκτενῶς] Monitum hic volui, ad *ἐκτενῶς*, *Phrynichum* a nostro dissentire, quod et *Nunnesius* in *Phryn.* notavit. Sic enim ille II. *Eclog.* *ἐκτενῶς μή*, *ἀλλ' ἀντὶ αὐτοῦ δαψιλῶς λέγε.* Noster non tantum hic *δαψιλῶς* et *ἐκτενῶς* tanquam *συνώνυμα* ponit adverbia; sed et ipsa nomina *ἐκτενής*, *δαψιλής*, ut synonyma, pariter iungit, supra initio huius segm. Iungerm.

ἀναίδην] Forte *ἀνέδην*, quod *Hesychio* ἐκκεχυμένως. *Suidae* δαψιλῶς, ἀκωλύτως, κατακόρως etc. Seb.

120.

περὶ φιλοπ.] P. *περὶ φιλοπονίας*. Seb.

καὶ ὀκνηροῦ] Abest a C. A. Kuehn.

καὶ ὀκνηροῦ] *ὀκνηρὸς* in ipso capite non habes: quamvis infra V, 124. *περὶ δειλοῦ* id habes. in hac materia vero nescio an *λίαν δόκιμον* id *Polluci* visum, quum infra eandem pertractans *καὶ ἴσως ὀκνηρὸς* dicat IX, 138. Iung.

ἄοκνος] C. A. *οἱ δὲ φιλοπονία εὐτελὲς ὡς καὶ αἱ ἀοκνία*. Kuehn.

ἐλευθερουργὸς] Cubile, ubi illa menda latet, de qua diximus, est hic in *ἐλευθερουργὸς*, pro quo itaque reponamus *ἐθελουργὸς*, ut in MS. esse retulimus. utitur illo et alias *Pollux*, ut supra I, 157. in simili prorsus re *ἐθελουργὸς*, ubi et alia adiuncta habes, quae et hic legis. Sic infra V, 18. *ἐθελουργὸς* de venatore. et V, 60. *ἐθελουργοὺς* de canibus. Quid verbis opus? satis ostendit ita legendum mox adverbium *ἐθελουργῶς*, quod est segm. seq. Iung.

ὀκνία] MSS. *ἀοκνία*. Seb.

ὀκνία] C. V. ut et A. habent *ἀοκνία*. Kuehn.

ὀκνία] Mendum manifestum. quid enim hic *ὀκνία* agit, quum praecesserit *ἄοκνος*, et mox *ἀόκνως* sequatur. MS. rectissime: *ἡ ἀοκνία*. Sic itaque repone. Iung.

ὀκνία] Adscripsit hic ex MSto *Falckenburgius ἀγρυπνία*, quod praecedenti *ἄγρυπνος* responderet.

εὐρωστία] De his usque ad *προθύμως*, quo finit segm. hoc, nihil habet C. A. Kuehn.

εὐρωστία] *εὐρωστία* etc. desunt usque segm. seq. *τὰ δ.* et ibi usque ad illa: *Τὰ δὲ πράγματα* etc. haec tantum MS. ita: *τὰ δὲ ἐναντία, βλὰξ, βλακικὸς, μαλακὸς, ἀμβλὺς βραδὺς, νωθὴς, ἀναβεβλημένος, ὑπερβαλλόμενος, μελλητὴς, ἐκλελυμένος, καὶ τὰ ὅμοια· τὰ δὲ πρ.* Iung.

122.

μαλακὸς] *ἀμβλὺς βραδὺς* in margine C. A. tum textus *νωθὴς ἀναβεβλημένος*, in margine sequitur iterum *μελλητὴς ἐκλ. τὰ δὲ πράγματα βλακεία μ. ἀ. βραδυτὴς μ. ἀ. ἀ. ἀ. ὀ. ἐ. ἀθυμία, ἀνανδρία, νωθρεία*. Kuehn.

ἀναβεβλημένος] Post *ἀναβεβλημένος* addit ex MSto *Falckenburgius μελλήτης*, cuius vocis tamen literas priores punctis rursus subnotavit, forte quia modo praecessit.

βλακία] A. *βλακεία*. nimirum a *βλακεύω*. nec aliter supra I, 159. ac scribendum similiter infra IV, 38. Seb.

βραδύτης] Scr. βραδυτής. SEB.

βραδύτης] Pro βραδύτης scribe βραδυτής, ut et supra I, 43. in MS. erat; quamvis hic et infra IX, 137. MS. paroxytone. in vulgatis hic antea erat μελησμός. et paulo supra μελητής. IUNG.

μελλησμὸς] MS. μελλισμὸς, uti et supra I, 43. ex MS. indicavimus. et infra IX, 137. sed vulgatum μελλησμὸς temere mutandum non esse dixi supra. IUNG.

καὶ ἀδυνασ.] Particula καὶ deest in MS. IUNG.

ἀργία] MS. ἀργεία. sic mox ἀνανδρεία, et νωθία, ubi in vulgatis contra tantum ι, vel diphthongus. Est et illud ἀργεία in hac significatione apud *Etymologum* in θυσία, ubi: τὸ δὲ νωθεία, ἡ ἀργεία. ἀνανδρεία vero et infra III, 137. et IV, 13. in vulgatis est. ῥαθυμία hic in MS. deest. IUNG.

νωθεία] Ita et supra I, 159. A. νωθρεία. SEB.

νωθρότης] *Glossae, Veternus.* KUEHN.

123.

τὰ μὲν ῥήματα] μὲν abest a C. A. β. α. δ. διαμέλλειν, ὑπερβεβλῆσθαι ἐκλελύσθαι α. ὑπτιάζειν, ὀκνεῖν κατανυστάζειν scr. ἀποκαθῆσθαι α. βραδύνειν α. post ἔχειν iterum ἐκλελύσθαι, ῥαθυμεῖν, adverbia omnia absunt, item totum caput de *vendendo* et *emendo*. KUEHN.

μέλλειν] Deest μέλλειν et διαμένειν, et ὑπερβάλλεσθαι, et καταργεῖν. et κατοκνεῖν, cum ἀποκαθεύδειν et ὀλιγωρεῖν et ῥαθυμεῖν. haec singula suis locis desunt in MS. IUNG.

καταργεῖν] *Interpr. desidere. Gloss. avocare*, id est *otiosum reddere.* KUEHN.

ἔχειν] In MS. denuo post ἔχειν, sequitur ἐκλελύσθαι, quod tamen antea habuimus. ἐξαθυμεῖν mox deest. dein MS. ita: τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα ἀπὸ τούτων οὐκ ἄδηλα. Cetera omnia desunt cum toto capite XXV. IUNG.

ὀλιγώρος] Scr. ὀλιγώρως. SEB.

ὀλιγώρος] In vulgatis operarum peccatum corrige, et scribe ὀλιγώρως. IUNG.

124.

Ξενοφῶν] Et infra idem habes VII, 9. IUNG.

125.

καπηλικῶς] Post καπηλικῶς adscripsit *Falckenburgius* καὶ μεταβολητικῶς.

ἐπ' ἐξαγωγὴν] Leg. ἐπ' ἐξαγωγῇ. *vendere ad exportandum*, solebant servi vaenire ut exportandi, quandoque etiam liberae conditionis homines ea conditione, ut in alias regiones

exportarentur ibique demum venderentur denuo. *Demosth.* Ἀριστογείτων, inquit, τὴν ἀδελφὴν ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ ἀπέδοτο. *Orat.* II. contra illum *habita*. *Herodotus Polymnia* τούτους ἀπέδοτο ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ ἐκ Σικελίας. ICtus quaerit, *si quis testamento caverit, ut servus exportandus vaeneat* (ἵνα δοῦλος ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ ἀποδοθῇ) *officio familiae herciscundae iudicis contineri ut voluntas defuncti non intercidat.* vid. *Dig.* Tit. VI. *De servis exportandis.* KUEHN.

ἐπ᾽ ἐξαγωγὴν] Malo legere ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ· quod est ea lege venditum esse servum, ut exportetur, hinc tituli in iure *De servis exportandis* etc. et: *L. servus exportandus vaeneat.* Ille ultimus XVIII. Digest. hic LV, lib. IV. Codicis, ad quos ambos vide IC. phoenicis *Cuiacii* Paratitla, praesertim ad illum Codicis, ubi aliquot exempla huius phrasis ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ. quo pertinent et haec apud *Suidam*: Ἐπεξαγωγῇ· ἐμαστιγοῦτο ῥάβδοις, εἶτα ἐπεξαγωγῇ ἐπιπράσκετο· δειλίας καὶ ἀποδράσεως τίμημα φερόμενος δοῦλος εἶναι. *Demosthenis* autem locus, quem noster innuerit potissimum indicandus est, eum puto hunc esse in prima orat. adversus *Aristogit.* ἀλλ᾽ ἀδελφήν γε ἐπ᾽ ἐξαγωγῇ ἀπέδοτο, ὥς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης, ἣν ὑπὲρ τούτων ἔλαχεν αὐτῷ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς οὑτοσὶ etc. IUNG.

παλίμπρατον] Tamen et infra παλίμπρατα recenset VII, 12. ut probum. IUNG.

126.

πρατὴρ, λίθος,] Scr. πρατὴρ λίθος sine interpunctione, vide supra III, 78. SEB.

πρατὴρ, λίθος,] πρατὴρ λίθος coniunctim videtur legendum spreta distinctione, ut supra III, 78. ἀπὸ τοῦ πρατῆρος λίθου, ἀπὸ τοῦ πωλητηρίου. πρατὴρ enim, et πρατῆρες simpliciter, iidem qui μεταβολεῖς sunt, ut supra noster indicat segm. praeced. 124. et infra VII, 8. ubi gemina cum iis quae hic tractat. de hoc lapide vero vid. doctiss. *Brod.* VI. Miscel. 5. ubi etiam iunctim profert hinc πρατὴρ λίθος. quod me in opinione mea confirmat. *Herodoti* autem locus, ubi πρητήριον Ionice legitur, est in ipsius Musarum septima. quod indicavit *Leopardus* VIII. Emendat. 1. IUNG.

πρατήριον] *Ion.* πρητήριον, et sic apud *Herodot.* lib. VII. fol. 249. fin. λειμὼν ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον. De *Interpr.* vide *Leopardi* Emendat. libro VIII. cap. I. SEB.

παρὰ δὲ τοῦ πιπράσκοντος] *Interpr.* cepit quasi περὶ scriptum fuisset. et quamvis permutentur inter se saepius hae

particulae iisque nullae hoc faciant saepius, non quidem sua sed librariorum negligentia: tamen hic istud non est factum. Quod ut plenius vidisset interpres, delevisset sane comma post πιπράσκοντος. hoc enim ait noster. ab eo vero, qui vendit, emere ὠνήσασθαι et alia dicimur. Iung.

παῦσαι δυσωνῶν] In *Platonis* verbis ridicule iterum labitur interpres, et quando non? Increpat enim ille sub persona alicuius πρατῆρος difficilem emptorem, qui nimis vili rem volebat abducere, ut omittat tandem ita mercari. Sed illius πτώματα ἃ πταίει, τίς ἂν ἀριθμήσαιτο; Iung.

ἐν παροιμίᾳ] Quam integram ita recitat *Erasm.* οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας. vide *Adag. nullus emtor difficilis bonum emit obsonium.* Lege et *Casaub.* in *Athen.* lib. VI. cap. 3. Seb.

ἐν παροιμίᾳ] Proverbium *Suidas* habet, et ex eo *Erasmus*, vid. nota *Seberi* praec. Kuehn.

ἐν παροιμίᾳ] Proverbium apud *Erasmum* in *Adag. Nullus emptor difficilis bonum emit obsonium* habes istud:

οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.

cum interpretatione hac:

difficilis emptor haud bona emit obsonia.

ubi ait, *Ni fallor, subnotavit hoc proverbium Iulius Pollux lib. de rerum vocabulis* 6. (sed 3. scribi debet, ut vides) *quum negat vocem* δυσώνης *usurpatam ab auctoribus: sed tantum reperiri in proverbio.* Extat autem illud proverbium in *Suidae* Lexico, absque auctore et explicatione. Tu quod ad δυσώνης attinet, vide et ad *Casauboni Athen.* lib. VI. c. 3. Iungerm.

127.

Ξενοφῶν] Ut lib. VI. *Cyri paed.* εἰ δέ τις χρημάτων προσδεῖσθαι νομίζει εἰς ἐμπολὴν (*ad coëmptionem rerum, Leuncl.*) γνωστῆρας ἐμοὶ προσαγαγὼν καὶ ἐγγυητὰς, ἦ μὴν πορεύεσθαι σὺν τῇ στρατιᾷ, λαμβανέτω ὧν ἡμεῖς ἔχομεν. in oratione *Cyri* et lib. V. *Ἑλλην.* ὁλκάδας γεμούσας τὰς μὲν τινας σίτου, τὰς δὲ καὶ ἐμπολῆς ἔλαβε. Iung.

ἐμπολὴν] *Hesych.* exponit ἀργυρέην ἀλλαγήν. sed et κέρδος ἢ τὰ φορτία. *Aristoph. Acharn.* v. 928. pro *emtis* ponit *mercibus*, ut exp. *H. Steph. Schol.* τὸ ἀπὸ τῆς πραγματείας κέρδος. In *Pace* autem fol. 446. φορτίον, ἢ τὸ τῆς πρ. κ. ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. pro *mercibus* dicitur et ἐμπόλημα. *Eur. Cycl.* 137. φῶς ἐμπολήμασι πρέπει. pro quo *Ovid.* de Arte I, 252.

Consule de gemmis corporibusque diem.

Verbum est ἐμπολεῖν vel ἐμπολᾷν *Xenophon Conv.* fol. 896. ὁ χρημάτων ἀπεμπολῶν τὴν ὥραν. *vendens* etc. SEB.

Πλάτων δὲ τῆς ἀγ. etc.] Videtur aut hic aut mox pro ἀγοράσεως aliter legendum, cum ponantur ceu diversa. SEB.

Πλάτων δὲ τῆς ἀγ. etc.] *Πλάτων δὲ τῆς ἀγοράσεως εἴρηκεν, ὡς τῆς ἀγοράσεως Τηλεκλείδης.* Haec mihi videntur non extra mendum esse. cur enim bis illud τῆς ἀγοράσεως refert, si uterque idem dixerit, tam *Plato* quam *Teleclides?* Firmat me, quod et *H. Stephanus* hic videtur crucem notasse, qua hic haesisse indicaret. An fortasse pro altero ἀγοράσεως, legendum ἀγορασίας; sed coniiciendi palma sit doctioribus proposita. IUNG.

ἀγοράσεως] Coniecturam Cl. *Iungermanni* et *Falckenburgius* confirmat, qui idem ἀγορασίας pro ἀγοράσεως habet. sed ὁ μακαρίτης meus *Kuehnius* ad codicem quem e MSStis restituit, *f.* ἀγορᾶς adscripsit. videant hac de re Critici.

ῥῶπος] E not. *Sylb.* pr. ed. ῥῦπος. SEB.

γέλγη] *Falckenburgius* ex MSto pro γέλγη habet ἀγέλη, quod tamen ob subsequens *Nostri* iudicium locum hic non habere videtur. Alias de voce γέλγη videri potest *H. Steph.* in Appendice.

παρ' ἄλλῳ δὲ οὐ. ἐ. μνημονεύω ἐπίῤῥημα· τὰ δὲ οὐκ etc.] *παρ' ἄλλῳ δὲ οὐδέτερον εὑρὼν μνημονεύω ἐπίῤῥημα. τὰ δὲ, οὐκ ἔστιν ἀπ' οὐδενός.* Haesi profecto et ego hic. Quid enim sensus in istis verbis? erit autem, si ita mecum emendaveris: μνημονεύω. ἐπιῤῥήματα δὲ οὐκ ἔστιν ἀπ' οὐδενός. hoc enim, credo, vult dicere, neutrum istorum verborum, quae ex *Xenophonte* retulit, πώλημα inquam et πράσιμον, se reperisse, quod quidem meminerit, apud alium auctorem. ceterum a praedictis nominibus adverbia nulla exstare. IUNG.

128.

Κεφάλαιον κϛ'.] Caput hoc iterum in MS. extat sub eodem lemmate, nisi quod vitiose συλέγοντος scribitur, omissis in ipso dein capite ἐκπορίσαι, ἀθροῖσαι, et συναθροίσασθαι. reliqua hoc ordine MS. ἀθροίσασθαι, συναθροῖσαι. πορίσαι συμπορίσαι, συμπορίσασθαι, συνενεγκεῖν etc. ubi vides et simplex πορίσαι, quod in vulgatis deest, nec tamen debere omitti videtur. IUNG.

καὶ τοῦ ἐκχέοντος] Abest a C. A. KUEHN.

συλλέξασθαι] ἀθροῖσαι ἀθροίσασθαι συναθροῖσαι in margine C. A. dein textu ἐκπορίσαι συμπορίσαι συνενεγκεῖν συμπορίσασθαι σ. σ. σ. συμφορήσασθαι, συνεράνισαι. τὰ δὲ πράγ-

ματα συνάθροισις συναθροισμὸς συναγωγὴ, ἔρανος συλλογὴ, σύστασις. ὀνόματα συλλογεὺς, ἕτερον γάρ. ἀγύρτης ἐρανιστής. KUEHN.

ἐκπορίσαι] ἐκπορίζω in *Glossis* est, *suppedito, uti etiam Interpr. reddidit.* KUEHN.

συμφορῆσαι] In MS. deest συμφορῆσαι, ut et mox συνερανίσαι. IUNG.

129.

ἄθροισις] Deest in MS. ἄθροισις. et mox ἀθροισμός. IUNGERM.

συλλογὴ, συν. etc.] MS. hoc ordine, συναγωγὴ, ἔρανος, συλλογὴ, σύστασις. absque καί. IUNG.

ὄνομα δὲ μ. etc.] MS. ὀνόματα δὲ συλλογεύς. ἕτερον γὰρ ὁ ἀγύρτης καὶ ἐρανιστής. τὸ ἐναντίον δὲ, ἐκχ. etc. IUNG.

ἕτερον γὰρ ὁ ἐρανιστὴς, καὶ ὁ ἀγύρτης.] Ἐρανιστὴς, teste *Athenaeo* libr. VIII. est, qui in ἔρανον, quod convivii genus est, ubi singuli sua symbola conferunt, cum reliquis convenit. ἀγύρτης autem, ut *Budaeus* ex *Platone* docet, est, qui religionis praetextu et nomine stipem corrogat ostiatim, et circa sacrificia mendicat. quales hodie sunt, qui Divae *Mariae*, Sancto *Rochio*, *Sebastiano* et *Antonio* reliquisque Divis stipem corrogant: unde autem plus lucri oenopolis datur, quam Divis et pio Dei cultui. Infames fuerunt apud veteres, ut apud *Ciceronem* videre licet, qui verba XII. *Tabularum* citans, hos sublatos esse tradit, praeter paucos *Idaeae Matris* famulos: *implent enim*, inquit, *superstitione animos, et exhauriunt domos.* GUALTH.

τὸ δὲ ἐναντίον] Hic praemittit C. A. περὶ τοῦ ἐκλέγοντος. KUEHN.

ῥίψαι] P. ἐκρῖψαι. SEB.

σπαθῆσαι, ἀπολέσαι] MS. σπαθίσαι, ἀπολέσθαι. sed illud σπαθίσαι alius rei est: et ἀπολέσαι magis convenit, quam παθητικῶς. IUNG.

καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα etc.] MS. plane contra sic: ἐπίῤῥημα δὲ ἓν μόνον τὸ ἐκκεχυμένως, reliquis duobus διεῤῥ. διεσπ. omissis. pro vulgato autem διεῤῥιμ. legendum duplici μμ διεῤῥιμμένως. quod leve est, sed et levia, quantum fieri potest, praestat esse sine mendo, et in levibus nostram operam venditamus, in gravibus poscimus alienam. dein ita pergit MS. ὄνομα δὲ οὐκ ἔστιν, οὐδὲ πρᾶγμα, ἀλλὰ μετοχαί. quae facinus librarii vel epitomatoris pessimum subolent. statim enim post hanc sequitur cap. XXX. reliquis tribus capitibus in-

termediis, XXVII. nimirum, XXVIII, XXIX, prorsus omissis, ad quae pauca adnotabimus. IUNG.

διεῤῥιμένως] Scr. *διεῤῥιμμένως*. SEB.

ὄνομα δὲ etc.] C. A. *ὀνόματα δὲ*, *διασπορεὺς*, *πράγματα δέ*. Caeterum capita XXVII, XXVIII et XXIX. absunt a C. A. nec quicqaum affertur in illis ex C. V. quia forte et ibi non comparebant. KUEHN.

130.

οὐκ ἀνάσχετον] *Thucyd.* lib. II. *ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνὰς εἶδον τὸν στρατὸν ἑξήκοντα σταδίων τῆς πόλεως ἀπέχοντα, οὐκ ἔτι ἀνασχετὸν ἐποιοῦντο.* Alterum habes *Ξυγγραφῆς* lib. VII. *δυσανασχετοῦντας τὰ γιγνόμενα.* IUNG.

δυσανεκτῶς] Corrigo *δυσανέκτως*. sic enim postulat *δυσάνεκτον* paulo supra. IUNG.

131.

εἰς τὸ] statim primo turpissimam mendam tollemus in *εἰς τό*. quid enim hic illae voculae? emenda *οἰστὸν*, ut inter corrigendum incidit, quod vel non una *Thucydidis* auctoritate nitatur. in Corinthiorum statim concione, quae ad finem libri primi propior: *ἐνθυμώμεθα δὲ καὶ ὅτι εἰ μὲν ἡμῶν ἦσαν ἑκάστοις πρὸς ἀντίπαλον περὶ γῆς ὅρων διαφοραὶ, οἰστὸν ἂν ἦν.* lib. VII. *πάντα ταῦτα αὐτοῖς οἰστὰ ἐφαίνετο.* et confirmet etiam mox sequens adverbium *οἰστῶς*, quod *Pollux* tamen non ut nomen probum iudicat. IUNG.

φορητῶς] Scr. *φορητῶς* etiam in versione. SEB.

σεσηρὸς] Notandum *σεσηρὸς* in hac significatione, de ficto, puto, vel simulato, unde mox *σεσηρότως*. sequens autem *δεδοικὸς* mihi videtur mendosum, et scribendum, *δεδυκὸς*, pro latenti, et obscuro itaque. IUNG.

132.

κακουργία] *Stellionatus* in *Glossis*. KUEHN.

133.

Πλάτ. ἐν Φιλήβῳ] Locus in *Philebo*, ubi haec a nostro damnata vox, hic est: ubi quaerit *Protarchus* an illis credendum, qui voluptates esse negant, sed tantum dolorum effugia esse aiunt istas: *οὐκ*, ait *Socrates*, *ἀλλ' ὥσπερ μάντεσι προσχρῆσθαί τισι, μαντευομένοις οὐ τέχνῃ ἀλλά τινι δυσχερείᾳ φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς, λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν, καὶ νενομικότων οὐδὲν ὑγιές, ὥστε καὶ αὐτὸ τοῦτο αὐτῆς τὸ ὑπαγωγὸν, γοήτευμα ἀλλ' οὐχ ἡδονὴν εἶναι. τούτοις μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο, σκεψάμενος ἔτι καὶ τἄλλα αὐτῶν δυσχεράσματα.* etc. et mox, *μεταδιώκωμεν δὴ τούτους, ὥσπερ ξυμ-*

μάχους, κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἴχνος etc. et: τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρίνεσθαι. Iung.

πανοῦργον] Cur hic recensetur inter τὰ ἐναντία vox πανοῦργον; quum tamen inter opposita segm. 131. iam enumerata fuerit, ut et segm. 132. inter eadem πανουργία et πανουργεῖν, omnia sub vitii nomine. An quia haec vox τῶν μέσων? Iung.

πανοῦργον] Vocem πανοῦργον proprie acceptam, τὸν πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλοντα ἤγουν δραστήριον καὶ ἐνεργῆ denotare, sed dein abusive ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς νοήμασιν εὐεπιβόλου usurpari docet *Thomas* in *Eclogis*. cum quo facit *Phavorinus* apud quem inter alia haec leguntur in voce Πανουργία. ἡ τοῦ πανούργου προσηγορία δύο σημαίνει. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων τῇ ἐπινοίᾳ τῶν ἔργων χρώμενος, πονηρός· ὁ δὲ ἐπαινετὸς πανοῦργος, ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, καὶ ὁ δραστήριος καὶ ἐνεργής. etc. *Suidae* quoque ὁ πανοῦργος non solum dicitur ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος, sed et ὁ πάνυ φρόνιμος, καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. Ita LXX. *Interpretes* vocem hebraeam חָכָם *sapiens, peritus*, hac voce reddiderunt quando ita vertunt in *Proverb. Salom.* cap. XIII, 1. υἱὸς πανοῦργος, ὑπήκοος πατρί, υἱὸς δὲ ἀνήκοος, ἐν ἀπωλείᾳ.

εὔθημον] Lego εὔθυμον. *Hesych.* εὔθυμον, ἁπλοῦν. Quin et legendum, ἁπλοῦν τε καὶ ἀπανοῦργον. Quanquam non memini legisse. Sed vulgatum πανοῦργον stare nequit. Toup.

134.

* λεουργὸς παρὰ Ξενοφ.] *Xenophon.* lib. I. Memor. fol. 723. νῦν τοίνυν νόμιζε αὐτὸν θερμουργότατον εἶναι καὶ λεωργότατον. Sed in margine tamen adscriptum λεουργ. cum *Pollucis* nomine. Seb.

* λεουργὸς παρὰ Ξενοφ.] Locum *Xenophontis H. Steph.* hic ad oram adscripsit: *Xenoph.* Ἀπομν. lib. I. νῦν τοίνυν νόμιζε αὐτὸν θερμουργότατον εἶναι καὶ λεωργότατον. οὗτος κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστήσειε, κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο. ubi in margine, de editione *Xenoph.* loquor, adnotant, λεουργότατον *Pollux*, quod quidem credo inde trahunt, quoniam positivum per ου *Pollux* habet. Videtur tamen viris doctis in Thesauro suo λεωργὸς, quum sic et alibi sit, placere magis. Placet adscribere avi nostri sententiam super *Pollucis* λεωργῷ, si ita loqui licet interdum iudicio, quod et hic legi digna sit. Legitur ea in ipsius Commentatione de *Xenophonte*: *Non putavi autem silentio praetereundum, quod perquam audacter*

iudicarem factum esse a Polluce barbaricae originis homine. Hic enim non dubitavit quasdam esse apud hunc auctorem λέξεις φορτικὰς, quasi dicamus iniucundas ac molestas; de quo ipsum profecto pronuntiare nequaquam decuit, neque nos verum esse credere debemus. Quod autem notarunt eruditi quidam in Xenophonte quasi poëtica quaedam vocabula, ea omnino Attica esse statuendum est, τῆς ἀρχαίας μάλιστα ἀτθίδος, quas neutiquam putarèt ille oblitteranda, aut patiendum esse, ut non usu illa obsolescerent. Cum praesertim se verborum doctrinae studiosum non esse, ipse scripserit, sed quae essent in medio, ea usurpanda, neque novae elegantiae studendum duxerit. Sic enim ille in libro de Venatione: ἴσως οὖν τοῖς μὲν ὀνόμασιν οὐ σεσοφισμένως λέγω· οὐδὲ γὰρ ζητῶ τοῦτο. Et mox: ὀνόματα μὲν γὰρ οὐκ ἂν παιδεύσειαν, γνῶμαι δὲ, εἰ καλῶς ἔχοιεν. *Negat se sapientiam in dicendo nominibus seu verbis persequi. Et nominum seu verborum non esse institutionem liberalem, sed bonarum sententiarum.* Et hoc λεωργότατον vero *H. Steph.* in illum indiculum vocabulorum poëticorum apud *Xenoph.* retulit. Iung.

κυβιστῶν] *Xenophon* ibidem, οὗτος κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστήσειε, κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο. Seb.

κυβιστῶν] C. *Salmas.* κυβιστῶν. Kuehn.

κυβιστῶν] Pro κυβιστῶν, quod transverso signo calami notavit *H. Steph.* idem adscripsit κυβιστητῶν videtur legendum. ex *Xenophontis* sine dubio, loco quem paulo ante adscriptum a *Stephano* diximus. Iung.

185.

δείτης] *Interpres, metuendus.* sed *H. Steph.* perperam, inquit, scribitur δείτης, pro δὲ ἴτης, quae vox supra etiam III, 120. et infra V, 128. significans in bonam quidem partem, *fortem* et *animosum*: in malam vero, *audacem* et *temerarium*. Seb.

δείτης] Quid malum δείτης, emenda, quod inter corrigendum incidit, δὲ ἴτης. et sic postea vidi etiam *H. Steph.* in Thesauro suo emendasse. Iung.

δείτης] Utique legendum δὲ ἴτης, quemadmodum et doctissimus *Canterus* ad Codicis sui oram reposuit.

θερμιουργία] Scr. θερμουργία *H. Steph.* nec aliter hic allegat *Iac. Nic. Loënsis* Epiphill. I. cap. 16. et mox τόλμημα, nisi Ionismus placeat *Phocyl.* 62.

τόλμα κακὸν ὀλοὴ, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦντας. Seberus.

θερμιουργία] θερμιουργία non placet. repone θερμουργία. pateat hoc ex praeced. θερμουργός. Monuit et *H. Steph.* in Thesauro θερμιουργία perperam hic scribi. θερμουργία etiam hic agnoscit *Iac. Nicolaus* I. Epiphil. 16. ubi vocis huius metaphoram evolvit. Iung.

εὐτολμίαν] Bis occurrit εὐτολμία. unde alterum mendosum esse manifestum est, nisi librarii vitio hanc repetitionem contigisse putes, et prius εὐτολμία delendum. considerent alii: nos nomine εὐτολμοι coniectores ingenio deficimur. Putat tamen nobiscum et *Salmasius* illud prius delendum: itaque cum εὐτολμία id iam delendum. Iung.

εὐψυχεῖν] *Interpr. animari*: malim ex *Glossis*, bono animo esse, εὔψυχος, *animosus*. Kuehn.

136.

προπετῶς] Scr. προπετῶς. Seb.

ἐπιδεὴς] Nota ἐπιδεὴς, sic enim est. Ex *Phrynichi* Eclogis accessionem fieri posse ad *H. Steph.* Thesaurum notavit *Nunnesius* in suis Notis ad illas aliquoties. Ego ex *Polluce* nostro non minus poenitendam fieri posse novi. Quibus illi Thesauro superstruere aliquid vel sibi ipsis praeter aliorum opera iam quaesitas porro conquirere opes Graecas animus, illis hoc curae sit. Tam de vocabulis ipsis non positis dico hic, quam de positis quidem, sed non hoc significatu. Ecce περιδεὴς quidem posuit duplici significatu ἐπιφοβος [illegible] περίφοβος. Non tamen ἐπιδεὴς, quod gemino modo hic habemus. supra segm. 134 enim ἐπιδεὴς formidolosum erit, et quod terrorem incutiat. hic vero ἐπιδεὴς est meticulosus, ἄφρων, et qui facile exterretur, a quo et mox segm. 137. ἐπιδεῶς habes. Idem notabis de κατηδὴς, quod hic cum synonymo suo ἐπιδεὴς iungitur, sicut et καταδεῆ cum ἐπιδεεῖ loco dicto. Iung.

κατανεπτηκὼς] Scr. κατεπτηχὼς, ut est segm. seq. ubi et scr. κατεπτηχέναι. *Hesych.* Πτάκες, ἢ πτακίδες, δειλοὶ ἐπτηχότες. Seb.

κατανεπτηκὼς] Vel κατεπτηχὼς vel καταπεπτηχὼς, ut infra καταπεπτηχέναι. mente et genibus tremens. Kuehn.

περίφοβος] περίφοβος antea male in vulgatis legebatur, pro quo περίφοβος et in codice suo *H. Steph.* emendaverat. Iungerm.

ἄψυχος etc.] *Salmas.* non legit ἄψυχος, dein πτακὶς, πτακίς. Kuehn.

ἄψυχος etc.] ἄψυχος, κατάπληξ. ὁ γὰρ ἄψυχος, ἰδιωτῶν. hic iterum talis menda, qualem antea III, 136. indicavimus.

Nec plus a nostro ingenio rursum auxilii, quam quod suspicamur prius ἄψυχος abundare: donec felicibus ingeniis, quod reponant, visum fuerit. quid tamen, quod et nobis in mentem ex prioribus supra III, 122. venit, si pro primo ἄψυχος poneremus ἄθυμος, quod in hac significatione et auctoritate *Aristotelis* firmatur. sed, audiamus nostrum *Salmasium*, qui prius putat delendum, et legendum sic etiam; φιλοσ. κατ. τὸ γὰρ ἄψυχος σφόδρα κωμικόν. *deleto, ait illo ἄψυχος, priore loco sed non suo, posito. Et dic quaeso,* ait, *qui posses aliter mederi? quam perperam multa, in id genus scriptoribus intrusa, inclusa, detrusa, exclusa. In quibus si religiosos profitemur et lentos mollesque medicos imitari volumus, efficimus ut ex vulneribus non sanabilia ulcera, ex morbis mortes fiant.* IUNG.

πτάκις] πτακὶς, aut πτάκες, ut modo ex *Hesych.* allatum. SEB.

πτάκις] *Hesych.* πτακὲς ἢ πτακίδες, δειλοὶ ἐπτηχότες καὶ πτακισμὸς, convenit cum πτῶκες, quod secundum eundem *Hesych.* δειλοὶ etc. KUEHN.

πτάκις] *Hesych.* ultimam ὀξυτονεῖ. sic enim habet: πτακὲς (ubi *Sylburgius* reposuit πτάκες, quemadmodum etiam in Thesauro *H. Steph.* legitur) ἢ πτακίδες, δειλοὶ, ἐπτηχότες καὶ πτακισμός. IUNG.

137.

ἀνανδρεία] Supra I, 159. et III, 122. ἀνανδρία, et nescio an alibi aliter. SEB.

καταπληγία] καταπληγία iterum nobis exemplum exhibet, de quo modo diximus. Ait enim *H. Steph.* in suo Thesauro id vocabulum in vulg. lexicis pro consternatione et immodico metu adferri: sed sine exemplo. auctor nunc sit eius recipiendi noster *Pollux.* IUNG.

καταπεπτηχέναι] Scr. κατεπτηχέναι, et paulo ante monitum. SEB.

138.

καταιτιᾶσθαι] *Gl.* καταιτιᾶσθαι, *pulsare.* KUEHN.

φαίνειν, ἐνδεικν.] Latinis Atticorum φαίνειν, ἐνδείκνυσθαι est, *compellare apud iudicem, compellatio* est, φάσις, ἔνδειξις. *Casaub.* in *Caesar. Sueton.* cap. 18. KUEHN.

αἰτιάσεις] Leg. αἰτιάσεις, vel αἰτίασις. Sic enim *Antiphanes* ἡ μὲν γὰρ τούτου αἰτίασις μὴ ἔχει τέλος. teste *Budaeo* Comm. Gr. ling. col. 3. SEB.

αἰτιάσεις] αἰτίασις accusatio et querela. vide modo praeced. SEB.

ἑστιάσεις] *Interpres* legit *στάσεις status*, malim *αἰτιάσεις criminationes*, *accusationes*, quia praecedit *αἰτία*. ita infra VIII, 30. *αἰτιάσεις*. *Gl. Veterum αἰτίασις accusatio, conquestio, incusatio.* Kuehn.

ἑστιάσεις] *ἑστιάσεις Antiphontem* dixisse de criminationibus vel accusationibus, mihi non fit verisimile; nec putem a conviviis ad rixas etiam tractum, quamvis illae saepe in conviviis oriantur. Quid iocor? libet coniectari, non ut bene me posse sciam, sed ut alios qui bene possunt lacessam. quid si itaque *ἐσιάσεις*, ut id ab *εἴσειμι* deduceremus, quemadmodum *εἰσιέναι γραφὴν*, *περὶ γραφῆς* et talia dici adnotant. Vereor tamen ne valde *θερμὸν* hoc sit, et quod cum ipse mihi non probem, nec ullus sibi alius. quid itaque si *ἐνστάσεις*; nec hoc placet. Lubet tentare et tertio, et audeo adfirmare me proxime scopum tetigisse. Lego: *αἰτιάσεις*. Placet hoc ita, ut prius scripta non scripta velim. En enim ita et *Platonem* locutum invenio inferius VIII, 30. Imo ipsum *Antiphontem* dabo, a Nostro laudatum. Is *Antiphon* ea *περὶ τοῦ χορευτοῦ* forte initio ait, *ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίασις οὐκ ἔχει νῦν τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ τῇ δίκῃ*. et *περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου* idem orator: *ἀλλ' εἰς μὲν τὸ παραχρῆμα κρεῖσσον ἢ τὸ ἀληθὲς, καὶ τὸ γεγενημένον τῆς τούτων αἰτιάσεως.* et eadem fere extrema eadem verba fere quae ex altera attuli: *ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίασις οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ.* Iung.

ἑστιάσεις] Doctissimus quoque *Canterus* ad Codicis sui oram *αἰτιάσεις* pro *ἑστιάσεις*, quod locum hic nullum habere videtur, adscripsit.

139.

διαβόλως] Ad *διαβόλως H. Steph.* adnotavit hic *criminose*. Iung.

ὑποχος] *ὑποχος*, pro eo qui *αἰτίαν ὑπέχει*, notandum, quum et eo Thesaurus *Stephani* careat. Iung.

140.

περὶ ἀγωνοθετῶν] C. A. *περὶ ἀγῶνος*. Kuehn.

περὶ ἀγωνοθετῶν] Iam tandem ad MS. nostrum qui talem hic habet titulum: *Περὶ ἀγῶνος*. Iung.

ἀγωνοθέται] *Gl. Munerarii*. C. A. *ἀγωνομαθέται*. quare fuerit *ἀγώνων* *χρηματέται*, ut mox *ἀγώνων διαθέται*. *Phavor.* distinguit inter *ἀγωνοθέτην* et *Ἀθλοθέτην*. Kuehn.

διαθέται] Post *διαθέται* sequitur in MS. et simpliciter *διαθέται*, quasi et hoc verbum absque *ἀγώνων* vel simili *προσ*

θέσει, sic usurpassent. sed mox tantum ἀγῶνας διατιθέναι cum appositione, non vero simpliciter. IUNG.

ἐπίσκοποι] Vid. *Phavor.* hac voce et *Pancirol.* lib. I. cap. 17. de *Magist. Municip.* dein C. V. pro Ἀρ. ἀθλοθεσία habet Ἀρ. ἀθλοθεσία. KUEHN.

ἔποψις] C. A. ἀθλοθετεῖν α. δ. dein margine ἆθλα ἐφ. usque ad τὰ περὶ τοῦ ἀγῶνος. (C. V. περὶ τοὺς ἀγῶνας) dein in textu: ἀπὸ δὲ ἀγῶνος ὀνόματα α. π. θ. κ. α. ἀγωνισταὶ π. Δ. α. π. leg. ἀγωνιστὴς ἀγωνίσασθαι. σ. ἀνταγωνίσασθαι. hactenus margo C. A. KUEHN.

περὶ τοὺς ἀγῶνας] MS. περὶ τοῦ ἀγῶνος. omissis illis καὶ τὰ λ. ὡσ. IUNG.

141.

ἀγώνισμα] *Thucyd.* prooemio: κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται. et lib. III. ξυνέσεως ἀγώνισμα. et lib. VI. Alterum vero, quod ut rarius Noster notare voluit, potius est lib. V. Ξυγγρ. καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως. IUNGERM.

Πλάτωνι] Ut lib. VI. Legum extremo: προσχρωμένους μέντοι Μούσαις τε καὶ ἀγωνίοισι θεοῖς, σβεννύναι τὴν αὔξην τε καὶ ἐπιῤῥοήν. IUNG.

ἀγωνισταὶ] Quod noster e *Demosthene* adfert, etiam apud *Aeschinem* habes, ut in ea κατὰ Κτησιφ. ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε, τοὺς μὲν θεατὰς, καὶ τοὺς χορηγοὺς καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐναχλεῖσθαι. et inferius: ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, et statim: πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς. inferius, τοὺς καθ᾽ ἑαυτὸν ἀγωνιστάς. *Demosthenis* vero locus est in oratione ὑπὲρ Κτησιφ. extrema: τοὺς ποιητὰς, τοὺς χοροὺς, τοὺς ἀγωνιστάς. IUNG.

παρὰ Ἰσοκράτει] παρ' Ἰσοκ. SEB.

παρὰ Ἰσοκράτει] *Isocratis* locus est in Evag. in exordio: οἱ δὲ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνίας ὄντες. IUNG.

ἀγωνοθέτιν] Pro ἀγωνοθέτιν. C. V. ἀγωνοθήκην, vid. *Suid.* in στάδιον. KUEHN.

ἀγωνοθέτιν] Pro ἀγωνοθέτην MS. longe aliter ἀγωνοθήκην habet. idque mihi longe verisimilius *Sophoclem* scripsisse et *Pollucem* μοχθηρίας notasse, quam alterum ἀγωνοθέτις. IUNGERM.

ἔστι δ' ἐκ τ.] MS. ἔστι δὲ ἐ. postea deest ἀνταγωνιστὴς cum seq. συναγωνιστής. IUNG.

συναγωνίσασθαι] P. συναγ. ἀγωνιστικῶς. ἀγωνιστῶς. SEBERUS.

ἀγωνιστῶς, δυσανταγων.] C. A. *ἀγωνιστικῶς δυσανταγώνιστος προάγων* (levius certamen quod decretoriae pugnae solet praemitti) *ἐπαγωνίσασθαι*, reliqua absunt. Kuehn.

ἀγωνιστῶς, δυσανταγων.] MS. pro *ἀγων. δυσαντ.* aliter habet et auctius ita: *ἀγωνιστικῶς, ἀγώνιστος, δυσανταγώνιστος.* videtur autem scribendum *ἀγωνιστὸς*, ultima acuta: ut et adverbium, quod in vulgatis, *ἀγωνιστῶς*. quorum utrumque ad Thesaurum *H. Steph.* addi potest. *ἀγωνιστικῶς* vero et III, 145. habes. Iung.

προάγων] A. *προαγών.* Seb.

ἐπαγωνίσασθαι] Post *ἐπαγωνίσ.* in MS. sequitur *ἐπαγωνισάμενος*, quod participium in vulgatis non adparet. cetera *συναγωνισάμ.* et quae sequuntur in hoc tmemate, in MS. desunt. Iung.

ἀγωνιστικὸς] A. *ἀγωνιστικ. ἀγωνιστὸς, δυσαντ.* Seb.

142.

περὶ γυμνικῶν ἀγ. καὶ μουσ.] P. *περὶ γυμναστικῶν τε καὶ μουσικῶν ἀγ.* Seb.

περὶ γυμνικῶν ἀγ. καὶ μουσ.] C. A. *περὶ γυμνικῶν τε ἀγωνοθετῶν καὶ ἀγώνων.* Kuehn.

περὶ γυμνικῶν ἀγ. καὶ μουσ.] Tmematis huius in MS. titulus iste: *περὶ γυμναστικῶν ἀγώνων σκηνικῶν, διονυσιακῶν, μουσικῶν, καὶ γυμνικῶν, καὶ παλαιστρικῶν.* Iung.

γυμναστικοὶ] *ὁ μακαρίτης Kuehnius* Noster *γυμνικοὶ* in Codice suo restituit.

ὀνομασθείεν ἂν] C. A. *ὀνομασθεῖε δ' ἄν.* Kuehn.

ὀνομασθεῖεν ἂν] MS. *δ' ἂν*, pro *ἄν.* Iung.

οἱ δ' Ἀττικοὶ] MS. *οἱ δὲ Ἀττ.* Iung.

Non libenter] *οὐ ῥαδίως non temere.* Sylb.

οὐ ῥαδίως λ.] Illa *οὐ ῥαδίως λ.* dupliciter *H. Steph.* ad oram interpretatus est, scilicet *vix dicunt*, *et non temere reperitur apud Atticos.* In fine vero Codicis insuper notat vero et *Pollucem* ita adfirmantem, Ita enim esse apud *Aristoph. Pluto*, *ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.* quamobrem et iam *Pollucem* notavit in fine Codicis, et in Thesauro suo in *Ἀγών.* et fine cap. 17. adpend. de Dial. Att. Iung.

ἀλλὰ μουσικῆς] Est tamen in *Aristoph. Pluto*: *ποιεῖς ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.* Sylb.

ἀγὼν] C. A. *καὶ σεμνοτέρως εἴποις ἂν ἀγωνίαν Διονυσίαν.* Kuehn.

ἀγὼν] Desunt *καὶ ἀγωνία.* dein ita MS. *καὶ σ. ε. ἀγωνίαν Διονυσίαν. καὶ σπ.* omissis illis *ἀγωνίαι γυμνικαί.* Iung.

τῶν μὲν, στάδιον] P. *τῶν μὲν ἤγουν τῶν γυμναστικῶν, στ.* SEBERUS.

τῶν μὲν, στάδιον] MS. male *σταδίων*. De his vide et *Bulengerum* de Venat. Circi c. 9. ubi docet ludos publicos cavea circoque divisos esse, *nec id Romae modo*, inquit, *verum et in Graecia*, auctore *Polluce* lib. III. *Οἱ τῶν ἀγώνων οἱ μὲν* (quae verba paulo ante habuisti) *γυμναστικοὶ, οἱ δὲ καλούμενοι σκηνικοὶ, χωρία δὲ* etc. IUNG.

ἐπ' ἀμφοτέροις] P. *ἐπ' ἀμφοτέρων οἱ θεαταί.* SEB.

ἐπ' ἀμφοτέροις] C. A. et V. *ἐπ' ἀμφοτέρων οἱ θεαταί.* KUEHN.

ἐπ' ἀμφοτέροις] MS. *κ. δ. ἐπ' ἀμφοτέρων οἱ θεαταί.* IUNGERM.

143.

τῶν πολλῶν]. Deest particula *τῶν* in MS. IUNG.

καλοῖντ'] MS. *καλοῖτ'* singulari. Hinc vero ostendit *I. Caes. Bulengerus* lib. II. de Theatro cap. 1. ubi prolixe de ludis Scenicis et Musicis, munera, dona, praemia, bravia, dici *ἆθλα καὶ ἔπαθλα*, non tantum in Gymnicis agonibus, sed et Musicis. IUNG.

ἐπιχείρια καὶ γέρα etc.] MSS. *ἐπίχειρα. καίπερ ἰδίως ἐπί τι* SEB.

ἐπιχείρια καὶ γέρα etc.] Iterum MSSti *ἐπίχειρα καίπερ ἰδίως ἐπὶ τ. γ.* KUEHN.

ἐπιχείρια καὶ γέρα etc.] Aliter plane MS. *καὶ ἐπίχειρα. καίπερ ἰδίως ἐπὶ τῶν γ. ἆθλοι οἱ π.* nec male, ni fallor; ait enim *ἆθλα* tam de Musicis quam gymnicis praemiis dici: *ἄθλους* vero proprie de gymnicis laboribus. Illud vero *ἐπίχειρα* omnino rectum puto: nec iam opus esse, ut Viris doctis in Thesauro sub *ἐπιχείρια* illud ex *Polluce* vulgato ponentibus adsentiamur. Nolim etiam illud vulgatum *γέρα* abiicere. iungit ea et suaviss. *Heliodorus* lib. V. Aethiop. ubi *Trachinus* et *Pelorus* piratae litigant, dum hic Charicliam poscit in praemium primum a se conscensae navis: *ἐμοὶ* (?) *ἔφη τἀπίχειρα τῶν πόνων; οὕτω καὶ ὑμῶν ἕκαστος τοῦ γέρως ποτὲ στερηθήσεται.* iungit et cum *ἔπαθλα* illud primum lib. X. *τἀπίχειρα παρ' Αἰθίοψι τῶν καθαρῶς βιούντων τοιάδε. Θυσίαι καὶ σφαγαὶ τὰ ἔπαθλα τῶν σωφρονούντων.* IUNG.

ἴδιον ὅ φησὶ Δημοσθένης,] MS. auctius, *ἴδιον, ὅ φησὶ Δημοσθένης, ἣν τὸ* etc. vide vero de his *λελειτουργηκόσιν Luisinum* III. Parerg. 43. Locus autem *Demosthenis* puto hic est in ea contra Midiam: *ὅπως μὴ τὸν ἐστεφανωμένον, καὶ λει-*

τουργοῦντα τῷ Θεῷ ταύτην τὴν ἡμέραν, καλῇ, μηδ' ἐπηρεάζῃ, μηδ' ὑβρίζῃ μηδεὶς ἐξεπίτηδες. Iung.

τὸ λειτουργεῖν τῷ Θεῷ.] P. ἦν τὸ λ. alias de illis λειτουργεῖν τῷ Θεῷ vid. *Luisin.* Parerg. III, 43. Seb.

τὸ λειτουργεῖν τῷ Θεῷ.] C. A. ἦν τὸ λ. τ. Θ. καὶ οἱ γυμνικοὶ δὲ κυρίως etc. Kuehn.

καὶ οἱ γυμν. κυρ. etc.] Adnotat hoc (*Pollucem* athletarum nomine gymnicos omnes intelligere, luctatores, cursores, pugileis, discum iacienteis, et cursu contendenteis) etiam *Cruquius* ad *Horat.* II. Epist. 1. Iung.

ἀσκηταὶ] C. V. διασκηταί. Kuehn.

ἀσκηταὶ] MS. composito, καὶ διασκηταὶ habet. Iung.

144.

ἀθλητῶν] C. A. καὶ ἀθλήματα π. Δ. dein in margine ἐν τῷ Ἐρωτικῷ εἰ Δ. ἐ. τ. β. postea iterum in textu τὸ δὲ ἀθλεύειν. Kuehn.

καὶ τὰ ἆθλα] Desunt καὶ τὰ ἆθλα in MS. Iung.

παρὰ Δημοσθ. ἐν τῷ Ἐρωτικῷ] Ἐρωτικὸν λόγον quod attinet, *Demostheni* eum falso tribuere voluerunt critici Veteres, ut apud *Photium* c. 6. σξέ habetur, τινὰς nimirum ἀποκρίνειν τῶν Δημοσθενικῶν λόγων, καὶ τὸν περὶ Ἔρωτος αὐτῷ γεγραμμένον. Locus autem ex ea oratione quae hodieque exstat, a *Polluce* indicatus hic est: συνειδὼς τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ δούλους καὶ ξένους μετέχοντας, τούτου δ' (ἀσκήσεως) ἐπιβαίνειν μόνοις μὲν τοῖς πολίταις ἐξουσίαν οὖσαν, ἐφιεμένους δὲ τοὺς βελτίστους· οὕτως ἐπὶ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ὥρμησας. Ait vero noster, εἰ Δημοσθένους ἐστὶ τὸ βιβλίον. Et in illius orationis fere initio dicitur: πάντα δὲ ταῦτα γέγραπται τὸν τρόπον, ὅν τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο. profert noster vero et alia auctore *Demosthene*, quae in ea oratione leguntur, ut λεκτικός, ut δυσχειρωτά. Iung.

εἰ Δημοσθ. ἐστὶ τὸ βιβλ.] Etiam *Libanius Demosthenis* esse negat, ut multo languidiorem, quam illius vehementia ferat. H. Wolf.

εἰ Δημοσθ. ἐστὶ τὸ βιβλ.] Adnotandum ait *H. Steph.* suspectum *Polluci* esse librum. Iung.

παρά τε ποιητ.] MS. παρά τε τοῖς ποιητ. Iung.

παρ' Ἡροδότῳ] Locus *Herodoti* est in *Terpsichore*: Ἀλεξάνδρου γὰρ ἀεθλεύειν ἑλομένου, etc. Iung.

βιαζόμενος] Vis affertur proprietati sermonis, quando *Athletae* dicuntur *Scenici artifices* etc. id enim proprium est Scenicis, Comoedis, Tragoedis, Musicis, etc. Kuehn.

ἀγωνίας ἀθλ.] MSS. ἀθληταί. καὶ καλοῦνται μουσικ. Seb.

ἀθληταὶ δὲ μ.] C. A. praemittit: καὶ καλοῦνται ἀθληταὶ μουσικοί. Kuehn.

ἀθληταὶ δὲ μ.] Pro ἀθληταὶ δὲ MS. melius, ni fallor, καὶ καλοῦνται μουσικοὶ, καὶ δ. τεχνῖται. Non enim μουσικοὶ ἀθληταὶ dicebantur, sed μουσικοὶ τεχνῖται, si recte puto. Imo rectissime, ut et tibi patebit ex locis quos *H. Steph.* in Thes. sub τεχνίτης collegit: et *Petrus Faber*, credo, in suo Agonistico omnium eruditiss. quod opus tamen nobis non ad manus, ut locum inquireremus. quamvis alias non ignorem quod *Platonem* adnotant τοὺς περὶ τὴν μουσικὴν ἀθλητὰς vocare. ceterum hic auctoritate MS. accedente, illud malim. ne quid dicam quod et *Dionysiacis* τὸ ἀθληταὶ conveniat, ut modo nominavit *Pollux* διονυσιακῆς ἀγωνίας ἀθλητὰς, itaque potuisset, si et μουσικοὺς ἀθλητὰς dici adprobasset, illud ἀθλητὰς mox cum ἀγωνιστὰς, quod utrisque convenire ait, coniungere. De *Dionysiacis* τεχνίταις vid. etiam *Rigalt.* Not. ad *Artemidor.* lib. I. cap. 19. Iung.

ἀθληταὶ δὲ μ. etc.] Videndus *P. Faber.* Agonist. lib. I. cap. 2.

145.

ἀγωνιστικῶς] MSS. ἀγωνιστικῶς. Seb.

μουσικοῖς] MS. omittit μουσικοῖς, et mox γυμνικοῖς. Iungerm.

γυμνικοῖς] Abest a C. V. dein C. A. leg. ἐφεστῶσι. unde mox dicuntur ἐπιστάται. Sedebant autem iudices Musicorum certaminum. unde proverbium: ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται, de dubio rei eventu. Kuehn.

βραβευταὶ etc.] *Iac. Nic. Loënsis* Epiphill. III. c. 24. et 25. item *Budaeus* Pand. pag. 376. Seb.

βραβευταὶ] De *Brabeutis*, *Mastigonomis*, *rabduchis*, vide eruditiss. *Iac. Nicolaum* III. Epiphil. 25. Iung.

Πλάτων] Locus, ni fallor, est ille lib. XII. Legum: καὶ γυμνικῶν τε καὶ ἱππικῶν ἄθλων ἐπιστάτας καὶ βραβέας etc. βραβεύειν etiam apud *Demosth.* ea significatione, et *Isocrat.* in *Areopagit.* Iung.

ὅθεν καὶ] In margine C. A. usque ad Σοφοκλῆς. Kuehn.

τὸ μὲν πρὸ τοῦ στ.] Legendum forte τὸ μὴ περὶ στεφάνου σ. congredi non coronae reportandae gratia. ἐπὶ βραβείῳ dici posset. Indigitat Auctor duplex genus certaminum, quorum alterum habebat praemium certum, pecuniam puta

aut aliud quid, quod victori conferebatur: ἀγὼν θεματίτης dicitur et hoc erat certare ἐπὶ βραβείῳ, at ubi praemium erat victoris corona, dicebatur στεφανίτης ἀ. ἐπὶ στεφάνῳ, περὶ φοίνικος περὶ κοτίνου certare. MSSti hic nihil afferunt adiumenti, nisi quod C. A. legit post συμπλέκεσθαι ἐπὶ βραβείῳ φ. ἀ. τ. KUEHN.

συμπλέκεσθαι] Propria luctae vox, quam et infra repetit noster. Utitur illa in Laudatione optimi pugilis *Melancomae Dio Chrysostomus* Orat. XXIX. pag. 295. Τὸν δὲ ἐπειγόμενον, ὡς οἷόν τε τάχιστα νικῆσαι, καὶ παίοντα καὶ συμπλεκόμενον, αὐτὸν ἡττῆσθαι τοῦ καύματος καὶ τοῦ χρόνου. Eleganterque illam περιφράζει *Statius Sylv.* lib. II.

sive catenatis curvatus membra palaestris staret, etc.

περὶ βραβείου] περὶ modo irrepsit: cum priores editiones ἐπί. mox autem MSS. βραβείῳ. SEB.

περὶ βραβείου] *Aldina* tamen et *Basileensis* etiam habent περί.

περὶ βραβείου] MS. longe aliter, sed, ni fallor, corrupte valde. post συμπλέκεσθαι enim in MS. punctum. et sequitur novum tmema, et titulus ita: περὶ βραβείου. ἐπὶ βραβείῳ φαίη ἄν τις. τὸ δὲ etc. quae considerabunt docti, si ita videatur. IUNGERM.

στεφάνῳ] P. στεφ. τῶν νικώντων, ἔνιοι φοίνικα ἐλάμβανον ἤτοι ῥάβδον φοινικίνην. οἱ δὲ ἐπὶ φοίνικι. τὰ μὲν οὖν. SEB.

τὰ μὲν οὖν] οὖν supra scriptum in C. A. KUEHN.

ἐν τοῖς μουσικοῖς εἴρηται] Ita legunt MSSti ἐν τοῖς περὶ μουσικῆς εἰ. KUEHN.

ἐν τοῖς μουσικοῖς εἴρηται] MS. rectius: ἐν τοῖς περὶ μουσικῆς εἰρ. Scilicet infra lib. IV. cap. 8. etc. IUNG.

146.

περὶ δρόμου etc.] C. A. omittit δρόμου et coniungit γυμνικοῦ σταδίου. KUEHN.

περὶ δρόμου etc.] Huius tmematis titulus in MS. nullus, idque connectitur cum prioribus. IUNG.

Cursus plenus] *H. Steph.* certum curriculi spacium, duodecim, aut secundum alios, viginti quatuor stadiorum. SEBERUS.

δολιχὸς] MS. δόλιχος et δόλιχον antepenultima acuta. quod sane firmat illud apud *Suidam*: δόλιχος τὸ ὄσπριον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου προπαροξυτόνως. δολιχὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον, ὁ μακρὸς, ὀξυτόνως. ἔστι δὲ ὁ δόλιχος κδ' στάδια. Sic et δόλιχος de hoc cursu apud *Artemidorum* lib. I. Onirocr. 60. habes. IUNGERM.

δολιχοδρόμος] C. A. *δολιχόδρομος*. male. KUEHN.

Αἰσχίνης δὲ] Margo C. A. haec habet usque ad *δολιχοδρομήσαντα*. KUEHN.

τὸν δολιχοδρομήσ.] *τὸν δολιχοδρομήσαντα στάδιον. στάδιον* a Nostro, ni fallor, est: nec enim *Aeschinis* illud, si modo hic locus est, ad quem Noster respexerit, nimirum in ea *κατὰ Κτησιφ.* ubi nominat *πρέσβεις, Γλαυκέτην, καὶ Ἐμπέδωνα, καὶ Διόδωρον τὸν δολιχοδρομήσαντα φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας τινὰς* etc. IUNG.

σταδιοδρόμος] MS. *σταδιαδρόμος*. sed *καὶ σταδιάρχης* desunt. *σταδιοδρόμον*, ut vulgo, etiam apud *Platonem* habes non longe ab initio lib. VIII. Legum *Platon.* IUNG.

καὶ σταδιάρχης] Non comparet in C. A. dein margo *Ἀριστοφάνης* etc. usque ad *εἴρηκε*. caetera usque ad *δίαυλος* nec in textu nec in margine sunt. KUEHN.

σταδιοδρόμος] C. V. *σταδιοδρόμης*. KUEHN.

σταδιοδρόμος] Vulgati iterum solemnia peccant, dum legitur *Aristophanem σταδιοδρόμος* dixisse. quid vero novi hoc est? et iam *σταδιοδρόμος* positum habes. Iterum hic itaque, ut supra III, 136. ubi similes repetitiones nihili, haereremus: nisi egregius subveniret MS. qui habet *σταδιοδρόμης*. hoc nimirum Noster tanquam *ποιητικώτερον* observavit. *σταδιοδρόμος* vero videtur Noster ex eodem rhetore attulisse. Certe in ea *κατὰ Τιμάρχου* habes *Ἀντικλέα τὸν σταδιοδρόμον*. IUNGERM.

τὸ δὲ προεκπ. etc.] Desunt *τὸ δὲ πρ. Στ. ε.* cum ipsis poëtae verbis in MS. versus comici constabit senarius, si scribas: *τί ὅθ᾽ ὥσπερ* etc. ut habet avus meus Comm. utr. ling. cap. 953. ubi *Pollucem* ait scribere in saltando praeventiones hoc verbo indicasse Strattidem. IUNG.

προανίστασθαι] *τὸ προεκπηδᾶν* id est *ante datum signum prosilire ad currendum* Graecis etiam dicitur *προανίστασθαι* *ante tempus emicare ad cursum, exurgere ad currendum. Herodotus Urania. ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανεστάμενοι ῥαπίζονται, οἱ δέ γε ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται. qui in certaminibus ante tempus prosiliunt ad cursum, flagris caeduntur; qui autem a tergo relinquuntur, non coronantur,* et ita reddendus etiam locus *Strattidis*, quem *Auctor* laudat. KUEHN.

προανίστασθαι] *Plutarchus* in vita *Themistoclis*. *τοῦ Εὐρυβιάδου πρὸς αὐτὸν (τὸν Θημιστοκλέα) εἰπόντος. Ὦ Θεμιστόκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ῥαπίζουσι, Ναὶ (εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς) ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν.*

Quem locum et *Faber* in Agonist. lib. I. cap. 19. ex *Nostro* illustrat simulque interpretem *Cruserium*, qui illud *ῥαπίζειν* non virgis, sed alapis caedere reddidit, reprehendit.

τί ὅτι ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι;] Lego,

τί δ' ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι;

Cur ante tempus exurgis, ad instar cursorum? Toup.

147.

δίαυλος] De diaulo vid. et *Rigalt.* ad *Artemidor.* lib. I. c. 60. Iung.

ἵππιον] P. *ἵππειον.* Seb.

ἵππιον] C. V. *ἤπιον δ. καὶ δ. τὸν ἐν καμπῇ. ἵππιος δρόμος* Latinis, *circus.* Kuehn.

ἵππιον] MS. *ἤπιον* pro *ἵππιον*, male, credo. *τὸν ἐφίππιον* semel et iterum *Plato* non ita longe ab initio lib. VIII. Legum. Iung.

εὐκαμπῇ] *ἐν καμπῇ* habet MS. pro *εὐκαμπῇ.* quod considerabis. Certe de hoc cursu videntur accipienda illa *Hesychii: κάμπειος δρόμος. δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπειοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.* quae iisdem verbis apud *Suidam* legas: nisi quod is *κάμπιος* et *κάμπιοι.* Placet itaque hoc *ἐν καμπῇ*, et sic legendum perspicue firmabo ex alio *Hesychii* loco, isto nimirum: *ἀκαμπιόδρομοι. καὶ οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ. κάμποι δὲ οἷς ἀπεδέδεικτο. κάμπη ἦν περιέθεον.* En hic habes illam *καμπήν.* sunt vero corrupte edita illa *Hesychii*, et ni fallor, ita scribenda: *ἀκάμπιοι δρόμοι, καὶ οἱ ε. κ. ἁ. κάμπιοι δὲ, οἷς ἀπεδέδεικτο καμπὴ ἣν π.* Et *Etymologus* enim in *ἀκάμπιος* ita: *καὶ ἀκάμπιοι δρόμοι, οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ.* Pertinent vero ex eodem *Hesychio* huc et illa: *ἀκαμπίας, ὁ εὐθὺς δρόμος, ἢ δρομεύς.* et *Suidae* ista: *ἀκαμπίας, ὁ εὐθύδρομος, καὶ ἀκάμπιος δρόμος, ὁ μακρὸς καὶ δι' εὐθείας περίπατος.* Iung.

καὶ ὅθεν μὲν ἀφ.] *μὲν* abest a C. A. Kuehn.

καὶ ὅθεν μὲν ἀφ.] MS. *καὶ ὅθεν ἂν ἀφίονται.* Iung.

καὶ ὅθεν μὲν ἀφ.] Descripsit hunc locum *Phavorinus* in *Ἄφεσις.* ubi tamen male est *νύττα* pro *νύσσα*, quod e *Nostro* reponendum.

ὕσπληγξ] MSS. *ὕσπλιγξ.* Seb.

ὕσπληγξ] C. A. *ὕσπληξ.* in stadio apud Eleos *ἀντὶ ὑσπληγγος* fuit *καλώδιον, ut Pausanias* notat in *Eliac. poster.* Kuehn.

ὕσπληγξ] MS. *ὕσπλιξ.* scribitur sane et *ὕσπληξ*, ut et apud *Phrynichum* est Eclog. I. ubi de his meminit *Nunne-*

sius. vid. et *Iunii* Nomencl. cap. de Aedificiis, in *Carceres* etc. Iung.

ὕσπληγξ] ὕσπληγγα et τέρμα eleganter sibi invicem opponendo coniungit *Antipater* de *Aria* in Anthologia lib. I. cap. 1.

ὁ σταδιεὺς Ἀρίης ὁ Μενεκλέος οὐ κατελέγχει
Περσέα σὸν κτίστην, Ταρσὲ Κίλισσα πόλι.
τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες· οὐδ' ἂν ἐκείνῳ
οὐδ' αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων.
ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγγων ἢ τέρματος εἶδέ τις ἄκρου
ἠΐθεον, μέσσῳ δ' οὔποτ' ἐνὶ σταδίῳ.

βαλβίς.] Notum proverbium, ἀπὸ βαλβίδος, *a carcere.* Seberus.

καμπτὴρ] καμπτὴρ vellem reddere, meta. nam circa metam flectunt currum, equos etc. et ad repagula, carceres, unde emissi sunt quoque redeunt. *prima limina et ultimus terminus.* Kuehn.

ἵνα δὲ παύονται] P. ὅπου δὲ π. Seb.

τέλος καὶ τέρμα] C. A. τέλος, τέρμα. βατήρ. Kuehn.

ἔνιοι] MS. ἐνὶ pro ἔνιοι. et ὄνομα pro ὀνόματα. et mox MS. θάττον. sed haec menda sunt. Iung.

ἔνιοι] Vide *Fabr.* Agonistic. lib. II. cap. 34.

148.

ὀνόματα δὲ etc.] C. V. ὄνομα δὲ δ. ἰσόδρομον, θᾶττον adverbialiter, θᾶττον habet et C. V. ut et ὄνομα. Kuehn.

κουφότερος] C. A. κουφοτέρως, ὀξυτέρως, ἐλαφροτέρως, σπουδαιοτέρως. Kuehn.

πρόδρομος] καὶ πρόδρομα addit C. A. Kuehn.

καὶ δρόμοι καὶ ξεστοὶ] MS. καὶ πρόδρομοι δὲ ξυστοὶ, ἐν etc. rect ξυστοὶ, uti infra IX, 43. ubi vide. de πρόδρομοι vero quid agamus? an περίδρομοι potius, quum hae προθετικαὶ particulae facile mutent. nisi quis ad illud antecedens πρόδρομος librarium negligentem respexisse putet, et inde errasse. Iung.

ξεστοὶ] *MSSti* ξυστοί. in textu quidem C. A. est vulgatum, sed υ impositum est τῷ ε. *Salmas.* etiam ξυστοί. Kuehn.

δὲ, ἡμεροδρόμος] C. V. omisso δὲ habet ὁ ἡμεροδρόμος. C. A. non habet hoc. Kuehn.

δὲ, ἡμεροδρόμος] MS. pro δὲ ἡμ. habet ὁ ἡμερόδρομος. Φιλιππίδης vero ἡμεροδρόμος, apud *Herodotum* Ἐρατοῖ. ut indicat avus Comm. utr. ling. cap. 937. ubi pleraque quae hic a τρέχειν vel δρόμος dicuntur, explicat. Iung.

ἔκδρομος ἵππος] Ex *Xenophonte* adnotat avus ibid. Iungerm.

παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ] In margine C. A. usque ad δρομοκήρυκες, vid. *Hesych.* in δρομοκήρυξ, *Harpocrat.* et *Suidas* in δρομοκήρυκες et *Valesius* in *Maus. notas* in *Harpocrat.* Kuehn.

δρομοκήρυκες] Nescio ubi id apud *Aeschinem* extet: quid vero si sub mendo apud eum lateat. Venia eius suspicionis nobis, credo, fiet. In ea περὶ παραπρεσβ. legimus. οἱ δὲ Φαλαίκου τῶν Φωκέων τυράννου. δημοκήρυκες, τἀνθένδε ἐκεῖσε διήγγελλον, ubi vertunt *publici caduceatores.* sed vel valde fallor, vel legendum δρομοκήρυκες, *cursores nempe diarii*, sive ἡμεροδρόμοι, ut *Harpocratio* exponit, qui ei voci *Aeschinem* auctorem dat. Iung.

δρομοκήρυκες] *Phavorinus* δρομοκήρυκες, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι. Αἰσχίνης. Δρομοκήρυξ, ὁ ἐπὶ σπουδῆς πεμπόμενος τὰς ἐπικηρυκείας ποιήσασθαι, ὁ ἡμεροδρόμος.

τὸ μέντοι προδραμεῖν] Non est in C. A. usque ad finem lectionis. Kuehn.

ἐπιδιώκειν] Vid. *Phavor.* in ἐπιτρέχειν, ubi differentiam inter utrumque facit.

σφοδρομαχίαις] De mendo suspecta vox est. quid si σφαιρομαχίαις? viderint εὐστοχώτεροι. σφαιρομαχίας infra mentio IX, 107. et hic mox segm. 150. Kuehn. Haec frustra sollicitant viri eruditi. Nihil mutandum. Intelligendum de *praelio, cum hostes ob nimium ardorem procurrere sive ulterius progredi sinamus, ut deinceps eos circumveniamus.* Quod προδοσία est. ἐν ταῖς σφοδρομαχίαις. *In pugnis acerrimis.* Toup.

γίγνεται] MS. γίνεται. Iung.

προδοσία] Illud προδοσία sic etiam est in MS. quod, credo, in hac significatione mendi suspectum *H. Steph.* fuit, qui ponere in Thesauro suo omisit. Audi *Salmasium* nostrum de toto hoc loco: *Nihil hic tactica faciunt. Lusus tamen et ludicrae exercitationes et gymnica praelia. subibat legi posse* προδιωξία. *sed cur mutemus* προδοσία? *vero enim est* προδοσία *hoc quod dicit. nec scio quo alio rectius posset appellari nomine. In herba anguis latet qua putas minime! In* σφοδρομαχίαις *placide cubat menda. quid enim sunt* σφοδρομαχίαι? *aliquid aliud omnino excogitandum. sed quid quaeso? an* δρομομαχίαις, *an* πυρσομαχίαις, *an tale quid denique? Nunc non respondeo: nec quidquam possum certi sta-*

tuere. si per otium aliquid melius aut verius occurrit, impertire non gravabor. Nunc audi, quid mihi dein incidit. forte legendum sit σφαιρομαχίαις, quod invenio infra IX, 107. et vide sis mihi eum lusum pilae, τὴν ἐπίσκυρον dico ibid. IX, 104. Iung.

149.

περὶ παλαιστῶν] Titulus huius tmematis in MS. deest. Iungerm.

πάλη, καὶ παλαιστής] Haec usque ad προσπαλαίειν exscripsit pro more suo *Phavorinus* in Πάλη. ubi similiter A. *Seberi* et C. A. Nostri *Kuehnii* pro παλαιστικῶς habet παλαιστικός. Addit dein post ἰσόπαλος etiam ἀντίπαλος. Ceterum in ἔτυμον τῆς πάλης inquirit *Mercurialis* de Arte Gymnastica libr. II. cap. 8.

διαπαλαίειν, παλαισμ. παλ.] C. A. invertit ordinem totum ita παλαίειν παλαίσματα, διαπαλαίειν παλαιστικὸς ἰ. σ. συλλαχῶν σφοδρῶς κ. διαπαλαίειν. Kuehn.

διαπαλαίειν, παλαισμ. παλ.] MS. hoc ordine παλαιστ. παλαίειν, διαπ. παλαισμ. παλαιστικῶς. omisso προσπαλαίειν. Iungerm.

παλαιστικῶς] A. παλαιστικός. Nec idem ibi, qui in editis, verborum ordo, ut alibi saepe. Seb.

ἔφεδρος] Deest ἔφεδρος in MS. Iung.

καταπαλαίειν] Post καταπ. in MS. iterum sequitur διαπαλαίειν, repetitum ex incuria, credo. Iung.

ποδώκεις] MS. mendose ποδόκεις. Iung.

μόνιμοι] C. A. ἀντερειδόμενοι, συλλεγόμενοι καὶ β. στ. μονίμως supra scriptum καὶ τὰ λοιπά. Kuehn.

μόνιμοι] MS. mendose pro μόνιμοι transpositis literis νόμιμοι. Iung.

ὠμίαι] Sic MSS. et *Hesych.* ὠμίας, ὁ μεγάλους ὤμους ἔχων, ὁ εὐρύστερνος. pr. ed. ὠμοῖαι. Seb.

ὠμίαι] Deest in MS. ὠμίαι. Iung.

συμπλεκόμενοι] MSS. συλλεγόμενοι. Seb.

συμπλεκόμενοι] MS. συλλεγόμενοι pro συμπλεκόμενοι. quod vulgatum tamen cum eo non permutem. Iung.

καὶ τὰ λοιπά.] Desunt καὶ τὰ λοιπὰ in MS. Iung.

150.

περὶ πυγμ.] Idem titulus in MS. cum vulgato. Iung.

πυγμή] *Pugillatus in Gloss. Veterum. Interpres pugna,* πυκτικός, *ad pugillatum exercitatus.* Kuehn.

πυγμή, καὶ πύκτης etc.] Adde *Phavorinum* in Πυγμή.

πληκτικὸς] Cur pugiles plectici dicantur, ubi et de aliis quibusdam hic, aliquid et *Rhodigin.* XIII. Ant. 30. IUNG.

παίειν] MSSti *παίει.* KUEHN.

παίειν] MS. *καὶ πὺξ παίει.* infinitiva vero oratione sequitur infra in MS. IUNG.

σφαιρομαχεῖν] Pro *σφαιρομαχεῖν* leg. C. A. *σφαιροδρομεῖν, καὶ σφ. παρ' Ἀριστομένει.* KUEHN.

σφαιρομαχεῖν] *Plato* lib. VIII. Legum non longe a principio: *καὶ πᾶσαν μιμούμενος τὴν πολεμικὴν ὄντως, σφαιρομαχεῖν τε καὶ βολαῖς, ὡς ἐγγύτατα τῶν ἀληθῶν χρωμένοις ὑποκινδύνοις βέλεσιν;* etc. antea dixerat: *καὶ ὡς ἐγγύτατα τοῦ ὁμοίου ἰόντες, ἀντὶ ἱμάντων σφαίρας ἂν περιεδούμεθα, ὅπως αἱ πληγαί τε καὶ αἱ τῶν πληγῶν εὐλάβειαι διεμελετῶντο εἰς τὸ δυνατὸν ἱκανῶς;* etc. IUNG.

σφαιρομαχία] MS. plurali *σφαιρομαχίαι.* IUNG.

Ἀριστομένει ἐν Διονύσῳ ἀσκ.] Sic et A. sed P. *παρὰ Ἀριστομένῃ ἐν ἀσκηταῖς.* *Athen.* libr. XIV. fol. 650. *Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ.* adi et *Casaub.* animadv. fol. 685. SEB.

Ἀριστομένει ἐν Διονύσῳ ἀσκ.] MS. *Ἀριστομάνει,* in penultima *α.* Verum et apud *Athenaeum* lib. XIV. est *Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ,* ubi *Διονυσίῳ* legere credo eruditiss. *Casaubonum*, quum XIV. *Athen.* 16. in lemmate capitis ponat *Aristomenis Dionysius* et in ipso capite ita scribat: *Aristomenei Dionysii* plenior epigraphe extat libro tertio extremo *Pollucis:* ubi laudatur *Aristomenes ἐν Διονυσίῳ ἀσκητῇ.* *Leopardus* VI. Emend. 20. etiam adnotat *Aristomenem Διονύσῳ semel praeterea tam apud Athenaeum quam Pollucem citari,* vulgatam utroque retinens scilicet. sic itaque reponi vult vir maximus. Noster tamen MS. etiam *Διονύσῳ,* uti in vulgatis est, adgnoscit. IUNG.

καὶ μύρμηκες δὲ] Absunt ista usque ad *ἱμάντες* in C. A. *Gloss. μυρμηκιά, cestus hic hilpus.* KUEHN.

καὶ μύρμηκες δὲ] Desunt *καὶ μύρ. δ. τ. ὁ. κ. ἱ.* in MS. de hisce *μύρμηξιν* aliquid *Ald. Manut.* lib. III. de quaesit. per epist. 8. quae de Caestu agit. IUNG.

παγκρατιαστὴς] P. *παγκρατιστ.* similiterque in *παγκρατιαστικῶς* et ultimo *παγκρατιαστάς.* SEB.

παγκρατιαστὴς] C. A. *παγκρατιστὴς, παγκρατιαστικῶς, παγκρατιαστικός.* KUEHN.

παγκρατιαστικὸς καὶ παγκρ.] MS. inverso *παγκρατιαστικῶς, παγκρατιαστικὸς,* sine *καὶ* et *ἐπίῤῥημα.* IUNG.

σκιαμαχεῖν] C. V. *σκαομαχεῖν* pro *σκοιομαχεῖν,* nam *σκοιά*

est σκιᾷ. *pugnas simulachrum edere, ictibus auras verberare.* KUEHN.

σκιαμαχεῖν] MS. σκιομαχεῖν. quod perinde est. IUNG.

ἀκροχειρίζεσθαι] ἀκροχειρίζεται C. A. KUEHN.

ἀποπνίγειν] MSS. post ἀποπν. iterum inferciunt πὺξ παίειν, quod iam affuit eodem hoc segm. initio. SEB.

ἀποπνίγειν] MSSti subiiciunt πὺξ παίειν. KUEHN.

ἀποπνίγειν] Post ἀποπνίγειν MS. auctius habet πὺξ παίειν. supra tamen eodem hoc segm. iam habuit πὺξ παίει. IUNGERM.

ἀποπνίγειν] Post ἀποπνίγειν similiter reliquis scriptis Codicibus addidit et *Falckenburgius* Noster ad oram sui Codicis πὺξ παίειν.

ἐπὶ δὲ τούτων] C. A. ἐπὶ τούτων εἰ. ἂν ὡς εἰσὶ παμμάχοι (ita enim legendam eius παμφάγος) id est *in omni certaminum genere exercitatus.* vid. *Ambrosius* in ψ. 36. KUEHN.

ἐπὶ δὲ τούτων] Deest δὲ post ἐπὶ in MS. IUNG.

καθάπερ Πλάτων etc.] Marginale C. A. quod legit, τοῖς π. E. et ita quoque C. V. KUEHN.

καθάπερ Πλάτων etc.] Corruptum hunc Nostri locum ex *Platone* restituit *P. Faber* in *Agonist.* lib. I, cap. 30. Ubi etiam quaedam habes de versione Nostri *Interpretis.* Probat autem ex hoc loco eruditissimus Vir πάμμαχον cum pancratiaste eundem esse.

τοὺς περὶ τὸν Εὐθ.] MS. τοῖς περὶ τ. Ε. sed τοὺς videtur melius. sic enim *Socrates* vocat *Euthydemum* et ipsius fratrem. verba *Platonis* deinde ita habet: Τοῦτο γὰρ ἔργον κομ. π. κ. τ. Ἀκαρνάνας παγκρ. Longe corruptius quam vulgo. En enim tibi locum *Platonis* ex initio *Euthydemi* statim, ubi *Socrates* sic de *Euthydemo* et *Dionysiodoro* fratribus: τούτω γὰρ ἐστὸν κομιδῇ παμμάχω, οὐ κατὰ τὼ Ἀκαρνᾶνε παγκρατιαστὰ ἀδελφώ. Potest tamen *Pollux* illa ultima κατὰ τοὺς Ἀκαρνᾶνας τοὺς παγκρατιαστὰς sic ὡς λόγῳ posuisse de pancratiastis fortissimis quibuslibet. Sequitur enim de illis Acarnanibus apud *Platonem*: ἐκείνω μὲν γὰρ τῷ σώματι μόνῳ οἵω τε μάχεσθαι· τούτω δὲ etc. IUNG.

τοῦτο ἀρεστὰν κομ. παμμάχῳ κατὰ τοὺς Ἀκαρνάνας τοὺς παγκρατιαστάς.] MSSti τοῦτο γὰρ ἔργον etc. κ. τοὺς Α. παγκρατιαστάς. *Faber* lib. I. *Agonist.* cap. 30. cum omnibus codis citat hunc locum, sed sine dubio legendum ex *Platonis Euthydemo* τούτω γὰρ ἐστὸν κομιδῇ παμμάχω, οὐ κατὰ τὼ Ἀκαρνᾶνε τὼ παγκρατιαστὰ ἀδελφώ. *illi duo* (*Euthydemus* et

Dionysiodorus) *sunt in omni pugnae genere exercitati, non ut par fratrum Acarnanum Pancratiastarum.* Kuehn.

τοῦτο ἀρεστὸν] Ut reliqui MSSti, ita et *Falckenburgius* habet, τοῦτο γὰρ ἔργον pro τοῦτο ἀρεστόν.

151.

περὶ πεντάθλου] Titulus huius tmematis tali congerie in MS. habetur:

περὶ πεντάθλου.

περὶ τροχαστῶν. περὶ τοῦ ἀναδησαμένου τὸν ἀγῶνα.

ubi notandi τροχασταὶ, quamquam parum de δρομεῦσιν in hoc tmemate adverto, nisi quod in fine de ὁπλίτῃ δρόμῳ. notandus et ἀναδησάμενος τὸν ἀγῶνα: quemadmodum *Heliodorus* statim initio libr. IV. Aethiop. ait: πολλοὺς ἤδη πρότερον ἀγῶνας ἀναδησάμενος. *Agathias* solet dicere πολλὰς ἀνεδήσατο νίκας, ut lib. II. et lib. IV. histor. suae. Iung.

καὶ δισκευταῦ] Abest a C. A. Kuehn.

ὁ πέντε ἀγωνιζ.] C. A. ὁ τὰ πέντε ἐργαζόμενος. Kuehn.

ὁ πέντε ἀγωνιζ.] MS. ὁ τὰ πέντε. *Pentathli* et *Artemidorus* meminit lib. I. Onir. 59. ubi *Rigaltius Pollucem* videndum hic ait. Iung.

ἴδια δὲ αὐτῷ] P. εἴδη. tum ambo MSS. αὐτοῦ. Seb.

ἴδια δὲ αὐτῷ] C. A. ἴδια αὐτοῦ. Kuehn.

ἴδια δὲ αὐτῷ] MS. ἴδ. δ. αὐτοῦ π. Iung.

ἁλτικός.] C. V. ἁλτικὸς, πηδητικῶς. ἁλτικῶς (cum leni) καὶ ὅθεν etc. ἀφ᾽ οὗ etc. in margine est C. A. Kuehn.

ἁλτικός.] MS. adverbiis auctius. sic enim post ἁλτικὸς habet: πηδητικῶς ἁλτικῶς, quamvis huic ultimo verbo hic nunquam adspiret, sed leni spiritu insignitum habeat. Iung.

βατήρ.] *Gloss. limen,* unde proverbium in *ipso limine impegisti.* C. V. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ τὸν β. κ. Kuehn.

βατήρ.] De βατῆρι quid et *Rhodigin.* V. Antiq. 15. ubi et proverbium interpretatur. Et avus noster Comm. utr. ling. cap. 926. quaedam ex hoc tmemate interpretatur. Ceterum MS. hic habet auctius: ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ, τὸν etc. Iung.

τὸ δὲ μέτρον etc.] *P. Faber* in suo *Agonistico* lib. II. cap. 1. ex hoc loco *Pollucis* probat, transcendere et transilire scamma minime in laude positum fuisse, quemadmodum equidem existimavit *Hieron. Mercur.* lib. 2. De arte Gymn. cap. 11. Ceterum explicationis gratia huius loci *Pollucis* addi possunt quae doctissimus vir sub finem capitis laudati pag. 216. habet.

ἐσκαμμένα] *Fossa Gl. Cyrilli* σκάμμα *fossum.* Kuehn.

ἐπὶ τῶν τὸν ὅρον] MSS. *περὶ τῶν*. Seb.

ἐπὶ τῶν τὸν ὅρον] C. A. *περὶ τῶν τ. ὅ. ὑπερπηδώντων*. Kuehn.

ἐπὶ τῶν τὸν ὅρον] MS. aliter etiam: *περὶ τῶν τῶν ὅρων ὑπερπηδόντων ὁ παρ.* priora eodem sensu; posteroria mendose. Iungerm.

πηδᾷν] Prov. *ultra septa transilire*. Seb.

ἀκοντιστικός.] Addit C. V. *ἀκοντιστικῶς. καὶ τὸ ἀ.* Kuehn.

ἀκοντιστικός.] MS. iterum adverbio auctius: *ἀκοντιστικός, ἀκοντιστικῶς.* Iung.

ἀποτομεύς.] MSS. *ὑποτ.* Seb.

ἀποτομεύς.] C. A. *ὑποτομεύς. Salmas.* notat *Hesychio* dici *ἀποτομὰς* duobus locis. Kuehn.

ἀποτομεύς.] *ἀποτομὰς* in MSS. sed *α* illud ultimum notatum ut expungatur, supra scripto *εὺ*, sed a recentiori manu. ego fidentius iam illud *ἀποτομὰς* rectum adfirmarem prae isto, quum praeter MS. nostrum et *Hesychio* glossatorum optimo nitatur, apud quem ita clare legitur: *ἀποτομάδα, σχίζαν, καὶ ἀκόντιον πεντάθλου.* quamvis male excusum *πατάθλου* habeatur. Ita MS. *Pollux* et *Hesych.* sibi pulcre operas tradunt mutuas saepius. Iung.

ἀφεῖναι] C. A. *ἐκπέμψαι, δίσκον ῥίψαι. ῥίψαι* habet et C. V. Kuehn.

ἀφεῖναι] Sequitur in MS. *ἐκπέμψαι*, sine praecedenti *δίσκον*. dein *δίσκον ῥίψαι* MS. non *ἐκρίψαι*. Iung.

ἐκρίψαι] MSS. *ῥίψαι*. Seb.

δίσκῳ ὑποφέρεσθαι] *τὸ, δίσκῳ ὑποφέρεσθαι*, subire discum, cum scilicet emittitur, iactumque adiuvare toto corpore. Kuehn.

δίσκῳ ὑποφέρεσθαι] In *δίσκῳ ὑποφέρεσθαι* videtur exprimi gestus qui discum cum impetu vehementi proiicit, corpore toto proclinato. Iung.

ἀποτριάξαι] *Hesychio* autem id *τρεῖς πληγὰς δοῦναι*. Seb.

ἀποτριάξαι] Videndus *P. Faber Agonistic.* lib. I. cap. 27. ubi haec explicantur.

καὶ ὁ τὸν ὅ. δ.] Marginale C. A. usque ad *θέων*. Kuehn.

152.

περὶ νικητοῦ] Nullus in MS. titulus, sed cohaerent cum prioribus. Iung.

ἀνείλετο τὸν στεφ.] G. A. *ἀνεῖλε τὸν στέφανον ἀ. τ. ῥ. τ. φ. ἢ τὸν φοίνικα, ἐστεφανώθη, ἐκηρύχθη, ἀνεῤῥήθη*, quod margo habet *ἀνηγ.* Kuehn.

ἀνείλ. τὴν ῥάβδ. τοῦ φοίνικος] *ἀνείλετο τὴν ῥάβδον τοῦ φοίνικος.* si haec vera lectio, *ῥάβδον* sane interpretemur *κλάδον*. Nescio tamen an rectius sic distinguamus, *ἀν. τ. ῥάβδον, τοῦ φοίνικος, ἢ τὸν φοίνικα ἔλαβεν.* videtur *τὸ ἢ* suadere, *ἔλαβεν* hic tam cum *φοίνικος* quam *φοίνικα* iungi posse. Et post *ῥάβδον* in MS. punctum fuisse (quamvis illius alias distinctiones plerumque malae) patet, sed erasum penitus, litera solum reliqua. Verum vulgatam firmare videntur illa *Pollucis* supra I, 244. *τοῦ μέντοι φοίνικος καὶ ὁ κλάδος ὁμωνύμως φοῖνιξ καλεῖται, καὶ ῥάβδος φοίνικος.* Vides *ῥάβδος φοίνικος*, ut hic de palma pro qua an simpliciter *ῥάβδος* dixere dubito: De *ῥαβδούχων* quidem bacillis novi, quae alia res. Ceterum de palmae ramis et *Hesychius*, ubi inter alia *ῥάβδοι* exponuntur, *οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες.* In MS. autem ne et hoc obliviscamur, desunt in illa *ἢ τὸν φοίνικα.* deest mox et *ἀνεκηρύχθη.* Iung.

ἀνείλ. τὴν ῥάβδ. τοῦ φοίνικος] Explicat hunc morem *Bordelot.* ad *Heliodor. Aethiopic.* pag. 78. quem vide.

ἀνεκηρύχθη] *Lucian. Anachars.* *ἡγούμεθα γὰρ, ὦ Ἀνάχαρσι*, (ait *Solon*) *τὴν ἐς τὰ γυμνάσια προθυμίαν οὕτως ἂν πλείω ἐγγενέσθαι αὐτοῖς, εἰ τοὺς ἀριστεύοντας ἐν τούτοις ἴδοιεν τιμωμένους, καὶ ἀνακηρυττομένους ἐν μέσοις τοῖς Ἕλλησι· καὶ διὰ τοῦτο, ὡς ἐς τοσοῦτον ἀποδυσάμενοι, εὐεξίας δὲ ἐπιμέλονται, ὡς μὴ αἰσχύνοιντο γυμνωθέντες, καὶ ἀξιονικότατον ἕκαστος αὑτὸν ἀπεργάζεται.*

καὶ ἀναγόρευσις] In MS. desunt *καὶ ἀναγόρευσις.* Iung.

Ξενοφῶν γὰρ etc.] MSS. *Ξενοφ. γὰρ ἐταινιοῦτο. Aristoph.* in *Ranis* v. 393. *νικήσαντα ταινιοῦσθαι. Schol. ταιν. στεφανοῦσθαι. ταινία γὰρ ῥάμμα τοῦ στεφάνου. Virgil. Aeneid.* V, 268.

iamque adeo donati omnes, opibusque superbi,
puniceis ibant evincti tempora taeniis. Seb.

Ξενοφῶν γὰρ etc.] Memoriola vacillavit *Nostro.* Nam ista sunt *Thucydidis* de *Brasida* loquentis lib. IV, hunc in modum: *καὶ τὸν Βρασίδαν τά τ' ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν Ἑλλάδα, ἰδίᾳ δὲ ἐταινίουν τε καὶ προσήρχοντο, ὥσπερ ἀθλητῇ. Brasidam alias (Scionaei) bene exceperunt, et publice quidem ut Graeciae liberatorem corona aurea donarunt, privatim*

vero quisque pro his vittis exornabant, et ut Athletam (victorem scilicet) adibant. adibant scilicet admirabundi et laudibus in coelum evehentes dicendo: χαῖρε παράδοξε, πρῶτος ἀφ' Ἡρακλέους γέγονας; Arriani Epictetus libr. II. c. 18. confer Eusebium Histor. Eccles. libr. VIII. cap. 7. Petr. Fabr. Agonist. libr. VII. pag. 603. et alios ex consulto Chirio Fortunato lib. III. Rhetor. Plutarch. in Lucullo dicit: consuetudine quadam dictos esse παραδοξονίκας et Athletas qui uno die lucta et pancratio vicerant. Interim tamen Xenoph. aliquid simile habet de Teleutia initio l. V. H. G. καὶ ὁ μὲν ἐστεφάνωσεν, ὁ δὲ ἐταινίωσε. alius eum serto, alius vitta redimitum dedit. haec ad vulgatam lectionem. Caeterum C. A. ita: Ξενοφῶν γὰρ ἐταινιοῦντο reliquis omissis, et sic a lapsu memoriae vindicaretur Pollux. Kuehn.

Ξενοφῶν γὰρ etc.] Xenophontis verba in MS. hic paulo aliter: ἐταινιοῦντο καὶ προσῄεσαν ὦ. α. dein MS. κοινὰ δὲ ἑ. Aristoph. Ranis, παίσαντα καὶ σκώψαντα, νικήσαντα ταινιοῦσθαι. Sed quid dixi, Xenophontis verba? Erravit noster Pollux, si ita scripsit, vel potius librario id attribuamus. sunt certe Thucydidis, apud quem etiam προσήρχοντο pro προσῄεσαν legas. Extant, ut in rem praesentem te ducam, lib. IV. Ξυγγραφῆς, ubi narrat de Scionaeis: καὶ τὸν Βρασίδαν τά τ' ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν, χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν Ἑλλάδα· ἰδίᾳ δὲ ἐταινίουν τε καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ. Iung.

Ξενοφῶν γὰρ etc.] Lapsum memoriae Nostri pro Thucydide Xenophontem scribentis indicavit et P. Faber Agonistic. lib. I. c. 3. pag. 9.

ὥσπερ ἀθλητῇ] Falckenburgius ἀθληταί.

153.

ἀναγκοφαγῆσαι] Hoc abest a C. A. id est, necessitate adactum comedere hunc vel illum cibum stato tempore ad praescriptum exercitatoris. Kuehn.

ἡ τέχνη] C. A. γυμναστικὴ τέχνη κ. γ. τ. πρᾶγμα. καὶ ἀποδῦναι, καὶ γυμνάσασθαι. Kuehn.

παρ' Ἀριστοφάνει] MS. παρὰ Ἀριστ. Iung.

ἀποδῦναι] MS. καὶ ἀποδῦναι, καὶ γυμνάσασθαι π. Θ. sed illud simplex γυμνάσασθαι modo supra fuit: putoque legendum, καὶ ἀποδῦναι τὸ ἀπογυμνάσασθαι etc. locumque Thucydidis in prooemio reperio, ad quem Nostrum respexisse arbitror, de Lacedaemoniis: ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο. Iungerm.

ἀποδῦναι] *Lucian.* ἀποδυσόμενοι. vide locum quem ad segm. praeced. ex eius *Anacharsi* adscripsimus.

χρίσασθαι] MS. χρίσασθαι. Iung.

λίπα ἀλείψασθαι] Marginis est in C. A. Kuehn.

λίπα ἀλείψασθαι] *Lucian. Anachars.* init. λίπα τε ἠλείψαντο etc.

περὶ ἱερῶν ἀγών.] Titulus idem in MS. *H. Stephanus* tale summarium hic adscripsit: *Alii sunt* ἱεροὶ, *alii* θεματικοί. et ἱεροὶ, ut ait, στεφανῖται. at vero θεματικοὶ, ἀργυρῖται. *Brodaeus* vero ad initium statim *Antholog.* ubi τέσσαρες ἱροὶ (ἀγῶνες scilicet) consulendum hic *Pollucem* ait. Iung.

στεφανίτας ἐκ. etc.] MS. ita habet: στεφανίτας ἐκάλεσαν φυλλίνας. vide vero de hoc certaminum genere et *Bulengerum* lib. II. de theatro cap. 1. ubi et ait *Pollucem* docere hic φυλλίνας et στεφανίτας *foliaceos, et coronarios vocari agonas, si fuerint* τὰ ἆθλα ἐν στεφάνοις μόνοις. additque locum *Hesychii*: Φυλλίναι, ἀγῶνες ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι, καὶ εἶδός τι κυκεών. subiungitque *forte foliacei ludi, quibus victores foliaceis coronis donarentur aut foliis ab adstantibus spargerentur.* additque locum Clementis de φυλλοβαλία, quam tamen τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι propriam fuisse haud putem, vel solis ἱεροῖς νικηταῖς contigisse, ideoque inde minime nominis rationem petendam: quae sola est, credo, in foliacea corona, cuius genera habes in primo epigr. *Anthologiar.* Ceterum *Hesychianus* locus et *H. Stephanum* hic emendando videtur abstinuisse. sic enim ipse adscripsit: An φυλλίτας. *Imo Hesych. illam lectionem confirmat.* Non potuit tamen hoc φυλλίναι probari *H. Stephano*, qui denuo et haec ad finem codicis sui notavit: *mirum si ita scriptum fuit a Polluce, ac non potius* φύλλινοι. Possit tamen illud φυλλίναι esse a singulari φυλλίνης, uti et ipse *H. Steph.* in Thesauro adnotavit. Iung.

θεματικοὺς, ἀργυρ.] θεματικοὺς ἀγῶνας vocant et ἀργυρίτας. divisio illa attacta supra III, 145. in *Gloss.* θέμα *proemium* leg. praemium. confer easdem voce θῆμα. Kuehn.

ἀργυρίτας] P. καὶ ἀργυρ. Seb.

ὀνομαστικῶν ἀγώνων] MSS. ὀνομ. ὀνομάτων. vide an ἀγωνιστικῶν ὀνομάτων, aut ὀνομαστῶν ἀγώνων potius scribendum. Seb.

ὀνομαστικῶν ἀγώνων] C. A. ἐκ τῶν ὀνομάτων ἀγώνων. C. V. ἐκ δὲ τῶν ὀνομαστικῶν ὀνομάτων καὶ ὀνομαστιγονίμος, ex

quibus legerem ἐκ τῶν ὀνομάτων ἀγωνιστικῶν καὶ ὁ μαστιγονόμος. KUEHN.

ὀνομαστικῶν ἀγώνων] ὀνομαστικῶν ἀγώνων vulgati. ὀνομαστικῶν ὀνομάτων MS. neutrum mihi placet. nolim verbis rem gerere, statim emendare sic conor: ἀγωνιστικῶν ὀνομάτων. IUNG.

καὶ ὁ ῥάβδῳ κοσμῶν] Margo C. A. καὶ ῥάβδῳ κ. etc. μαστιγοφόρους πού λέγει. hic desinit margo. *Interpr.* illud ῥάβδῳ κοσμῶν reddit *virga ornatum.* malim *virga moderans, ordinans.* ita circumscribitur, qui virgam manu praeferens in ludis publicis curabat, ut omnia fierent κατὰ τάξιν καὶ εὐσχημοσύνην, ordinisque turbatores compescebat. alias ῥαβδοῦχος, ῥαβδοφόρος, ῥαβδονόμος dicitur. Latinorum *designatori* respondere poterit. *Plato* lib. III. de L. L. παισὶ δὲ καὶ παιδαγωγοῖς καὶ τῷ πλείστῳ ὄχλῳ ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγένετο. ubi ῥάβδου κοσμούσης est, *sub virgae moderamine.* κόσμος enim Attice τάξιν denotat, et κοσμεῖν, τάττειν, διατάττειν. vide *Erotianum* in *Lexico.* KUEHN.

καὶ ὁ ῥάβδῳ κοσμῶν] In MS. deest ὁ ante ῥάβδῳ. Idem *Plato* et ista extremo lib. III. Νόμων· παισὶ δὲ καὶ παιδαγωγοῖς καὶ τῷ πλείστῳ ὄχλῳ, ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγίγνετο, de disciplina Veterum. De mastigonomis vid. *Iac. Nicol.* III. Epiph. 24. et 25. IUNG.

μαστιγοφόρον] Etiam μαστιγοφόρους. ut lib. VIII. Παιδ. μαστιγοφόροι δὲ καθίστασαν, οἳ ἔπαιον εἴ τις ἐνοχλοίη, in *Cyri* ἐξελάσει equestri. IUNG.

154.

περὶ γυμναστ. etc.] C. A. περὶ χωρίου γυμναστοῦ etc. KUEHN.

περὶ γυμναστ. etc.] Titulus nullus in MS. sed continua oratio cum antecedentibus. IUNG.

ἀποδυτήριον] *Gl. Cyrilli* ἀποδυτήριον *Spoliatorium*, dicitur etiam ἐκδυτήριον estque vel ante balnea vel Gymnasia. *Cicero* et *Plinius* in *Epistolis* retinet *apodyterium.* Caeterum C. A. ἀποδυτήριον ἢ γυμνάσιον. KUEHN.

παιδοτρίβης τε] C. V. παιδοτρόβης, C. A. τε omittit, dein in margine, leg. ἀφ' οὗ καὶ συγγυμναστὴς παρὰ Πλάτωνι, καὶ παρὰ Ξενοφῶντι προγυμναστής. KUEHN.

γυμναστής.] Post γυμναστὴς ita MS. ἀφ' οὗ καὶ συγγυμναστὴς παρὰ Πλάτωνι· καὶ παρὰ Ξενοφῶντι προγυμναστής. ὁ δὲ ἀλ. quae certe valde a vulgatis variant, ut et alia in hoc

timemata, placent autem hic prae vulgatis illa quae retuli. Nec saltem propter MS. placent, sed et quod apud *Platonem* illud ipsum quod illi tribuit MS. inveniam: nempe lib. VIII. Legum, habes enim non longe ab initio: συγγυμναστῶν ἀπορία· et ἐρημία συγγυμναστῶν. sed potius est ut respexerit ad locum qui initio Sophistae eius: ἐμὸν δὲ ἡλικιώτην καὶ συγγυμναστὴν, ᾧ συνδιαπονεῖ μετ' ἐμοῦ τὰ πολλὰ οὐκ ἀηθές. vel qui initio Politici; διαναπαύσωμεν αὐτὸν, μεταλαβόντες αὐτοῦ τὸν συγγυμναστὴν τὸν δὲ Σωκράτην. Occurrit tamen idem, ne quid celem, apud *Xenoph.* in Laced. Rep. ἐν δὲ Λακεδαίμονι πᾶς μὲν ἂν τις αἰσχυνθείη τὸν κακὸν σύσκηνον παραλαβεῖν, πᾶς δ' ἂν ἐν παλαίσμασι συγγυμναστήν. et in Symposio. Iung.

ἀλείπτης] MS. ἀλίπτης, sine diphthongo. Iung.

ἀλείπτης] Usurpatum tamen a *Plutarcho*, *Pausania*, *Basilio* et *Clemente*, ut *P. Faber* *Agonistic.* lib. II. cap. 6. docet.

εἴρηκε. τὴν δὲ παιδοτριβίαν etc.] C. A. καὶ παιδοτρίβην Ἀριστοφάνης, quod et C. V. confirmat. Kuehn.

εἴρηκε. τὴν δὲ παιδοτριβίαν etc.] Sequitur alius locus plane varians a vulgatis. Sic enim post εἴρηκεν (sic enim habet) MS. καὶ παιδοτρίβην Ἀριστοφάνης. τῆς δὲ παιδοτριβίας, Ἀρχ. ὁ κ. Sic quidem MS. nescio tamen annon suspicer *Pollucem* scripsisse ita: παιδοτριβικὴν δὲ Ι. ε. καὶ παιδοτριβικὴν (absque vocabulo addito) nimirum Ἀριστοφ. Nam παιδοτρίβην pro magistro accipi apud probatissimos etiam notum, et *Pollux* ipse paulo ante posuit. Sic ista scripseram, quum in mentem demum *Stephani Pollux*: in quo et Virum doctiss. ad illud παιδοτρίβην vulgatum quoque adnotasse invenio: ἴσως παιδοτριβικήν. Imo sic reponendum ait diserte adpend. de Dial. Att. c. XVI. tm. 3. quare meam sententiam iam amplector magis. Iung.

τὴν δὲ παιδοτριβίαν] C. V. τῆς δὲ παιδοτριβίας, etc. Kuehn.

ξηραλοιφεῖν] *Ungi sine lavacro, oleo perfundi asso, ut assus sudor* dicitur merus sudor, cui nihil aquae accedit. vid. *Hesych.* in ξηράλειψιν. Kuehn.

σωμασκίας] σωμασκίας etiam MS. an tamen potius legendum σωμασκήσας. vel quod malim σωμασκία. quod alterum adfirmo eo audacius quod geminus locus mihi in mentem supra II, 235. ubi perinde iunguntur σωμασκία, σωμασκίας. *Plato* extremo libr. II. Νόμων vetat vinum, ge-

stale quemque interdiu, εἰ μὴ σωμάσκίας ἢ νόσων ἕνεκα. Iungermi.

σεσωμασκηκώς] MSSti σωμασκικῶς et σεσωμασκηκώς, quorum prius C. V. posterius C. A. habet. Kuehn.

σεσωμασκηκώς] σωμασκικῶς MS. sed et supra II, 255. ut dixi, illud vulgatum, quamvis et ibi aliter variabat MS. Iungerm.

ἀδικομαχεῖν] Abest a C. A. et reiicitur a *Reinesio* epist. 25. ad *Rupertum*, ut nihili verbum, et huic loco non conveniens; et pro eo substituit σωματομαχεῖν vel ἀσκητομαχεῖν. verum posset dici τὸ ἀδικομαχεῖν significare, *in lucta et pugillatu iniuriam facere adversario*, talis ἀδικομαχία fuit, qua *Arrichionem* Pancratiasten elisit adversarius, dum simul utrisque pedibus implicuit corpus, simul ambabus manibus collum invasit fregitque ut refert *Pausan.* in *Arcad.* ubi et ἀδικομαχία alia describitur inter *Damoxenum* et *Creugantem* pugiles. *Salmas.* legit in suo Codice, θιγομαχεῖν, forte θηριομαχεῖν. Kuehn.

ἀδικομαχεῖν] De ἀδικομαχεῖν quid dicam nescio. extat id totidem literis in MS. verum mihi suspectum est, vel quod non intelligam, vel quod revera mendosum sit.. docti videbunt. Et subvenit doctiss. amicus *Cl. Salmasius* coniectura eleganti: scilicet legendum ἀθιγομαχεῖν vel potius θιγομαχεῖν. quod idem atque ἀψιμαχεῖν. Iung.

ἀδικομαχεῖν] *Phavorinus* qui segmenta haec duo 154. sc. et 155. in suum Lexicon voce γυμνάσιον transcripsit, hoc ἀδικομαχεῖν tamen non habet. An ergo et hic in Nostro illud delendum?

ασκήματα] Abest a C. A. Kuehn.

ἄσκην] Pro ἄσκην MSSti ἀσκεῖν manifesto errore librarii. Nam ἄσκη est ad formam τοῦ αὔξη, quod habet *Plato* IX. *Politic.* non procul a fine. *Hesych.* Ἄσκλη, ubi *Salmas.* reponit ἄσκη. *Thomas* in *Eclogis*: αὔξην καὶ ἄνθην, Ἀττικοί, οὐκ, αὔξησιν οὐδὲ ἄνθησιν etc. ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ, αὐξήσεις, ἀνθήσεις. Kuehn.

ἄσκην] MS. ἀσκεῖν pro ἄσκην. falso, ni fallor: non enim τὸ ἀσκεῖν φαῦλον ὄνομα dicere ausit Noster. Illud ἄσκην tamen apud *Platonem* quaerendum. Iung.

ὑπὸ στλεγγίδα] In margine C. A. *Phavor.* qui totum locum exscripsit in γυμνάσιον, mox pro πλεγγὶς leg. πλεγγίς, sed MSSti recte στλεγγίς. vult enim Auctor στλεγγίδα dici etiam ξύστραν etc. in σπαθὶς desinit margo C. A. Kuehn.

καὶ στλεγγίδα] De στλεγγίδι et *Foesius Oeconom. Hippocr.* in στλεγγίς. Nostrum autem interpretem, si modo sic absque mendacio vocare possumus, omnem operam et oleum perdidisse in sua versione satis patet, qui στλεγγίδα *oleum* transfert. libet enim interdum risus caussa eius παραφρονήματα inspergere: quamvis rarissime libet ad eum respicere. Iungerm.

πλεγγὶς] Si non mentiuntur exemplaria. H. Steph.

πλεγγὶς] Quid malum πλεγγὶς est vocabuli? Tu cum optimo MS. scriba, qui ita habet: ἐκαλεῖτο δὲ στλεγγὶς καὶ ξύστρα etc. ait illam στλεγγίδα, quam modo nominavit, et aliis nominibus vocari, ut ξύστραν et σπαθίδα. Iung.

πλεγγὶς] Optime et *Falckenburgius* στλεγγὶς reposuit in suo Codice, quod et *Phavorino* quoque pro depravato ipsius πλεγγὶς restitui poterit.

ξύστρα] De ξύστρα vid. *Foes. Oecon. Hippocr.* in ξύστρα. et *Nunnes.* meminit Notis ad II. *Eclog. Phrynich.* in ξύστραν. Iung.

ληκυθοφόρον] De *Lecythophoro* hinc et *Rhodigin.* XIV. Antiq. 15. Iung.

πονηρὸν γάρ] Abest a C. A. Kuehn.

στλεγγιδολήκυθος] *Phavor.* leg. στλεγγιδολήκυθον. C. V. ita: ὃν στλεγγοδόχταν καλοῦσιν. Kuehn.

στλεγγιδολήκυθος] στλεγγιδολήκυθος etiam hic MS. et sic *H. Steph.* reposuit, quum antea legeretur στελεγγιδολήκυθος. alias non nescimus infra VII, 179. etiam extare στελεγγὶς, et composita talia inde, quae tamen in MS. desunt eo loci. quinam vero fuerint hi στλεγγιδολήκυθοι vide *P. Colvium* Not. ad lib. II. *Florid. Apul.* Iung.

155.

τὸν δὲ θήλακον τ. ἁ. etc.] MSS. θύλακον. *Suid.* θύλακος, ἡ ἀρτοθήκη. *Aristoph. Pluto*: ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. vid. eiusdem *Schol.* fol. 36. et 494. Seb.

τὸν δὲ θήλακον τ. ἁ. etc.] Scr. θύλακον. Seb.

τὸν δὲ θήλακον τ. ἁ. etc.] Ita et *Phavor.* sed MSSti recte θύλακον. caeterum post σάκκον desinit marginale. θύλακον legit et *Salmas.* Kuehn.

τὸν δὲ θήλακον τ. ἁ. etc.] MS. plane aliter: τὸν δὲ θύλακον τῶν ἀθλητῶν ἢ σάκον, σάκταν καλοῦσιν. ἀθλ. etc. certe θύλακον omnino pro θήλακον reponendum est: caetera examinabunt docti. *Hesychius*: Σάκτας, ὁ θύλακος. Et σακτὸς

inter alia καὶ θυλάκιος ibidem exponitur. ibidem, σακτῆρες θυλάκου· ἔλεγον δὲ καὶ σακίαν. et Nostre X, 64. in eodem tali instrumento καὶ σάκτας ἐστι, καὶ μάρσιππος καὶ σάκος in MS. Certe et σάκον MS. hic retinéri posse, nec temere reiiciendum, satis ostendant illa Suidae, Σάκος, ὅπλον, ἀσπίδα· καὶ σακὸς ἀρσενικῶς, διὰ ἑνὸς κ. σάκους ἤγουν καὶ κορύκους· ἀντὶ τοῦ θυλάκους· κώρυκος δὲ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων. Et Eustath. ad Ἰλ. ε. καὶ μὴν οἱ παλαιοὶ καὶ τὸν σάκκον φασὶ καὶ δι' ἑνὸς γράφεσθαι κ. ὃν καὶ σάκταν φασὶ, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικὸς, ὡς ἀπὸ τοῦ σάττω τὸ φορτίζω. sed ad nostrum propositum. Iung.

ἐνδρομίδες] ἐνδρομὶς in Gl. gausarus. Kuehn.

ἐνδρομίδες] MS. καὶ αἱ ἐνδρομίδες· οὕτω δὲ καλοῦνται τά. De his aliquid et avus Comment. ser. ling. cap. 959. et Iun. Nomencl. in Endromides. Impegit vero in hoc loco Cruquius Comm. in Horat. I. Satyr. 3. ubi de toga crassa. Est itaque, ait, toga crassa, toga plebeia et vilis, ἐνδρομὶς, cuculli. Vide Pollucem lib. III. etc. Atqui Pollux mehercle non de toga hoc ait, sed de calceis, sicut et infra VII, 93. Alias et vestem significare, ut apud Iuvenalem interpretantur, notum est, et indicarat etiam avus noster loco dicto. Iung.

οὕτω δ' ἐκαλοῦντο] MSS. οὕτω δὲ καλοῦνται. Seb.

οὕτω δ' ἐκαλοῦντο] C. A. καλοῦνται. Kuehn.

Κράτης δ' ἔφη] Margo iterum loquitur in C. A. Kuehn.

Κράτης δ' ἔφη] MS. Κρ. δὲ ἔ. Iung.

αἰτῆρσι θηλακοῖς χρῆται] Pro αἰτῆρσι, scribendumne ἀγκτῆρσι aut λιτῆρσι, aut quomodo? Seb.

αἰτῆρσι θηλακοῖς χρῆται] Testimonium Cratetis C. A. ita exhibet, ἀλτῆρσι θηλύκοισι χρῆσαι τὸ μέγεθος. C. V. ἐνήρισιν ἀλτῆρσιν θηλύκοισι χρῆσαι τὸ μέγεθος. leg. ἐν ἥρωσιν ἀλτῆρσιν ἡλίκοις χρῆται τὰ μέγεθος; quam magnos habet halteres? de illis Martialis:

quid pereunt stulto fortes altere lacerti?
exercet melius vinea fossa viros.

halterum σχῆμα describit Pausanias prior. Eliacis p. 339. Salmas. ἀλτῆρσι θυλακοῖσι. Kuehn.

αἰτῆρσι θηλακοῖς χρῆται] Cratetis verba longe alia in MS. haec: Ἀλτῆρσιν θηλύκοισιν χρῆσαι τὸ μέγεθος. ubi si legas: ἀλτῆρσι θηλυκοῖσι χρ. constabit quidem senarius; cuius tamen sensum non evolvo. quid tamen ne nil dicam, si le-

gas ἁλτῆρσι τηλίκοισι χρ. τ. μ.? tantis scilicet halteribus, vel tantae magnitudinis iubet uti. Nugas meas pono, ut sera reponas, mi lector. Imo ipse tibi talia iam repono: non a me, ne erres: sed a *Salmasio* meo ille in obscurissimis oraculo, qui pro θηλύκοισι legendum conicit φυλάκοισι, ut et supra in verbis *Pollucis*, ubi male θηλάκοισι. Inter exercitia τῶν ἀθλητῶν οἱ θύλακοι: de quibus plura ab illo aliquando expectamus. *Suidas* verba nobis quoque communicat. Θύλακες καὶ σφῆνες καὶ ὑπεράλματα, γυμνασίων εἴδη. Iung.

ἀλτῆρσι θηλακοῖς χρῆται] Ut reliqui fere MSS. ita et *Falckenburgius* ex suo scripto Codice affert: ἀλτῆρσι θυλάκοισι χρήσαιτο μέγεθος. *Phavorinus* ita habet: ἀλτῆρσι θηλακοῖσι χρῆσαι. Ceterum nos ex Codice *Kuehnii* Nostri MSStorum ope restituto, ἀλτῆρσι θυλάκοισι χρῆται, in textum *Pollucis* recepimus.

θηλακοῖσι] Scr. θυλάκοισι. Seb.

ἄγχειν, στρέφειν] Adde: καταστρέφειν, vel καταστρέψαι ex isto *Lucilii* versu *Anthol.* II. cap. 2. Epigram. 6.

καί σε καταστρέψῃ καί σε παρατροχάσῃ.

Petr. Faber Agonistic. I. cap. 10. ubi plura huc pertinentia. Seb.

ἄγχειν] Hic C. A. praemittit titulum: περὶ τῶν παλαιῶν ἰδίων, leg. περὶ τῶν τῆς πάλης ἰδεῶν. *de speciebus luctae.* Kuehn.

ἀπάγειν] Quid si ἀπάγχειν *strangulare, flectere?* Kuehn.

ἀπάγειν] ἀπάγειν et in MS. quod pro ἀναχωρεῖν etiam potest capi: ut apud *Hesych.* exponitur; vel potius pro ἀπωθεῖν, vel ἀπελαύνειν, quae apud *Suidam* inter alias explicatio est. alias incidebat et ἀπάγχειν legi posse. Iung.

ἀγκοινίζειν] Pro ἀγκοινίζειν et ἀγκυρίζειν legerem ex *Scholiis Aristoph.* in *Equit.* sed textus ibi habet ἀγκυρίσας, ideoque nihil hic mutem. forte *nodi brachiorum* hoc verbo denotantur. *Faber* in *Agonistic.* leg. ἀγκαλίζειν, pag. 14. Kuehn.

ἀγκοινίζειν] Deest ἀγκοινίζειν in MS. Iung.

δράσσειν] *Complecti.* *Faber* leg. ἀράσσειν pag. 35. l. c. Kuehn.

ὑποσκελίζειν] MS. ὑποσκελλίζειν. sed saepe sic peccat. Iungerm.

πλαγιάζειν δὲ] δὲ abest a C. A. Kuehn.

κλιμακίζειν] Pro κλιμακίζειν C. V. leg. κλιμάζειν. Kuehn.

κλιμακίζειν] MS. κλιμάζειν pro vulgato κλιμακίζειν. utrumque recte. de vulgato vide Thes. Stephani. pertinentque eodem et haec Hesychiana: Ἐκ κλίμακος· τοῖς κήρυξιν, ὥστε χρονοτριβοῖεν, κλίμαξ ἐτίθετο ὑπὲρ τοῦ μὴ μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς χώρας. quae plenius vide apud *Etymologum* in Ἐκ κλίμακος. Idem *Etymologus* habet et διακλιμακίσας, pro διαπαλαίσας. quemadmodum et *Hesychius*. Ceterum alterum, quod in MS. κλιμάζειν inquam, de eo vide *Harpocrationem* in κλιμάζει. ex quo sua adscripsit et *Suidas*. Dubitat autem *Harpocratio*, ne forte scribendum sit βλιμάζειν. et sane in MS. vetustiss. parvum discrimen inter β quod ut ϐ pingitur, et κ quod itidem taliter, nisi prima lineola porrectiore. tamen hic in nostro MS. κλιμάζειν scriptum sine dubio dignosci potest. adnotavit hanc διττογραφίαν alias et *Etymologus* in βλιμάζειν. Iung.

κλιμακίζειν] Multis ~~adhuc aliis~~ vocabulis in hanc rem facientibus *Pollucem* Nostrum augeri posse ex variis Auctorum locis docet *Petr. Faber Agonist.* lib. I. cap. 10.

μοχθηρὸν γὰρ etc.] Ita MS. μοχθηρὸν γὰρ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαίσματος τὸ πέρδην. omissis illis τὸ μέσον πέρδειν. quae sane turbant. vitiose autem per ην infinitivos in MS. pro ειν scribi, aliquoties iam adnotatum est. Iung.

τὸ μέσον πέρδειν] Ab C. A. et V. abest. Kuehn.

σχῆμα] C. V. ἰσχῆμα, et dein pro πέρδειν habet πέρδην. *Salmas.* affert *Hesych.* qui habet μεσοφέρδειν, μεσολαβεῖν. quod huic loco bene quadrat. Kuehn.

γυμνικοὺς] C. A. γυμναστικοὺς ἀ. Kuehn.

Ἡρακλείους ἀγ.] De *Herculeis* agonibus hinc meminit *Rhodigin.* XVIII. Antiq. 8. Abusum vero hoc loco Alciatum, ut suam in l. Septitia. D. de pollicitat. emendationem stabiliret, notat *Brodaeus* X. Miscell. 12. Iung.

λῦτο δ' ἀγὼν] MSS. αὐτὸ δὲ ἀγ. sed *P. Faber* videtur malle, λύτω δ' ὁ ἀγὼν etc. libro III. *Agon.* cap. 29. fin. *Nonnus* libr. XX. *Dionys.* incipens λῦτο δ' ἀγών. Seb.

λῦτο δ' ἀγὼν] αὐτὸ MSSti ex falsa lectione et scriptione dum *Λῦτο* mutatum in *Αὐτό*. *Homericum* autem est λῦτο, ita enim incipit *Iliadis* ῥαψῳδία 24. *Λῦτο δ' ἀγών*. quo eleganter clauditur argumentum de certaminibus et propterea nil mutandum, vid. *Suid.* in *Λῦτο*. Kuehn.

λῦτο δ' ἀγὼν] Semper mihi suspectum fuit illud λῦτο. nam sic *Pollucem* loquutum mihi non persuaserim, licet ipse

lud quis a λύσαι deducat. Vide ergo ut proba MS. lectio, quae ita habet: αὐτὸ δὲ ἀγὼν etc. *hoc nimirum, ait, agon est et quae de eo scilicet diximus, ita de agone se res habet.* facile sane potuit *Λ* pro *Δ* a typorum pueris perverse adprehendi, nec hoc illis insolens novi. sic primum mihi videbatur: at iam aliter. nempe lectionem vulgatam probam esse. *Αὐτὸ δ' ἀγὼν*, ipsissima *Homeri* verba, quae noster usurpare voluit, in quae incidi in Ἰλιάδ. ω. Sub finem libri ita explicit MS. Πολυδεύκους Ὀνομαστικὸς γ'. Iung.

ANNOTATIONES

IV — V.

IV. 1.

Ἰουλίου Πολ.] Titulus abest a C. Antv. KUEHN.

Ἰουλίου Πολ.] ἀρχὴ τοῦ δ. βιβλίου in MS. est libri titulus: sequitur dein praefatio seriem capitum; nos vulgarem ordinem in adnotando retinemus. IUNG.

Ἰούλιος Πολυδ. etc.] Praefatio in A. post Catalogum extat. Utrobique autem sic habet inscriptio: *Κομμόδῳ Καίσαρι Ἰούλιος Πολυδ. χαίρειν.* SEB.

Ἰούλιος Πολυδ. etc.] C. A. ἠθικώτερον habet *Κομμόδῳ Καίσαρι Ἰούλιος Πολυδεύκης χαίρειν.* quod etiam in suis Codicibus vidit *Salmas.* KUEHN.

Ἰούλιος Πολυδ. etc.] Epistolae praefatoriae inscriptio in MS. ista: *Κομμώδῳ Καίσαρι Ἰούλιος Πολυδεύκης χαίρειν.* IUNGERM.

Quoniam iuvenis es.] *εἰ καὶ νέος εἶ, quanquam iuvenis es.* SEB.

προσεξευρεῖν] A. *προσεξευρήσειεν.* P. *προσευρήσειεν.* SEB.

προσεξευρεῖν] C. A. et V. *προσεξευρήσειν Te inventurum amplius,* quod melius quadrat quam vulgatum *προσεξευρεῖν.* KUEHN.

προσεξευρεῖν] MS. *προσεξευρήσειν* futuro. IUNG.

τῆς εὑρέσεως] Deest in MS. *τῆς* ante *εὑρέσεως.* IUNG.

τι σὲ] C. A. *τις ἐς*, male. *si vero tibi inciderit nomen quasi praetermissum,* KUEHN.

τι σὲ] MS. *δέ τις ἐς ὄνκ* IUNG.

ἐπέλθῃ] P. *ἐπέλθοι.* SEB.

ἐπέλθῃ] *ἐπέλθοι, μὴ θαυμάσῃς* C. A. KUEHN.

αὐτὸ] C. A. *αὐτὸς*, *forte enim ipse sciens volensque praetermisi.* KUEHN.

ὡς οὐκ ἐπ.] C. A. et V. *ἀλλ' ὡς οὐκ ἐπαινῶν verum eo quod non laudem, non approbem.* KUEHN.

ὡς οὐκ ἐπ.] MS. auctius, *ἀλλ' ὡς οὐκ ἐ.* IUNG.

2.

διέλαθε] P. *ἔλαθε.* SEB.

διέλαθε] C. A. *διαλάθοι*, *etiamsi me latuerit*, *Salmas.* *ἔλαθέ με.* Kuehn.

ἴσθι ὅτι] *ἴσθ' ὅτι* MS. Iung.

πολλὰ καὶ ὧν πάνυ ἴσμ.] *Salmas.* leg. *καὶ πάνυ πολλὰ ὧν ἴσμεν.* Kuehn.

ὅτε ἐπὶ] MS. *ὅτ' ἐπί.* Iung.

φαίημεν] C. A. et *Salmas.* *φαῖεν.* Kuehn.

φαίημεν] *φαῖμεν* MS. rotundius. Iung.

καὶ τί δεῖ τοῦτο θ.] *Salmas.* *καὶ τί δέ.* Kuehn.

καὶ τί δεῖ τοῦτο θ.] MS. *καὶ τί δὲ θαῦμα τοῦτο;* Iung.

σκευῶν τις ἔστιν] MS. *σκ. τίς ἐστιν.* Iung.

ἔστιν ἃ ἔχων] MSS. *ἃ ἔχων ἐστίν.* Seb.

ἔστιν ἃ ἔχων] Hoc *ἐστὶν* abest a C. A. deinde leg. *ἃ ἔχων ἐστίν.* Kuehn.

ὅρα δὴ τὸ τοῦ Πλάτωνος] Haec verba transposita sunt, sequi enim debuerunt statim *τὸ ζητεῖ* hunc in modum: *ζητεῖ τὸ τοῦ Πλάτωνος, secundum illud Platonis. Plato enim dixit, saepe quaerere homines ea, quae in manibus habent,* en verba eius: *πάλαι ὦ μακάριε φαίνεται πρὸ ποδῶν ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς κυλινδεῖσθαι, καὶ οὐχ ἑωρῶμεν ἄρ' αὐτό, ἀλλ' ἦμεν καταγελαστότατοι, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες ζητοῦσιν ἐνίοτε ὃ ἔχουσι,* lib. IV. de *Republ.* dein in textu *Pollucis* cohaerent *ὅρα δὴ εἴ τις ἂν ἄλλος* etc. C. A. leg. *ὅρα δὲ ἄν τις ἂν ἄλλος*, *vide autem numquis alius ex nostri temporis Graecis invenerit tot in tantis.* deest etiam *τὸ ἔῤῥωσο Κύριε* in eodem Codice. Kuehn.

εἴ τις ἂν] MS. *ἤ τις ἂν* etc. Iung.

3.

κεφάλαια] Capitum seriei nullae graecae literae in MS. sunt appositae, quae eorum numerum indicarent. Alias illa tam variat, quam Auctor est in MS. uti sigillatim notabitur. Iungerm.

ἐν τούτῳ τῷ β.] C. A. *ἐν τῷ δ* (*τετάρτῳ*) *βιβλίῳ ἐστὶ τὰ ἐπιστήμῃ συνημμένα ὀνόματα, καὶ ταῖς κατὰ ψυχὴν ἀρεταῖς, ταῖς ἐναντίαις κακίαις, καὶ ἕτερα τὰ περὶ ἐπιστήμης καὶ ἀνεπιστημοσύνης*, reliqua enumeratio Capitum abest tota. Kuehn.

ἔνεστι] MS. *ἔστιν* pro *ἔνεστι.* Iung.

καὶ ταῖς ἐν.] Deest *καὶ* ante *ταῖς ἐναν.* in MS. Iung.

περὶ γραμματικῆς] C. V. *περὶ* omisso habet *γραμματιστοῦ.* Kuehn.

περὶ γραμματικῆς] MS. *περὶ γραμματιστοῦ, κ. τ. π.* Iungerm.

λόγου] Post *λόγου* statim adnectuntur illa in MS. *ἐπαι-*

νος κ. ψ. δ. scilicet quia ea omnia MS. uno capite continet ἐν ἐπιτομῇ. Iung.

περὶ φιλοσόφων] MS. περὶ φιλοσόφου, κ. τ. π. αὐτῷ ὄν. infra tamen IV, 39. aliter idem MS. ut tum notabimus. Iungerm.

4.

περὶ σοφιστοῦ] A. addit: περὶ φοιτητῶν αὐτοῦ. Item: ψόγος σοφιστοῦ. Seb.

περὶ σοφιστοῦ] C. V. περὶ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ γραμματιστοῦ. ψόγοις (l. ψόγος) σοφιστοῦ. Kuehn.

περὶ σοφιστοῦ] Post hoc lemma MS. lemmate auctius hoc: περὶ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ. ψόγοις σοφιστοῦ. lego vero ψόγος σ. Verum haec in vulgatis continentur eod. cap. VI. Iungerm.

περὶ ποιητ.] MS. περὶ τῶν ποι. κ. π. Iung.

ὄνομα] A. add. ὄργανα τὰ ἐντεινόμενα, καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν εἴδη ὀργάνων ἑκατέρωθεν. Seb.

ὄνομα] Post ὄνομα aliud lemma in MS. hoc: ὄργανα τὰ ἐντεινόμενα καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν ὀνόματα. bene: nisi quod putem scribendum ἐμπνεόμενα pro ἐντειν. illo enim modo distribuuntur ὄργανα infra IV, 57. in lemmate MS. et 58. et 59. iunctis IV, 67. alias bene: male vero in vulgatis hic tantum κρουομένων fit mentio: quum tamen in illis statim sequatur: εἴδη ὀργάνων, καὶ ἔργων ἑκατέρων. ἑκατέρων scilicet κρουομένων, καὶ ἐμπνεομένων. quamvis, ne quid fallamus, in illo cap. VIII. nihil nisi de ἐμπνεομένοις putem agi: κρουομένων εἴδη vero capite VII. erant explicata. et fallit itaque generalis statim illius titulus IV, 74. εἴδη ὀργάνων. Sed capitum inscriptiones examinare, forte supervacuum est, quum ea ab imperitissimis plerumque sint adiecta. Iung.

καὶ ἔργων] Hic MS. non habet καὶ ἔργων. et nulli usui illae duae voces. Iung.

περὶ κηρύκ. etc.] In MS. desunt. quamvis infra in contextu ipso non plane λείποι hoc caput in MS. Sed lemma eius prioris capitis titulo iunctum est IV, 85. Iung.

5.

ὀνομάτων] Post ὀνομάτων statim haec adhaerent in MS. καὶ εἴδη ὀρχήσεως. coniiciuntur nimirum illa infra in unum titulum IV, 85. in MS. Iung.

περὶ χορ. ᾀσμ. et περὶ ὑποκρ.] Desunt in MS. nimirum alia infra ratio titulorum in MS. ut suis locis indicabitur. Iungerm.

ὀνομάτων] A. annotat: περὶ προσώπων τραγικῶν καὶ σατυρικῶν καὶ κωμικῶν. Seb.

ὀνομάτων] Post ὀνομάτων iterum novum hic in MS. lemma: περὶ προσώπων τραγικῶν καὶ σατυρικῶν καὶ κωμικῶν. Iungerm.

6.

περὶ γεωμετρίας, καὶ τ. ἐπ.] MS. περὶ γ. κ. τ. ὑπ' α. ὀ. Iungerm.

ἐργαλείων] MS. ἐργαλείων, καὶ νοσημάτων ὀνόματ adeo ut nescias scriptum voluerit ὀνόματα vel ὀνομάτων, quam λέξιν alias illud τ significat. Iung.

7.

περὶ ἐπιστήμης] Titulus abest a C. A. Kuehn.

περὶ ἐπιστήμης] MS. hunc titulum habet, περὶ ἐπιστημῶν. Iung.

ῥητέον] In C. A. omissis interiectis sequitur ἐπιστημονικὴ γνῶσις. Kuehn.

ἐπιστημονικὴ γν.] Desunt ἐπιστημονικὴ γνῶσις in MS. Iungerm.

τέχνη] C. A. subdit: εἶτα καὶ ἐπιστημονικὴ ἡ γνωστική et mox init. segm. 8. καὶ ἐπιῤῥήματα ἐ. ἐ. τὰ δ' ἐναντία τούτοις α. etc. Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀγνωμοσύνην λέγει ψ. ἄ. τὸ γὰρ ἀνοησία (C. V. ἀνοητία) σκληρόν, dein superscriptum ἀθεσμοσύνη. (C. V. ἀθεμοσύνη.) sequitur in textu ἀπειρία, et dein margo subiicit, δοκησισοφία καὶ ψευδοδοξία, iterum textus καὶ εἰκασία, καὶ εἰκῶν etc. Kuehn.

τέχνη] Sequentia εὐτεχνία et reliqua omnia huius segmenti desunt in MS. cum iis καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα: quae in vulgatis faciunt initium segm. seq. ubi post τέχνη ita MS. iterum: εἶτα καὶ ἐπιστημονικῶς, γνωστικῶς, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἐπιῤῥήματα ἐπιστημονικῶς, ἐπισταμένως, καὶ τὰ ὅμοια. cetera omnia segm. 8. γνωμονικῶς etc. desunt usque ad τὰ δ' ἐν. init. segm. 9. Sed in illis paucis MS. vides etiam reduplicatum male ἐπιστημονικῶς. Iung.

8.

ἐπισταμένως] Iliad. η, 317. infra V, 145. Seb.

9.

τὰ δ' ἐν.] MS. iterum τὰ δὲ ἐν. Iung.

ἐπὶ τούτου] Desunt ἐπὶ τούτου in MS. Iung.

τὸ γὰρ ἀνοησία, κληρ.] P. τὸ δέ. Tum utrobique ultima omissa. Seb.

τὸ γὰρ ἀνοησία, κληρ.] MS. ita: ἄνοια. τὸ γὰρ ἀνοητία καὶ ἀθεσμοσύνη (sed lineola porrecta in σ quod post ε sequi-

tur, alia transversa est notata, an forte α reponere voluerit quisquis ille) σκληρά. ἀπειρία, omisso ἀτεχνία et mox Πλάτωνος δοκησισοφία, καὶ ψευδοδοξία, καὶ εἰκασία etc. Nota vero illud ἀνοητία MS. (pro vulgato ἀνοησία) quod supra in MS. *Aristophani* tributum II, 228. ubi adnotavimus. IUNG.

ἄτεχνος] C. A. εἰκαστὴς, εἰκαστικὸς, reliqua huius sectionis ibidem non comparent usque ad segm. 16. KUEHN.

ἔφη] Deest ἔφη in MS. et post εἰκαστικὸς MS. habet καὶ τὰ ὅμοια, ceteris omnibus omissis usque ad secundum tmema, ad quod statim accedimus. IUNG.

Qui sibi sapientes vid.] *Qui sibi acuti vid.* SEB.

10.

ψευδῆ] Scr. ψευδεῖ. SEB.

12.

εὐγνωμονεῖν] In *Gloss.* redditur, *aequi bonique facere.* KUEHN.

ἀπαιδευσία] Editio *Basileensis* ex operarum incuria habet ἀπαιδυσία, quod diligentissimus Noster *Kuehnius* in suo Codice correxit.

13.

ἀνανδρεία] Vid. supra III, 137. not. SEB.

16.

περὶ ἐπιστημῶν ἱερωτέρων] C. A. περὶ ἱερῶν τεχνῶν. KUEHN.

περὶ ἐπιστημῶν ἱερωτέρων] Secundi tmematis in MS. titulus iste: περὶ ἐπιστημῶν ἱερωτέρων, γραμματικῆς, διαμετρικῆς, ῥητορικῆς, ποιητικῆς, μουσικῆς, στατικῆς, ἰατρικῆς, γραμματιστοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. ubi notandum istud διαμετρικῆς. quoniam id repetitur. mox enim MS. iterum ita γραμματικῆς, διαμετρικῆς, ῥητορικῆς. ἡ αὐτὴ etc. sed quidnam est illa διαμετρικὴ, nisi mensurandi ars, uti geometria, quae sane in MS. mox omittitur. IUNG.

γραμματικὴ] C. A. subiicit διαμετρικὴ, ῥητορικὴ. ἡ αὐτὴ κ. π. καὶ σοφιστικὴ, π. μ. στατικὴ, ἰ. KUEHN.

Rhetorica quae eadem et Politica] *Gualtherus* ab *Aristotele* tamen distingui ait, (dicente: ῥητορικὴν οἷον παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς εἶναι, καὶ τῆς περὶ τὰ ἤθη πραγματείας, ἣν δίκαιόν ἐστι προσαγορεύειν πολιτικήν. *Rhetoric.* I, 2.) fortassis autem a *Polluce* Rhetoricam vocari Politicam, quia in Repub. eius frequentissimus est usus. SEB.

ῥητορικὴ] Bene coniunguntur a *Polluce Nostro* ῥητορικὴ et πολιτικὴ, ut et mox, ῥήτωρ, ῥητορικὸς, ὁ αὐτὸς καὶ πολιτι—

κός. Quamvis enim sint per se distinctae res, eam tamen habent inter se affinitatem, ut Orator fere non dici mereatur nisi simul etiam sit vir civilis. Notum est quid in Oratore suo perfecto requirat *Cicero*. Cui addendus elegantissimus et huic loco *Pollucis* convenientissimus *Fabii* locus in praefat. libr. I. ubi ait: *Quum vir ille civilis, et publicarum privatarumque rerum administrationi accommodatus, qui regere consiliis urbes, fundare legibus, emendare iudiciis possit, non alius sit profecto quam Orator.* Hinc etiam fit, ut in Institutionibus suis Oratoriis περὶ πολιτικοῦ λόγου *de civili dictione* in specie tractare soleant cum alii, tum ex veteribus *Aristides*, cui sua maximam partem debet *Hermogenes* περὶ ἰδεῶν.

καὶ πολιτική. σοφιστ.] MS. καὶ πολιτικὴ καὶ σοφιστική. Sed distinguendum est post πολιτική. sic mox et infra post cap. de φιλοσοφίᾳ sequitur cap. περὶ σοφιστῶν. In MS. deinde haec desunt ἀστρονομία, γεωμ. ἀριθμ. IUNG.

γραμματικὸς] MS. καὶ γραμματικός. IUNG.

πολιτικός.] Sic utitur et infra IV, 20. et 25. IUNG.

σοφιστικὸς] C. A. στατικὸς i. i. τὸ δὲ σοφιστεύειν οὐδὲ εὐδόκιμον. χρηστέον δ' ἀντ' αὐτοῦ τῷ παιδεύειν. Mirum autem non fieri mentionem ab Auctore τοῦ σοφίζω et σοφίζομαι, quod idem ac διδάσκω et διδάσκομαι ut σοφιστὴς ὁ διδάσκαλος. vid. *Thomae Eclogas* in verbo σοφίζομαι. quod textum ipsum attinet, caetera eius ad finem capitis absunt a C. A. KUEHN.

σοφιστικὸς] Desunt sequentia ποιητ. μ. ἀ. ἀ. γεωμ. γ. ἀρ. IUNG.

καὶ τὰ etc.] καὶ τὰ ἐπιῤῥ. etc. desunt usque ad illa ῥῆμα ὑπόκειται, quae itidem non adparent in MS. IUNG.

17.

καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἰατρικοῦ ῥῆμα οὐκ ἔστιν] In vulgatis illis, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἰατρικοῦ ῥῆμα οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ λόγῳ τὸ γραμματικὸν εἶναι, magna latet menda. Itane enim? ab ἰατρικοῦ nullum verbum, quum mox sub finem huius segm. ponat ἰᾶσθαι, ἰᾶσθαι. et etiam infra IV, 177. ἀπὸ δὲ ἰατρικῆς, ἰατρός, ἰατρεία, ἴασις, ἰᾶσθαι, ἰάσασθαι etc. Et sit nullum, quod tamen falsum esse ex nostro ostendimus, quomodo tamen ab ἰατρικοῦ, λόγῳ εἴποις, γραμματικὸν εἶναι; Verba perdo in re clara. emendo illa prima, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ γραμματικοῦ etc. incipit enim ab omnibus exquirere ῥήματα. primum itaque denuo ponit γραμματικόν, et ab eo nullum esse ait: nisi oratione tali velis uti γραμματικὸν εἶναι. nec enim ille γραμματι-

κλῆσθαι vel γραμματίζειν, vel talia ὡς δόκιμα, admitteret. sic mox in πολιτικὸς pariter notat, nullum ab eo deduci verbum, praeter λόγον geminum priori πολιτικὸν εἶναι. Iung.

οὐδὲ γὰρ τὸ σοφιστεύειν] MSS. τὸ δὲ σοφιστεύειν οὐκ εὐδόκιμον. χρηστέον δ' ἀντ' αὐτοῦ τὸ παιδεύειν. Seb.

οὐδὲ γὰρ τὸ σοφιστεύειν] MS. iterum ita: καὶ σοφιστὴν εἶναι. τὸ δὲ σοφιστεύειν οὐκ εὐδόκιμον. χρηστέον δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸ παιδεύειν. improbat et infra IV, 41. τὸ σοφιστεύων. cetera in MS. desunt ex hoc capite. Iung.

παρόμοια etc.] Scilicet quod nullum ab eo verbum, quo exprimeretur, musicum esse vel tractare hanc artem, deduceretur, quod *Polluci* quidem probaretur, nisi λόγῳ velis εἰπεῖν, μουσικὸν εἶναι. hic enim sensus loci, ni fallor. quamvis infra IV, 57. μουσουργεῖν habes. Iung.

στάναι, καὶ ἰάναι, καὶ ἰᾶσθαι] Hic vero non unam saltem mendam puto me deprehendere. Primum subiectum illud στάναι, et malim reponere ἱστάναι, ut infra leges IV, 171. Unde enim illud στάναι. nec pro illo στῆναι deligam, quum ut dixi infra in hac re illud ἱστάναι et ἵσταται habeam. Alterum est καὶ ἰάναι, quod fere totum tamque ex repetitione negligentum ortum delevero. ἰάναι enim τοῦ ἰαίνω aliud significat, quam quod ad ἰατροῦ proprie spectet munus. Invenio quidem infra IV, 177. ἰᾶσθαι, ἰάσασθαι. Vix tamen utrumque hic reponendum autumem. Lateat itaque sub illo ἰάναι aliud, quod feliciore ingenio evolvatur. Sed ad MS. Nostrum, in quo sequentia cohaerent cum praecedentibus, ut et caetera omnia usque ad segm. 59. nec ullus interim in MS. novus titulus. Iung. Legendum καὶ ἱστάναι καὶ ἰᾶσθαι, deleto illo ἰάναι, quod est corruptio τοῦ ἱστάναι. Quomodo quis vocem praecedentem emendaverat. Toup.

18.

περὶ γραμματικοῦ] P. περὶ ἱερῶν τεχνῶν. Seb.

περὶ γραμματικοῦ] C. A. π. γραμματιστοῦ, ut et mox γραμματιστοῦ. Kuehn.

καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ γρ.] καὶ non apparet in C. A. Kuehn.

καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ γρ.] In MS. ita: Ἐπὶ μὲν τοῦ γραμματιστοῦ ῥητέον διδάσκειν. Desunt dein γράμμ. συλλ. etc.l. Sic vero et supra in capitum serie IV, 3. MS. περὶ γραμματιστοῦ habebat. Iung.

γραμματικοῦ] MSS. γραμματιστοῦ, ut et paulo infra, quod vocabulum mox segm. seq. ex *Herodoto* citatur. Seb.

γραμματιστικοῦ] Cum reliquis MSS. facit et *Falck.*

burgius noster, qui hic et paulo infra γραμματιστοῦ quoque habet pro vulg. γραμματικοῦ.

διδάσκειν] G. A. γράφειν α. π. ὑπογράφειν, ἀποστοματίζειν. Kuehn.

ὑπογράφειν etc.] MS. tantum ὑπογράφειν καὶ ἀποστομ. interiectis omissis. Iung.

ἀποστοματίζειν] P. ἀποστομίζειν. Seb.

ἀποστοματίζειν] ἀποστοματίζειν cum de praeceptore dicitur, vetus *Onomast.* interpretatur *dictare*. *Salm.* ἀποστομάζειν et ἀπὸ στόματος aliquid dicere inquit. Kuehn.

καὶ δέλτιον δὲ, τὸ τοῦ γραμματικοῦ] MS. καὶ δέλτιον δὲ τῶν ἐν γραμματιστοῦ. καὶ π. quod an est, δέλτιον (eo enim accentu et MS. X, 57. δέλτια habet. Apud *Herodotum* tamen ut mox videbis paroxytone) esse ex eorum numero, quibus in ludo literario usus venit? Iung.

τὸ τοῦ γραμματικοῦ] G. A. γραμματιστοῦ. C. V. τῶν ἐν γραμματιστοῦ, quae lectio praeferenda vulgatae. Kuehn.

καὶ πυξίον] C. A. παρὰ Ἀ. καὶ Ἡρόδοτος δέλτιον δίπτυχον. Kuehn.

καὶ πυξίον] πύξιον in MS. erat, sed erasit quis ibi accentum. Iung.

καὶ πυξίδιον] καὶ πυξίδιον desunt, ut et καὶ δέλτος in MS. Iungerm.

Ἡρόδοτος μὲν] *Herodoti* locus est in fine lib. VII. ubi extat δελτίον δ. *Glossae Veterum* δίπτυχον reddunt *bilicem* et δίθυρον, *bipatens valvata.* vid. *Hesych.* et *Phavor.* in θυρίς. *Interpres* omnia tenebris involvit, dum non retinet voces θύρας, πτύχας. Kuehn.

Ἡρόδοτος μὲν] Deest μὲν in MS. *Herodoti* verba sunt in extrema Πολυμνίᾳ· δελτίον δίπτυχον λαβών. Emenda itaque et hic in vulgatis accentum. Iung.

θύρας τὰς πτύχας] *Gl.* θύραι διπιωταὶ (*f.* διπλωταί) *valvae.* Kuehn.

Ὅμηρος πίνακι πτυκτῷ] *Iliad.* ζ, 168. vid. infr. X, 57. Seberus.

Ὅμηρος πίνακι πτυκτῷ] C. A. Ὁ δὲ πίνακι πυκτῷ et mox, παρ' Ἀ... Kuehn.

Ὅμηρος πίνακι πτυκτῷ] MS. Ὅμηρος δὲ πίν. πτ. εἴρηκεν. Iungerm.

19.

... καὶ] MS. vitiose ᾧ καὶ ibid. Sic ἐν παιδοτρίβου Aristoph. Ἱππεῦσι·

ἐν παιδοτρίβου δέ τινα πάλην ἐμάνθανες; ἐν διδασκάλων Plato Alcib. I πολλάκις σου ἐν διδασκάλων ἤκουον παιδὸς ὄντος, καὶ ἄλλοθι, etc. Imo illud ipsum quod hic in MS. nostro, apud eundem Platonem in Charmide, πότερον αὖν κάλλιστον ἐν γραμματιστοῦ τὰ ὅμοια γράμματα γράφειν ταχὺ, ἢ ἡσυχῇ; et mox: καὶ ἐν γραμματιστοῦ καὶ κιθαριστοῦ, καὶ ἄλλοθι πανταχοῦ. IUNG.

γραμματεῖον βοιώτιον] Legi γραμματίδιον καὶ κιβώτιον ἐκάλουν. Hesych. equidem habet etiam βοιωτικὸν, sed illum eodem in mendo cubare merito existimes. Nam Harpocration satis clare dicit, ἅπερ καὶ κιβώτια ἐκάλουν. ubi Maussacus eandem astrueret emendationem, absque Hesychio si fuisset. Harpocrationis verba exscripsit Suidas in ἀργυροθήκη. et κιβώτια etiam agnoscit, corrigendus et ipse ex Harpocratione. C. V. pro ὃ habet ὡς. KUEHN.

γραμματεῖον βοιώτιον] βοιώτιον etiam MS. et H. Steph. append. de Dial. Attic. cap. 16, tm. 1. Alias in mentem aliquando veniebat, num βοιώτιον legendum. An itaque et Harpocratio in hac voce corruptus est insigniter, voce Ἀργυρίς, διττὰ, ait, ἦν γραμματίδια, οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι. τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ, ὥστε καὶ ἀργύριον κατατίθεσθαι, ἅπερ καὶ κιβώτια ἐκάλουν· τὰ δ' ἄλλα μαρτύρια. vides κιβώτια, de quo quis suspicatur? Iam tamen si βοιώτια dicamus scripsisse Harpocrationem, nihil absurdi erit: nec emendationis eius pudere debet. remansit enim ea vox et Hesychio, in quo invenio: ἀργυρίδιον, γραμματεῖον ὃ καὶ βοιώτιον καὶ κοῖλον λέγεται. IUNG.

οἱ δὲ νεώτεροι] Haec absunt a C. A. usque ad γραμματιδοποιός. KUEHN.

Apollodoro Geloo γράμμα etiam pro scriba ponitur.] Pro: Apollodori Geloi scriptum seu drama quoddam γραμματιδοποιὸς vocatur. SEB.

Ἀπολλοδώρου δὲ τοῦ Γελῴου καὶ γράμμα] Sequerer emendationem Doctorum, qui legunt δρᾶμα et γραμματιδιοποιός. vid. Animadvers. Casaubonianas in Athenaeum lib. VII. cap. 6. quod autem Noster Geloum, Athenaeus Carystium laudat huius dramatis Auctorem, id adeo mirum non est, cum et alias fieri soleat ut ista nomina ab Auctoribus inter se varientur: ita Photius Epist. 156. citat fabulae quae inscribitur ἀποκινοῦσα leg. ἀπολείπουσα, Auctorem Carystium, Athenaeus vero Geloum Apollodorum, quisque suos, ut videtur, secutus Auctores, potest etiam unus idemque Apollodo-

rus Gelous pariter et *Carystius* esse, quis apud Graecos non insolens est eundem esse in diversis civitatibus. Kuehn.

Ἀπολλοδώρου δὲ τοῦ Γελώου καὶ γράμμα] Illa Ἀπολλ. δὲ τοῦ Γελώου καὶ γράμμα ἐστὶν ὁ γραμματιδοποιός, desunt in MS. quae ideo adscripsi omnia, ut mendum crassum tollerem, emendatio sub manu nata. Scribendum enim pro γράμμα aio δρᾶμα. fabula nimirum illius *Geloi Apollodori* cui titulum fecit γραμματιδοποιός, citatur ille aliquoties in his libris: ipsum vero hoc drama infra VII, 183. et X, 93. ubi ἐν δὲ τῷ τοῦ Γελώου Ἀπολλοδώρου γραμματιδοποιῷ. sic enim ibi legendum vel ex hoc loco claret. nisi manis γραμματιδιοποιός ubique reponere, uti *Casaubono* placere videtur VII. *Athen.* 6. apud quem etymon requiras. vide et apud eundem de discrepantia *Athenaei* et *Polluc is*, quum ille VII. Deipnos. *Apollodorum Carystium*, non *Geloum*, vocet. tria tamen haec loca *Pollucis* facere possint, uti apud *Athenaeum* emendare quis audeat. Iung.

γραμματιδοποιός] Melius γραμματιδιοπ. inquit *Casaub.* in *Athen.* lib. VII. c. 6. citans eandem scripturam e libro VII. (VII, 190.) ubi nunc insertum quod clare ibi in MS. quoque. Sed notanda (rursum *Casaub.* ibid.) eiusdem *Pollucis* verba lib. VII. cap. 23. ἐν δὲ τῷ τοῦ Γελ. Ἀπ. Γραμματοποιῷ etc. Ceterum pro γράμμα e lib. VII. etiam δρᾶμα legi potest. Seb.

Ἡρόδοτος] Lib. II. fol. 62. habet autem et alibi, ut monstrat *Aem. Portus* in Lexico Ionico. Seb.

τῶν ἐν Σάει] C. V. τὸν ἐν Σαΐ. sequentia C. A. ita habet; ἀντὶ γραμματέως superscripto εἴρηκε, deinde subiicit καὶ τὰ Δ. usque ad κορεῖν caeteris omissis. Kuehn.

τῶν ἐν Σάει] MS. τὸν ἐν Σαΐ ἱερῶν etc. bene alterum Σαΐ non et alterum τὸν, pro quo τῶν vulgatum retinendum. En tibi locum *Herodoteum* ipsum in *Euterpe*: εἰμὴ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Σαΐ πόλει ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης. Iung.

Ἀριστοφάνης δὲ etc.] Desunt in MS. Ἀριστ. δ. π. ε. θ. λ. ἠγραμμάτους. Iung.

ἠγραμμάτους] *H. Steph.* ἠγράμματος scriba, apud *Aristoph.* si v. l. credimus. *Pollux* hic nominat Thesmophoriazousas: procul dubio, si ista scriptura mendo careret, aliam fab. ab ea quae isthoc nomine extat. Nam laudantur *Aristophanis* priores et posteriores Θεσμοφοριαζούσαι. vid. *Casaub.* in *Athen.* lib. I. cap. 23. Seb.

ἠγραμμάτους] *Salmas.* *ἡ γραμματεύς.* Kuehn.

ἠγραμμάτους] Hoc sanumne est? Ego mehercle non puto. Tu, qui aliter putas, mihi explica, et virum te putabo. Ne me venditem, egregie me emendare autumo. *τῆς γραμματέως* vel *ἡ γραμματεύς.* In hoc enim *παίζει* *Aristophanes* revera, quod foeminae tribuat hoc officii et nominis. Neu mihi credas, sed *Aristophani* ipsi velim. En enim tibi locum in ea *Θεσμοφοριαζουσῶν*· unde arbitraberis an verum, et non quod pueri in faba se clamant, repererim:

ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω

(ait foemina quaedam)

τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.

Et ante ridicule Praeco itidem, *Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν· εἶπε Σωστράτη.* Hanc coniecturam nostram scias laudasse, quod praefiscini tamen dixero, *τὸν πάνυ Casaubonum,* et de loco ex *Aristophane* nobiscum sentire respondisse. Iung.

ἠγραμμάτους] Egregie rursus ut iam aliquoties *Pollucem* Nostrum a librariorum culpa liberat *Codex Falckenburgianus,* qui e MSto pro depravato *ἠγραμμάτους,* *ἡ γραμματεὺς* affert, quam lectionem probam esse confirmat satis ipse locus *Aristophanis,* quem modo *Cl. Iungermannus* adscripsit, quare etiam Nostro illam restituere nulli dubitavimus.

ἔστι δ' εἰπεῖν] MS. *ἔστιν δὲ εἰπεῖν* *ἐ.* *τ.* *γρ.* *κατὰ Δημοσθένους* etc. Iung.

καὶ τὰ Δημοσθ.] C. V. pro *καὶ τὰ* habet *κατά.* nisi quis ibi malit *κατὰ τὰ Δ.* at dein haec *Demosthenis* cuius locus extat in *de Corona* p. 19. *Edit. Hervag.* Kuehn.

καὶ τὰ Δημοσθ.] Verba *Demosthenis* in ea pro *Ctesiphonte* sunt: *ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων* (*Aeschines*) *τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων.* Iungerm.

Paedagogium saturate] Pro, purgare aut verrere. Seb.

καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν] C. V. *παιδαγωγεῖον.* Sed locus *Demosth.* *παιδαγωγεῖον* etiamnum legit. Kuehn.

καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν] Ridere vis abunde? respice ad nostrum *παράφραστην,* si dis placet, et disces, eum nunquam pueros suos *verrere* docuisse paedagogium, ita suaviter *paedagogium saturare* reddit. o saturu et non epigrammate dignam versionem. Iung.

τὸ δὲ παιδαγωγεῖον, καὶ διδασκάλειον] Non habeo dicere, an alibi etiam ita scriptum. Omnino usitatum *παιδαγωγεῖον.*

nec aliter infra IV, 41. tametsi IX, 41. *παιδαγωγία* extet. Utrobique autem scriptum *διδασκαλεῖα*. Et *Hesych.* *Φωλεὸν, διδασκαλεῖον ἢ οὗ τὰ θηρία* etc. *διδασκάλιον* vero non tam locus est, ubi docetur, quam docendi merces, quomodo accentus collocandus infra VI, 186. ubi *διδασκαλία*, quod doctrinam, disciplinamque notat. A *φωλεὸν* dicuntur *ἀποφώλιοι οἱ ἀπαίδευτοι*. *Suid.* SEB.

τὸ δὲ παιδαγώγιον καὶ διδασκάλιον] Hic versiculus totus abest a C. A. usque ad *ἐκάλουν*. KUEHN.

τὸ δὲ παιδαγώγιον καὶ διδασκάλιον] MS. *παιδαγωγεῖον καὶ διδασκαλεῖον*. quorum certe utrumque ita διφθόγγως hic pro vulgatis reponerem: quemadmodum infra etiam est IV, 41. ne quid dicam de *διδασκαλίῳ*, sine diphthongo mercedem potius denotare. IUNG.

ποιηταί.] C. V. pro *ποιηταὶ* legit *παλαιοί*. KUEHN.

ποιηταί.] MS. *παλαιοὶ*, egregie. non enim verum est *ποιηταὶ*, quod in vulgatis legitur. vide infra IV, 41. et IX, 41. IUNG.

ποιηταί.] Optime iterum ut et MS. *Cl. Iungermanni Falckenburgius* non *ποιηταὶ*, sed *παλαιοὶ* habet.

20.

Κεφάλαιον γ'.] Hoc caput cohaeret in MS. cum iis, quae praecesserunt. IUNG.

σοφὸς εἰπεῖν] In C. A. sequitur *πάνσοφος*, omissis interiectis. KUEHN.

σοφὸς εἰπεῖν] *δεξιὸς* etc. desunt, usque ad *πάνσοφος*. Notanda illa *συνεχὴς, πυκνὸς*, de persona rhetoris pariter et infra iungi VI, 147. *ῥᾴδιος* vero infra *περὶ ψόγου* dicitur IV, 57. IUNG.

ἐσκεμμένος] *Meditatus, probe meditatus*, cui opponitur *ἀμελέτητος, σχεδιάζων, extemporaneus*. KUEHN.

εὔρους] Pr. ed. *εὔρ.* itidemque segm. 22. et 23. SEB.

πολύνους] In C. A. post *πολύνους* est *πιθανὸς, ἡδὺς, ἐπαγωγὸς, πολλῷ ῥέων* quod ultimum C. A. ita repraesentat: dein *πολλωρέων*, quod mox infra sequitur divisim. Utrumque *Demosthenis* est, eoque notatur Rhetor qui ingenti Orationis flumine invehitur in aliquem, ut *Pytho* ille in Athenienses, vid. *Orat. de corona*. KUEHN.

πολύνους] Desunt tres MS. *πολυλ. εὔγ. εὔφ.* etc. *ἔντονος, βίαιος*, cum mediis praeter *ἐπαγωγός*. IUNG.

πολὺς ῥέ] Pro *πολὺς ῥέων* MS. *πολλῷ ῥέων*. quod hic non improbarem, quum et infra in eadem re, VI, 147. etiam

vulgo habeatur. verum mox sequitur in vulgatis hic istud πολλῷ ῥέων. Et illud quidem πολύς de Rhetore etiam infra VI, 147. ut et antea IV, 20. et mox πολλῷ ῥέων. *Demosth.* ὑπὲρ Στεφ. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ἡμῶν οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. Retineamus itaque hic illud πολὺς ῥέων. Sed cur antea hic πολιτικὸς inseritur, illustrat ipse *Pollux* supra IV, 16. et 17. Iung.

21.

οἷος ἐγεῖραι θ.] C. A. οἷον ἐγεῖραι θυμῷ in textu habet, ον vero desuper ascriptum est, ut notet eum Oratorem *qui ad iram provocare possit Auditores.* Kuehn.

εἰσκαλέσασθαι] C. V. ἐγκαλέσασθαι. C. A. et *Salmas.* ἐκκαλέσασθαι, quod probo. post ἐκκαλέσασθαι in C. A. est ἐλεγκτικὸς, quod excipit εἴποι δ' ἄν τις infra segm. 25. caetera omittuntur. Kuehn.

εἰσκαλέσασθαι] MS. ἔλεον ἐγκαλέσασθαι, καὶ τὰ ὅμοια, reliqua omnia per tria segmenta sequentia cum dimidio λείπει in MS. mendose vero illud ἔλαιον, ut satis patet unicuique; nec τὸ ἐγκαλέσασθαι placet. malim ἐκκαλέσασθαι, quod *excitare commiserationem* proprie significaret. Nunc ad vulgata quaedam notare libet. Iung.

εὐθυῤῥήμων] *Qui scapham scapham appellat*, ἀνυπόστολος, *qui nihil reticet prae metu*, οὐδὲν ὑποστειλάμενος. Kuehn.

πιστικὸς, παραπιστικὸς] Forte scribendum πειστικὸς, *ad persuadendum factus*, et mox παραπειστικός. *Salmasius.* Kuehn.

πιστικὸς, παραπιστικὸς]. Pro πιστικὸς, παραπιστικὸς, mallim scribere πειστικὸς, παραπειστικός. et sic habeat vir doctiss. exemplum hic eius significationis, ubi πειστικὸς vulgata lexica exponunt, *qui facile persuadet*, de qua ipse in suo Thesauro subdubitare videtur. Iung.

ἀπατητικός.] Ad oram sui Codicis *Falckenburgius* scripsit πιθανὸς, quod sc. et hoc non omittendum erat a *Polluce.*

22.

Ἑλληνισμὸς] In *Gloss.* redditur, *Graecacio.* Kuehn.

Libertas] ἀφθονία *Hesych.* πλῆθος, ὑβερτας, πορία. Seb.

ἀφθονία]. Hic ἀφθονία habes: atque tertio versu ante id vocabuli quoque. reponendum itaque altero utro loco aliud. imo plane repetitum negligentia scribae videtur hoc alterum, et delevero plane, si congeriem ὀνομάτων ante, et ἐπιῤῥημάτων post evolvam. Ceterum mirum videatur alicui cur εὔνοια inter πράγματα, et εὔνως omittantur (εὔνοια enim

et εὔροις illud superius segm. 20. εὔρους spectant), quum tamen supra IV, 20. εὔνους, εὐνοικῶς, quemadmodum et primum εὔνους infra IV, 34. et VI. 147. inter τὰ πρόσφορα τῷ ῥήτορι enumerentur. Nec ῥᾴθυμος mehercle hic supra omittendum erat, quum ῥαθυμότης habeas iam mox et ῥαθύμως segm. 49; recteque illud ῥάθυμος inter paria extat infra VI, 147. sed haec forte librarii culpa, non eius qui libri pater est. Quod tamen de εὔνοια dici nequit, quum infra IV, 34. eiusmodi πρᾶγμα a nomine εὔνους esse negat, quod tam subtile nos non capimus. Κακοήθης item hic omissum: positis tamen κακοήθεια et κακοήθως. extat quidem inferius IV, 37. Verum haec examinent, quibus plus contigit otii. IUNG.

εὐρημοσύνη] Pro εὐρημοσύνη, quod alias ego non reiiciam, omnino hic legam εὐθυῤῥημοσύνη, quoniam supra segm. 21. fuit εὐθυῤῥήμων, et mox segm. 24. εὐθυῤῥημόνως. IUNG.

23.

ἱκανότης] *Facultas dicendi, vis et copia*, ut notat *Salmasius* ad vitam *Hadriani*. KUEHN.

Παντολέοντος] Scr. Πανταλέοντος. SEB.

Παντολέοντος] Malim Πανταλέοντος. Notum ex rhetoribus nomen vel ex illo ioco, πάντα λέοντα et πανταλέοντα. IUNGERM.

Παντολέοντος] *Falckenburgius* quoque legit Πανταλέοντος.

παραληφθέντων] Uti a περιττός, πρόχειρος, εὔνως, πάνσοφος, ἐπαγωγός, πολιτικός, ἔντονος, ἀφειδής, ἐλεγκτικός, παῤῥησιαστικός, ἀνυπόστολος, ἔντονος etc. in quibus tamen de εὔνως non immerito dubitavimus. ab ἐλεγκτικὸς et infra segm. 23. est ἐλέγξαι. IUNG.

Ἀττικῶς] *H. Steph.* adscripsit haec: ση. *non dicere illum haec dici Ἀττικῶς, sed tanquam synonyma ponit ἀττικῶς, ἑλληνικῶς, πολυγν.* IUNG.

24.

Equenter etc. dixit.] Scr. *eloquenter* sive *diserte*. et *dic* pro *dixit*. SEB.

25.

εἴποι δ' ἄν τις] C. A. ῥητορικός, πολιτικός etc. νομοθετικός, δημαγωγικός, δ. & βουληγόρος π. δικανικός, σ. ἢ. ἐγκωμιαστικός. caetera autem ψεκτικὸς usque ad πλανηθῆναι segm. 28. absunt. KUEHN.

εἴποι δ' ἄν τις] Deest etiam ῥήτωρ in MS. et mox λεκτικὸς et βουληφόρος, et πρεσβευτικός. βουληγόρος vero etiam in MS. est: quod itaque iam non tantum vulgarium lexicorum

auctoritate apud viros doctos nitatur. inde mox et βουληγορία segm. seq. et βουληγορῆσαι τῷ δήμῳ segm. 27. quod utrumque ne e vulgatis quidem lexicis habentur. Iung.

νομοθέτης] Glossae, Legum Pater. Kuehn.

δικανικός] MS. mendose δηκανικός. Iung.

συνήγορος] Deest συνήγορος in MS. Iung.

ψεκτικός.] Post ψεκτικός in MS. sequitur illa solemnis cantilena, καὶ τὰ ὅμοια. et desunt caetera omnia, usque ad εἴποις segm. 28. Iung.

26.

ἀντιδικία] ἀντιδικία in suis Thesauris absque auctoritate adferunt, cui iam Pollux accedere potest. frustra vero in iis quaeris συνηγόρευσις, quod hic mox patet cum συνηγορία poni συνωνύμως a συναγορεῦσαι, quod segm. 30. Sed mehercle, ut dixi, vel Thesauros ex Pollucis nostri libris locupletare possis, si hoc modo agas. Iung.

27.

ψήφισμα διαγράψαι] Interpr. decretum constituere, malim abolere, inducere, obliterare psephisma. significat quidem et conscribere, describere, sed tum fere notat διατύπωσιν quandam et rudem delineationem, quae in psephismata non cadit. Demosth. contra Leptinem simpliciter, ἢ πεισθεὶς ὑπὸ σοῦ διεγράψατο aut a te adductus induxit (accusationem). vid. Lexica Graeca in διαγραφή et διαγράφειν. Kuehn.

βουληγορῆσαι τῷ δήμῳ, πιθανὸν εἶναι,] Kuehnius in suo Codice ita distinguit: βουληγορῆσαι τῷ δήμῳ πιθανὸν εἶναι.

παραιτήσασθαι] Interpr. cum populo expostulare, malim, iram populi deprecari, populum sibi ex irato placatum reddere. Kuehn.

28.

πλανηθῆναι] Interpr. seducere. verum enim vero τὸ πλανηθῆναι hic notat, legationis gratia per varias errare regiones, uti Demosthenes fecit pro Atheniensium salute. vid. mox infra. Kuehn.

πλανηθῆναι] πλανηθῆναι deest deinceps MS. ut dixi. Iung.

ἔκδημον καὶ.] Hic interpungit C. A. ut sit epitheton legationis quae ad exteros suscipitur. coniungit autem πολιτεία ἐπισφαλής administratio Reipublicae periculosa. sic dicitur vita Rhetoris in administanda Republica occupata, partim suadendo quae populo salutaria, partim obeundo legationes, unde et Demosthenes passim sua πεπολιτευμένα inculcat. Kuehn.

ἐπισφ. ἐπιπ.] Sequitur in G. A. ἐπικίνδυνον, οὐκ ἀπράγμονα, πολυπλανῆ, ἐν περιόδῳ πλάνους ἔχουσα. quae sequuntur a ταλαιπωρίας usque ad ἐξελ... cum duobus seqq. segmentis integris absunt. Kuehn.

ἐπισφ. ἐπιπ.] Inversim MS. ἐπιπ. ἐπισφ. et sic iterum mox ἐπικινδ. πολυπ. desunt dein, οὐκ ἀπαλαιπ. ut et illa: οὐκ ἀπαλαιπ. Iung.

πλάνους] πλάνους habet etiam MS. ne quis emendare velit. notandum itaque hoc πλάνους, pro πλάναις, vel divagationibus. non *seductores* enim, credo, hic latent, ut interpretem seduxit inscitia. Iung.

ἔχουσαν] Post ἔχουσαν MS. καὶ τὰ ὅμοια habet, nec plura ex segm. duobus sequentibus in MS. Iung.

ταλαιπωρίας. *miseras profectiones*] Pro *aerumnas* sive *curas* aut *molestias*. a πῶρος enim aut πωρεῖν (quod *Hesychio* κηδεύειν, πε...ν) ταλαιπωρία fit, non ex πορεία. Seb.

δι' ὧν] Illa δι' ὧν mihi de mendo suspecta: quod in iis haeream. Videtur enim mihi sequentibus phrasibus, quae etiam ad ῥήτορας vel πολιτικοὺς pertineant, aliud initium digressionis datum a *Polluce* fuisse, quam illud ambigue cum praecedentibus quasi cohaerens. Iung.

29.

ἡμερῶσαι] Secundum *Glossas*, *exarmare*. Kuehn.

διδάξασθαι] Illud διδάξασθαι mihi parum huc congruere videtur: quid tamen reponam, non habeo. videtur sane ex repetitione prava antecedentis erratum: sed iudicent alii. Iungerm.

συνθήκας ποιήσασθαι] Hac phrasi exponit *Auctor br. Schol. Homericum* συνώμεθα *Iliad.* ν, 381. pro quo *Eustath.* συνθώμεθα fol. 922. vers. 6. Seb.

30.

ἀπολαβεῖν, συνηγ.] Post ἀπολαβεῖν pone τελείαν στιγμήν. nec enim caetera ad ὅρκους pertinent. Iung.

συναγωνίσασθαι] Denuo erratum, quod aliquoties notavimus. Scilicet συναγωνίσασθαι, quum tamen id verbi modo sit positum. nec profecto συναγωνίσαι mihi placet. Viri docti medicinam loco facile invenient: nobis linguae huius peritia tam tenuis nihil tentare permittit audacius. Iung.

συνεισελθεῖν] εἰσελθεῖν dicitur causa, cum cognitio eius a iudicibus suscipitur pro tribunali; συνεισελθεῖν dicuntur amici, qui causam dicenti adsunt in iudicio, ut patronus clienti. Kuehn.

31.

παρασκεύσασθαι] P. παρέχεσθαι. SEB.

δημοτερπεῖς] C. A. post habet πρὸς ἡδονὴν πεποιημένους in textu, supra vero scriptum οι pro η. dein margo exhibet: πρὸς πλῆθος ἡρμοσμένους. postea iterum in textu: καὶ τὰ ὀνόματα, ἐγκώμιον, ἔπαινος, κόσμος, καὶ τὰ ἐναντία διαχλευάσαι, φαυλίσαι, κακίσαι, ὄνειδος προστρίψασθαι, αἰσχύνην περιβαλεῖν (ἀποφλαυρίσαι margo habet) ὕβρις, ἔλεγχος, χλευασμός, κατηγορία, καὶ μέρη μὲν τοῦ ρ λ. vid. *Phavor.* in ἔπαινος et infra V, 113. et seqq. KUEHN.

ὀχλοτερπεῖς] MS. mendose ὀχλοτερπῆς. IUNG.

ἡρμοσμένους] Post ἡρμοσμένους MS. καὶ τὰ ὅμοια. dein omissis sequentibus iterum MS. καὶ τὰ ὀν. IUNG.

32.

λαμπρότης] Desunt tres voces λαμπρ. φαιδρ. κάλλος in MS. qui tamen dein vocula auctius κόσμος, καλλοπισμὸς (sic enim habet.) tres sequentes, σιστ. γνωρ. εὐφ. iterum desunt et pro iis in MS. καὶ τὰ ὅμοια. Bene vero κόσμος ex MS. restituemus; unde paulo ante fin. segm. praeced. in vulgatis κοσμῆσαι. IUNG.

γνώριμος] Interpreti placuit γνωρισμός. SEB.

γνώριμος] Illud vulgatum γνώριμος non tolero hic quidem. emendandum aio γνωρισμός. inde enim paulo ante, in fine sc. segm. praeced. γνωρίσαι, quod sic legendum suadet. Apud *Etymologum* quidem in σύνθημα est etiam hoc nomen; verum pro agnitione saltem. Sed nostrum γνωρισμὸς capio pro notitia insigni et illustri notificatione, si ita loqui licet, γνωρίσει, vel decore, et ornamento, quo pacto et γνώρισμα adnotarunt. Reliqua in MS. post ὅμοια, uti diximus, haec sunt, et hoc ordine: Τὰ δὲ ἐναντία, ψέξαι, ψόγος, κατηγορία. διαβολή, διαχλευάσαι, φλαυρῆσαι, ἀποφλαυρῆσαι, κωμῳδῆσαι, ὄνειδος προστρίψασθαι, αἰσχύνη περιβαλεῖν. ὕβρις, ἔλεγχος, χλευασμός, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ μέρη etc. In quibus notabis φλαυρῆσαι, ἀποφλαυρῆσαι, pro quibus vulgo φλαυρίσαι, ἀποφλαυρίσαι, scilicet ut φαυλίσαι et ἀποφαυλίσαι, quamvis hoc alterum hic non legatur. negari tamen non potest, praesertim si libros veteres excutiamus, multa talia in utraque forma perscripta inveniri. Notabis et κατηγορία, quum vulgati habeant κακηγορία, quod non reiecero. Nunc ad caetera in hoc capite. IUNG.

γνώριμος] Pro γνώριμος ex correctione μακαρίου Nostri *Kuehnii* recepimus γνωρισμὸς in textum Nostri.

33.

ἔλεγχοι] MS. *ἔλεγχος*. Sed hoc iam antea sic fuit tam in MS. quam vulgatis sub init. huius segm. Iung.

παραβολαί] C. A. *ἐγχειρήματα* (*ἐπιχειρήματα* margo habet.) Kuehn.

παραβολαί] Sequens *ἐνθυμήματα* deest in MS. Iung.

δεινολογίαι] C. A. *παραδηλώσεις* etc. Kuehn.

δεινολογίαι] Sequens *φράσεις* deest in MS. Iung.

ἐκφρ. οἰκτρολ.] Desunt duae voces *ἐκφρ. οἰκτρ.* in MS. Iungerm.

ὑποδηλώσεις] *Plato Phaedro ὑποδήλωσιν καὶ παρεπαίνους* primum invenisse ait *Parium Euenum*. Iung.

ἐπίλογοι] In *Gloss. ἐπίλογος, peroratio*. Kuehn.

34.

περὶ ἐπ. etc.] Titulus abest a C. A. cohaeret enim oratio cum praecedentibus. Kuehn.

περὶ ἐπ. etc.] Caput hoc absque Titulo, cohaeret in MS. cum antecedentibus. Iung.

ῥήτορος, καὶ δημαγωγοῦ.] *δημαγωγὸν* non male ab *Erasmo Oratorem* versum ut aliunde, sic etiam ex hoc loco probat *Petr. Nann.* Miscell. VIII, 1. vid. et *Iac. Nic. Loënsis Epiphill.* IX, 16. Seb.

ῥήτορος, καὶ δημαγωγοῦ.] *ῥήτωρ* et *δημαγωγὸς* sicut et in titulo, et supra IV, 25. iunguntur. vid. prolixe *Nannium* VIII. Miscell. 1. quod totum caput etiam doctiss. *Sigonius*, laudato *Nannio*, in suum emendationum libr. II. cap. 62. retulit. vid. et *Iac. Nicol.* IX. *Epiphill.* 16. unde quis *δημαγωγὸς* sat disces. Laudat autem potissimum *Nannius* inscriptionem capitis, quae hic quidem ex primis capitis verbis est desumpta. alias illos titulos ineptos esse, et non *Pollucis*, sed alius, dictum iam est. Iung.

νομικὸς] Abest in C. A. sequitur enim post *δημοτικὸς προστάτης τ. ν. φύλαξ τ. ἐ.* tum in margine *προαγωνιστὴς τῆς δημοκρατίας*. caetera huius sectionis absunt. *νομικὸς* in *Gloss. iurisperitus*. Kuehn.

νομικὸς] Deest in MS. *νομικός*. Iung.

ἐλευθερίας] Post *ἐλευθερίας* sequitur in MS. *προαγωνιστὴς τῆς δημοκρατίας, καὶ τὰ ὅμοια*. Caetera huius sectionis in MS. *λείπει*. Iung.

νόμιμος] Notandum hoc *νόμιμος* de rhetore bono et legum observante, quod forte sic in lexicis non reperias. Iung.

προαγωγὸς, τοῦ δήμου προστάτων, τῶν νόμων φύλαξ, τῆς

ἐλευθερίας προαγ.] Leg. προαγωγὸς τοῦ δήμου, προστατῶν τῶν νόμων, φ. τ. ἐ. KUEHN.

προαγωγὸς, τοῦ δημ. πρ.] Vide iam, si illud δημοκρατίας MS. addamus, an non omnia hoc modo distingui oporteat. ita nimirum: προαγωγὸς τοῦ δήμου, προστατῶν τῶν νόμων, φύλαξ τῆς ἐλευθερίας, προαγωνιστὴς τῆς δημοκρατίας. προαγωγὸς δήμου, qui populum promoveat, attollat: quod alias simpliciter sine alterius nominis adiectione plerumque in malam partem sumitur, non tamen semper. Sic enim apud *Agathiam* libr. III. in fine orationis *Martini* ducis Rom. de Deo ipso: ἐφ' οὓς ἂν ὁ πάντων προαγωγὸς ἐπινεύσοι, ad illos scilicet victoriam ire. Et de *Pollucis* loco nihil temere adfirmaverim, quum statim ante fuerint προστάτης τῶν νόμων, φύλαξ τῆς ἐλευθερίας. IUNG.

ἄπρακτος] *Salmas.* leg. ἄπρατος. recte. *non venalis, qui non habet linguam mercenariam, qui se operamque suam nemini vendidit.* KUEHN.

ἄπρακτος] In vulgatis hoc ἄπρακτος videtur significare minime venalem, qui operam suam non pecunia vendit, vel linguam venalem gerit. qua significatione id adnotandum: quum haud temere ita in Lexicis invenias, nec tamen aliter capi sinunt ea inter quae hic ponitur. Apud *Lucianum* ἐν βίων πράσει hoc ἄπρακτος me legisse puto et pro eo qui plane non vendi potest, et itaque ab eo nihil lucri mercatori exspectatur. In mentem quidem venit et ἄπρατος, quod et post IV, 37. et infra VII, 10. sed alterum non temere mutandum videtur. IUNG.

ἄπρακτος] ἄπρατος iterum ex correctione Nostri *Kuehnii* textui Nostri restituimus.

δημοκράτης] *Kuehnius* Noster in Codice suo quem ex scriptis codicibus emendavit, ad oram adscripsit: *f.* δημοκρατίας συναγ.

εὔνοια] *Interpr. prudentia*, et supra εὔνους *prudens.* verum ex opposito, τῷ κακόνους, *malevolus*, intelligi potest hic agi de rectore, qui favet Democratiae, qualem εὔνοιαν ubique prae se fert *Demosthenes.* KUEHN.

εὔνοια] Cur vero hoc vocabuli non admittit? a quo tamen supra IV, 19. εὔνους, εὐνοϊκός, et eod. hoc segm. et alibi. IUNG.

35.

περὶ ψόγου τούτου.] Huius tmematis titulus nullus in MS. verba ipsa cohaerent cum praecedentibus, ea sunt pauca decurtatoris humanitate, per sequentia duo segmenta ista

tantum: ψόγος δὲ, πα. πρ. ὀλιγ. δωροδόκος, δεδεκασμένος, νόμων ἐχθρὸς, οὐκ ἀρεσκόμενος τ. κ. νεωτερίζων, νεωτεριστὴς πρὸς ἀργ. ῥέπων, παλίμπρατος, δικορῥάφος, φιλοπράγμων τοῖς ἐχθροῖς π. τ. χ. λ. ε. χ. π. ubi notabis νόμων ἐχθρὸς pro quo vulgo νόμοις ἐχ. IUNG.

ὀλιγαρχικὸς] In margine C. A. tantum extat, dein in textu δωροδόκος δεδεκασμένος νόμων ἐχθρὸς οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖς κ. νεωτεριστὴς πρὸς ἀργύριον ῥ. παλίντροπος δικορῥάφος φ. τοῖς ἐχθροῖς πρ. τι χ. λέγων ἐ. χ. πεπρακὼς ἐ. KUEHN.

δωροδόκος] P. bis habet δωροδόκος. indeque: καὶ ὁ διδοὺς καὶ ὁ λαμβάνων. δέδεκ. Synonyma istis sunt: δωροδέκτης *Iobi* XV, 34. δωρολήπτης *Proverb.* XV, 28. δωροφάγος *Polyb.* et *Hesiod.* quae collegit *Cl. Hoeschelius* notis in *Sirac.* pag. 409. SEB.

δεδοκιμασμένος] Ex Emendatione Nostri *Kuehnii* habes iam in textu ἀποδεδοκιμασμένος.

τοῖς καθεστηκόσι] P. τῷ καθεστηκότι. Phrasi autem ἀρέσκεσθαι τοῖς καθεστηκόσι similes sunt hae: ἐμμένειν τοῖς καθεστηκόσι, vel στέργειν τοῖς καθεστηκόσι, καὶ ἀγαπᾷν καὶ ἀρκεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τοῖς καθεστηκόσιν ἀτρεμεῖν etc. Item στέργειν τὰ καθεστηκότα, τουτέστι τὰ παρόντα μὴ κινεῖν, μηδὲν νεωτερίζειν, μηδὲν καινοτομεῖν. etc. *Bud.* Comm. Gr. Lat. col. 668. SEB.

36.

νεωτερίζων] Ad oram Codicis sui *Falckenburgius* adscripsit et alia: ἐκνεωτερίζων, παρανεωτερίζων, ὀλιγαρχικός.

συκοφ. δικογρ. δικορ.] Lubet et quaedam adnotare, ut ea *Nannius* interpretatur, VIII. Miscell. 1. ut συκοφάντης, δικογράφος, δικοῤῥάφος, *calumniator*, *litium conceptor*, *controversiarum consutor*. IUNG.

ὑποπολιτευόμενος. τοῖς ἐχθροῖς προτείνων etc.] Ex emendatione μακαρίτου Nostri *Kuehnii* ita distinximus: ὑποπολιτευόμενος τοῖς ἐχθροῖς, προτ. etc.

λέγων ἐπὶ χρ.] λέγων ἐπὶ χρήμασι, *Nann.* *pro pecunia loquutuleius*. IUNG.

πρὸς ἀργύριον] MSS. *Salmas.* πρὸς ἀργύρια. KUEHN.

πρὸς ἀργύριον] πρὸς ἀργύριον λέγων. *Nannius* VIII. Miscell. 1. *ob nummos dicens*. MS. habet ἀργύρια plurali. Caeterum ἀργύρια πληθυντικῶς. ita loqui ἥκιστα λέγειν Atticos adnotavit supra III, 86. et infra IX, 89. IUNG.

πρὸς λῆμμα βλ. μηδὲν ῥῆμα etc.] Margo C. A. ita μηδὲ ῥῆμα προῖκα εἰπών. dein sequitur in textu, πρὸς λῆμμα βλέπων, πρὸς ἀ. κ. postea iterum margo, μηδὲν μέρος ἐ. α. mox

in textu πρόσοδον τὴν πολιτείαν ποιούμενος (*qui Rempubl. suam facit messem*) δημοκόπος. iterum margo παρὰ τῇ κιγκλίδι ζῶν ἀεί. (ita et C. V.) παρὰ τ. δ. π. τ. β. [illegible]ὶ τὴν κλεψύδραν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. hactenus margo. c[illegible]ra absunt ad cap. V. sequens. KUEHN.

πρὸς λῆμμα βλ. μηδὲν ῥῆμα etc.] MS. ita et hoc ordine: μηδὲ ῥῆμα προῖκα εἴπων, πρὸς λῆμμα βλέπων. vulgatum μηδὲν ῥ. π. ε. *Nann.* vertit: *Nullum verbum gratis proferens.* IUNGERM.

37.

μισθοῦ φθεγγ.] μισθοῦ φθεγγόμενος *Nann. pro mercede vocem edens.* desunt autem in MS. illae duae voces cum sequentibus duabus, εὔωνος, ῥᾴδιος. Caeterum illud ῥᾴδιος videtur supra IV, 20. inter virtutes posuisse, quemadmodum et IV, 22. ῥᾳστώνην. sed est hoc τῶν μέσων scilicet. IUNG.

ποιούμενος] MS. πεποιημένος pro ποιούμενος. sequentia ὕπουλος, δ. ἐ. κ. ἀ. ἐ. ἐ. δημεύων desunt in MS. IUNG.

Seditiosus] δημοκόπος. *Budaeus* Comm. Gr. Lat. col. 1137. οἱ δημαγωγοὶ etiam δημοκόποι dicuntur, nisi quod δημοκόποι legibus agrariis, muneribus gladiatoriis, et spectaculis multitudini lenocinari et obrepere solent, aut epulum saepe praebendo: δημαγωγοὶ vero concionibus. Huiusmodi autem popularitas, (*Gualthero* popularis seditio) δημοκοπία appellatur, et ὀχλοκοπία. SEB.

πρὸς χαρ. λ. etc.] πρὸς χάριν λέγων, πρὸς ἡδονὴν δημηγορῶν, *Nann. ad gratiam loquens, ad voluptatem conciones fingens.* desunt vero illa omnia, excepto δημοκόπος, in MS. mox et δημοχαριστὴς deest. IUNG.

παρὰ τῇ κιγκλίδι ζῶν. ἀεὶ] παρὰ τῇ κικλίδι ζῶν. *Nann. apud tribunalia semper vivens.* MS. autem sic distinguit: παρὰ τῇ κιγκλίδι ζῶν ἀεὶ, παρὰ etc. IUNG.

κλεψύδραν] Post κλεψύδραν MS. καὶ πολλὰ τοιαῦτα. reliquis in hoc capite caret. IUNG.

38.

βλακία] Vid. supra III, 122. SEB.

βλακία] βλακεία ex correctione *Kuehnii* Nostri restituimus hic ut supra III, 122.

κακοπάθεια] Pro κακοπάθεια, malim emendare κακοήθεια, quod et supra IV, 22. et tale praecessit segm. praeced. κακοήθης. IUNG.

δημοκοπία] δημοκοποία in *Basileensi* editione legebatur, quem typothetarum errorem et *Kuehnius* Noster in suo Codice correxit.

39.

Κεφάλαιον ϛ'.] Caput V. et VI. una coniunguntur in MS. praescripto lemmate isto: *περὶ φιλοσοφίας, περὶ μαθητῶν, καὶ τῶν περὶ σοφῶν.* Iung.

περὶ φιλοσόφων] C. A. *περὶ φιλοσόφου.* Kuehn.

παιδευτικὸς] Deest *παιδ.* in C. A. sequitur enim statim post *θεωρητικός· προτρεπτικὸς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἀ. οἷος θυμὸν κοιμίσαι.* Kuehn.

παιδευτικὸς] Deest *παιδευτικὸς* in MS. desunt dein *διδασκ. τ. ψ. ἐ. ἐ. τ. τ. γ. ἀ.* Iung.

ἐπὶ τὴν ἀρ. ἀγ.] Desunt *ἐπὶ τ. ἀρ. ἀγωγὸς* in MS. Iung.

παραῦναι] MS. *πραῦναι.* Iung.

ἡδονὰς ῥυθμίσαι] Pro *ἡδονὰς ῥυθμίσαι* MS. *θυμὸν ῥυθμῆσαι.* desunt dein *ῥυθμίσαι, φιλοχρ. συμμ.* Iung.

συστεῖλαι] Dein margo C. A. *ἀλαζόνειαν κ. ἀσέλγειαν τ. ἀκολασίαν νουθετῆσαι.* dein textus: *καὶ ὄργανα δὲ φ.* Kuehn.

ἀκολασίαν νουθ.] In MS. *ἀκολ. νουθ.* deest, et sequitur dein ita: *σωφρονῆσαι,* (sic enim MS.) *ἀκολασίαν νουθετῆσαι, καὶ τὰ ὅμοια.* omissis *νουθετικὸς, σωφρονιστικός. καί.* Iung.

40.

ὁ μὲν, τῷ παραδ.] C. A. *καὶ ὁ μὲν τῷ παραδείγματι τοῦ βίου προτρέπων* (deleto *παιδεύων*) *καὶ πολιτικὸς βίος ὁ καὶ πρακτικός. τὸν δὲ ἐναντίον ἀφιλόσοφον ἂν εἴποις,* reliquis omissis. Kuehn.

ὁ μὲν, τῷ παραδ.] Adnotavit hic *H. Steph. iuxta proverb. τρόπος ἐσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος. Vide Erasm.* desunt dein in MS. quae mox sequuntur: *οὐ μέρη, προτ.* etc. *διδασκαλία.* cum mediis, qui ita pergit: *καὶ πολιτ. β. καὶ ὁ πρ.* et paulo post rursus desunt sequentia: *λογ. ὁ κ. π. θεωρ. ὁ κ. φ.* Iung.

τὸν δὲ ἐν ἀφ. etc.] MS. ita: *τὸν δὲ ἐναντίον, ἀφιλόσοφον ἂν εἴποις. σοφιστὴν οὐ μὴν καὶ σοφιστεύων εἴποις ἄν. τοὺς δὲ τοιούτους* etc. intermedia omnia desunt. et deest dein *ὥσπερ.* priora itaque in MS. ita forte debebant distingui, *εἴποις, σοφιστήν· οὐ μὴν* etc. *σοφιστεύειν* vero et supra *ὡς ἀδόκιμον* notavit, IV, 17. Sed locus *Platonis* quem noster ex eius *Timaeo* citat, est iste: *ὅπως μὴ παρέχουσα* (*ἡ τροφὴ*) *ἀπληστίαν διὰ γαστριμαργίαν, ἀφιλόσοφον καὶ ἄμουσον πᾶν ἀποτελῇ τὸ γένος ἀνυπήκοον τοῦ θειοτάτου τῶν παρ' ἡμῖν.* Iung.

41.

περὶ σοφιστῶν] In C. A. nulla tituli mentio quia oratio est perpetua hunc in modum: *σοφιστὴν οὐ μὴν καὶ σοφιστεύων*

εἴποις ἄν. τοὺς δὲ τοιούτους καὶ τοὺς φιλοσόφους ἐκάλ[illegible]φροντιστάς, καὶ τὰ διδασκαλεῖα καὶ φροντιστήρια. caeterum τὸ φροντιστὴς et φροντιστήριον ex *Nubibus Aristoph.* petuntur, ibi enim *Socratis schola* ita audit et ipse cum discipulis μεριμνοφροντισταί. *Suidas* etiam monasteria φροντιστήρια dicit. Kuehn.

Contemplativos] φροντιστάς. *Schol. Aristoph.* f. 64. φροντισταὶ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην διὰ τὸ φροντίζειν ἀλλήλων, καὶ διὰ τοῦτο μηδέποτε παύεσθαι τῆς φροντίδος. φροντὶς autem commentationem proprie significat, et elaboratam aliquam de rebus dubiis considerationem. Unde λόγος πεφροντισμένος pro meditata et diligenti cura elaborata oratione dicitur. Et quia elaboratis huiusmodi commentationibus et orationibus praemeditatis Sophistae et Philosophi vacarent. vulgari nomine utique φροντισταί, et illorum scholae φροντιστήρια dictae sunt. Gualth.

διδασκαλεῖα] MS. διδασκαλία. sed alterum rectius et supra habebat IV, 19. Iung.

42.

διδασκαλία] MS. iterum perverse διδασκαλεῖα, ubi alterum quadrabat. Iung.

ὑφήγησις] Margo C. A. haec habet: ὑφήγησις, σοφιστική, οὐ σοφιστία. postea in textu: μισθοὺς λαμβάνειν, πράττειν, πράττεσθαι εἰσ. αἰ. dein margo: ἄρνυσθαι μισθαργεῖν. in textu deinceps, καρποῦσθαι, πιπράσκειν τὰ μαθήματα. Kuehn.

ἡγεμ. ἀγωγ.] Desunt ἡγεμ. ἀγωγὴ in MS. Iung.

σοφιστία] Post σοφιστία, quod sic etiam in MS. (alias suspicabar scripsisse *Pollucem* σοφιστεία, sicuti et infra IV, 50. est) desunt παιδευτ. δ. τ. κ. ἐ. κ. ὑ. κ. ἡ. dein MS. habet: καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα αὐτῶν, et quae sequuntur desunt usque ad μισθούς. quod vero ait μετοχαί, ea scilicet supra segm. praeced. habuisti. Iung.

μισθοὺς] A μισθοὺς iterum MS. Sed statim deest εἰσπράττειν. Iung.

ἀρύεσθαι] *f.* ἄρνυσθαι, unde μισθαρνεῖν. *Leont.* in *Porphyr. Anthol.* V.

μοῦνος δὴ νίκης γέρας ἄρνυσαι —

Et *Mnesalc. Anthol.* III, 5.

ἄρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. Seb.

ἀρύεσθαι] Pro ἀρύεσθαι MS. ἄρνυσθαι. rectissime. μισθὸν ἄρνυσθαι ex *Platone* et *Aristotele* notum: indeque illud compositum μισθαρνεῖν mox. ἀρύεσθαι μισθὸν nondum

aud... Post illud *ἄρχυσθαι* hoc ordine in MS. *μισθαρνεῖν, καρποῦσθαι, πιπράσκεσθαι τὰ μαθήματα, καὶ τὰ ὅμοια,* omissis *ἐγκαρποῦσθαι,* et *προσίεσθαι,* quod nescio annon aptius ante *πιπράσκειν* locum haberet, uti *ἀπὸ κοινοῦ* repeteretur *μισθούς*. Cetera vero *μισθοφορεῖν* et seq. desunt in MS. omnia usque ad *εἴποις* etc. Iung.

ἀρύεσθαι] *ἄρνυσθαι* ex *Kuehnii*. Nostri restitutione iam habes in textu pro *ἀρύεσθαι* pr. ed.

43.

ἐρανίζεσθαι] *ἐρανίζεσθαι* est corrogare ex *Glossis*. Platonis est, qui et novit *Prodici ἐπίδειξιν πεντηκοντάδραχμον* et *δραχμιαίαν*. Kuehn.

μεγαλομίσθους] C. A. *καὶ μεγαλομίσθους*. Kuehn.

καὶ ἀγ. σοφ. Ἰσ.] C. A. *ὡς Ἰσοκράτης*, viles, gregarios, ut *Isocrates*? ut locus extat in *Panathenaico*: *ἐν τῷ Λυκείῳ συγκαθεζόμενοι τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν καὶ πάντα φασκόντων εἰδέναι καὶ ταχέως πανταχοῦ γιγνομένων* etc. Kuehn.

καὶ ἀγ. σοφ. Ἰσ.] MS. *καὶ ἀγελ. ὡς Ἰσοκρ.* sine *σοφιστάς*. Locus est in *Panath.* pag. 37. ut *H. Stephan.* hic adnotavit. Adscribam ipsum non ita longe ab initio eius Orationis pag. 236. edit. *Steph.* *συγκαθεζόμενοι τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν*. Iung.

Ἰσοκράτης] MSS. *ὡς Ἰσοκράτης*. Seb.

44.

περὶ μαθητῶν] Nullus in MS. titulus, quum omnia cohaereant. Iung.

ὀνομάσαις ἂν] C. A. *συμφοιτητὰς ἢ. σι ὁ. ὑπηκόους* (malim ex *Platonis Protagora ἐπηκόους*) *ξυνήκοους* non adest. Kuehn.

ἀκροατάς] Deest *ἀκροατὰς* in MS. et mox *ξυνηκόους*. Sed ut hic *συνηκόους* et *ξυνηκόους*, quae re ipsa eadem literula saltem et Atticismo differunt: sic supra IV, 14. *ἀσύνετος, ἀξύνετος* in vulgatis poni memini. Iung.

χορευτάς] MS. *χωρευτάς*. notanda autem hic *χορὸς* et *χορευταὶ* de quibuslibet discipulis, non saltem de choro musico, ut vulgo innotuit. Tale et segm. seq. *χορεία*. et infra noster ...endus IX, 41. sic apud *Platonem Protagora*, ait, *Socrates* ...venit ad *Protagoram*, eumque invenit docentem complures qui congregati: *ἦσαν δέ τινες καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἐν τῷ χορῷ· τοῦτον*, ait, *τὸν χορὸν μάλιστα ἔγωγε ἰδὼν ἥσθην*, etc. ... *Νόμων ά. τί δὲ παιδὸς ἑνὸς ἢ καὶ χοροῦ παιδαγωγηθέντος*,

κατὰ τρόπον ἑνὸς, τί μέγα πόλει φαῖμεν ἂν γίγνεσθαι; *Euthydemo*: ταῦτ' οὖν εἰπόντος αὐτοῦ, ὥσπερ ὑπὸ διδασκάλου χορὸς ἀποσημήναντες, ἅμα ἀνεθορύβησάν τε καὶ ἐγέλασαν οἱ ἑπόμενοι ἐκεῖνοι μετὰ τοῦ Διονυσοδώρου καὶ Εὐθυδήμου. Apud *Suidam* est etiam: χορευτής, ἐπιστήμων. Iung.

τὴν σύλλογον τῶν μ.] C. A. τοὺς περὶ τ. σ. ἐ. omissis τῶν μαθητῶν. Kuehn.

τὴν σύλλογον τῶν μ.] MS. τὸν σύλλογον, sine τῶν μαθητῶν. emenda in vulgatis illud τόν. Iung.

ἔχοντας] C. A. τοὺς περὶ αὐτὸν ἐ. τοὺς κατεχομένους τῷ σοφιστῇ, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ πράγματα μάθησις, ἑταιρία, συνουσία. καὶ τὰ ῥήματα φοιτᾷν, σπουδάζειν (quod margo habet) διδάσκεσθαι. αὐτοὶ δ' ἀλλήλων λ. ἀ. συμφοιτηταί, συνερασταί, σ. σύννομοι, σύντροφοι. ἑταῖροι, quod ultimum marginis est, caetera absunt. Kuehn.

ἔχοντας] Desunt τοὺς περὶ λόγον τῶν μαθητῶν in MS. et quid est περὶ λόγον; an περὶ λόγους; Iung.

τοὺς παιδ. etc.] Desunt τοὺς παιδ. τ. ἀ. τ. διδ. et loco eorum tantum in MS. καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

φοίτησις] Deest φοίτησις in MS. et loco illorum, ὁμιλία, ἀκρ. χ. σπ. κ. in MS. iterum tantum, καὶ τὰ ὅμοια. Iungerm.

κατοχή] Non male puto interpretatum, *intensio*: et hinc illud κατεχομένους τῷ σοφιστῇ, quod modo praecesserat, capiendum de intente operam dantibus Sophistae. Iung.

45.

μανθάνειν etc.] Desunt μανθάνειν, et συμφοιτᾷν etc. ἀγελάζεσθαι cum mediis in MS. Iung.

διδάσκ. ἀγ. etc.] Desunt διδάσκ. ἀγ. συναγειρ. συν. συλλ. in MS. Iung.

συσπ. παιδ.] Pro συσσ. παιδεύ. MS. habet: διδάσκεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. dein δὲ pro δ'. Iung.

συμφοιτηταί] MS. συνφοιτηταί, et desunt ὡς Πλάτων ἔφη. *Plato* vero ita *Euthydemo*, non longe ab initio: ὁρῶντες οὖν οἱ συμφοιτηταί μου. et in *Phaedro*: ἐὰν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθεν ὑπὸ συμφοιτητῶν ἤ τινων ἄλλων διαβεβλημένος ᾖ etc. meminit istorum hinc et *Nunnes*. Not. ad lib. II. *Eclog. Phryn.* in συσχολαστάς. Iung.

ξύννομοι] MS. σύννομοι. Iung.

ἑταῖροι] Quae post ἑταῖροι in hoc tmemate, MS. non habet: neque titulum sequentem, sed statim post ἑταῖροι sequuntur: τὸ δὲ διδόναι etc. Iung.

46.

περὶ μισθοῦ] C. A. *περὶ μισθῶν*. Kuehn.

συντελεῖν] Deest *συντελεῖν*, et sequitur dein in C. A. *συντελέσαι δ. δ. ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν πεποιῆσθαι τὴν ἀκρόασιν ἐντελῆ*. C. V. legit *ἐντελῆ ἐν τέλει, hinc ἐντελήσιοι in inscriptione* (hoc ascriptum excerptis *Vossianis*) sed C. A. non agnoscit *ἐν τέλει* usque ad *μαθεῖν*. *Vitruvius* lib. IX. cap. ult. *Callias, Rhodum cum venisset, acroasin fecit, etc.* est autem nihil aliud quam publice exhibere aliquod specimen suae doctrinae et eloquentiae, et si merces intervenerit, acroasis illa dicitur *ἐντελής, ἔμμισθος* mercenaria. vid. notata ad IV, 43. Kuehn.

συντελεῖν] Deest *συντελεῖν* in MS. Iung.

καταβ. κατ.] Desunt *καταβ. κατ.* in MS. Iung.

πραχθῆναι μισθὸν ἐπὶ μισθῷ. μαθ.] MS. ita distincta habet: *πραχθῆναι μισθὸν, ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν*, et desunt dein *ἐπὶ δώροις*. verum illud *ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν* statim in vulgatis sequitur; ubi tamen in MS. deest. Iung.

πραχθῆναι μισθὸν ἐπὶ μισθῷ. μαθ.] *Kuehnius* Noster in Codice suo ita distinguit: *πραχθῆναι μισθὸν, ἐπὶ μισθῷ μαθεῖν, ἐπὶ* etc.

μισθῷ] P. *μισθοῦ*. Seb.

πεποιῆσθαι] MS. *πεποιεῖσθαι* sed pro *ει* repositum *η*. Iungerm.

ἐν τέλει] Desunt *ἐν τέλει* in MS. Iung.

οὐκ ἀμισθὶ μαθεῖν] Loco *οὐκ ἀμισθὶ μαθεῖν* MS. *καὶ τὰ ὅμοια*. Iung.

χρήματα] C. A. *χρῆμα* omisso *τα, φορὰ κ. τέλος, τέλεσμα*, id quod margo habet, *εἴσπραξις, εἰσφορά*. Kuehn.

χρηματοφορὰ] Deest *χρηματοφορὰ* in MS. de quo verbo subdubito. dein MS. inversim, *τέλεσμα, εἴσπραξις*. Iung.

χρηματοφορὰ] *Kuehnio* Nostro in Codice suo *χρημάτων φορὰ* pro *χρηματοφορὰ* restituere placuit.

47.

καταθέσεως] C. A. in textu *μαθήσεως*. supra vero scriptum *καταθέσεως* i. e. *solutionis, mercedis*. Kuehn.

καὶ ἀργυρισμὸν] Absunt a C. A. Kuehn.

ἐπίδοσιν] *καὶ ἐπίδοσιν* MS. Iung.

καταβολὴν] C. A. *καὶ καταβολὴν* *Glossae* *καταβάλλω, δίδωμι solvo, dependo, pendo, καταβολὴ, ἀπόδοσις, solutio, pensio, pensitatio*. Kuehn.

κακίσαις δ' ἂν] P. praemittit: *ψόγος διδασκάλων*. et inde: *Κακ*. Seb.

κακίσαις δ' ἂν] Hic ascriptus est hic titulus: ψόγος τοῦ διδασκάλου in C. A. KUEHN.

ἀπατεὼν] In C. A. παλίμβολος, ἐγκρυφίας, κρυψίνους, ἐγκρυφίας. KUEHN.

ἀπατεὼν] ἀπαταιὼν MS. sed emendatum ε pro αι. deest dein ἐπίβουλος etc. πολύτροπος cum mediis, et ἐγκρυφίας. IUNGERM.

ἐγκρυφίας] Alias est et dicitur *subcineritius* ἄρτος, ὃς κατὰ τὸ ἓν μέρος ὁμιλῶν τῷ πυρὶ κατακαίεται καὶ ἄχρηστος γίνεται. δεῖ γὰρ μεταστρέφεσθαι ἵνα καὶ κατὰ τὸ θάτερον μέρος ὀπτηθῇ. *Theophylactus MStus*, quem Bibliotheca publica servat in *Hoseam* et reliquos *Prophetas minores*. hic vero designat *hominem tectum et obscurum*. KUEHN.

ἐγκρυφίας] Notandum illud ἐγκρυφίας, ἐν ψόγῳ σοφιστοῦ. qua significatione lexicographi nondum observarunt. Subdolos autem mores et occultas insidias vel fraudes eo indicari nullus dubito. IUNG.

πολλαπλοῦς] Notabis et πολλαπλοῦς, τὸ Πλάτωνος, quae in MS. desunt. nec auctorem illi verbo dederunt lexicographi. *Plato* autem eo verbo usus est diversis locis. de Rep. libr. III. ὅτι οὐκ ἔστι διπλοῦς ἀνὴρ παρ' ἡμῖν, οὐδὲ πολλαπλοῦς· ἐπειδὴ ἕκαστος ἓν πράττει, quem locum noster forte respexit. Alias et in *Timaeo* habes. IUNG.

48.

γοητευτικὸς] C. A. κάπηλος, μεταβολεύς. caetera capitis absunt. KUEHN.

γοητευτικὸς] Desunt in MS. sequentia κακοῦργος, πανψεύστ. καταπεπλ. IUNG.

πεπλασμένος etc.] Desunt πεπλασμένος· καὶ, et mox καπηλικὸς in MS. qui dein ita: μεταβολεὺς, καὶ τὰ ὅμοια. caeteris omnibus ex hoc capite caret. IUNG.

ἔμμισθος, θηρευτὴς] In vulgatis ubi ἔμμισθος, θηρευτὴς, deleto commate, iunge, ἔμμισθος θηρευτὴς, nisi et νέων quoque adiungendum. Locus enim *Platonis* in Sophista est: δοκῶ μὲν νῦν τοπρῶτον εὑρέθη (σοφιστὴς φαίνεσθαι) νέων καὶ πλουσίων ἔμμισθος θηρευτής. ubi et mox quoque κάπηλος ἀνεφάνη, de Sophista. IUNG.

ἔμμισθος, θηρευτὴς] Distinctionem inter ἔμμισθος et θηρευτὴς delevit *Kuehnius* in suo Codice.

49.

ὑπερτρέχειν] Mallem, ὑποτρέχειν i. e. κολακευτικῶς μετέρχεσθαι, *supparasitari*, *orationi subservire*: unde in sequentibus ipsa adulatio ὑποδρομή. KUEHN.

ὑπερτρέχειν] Mihi non videtur aptum. malim legere ὑποτρέχειν. nolim dicere vero de mutatione facillima harum particularum ὑπὲρ et ὑπό. dicerem enim quod omnes sciunt. Ὑποτρέχειν eleganter tale quid exprimit cum aliis hic, quod in *subrependi* verbo intelligimus. *Suidas*: ὑποτρέχω· κολακικῶς μετέρχομαι. quid moror? noster supra III, 148. ipse: ὑποδραμεῖν, τὸ κολακεῦσαι, et mox segm. seq. inde ὑποδρομή. IUNGERM.

ὑπερτρέχειν] Ex *Kuehnii* Nostri Codice habes iam ὑποτρέχειν pro ὑπερτρέχειν prior. ed.

ὑποκεῖσθαι] ὑποκεῖσθαι etiam notari dignum est. accipitur enim hic, ni fallor, pro adulatoria subiectione. IUNG.

θωπεύειν] *Palpare*, *palpum obtrudere*, *blandiri*, *adsectari*, *focillare*. KUEHN.

ὑπωθεῖν] Pro ὑπωθεῖν videbatur forte legendum ὑποθεῖν, quod idem fuisset atque ὑποτρέχειν. sed si sic scripsisset, fortasse statim id cum illis paulo ante iunxisset. extorqueri quidem sensus aliquot posse video ex ὑπωθεῖν, quod vulgatur, sed nulli mihi placent. Quicquid sit, audacius semel loco mederi conabor. lego ὑποθωπεύειν. verbum *Herodoti* et *Aristophanis* auctoritate dignum ut et hic legatur. IUNGERM.

ὑπωθεῖν] In ὑποθεῖν mutavit *Kuehnius* Noster.

50.

παράκρουσις] Infra id improbat ut βίαιον IX, 134. IUNG.

σοφιστεία] Supra σοφιστία IV, 42. IUNG.

51.

καταπεπυκασμένως] Et hoc frustra apud Lexicographos inquiras. videtur vero significare *percallide*, vel *subcallide* vel potius *occulte*, *insidiose*, *tecte*. Sic enim *Hesychius* noster de simplici, πεπυκασμένα, ἐσκεπασμένα, περικεκαλυμμένα. IUNGERM.

ὑποπεπτωκῶς] ὑποπεπτωκῶς etiam mendosum puto. scribo ὑποπεπτωκότως. Sic enim formam τοῦ ἐπιῤῥήματος obtinebit. respicit autem ad verbum ὑποπίπτειν supra IV, 49. sic supra ἀναπεπτωκότως III, 123. IUNG.

ὑποπεπτωκῶς] ὑποπεπτωκότως *Kuehnius* Noster corrigit.

52.

περὶ ποιητῶν] C. A. ποιητοῦ. KUEHN.

περὶ ποιητῶν] Huius capitis VII. titulus in MS. hic: περὶ ποιητοῦ, ποιημάτων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. In sequentibus vero multa occurrent corrupta, et quorum restitutio vel peri-

tissimis non in proclivi sit. Utinam MS. semper nos adiuvaret, qui interdum ipse videtur aliquid monstri alere. verum ubi ille deficiet, docti se succenturiabunt ultro, spero, pro amore quem reip. literariae debent; nostrum ingenium enim nihil in his potest, natura tenue valde, et praeterea eruditae doctrinae copia minime instructum. Iung.

ᾠδὸς] ᾠδὸς exhibet C. A. margo *canens* et sequitur in textu μέτρων συνθέτης, εἰς μέτρα ἐπίπνους *qui ad carmen spiritu afflatuque ducitur.* εἰς ᾠδὰς ἔνθεος *ad canendum entheus, a Musis afflatus. instinctu Musarum ductus.* Kuehn.

ᾠδικὸς] Deest ᾠδικὸς in MS. Iung.

εἰς ποίησιν] In C. A. μυθολέξης. textus superscriptum μυθολογικός. dein in textu λογικός. Kuehn.

παραπλάττων] C V. παραλάττων. C. A. rectius παραλλάττων, de quo supra I, 15. ad παραλλάττων ἐκ θεοῦ. Kuehn.

παραπλάττων] MS. παραλάττων pro παραλλάττων. Bene. Scribendum enim παραλλάττων ἐπὶ ποιήμασιν. Sic enim et supra in divino spiritu adflatis I, 15. παραλλάττων ἐκ θεοῦ qui quasi mente mota est. Magnum poëtam sine furore esse posse *Democritus* negat apud *Ciceronem.* Et spiritu divino se afflari, gloriantur vel ipsi in suis saepe carminibus. Miror hac significatione hoc verbi a lexicographis non adnotatum. Iuvat nos et tertius *Pollucis* locus, de sene iam aetatis vitio insano vel deliro, ubi similiter παρακεκινηκὼς ὑφ' ἡλικίας, παραλλάττων, *non compos mentis* II, 16. Imo et quartus in eadem re II, 20. παραλλάττειν, ἐξεστηκέναι. ait mox ipse *Pollux* haec se proferre ἐπὶ τοῦ ἐνθέως διακειμένου. Sic *Petronius Eumolpum* suum in vicinia mortis poëmata decantantem iubet *bonam habere mentem*, et *freneticum* vocat: ipseque *Eumolpus* ait in insigni poëmate *potius furentis animi vaticinationem* apparere debere. Ceterum cui non dictus hic *Hylas?* pergamus nos in *Polluce.* Iung.

εἰς μέτρα κτκ.] Haec margo C. A. habet usque ad ποιήμασι. dein textus: τὰ δὲ αὐτὰ τὰ ποιήματα καὶ ᾠδὰς κ. ἀ. κ. μ. λόγοι ἐ. ἑξάμετρα, ῥ. ῥαψῳδία, ἐλεγεῖα, τρίμετρα, πεντάμετρα, τετράμετρα, ἐπιγράμματα, ἴ. ἰ. ἀνάπαιστα, μέλη χορικά, στροφὴ etc. quae vecabula etiam in latina versione retineri debuerunt. nimis enim frigidum est pro illis usitatis et claris obscura et minus usitata Latina reponere. Kuehn.

καὶ ὡς δ' ἂν ἄλλ. etc.] Loco horum καὶ ὡς δ' ἂν ἄ. ε. τ. ἐ. δ. MS. habet καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

λόγοι ἔμμετροι] ἔμμετροι λόγοι redderem ex *Gloss. modulata oratio.* Kuehn.

Dicta Heroica] ἔπη, ἡρωεῖα, et ἑξάμετρα dicuntur συνωνύμως carmina hexametra, vel heroica, vel epica, unde et *epici poëtae*, auctores illorum. Seb.

ἔπη ἡρωεῖα] Desunt ἔπη, ἡρωεῖα in MS. an vero potius ἡρῷα scribendum? vel ἡρώεια, ut mox in MS. παρθένεια. Iung.

πεντάμετρα] Deest πεντάμετρα in MS. Iung.

τρίμετρα] Post τρίμετρα, in MS. sequitur τετράμετρα, et mox deest. quo ordine videtur aptius positum. Iung.

53.

στροφὴ, ἀντίστροφος, ἐπῳδὸς] De στροφῇ, ἀντιστροφῇ et ἐπῳδῷ videnda *Scholia* in *Euripid. Hecub.* v. 647.

Concentus] An προσῴδιον interpres exprimere ausus? quomodo extat supr. I, 38. apud *Photium* in *Procli Chrestomathia* fol. 522. ac seq. *Etymolog.* 690. et alibi. Sed hoc loco tam in MSS. quam in editis libris clare habetur προσόδιον apud *Plutarch.* in *Vit. Aemilii* fol. 198. *Philon.* lib. de vita *Theoretica* extremo. *Athen.* VI. fol. 253. *Suid.* et *Hesych.* (si apud hunc series alphabetica, quam usitata scriptura fide dignior.) Nec aliter scribendum ipsi etiam *Proclus* et *Etymologistes* videntur innuere, quando παρὰ τὸ προσιέναι derivant. vide notas *Frid. Sylburg.* qui *Chrestom. Procli* cum *Apollonii Alexandrini* Syntaxi edidit anno 1590. e Typogr. *Wechel.* et *D. Hoeschel.* ad *Photii* Bibliothec. Item *Guil. Bud.* Comment. Graec. Ling. col. 165. *Is. Casaubonus*: προσῴδιον sive προσόδιον (nam utrumque praeferunt multorum scriptorum codices) carmen est ab iis decantari solitum, qui ad *Apollinem* accedebant. in *Athen.* XIV, 7. Seb.

προσόδια] Pro προσόδια MS. habet παιᾶνες. Iung.

παιᾶνες] Pro παιᾶνες MS. προσόδια, ordine inverso scilicet. Iung.

δαφνηφορικὰ] Haec sunt in margine C. A. Kuehn.

δαφνηφορικὰ] De Daphnephoricis vide copiose *Proclum* in excerpt. *Chrestomath.* Iung.

τριποδηφορία] *Proclus* in *Chrestom.* τριποδοφορικὸν μέλος τρίποδος προηγουμένου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς ᾔδετο etc. vid. *Photii Electa* fol. 525. Seb.

τριποδηφορία] Pro τριποδηφορία C. A. legit τριποδηφορικὰ, quod confirmat C. V. *Proclus* in *Chrestomathia* apud *Photium* Daphnephorica refert ad ea carmina melica, quae Deorum pariter hominumque honori cedebant, et deinde latius refert originem δαφνηφορικῶν. explicat etiam, quod sit μέλος τριποδηφορικὸν et alia quae hic sequuntur. Kuehn.

τριποδηφορία] Pro *τριποδηφορία* MS. rectius *τριποδηφορικὰ* habet. Apud *Proclum Chrest.* est *τριποδοφορικὸν μέλος*, quem de origine eius rei videas licet: ut et de Oschophoricis. Iung.

τριποδηφορία] Pro *τριποδηφορία* ex correctione Nostri *Kuehnii* habes iam *τριποδηφορικά*.

Ithypallica] Quae *Ithypalli* in sacris *Bacchi* decantabant. *Gualther.* addit verba *Athenaei*, quem satius ipsum legi libr. XIV. fol. 622. Seb.

ἰθυφαλλικὰ] *ἰθυφαλλικὰ* etiam MS. recte. antea male per unum *λ* vulgabant. de his hinc *Rhodigin.* VII. antiq. 16. Iung.

ὠσχοφορικὰ] Scr. *ὀσχοφορικὰ*. *Photius* e *Proclo* ibidem: *ὀσχοφορικὰ μέλη παρὰ Ἀθηναίοις ᾔδετο. τοῦ χοροῦ δὲ δύο νεανίαι, κατὰ γυναῖκας ἐστολισμένοι, κλήματα* (al. *κλῆμα*) *ἀμπέλου κομίζοντες μεστῶν* (al. *μεστὸν*) *εὐθαλῶν βοτρύων, (ἐκάλουν δὲ αὐτὸ ὄσχην· ἀφ' οὗ καὶ τοῖς μέλεσιν ἡ ἐπωνυμία) τῆς ἑορτῆς καθηγοῦντο.* Seb.

ὠσχοφορικὰ] C. A. *ὠσκο-φορικά*. sed rectius *Proclus ὀσχοφορικά*. *ὄσχη* enim *palmites vitis cum uvis maturis*, quos praeferebant manibus adolescentes qui apud Athenienses canebant *ὀσχοφορικὰ* io honorem *Bacchi.* Kuehn.

ὠσχοφορικὰ] MS. *ὠσκοφορικά*. sed male. de Oschophoricis *Rhodiginus* ibidem, quanquam non recte carmina et festum uno Oschophoriorum nomine confundantur. Oschophorica enim carmina: Oschophoria festum. Tu de illis, ut dixi, adibis *Proclum.* Iung.

Paroemia] Scr. Paroenia. Seb.

παροίνια] *Interpr.* non recte *Paroemia*, nisi vitium fuerit operarum. *παροίνια* sunt scolia inter pocula decantata, ut *Proclus* ait. Kuehn.

παροίνια] De *paroeniis* vid. infra VI, 108. hinc et *παροίνιοι αὐλοὶ* IV, 80. et *παροίνιον αὔλημα* IV, 73. *Procli Chrestom.* excerpt. *τὸ δὲ σκολιὸν μέλος, ᾔδετο περὶ τοὺς πότους· διὸ καὶ παροίνιον αὐτὸ ἔσθ' ὅτε καλοῦσιν.* vid. et *Schol. Aristoph.* ad *Ranas* ibi *σκολιῶν μελίτου*— ubi quoque *σκολιὰ* dici *τὰ παροίνια ᾄσματα* ait et *σκολιὸν ἡ παροίνιος ᾠδή*. et pluribus ad *Σφῆκας*. ubi et Praxillae *παροινίοις* scolia allata a Comico docet. Iung.

βάκχοι] *Proclus* apud *Photium* *Ἰόβακχον* cantatum ait in festis et sacrificiis *Bacchi βεβαπτισμένον πολλῷ φρυάγματι*, multo et insolenti fremitu tinctum, subiiciens statim: *ὑπόρ-*

χημα δὲ τὸ μετ' ὀρχήσεως ᾀδόμενον μέλος ἐλέγετο, καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ πολλάκις ἐλάμβανον. SEB.

βάκχοι] C. V. Ἰοβακχοί, Proclus Ἰόβακχοι. quod videtur praeferendum. hactenus C. V. margo. KUEHN.

βάκχοι] Pro βάκχοι MS. Ἰόβακχοι. quamvis sine accentu. in quibus scilicet, credo, Ἰόβακχε clamabant, quomodo *Διόνυσον* adpellatum etiam *Hesychius* testatur. similiter Latini citabant *Io Bacche* ebrii. Et bene ita MS. pariter sic in *Procli Crestomath.* excerpt. iunguntur Ἰόβακχος et ὑπόρχημα· ᾔδετο δὲ Ἰόβακχος, ait ex eo *Photius*, ἐν ἑορταῖς καὶ θυσίαις Διονύσου, βεβαπτισμένος πολλῷ φρυάγματι. IUNG.

βάκχοι] Ἰόβακχοι *Kuehnius* noster in suo Codice, quem in restituendo *Polluce* sequimur, reposuit.

Autumnalia] ἐπιλήνια μέλη vel ᾄσματα, cantilenae quae inter premendum uvas cani solebant. SEB.

ἐπιλήνια] Omissa in C. A. KUEHN.

ἐπιλήνια] ἐπιλήνια in MS. desunt. Sed vide et mox infra segm. 55. Tale ποίημα, ni fallor, inter *Orphei* hymnos legitur, cuius initium: Κλῦθι μάκαρ Διὸς υἷ' ἐπιλήνιε, Βάκχε διμάτωρ. Ἐπιλήνιον vero ὄρχησιν saltat Dryas ad μέλος Διονυσιακὸν apud Longum meum fine 2. Ποιμεν. ubi γραφικώτατα descriptam habes. *Plut.* περὶ μουσικῆς· οὐκ ἠγνόει δὲ ὅτι πολλὰ Δώρια παρθένεια ἄλλα Ἀλκμᾶνι καὶ Πινδάρῳ καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ πεποίηται. vide *Proclum* copiose in *Chrestomath.* ubi patet virginum choris inservisse haec carmina. τὰ δέ, ait, λεγόμενα παρθένια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο. IUNG.

epilimia] Potius *epiloemia*, ἐπιλοίμια μέλη, quae propter pestem, seu ad liberationem a peste canebantur. SEB.

ἐπιλοίμια] Sequentia: τὰ ἐπὶ λ. ᾳ. ἢ ἀφ. λ. non sunt in C. A. KUEHN.

ἐπιλοίμια] In MS. quidem est ἐπιλοίμια. ceterum illa tanquam glossa desunt, τὰ ἐπὶ λ. ᾳ. ἢ ἀ. λ. IUNG.

παρθενεῖα] Iterum e *Proclo Photius*: τὰ δὲ λεγόμενα παρθένια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο. οἷς καὶ τὰ δαφνηφορικά, ὡς εἰς γένος, πίπτει. SEB.

παρθενεῖα] C. A. παρθένια. C. V. παρθένεια. *Proclus* παρθένια. KUEHN.

παρθενεῖα] MS. παρθένεια. Fuerunt autem, credo, quae accinebant cognomines tibiae, et ad quas saltabant virgines. sic enim infra lego IV, 81. καὶ τοῖς μὲν παρθενίοις αὐλοῖς, παρθένοι προσεχόρευον. *Suidas* tamen aliter, et ut vul-

gati: παρθενεῖα, προπερισπωμένοις τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη. etc. Eiusmodi παρθενίων libros composuisse *Pindarum* e *Suida*, credo, quem ἐν πρώτῳ τῶν παρθενίων *Scholiastes Aristoph.* ad *Acharn.* ad verbum ἀγοράζειν laudat: *Aristoph.* Ὄρνισιν. καὶ παρθενεία καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου, ubi *Schol.* vel παρθενεία ἀντὶ τοῦ ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. et iterum aliter: προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα, παρθενεῖα, ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα. *Alcman.* ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν παρθενίων ᾀσμάτων citatur, apud Ethnicographum in ἐρυσίχη. Iungerm.

παρθενεῖα] παρθένια pro παρθενεῖα *Kuehnius* Noster.

ἐπινίκια] Rursus e *Proclo Photius*: ὁ δὲ ἐπινίκοις (al. ἐπίνικος) ὑπ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης τοῖς πρωτεύουσιν (al. προτεροῦσιν) ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγράφετο. Seb.

ἐπινίκια] C. V. ἐπίνικοι, *Proclus* ἐπινίκιοι. Kuehn.

ἐπινίκια] MS. ἐπίνικοι masculine. Eadem varietas in *Procli Eclog. Chrestomath.* ὁ δὲ ἐπινίκιος, ὑπ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς νίκης τοῖς πρωτεύουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγράφετο. al. cod. ἐπίνικος. Iung.

σκόλια] Iterum e *Proclo Photius*: τὸ δὲ σκολιὸν μέλος ᾔδετο περὶ (al. παρὰ) τοὺς πότους· διὸ καὶ παροίνιον αὐτὸ ἔσθ' ὅτε καλοῦσιν. vide quae sequuntur, in quibus et ratio nominis; Seb.

σκόλια] Pro σκόλια C. A. legit ἀσκόλια, sed tum scribendum esset per ω, et ita carmen esset ἀσκωλιάζουσιν accini solitum. Kuehn.

σκόλια] Pro σκόλια *Kuehnius* Noster in suo Codice ἀσκώλια superscripto τῷ ω etiam ο.

σίλλοι] Porro *Photius* e *Proclo*: ὁ δὲ Σίλλος πεφεισμένως (parce: al. πεφασμένος) λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς ἀνθρώπων ἔχει. Inde additur discrimen inter ἐπικήδειον καὶ θρῆνον, quod illud iacente iam cadavere pro funere recitetur, hic nullo certo tempore circumscribatur. Seb.

σίλλοι] C. A. σίλοι. sed usitatior scriptio per geminum λ. Kuehn.

σίλλοι] De σίλλῳ noster supra II, 54. *Proclus* eadem *Chrest.* ὁ δὲ σίλλος πεφασμένος, λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς ἀνθρώπων ἔχει. Iung.

πάρῳδος] C. A. per ο πάροδος. sed *Scholiastes Aristoph.* inter μέλη χορικὰ recenset primo loco παρῳδικὰ μέλη, alia ἐξῳδικὰ ἅπερ ἐπὶ ἐξόδῳ τοῦ δράματος ᾄδεται in *Vespas.* unde ex opposito facile colligitur πάροδον vel πάρῳδον esse car-

men, quod chorus sub primum ingressum in theatrum canebat, quale in *Vespis Aristoph.* est χώρει, πρόβαιν' ἐῤῥωμένως ὦ Κωμία, βραδύνεις. στάσιμον quod proxime sequitur, non agnoscit C. A. στάσιμον alias dicitur μέλος, quod ibidem chorus certo in loco consistens canebat. KUEHN.

πάρῳδος] MS. πάροδος. Sane si vulgatum verum esset, mutarem tamen accentum, et scriberem παρῳδὸς, ut antea ἐπῳδός. Sed vera est potius MS. lectio πάροδος. agit enim de χορικοῖς. vid. infra IV, 108. et 109. patet et ex seq. quibusdam quae eodem pertinent. praesertim vid. illud στάσιμον optime adiunctum a *Polluce*, quod carminis genus post πάροδον statim chorus recitabat: ut potes discere ex iis qui haec scriptis erudite explicarunt. vid. praeter alios, qui nobis non ad manus, *Iul. Scalig.* I. Poëtic. 9. IUNG.

πάρῳδος] Vir Illustris *Ezechiel Spanhemius* in notis ad *Iuliani* Imperatoris Caesares pag. 326. malebat παρῳδαὶ pro vulgato παρῳδὸς. veruntamen πάροδος MSStos sequutus reposuit *Kuehnius* Noster.

ἐμμέλεια] C. A. ἐμμελία sequens omittit. Ἐμμέλεια commune videtur nomen fuisse saltationi tragicae et cantui, qui eidem accinebatur. KUEHN.

ἐμμέλεια] Deest ἐμμελία sequens in MS. IUNG.

ἐμμέλεια] Vox ἐμμελία quae praecedentem ἐμμέλεια alias in vulgatis excipiebat, deleta iam est a *Kuehnio* Nostro, quam et vides scriptos Codices non agnoscere.

κωματικὸν] An κωμαστικὸν? SEB.

Comicum] Forte, quo in comessationibus utebantur. vid. N, Gr. text. SEB.

κωματικὸν] C. A. in margine κωμματικόν. *Salm.* κωμαστικόν. rectius κομματικὸν sc. μέλος quod et κομμάτιον. eratque breve carmen ipsi παραβάσει praemissum, ut in *Nubibus Aristoph.*

ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
εἵνεκα ταύτης etc.

Vales. etiam legit κομματικὸν ex *Scholiis Aristoph.* in *Vespas* et argumento in *Persas Aeschyl.* KUEHN.

κωματικὸν] Pro κωματικὸν MS. optime κομματικόν· nec aliter legendum. IUNG.

κωματικὸν] κομματικὸν reposuimus ex Codice *Kuehnii* Nostri et ita quoque habent MSSti.

ἔξοδος] Hic desinit margo. ex hac voce arguas supra recte in C. A. fuisse πάροδον. nam πάροδος et ἔξοδος sibi invi-

cem in choris comicis respondebant. et ἐξόδιον in Gl. est *equies* leg. *requies*. KUEHN.

εὐκτικὰ] *Proclus* εὐκτικὰ μέλη ἐγράφετο τοῖς αἰτουμένοιςτι παρὰ Θεοῦ γενέσθαι. ex *Glossis* Veterum reddi posset, *carmen precabile*, *vel obsecratorium*, *petitorium*. KUEHN.

εὐκτικὰ] De Eucticis *Proclus* saepe laudatis excerptis haec. Εὐκτικὰ δὲ μέλη ἐγράφετο τοῖς αἰτουμένοις τι παρὰ Θεοῦ γενέσθαι. IUNG.

ἐμβατήρια] Carmina apud Lacedaemonios tibia et assa voce decantata, ad quorum numerum milites praelium ingressuri gradum moderabantur. KUEHN.

νόμοι] Quid et unde dictus ὑμέναιος· item, quid νόμος, videre ex *Proclo* apud *Phot.* est. Huc autem referre omnia ut alias liceret, tamen vel temporis ratio non sinit. SEB.

νόμοι] *Modulationes* Apollini sacrae, de quibus *Proclum* videsis, quorum praeludia dicebantur προνόμια. προαύλια in tibiarum cantu praeludunt. *Hesych.* dicit προάμβουλα (praeambula) Graece προκιθαρίσματα, προοίμια Apollinis fuerunt a Citharoedis praemissa *Quintil.* l. IV. c. 1. *Instit.* caeterum προαύλιαι non comparet in C. A. nec in *Salmas.* KUEHN.

προαύλιαι] Deest προαύλιαι in MS. nec video quid hoc vocabuli hic faciat, quum statim sequatur προαύλια, nisi forte pro illo aliud restituendum: de quo viderint docti. IUNGERM.

προαύλιαι] προαύλιαι hoc vulgatum in προαύλια mutavit *Kuehnius* Noster, deleto quod mox in vulgatis post προνόμια habebatur προαύλια.

προνόμια] Notandum et illud προνόμια, quod hic interpretor quasi *antemoduli:* qui ante ipsos νόμους canebant vel accinebantur. IUNG.

ἴουλοι] Hic incipit loqui margo C. A. ἴουλοι *Dianae* fuerunt. KUEHN.

οὖλαμοὶ] Sic etiam in MS. leguntur. de quibus tamen vix aliquid te doceant alii. an iidem cum ἰούλοις, vel οὔλοις, ut etiam hoc carminis genus nominatum fuisse vel ex *Athen.* lib. XIV. notum. Sed emendare malim, ἰάλεμος, non ita longe a scriptura, arbitror, recedens. ἱμαῖος, ᾠδὴ μυλωθρῶν, ἐν δὲ γάμοις ὑμέναιος, ἐν δὲ πένθεσιν, ἰάλεμος· ait *Aristophanes* ἐν Ἀττικαῖς λέξεσιν apud *Athenaeum* lib. XIV. Dipnos. vid. et *Etymolog.* in ἰάλεμος. Nec credam ἰαλέμους *Pollucem* omisisse hic. IUNG.

οὔσπιγγοι] Vid. supra I, 38. not. Seb.

οὔσπιγγοι] C. V. ita legit *οὔπιγγοι, λῖνος*. C. A. *οὔπιγγοι, λῖνοι*. Kuehn.

οὔσπιγγοι] In *Polluce* corruptum *οὔσπιγγοι*. Sed MS. recte *οὔπιγγοι* habet. sunt vero iidem qui supra I, 38. *Dianae* sacri, et *οὔπιγγες* in MS. ibi dicuntur. Apud *Athen.* lib. XIV. est: *οὔπιγγοι δὲ εἰς Ἄρτεμιν*. scilicet *Dianam* esse *οὖπιν* vel *εὖπιν* dictam, uti ibi eruditus *Scholiastes* adnotat. Jungerm.

οὔσπιγγοι] Reposuimus veram lectionem Nostro *Polluci* ex MSStis, *οὔπιγγοι* scilicet pro depravata illa priori *οὔσπιγγοι*, quam et *Falckenburgius* in suo Codice correxit.

λῖνος] Pro *λῖνος* MS. *λινοι* sine accentu, plurali vero, ut alia quae praecesserunt. *Athenaeus* libr. XIV. *λῖνος δὲ καὶ αἴλινος, οὐ μόνον ἐν πένθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' εὐτυχεῖ μολπῷ κατὰ τὸν Εὐριπίδην*. Iung.

ἐπιμύριος ᾠδή] Pro *ἐπιμύριος ᾠδή*, quae *Interpr. carmen seculare*, leg. *ἐπιμύλιος ᾠδή*. quomodo est infra VII, 180. Et *Athen.* lib. XIV. fol. 618. *ἱμαῖος ἡ ἐπιμύλιος καλουμένη, ἣν παρὰ τοὺς ἀλέτους ᾖδον*. Consule etiam Anim. *Casaub.* fol. 563. Seb.

Seculare] Scr. *molare*. *Hesychio* et *ἱμαλὶς* et *ἱμαῖος* est ἡ *ἐπιμύλιος ᾠδή*. Exemplum eius est apud *Plutarch.* in Conv. septem sapientum: *Ἄλει μύλα ἄλει. καὶ γὰρ Πιττακὸς ἀλεῖ μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων*. fol. 95. E sacris forte dicas קוֹל רֵחַיִם *φωνὴν μύλου Ierem.* XXV, 10. et *Apocal.* XVIII, 22. nisi cum aliis absque tropo de molae ipsius strepitu accipere malis. Seb.

ἐπιμύριος ᾠδή] C. V. *ἐπιμύλιος ᾠδή*. et ita quoque legit *Salmas.* C. A. *ἐπιμύριος ᾠ*. ρ saepe alternat cum sorore liquida λ. ita *Hesych.* *προαύρια*, habet non *προαύλια*. caeterum et alii Auctores *ἐπιμύλιος* agnoscunt. *Interpr.* qui hic de *carmine seculari* cogitavit, plane ineptus est. sensus loci non erit intricatus, si prius illum sibi restitutum habuerimus. Kuehn.

ἐπιμύριος ᾠδή.] Ad singula verba nobis haerendum est, amice lector. Sequitur enim vulgo, *ἐπιμύριος ᾠδή*, plane inepte, credo. audi itaque MS. is habet: *ἐπιμύλιος ᾠδή*. verissime. quid enim noster *Paraphrastes* nugatur de carmine seculari? an enim *μύρια* tibi seculum, bone vir? sed praestat non attingere eiusmodi nugas, ne et nos nugari simul cogamur, vel certe aliis videamur. Ad *ἐπιμύλιον ᾠδήν*, (*ἐπι-*

μύλιον ᾆσμα habes et apud *Aelian.* VII. ποικιλ. ἱστ. 4. *Athenaei* lib. XIV. gemina haec sunt: ἱμαῖος, ἡ ἐπιμύλιος καλουμένη, ἣν παρὰ τοὺς ἀλέτρους ᾖδον, ait dein ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος dictam, quae ipse vide. Expresse etiam Noster *Pollux* infra VII, 180. et Noster *Salmasius* pridem sic etiam emendarat in suo Codice. Iung.

ἐπιμύριος ᾠδὴ] ἐπιμύλιος legit optime et *Falckenburgius* Noster, quam lectionem et *Polluci* Nostro iam assertam vides.

ἵμερος, καὶ ἵμαδος] Pro ἵμαδος vide an ἱμαῖος aut ἰάλεμος substitui possit. Nam ἵμερος quidem *H. Steph.* est cantilenae cuiusdam nomen. ἱμαδὸς autem nuspiam video. Seberus.

ἵμερος, καὶ ἵμαδος] MSti legunt ἵμερος καὶ ἱμάδιος. unde legerem ἱμαῖος καὶ ἱμάλιος (*Vales.* ἱμάλος) ἱμαῖος agnoscunt omnes Graeci Lexicographi, et ex ἱμαλὶς quod *Hesych.* est ᾠδὴ ἐπιμύλιος, facile fit ἱμάλιος, aut, si quis malit ἱμαλὶς, per me licuerit. *Vossius* suo Codici ascripsit ἱμάδιος *l.* ἱμαῖος. vid. *Eustath.* pag. 1236. *v.* 58. *Hesych.* ἱμαοιδός. vid. *Hesych.* in ἰλλαοιδὸς et προμυλέα. Kuehn.

ἵμερος, καὶ ἵμαδος] Prius sic habet etiam MS. videndum tamen an forte legi debeat ἱμαῖος, ut apud alios invenitur, et certe Noster *Salmasius* ita emendavit in suo Codice. Alterum in MS. scribitur ἱμάδιος. *Hesychius* et ἱμαλὶς, (quamvis ibi spiritu tenui sit) exponit ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή. cuius et alterum locum adscribo, ut emendetur: ἱμαῖος, ᾠδὴ ἐπιμύλιος (tollenda enim distinctio post ᾠδὴ) καὶ ἐπανταῖος, καὶ ἐπίλυστος. hic enim *Sylburgius* pro ἐπανταῖος in suo Codice optime reposuit ἐπαντλαῖος. Patet id ex *Suida*, apud quem ita invenio: ἱμαῖον ᾆσμα. τὸ ἐπὶ τῇ ἀντλήσει λεγόμενον, παρὰ τὸ ἱμᾶν. οἱ δὲ, τὸ μυλωθρικόν. καὶ που τις ἀνὴρ ὑδατηγὸν ἱμαῖον ᾄδει. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ. ἱμαῖος, ὁ (scribe ἡ) ἐπιμύλιος ᾠδή. Sed ut versus constet repone: ἀείδει καὶ που τις ἀνὴρ ὑδατηγὸς (sic enim legendum) ἱμαῖον. lego et ἐκάλει. depromsit autem ista *Suidas* ex *Scholiaste Aristophanis.* Iung.

ἀδωνιμάδιος] Vulgata Lexica interpretantur canticum in Adonidem a Maryandenis agricolis cani solitum. Sed vox suspecta est *H. Steph.* Seb.

ἀδωνιμαοιδὸς] Vox suspecta, ut notis pr. monui. *Proclo*, Ἀδωνίδια λέγεται τὰ εἰς Ἄδωνιν ἀναφερόμενα. *Ezech.* VIII. 14. *ecce, ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem.* in Hebr. est תמוז quod sunt et qui de *Baccho* accipiant, qui

item de propheta idoli, quem a rege Babyloniorum interfectum deflent omnia idola convenientia Babylone, prima die mensis *Thamus*, cui respondet noster *Iunius*, *D. Cythr. Onom. Theol.* Seb.

ἀδωνιμαοιδὸς] Male coalita vox, et alienum in locum translata, ut patet ex *Codice Antwerpiensi*, in eo enim clare legitur post ἱμάδιος· ὁ δὲ ᾄδων ἱμαοιδός. *qui vero canit cantiunculam molarem*, dicitur ἱμαοιδός. ita patet quae vera sit vocis lectio, quodque pertineat ad praecedentem sectionem. vid. *Hesych.* in ἱμαοιδός. Kuehn.

ἀδωνιμαοιδὸς] Pro ἀδωνιμαοιδὸς MS. ὁ δὲ ᾄδων, ἱμαοιδός. insanum bene, et sic corruptus ille locus restituitur. Accedit et *Hesychianus* locus prorsus geminus, ut emendetur pariter: ἱμαοιδὸς, ὁ πρὸς τῇ μύλῳ καὶ τῷ αὐλήματι ᾄδων. nam iterum *Sylburgius* ad oram codicis sui pro αὐλήματι optime ἀντλήματι. Iung.

ἀδωνιμαοιδὸς] Pro monstro illo vocabuli ἀδωνιμαοιδὸς veram iam tibi damus MSStorum lectionem, ὁ δὲ ᾄδων ἱμαοιδὸς, quam et *Kuehnius* Noster in suo Codice reposuit.

54.

περὶ ᾀσμ. ἐνθ.] MS. noster hoc lemma non habet: sed cohaerent cum praecedentibus recte. Iung.

καὶ βώριμος] Apud *Athen.* fol. 619. βῶρμος legitur. *Hesychius* autem duobus locis *Bormum* nominat, quomodo observ. *Casaub.* anim. in *Athen.* fol. 564. *Sylb.* quoque id ad oram libri sui annotavit. *Hesych.* vid. et *Luisin.* par. I, 24. ubi hinc locus *Theocriti* (*Idyll.* α.) et *Virgilii* (*Eclog.* 5.) declaratus. Seb.

καὶ βώριμος] C. A. hunc versum ita incipit: καὶ βώριμος δέ, ita et C. V. nisi quod βόριμος habet. *Hesych.* βῶρμον. Kuehn.

καὶ βώριμος] Ita MS. ut et sequentia adnectamus. ὁ δὲ ᾄδων, ἱμαοιδός. καὶ βώριμος δὲ Μαριανδυνοῖς γ. α. *H. Stephan.* hic adnotavit videndum *Athenaeum*. Scilicet lib. XIV. Variant auctores vero in *borimi* nomine. *Nymphis* enim apud *Athen.* lib. XIV. habet βῶρμον. *Hesychius* Βῶρμον. ut ex ipso *H. Steph.* hic etiam notavit. Et forte in *Athenaeo* quoque βώριμον scribendum. nam in scriptura quorundam etiam in MS. μ pingitur simile perquam τῷ κ et novi errores, qui inde nati apud typographos. infra MS. etiam pro ὧ habet. Iung.

καὶ βώριμος] καὶ delevit Noster *Kuehnius* addito δὲ post βώριμος.

X

Μαρυανδηνῶν] C. V. *Μαριανδυνῶν*, et ita etiam *Hesych.* quoad *ι*. Kuehn.

Μαρυανδηνῶν] *Μαριανδυνῶν* videtur scribendum, ut et supra III, 83. MS. habebat. alias scimus auctores in hoc ἐθνικῷ variare. Iung.

Μαρυανδηνῶν] *Μαριανδύνων* pro priori *μαρυανδηνῶν* *Kuehnius* Noster reposuit, et similiter infra segm. sequenti quoque *Μαριανδύνου*.

Μανέρως] Vide *Herodot.* II. fol. 73. *Athen.* XIV. fol. 620. *Suid.* Seb.

Μανέρως] *Μανερὸς* in textu C. A. sed superscripta terminatio *ως* et mox *μανέρώς*. Kuehn.

Μανέρως] MS. *μανερῶς*, et sic etiam apud *Athen.* lib. XIV. est *μάνερος*. Iung.

Λιτυέρσας] Vid. supra I, 38. Et prov. *Lityersam cantionem canis.* ubi *Erasm.* *Pollucem* notare ait, Lityersam loris caedere solitum, quos metendo vicisset: sed cum aliquando incidisset in messorem se robustiorem ab eo trucidatum fuisse etc. cum ea de re *Suidas* ad hunc modum: ἦν δὲ καὶ Μίδου νόθος υἱὸς ὁ Λιτυέρσης, κατοικῶν ἐν Κελαιναῖς. καὶ τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. etc. Similiter *Schol. Theocr.* ad vers. 41. *Idyl.* 10. *Sosibius* quoque, cuius versibus mediciuam lucemque affert *Casaubon.* lect. *Theocr.* capite duodecimo. *Interpr.* emendabis e verbis *Erasmi*, cui nescio an ἄμητος, quod priore loco messem notat, posteriore messor sit, an vero βιαιου ἀμητῆρι placuerit. Seb.

Λιτυέρσας] In Cod. A. *υ* supra scriptum est. Kuehn.

Λιτυέρσας] De *Lityersa* vid. *Erasm.* *Adag.* *Lityersam cantionem canis.* *Iul. Scaliger* I. hist. 4. mythologos hic ἀνιστορησίας arguit, quum *Midae* ac *Herculis* secula non conveniant. meminit huius cantionis hinc et *Casaubon.* XIV. *Athen.* 3. atque multa se dixisse de hoc Lityersa in Lectionibus *Theocriticis.* vide itaque illarum caput 12. ubi rara, quae alibi non inveneris. Iung.

εὑρέτης] MS. *εὑρέτης*. Iung.

οἱ δ' αὐτοὶ καὶ Μίδου] C. A. in textu οἱ δὲ αὐτὸν καὶ *Μίδου*. Kuehn.

οἱ δ' αὐτοὶ καὶ Μίδου] MS. οἱ δὲ αὐτὸν *Μίδου* etc. Iungerm.

ἀμη[illegible] *Interpr.* accepit pro nomine proprio; nam, *ad Ameti*, inquit, *certamen provocatum, flagellare concedentes*: sed praestat haec verba ita accipere, quasi Lityerses ille fretus suis lacertis alios provocarit ad certamen metendae messis, et deficientes flagellis ceciderit. Kuehn.

ἐνδιδόντας] MS. *ἐνδίδοντας*. mendose etiam statim *βιαιωτέρῳ*. Iung.

βιαιοτέρῳ δὲ ἀμήτῳ] C. A. in textu: *βιαιοτέρου ἀμήτου*, sed ῳ superscriptum est, verum ne sic quidem in vado res est. nam vel hic locus Interpreti fraudi fuit, ut putaret, *Ametum* esse virile nomen: iuvat autem C. V. qui legit *ἀμήτῃ f. ἀμητῆρι* id est *messori ab ἀμάω meto, cum autem in messorem incidisset, qui vim maiore vi repulit, morte illum affectum aiunt.* vid. *Hesych.* in *ἀμητῆρες*. Kuehn.

βιαιοτέρῳ δὲ ἀμήτῳ] MS. *βιαιωτέρῳ*. Sed hoc rectissime, quod *ἀμήτῃ* habet, non *ἀμήτῳ*. *ἀμήτης* enim ab *ἀμάομαι*, ut *ἀλήτης* ab *ἀλάομαι*, alia talia. non enim a messe, sed a messore, qui ipso viribus praevaleret, obtruncatus est. Sic autem MS. etiam auctius: *ἀμήτῃ περιπεσόντα αὐτὸν, θ. π.* Iungerm.

θάνατον] C. A. praemittit *αὐτόν*. Kuehn.

εἶναι] C. A. pro *εἶναι* habet *γεγενῆσθαι*. Kuehn.

εἶναι] MS. *γεγενῆσθαι* pro *εἶναι*. Iung.

55.

ἤδετο δὲ ὁ θρ. etc.] C. A. *ἤδη τότε*, unde facerem *ἤδετό τε* et *canebatur*. Kuehn.

ἤδετο δὲ ὁ θρ. etc.] MS. *ἤδετό τε ὁ θ. π. τ. ἄλω, καὶ* etc. Iung.

Βώριμος] De *borimo* vid. *Luisin.* I. Parerg. 24. Examinat fabulam quoque *Scaliger* Pater I. Poetic. 4. Iung.

Iolla erat, Maryandeni frater] Iollae et Maryandeni (an potius Mariandyni, *Μαριανδυνοῦ*.) Seb.

Μαρυανδηνοῦ] C. V. *Μαριανδύνου*, ut *Μαρίανδυνος* sit viri nomen et *Μαριανδυνὸς* gentile. *Μαριανδύνου θρηνητῆρος* meminit *Aeschylus* in *Persis*, ubi *Scholia* vide sis et circa finem vocat *τὸ Μυσιον*. Kuehn.

Μαρυανδηνοῦ] MS. hic habet *Μαριανδύνου*. Iung.

Οὐπίου βασιλ.] MSS. *Οὐπαίου*. Seb.

Οὐπίου βασιλ.] C. V. *Οὐπίῳ β. παῖς ἐν ὥρᾳ νέος θέρους ἀποθανών*. C. A. *παῖς νέος*. Kuehn.

Οὐπίου βασιλ.] MS. *Οὐπίῳ βασιλ. παῖς ἐν θέρει, νέος ὥρᾳ θ.* Iung.

S r X

θρηνώδει etc.] C. V. *θρηνώδει περὶ τὴν γεωργίαν ᾄσμασι.* C. A. *θρηνώδη περὶ τὴν γεωργίαν ᾄσματα,* in priori lectione facile ex *ᾄσμασι* confit *ᾄσματι.* in posteriori vero *κατὰ* subintelligendum. Kuehn.

θρηνώδει etc.] MS. *θρ. περὶ τὴν γ. ᾄσμασι.* quod tamen ultimum sic non conveniat cum *θρηνώδει.* Iung.

ἦν δὲ καὶ ἄλλό τι ᾆσμα ταῖς ἑώραις] C. V. *ἦν δέ τι καὶ ἀλῆτις αἶσμα ταῖς ὥραις π.* C. A. *ἦν δὲ καὶ ἀλῆτις αἶσμα ταῖς ὥραις π.* hic nobis datur occasio fugitivam lectionem in sedem suam reducendi ex MSStis. Nam sine dubio recte legitur, *ἀλῆτις*, uti iam viderunt Docti, vid. animadvers. *Casaub.* in *Athenaeum* lib. XIV. cap. 3. et *Meurs.* lib. I. *Graec. Feriatae.* Nimirum Athenienses solenni festo eiusque peculiari die, quae *ἀλῆτις* dicebatur, *Erigonae ἀλήτιδι vagabundae* per mulieres canebant odam *ἀλήτιδα* cum oscillorum iactatione, atque ita suspendio enectae *Erigonae* parentatum non sine sacrificio. vid. *Servius* ad illud *Virgilii oscilla ex alta suspendunt mollia pinu* lib. II. *Georg.* oscilla illa in *Glossis Veterum* non tantum *στομάτια* dicuntur, verum etiam in genere *iactata. Gl. Philoxeni. iactata ῥίφεις ὠσκοιλιά.* leg. *ῥιφεῖσα, ὤσκιλια,* indigitatur quod iactata in sequiori sexu notet *ῥιφεῖσα,* et in neutro plurali, *oscilia,* quae hinc inde iactantur de arboribus suspensa. *Vulcano* nihil horum in mentem venit. pro *ἑώραις* recte *Interpr. αἰώραις. Salmas.* leg. *ταῖς ὥραις,* sed addit forte. Kuehn.

ἦν δὲ καὶ ἄλλο τι ᾆσμα ταῖς ἑώραις.] Hunc locum mendo non exsortem putarunt viri docti. Editum fuit antea *ὥραις* non *ἑώραις*· et sic etiam MS. ut mox referemus, et *Scalig.* I. Poëtic. 4. Caeterum doctiss. *Leopard.* VI. Emend. 14. reponendum ostendit *ἑώραις,* et interpretatur, *in oscillorum suspendiis.* quod et prorsus sentit *Casaubonus* XIV. *Athen.* 3. ex quo tamen *ἑώραις* (non *ἑώραις,* ut *Leopardus,* et *Athenaei* editiones habent) tenui spiritu, reponendum disces. *positum enim, ait, est ε pro αι. nam αἰώραις intelligit. multa ita scripta in libris Glossographorum,* et in lemmate capitis, *ἑώρα pro αἰώρα. ἑώρα* etiam apud *Hesych. ἀλῆτις, Suid.* etc. Sed noster MS. *Pollux* infra de theatro IV, 127. *αἰῶραι* et IV, 131. *ἑώρας.* Nunc tandem ex MS. locum *Pollucis* adscribemus: *ἦν δέ τι καὶ ἀλῆτις ᾆσμα ταῖς ὥραις προσ.* etc. Unde et hoc discis *ἀλήτιδα* vel *ἀλῆτιν* quoque hanc cantionem dictam, quae antea monstrose in *ἄλλό τι* erant corrupta. *ἀλῆτις* (sic enim potius scribendum) ut alia, ab infortunio personae, cuius nomen in ea cantilena ingeminabatur

tur. *Erigone* alias ea dicta. vid. *Hesych.* in ἀλῆτις et αἰώρα, et *Hyginum* in Arctophylace etc. quorum loca etiam attulit *Leopardus*. *Athenaei* lib. XIV. praestat adscribere, uti restitutus etiam *Casaubono* adprobatur: ἦν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς ἑώραις τὶς ἐπ' Ἠριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν ᾠδήν. Gemina plane nostris MS. *Pollucis*, ex eoque firmantur. ἀλῆτιν enim de ode ipsa capiendum hinc patet apud *Athenaeum*. alias scripsisset credo ᾠδῇ (quomodo tamen habet *Leopardus*) si de *Erigone* (de qua itaque cepit *Leopardus*) capi voluisset: quam tamen sic dictam non negamus. Sed hoc non agitur in hoc loco. sed ad *Pollucem*. Iung.

ἦν δὲ καὶ ἄλλό τι ᾆσμα] Pro illo vitioso ἄλλό τι veram iam ex MSStis et *Kuehnio* lectionem ἀλῆτις Nostro dedimus.

ἑώραις] Sive αἰώραις, ut est infra IV, 127. praec. ed. ὥραις. Sed Emend. e *Leop.* lib. VI. cap. 14. ubi plura de isthac voce. probante id *Casaub.* quoque in *Athen.* lib. XIV. cap. 3. Seb.

ἑώραις] *Kuehnius* Noster αἰώραις in textu reposuit. Ceterum pro ὥραις quod priores editiones agnoscebant, doctissimus *Canterus* ἑώραις ad oram codicis sui reposuerat.

Θεοδώρου] Haec de *Theodoro* non extant in C. A. *Athenaeus* ex *Aristotele* de *Colophoniorum Republica* refert, quod hic *Theodorus*, cuius carmen mulieres inter oscillandum solebant canere, ipse quoque violenta morte exstinctus sit, aeque ac *Erigone*, in cuius honorem versus composuerat, homo mollis et sibi indulgens. Kuehn.

καί τι καὶ ἐπιλήνιον] Haec et caetera usque ad finem sectionis absunt a C. A. Kuehn.

καί τι καὶ ἐπιλήνιον] De ἐπιληνίῳ vid. etiam doctiss. *Rittershusium* Comm. in Oppian. ad lib. I. *Cyneg.* v. 127. Iungerm.

καὶ ἕτερον] καὶ ἕτερον et caetera huius sectionis in MS. desunt. *Oda* autem, *pinsentium mulierum dicebatur* πτιστικὸν *vel simpliciter* πτισμὸς ait *Casaub.* XIV. *Athen.* 3. de qua et *Athen.* lib. XIV. Iung.

Φρύνιχος ἐν κωμασταῖς] *Phrynichi* Comastarum meminit et *Athen.* lib. XI. ubi *Casaub.* cap. 6. *Pollucem* laudat. mentio eius dramatis et apud *Scholiast. Aristoph.* ad Aves. Iungerm.

In Comicis] In Comastis. Seb.

Κωμασταῖς] *Comastis* vel *Comessatoribus*, non Comicis ut *Interpr.* et dein *Nicophon Chirogastoribus* vel *Opificibus*. Kuehn.

ἐγὼ νῷιν δὴ τερ.] Casaub. ita recitat: ἐγὼ δὲ νῷιν δὴ τερεττιῶ τὸ πτισμικόν. Nicophontis autem sic: ἀλλ' ἴθι προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα. Seb.

ἐγὼ νῷιν δὴ τερ.] Emenda hic in Phrynichi verbis operarum peccatum, et scribe, ἐγὼ δὲ νῷιν δὴ etc. Casaubonus XIV. Athen. 3. sic adfert hunc versum: ἐγὼ δὲ νῷιν δὴ τερεττιῶ τὸ πτιστικόν. Nicophontis vero ita: ἀλλ' ἴθι, προσαύλησόν συ νῷν πτισμόν τινα. Iung.

τερετιῶ] Salmas. τερετιῶ τι. Kuehn.

τερετιῶ πτιστικὸν] πιστικὸν in Codice suo habet Falckenburgius.

56.

In Mechanicis] In Chirogastoribus. Seb.

ἐν τοῖς χειρογάστορσιν] Nicophontis χειρογάστορες et apud Schol. Aristoph. ad Aves laudante paulo longius a fine dramatis. Iung.

σὺν νῷϊν] Salmas. σὺ νῷϊν. Kuehn.

Lego, ἐρετικὰ δή τινα αὐλήματα καὶ πολεμικά. Ἐπίχαρμος δὲ καὶ ποιμενικόν τι μέλος α. φ. Toup.

Ἐπίχαρμος] Epicharmum μέλος ποιητικὸν αὐλεῖσθαι, quasi singulariter videtur notasse. Iung.

ποιητικὸν] Mihi de mendo suspecta vox est, quia Epicharmus videtur mentionem fecisse peculiaris carminis bucolici. quid si ποιμενικὸν vel αἰπολικὸν legamus? vel a πόη gramen ποιητικὸν esset cantio foenisecarum? viderint doctiores. Kuehn.

ὅτι δ' ἂν ἡ συβώτρια etc.] Videtur principium esse sybotici carminis, legerem vero illud ὅτι δ' ἂν μηδ' ἀγαθὴ συβώτρια γένοιτό μοι. quod nec subulca (Salm. leg. συβωτιστρία) bona mihi possit esse etc. constare illud ait carmen dactylis ad tibiam cantari solitis. Kuehn.

ὅτι δ' ἂν ἡ συβώτρια etc.] Platonica habent credo emendatore et explicatore opus ingenioso. Sane illa ἔχει δὲ μόνον δακτύλους αὐλητικούς, si scribas μοῦνον, erunt senarius integer. nec enim συβωτρίας nomen hic improbat, nec hoc agitur: quin et illud VII, 187. non reiicit. docti viri ferant opem. Salmasii nostri sententia ad me perscripta haec fuit: Versus Platonis Comici ita paula mutatione suae formae restitue,

ὅτι δ' ἂν συβωτρία μηδ' ἀγαθὴ γένοιτό μοι
ἔχειν δὲ μοῦνον δακτύλους αὐλητικούς.

vel ἔχοιμι δὲ μόνον. sed illud malo. Aperta sententia suavissimi Comici et pene παροιμιώδης. συβωτρία est quae συβωτι-

κὸν *canit, ea forma qua σαμβυκτρία, κροταλίστρια et similia.* ait Comicus vel ille qui apud Comicum loquitur, *nolle se habere συβωτρίαν, etiamsi excellentissima sit et praestantissima et quae optime συβωτικὸν canat, sed se tantum optare tubicines Pythicos vel Pythiacos, nempe illos qui Pythia cantabant, qui vulgo a grammaticis πυθαῦλαι, quique inter αὐλητὰς optimi habebantur. δακτύλους autem αὐλητικοὺς eleganter vocat*, quod πυθικὸν et δακτυλικὸν *idem vocabatur*. Innuit igitur praeferre se vel mediocrem aliquem *Pythaulem* praestantissimae et optimae sybotriae. Iung.

57.

περὶ ὀργάνων μουσ. etc.] C. A. *περὶ Μουσικῆς περὶ κρουομένων ὀργάνων*, qui posterior titulus infra praefigitur cap. 9. sed in Codice illo perpetua est oratio. Kuehn.

περὶ ὀργάνων μουσ. etc.] Titulus capitis in MS. *περὶ μουσικῆς ὀργάνων, τῶν τε κρουομένων, τῶν ἐμπνεομένων, καὶ τῶν περὶ αὐτά*, ubi videtur ante medium *τῶν* desiderari *καί*. Iungerm.

μουσικῇ δὲ] Abest *δὲ* a C. A. Kuehn.

μουσουργικὸς] In margine est C. A. Kuehn.

μουσουργεῖν] In textu C. A. est *μουσουργεῖν ἐπὶ δὲ μέλει*, interiectis omissis. Kuehn.

μουσουργεῖν] Post *μουσουργεῖν* MS. *καὶ τὰ ὅμοια.* reliqua desunt usque ad *ἐπὶ δὲ μ.* Iung.

ἐκμελὴς] In *Glossis* est, *inconcinnus*. Kuehn.

βάσις] In C. A. sequitur, quod segm. seq. extat: *τὰ δὲ ὄργανα τὰ κ.* Kuehn.

ταύτην ἐγὼ etc.] Deest versus *Eupolidis*, cum sequentibus in MS. usque ad *τὰ δὲ ὀργ.* etc. Versum *Eupolidis* sic potius constare existimo, ut scribas transpositis voculis: *ταύτην ἐγὼ ζητῶν πάλαι τὴν ἁρμογήν.* Iung.

58.

ὠνόματα] *ὀνόματα*. Seb.

εὐάρμοστον] Pro *εὐάρμοστον* (quod et infra habes IV, 96.) nescio an *ἐνάρμοστον* legerit *Iul. Scalig.* Sic enim scribit insighi fragmento orationis de verbo inepti: verum cum *Pollux* opposuerit *τὸν ἐνάρμοστον τῷ ἐμμελεῖ*, facile sequetur *τὸ ἀνάρμοστον τῷ ἐκμελεῖ.* Iung.

Πλάτων] Ut Legum quarto: *ἃ δὴ χρὴ μὲν αὖ καὶ ἀναγκαῖον εἰπεῖν νομοθέτην ὅστις ἅπερ ἐγὼ διανοεῖται, ἐν δὲ σχήματι νόμου ἀνάρμοστεῖ λεγόμενα, τούτων πέρι* etc. et in Sophista: *καὶ γὰρ ἐκείνων τὰ μὲν ἀναρμοστεῖ πού πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ ξυν-*

ἁρμόττει. et ibidem iterum haec verba inter se opponuntur, paulo inferius. ut et V. de Rep. ἆρα ἃ νῦν δὴ διήλθομεν, εἰς μὲν τὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἴχνος ἡμῖν ἁρμόττει, τοῖ δὲ τοῦ κακοῦ ἀναρμοστεῖ; De distinctione vero Organorum Musicorum etiam *Rhodigin.* IX. Antiq. 6. Iung.

ἀρύθμως, ἀρυθμία, ἀρυθμεῖν] ἀῤῥύθμως. ἀῤῥυθμία. ἀῤῥυθμεῖν, ut infra IV, 63. Seb.

ἐπιπληττόμενα] Deest in C. A. qui dein ἐπιψαλλόμενα, ἐντατά, (*quae intendi possunt*) ἔγχορδα, π. π. τὰ δὲ ἐμπνεόμενα, ὑποπνεόμενα (posterius ita et C. V.) ἐμφ. Kuehn.

ἐπιπληττόμενα] Deest in MS. ἐπιπληττόμενα. Iung.

ἐπιψαλλόμενα, ἔγχ.] MSS. ἐπιψ. ἐντατά, ἐγχ. Seb.

ἔγχορδα] Pro ἔγχορδα MS. ἔνχορδα. Iung.

ἔγχορδα] Post ἔγχορδα addidit ex C. A. *Kuehnius* Noster ἐντατά, quae vox a prioribus editionibus *Pollucis* aberat.

καταπνεόμενα] MS. ὑποπνεόμενα, καταπνεόμενα auctius. sed statim deest ἐπιπνεόμενα. Sequentia, absque titulo, connectuntur, ita: ὧν εἴδη, τῶν μὲν κρουομένων λύρα, κιθ. etc. Iung.

ἐπιπνεόμενα, ἐμφ.] A. ὑποπν. ἐμφ. Seb.

59.

περὶ κρουομ. ὀργ.] Vid. notata supra ad IV, 57. init. Kuehn.

τῶν μὲν οὖν] In C. A. ita cohaeret oratio, ἐμφυσώμενα ὧν εἴδη τῶν μὲν κρουομένων εἴη δ' ἂν λ. κ. βάρβιτος. Kuehn.

βάρβιτον] MS. βάρβιτος pro βάρβιτον. sed utrumque rectum. vid. *H. Iun.* Nomencl. in *Barbiton*, ubi et de βαρυμίτῳ. ubi etiam scribit, quod *Sambucam* ὀξύφθογγον, *id est argutum esse instrumentum Athenaeus prodiderit, aliter quam de Barbito sentire Pollux videtur.* quod ait, quia *Strabonem Sambucam* cum *Barbito* confundere miratur. Verum ex hoc loco *Pollucis* non video quomodo argumentum petat, quum nuda nomina saltem ὀργάνων κρουομένων hic Noster recenseat, sine respectu ὀξύφθογγα ne sint an βαρύφθογγα. vid. eundem *Iunium* et in Adag. *Quid Barbiton Crocoto loquitur:* ubi βαρύμιτον *quasi gravichordum hic interpretatur.* Iungerm.

βαρύμικτον] Leg. βαρύμιτον, quam lectionem saniorem indicat *Hadr. Iunius*, quam quae in *Athenaeo* lib. IV. βάρωμον et in 14. βάρμος etc. vid. prov. *quid Barbiton Crocoto loquitur.* Sed et animadv. *Casaub.* in *Athen.* fol. 199. *Aeoles* etiam βάρμιτον dixerunt, *Etymolog.* 188. Seb.

βαρύμικτον] C. A. et V. *βαρύμιτον*, et ita iam legerat *Interpres*. KUEHN.

βαρύμικτον] Emenda operarum erratum in Nostro *Polluce*, ubi male *βαρύμικτον* excusum pro *βαρύμιτον*. de eo instrumento aliquid et *Iul. Scaliger* I. Poëtic. 48. ubi nostrum ... cit. IUNG.

βαρύμικτον] *βαρύμιτον* restituit *Kuehnius* Noster pro priori *βαρύμικτον*.

πηκτίδες] C. A. in textu *πυκτίδες*, sed ab alia manu τῷ *υ* superscriptum est *η*. KUEHN.

σπάδιξ] De hoc *Rhodigin*. IX. Antiq. 4. IUNG.

φοῖνιξ, σπ.] Haec sunt marginis in C. A. usque ad *λυροφοινίκιον*. (*Salmas. Hesych.* *λυροφοίνιξ*.) postea in textu est, *ἰαμβύκη*, terminatione *ιον* superscripta. C. V. *ἰαμύνκιον, βλεψίαμβος*, omittitque plane *ἰαμβύκη*. *σαμβύκη* legit *Vales.* in notis. ascriptum excerptis *Vossiani* Codicis, leg. *ἰαμβύκιον*. KUEHN.

κλεψίαμβος etc.] MS. alio ordine, *ἰαμβύκιον*, (sic enim habet pro *ἰαμβύκη*) *κλεψίαμβος*, *περίαμβος*. Ceterum liceat hic et mihi attingere locum *Isidori* et coniectari pari iure cum aliis lib. III. c. 21. *Etymolog. Psalteria*, ait, *lyra, barbita, phoenices, et pectides, et quae dicuntur indicae et feriuntur a duobus simul.* Pro illo *indicae* forte legendum *iambycae*. Nam id non tam procul a scriptura abit, credo, quam quod *Delrio* audet scribere *scindapsi*. quod priusquam probem, potius cum elegantissimo *Puteano Murath.* c. 11. tolerabo vulgatum. Haec ad *Salmasium* meum scripseram, cuius responsionem adiicere lubet, quoniam in eius sententiam iam pedibus eo. *De loco Isidori in quo Indicae legitur, quid dicam nescio. In manibus habeo optimos et vetustissimos duos codices Isidori scriptos, alterum Gruteri nostri summae vetustatis, alterum Bibliothecae (Palatinae) et bonitate et vetustate nullo modo inferiorem. sed illi plane vulgatam lectionem retinent Indicae. σαμβύκην et ἰαμβύκην quidam idem esse volunt. sambycae meminit capite superiori Isidorus. quod quidem parum me movet, et magis consensum codicum adeo antiquorum revereor. coniectura tamen tua valde mihi proba videtur. scindapsi Delrii, scindapsos vere est; itaque aliud cogitemus. si aliquid per otium reperio, haud te celem. Si quis coniiciendi locus, censeam Indicas illa aetate et nomine et re fuisse usitatas, quod ab Indis fortean venissent, aut quod Indi plurimum illis uterentur. Verba illa mecum per-*

pende, et quae vocantur Indicae. *Quae hoc ipsum quod volo forte indicant. Si enim iambycae posuisset, cur non ita superioribus iunxisset, phoenices, pectides, et iambycae, cum sint ea omnia vetusta vocabula. deinde quod adiicit, quae a duobus feriuntur, vereor ut satis possit convenire iambycis. Indicae igitur fuerint, instrumentum aetate Isidori ignotum et praecipue in illa Africa, et iis, quae nescimus, locis. Per illa enim, et quae vocantur Indycae, χρῆσιν suae aetatis designat. cum pectides, phoenices, barbita, atque, ut etiam opinor, sambycae vel iambycae, Isidori temporibus, atque etiam retro superioribus obsolevissent. Quid? cum venustiores dubitaverint, quid essent proprie Iambycae, qui dicunt fuisse ἐν αἷς ἰάμβους ᾖδον*, quod plane grammaticale est. *κιθάραν τρίγωνον vocant, quae ab uno solo posset feriri, non a duobus. Haec meo more, cursim proposui, quae tu more tuo discuties. sed quae videbantur pulcherrimae tuae coniecturae obstare, amice dissimulare non potui.* IUNG.

σκινδαψὸς] C. A. ἐπιγόνειον δὲ κέκληται μὲν ἀπὸ τ. ε. Ἐπίγονος δὲ γένει (γόνῳ C. V.) μὲν ἦν Ἀ. KUEHN.

ἐπιγόνειον] Desunt ἐπιγόνειον, καὶ τὰ λοιπά, cum seq. titulo. et statim post σκινδαψὸς MS. habet: ἐπιγόνειον δὲ κ. IUNGERM.

ἐπιγόνειον δὲ] P. ἐπιγόνιον. A. ἐπιγόναιον. SEB.

γένει] Pro γένει MS. γόνῳ. IUNG.

τὸ δὲ ἐπιγόνειον] Quod hic de Epigono, ab eo primum omissum plectri usum, id alios tribuere Demopoëto docet *Iul. Scalig.* I. Poëtic. 48. MS. τὸ δὲ ἐπιγόναιον. IUNG.

ὥσπερ καὶ τὸ σιμικὸν] Margo C. A. usque ad τριάκοντα σιμίκιον. legit C. V. qui τὸ καὶ plane non habet. KUEHN.

ὥσπερ καὶ τὸ σιμικὸν] *Fuit et Simi commentum illud, quod ab eo simicum appellatum*, etc. ait *Iul. Scalig.* ibidem. ceterum MS. hic paulo aliter ita habet: ὥσπερ τὸ σιμίκιον (omisso etiam καί). si hoc verum, nomen itaque Auctoris potius Simicus. sed in tenebris micamus. IUNG.

60.

εὕρημα] MSS. εὕρεμα etiam deinceps. SEB.

εὕρημα] C. A. εὕρεμα. KUEHN.

εὕρημα] MS. εὕρεμα. IUNG.

δὲ] Deest particula δὲ in MS. IUNG.

πανδοῦραν] Dicitur πάνδουρα, vel πάνδωρα, vel πάνδορος, aut πανδουρὶς, de quorundam sententia quasi πανδηρίς. tametsi *Pollux* barbarum nomen esse innuit. Estque inde

pandurizare apud *Aelium Lampr.* in quem vid. not. *Casaub.* pag. 346. SEB.

πανδοῦραν] De Pandura vid. *Bulenger.* II. de theatro cap. 30. et *Casauboni* Notas ad *Heliogabalum Lampridii* circa finem, ubi de etymo pandurae, cuius tamen, quamvis Chaldaicum inventum esse scribat *Pollux*, vestigium in lingua Chaldaeorum aut Syrorum nullum agnoscere se ait. IUNGERM.

ἦν καὶ τὸ εὕρημα] C. A. omittit ἦν. dein πεντάχορδαν δὲ Σκυθῶν μὲν τὸ εὕρημα. KUEHN.

ἦν καὶ τὸ εὕρημα] Iterum MS. εὕρεμα. IUNG.

καθῆπτο] MS. καθῆπται. IUNG.

Caprarum erant labia] Pro, capr. ungulae. alias χείλη scribendum foret. SEB.

ψιθύρα δὲ] C. A. ψιθύρα δὲ τὸ (μὲν suprascriptum) ἐ. Α. μάλιστα δὲ Τρωγλοδυτῶν. KUEHN.

εὕρημα] Iterum MS. εὕρεμα. IUNG.

καὶ] Deest καὶ in MS. IUNG.

ψιθύραν τὴν αὐτὴν εἶναι etc.] Marginis sunt ista in C. A. ubi est ψιθέραν τὴν αὐτὴν ἀσκάρῳ (*Salmas.* ἄσκαρον) νομίζουσιν. τὸ δὴ πλινθεῖον (ita et *Salmas.*) πηχυαῖον, ἔχον διειλκυσμένα πηνία (ita legit et C. V.) ἃ περιστρεφόμενα ἦχον ἐμποιεῖ κροτάλῳ (C. V. βροτάλῳ) παραπλήσιον. hactenus margo C. A. *Glossae* πηνίον vertunt *penuculum, panuculum. Hesych.* πανούκλιον *traiecta habens panucula.* vid. *Salmas.* in *Histor. August.* pag. 548. KUEHN.

ψιθύραν τὴν αὐτὴν εἶναι etc.] Ita MS. ψιθύραν ἀσκάρῳ νομίζουσιν. sine τὴν α. ε. τ. et ὄν. IUNG.

61.

τὸ δ' ἦν πλιθεῖον] *H. Steph.* leg. πλινθίον τετραπηχυαῖον, ἔχον διειλκ. πηνία. SEB.

τὸ δ' ἦν πλιθεῖον] MS. τὸ δὲ πλινθεῖον πηχυαῖον, ἔχον διειλκ. πηνία. etc. longe certe rectius. Illud πλινθεῖον enim non canebat credo, sed habebat πηνία, quae sonum dabant. IUNGERM.

τὸ δ' ἦν πλιθεῖον] Totum hunc locum e Codice Nostri *Kuehnii*, quem in editione hac sequimur, ita restituimus: τὸ δ' ἦν πλινθεῖον πηχυαῖον, ἔχον διειλκυσμένα πηνία ἃ περιστρεφόμενα ἦχον ἐποίει, κροτάλῳ παραπλήσιον, cum prius πλιθεῖον, et dein ᾄδον pro ἦχον et πινία et παραπλήσια legeretur.

παραπλήσια] MS. παραπλήσιον. bene. ἦχον scilicet. non enim πηνία crotalo comparat, quod absurdum dictu. IUNG.

* μαγάδην] Sic ambo MSS. sed Lexic. Basil. vitiose inquit sic scribi. *H. Steph.* non dubitat reponere μάγαδιν, quod et *Sylb.* ad oram sui libri apposuit. nec aliter apud *Athen.* libro XIV. fol. 637. ex *Teleste.* Seb.

* μαγάδην] Liberari asterisco debet, si recte autumo. μάγαδιν enim scribendum, ut expresse MS. habet: illudque ex *Athenaeo* etiam *H. Steph.* hic adnotare voluit. Ne tamen quid non indicatum sinamus, MS. noster habet μαγάδιν penacute. de Magadi copiose *Buleng.* lib. II. de theatro cap. 25. Iung.

τὴν δὲ εὕρεσιν] C. A. τὴν εὕρεσιν αὐτῆς Κάνθαρός δὲ Θ. π. quae oratio ita videtur redigenda in ordinem: Κάνθαρος προστίθησιν εὕρεσιν α. Θ. π. C. V. Θρᾳξὶν δὲ Κάνθαρος προστίθησιν. *Canthari Medeam* laudat et *Suidas* in Ἀράβιος ἄγγελος, quod *Kalas.* monet. Kuehn.

τὴν δὲ εὕρεσιν] MS. τὴν εὕρεσιν αὐτῆς Θρᾳξὶν δὲ Κάνθαρος προστίθησιν. Iung.

Κάνθαρος Θρᾳξὶ] MSS. Κανθ. δὲ Θρ. Seb.

ναύλας] MS. νάβλα. Iung.

Φιλήμων] In C. A. post sequitur ἔστι δὲ ψαλτηρίου εἶδος ὁ λεγόμενος. Kuehn.

ἔδει παρεῖναι etc.] *Philemonis* versus in MS. desunt. Eos ut noster *Seberus* edidit, pariter *H. Steph.* in suo codice restituit ex *Athenaeo*, apud quem, ait, νάβλαν per β. Videtur tamen et hoc examinandum, quod *Pollux* ait ναύλας (pro quo rectius etiam νάβλας reponas, quum β tanquam u in MS. scribatur, ut et hic, unde et alia eiusmodi διττογραφούμενα) mentionem fecisse *Philemonem*: quum tamen sit apud Comicum istum masculinum. Sic enim ille secundus versus apud *Athen.* lib. IV. Νάβλαν τιν'. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστιν; sic enim quis apud eum quaerit. Sic et antea in *Sopatri* parodi versibus, Νάβλας εὐμελής. Quid moror? non amplius *Pollux* examinandus, sed ex opt. MS. (cuius bonitatem et hinc agnosce) scribendum νάβλα. Scilicet ὁ νάβλας, τοῦ νάβλα. Sic apud *Athen.* ibidem, τοῦ καλουμένου νάβλα, et *Sopater* ibid. Σιδωνίου (sic enim scribendum, non σιδονίου) νάβλα. Iung.

ἔδει παρεῖναι etc.] Hunc senarium prout restituit *Kuehnius* Noster in Codice suo, ita tibi exhibere visum est. Legebatur autem prius ναύβλα εἰ, pro quo nunc a *Kuehnio* Nostro νάβλαν τιν' ἀλλ' habes.

Ἁρμόνιον] Pr. edit. ἁρμόνιον, et *Interpr.* oportet ad-

esse, expectans cum tibicina aut naulium aliquod. Reposui autem *Sylb.* monitu lectionem veram ex *Athen.* cum expos. *Dalechamp.* lib. IV. fol. 175. servato tamen ναύλαν pro quo ibi νάβλαν, quod videam nec illud reprehendi: forte hinc orta varietate, quia in veteribus MSS. pro β reperitur u, ad similitudinem u Latinae linguae: quod Cl. *Hoeschelius* me alicubi de λάβρα§ monebat. Seb.

καὶ πῆλυξ] *Hesych.* πῆλιξ. sed apud *Hom.* non aliter quam πήληξ reperitur. Loca monstrat index meus in eum. Seberus.

καὶ πῆλυξ] C. V. etiam leg. πήληξ. post πήληξ C. A. statim exhibet: μέρη δὲ τῶν ὀργάνων etc. Kuehn.

καὶ πῆλυξ] Pro καὶ πῆλυξ etc. ita MS. ἔστιν δέ τι ψαλτηρίου εἶδος ὁ λεγόμενος πήληξ. quibus statim cohaeret sequens tmema absque titulo interiecto. Scribe vero πήληξ iam in vulgatis, alterum enim πῆλυξ nihili est. Iung.

λογος] Scr. λόφος. Seb.

λόγος] λόγος prius, sed emendavimus λόφος. ut et πήληξ pro priori πῆλυξ.

νευραὶ] MS. νευρά. singulari. Iung.

62.

λίνα, μῖτοι] λινα καὶ μιτοι MS. sine accentu. sed in ora μίτοι, uti etiam apud *Leopardum* est XIX. Emend. 16. dein τένοι in MS. desunt. αγκῶνες *H. Steph.* hic σημαντέον ait. Iungerm.

μῖτοι] C. A. πήχεις, ἀγκῶνες, κέρατα, κόλλοπες (verticilli) πήχεις. ultimum etiam habet C. V. qui addit: *Hesych.* vid. in πῆχυς. Sed tu vid. et *Lucian.* in *Dialog. Apollin.* et *Vulcani* et ibi notata Doctissimi *Graevii.* Kuehn.

κόλλοπες] MSS. κόλλοπες. *Eustath.* κόλλοψ ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον κόλλαβος, δι' οὗ τείνονται αἱ χορδαί. ad v. 405. *Odyss.* φ. ubi:

ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδήν.

vide *Leopard.* XIX, 16. Seb.

κόλλοπες] κόλλοπες MS. recte. Sic et *Leopardus* XIX. Emend. 16. quem vide de his. Sed quid sunt, quae sequuntur, ἠχεῖα? audi *Hesychium*, ἠχεῖον τὸ χαλκίον. οἱ δὲ μουσικόν τι πρὸς τῇ μαγάδι χάλκωμα. in quo forte emendandum ἠχεῖον· οἱ δὲ μουσικὸν τὸ π. etc. Sic enim ad illa *Theocriti Idyll.* II. ὡς τὸ χαλκίον ὡς ἐ[illegible]ᾶς ἀχεῖ, *Scholiastes*: φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἠχεῖον. In nostro vero

ἠχεῖα idem *Hesychius* inter alia *κάλαμος*, exponit, *τὸ ἐπιτιθέμενον τῆς λύρας ἠχεῖον*. Iung.

κόλλοπες] *κόλλοπες* restituit *Kuehnius* Noster.

ἠχεῖα] MS. noster *πήχεια* habet, non *ἠχεῖα*. Id si etiam rectum, erit idem cum *πήχεσι*, qui antea positi. *Hesychius* in *πῆχυς* inter alia: *κιθάρας δὲ πῆχυς ὁ ἀγκών*. ubi et *ἀγκὼν* notabis, sicut et apud Nostrum praecessit. Iung.

ἠχεῖα] *πήχεια* pro priori *ἠχεῖα* e MSS. *Kuehnius* Noster reposuit.

χορδότονον] MS. *χορδοτόνον*, penacute. nota autem hanc vocem *χορδότονον*, de instrumento, credo, quo chordas intendebant. Iung.

καὶ δόνακα δέ τινα etc.] Antv. MStus Codex *καὶ δόνα καὶ δέ τινα*. C. V. *καιδόνα καὶ δέ τινα*. unde legitur, *καὶ δόνακα δ. τ.* *Hesych.* *δόνακα ὑπολύριον* (*Salmas.* *ὑπολύριον*) *πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο*. Kuehn.

καὶ δόνακα δέ τινα etc.] MS. ita aliter longe: *καὶ δόνα, καὶ δέ τινα ὑπολύριον οἱ παλαιοὶ ὠνόμαζον, ὡς π. α. κ. ὑποτιθεμένων ταῖς λύρ.* Sed corrupte, credo. legendum enim omnino *δόνακα*. dicat hoc nobis et *Hesychius*: *δόνακα ὑπολύριον· πάλαι γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο*. paria prorsus nostris *Pollucis* verbis. Et *κωμικοὶ* queque bene habet vulgatum. *Aristophanem* enim intelligit, cuius tibi verba, quae mihi certum et nostrum et *Hesychium* respexisse, en adscribo ex *Ranis*, ubi ita *βατράχων* chorus:

ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.

Donax et alias pro fistula, ut in illo apud *Mar. Victorin.* lib. II. art. Grammat.

tale, quale vere dulce sibilat teres donax.

Age vero restituamus et *Etymologici* locum, ubi frustra tamen fuit virorum industriosissimus. *Δόνακες*, ait, *κάλαμοι ἁλιευτικοί, ἢ αὐλοί· πρότερον γὰρ ταῖς θύραις ἀντὶ κέρατος ἐτίθουν καλάμους*, ubi adnotant, forsan, *ἐν ταῖς θήραις*, sc. *τῶν ἰχθύων*. sed omnino legendum *λύραις*· uti ex *Pollucis* et *Hesychii* locis meridiana luce lucet clarius. malim sane et *ὑπετίθουν*. Nescio vero ubi *Bulengero* mens fuerit, cum lib. II. de Theatro cap. 37. scribat: *Pallas lyris calamos pro cornibus subiecit, unde et calamum ὑπολύριον vocant. δόνακα ὑπολύριον. Παλλὰς γὰρ ταῖς etc. ait Hesych.* Imo *πάλαι*, dixit sic et *Pollux*. *Etymologus* autem eadem mente *πρότερον*. Invita itaque *Minerva* hoc ipsi obtrudit iste. Iung.

οἱ κωμικοὶ] C. A. οἱ παλαιοί. caeterum haec de lyrae iugo marginis sunt in C. A. KUEHN.

ταῖς λύραις] C. A. subiungit οἱ δὲ τεχνῖται ψάλται superscriptum est, καὶ ὡς Ἀριστοφ. in margine est. KUEHN.

ὅθεν καὶ Σοφοκ. ε. etc.] Cum ipso versu poetae desunt in MS. Est autem ille ex Sophoclis Αἰχμαλωτίσιν. Inde enim profert Scholiastes Aristoph. ad βατράχους Comici ad vocem καλαμόφθογγα: apud quem hinc emenda ὥσπερεὶ, pro ὥσπερ, ut apud eum legitur metro claudicante, etiam in nova editione. IUNG.

τεχνῖται] MS. τεχνῖται. Ceterum ex sequentibus male confundere conatum esse Robortellum Citharisticen et Lyricen, quum artifices musici varii hic enumerentur, ostendit Sigonius II. Emendat. 21. Eodem errore fuit amicus Robortelli vir doctus, Hieron. Magius scribens in suis annotationibus ad Aemil. Prob. annotatione III. ad praefationem, Lyram et Citharam pro eodem accipi instrumento, testari Pollucem, qui dicat, λυρῳδοὺς, κιθαρῳδοὺς, κιθαριστὰς idem significare. Non dicit id uspiam Pollux, cui varia genera artificum musicorum enumerare animus, non confundere. alias cur non et ψάλτας quoque sub eandem Myconum conficimus? Nec de aliis scriptoribus inquiro, si qui similia instrumenta confuderint. noster qui hoc agit, non sic agit. IUNGERM.

λυρῳδοὶ] λυριστὴν autem non item dicunt, ut κιθαριστὴν, teste Helladio apud Photium fol. 865. Lyristes tamen Plin. Iun. lib. IX. ep. 17. Et Sidon. Apollin. VIII, ep. 11. Atque ipse lyristes ipse. SEBERUS.

λυρῳδοὶ] In Gloss. λυρῳδὸς lyricen. KUEHN.

63.

ψάλλειν] C. A. κρέκειν, at καὶ κρεγμὸς superscripta sunt. C. V. etiam κρεγμὸς legit, a κρέκω, consentit Salmasius. KUEHN.

βαρβιτίζειν] H. Steph. et Sylb. pr. ed. βαρβατίζειν. SEBERUS.

βαρβιτίζειν] Prior editio βαρβατίζειν, quod et Kuehnius Noster in suo Codice correxit et Falckenburgius quoque.

κρέκειν δὲ κρεγμὸς etc.] MS. ita κρέκειν καὶ κρεγμὸς καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὰ κρέκματα προσάδειν etc. tam bene κρεγμὸς, quam antea inepte legebatur κρεμμός. Est et apud Etymologum. Κρεγμῷ, τῷ κρούσει. Apollonios. Locus Apollonii

est libr. IV. *Argonaut.* v. 909. ubi *Orpheus* arripit φόρμιγγα et canit melos.

ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκταὶ κρεγμῷ·
ubi *Scholiastes:* τῇ κρούσει· ὑπὸ τοῦ κρούματος. κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν. Iung.

κρεσμὸς] κρεγμός. Seb.

κρεσμὸς] κρεγμὸς restituimus secuti rursus *Kuehnium* Nostrum.

τὸ πρᾶγμα] C. A. καὶ τὰ πράγματα προσᾴδειν, ἐπᾴδειν, κρούματα πρόσχορδα, ᾄσματα, πολύχορδον, ἐναρμόνιον, ἐναρμονία supra est ά. ἀναρμοστεῖν, ῥυθμὰς, εὔρυθμος, ἀῤῥυθμεῖν ὡς Πλάτων. Κριτίας δὲ τὰς πρὸς κ. ᾠ. προσῳδίας ὀνόμασεν. ita C. A. Vulgata lectio vult, *Platonem* alicubi *vocabula formare et ditare.* pleraque certe huius loci eius sunt libr. III. *Polit.* vel locus erit mutilus, idque apparet ex τῷ ὥσπερ, quod sequitur. sensus forte fuit, quod *Plato* alicubi voces humanas nominat προσῳδίας, sicut et *Critias* etc. extat autem *Platonis* locus lib. III. *Polit.* pag. 596. Edit. *Henrici Petri Basil.* confer et lib. VII. de LL. ubi extat, ῥυθμῷ ἀῤῥυθμεῖν. Kuehn.

ὑπᾴδειν etc.] Deest in MS. ὑπᾴδειν, συνᾴδειν, et ἀπᾴδειν. et προσχορδάσματα. Iung.

προχορδάσματα, πρόχορδα] A. πρόσχορδα ᾄσματα, omisso seq. πρόχ. P. contra hoc habet, omisso illo. Seb.

προχορδάσματα, πρόχορδα] Pro πρόχορδα MS. rectius πρόσχορδα. deest dein ἁρμονία. Iung.

προχορδάσματα, πρόχορδα] Vocem προσχορδάσματα quae alias in vulgatis πρόχορδα praecedebat, exterminavit e Codice suo *Kuehnius* Noster, qui dein πρόσχορδα.

παναρμόνιον etc.] Desunt παναρμ. πολυαρμ. et ἀνάρμοστον in MS. Iung.

διαναρμοστεῖν] Deest διαναρμοστεῖν, et ἄῤῥυθμος. dein MS. reliqua ita habet: ἀρυθμεῖν ὡς Πλάτων· καὶ Κριτίας δὲ τὰς πρὸς κ. ᾠ. πρ. ὠνόμασεν. Ἀριστ. quae longe aliam sententiam quam vulgata continent. tribuit enim MS. *Platoni* τὸ ἀῤῥυθμεῖν et bene, arbitror. adferunt enim ex *Platonis* lib. VI. Legum: ῥυθμῷ ἀῤῥυθμεῖν. Iung.

ἄῤῥυθμος] Praec. edit. ἄρυθμ. sed MSS. ἄῤῥυθμ. Seb.

ἄῤῥυθμος] ἀρυθμεῖν prior editio, sed *Kuehnius* adscripsit in suo Codice alterum.

64.

Sed et Plato est, cui quemadmodum et Critiae] Pro:

sed et *Plato* est ubi nominare videtur; sicut Critiae quoque placet etc. Seb.

Κριτίᾳ] MSS. Κριτίας δὲ τὰς πρὸς κιθ. ᾠδ. πρ. ὠνόμασε. Seb.

προσῳδὸς] C. A. interiectis omissis habet, τὸ δὲ ᾆσμα, καὶ ᾆ. Π. εἴ. ὁ κ. ὁ δὲ τὰ ὄργανα ἐ. συμπηγνὺς, λυροποιός. Kuehn.

καὶ λεπτόφωνος etc.] Desunt in MS. καὶ λεπτόφ. καὶ β. καὶ φ. ᾠδ. καὶ καμπτ. καὶ ᾆσμ. Ceterum in vulgatis puto significari φωναρὸν a Comico dici, qui alias ᾠδικὸς est. Quod sequitur vero καμπτικὸν, σημαντέον *H. Steph.* ait ad oram sui codicis, et hoc tantum. ceterum putem sic apud Comicum dici, τὸν δυνατὸν κάμπτειν τὰς ᾠδάς. lego enim apud *Hesychium*, κάμπτειν τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ καμπὰς ποιεῖν. Et *Suidam*: κάμπτω· ᾠδὰς ἔκαμπτεν, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε. credo id esse quod a colorata quasi vocis dispositione colorieren vocamus. Iung.

*φώναρον] *Clearchus* apud *Athen.* lib. XIV. fol. 623. τὸ φωνάριον ἡμῶν περίσαργον γίνεται. *Casaub.* leg. περίαυγον aut περιαυγὲς vox clara, ut dicatur ita, sicut φωνὴ λαμπρὰ et μέλαινα. anim. in *Ath.* fol. 565. Seb.

* φωνάριον] φωνάριον damus tibi e Codice Nostri *Kuehnii*.

ᾀσματοκάμπτας] Vid. *Aristoph. Nub.* cum *Scholiast.* fol. 79. Seb.

ᾆσμα, καὶ ᾆσμ.] MS. alio ordine, τὸ δὲ ᾆσμα καὶ ᾆσμον καὶ ᾀσμάτ. Πλ. ε. ὁ κ. ὁ δὲ τὰ etc. *Aristoph.* Νεφέλαις,

κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας —

vid. vero *Suid.* in Κυκλίων. Iung.

ᾆσμον] ᾀσμὸς magis ad regularem formationem quadrat. *H. Steph.* Seb.

65.

περὶ ἁρμ. etc.] Nullus in MS. titulus, uti nec segm. seq. sed omnia cohaerent. De Nomis plura vid. *Buleng.* lib. II. de Theatro 27. et aliquid etiam *Sigon.* II. Emend. 72. contra *Robortellum nomos* hosce male apud *Aristotelem leges* interpretantem. Et *Rhodigin.* etiam IX. antiq. 8. sua hinc est partim mutuatus. Iung.

περὶ νόμων] C. A. περὶ τῶν Τερπάνδρου νόμων. Kuehn.

καὶ Λοκρικὴ] In C. A. καὶ superscriptum. postea Λοκρικὴ δέ. post Τερπάνδρου, comma ponitur, ut et post ἐθνῶν. Kuehn.

εὕρημα] *Salmas.* εὕρεμα. Kuehn.

εὕρημα] MS. εὕρεμα. Ibidem, νόμος δὲ, οἱ Τερπάνδρου. intellige, qui sequuntur. *Suidas* in Νόμος· ὁ κιθαρ. ait: ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου. quem vide. confuse autem ibi enumerantur, et forte non sine mendo. certe Dorium vix advertas: sed tantum sex. IUNG.

ἀπὸ μὲν τῶν etc.] MS. ἀπὸ μὲν τῶν ἑ. ὅ. ἠ. *Αἴλιος καὶ Β.* sed *Aeolius* et *Plut.* περὶ μουσικῆς, cuius verba mox recito et *Hesych.* αἰῶλος (legend. forte αἰώλιος) κιθαρῳδικὸς νόμος οὕτω καλούμενος. IUNG.

ἀπὸ δὲ ῥυθμῶν etc.] ἀπὸ δὲ ῥυθμῶν, ὄρθιος, καὶ τροχαῖος, ait *Pollux*. Ex hoc loco male *Bulengerus* libr. II. de theatro cap. 27. ubi copiose de Orthio, adfirmat: *Trochaeum seu concitatum, eundem esse cum Orthio*. Non enim magis confundit haec *Pollux* quam antea *Aeolium* et *Boeotium*, quam postea ὀξὺν et τετράοιδον. Nec iuvat ipsum *Suidae* locus quem ex τροχαῖον adfert, ubi auctoris cuiusdam verba ille Lexicographus adfert, in quibus τροχαῖόν τι tubicines concinuisse dicunt, quod *Buleng.* interpretatur *nomum Orthium* et concitatum. Audi *Suidam* alibi, ubi hoc agit: "Ορθιον νόμον καὶ τροχαῖον, τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν, ὠνόμασε Τέρπανδρος. ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν καὶ εὔτονοι. cur enim δύο νόμους ait, si idem erant? Adscribo et *Hesychii*: "Ορθιον νόμον· οὕτως ὠνομάσθαι φασὶν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ῥυθμοῦ καθάπερ καὶ τὸν τροχαῖον. sic et Noster ipse infra IV, 73. αὔλημα δὲ ὄρθιον, et separatim ibidem, τροχαῖον enumerat. Apud *Athenaeum* lib. XIV. etiam sunt ὄρθιοι ῥυθμοί. IUNG.

ὀξὺς καὶ τετραοιδός.] C. A. ὀξύς τε καὶ τετραοιδός. deinde: ἀπὸ δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐρωμένου τ. καὶ κάμπτων, postremum habet et C. V. Integer locus ita accipiendus: Nomi *Terpandri* a gentibus, unde oriundus erat, *Aeolius* et *Boeotius*; a rhythmo vero, ὄρθιος et trochaeus; a modulis, acutus et τετραοιδός; ab ipso denique et deliciis eius, *Terpandrius* et *Capion.* quidam enim *Terpandrum* faciunt *Boeotium* *Arna*, alii *Aeolium* *Cuma* oriundum; eius discipulus quem etiam in deliciis habuit, Καπίων vel Κηπίων erat. *Plutarch.* in *de Musica*, ubi etiam eosdem νόμους *Terpandri* recenset. KUEHN.

ὀξὺς καὶ τετραοιδός.] MS. τετράοιδος antepenacute. *Scaliger* I. Poët. 48. exponit, *qui erat ex horum quatuor compositus, Aeolio, Terpandrio, Cepione, Boeotio.* Apud *Suidam* in Νόμος· ὁ κιθαρ. est τετράδιος· quod igitur forte mendosum et mutandum in τετράοιδος, ut noster *Pollux* habet. apud *Plutarchum* τετραοίδιος nominatur, cuius verba statim recito. IUNG.

τοῦ αὐτοῦ]. Deest particula τοῦ in MS. Iung.

τοῦ αὐτοῦ] Addidit *Kuehnius* noster τε.

καὶ Καπίων] In margine C. A. usque ad αὐλητικοί. vid. iterum *Plutarch.* de *Musica. Salmas.* καὶ Κηπίων. C. V. καμπτων. Kuehn.

καὶ Καπίων] MS. plane alia voce pro Καπίων habet κάμπτων. tamen et apud *Hesych.* lego: Καπίων, κιθαρῳδικοῦ νόμου ὄνομα. *Iul. Scaliger* loco dicto Κηπίωνα scribit, uti et apud *Plutarch.* est περὶ μουσικῆς. ibi Σχοινίων et Κηπίων inter alios enumerantur. et ibidem mox inter citharoedicos nomos, quae adscribo: ἐκεῖνος (*Terpander*) γοῦν τοὺς κιθαρῳδικοὺς (νόμους) πρότερος ὠνόμασε, Βοιώτιόν τινα καὶ Αἰόλιον, τροχαῖόν τε καὶ ὀξὺν, Κηπίωνά τε καὶ Τερπάνδρειον καλῶν, ἀλλὰ μὴν καὶ τετραοίδιον· quae prorsus ad *Pollucem* nostrum illustrandum. Fuit autem ὁ Κηπίων, Τερπάνδρου μαθητὴς, ut postea *Plutarch.* ibidem indicat. Iung.

ἀπόθετον] C. V. ἀπόρετον. sed ἀπόθετον habet etiam *Plutarch.* l. c. inter νόμους αὐλῳδικούς. dein iterum C. V. σχοινίων. Kühn.

ἀπόθετον] Iterum MS. aliter: καὶ ἀπόρετον προστεθέντες. Sed vulgatae lectioni et *Plutarchus* adstipulatur: cuius verba e lib. de Musica adscribere quoque placet, cum eiusdem cum *Polluce* sint sententiae, hosce modos scilicet non inter citharoedicos numerari. οἱ δὲ νόμοι οἱ κατὰ τούτους αὐλῳδικοὶ ἦσαν, ἀπόθετος, ἔλεγοι, κωμάρχιος, σχοινίων, κηπίων τε καὶ δεῖος, καὶ τριμελής· ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ καὶ τὰ πολυμνάστεια καλούμενα ἐξευρέθη. οἱ δὲ τῆς κιθαρῳδίας νόμοι πρότερον πολλῷ χρόνῳ τῶν αὐλῳδικῶν κατεστάθησαν ἐπὶ Τερπάνδρου, ἐκεῖνος etc. quae iam attuli ante. Ibidem *Plut.* paulo post: περὶ δὲ Κλονᾶ ὅτι τὸν ἀπόθετον νόμον καὶ σχοινίωνα πεποιηκὼς εἴη, μνημονεύουσιν οἱ ἀναγεγραφότες. Iung.

ἀπόθετον] ἀπόρετον etiam habet *Falckenburgius* ut reliqui MSSti.

σιφν. καὶ χιάζ.] *Hesych.* χιάζειν, σιφνιάζειν. vid. et *Suid.* apud quem pro *Philoxeno Theoxenides.* Seb.

σιφν. καὶ χιάζ.] *H. Steph.* prius exp. *Siphnium illum sive Philoxenum sive Theoxenidem* (quem *Suid.* pro *Philoxeno* nominat) *in curiosa nimium et aliquid supervacuae artis habente modulatione imitari.* posterius: *Chium illum Democritum imitari in curiosa nimium* etc. *modulatione.* Seb.

καὶ χιάζειν] Haec supra scripta sunt in C. Antw. Kuehn.

Δημοκρίτου τοῦ Χίου] Δημοκρίτου τοῦ Χίου, καὶ in margine sunt Codicis Antw. Kuehn.

Φιλοξένου] A. Φιλοξενίδου. P. Φιλοξενίου. Seb.

Φιλοξένου] C. A. et V. et *Salm.* Φιλοξενίδου. *Plutarchus* nihilominus *Philoxenum* laudat inter Musicos, quem ipsum etiam *Hypertonidem* cognominatum refert *Pollux*, quamvis *Interpres* aliorsum abeat. *Salm.* Ὑπερτονίδαξ. Kuehn.

Φιλοξένου] MS. Φιλοξενίδου τοῦ Σ. *Suidas* Θεοξενίδην vocat hunc: vide eum in χιάζειν. *Philoxenum* credo et *Plutarchus* vocat, ubi pariter cum aliis notat, quod peculiarem modum adfectaverint. Κρέξος δέ, ait ibid. καὶ Τιμόθεος, καὶ Φιλόξενος, καὶ οἱ κατ' αὐτὴν τὴν ἡλικίαν γεγονότες ποιηταί, φορτικώτεροι καὶ φιλόκαινοι, γεγόνασι, τὸν φιλάνθρωπον καὶ θεματικὸν νῦν ὀνομαζόμενον διώξαντες. vide et inferius in eod. libello. Iung.

Sicut et] ὅς καί, qui et. Seb.

ὑπερτονίδης] P. ὑπερτονίας. sed A. ut editum. Seb.

66.

Etiam Phrynen] Scr. *Phrynin.* Seb.

καὶ Φρῦνιν] Margo C. A. Φρῦνιν δὲ τὸν Κάβωνος etc. usque ad λέγουσι. Κάβωνος l. et C. V. Kuehn.

Κάμωνος] MS. Κάβωνος, β nempe ita scripto ut latinum u, quod graeco μ, praesertim si adnectatur τῷ α, non absimile. *Phrynis* hic fuit citharoedus *Mitylenaeus*, *Aristoclidae* discipulus, etc. quae apud *Suidam* legas, ex quo tantum hoc adscribo, propter nostrum MS. Κάβωνος et vulgatum Κάμωνος. adhuc enim aliter *Suidas:* Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις μελοποιοῖς τὸν Φρῦνιν Λέσβιόν φησι Κάνωπος υἱόν. Sic habes tertium Κάνωπος. Utrum verius, mihi non liquet. Iungerm.

Κάμωνος] *Falckenburgius* plane eodem modo ut in *Palatino* Codice se invenisse testatur *Iungermannus*, habet Κάβωνος.

δυσκ. κλειοῖσι] In specimine *Pollucis* ex coniectura emendavimus κληθεῖσι, et ita etiam legunt C. A. et V. MStus, *Salmas.* et *Vales.* Interpretis versio quam sit a re proposita aliena, facile apparet. voluit autem *Pollux Phrynin Cabonis* filium usurpasse modulos valde contortuplicatos, et a Comicis dictos δυσκολοκάμπτους, *non facile variis inflexionibus exprimendos.* alludit autem ad *Aristoph. Nubes Act.* III. *Scen.* 3. ubi Chorus de severa simplicique Veterum Musica locutus, subiicit,

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέ τινα καμπήν,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

sin autem scurriliter aliquis se daret aut flecteret ullos
flexus, quos hodie Phrynis more edunt, non faciles puto
flexu, peribat verberibus caesus, ut qui Musas aboleret.

Pherecrates Comicus etiam Musicam facit ita loquentem:

Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα,
κάμπτων με καὶ στρέφων, ὅλην διέφθορεν
ἐν πέντε χορδαῖς δώδεχ' ἁρμονίας ἔχων.
Phrynis autem sibi proprium inferens gyrum,
torquensque me vertensque totam perdidit,
quinque in chordis tonos habens duodecim.

Plutarchus in *De Musica.* Idem in libello, *quomodo quis sine invidia se ipsum laudet,* narrat *Timotheum* Citharoedum victo in certamine *Phrynide* iactitasse, *μακάριος ἦσθα Τιμόθεε, ὅτε κάρυξ εἶπε· νικᾷ Τιμόθεος τὸν Κάρβωνος* (secundum MSSta leg. *Κάβωνος*) *τὸν Ἰωνοκάμπταν. Beatus eras Timothee, quando praeco dixit, vincit Timotheus Cabonis filium contortuplicatorem illum Ionicum.* Ut igitur moduli *Phrynidis* dicti sunt *δυσκολόκαμπτοι,* ita ipse etiam audivit *Ἰωνοκάμπτης,* quod sicut Iones saltationes masculas in effeminatas flexiones gyrosque fregerunt, ita ipse in severiorem Musicam crispas quasdam et lubricas invexisset modulationes. vid. *Suid.* in *Phrynis* ex *Scholiis Aristoph.* in *Nubes,* nisi quod inter alia addit *Κάνωπος υἱὸν* fuisse, quod cum aliis excidisse *Scholiis* illis videtur. *Scholia* eadem laudat *Valesius* notis in h. l. KUEHN.

δυσκ. κλειοῖσι] MS. *δυσκολοκάμπτοις κληθεῖσι,* optime. ait enim *πολυκαμπέσι,* quae a Comicis *δυσκολόκαμπτα* (ut *Aristoph.* in Nubib. hac voce utitur) vocata sunt. tollatur itaque illud corruptum *κλειοῖσι* in vulgatis. male vero, puto, dein MS. *κεκλῆσθαι* pro *κεχρῆσθαι. Aristophanis* verba:

ἤ καμψειέ τινα καμπὴν
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους.

Priusquam a *Phryni* illo recedamus, addamus quae pariter *Suidas* de eiusdem Musica exagitata in Comoedia. leguntur enim in *Φρῦνις* apud eundem *οἱ κωμικοὶ πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον.* Adparet et ex *Plutarchi περὶ μουσικῆς* loco hunc *Phrynem* in musicis primum novasse. *τὸ δ' ὅλον,* ait, *ἡ μὲν κατὰ Τέρπανδρον κιθαρῳδία, καὶ μέχρι τῆς Φρύνιδος ἡλικίας παντελῶς ἁπλῆ τις οὖσα διετέλει.* Addatur et hoc ex *Procli Chrestomath. Φρύνις δὲ ὁ Μιτυληναῖος ἐκαινοτόμησεν αὐτὸν*

(νόμον), τό τε γὰρ ἑξάμετρον τῷ λελυμένῳ συνῆψε, καὶ χορδαῖς τῶν ἑπτὰ πλείοσιν ἐχρήσατο. IUNG.

δυσκ. κλειοῖσι] Veram iam lectionem κληθεῖσι pro vitiosa priori κλειοῖσι *Kuehnius* Noster εὐστοχείᾳ sua vindicavit, quam et scriptos Codices agnoscere vides, quare et eam *Polluci* Nostro iure postliminii reddidimus, quam et *Falckenburgius* habet in suo Codice.

τὸ μέντοι τῶν ψιλῶν κιθ.] C. A. καὶ μέντοι τῶν ψ. κ. superscriptum autem est τὶ ante τῶν ψ. etiam in C. V. *Interpres* ψιλῶν κιθαριστῶν reddit, *minorum Citharoedorum*, confunditque *Citharoedos* cum *Citharistis meris*, id est, qui sola utebantur Cithara, Citharoedi vero voce pariter et instrumento. *Salmas.* καὶ ψιλῶν. KUEHN.

τὸ μέντοι τῶν ψιλῶν κιθ.] De ψιλοῖς κιθαρισταῖς vide aliquid apud *Nunnes.* ad *Phrynich.* lib. I. in ψιλὸς αὐλητής. IUNGERM.

Ἀπόλλωνος] Haec in margine C. A. usque ad παριαμβίδες. KUEHN.

ἴαμβοι] C. A. et V. ἰαμβία omisso ἰαμβίδες. post C. A. περιαμβίδες. KUEHN.

ἴαμβοι] Pro ἴαμβοι, ἰαμβίδες MS. tantum una voce, ἰαμβίαι, sic adposito ultimo iota, non ut αι diphthongus indicetur, sed ut solet ᾳ subscriptum in MS. notari. IUNG.

ἴαμβοι] *Falckenbürgius* pro ἰαμβίδες, ἰαμβίαι habet ut reliqui MSti, et mox etiam παριαμβίαι.

ἔπαρχα] MS. ἐπταρχα. et deest dein ἔπαρχα. Audi quid coniecturae mihi im mentem venerit, scribendum esse, ἑπτὰ, ἔπαρχα, μέταρχα etc. Numera: invenies sic septem partes Citharoedici nomi, ut *Terpander* disposuerat. coaluit itaque in MS. vocula: at in vulgatis gemina, non tamen utraque recta. nisi tamen pro ἑπτὰ malis ἔπταχα (quod *Hesych.* exponit εἰς ἑπτὰ μέρη) legere: quo pacto tamen vix *Pollucem* locutum credam. Viri docti omnia considerabunt rectius. IUNGERM.

κατάτροπα] *Salmas.* ex MS. κακότροπα. deest autem καταμετάτροπα. quae sequuntur, ad verbum exscripsit *Phavor.* in αὐλοί. KUEHN.

67.

περὶ ἐμπνευστῶν ὀργάνων] C. A. ὀργάνων non agnoscit. KUEHN.

ἐμπνεόμενα] C. A. τὰ δ' ἐμπνεόμενα, ut ante ἐμπνευστῶν. KUEHN.

ὡς καὶ Ἀριστοφ.] In textu C. A. est quidem ὡς καὶ, sed punctis notatur, et sequitur Ἀριστοφάνης δὲ καὶ καλαμίνην σύριγγα cicutam, et dein superscriptum, εἴρηκε. postea: ἐρεῖς δὲ πολύφθογγος ἁ. καὶ πολύκαμπος. ex correctione vero, πολυκαμπής. πολύκαμπος leg. etiam *Salm.* in suo MSto, in quo defuit πολυκαμπής, πολύφωνος, π. Πλάτων δὲ etc. Caeterum *Hesych.* μεσοκόποι αὐλοὶ, inquit, οἱ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων μέσοι. alibi nominantur ἡμίοποι, ἡμίκοποι, nempe pro numero foraminum tibiarum, alia fuit *perfecta*, alia *media*, alia *minima*, quae γιγγρίας dicebatur, eaque utebantur tirones eum primulum addiscerent tibia canere. vid. *Hesych.* in γιγγρίαι, γίγγροι, γιγγρὸς, *Athenaeum* lib. IV. *Deipnos.* et ibi *Casaub.* et infra IV, 73. huc pertinet proverbium τί ἐμοὶ καὶ τοῖς μακροῖς αὐλοῖς; quod usurpant illi, qui mediocrem securumque vitae statum summo praeferunt cum periculis coniuncto. Kuehn.

ὡς καὶ Ἀριστοφ.] Pro ὡς καὶ etc. MS. habet: καὶ καλαμ. συρ. εἴρηκεν Ἀριστοφάνης. sine ὡς. alias potes videre *Bulenger.* lib. II. de Theatro cap. 22. ubi exponit σύριγγα etc. ἐκ καλάμων. vid. et *Parrhasium* Comm. in *Claudian.* lib. II. de raptu *Proserp.* ad versum, *Mygdonio buxus circumsonat horrida cantu.* Vin' habere descriptam hanc καλαμίνην σύριγγα, et quidem eleganter? audi *Longum* nostrum lib. I. Ποιμενικ. ὁ δὲ (Δάφνις) καλάμους ἐκταμὼν λεπτοὺς καὶ τρήσας τὰς τῶν γονάτων διαφυὰς, ἀλλήλους τε κηρῷ μαλθακῷ συναρτήσας, μέχρι νυκτὸς συρίζειν ἐμελέτα. vide et nostrum mox segm. 69. desunt dein in MS. καὶ Ἀριστ. etc. καταυλεῖσθαι cum mediis. Iung.

ἔξαυλον, ἐξηυλ.] Desunt in MS. ἔξαυλον, ἐξηυλημένον, ut et mox particula καὶ post δὲ abest. Iung.

πολύκομπος] Deest in MS. πολύκομπος. quod tamen notandum de sonante multum fistula. dein MS. ordine verso, πολύφωνος, πολυκαμπής. Iung.

πολυμελπὴς, πολυμ.] Desunt in MS. πολυμελπὴς, πολυμήκης. quod ultimum etiam notandum; de ampla scilicet fistula, qualis illam *Philetae* σύριγγα, μέγα ὄργανον, καὶ αὐλῶν μεγάλων describit *Longus* II. Ποιμεν. Iung.

καὶ πολύχορδ.] *Salmas.* πολύχορον legit, sed vulgatum extat, et quidem in superlativo etiamnum apud *Platonem* lib. III. *Politic. de Tibicine.* Kuehn.

καὶ πολύχορδ.] Locum *Platonis,* si Philosophum, ut puto, dicit. mihi in promptu esse, forte non fatear. Vide tamen

an potuerit respexisse ad ista quae lib. III. de Rep. leguntur: οὐκ ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, πολυχορδίας γε, οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν; οὔ μοι, ἔφη, φαίνεται. τριγώνων ἄρα καὶ πηκτίδων, καὶ πάντων ὀργάνων, ὅσα πολύχορδα καὶ πολυαρμόνια, δημιουργοὺς οὐ θρέψομεν; οὐ φαινόμεθα. Τί δέ; αὐλοποιοὺς ἢ αὐλητὰς παραδέξῃ εἰς τὴν πόλιν; ἢ οὐ τοῦτο πολυχορδότατον, καὶ αὐτὰ τὰ παναρμόνια, αὐλοῦ τυγχάνει ὄντα μιμήματα; Δηλαδή, ἦ δὲ ὅς. Iung.

68.

ἐπὶ δὲ αὐλῶν] C. A. ἐπὶ δ' αὐλῶν. Kuehn.

ἐμφυσᾷν] Omisit φυσᾷν, quo hic usus *Laërtius*, et ἀναφυσᾷν, quo utitur *Athenaeus* etc. *Leopard.* Emend. IX, 21. et XII, 9. Seb.

φαίης ἂν] MS. φαίεις ἄν, καὶ καταπν. Notat autem doctissimus *Leopardus* IX. Emend. 21. omisisse *Pollucem* φυσᾷν et ἀναφυσᾷν, quibus tamen in hac re optimi Auctores usi. et eadem XII. Emend. 9. sed si ibi legas, hic non est necesse: ita unum caput, bis omnibus verbis servatis, repetitum est in illis emendationibus. Iung.

ὑποπιπλαμέναις] C. A. ὑποπιπραμέναις *inflatis.* post in margine ὑποιδούσαις, προπιπτούσαις, ὑπωγκωμέναις. hic desinit margo et sequitur in textu: ὀφθαλμῶν τ. ἐξαιμασσομένων. ἐπαινοίης δ' ἂν etc. MSt. *Salm.* ita: ὑποπιμπλημέναις τ. γ. ὑπωγκωμέναις τῶν ὀ. τραγυν. ἐξαιμ. καὶ τὰ ὅμοια. Kuehn.

ὑποπιμπλαμέναις] MS. ὑποπιμπραμέναις pro ὑποπιμπλ. quod considerabunt viri docti. videtur enim non reiiciendum temere. Sed de intentiore flatu, quo quasi tumentes buccae rubore ardescere videantur, accipi forte potest. deest dein in MS. hic ὑπωγκ. quod mox sequitur. Iung.

ἐξεστηκυίας] In MS. ἐξεστηκ. προπετέσι desunt. Iung.

προσπιπτούσαις] Bene in MS. προπιπτούσαις· quod prorsus accedit ad vulgatum προπετέσι. sed προσπιπτούσαις, ut in cuso legitur, non hic tam aptum. Iung.

προσπιπτούσαις] προπιπτούσαις ex MSStis reposuit *Kuehnius* Noster pro priori προσπιπτούσαις.

πνεύματος πληρ.] Deest πνεύμ. πλήρεσι, et loco illius hic MS. habet ὑπογκωμέναις per ο in secunda, non recte, puto. Iung.

ὑβριζόντων] Deest ὑβριζόντων in MS. Iung.

ἢ ἀπράγμονι] Desunt ἢ ἀπράγμ. τ. π. ἀ. etc. τοιαῦτα ἐ. εἰ. cum mediis, quorum omnium loco MS. tantum καὶ τὰ ὅμοια habet. non vero bene capio, quomodo vulgata, quae

in MS. desunt, inflatae tibiae competant: caperem, si scripsisset, οὐκ ἀπράγμονι etc. Iung.

69.

ῥοθίῳ μὲν] μὲν abest a C. A. et dein διὰ τὸ μέγεθος (καὶ superscriptum) πόνον καὶ ἰσχὺν τοῦ π. nam magnitudo, tonus, et vires spiritus efficiunt τὸ ῥόθιον. C. V. etiam πόνον legit pro τόνον. quod non placet. Kuehn.

ῥοθίῳ μὲν] MS. ῥοθίῳ τῷ φ. χρ. διὰ μέγεθος καὶ πόνον καὶ etc. Sic enim pro τόνον habet, quod prae vulgato tamen vix probem. Iung.

ἰσχὺν πνευμ.] Addidit τοῦ *Kuehniius* Noster, uti invenit in C. A.

τῷ προσώπῳ] C. V. τὸ πρόσωπον quod Atticorum est. Kuehn.

τῷ προσώπῳ] MS. τὸ πρόσωπον, accusandi casu. Iung.

ἐπ' αὐτῆς] C. A. ἐπ' αὐτοῖς et supra πνεῦμα scriptum στόμα, διὰ τοῦ στόματος παραφέρειν, παρασπείρειν, dein in margine, πνεῦμα. Kuehn.

τὸ πνεῦμα etc.] Pro his, τὸ πν. δ. τ. στ. MS. tantum τὸ στόμα habet. Iung.

διὰ τοῦ στόματος] A. διὰ τὸ στόμα. Seb.

ἡ μὲν οὖν καλάμων ἐστὶ συνθήκη] *Syringis* fabulosa inventio describitur *Metamorph.* I. fab. 18. Formae autem notatio est et apud *Virg. Ecl.* II, 32. *Tibull.* II, 5, 34. *Nemesian. Ecl.* III, 14. ubi ipse *Pan*:

nulli fas est inflare cicutas,
Quas ego Maenaliis cera coniungo sub antris. Seb.

ἡ μὲν οὖν] Haec absunt a C. A. usque ad ἰταμώτερον segm. seq. Kuehn.

ἡ μὲν οὖν] ἡ μὲν οὖν etc. omnia desunt usque ad illa segm. seq. τῶν δέ. Adfert haec, inter alia, de compositione fistulae hinc *Ach. Statius* Observation. c. 6. ubi explicat figuram fistulae, quae in *Theocriti* libris varie pingitur. Sed illa apud nostrum κατὰ μὲν τὸ στόμα etc. non fideliter ita citat: τοῦ μεγάλου ἀνισότητα ἔχοντες, ὡς ὄρνιθος πτέρυγι ἐοικέναι. Iung.

συνδεθεῖσα] *Salmas.* in H. A. συντεθεῖσα, sine necessitate ulla. ceram enim et linum coniungebant, vinciebantque calamos pastoritios, uti postea tibia fuit orichalco vincta, *Horat.* de *Arte Poëtica.* et ipse laudat *Euripides* κηροδέταν σύριγγα l. c. rectius autem sublata τελείᾳ στιγμῇ posuit commaticam distinctionem post συνδεθεῖσα. Kuehn.

ἤ γε αὐτοσχέδιος] *Quae quidem extemporanea et tumultuaria est*, postea laudatus vir ἀλλ' ἡ σπουδαιοτέρα αὐλοὶ πολλοί, quae emendatio opportuna videtur ex eo, quod αὐτοσχέδιος distinguenda sit ab ea quae maiori cum cura et arte composita est, ex multis scilicet fistulis, quarum alia aliam excipit, maximam mediocris, mediocrem minor, [illegible]e inaequali propter sonum etiam inaequalem. *Tibull[illegible]* lib. II. *Eleg.* 5.

Fistula cui semper decrescit arundinis ordo,
Nam calamus cera iungitur usque minor.

videatur et *Ovidius* lib. VIII. *Metam. Fab.* 3. KUEHN.

70.

τοῦτο etc.] *Salmasius* l. c. et in variis lectionibus τούτῳ δὲ κατὰ τὸ ἔμπαλιν ἔχει ὁ ὑδρηλὸς vel ὑδρηνὸς αὐλὸς ἀντεστραμμένη etc. in quibus nollem mutatum Τυῤῥηνὸς in ὑδρηλός. vocatur enim recte αὐλὸς tubulus aeneus organi hydraulici, et quia mediam partem tubae refert et aere constat Τυῤῥηνός. ἐξ αὐλοῦ τῆς σάλπιγγος trutinam fieri posse *Aristophanes* eiusque *Scholia* dicunt in *Pace*. Ipse etiam Auctor infra iterum vocat αὐλόν. KUEHN.

ὑποπνεόμενος] *Ab inferiore sui parte recipiens spiritum a follibus quidem, si minor fuerit tubulus, si vero maior, ab aqua agitata et auram spiritumque emittente.* KUEHN.

αὔραν πνευμ.] αὔραν πνεύματος ἀφιέντι· dum aqua assultu suo aërem incitans spiritum edit: perinde ac in organis hydraulicis. ait enim de instrumento hydraulico *Athenaeus* libr. IV. κατεστραμμένοι γὰρ εἰσὶν οἱ αὐλοὶ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀρασσομένου τοῦ ὕδατος ὑπὸ τινὸς νεανίσκου, ἔτι δὲ διικνουμένων ἀξόνων διὰ τοῦ ὀργάνου ἐμπνέονται οἱ αὐλοί, καὶ ἦχον ἀποτελοῦσι προσηνῆ. non autem alibi temere quid de Tyrrhenio αὐλῷ inveneris, quam apud nostrum. *Pollucis* autem nostri verba interpretatur *Iul. Scaliger* I. *Poët.* 20. licet eum non nominet. Ea ob elegantiam, et quo melius intelligas inde ascribimus: *Altera* (Tyrrhenorum tibia) *fuit non singularis, sed composita ex duobus tubulis: quasi inversa Syrinx. Namque inferne tubus minor inflabatur bucca: unde spiritus in maiorem subibat, movebatque aquam quae intus erat: atque ex ea multisonam edebat harmoniam. Id quod de Ctesibii quoque hydraulo coniicere possumus.* IUNG.

τῶν δὲ ἄλλων αὐλῶν] C. A. τῶν δὲ αὐλῶν μέρη· ita et *Salmas.* KUEHN.

τῶν δὲ ἄλλων αὐλῶν] MS. τῶν δὲ αὐλῶν sine ἄλλων. IUNGERM.

τρυπήματα καὶ βόμβ. etc.] MS. καὶ τρυπ. καὶ βι καὶ ὅλμοι. βόμβυκες vero quae hic inter partes tibiae, *Hesychio* exponuntur γένος αὐλῶν, ipsae tibiarum species, et apud eumdem in Laconico βόμβυρ (nec enim emendandum puto) est αὐλοῦ εἶδος etiam. et *Etymologo*: βομβύκη, ὄνομα αὐλητρίδος. παρὰ τὸν βόμβον τῶν αὐλῶν. καὶ βόμβυξ αὐλοῦ τι εἶδος. Imo sic *Pollux* ipse infra IV, 82. τὸ τῶν βομβύκων αὔλημα. Ὅλμοι vero partes tibiarum, accedant ad alias eius vocis significationes, quas attulerunt. Iung.

ὑφολμίαι] C. V. ὑφόρμια. C. A. ὑφόλμια. *Hesych.* ὑφόλμιον μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι, ἢ αἱ γλωττίδες καὶ ὑπόθεμά τι. *Salmas.* ὅλμον καὶ ὑφόλμια. Kuehn.

ὑφολμίαι] Pro ὑφολμίαι MS. ὑφόρμια habet. Sed legendum puto ὑφόλμια. *Hesych.* ὑφόλμιον, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι, ἢ αἱ γλωττίδες. Iung.

ὑφολμίαι] Pro ὑφολμίαι habes iam ὑφόλμια ex correctione *Kuehnii* Nostri.

φορβειὰ δὲ προσ.] *Schol. Aristoph.* fol. 331. φορβειαί εἰσι τὰ δέρματα τὰ περὶ τὸ στόμα τῶν αὐλητῶν προσδεσμευόμενα, ὅπως ἂν σύμμετρον τὸ πνεῦμα πεμπόμενον, ἡδεῖαν τὴν φωνὴν τοῦ αὐλοῦ ποιήσῃ. MSS. habent φόρβια. quae scriptura est et apud *Suidam.* indeque ἐμπεφορβιωμένος apud *Aristoph. Avib.* 864. quod forte reponendum mox. Not. autem quod illic *Schol.* ex *Herodiani* quodam libro annotat: τὸ φορβειὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται καὶ ὀξυτόνως. Seb.

φορβειὰ δὲ προσ.] C. A. φορβία. C. V. καὶ φόρμια δέ. *Hesych.* habet φορβέα φορβαία et φορβειά. *Aristoph. Scholiastes* addit φόρβιον, monetque ex *Herodiani* regulis quod scribatur vox per ει et ὀξυτόνως in *Avibus.* Kuehn.

φορβειὰ δὲ προσ.] MS. καὶ φορβία δὲ προσήκοι τ. Iung.

τῇ φορβειᾷ κατειλημμένον, ἐμπεφορβημένον ἔλεγον.] C. V. τῇ φορβ. κατ. ἔλεγον ἂν ἐμπεφορβιωμένον. et ita etiam leg. C. A. nec *Aristophanes* aliter, ad cuius locum respicitur, qui est in *Avibus,*

οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον. Kuehn.

τῇ φορβειᾷ κατειλημμένον, ἐμπεφορβημένον ἔλεγον.] MS. Τῇ φορβιᾷ κ. ἔλεγον ἂν πεποβιώμενον. unde emendatio iam patet, legendum enim pro vulgato, ἐμπεφορβημένον, ἐμπεφορβιωμένον, sicut apud *Aristoph.* ἐν Ὄρνισι extat et *Suidas* adfert in φόρβιον. ita enim adpellat hoc αὐλητικὸν δέρμα. Vocabulum vero φορβειὰ (quod in MS. φορβία et φορβιά adnotavimus) varie scribitur, uti etiam ad lib. I. dixi. Apud

Hesych. est in hac significatione φορβειά, uti vulgo. et sic etiam ex *Aristoph.* et *Schol.* ipsius observant. IUNG.

τῇ φορβειᾷ κατειλημμένον, ἐμπεφορβημένον ἔλεγον.] ἐμπεφορβιωμένον pro priori ἐμπεφορβημένον Codicum scriptorum et *Aristophanis* auctoritate fretus in suum Codicem recepit *Kuehnius* Noster.

71.

περὶ αὐλοποιοῦ] C. A. omittit hic καὶ τῆς ὕλης αὐτοῦ, teiicitque ad illa ἡ δὲ ὕλη etc. ubi praemittit περὶ ὕλης αὐλοῦ. KUEHN.

περὶ αὐλοποιοῦ] In MS. nullus titulus, sed adnectuntur praecedentibus. IUNG.

ἢ χαλκὸς] Marginis est in C. A. KUEHN.

ἐλάφου] (*Elephanti*) pro, cervi. SEB.

ἀφῃρημένος] MS. ἀφῃρημένου. IUNG.

κεραύλης] C. V. subiungit τριηραύλης, quod etiam habet margo C. A. KUEHN.

κεραύλης] MS. auctius: καὶ κεραύλης, τριηραύλης, αὐλ. supra etiam τριηραύλην nominarat I, 96. vulgati itaque suppleri possunt hic. De ceraule aliquid et *Buleng.* II. de Theatro 22. ubi interpretatur, qui *cornea tibia canit.* vid. et *Iac. Nicol.* IV. Epiphil. 8. qui tamen valde perverse hunc locum profert, et sic etiam interpretatur, scilicet ὁ δὲ τοῖς αὐλοῖς χρώμενος αὐλητὴς, καὶ κεραύλης αὐλητρίς; id est, *Is qui tibiis utitur tibicen, ceraules tibicina dicitur.* Imo οὐδὲν ὑγιὲς id est. clarum enim *Pollucem* hoc velle, qui tibia canit, dici masculino genere αὐλητὴν, et composita inde κεραύλην, τριηραύλην; esse etiam femininum αὐλητρὶς, ut ab aliis talibus. Nil apertius. Itaque ne moremur. IUNG.

κεραύλης] Auctius *Falckenburgius* ita in suo Codice habet: κεραύλης, κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον τριηραύλης. Ceterum illud τριηραύλης quod desiderabatur in prioribus ed. et tamen MSStorum auctoritate niti vides, *Kuehnium* Nostrum sequuti in textum *Pollucis* recepimus.

ἐπαινῶν] Omissis interiectis C. A. ἔμπνους. suprascriptum εὔπνους, post μέγα πνέων est ἔντονον, ἁδρὸν omittit. pro κεραύλης alii κεφαλαν. notante *Salm.* qui dein ἔμπνους non legit in MS. et εὔτονον pro ἔντονον. KUEHN.

ἐπαινῶν] Sequentia σοφὸς etc. ἴδιον cum mediis desunt in MS. malim fere pro κἂν in vulgatis legere καί. IUNG.

72.

ἔμπνους]. Deest ἔμπνους et ἁδρόν in MS. IUNG.

ἔντονον] C. A. supra scriptum habet ῥόθιον. quod a

C. V. plane abest, dein in textu C. A. *γλυκὺ πνεῦμα* etc. *ἐπαγωγόν. τὸ δὲ πνεῦμα καὶ φι καὶ αὔλημα. ὁ δὲ φαῦλος αὐλὸς* etc. Kuehn.

ἰσχυρὸν, ὀρθ. etc.] Desunt in MS. *ἰσχ. ὀρθ.* et *βλ. ἡδύπνουν.* et *τὸ γὰρ λιγ. ποι.* desunt. Iung.

λιγυρὸν] MS. *ληγυρόν.* ad *γοῶδες* (quod in MS. cum *θρηνῶδες* deest) *H. Steph.* hic adnotavit ex superioribus III, 100. *γοωμένη.* Iung.

ἀποδέξαι] *ἀποδέξαι* et sequentia in MS. desunt usque ad *ὁ δὲ φαῦλος* etc. Iung.

73.

διάβροχος] Dein in C. A. margine *καὶ ἐξηυλημέναι γ. αἱ παλαιαί.* Kuehn.

διάβροχος] *διάφθορος* MS. pro *διάβροχος. ἔξαυλος* vero deest. ad *ἐξηυλημέναι γλῶτται H. Steph.* hic adnotavit, *γλῶτται αὐλῶν.* infra IV, 70. scilicet nempe haec capienda esse de extritis tibiarum ligulis et vetustis. Iung.

αὔλημα δὲ] C. A. *καὶ αὔλημα ὄρθιον, ἀφ' οὗ καὶ νόμος ὄρθιος.* caetera absunt usque ad sequens caput. Kuehn.

αὔλημα δὲ] MS. *καὶ αὔλιμα δὲ ὁ.* Iung.

στερεὸν] *στερεὸν* et cetera huius capitis in MS. *λείπει.* Iungerm.

μονόκλονον] In vulgatis notandum *μονόκλονον*, de quo *αὐλήματι* nil reperio, nisi hoc *Hesychii*, si forte huc spectet, *μονολόγιστον, μονόκλονος.* Iung.

74.

εἴδη ὀργάνων.] C. A. *περὶ αὐτῶν* (leg. *αὐλῶν*) *εὑρεθέντων ἔθνεσιν.* Kuehn.

εἴδη ὀργάνων.] Caput hoc sine titulo cum priori in MS. cohaeret, nec in hoc toto Capite ullus in MS. titulus. Ceterum hic titulus non aptus quoque est qui vulgo: *εἴδη ὀργάνων.* Agitur non *περὶ εἰδέων* sed unius saltem *ὀργάνου, δηλονότι τοῦ αὐλοῦ.* Iung.

πλάγιος] Horum meminit *Longus* meus I. *Poemen.* ubi *αὐλοὶ πλάγιοι* inter alia suspensa in auro Nympharum. Iungerm.

λώτινος] *Ex loto facta tibia*, quam *Alexandrini φώτιγγα* dixerunt. *Athenaeus* in fine lib. I. *Aelianus* lib. VI. H. A. cap. 31. *φωτίγγιον.* Kuehn.

εὕρημα. πλαγ.] MS. *εὕρεμα πλαγίαυλον δ' αὐτ.* sic enim et MS. pro quo male vulgo antea edebatur *πλαγίαλον:* quod mendum et *Rhodiginus* sequuntus est IX. antiq. 7. Meminit huius tibiae et *Theocritus Bucolisco:*

κὴν αὐλῷ λαλέω, κὴν δώνακι, κὴν πλαγιαύλῳ.
ad quem locum vid. *Heinsii* nostri lect. *Theocrit.* cap. 24. ubi de lepido dicto σοφοὶ μέχρι πλαγίου καλάμου καὶ σύριγγος. vid. et *Bulenger.* II. de Theatro c. 21. ubi etiam *curvam tibiam* interpretatur. Quod non probatur *Iul. Scaligero* I. Poët. 20. ubi sic dictam ait, *non quod esset curva, ut quidam sunt arbitrati: sed quia ab latere inflabatur, quemadmodum et Germanica.* IUNG.

πλαγίαυλον] Scr. in versione πλαγίαυλον, ut est in Gr. SEBERUS.

πλαγίαυλον] Margo C. A. usque ad φρυγίᾳ Θεῷ. KUEHN.

πλαγίαυλον] Editio Basileensis πλαγίαλον, quod sphalma a *Kuehnio* Nostro et *Falckenburgio* quoque observatum inque πλαγίαυλον mutatum est.

Λίβυες] MS. Λιβύες. IUNG.

ἔλυμος etc.] Hunc locum adfert *Turneb.* lib. XXX. advers. cap. 59. ubi de buxo materia *Phrygiae* tibiae. ubi et forte *Elymum Virgilianum* ab illa tibia nomen adeptum esse. IUNGERM.

τὸ δὲ εὕρημα] MS. τὸ δὲ εὕρημα φ. et dein ita: κ. δὲ ἑκατέρων τῶν αὐλῶν ἀν. an forte scripsisse debebat ἑκατέρῳ. dein in vulgatis illud αὐλῇ quis non corruptum videt? MS. rectius longe et alia distinctione ita: πρόσεστιν. αὐλεῖ δὲ τῇ Φρυγίᾳ Θεῷ ἱππόφορβος. quomodo et paulo post de μοναύλῳ loquitur. Attamen post Θεῷ retineo punctum vulgatum. Autumo enim de ἐλύμῳ tantum dictum, illam canere matri Deorum. De ἱπποφόρβῳ, et cui usui destinatus, eiusque materia enim iam agitur. Ἱπποφόρβον autem habere *Aldinam* editionem video monere doctiss. *Sylburgium* Notis ad Mytholog. Musarum Linoceri. IUNG.

ἑκατέροις τοῖς αὐλοῖς] C. A. et V. MStus ἑκατέρων τῶν αὐτῶν, unde leg. ἑκατέρῳ τῶν αὐλῶν, aut si *Hesychium* audimus, ἑτέρῳ τῶν αὐλῶν, *alteri tibiae adhaerens cornu*, sinistrae scilicet, ita enim ille in ἐγκεραύλης ὁ τοῖς Φρυγίοις αὐλῶν, ἔχει γὰρ ὁ ἀριστερὸς προσκείμενον κέρας. KUEHN.

προσέστιν] Hic ponit τελείαν στιγμὴν C. A. quod omnino admittendum. KUEHN.

πρόσεστιν, αὐλῇ τῇ etc.] Ita distinxit correxitque hunc locum *Kuehnius* Noster: πρόσεστιν. αὐλεῖ δὲ τῇ Φρ.

αὐλῇ] C. V. αὐλεῖ δὲ, quod etiam videtur agnoscere C. A. quando post αὐλῇ habet δέ. canit autem tibia illa Deae Phrygiae id est *Cybelae.* vid. *Athenaeum* fine lib. IV. *Deipnos. Salmas.* legendum ait πρόσεστι τῇ Κυβέλῃ. KUEHN.

ἱπποφόρβος] C. V. coniungit cum praecedentibus legitque *ἱπποφόρμος*. C. A. *ἱππόφορβος* et deinde τοῦτο *εὑρὸν*. C. V. *πρὸς τὰς ἵ. κ.* KUEHN.

ἱπποφόρβος] Nota MS. scripturam *ἱππόφορβος*. ita enim scribendum, non ut *H. Steph.* in Thesauro, *ἱπποφορβός*. IUNGERM.

ἱπποφόρβος] *ἱππόφορβος* προπαροξυτόνως pro priori *ἱπποφόρβος* παροξυτόνως ex correctione *Kuehnii* Nostri.

σκηνῖται] *Falckenburgius* Noster ex MSto ad oram sui Codicis ponit, *κελενῖται*.

πρὸς ἵππων] MS. *πρὸς τὰς ἱ.* et *δάφνη*, *τῆς ἐντερ. ἐ.* sine illis *τοῦ φ. γ.* et *γάρ*. Sic fere ante IV, 71. pone autem post *ἐξαιρεθείσης* punctum cum MS. cetera enim *ὀξὺν ἦχον* (ubi MS. male *εἶχον*) et seqq. de tibia ipsa narrat. IUNG.

τοῦ φλοιοῦ] Abest a C. A. qui pergit *δάφνη τῆς ἐντεριώνης ἀφηρεθείσης ὀξὺν ἦχον ἀποτελεῖ*. KUEHN.

ἐξαιρεθείσης] P. *ἀφειρεθ*. SEB.

καὶ τῶν ἵππων] Margo C. A. *etiam equos acutissimo sono demulcens*. KUEHN.

καθικνούμενον] MS. *καθικνούμενον* interpreter *percellentem equos*. Et indico tibi locum *Aelian.* lib. XII. *περὶ ἰδιωμ. ζῶ.* c. 44. ubi plura habes de hoc ritu Libyum pascendi equos ad tibias, quas ipse quoque conficere eos ait *ῥοδοδάφνης κλάδον κοιλάναντας*. IUNG.

75.

εὕρημα μέν ἐστιν Αἰγυπτ.] *μὲν* abest a C. A. ut et seqq. *μέμνηται δ' αὐτοῦ Σ. ἐ. Θ.* KUEHN.

εὕρημα μέν ἐστιν Αἰγυπτ.] MS. iterum *εὕρεμα*. deest *μὲν*, et ista, *μεμν. δ' α. Σ. ἐ. Θ.* IUNG.

ἐν Θάμυρι] *Athen.* lib. I. fol. 20. [*Σοφοκλῆς*] *τὸν Θάμυριν διδάσκων* etc. Idem tamen alibi *Σοφ. ἐν Θαμύρᾳ*, ut lib. IV. fol. 175. 183. 637. In vita *Sophoclis* legitur *ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδι*. vid. *Casaub.* in *Athen.* fol. 306. SEB.

ἐν Θάμυρι] *τελείαν στιγμὴν* posuimus post illa *ἐν Θάμυρι*, ne scilicet sequentia pro verbis *Sophoclis* acciperentur, uti quidem ab *Interprete* factum vides. Ceterum in Codice *Falckenburgii* ad oram post *ἐν Θάμυρι*, habentur haec: *τὸ εὕρημά ἐστιν Αἰγυπτίων*, quae tamen paulo ante praecesserunt.

αὐλεῖ etc.] *Salmas.* monet verba, *αὐλεῖ δὲ* etc. non esse *Sophoclis*, sed *Pollucis*: quo tangit *Interpretem*. KUEHN.

τὸν] MS. bene *τὸ πρῶτον*. Nec est hic versus *Sophoclis* ullus, ut vulgatus prae se ferre videtur. Sed post *Θά-*

μιοι est interpungendum ita: Θάμυρος αὐλεῖ δὲ etc. Scilicet ille tibia canendo potissimum nuptiali carmini inservit: ut supra parili modo de πλαγιαύλῳ loquebatur IV, 74. αὐλεῖ δὲ τῇ Φρυγίᾳ Θεᾷ. Eiusmodi etiam fuerunt scilicet αἱ αὐλοῦσι τὸ γαμήλιον, illae σύριγγες γαμικαί, quibus adit *Dorco Dryantem*, illam in uxorem petens, apud *Longum Ποιμενικ.* Α. Et *Nonnus* lib. V. *Dionysiac.* Et lib. V. Καὶ γαμίη σύριγγι συνέκλαγον αὔλες αὐλοί. IUNG.

λέγεται δὲ] Margo G. A. omittit καὶ ante Φρύγα. KUEHN.

εὑρεῖν] MS. εὑρεῖν μόναυλον αὐλόν. an αὐλὸν delendum, et solum μόναυλον retinendum? ut scilicet intelligamus praeter μόναυλον ab Aegyptiis inventum, etiam *Phrygas* invenisse μόναυλον θρηνητικόν, alias de his αὐλοῖς θρηνητικοῖς, et *Phrygum* inventione, earumque usurpatione, vid. heroëm nostrum coniectaneis ad *Varron.* libr. VI. de ling. Latin. verbis, *in libro qui scribitur nomina barbarica*: unde noster *Pollux* illustrari potest. Hinc etiam *Hier. Magius* I. Miscell. 13. ista adfert, ubi de tibiis lugubribus agit. IUNG.

αὐλὸν θρηνητικὸν] Vide *Hier. Mag.* Miscell. I, 13. et *Kirchmann.* de funeribus *Rom.* II, 6. SEB.

αὐλὸν] C. A. μόναυλον θ. C. V. μόνον αὐλὸν ascripta nota, quod *Martialis* MStus etiam habet *monaulum*, ubi vulgo monaulon. KUEHN.

θρηνητικὸν] θρηνητικός, *luctificus*, in *Glossis*. KUEHN.

ᾧ κεχρῆσθαι] MS. ᾧ χρῆσθαι. IUNG.

θρηνῶδες γὰρ τὸ αὔλ.] C. A. θ. δὲ αὔλημα κ. Κ. C. V. θρ. γάρ τι αὔλημα. KUEHN.

θρηνῶδες γὰρ τὸ αὔλ.] MS. θρηνῶδες δέ τι αὔλ. IUNG.

θήριος] Leg. θήρειος, ut θήρειος τροφή cibus a feris animalibus petitus, ferina caro, victus ferinus. KUEHN.

θήριος] Nisi forte θήρειος potius legendum existimemus, ait *H. Steph.* in Epistola de suae Typographiae statu, ubi vulgarium Lexicorum deliria super hac voce corrumpenda insuper indicat. Coniecturam suam etiam in Thes. repetit. Sed θήριος habet etiam MS. et *Iul. Scalig.* I. Poët. 20. qui ait dictum a *ferarum ossibus*. IUNG.

θήριος] θήρειος damus iam tibi ex correctione *Kuehnii*. Nostri pro priori θήριος.

ἐκ νεβροῦ κώλων] Ad illa ἐκ ν. κώλ. *H. Steph.* addidit interpretem, *ex hinnulorum ossibus*. IUNG.

εἰργάσαντο] MS. male εἰργάσατο. IUNG.

καὶ κέρατι μὲν αὐλεῖν etc.] Margo C. A. usque ad ἐπωνομάσθαι. KUEHN.

καὶ κέρατι μὲν αὐλεῖν etc.] MS. male αὐλὴν. IUNG.

76.

γίγγρας δέ τις] Vid. prov. *Carica Musa*, ubi *Erasm.* alibi γίγγρον legi ostendit. SEB.

γίγγρας δέ τις] C. A. γ. δὲ μικρός τις α. γ. καὶ θρηνητικὸν ἦχον ἀφιεὶς Φ. μὲν τὴν εὐ. τῇ δὲ τῇ Καρικῇ M. C. V. etiam ἀφιεὶς. caeterum *Eustath.* in *Homer. Iliad.* γίγγρον vocat *Adonim* et tibiolam, γιγγραΐνον ex *Athenaeo*, qui γίγγρην per η habet. vid. et *Hesych.* in γίγγροι, γιγγρίαι, γιγγρός. *Hesych.* γιγγρίαι, αὐλοὶ μικροὶ ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσι, qui autem tirones utebantur huiusmodi tibiis, dicebantur γιγγλίζειν *gingrire*. vid. *Athenaeum* libr. IV. c. 23. vid. et *Glossas* in *gingrina*, *gingrum*, *gingriunt*. KUEHN.

γίγγρας δέ τις] MS. auctius, γίγγρας δὲ μικρός τις αὐλὸς. IUNGERM.

θρηνητικὴν] MS. θρηνητικὸν ἦχον ἀφιεὶς, φοῖνιξ μὲν τὴν etc. De gingrina aliquid *Iun.* Nomenclator. cap. de musicis instrum. et *H. Magius* I. Miscell. 13. IUNG.

ἀφίησι] *Kuehnius* Noster e MSStis suis ἀφιεὶς iam reposuit pro priori ἀφίησι.

μούσῃ τῇ Καρικῇ] MS. alio ordine, τῇ Καρικῇ Μούσῃ. IUNGERM.

γλῶττα] MS. γλῶσσα. Idem tradit *Athenaeus* lib. IV. γίγγρην *Adonidem* dictum, ut adnotat *Casaub.* IV. *Athen.* 23. ubi etiam vid. de hac tibiola vid. et Adagiorum Scriptorem Adag. *Carica Musa*, ubi etiam adnotat se apud *Pollucem* hic γίγγραν invenire scriptum, quum apud *Athen.* scilicet γίγγρην sit. sed hoc perinde est. Adde si lubet et *Buleng.* II. de Theat. 25. IUNG.

ὁ αὐλὸς] ὁ non agnoscit C. A. ut nec οἱ ante Ἀνδροφάγοι. KUEHN.

ὁ αὐλὸς] Deest ὁ in MS. dein est Σκύθαι. IUNG.

Σκῦθαι] Σκύθαι *Kuehnius* in Codice suo pro Σκῦθαι.

οἱ Ἀνδροφ.] Deest οἱ. Μελάγχλαινοι etiam MS. habet, nec aliter *Rhodigin.* agnovit IX. antiq. 7. ante in vulgatis male alterum λ deerat. IUNG.

Ἀριμασποὶ] MS. Ἀριμάσποι penacute. IUNG.

αὐλητικῶς] *Salmas.* leg. αὐλητικοῖς pro αὐλητικῶς. KUEHN.

77.

ἐκ καλάμων] ἐκ tantum superscriptum in C. A. KUEHN.

προσήκει] C. V. προσήκοι conveníre queat. KUEHN.

προσήκει] MS. προσήκοι. IUNG.

εὕρημα] MS. εὕρεμα. IUNG.

ἐκ καλ. κριθ.] In C. A. superscripta haec sunt. KUEHN.

ἐκλήθησαν δὲ] δὲ omittit C. A. in textu, nihilominus tamen suprascriptum est. KUEHN.

Citharistriae] αὐλοὶ κιθαριστήριοι, quibus citharae accinunt, vide infra IV, 81. SEB.

μεσοκόποι] MSS. μεσόκοποι. Hesych. μεσοκόποι αὐλοί, ὑποδεέστεροι τῶν τελείων, μέσοι. SEB.

μεσοκόποι] C. A. μεσόκοποι. in Athenaeo μουσοκόπους legimus. forte et ibi fuit olim μεσοκόπους, ita enim dicebatur tibia mediae formae. vid. Hesych. in μεσοκόποι αὐλοί, ut iam supra notatum. KUEHN.

μεσοκόποι] MS. μεσόκοποι. at alterum habet et Hesychius: μεσοκόποι αὐλοί, οἱ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων, μέσοι. nec aliter apud eum legendum literarum series ostendit. An itaque et apud Athenaeum lib. IV. ubi: οἴδασι δὲ καὶ τοὺς διόπους, ἔτι τε μουσοκόπους, καὶ τοὺς καλουμένους παρατρήτους, legendum μεσοκόπους? Placuit tamen illud μουσοκόπους interpreti Dalechampio, qui insuper apud Athenaeum explicat, quasi musis dignos: aut Musas defatigantes. et Rhodiginus etiam musocopi habet IX. antiq. 7. Utut sit, iam magis μεσοκόπους ex Polluce apud Athenaeum repono, quod video eruditorum Principem Casaubonum IV. Athen. 24. illos μουσοκόπους non reperire, et rectam scripturam putare μεσοκόπους, ut etiam Breviator scribit. IUNG.

σύριγγες, τέλειοι] Salm. σύριγγες τέλειοι, quod nollem. KUEHN.

σύριγγες, τέλειοι] MS. σύριγγες τέλ. absque interpunctione. IUNG.

ὑπόπτεροι] Athenaeus ὑπότρητον inter tibias numerat, quasi ὑποπτέρου. KUEHN.

ὑπόπτεροι] Quinam σύριγγες ὑπόπτεροι, sicuti et in MS. legitur? Salmasius noster coniicit eum forte τελείοις ὑποπτέρους opponere: vel ὑποπτέρους esse qui ταχεῖαν φωνὴν emittunt. IUNG. KUEHN.

καὶ Ἀθηνᾶ] Marginale C. A. ad finem usque sectionis. KUEHN.

ἢ μάλ.] C. A. et V. ὦ. KUEHN.

ἢ μάλ.] MS. ῷ pro ῇ. Iung.

ἢ μάλ.] ῷ μάλιστα Νικος. reposuimus e MSStis.

ὕμνον] C. A. et V. νόμον non ὕμνον, et iam supra IV, 66. huius nomi praecessit mentio, nec aliter Plutarchus de Musica. vid. et Hesych. in ἁρμάτειον μέλος. Plato ἔδοξας τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς νόμον προαυλεῖν στομαυλῆσαι in Cratylo. Kuehn.

ὕμνον] MS. νόμον pro ὕμνον. Iung.

ὕμνον] νόμον iterum MSStos sequutus pro priori ὕμνον Kuehnius in suo Codice correxit.

ἰδουθοὶ] C. A. ἰδοῦθοι. Kuehn.

ἰδουθοὶ] MS. ἰδοῦθοι. Iul. Scaliger I. Poët. 20. nostrum non obscure perstringens, Iduthum autem, ait, nomine tenus, ut pleraque alia, sine ulla declaratione inter tibiarum species recensuere. Iung.

ἰδουθοὶ] Falckenburgius Noster ἰδουοι e MSto habet.

78.

περὶ ἁρμον. etc.] C. A. αὐλητῶν νόμων Ὀλύμπου λοιπῶν. Kuehn.

περὶ ἁρμον. etc.] Titulus in MS. deest, uti iam dixi. Iungerm.

αὐλητικῇ] C. A. αὐλητικαὶ quasi ante fuisset ἁρμονίαι. Kuehn.

Δωριστὶ] MS. Δωριστὴ, Φρυγιστὶ, Λύδιος, καὶ Ἰ. corrupte, credo, dicit enim et Aristoteles ἡ Δωριστὶ, ἡ Φρυγιστὶ etc. VIII. Politic. 5. Iung.

Φρυγιστὶ] Suprascriptum in C. A. ἁρμονία σύντονος est auctior et concitatior. Kuehn.

Λυδιστὶ, ἣν Ἀνθιππος ἐξεῦρε] Margo C. A. ad ἐξεῦρε castellum pro Ἀνθιππος C. A. et V. Ἄντιφος προσεξεῦρε. C. V. ν addit in fine. Kuehn.

Λυδιστὶ, ἣν Ἀνθιππος ἐξεῦρε] MS. καὶ Λυδιστὶ ἣν Ἄντιφος προσεξεῦρεν. Antiphus itaque vocatus ille secundum MS. qui hanc harmoniam invenit, cuius inventores alii, ut Graeculi in his fecundi sunt, alios faciunt: ut Olympum, Melanippidem, Torrhebum, ut apud Plutarch. περὶ μουσ. videre potes. Apud Suidam est Ἄντιφος, ὄνομα κύριον, nil praeterea. Iung.

Λακωνικὸν] MS. Λακονικόν. Plut. περὶ μουσ. καθάπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι παρ᾽ οἷς τὸ καλούμενον Καστόρειον ηὐλεῖτο μέλος, ὁπότε τοῖς πολεμίοις ἐν κόσμῳ προσῄεσαν μαχησάμενοι. Iungerm.

[illegible]

ὑπὸ τὸν ὑποδετῆρα] ... quem vocant ξηραντήριον, de quo supra aliquid. Kuehn.

Θηρακιοῦ] C. A. et V. ἱερακιοῦ. ... forte legendum inquit *Salmas*. Kuehn.

θηρακιον] MS. ἱεράκιον, non θεράκιον et rectius puto. De Hierace paulo post *Pollux*. θεράκιον qui noverit alias, praeter vulgatos codices, haud novi. Iung.

θερακιον] *ἱεράκιον* iterum *Kuehnius* Noster reposuit, et ita legit quoque e MSto *Falckenburgius* in suo Codice.

ὃ ταῖς ἀνθεσμοφόροις] C. V. ὃς ταῖς ἀνθεσφόροις ἐν Ἥρας ε. C. A. ἐν Ἥρας. hae lectiones confirmant emendationem *Meursianam* in *Graecia Feriata*, ubi recte legit: ὃ ταῖς Ἀνθεσφόροις ἐν Ἥρας ε. *quod virginibus Anthesphoris in Templo Iunonis tibia accinebant.* addit festum Iunui *Iunonis* cognomento *Ἀνθείας*, quam ab Argivis cultam *Pausanias* in *Corinthiacis* commemorat. plena fuisset emendatio, si etiam *θεράκιον* in *ἱεράκιον* mutasset, ut MSSti habent. Kuehn.

ὃ ταῖς ἀνθεσμοφόροις] MS. ὃ ταῖς ἀνθεσφόροις ἐν Ἥρας ἐπηύλουν. quanto rectius quam vulgatum *ἀνθεσμοφόροις*. *αἱ ἀνθεσφόροι*, credo, *ἀπὸ τῶν ἀνθεσφορίων*, quae *Proserpinae* festum, uti ipse *Pollux* nos docuit supra I, 37. de *Ἥρας* nescio quid dicam, quum hoc non intelligenti vulgatum Ἥρου scilicet *ὥρᾳ* videatur rectius. Iung.

ὃ ταῖς ἀνθεσμοφόροις] *Falckenburgius ἀνθεσφόροις*, uti quoque *Kuehnium* Nostrum secuti iam in textum recepimus. cui et sequens *Ἥρας* pro priori *Ἥρος* debes. Ad oram autem Codicis *Falckenburgii* ab aliena, si recte e literarum ductu coniicio, manu citatur *Meursii* Graecia feriata in *Ἀνθεσφόρια*.

Μαρσίου] *Ald.* et *Flor.* *Μαρσύου*. *Marsyas* inventor *σύριγγος καὶ αὐλοῦ*. *Athen.* libr. V. fol. 184. Seb.

Marsii] Scr. *Marsyae*. Seb.

Μαρσίου] C. A. et V. *Μαρσύου Marsyae*. Kuehn.

Μαρσίου] MS. *Μαρσύου*. recte. *Marsyas* ille Olympi fuit doctor, de quo vid. *Plut.* *περὶ μουσικῆς*. *Bulenger.* I. de Theatr. 21. scribit: *Marsyas* et Olympus Phryges tibiam invenerunt, Sirites expolivit, ut *Pollux* lib. IV. hoc tamen *Pollux* certe non ita dicit, sed de *νόμοις* saltem, qui etiam post repertam tibiam potuerunt addi, loquitur. non tamen nego alios id tradidisse, illos nimirum inventores tibiae; quod *Plutarchus περὶ μουσ.* verum esse negat. De Sirite

iubet etiam nos adire ad *Pollucem* huc Casaubon. XIV. *Athen.* 2. ego tamen illius nullam mentionem fieri video. Iungerm.

Μαρσίου] *Μαρσύου Kuehnius* Noster pro priori *Μαρσίου*.

79.

ὁ δὲ Σακάδα νόμος] *Plutarch.* περὶ μουσικῆς fol. 437. fin. γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος, ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς, καὶ τὰ Πύθια τρὶς νενικηκὼς ἀναγέγραπται. In pr. edit. ὁ δὲ Σακοδονόμος, nihili verbum. *Casaub.* in *Athen.* lib. XIII. fol. 9. Seberus.

ὁ δὲ Σακάδα νόμος] *Pausan.* non semel Σακάδα in casu gignendi, ὃς τὸ αὔλημα τὸ Πυθικὸν πρῶτος ηὔλησεν ἐν Δελφοῖς. C. A. haec de *Sacada* in margine. MSSti Σακαδά. Kuehn.

ὁ δὲ Σακάδα νόμος] *Casaub.* XIII. *Athen.* 9. *Monet etiam emendandum apud Pollucem nihili verbum* Σακαδονόμος, *et scribendum*, Ὁ δὲ Σακάδα νόμος. ubi et alia de *Sacada*, praeclare autem ita emendavit; et ab eo tantum retulit Noster *Seberus*. Prorsus enim ita in MS. nostro, nisi quod accentus variet: ὁ δὲ Σακαδὰ νόμος. Iung.

ὁ δὲ Σακάδα νόμος] Prior editio Basileensis Σακαδονόμος, pro quo *Falckenburgius* Σακάδα νόμα, uti in ultima *Seberi* erat, reposuit, idem fecerat et *Kuehnius* Noster.

οἱ δὲ Εὐΐου, κύκλιοι] C. A. συΐου. C. V. οἱ δὲ συοκύκνοι καὶ Ὀλύμπου etc. quid si legendum, οἱ δὲ Μαρσύου κύκλιοι, uti de Olympo statim sequitur? ita credibile est de *Marsyae* modis aliquid praecessisse. Olympi νόμους laudat *Aristophanes* in *Equitibus*. Kuehn.

οἱ δὲ Εὐΐου, κύκλιοι] MS. noster monstrose, οἱ δὲ συΐου κύκνοι καὶ Ὀλ. Pro vulgato videntur illa *Hesychii*: κύκλιοι, αὐλοί. οὕτω τινὲς ἐκαλοῦντο, εἶεν δ' ἂν οἱ χορικοί. et quod ex *Max. Tyrii* Serm. VII. adferunt, καὶ καλὸν μὲν τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ ἐμβατήριον, Ἀθηναίοις τὸ κύκλιον. Iung.

οἱ δὲ Εὐΐου, κύκλιοι] κύκλοι ex MSto pro κύκλιοι habet Codex *Falckenburgii*.

ἐπιτύμβιοι] MSSti ἐπιτυμβίδιοι. et hic desinit margo C. A. Kuehn.

ἐπιτύμβιοι] Pro ἐπιτύμβιοι MS. ἐπιτυμβίδιοι. Iung.

ἱεράκιος] MSS. ἱέρακος. Seb.

ἱεράκιος] C. A. ἱέρακος. C. V. ἱέρακας, sed ο impositum τῷ α. Kuehn.

ἱεράκιος] MS. ἱέρακος. De *Schoenione* dein apud *He-*

phaestionem e. περὶ τοῦ ἐλεγείου μέτρου, carminis, τοῦ καλουμένου Κρατινείου, hi versus e. g. adferuntur:

Εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ χαῖρ', ἔφασκε Φαντίδης,
πάντα φορητά, πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ,
πλὴν ξενίου νόμοισι, καὶ Σχοινίωνες, ὦ Χάρων. Iung.

ἐρώμενος] ἐρώμενος etiam in MS. repositum est, quum antea male esset ἐρρωμένος. Iung.

καὶ κλοκὰ] C. V. καὶ κλόνια δὲ νόμοι αὐλητικοί. ita in margine legit et C. A. habent autem nomen κλόνια ab inventore, qui Κλονᾶς dictus, natione *Arcas* vel Thebanus, ita Πολυμνάστια dicuntur modi tibiarum a *Polymnaste* excogitati. vid. *Plutarch.* de *Musica Salmas.* καὶ Κλονᾶ δὲ ν. α. κ. ex. Kuehn.

καὶ κλοκὰ] Omnino in MS. vitium esse puto. quid enim est κλοκά? Et egregie, ni fallor, subvenit MS. in quo ita: καὶ κλόνια δὲ νόμοι αὐλητικοί, ἀποθ. si enim non fallor, κλόνια a Clona illo τῷ πρῶτον συστησαμένῳ τοὺς αὐλῳδικοὺς νόμους καὶ τὰ προσῴδια, uti *Plutarchus* περὶ μουσικῆς illum laudat, quique apud eundem nominatur; Κλονᾶς δὲ ὁ τῶν αὐλῳδικῶν νόμων ποιητής, ὁ ὀλίγῳ ὕστερον Τερπάνδρου γενόμενος, ὡς μὲν Ἀρκάδες λέγουσι, Τεγεάτης ἦν, ὡς δὲ Βοιωτοί, Θηβαῖος. Consonant et qui in Nostro iunguntur nomi, ἀπόθετός τε καὶ σχοινίων. nam et apud *Plutarchum* habes, περὶ δὲ Κλονᾶ, ὅτι τὸν ἀπόθετον νόμον καὶ σχοινίωνα πεποιηκὼς εἴη, μνημονεύουσιν οἱ ἀναγεγραφότες. quae et supra verba retulimus. Age vero si sic non placet, alio modo, et probabiliter valde emendabimus *Pollucem* ita: Καὶ Κλονᾶ δὲ νόμοι αὐλητικοὶ ἀπ. etc. Clonae scilicet nomi tibicini, ἀπόθετος et σχοινίων. de quibus et supra IV. 65. sed praestat forte ab MS. non mutare. Illam tamen coniecturam Κλονᾶ probavi valde *Salmasio* meo, aitque nil veritati magis esse consentaneum. Ingeniosissime alias ille alio modo emendabat in hisce et disserebat; sed cum ipse illa non ita adprobet, adscribere nolui. Verum hoc agnoscit. τῶν ἀποθέτων, ait, ποιητὰς vocat *Philostratus* antiquarum et reconditarum fabularum scriptores (locus autem *Philostrati* lib. X. Eiconum est hic: ἰδίαν δὲ μετὰ τῆς λέξεως, ἥν φασιν οἱ τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ χάριτας καμεῖν) quae paucis tunc temporis erant notae, ut iam obsoletae et ex medio vetustatis sinu petitae promptaeque. nam ἀπόθετοι μῦθοι vocantur et ἀπόθετοι λόγοι. quorum qui Auctores sunt, τῶν ἀποθέτων ποιηταὶ recte dicuntur. *Callimachus* qui αἴτια scripserat, in quibus explicabat causas antiquorum μύθων, et eorum origines enucleabat, τῶν ἀποθέτων ποιητὴς iure diceretur, ut

et alii infiniti, quos vidit Graecia, praecipue illi qui de Diis et sacris et antiquis Heroibus multa ἀπόῤῥητα suis scriptis consignarunt. Idem Philostr. ἡ τῶν θυσιῶν ἐσθὴς καὶ τὰ ἐναγίσματα, ὦ παῖ, καὶ τὸ σφάττειν εἰς τὰ τοῦ Παλαίμονος ἀποκείσθω ὄργια· σεμνὸς γάρ ὁ λόγος καὶ σφόδρα ἀπόθετος. Inde etiam patet νόμον illum αὐλῳδικὸν Clonae, ἀπόθετον dictum, quod multa recondita et abstrusa contineret de Diis, Heroibus, aliisque denique rebus quas nescimus. Iung.

καὶ κλονᾶ] Falckenburgius ita legit hunc locum: κλονᾶ δὲ νόμοι αὐλητικοί, et ita reliqui quoque scripti Codices habent. Kuehnium tamen, uti alias, ita hic quoque secuti ita in textum recepimus, Κλονᾶ δὲ νόμος αὐλητικὸς ἀπ. etc.

καὶ ἄλλο] C. A. omittit καί, et dein in margine: τὸ δὲ κηνίαχον (C. V. κυνίατον) ἐστὶ Φρυγῶν. caetera absunt. Kuehn.

κηνίατον] MS. κηνίατον ἐστιν Φρύγιον. cetera ἐπτ. δ. α. μ. desunt: sicut et titulus sequens. de Naenia vero et quae hunc locum illustrant, vide apud aeternum illum literarum censorem Ios. Scaliger. coniectan. in Varr. lib. VI. de L. L. ad verba, in libro qui scribitur nomina Barbarica. Iungerm.

κηνίατον] Falckenburgius κινιάτον in suo Codice posuit.

80.

αὐτῶν] C. A. αὐλῶν. Kuehn.

αὐτῶν] In titulo huius tmematis, quem in MS. deesse diximus, corrigendum puto αὐλῶν pro αὐτῶν. Iung.

ὀδοντοσμοῦ] ὀδοντισμοῦ meminit etiam infra IV. 84. Iungerm.

τὸ μὲν γαμήλιον] Fi τὸ γαμήλιον δύο ἦσαν αὐλοί. Sam.

τὸ μὲν γαμήλιον] A MSStis abest αὐλημα, et C. A. caetera ita exhibet: τὸ γαμήλιον ἦσαν δύο αὐλοί, μὲν supra scriptum. Kuehn.

τὸ μὲν γαμήλιον] MS. ita: γαμήλιοι δύο ἦσαν αὐλοί, μείζων ἄτερος, συμφωνίαν μὲν ὑποδηλοῦντες μείζονα δ' ὅτι χρὴ τὸν ἄνδρα. οἱ δὲ παρ. Ita μείζων ἄτερος σ. μ. ὑ. ὅτι μείζονα χρ. τ. ἀνδ. sed alii videbunt rectius. Iung.

μείζων ἄτερος] In textu C. A. μείζων ex correctione μεῖζον. post ἄτερος non interpungunt MSSti. C. V. καὶ ἀτέρας συμφωνία μὲν ὑποδηλοῦντες μείζονα δ' ὅτι χρὴ τὸν ἄνδρα. C. A. post ἀποτελοῦντες, μείζονα ὅτι χρὴ τὸν ἄνδρα οἱ δὲ etc. ex quibus legerem: συμφωνίαν μὲν ἀποτελοῦντες μείζων δὲ ἄτερος, ὅτι μείζονα χρὴ τὸν ἄνδρα εἶναι. nuptiali cantui duae erant tibiae, concentum quidem edentes, altera tamen maior, quod

[illegible] debeat; [illegible] licet [illegible] inferior [illegible] illud *Martialis* [illegible] *Prisce*, maritus non aliter fuerint [illegible] Kuehn.

[illegible]] *Falckenburgius* ita legit [illegible] *μείζων ἄτερος, συμφωνίαν ὑποδηλοῦντες, μείζων δὲ* [illegible] *τὸν ἄνδρα.* sed *Kuehnius* Noster, cuius restitutiones [illegible] nova editione sequimur, pro priorum editionum: *μείζων ἄτερος συμφωνίαν ἀποτελοῦντες*, sequentia reposuit, *συμφωνίαν μὲν ἀποτελοῦντες: μείζων δὲ ἄτερος, ὅτι μείζονα χρὴ τὸν ἄνδρα (εἶναι).* Audi et meas nugas. Quid si in praecedentibus pro *δύο αὐλοὶ ἦσαν* legeremus *δύο* [illegible]? sed nihil muto.

ἀποτελοῦντες] A. *ὑποδηλοῦντες.* Seb.

παροίνια] Hemioliae erant tibiae. C. A. *τὴν δὲ ἰσότητα* *σ. π.* Kuehn.

ἴσοι δ' ὄμως] MS. [illegible] Iung.

81.

Σπονδιακοὶ] MS. *σπονδιακοί.* De hisce tibiis vide *Turneb.* XVII. advers. 20. et *Bulenger.* II. de Theat. 26. *Artemidor.* I. Onir. 58. *αὐλεῖν δὲ Πυθικοῖς αὐλοῖς,* [illegible], ubi *Rigaltius* haec e *Polluce* adducit. Ait et hinc illas elaboratiores fuisse aliis tibiis *Leopard.* IX. Emend. 21. et XII. Emend. 9. capite repetito. Iung.

ἄχορον αὔλημα] MSSti *ἄχρονον.* male, nam *ἄχορον* denotat quod sine choro canente ipsa tibia perfectum fuerit *αὔλημα Πυθικόν.* *Strabo* lib. IX. *προσέθησαν δὲ τοῖς κιθαρῳδοῖς αὐλητάς τε καὶ κιθαριστὰς χωρὶς ᾠδῆς ἀποδώσοντας τι μέλος, ὃ καλεῖται νόμος Πυθικός.* potest et *ἄχορον* dici [illegible] *Pythicus,* quod careret choro ad tibiam saltante pariter et canente. *Interpres* ineptus est cum suo *inepto carmine Pythico.* Kuehn.

ἄχορον αὔλημα] *ἄχορον,* sine choris. hinc locus *Nunnes.* *Eclog.* I. *Phryn.* in *αὐταύλης* abstinet ab *Athenaei* loco emendando. Iung.

διθυράμβοις] MS. *διθυράμβους.* Iung.

καὶ τοῖς μὲν Παρθενίοις] Ad *puellatoriam* etc. et haec habet margo C. A. usque ad *παῖδες προσῇδον.* Kuehn.

προσεχόρευον] MS. *προσεχόρευον,* etiam mendose. Iung.

αὐλοὶ] Deest *αὐλοὶ* in MS. Iung.

κιθαριστήριοι etc.] C. A. *κιθαριστήριοι μὲν καὶ τ. διότι κιθάρᾳ προσηύλουν διδάσκει:* quod quidem *Citharistriorum modos tibiae attinet, vel nomen docet, quod citharae illi succinerent.* Kuehn.

κιθαριστήριοι etc.] MS. auctius, κιθ. δ' αν τοὔνομα, διότι κιθάρᾳ προσηύλουν, διδάσκει ἀπαρέτρητοι δὲ etc. Et rectius etiam: unde enim illud τοὔνομα dependet, nisi addas διδάσκει, vel simile verbum? Iung.

προσῷδον] Pro προσῷδον Falckenburgius in MSto suo invenit προσηύλουν, cui statim subiungit διδάσκει, quod posterius et Kuehnius noster textui Pollucis reddidit.

παράτρητοι] C. A. παράτρητοι δέ. Kuehn.

παράτρητοι] De paratretis ita verba Pollucis sonare, si Latine exprimas, ait Magius I. Miscell. 13. Paratretae (tibiae) luctui conveniebant, acute et lente inflatae etc., quae certe ex nostro interprete mutuatus est. Iul. Scalig. I. Poët. 20. acutum et infractum spirantes ait, quae hic ὀξὺ καὶ νωθὲς κελεύεται. Θρήνοις vero id est naeniis accommodatas tibias exponit Iac. Nicol. VI. Epiphil. 8. Haec sic raptim libamus, ut inciderunt: nec enim, quid solidi a nobis expectas, credo: sed ad MS. in quo iam egregiam emendationem unius literulae mutatione invenimus. Iung.

νωθὲς] C. V. νυθὲς, et ita omnino legendum esse sua, ni fallor, manu ipse ascripsit Vossius. est autem νυθὸν Hesychio ἄφωνον, et νυθῶδες, σκοτεινῶδες obscurum, fuscum, modo acutum sonabat lugubris tibia, modo obscurum, pro lugentium ingenio lamentisque variis. Kuehn.

82.

τὸ αὔλημα] C. A. αὔλημα. Kuehn.

τὸ αὔλημα] Ut prius hoc moneamus, decet particula τὸ ante αὔλημα. Iung.

ὀρθίοις] MSS. ὀργίοις. Seb.

ὀρθίοις] ὀργίοις habet C. A. et V. Kuehn.

ὀρθίοις] MS. ὀργίοις, non ὀρθίοις. annon longe rectius et melius? illud furiosum tibicinium scilicet furiosis sacris conveniebat. Iung.

ὀρθίοις] ὀργίοις optime Codex Falckenburgii, cuius bonitas se saepe iam ostendit. hoc ὀργίοις et Kuehnius textui Pollucis restituit.

ἐμβατηρίους αὐλοὺς] C. A. omittit αὐλούς. Kuehn.

In itineribus] Quid προσόδια sint, dictum paulo ante IV, 53. Seb.

ἐπὶ τοῖς προσοδίοις] προσόδια canebantur ad tibiam, dum procedebant ad templa, ad aras. de itineribus hic ne cogitandum quidem. tibiam autem adhibitam sacris nemo nescit, et vel ex Laërtio patet in vita Menedemi, ubi nuper in notis

tumultuariis frustra correxi, *τὸ ἐπὶ θυσίας*, notat enim *inter sacrificandum*. Kuehn.

ὑπορχήματα] *Lucian.* de *Saltat.* *καὶ τοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμενα τούτοις ᾄσματα ὑπορχήματα ἐκαλεῖτο.* *quapropter cantilenae hisce* (in Delo ad tibiam peractis) *choris conscriptae, dicebantur hyporchemata.* conf. et *Proclus* apud *Photium* in *Chrestomathia.* Kuehn.

οἱ δὲ, ταῦτα] Margo C. A. et post, *τὸ εἶναι* abest ante *λέγουσι.* Kuehn.

ὑποθεάτρους] Vox mihi de mendo suspecta, nec iuvant MSSti. quid si ex *Athenaeo* legatur *ὑποτρήτους αὐλούς*, qui in nomis tibiarum adhibiti fuerint? videsint doctiores. Kuehn.

αὐλοὺς ἐπὶ τ. ν.] C. A. *ἀ. τοὺς ἐπὶ τ. ν.* Kuehn.

αὐλοὺς ἐπὶ τ. ν.] MS. *αὐλοὺς, τοὺς ἐπὶ* etc. plenius. Iungerm.

αὐλοὺς ἐπὶ τ. ν.] *Kuehnius* *τοὺς* addidit, ita legendo: *αὐλους τοὺς ἐπὶ* etc. ut MSSti habent.

οἱ δὲ Σύριοι] Verba illa *οἱ δὲ Σύριοι* usque ad *δοκοῦσι* non extant in C. A. Kuehn.

οἱ δὲ Σύριοι] Ista *οἱ δ. Σύριοι θ. τ. κ. ε. ἐ. δ.* desunt in MS. Iung.

γίγγλαρος] C. V. *νίγλαρος δὲ*, ut infra. C. A. *νίγλαροι.* Kuehn.

γίγγλαρος] Pro *γίγγλαρος* MS. *νίγλαροι.* sed forte oculis aberrabat librarius ad id quod mox segm. seq. Iung.

γίγγλαρος] *Kuehnius* Noster *νίγλαρος* reposuit.

μονῳδίᾳ] Pro *μονῳδίᾳ* habent *μοναυλίᾳ* C. A. et V. Kuehn.

μονῳδίᾳ] Pro *μονῳδίᾳ* MS. *μοναυλίαι* (rectius *μοναυλίᾳ*) Iungerm.

μονῳδίᾳ] Pro *μονῳδίᾳ* *Kuehnius* e Codicibus scriptis iam scripsit *μοναυλίᾳ*, et ita quoque habuit *Falckenburgii* nostri optimus Codex.

σκυταλία, μικρῶν etc.] C. A. *σκυταλία δὲ μ. α. τοὔνομα.* C. V. *ὄνομα.* Kuehn.

σκυταλία, μικρῶν etc.] MS. *σκυταλεία τῶν μ. α. τοὔνομα.* certe vulgatum *ὀνόματα* videtur plura poscere vocabula quam unum *σκυταλεία.* *Hesych.* *σκυτάλια. αὐλίδια: σκυταυλίδα. αὐλοποιόν.* forte aliae, quas *σκυτάλιας* apud *Athen.* lib. IV. legis. Iung.

σκυταλία, μικρῶν etc.] Auctius *Falckenburgius* *σκυτάλιζμεν* (*τὰ* in fine suprascripto) *καὶ σκυταλία* etc. quae ego non capio.

83.

περὶ αὐλημάτων etc.] C. A. *περὶ αὐλημάτων*. Kuehn.

περὶ αὐλημάτων etc.] Tituli huius et sequentis lemmatis utrosque desunt, ut indicatum. Iung.

μέλη] *μέρη* habet *Falckenburgius* pro *μέλη*.

κρούματα] MS. *κρουμάτα*. Iung.

τερετισμοί] C. A. *τερετισμός*, *τερετίσματα*. abest *νίγλαροι*. Kuehn.

νίγλαροι.] *Schol. Aristoph.* fol. 284. ὁ νίγλαρος ἐρημῶ ἐστι, καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικόν. Seb.

νίγλαροι.] MS. *νίγλαροι* antepenacute. Iung.

τὰ δὲ πρῶτα] MS. *τὰ δὲ πρώτων α.* mendose. Iung.

αὐλητῶν] *αὐλῶν μ.* C. A. dein *πεῖραι καὶ γρόνθον*. at *Hesych.* etiam leg. *γρόνθων*. Kuehn.

πεῖρα] MS. *πείρα*. De altero quod *γρόνθων* ex *Hesych.* et *Eustath.* *Leopardus* IX. Miscell. 21. et XII. Miscell. 9. capitibus geminatis. Iung.

συναυλία] De *συναυλία* nostrum laudat et *Casaub.* XIV. *Athen.* 2. Iung.

συναυλία] In prioribus editionibus erat *τελεία στιγμὴ* post *ἐκαλεῖτο*, quam *Kuehnius* Noster in comma mutavit, uti et *Seberus* in sua editione fecerat.

τις αὐλητῶν] MS. *τι* pro *τις*, ni fallor, melius. Iung.

οἱ δὲ τὴν συναυλίαν] Margo C. A. dein MSSti, *εἶδος αὐλήσεως* et *ὡς τὴν αὐλῳδίαν*, hactenus margo C. A. Kuehn.

προσαυλήσεως] MS. *αὐλήσεως*, non *προσα.* Iung.

ὡς τὸ αὐλῳδίαν] *ὡς τὴν αὐλ.* MS. et hoc melius. Iung.

ὡς τὸ αὐλῳδίαν] *ὡς τὴν αὐλ.* pro *τὸ* reposuit *Kuehnius* Noster, uti et agnoscit Codex Cl. *Iungermanni.*

μηνίαμβοι γε] An *ἡμιάμβων* nomen restituendum? nam quid *μηνίαμβοι* sint, divinare non possum, *Casaub.* in *Athen.* I, 17. Cl. *Rittershusio* placet *μημίαμβοί γε*. Seb.

μηνίαμβοί γε] Pro *μηνίαμβοι* Cl. *Rittersh.* leg. *μημίαμβοι*. Seb.

μηνίαμβοί γε] C. A. *μηνίαμβοι δέ*. Kuehn.

μηνίαμβοί γε] MS. *μηνίαμβοι δέ*. *Casaubonus* I. *Athen.* 17. dubitat an *ἡμίαμβοι* et hic sit restituendum, quo pacto sibi omnino legendum videri dixit mihi *Salmasius* meus. talia nimirum esse illa *ἡμιάμβια*, quae extant elegantissimi *Pauli Silentiarii*, *εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά*. Iung.

84.

περὶ τῶν πέντε π.] Hic titulus abest a C. A. Kuehn.

Πυθικοῦ] Vid. *Luisin.* Parerg. II. 11. ubi *Ouidii* locus hinc declaratur. Seb.

αὐλητικοῦ] MS. mendose *ναυλητικοῦ*. Iung.

μέρη] MSS. *νόμοι π.* citat hunc loc. *Erasm.* prov. *Io Paean.* Seb.

μέρη] Abest a C. A. at C. V. habet pro eo *νόμοι. μέρη* legitur tamen apud *Strabonem*, *πέντε*, inquit, *αὐτοῦ* (*νόμου Πυθικοῦ*) *μέρη ἐστὶν, ἀνάκρουσις, ἄμπειρα, κατακελευσμός, ἴαμβοι, καὶ δάκτυλοι, σύριγγες.* lib. IX. *Geogr.* vide omnino locum. *ἴαμβοι καὶ δάκτυλοι* constituunt quartam partem. Kuehn.

μέρη] Pro *μέρη* MS. *νόμοι*, et iterum *πεῖρα*. Pertractat vero has partes et *Iul. Scalig.* I. Poët. 23. et *Luisinus* II. Parerg. 11. ubi totum hoc thema adducit. Breviter et *Erasmus* Adag. *Io Paean.* Iung.

δ' ἐστι νόμος] MSSti *ἐστιν ὁ νόμος*. repraesentat autem modus Pythicus etc. *ἐνθήρια* alias vocant. Kuehn.

δ' ἐστι νόμος] MS. *δ' ἐστὶν ὁ νόμος*. Iung.

σαλπιστικά] P. *σαλπιγκτά*. Seb.

κρούματα] MS. *κρούμματα*. Iung.

τὰ ἐπινίκια] C. V. *εἰς τὰ ἐπινίκια*. De partibus nomi Pythici vid. *Strabonem* l. c. Argumentum in *Pindari odas Pythicas*, cui ex *Polluce* multum lucis accedit et supplementi. ad *πεῖραν* huius nomi respexit *Hesych.* quando dicit *Ἀνάπειρα, ἐνθμὸς αὐλητικός. Βαβυλωνίων* lib. XXI. T. 4. §. 6. c. 2. *ἡ τέχνη τῶν λεγόντων ἐν τοῖς Ὀλυμπικοῖς τὰ ἐνθήρια* eximitur, numero artium ludicrarum; ubi *Ὀλυμπίοις* est pro *Πυθίοις*, si respiciamus antiquos ritus. Kuehn.

85.

περὶ σάλπιγγος] C. A. *περὶ σαλπιγκοῦ καὶ σαλπικτοῦ*. Kuehn.

περὶ σάλπιγγος] Caput hoc XIII cum XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII. uno in MS. comprehenduntur, praescripto hoc lemmate: *περὶ σάλπιγγος. περὶ κήρυκος. περὶ ὀρχηστοῦ. καὶ τῶν περὶ αὐτά.* nec itaque titulus in MS. occurrit praeterea usque ad segm. 115. Iung.

προσήκει] MS. *προσήκοι*. Iung.

εὐθεῖα] C. A *εὐρεῖα*. Kuehn.

εὐθεῖα] MS. *εὐρεῖα*, non *εὐθεῖα*. An rectum? alias videtur tubam rectam facere aliam, et aliam curvam; quam tamen potius pro Cornu capiunt, nec aliter *Lipsius* lib. IV. de Milit. Rom. Dial. 10. illa *Artemidori* lib. II. cap. 58.

στρογγύλη δὲ σάλπιγγι σαλπίζειν etc. quam de cornibus interpretatur. ad quae tamen ex *Polluce* hinc *καμπύλη σάλπιγξ* doctus et amicus *Artemidori Scholiastes* adnotat. Annon usquequaque et semper verum, quod aiunt tubam ex aere directo ductam fuisse? Sane illud MS. *εὐρεῖα* canali illi ad exitum latiori in tuba convenire videtur. Sed de his inquirent docti. *Had. Iunius* in Nomencl. ita scribit: *Tuba proeliaris rotunda erat, teste Artemidoro. στρογγύλη σάλπιγξ ἡ πολεμική. ita ut recta fuerit, qua in sacris utebantur. ἱερὰν ipse vocat.* Iung.

ὀστεΐνη] MSS. *ὀστίνη*. Seb.

ὀστεΐνη] In C. A. pro *ὀστεΐνη* est *ὀστίνη*. abest et *δὲ* post *εἴποις*. Kuehn.

ὀστεΐνη] *ἡ δὲ γλῶττα, ὀστεΐνη*. adnotat hunc locum ad eiusdem *Artemidori* lib. I. cap. 58. *Rigaltius* ad verba ista: *σύγκειται γὰρ ἐξ ὀστέου καὶ χαλκοῦ*. Valde autem iuvet hic *Pollucis* locus doctiss. *Lipsii* sententiam IV. de Mil. Rom. Dial. 10. ubi dubitanter asserit, *in tuba osseum aliquid fuisse, quod insitum aut impactum ad sonorem*: idque *Artemidorum* dicere, verbis quae dixi. MS. vero noster pro *ὀστεΐνη* habet *ὠστίνη*. Iung.

ἦχον] MS. iterum male *εἶχον*. Iung.

ῥόθιον] A. *ὄρθιον*. Seb.

ῥόθιον] MSSti *ὄρθιον*. at *ἐῤῥωμένον* et *ῥωμαλέον* absunt a C. A. Kuehn.

ῥόθιον] MS. pro *ῥόθιον* habet *ὄρθριον*. desunt vero *ἐῤῥωμ.* et *ῥωμαλ.* Iung.

ῥόθιον] *ὄρθιον* in MSto sub invenit *Falckenburgius*, et ita iam habetur in textu Nostri ex correctione B. *Kuehnii*.

βαρὺν] Pro *βαρὺν* MS. *βαρὺ*, quod verum erit, si ad *φθέγμα* retuleris. ceterum et mox *φρικώδη* sequitur, quod certe *ἀρσενικῶς* accipiendum, ideoque et *βαρὺν* forte retinere satius. Sed tamen mox illa *ἐμβριθὲς, τραχὺ, ταραχῶδες*, certe ad *φθέγμα* referenda sunt. Iung.

πολεμιστήριον] C. A. addit *ἐμπολέμιον*, caeteris omissis. Kuehn.

καὶ ἐμπ. βίαιον etc.] In MS. deest *καὶ*, et *βίαιον, στερ. φρικ.* Iung.

86.

ἐμβριθὲς, τρ. etc.] Desunt in MS. *ἐμβρ. τρ. ταραχῶδες*. Et quid opus erat in vulgatis *φρικώδη* hic repeti, quum supra statim occurrat? nisi quis hic *φρικῶδες* scribendum putet. Iung.

μέρη δὲ τοῦ πολ. etc.] Margo C. A. usque ad *σαλπίγματος.* ita enim legit. KUEHN.

τοῦ πολεμιστηρίου] P. *τῆς πολ. σάλπιγγος.* SEB.

σαλπίσματος] MS. *σαλπίγματος* a *διεσάλπιγμαι* nimirum, *τοῦ σαλπίττω.* vid. infra segm. seq. IUNG.

ἐξορμηστικὸν φώνημα. ἀφ' οὗ] MSS. *ἐφορμητικ. φ. ἐφ' οὗ.* SEB.

ἐξορμηστικὸν φώνημα. ἀφ' οὗ] MSSti *ἐφορμητικὸν ἐφ' οὗ* etc. *Aelian.* V. H. lib. II. cap. ultimo, *παρορμητικὸν,* quod ibi eleganter exprimit. KUEHN.

ἐξορμηστικὸν φώνημα. ἀφ' οὗ] Ex *ἐξορμηστικὸν* inter corrigendum gestiebam facere *ἐξορμητικόν.* iam video et *H. Iunium* in nomenclat. ubi varios tubae sonos hic apud *Pollucem* explicat, habere *ἐξορμητικὸν φώνημα,* quod exponit, *quando classicum canebatur.* MS. noster habet *ἐφορμητικὸν* sine *φώνημα.* Et certe illud *ἐφορμητικὸν* aliis iam praetulerim. Postea MS. quoque melius habet *ἐφ' οὗ.* non *ἀφ' οὗ.* De *ἐφορμητικῷ* enim vel super incitatorio illo dicebant ea quae sequuntur: non vero ab illo deest mox *ἐξανέγειραν.* IUNGERM.

ἔλεγον] C. A subdit *ἐπισήμηναν αἱ σ. ἐξήγειραν.* dein margo *ἐξώτρυναν.* post textus: *παρακελευστικὸν δέ.* KUEHN.

παρακελευστικὸν] *H. Iun.* nomenclat. *ubi in conflictu animos accendebant.* IUNG.

ἀνακλητικὸν] *Ib. cum receptui canebant.* IUNG.

ἀναπαυστήριον] Idem *Iunius:* quando ab itineris labore supersedere, castraque metari militem volebant. IUNG.

καταζευγνύντων] P. *ἀναζεῦν.* SEB.

πομπικὸν] *Iun.* ibid. *cuius in pompa solenni usus erat.* IUNGERM.

θυσίαις] P. *θυσιῶν.* SEB.

θυσίαις] C. A. *ἐπὶ θυσιῶν.* KUEHN.

θυσίαις] MS. *θυσιῶν.* adfert alias hunc locum *Rigaltius* ad prima verba, *σαλπίζειν δοκεῖν σάλπιγγι τῇ ἱερᾷ* etc. cap. 58. lib. I. Oniroer. *Artemidori.* vide de turba sacra et *Lipsium* IV. de Mil. Rom. Dial. 10. cui haec nostri non inepte addas. IUNG.

87.

σαλπιγκτής.] C. V. *σαλπικτής.* KUEHN.

σαλπιγκτής.] MS. *σαλπικτής.* IUNG.

τὸ δὲ ῥῆμα σαλπίζειν] C. A. non habet. C. V. legit *σαλπίττειν,* unde apud *Arnob.* lib. VII. *Salpittarius* pro *Tubi-*

σιν, et Glossas, Salpitta ῥάπισμα, quia buccis inflatis more tubicinum infligitur ῥάπισμα. Kuehn.

σαλπίζειν] MS. σαλπίττειν. ὁ δ' ἐπὶ τ. inde nimirum antea segm. praeced. σάλπιγμα fuit, et modo σαλπικτής. Iungerm.

ἱεροῖς, ἱεροσαλπιγκτής. etc.] C. V. ἱεροσαλπικτής. Kuehn.

ἱεροῖς, ἱεροσαλπιγκτής. etc.] Ita in MS. ἱεροῖς, ἱεροσαλπικτής. ἄμεινον δὲ λυσάντων τοὔνομα τὰ ἱεροσαλπίκτης. quibus verbis MS. in hoc capite finit, et statim subiicit quae segm. 91. de κήρυξι sequuntur. Paucis itaque vulgata percurrenda. Iungerm.

σαλπιγκτὴς] C. V. σαλπικτής. Glossae Veterum et σαλπιγκτής et σαλπικτὴς agnoscunt. Hesychio praeco dicitur σιγηνοσάλπιγξ. caeterum quae sequuntur historiae absunt a C. A. Kuehn.

ἀριστοσαλπιγκτὰς] ἀριστοσαλπιγκτὴς, ait H. Steph. in Thes. simpliciter accipiendo videtur sonare, Praestantissimus tubicen. Mallem ex sequentibus λῃστὰς σαλπιγκτὰς nos quid docuisset. nec enim latrones tubicines sic dictos, sed alios aliquos istud τινὰς indicare videtur. quid mihi incidebat, ut referre indignum, taceo. Iung.

λῃστὰς σαλπιγκτάς.] Ex praecedenti ἀριστοσαλπιγκτὰς coniecerim legendum esse λῳστοσαλπιγκτὰς vel λῴστους σ. quod explicat per ἀριστοσαλπιγκτάς. Vales. legit ληϊστοσαλπιγκτὰς ex Hesychio, qui Tyrrhenos ait dictos ληϊστοσάλπιγγας, quod inventione tubae celebrentur et latrociniis. Kuehn.

γλευκεῖόν τι] Glossema est e margine in textum veniens. solent enim Graeci recentiores verba haec γλύκυσμά τι vel γλυκεῖόν τι (ita enim et hoc loco legendum) apponere historiis recreandi lectoris gratia insertis orationi per se horridiori et insuavi. Kuehn.

γλευκεῖόν τι] εἰ δὲ δεῖ γλευκεῖον τι τῷ ὀργάνῳ παραμῖξαι γλυκύτητα ἱστορίας, Ni fallor, correctio vera mihi sub manu nata est. Lego: γλυκεῖ ὄντι τῷ ὀ. Iung.

γλευκεῖόν τι] Falckenburgius ex MSto habet ἀγλεῖόν τι, quod aeque rectum puto ac vulgatum non malum.

τῇ κλήσει τῶν ἀγ.] Cum ad agendas partes suas quisque evocaretur in theatrum, tuba sonabat hac de causa. Hermon autem, histrio Comicus, per sortem coniectus in classem tertiam, dum primarum secundarumque partium histriones agebant, e theatro abierat, vocis suae periculum

facturus sine arbitris. sed praeter spem accidit, ut sibilis eiicerentur, qui primo secundoque loco egerant, ideoque praeconis voce citabatur Hermon, tertiarum partium histrio. ille vero praecone non audito mulctam sibi irrogatam solvere coactus est, et simul auctor fuit, ut imposterum non voce, sed tuba actores evocarentur. Kuehn.

88.

πάντων] Pro πάντων, male priores editiones πανῶν. de quo vitio etiam me monuit ὁ πάνυ *Casaubonus*. Iung.

πάντων] Prior editio πανῶν, pro quo *Kuehnius* in suo Codice πάντων.

οὐχ ὑπακούσας] *Non obediens* interpres. Si recte capio, dicerem, *non audito, quum vocem praeconis non audisset,* vel *attendisset,* utpote qui longiuscule abierat, vocis periclitandae causa, quo ad agendum fidentior accederet. Is itaque quasi ob imparientiam multatus, suasit in posterum tuba ad certamen convocarentur actores. Ex reliquis ut nos extricent viri docti, valde optarim. οὐδὲν γὰρ ὑγιὲς ibi adparet. quid enim est ἐπιστάδην? an forte latet proprium tubicinis nomen, et legendum, καὶ τὸν μὲν Ἐπιτάδην τὸν σαλπιγκτὴν? etc. Sic mox alium nominat Ἡμολοκρὸν, quod nomen pariter corruptum puto, qui quidem sub *Philopatore* claruerit. et quid sibi post Ἰσαῖος vult ἕωλον? Felicia ingenia, credo, habent, ubi se exerceant: nos de hac palma, quae in medio posita, invidemus nemini. Ut ita scripseram, a *Salmasio* meo literae, quibus divine his omnibus medicinam facit: *sic, ait, legendum esse divino:* καὶ τὸ μὲν Ἐπιστάδην τὸν σαλπιγκτὴν παραφέρειν, εἰς πεντήκοντα στάδια τῇ σάλπιγγι διϊκνούμενον, ὥσπερ καὶ Μολοκρὸν ἐπὶ τοῦ Φιλοπάτορος αὐλήσαντα δύο σάλπιγξιν, ἴσως ἕωλον. Ἀγλαΐς δὲ ἡ Μεγαλοκλέους etc. *Fortean, inquit, putidum fuerit Epistaden tubicinem memorare, qui etc. ut et Molocrum, qui vixit temporibus Philopatoris etc. cum res sit adeo recens, nec mira et a multis memorata. Vera haec est quam proposuimus huius loci scriptura, de qua non dubitabis. Nihil equidem cuius nunc meminerim, de illis duobus tubicinibus legi. Sed tam certum est* καὶ Μολοκρὸν *pro* Ἡμολοκρὸν *legendum, et* Ἐπιστάδην *nomen* αὐλητοῦ *esse, ut nec magni dubitatores hilum sint dubitaturi.* Diu post super eodem loco magni *Casauboni* sententiam accepi, quam ita ad me perscripsit: *Pro* ἐπιστάδην *malim* ἐπιτάδην. παρὰ τὸ ἐπιτείνειν τὴν φωνήν. *Corrupta vox est* Ἡμολοκρόν. *apparet insignis tubicinis nomen desiderari. nescio an ita scripserit,* ὥσπερ εἰ Μολοκρόν. *Sed*

putem verius τὸ λοκρὸς *a praecedentibus separandum esse; ita ut proprium tubicinis nomen cubet in menda.* Iung.

ἐπιστάδην] Leg. ἐπιτάδην. vid. infra IV, 94. Tubĭcen autem παραφέρει ἐπιτάδην, cum canit sono aequabili et producto, et si ita cecinerit, inquit Auctor, tubae sonus ad quinquaginta penetrabit stadia; quemadmodum *Hemolocrus* sub *Philopatore* fecit, dum duas simul tubas inflavit, *sed id forte iam vulgatum obsoletumque* inquit. legerem enim pro Ἰσαῖος, ἴσως ἕωλον. αὐλεῖν σάλπιγξιν dixit, ut *Lucianus* tubam et tibiam συναυλεῖν in *De Domo. Salmas.* ἐπιστάδην putat nomen esse Tubicinis, ut mox *Hemolocrus*. dein leg. ἴσως ἕωλον. Kuehn.

αὐλήσαντα] ἀωλήσαντα prior editio *Bas.* ex sphalmate typographico, quod correxit in suo Codice quoque *Kuehnius* Noster.

89.

Ἀγλαῒς δὲ ἡ Μεγαλοκλέους] Quod ad illa attinet, Ἀγλαῒς δὲ ἡ Μεγαλοκλέους. forte rectius legamus Μεγακλέους. *Aelianus* I. Var. Hist. 26. γυναῖκα ἀκούω σαλπίσαι, καὶ τοῦτο ἔργον ἔχειν ἅμα, καὶ τέχνην, Ἀγλαΐδα ὄνομα, τὴν Μεγακλέους παῖδα etc. ex *Posidippo*. Sed nihil tamen mutandum: nam apud *Athen.* lib. X. dipnos. pariter ac apud *Pollucem* hic est. Emenda vitium typographicum, et scribe ὑπερεῤῥωμένως. *Herodori* historia et ex *Amaranto* apud *Athenaeum* refertur X. quamvis in ea multum discrepent iste et Noster, uti eruditiss. adnotat *Casaubonus* X. *Athen.* 3. Iung.

πληττομένου] Leg. πληττομένους, quia obverberabantur aures spiritus magnitudine, si qui propius accessissent ad toto inflantem pectore tubam. Kuehn.

πληττομένου] Coniecturam Nostri *Kuehnii* confirmat Codex *Falckenburgii*, in quo etiam πληττομένους pro πληττομένου inveni, quod vulgato sane praestare videtur.

ἑπτακαίδεκα] *Athenaeus* aliter: ἐνίκησε τὴν περίοδον δεκάκις. lib. X. fol. 415. Festus: *In gymnicis certaminibus perihodon vicisse dicitur, qui Pythia, Isthmia, Nemea, Olympia vicit: a circuitu eorum spectaculorum.* Est igitur (sunt haec iam *Casaub.* verba) περίοδον νικᾷν, orbem implere ludorum sacrorum: qui in Graecia erant quatuor. Notissimus versus est:

τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα, τέσσαρες ἱροί.

vide caetera in anim. fol. 446. Seb.

περιόδους] Per στεφανίτας ἀγῶνας *certamina coronaria*, intelligitur periodus sacrorum, ut vocant, certaminum, in

quibus victor extitit vel tuba canens vel corporis viribus in lucta aliisque modis abusus. KUEHN.

στεφανητῶν] Emenda στεφανιτῶν, de quibus supra III, 155. *Athenaeus* tantum δεκάκις νικῆσαι τὴν περίοδον ait. vid. *Casaubon.* loco dicto: ex quo et ceteras διαφορὰς in huius historiae relatione adnotamus. IUNG.

στεφανητῶν] στεφανιτῶν *Kuehnius* Noster reposuit in suo Codice.

τεττάρων πηχέων.] MS. τεττάρων πήχεων. *Amaranthus* πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσους. IUNG.

ὑπέστρωτο] Aliter *Amaranthus*, κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνος. IUNG.

λεοντὴν] *Athen.* κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. et paulo ante: πίνειν δὲ χόας δύο. unde et mox δύο ἔπινε factum pro διέπινε, quod in praec. edit. SEB.

ὀκτὼ etc.] *Amaranthus*, κρεῶν λίτρας εἴκοσι. IUNG.

bib. aliquot mens.] Scr. *bib. duas mens.* SEB.

δύο ἔπινε] Sic *Casaubonus* emendavit: antea male edebatur διέπινε. IUNG.

δύο ἔπινε] διέπινε prior editio Basil. sed *Kuehnius* Noster id in suo Codice recte legit δύο ἔπινε, uti et ultima *Seberi* habuit.

90.

πολιορκητὴς] *Poliorcetes ob animi pertinaciam dictus Demetrius. Vitruv.* lib. X. cap. 22. SEB.

πολιορκητὴς] Male antea vulgatum fuit πολιοκρήτης. de qua menda me monuit quoque Clariss. *Casaubonus.* IUNGERM.

πολιορκητὴς] πολιοκρήτης prior editio Basil. pro quo *Kuehnius* in suo Codice πολιορκητὴς restituit, quemadmodum et *Falckenburgius* e MSto suo legit.

τείχει προσ. etc.] Cum Argos oppugnaret. *Athenaeus* lib. X. *Deipnosoph.* KUEHN.

τείχει προσ. etc.] Audi nostrum *Casaubonum* interpretantem: Machinae contumaces erant et moveri recusabant: ibi tum *Herodotus duo caprina* cornua *arripit atque ea super illis machinis inflat.* et addit, αἰγανὰ appellat τὰ αἰγαῖα κέρατα. et fortasse αἰγαῖα scripserat. Sed nescio an τοῖς ὀργάνοις non de ipsis cornibus potius, quae inflabat, accipere debeamus: certe mihi aliter non videtur, vel propter verbum ἐνέπνευσε, et de hoc etiam aliud quaerendum, an quum repetatur statim, non tum in mendo cubet: vel certe parti-

cula *καὶ* ante *τοσοῦτον* immittenda, vel *δὲ* post *τοσοῦτον* addendum, quod praecedenti *μὲν* respondebit apte: alias *σύνταξιν* ego quidem non video. sequentem titulum, ut et capitum aliquot quae sequuntur, in MS. nullum esse, dixi iam: est tamen hic ad oram ab alterius manu adscriptum, *Κηρύκων γένος*. IUNG.

ἀπειθὴς] *Intractabilis* et *molientibus adversa*. KUEHN.

αἰγανὰ] *Casaubon*. *αἰγανὰ*, inquit, appellat *τὰ αἰγαῖα κέρατα*. et fortasse *αἰγαῖα* scripserat. SEB.

Duobus arreptis telis] *Casaub*. *duo caprina cornua arripit, atque ea super illis machinis inflat*. in *Athen*. X, 3. SEBERUS.

αἰγανὰ λαβὼν] Pro *αἰγανὰ δ*. *Salmas*. *δύο ὄργανα λ*. malim *αἰγανὰ* vel *αἰγαῖα*, quae sunt proprie caprina cornua et per synecdochen cornua quaevis quae inflantur. *Athen*. lib. V. cap. 7. *αἰγείῳ κέρατι χρυσῷ σημαίνων*. *Vales*. *ὄργανα αἰγάνεα* et *δόρατα* esse vult, sed quomodo inflari poterint hastae? KUEHN.

ἐνέπνευσε] Malim *στερεὸν ἐμπνεύσας*, nam *ἐνέπνευσε* sequitur postea. KUEHN.

προσεγένοντο τῇ μηχ.] *Salmas*. legit *προσῆγον τὴν μ*. sine necessitate. KUEHN.

91.

περὶ κήρυκος etc.] De *Cerycis* significatione multifaria vid. *Had*. *Iun*. animadversor. V, 20. SEB.

τῶν ἀπ' αὐτοῦ] C. A. *τ*. *ὑπ' αὐτοῦ*. KUEHN.

ἱερὸν μὲν Ἑρμοῦ] *Pausan*. *Attic*. lib. I. *Τελευτήσαντος δὲ Εὐμόλπου Κῆρυξ νεώτερος λείπεται τῶν παίδων, ὃν αὐτοὶ κήρυκες θυγατρὸς Κέκροπος Ἀγλαύρου καὶ Ἑρμοῦ παῖδα εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐκ Εὐμόλπου*.

κατεκήρυττε etc.] Aliquot praeconum officia enarrat *Eustathius* ad *Homeri Iliad*. *ρ*. quem utique vide sis.

σπονδὰς προήγγελε] MS. *σπονδαῖς προήγγειλε καὶ* etc. certe *προήγγελλε* et mox *ἐπήγγελλε* per duo *λλ* omnino scribendum, quemadmodum et *Meursius* ad *Lycophronem* hunc locum adducit. Alias in MS. alterum *ἐπήγγειλε* etiam est mendosum. IUNG.

προήγγελε, καὶ ἐκ, ἐπήγγελε] *περιήγγελλε*. P. *περιήγγειλε*. et mox *ἐπήγγειλε*. SEB.

προήγγελε, καὶ ἐκ. ἐπήγγελε] C. A. *περιήγγελλε κ. ἐ. ἐπήγγελλε*. KUEHN.

ἀνεκήρυττε] Vide ad hunc locum doct. *Meursium* Comm. ad *Lycophron.* v. 169. ubi de more apud veteres per praeconem renunciandi certaminum victores. IUNG.

σάλπιγγος] *Salmas.* *σάλπιγγός τε πρεσβύτερον, εἰς δὲ φ. τ. ἐπ' αὐτῷ πρ.* malim, *καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα σ. π.* dicitur quod antiquitus praecones inter se certarunt tubis solis, postea vero crescente studio hominum, voce decantata sunt carmina bonis lateribus pronuntianda. C. A. non habet post *πρεσβύτερον* quae sequuntur usque ad *ἔχων* etc. quae sub finem segm. sequentis sunt. KUEHN.

τὸ πρεσβύτερον] Deest in MS. *τὸ*, ut et cetera post *πρεσβύτερον* omnia usque ad illa *κηρύκεια ἐπικ.* etc. quae sunt sub finem segm. sequentis, ubi iterum incipit MS. non adparent. De praeconum vero *ἀγωνίσματι* et contentione vid. *Casaubon.* ad *Suetonium.* Sed enim eximius *Athenaei* Commentat. X. Animadv. 3. *Quod autem in illis ludis (sacris) etiam praeconio et contentione vocis certaretur, satis ad Suetonium probavimus. Vide Pollucem* lib. IV. cap. 12. IUNG.

τῶν ἐπ' αὐτῷ] *τὴν* pro *τῶν* legit *Falckenburgius.*

ἐνουθετήθησαν] *ἐνετέθησαν* vel *συνετέθησαν* legerem hoc sensu: *antiquitus quidem tibiae certamen hoc erat. posteris dein ad ambitionem progressis, pedes, quos vocant, inserti sunt, quibus longitudo spiritus arguebatur, et multa in templis constructa obscure admodum insinuabantur.* Erat autem ὁ *ποῦς* carmen quoddam praelongis laciniosisque constans periodis, quas praecones continuo spiritu voceque Stentorea decantabant, cum peracto certamine populum dimittere finemque imponere spectaculo vellent, et ob hoc ipsum, quod clauderet Agonem, pes praeconum dicebatur carmen illud, cuius argumentum erat commemoratio quaedam obscura *τῶν περὶ τοὺς νεὼς ᾠκοδομημένων.* *Galenus Hypomn.* IV. in 6. *Epidem. Hippocr.* praecones *μεγαλοφώνους* vocat, quando suum illum *Pedem* pronuntiabant. Principium huius *Pedis* extat apud *Lucianum* in *Demonacte*, dicitque eum morti proximum praesentibus recitasse *τὸν ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα, praeconum pedem in certaminibus usitatum*:

λήγει μὲν ἀγὼν καλλίστων ἄθλων ταμίας,
καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν —
est actus agon pulchra qui dispensat praemia,
tempusque monet ultra ne moremur.

confer *Fabri Agonisticorum* lib. II. cap. 15. ubi alia de hoc pede commentatur. KUEHN.

ἐνουθετήθησαν] Quid est hic ἐνουθετήθησαν? An ἐνομοθετήθησαν, praescripti fuerunt? Et certe uti conieci, ita vidi esse apud *Hier. Mercurial.* I. *Var.* 19. sic citantem: εἰς δὲ φιλ. τῶν ἐπ' αὐτῷ πρ. οἱ καλ. π. ἐνομοθετήθησαν, sic et scribendum monuit me eximius *Casaubonus.* De his omnibus ita insigniter ad nos *Salmasius*: εἰς τε φιλοτιμίαν τῶν ἐπ' αὐτῷ προελθόντων οἵτε καλούμενοι πόδες ἐνουτέθησαν etc. *Non hic intelligendum esse aliquos homines aut iudices arbitrosve, qui certamini σαλπίγγων praefuerint. sed πόδες mensurae genus omnibus notum. itaque legendum οἵ τε καλούμενοι πόδες ἐνομοθετήθησαν constituti sunt, decreti sunt. Pedibus igitur metiebantur, et deprehendebant τὸ μῆκος quousque pervenisset πνεῦμα σαλπιγκτοῦ, et ille, qui poterat εἰς μακρότερον ἀποτείνειν τὸ πνεῦμα, vincebat. Audisti illum Epistadem, de quo supra, qui poterat εἰς πεντήκοντα στάδια διϊκνεῖσθαι τῇ σάλπιγγι.* Verum hic aliud fuisse puto τὸ μῆκος τοῦ πνεύματος, nempe spiritus continuationem et protensionem, quo qui deficeret, nec tam longo tempore posset una spiritus ἀποτάσει tubam insonare quam adversarius potuisset, ille vincebatur. Quod sequitur, καὶ πολλῶν τῶν περὶ τοὺς νεὼς οἰκοδομημένων et cetera, ἐπεξηγεῖται qui sint illi καλούμενοι πόδες, nec solum περὶ τοὺς νεὼς, sed etiam περὶ πᾶσαν οἰκοδομήν, ut videre licet in *Eparchicis Iuliani Ascalonitae* apud *Constantinum Harmenopulum.* Quod ad πόδας autem attinet, rei illustrandae adscribam illa *H. Iunii* V. animadv. 20. ubi de κήρυκος significatione multifaria: *Continuato,* inquit, *spiritu quam diutissime verba trahere; et quod* πόδα *quasi pedem nominabant, edicti genus longissimis periodis constans, absque spiritus resorptu, recitare, laudi fuit, et inter examinationis probationisque modos habitum, ut testatur Pollux, et meminit in Epidemiis Galenus ibi,* καθάπερ οἱ κήρυκες ὅταν τὸν πόδα λεγόμενον ἐκφράζουσιν. Sed de hoc pede vid. plura apud eruditiss. *Hier. Mercurial.* I. *Var.* 19. qui ait neminem hactenus recte explicuisse de hoc pede. mallem tamen ipsum sequentia in *Polluce* nobis interpretatum quoque. Nam certe Latinus hic plane delirat solennia. Et nos certe parum hic videmus, ritus et historiae ignari. Et ipse *Mercurialis* sane ait forte hunc *Pollucis* locum ita esse corruptum, ut intelligi recte nequeat. Iung.

ἐνουθετήθησαν] Lectionem τοῦ μακαρίτου Nostri *Kuehnii* rursus confirmat *Falckenburgius*, qui etiam συνετέθησαν agnoscit, et quidem e MSto.

καὶ πολλῶν τῶν etc.] *Falckenburgius* Noster illa πολλῶν

τῶν obelo notat, dein sequentia ita legit: ἡ περὶ τοὺς νεὼς οἰκοδομημάτων ἔκδοσις σαφηνείας τινὸς δεομένη. Quorum, ni fallor, talis erit sensus, ut dicat *Pollux*, *pedes dein additos fuisse, qui de spiritus protensione testarentur, et locationem aedium quoque circa templa (peractam sc. a praecone fuisse) ad quam clara voce opus erat.* Sub praeconis enim voce aedes vaeniisse notum est, an vero circa templa id factum fuerit, mihi non pariter liquet. Apud Elaeos tubicines et praecones ad aram de palma certasse in *Pausania* Eliac. V. lego, quae tamen forsitan hunc locum nihil iuverint. Sed nos in his coecutire credo, properantes et destitutos antiquitatum et penitiori linguae Graecae cognitione, viderint itaque de his omnibus eruditi, quibus facilius erit de vera huius loci lectione et sensu iudicare. Interea tamen ᾠκοδομημένων correxit *Kuehnius* Noster pro vulg. οἰκοδ.

92.

Pythio vicit Apollini] Tolle, *Apollini*. Seb.

Πυθοῖ δὲ ἐνίκα] In *Pythico* etiam victor fuit certamine. Kuehn.

Ὑβλαίῳ κήρυκι etc.] Epigramma non usquequaque integrum videtur, et speramus doctos opem laturos facile. Nos tantum ne pudeat indicare ubicunque haeremus: quum forte et non solis hoc nobis contingat. Tertius enim versiculus,

ὃς τρὶς ἐκάρυξε τὸν Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα,

bis, ni fallor, laborat pede in ἐκάρυξε, semel dein in Ὀλυμπίας. quae tamen videntur vitia facile posse emendari, si scribamus:

ὃς τρὶς ἐκάρυξεν τὸν Ὀλυμπιάσ' αὐτὸς ἀγῶνα.

et cur non etiam ἐκήρυξεν, sicut antea κήρυκι versu primo: neque enim hic alias τὴν δωρίδα adverto. Ὀλυμπιάσ' vero, id est Ὀλυμπιάσι, notum est. Alter versiculus forte nobis obscurior,

οὔθ' ὑποσαλπίγγων, οὔτ' ἀναδείγματ' ἔχων.

Et primum divisis voculis ὑπὸ σαλπίγγων. Scilicet ut demum introductum suadente Hermone, de quo supra IV, 88. Alterum vero ἀναδείγματα nobis obscurius. *Hesychius* exponit ἡνίας περὶ τραχήλους. an itaque innuit eum non in curuli vel equestri certamine victorem, qui lora non tenuerit? Sed meum *Salmasium* audi, ne mihi soli hic iam lucem factam te celem: *In Epigrammate*, ait, *Archiae, illis verbis* ἀναδείγματ' ἔχων, *quae vulgo obscura sunt, observandum est quod verum esse puto. Quum* αὐληταὶ, *tum* σαλπιγκταὶ *et id*

genus hominum, quos ars sua et buccas et collum inflare cogebat, ne illae partes plus satis intumescentes aut disrumperentur aut distorquerentur, eas constringebant et coërcebant loris aut fasciolis, φορβειαὶ de tibicinibus. unde Sophocles φυσᾷν φορβειᾶς ἄτερ. Aristoph. οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον. Schol. φόρβιον δέ ἐστι τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. alibi φορβειὰν, χαλινὸν exponit. Idem faciebant tubicines. sed isti collum quod maxime illis, dum canunt, surgere solet, huiusmodi loris comprimebant et continebant, quae ἀναδείγματα vocabantur. Gloriatur igitur hic Archias te ter vicisse Olympia, nec tamen illis fasciolis sive loraciis strophiis usum fuisse, quibus alii vulgo solent. Haec ille. *Casaubonus* vero noster ita legendos hos versus mihi respondit:

ὃς τρὶς ἐκάρυξεν τὸν Ὀλυμπίᾳ αὐτὸς ἀγῶνα,
οὔθ' ὑποσαλπίζων, οὔτ' ἀναδέγματ' ἔχων. Iung.

ὃς τρὶς ἐκάρυξε] *Petrus Faber* in Agonistico lib. II. cap. 15. pro τρεῖς (ita enim habet) ἐκάρυξε, ἐκάρυξεν reponendum, ipsam versus et sensus rationem postulare dicit.

Ὀλυμπίας] Convenientius metro Ὀλυμπιάδ'. *Suid.* Ὀλυμπιὰς, τετραετηρικὸς ἀγών. Seb.

Ὀλυμπίας] In Graec. scr. Ὀλυμπιάσ'. *C. Rittershusius.* Seberus.

Ὀλυμπίας] *Salmas.* Ὀλυμπιάσ' *a. a. nam* Ὀλυμπιάσι νικῆσαι *dicitur apud optimos auctores pro* Ὀλύμπια νικῆσαι recte. Kuehn.

Ὀλυμπίας] *Falckenburgius* Ὀλυμπίᾳ habet.

ὑποσαλπίγγων] Dividenda haec sunt ὑπὸ σαλπίγγων, *nec cum tubis*, nam saepe ὑπὸ accipitur pro μετὰ, ut notat *Proclus* in *Chrestomathia* apud *Photium*. Nam κήρυκες postea gestabant tubas iisque canebant, non vero, ut Hyblaeus ille, assa voce praeconium faciebant. Epigramma runditer verterem ita:

Archia ab Hyblaeo, qui Praeco et filius Eucli,
icona sume lubens, Phoebe, viroque fave.
qui tria praecones per Olympia vicerat hospes,
nulla anademata habens, nullius aera Tubae.

ἀναδήματα coronae sunt vel fasciae, quibus redimita erant praeconum capita, qui in sacris vicerant agonibus. vid. *Hesych.* in ἀνάδημα. dicuntur iidem et ἱεροκήρυκες. aut si placuerit ἀναδείγματα servare, videndum erit annon praecones capiti collo circumdata habuerint quaedam loramenta, ut ti-

bicines suam habuerint φορβειάν· vid. *Hesych.* in ἀνάδειγματα. KUEHN.

ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ κήρ. etc.] MS. ἀπὸ μὲν δὴ τοῦ κ. IUNGERM.

κηρύκεια, ἐπικηρύκεια] MSS. κηρύκια. et mox ἐπικηρύκια. SEB.

κηρύκεια, ἐπικηρύκεια] MS. κηρύκια, ἐπικυρίκια, κηρύκιον, καὶ κηρυκιὰ τέλους τι ὄνομα. κ. IUNG.

τέλους τινὸς ὀνόματα] τέλος illud forte vectigal est quod cedebat praeconibus, qui vocem venditioni rerum vel proclamationi commodabant. alias in C. A. non comparent ista: κηρύκειον κ. κ. τ. τ. ὀ. vid. *Harpocration* in κηρυκεία. KUEHN.

τέλους τινὸς ὀνόματα] *Falckenburgius* τέλους τινὸς ὀνόματι.

93.

ἐπικηρύττεσθαι] Post in C. A. ἀκήρυκτος π. caeterum male accipit *Interpr.* τὸ ἐπικηρύττειν χρήματά τινι, dum vertit, *alicui bona per praeconem addicere.* significat enim pecuniam in caput alicuius per praeconem pronuntiare hoc modo: qui hunc vel illum interfecerit, talentum accipiet e publico, qui vero vivum adduxerit, duplum feret. ἀντεπικηρύττειν erat, cum contrario praeconio licitabatur eius caput, qui alienum proscripserat venale: vid. *Demosth.* de *falsa leg.* ubi de *Aeschine* sermo est, quod scilicet tale praeconium in eum promulgarint Thebani, non vero in *Philippum,* ut vult *Vales.* notis in *Maussac.* p. 280. KUEHN.

ἐπικηρ. ἐπὶ π.] Desunt ἐπικηρυκεύσασθαι ἐ. π. in MS. IUNGERM.

προκηρύξαι πόλ.] MS. προκηρύξαι τε π. IUNG.

ἐκεχειρίαν] Sequitur in C. A. ἡσυχίαν sine verbi repetitione superflua. KUEHN.

ἐκεχειρίαν] Deest in MS. sequens κατακηρύξαι ante ἡσυχίαν. IUNG.

ὃ καὶ κατακελεῦσαι λ.] Haec sunt marginis in C. A. dein in textu ἀνακηρύξαι ἀγωνιστὴν, id est, *victorem certaminis promulgare* aliquem. KUEHN.

κηρύξαι τινὰ τῶν ἀγ.] Desunt in MS. κηρύξαι τινὰ τῶν ἀγ. IUNGERM.

τὸν δέ τινα] MS. τόνδε τινά. IUNG.

καὶ υἱῶνὸν] Haec absunt a C. A. usque ad κρίσιν. KUEHN.

καὶ υἱωνόν] Desunt in MS. *καὶ υἱωνὸν* etc. *ἑρμηνείας κρίσιν*. cum mediis. IUNG.

οὐδ' ἐν Θεοπ. σταθμητὸν] Leg. *οὐδὲν Θεοπόμπῳ σταθμητόν*. *nihil habet Theopompus ex quo certum de illa interpretatione feratur iudicium.* KUEHN.

σταθμητὸν etc.] Leg. *ἀλλ. οὐδ' ἐν Θεοπόμπῳ στάθμη τῶν εἰς ἑρμηνείας κρίσιν*, ut monet *Casaub.* ad *Theoph.* Charact. pag. 128. ubi docuerat quid *λευκὴ στάθμη*. SEB.

σταθμητὸν etc.] In vulgatis ubi *σταθμητὸν εἰς ἑρμηνείας κρίσιν*, video aliquid sensus, licet parum. valde vero placet emendatio quae sub manu nascebatur. lego nimirum *στάθμη τῶν εἰς ἑ. κ.* hoc scilicet noster censor ait *ἐπιτιμητικῶς*, in *Theopompo* non esse amussim ad quam dictionem examinemus, vel, regulam elocutionis *Theopompum* non esse. quasi illum carere iudicio in eloquendo. Et quidni placeat mihi haec coniectura, quum video et antea literatorum principem *Casaubonum* ita restituisse ad *Theophrasti* Charact. *περὶ ἀδολεσχίας?* quem vide. IUNG.

94.

τὸ δὲ ἔργον αὐτὸ τ. κ.] *Falckenburgius: τὸ δὲ ἔργον ἀπὸ τῶν κηρύκων* etc. quod vulgato melius, quamvis et illud bonum sit.

καὶ Ἰσαῖος πού λ. κ.] Non sunt in C. A. KUEHN.

καὶ Ἰσαῖός που λ. κ.] Desunt in MS. *καὶ Ἰσαῖός που λέγει, κήρυκας*. desunt, ubi minime debebant. haeret enim sine dubio menda. quid enim novi vel notabilius dixit *Isaeus*, si *κήρυκας* dixit? Vidit et *H. Stephanus*, qui crucem in ora hic fixit: sed nec ipse opem tulit: et nos ab aliis expectamus. sequens *προκηρύξαι* quoque in mendo cubat, ut et ipse *H. Stephanus* in Thesauro notavit etiam. Sed hic MS. noster se praestat dignum facinus, qui veram lectionem repraesentat hanc: *προσκηρύξαι δ' ἐστὶν τὸ* etc. IUNG.

καὶ Ἰσαῖός που λ. κ.] *Kuehnius* Noster in Codice suo pro *κήρυκας* ad oram adscripsit: *f. κηρυκεύσας*. Sed egregie hic nobis subvenit Codex *Falckenburgii*, cuius bonitas iam saepius se probavit, qui ex MSto pro illo vulgato *κήρυκας* habet *κηρυκευσάτω*, quare de vera iam lectione nulli amplius dubitare possumus. Hoc etenim vult *Pollux*, *ἔργον τῶν κηρύκων κηρυκεῦσαι* dici, idque confirmari auctoritate *Isaei* apud quem *κηρυκευσάτω* inveniatur.

προκηρύξαι] Rursum se praestantia Codicis *Falckenburgii* exserit, qui clare ut *Palatinus* MS. Cl. *Iungermanni προσκηρύξαι* habet.

προσκαλέσασθαι] C. A. προκαλέσασθαι, ut statim sequitur ex *Isaeo*, quamvis nec ista habeat C. A. KUEHN.

δημόσιον] MS. pro δημόσιον, δημοσία habet. Alterum dein δημοσίᾳ cum sequentibus: προκ. ὡς Ἰσ. εἴρηκε, non habet MS. suspicatur autem *H. Steph.* in Thes. istud προκηρυκευσάμενοι hic esse mendosum, et scribendum προκηρυξάμενοι· quum hic de compositis a κηρύττω agat. IUNG.

ἑρμηνέας] Vide ad hunc locum *H. Iun.* V. animadvers. 20. ubi et quid σπονδοφόροι καὶ ἐκεχειροφόροι. IUNG.

καὶ ἐκεχειροφόρους] In margine C. A. KUEHN.

ὀνομάσειε] *Falckenburgius* addito τις, ὀνομάσειέ τις, quae vocula tamen paulo ante praecessit.

ὑψηλὸν] Sequitur in C. A. ἀποτάδην φθεγγόμενος, omnibus aliis tam quae praecedunt, quam quae sequuntur omissis. KUEHN.

ὑψηλὸν] Desunt sequentia in MS. προμ. ἐ. σ. ἀ. σ. διηνεκές. et ἀπνευστὶ cum reliquis huius segmenti. IUNG.

95.

μουσικῆς] μουσικῶν in textu C. A. sed ex correctione μουσικῆς. KUEHN.

μουσικῆς] MS. post μουσικῆς non interpungit. IUNG.

ὀρχηστὴς, ὀρχηστικὸς] Vitiose MS. ὀρχιστὴς, ὀρχιστικός. deest ὀρχήσασθαι cum duabus sequentibus vocibus, ὑπ. ἐξ. IUNGERM.

ὀρχηστικὸς] Sequitur in C. A. ὀρχήματα, ὑπορχήματα. caetera absunt usque ad ἐπορχούμενος. videtur autem inculcata a nescio quo originatio urbis Orchomeni, occasione argumenti quod est de saltatione, mendosa autem sunt pleraque huius loci, ita, ni fallor, restituenda: τάχα δὲ καὶ Ὀρχομενὸς παρὰ τὴν τῶν Χαρίτων ὄρχησιν, ὡς Εὐφορίων,

Ὀρχομενὸν Χαρίτων φαρέεσσιν ὀρχηθέντα.

id est, *forte etiam Orchomenus a Gratiarum* ὀρχήσει *saltatione* (nomen habet) *ut Euphorion*

Orchomenus Gratiarum vestibus desaltatus.

Notum est quod in Boeotia apud Orchomenios Gratiarum cultus primo institutus tradatur. unde *Pindarus Ode* ultima *Olymp.*

ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι]
Χάριτες Ὀρχομενοῦ.

confer et notata ad *Pausaniam* in *Boeotic.* pag. 595. KUEHN.

τάχα δὲ καὶ ὀρχούμενος etc.] *τάχα δὲ καὶ ὀ.* etc. *ἐπορχούμενος* cum interiectis desunt in MS. quae quidem in vulgatis mihi non videntur exsortes mendi, de illis autem *παρὰ τὴν τῶν χ.* etc. loquor, quidnam enim sibi volunt illa *παρὰ τὴν τῶν Χαρίτων ὄρχησιν?* et quaenam dein *Χαρίτων φάρεα?* quas nudas fingebat tamen. IUNG.

ὀρχούμενον Χαρίτων etc.] *Falckenburgius* Noster e MSto ita: *ὀρχούμενον Χαρίτεσσι ἀφαίρεσιν ὀρχησθέντα*, quod considerabunt eruditi qui omnia melius discutient.

ὀρχήστρα] MS. iterum vitiose *ὀρχίστρα*. IUNG.

ὀρχήστρια] Abest a C. A. ut et quae sequuntur post *ὀρχηστοδιδάσκαλος* usque ad *πυῤῥιχίσαι*, quod est iam segm. seq. KUEHN.

ὀρχήστρια] Deest *ὀρχήστρια*. deinde MS. iterum *ὀρχιστρίς*, *ὀρχιστοδιδάσκαλος*. postea *σχηματίσασθαι* etc. in MS. *λείπει* usque ad *πυῤῥιχ.* segm. seq. IUNG.

σχηματίσασθαι] *Corpus figurare, staticulos, schemata dare, demutare, caput rectum ferre, circumagere, circumvorti, manus in orbem iacere.* KUEHN.

παραγαγεῖν. τὴν κεφ.] In vulgatis ubi *παραγαγεῖν. τὴν κεφ.* an rectius forte et distinguamus et emendemus, *περιαγαγεῖν τὴν κεφαλὴν, διεν.?* *περιαγαγεῖν* scilicet, ut *περιφέρειν*. est tamen et infra segm. seq. *παραγωγὴν* ab isto, etiam in MS. itaque nil mutandi temere auctor ego. distinctionem tamen, ut dixi, mutarem; vide vero de his vocabulis *χειρῶν περιαγωγῇ, ἐνδείξει, ἐπιδείξει, ὀξυχειρίᾳ, εὐχειρίᾳ, ταχυχειρίᾳ, μορφάσαι, σχηματοποιήσασθαι*, in re saltatoria, *Rigalt.* ad L. Onir. 78. *Artem.* IUNG.

96.

πυῤῥιχίσαι] MS. iterum in *πυῤ.* pergit, et habet *πυῤῥιχῆσαι* quasi *πυῤῥιχέω* diceretur. IUNG.

πυῤῥίχη] A. *πυῤῥ. ἔνοπλος ὄρχησις.* P. *ἐνόπλιος ὄρχησις.* SEBERUS.

πυῤῥίχη] C. A. *πυῤῥίχη ἐνόπλιος ὄρχησις.* KUEHN.

πυῤῥίχη] MS. *πυῤῥίχη ἐνόπλιος ὄρχησις.* IUNG.

ὀρχηστὴν] Iterum male *ὀρχιστὴν* MS. et deest *ἐλαφρόν*. IUNGERM.

κοῦφον] C. A. subiungit *πηδητικὸν α. ὑγρὸν, π. εὐτράπελον, δ. δ. ὑγρομελῆ, λυγιστικόν. ἐρεῖς δὲ* etc. KUEHN.

ἀλτικὸν, εὐ. etc.] Desunt in MS. *ἀλτ. ε. ε. εὔσχ.* epitheta haec saltatoris fere omnia graece hinc proponit *Rhodigin.* V. Antiq. 3. *quoniam, ait, vix citra fastidium audiri tralata poterunt.* IUNG.

ἐναργῆ, ἐνδ. etc.] Desunt in MS. *ἐναργῆ, ἐνδεικτικὸν, δηλ. ἐπιδ. παντοδ. εὔτρεπτον.* Iung.

ὀχλοτερπῆ, ῥᾳδ. etc.] Desunt *ὀχλοτερπῆ* cum ceteris omnibus in MS. usque ad *λυγιστικὸν* segm. seq. Iung.

97.

πράγματος, κουφ. etc.] C. A. *εὐρυθμίαν, εὐ. ὑγρότητα, τέρψιν, πανήγυριν,* (festivitatem) *λυγισμὸν* usque ad *εὐποδίαν,* quod sequitur *ῥηματικῶς δέ.* Kuehn.

πράγματος, κουφ. etc.] MS. *πράγματος μὲν εὐρ.* et deest *κουφότητα,* cum interiectis. Iung.

ὑγρότητα] MS. *ὑγρότης,* et deest *ἐναργότητα.* Iung.

ἔνδειξιν, δηλ. etc.] Omissa sunt in MS. *ἔνδειξ. δ. ἐ. ῥ. εὐκολ.* Iung.

εὐχειρίαν, ταχ. etc.] Omittuntur, *εὐχ. τ. ε. ἰ. ε.* et loco illorum MS. *καὶ τὰ ὅμοια* habet. Iung.

98.

ἐλαφρίσασθαι] C. A. *λυγίσαι τ. καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα, εὐρύθμως, πολυσχημόνως, εὐαρμόστως, ὑγρῶς.* caetera absunt. Kuehn.

ἐλαφρίσασθαι] MS. *ἐλαφρόσασθαι.* an forte *ἐλαφρύσασθαι* scribere volebat? sed vulgatum bonum est. deest dein *πηδῆσαι* in MS. cum *παραδ.* usque ad *λυγίσαι.* Iung.

σῶμα] Post *σῶμα* MS. *καὶ τὰ ὅμοια.* omissis illis *κάμψαι, κλάσαι.* Iung.

ὀρχηστικῶς, εὐσχημόνως] Desunt *ὀρχησ. εὐσχ.* dein MS. habet inverso, *εὐρύθμως, πολυσχημόνως.* Iung.

ὑγρῶς] Post *ὑγρῶς* MS. *καὶ τὰ ὅμοια·* omissis ceteris in hoc capite, et statim adnexis illis quae in seq. *εἴδη δὲ* etc. sine titulo. Nunc itaque ad illud caput de saltationum speciebus, ubi non saltem unum monstrum nos adiget invocare *Hercules* literatos. et MS. tamen praeclare interdum se quoque geret. Iung.

99.

περὶ εἰδῶν ὀρχ.] *Is. Casaub.* Saltationis olim multi modi schematis et nominibus discreti. Exempla aliquot referuntur ab *Athenaeo* (lib. XIV. fol. 630.) *Iulio Polluce.* Sed multas appellationes ab utroque esse praetermissas non est dubium. vide quae seq. anim. in *Athen.* fol. 569. Item *Erasm.* prov. *Pyrrhichen oculis prae se ferens. Rhodigin.* libr. V. cap. 4. *Buleng.* de Theatro lib. I. cap. 45. *Petr. Fabr. Agon.* I, 12. *Hieron. Mercurial.* Art. Gymn. II, 3. alios. Seb.

εἴδη δὲ ὀρχημάτων etc.] *Casaubonus* XIV. *Athen.* 7. Saltationis quum multi modi schematis et nominibus discreti essent, exemplaque aliquot referantur ab *Athenaeo*, et *Polluce* hic, multas tamen, ait, appellationes ab utroque esse praetermissas, non est dubium. Tres priores, quae sunt ἐμμέλεια, κόρδαξ, et σίκινις (sic enim habet) exponit et avus hic in Comm. utr. ling. cap. 928. MS. habet σικινις absque accentu. Apud *Athen.* lib. I. et lib. XIV. est σίκιννις, ubi hae tres etiam iunguntur. ut et apud *Hesych.* in σίκιννις. de his et cordace hinc etiam *Furlanus* ad notam XVIII. *Theophr.* Charact. et *Cruq.* ad I. Epist. 10. *Horatii.* de emmelia etiam *Iul. Scaliger* insigni fragmento, edito cum ipsius epistolis, de verbo Inepti. vid. et *Erasmum* Adagio, *Pyrrichen oculis prae se ferens.* ubi late de *Pyrriche*, et simul etiam breviter hic ξιφισμὸν et ποδισμὸν etc. De *Pyrricha* videatur etiam *Buleng.* I. de Theatro 45. et *Brodaeus* V. Miscell. 26. quod alii alium auctorem eius faciunt. de ea et *Rigalt.* ad *Artemidor.* I. ep. 78. et *Cuiacius* XIII. observ. 10. alii. Iung.

ὀρχημάτων] ὀρχήσεων. Seb.

ἐμμέλεια] C. A. distinctionem hic nullam habet ut nec post κόρδακες. dein σίκινις σατυρικοί. Kuehn.

κωμικοὶ] P. κωμικῇ. *Aug.* ut ed. Seb.

τελεσίας] C. A. τελεσία. Kuehn.

Κριτῶν] C. A. Κρητῶν. C. V. *Pyrrichum Cretensem* etiam *Hesych.* habet in πυῤῥιχίζειν et *Meurs. Lacon.* lib. II. cap. 12. conferatur *Lucianus* de *Saltat.* ubi a *Pyrrho* accersit πυῤῥίχην. *Athenaeus*, *Pyrrichem* facit Lacedaemonium. Kuehn.

Κριτῶν] Sic vulgati: quod videtur quibusdam viris doctis suspectum fuisse, licet id non fatentur: ita patet quum priora de *Pyrrhicha* et *Telesia* hinc citant. Legendum ut MS. expresse habet Κρητῶν. Vidit hoc et avus noster, qui haec exponens Comm. cap. 928. ait, Armati saltabant πυῤῥίχην et τελεσίαν, ita appellatas saltationes a Cretensibus duobus, *Pyrrhicho* et *Telesia.* Non vidit *Erasmus*, qui Adagio *Pyrrhichen oculis prae se ferens*, vulgatam mendosam secutus ita scribit, *Iulius Pollux* ait *Pyrrhichen* eandem esse cum *Telesia*, et utrosque fuisse iudices hoc genus certaminum. Nec hoc credo convinci potest, *Pollucem* unam et eandem speciem facere utramque illam ἐνόπλιον ὄρχησιν, quod crederem, si scriberet, πυῤῥίχη τε ἢ καὶ τελ. sed non sic habet, et satis apertum duo genera eum referre,

quum dicat ἐνόπλιοι ὀρχήσεις. *Telesiam* etiam *Athenaeus* libr. XIV. peculiariter refert: τελεσίας, ait, ἀπὸ Τελεσίου πρώτου μετὰ ὅπλων ταύτην ὀρχησαμένου. quae verba eruditus interpres in sua versione reddere insuper habuit, si quidem *Commelianae* editioni fides. *Hesychius* habet: Τελεσία, (forte etiam τελεσίας legendum) ἡ μετὰ ξίφους ὄρχησις ἀπὸ τοῦ εὑρόντος Τελεσίου. Ex hoc loco vero ubi Κρητῶν legendum ex MS. docuimus, videndum an recte habeat locus *Aristophanei Scholiastae*: τῶν δὲ ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυνθιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητικὴ, ἡ καὶ πυῤῥίχη. quod tamen vir doctus negat in suo Comm. ad *Lycophronem*, et emendat, ἡ δὲ πυῤῥίχη. Iuvent et illa quae ex *Nicol.* apud *Stobaeum* adfert *Cuiacius*: οἱ δὲ Κρητῶν παῖδες ἀγελάζονται κοινῇ, καὶ τὴν ἐνόπλιον πυῤῥίχην ἐκπονοῦντες ἥν τινα πρῶτος εὗρε Πύῤῥιχος Κυδωνιάτης Κρὴς τὸ γένος. Cui paria tradit *Marius Plotius*. Iung.

Κριτῶν] Κρητῶν *Kuehnium* Nostrum secuti restituimus pro vulgato priori κριτῶν.

τι καὶ ξιφισμὸς] Margo C. A. φορτικῶς *odiose* ut solebant, impudici. Kuehn.

τι καὶ ξιφισμὸς] De ξιφισμῷ aliquid ad I. Oniroc. 78. *Artemidori*. De ποδισμῷ *Horatium Cruquius* exponit I. Carm. 36. ibi: Neu morem in Salium sit requies pedum. ubi tamen miror cur flectat τὸ ποδισμὸν, genere neutro. Iungerm.

ῥικνοῦσθαι] Hinc explicandum epitheton *Bacchi* ῥικνώδεα, in carmine εἰς Βάκχον, quod extat I. Antholog. 37. ait ibi eruditus *Brodaeus*. De his et sequentibus vid. etiam expositionem avi nostri in Comm. cap. 929. etc. Iung.

τετράκωμος] Quod miratus antea fui in ποδισμῷ, quod illud saltationis genus in neutro genere flectat *Cruquius*, idem in κώμῳ et τετρακώμῳ miror, quum idem ibidem dicat, aliud autem erat κῶμον et τετράκωμον *Herculi sacrum*. vid. *Polluc.* de tetracomo meminit et *Buleng.* II. de Theat. 26. vide doctiss. *Casaub.* XIV. *Athen.* 2. ubi ait, unde dictus sit tetracomus quaerere *Pollucem* hic eodem loco. Scilicet sub finem capitis huius segm. 105. Iung.

καὶ πολεμικὴ.] Ante haec verba post ἱερὰ an interpungendum sit, quaerendum videtur. πολεμικὸν enim *Tryphon* apud *Athen.* libr. XIV. peculiare αὐλήσεως ὄνομα facit, sicuti et comon et tetracomon, et hedycomon et cnismon et mothona etc. ibidem. sic et alia talia uno nomine tam saltationem, quam cantionem significantia. An itaque et πολεμικὴ singulare ὀρχήσεως nomen? Iung.

100.

ἦν δὲ κωμαστικὴ] MS. *ἦν δὲ κωμαστικὴ μάχη, καὶ πλ. ἐ.* dein MS. *καὶ ἡδύκωμος, ἡδείων. κνισμὸς* etc. De illa, quae *ἡδίων* et in MS. *ἡδείων* (quamvis *ψιλούμενον* ibi) nihil invenio: fuerit forte non absimilis *τῷ ἡδυκώμῳ*. Alias *H Steph.* hic adnotaverat; de his *Athen.* libr. XIV. ex *Tryphone.* vide *κνισμὸς* in *Thes.* ubi eadem illa ex *Athen.* et alia ex *Hesych.* qui *αὔλησιν* vel *μέλος* exponunt, adfert. qui idem *κνισμὸν* inter *αὐλήσεων* nomina *Athen.* libr. XIV. poni, etiam hic ad oram adnotaverat. nimirum, ut et alia quoque dixi. et addit *Athenaeus* ad ista diserte: *ταῦτα δὲ πάντα μετ᾽ ὀρχήσεως ηὐλεῖτο.* sic et noster *Pollux* etiam quum hic inter saltationes referat, infra IX, 11. ait *ἡδύκωμος, τὸ ᾆσμα.* IUNG.

καὶ ἡδύκωμος] Margo C. A. *ἡδίων. κνισμὸς* etc. *ὠνόμαζον.* hactenus margo. KUEHN.

τὸ Περσικὸν] Locum hunc ex *Thesmoph.* adfert avus noster Comm. cap. 929. *σὺ δ᾽ ὦ Τερήδων, ἐπαναφύσα τὸ Περσικὸν*, et de Persica saltatione adfert et interpretatur locum, ubi prolixe de aliis generibus quoque, *Xenophontis* VI. *Ἀναβάσ.* in quo inter alia: *τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, κροτῶν τὰς πέλτας, καὶ ὤκλαζε* (nota hoc ad *ὄκλασμα*) *καὶ ἀνίστατο.* etc. quem locum totum etiam in suum libr. I. Deipnos. *Athenaeus* inserit. caeterum *Pollux* videtur innuere ipso vocabulo *ὀκλάσματος* *Aristophanem* usum. IUNG.

σύντονον] *Salmas.* pro *σύντονον* vult *ἀσύντονον.* KUEHN.

φαλικὸν] Recte MS. *φαλλικόν.* quo pacto et avus haec exponens Comm. c. 930. habet. Et annon sic etiam scribendum apud *Hesychium* pro *φαλλίκων?* ubi *φαλλίκων, ὄρχημά τι, οἱ δὲ μέλος, ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδομένην.* sic puto. *μέλος* fere, quemadmodum quosdam exponere *Hesychius* scribit, *ἐπίφαλλον* a *Tryphone* credo nominari inter *αὐλήσεις* apud *Athen.* libr. XIV. Tale quid fuisse patet et in Aegyptiorum festo *Bacchico*, simili Graecorum apud *Herodotum*, quem vide Musa secunda cap. 48. IUNG.

φαλικὸν] *φαλλικὸν* restituimus textui cum duobus *λλ*, quemadmodum habent MSSti et Codex Nostri *Kuehnii*, nec aliter *H. Steph.* in Thesauro suo ex *Polluce* citat.

καὶ καλλίνικος] *Victoriosus* in *Glossis.* KUEHN.

καὶ καλλίνικος] De Callinico vid. *Casaub.* XIV. *Athen.* 2. IUNG.

ἐφ᾽ Ἡρακλεῖ.] Margo C. A. legitque *ὁ Ἡρακλεῖ.* vid. *Aristoph.* in fine *Avium.* caeterum paene oblitus fueram

monere supra τὸ φαλικὸν ascribi in C. A. alterum λ. habet et C. V. τὸ φαλλικόν. Kuehn.

ἐφ' Ἡρακλεῖ.] MS. ὁ Ἡρακλεῖ pro ἐφ' Ἡρ. Iung.

κολαβρισμὸς] De eo vid. *Casaub.* XV. *Athen.* 16. cuius verba adscribere placet, quae ad *Pollucem* peculiariter spectant, ut quorundam errorem qui *Καρικὸν* peculiarem saltationem hic faciunt, adgnoscas. sic ait: *Iulius Pollux* Colabrismum affinem Pyrrhichae saltationi facit, Thracum et Carum inventum. Nec aliter accepit *Iul. Scaliger.* I. Poëtic. 18. et avus noster Comm. 930. Errat itaque *Erasmus* Adagio: *Carica Musa*, ubi ait fuisse et saltationis genus tumultuosum ac militare etc. quod *Pollux* hic *Καρικὸν* appellat: et iterum Adagio *Pyrrhichen oculis prae se ferens*, ubi de *Polluce* hic varia genera exponit, rursus, ait, aliam quam *Καρικὴν* dixere, quae et ipsa armis peragebatur. hic et *Καρικὴν* fingit: si modo editione fideli utor. Iung.

Καρικόν.] C. V. *βαρικὸν*· puto fuisse *βαρβαρικὸν*, nam *βάρβαροι κατ' ἐξοχὴν* *Cares Phrygesque* dici solent. vid. *Hesych.* in *βαρβαρόφωνοι*. Kuehn.

καὶ βαυκισμὸς, Βαύκου ὀρχηστοῦ. κῶμος] Margo C. A. usque ad *ἐπώνυμος*, legit autem *βαυκισμὸς, Βαύσκον* etc. C. V. ita: *καὶ βαυσκισμὸς, βαύσκος, Βαύσκου ὀρχηστοῦ κώμου ἐ. Salmas.* etiam monet post *ὀρχηστοῦ* tollendam distinctionem esse. Kuehn.

καὶ βαυκισμὸς, Βαύκου ὀρχηστοῦ. κῶμος] MS. *καὶ βαυσκισμὸς, Βαύσκου ὀρχιστοῦ κῶμος ἐπ.* et certe inter corrigendum visum mihi est illud punctum post *ὀρχιστοῦ* tollendum. ait enim hanc saltationem cognominem fuisse saltatori, vel nomen ab eo traxisse, ut et statim loquitur eodem modo de gingra init. segm. 102. Putem ita et *Scaligerum* I. Poët. 18. accepisse: quamvis addit: *hanc quoque κῶμον nominarunt*, quasi sic esset agnominata etiam. sed *κῶμον* tantum hic pro specie *κώμου* accipio. In quo magis confirmor, quum legam et apud avum Comm. cap. 930. haec exponentem: *βαυκισμὸς*, inquit *Pollux*, a saltatore Bauco, comessatoria saltatio nomen sortita. mollicula illa quidem, et delicatos membrorum flexus habens. Addit suam coniecturam: Nisi forte verum est *καυκισμός*. nam in *Athen.* libr. IV. *καυκιζόμενον* quidam Comicus senem reprehendit, id est lascive saltantem in convivio. Hinc igitur esset *καυκισμὸς*, ut *ἀπὸ τοῦ κολαβρίζεσθαι, κολαβρισμός*. Verum eruditissimus *Casaubonus* eo loci reponit *βαυκιζόμενον*. et in nostro *Polluce* adnotavimus iam errori alibi etiam locum dedisse *κ* et *β* in MS.

non absimilem scriptionem. Notandum vero et Bauscismum et Bauscum in MS. adpellari. apud *Suidam, Hesychium, Etymol.* tamen etiam est βαυκισμὸς, ut in vulgatis. Iung.

καὶ βαυκισμὸς, Βαύκου ὀρχηστοῦ. κῶμος] Sustulimus illam τελείαν distinctionem post ὀρχηστοῦ, quae hic locum nullum habet.

ἐξυγραίνουσα] MSSti subdunt καὶ στρόβιλος, quod in vulgatis mox sequitur: vid. *Hesych.* in στρόβιλος. Kuehn.

ἐξυγραίνουσα] Post ἐξυγραίνουσα in MS. sequitur καὶ στρόβιλος, quae infra dein desunt. Iung.

101.

βακτριασμὸς] *Athen.* μακτρισμός. vid. *Casaub.* loco paulo ante indicato. Seb.

βακτριασμὸς] MSSti ματρισμὸς videtur fluxisse a nescio quo, cui nomen *Matris*, ut et alia saltationum σχήματα nomen invenere a suis quaeque Auctoribus. *Athenaeus* μακτρισμὸς et ἐπίκινιν esse ait. *Hesych.* μάκτρης dicit esse σχῆμα ὀρχήσεως. Kuehn.

βακτριασμὸς] Pro βακτριασμὸς MS. ματρισμὸς habet. Sic egregie egregii *Casauboni* sententiam confirmans, μακτρισμὸν enim apud *Athenaeum* est lib. XIV. ad quem ille XIV. advers. 7. *Pollucis* vulgata adducit et ait: Mactrismus et bactrismus sive bactriasmus idem. β pro μ positum ex prava consuetudine scribentium. nam verior lectio nostra quam *Pollucis*. *Hesychio* μάκτρης appellatur. de illa β et μ non absimili scriptione in MSS. etiam supra dixi ad IV, 21. Iam itaque *Pollucis* nostri lectio pariter vera, nisi quod ματρισμὸν habet MS. Sed μακτρισμὸς legendum a μάκτρα, ut ἴγδις ab eodem, puto, coquinario instrumento dicta fuit, de quo infra X, 103. Iung.

ἀπόσεισις] MSSti addunt, καὶ ἴγδις. caeterum haec de Mactriasmo usque ad περιφορᾷ sunt tantum in margine C. A. Kuehn.

ἀπόσεισις] MS. auctior sic habet: ἀποσ. καὶ ἴγδις, ἀπελ. egregie. Iungit eodem modo *Athenaeus* libr. IV. καὶ γελοῖαι, ait, δ' εἰσὶν ὀρχήσεις ἴγδις καὶ μακτρισμὸς, ἀπόκινός τε καὶ σόβας. et Noster infra X, 103. posuit: ut hic omisisse mihi non sit vero simile. Audi de hac saltatione, maioris lucis gratia, et *Etymologum* in ἴγδη· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἴγδισμα, ἐν ᾗ ἐλύγιζον τὴν ὀσφὺν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι. Et sic diligentissimus virorum *Sylburgius* apud *Suidam*, ubi est, ἴδισμα, λόγισμα, in suo Codice adscripsit, ἴγδισμα, λύγισμα.

quod verum esse etiam literarum ordo doceat. video tamen et *H. Stephanum* in Thesauro ita monere emendandum. IUNG.

ἀσελγῆ etc.] *H. Steph.* in margine addit interpretationem, *genera obscoenarum saltationum.* IUNG.

καὶ στρόβιλος] Haec iam possunt abesse. KUEHN.

καὶ στρόβιλος] Haec in MS. desunt hic, supra quidem posita: ubi si locus illius potius, legendum forte: καὶ στρόβιλος, μακτρισμός τε καὶ ἀπ. De strobilo hinc saltem *Rhodig.* XX. antiq. 19. et *Nunnes.* ad II. *Eclog. Phrynich.* ubi et de aliis illius vocabuli significatis. vide et Avum nostrum Comm. c. 930. IUNG.

μόθων] Ex hac saltatione hinc *Erasmus* Adagium, *Aufer mothonem a remo* conatur interpretari. Meminit eius et *Buleng.* lib. II. de Theatro cap. 26. vid. et avum Comment. cap. 930. ubi et de caeteris quae sequuntur. IUNG.

τὴν δὲ γέρανον etc.] *Falkenburgius* e MSto habet πτάνον, quod cum vulgato non permutarem. Pertinent huc illa *Callimachi* Hymno in *Delum* v. 310.

οἱ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον υἷα φυγόντες
Πασιφάης, καὶ γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου,
πότνια, σὸν περὶ βωμὸν ἐγειρομένου κιθαρισμοῦ
κύκλιον ὠρχήσαντο· χοροῦ ἡγήσατο Θησεύς.

qui ubi horrendum mugitum et ferocem filium effugissent
Pasiphaae, et inflexam sedem tortuosi labyrinthi,
diva, tuam circa aram citharae ad cantum
in orbem tripudiarunt: chorumque duxit Theseus.

Ad quae merito videndus omnis eruditionis plenus ille Commentarius Illustriss. Viri *Ezech. Spanhemii,* qui et hunc *Pollucis* locum adducit, et ὑφ' ἑκάστῳ ex *Codice MSto Vossiano,* quo ὁ μακαρίτης Noster *Kuehnius* usus est, pro ἐφ' ἑκάστῳ legit, totumque locum ita latine exprimit: *Geranum vero secundum multitudinem saltabant, singulis singulos ordine consequentes, extremitates utrasque tenentibus circa Thesea ducibus, primum circa Deli aram, e labyrintho egressum imitantibus.* Ceterum *Kuehnii* Nostri Codicem, quem e MSStis restituit, secuti, στοῖχον tibi pro στίχον priori dedimus, et sequentia ita distinximus: τὰ ἄκρα τ. ἡγ. ἐχόντων, τῶν περὶ Θησέα πρῶτον etc. uti et *Salm.* habet in suo Cod. cui adscr. *perperam Interpr.*

ἐφ' ἑκάστῳ κατὰ στίχον] C. A. ὑφ' ἑκάστῳ quod et C. V. habet, qui etiam κατὰ στοιχεῖον legit, unde facile fit, κατὰ

στοῖχον, ex ordine, secundum seriem. quod placet etiam *Salmasio* ex MS. P. KUEHN.

ἐφ' ἑκάστῳ κατὰ στίχον] MS. ὠρχ. ἕκαστος ὑφ' ἑκ. κ. στοιχεῖον τ. ἄ. ἑκατέρων τ. ἤ. ἑ. τὸν περὶ Θ. sic MS. IUNG.

στίχον] MSS. στοῖχον. SEB.

ἑκατέρωθεν] Ex MSStis C. A. ἑκατέρων. C. V. ἑκατέρω unde factum ἑκατέρωθεν in vulgatis. significabatur quod γέρανος fuerit chorea multorum, in qua alter alterum excipit secundum seriem, praesultoribus utrinque a fronte constitutis, qui dicebantur γερανουλκοί. *Theseus* cum suis, postquam ex labyrinthi ambagibus salvus et incolumis Delum appulisset, tales choreas circa Delii Apollinis aram primum adornavit, ad imitandum exitum e labyrintho. vid. *Meursium Lacon.* lib. II. eiusque *Orchestram*. KUEHN.

τῶν ἡγεμόνων] C. V. post τῶν habet τόν. puto illud τὸν pertinere ad sequens τῶν περὶ (τὸν) Θησέα. *Salmas.* ita: τὰ ἄκρα ἑκαδιέρων etc. τῶν π. Θησέα πρώτων etc. KUEHN.

ἐχόντων τ. π. etc.] Certe in vulgatis distinguendum est ita: ἐχόντων, τῶν περὶ Θησέα πρ. hoc enim ait *Theseum* vel socios primum circa aram Deliam sic repraesentasse exitum ipsius e labyrintho. Singularis est locus *Plutarchi*, qui in eius *Theseo* se mihi offerebat: ἐκ δὲ τῆς Κρήτης ἀποπλέων εἰς Δῆλον κατέσχε (Θησεὺς) καὶ τῷ θεῷ θύσας, καὶ ἀναθεὶς τὸ ἀφροδίσιον ὃ παρὰ τῆς Ἀριάδνης ἔλαβεν, ἐχόρευσεν μετὰ τῶν ἠϊθέων χορείαν ἣν ἔτι νῦν ἐπιτελεῖν Δηλίους λέγουσι, μίμημα τῶν ἐν τῷ λαβυρίνθῳ περιόδων καὶ διεξόδων, ἔν τινι ῥυθμῷ παραλλάξεις καὶ ἀνελίξεις ἔχοντι γιγνομένην. καλεῖται δὲ τὸ γένος τοῦτο τῆς χορείας ὑπὸ Δηλίων γέρανος, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος. ἐχόρευσε δὲ περὶ τὸν κερατῶνα βωμὸν ἐκ κεράτων συνηρμοσμένον εὐωνύμων ἁπάντων. IUNG.

καὶ διποδία δὲ] Margo C. A. usque ad αὐλήματος. KUEHN.

καὶ διποδία δὲ] *Hesych.* διποδία ὀρχήσεως εἶδος. οἱ δὲ διποδισμός. IUNG.

102.

πρὸς αὐλὸν] C. V. una voce πρόσαυλον ὅ. ut ἀλλοπρόσαλλος Mars dicitur, et *Sophoclis* βοὴ πάραυλος. KUEHN.

πρὸς αὐλὸν] MS. προσαυλόν. Sed videtur sub ο primo accentus fuisse: certe ibi erasum est quicquid supra fuit. IUNGERM.

ἑκατερίδες] Aliter *Hesych.* in ἑκατερεῖτο. KUEHN.

ἑκατερίδες] Etiam reponit hinc apud *Athenaeum*, ubi male καθερίδες *Casaub.* XIV. animad. 7. IUNG.

θερμαστρίδες] MSS. *θερμαυστρ.* Seb.

θερμαστρίδες] C. A. *τερμαστρίδες* in textu: *θ* vero supra scriptum. C. V. *θερμαυστρίδες* et *θερμαυστρίς*. *Hesych.* *θερμαστρίδες* et docet quod sit saltatio *ἔντονος καὶ διάπυρος τάχους ἕνεκα*. unde et nomen habet *ἀπὸ τοῦ θερμοῦ*, a calore motus celerrimi. vid. *Ionstonii adumbrat. Polymathiae* libr. II. cap. 34. n. 365. et seq. Kuehn.

θερμαστρίδες] Et hoc hinc restituit ibid. *Casaub.* ubi in *Athenaeo* male *θαυμαστρίς*. Sed MS. noster hic habet *θερμαστρίδες*. et mox iterum *θερμαυστρίς*. contra vero IV, 105. ubi vulgo *θερμαυστρὶς*, MS. *θερμαστρὶς* habet. Quibus vacat, haec excutiant: nobis non licet esse tam otiosis. Iungerm.

θερμαστρίδες] *θερμαυστρίδες* habet *Falckenburgius*, ut et mox *θερμαυστρίς*. vid. *Petr. Fabr.* Agonist. lib. I. cap. 12. De diversa huius vocis scriptione consulendus *H. Steph.* in Thesauro.

τὰ δὲ ἐκλακτίσματα] MS. *τὰ δ' ἐκλακτίσματα* etc. Ego *ὑπεκλάκτισμα* dixissem, ait censor *Scaliger* I. Poët. 18. quem vide. Iung.

εἴδει γὰρ ὑπὲρ τὸν ὦμ.] MS. *ἔδει δὲ ὑ. τῶν ὤμων ἐ.* volebat, credo, scribere *τῶν ὤμων*. Iung.

βίβασις] Ex hoc loco illustrat *Bapt. Egnatius* versum *Iuven.* 173. Sat. XI.

qui Lacedaemonium pedemate (al. *pytismate*, al. *pytilismate*) *lubricat orbem.*

vid. Thes. Crit. *Gruteriani* tom. I. pag. 341. Seb.

βίβασις] C. V. *κίβησις*. C. A. *βίβησις*, quod melius. Doricum vero *βίβασις* a *βίβω*, id est *βαίνω*, et mox *χίλια πόκα βιβάντες*. *Aristoph. Lysistr.* *ποτὶ τὰν πυγὰν ἅλλεσθαι.* Kuehn.

βίβασις] MS. *βίβησις*. de *βιβάσει* Laconica Lacedaemonium orbem explicat *Io. B. Egnatius* racemat. cap. 17. ubi et de aliis Laconicis saltationibus hic. improbat vero eam explicationem *Brodaeus* V. Miscell. 26. Bibasi fere similem esse ait saltationem in choreis Polonicis *Nicolaus Cragius* libr. III. de Rep. Laced. tabula 9. instituto 5. ubi locum *Pollucis* ita transfert. Bibasis erat species saltationis Laconicae, cuius erant et proposita praemia, neque solum pueris, sed et virginibus. Necesse autem erat in hac saltatione exilire, et nates pedibus contingere. Atque ita numerabantur saltus. Iung.

βίβασις] *Falckenburgius* *κίβησις*, ut et C. V. habet.

ψαύειν] MSS. ψαύεσθαι. Seb.

ψαύειν] MSSti ψαύεσθαι. vid. *Hesych.* in ῥαθαπυγίζειν. ψαύεσθαι in C. P. etiam legit *Salm.* Kuehn.

ψαύειν] MS. ψαύεσθαι. Iung.

βιβάντες] MSS. βιβάντι. Seb.

βιβάντες] Melius et plenius MSSti: χίλια ποκα βιβάντι πλεῖστα δὴ τῶν πη πόκα, *millies olim exsiliit in βιβάσει, nec usquam aliquis ullibi numerum saltuum excessit.* quod autem de unica virgine βίβασιν saltante sermo sit, patet ex verbis ἐπὶ μιᾶς ἦν καὶ ἐπίγραμμα. C. V. sine accentibus πηποκα. βιβάντι habet et *Salmas.* Kuehn.

βιβάντες] MS. plura habet sic: βιβάντι πλεῖστα δὴ τῶν πηποκα. τὰς δὲ π. etc. Rhodum videmus, sed non saltamus: malumus videre hoc peritiores. Alias avus noster Comm. cap. 930. πινακίδας statim vulgato ἐπιγράμματι adnectens, videtur aliud exemplum secutus. Iung.

βιβάντες] *Falckenburgius* ita plenius; βιβάντες πλεῖστα δὴ τῶν ἤποκα. quae posteriora *Kuehnius* quoque Noster textui *Pollucis* reddidit, et pro βιβάντες βιβάντι restituit.

103.

τὰς δὲ πινακίδας] *Leop.* Emend. IV. 2. Seb.

εἴτ' ἐπὶ πινάκων] MS. εἴτε ἐπὶ π. De hac saltatione capienda illa *Hesychii* πινακιδοῦς ὄρχησις ποιά. et an ibi emendandum ex Nostro, πινακίδες. Hanc πινακίδα et apud *Athenaeum* habes. ex Nostro autem, ut alia, et *Rhodigin.* V. antiq. 4. refert de iis. Iung.

τὸ γὰρ κερνοφόρον] Margo C. A. usque ad ἐκαλεῖτο. vid. *Hesych.* in κερνοφόρος. ubi indigitat inter sacra adhibitum hoc genus saltationis. Kuehn.

οἶδα ὅτι κέρνα] MS. οἰδ' (forte volebat οἶδ') ὅτι λίκνα, ἢ ἐσχ. φέροντες. κέρνα etc. non male, ni fallor. ait enim de πινακίσιν, se nescire an saltaverint illud ὄρχημα, ἐπὶ πινάκων, an πίνακας φέροντες. quod vero, subiicit, ad κερνοφόρον attinet, non ignoro, sed novi, quod saltaverint illud κέρνα φέροντες. noster autem MS. ut vides λίκνα prius habet: ait et *Athenaeus* de κερνοφόρῳ οἷον λικνοφορήσας. Scilicet illa λίκνα, κέρνα vocata esse, et miror supra I, 33. de vasis sacris illa κέρνα omissa. sed de his κέρνεσι et κερνοφόροις vid. eruditiss. *Leopard.* IV, Emend. 2. Iung.

κέρνα] Melius MSSti, λίκνα, nam sequitur demum κέρνα δὲ ταῦτα ἐκαλεῖτο. *Hesych.* στεφανὶς, ἀγγεῖα κεραμεᾶ. pro ἔφερον C. A. φέροντες. Kuehn.

κέρνα] *Falckenburgius*, *λίκνα* ex MSto. et id *Kuehnius*. Noster textui quoque inseruit pro priori *κέρνα*.

τὸ δὲ Ἰωνικὸν] De Ionico vid. *Turneb.* IV. advers. 21. IUNGERM.

Σικηλιῶται] C. A. *σικελιῶται* μ. *Salmas.* *Σικελιῶται*. KUEHN.

Σικηλιῶται] Scribe *Σικηλιῶται*. in quo operae peccarunt. IUNGERM.

Σικηλιῶται] *Σικελιῶται* scripsimus in textu, uti habent editio *Aldina* et *Basileensis* pro *Σικηλιῶται* ultimae *Seberi* editionis.

ἀγγέλικον] P. *ἀγγελτικόν*. SEB.

ἀγγελικὸν] *ἀγγελτικὸν* iam in textu *Pollucis* legitur ex correctione *Kuehnii* pro priori *ἀγγελικόν*.

ἀγγέλων] *Nuntiorum*, *Tabellionum*, *Interpr.* *Angelorum* *referebat formas*. *Hesych.* *ἀγγελίη*, *ὄρχησίς τις παροίνιος*· genus saltationis inter pocula usitatum. *Salmas.* leg. *ἀγγελτικόν*. KUEHN.

μίμησις ἦν.] MSS. *ἡ μιμ.* SEB.

μίμησις ἦν.] MS. ζ. *ἡ μιμ. ἦ.* IUNG.

καὶ σκώψ.] C. V. *κώψ.* et mox, *σκοπίας*. *Salmas.* ex C. *Palat.* *σκοπιάς*. KUEHN.

καὶ σκώψ.] MS. *καὶ κώψ. τ. δ. ω. κ. σκοπιᾶς*. Nec vanum illud *κώψ.* sed ab ipsa antiquitate, ut pluribus videas apud *Athenaeum* libr. IX. ubi ad ipsam nostram avem et illa e *Metrodoro*, qui *ἀντορχουμένους φησὶν ἁλίσκεσθαι τοὺς κῶπας*. Alterum *σκοπιᾶς*, nescio annon malim *σκοπιάς*, vel retineam vulgatum. Alias de hac saltatione vid. Comm. avi c. 931. mox dein MS. *ἔχων*. IUNG.

κατὰ τὴν τοῦ ὄρν.] P. *κατὰ τῆς ὄρν.* SEB.

ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὄρχησιν ἁλ.] *Henr. Stephan.* *ὑπ' ἐκπ. τῆς ὀρχήσεως ἁλ.* *Athen.* libr. IX. fol. 391. (*τοὺς σκῶπας*) *ὀρχήσει λόγος ἁλίσκεσθαι*. SEB.

ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὄρχησιν ἁλ.] Bene C. A. et V. *ὑπ' ἐκπλήξεως πρὸς τὴν ὄρχησιν*, capitur enim avis illa stupore defixa in saltantem, adeoque saltatione capta capitur. *πρὸς τὴν* scribendum monet etiam *Salm.* KUEHN.

ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὄρχησιν ἁλ.] Mendosum locum patet, et torsit optimum *H. Stephanum*, qui duplicem coniecturam adposuit, *ἴσως κατὰ τὴν ὄρχησιν*, vel *τῆς ὀρχήσεως*· quarum secundam ita exosculatus scilicet est, ut pro ipsis *Pollucis* verbis in Thesauro nobis adponat. At mehercle nimis hoc audacter. Et si MS. noster hic auctoritatem merito obtinet,

utraque eius coniectura falsa est. MS. enim ita: ὑπ' ἐκπλ. πρὸς τ. ὄ. optime, nec scio ipsum *Stephanum*, si viveret, negaturum. Tam saepe etiam fallunt speciosissimae coniectationes, si codex bonus absit. vide vero de captura Oti *Athenaeum* lib. IX. ubi ait idem facere scopas. καὶ γὰρ τούτους ὀρχήσει λόγος ἁλίσκεσθαι. Iung.

ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὄρχησιν ἀλ.] πρὸς addidimus ex *Kuehnii* Nostri Codice et MSStis.

104.

ὁ δὲ λέων] Ex hac saltatione et Pithaleonta apud *Horat.* I. Serm. 10. conatur interpretari inter alia *Cruquius*: quod mihi videtur longe nimis petitum. Iung.

Λακωνικὰ ὀρχ. etc.] MS. Λακωνικὰ ὀρχ. διαμαλέας Σίληνοι etc. Invenitur scilicet Σιληνοὶ et Σειληνοὶ in libris. Iung.

Λακωνικὰ ὀρχ. etc.] Post ὀρχήματα posuit distinctionem minorem *Kuehnius* Noster.

δειμαλέα] MSS. διὰ μελέας. *Bapt. Egn.* nihil mutat loc. ind. Seb.

δειμαλέα] C. V. διαμαλέας. *Interpr.* accipit pro nomine proprio, *Demalea* vertens, tactus ob hoc ipsum a *Meursio* in *Laconicis*, qui vertit, *saltationes formidabiles*. MSSti clare, διαμαλέας, quod vel ipsum nomen est saltationis. a μαλλοῖς, *pilis* Satyrorum, vel minimum debet esse, ut ἴθυμβοι et καρυάτιδες. exsculpat inde aliud melius quicunque potuerit. *Salmas.* affert lectionem ex C. P. eandem cum *Seberi* lectione. Kuehn.

δειμαλέα] Ad διαμαλέας (solet enim MS. huiusmodi una dictione perscribere) quod attinet, considerabunt viri docti, an peculiare Lacedaemoniorum ὀρχημάτων genus hic lateat. Ego μαλέαν scio quidem, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, nec quid praeterea. Iung.

ἐπ' αὐτοῖς Σάτυροι] MSSti, ὑπ' αὐτοῖς. *Sileni*, et cum illis Satyri fuerunt, qui διαμαλλέαν, vel cum uno λ διαμαλέαν cursim saltarunt. Kuehn.

ἐπ' αὐτοῖς Σάτυροι] MS. καὶ ὑπ' αὐτ. Iung.

καὶ ἴθυμβοι] καὶ abest a C. A. Kuehn.

καὶ ἴθυμβοι] MS. ἰθύμβοι. Iung.

καριάτιδες] Scr. Καρυατίδες. Quid sint in *Plutarcho* Caryatides saltantes docet *Iac. Nic. Loënsis* Epiphil. IV, 13. Seberus.

καριατίδες] MSSti Καρίανδες. vulgatior lectio est Καρυατίδες. *Salm.* ex altero C. MSto Καρίανδες. Kuehn.

καριατίδες] MS. *καρυάνδες ἐπ' ἀρ.* Sane si hoc non rectum: tamen per *υ* est scribendum *Καρυατίδες*, ut etiam avus habet Comm. c. 931. non per *ι*, ut vulgo. vide prolixe doctiss. *Iac. Nicolaum* IV. Epiphill. 13. Iung.

καριατίδες] *καρυατίδες* per *υ* *Kuehnius* textui restituit pro priori *καριατίδες* per *ι*.

βαρύλλικα] Margo C. A. usque ad *Ἀρτέμιδι.* dein MSSti *Βαρυλλίκου.* Kuehn.

βαρύλλικα] *βαρβύλλικα* *Falckenburgius*, et mox quoque *βαρβυλλίχου*.

εὕρημα Βαρυλλ.] MS. *εὕρεμα Βαρυλλίκου.* quod magis convenit *τοῖς Βαρυλλίκοις*, quam vulgatum *Βαρυλλίχου.* dein MS. *προσορχοῦντο* habet. capio autem haec de Baryllichis? et itaque post *Βαρυλλίχου*, forte comma sufficiebat, vel punctum, quod suspensum vocant. Iung.

ὑπογύπωνες] *Salmas.* MSS. *οἰπογύπανες*, unde nata est lectio vulgata *ὑπογύπωνες*. malim utrobique *ὑπογρύπανες* et *γρύπανες*. vid. *Hesych.* in *γρυπάλιον*. Kuehn.

ὑπογύπωνες] MS. *ὑπογυπῶνες*. Iung.

γύπωνες] MS. *γυπῶνες*. hosce *γύπωνας*, sive *γυπῶνας*, *H. Iun.* in nomencl. *Grallatores* reddit. Idem videntur significare et *Scaligero* Coniectan. ad *Varron.* lib. VI. de ling. Lat. in voce *Grallatores*. de quibus vide et *Bulenger*. I. de Theat. 32. ubi verba *Pollucis* ita transfert: *Gypones, seu Grallatores, qui ligneis pedibus ingrediebantur, saltabant pellucida veste Tarentina.* Et quidem apud *Scaligerum* nostrum, et *Bulengerum* habes, ubi haec verba adferunt, *διαφανεῖ ταραντίδι·* quum tamen vulgo sit *ταραντινίδι*. Sed MS. nos aliam docet lectionem, qui ita habet: *διαφανῆ τὰ ῥαντινίδια ἀμπεχόμενοι·* sine dubio scribi volens *ταραντινίδια*. quae vera lectio, nec ulla alia permutanda. non longe eamus, ipse Noster clamat infra VII, 76. *καὶ μὴν τὸ ταραντινίδιον διαφανές ἐστιν ἔνδυμα* etc.

verbum non amplius addam. Iung.

ξυλίνων κ.] *Salm.* *κῶλα ξύλινα.* *Vales.* legit *ξ. σκῶλον* ex *Hesych.* in *πανοσκῶλον*. Kuehn.

διαφανεῖ ταραντινίδι] MSS. *διαφανῆ ταραντινίδια ἀμπ.* citat *Buleng.* de Theat. lib. I. cap. 32. Seb.

διαφανεῖ ταραντινίδι] C. V. *διαφανῆ τὰ ῥαντινίδια ἀ.* C. A. melius *διαφανῆ ταραντινίδια ἀμπεχόμενοι* *tarantinidiis pellucidis amicti.* vid. ipse *Pollux* VII, 76. infra eadem affert *Salm.* ex MSto *Pythoei.* Kuehn.

διαφανεῖ ταραντινίδι] διαφανῆ ταραντινίδια legimus in textu, secuti *Kuehnium* Nostrum, pro priori διαφανεῖ ταραντινίδι.

καὶ μῆνες, Χαρίνων] C. V. καὶ μῆνες Χάρινθον. C. A. καὶ μὴν ἐσχάρινθον. forte nomen fuit Ἐσχαρίων, quo nomine et Tibicen ipse et inventum eius venerint. KUEHN.

καὶ μῆνες, χαρίνων] Illa καὶ μῆνες Χαρίνων μ. nondum explicata reor, et certe videntur mendosa. Avus noster sic Comm. cap. 931. μῆνες, *nescio quod genus et ipsum saltationum, Carinum vel qualecunque ab inventore Athleta quopiam nominatum*, quem et ipsum in expositione huius loci haesisse patet. MS. lectionem tibi recitabo: καὶ μὴν ἐσχάρινθον μὲν ὄρχ. Tu si *Hercules* accedas, et monstra propulses, bonum factum. IUNG.

καὶ μῆνες, χαρίνων] *Falckenburgius* ut reliqui MSSti ex MSto quoque ita habet: καὶ μὴν ἐσχάρινθον ὄρχημα.

δ' ἦν] Deest δ' in MS. IUNG.

ἀθλητοῦ] MSSti αὐλητοῦ, quod probabilius est. quid enim Athletae robusto et quadrato cum saltationum schematibus? KUEHN.

ἀθλητοῦ] Insane bene MS. αὐλητοῦ, non ἀθλητοῦ, ut vulgati. IUNG.

ἀθλητοῦ] αὐλητοῦ *Falckenburgius* Noster, optime. et ita quoque iam textus habet.

τυρβασία δὲ ἐκαλεῖτο] C. V. τυρβασίαν δὲ ἐκάλουν. KUEHN.

τυρβασία δὲ ἐκαλεῖτο] MS. τυρβασίαν δ' ἐκάλουν τὸ ὄ. IUNGERM.

105.

μιμητικὴν δὲ] Margo C. A. ita: μιμητικὴ δὲ δι' ἧς ἐμιμοῦντο etc. KUEHN.

μιμητικὴν δὲ ἐκάλουν] Deest ἐκάλουν in MS. IUNG.

ἑώλων μερῶν] C. V. τῶν ἑωλομερῶν. ad formam ἑωλοκρασία. ἑωλόμερη autem sunt partes reliquae hesternae coenae, quibus subducendis servi inhiabant. KUEHN.

ἁλισκομένους] Hic desinit margo C. A. KUEHN.

λαμπροτέραν δέ, ἣν ὠρχ.] MSSti λαμπρότερον δὲ ἦν. unde efficta vulgata lectio. *Salm.* ex MSS. λαμπροτέρα δὲ ἣν ὠρχοῦντο. KUEHN.

λαμπροτέραν δέ, ἣν ὠρχ.] MSS. λαμπρότερον δὲ ἣν ὠρχοῦντο etc. De hac saltatione si novum hoc genus λαμπρότερον, vel λαμπροτέρα, nihil invenio. IUNG.

λαμπροτέραν] *Kuehnius* Codici suo adscripsit: *f.* λαμυροτέρα. quod certe valde mihi placet.

σχίστας] P. σχιστὰς ἔλ. Seb.

σχίστας] C. A. σχιστάς. *Hesych.* forte hinc corrigendus in σχῆμα ποδὸς, σχισταὶ, τὰ σχίσματα ποδὸς καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα σχιστῶδες ὁμοίως. Kuehn.

σχίστας] MS. σχιστάς. Avus noster coniectat legendum σχίσας, quem vid. Comm. cap. 931. Sane et mihi inter corrigendum incidebat σχίζας, quod perinde est. Aliud nihil habeo, quod affero, nisi illa *Hesychii*: σχῆμα ποδὸς, τὰ σχίσματα. καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα. ubi tamen, si ordinem literarum attendo, legerim σχίσμα ποδ. Iung.

σχίστας] σχιστὰς *Falckenburgius.*

σίμη, χειροκαλαθίσκος] Recte *Salmas.* in *Vopisci Carinum*, et *Vales.* notis in h. l. dividunt male iunctas voces, leguntque tam in Nostro, quam *Hesychio* σιμὴ χεὶρ, et dein ὁ καλαθίσκος (*Athenaeus* lib. XIV. καλαθισμὸς) χεὶρ καταπρανὴς, vel καταπρηνὴς, quod ultimum firmat C. A. *manus sima, Calathiscus, manus prona.* Kuehn.

σίμη, χειροκαλαθίσκος] MS. uti vulgati, nisi quod σιμη sine accentu. Sane hinc et *Buleng.* I. de Theat. 45. *Pollux*, ait, σίμην *refert inter gestus tragicae saltationis.* σίμη σχῆμά ἐστι τραγικῆς ὀρχήσεως. Sed vereor ne vox χεὶρ male cum sequenti vocula coaluerit, cum σίμη iungenda, ut ita legamus: σιμὴ χεὶρ, καλαθίσκος. Inducit me *Athenaeus*, apud quem inter schemata ὀρχήσεως enumeratur καλαθισμὸς, et quidem bis peculiariter. Sic *Hesych.* καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως. χειροκαλαθίσκον vero nullibi invenio. Apud *Hesychium* autem clare invenio, σιμὴ χεὶρ, (quamvis male ibi una sit voce σιμηχεὶρ) σχῆμα τραγικὸν, qui locus optimi glossatorum facile nostram editionem persuadebit. χεὶρ σιμὴ eadem ratione, qua χεὶρ καταπρανὴς mox. Sic enim MS. non καταπλανής. Apud *Athen.* lib. XIV. est χεὶρ κατάπρηνὴς χερσί. Iung.

σίμη, χειροκαλαθίσκος] Pro σίμη, χειροκαλαθίσκος, ὁ μακαρίτης Noster *Kuehnius* ita textui *Pollucis* restituit: σιμὴ χεὶρ, ὁ καλαθίσκος, et pro καταπλανὴς idem καταπρανής.

ξύλου παράληψις] *Salm.* ξύλου παράληψις, διπλῆ θερμαυστρὶς *ita disting. vet.* Idem dein post κυβίστησις addit: καὶ τὰ λοιπά. Kuehn.

ξύλου παράληψις] Pro ξύλου παράληψις διπλῆ, θερμαυστρὶς ita distinxit *Kuehnius* Noster: ξύλ. παράληψις, διπλῆ, θερμαϋστρὶς, ita enim legit quatuor syllabis pro priori trisyllabo. De κυβιστήσει dein vide eruditum *P. Fabrum* in Agonistico libr. I. cap. 12. et quos ibi citat.

διπλῆ] Apud *Athenaeum* eodem loco *διπλῆ* non additur: et recte. Est enim *διπλῆ* peculiare genus saltationis; quod nesciremus, nisi optimae *Hesychianae* glossae nos ita docerent: *διπλῆ, ὀρχήσεως εἶδος ἢ κραύματος.* Est itaque post *παράληψις* comma in vulgatis ponendum, licet MS. non adstipuletur. Et sic etiam distinguere video magnum *Scaligerum* I. Poët. 18. ubi haec refert. Iung.

διπλῆ] Vid. *H. Steph.* in Thes.

θερμαυστρὶς] C. A. *θερμαστρίς.* sed iam supra fuit *θερμαυστρίς.* post *κυβίστησις, καὶ τὰ λοιπά,* omissis interiectis, ita et *Salmas.* recte. Kuehn.

θερμαυστρὶς] *θερμαστρὶς* MS. et variat hoc vocabulum, ut et avus noster Comm. c. 932. ait, *θερμαΰστρὶς,* vel *θερμαστρίς.* quem vid. contra erat supra IV, 102. Iung.

παραβῆναι τέτταρα] Margo C. A. et dein *τὰ τέτταρα. ὁ δὲ τετράκωμος οὐκ οἶδα, εἴ τι προσῆκον τοῖς Ἀθήνησι τ.* Kuehn.

παραβῆναι τέτταρα] MS. plenius *π. τὰ τέτταρα.* Lubet addere super his Colophonis loco, quae vere *Scaliger* I. Poët. 18. *Tragicae autem saltationis figuras nominibus fere veteres prodidere. Quarum multas praeter nomen eos quidem suspicor ignorasse.* Puto sic et in multis aliis etiam. Iung.

Ὀξυπετεῶνες] C. A. *Ὀξυπετέωνες.* C. V. *Ὀξυπεταίονες,* *Salmas.* et *Vales.* *Ξυπετεῶνες.* in *Θυμοιτάδαι* desinit margo et sequitur caput XV. Kuehn.

Ὀξυπετεῶνες] MS. *Ὀξυπεταίονες.* et desunt *τὰ λοιπά.* et quaeso quid agant hic? an alios pagos nobis in mentem revocat *Pollux*? Nugae. quatuor enim saltem fuisse, *ἐκ τοῦ τετρακώμου* nomine patet. Caeterum fere oblitus fuissem alterius vocabuli. Videtur scribendum *Ξυπεταίονες* ex MS. qui tamen male habet *ο* ante *ξ*: sicut et vulgati. *Suidas*: *Ξυπεταιωνεύς. δῆμος τῆς Κεκροπίδος Ξυπεταίη· ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταιών.* Scribe *Ξυπεταίονες*, et *Ξυπεταίων* in fine. Sic enim *Harpocratio*, ex quo *Suidas* exscripsit: *ξυπεταίονες, Ὑπερίδης κατ' Ἀρχεστρατίδου. δῆμος τῆς Κεκροπίδος Ξυπέτη, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταίων, ὡς Διόδωρος.* Sed ne quid celemus, variat huius nominis scriptura. in MS. *Palatino* Epitomes *Harpocrationis* est enim *Ξυπεταιῶνες* et *Ξυπεταιών,* quod quoque in *Demosthen.* in Neaeram orat. invenio, ubi inter alios et *Χιωνίδην Ξυπεταιῶνα* ad testimonium vocandum citat, dicitque testimonium ille *Χιωνίδης Ξυπεταιών.* Ceterum quod ad illud *Ξυμπέτη* attinet, apud *Suidam* *Ξυπεταίη* habes. MS. *Harpocrat.* habet *Ξυπεται,* sine accentu. Apud

Hesych. est: Ξυπετεὰ, δῆμος τῆς Κεκροπηΐδος φυλῆς. Ex his varie scribi hanc gentem vides quidem: sed ο tamen, quod in vulgato et MS. *Polluce* ante ξ, demendum. Nunc ad caput sequens, quod in MS. cohaeret cum praeced. sine titulo. Iung.

106.

καὶ τῶν τοιούτων] τῶν abest a MSto Antwerp. Kuehn.

χορὸς] Sequitur in C. A. χορευτὴς, χορηγεῖον, οὗ ἡ. π. τ. χ. dein margo eiusdem: πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν χορεύουσαν κέκληκε, τὴν δὲ αὐτὴν καὶ συγχορεύτριαν. ἡγεμὼν χοροῦ κ. χοροῦ. hactenus margo; dein in textu: χορολέκτης, χοροποιὸς δεξιοστάτης ἀπαιδικὸς χορὸς etc. ita C. A. *Salmas.* l. χοροπλέκτης. sed praefert nihilominus vulgatum χορολέκτης, quod et in MSS. *Pythoei* esse ait, et addit etiam: *Aelianus* καὶ οἱ κύκνοι ἀναμέλπουσι οὐδαμῇ ἀπηχὲς, ἀλλ᾽ ὥσπερ οὖν ἐκ τοῦ χορολέκτου τὸ ἐνδόσιμον λαβόντες, quae verba ex *Aelian.* H. A. lib. XI. cap. 1. supplenda sunt. Kuehn.

χορὸς] Post χορὸς MS. χορευτὴς habet auctius, quod vocabulum tamen mox in vulgatis sequitur, ubi etiam MS. habet, sed περισπωμένως, χορευτῆς. Iung.

μέλος] MS. μέρος pro μέλος. Iung.

πρόσχορον δὲ etc.] *Salmas.* ita: προσχ. δὲ συγχ. τ. χορ. Ἀρ. Kuehn.

πρόσχορον δὲ etc.] MS. ita: πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν χορεύουσαν κέκληκεν. τὴν δ᾽ αὐτὴν καὶ συγχορεύτριαν ἡγεμ. etc. Iung.

κορυφαῖος] Latine *praesul*, id est, *praesultor* in *Glossis.* Kuehn.

χορολέκτης] *H. Steph.* dubitat an forte scrib. χοροδέκτης, quod *Suid.* habet. Est autem et in MSS. λ. Seb.

χορολέκτης] Ad χορολέκτης *H. Steph.* in margine suam coniecturam adscripsit, χοροδέκτης. de qua vide eius Thesaurum. MS. noster vulgatum retinet. quod rectum esse non dubito, praesertim postquam *Salmasius* noster haec scriberet: *Loco ubi* χορολέκτης *scribitur Henr. Stephanum emendatum velle* χοροδέκτης. fuit cum putarem verum esse χοροπλέκτης. χορὸν et χορείας πλέκειν apud Poëtas frequens est. scio etiam χοροπαίκτας Satyros in Epigrammate. Sed ex *Aeliano* didici nihil esse mutandum, qui hac voce utitur in libris de Animalibus, cuius haec sunt verba: καὶ οἱ κύκνοι ἀναμέλπουσιν οὐδαμῇ ἀπηχὲς, ἀλλ᾽ ὥσπερ οὖν ἐκ τοῦ χορολέκτου τὸ ἐνδόσιμον λαβόντες. est igitur χορολέκτης ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ, quem

aliter *μεσόχορον* appellarunt, Latini manuductorem, ut in glossis *Philoxeni* legi, manuductor *μεσόχορος*. Iung.

*λαυρ*ςάτης*] Forte *δευτεροστάτης*. Sylb.

λαυροστάτης] C. V. *λαιοστάτης*, quod melius quadrat vulgato, qui stat a sinistro chori latere: contra *δεξιοστάτης*, qui in dextro. *Hesych.* *δεξιοστοῖχος*. *τριτοστάτις* quae tertia est in chori iugo. Kuehn.

λαυροστάτης] Pro *λαυροστάτης* MS. habet *λαιοστάτης*, deest vero *τριτοστάτης*. *λαιοστάτης* vero idem esset quod *ἀριστεροστάτης*. Certe vulgatum *λαυροστάτης* non placuisse *H. Stephano* patet, quod pro eo hic in margine adposuit, an *δευτεροστάτης*? credo, quia sequitur *τριτοστάτης*. est tamen vulgatum *λαυροστάται* (quamvis ibi sit *λαυροστάνται*) etiam apud *Hesychium*: sed tamen de alia re. locum totum adscribo, quoniam in Thesauro non recte videntur accepisse: *λαυροστάνται, οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοὶ ὄντες ἐν τισὶ στενωποῖς μὴ θεωρούμενοι. οἱ δὲ χείρους μέσοι ἵστανται. οἱ δὲ ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἔσχατοι.* Si itaque recte locum intelligo, totus de una re est: nec ait, ut putant, *Hesychius*, quosdam hanc vocem exponere *ἐπιτεταγμένους* etc. Totus est de re militari, inquam, et locatione ordinum in acie: et quidem *Homerica*. Quaenam illa? Audi *Ἰλ. δ.* *Nestorem* disponentem,

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν, καὶ ὄχεσφι
πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
ἕρκος ἔμεν πολέμοιο. κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.

λαυροστάται itaque apud *Hesychium* legendum: et exponit iuga militum, vel (si malis *ζυγοῖς*) milites in medio iugis consistentes, in quibusdam quasi angustiis et viae diverticulis (*λαῦραν* enim quidam *στενωποὺς* exponunt secundum eundem *Hesych.*) ubi non videantur. Scilicet peiores medios constitisse: optimos vero et quasi triarios ante et post collocatos, primos et extremos. Haec ad *Hesychium*. Ut vero illud *λαυροστάτης* etiam ad choros transferri potuisse non nego: ita tamen in *Polluce λαιοστάτης*, quod in MS. est, nescio quomodo magis arrideat. Adscribamus tamen et *Iul. Scalig.* I. Poët. 9. verba: Qui ad dextram (de choro loquitur) collocaretur, *δεξιοστάτης*· a laeva, *ἀριστεροστάτης*· ab latere, *λαυροστάτης*· qui post hunc, *τριτοστάτης*. Fortasse *λαυρόγραμμος* eadem ratione ea sit, quam *Galenus ἐν ἐγκαρσιογράμμῳ* lateralem *σιμόν*. Iung.

λαυροστάτης] Pro *λαυροστάτης* Noster *Kuehnius* in textu *Pollucis* iam *λαιοστάτης* e *Codice Vossiano* reposuit.

107.

ἡμιχόριον] *Schol.* in *Orestem. Eurip.* *φανταςθὲν τὸ ἡμιχόριον ἐρχόμενον, τινὰ τοῦτο πρὸς τὴν Ἠλέκτραν φησὶν* etc. KUEHN.

διχορία] C. A. *ἡμιχόριον καὶ διχορία.* id est, *duplex Chorus*, vid. *Hesych.* in *διχοριάζειν.* KUEHN.

ἔοικε] Haec sunt in margine C. A. KUEHN.

τρία] Post *τρία* addit C. V. *ὀνόματα* et consentit C. A. qui et dein habet *ὁπόταν γοῦν ὁ χορὸς* etc. KUEHN.

τρία] MS. auctius, *τρία ὀνόματα ὁπότ' ἂν.* IUNG.

τρία] *ὀνόματα* demum e MSStis *Kuehnium* sequutus addidi, quae vox a prioribus editionibus omnibus aberat. Et eodem modo *Falckenburgium* quoque in suo Codice legisse, postea vidi.

διαιρεθῇ] MSSti *νεμηθῇ.* KUEHN.

διαιρεθῇ] Pro *διαιρεθῇ* MS. habet *νεμηθῇ.* IUNG.

ἀντιχορία] *Micyllus* legit *ἀντιχόρια.* KUEHN.

ἀντιχορία] MS. *ἀντιχόρια.* Sic et *Bulengerus* I. de Theatro 12. videtur agnovisse, ubi scribit: Aliquando chorus in duas partes discedebat, quam rem *διχορίαν* vocant. ipsae partes ceu cantica, dicuntur *ἡμιχόρια,* seu *ἀντιχόρια Polluci.* antea tamen MS. habet ut vulgati *ἀντιχορία.* de sequente distinctione per choros vid. doctiss. *Nicol. Cragium* I. de Rep. Laced. 6. ubi *Lycurgum* auctorem eius *τριχορίας* esse adnotat iuxta *Plutarchum.* IUNG.

τριχορίαν] *Plutarch.* in vit. *Lycurgi* fol. 58. *τριῶν χορῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος, ᾖδεν,*

ἄμμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.

ὁ δὲ τῶν ἀκμαζόντων ἀμειβόμενος ἔλεγεν,

ἄμμες δέ γ' εἰμέν, αἰ δὲ λῇς, πεῖραν λαβέ.

ὁ δὲ τρίτος, ὁ τῶν παίδων,

ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάῤῥονες.

vid. et Comm. de laude sui fol. 297. ubi pueri adolescentibus priores sunt, et in horum verbis pro *πεῖραν λαβὲ,* est *αὐγάσδεο.* Quantum vero ad Auctorem, *Plutarchus* non *Tyrtaeum* ut *Pollux*, sed *Lycurgum* nominat. vid. *Crag.* de Rep. Laced. I, 6. SEB.

τριχορίαν] Iterum margo C. A. usque ad *γέροντας.* KUEHN.

τριχορίαν] Huius triplicis chori nec *Tyrtaeum* recte a Nostro, nec *Lycurgum* ab aliis auctorem dici, docet *Meursius* in Miscell. Lacon. lib. II. c. 10.

ἐπὶ δὲ χοροῦ] C. A. *ἐπὶ χοροῦ δὲ συμφωνία, συνῳδία, συναυλία.* Kuehn.

καὶ συμφ.] Deest *καὶ* in MS. Iung.

108.

καὶ ἡ μὲν εἴσοδος] In C. A. *καὶ* et *μὲν* superscripta sunt. Kuehn.

πάροδος] De hac hinc et ex *Hephaestione Brodaeus* ad initium cap. 3. lib. II. Antholog. Iung.

δὲ κατὰ χρείαν] MS. *δὲ καταχρίαν ἐ.* Iung.

ἡ δὲ μετ' αὐτὴν] C. V. *ἡ δὲ μετὰ ταύτην* etc. Kuehn.

ἡ δὲ μετ' αὐτὴν] MS. *ἡ δὲ μετὰ ταύτην ε.* Iung.

τελεία ἔξ.] MS. *τελία ἔξ.* melius deinde post *πρᾶγμα* non distinguere, uti nec MS. facit. Iung.

μέλος δέ τι] C. A. *μέλος ἐξόδιόν τι οἱ ἐ. ἤ.* conf. *Nonium* ex *Varrone* cap. 1. de episodio vid. *Suidas* in h. v. Kuehn.

ἐξόδιον] Cit. *Hadr. Iun.* prov. *prooemium et exordium rei.* Seb.

ἐξόδιον] *ἐξόδιον οἱ ἐξ.* de exodio vero hinc *Plutarchum* illustrat *Rhodigin.* XIX. antiq. 9. Iung.

ὃ ἐξιόντες ᾖδ.] P. *ἐξόδιόν τι, ὃ οἱ ἐξ.* Seb.

μέρη δὲ χοροῦ] C. V. *μ. δ. χοροῦσι σίχος ζυγὸν.* C. A. quidem in textu habet *ζυγὸς*, sed *ν* superscriptum est, et in sequentibus quoties *στοίχου* mentio fit, semper C. V. *στίχος* per *ι* etc. Kuehn.

στοῖχος] MS. *σίχος* pro *στοῖχος.* volebat *στίχος* scribere. Sic enim mox semper. Iung.

στοῖχος] *στίχος* in suo Codice habet *Falckenburgius* ut et mox iterum *στίχοι.* et ita legendum esse, non *στοῖχος* et *στοῖχοι*, uti hactenus editi agnoscunt, docemur quoque ab illustri Viro *Ezechiele Spanhemio* in eruditissimo Commentario ad *Iuliani Caesares* pag. 384.

ζυγός.] MS. *ζυγὸν* pro *ζυγός.* uti etiam mox vulgatus ipse. Iung.

ζυγὰ πέντε ἐκ τριῶν, καὶ στοῖχοι τρεῖς ἐκ πέντε] Ut hunc locum exactius intelligamus, ea quae libro primo de aciei instructione dicuntur, repetenda sunt. Ibi sic inquit *Pollux* (I, 126. et 127.) *καὶ τὸ μὲν ἐφεξῆς εἶναι κατὰ μῆκος, ζυγεῖν· τὸ δὲ ἐφεξῆς κατὰ βάθος, στοιχεῖν*, ordine quidem secundum

aciei longitudinem consistere ζυγεῖν: secundum aciei vero profunditatem stare, στοιχεῖν dicitur. Sunt itaque in Tragico choro iuga quinque, singula tres continentia personas, quae necessario efficiunt ordines tres, quinque personis singulos constantes, ut in figura hac apparet:

.	ζ	.
.	υ	.
στοῖ		χος
.	γ	.
.	ός	.

Chorus Tragicus personas habet XV.

.	ζ	.	.
.	υ	.	.
.	γ	.	.
στοι	χ	ο	ς
.	ο	.	.
.	ς	.	.

Chorus Comicus personas habet XXIV. Gual.

στοῖχοι] P. στίχοι. Seb.

στοῖχοι] MS. στίχοι. Iung.

109.

καὶ κατὰ τρεῖς] C. A. καὶ γ. μὲν εἰσίεσαν. ἔσθ' ὅτε δὲ etc. reliquis omissis. Kuehn.

εἰσίεσαν] MSS. εἰσήεσαν. Seb.

εἰσίεσαν] MS. εἰσήεσαν. et sic etiam mox ubi et στίχους habet. et certe scribendum εἰσῄεσαν. nam vulgatum εἰσίεσαν nihili est hic. Iung.

εἰσίεσαν] εἰσῄεσαν hic et mox iterum ex MSS. reposuimus.

ἕκαστον δὲ ζυγὸν] C. A. ἕκαστον ἐκ τεττάρων στοῖχοι τέσσαρες ἐξ ἄνδρας ἔχων ἕκαστος. Kuehn.

ἕκαστον δὲ ζυγὸν] Deest in MS. particula δέ. Iung.

στοῖχοι δὲ τέσσαρες] MS. στίχοι δὲ τέτταρες. Iung.

ἕκαστος στοῖχος] MS. iterum στίχος. Iung.

ἕκαστος στοῖχος] Vocem στοῖχος quae in prioribus editionibus vocem ἕκαστος excipiebat, in suo Codice delevit *Kuehnius*.

τὸ πρᾶγμα] Margo C. A. τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου (ita et C. V.) εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τ. π. τ. π. ἐ. κ. π. φ. αὐτὸ ἐν Μέμνονι Αἰσχύλου. (ita et C. V.) Pro παραχορήγημα leg. *Aristoph. Scholiastes* παραχώρημα. confer et *Hesych.* in παραχωρημάτιον. nomen habet a παραχωρεῖν cedendo, nam persona est quae semel loquitur et deinde [illegible]

quam redit in theatrum, adeoque cedit e medio. in *Pace Aristoph.* παραχωρήματα sunt liberi *Trygaei*, qui Patrem interpellant, cogitantem novum iter versus coelum. KUEHN.

τὸ πρᾶγμα] MS. longe auctior ita: τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου. dices, atqui ista in vulgato sunt infra segm. seq. at ibi in MS. aliter, ut dico statim. IUNG.

110.

ἐκαλεῖτο] MS. ὀνομάζεται pro ἐκαλεῖτο. Caeterum ex hoc παραχορήγημα hinc probat suam emendationem in *Scholiis* vetustis *Aristophanis* ad ranas, ubi ranarum chorus post coaxationem, λιμναῖα κρηνῶν τέκνα. canere incipit, et σχόλια aiunt, ταῦτα δὲ καλεῖται παρηγορήματα, ibi, inquam, emendat *Od. Bisetus* παραχορηγήματα· idque manifestum esse ait ex *Pollucis* hoc loco. sic ad εἰρήνην in *Scholiis* vetustis non ita longe ab initio scribendum παραχορηγήματα videtur, ut etiam novi editores, credo, voluere, quamvis excusi παραχωρηγήματα habeant. nam editio Basil. παραχωρήματα mendose habet. IUNG.

πεπρᾶχθαί φασι etc.] MS. ita, πεπρᾶχθαι φασὶ αὐτὸ ἐν Μέμνονι Αἰσχ. Sic habet MS. hic, non ἐν Ἀγαμέμνονι. Notum autem inter *Aeschyli* δράματα et *Mέμνονα* enumerari. quae quidem olim periit, nec pervenit ad nos cum aliis multis. Alias de παραχορηγήματι et παρασκηνίῳ aliter censet *Scaliger* I. Poët. 9. IUNG.

Εὐμενίδων] MS. Εὐμενιδῶν. IUNG.

αὐτῶν, τοῦ πλήθους] Omissa distinctione C. A. αὐτοῦ τοῦ πλήθους ἐκπτοηθέντος, *cum ad turbam chori tantam ipsa multitudo spectatorum expavesceret, lege lata chori diminutus est numerus.* C. V. συνέτειλεν pro συνέστειλεν. male. Caeterum *Scholia* Graeca in *Aristoph.* Equites p. 225. docent, quod chorus Comicus constitit ex viris et mulieribus et pueris viginti quatuor, ut ipse *Aristophanes* in *Avibus* numeravit, mares scilicet aves duodecim, totidemque foemellas in choro recensens. Tragicus autem chorus quindecim personis absolvebatur, ut *Aeschylus* in *Agamemnone* docet, quandoque et ἡμιχόρια erant ex viris foeminisque conflata, in choris huiusmodi, si ex viris constarent et mulieribus, virorum erant tredecim, mulierum undecim; sin vero ex mulieribus et pueris compositi essent, tredecim mulieres, pueri undecim aderant. ita si ex senibus et iuvenibus constaret chorus, plures erant senes quam iuvenes. haec *Scholiastes*, quae etiam laudavit in notis suis *Valesius*. KUEHN.

πλήθους ἐκπτοηθέντων] MS. τ. *πλήθους ἐκπτωηθέντος*. Scilicet scripsisse *ἐκπτοηθέντος*. antea in vulgatis legebatur *ἐκπτωηθέντων*. IUNG.

πλήθους ἐκπτοηθέντων] *ἐκπτοηθέντος* habet nunc textus pro prior. edit. *ἐκπτοηθέντων*.

συνέστειλεν] C. V. *συνέτειλεν* ut dixi. *Aristot.* de *Re Poëtica* c. IV. imminutum chori Tragici numerum ascribit *Aeschylo*, eo quod ipse in *Agamemnone* suo primus chorum quindecim personarum dedit, et eodem anno in *Eumenidibus* pro more antiquo chorum introduxit 50. personarum, eoque populum adeo perterruit, ut pueri prae metu exspirarent, gravidaeque abortirent, et haec forte fuit ansa Atheniensibus, ut imposterum lege lata sancirent, ne Tragicorum chorus excederet quindecim personas. KUEHN.

111.

περὶ χορικῶν ᾀσμάτων] Titulus abest a C. A. cohaeret enim oratio nullis intersepta capitibus. KUEHN.

περὶ χορικῶν ᾀσμ.] Quae sequuntur novo capite, in MS. cohaerent prioribus, absque titulo. IUNG.

τῶν δὲ] *δὲ* supra scriptum in C. A. KUEHN.

ἔν τι καὶ ἡ παρ. etc.] MS. *ἕν τι καὶ παράβ. ὅτ' ἂν ἃ ὁ.* IUNGERM.

βούληται] C. A. *βούλεται λ.* de *παραβάσει* vid. *Suidas* in *παράβασις*. KUEHN.

λέγει ταῦτα] C. V. non habet *ταῦτα*. C. A. *ταῦτα φησί*. KUEHN.

λέγει ταῦτα] Deest *ταῦτα* in MS. IUNG.

ἐπιεικῶς] Hic incipit loqui margo C. A. usque ad *ἱππῶνι*. KUEHN.

ἐπιεικῶς] MS. *ἐπιεικῶς δ'*. IUNG.

κωμῳδοὶ ποιηταί.] MSSti *κωμῳδοποιηταὶ*, una voce. KUEHN.

κωμῳδοὶ ποιηταί.] MS. una dictione *κωμῳδοποιηταί*. optime. hoc enim compositi Noster et infra recenset IX, 11. IUNGERM.

κωμῳδοὶ ποιηταί.] Pro *κωμῳδοὶ ποιηταὶ*, una voce *κωμῳδοποιηταὶ* reposuit *Kuehnius* noster e MSStis, uti et infra IX, 11. legitur.

τῇ Δανάῃ] MSSti *ἐν Δαναΐδι*. quid si legendum *Δαναΐσι*? uti *Aeschylus* scripsit *Δαναΐδας* et *Menalippus Milesius*, cuius *Δαναΐδας* laudat *Athenaeus* libr. XIV. c. 18. KUEHN.

τῇ Δανάῃ] MS. *Δαναΐδι*, non *Δανάῃ*. an *Δαναΐσι*? Ex *Danae* quaedam magnifica illa *Palatina* bibliotheca nuper

dedit, quod servaverat, *ἀποσπασμάτιον*· cuius si plura superessent, possemus de hac re ibi inquirere. Iung.

τῇ Δανάῃ] *ταῖς Δαναΐσι* reposuit *Kuehnius* Noster.

παρειπεῖν] MSSti *παρᾴδειν*, *obiter aliquid inserere cantui.* Kuehn.

παρειπεῖν] MS. *παρᾴδειν* pro *παρειπεῖν*. Iung.

παρειπεῖν] Consentit cum MSStis *Falckenburgius*, qui itidem *παρᾴδειν* pro *παρειπεῖν* habet.

τῆς λέξεως] *τῆς δὲ τῆς λ.* MSSti. Kuehn.

τῆς λέξεως] MS. *τῆς δὲ τῆς λέξ.* Iung.

ἐν ἱππῶνι] MSSti *ἱππόνῳ Stephanus* etiam legit *ἱππῶνι* in *De Urbibus* voce *Olenos*. Kuehn.

ἐν ἱππῶνι] MS. *ἐν ἱππόνῳ*. egregie. accedat itaque hoc ad eximii nostri *Casauboni* catalogum, quem omnium *δραμάτων Sophocleorum* texit VII. *Athen.* 4. ubi hoc *δρᾶμα*, cui *ἱππόνου* nomen ex *Cl. Alex.* et *Hesychio*: et non absque re addit homo quantum in terra est sagacissimus, *viderint eruditi an diversa ab hac fuerit*, *quae inscribitur ἱππὼν Iul. Pol.* libr. IV. cap. 16 *Stephan.* in *Oleno.* De *Polluce* itaque iam res plana, ut dixi. de *Stephano* dicet *Salmasius* noster in illius auctoris plusquam sexcentis locis a se restituti editione, quam paratam habet, et nos miro desiderio expectamus. Iung.

112.

τῆς μὲν παραβάσεως] Videndus utique *Bulengerus* de Theatro lib. II. cap. 12.

κομμάτιον] Margo C. A. usque ad *ὧν τὸ μέν.* Kuehn.

βραχέος] MS. *βραχέως.* Iung.

μέρους] Leg. *μέλους*, est enim commatium et initium et primus quasi introitus parabaseos, colis septem versibusque constans choriambicis partim, partim bacchicis aliisque. in *Scholiis Aristoph.* in *Vespas* dicitur *προκήρυγμα τῆς παραβάσεως*, ubi commatii et *παραβάσεως* prostat exemplum pag. 547. *Edit. Hervag.* confer notata ad pag. 185. v. 8. Kuehn.

μέρους] *μέλους* reposuit *Kuehnius* pro priori *μέρους*.

ἐν ἀναπαίστῳ] MS. mendose, *ἐναπαίστῳ*. Iung.

ἐν ἄλλῳ] C. A. repetit *μέτρῳ*. *Aristoph. Scholia* in *Pacem πᾶσαν*, inquiunt, *παράβασιν ἀνάπαιστον καλεῖ.* pag. 462. ubi et ratio nominis redditur. Kuehn.

τὸ ἐπίκλην] MS. *τὴν ἐπίκλην*. *Iul. Scalig.* I. Poët. 9. ubi has partes explicat, licet *Pollucem* non nominet, vide-

tur paulo aliter accepisse: Habebat, ait, autem παράβασις partes septem, κομμάτιον, quae erat constitutio brevioris partis: unde et nomen a praecisione. Altera pars dicebatur Anapaestica: quia olim ex solis anapaestis conficiebatur: postea suppositis aliis pedibus nihilo secius nomen retinebat etc. Ceterum si MS. τὴν vera est lectio, notabis illud ἐπίκλην (nisi tamen ἐπίκλησιν emendandum) pro accusativo poni uti in *Platonis Timaeo*: καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα ἐπίκλην ἔχοντα πλάνητες. Apud *Suidam* quidem etiam est ἐπίκλην ἐπωνυμίαν. Sed fortasse est legendum ἐπωνυμία, uti apud *Hesychium*, ἐπίκλην, ἐπωνυμία. Apud *Hesychium* tamen ita quoque est, ἐπίκλην, ἡ ἐπίκλησις παρὰ Ἀττικοῖς. Iung.

μακρὸν] De μακρῷ vid. *Scalig.* ibid. Iung.

ἀπνευστὶ] P. ἀναπνευστί. Seb.

τῇ δὲ στροφῇ] Margo C. A. dein MSSti ita: ἐν κώλοις προςᾳσθείσῃ τὸ ἑ. etc. *Strophae prae colis cantatae. de Strophe, Antistrophe* et *Epodo Scholia* in *Hecub. Eurip.* pag. 69. Kuehn.

τῇ δὲ στροφῇ] MS. aliter ita: τῇ δὲ στροφῇ ἐν κώλοις προςᾳσθείσῃ τὸ ἐπίῤῥημα ἐν ι. vide quantum monstri alebant vulgares. nil autem vulgarius apud tragicos, comicos et lyricos tibi occurrit quam στροφὴ κώλων ια, vel ε, vel plus vel minus. Iung.

τῇ δὲ στροφῇ] Pro vulgatis: τῇ δὲ στροφῇ ἔγκοιλον προαυθείσῃ, veram MSStorum lectionem ex correctione τοῦ μακαρίτου *Kuehnii* Nostri ita iam in textum reposuimus: τῇ δὲ στροφῇ ἐν κώλοις προςᾳσθείσῃ etc. posterius illud προςᾳσθείσῃ agnoscit quoque *Falckenburgius* in suo Codice.

προσαυθείσης] προαυθείσῃ. Seb.

ἀνταυθείσης] Pro ἀνταυθείσης *Sylb.* mavult ἀντᾳσθείσης, nimirum ab ἀντᾴδομαι. quod si recte, an et hic προςᾳσθείσῃ scribendum? et an forte ἐν κύκλῳ προςᾳσθείσῃ? Caeterum εἴδη παραβάσεων *Scholiastae Aristoph.* ἁπλᾶ μὲν τρία, κατὰ δὲ σχέσιν τέσσαρα. vide caetera fol. 89. item προθεωρίαν *Nephelῶν*, et *Iul. Caes. Buleng.* lib. II. de Theatro cap. 12. Seberus.

ἀνταυθείσης] MSSti ἀντᾳσθείσης τ. ἀ. τελευταῖον (C. A. ὂν omittit) τ. π. ἐστὶ τετράμετρα οὐκ ἐλάττω τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπιῤῥήματος. *Antistrophen strophae si occinuerint, tandem Antepirrhema ultima pars est parabaseos, non pauciora habens tetrametra, quam ipsum epirrhema.* conf. *Hesych.* in voce ἐπιῤῥήματα. et *Hephaest. Enchirid.* pag. 71, 75. et *Aristoph. Vesp.* pag. 350, 51. Kuehn.

ἀνταυθείσης] In MS. hic aliud tale participium a verbo *ᾄδομαι*. ubi quoque vulgatam reiecerim, nempe *ἀντασθείσης* MS. non *ἀνταυθείσης*. quod vitium etiam hic suboluit *Henr. Stephano*, qui ad oram adnotavit, *ἀντασθείσης*, ab *ἀντᾴδεσθαι*. In *προαυθείσης* tamen antea eadem ratio mutandi fuerat. IUNG.

ἀνταυθείσης] *ἀντασθείσης* iterum MSStorum lectionem secuti textui restituimus.

τελευταῖον ὄν, τῆς π. ἐστι.] MS. auctior, *τελευταῖον τῆς παραβάσεώς ἐστι, τετράμετρα οὐκ ἐλάττω τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπιῤῥήματος*. dixit vero antea *τὸ ἐπίῤῥημα ἐν τετραμέτροις ἐπάγεται*. Sic itaque caput hoc invulgatis erat *μείουρον*. IUNG.

τελευταῖον ὄν, τῆς π. ἐστι.] *Falckenburgius* Noster multo auctior, ut et reliqui MSSti ita habet: *τελευταῖον ὂν τῆς παραβάσεώς, ἐστι τετράμετρα, οὐκ ἐλάττω τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπιῤῥήματος*. quae omnia pari modo suo Codici addidit *Kuehnius* Noster.

113

Κεφαλ. ιζ.] Hoc caput cum prioribus continua oratione componitur absque titulo. IUNG.

ἢ ὑποκρίσεως] C. A. *καὶ ὑποκρίσεως*. KUEHN.

ἀντικρίσεις] MS. mendose *ἀντικρίσης*. notabis autem has *ἀντικρίσεις* Scenicas, de quibus raro alibi quid invenias. Si potius talia explicares, ais, quam notares. Quid si ipse non intelligam? Certe nondum inter docentes nomen professus sum. In discentium numero adhuc subsisto, et doctorem doctum audio libens. Sed haec *οὐδὲν πρὸς Διόνυσον*, certe nihil ad Pollucem; dicenda tamen fuerunt. Ad *Pollucem* igitur. IUNG.

ὑποκρίνασθαι τ. ἰ.] MS. *ὑποκρίνασθαι· τὰ ἰαμβιαδιαθέσθαι*. Deest autem *σχηματίσεσθαι*. sane videtur MS. distinctio melior. IUNG.

ἰαμβεῖα] *ἴαμβια* *Falckenburgius* pro *ἰαμβεῖα* habet, et mox iterum *ἴαμβιον* pro *ἰαμβεῖον*.

διαθέσθαι] C. A. *ῥῆσιν ἀποτεῖναι, ὑπορχήσασθαι. στιχομυθεῖν δὲ ἔλεγον τὸ π. ἔ. ἰ. ἀ. κ. τ. π. στιχομυθίαν. καὶ ἀναζυγῶσαι δὲ τὸ φθέγμα ἔ. καὶ ἀναπεπνίχθαι τὸ φθέγμα*. caetera absunt. C. V. *καταπεπνίχθαι τὸ φθ. καὶ Ἀριστ.* KUEHN.

ῥῆσιν ἀποτεῖναι] Post *ῥ. ἀποτεῖναι* MS. statim habet, *ὑπορχήσασθαι, καὶ τὰ ὅμοια. στιχ.* interiecta omnia desunt. IUNGERM.

ἐγεῖραι] *εἶραι* pro *ἐγεῖραι* reposuit *Kuehnius* Noster, quemadmodum et supra IV, 27. Noster *Pollux* habuit.

ὑποχρήσασθαι] Quidnam illud in vulgatis *ὑποχρήσασθαι* significaret, discerem lubens. Placet coniectari, licet hanc artem non didicerim, *ὑποχρίσασθαι*. et intelligam scilicet quod ora illi historiones perungebant. certe primi illi hoc faciebant, ut inde minus noti, dicacius scommata iacerent in quosvis. Iung.

ὑποχρήσασθαι] *ὑποχρίσασθαι* Noster *Kuehnius* reposuit.

114.

εἴποις δ' ἂν] *εἴποις δ' ἂν* etc. *π. φ. εἴρηται*. cum mediis desunt in MS. quae vero se *περὶ φωνῆς* dixisse ait, sunt supra II, 111. seqq. Iung.

ληκυθίζων] Id est cuius vox resonat quasi e cavo aliquo. *Hesych.* *ληκυθιστὴς κοιλόφωνος*. *λαρυγγίζων* ex gutture vocem mittit clariorem. Kuehn.

καὶ ἀναζυγῶσαι] MS. *καὶ ἀναζυγ.* desunt dein ista, *καὶ ἀναπεπν. τ. φθ.* Iung.

ἀναπεπνίχθαι] P. *ἀναπτύξαι*. Seb.

καὶ καταπεπνίχθαι] C. V. *καὶ καταπεπῖχθαι τὸ φθέγμα*. Kuehn.

καὶ καταπεπνίχθαι] MS. *καὶ καταπεπῖχθαι τὸ φθέγμα*. reliqua huius segmenti desunt in MS. *Aristophanea* autem ea an recte usquequaque habeant, inquirere non licet; *οὐδ' ἐγὼ τόνδε τὸν ποιητὴν πεπάτηκα*. Iung.

φθέγξαι σὺ] *Locum ita interpungerem, φθέγξαι σὺ, τὴν φωνὴν ἀναστοιχήσας ἄνω, loquere tu, voce sensim in altum sublata. φθέγμα κεκράτηκεν* est, *sonus vocis praevaluit.* Kuehn.

φθέγξαι σὺ] Pro *φθέγξαι σὺ τὴν φωνὴν, ἀναστοιχήσας ἄνω*, ita distinxit *Kuehnius*: *φθέγξαι σὺ, τὴν φωνὴν ἀναστοιχήσας ἄνω*. pro *ἀναστοιχήσας* autem *Falckenburgius* habet *ἀνατειχήσας*, quo modo potius *ἀναιειχίσας* legendum esset.

115.

περὶ ὑποκριτ. σ.] Titulus nullus est in C. A. Kuehn.

περὶ ὑποκριτ. σκ.] Primum huius capitis XVIII. tmema cohaeret cum prioribus absque titulo. Iung.

καὶ σκ. μὲν etc.] C. A. *καὶ σκευὴ μὲν ὑποκριτῶν ἡ σκευὴ δὲ καὶ σωμάτιον*. extat autem in margine *ἡ τῶν* et *σωματεῖον*. vid. *Hesych.* in *Σωματοποιοὺς* et *Ἔκσκευα*. Kuehn.

στολή.] Deest *στολὴ* in MS. Iung.

ἡ δ' αὐτή] MS. *ἡ σκευὴ δ' αὐτή*. Iung.

σωματεῖον] *Salmas.* pro σωματεῖον ἐκ. *forte*, inquit, στομάτιον. ἐκαλεῖτο. Kuehn.

σωματεῖον] Pro σωματεῖον reposuit *Kuehnius* σωμάτιον, uti et supra *Pollux* Noster iam habuit II, 235. σωμάτιον, ἡ τῶν ὑποκριτῶν σκευή.

δὲ] Deest δὲ in MS. Iung.

προσωπεῖον] *Gl. Veter.* προσώπιον *persona*, et ἄρχειον *personatio.* C. A. post προσωπεῖον addit καὶ, ut et post προσωπίς. Kuehn.

μορμολύκειον] MSS. μορμολύκιον. cum ει etiam supr. II, 48. et infra X, 167. Seb.

μορμολύκειον] MS. καὶ μορμολύκιον, ut et infra X, 167. habet. Iung.

Γοργόνειον] Abest Γοργόνειον a C. A. Kuehn.

Γοργόνειον] Deest Γοργόνειον in MS. pro quo Γόργειον, vel Γόργειον malim legere, ut infra X, 167. est. Iung.

περὶ ὑποδ. etc.] Demum iterum in MS. titulus sequitur talis: περὶ ὑποδημάτων, καὶ ἐσθήτων κωμικῶν, τραγικῶν. περὶ θεάτρου, προσώπων, καὶ τῶν περὶ αὐτά. cui titulo caput hoc, et sequens XIX. nec titulus alius in MS. usque ad segm. 155. huius libri. Iung.

ἐσθήτων τραγικῶν] C. A. κωμικῶν. caetera absunt. Kuehn.

καὶ τὰ ὑποδήματα] C. A. τὰ μὲν οὖν τραγικὰ ὑποδ. κόθορνοι καὶ ἐμβάδες. *Gloss. Veter.* ἐμβὰς *Solea*, *Pero*, *Soccus*; *Cothurni*, ἐμβάται τραγῳδοῦ. Kuehn.

μὲν τὰ] Deest τὰ post μὲν in MS. Iung.

ἐμβάται δὲ, καὶ τὰ] *Salmas.* ἔμβατα δὲ τὰ etc. Kuehn.

ἐμβάται δὲ, καὶ τὰ] Dele καὶ ante τά. invectum enim operarum negligentia. De his vero calceamentis tragicis et comicis vid. *Buleng.* I. de Theatro 47. ubi docet ἐμβάτας *Lucianum* etiam pro cothurnis posuisse. Iung.

116.

οὕτω] *Salmas.* οὕτως. Kuehn.

οὕτω] MS. οὕτως. Iung.

χιτών.] Vide infra VII, 47. Iung.

ξυστὶς] Hinc *Plutarchum*, ubi interpres lapsus, interpretatur *Rhodigin.* II. antiq. 16. περὶ ἐπιβλήματος. vid. *Iul. Scalig.* I, Poëtic. 16. Iung.

χλαμὺς, διάχρυσος] C. V. sine distinctione χλαμὺς διάχρυσος. Kuehn.

χλαμὺς, διάχρυσος] MS. χλαμὺς διάχρυσος sine interposito commate. quod rectum puto, nec facile inveniri sine ad-

dito χλαμὺς, vel στολὴ, vel ἐσθὴς, vel tali: et ad istud etiam, vel praecedentia, refero sequens χρυσόπαστος. Sic infra ξυστίσι χρυσοπάστοισι, VI, 10. vid. alias de hoc habitu tragico *Scalig.* I. Poëtic. 16. IUNG.

χλαμὺς, διάχρυσος] Sustulit distinctionem inter χλαμὺς et διάχρυσος *Kuehnius.*

χρυσόπαστος] Auctius *Falckenburgius* Noster ita: χρυσόπαστος, στατός. Est autem στατὸς θώραξ vel χιτὼν, tunica recta.

τιάρα, καλύπτρα] MSSti non habent. KUEHN.

τιάρα, καλύπτρα] Desunt in MS. τιάρα, καλύπτρα. IUNGERM.

μίτρα] Margo C. A. usque ad τοιοῦτοι. KUEHN.

μίτρα] MS. μήτρα. IUNG.

ἄγρηνον] *Hesych.* ἀγρηνόν. SEB.

ἄγρηνον] C. A. ἀγρηνόν. KUEHN.

ἄγρηνον] MS. ἀγρηνόν. nec aliter *Hesychius*: ἀγρηνά, δίκτυα, καὶ ἔνδυμα. ἀγρηνὸν, δικτυοειδές. (an ἀγρηνά, δίκτυα. καὶ ἀγρηνὸν, ἔνδυμα δικτ.?) ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες Διονύσῳ· Ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ γρῆνυν, ἢ γρῆνον. At noster de *Tiresia.* addam et *Etymologum*, qui pariter ὀξυτονεῖ· ἀγρηνὸν, ποικίλον, ἐρεοῦν, δικτυοειδές. καὶ ἔνδυμα δὲ ποιόν. IUNGERM.

ἄγρηνον] ἀγρηνὸν reposuit *Kuehnius*, quemadmodum MSSti, *Hesychius*, *Etymol.* et *Phavorinus* habent.

τό δ' ἦν] MS. τὸ δὲ (certe vulgo scribendum τὸ δ') ἦν etc. IUNG.

δυκτιῶδες] C. A. δικτυῶδες, quod et C. V. agnoscit: *Salmas.* δικτυοειδές. *vid. Hesych. in voce* ἀγγρανόν. KUEHN.

δυκτιῶδες] MS. δικτυῶδες. quod certe in vulgatis perverse extat. IUNG.

δυκτιῶδες] δικτυῶδες habes iam in texto e MStis. *Phavorinus* de hoc ἀγρηνῷ ita: Ἀγρηνὸν, ποικίλον ἐρεοῦν, δικτυοειδὲς καὶ ἔνδυμα ποιὸν, ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες τῷ Διονύσῳ. Ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ γρῆνυν ἢ γρῆνον. Ex quibus corrigi potest *Hesych.* in Ἀγρηνά. Ceterum pro sequentibus dein: περὶ π. τ. σ. ὁ Τειρεσίας ἐπεβάλλετο, ἤ τι ἄλλο μαντικόν. ita iam restituit textum *Kuehnius*: περὶ π. τ. σ. ὁ Τειρεσίᾳ ἐπεβάλλετο, ἢ τινι ἄλλῳ μαντικῷ.

ἤ τι ἄλλο μαντικ.] C. A. ἢ ἄλλῳ τινὶ μαντικὸν κόλπωμα. C. V. ἤ τινι ἄλλῳ μαντικῷ κόλπωμα ὃ ὑπὲρ τὰ ποικίλα ἐνεδύοντο, quae ultima et C. A. habet. Haec lectio si admittatur, etiam Τειρεσίᾳ legendum erit. KUEHN.

ἢ τι ἄλλο μαντὶκ,] MS. *ἢ τινὶ ἄλλῳ μαντικῷ.* Scilicet *ἐσθήματι* puto. Iung.

κόλπωμα, οὗπερ τὰ ποικίλλα etc.] Quae de *κολπώματι* vulgo, mendosa: Sed vere ea habet MS. ita: *κ. ὃ ὑπὲρ τὰ ποικίλα ἐνεδύοντο οἱ Ἀ.* etc. et nihil verius. Iung.

κόλπωμα, οὗπερ τὰ ποικίλλα etc.] Pro vitiosis illis prioribus: *κόλπωμα. οὗπερ τὰ ποικίλλα ἐνεδ.* ita ex correctione *Kuehnii* et e MSStis legitur nunc in textu: *κόλπωμα ὃ ὑπὲρ τὰ ποικίλα ἐνεδέδυντο.*

ποικίλλα] *ποικίλα.* Seb.

καὶ Ἀγαμέμνονες] MS. *καὶ οἱ Ἀγαμέμνωνες.* Iung.

συστρεμμάτιόν τι] In C. A. superscriptum est, *involucrum quoddam.* Kuehn.

φοινικοῦν ἢ πορφ.] Alio ordine MS. *πορφυροῦν ἢ φοινικοῦν.* vide vero ad hunc locum de *ἐφαπτίδι Ios. Scaligeri* Coniectanea in Varron. libr. IV. de ling. Lat. non longe ab initio, ad ista: *Chlamyde contorta clupeat brachium.* Iungerm.

117.

αὐτῷ ἐχρ.] MS. *αὐτὸ ἐ.* Iung.

καὶ μασχαλιστῆρι] Margo C. A. usque ad *θυρσῷ.* Kuehn.

ἀνθεινῷ] MS. *ἀνθινῷ.* et mox, *οἱ δ' ἐν δ.* Iung.

ὄντες] Hoc superscriptum textui in C. A. et potest sine piaculo abesse. Kuehn.

ἢ λευκὰ δυσπινῆ] *Vestes candoris iam obsoleti et sordidati.* Kuehn.

ἢ λευκὰ δυσπινῆ] MS. *ἢ λευκὰ δυσπηνη ε.* accentus fuit super medio *η,* sed erasus. Iung.

μήλινα] Superscriptum *ι* est *τῷ η,* ut legatur *μίλινα* a *μιλόω infusco. Gloss. Veter. μιλοῖ infuscat,* sed *μήλινον* redit infra, et est apud *Aelianum* V. H. lib. IX. cap. 3. Kuehn.

μήλινα] MS. *μελανὰ ἢ μίλινα.* pariter mendose. nam infra mox habet ut excusum. sed IV, 119. iterum variat. de nigra veste lugentium vide et doctiss. *Wouwern* ad *Petronii* istum locum: *intravit anus laceratis crinibus, nigraque veste deformis.* quae tamen in Parisiensi editione anni 1601. mutilarunt non recte quiqui illi, qui typis praefuerunt. Accursianos homines illis operam dedisse reor, ita Graeca, quasi legere non possent, ubique omiserunt, pessimo facinore. Sed ita nobiscum agitur hodie: eundum est in prae-

ceps, librique quos maximo et indefesso labore viri diligentes emacularunt, a typographis certatim corrumpuntur, nec magistratus hoc curat scilicet, ne resp. literaria detrimentum capiat, quod illi inde impendet maximum. Sed haec alius loci sunt. Iung.

ῥάκια δὲ, Φιλοκτ. etc.] C. A. ῥ. δ. ἡ στολὴ Φιλοκτήτου ἡ T. vid. *Aristoph. Acharn.* ubi ῥακώματα illa etiam σπάργανα Τηλέφου dicuntur, et simul mentio fit Θυεστείων ῥακῶν καὶ τῆς Ἰνοῦς. Kuehn.

Φιλοκτήτου ἡ στολὴ, καὶ T.] MS. alio ordine, Φ. καὶ Τηλέφου ἡ στολή. Iung.

μάχαιραι] C. A. μάχαιρα. Kuehn.

φαρέιρα] MS. φαρέτρα. Iung.

κηρύκεια] Post κηρύκεια abest copula in C. A. Kuehn.

ἀνδρῴας] P. ἀνδρείας. Seb.

ἀνδρῴας] C. A. ἀνδρείας, quod eodem recidit. post συρτὸς incipit margo et excurrit ad μήλινον. *Salmas.* etiam ἀνδρείας σκ. e MSS. Kuehn.

ἀνδρῴας] MS. ἀνδρείας σκ. quod malim. Iung.

ἀνδρῴας] ἀνδρείας pro ἀνδρῴας *Kuehnius* reposuit.

118.

συρτὸς] Antea male post συρτὸς extabat in vulgatis comma, quod delevi, quamvis in MS. etiam interpungatur. sed et illustriss. *Scalig.* Coniectan. in Varron. haec citans, non adgnoscit distinctionem. συρτὸς scilicet χιτών. et is purpureus. mox idem ater in tali sorte. Iung.

συρτὸς] Commaticam distinctionem post συρτὸς *Kuehnius* in suo Codice delevit.

παρὰ πῆχυν] C. A. παραπῆχυ. et ita *Hesych.* nisi quod ν in fine addit, quod forsan abesse debet, uti extat infra IV, 120. *Hesychio* est vestis utrinque habens additam purpuram. *Salmas.* putat scribendum παράπηχυ λευκόν. Kuehn.

παρὰ πῆχυν] Vulgat. παρὰ πῆχυν inepte. Illustriss. *Scaliger* Coniectan. ad Var. lib. V. de L. L. voce Parapechy, habet παράπηχυ uno vocabulo. optime. nam et sic prorsus MS. noster. docent id alia quoque loca *Pollucis*, quae idem heros attulit. Iung.

παρὰ πῆχυν] παράπηχυ una voce textus Nostri iam e MSStis, qui antea male divisim παρὰ πῆχυν habebat.

τῆς δὲ ἐν] MS. τῆς δ' ἐν. Iung.

τὸ δὲ ἐπίβλημα] C. A. περίβλημα γλαύκινον, ut supra γλαύκινα segm. praeced. Kuehn.

τὸ δὲ ἐπίβλημα] MS. *τὸ δὲ περίβλημα γλαύκινον ἢ μηλ.* sic sane et antea segm. praec. fuit. Iung.

Sed vestis Satyrica est etc.] *Casaubon.* ita hunc locum *interpr.* *Satyrica vestis et hinnuli pellis, vel caprinae, quae vestis dicta αἰγῆ et ἰζάνη, et τραγῆ. interdum et pardalinam textilem gerunt. item Liberi patris scutum, quod θύραιος Διονυσιακὸς dicitur. Chlanis e floribus pallium puniceum, tunica densa, gestamen Silenorum, quae χορταῖος appellatur.* vid. not. Graeci textus paulo infra. Seb.

νεβρὶς αἰγῆ] P. *νεβρὶς, αἰγίς.* Seb.

νεβρὶς αἰγῆ] Post *νεβρίς* interpungendum; nam *νεβρὶς* *hinnuli cervini*, *αἰγῆ caprina pellis est.* Kuehn.

νεβρὶς αἰγῆ] Sic sane hactenus, credo, hic locus lectus fuit, nec MS. distinguit. mihi vero videtur esse interiiciendum comma, et scribendum *νεβρὶς, αἰγῆ.* ut scilicet illa sit pellis alia, de hinnulo cervino puta, quali et mea Chloë se succingebat. *τῇ νεβρίδι ἐζώννυτο*, ait *Longus* Poemen. lib. I. ubi si miraris, unde illi pastorales homines cervos fuerint venati et non potius capellae detraxerint pellem: quasi vero non isti in montibus et sylvis pascentes pecora saepius et ad spelaea ferarum possint evagari: ubi sane non venatoria arte opus ad fetus istos lacteos et pullos recentes eximendos: possit hoc rusticus quivis, qui saepe vel leporem inter olera captat. Sed quid nugari iuvat? Satyros eiusmodi pelle cinctos vel multa *Nonni* loca doceant te in eius *Dionysiacis*: e quo iam hic occurrebat lib. XII. *καὶ Σάτυροι*, etc. *Στικτὰ περισφίγξαντες ἐπωμίδι δέρματα νεβρῶν.* Scilicet illi venaturam exercere ferarum a Poëtis finguntur etiam, et taliter vestiti multi in *Bacchi* comitatu adversus Indos. Scripseram ita, et nactus fui *Casauboni* nostri de Satyrica poësi libros, ubi lib. I. cap. 4. totum hunc Satyricum habitum explicat, et eodem modo distinguit, uti dixi distinguendum. Lubet et eius loci totius adscribere versionem: *Satyrica vestis est hinnuli pellis, vel caprina, quae vestis dicta αἰγῆ et ἰζάνη et τραγῆ. interdum et pardalinam textilem gerunt. item Liberi patris scutum, quod θύραιος Διονυσιακὸς dicitur. chlanis e floribus, pallium puniceum, tunica densa, gestamen Silenorum, quae χορταῖος appellatur.* Iung.

νεβρὶς αἰγῆ] Addidit distinctionem commaticam *Kuehnius* post *νεβρίς.*

ἰζάνην] *Casaub.* lib. I. de *Satyr. Poësi* pag. 138. pro *ἰζάνη*, inquit, quae vox alibi, quod sciam, non extat, scribendam suspicor *ἰζάλη*, vel *ἰσάλη*, quae vetustissima depra-

vatio est vocis *ἰξαλῆ*. *ἴξαλος* est hircus, *ἰξαλῆ*, ut *αἰγῆ*, pellis hircina, sive *τελείας αἰγός*, aiunt grammatici. Sed vulgo *ἰσάλην* dicebant, ut testatur *Aristophanis Scholiastes*. estque haec nominis istius depravatio adeo antiqua, ut apud *Hippocratem* in libro *περὶ ἀγμῶν* utramque scripturam agnoscat *Galenus*. Si cui vulgata lectio *Pollucis* placet, auctoritate illustrissimi atque in omni genere eruditionis eminentissimi viri *Iulii Caesaris Scaligeri* eam tueri poterit, qui *ἰζάνην* putat dictam *παρὰ τὸ ἰζάνειν* subsidere: quia sine rugis tota assidebat corpori atque adhaerescebat. Seb.

ἰζάνην] MSSti *ἰξάλην*. *Scholia Aristophan.* pag. 63. *ἰσάλην* *Bochartus* derivat a Syriaco עיזא *capra*. *Scaliger* ab *ἰζάνειν subsidere*, quod sine rugis assideret corpori. *Casaub.* censet legendum *ἰζάλη* vel *ἰσάλη* cap. 2. de *Satyr. Poësi.* Kuehn.

ἰζάνην] In *ἰζάνη* viri docti errarunt, credo vocem explicare conati, vulgatis mendosis nixi. MS. enim noster rectissime habet *ἰξάλην ἐκάλουν*. *ἰξάλην* vero *τῆς ἰξάλου αἰγὸς δέρμα εἶναι*, quod non minus petulci illi Satyri gestabant, prolixe docuit *Foesius* Oecon. *Hipp. Eustathiusque* tradit scribi *ἰξαλῆν*, ut alia talia. Eruditiss. *Casaubonus* lib. I. de *Poës. Satyr.* cap. 4. pro vulgato mavult *ἰζάλη*, vel *ἰσάλη*, quem vide. ait tamen vulgatam niti posse illustrissimo *Iul. Scaligero*, quem v. I. Poëtic. Iung.

ἐκάλουν,] In C. A. nulla adest distinctio commatica post *ἐκάλουν*. Kuehn.

καὶ τραγῆν.] *καὶ τραγῆ* pro *τραγῆν* reposuit *Kuehnius*.

καὶ που καὶ π.] *Casaub.* iterum: deest aliquid in istis. nos vertimus (*interdum et pardalinam textilem gerunt*) quasi desideraretur verbum *ἐφόρουν*, et Pantherae pellem *ὑφασμένην* accepimus de pelle liciorum varietate distincta ad instar pantherinae, opera textoris Polymitarii. Quia enim veram non habebant, quod in Graecia illis temporibus difficile erat, arte pictam eius loco substituebant. Fortasse tamen scribendum *καί που καὶ παρδαλῆν ἠμφιασμένοι*, nempe *εἰσάγονται*. Seberus.

παρδαλῆν ὑφασμένην] C. A. *παρδαλῆ ὑφασμένη*. *Casaubonus* haec verba ita vertit, quasi *ἐφόρουν* desit, et pellem Pantherae explicat, *de pelle liciorum varietate distincta, ad instar pantherinae, opera textoris Polymitarii*: quia enim veram non habebant, quod in Graecia illis temporibus difficile erat, arte pictam eius loco substituebant. haec ille l. c. Kuehn.

παρδαλῆν ὑφασμένην] MS. *παρδαλῇ ὑφασμένῃ*. rectius, scilicet *Σατυρικὴ ἐσθὴς ἦν*. Vidit enim et clarissimus *Casaubonus* vulgata sibi non constare, aitque deesse aliquid, et se vertisse quasi id sit *ἐφόρουν*. fortasse tamen scribendum ait, *παρδαλῆν ἠμφιασμένοι*. Scilicet *εἰσάγονται*. vide eum ibidem de Pantherae pelle. IUNG.

παρδαλῆν ὑφασμένην] Pro *παρδαλῆν ὑφασμένην Kuehnius* ita: *παρδαλῇ ὑφασμένῃ*.

θήραιον] Sic ambo etiam MSS. *Casaub. Bacchi* scutum *θύραιον* nominant veteres etc. Idem mox: Chlanis *ἀνθινὴ* non est vestis florida, a varietate solum colorum sic dicta: sed est vestis e floribus contexta: qui erat proprius Silenorum amictus: hos enim vetustas florum amantissimos finxit: ideoque tribuere illis *περιβόλαια ἐκ παντὸς ἄνθους*, inquit *Dionys. Halic.* lib. VII. antiq. fol. 477. SEB.

θήραιον] C. A. *θύραιον*. sed *Hesych.* etiam legit *θήρεον θήραιον*, et accersit nomen a Thera insula. mallem ab animalibus vesti intextis. KUEHN.

θήραιον] MS. *θηραῖον*, penultima circumflexa. infra VII, 77. contra. An de hoc aliquid in illis *Hesychii? Θήρεον πέπλον τὸ ποικίλον οἱ Ἀττικοί. δοκεῖ δὲ ἀπὸ Θήρας τῆς νόσου προσηγορεῦσθαι*. Sed quis iste *νόσος?* an legendum *νήσου?* Sed Clarissimus *Casaubonus* habet *θύραιον*. *Bacchi*, ait, *scutum θύραιον nominant veteres, non θυρεόν. a similitudine θύρας appellatio indita: neque corrigenda scriptura, quam tot locis invenimus.* Certe sic putem. Ait enim noster infra VII, 77. ubi et *θηραῖον* recensere diximus, talia nomen adsumsisse *ἀπὸ τῆς ἐπιπλέον τινῶν χρήσεως*. Vide ibidem de Chlamide *ἀνθινῇ*, et *χορταίῳ χιτῶνι*. Malim enim apud illum legas, ne non boni consulat, quod illius purpuram adeo subinde meis centonibus intexam. IUNG.

ἀνθεινὴ] C. A. *ἀνθινή*. *Hesych.* *ἀνθινὸν* (ita enim legendum ex *Hieronymo* in *Ezechielem* pag. 424.) *ἀνθηρὸν, βαπτὸν, floridum, coloratum.* KUEHN.

ἀνθεινὴ] MS. *ἀνθινή*. uti et supra segm. praec. *φοινικοῦν ἱμ.* IUNG.

χορταῖος] *Dionys.* lib. VII. antiq. f. 477. *μαλλωτοὶ χιτῶνες, οὓς ἔνιοι χορταίους καλοῦσι*. *Casaub.* videntur primitus e foeno contexi soliti, id enim est *χόρτος*· postea facti e villosis pellibus. pag. 141. SEB.

χορταῖος] Commaticam distinctionem *Kuehnius* post *χορταῖος* in suo Codice Basil. a quo illa aberat, addidit.

Σειληνοὶ] MS. *Σιληνοί.* ut supra IV, 104. Iung.

κωμικὴ δὲ] C. A. *κωμικαὶ δὲ ἐσθῆτες* superscriptum est *δέ.* Kuehn.

ἐξωμίς.] Infra VII, 47. Iung.

οὐκ ἔχων] C. V. hic subiicit *ἄγραπνος.* C. A. *ἄγναπτος.* *Gloss. ἄγναφος rudis. χιτὼν ἄσημος est tunica sine clavo. Lampridius in Alexandro Severo* retinet vocem et *tunicas asemas* recenset, ubi notam *Salmasianam* vide sis. in notis in *Pollucem*, *fallitur*, inquit *Salmasius*, *nam ἄσημος χιτὼν est, qui purpuram non habet.* sine dubio perstringit interpretem, qui *ἄσημος* reddit *ignobilis.* Kuehn.

οὐκ ἔχων] MS. auctior, *ἔχων, ἄγναπτος.* sic mox de coquo. Iung.

οὐκ ἔχων] Post *ἔχων* similiter reliquis MSStis *Falckenburgius* addit *ἄγναπτος.*

119.

γερόντων δὲ φόρημα] C. A. *φόρημα γερόντων.* quod sequitur *ἱμάτιον,* sapit glossema. Kuehn.

φόρημα, ἱμάτιον] *ἱμάτιον* quod in ante editis *τὸ φόρημα* statim sequebatur, *Kuehnius* Noster tanquam glossema delevit, addita post *φόρημα* distinctione maiori.

καμπύλη, φοινικὶς] P. *καμπύλον. φοινικοῦν.* Seb.

καμπύλη, φοινικὶς] In C. A. sine distinctione *καμπύλη φοινικὶς ἢ μέλαν πόρφυρον φόρημα νεωτέρων.* C. V. *μελαμπόρφυρον. Salmas. κ. φοινικῆ ἢ μελαμπόρφυρον, φόρ. νεωτ.* Kuehn.

καμπύλη, φοινικὶς] MS. *καμπυληφοινικὶς, ἢ μελαμπόρφυρον. φόρημα ν.* Quae forte non temere reiicienda, ut e nigro purpuream vestem Scenicis senibus etiam tribuat: dein accedat iuvenes, et quidem primum rusticanos; alias iuvenes etiam gestasse *πορφυρᾶν.* de *καμπύλη* vid. *Casaub.* ad *Theophr.* Charact. *περὶ ἀρεσκείας.* Iung.

ἢ μέλαν τί.] MSS. *ἢ μελαμπόρφυρον φόρημα.* Seb.

ἢ μέλαν τί.] *Kuehnius* Noster pro illis *ἢ μέλαν τί πορφυροῦν ἱμ.* reposuit *ἢ μελαμπόρφυρον ἱμ.* una voce, quemadmodum scilicet MSSti habent.

διφθέρα] *Gloss. Veter.* reddunt *Rhenones. Dio Chrysost. Orat.* IV. de *Regno τέως δὲ ἔφη μηδὲν προστάττειν, ἀλλὰ μόνον αὐτὸν ζῆν διφθέραν ἔχοντα:* ita legendus ille locus eiecto glossemate horum verborum: *ἱμάτιον γεωργὸν* (l. *γεωργῶν*) *στερεὸν, πρὸς ὄμβρων μάλιστα ἀποφυγὴν ἱκανόν.* ista enim explicant, quid sit *διφθέρα*, et perperam deinceps in ip-

sum textum recepta sunt. videatur ipse Auctoris locus. Kuehn.

πορφυρᾶ δὲ] C. A. δὲ omittit. Kuehn.

φαιᾷ] P. φαιῇ. Seb.

φαιᾷ] Post φαιᾷ margo incipit C. A. usque ad παράσιτος. Kuehn.

ἐν Σικυωνίῳ] *Sicyonius*, *Menandri* fabula, ut videre est in *Harpocr.* voce ἀναίνεσθαι, in qua parasitus introducebatur indutus veste candida, quod uxorem ducturus esset domum. C. V. ἢ ὅτε μ. γ. ὁ π. Kuehn.

ἐν Σικυωνίῳ] Post ἐν Σικυωνίῳ *Kuehnius* addidit commaticam distinctionem.

λευκῇ] λευκὴ MS. intelligo autem in vulgatis Sicyoniam vestem candidam. Iung.

ὃ ἐγκόμβωμα] E not *Sylb.* pr. edit. ἐγκόβωμα. Seb.

ὃ ἐγκόμβωμα] C. A ἢ ἐκκόμβωμα ἢ ἐπίῤῥημα, quod ultimum est et C. V. putarim legendum esse ἐπιῤῥαμα, quod veteri *Onomastico* est, *assumentum*. vid. *Salmas.* in *Vopisci Aurel.* cap. 46. Kuehn.

ὃ ἐγκόμβωμα] λευκ. ἢ ἐγκόμβωμα, ἢ ἐπίῤῥημα. τῷ δέ. Male antea legebatur ἐγκόβωμα in vulgatis; et *H. Stephanus* hic etiam μ reposuerat. De eo memini ad *Longum* meum II. *Ποιμενικ.* ubi puer Tityrus ῥίψας τὸ ἐγκόμβωμα inducitur, quo expeditius curreret. Est vero hoc vocabuli forte et apud *Hesychium* corruptum. ibi enim scribitur: Κόμβος, κόσυμβος τὸ ἔκπωμα. *Sylburgius* adnotavit pro illo ἔκπωμα forte legendum ἐγκόμβωμα. Et certe quo vocabulum rarius, eo corrumpitur fere magis. Audeo vero illam coniecturam *Sylburgii* veram prorsus adserere, quum in eodem *Hesychio* ita inveniam: κόσυμβε δεσμός. malim κοσύμβη, vel κόσυμβος, ἀνάδεσμα ἢ ἐγκόμβωμα, καὶ ὅπερ αἱ Κρῖσσαι (an Κρῆσσαι) φοροῦσιν, ὅμοιον ἀσπιδίσκῳ, καὶ περίζωμα Αἰγύπτιον, καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι. O *Heinsiane* sol, quanto exoreris bono *Hesychii* nostri! nos in his tenebris palpitamus saltem: et tu tam diu sinis? Illud vero vulgatum ἐγκόβωμα etiam apud *Etymologum* vidit *Sylburgius*, itemque apud *Pollucem* lib. IV. cap. 18. ait in Indice illo eruditissimo, sed contra *Etymologiam*. Sequitur ita *Hesychium* et *Suidam* potius. sed ad alterum quod in vulgatis ἐπίβλημα est. quo nihil novi, credo, dicitur, et ἐπιβλήματα sua etiam aliis personis paulo antea. Sed MS. ἐπίῤῥημα, ut diximus, quod recipiendum est. Sic noster infra VII, 67. ἐπίῤῥημα δὲ κωμικὸν ταινιῶδες

etc, nec credo ibi saltem ad feminas trahendum. habes itaque id vocabuli iam bis hoc significatu in *Polluce*. an enim infra emendate scribatur, dubitant in thesauris. Iung.

ἢ ἐπίβλημα] *Kuehnius* illud ἢ ἐπίβλημα prior. edit. e MSStis mutavit in ἢ ἐπίῤῥημα. *Falckenburgius* e MSto habet ἐσπέρημα. male.

μηλίνῃ] C. A. iterum μιλίνῃ. Kuehn.

μηλίνῃ] μιλίνῃ MS. ut supra IV, 117. Placet adscribere de hoc colore verba *Scaligeri* I. Poëtic. 13. ubi alias haec tractat: μήλινον, ait, *colorem saepe commemorant in vestibus. Festucinum vocant Veneti, viridiusculum palearem, eum vetulis dabant, et caesium, id est cinereum.* Ubi videtur vir maximus τὴν ἀερίνην pro caesio accepisse. Sed τῆς ἀερίνης, ἤγουν ἀεροχρόου vestis colorem forte ex his *Plinii* lib. XXXVII. cap. 8. discamus de Iaspide: *Persae aëri similem ferunt: ob id vocatur aërizusa* et paulo post: *Quarta apud eos* (Graecos) *vocatur Borea, coelo autumnali matutino similis: et haec erit illa, quae vocatur aërizusa.* Idem color ἀεροειδής. unde ἠεροειδέα πόντον Poëta vocat. Iung.

ἱερειῶν] Pro ἱερῶν *Kuehnius* in suo Codice ἱερειῶν posuit, quemadmodum legit et *Seberi* editio. et pari modo *Falckenburgius* in suo Codice habet.

ταύταις δὲ, λευκή.] Praec. edit. ταύτης. et ante *Basil.* ἱερῶν. Seb.

ταύταις δὲ, λευκή.] *Falckenburgius* ταῦται.

120.

μαστρωποὶ] MSS. μαστροποί. Seb.

μαστρωποὶ] C. A. μαστροποί. et ita *Salmas.* Kuehn.

μαστρωποὶ] MS. μαστροποὶ, et ἑταίρων. Iung.

μαστρωποὶ] Edit. *Basil.* οἱ δὲ μαστρωποὶ, sed *Falckenburgius* mutavit in αἱ, et pro μαστρωποὶ *Kuehnius* Noster posuit μαστροποὶ per ο, ut habent MSSti.

ταινίδιόν τι πορφυροῦν] Cuiusmodi quondam et *Flaminicarum* capitis ornamentum. Fest. in *titulum*. vid. *Hieron. Magii* Miscell. lib. I. cap. 14. Seb.

ταινίδιόν τι πορφυροῦν] C. A. ταινίδιον πορφυροῦν. Kuehn.

ταινίδιόν τι πορφυροῦν] MS. ταινίδιον πορφ. π. τῇ κεφαλῇ ἐ. Iung.

ἐπικλήρων] Margo C. A. usque ad κροσσωτή. ἐπίκληρος *orba* in *Glossis*, ad quam scil. haereditas paterna ex asse devoluta erat, de qua supra lib. III. c. 3. sect. 3. Kuehn.

βαπτῷ, καὶ ἀνθεινῷ] Margo C. A. habet *βαπτῷ καὶ* C. V. *ἀνθινῷ*. *Dio Chrystost. Orat.* IV. de *Regno πορνοβοσκὸς βαπτὸν ἀμπεχόμενος τριβώνιον* etc. *ἀνθινὸν π.* est *pallium variis coloribus pictum. Salmas.* in *Vopisci Aurel.* cap. 46. *Donatus*, inquit, *pallium varii coloris lenonibus adtribuit.* Idem habet in notis in *Pollucem.* KUEHN.

ἀνθεινῷ π. etc.] MS. *ἀνθινῷ π. ἤσθηνται καὶ ῥάβδων εὐθεῖαν φ. ἄρεσκος κ.* etc. IUNG.

ἐνδέδυνται] C. V. *ἤσθυνται. τῷ υ* suprascriptum est *η*, ab *ἕω induo.* KUEHN.

ἄρεσκον] MSSti *ἄρεσκος* post *καλεῖται* interstinguit C. V. pergitque *ἡ δὲ ἡ ῥ.* KUEHN.

ἄρεσκον] Nota illud *ἄρεσκος*. Inde illustramus et restituimus *Hesychium*, apud quem est: *ἀρεσκές, ὁ πρώην, καὶ ἡ διδομένη ῥάβδος τοῖς κωμικοῖς.* legendum enim *ἄρεσκος*, sive illi placuerit *ὀξυτονεῖν*, *ἀρεσκός*. Alias de hac voce altum silentium apud Lexicographos. IUNG.

ἄρεσκον] *ἄρεσκος* pro *ἄρεσκον* reposuit iam *Kuehnius.*

πρόσεστι] C. A. *προσέσται κ. στ. καὶ λήκυθον ὡς τ. ἀ. λαγωβόλον.* pro *λήκυθος* C. V. *λίθως.* KUEHN.

πρόσεστι] MS. *πρόσεσται* et *λίκυθος*. cur vero haec balnearia, strigil cum lecytho parasitis attributa, ut insignia, vid. *P. Colvium* Not. ad II. lib. Florid. *Apuleii.* IUNG.

λαγώβολον] P. *λαγωβόλον.* SEB.

λαγώβολον] *Onom. Vetus*, *λαγωβόλον*, *Agolum*, quod corruptum videtur ex *lagobolum.* KUEHN.

λαγώβολον] MS. *λαγωβολον* absque accentu. tu emenda *λαγωβόλον*, uti etiam apud *Ioseph. Scalig.* Coniectan. ad lib. IV. Varronis de L. L. est, ubi haec citat in Parapechy. IUNGERM.

λαγώβολον] *λαγωβόλον Kuehnius.* prius editi *λαγώβολον.*

ἐνίαις δὲ etc.] Margo C. A. usque ad finem capitis. KUEHN.

παράπηχυ] MSSti *παραπῆχυ* ut supra IV, 118. KUEHN.

παράπηχυ] MS. *παραπῆχυ*. vid. alias, ut supra dixi, *Ios. Scalig.* loco dicto: ubi et priora illustrat, quibus *στλεγγὶς καὶ λήκυθος* parasito tribuuntur. IUNG.

ἀλουργὸς κύκλῳ.] C. A. *ἀλουργής*. C. V. *ἀλουργίς.* KUEHN.

ἀλουργὸς κύκλῳ.] MS. *ἀλουργὶς κύκλῳ.* Quae sequuntur, absque titulo prioribus haerent. IUNG.

ἀλουργὸς κύκλῳ.] *ἀλουργὴς* e MSStis *Kuehnius* reposuit pro *ἀλουργός*. *Falckenburgius* per *ι* habet *ἀλουργίς.*

121.

καὶ τῶν περὶ αὐτό.] P. *καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ.* SEB.

καὶ τῶν περὶ αὐτό.] C. A. *καὶ ὅσα τῶν περὶ αὐτοῦ.* KUEHN.

θεατάς.] *Lerna Spectatorum* de promiscua turba *Cratinus* ait apud *Hesychium* in *λέρνη θεατῶν.* KUEHN.

καὶ Ἀριστοφάνης] Margo C. A. omittit *καὶ* et pergit usque ad *εἴρηκεν.* KUEHN.

καὶ Ἀριστοφάνης] MS. non habet *καὶ* ante *Ἀριστοφάνης.* IUNGERM.

συνθεάτριαν] C. V. *συνθεατρίαν* uti mox C. A. *θεατρίαν* et *θεάτριαν* habet. KUEHN.

συνθεάτριαν] MS. *συνθεατρίαν ε. ὥστε οὐ θ.* et infra ex *Aristophane συνθεατρίαν* habes VI, 158. sed retineamus vulgatum proparoxytone, ut et supra II, 56. est et in ipso loco Comici quem proferam X, 67. IUNG.

θεατροκρατίαν] *θεατοκρατίαν* C. V. omisso *ρ.* est autem *θεατροκρατία Platoni.* Dominatus ille plebis infimae et insulsae victores pronuntiabat eos, qui eius prurienti voluptati aurium quam optime subscalpserant. vid. locus *Platonis* in fine lib. III. de L. L. KUEHN.

θεατροκρατίαν] MS. *θεατοκρατίαν.* sed vulgatum rectum est. Locus enim *Platonis* extremo extat libr. III. *Νόμων. ὅθεν δὴ τὰ θέατρα ἐξ ἀφώνων φωνήεντα ἐγένοντο, ὡς ἐπαΐοντα ἐν Μούσαις τό τε καλὸν καὶ μή. καὶ ἀντὶ ἀριστοκρατίας ἐν αὐτῇ θεατροκρατία τις πονηρὰ γέγονεν.* IUNG.

ἀναβαθμοὺς] MS. *ἀναβασμούς.* Sic et infra IV, 128. et VII, 112. Quod pro *Thoma Atticista* est, qui dicendum *ἀναβασμὸς* ait, non *ἀναβαθμός. Phrynichus* II. *Eclog. Βαθμὸς Ἰακὸν διὰ θ, διὰ τοῦ σ Ἀττικόν.* IUNG.

ἕδρας, καὶ ἑδ. etc.] C. A. *ἕδρα καὶ ἑδώλια. ἑδωλιάζειν.* KUEHN.

ἑδώλια. καὶ ἑδ.] MS. *ἑδώλια καὶ ἑδωλιάζειν,* et sic deinceps *ψιλῶς.* IUNG.

ξυλων] Vid. *Casaub.* in Charact. *Theophr.* pag. 162. SEBERUS.

ξύλων] C. A. et V. *ξύλον* et dein C. A. *τὸν πρῶτα καθίζοντα π. Ἐπικράτης φησίν. ἴσως δ' ἂν* etc. KUEHN.

ξύλων] Peccarunt operae: tu emenda sis *ξύλον.* ut et VIII, 133. et X, 171. Laudat haec *Casaubonus* noster ad *Theophr.* Charact. *περὶ ἀρεσκείας.* Sic lego apud *Aristoph.* non longe ab initio *Σφηκῶν. φιληλιαστὴς ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,*

ἱρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζεται ξύλου. et initio fere *Acharnensium*:

εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς,
ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτου ξύλου. Iung.

ξύλων] ξύλον emendavi pro pr. ed. ξύλων.

πρωτόβαθρον] De πρωτοβάθρῳ et iure sedendi ac praesidendi in theatro vid. *Bulenger.* I. de theatr. 25. Iung.

'Επικράτης] *Falckenburgius* Φερεκράτης. egregie sane, nec aliter legendum puto.

φησὶν ὁ κωμ.] Pro φησὶν MS. φασίν. et deest ὁ κωμῳδιδάσκαλος. Iung.

122.

κατὰ χρῆσιν] Fatetur auctoritate Veterum πρωτόβαθρον et πρῶτον ξύλον dici de prima sede iudicum. forte tamen, inquit, usurpari possit et de primo loco in theatro. Kuehn.

τὸ μέντοι τὰ ἐδ. etc.] Vide haec interpretantem avum Comm. c. 879. vid. et de hoc exsibilandi vel eiiciendi ritu *Buleng.* I. de Theat. 51. Iung.

πτερνοκοπεῖν] *Hesych.* πτερνίζειν inter alia est ἀτιμάζειν. Kuehn.

ὁπότε τινὰ ἐκβάλοιεν] C. A. ὁπότε τινὰ ἐκβάλοιεν. C. V. ἐκλάβοιεν. confunduntur enim saepe a Librariis βάλοιεν et λάβοιεν. ἐκβάλλειν proprium hic est verbum, ut notatum ad V. H. *Aeliani* lib. XIII. c. 17. et *indicem* in ἐκβάλλω. Kuehn.

ἀφ' οὗ καὶ τὸ etc.] C. A. ἐφ' οὗ (de quo) καὶ τὸ κλώζειν καὶ τὸ συρίττειν. C. V. etiam repetit τό. C. A. haec tantum in margine habet. Kuehn.

ἀφ' οὗ καὶ τὸ etc.] MS. ἐφ' οὗ. optime, id est, *in qua re.* sic et supra IV, 86. par error, par emendatio. Iung.

καὶ συρίττειν] MS. καὶ τὸ συρ. plenius. Iung.

βουλευτικὸν etc.] Vid. de his locis *Buleng.* I. de Theatro 25. ubi de sedendi iure agere diximus. Iung.

τὸ παραπέτασμα αὐλαίαν] C. A. παραπετάσματα. *Hesych.* αὐλαία ἡ ἐν αὐλῇ διατρίβουσα ἢ τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. *Gl. auleum* ψιλή. Kuehn.

τὸ παραπέτασμα αὐλαίαν] Ita iam in textu distinxit *Kuehnius*: τὸ παραπέτασμα, αὐλ.

'Υπερ. εἰπ. etc.] Haec absunt a C. A. ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους vertit *Interpr.* in *Patroclo*, malim *in Oratione contra Patroclem.* Kuehn.

Ὑπερ. εἰπ. etc.] In MS. omissa sunt, *ὑπερ. ἐ. ἐ. τ. κ. Π.* atqui sequentia sunt rhetoris illius verba, cuius nomen non omitti debebat. Iung.

εἱστιῶντο] MS. *ἱστιῶντο.* Iung.

τῆς αὐλαίας] C. V. recte *αὐτῆς* sc. *στοᾶς.* dein legit bene *Interpr. αὐλαίαις,* aulaeis enim partem quandam porticus incluserunt novem Archontes, cum ibi epularentur. Kuehn.

τῆς αὐλαίας] MS. *μέρος αὐτῆς αὐλαίας.* Iung.

τῆς αὐλαίας] *αὐτῆς αὐλαίαις* e MSStis reposuimus.

123.

περὶ μερῶν θεάτρου] Nullus titulus in MS. Iung.

μέρος θεάτρου] P. *μέρη δὲ θ.* De iisdem *Buleng.* lib. I. cap. 17. Seb.

μέρος θεάτρου] *Vitruvius* lib. V. cap. 8. *ampliorem habent Orchestram Graeci et Scenam recessiorem, minoreque latitudine pulpitum quod λογεῖον appellant, ideoque apud eos Tragici et Comici actores in Scena peragunt. reliqui autem artifices suas per orchestram praestant actiones, ideoque ex eo Scenici et Thymelici Graece separatim nominantur.* et lib. VII. cap. 5. *praeterea supra eam* (*Scenam*) *nihilominus episcenium, in quo tholi, prona semifastigia, omnisque tecti varius picturis fuerat ornatus.* Kuehn.

μέρος θεάτρου] MS. *μέρος δὲ θεάτ.* de partibus sequentibus vid. etiam *Scalig.* I. Poët. 21. ubi nudas has recitationes taxat. *Fuit et locus,* ait, inter alia, *quem ψαλίδα vocarunt. Verum is cuiusmodi esset, neutiquam describunt. more suo sane.* vid. vero et *Buleng.* I. de theat. 17. ubi perpetuam habes huius tmematis interpretationem et *ἐξήγησιν.* Adnotabimus itaque tandem, quae alibi extra ordinem illum et alios hic illustrasse meminimus, vel ad manum sunt. Iungerm.

ψαλὶς] *ψαλὶς* est *arcus.* Kuehn.

κατατομή] *κατατομή* habet *Harpocr.* sed sine interpretatione. Kuehn.

κερκίδες] *Salmas. κερκίδες sunt cunei.* Kuehn.

ὀρχήστρα] MS. male *ὀρχίστρα.* Iung.

ὑποσκήνια] *Salmas. παρασκήνιον παρασκήνια.* Kuehn.

ὑποσκήνια] Iterum MS. mendose *ὑποσκηνὴν* pro *ὑποσκήνια.* Iung.

ἡ δὲ ὀρχήστρα] De orchestra hinc et *Iunius* Nomencl. in Orchestra. et ayus Comm. cap. 934. et *Rhodigin.* VIII.

antiq. 8. ubi et de thymele. vid. et *Buleng.* I. de Theat. 13. et 21. adde et de hisce *Nunnes.* ad *Phrynich.* Eclog. I. in θυμέλην. Iung.

καὶ ἡ θυμέλη] Vid. *Phrynich.* pag. 26. notasque in illum *Nunn.* et D. H. Seb.

καὶ ἡ θυμέλη] καὶ superscriptum textui in C. A. nec οὖσα dein habet. de *Thymele Suidas* et ex eo *Baldus* in *Lexico Vitruvii*, ubi *Suidam* male accipit in βλαστὸς Ἀχαρνίτης, uti apparebit inspicienti *Porti* editionem in θυμέλη. *Glossae* reddunt *pulpitum.* Kuehn.

ἁλιεὺς] Ita ambo MSS. sed *Buleng.* ibidem: Graeci artifices in scena statuebant aram, quae dicta est ἀγυιεὺς, stantem pro foribus etc. *Hesych.* ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. vid. *Suid.* quoque et *Schol. Aristoph.* fol. 342. Seb.

ἁλιεὺς] C. A. ἀγιεύς. quod rectum si cum υ scribatur. uti habet C. V. sc. ἀγυιεύς. *Harpocrat.* ἀγυιεὺς δέ ἐστιν κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν, ἰδίους δὲ εἶναι φασιν αὐτοὺς Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. *Hesych.* ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. vid. *Acronem* in *Horat.* lib. IV. *Carm. Od.* 6. *Clementem Alex.* et alios. *Salmas. ut vulg. ita et MSSti forte ἀγηεὺς ἑ. β. π. τ. θ.* Kuehn.

ἁλιεὺς] Grandis menda latuit hactenus, ad quam offenderunt viri docti, in quibus et *Rhodigin.* VI. antiq. 17. ea est in ἁλιεύς. Sed bene restituit MS. qui habet ἀγυιεύς. quod habet etiam *Buleng.* I. de Theat. 17. haec interpretans: Et sic *Hesychius:* ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. vid. plura apud *Suidam* in ἀγυιαί. unde disces et ipsum deum ita dictum. sicut et ex Nostro infra IX. 35. *Harpocration* in ἀγυιᾶς et *Scholiast.* vet. *Aristoph.* in Σφῆκας ad ista, γεῖτον ἀγυιεῦ. Iung.

ἁλιεὺς] Lectionem veram ἀγυιεὺς pro priori falsa ἁλιεὺς habet iam textus e MSStis et *Kuehnii* correctione.

ἡ θεωρὶς etc. ἡ θυωρὶς] Inde θυωρίτης, τραπεζοφύλαξ, *qui sacram mensam, et quae in ea erant custodiebat.* Kuehn.

ἡ θεωρὶς etc.] De his mensis sacris vid. et *Casaub.* V. *Athen.* 5. Iung.

ἡ θεωρὶς etc.] Vir Illustris *Ezechiel Spanhemius* in Observat. ad *Callimachum* in hymn. in *Dianam* pag. 229. omnino in Nostro θυωρὸς, non autem θεωρὶς legendum existimat, notatque *Interpretem* Nostrum qui pro πέμματα male

legit *ςτέμματα.* Vide utique locum, qui multum lucis Nostro affert.

εἰλεὸς] Margo C. A. usque ad *ἀπεκρίνατο.* C. V. *καὶ ἔλαιον*, *forte ἐλεὸν*, quidam ascripsit. at C. A. *καὶ ἐλεὸν*, quae lectio praeferenda aliis. vid. *Hesych.* in *ἐλεοῖσιν* et *ἐλεόν*. Kuehn.

εἰλεὸς] Longe aliter in MS. habetur. ibi enim est *καὶ ἔλαιον δ'*. forte *ἐλεὸν*, uti ex *Aristophane* adnotant in neutro genere. Sane et *Hesychius: ἐλεοῖσι* exponit, *ἐξ ἐλαΐνων εἶναι ξύλων τὰς τραπέζας* dicere eos, qui *ψιλοῦσιν. τοὐλεὸν*, inquam, ex *Aristophane* adnotant in hac significatione: et infra Noster VI. 90. *ἐλεὸν*, ubi MS. etiam antepenacute *ἔλεον*. Si modo illud *μαγειρικὸν τραπέζιον*, cum hac sacra idem fuerit, vel eiusdem nominis. Iung.

εἰλεὸς] *ἐλεὸς* reposuit *Kuehnius*. optime.

πρὸ Θεσπίδος] C. A. *πρὸ θέσπιδος*, *ante Thespidem. huic mensae insistebat, qui choricis responderet. Horat. de arte Poëtica* et *Plutarchus* in *Solone* quaedam habent de Thespide. conf. et *Casaub.* de *Satyr. Poes.* p. 157. *Interpres vatis loco.* male. plaustra invenit Thespis, ante eum mensa usi sunt. vid. *Petron.* et *Horat. Vales.* Kuehn.

εἷς] MS. *εἴ* pro *εἷς*. Iung.

124.

τετραμμένον] C. V. *τετραμμέροις. f. τετραμμένοις*, ut pertineat ad *κίοσι καὶ ἀγαλματίοις*. Kuehn.

τετραμμένον] MS. *τετραμμένοις*. Iung.

ὑπὸ τὸ λογεῖον] Hinc scribe in Notis *Nunnes.* ad *Phrynich.* Eclog. I. in *θυμέλην, ὑπὸ λογεῖον*, vel *ὑπὸ τὸ λογεῖον*. non enim credo virum doctum una voce *ὑπολογεῖον* ibi scripsisse. Iung.

ἡ μέση] Videtur *Athenaeus* huius *ianuae* fecisse mentionem lib. XIV. cap. 4. ubi de *Ithyphallorum* in scenam ingressu dicit, *παρέρχονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς χεῖρας* (leg. *θύρας*) *βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ. prodeunt quidam e dextro sinistrove latere, alii vero circa mediam ianuam* etc. Kuehn.

ἡ μέση] Media regia. paulo aliter *Vitruvius*, ut vid. apud *Buleng.* I. de Theat. 14. Iung.

σπήλαιον] C. V. *σπίλαιον*. et dein ascriptum est: *pro ἡ πᾶν legendum ἢ πᾶν*. ubi omnes *primarum*, ut in dextra ianua *secundarum* histriones erant. Kuehn.

σπήλαιον] MS. male *σπίλαιον*. Iung.

τοῦ δευτεραγονιστοῦντος] C. A. *δευτεραντανωνιστοῦντος* male, ut et C. V. *καταγώνιων* pro *καταγώγιον*. Kuehn.

τοῦ δευτερογωνιστοῦντος] Emenda *δευτεραγωνιστ.* in quo operae errarunt. Iung.

ἢ τὸ εὐτ.] MS. *ἢ τὸ εὐτ.* Iung.

125.

ξενῶν] C. V. *ξένων* male. dein eid. Cod. adscriptum: *Hesych. ξενὼν κατάλυμα ἢ μέγα καπηλεῖον, sic lege.* Kuehn.

ξενῶν] Quod vulgo est *ξενὼν*, interpretatur *Buleng.* I. de Theat. 17. *metatorium, aedes hospitibus excipiendis.* MS. habet *ξένων*, quasi genitivo plurali. et mox habet *λαία*. Iung.

κλίσιον] Haec de *κλισίῳ* et *κλισιάσιν* interpretatur avus meus Comm. cap. 968. Iung.

αἱ θύραι] *θύρες* C. A. nihil opus est variatione. *Hesych. δίπτυχοι θύραι, fores valvatae. Gloss. valvata δίθυρον.* dein illa, *πρὸς τὸ καὶ τὰς α.* etc. margo habet usque ad *κλίσιον*. at loco *πρὸς* est *πρὸ*, *ς* male omisso, et *ἐλαύνειν* simplex pro composito *εἰσελαύνειν*. Kuehn.

Ἀκεστρίαις] C. A. *Ἀκεστρία. Antiphanis Comici Ἀκεστρίαν* non semel laudat *Athenaeus* in libris *Deipnosoph.* Kuehn.

Ἀκεστρίαις] *Quasi Sutrices dicas*, ait avus meus ibidem. Verum MS. hic habet singulari *Ἀκεστρία*, optime. nam sic est et apud *Athenaeum* lib. IX. et lib. XIII. ut adnotat *Casaub.* VII. anim. 15. ubi ait *Pollucem* plurali hic inscribere. sed iam ex MS. correctus cum *Athenaeo* consentit. Iung.

καλούμενον] Omittit C. A. margo. C. V. post *καλούμενον* habet *ἐν τὸ.* leg. *ἐν τῷ*, ut sequentia, *ὃ πρότερόν ποτ' ἦν* etc. sint ipsius *Antiphanis* verba, quae C. A. pro more omisit. *Salmas.* etiam *ὃ πρότερον κλίσιον ὃ πρὶν ποτ' ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσὶ σταθμὸς καὶ τοῖς ὄνοις πεποίηκεν ἐργαστήριον.* Kuehn.

καλούμενον] Deest *καλούμενον* in MS. et *ὃ πρότερον* cum sequentibus *ποτ' ἦν τ. ἐ. α. β. στ. καὶ τ. ὄ. πεποί. ἐργαστήριον.* nescio annon lateant hic verba ipsius *Antiphanis*: qualia auctorum alias in MS. saepius omissa. Illa ultima sane *καὶ τοῖς ὄνοις πεποίηκ' ἐργαστήριον*, integrum senarium implent: ut tantum illud *πεποίηκεν* immutemus. tum priora forte ita distinguenda fuerint, *κλίσιον, ὃ πρ. π. ἦ. τ. ἐ. α. β. σταθμός.* ut tum sequatur versus. Sed viri docti haec examinabunt. Iung.

ὃ πρότερόν ποτ'] Auctius ante haec *ὃ πρότερόν ποτ'* ita

habet *Falckenburgius:* *φησὶ γοῦν εἰ γὰρ δι' ἐργαστήριον οἰκίας τὸ κλίσιον.*

126.

παρ' ἑκάτερα] C. A. *παρ' ἑκατέρᾳ*, sc. *πλευρᾷ*. KUEHN.

μία] Pro *μία* *Falckenburgius* ex MSto *μηχαναὶ* habet, quod considerabis.

αἱ περίακτοι] *Vitruv.* libr. V. cap. 7. *secundum ea spatia ad ornatus comparata* (*quae loca Graeci περιάκτους dicunt ab eo, quod machinae sunt in iis locis, versatiles trigonos habentes*) etc. SEB.

αἱ περίακτοι] Vide praeter *Vitruv.* etiam *Rhodigin.* Ant. Lect. libro et capite 8. SEB.

αἱ περίακτοι] *Versoriae, Glossae. περίακτον, versatile. Servius* ad hoc *Virgilii: vel scena ut versis discedat frontibus, Scena*, inquit, *quae fiebat, aut versilis erat aut ductilis. Versilis tunc erat cum subito tota machinis quibusdam convertebatur et aliam picturae faciem ostendebat. Ductilis tunc, cum tractis tabulatis hac atque illac species picturae notabatur interior.* KUEHN.

αἱ περίακτοι] De his *Turneb.* V, Adv. 4. meminit. vid. et *Buleng.* I. de Theat. c. 16. de machinis theatri. IUNG.

ἡ δ' ἀριστερὰ etc.] MS. *ἡ δ' ἑτέρα, τὰ ἐκ π.* Sic sane et vulgati statim segm. seq. *ἑτέραν*, opponunt *τῇ δεξιᾷ* huius segm. IUNG.

πάνθ' ὅσα etc.] Recte putem haec interpretatum vulgatum, non recte *Bulengerum* I. de Theat. 17. qui ita: *Sed ea quae maioris oneris erant, machina ferendo non est.* ait enim *Pollux* talia *περιάκτοις* introduci, quae machina non possent, talia certe, *καταβλήματα*, quae IV, 131. enumerat, ubi vid. MS. Si fallor, viri docti corrigant, ne mecum et alii. IUNG.

127.

εἰσελθόντες δὲ etc.] P. *εἰσελθ. δὲ ἐπεὶν κατά.* SEB.

κατὰ τὴν ὀρχ.] MSSti *εἰς τὴν ὀρχέστραν.* KUEHN.

κατὰ τὴν ὀρχ.] MS. *εἰς τὴν ὀρχίστραν.* non *κατά.* IUNG.

κλιμακτῆρες] Sic infra quoque VII, 112. quae scriptura si non mendosa, similiter facias licet et X, 170. ubi *κ* tandem interpositum; quod cum *Sylb.* ita sibi probari manu sua testatum reliquerit: tum vero haud aliter habeant *Hesych.* et *Phavorin.* Quin et A. MS. clare hic ita habet, similiterque LXX. *Interpr.* in *Ezechiel.* quinquies expresserunt: nimirum cap. XL. vers. 23, 27, 32 et 35. et cap. XLIII. 17. SEBERUS.

κλιματῆρες] *κλιμακτῆρες*: *de his scalis* (C. V. ascriptum est,) *vid. Athenaei mechanemata* pag. 8. *καλοῦνται* abest a C. A. *Salm.* ita: *κλιμαντῆρες prius scriptum erat in MSS. mox vero deletum. legendum est, κλιμακτῆρες. videndus Vitruvius.* Kuehn.

κλιμαιῆρες] In MS. *κλιμακτῆρες*. et sic certe scribendum: ut et infra VII, 112. ubi par error, et X, 170. recte remansit. Iung.

κλιμαιῆρες] *κλιμακτῆρες* reposuit *Kuehnius*, et ita quoque *Falckenburgius* habet, optime.

τῶν ἐκ θεάτρου] MSS. *τῶν ἑκατέρου*. Seb.

τῶν ἐκ θεάτρου] C. A. *ἑκατέρου*, unde factum est ab alia manu *τὼν ἐκ θατέρου*, et ita legit quoque C. V. *alterutrius partis etiam sunt*. Kuehn.

τῶν ἐκ θεάτρου] MS. pro *θεάτρου* habet *θατέρου*. Iung.

ἐκκύκλημα] P. *ἔγκλημα*, quasi velit *ἐγκύκλημα*, quomodo sub init. segm. seq. praeter ipsum habet etiam A. nec aliter editi in medio segm. seq. cumque ita apud *Eustath.* quoque habeatur, *H. Steph.* ea scriptura verior videtur. *Eustathii* locus est *Iliad.* fol. 964, 9. *τὸ ἐγκύκλημα, ὃ καὶ ἐγκύκληθρον λέγεται, μηχάνημα ἦν ὑπότροχον, ὑφ' οὗ ἐδείκνυτο τὰ ἐν τῇ σκευῇ, ἡ σκηνῇ.* Seb.

ἐκκύκλημα] Licet et in MS. mallem mutare in *ἐγκύκλημα*, ut mox et segm. 120. bis etiam in vulgatis. Iung.

ἐξώστρα] *ἐξώσιρα* et *ἐξώστης* in *Gloss. Maenianum, proiectio, proiectus.* Kuehn.

ἐξώστρα] *ἐξωστρα* sine accentu MS. hic et infra segm. 129. Iung.

καὶ σκοπῇ] Suprascriptum in C. A. post in margine *καὶ φρυκτώριον καὶ διστεγία καί.* Kuehn.

πῦργος] *πύργος* cum acuto, et ita quoque infra IV, 129. Seb.

πῦργος] MS. *πύργος*. Iung.

φρυκτώριον] MS. *φρυκτωρίον*. sed inferius segm. 129. pari modo cum vulgatis. Iung.

καὶ γέρανος] C. A. *γέρανος, ὧραι, καταβλήματα, ἡμικύκλιον, ἡμιστρόφιον*. dein in margine, *ἐγκύκλιον στρόφιον*, in textu *καὶ χερώνειοι κ.* post iterum margo: *καὶ ἀναπιέσματα.* C. V, *ἡμιστρόφιον ε. στ.* ut supra, habet idem et *ἀναπιέσματα.* Kuehn.

αἰῶραι] MS. *αἰῶραι*. mox IV, 131. *ἑώρας*. vid. quae supra ad IV, 55. aliquam multa vero etiam horum explicat *Rhodigin.* VIII. antiq. 8. Iung.

ἡμικύκλιον] ἐγκύκλιον *Falckenburgius*, uti C. A. habuit in margine.

καὶ στροφεῖον] Deest καὶ στροφεῖον in MS. qui tamen post ita: καὶ ἡμιστρόφιον, ἐγκύκλιον στρόφιον, καὶ χαρ. Et haec quidem hactenus enumerata sigillatim explicantur deinde: ubi et στροφεῖον segm. 132. at de ἡμιστροφίῳ ibi et ἐγκυκλίῳ στροφίῳ nihil invenio. IUNG.

ἀναπέισματα.] MS. ἀναπιέσματα, sicut et IV, 132. quod rectius, considerandum doctis relinquo. IUNG.

ἀναπέισματα] ἀναπιέσματα legit iam textus hic et infra IV, 132.

128.

καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημα] C. A. τὸ μὲν ἐγκύκλημα, textus quidem habet ἐκκ, sed superscripto γ. utramque scriptionem observavit dudum *Casaub.* in *Athenaeum* pag. 628. KUEHN.

καὶ τὸ μὲν ἐκκύκλημα] MS. τὸ (sine καὶ praecedenti) μὲν ἐγκύκλημα, ἐπὶ ξύλων ὑψηλῶν βάθρον. bene, uti et ante scribendum dixi. nam ita sequitur et in hoc seq. segm. et certe ait ipse ἐγκυκλεῖν verbum esse statim: unde nimirum illud deducatur. *encyclema* sane omnibus his locis, quae interpretatur, habet *Bulengerus*, quem vid. eod. cap. 17. inferius etiam. habet ita et *Scalig.* I. Poëtic. 21. Alias cui videri possit τῷ εἰσκυκλήματι aptius ἐκκύκλημα opponi. et sic invenio etiam in *Hesychio*, ἐκκυκλεῖ, ἐκκαλύπτει. et adnotant etiam ἐκκύκλωμα. et doctiss. *I. a Wouwern Polymath.* c. 24. hic machinam theatralem hanc ἐκκύκλημα apud *Pollucem*, uti et apud *Schol. Aristoph. cuius, ait, conversione res spectandae exhibebantur*, quod προκυκλεῖν, sive ἐκκυκλεῖν et κυκλοφορεῖν. Sed MS. lectionem indicavi: viri docti omnia diiudicabunt rectius. credo vero et cetera ubi MS. hic variat, esse meliora. Ad hunc modum certe *Scaliger* I. Poëtic. 21. interpretatur: *Erat haec sedes sublicis elata, strata longuriis, super quibus sella.* Placet et addere locum *Heliodori* libr. VII. de παρεγκυκλήματι. ἕτερον, ait, ἐγίγνετο παρεγκύκλημα τοῦ δράματος. sed historiolam totam perlegas, si elegantiss. scriptoris φράσιν vis intelligere planius. Est ubi *Chariclia* forte ex insperato adveniente parente, insuper et *Theagenem* suum simul invenit. IUNG.

ξύλοιν, ὑψηλὸν βάθρον] MSSti ξύλων ὑψηλῶν βάθρον. pro ἐπὶ leg. ἐστὶ, ἐκκύκλημα est scamnum ex altioribus lignis, cui thronus impositus monstrat etc. KUEHN.

καὶ τὰ ὑπὸ τὴν σκ.] Desunt in MS. καὶ et τήν. IUNG.

οἰκίαις] MS. *οἰκείαις*. IUNG.

ἐγκυκλεῖν] Hic clare C. A. *ἐκκυκλεῖν*, quod placet; cuius contrarium est *ἐγκυκλεῖν volvendo intromittere*, et obtegere idem est cum *εἰσκυκλεῖν*, ideoque etiam hic legerem: *ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγεται τὸ ἐκκύκλημα* etc. *Salmas.* etiam legit *ἐκκυκλεῖν* et *ἐκκύκλημα*, *Vales.* notat ex *Scholiis* in *Acharn. Aristoph.* *ἐκκύκλημα* fuisse *μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον, ὅπερ περιστρεφόμενον τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὡς ἐν οἰκίᾳ διαπράττεσθαι καὶ τοῖς ἔξω ἐδείκνυε, λέγω δὲ τοῖς θεαταῖς.* conf. et *Thesmoph.* pag. 771. KUEHN.

ἐγκυκλεῖν] *Falckenburgius* certe ut C. A. et *Salmas.* itidem *ἐκκυκλεῖν* habet.

ἐφ' οὗ δὲ εἰσάγ. etc.] Valde obscure haec interpretatur *Buleng.* I. de Theat. 17. *Id autem in quod agitur encyclema, dicitur εἰσκ.* Malim super qua re, vel in qua re introducitur enc. illa dicitur *εἰσκ.* sed de his viderint illi, qui hanc materiam propriis docuere tractatibus, qui ad manus nobis non sunt. IUNG.

ἥρωας] C. V. contracte *ἥρως*, quod eodem recidit. KUEHN.

ἥρωας] MS. *καὶ ἥρως*. Sicuti et IV, 131 et 132. etiam vulgati. IUNG.

Βελλεροφόντας ἢ Περσ.] MS. *Βελλεροφάντας ἢ Περσέας*. IUNGERM.

Περσέας] Pr. ed. *Περσῆς*. SEB.

Περσέας] Editio *Basil.* *Περσῆς*, sed *Falckenburgius* mutavit illud in *Περσέας*, quemadmodum et habuit ultima *Seberi*, pro quo tamen *Kuehnius* iam *Περσεῖς* reposuit.

καὶ καλεῖται] Margo C. A. qui cum C. V. legit *κεῖται*, recte. *et altitudine super scenam iacet vel sita est* (*machina*) *ad sinistrum introitum.* KUEHN.

καὶ καλεῖται] MS. egregie *καὶ κεῖται κατὰ τὴν ἀριστ.* hoc enim vult ibi locari iuxta sinistram *πάροδον*, de qua supra segm. 127. altitudine super scenam, vel altiorem scena, supra scenam se exserentem vel exsurgentem, illam machinam, quae Deos producit. Quid enim malum *καλεῖται?* Atque id conantur interpretari viri docti, uti de Theatro libr. I. cap. 17. Et ea machina, aiunt, ad laevum aditum vocatur scenae fastigium, aut supra scenam altitudo. Imo non tam ad scenam pertinet machina, quam ad ipsum theatrum, sicut et alia ante relata segm. praec. IUNG.

καὶ καλεῖται] *καὶ κεῖται Falckenburgius*, optime, et ita quoque iam habet textus Noster ex correctione *Kuehnii.*

129.

ὃ δὲ ἐν τρ.] Post *δὲ* C. V. addit *ἐστιν*. KUEHN.

ὃ δὲ ἐν τραγ.] MS. auctius, *ὁ δὲ ἔστιν ἐν τραγ. μ. τοῦτο καλοῦσιν ἐν κ. τὴν κράδην. δῆλον δ' ὅτι σ.* etc. vid. et Adagiographum in Adagio, Rupta crada. *Bulengerus* adnotat I. de theat. 17. *Hesychium* tragicis attribuere *τὴν κράδην* aliter ac *Pollux* facit. IUNG.

κράδη] C. A. *ἡ κράδη.* at C. V. *τοῦτο καλοῦσιν ἐν κωμῳδίᾳ τὴν κράδην.* vid. *Hesych.* in *κράδη.* mox pro *μίμησις*, *μίμησος* C. V. C. A. *δηλοῦσι* pro *καλοῦσι.* KUEHN.

ἡ σκοπὴ δὲ] Margo C. A. usque ad *προσκοποῦσι σκοπήν. Hesych. ἄνδρεγμα esse videtur haec machina inserviens κατασκόποις* et *παρασκόποις.* adscript. notis C. V. KUEHN.

κατασκόποις] MS. *κατὰ σκόποις.* IUNG.

πῦργος] *πύργος* cum acuto, ut supra IV, 127. SEB.

τὸ δὲ φρυκτώριον] Iterum margo C. A. usque ad *βασιλείῳ*, dein in textu *διῆρες.* post denuo margo usque ad *στρατόν. διῆρες δωμάτιον* est structura duarum contignationum etc. cum tecto ex tegulis, unde etiam easdem deiiciunt in subeuntes. KUEHN.

διῆρες] MS. *διήρες.* De distegia haec *Bulengerus* ita interpretatur I. de Theat. 17. Distegia interdum in regia domuncula est, quae duas contignationes habet, aut duo tecta, etc. recte inquam. id enim *διῆρες.* vid. supra plura a me adnotata ad I, 81. ad vocem *διήρη.* Miror itaque eundem *Bulengerum* adeo exerrare eiusdem l. c. 14. ubi scribit: In regiis erant *διστεγίαι*, et *διῆρες δωμάτιον*, ait *Pollux* lib. IV. c. 19. *domicilium duobus tectis, et divisae aedes.* Imo *διστεγία* fuit illud ipsum *διῆρες δωμάτιον:* nec *Pollux* illa hic unquam disparavit. IUNG.

Ἀντιγόνη] MS. *Ἀντιγονῇ.* ait noster unde *Antigone* conspiciunt exercitum. Quae ut omnia melius intelligas, et de hoc vocabulo *διῆρες*, quod tamen doctum *Plutarchi* interpretem eius ignarum errare fecit, nos nihil falsi docuisse supra videas, scias ad *Euripidis* Phoenissas respexisse nostrum *Pollucem.* Ibi non longe ab initio *Polynices* eiectus Thebis a fratre *Eteocle*, sed a recenti socero *Adrasto* adiutus, exercitum Argivorum ad illa *ἑπτάπυλα τείχη* adducere introducitur. Illo exercitu viso, paedagogum facit *Euripides* sic vocare *Antigonam*,

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρὶ,
ἐπεί σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
μεθῆκε, μελάθρων δ' ἐς διῆρες ἔσχατον,
στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον etc.
κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί·
σκόπει δὲ πεδία etc.

dein facit illam ascendere. Inde in superiori contignatiuncula constituta *Antigone* clamat:

ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν
πεδίον ἀστράπτει. etc.

Post ubi illam vidisse satis paedagogus arbitratur, ait:

ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα, καὶ κατὰ στέγας
ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς. etc.

Plusculi fuimus, sed non, credo, absque luce *Pollucis* et illius vocabuli. Iung.

ποτὲ δὲ κέραμος] MS. ποτὲ δὲ καὶ κέραμος, etc. Et haec *Buleng.* interpretatur ibidem: *Interdum* διστεγία *est terra figularis, unde et feriunt terra figulari.* Si quid iudico, non recte. certe, quod pace ipsius dicam, inepte dici videntur. Nec ego forte quid aptius: quod tamen praeferre vel sic malim, ut alios irritem literarum bono, quo dicant melius. Interpretarer potius: *Illa distegia interdum etiam est tectum tegulaneum, unde petunt tegula.* Ni fallor, tale quid in scenica *Amphitruonis* domo apud *Plautum* lego, ubi excluso domino fores vi maxima pulsanti *Mercurius* intus minatur:

si denuo pulsaveris:
si minusculo digito increpuerint fores, hac tegula tuum deminuam caput, ut cum dentibus linguam excrees.

Et deiicit etiam certe pergente *Amphitruone* pulsare,

M. *Pergin?* A. *Pergo.* M. *accipe.* A. *sceleste, in herum? si te hodie apprehendero*, etc.

Sed non potest adprehendere desuper constitutum in illa διστεγίᾳ illum personatum *Sosiam:* certe, verum in seq. sc. *Sosiam* sibi obvium statim verberibus invadit. ubi etiam tam commode haec quae diximus iunguntur, ut ad huius loci illustrationem non possemus quid commodius. verberibus enim insultans servo ita *Amphitruo:*

En tectum, en tegulas, en obductas fores, en ludificatum herum,

et quaerenti *Blepharoni*, quid mali fecerit? reddit ille

rogas? ex illo

tecto exclusum foribus, me deturbavit aedibus.

Et certe *κέραμον* non tantum terram figularem, sed et ipsum tectum significare, tam clare tibi dicet *Pollux*, ut nullus amplius dubitandi locus tibi relinqui queat. En ipsius verba infra VII, 161. *κέραμος δὲ πᾶσα ἡ τῶν κεραμέων ἀγγείων ὕλη. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τέγος, οὐ μόνον οἱ νῦν κέραμον ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης* etc. *καὶ ταῦτα ταύτῃ.* IUNG.

130.

ἐν δὲ κωμῳδίᾳ] Margo C. A. usque ad *καταβλέπει.* KUEHN.

πορν. τινες etc.] *τινες* abest a MSStis. dein C. A. *ἢ γραΐδια ἢ γύναια.* C. V. posterius *ἢ* tantum habet. KUEHN.

πορν. τινες etc.] MS. *πορν. τὶ κατοπτεύουσιν, ἢ γραΐδια, ἢ γύναια καταβλέπει.* certe videtur hinc emendandus textus vulgatus. IUNG.

κατοπτεύσι γραΐδια γύναια κατ.] *Kuehnius* Noster pro *κατοπτεύσι γραΐδιαγύναια κατ.* ita distinxit et reposuit in textu *Pollucis*, *κατοπτεύουσι, ἢ γραΐδια ἢ γύναια καταβλέπει.*

κεραυνοσκοπεῖον] Instar speculae fuit, unde *Iupiter* fulmina vibrabat, *βροντεῖον* erat locus sub scena, ubi utribus calculis refertis et per aeramenta versatis tonitrua imitabantur. KUEHN.

βροντεῖον] P. *βροντ. κατασκευή τις ὑπὸ τ. σ. ὅ. ἐφ᾽ οὗ ἀσκ.* SEBERUS.

βροντεῖον] De *βροντείῳ* hoc vid. et *Bulenger.* I. de Theat. 18. IUNG.

ἄσκοι] *ἀσκοὶ ψ.* SEB.

ἄσκοι] *ἄσκων* leg. C. V. pro *ἄσκοι.* KUEHN.

ἄσκοι] MS. *ὄπισθεν ἀσκῶν ψηφῶν ἐμπλ.* IUNG.

ψήφων] *Salmas.* pro *ψήφων* scribendum ait *ψόφων.* KUEHN.

διωκόμενοι] C. V. *διακόμενοι.* leg. *διελκόμενοι*, *tracti*, vel *διωθούμενοι*, *hinc inde acti.* KUEHN.

ἀπὸ δὲ θεολ.] P. *ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τ.* SEB.

θεολογείου, ὄντος] MS. *θεολογίου, ὄντως ὑπ.* IUNG.

ὁ Ζεὺς] Deest *ὁ* in MS. IUNG.

qui circa ipsum] Forte: qui eum circumstant animas lancibus impositas ponderantem. SEB.

οἱ περὶ αὐτὸν] Sunt caeteri Dii in dramate, quod inscriptum ab *Aeschylo* *Ψυχοστασία* *ponderatio animarum Achillis*

et Hectoris. occasionem dramatis dedit *Homerus Iliad.* 22. ubi *Iovem* introducit in bilance fatum *Hectoris* et *Achillis* examinantem. vid. *Eustath.* in *Iliad.* pag. 1266. C. A. illa: ὡς ὁ Ξ. κ. οἱ π. α. ἐ. Ψ. non habet.

ἐν Ψυχοστασίᾳ.] Interpres omisit hanc vocem. Testatur autem *Plutarchus* de aud. poëtis fol. 10. inscriptam isto nomine ab *Aeschylo* comoediam, ex eo quod *Homerus Iovi* tribuisset stateram, qua fata hominum trutinaret. vid. *Iliad.* χ, 208. Item θ, 69. et τ, 223. Seb.

ἐν Ψυχοστασίᾳ.] C. V. leg. ἐμψυχοστασίαι. male. *Salm.* Ψυχοστάσια *Aeschyli tragoedia,* melius scribitur Ψυχοστασία. Kuehn.

ἐν Ψυχοστασίᾳ.] MS. mire pro ἐν ψυχ. habet uno verbo ἐμψυχοστασίαι. sed vulgatum verum reor, et tam errare in eius interpretatione *Bulengerum* I. de Theat. 17. qui *in disceptatione* ait, quam *H. Stephanum* in Thesauro ubi hoc vocabulum conatur hic exponere: qui et hoc προσαμαρτάνει γε, quod putat *Pollucem* partem theatri facere τὴν ψυχοστασίαν. Nihil enim aliud vult *Pollux* quam ἐν Ψυχοστασίᾳ *Aeschyli* (quali nomine fabulam illum tragicum scripsisse auctor est *Plutarchus* lib. πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν· quem vide: et in eius δραμάτων Catalogo Ψυχαγωγία et Ψυχοστασία enumeratae habentur) *Iovem* et Deos alios, vel potius Deas, de quibus mox, sic ἀπὸ τοῦ θεολογείου ἐν ὕψει ἐπιφαινομένους introduci. Nec opus habuit addere nomen *Aeschyli*, non magis quam antea IV, 129. *Euripidis,* ubi ἐν Φοινίσσαις saltem dixisse contentus est. Scilicet erant haec notiora tum temporis, quam multis nunc domus est sua. Sed quinam illi, hoc quidem loco οἱ περὶ αὐτὸν, τὸν Δία δηλονότι; Non enim possum probare *Bulengeri* interpretamentum, assessores *eius in disceptatione.* Rectius nos docet *Plutarchus,* dicto libello, fuisse scilicet *Thetidem* et *Auroram.* dicitur enim ibi in illa tragoedia *Aeschylus* παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠῶ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων. Ex hac fabula *Polluci* etiam credam in mentem fuisse *Aurorae* illud factum, cui repraesentando γεράνῳ opus erat. de qua machina vid. *Buleng.* eod. cap. 17. inferius. Locum alias *Pollucis* adducit et diligentiss. *Sylburgius* Notis ad *Etymolog.* in γέρανος, et sic reddit: *machinamentum quod e sublimi demittitur ad rapiendum corpus aliquod.* Iung.

μηχάνημά τι ἐστὶν] P. μηχανή ἐστιν ἐκ μ. καταφερομένη. Seberus.

μηχάνημά τι ἐστὶν] C. A. *μηχανή ἐστιν ἡ. μ. καταφερομένη.* KUEHN.

ἡ Ἠὼς] *ἡ* abest a C. V. KUEHN.

ἡ ἠὼς] Pro *ἡ Ἠὼς* MS. mendose *Ἠώς*. IUNG.

τὸ σῶμα τοῦ M.] Corpus mortui *Memnonis* utpote ab *Achille* interfecti ad Troiam. caeterum C. V. leg. *κέχρηται Ἠώς*. KUEHN.

τὸ σῶμα τοῦ M.] MS. *τὸ σ. τὸ Μέμν. ἐώρας* etc. IUNG.

131.

κάλως οἱ κατ.] MS. *κάλους, οἳ κ.* et certe corrigendum omnino *οἳ*, in quo operae accentum omisere. IUNG.

κατήρτηνται] C. A. *κατήρτηται.* KUEHN.

αέρος] C. V. *αέρως.* KUEHN.

αέρος] MS. *αέρως.* IUNG.

καταβλήματα] MSS. *τὰ κατ.* SEB.

καταβλήματα δὲ] C. A. *τὰ καταβλήματα δὲ* etc. *catablemata* autem *textilia erant aut tabulae picturis plenae*, prout usus dramatis postulabat, demissae aut attractae. KUEHN.

καταβλήματα] MS. *τὰ καταπλ.* De tabulis vero quibus fabulas etc. repraesentantes, ludos suos veteres instruebant, obiter et *Casaub.* lib. I. de Satyrica Poësi cap. 2. IUNG.

ἔχοντες] P. *ἔχοντα.* SEB.

ὄρος, δεικνὺς etc.] C. V. *δεικνύντα.* C. A. *δεικνύων* superne *ο* imminet *τῷ ω*, ut sit *δεικνύον ὄρος, mons prae se ferens.* placet magis lectio C. V. quam etiam *Salmas.* vidit in MSStis. KUEHN.

ὄρος, δεικνὺς etc.] MS. *ὄρος δεικνύντα ἢ θάλ.* eximie bene. prae hac lectione profecto vulgata male pereat. ait enim illa *καταβλήματα* supra *περιάκτους* deponi solita, quae ostentarent vel exhiberent montem, mare, alia talia *ὅσα ἐπαχθέστερα ὄντα τὴν μηχανὴν φέρειν ἀδυνατεῖν* supra dixit IV, 126. ubi non absque ratione itaque *Bulengeri* interpretationem notavimus. quo enim pacto ipsum mare, vel mons arduus in Scenam repraesentetur, nisi per talia *καταβλήματα*? loquimur ut illa exhiberi solita fuerint, non de iis qui naturà ipsa maiora interdum dare adgressi fuerunt. IUNG.

ὄρος, δεικνὺς etc.] Ex correctione *Kuehnii* legitur iam in textu *ὄρος δεικνύντα.*

τοιοῦτον. τῷ δὲ ἡμ.] MS. *τοιούτῳ τὸ δὲ ἡ.* mendose. IUNGERM.

ὀρχήστραν] MS. *ὀρχίστραν.* IUNG.

132.

τόπον] Abest a C. A. et *Salmas.* nec videtur omnino requiri ad sensus integritatem. KUEHN.

τόπον] Deest in MS. *τόπον.* et poterat sane abesse. IUNGERM.

ὥσπερ καὶ τὸ στρ.] Margo C. A. loquitur hoc modo: *καὶ τὸ στρόφιον ἢ τοὺς. aut Heroas exhibet in Deorum relatos numerum aut* etc. in *τελῶντας* desinit margo laudati Codicis. KUEHN.

στροφεῖον] MS. *στροφιὸν* sine accentu. et statim, *ἢ τοὺς Ἥ.* non *ὅ.* et bene, ni fallor. IUNG.

χαρώνιοι κλίμακες] Sic tam MSS. quam editi libri. Sed *Io. Brod.* Miscell. IV, 8. et *Iac. Nicol. Loënsis* Epiphill, III, 5. legunt *χαρώνειοι.* infra VIII, 102. *χαρωνεῖον* dicitur ostium illud nomophylacii, per quod nocentes ad mortis poenam ducerentur. SEB.

χαρώνιοι κλίμακες] Reddere possemus *Scalae orcinae*, ut apud *Sueton. Senatores orcini, Graecis χαρωνῖται* dicuntur. KUEHN.

χαρώνιοι κλίμακες] *Rhodiginus* VIII. antiq. 8. sic scribit: *Fuerunt et Charoniae scalae, ex quibus idola, seu simulacra destinabant, charonia vero porta ad theatricum usum facit nihil, erat ea in nomophylacio Athenis, per quam damnati ad ultimum ducebantur supplicium.* Nec falso scribit, vel ego sum falsus. Miror itaque cur super his eum notet *Brodaeus* IV. Miscell. 8. ubi pariter *χαρώνειος θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου* etc. e *Zenobio* adnotat, et subiungit: *Hinc apud Pollucem χαρώνειοι κλίμακες.* Nescio quam recte a iudiciali porta, (de qua et *Suidas* in *χαρώνειος θύρα*) deducere cogamur illas scalas: et cur non simpliciter a *Charonte* saltem? Si vero illud quod addit *Rhodiginus*, *Charoneum* etiam dictam illam portam, reprehendit *Brodaeus*, ut quidem videtur, quum scribat *χαρώνεια* barathra fuisse, non recte facit: et illud enim quoque verum, dicente *Hesychio*: *χαρώνιον, θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι᾽ ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτου ἐξήγοντο.* quid verbis opus? Sic ipse *Pollux* infra VIII, 102. *Pollucis* alias locum hunc de scalis ita interpretatur *Iac. Nicol.* III. Epiphill. 5. *Charonis scalae erant circa infima sedilia, unde mortuorum simulacra in theatra sursum mittebantur.* IUNG.

τὰ δὲ ἀναπιέσματα] C. A. marginale usque ad *πρόσωπον*, legitque iterum *ἀναπιέσματα* (ut iam notatum supra IV, 127.) *τὰ μὲν ἐστιν* etc. *τὰ δὲ π. τ. ἀναβασμοὺς*, quod ultimum

ἀναπιέσματα et ἀναβασμοὺς et C. V. agnoscit. *Hesych.* ἀναβασμοὺς, ἀναβαθμούς. Kuehn.

τὰ δὲ ἀναπείσματα] MS. *ἀναπιέσματα* iterum, ut supra IV, 127. Iung.

τὰ δὲ ἀναπείσματα] *ἀναπιέσματα* pro *ἀναπείσματα* e MSStis reposuit *Kuehnius.* vid. et supra IV, 127.

τὸ μὲν] MS. *τὰ μέν.* et sic mox *τὰ δέ.* Iung.

ἀναβαθμοὺς] MS. *ἀναβασμούς.* ut supra IV, 118. et *Ἐριννύες*, uno *ν.* sicut et infra IV, 142. sicut et apud *Etymologum*, quem v. in *Ἐριννύες.* Quae sequuntur, nullo distinguuntur titulo in MS. Iung.

133.

εἴη ἂν, ξυρίας ἀνὴρ, λ.] MSSti, *εἴησαν fuerint.* lectionem *εἴησαν* affert etiam damnatque *Salmas.* Kuehn.

εἴη ἂν, ξυρίας ἀνὴρ, λ.] MS. *εἴησαν τάδε, ξυρίας, ἀνὴρ λευκός.* et sane melior haec distinctio, si sequentia: *Ὁ δὲ ξυρίας, πρ.* et illa segm. seq. *Ὁ δὲ λευκὸς* etc. attendas. Iungerm.

Spartopolius] Cui sparsi per tempora cani. a *σπείρω, σπαρτὸς*, id est, *διεσπαρμένος.* Seb.

σπαρτοπόλιος] In *Glossis* est *incanus, canaster.* Kuehn.

σπαρτοπόλιος] MS. *σπαρτοπολιὸς*, sed infra accentu a vulgato non variat. Iung.

μέλας ἀν. ἀν. ξ.] C. A. *μέλας ἀνὴρ, ξανθὸς, ἀνὴρ ξ.* Kuehn.

μέλας ἀν. ἀν. ξ.] MS. *μέλας, ἀνὴρ ξανθὸς, ἀνὴρ ξανθότερος, ἀνὴρ οὗτοι* etc. falsa distinctione tantum. Explicat vero hasce personas tragicas et *Iul. Scaliger* ordine I. Poët. 16. Iungerm.

ὁ δὲ ξυρίας] *Hesych.* *πριαμωθήσομαι, ξυρήσομαι, ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον, ξυρίας ἐστί.* posset *τὸ πριαμωθῆναι* etiam ad caeteram *Priami* fortunam referri, ut dicatur *πριαμωθῆναι* qui patitur *Priami* calamitates. Kuehn.

ὁ δὲ ξυρίας] MS. *ὁ μὲν ξ.* Iung.

κόμην] MS. *κώμην.* Iung.

ὄγκος δὲ] *Superficies* Varroni dicitur in hisce: *item tragici prodeunt capite gibbero, cum antiqua lege ad frontem superficies accedebat.* apud *Nonium* C. VI. *Lucian. de Saltat.* *πρόσωπον ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνατεινόμενον. persona supra caput assurgens.* tom. I. p. 796. ubi *Interpres* male: *larva caput obductum habens.* Kuehn.

ὄγκος δὲ] De *ὄγκῳ* etiam hinc *Buleng.* I. de Theat. 45. Iungerm.

λαβδοειδεῖ τῷ σχ.] C. A. margo refert ad *ὕψος* praecedens, adeoque legit *λαβδοειδὲς τῷ σχήματι* figuram *λ ἑτερομήκους* referens. nam prout nunc scribitur *Λ*, huc non pertinet. vid. *Hellad.* apud *Photium.* Kuehn.

λαβδοειδεῖ τῷ σχ.] MS. *λαβδοειδές.* antea vulgabatur *λαυδοειδεῖ. H. Steph.* itaque ad oram sui codicis adnotaverat *β*, posito *υ* pro u ait. notavi etiam antea tales errores. Iungerm.

λαβδοειδεῖ τῷ σχ.] *Falckenburgius λαμβδοειδεῖ*, quemadmodum et supra II, 37. eum quoque legere dixi ubi prius vulgati habebant *ῥαβδοειδεῖς.*

ὧν] MS. *ὢν* pro *ὤν*, mendose. Iung.

134.

βόστρυχοι δὲ π.] C. V. *βοστρύχους δὲ ἔχει περὶ τῇ κεφαλῇ.* dein C. A. *καὶ γένειον πεπηγὸς barba impexa, concreta* et supercilia grandiora. Kuehn.

βόστρυχοι δὲ π.] MS. *βοστρύχους δὲ ἔχει περὶ τῇ κεφαλῇ, καὶ γένειον.* Iung.

προπετὴς] MSSti *προπετεῖς ὀφρῦς.* Kuehn.

προπετὴς] *προπετεῖς ὀφρῦς* MS. Iung.

παράλευκον etc.] *Falckenburgius παράλευκυς τὸ χρῶμα.*

ὅ γε μὴν etc.] MS. *ὅγεμὴν σ. δηλοῖ μ.* et vitia enim notare libet nostri MS. non tantum virtutes. De Spartopolio autem hinc meminit *H. Iun.* Comm. de coma cap. 10. et 13. *Vulcanius* ad *Glossar.* Graec. in *σπαρτοπόλιος.* Iung.

πολιῶν φύσιν] *Canorum, colorem refert sparto, quod gerit capite. Glossar. Spartum λευκαία ἐν θεάτροις.* Cl. *Salmas.* in *Spartiani Hadrianum* ait, frustra hactenus quaesitum, quid faceret in *theatris Spartum*, ideoque *τὸ ἐν θεάτροις* referendum existimat ad croci sparsionem in theatris, cuius proxime antecedit mentio in *Glossario.* verum enim vero vel ex hoc loco *Pollucis* constat, quid *spartum* fecerit in theatris, nimirum *μιξοπόλιον*, cuius capilli canis iam aspersi erant, denotabant sub persona *Spartopolii.* unde *Glossae* etiam *σπαρτοπόλιον* reddiderunt *μιξοπόλιον.* Vide supra segm. praeced. Kuehn.

χροιᾶς]. MS. *χροάς.* Iung.

ἔχων] Abest a C. A. Kuehn.

ἔχων] Deest *ἔχων* in MS. Iung.

οὖλος δὲ τὸ γέν.] C. A. *οὖλος δὲ τὰ γένεια.* et ita C. V. Kuehn.

οὖλος δὲ τὸ γέν.] MS. *οὐ δὲ καὶ τὰ γένεια.* Iung.

τραχὺς τὸ πρ.] MS. τρ. δὲ τὸ π. Iung.

καὶ μέγας ὁ ὄγκος] Marginale est C. A. Kuehn.

135.

καὶ ὄγκον ἧττω] Superscripta sunt haec in C. A. Kuehn.

εὔχρους] MS. εὔχρως pro εὔχρους. Iung.

ὅμοιος] Pro ὅμοιος C. V. ὁμοίως. Kuehn.

ὅμοιος] MS. ὁμοίως ὕποχρος. Iung.

νοσοῦντας] C. A. in singulari νοσοῦντα. Kuehn.

τὰ δὲ νεαν. etc.] C. V. τὰ δὲ ἐν νεανίσκῳ πρόσωπα πάγχρηστος, οὐλὸς, πάρουλος, ἁπαλός. C. A. etiam addit πάρουλος *subcrispus*. Kuehn.

τὰ δὲ νεαν. etc.] MS. τὰ δὲ ἐν νεανίσκῳ πρ. π. οὐλὸς, πάρουλος, ἁπ. optime illud πάρουλος, quod male vulgo hic omissum: uti ex segm. seq. patet. Iung.

οὖλος] MSS. οὖλος, πάρουλος, ἁπ. et sic ordine etiam deinceps explicantur. Seb.

οὖλος] Auctius et bene *Falckenburgius* post οὖλος legit πάρουλος. et ita habet iam textus.

δεύτερος πιναρὸς] Margo habet ista in C. A. dein textus πύρωχος pro πάρωχρος, sed vulgata lectio melior est. Kuehn.

ὠχρὸς] Post ὠχρὸς pone comma. Iung.

ὁ δὲ πάγχρηστος] MSSti, ὁ μὲν πάγχρηστος. Kuehn.

ὁ δὲ πάγχρηστος] MS. ὁ μὲν π. Iung.

νεανίσκων, ἀγ.] MS. νε. ὁ δ' οὐλὰς ἀγ. nescio an non ex erranti repetitione, quum statim segm. sequenti de οὔλῳ etiam MS. Iung.

νεανίσκων, ἀγ.] Post νεανίσκων auctius *Falckenburgius* habet ὅλ' οὖλος, ita enim scribitur in eius Codice.

εὔχρους] MS. ἔγχρως. scilicet volebat ut paulo antea scribere εὔχρως. Iung.

αἱ τρίχες] Sequitur in C. A. τῷ ὄγκῳ προσπεπήγασι. ὁ δὲ οὖλος ξανθὸς, ὑπέρογκος, tum in margine iterum, αἱ τρίχες τῷ ὄγκῳ προσπεπήγασι, postea superscriptum textui: αἵτε ὀφρύες, textus, ἀνατέτανται, quod ultimum est in C. V. significat autem *supercilia elata*. βλοσυρὸς τ. ε. *torvus faciem*. Kuehn.

136.

οὖλος] MS. οὐλός. Iung.

ἀναπέτανται] MS. ἀνατέτανται, non ἀναπέτανται· recte. scilicet supercilia attollere, superbiusculi et feroculi. Sic supra ipse *Pollux* ὀφρῦς ἀνατείνων II, 49. et infra saepe in Comicis IV, 144. Iung.

ἀναπέτανται] Ex MSStis iam habet textus ἀνατέτανται pro priori ἀναπέτανται.

βλοσυρὸς τὸ εἶδος] βλοσυρὸν τὸ ε. MS. et τὰ ἄλλα. IUNG.

ὁ δὲ πάρουλος] Margo C. A. usque ad νεανίζει. KUEHN.

λευκόχρους] MS. λευκόχρως. IUNG.

φαιδρὸς] C. V. φαιδρῶς. πρέπων Θεῷ ἢ καλῷ, etiam C. A. ἢ habet, *conveniens Deo aut formoso.* KUEHN.

φαιδρὸς] MS. φαιδρῶς. πρ. Θεῷ ἢ καλῷ. scilicet vel Deo, vel pulchro homini. IUNG.

δυσπινὴς] In margine C. A. usque ad νεαρὸς, legit etiam: δυσπίνης, ξανθοκόμης, ἐπίκομος. ὁ δὲ δεύτερος π. τ. τ. π. ἰ. ὅσῳ καὶ νεαρώτερος. C. V. ὅσον καὶ νεαρ. ὁ δέ. KUEHN.

δυσπινὴς] MS. δυσπίνης, ξαντηκόμης. IUNG.

ξανθῇ κόμῃ] Desunt in MS. ξανθῇ κόμῃ. et nescio quid iis opus, quum praecesserit ξανθοκόμης. IUNG.

ἐπικόμων] A. ἐπίκομος. SEB.

ὅσον καὶ νεώτερος] MS. ὅσῳ καὶ νεαρώτερος. desunt vero καὶ ἐπίκομος. IUNG.

137.

φρυγανὸς] C. V. φριγανός, sed vulgatum melius. φρυγανὸς *arefactus, exsuccus, macie confectus.* KUEHN.

φρυγανὸς] MS. φριγανός. Sed videtur vulgatum φρυγανὸς recte habere, et significat sine dubio aridum et exsuccum: *cui cutis arida*, ut *Scaliger* interpretatur I. Poët. 16. non tamen adnotant hoc vocabuli nostri lexicographi. IUNG.

οἷος] Margo C. A. *qui repraesentare potest umbram, larvam aut vulneratum.* εἴδωλον h. l. significat *umbras mortuorum* vel *spectrum*. KUEHN.

τραυματία] MS. τραυματεία. IUNG.

τὰ μὲν ἄλλα] Iterum margo Codicis C. A. haec verba affert. KUEHN.

ὡς νοσοῦντα, ἢ ἐρ. δ.] MS. alio ordine: ὡς δηλ. νοσ. ἢ ἐ. IUNGERM.

σφηνοπώγων] MS. σφινοπώγων. infra tamen ut vulgo. IUNGERM.

ἀνάσιμος.] MSSti ἀνάσιλλος. id est, secundum *Gloss. reburrus. Isidor. Gloss. reburrus, hispidus.* recurrit ἀνάσιλλος infra segm. seq. KUEHN.

ἀνάσιμος.] MS. ἀνάσιλλος. ὁ δὲ διφθ. Sic et infra ἀνάσιλλος MS. segm. seq. ubi vide. IUNG.

ὄγκων οὐκ ἔχων etc.] C. A. locum ita exhibet, διφθερίας περίκρανον ἔχει, ὄγκον οὐκ ἔχει, πρόσωπον ὑπωχρόν τε (quod

sequitur margo habet) καὶ ὑπόλευκον, dein est, καὶ τρίχας ἐκτενισμένας λευκάς. μυκτῆρα τραχὺν ἐ. μ. ὁ. σκυθρωποὺς κέκτηται. KUEHN.

περ. ἔχει] περ. δ' ἔχει MS. IUNG.

ἐπισκύνιον] MS. ἐπισκήνιον. IUNG.

ἐπισκύνιον] ἐπισκύννιον *Kuehnius* reposuit. Corrigas hinc licet et *Hesychium*.

138.

δ' ἐστι] MS. δέ ἐστιν. IUNG.

προπαλαίτερος] C. V. προπαλαίστερος. sine dubio male. *Salmas.* legit προπαλαιότερος. προπαλαίτερος est πρόγηρος, qui ante tempus senex est, qui senior videtur quam re vera est. KUEHN.

προπαλαίτερος] MS. προπαλαίστερος. IUNG.

ἔχει] C. A. hoc verbum demum post vocem περιφορᾷ ponit. KUEHN.

κοιλαινόμενον] C. V. pro κοιλαινόμενον leg. κυλαινόμενον. *Salmas.* πλατὺν καὶ χαινόμενον ex MSStis. KUEHN.

κολλαινόμενον] MS. κυλαινόμενον. in quo verbo saepius sic MS. IUNG.

τραχὺς] Incipit margo C. A. et desinit in ἀναγγέλλει. KUEHN.

ἀνάσιμος] C. V. ἀνάσιλλος. KUEHN.

ἀνάσιμος] ἀνάσιλλος MS. ut dixi. quod nescio quomodo prae vulgato arridet, *Hesychius*: ἀνασεσυλιᾶσθαι (*Sylburgius* adscripsit orae ἀνασεσιλλῶσθαι) ἐστεμμένας ἔχειν τὰς τρίχας· ἀνάσιλλος στέφανος. ubi et pro ἐστεμμένας *Sylburgius* reponit ἐστραμμένας· ex loco *Hesychii*, qui hunc non longe sequitur: ἀνάσιμον, τρίχωμα τὰ διὰ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐστραμμένον. est enim pro ἀνάσιμον hoc, ἀνάσιλλον apud *Etymol.* Sane et noster ἀνατεταμένην illi tribuit comam; apud quem et pro μέσου posset iam quis coniectari ἐκ μετώπου. sed cum MS. illud vulgatum retineat, nihil ausim. Et in illo ἀνάσιλλος valde me confirmat *Plutarchi* locus, quem invenio in ipsius Crasso, ubi Surenae fucatam formam et θηλύτητα τοῦ κάλλους describens, ait, μηδικώτερον ἐσκευασμένος ἐντρίμμασι προσώπου καὶ κόμης διακρίσει, subiicit de horrida Parthorum forma, τῶν ἄλλων Πάρθων ἐπὶ τὸ φοβερὸν τῶν ἀνασίλλων κομώντων. ubi quidam codices etiam una voce ἀνασιλοκομώντων. IUNGERM.

ἀνάσιμος] Lectionem Codicis *Palatini* et V. confirmat et *Falckenburgius*, nisi quod uno λ legatur apud eum ἀνάσιλος.

ξανθὸς] C. A. ita: ξανθὸς, ἀγένειος, ὑπέρυθρός ἐστιν. καὶ οὗτος ἀγγέλλει. ἐκ μέσων ἀνατέτανται αἱ τρίχες. *ex mediis crinibus quidam assurgunt altius.* ἀγγέλλει habet et C. V. Kuehn.

ὑπέρυθρος] MS. ὑπερυθρός. et ἀγγέλει pro ἀναγγέλλει. Iungerm.

τὰ δὲ τῶν γυναικῶν] C. A. margo τὰ δὲ γυναικεῖα πρ. Kuehn.

τῶν] Deest τῶν in MS. Iung.

κατάκομος] C. V. κατάκοσμος. Kuehn.

κατάκομος] MS. κατάκοσμος. Sed infra tamen segm. seq. vulgato consentit. Iung.

γραΐδιον] C. V. γράδιον. C. A. γραΐδιον ἐλεύθερον, οἰκετικὸν, κατάκομος, διφθερίτις, μεσόκουρος ὠχρὰ etc. Kuehn.

γραΐδιον] MS. γράδιον ο. Iung.

διφθερίτις, κατάκ.] Hic et infra IV, 140. διφθερίτις. *Sylb.* cum pr. ed. διφθερίτης. Seb.

διφθερίτις, κατάκ.] Scr. *diphtheritis.* Seb.

διφθερίτις, κατάκ.] C. V. post διφθερίτις, κατάκουρος ὠχρὰ, μεσοκόρυφος, πρόσφατος etc. praeterea C. A. non distinguit inter κούριμος et παρθένος. Kuehn.

διφθερίτις, κατάκ.] MS. διφθερίτης κατάκουρος, ὠχρὰ μεσοκόρυφος, προσφ. Iung.

κούριμος, παρθένος] Leg. ut infra IV, 140. κούριμος παρθένος. Seb.

κούριμος, παρθένος] C. A. in margine addit καὶ ἑτέρα κόρη, quod et C. V. habet. dein C. A. ἡ μὲν οὖν πολιά, superscriptum est οὖν. Kuehn.

κούριμος, παρθένος] MS. κ. π. ἑτέρα κόρη. ἡ μὲν etc. e quibus vides hic vulgo non sufficienter enumeratas has personas. Itaque omnia sic forte erunt restituenda, partim ex MS. partim ut sequentibus consentiant: Τὰ δὲ τ. γ. προσ. πολ. κατάκομος, γρ. ἐλεύθερον, γρ. οἰκετικὸν, μεσόκουρος, διφθερίτις, κατάκομος ὠχρὰ, μεσόκουρος ὠχρὰ (cuius verbi repetitionem male neglectam a librario omissionis causam reor.) πρόσφατος, κούριμος παρθένος, ἑτέρα, κόρη. sic et infra IV, 151. et 152. in comicis κόρη est. Iung.

κούριμος, παρθένος] *Falckenburgius* post κούριμος addit κόρη, et dein post παρθένος addebatur, ni fallor, καὶ ἑτέρα, quae quia rursus deleta sunt, conspici fere non possunt. Ceterum *Kuehnius* iam illud comma inter κούριμος et παρθένος, quod in prius vulgatis erat, delevit.

139.

πάλαι δὲ] Margo C. A. haec affert. KUEHN.

παράχρωμος] C. A. legit ex correctione *παράκομος*. (C. V. *παράκωμος*) in *ἐκαλεῖτο* desinit margo C. A. *παράχρωμος* *decolor*, *mali coloris*. Alias in vulgato *παράχρωμος* illud *παρὰ* hic tantundem valet ac diminutivum *α*, adeoque *παράχρωμος* idem quod *ἄχρωμος*, *male colorata*, *pallida*. fuit igitur haec inter mulieres praecipua persona, tota pallida, ut in umbra et delicate nutrita. *Cicero* etiam manus eius albatas fuisse insinuat, cum in *Epistola* ad *Trebatium* libr. VII. ep. 6. ei tribuit *manus gypsatissimas*, id est, admodum albas, utpote ex gypso factas. sollicitat equidem hanc lectionem *Petitus* in L. L. Atticas pag. 67. sed sine idoneis rationibus, ut mihi quidem videtur, invitaque *Minerva*, uti videre est l. c. KUEHN.

παράχρωμος] MS. *παράκωμος* pro *παράχρωμος*. vulgatum videtur sonare idem quod Latinis *decolor*: quomodo *decolor aetas* ait poëta princeps. Si MS. lectio vera, forte id a *κώμῳ* deductum sit. IUNG.

γραΐδιον] Abest a textu C. A. superscriptum nihilominus est. KUEHN.

καὶ τὴν πολίαν] Absunt ista, *καὶ τὴν πολιὰν*, a C. A. et recte quidem, ni fallor, nec habet C. V. KUEHN.

καὶ τὴν πολίαν] Desunt *καὶ τὴν πολίαν*. Scribe vero *πολιὰν* in vulgatis. IUNG.

ἔχον] *Salmas*. *ἔχει*. KUEHN.

ἔχον] MS. *ἔχειν*. IUNG.

μέχρι τῶν κλείδων] *μέχρι κλειδῶν*, *usque ad claviculas*. KUEHN.

μέχρι τῶν κλειδῶν] MS. *κλιδῶν*. IUNG.

ὑποφαίνει] P. *ὑποφαῖνον*. SEB.

ὑποφαίνει] *ὑποφαίνον* C. A. l. *ὑποφαῖνον*. KUEHN.

γραΐδιον] Abest a C. A. KUEHN.

περίκρ. ἐξ ἀρν.] *περίκρανον ἐξ ἀρνακίδων*, *galericulum ex pellibus anguinis*. *βούκρανον est galea ex capite bovis*. *Glossar*. KUEHN.

ἀρνακίδων] MS. *ἀρνακιδῶν*. IUNG.

ῥυσσὸν] MSSti *ῥυσόν*. *Hesych*. *ῥυσοῖσι* *ῥερυσηκόσι* vel *ἐῤῥυσσηκόσι*, *γεραιοῖς*. et *ῥυσσοῦται* *γηράσκει*, *γεγήρακε*. *Salmas*. *καὶ ῥυτὸν ἐστί*. KUEHN.

ῥυσσὸν] MS. *ῥυσόν*. Sane et *ῥυσὸν* et *ῥυσσὸν* scribi invenitur. IUNG.

οἰκετικὸν] Marginale est C. A. Kuehn.

καὶ βρ.] καὶ omittit C. A. Kuehn.

καὶ βρ.] Deest καὶ ante βρ. in MS. Iung.

οὐ πάντα πόλιον] In textu C. A. πάντω πόλιον, leg. πάντως π. Kuehn.

οὐ πάντα πόλιον] Pro πάντα πολιὸν MS. quasi una dictione παντάπολιον. Iung.

140.

νεωτέρα ἐκ. etc.] Margo C. A. ita: νεωτέρα τε ἐκείνης καὶ ὁ. οὐκ ἀνέχει. hic desinit margo. Kuehn.

νεωτέρα ἐκ. etc.] MS. νεωτ. τε ἐκ. Iung.

ἡ δὲ κατάκομος, ὠχρὰ] τὸ δὲ κατάκομον C. A. Idem non habet comma post κατάκομος. Kuehn.

ἡ δὲ κατάκομος, ὠχρὰ] MS. κατάκομος ὠχρά, sine interpunctione post καταк. rectissime. Sic mox μεσόκουρος ὠχρά. dicitur autem κατάκομος ὠχρά, propter differentiam, ni fallor, eius quae segm. praeced. κατάκομος πολιά. Iung.

ἡ δὲ μεσόκουρος] Margo C. A. usque ad κέκαρται ἐκ μέσου, *semirasa est*, unde etiam dicitur μεσόκουρος. Kuehn.

μεσόκουρος] Suprascriptum hoc est, textus autem C. A. ἡ δὲ πρόσφατος. *Interpres* hic ridiculus, dum ex bonis Graecis vocabulis mala Latina facit. Kuehn.

κατὰ τὴν ὠχ.] Omittit κατὰ C. A. Kuehn.

κατὰ τὴν ὠχ.] Deest κατὰ in MS. et abesse queat. Iung.

ἀντὶ ὄγκον] C. A. ἀντὶ ὄγκου ε. τριχῶν κατεψημένων δ. et ita videtur legisse etiam *Interpres*, dum vertit *tinctorum*. *Salmas.* etiam e MSS. κατεψημένων. *longa probat facies capitis discrimina puri, discrimen et tortos crines proponit: sic* κατεψημένους τρίχας *hic vocat pexos crines, non flexos, de quo nos alibi.* haec ille. Kuehn.

ἀντὶ ὄγκον] Emenda παρατυπογράφημα, et scribe ὄγκου. Iungerm.

κατεψηγμένων] Vid. notas IV, 151. Seb.

κατεψηγμένων] Pro κατεψηγμένων *Kuehnius* reposuit κατεψημένων.

ὕπωχρος] C. V. ὕπαρ. quod quid sibi velit, non excogito. forte supplendum quod deest, ex vulgato. Kuehn.

χρόαν] MS. χροάν. supra tamen segm. praeced. χρόα etiam in MS. Iung.

141.

τῶν κύκλῳ βοστρ.] *Nec crinem habet bene curatum, nec circum caput pendulos cincinnos, ut quae iam dudum calamitosa est.* Kuehn.

ἡ δὲ κόρη, νεαρὸν] *Falckenburgius* in suo Codice e MSto aliter legit, ita nimirum: ἡ δὲ κόρη, ἱλαρὸν πρόσωπον. quae lectio mihi non displicet.

οἷον ἂν Δανάης] Rectius C. A. margo: οἷα ἂν Δαναῒς γένοιτο ἢ ἄλλη παιδίσκη, *qualis filia Danais aut alia puella fuerit.* sed C. V. habet ἢ ἄλλη etc. Kuehn.

οἷον ἂν Δανάης] MS. οἷα ἂν Δαναῒς γ. ἢ ἄλλη παιδ. et sic certe legendum est, quamvis Δαναῒς inveneris non ita temere de illis infelicibus filiabus *Beli*, quae plerumque Δαναΐδες dicuntur. Certe vulgatum Δανάης locum non habere videtur, et si illius *Acrisio* gnatae nomen retinendum, Δανάη forte legendum. possit tamen et Δανάης, et tum παιδίσκη de ancillula interpreteris licet, *Danaae* ancilla, vel alia quaepiam. Iung.

οἷον ἂν Δανάης γένοιτο, καλὴ π.] Ita *Kuehnius* reposuit: οἷον ἂν Δαναῒς γέν. ἢ ἄλλη π.

ἔνσκευα] Videtur aliquid deesse. forte fuit, καὶ τὰ μὲν ἔνσκευα πρόσωπα, τὰ δὲ ἔκσκευα Ἀκταίων etc. hactenus enim egerat de personis tragica σκευῇ adornatis: iam vero sequuntur ἔκσκευα, id est, quae sine larvis et σκευῇ producebantur. vid. *Hesych.* in ἔκσκευα. Kuehn.

ἔνσκευα] *Phavorinus*: ἔσκευα (leg. ἔκσκευα, uti ordo literarum poscit et *Hesychius* quoque habet) τὰ παρεπόμενα πρόσωπα ἐπὶ σκηνῆς.

Φινεὺς τυφλὸς] De *Phineo*, qui μάντις, τὰς ὄψεις πεπηρωμένος, ut *Apollodor.* libr. I. Biblioth. ait, res nota. *Thamyri* vero cur oculum glaucum, et alterum nigrum in Scena affingi ait? Constat quidem ex eiusdem *Apollodori* libr. I. Thamyrin περὶ μουσικῆς cum Musis congressum; quem victum τῶν ὀμμάτων καὶ τῆς κιθαρῳδίας illae ἐστέρησαν. Sic itaque prorsus excoecarunt. Cur itaque discolori altero utro introducebatur oculo? Libenter nostram ignorantiam fatemur, quam ut diu taciti foveamus causae non est, quum sic forte nec ipsi nec alii, qui iuxta nos ignorant, edoceamur ab iis qui sciunt. Hoc tamen libet adnotare, forte ad fabulas *Sophoclis* respexisse Nostrum in plerisque his: certe in *Phineo* (quod δρᾶμα citat infra VII, 139.) et *Thamyri* (quod supra IV, 75.) *Athenaeo* fere *Thamyras*, ut *Casaub.* notat VII. *Ath.* 4. Iung.

τὸν μὲν] Aufert distinctionem C. A. τὸν μὲν ἔχων etc. Kuehn.

Ἄργος] MS. Ἀργός. et dein ita, πολυοφθ. ἢ Ἵππη ἢ Χειρ.

ὑπ. εἰς ἵ. π. Εὐρ. ἡ Τυρ. quae media vulgo mox infra legas. Iungerm.

Ἄργος] Post illa: ἡ Ἄργος πολυόφθαλμος *Falckenburgius* addit sequentia: ἡ Ἱππικὴ Χείρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς Ἵππον παρ' Εὐριπίδῃ. quae tamen mox in vulgatis sequuntur, ubi Εὐίππη est, non Ἱππικὴ, pro quo tamen Ἵππη mallem, uti scilicet MSSti habent.

ἡ Τυρὼ] Placet mihi Τυρὼ vulgatum, de cuius noverca *Apollodorus* libr. I. pag. 45. Kuehn.

παρὰ Σοφοκλεῖ] Sine dubio in cognomine fabula Tyro, qualem scripsisse *Sophoclem* docuit *Casaubonus* VII. *Athen.* 4. Et nescio annon apud *Aeschyli Scholiastem* ad Προμ. δεσμ. ibi μηδὲν φοβηθῇς] ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. etc. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τηροῖ. Quamvis doctissimus *H. Stephanus* ibi emendet Τηρεῖ. Scilicet restituendum Τυροῖ. Ait vero noster πελιδνὴ τὰς παρειάς. κακουμένην γὰρ narrat ὑπὸ μητρυιᾶς illam *Apollodorus* lib. I. Biblioth. quae pulcre cum Nostro conveniunt. Subiicit enim eadem explicatius. mox de *Evippe* hinc etiam *Parrhas.* de reb. per Epist. quaes. epist. VII. diximus supra in MS. esse ἡ Ἵππη. Iung.

τοῦτο δ'] Margo C. A. usque ad πέπονθε. Kuehn.

σιδήρου] *Codici Vossiano* haec ascripta hic erat nota: Σιδεροῦς, *in versione, per ferri plagas, Tyro crudeliter tergiversabatur a noverca sua Sidero. Diod. Sicul.* lib. IV. *Aristot.* II, 23. *Rhet.* οἷον ὡς ὁ Σοφοκλῆς·

σαφῶς Σιδηρῷ καὶ φοροῦσα τοὔνομα.

Rectissime itaque Pollucem emendat G. B. Meziriacus. Hactenus nota *Vossiana Aristotel.* locum tangit etiam *Eustath.* in *Odyss.* pag. 194. ubi θρασεῖαν γυναῖκα vocat τὴν Σιδηρώ: ipsa emendatio extra omnem posita est aleam. locus itaque vertendus: *hoc vero a plagis Novercae, Sidero ei accidit.* Kuehn.

ἡ Εὐίππη] MSS. Ἵππη. *Perottus:* praemissis quibusdam de *Pegaso:* alii, inquit, *Hippen Chironis* Centauri filiam: *Theam* antea appellatam: quae cum in monte Pelio sese venando exerceret, gravida facta et ob patris indignationem timens, deorum miseratione in equam conversa est, et in caelum translata etc. in *Cornucop.* 512. Seb.

ἡ Εὐίππη] *Salmas. forte* ἡ Ἱππὼ *Sophocles scripsit* ἱππῶσα ἡ; *vide supra.* ἡ Ἵπποις Χείρωνος *e* MSS. ita ille. ex

MSS. *Salmasii* lectione forte fieret, ἢ Ἱππὼ ἡ Χείρωνος. Caeterum ut praecedentia a C. A. ita haec absunt a C. V. usque ad *Εὐριπίδῃ*. paulo supra tamen ea habuit, hoc modo: πολυόφθαλμος. ἢ Ἵππη ἡ Χείρωνος ὑπ. ε. ἱ. π. Ἐ. ἢ Τυρώ. Etiam C. A. habet legitque Ἵππη. nec aliter *Cyrillus* contra *Iulianum* p. 134. ubi refert, quod *Hippe Chironis filia* a Patre Physicam docta maritum *Aeolum* eandem edocuerit. apud *Clement.* lib. I. *Stromat. Hippo* dicitur. KUEHN.

142.

Ἀχιλλεὺς] Ἀχιλεὺς C. A. qui propter *Patroclum* in sordibus iacuit. *Salmas.* leg. ἄκομος pro ἄκοσμος. KUEHN.

ἄκοσμος] Potest τὸ ἄκοσμος non tantum, *inornatus* reddi, verum etiam, *indecenter se gerens propter mortem Patroclis*. KUEHN.

Γοργὼ] MS. Γοργων. et Γοργὼν etiam dici, notum est. vide *Etymolog.* in Γοργός. IUNG.

Ἐριννὺς] Ἐρινὺς legitur in C. A. KUEHN.

Ἐριννὺς] MS. Ἐρινὺς, uno ν. et supra IV, 132. corrige dein ὕβρις, in quo operae errarunt. IUNG.

Mox etiam] Pro, *fortassis etiam*. SEB.

Μιθάκου] Abest a MSStis. KUEHN.

Μιθάκου] In MS. deest *Μιθάκου*. et quisnam ille? nam de ὀψοποιητικῶν συγγραφεῖ Mithaeco vel ex Nostro novimus. Quae sequuntur, non habent titulum in MS. sed cohaerent cum prioribus. De his personis *Iul. Scalig.* I. Poëtic. 17. et doctissime, serio haec pertractans, *Is. Casaub.* quem vid. libr. I. de Satyr. Poësi cap. 4. ubi totum hoc tmema exponit. IUNG.

Πλειάδες] Post *Πλειάδες* sequitur in C. A. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἴη κ. κ. dein καὶ ἀπάτη etc. *Salmas.* MSS. καὶ ὧραι καὶ νύμφαι. KUEHN

καὶ κωμικά.] *Salmas. perperam* in MSS. καὶ κοσμικόν. KUEHN.

σατυρικὰ δὲ πρ.] Lege *Casaub.* de Satyr. Poësi p. 135. et seqq. SEB.

ἀγένειος] P. εὐγένειος. A. ut ed. SEB.

ἀγένειος] Hic punctum subiicit *Casaub.* et seqq. Σ. π. coniungit cum seqq. lib. I. de Poës. Satyr. pag. 135. KUEHN.

Σειληνὸς π.] C. A. coniungit Σειληνοπάππος et mox ὅμοια πρόσωπα. KUEHN.

Σειληνὸς π.] MS. *Σιληνὸς πάππος.* sic et mox infra. Et quae intemperiae vero agitarunt cum *Anu* interpretem? IUNGERM.

Anus] *πάππος.* alibi dicit, *pappus.* SEB.

τὰ δ' ἄλλα, ὅμ.] MS. *τὰ ἄλλα ὅμοια* etc. sine *δ'*. IUNGERM.

ὅσοις] C. V. *ὅσα.* KUEHN.

ὅσοις] MS. *ὅσα* pro *ὅσοις.* IUNG.

παππoσείληνος] Margo C. A. usque ad finem, dividitque *πάππος Σείληνος.* C. V. *ὁ πάππος ὁ Σιληνός.* ita dictus ab inferiori barba, quam habebat longiorem. vid. supra lib. II. c. 4. sect. 16. in fine. KUEHN.

παπποσείληνος] Pro *ὁ παπποσειλ.* MS. habet *ὁ πάππος ὁ Σιληνός.* E quibus omnibus hunc sensum *Pollucis* elicio: scilicet istas personas, quas enumeravit Satyricas, caetera similes inter se fuisse, praeter quae ex ipsis nominibus differentiae colligi queant, ut dum omnes fuerint Satyri; at ille canus, alter barbatus, imberbis alius: quemadmodum et ille pappus Silenus ad ferinam formam accedit magis praequam alii. Sic ego haec quidem capio. Quae ut ita scripseram, nactus demum fui, amici magni *Casauboni* de Satyrica Poësi libros, e quorum primi cap. 4. me video ab intellectu non aberrasse. Placet vero mihi illud *ὁ πάππος ὁ Σιληνὸς* divisis vocibus, uti MS. scribit. vide tamen *Casaubonum τὸν πάνυ* loco dicto de *πάππῳ Σειληνῷ*, Sileno pappo, Silenis, pluribus. quem tamen credam, si cognoverit MS nostri lectionem non improbaturum. IUNG.

παπποσείληνος] Pro *παπποσείληνος* divisim *πάππος ὁ Σειληνὸς* in textu Nostri reposuimus e MSStis, uti legendum observavit quoque e praestanti Codice *Vossiano* Illustris *Ezechiel Spanhemius* in erudito illo specimine Observationum ad *Iuliani Caesares* pag. 349. ubi vocem *παππίδιον, παππία* etc. explicat.

143.

περὶ προσ. κωμ.] Titulus nullus: sed omnia haec inter se cohaerere dixi in MS. De Comicis personis his vid. *Scalig.* I. Poëtic. 14. IUNG.

τὰ δὲ κωμ. πρ.] *Salmas.* ex MSStis: *τὰ μὲν κωμικὰ πρόσωπα* etc. KUEHN.

ἐπιπολὺ] MS. *ἐπὶ πολύ.* IUNG.

ἀπεικάζετο] *Aristoph.* in *Equitibus*:

καὶ μὴ δέδιθ᾽· οὐ γάρ ἐστιν ἐξεικασμένος·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται. τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ubi *Scholia* inter alia *οὐκ εἶχον αὐτοῦ προσωπεῖον· διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς σκευοποιούς, καὶ μὴ θέλειν μήτε πλάττειν, μήτε σχηματίζειν τὴν ὄψιν τοῦ Κλέωνος. λέγει οὖν ὅτι μηδενὸς ὑποστάντος αὐτὸν ὑποκρίνεσθαι, αὐτὸς ὁ Ἀριστοφάνης μιλτώσας ἑαυτὸν ὑπεκρίνατο ἢ τῇ τρυγίᾳ χρίσας ἑαυτόν.* KUEHN.

τὰ δὲ τῆς ν. π.] C. V. *τὸ δὲ* etc. a quo *πάππος πρῶτος* abest. dein *πάππος ἕτερος, πάππος πρεσβύτης, ἡγεμὼν πρεσβύτης.* ita et C. A. nisi quod primo loco ponit *πάππος πρεσβύτερος*, et dein *πάππος ἕτερος*, quod melius quadrare videtur. KUEHN.

τὰ δὲ τῆς ν. π.] MS. *τὸ δὲ τ. ν. πάππος ἕτερος, πάππος πρεσβύτης, ἡγεμὼν πρεσβύτης, μακροπ.* Sed vulgata bene habent, si illa mox sequentia: *ὁ μὲν πρ. π.* etc. inspicias. nec etiam putem post *ἡγεμὼν* non interpungendum, ut quidem MS. non interpungit. pertinet enim *τὸ πρεσβύτης* ad sequentia. ubi certe MS. etiam vitiose *ἐπισείων Ἑρμώνιος* (sic enim hic habet) sine interpunctione habet. De *πάππων* nomine vid. *τὸν πάνυ Casaub.* I. de Satyr. Poësi 4. IUNG.

μακροπώγων] In C. A. sequitur *σφηνοπώγων.* dein margo: *ἢ ἐπισείων Ἑρμώνιος, Λυκομήδιος, Ἑρμώνειος δεύτερος.* post in textu *πορνοβοσκός. οὗτοι* etc. ita et *Salmas.* KUEHN.

Λυκομήδειος] MS. *Λυκομήδειος.* et *Ἑρμώνιος* iterum per *ι.* IUNG.

πρεσβύτατος] MS. *πρεσβύτερος.* quo gradu et mox *ἡμερώτερος* habet. IUNG.

ἡμερώτατος] MSS. *ἡμερώτερος.* SEB.

ἡμερώτατος] MSSti *ἡμερώτερος τ. ὀ. blandior, mansuetior superciliis.* et ita quoque *Salmasii* MSSti habent. KUEHN.

χρῶμα] Post *χρῶμα* non interpungit MS. Talis fortasse *Crito Terentianus,* ait *Iul. Scaliger* I. Poëtic. 14. IUNG.

144.

ἐντονώτερος] C. V. *εὐτονώτερος.* in C. A. supra *ἐν* ascriptum *α*, ut sit *ἀτονώτερος.* quae lectio concurrit cum altera adversa fronte, ut aiunt. altera enim hebetem, altera intentam oculorum aciem designat. *Salmas. ἡμερώτερος τὰς ὀφρῦς.* KUEHN.

ἐντονώτερος] MS. *εὐτονώτερος.* IUNG.

πυρσόθριξ] C. V. *παρσόθριξ*. placet vulgata. vid. *Hesych.* in *πυρσοκουρσολέοντος*. caeterum hoc et sequens vocabulum est tantum in margine C. A. Kuehn.

ὠτοκαταξίας] Scilicet *ἐκ τῶν ἐν γυμνασίοις πληγῶν*. supra II, 83. talis ille

fracta aure magister

apud *Martialem*, uti docte explicat *Turneb.* XXIV. adv. 28. Iung

ἡγεμὼν, πρ.] MS. iterum *ἡγεμὼν πρεσβ.* sine interpunctione, quod non probavi. Iung.

ἔχων] MSS. *ἔχει*. Seb.

ἔχων] MSSti *ἔχει*. *ἐπίγρυπος*, *leviter adunco naso* vel *subaquilino*, vid. *Gloss.* in h. v. Kuehn.

ἔχων] MS. *ἔχει* pro *ἐχών*. Iung.

ἀνατέταται] C. V. *ἀνατέτακεν*, quod eodem recidit. eandem lectionem affert *Salmasius*. Kuehn.

ἀνατέταται] MS. *τ. ὀφρὺν ἀνατέτακεν τ. δ.* Iung.

πρεσβύτης, μακρ.] *πρεσβύτης μακρ.* absque distinctione, quamvis eam etiam MS. habeat, malim; ut segm. praec. Sic quidem ego puto. Credo licere in his cuique suum iudicium libere exponere. sane si *ἡγεμὼν πρεσβύτης* deberent coniungi, necesse esset, supra bis poni illam vocem *πρεσβύτης*, ita: *ἡγεμὼν πρεσβύτης*, *πρεσβύτης* etc. et de defectu tum suspicandum esset: quod sic non est opus. Sed tamen fere sententiam muto. infra enim IV, 149. *πρεσβύτης ἡγεμὼν* clare ait: nisi forte ibi sic tantum dicat differentiam *ἡγεμόνος*, *θεράποντος*. Lubet vero et adscribere *περὶ ἡγεμόνος*, de quo paulo ante *Pollux*, verba divini *Scaligeri* I. Poëtic. 14. *Tertium quare appellaverint ἡγεμόνα, non declarant: eum putassem adolescentum moderatorem, nisi ridicula facie finxissent, quippe sparsa coma, naso aquilino, dextro elato supercilio, capillo in coronae modum.* Iung.

ἐπισείων] Margo C. A. usque ad *ὄψιν*. Kuehn.

περὶ τὴν κεφαλ. ἔχων] MS. *π. τῇ κεφαλῇ ἔχει*. Iung.

ἔχων] MSSti iterum *ἔχει*. *ἔχει* habet et *Salmasius*. Kuehn.

εὐπώγων ἐστὶ etc.] C. A. *εὐπώγων καὶ ου. α. τ. ὀ. τὸ βλέμμα δριμύς*. Kuehn.

εὐπώγων ἐστὶ etc.] MS. *εὐπ. δ' ἐστίν*. Iung.

νωθρῶς δὲ τὴν ὄψιν.] Pro hisce *νωθρ. δ. τ. ὀ.* MS. haec *τὸ βλέμμα δριμύς*. quae in vulgatis mox *Hermoneo* tribuun-

tur. malim autem in vulgatis, si ea germana sunt, νωθρὸς legere, non νωθρῶς. Iung.

νωθρῶς δὲ τὴν ὄψιν.] νωθρὸς Kuehnius. Noster pro priori νωθρῶς reposuit.

ὁ δὲ Ἑρμώνειος] Iterum margo C. A. sed non habet εὐπώγων, nec τὸ βλέμμα δριμύς. postea τὰ ὀ. ἀνατεταμένος, ὀξυγένειος, ὑποδύστροπος. dein ὁ δὲ Λυκομήδειος οὐλοκόμος, (etiam C. V. ita) μακρογένειος, ἀνατείνει τὴν ὀφρὺν, π. ἐνδείκνυται (C. V etiam) post sequitur ὁ δὲ πορνοβοσκὸς τἆλλα μὲν ἔοικε Λυκομ. (haec margo) τὰ χείλη δὲ ὑποσέσηρε, restrictis est labiis. Λυκομήδειος nomen habet a *Lycomedis* familia Attica ad quarum diversorium prostabant meretrices in *Scyro*. *Petitus* in L. L. Atticas pag. 42. Kuehn.

ὁ δὲ Ἑρμώνειος] MS. iterum Ἑρμώνιος. Iung.

ἀναφ. εὐπ. etc.] MS. iterum aliter: ἀναφαλαντίας, τὰς ὀφρῦς ἀνατεταμένας, ὀξυγένειος, ὑποδύστροπος. ὁ δὲ Λυκομήδιος, οὐλοκόμος, μακρογένειος, ἀνατείνει τὴν ἑτέραν ὀφρὺν, πολυπραγμοσύνην ἐνδείκνυται. ὁ δὲ πορνοβοσκὸς etc. plane alio ordine. haec enim in vulgatis habes infra segm. seq. adeo ut vel hic MS. vel exemplum, quod cusi libri sequuti, hoc loco de mala librarii fide, vel exscriptoris oscitantia clamare pateat. De *Hermonio* illo vide *Iul. Scaligeri* coniecturam I. Poët. 14. ubi et de *sphenopogone*, *Licomedio* etc. Iung.

145.

ὁ δὲ πορνοβοσκὸς] Auctius *Falckenburgius*; ὁ δὲ πορνοβοσκὸς ἀπεξυρημένος, sed illud ἀπεξυρημένας in vulgatis de altero *Hermoneo* dicitur.

τἆλλα] MS. τὰ ἄλλα. Iung.

Λυκομηδείῳ] MS. Λυκομηδίῳ, τὰ χείλη δὲ ὑποσ. Iung.

ὀφρῦς] MS. ὀφρῦς. Iung.

ὁ δὲ δεύτερος] Iterum margo C. A. usque ad σφηνοπώγων. et in textu sequitur ἀναφαλαντίας. et dein caeteris omissis, τὰ δὲ τῶν νεανίσκων. Kuehn.

Ἑρμώνειος] Hic Ἑρμώνειος in MS. etiam cum diphthongo, sicut vulgo. Iung.

καὶ σφηνοπώγων] Post καὶ σφηνοπώγων statim in MS. sequuntur personae iuveniles, τὰ δὲ etc. scilicet illa iam omissa, supra habuit, uti ad segm. praecedens adnotavi. paulo tamen aliter, ut τὰς ὀφρῦς ἀνατεταμένας, ubi legendum putem ἀνατεταμένος, pro quo vulgati hic ὀφρῦς ἀνατεταμέναι. et οὐλοκόμος, ubi vulgati οὐλοπώγων. et ἐνδείκνυται, ubi vulgati παρενδείκνυται. Iung.

146.

πάγχρηστος] C. A. νεανίσκος μέλας. Kuehn.

ἁπαλὸς] MS. ἀπαλός. Iung.

ἐπίσειστος, δ. etc.] Margo C. A. addit: ἐπίσειστος δεύτερος, dein margo: δεύτερος κόλαξ παράσιτος, Σικελικὸς, ascriptum est εἰκονικός. Kuehn.

ἐπίσειστος, δ. etc.] MS. ita: ἐπίσειστος, ἐπίσειστος δεύτερος, ἀπαλὸς, κόλαξ, καὶ παράσιτος. Illud recte quod ἐπίσειστὸς repetit: sed quod et ἀπαλὸς, causam non video: de priori vide segm. seq. Iung.

εἰκον. Σικ.] MS. inversim, Σικελικὸς, εἰκονικός. Sed vulgati ordinem tenent infra IV, 148. Iung.

πάγχρηστος] πάγχρηστον *Frugi* transfert *Scaliger* I. Poët. 14. Iung.

ἀνατεταμένος] C. A. ἀνατεταμένας τὰς ὀ. *surrectum supercilium.* Kuehn.

ἀνατεταμένος] ἀνατεταμένας MS. Iung.

καθειμένος τ. ὀ.] C. V. καθιέμενος. Kuehn.

καθειμένος τ. ὀ.] MS. καθιέμενος τὰς ὀ. Iung.

πεπαιδευμένῳ, ἢ φ.] C. A. ἢ omittit ante φιλογυμναστῇ. nec aliter C. V. nisi quod legit πεπεδευμένῳ, pro αι, ε bis posito, ut solent librarii. Kuehn.

πεπαιδευμένῳ, ἢ φιλογ.] MS. πεπαιδευμένῳ φιλογ. Iung.

147.

καλὸς νέος] MS. καλὸς καὶ νέος, ὑπ. Iung.

τὸ χρῶμα.] Ita textui C. A. superscriptum, in ipso textu erat σῶμα. Iung.

ἀνατέτανται] C. A. ἀνατέταται ῥυτὶς ἐπὶ τοῦ μετώπου μία μόνον, *porrecta una sola ruga per faciem.* Kuehn.

ἀνατέτανται] ἀνατέταται MS. Iung.

ἀνατέτανται] *Kuehnius* Noster post illa: ἀνατ. κ. ῥ. ἐ. τ. μετ. μία, demum addidit e C. A. μόνον.

ἀπαλὸς] ἀπαλὸς MS. et sic postea aliquoties spiritu leni. Iungerm.

τρίχας μ.] MS. τρίχες μ. Iung.

σκιατροφίας] MSS. σκιαγραφ. et mox: ὑποδηλῶν. Seb.

σκιατροφίας] C. A. σκιατραφίας, ἀπαλότητι ὑποδηλῶν. Ex MSStis *Pythaei* etiam *Salmasius* legi. σκιατραφίας. Kuehn.

σκιατροφίας] σκιατραφίας pro priori σκιατροφίας reposuit e MSStis *Kuehnius. Henr. Stephanus* in Thesauro suo σκιατροφία ex *Plutarcho* affert, et apud *Pollucem* quoque lib. VI.

a. 39. (VI, 185.) legi scribit, sed et ibi quoque, ut hic, ex correctione *Kuehnii* iam σκιατραφία et ἐσκιατραφημένοι pro σκιατροφία et ἐσκιατροφημένοι est.

ἀπαλότητα δηλῶν] MS. ἀπαλότητα ὑποδηλῶν. quod aptius, ni fallor, hic dicatur. IUNG.

τῷ δὲ ἀγροίκῳ] MS. mendose, τὸ δὲ ἀγροίκῳ. IUNG.

στεφάνη τριχῶν.] Lubet iterum de his divini *Scaligeri* verba I. Poët. 14. inspergere. *Attonsa in orbem coma. sic enim interpretor* στεφάνην τριχῶν *non pro corona (quae ridicula est in monachis) sed pro figura capillamenti.* Notat vero et τὴν σιμὴν ῥῖνα *affecti*, ait, *in his* (agrestibus personis) *Labeones recte sane, at Simi non recte. nasutiores enim fere sunt.* IUNG.

χροιὰν μέλ. etc.] P. χρόαν. SEB.

χροιὰν μέλ. etc.] C. A. τὴν χρόαν καὶ τὴν κόμην μέλαιν. KUEHN.

χροιὰν μέλ. etc.] MS. τὴν χρόαν μέλανα, καὶ μέλαιν. κόμη. ἐπισ. IUNG.

ὥσπερ] Ab ὥσπερ incipit margo C. A. et desinit in κόμην. KUEHN.

ἀπαλωτέρῳ] MS. ἀπαλωτέρῳ. Et de his ita *Scaliger* ibidem: *Duo praeterea militum genera, utrique caesaries, quam in incessu quateret, unde et* ἐπίσειστοι *nominati: sic enim sonat vox Graeca potius, quam si dicas, effusam ventis comam, ut aliis placuit.* IUNG.

148.

παράσιτος] C. V. πάσιτος legit, sed cum manifesta librarii culpa pro παράσιτος. KUEHN.

ἔξω] *Non sine palaestra*, ut quae colore infuscat nudata solique exposita corpora. KUEHN.

ἐπίγρυποι] Improbat *Scaliger* I. Poët. 14. si *aduncum nasum* significat, *illustris enim animi est*, ait. et ideo non bene his tribui. addit tamen, alios *incurvum* malle, *et illum ignobilem qui statim a fronte curvatur.* συμπαθεῖς, id est *affectuosos*, ait. IUNG.

συμπαθεῖς] Pro συμπαθεῖς *Falckenburgius* habet εὐπαθεῖς, quod ego quidem cum vulgato non permutarem. I.

κατέακται τὰ ὦτα] P. κατέαγε. SEB.

κατέακται τὰ ὦτα] C. A. κατέαγε (activum pro passivo vid. *Hesych.* in κατεαγότα) τὰ ὦτα, καὶ φαιδρός ἐστιν ὦ. δ. ἀνατέτακε κακοηθεστέρως κ. ά. quod ultimum etiam est in C. V. *Salmas.* etiam μ. κατέαγε τ. ὦ. KUEHN.

κατέαγται τὰ ὦτα] In palaestra credo: nam eo sectatos Dominos patet etiam ex modo praecedentibus et supra II, 83. *Etymologus:* Ὠτιοφόροι. δῆλοι τὰ ὦτα συντεθλασμένοι, οἷον, αἱματώδεις. ἦσαν δὲ τοιοῦτοι ἀπὸ παλαίστρας. *Plato Protagora:* καὶ οἱ μὲν ὦτά τε κατάγνυνται, μιμούμενοι αὐτοὺς (Lacedaemonios) καὶ ἱμάντας περιειλίττονται, καὶ φιλογυμναστοῦσι, καὶ βραχείας ἀναβολὰς φοροῦσι. IUNG.

ὥσπερ ὁ κόλαξ ἀνατ. etc.] ὅπερ ὁ κόλαξ et κακοηθεστέρως ex MSS. *Salmas.* KUEHN.

ὥσπερ ὁ κόλαξ ἀνατ. etc.] Vulgata non habent sine mendo, restitue, ut MS. habet: ὥσπερ ὁ κόλαξ ἀνατέτακε κακοηθεστέρως τ. ὁ. Male fecit loco, quisquis δὲ invexit, quod in MS. mehercle non apparet. IUNG.

ὁ δὲ εἰκονικὸς] Margo C. A. ἔχει μὲν ἐνεσπαρμένας τὰς πολιὰς καὶ ἀποξύρεται. C. V. πεπαρμένας et ἀποξύρεται. KUEHN.

ἐμπεπαρμένας τὰς π.] Malas et facit pertusas: διὰ τὸ ξένον, credo. sic enim quaedam peregrinae gentes solebant. Longe tamen aliter MS. noster: ἐπεσπαρμένας τὰς πολιὰς, καὶ ἀποξύρεται τ. etc. IUNG.

ἐμπεπαρμένας τὰς π.] *Falakenburgius* plane aliter, nimirum ἐσπαρμένας πολιὰς habet.

Σικελικὸς] Margo C. A. iterum Σικελὸς, et in τρίτος desinit, Σικελὸς et C. V. habet. KUEHN.

Σικελικὸς] MS. Σικελός. Supra tamen cum vulgato consentiebat IV, 146. IUNG.

ἡγεμὼν, θεράπων] Sic etiam MS. sed ego comma intermedium delendum censeo, et ἡγεμὼν θεράπων iungendum. scilicet ita infra segm. seq. 149. et 150. IUNG.

κάτω τριχίας et κάτω τετριχ.] Ex Emend. *H. Steph.* cum pr. ed. καταπυχίας et κάτω τέτρυχ. SEB.

κάτω τριχίας] MSSti κάκω τριχίας. l. κακοτριχίας, male comatus, cui τετριχωμένος opponitur, unde factum κάτω τ. servus posticam comam habens. deinde haec sunt marginis in C. A. usque ad τετριχωμένος. dein textus, οὖλος θεράπων, iterum margo μέσος θεράπων, θεράπων: in textu, τέττιξ. C. V. τέτιξ. KUEHN.

κάτω τριχίας] Pro κάτω τρ. MS. male habet κατωτριχίας hic quidem: infra recte, haeserunt in hisce magni certe viri. IUNGERM.

κάτω τριχίας] Editiones Aldina, Florentina et Basileensis legebant καταπυχίας et τετρυχωμένος etiam seg. seq. pro

quo *Kuehnius* κάτω τριχίας, et τετριχωμένος, ut erat in ultima *Seberi*, in suo quoque Codice reposuit.

μέσος] MS. μέσον, et τέτιξ uno τ, uti et infra segm. 150. Iung.

149.

πάππος] De *Pappo* hinc et *Meursius* I. Miscell. 12. quem tamen non possum probare in *Glossis*, quae *Isidori* nomine circumferuntur, ubi: *Pappas*, *paedagogus*, *qui sequitur studentes*, emendantem et scribentem *Pappus*. Cur enim mutemus, quum vel *Iuvenali*, teste omni exceptione maiore, nitatur, qui extrema Satyra VI.

timidus praegustet pocula pappas.

quae certe de servo paedagogo accipienda, nec enim pater, credo, praegustatoris vicem agebat. Et hoc itaque probum quoque non minus quam alterum, quod quia Graecum erat substituere, non satis causae erat. Iung.

τοιοῦτος] Margo C. A. usque ad ὀφρῦς. Kuehn.

τοιοῦτος] MS. δ. ὁ. ἐν. τ. ἐ. πρέσβυς ἡγεμών. Iung.

οἷος ἐν τ. ἐ. etc.] C. A. ὁ ἐν τοῖς ἐλευθέροις πρέσβυς ἡγεμών. Kuehn.

κάτω τριχίας] C. A. et V. ὁ δὲ κάτω τριχίας etc. ἀναφαλαντίας omissis intermediis. Kuehn.

κάτω τριχίας] MS. κάτω τριχίας, omissis sequentibus hisce, ἢ κάτω τετριχωμένος. Et hic etiam male ante legebatur τρυχίας et τέτρυχ. in vulgatis. quod *H. Stephanus* videns etiam hic reposuerat, quemadmodum amicus noster edidit. Iungerm.

πυῤῥόθριξ] *Sylb.* pr. edit. πυρόθριξ. Seb.

πυῤῥόθριξ] πυῤῥόθριξ etiam MS. quemadmodum et *H. Stephanus* hic reposuerat in suo codice. antea enim vulgabatur mendose πυρόθριξ. supra IV, 144. fuit etiam πυρσόθριξ. Iung.

πυῤῥόθριξ] πυρόθριξ unico ρ in tribus prioribus *Pollucis* editionibus edebatur, sed additum fuit alterum ρ a *Sebero* in ultima, et Codice *Kuehnii.*

οὖλος μὲν] C. V. δηλοῖ. Kuehn.

οὖλος μὲν] MS. δηλοὶ μὲν, pro οὖλος μ. quod si rectum, et δηλοῖ scribendum. ait videlicet eum ostendere et capillos, scilicet tales quale nomen. Sic antea IV, 147. de οὔλῳ νεανίσκῳ aiebat: τρίχες, κατὰ τοὔνομα. Iung.

διάστροφος τ. ὄ.] Id est *strabo.* infra στρεβλὸν τὸ ὄμμα. Kuehn.

150.

ὁ δὲ θεράπων μέσος] A. *ὁ δὲ μέσος θεράπων καὶ τέττιξ φαλακρὸς, μέλας, διάστραφος.* SEB.

ὁ δὲ θεράπων μέσος] C. A. *ὁ δὲ μέσος θεράπων, καὶ τέττιξ φαλακρὸς, μέλας, δ. τ. ὄ.* postea margo usque ad *γενείῳ*, pro *μέσος μαίσων* legit *Valesius* ex *Athenaeo* lib. XIV. KUEHN.

ὁ δὲ θεράπων μέσος] MS. *ὁ δὲ μέσων θεράπων, τέτιξ*, mediis omissis culpa, non dubito, librarii. inde tamen vides *μέσων* et *τέτιξ*, in MS. esse, uti supra segm. praec. IUNG.

μέλας, φαλακρὸς] MS. inverso *φαλακρὸς, μέλας*, et desunt hic *διαστρ. τ. ὄψ.* quae tres voculae tamen paulo infra post *γενείῳ*, in MS. sequuntur. IUNG.

πλὴν περὶ] MS. *πλὴν παρά.* IUNG.

τῶν γ.] Deest *τῶν* in MS. IUNG.

ἢ λυκαίνιον] Marginale C. A. KUEHN.

γραῦς παχεῖα] MS. *γραὺς παχεία.* IUNG.

οἰκουρὸν], P. *οἰκουρικόν.* SEB.

οἰκουρὸν] C. A. *γραΐδιον οἰκουρικὸν ἢ οἱ. ἢ ὀ.* tum iterum margo *τὸ μὲν λ.* usque ad *ὄμμα.* KUEHN.

ὑπόμηκες] Pro *ὑπόμηκες* MSSti *ὑπόλεπτον.* KUEHN.

ὑπόμηκες] Pro *ὑπόμηκες* MS. *ὑπόλεπτον*, et nescio an non verius. ait enim ante, *γραΐδιον ἰσχνὸν, ἢ λυκαίνιον.* IUNGERM.

λευκὸν] Pro *λευκὸν* etiam *λεπτὸν* C. A. KUEHN.

151.

παχεῖα] MS. *παχεία.* IUNG.

ἐν ἑαυτῇ] MSS. *ἐν εὐσαρκίᾳ.* SEB.

ἐν ἑαυτῇ] MSSti *ἐν εὐσαρκίᾳ*, *cum bono corporis habitu*, *εὐσαρκία* opponitur *τὸ φρυγανὸν τῆς σαρκός.* *Salmas.* *ἐν εὐσαρκίᾳ*, *ita omnino scribendum*, inquit, *nisi εὐσαρκίᾳ reponendum sit*, *non intelligo*, *quid velit.* KUEHN.

ἐν ἑαυτῇ] Pro *ἐν ἑαυτῇ* MS. longe aliter. habet enim *ἐν εὐσαρκίᾳ.* carnosam finxere enim. en corruptionum in vulgatis monstra, quae quis expiet absque MS. IUNG.

ἐν ἑαυτῇ] *ἐν εὐσαρκίᾳ* pro *ἐν ἑαυτῇ* e MSStis iam habet textus Nostri.

οἰκουρὸν] P. *οἰκουρικὸν* rursus. SEB.

οἰκουρὸν] C. A. *οἰκουρικὸν*, ut supra segm. praeced. KUEHN.

οἰκουρὸν] Nimirum *οἰκουρεῖν* debent mulieres. vid. *Rigalt.* ad *Artemidori* lib. I. cap. 52. Cur vero hanc ani-

culam supra etiam segm. praec. γραΐδιον δ' ὢν nominat? an quod sedula et prompta? an ὅτι θυμική? Iung.

σιμὸν ἐν ἑκ. etc.] Forte post σιμὸν interpungendum, et sequentia coniungenda ἐν ἑκατέρᾳ τῇ σιαγόνι ἑκατέρωθεν etc. quod ultimum possit esse glossema. Kuehn.

σιμὸν ἐν ἑκ. etc.] Post σιμὸν Kuehnius commaticam distinctionem posuit.

γομφίους] Salmas. γομφία. Kuehn.

λεκτική] Hic et mox iterum ut et segm. seq. 152. et 153. λεκτική. Ita et MSS. sed fallor an Sylb. magis placuit ληκτική? Sic enim ad postremum locum annotavit, quod sequatur πεπαυμένην τ. Seb.

ψευδοκόρη] Margo C. A ut et seq. ἑτέρα ψευδοκόρη. Kuehn.

σπαρτοπόλιος λεκτική, π.] MS. distinguit, σπαρτοπόλιος, λεκτικὴ παλλακή. invitis iis quae infra sequuntur IV, 153. Iungerm.

ἑταίρα δ.] Margo C. A. ita: διάμιτρος ἑταίρα, ἄβρα περίκουρος, desinit margo, textus vero pergit, λαμπάδιον, θεραπαινίδιον περίψηστον. ita etiam C. V. agnoscit. ultimum affert et Salmas. e MSS. Kuehn.

ἑταίρα] MS. inverso διάμιτρος ἑταίρα. Iung.

αὔρα] Iam olim in specimine Pollucis legeram ἄβρα, vel ut alii, ἅβρα. id nomen est ancillae, opulentorum subservientis olim uxoribus. οἰκότριψ γυναικὸς κόρη, καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενής, εἴτε μή. domestica uxoris puella, et honesta, sive domi nata sit, sive non, ut Suidas ait. Eustath. in Odyss. p. 1854. αἱ θρεπταὶ τοῖς δεσπόταις δοῦλαι, ἅβραι λεγόμεναι ἐθνικῶς, κεῖνται παρὰ σοφοῖς Ἕλλησι. ancillae a Dominis enutritae, quae a gente Abrae dicuntur, apud Graecorum sapientes extant. Ipse Eustathius vocem pro peregrina habet. Fallor an ab עברית? quod notat Hebraeam. Nam Syrorum Hebraeorumque puellas Ethnicis serviise, nemini paulo humaniori ignotum. Vocabulum saepius a Graecis usurpatur. Lucianus in de Merced. Cond. inquit: ἡ ἅβρα προσελθοῦσα, ancilla accedens, et iterum τῆς γυναικὸς ἅβρα παρθένος, uxoris ancilla virgo. In Versione τῶν ό Gen. XXIV, v. 61. et alibi quoque vocabulum est obvium. Emendationem nostram haud gravatim admittet, qui considerabit, quam facile αυ in cognatum αβ transeat. Hinc Pollucem interpretamur. Abra attonsa, est servula circum attonsis crinibus. Talis persona in Comoediis introducebat-

tur ad repraesentandas Matronarum pedissequas et internuntias, de quibus Comicus:

disciplina est iisdem, munerarier
ancillas primum, ad dominas qui affectant viam.

Hinc obiter corrigendus *Heliodorus* Aethiopicorum lib. VIII. καὶ τῆς διακονουμένης ἄβρας οἴνου κεκραμμένου κύλικας ἐπιδούσης etc. et cum puella mensae ministrans mixti vini calices porrigeret. in Edit. Basil. legitur, τοῖς διακονουμένης αὔρας. *Drusius in De recta pronuntiatione L. S.* v. 42. inquit בכירה sunt *ancillae honoratiores, quas Galli vocant Filles d'honneur, Belgae* **Staatdogters**, *Graeci, nisi fallor,* ἄβρας *vocant.* haec ille. hoc loco ἄβρα περίκουρος reddi potest, *ancilla circumtonsa,* vel retinendum ἄβρα περίκουρος. ἄβρα legit etiam *Valesius* notis in h. l. et *Salmasius* e MSS. KUEHN.

αὖρα] Idem hic contigit error, quem notavimus aliquoties, quum in MS. β scribatur simile prorsus Latino *u*, quod adnexum alii literae facile non accurate inspicientibus speciem Graeci υ de se praebens fallit. expresse enim pro vulgato αὖρα in MS. ἄβρα, taliter β scripto, ac si Latinum *u* esset, ut solere in MS. dixi. Idem dictum velim de hac voce infra segm. 154. Non tamen negamus eiusmodi διττογραφεῖσθαι etiam, et insigniter id docuit *Casaubonus* XII. *Athen.* 10. ubi quidem exemplum habes ex *Epiphanio* in eodem hoc ipso vocabulo; et quidem contrarium ei quod hic contigit. legendum itaque hic ἄβρα, quod vocabulum delicatae ancillulae mirum quam convenit. Credo id vidisse et *Scaligerum.* Sic enim I. Poët. 14. scribit: *Qui hunc locum sunt interpretati,* αὖραν, *auram Latine fecerunt, at Graecis famulam significat. Item* περίκουρον *virginem: quasi* περὶ κούρην *agentem. non reprehendo* etc. quae videas ipse. IUNGERM.

αὖρα] ἄβρα pro αὖρα hic et infra segm. 154. textui restituit *Kuehnius.* Optime haec inter se, ne confunderentur, distinxit in suo Lexico *Phavorinus,* ita nimirum: *Αὖρα,* ἡ πνοή, α υ. ἄβρα δὲ ἡ δούλη, α καὶ β. videatur idem in Ἄβρα, ubi *Etymologum* descripsit. idem fecit quoque *Suidas.* add. *Eustath.* ad *Odyss.* T. non longe ab initio.

παραψηφιστικὸν] Infra segm. 154. est παραψηφιστόν, quod vocabulum (inquit *H. Steph.*) suspectum videri queat. P. hoc loco et A. infra habent παράψηστον. Idem A. mox, et paulo post una cum ipso P. quoque περιεψησμ. supra au-

tem IV, 140. pro κατεψηγμ. in utroque est κατεψημ. itaque excusum infra IV, 170. licet alia in causa. Si thema primitivum ψήχω vel ψάω, facile erit iudicare, quae vera script. et vid. an huc faciat, quod *Suid.* καταψήσας, τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. et *Herod.* lib. VI. fol. 402. καταψῶσαν τοῦ παιδίου κεφαλήν. *Suidas* enim alia exempla recitat. Seb.

παραψηφιστικὸν] MS. παράψηστον. quemadmodum et infra IV, 154. Sane vulgatos errare vel ex hoc quis coniiciat, quod sibi ipsis non constent. hic enim παραψηφιστικόν, infra παραψηφιστόν habent. Suspecta itaque et *H. Stephano* fuit res: ita enim de altero, quod inferius extare dixi, in Thesauro suo iudicat. Verissimum puto illud παράψηστον in MS. vidit id et *Scaliger* I. Poët. 14. cuius tamen explicationem non vellico. Mihi nihil aliud videtur innui quam *famula qualis meretrici inservit, detritum et ipsa scortillum.* certe videtur aliquid parum honesti atque vilis hoc vocabulo innui. et παράψηστον eadem ratione dictum, qua ἀπόψηστον apud *Hesychium* ἐπὶ ἀπομάκτρου. Iungerm.

παραψηφιστικὸν] Pro παραψηφιστικὸν hic et infra segm. 154. *Kuehnius* παράψηστον reposuit, nec aliter affert *Falckenburgius* e MSto in suo Codice.

152.

λεκτικὴ] *I. Scaliger* I. *Poët.* 14. *ita: Primam dictam aiunt* λεκτικὴν, *ab eloquentia, opinor, ne dicam ab ipsa loquacitate, nequaquam enim tales sunt foeminae.* Iung.

ἡσυχῇ περιεψηγμέναι] MS. ἡσυχῆ, παρεψησμέναι αἱ τρ. quod verbi sic mox infra eodem hoc segm. quod quid est verbi, quaeso? an forte legendum παρεψευσμέναι, et infra παρεψευσμένων. quod esset crines commentitii, coma factitia, sive fictitia. Sed latet aliud quid, et agitur de nulla alia re quam de tinctis capillis. Scriberetur vero iuxta analogiam recte παρεψημέναι τρίχες et παρεψημένων. id scilicet esset fucata coma, vel colorata, κατακεχρωσμένη. vide Nostrum ipsum supra II, 35. et audi egregium locum *Hesychii*, quem ibi adferre debebam: Ἡψήσατο, ἑψητῷ βάμματι ἐβάψατο. Viri docti iudicium ferent. Iung.

περιεψηγμέναι] MSSti παρεψησμέναι et ita recurrit infra mox eodem hoc segm. παρεψησμένων. *Interpr.* vertit *abstersa,* quasi legisset περιεψηγμένη supra. quid si legatur παρεψημένη, id est, leviter tincta coma, colore sc. vel nigro vel flavo, poterit et legi παρεψηχμένη, quod significat *comam ha-*

bene subrasam et bene curatam. quare et mox διάκρισις tribuitur crinibus ἐψηγμένοις. *Salmas.* ἄβρα π. ϑ. παράψηστον περιέψησμέναι ex MSS. legi inquit, ipse autem, *lego*, ait, παρεψημέναι. KUEHN.

περιεψηγμέναι] παρεψημέναι hic, et mox παρεψημένων pro vulgatis prioribus περιεψηγμέναι et περιεψηγμένων textus habet e *Kuehnii* correctione.

ὀφρύες χρ. λ. etc.] MS. ὀφρύες, χροα λ. ἡ δὲ οὔλη λεκτικὴ τ. τ. IUNG.

χρόα] χροία pro χρόα *Falckenburgius* habet, sed tunc scribendum potius χροιά.

ἡ δὲ οὔλη] Post illa ἡ δὲ οὔλη *Falckenburgius* λεκτικὴ habet, ut sit: ἡ δὲ οὔλη λεκτικὴ τῇ τριχ. etc.

περιεψηγμένων] MS. παρεψησμένων, uti dixi. dein inverso ordine ὀφρῦς ὀρθὰς, μέλαινας, sine praecedenti καί. IUNGERM.

περιεψηγμένων] παρεψημένων reposuit *Kuehnius*, ut modo dixi.

τῶν τριχῶν] τῶν omittit C. A. dein καὶ ὀφρῦς ὀρθαί, μέλαιναι (καὶ abest etiam a C. V.) secundum hanc lectionem sequentia essent, λευκότης ὕπωχρος ἐν χρόᾳ. KUEHN.

ψευδοκόρη] Margo C. A. usque ad κόμης ultimam huius segm. vocem. mox λευκοτέρα τὸ χρῶμα. KUEHN.

χρόαν] MS. χροιάν. IUNG.

μονογάμῳ] *Interpr. nuptae similis.* sed μονόγαμος est *univira*, μόνανδρος, quae quid hoc loco faciat, non video. rectius MSSti: νεογάμῳ, *recens nuptae*, vel *novae nuptae. Gl. Veterum* νεογαμητὴ, νεόγαμος, *nova nupta.* KUEHN.

μονογάμῳ] MS. νεογάμῳ. quod esset *novae nuptae:* longe aliud quam vulgatum μονογάμῳ, quod *Scaliger* interpretatur *semel nuptae.* IUNG.

μονογάμῳ] ψευδογάμῳ habet *Falckenburgius*, sed *Kuehnius* νεογάμῳ in textu reposuit.

ἑτέρα ψευδοκόρη] Pro ψευδοκόρη MSSti simpliciter κόρη, eaque agnoscitur *coma non discriminata.* KUEHN.

ἑτέρα ψευδοκόρη] MS. ἑτέρα κόρη. Sed vulgatum rectius, ut patet supra IV, 151. IUNG.

153.

λεκτικὴ] *H. Stephanus* hic ad oram λη adscripsit et signavit vocem λεκτικὴ cum πεπαυμένην τῆς τ. Scilicet emendare volens ληκτικὴ: id enim idem esset quod πεπαυμένη. quae desiit dare. sed nescio an opus. certe MS. illud λε-

κτικὴ et hic et supra IV, 151. retinet: et id rectum credo. IUNGERM.

ἰδέαν] *Speciem anus, cui canis aspersum caput refert, quae artem meretriciam desiit.* C. V. legit ἠδέαν, unde recte factum est, ἰδέαν. KUEHN.

ἰδέαν] MS. mendose τὴν ἠδέαν. IUNG.

δέ ἐστι] MS. δ' ἐστίν. IUNG.

τῆς ψευδοκόρης] Haec usque ad καὶ ante βοστρύχους margo habet C. A. KUEHN.

ἐστὶ] Abest ἐστὶ a C. A. KUEHN.

154.

ἡ δὲ διάμιτρος, ἑταίρα etc.] Omissa voce ἑταίρα C. A. μίτρα ποικίλη περὶ τὴν κ. κ. vocem μίτρα exhibet etiam C. V. et haec marginis sunt in C. A. de διαμίτρῳ. KUEHN.

ἡ δὲ διάμιτρος, ἑταίρα etc.] MS. διάμιτρος μιτρα. IUNG.

ἡ δὲ διάμιτρος, ἑταίρα etc.] Auctius textus Nostri e correctione *Kuehnii* ita nunc habet: ἡ δὲ διάμιτρος ἑταίρα μίτρα ποικίλη τὴν κ. etc.

ποικ. τὴν κεφ.] MS. ποικ. περὶ τὴν κεφ. Ex quibus annon recta est coniectura nostra, qui lego: ἡ δὲ διάμιτρος, (vel si locum defectum putas, ἡ δὲ διάμιτρος ἑταίρα) μίτρα ποικίλη περὶ τ. Certe valde me confirmat, quod et *Iul. Scaligerum* ita si non legisse, tamen intellexisse video. Ait enim I. Poët. 14. *Secunda* διάμιτρος, *quoniam varia mitella redimiret caput*, IUNG.

λαμπάδιον] Ita patet *Pollucem* scripsisse. Atqui vir doctiss. suis Collectaneis in *Lucretium* voce *Lampadion*, non recte inspexit, ubi scribit *in Polluce* lib. IV. *inter comicas personas ponitur Lampadio*, *et in Varrone adducitur Naevii Lampadio.* et vero nihil ad rem esse haec etiam putat. De Varrone forte verum, sed de *Polluce* dictum ab eo id nolim. Certe enim iis quae ibi adfert, hoc vocabuli *Lampadii* in deliciis amatorum fuisse ὑποκορισμῶν· et apud *Athenaeum* inter meretriculas nominari, Lampyridem, Lampada etc. haec, inquam, non ita absimilia iis sunt, quae Noster ait, et unde videlicet haec meretricula scenicae nomen accepit, nisi ab istis talibus? Ait tamen *Pollux* noster unde dictum sit, idque statim docebimus discerte ex MS. a forma nimirum capilli eius nominis. Alias, quod notabis, et *Lucretius* ad ignem respexit, quum inter φλυαρημάτια amatorum et hoc ponit:

at flagrans, odiosa, loquacula, Lampadion sit.

Et is quidem forte tantum ad vulgatum; quod suis amasiis tum temporis, si blanduli esse vellent, tribuebant οἱ ἐρῶντες,

respexit, nec ulterius. Noster tamen *Pollux* ait nomen fuisse id comae πλέγματί τινι. Longe clarius, si MS. consulas, qui ita habet: τὸ δὲ λαμπάδιον, ἰδέα τριχῶν πλέγματός ἐστιν εἰς etc. Unde iam habes *Lampadii* nominis originem. *Iul. Scaliger* I. Poët. 14. ita interpretatur: *Tertia* λαμπάδιον, *a plexis crinibus in metas aut faculae modum.* IUNG.

ἰδέαν τριχῶν ἔχει πλέγματος,] C. V. ἰδέα τριχῶν πλέγματός ἐστιν. C. A. τῷ ἔχει superscriptum habet ἐστί. forte leg. ἰδέαν ἐστὶ τριχῶν πλέγματος etc. *Lampadium quoad speciem est capillorum plexus in acumen desinens more ignis et Lampadis,* alia ratione *Lampadion* dicitur, *flagrans, odiosa, loquacula. Lucretio* lib. IV. ubi *indicem Gifanii* vide sis. KUEHN.

ἰδέαν τριχῶν ἔχει πλέγματος, εἰς etc.] Commaticam distinctionem post vocem πλέγματος *Kuehnius* delevit.

ἡ δὲ αὖρα π.] Absunt a MSto Antw. C. V. ἄβρα. et mox C. A. περικεκαρμένῳ. quod factum nolim. KUEHN.

ἡ δὲ αὖρα] MS. ἄβρα. ut supra IV, 151. dixi. Sed cur Noster semper delirus περικεκαρμένον, emptitiam reddit? Notasse credo id et divinum *Scaligerum*, cuius verba post illa, quae supra ad IV, 151. retuli, haec sunt: *Ceterum περικεκαρμένην emptitiam dixere. Hoc autem idem est quod attonsam: ut etiam περίκουρος nomen inde fortasse.* Et hoc tamen de voce αὖρα hic adnotandum, hunc locum adferre *H. Stephanum* non longe ab initio suorum Paralipom. Gramm. graec. et ἄβραν scribendum docere*, erroris origine explicata, quod scilicet υ librarii putaverint, quum β sic scripserint olim, uti et ipse supra admonui. exempla ibi adfert alia, unde idem error acciderit. vide si lubet. IUNG.

ἡ δὲ αὖρα] ἄβρα *Kuehnius*, quemadmodum supra iam dixi IV, 151.

χρώμενον] Pro χρώμενον *Falckenburgius* habet ἰσχίῳ μόνον.

παραψηφιστὸν] C. V. παραψηστόν. C. A. παράψηστον. διακέκριται τ. τ. non habet C. A. nec τε post ὑπόσιμον, *simula.* παράψηστον legit quoque *Salmas.* additque: *et ita supra quoque scriptum.* KUEHN.

παραψηφιστὸν] MS. παράψηστον. uti supra quoque IV, 151. inde desunt ista διακέκριται τὰς τρ. dein est ὑπόσιμόν τε sine ἐστί. Gaudeo vero e theatri nugis tandem emersisse. Nunc ad reliqua itaque. Sequitur autem iam in MS. novum lemma continens simul caput XX, XXI, XXII, XXIII,

XXIV. hoc: περὶ ἀστρονομίας, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, μετρητικῆς, στατικῆς, καὶ τῶν περὶ αὐτά. IUNG.

παραψηφιστόν] παράψηφιστον iam habet textus, ut monitum supra IV, 151. Haesit certe et *Falckenburgius* in hac voce, qui in suo Codice ἡφ in voce παραψηφιστόν lineola subducta notavit, accentu τῷ η superimposito, quem supra IV, 151. παράψηστον e MSto legere diximus.

155.

ἀστρονομικὴ] C. A. omisso ἀστρονομικὴ, ita pergit: ἀστρονομικὸς, ἀστρονομεῖν, μετεωρολόγος. α. κ. ἀστέρων, π. π. ἀποστάσεις, ἐ. δ. ἀκίνητα, μόνιμα, καὶ ὡς Π. πλανητά. omissis caeteris omnibus. KUEHN.

ἀστρονομικὴ] Desunt in MS. ἀστρονομικὴ, et ἀστρονομικῶς. IUNG.

ἀστρονομικώτατος] ἀστρονομικώτατος, ἄστρον etc. μετεωρολογικῶς cum interiectis desunt in MS. IUNG.

φυσιολογία etc.] φυσιολογία, φυσ. φύσ. ἄ. ἀστέρες omnia desunt in MS. IUNG.

ἄστρων στάσεις] Desunt ἄστρων στάσεις. Incipimus iam enumerare meros defectus: et reliqua huius libri pariter ita mutilata sunt etiam. deest et εἴδη cum sequentibus usque ad ἀκίνητα, μόνιμα, omissis sequentibus: ἑστηκ. β. γ. κ. ἔφ. πλ. in MS. IUNG.

ἰδέαι. σχήματα etc.] In vulgatis forte ita interpungendum, ἰδέαι, σχήματα. ἀστέρων δρόμος, etc. Sed, hoc ut dubium, non adfirmo: illud vero. IUNG.

αἴγλη, ἀστραπὴ, ἄστρα] Non dubito distinguere ita: αἴγλη, ἀστραπή. ἄστρα ἁπλ. est enim hic ἀστραπὴ, idem quod αἴγλη, stellarum coruscatio, fulgor. inepte vero in vulgatis. nec enim de fulgure hic ait, de quo supra I, 117. et IV, 159. IUNG.

156.

Quod tamen durius] βιαιότερον non pertinet ad praec. ἑστηκότα, ut interpres putavit, sed ad sequens ἀφόρητα. quod insuper puncto distinguendum a πλανώμενα. Haec enim iam alterius generis. SEB.

καὶ ἀφόρητα πλανώμενα] ἀφόρητα. πλαν. SEB.

καὶ ἀφόρητα πλανώμενα] Age, sanabimus et tertium locum, periculosius adhuc quam iste alter laborantem eodem morbo, qui eo latentior, quod nullam plane distinctionem habet. scil. est hic: καὶ ἀφόρητα πλαν. quid (malum) sunt ἀφόρητα πλανώμενα? distingue omnia ita mecum: βιαιότερον

γε καὶ ἀφόρητα πλανώμενα, καὶ ὡς Πλ. hoc enim ait, fixa sidera, quod non feruntur, ἀφόρητα nominare, id esse durius et affectatius: tum a fixis ad vagas stellas digreditur, aitque πλανώμενα, (quod etiam in MS. deest) et ut Plato dixit καὶ ὡς πλανητά, apud Platonem, ut extremo lib. VII. Legum: φαμὲν ἑαυτὰ (Solem et Lunam) οὐδέποτε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰέναι, καὶ ἄλλ᾽ ἄττα ἄστρα μετὰ τούτων, ἐπονομάζοντες πλανητὰ αὐτά. Iung.

πλανητά] C. A. φορήματα et omissis interiectis ἡλίου μέτρα, quibus finit hoc segm. Kuehn.

πλανητά] Desunt sequentia φορητά, φερόμενα. MS. φορήματα, καὶ τὰ ὅμοια, ceteris omissis usque ad ἡλίου in fine huius segm. Ceterum illud vulgatum φορήματα, quod et in MS. quonam referendum? nam ita simpliciter positum, de illis erroribus ego quidem nunquam intelligam, cum caeteris non adeo apte iungi videtur. an itaque ad πλανητά? certe in MS. iungitur absque distinctione καὶ ὡς Πλάτων πλανητὰ φορήματα. et πλανητὰ sane ἄστρα illum dixisse novi; an et alterum, non novi; potuisse tamen. Iungerm.

ἀπεριφόρητα] περιφόρητα. Seb.

157.

πανσέληνος] In C. A. sequitur: ἐρεῖς δ᾽ ἀνατέλλειν, ἀνίσχειν, ἀναβαίνειν. Kuehn.

πανσέληνος] Sequens ἀνατολή etc. desunt in MS. usque ad ἐρεῖς. Iung.

ἀνέχειν] Deest ἀνέχειν in MS. cetera quatuor istum ordinem obtinent in MS. ἀναλάμπειν, ἀναβαίν. προφ. ἀναφ. Iungerm.

δύειν] C. A. δύνειν δ. κ. μεσημβριάζειν, omissis praecedentibus. Kuehn.

κάτω ῥ. κατ. etc.] Desunt in MS. κάτω ῥ. κατ. ἀποκλ. Iungerm.

Αἰγυπτίων] MSSti Αἰγύπτιον, quod de Alexandrinorum dialecto intelligerem, quam Atticismi aemulatores aspernabantur. Homerus μέσον ἦμαρ· quem secuti alii dixerunt, μέσον ἡμέρας, μέση ἡμέρα. sunt qui et μεσημβρίαν circumscribunt per τὸ, ἥλιος ὑπὲρ κεφαλῆς. Caeterum Homeri testimonium non est in C. A. Kuehn.

Αἰγυπτίων] MS. Αἰγύπτιον. ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ· ait Herodot. Euterp. Iung.

Ὅμηρος] Odyss. δ', 400. Iliad. θ', 68. Seb.

Ὅμηρος] Ὅμηρος etc. cum testimonio Poëtae desunt in MS. IUNG.

158.

τοῦ θεοῦ, τοῦ ἄστρου] Non sunt in C. A. KUEHN.

τοῦ θεοῦ, καὶ ἄστρου] Desunt τοῦ θ. τοῦ ἄ. in MS. IUNGERM.

τοῦ ἄστρου περιφλ.] Notat aestum dierum canicularium, *Sirius* enim simpliciter ἄστρον dicitur. *Alcaeus*, ἄστρον περιτέλλεται, de ortu *Sirii*. KUEHN.

περιζέοντος] In C. A. καί που κ. ζ. ἑ. post margo: διάπυρον, φ. περιφλεγῆ, dein textus, ἣν καὶ δ. KUEHN.

περιζέοντος] Sequens οὐρανὸς etc. desunt usque ad καί που in MS. IUNG.

ζῶναι] ζῶναι in *Gloss. plagae*. KUEHN.

περιφερῆ] MS. egregie περιφλεγῆ. non περιφερῆ, quod huc non quadrat. deest in MS. περιπεφλεγμένην. IUNG.

159.

τὴν δὲ κατεψηγμένην] MSS. τὰ δὲ κατεψυγμένα. SED.

εἴποις ἂν] MS. ἂν εἴποις, κ. IUNG.

κρυώδη] Hoc vocabulum est in margine C. A. KUEHN.

σκιερὰν] Post σκιερὰν est καὶ ἀστέρας, κόμηται etc. in C. A. KUEHN.

σκιερὰν] Seqnens κατάσκιον etc. desunt in MS. usque ad ἀστέρες ubi iterum MS. καὶ ἀστέρες κομῆται absque interpunctione. et credo recte. non enim nunc ἀστέρες simpliciter ponit. IUNG.

στέφανον] Post στέφανον addit *Falckenburgius* θητεῖον, quod non intelligo.

δοκίδες] C. V. δοκίδες σώμικες. forte ἰσομήκεις vocat trabes illas ab aequali longitudine. KUEHN.

δοκίδες] MS. δώμικες pro δοκίδες. quod quid sit nescio. IUNGERM.

γαλαξίας κύκλος] C. A. post γαλαξίας distinguit commatice, et dein C. A. et V. MSSti κύκνος, quod non recte se habere puto. post ἶρις quae sequuntur, absunt a C. A. KUEHN.

γαλαξίας κύκλος] MS. γαλαξίας, κύκνος. et sane inter sidera cycnum referunt. sed vereor tamen ut vulgata sit verior haec lectio. IUNG.

ἶρις] MS. ἶρις, καὶ τὰ ὅμοια. nec plura habet in hoc capite: et statim adduntur sequentia cap. seq. quod tamen caput XXI. tribus, quod dicitur, verbis absolvitur in MS.

Nec plura enim de eo quam haec habes. ἐκ δὲ γεωμ. γεωμέτρης, γεωμετρική, γεωμετρικὸς, γεωμετρεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐκ δὲ ἀριθμητικῆς etc. quae iam capitis XXII. cum quo non melius actum est in MS., ut dicemus. Iung.

160.

γεωμετρικὸς] C. A. γεωμετρεῖν, σημεῖον, γαμμὴ, εὐθεῖα περιφερὲς. reliqua absunt. Kuehn.

γεωμετρικῶς] MSS. γεωμετρικῶν. Seb.

πολύγωνα] Scr. *multiangulae triangulae* etc. scil. *figurae.* Seb.

ἰσοσκελῆ] C. A. ἰσοκελῆ. Kuehn.

ὀξεῖα] Post ὀξεῖα itaque punctum ponendum, quum ἐπίπεδα, στερεὰ enumerentur sigillatim. Iung.

στερεά.] Post στερεὰ quae habentur, h. l. ad unum omnia absunt a Codice Antw. Kuehn.

161.

διάμετρον] Notabis διάμετρον, neutro genere: si modo non emendandum διάμετρος, ut sane videtur. Iung.

ὀξυγώνιον] Post ὀξυγώνιον subiungit *Falckenburgius*: στερεὸν, στερεομετρία. Est autem στερεομετρία, *solidorum corporum dimensio, seu ars quae solida metitur*, explicante *H. Steph.* in Thes.

εἰκοσαεδρὲς] Apud *Plutarch.* de Plac. Phil. lib. II. cap. 6. εἰκοσάεδρος exp. *vicenorum sessilium.* quod vide an hic locum habere possit. Seb.

ἴσω] ἴσω non rectum est, et credo scribendum ἴσῳ, ut crebrum usum huius dativi, quo subaudiatur μέρει, innuat. potest tamen et ἴσως scribi. potest et aliter. MS. ut dixi δείσω conieciari. itaque praeter nil possumus. Miramur eodem modo et mox infra IV, 164. occurrere. Haeremus vero et in aliis adhuc. uti quidem vulgantur. Iung.

δυνάμει] Leg. δυνάμεις. *Suidas* ex *Pisida* laudat δυνάμεις γεωμετρίας πέντε in voce Δύναμις. περὶ τὰ μέρη, ἀναλογία, τὰ πρὸς ἄ. *circa partes et sectiones linearum est proportio, convenientia.* Kuehn.

δυνάμει] δυνάμει est. quod quam hic rationem habet, non sat deprehendere primum potui, τῶν γεωμετρικῶν ἄπειρος. Docuit me *Suidas* apud quem in Δύναμις et talia lego: δυνάμεις γεωμετρικαὶ πέντε. Πισίδης τὰς πέντε δυνάμεις Ἀρχιμήδους εἰς μίαν συνάψας ὅλην εἰς τὸ κινῆσαι μόλις ἴσχυσε δύστραχήλων ἐξοχῶν τὰ φορτία. Sed clarius et pluribus avi nostri tractatus de Logistica, ubi de Partitione agit, quem vide.

Videndum tamen an hic potius sit legendum δυνάμεις, δίπους etc. IUNG.

ἀκριτής.] Pro ἀκριτὴς potius τετράπους expectassem: sed solet *Pollux* non raro talia ἀκρίτως cumulare. Suspicor tamen sub illo ἀκριτὴς latere aliquid mendi, quod tamen non exputo. Veniebat quidem in mentem ἀκαρὲς, quod supra II, 55. sed viderint οἱ ἐπιστήμονες. Sed quae non monstra obsederunt *Pollucem* nostrum? Hoc certe loco mira. nolo me iactare, sed profecto tibi veram loci, etsi MS. nos deserat, emendationem demonstrabo. lege meo periculo: δυνάμεις δίπους τρίπους ἄχρι τῆς ἑπτακαιδεκάποδος φησὶν ὁ Πλάτων, meo periculo? imo *Platonis*, unde haec desumpta, et eius verba ex *Theaeteto* tibi adscribam: περὶ δυνάμεων τὶ ἡμῖν Θεόδωρος ὅδε ἔγραφε, τῆς τε τρίποδος πέρι καὶ πεντέποδος, ἀποφαίνων ὅτι μήκει οὐ ξύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ· καὶ οὕτω κατὰ μίαν ἑκάστην προαιρούμενος, μέχρι τῆς ἑπτακαιδεκάποδος. ἐν δὲ ταύτῃ πως ἐνέσχετο. ἡμῖν οὖν εἰσῆλθέ τι τοιοῦτον, ἐπειδὴ ἄπειροι τὸ πλῆθος αἱ δυνάμεις ἐφαίνοντο, πειραθῆναι συλλαβεῖν εἰς ἓν ὅτῳ πάσας ταύτας προσαγορεύσωμεν τὰς δυνάμεις. Mirum vero, ni *Pollux* et πεντέπους addiderit, et scripserit, δ. τρ. πεντέπους, ἄχρι etc. ut dixi. IUNG.

ἀκριτής.] *Kuehnius* Codici suo, quem e MSStis restituit, adscripsit *f.* ἀκαρής.

δεκάποδος] *H. Steph.* pro δεκάπους fortasse afferri ait. SEBERUS.

ἡδιποδία] An ἡμιπόδια scribendum? *Theoph.* Hist. Pl. lib. II. οὐ κατωτέρω τριῶν ἡμιποδίων. SEB.

ἡδιποδία] Quid ἡδιποδία sit, tu forte mecum nescis. Scies vero si mecum emendabis, ἡμιποδία, quod esset *semipes*. IUNG.

τραπέζεια] Legendum videtur τραπέζια, uti est apud *Suidam*, licet absque explicatione. plurali scilicet. explicat vero id optimus glossarius *Hesychii*: τραπέζιον περὶ (*Sylburgius* recte emendat παρὰ) τοῖς γεωμέτραις σχῆμα, τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους, τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας ἴσας. IUNG.

τραπέζεια] Illa παράλληλαι εὐθεῖαι π. τ. μ. ἀναλογία τὰ π. ἀ. ita distinxit *Kuehnius*: παράλληλαι, εὐθεῖαι, περὶ τὰ μέρη, ἀναλογία, τὰ πρὸς ἀξίαν.

παράλληλαι] Quamvis parum callere me in his fatear quae ad abacum et pulverem eruditum spectant, tamen παράλληλοι legere malim, pro vulgato παράλληλαι, vel παράλληλα. IUNG.

ἀναλογία] Post *ἀναλογία* videtur comma ponendum. Nunc ad MS. in quo usque ad *μυρίανδρος*, quod est circa finem segm. 165. de arithmetice haec tantum habentur: *ἐκ δὲ ἀριθμ. ἀριθμὸς, διαριθμεῖν, παραριθμεῖν, καταριθμεῖν, ἀριθμητικός. ἐρεῖς δὲ ὥσπερ πλεοναχόθεν· οὕτως καὶ πλειστα χόθεν.* Ubi notabis *τὸ πλεοναχόθεν*, quod in vulgatis non est, in quibus tamen *πολλαχόθεν* legitur. IUNG.

162.

ἀριθμητικῆς] C. A. *ἀριθμητικῶν*. KUEHN.

ἀριθμὸς] Post *ἀριθμὸς* sequitur in C. A. *ἐκ δὲ ἀριθμοῦ διαριθμεῖν, παραριθμεῖν, καταριθμεῖν, ἀριθμητικός. ἐρεῖς δὲ ὥσπερ πλεοναχόθεν, οὕτω καὶ πλειστα χόθεν. ἄρτιος, περισσὸς, ἀρτιάκις ἄρτιος, περισσάρτιος, καὶ ἀρτιοπεριττός. τρίγωνος, τετράγωνος κύκλος. πολλαχόθεν, μυριάκις μυρίανδρος, μυριαμφόρος ὡς Θουκυδίδης.* post margo: *ὡς δὲ Δείναρχος, μυριαγωγοῦσα πανταχόθεν τετράγωνος, ἐπίτριτος. ἐπόγδοος* etc. *ἡμιόλιον* in *Glossis secuplum, sesquialterum.* KUEHN.

περιττὸς] P. *περισσόου*. SEB.

περισάρτιος] *περισσάρτιος. ἀ. ἄ.* Inde MSS. *τρίγωνος. τετράγωνος κύκλος ἐπίτριτος* (*καὶ τὰ τοιαῦτα.*) *ἐκ δὲ* (*δ'*) *ἀριθμοῦ διαριθμεῖν, καταριθμεῖν, παραριθμεῖν, ἀριθμητικός. Ἐρεῖς δὲ* (P. *δ'*) *ὥσπερ πλεοναχόθεν οὕτω καὶ πλειστα χόθεν. μυριάκις. μυρίανδρος, μυριοφάγος* (*ὡς*) *Θουκυδίδης.* quae inclusa variant aut non extant in P. SEB.

περισάρτιος] In vulgatis emendo *περισσάρτιος*. IUNG.

περισάρτιος] *περισσάρτιος* reposui pro priori *περισάρτιος*.

163.

πολυπληθία. ὡς etc.] Vulgo *πολυπληθία. ὡς Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης.* Si *πολυπληθία* ex *Demosthene* et *Hyperide* adfert *Pollux*, uti haec accepit *H. Steph.* in Thes. pro puncto erit substituendum potius comma, post illud vocabulum. IUNGERM.

πάμπολλα] Antea male *πάμπολα* edebatur. vitium etiam *H. Steph.* in suo codice correxit. IUNG.

164.

ἴσω] Iterum illud *ἴσω* occurrit, in quo et supra IV, 161. haerebamus nec aliud dicere queam, quam ibidem dixi. Alias scimus numeros dici *ἰσάκις ἴσους*, et *ἰσάκις ἴσους ἰσάκις* ex Avi nostri libello de Logistica: et apud *Platonem Theaeteto*, unde Nostrum quaedam hic desumpsisse scio, habes, *ἴσον ἰσάκις γίγνεσθαι* etc. et *ἰσάκις ἴσος γενέσθαι* etc. an itaque forte legendum *ἴσον, ἴσος, ἰσάκις?* indidem Noster

et ἐλαττονάκις protulit, statim enim *Plato*, ἢ πλείων ἐλαττονάκις, ἢ ἐλάττων πλεονάκις etc. et alia mox. ἴσῳ aliquoties in eiusdem *Parmenide*, ut ἴσῳ διαφέρειν etc. Iung.

τετράγωνος] *Plato Theaeteto* postquam de τετραγώνῳ ἀριθμῷ meminit: ὅσαι μὲν γραμμαὶ τὸν ἰσόπλευρον καὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν τετραγωνίζουσι, μῆκος ὡρισάμεθα· ὅσαι δὲ τὸν ἑτερομήκη, δυνάμεις etc. Iung.

ἐπίτριτος] ἐπίτριτος in *Gloss.* *sesquitertium.* Kuehn.

165.

ἡμισυτέταρτον] *Semis quartus* ex veteri consuetudine apud *Varronem* lib. V. id est *tertium* cum dimidio. Kuehn.

τεταρτημόριον] Et infra IX, 66. ex *Platone* πεμπτημόριον, ut libr. XII. Legum *Plato*. MS. ὁ δὲ φεύγων, ἂν ἡττηθῇ τὸ δεύτερον, τὸ πεμπτημόριον, ἀποτινέτω τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης. Iung.

ἑκτημόριον] *Interpr.* pro παλαιστὴς legit παλαιοὶ dum vertit, *sextans vero dixerunt veteres.* malim, si aliquid mutandum, πενέσται et ἑκτημόριοι, nam πενέσται apud *Atticos* dicebantur ἑκτήμοροι vel ἑκτημόριοι, quod non decimam sed sextam partem humo nascentium penderent dominis ἕκτα τῶν γινομένων τελοῦντες γεωργοὶ ἢ θῆτες, inquit *Plutarch.* in *Solone* et ii constituebant infimam classem civium Atticorum. *Hesych.* ἑκτήμοροι οἱ ἕκτῳ μέρει τὴν γῆν γεωργοῦντες. caeterum nil mutandum, quia ex idoneis Auctoribus docemur, Atticis in dimensionibus cubitum sex palmis constare, merito itaque palmus respectu cubiti ἑκτημόριον dicitur. *Herod.* in *Euterpe:* τοῦ πήχεος ἐξαπαλαίστου. *Gl.* ἑκτημόριον, *sextans.* Kuehn.

παλαισταὶ] Noster ridiculosissime παλαισταὶ vertit *Veteres*, quasi παλαιοὶ scriptum esset. Non attendebat bonus vir suum *Pollucem* ipsum explicare id mensurae genus supra II, 157. ubi diserte ait, καὶ παλαιστὴς ἀρσενικῶς, de palmo. Non tamen ita expedimus hunc locum. ἑκτημόρους enim τοὺς ἕκτῳ μέρει τὴν γῆν γεωργοῦντας exponit *Hesychius.* Et *Plutarchus* in *Solone:* ἢ γὰρ ἐγεώργουν ἐκείνοις (divitibus nimirum pauperes) ἕκτα τῶν γινομένων τελοῦντες, ἑκτημόριοι προσαγορευόμενοι καὶ θῆτες. Adeo ut mireris si isti homines παλαισταὶ dicti fuerint, (et sane supra παλαιστὴν definivit *Pollux* τεττάρων δακτύλων· quae cum ἑκτημορίῳ non convenire videntur) eorum mentionem non *Plutarchum* fecisse, quum alias bina nomina reddat. An itaque hic legendum πελάται vel πενέσται, qui supra III, 82 et 83. et θῆτες referuntur una? sed nihil ago. pergo. Iung.

μυριάκις, μυρ. μυριαφόρος] Iterum MS. *μυριάκις, μυριοφόρος, ὡς Θουκυδ.* Et sic itaque emendo vulgatum *μυριαφόρος*. Illud enim ita apud *Thucydidem* extat lib. VII. *Ξυγγρ. προσαγαγόντες γὰρ ναῦν μυριοφόρον αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πύργους τε ξυλίνους ἔχουσαν* etc. Et apud *Heliodorum* lib. IV. lego: *ὁλκάδα μυριοφόρον*. Et noster ipse supra I, 82. *μυριοφόρος ναῦς*. Iung.

μυριαφόρος] *μυριοφόρος* ut modo e MSS. allatum. *Thucyd.* lib. VII. fol. 505. *προσαγαγόντες ναῦν μυριοφόρον*, i. e. *μεγάλην, δυναμένην δέξασθαι μυρίον φόρτον Schol.* vid. insuper comment. *Fr. Porti*, ubi et *μυριάμφορον ῥῆμα* ex *Aristoph.* fol. 452. Seb.

μυριαφόρος] *μυριοφόρος* reposuit *Kuehnius*, prius enim *μυριαφόρος* legebatur hic.

διδραχμοπολῖται] *Stewechius* ad lib. II. *Vegetii* p. 81. *armaturae*, inquit, *duplares*, vel *duplices Vegetio; duplicarii Livio* lib. XI. et *Varroni*, et in lapidibus *duplarii* dicuntur. his ob virtutem duplicia cibaria dabantur: *δημοκρῖται* Arriano et veteri Grammatico: *διδραχμοπλῖται Polluci*, qui duos denarios mererent, cum unus esset stipendium militi diurnum. Sed apud *Thucyd. διαιρέτως* legitur lib. III. fol. 182. *τὴν Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν.* unde haud dubie mox etiam *τριακοντάδραχμοι πύργοι* leg. Seb.

διδραχμοπολῖται] Non habet ista usque ad finem C. A. Codex *Vossianus* ita habet: *τὸ δίδραχμοι ὁπλῖται καὶ τριάκοντα δίδραχμοι πυροὶ καὶ παρὰ Κριτίᾳ, διδραχμιαῖοι. ὁπλῖται δίδραχμοι* apud *Thucyd.* extat lib. III. ubi de Potidaeae praesidio agit. dein *τρία καὶ δεκάδραχμοι πυροὶ* intelligo de medimno frumenti tredecim drachmis vendito. *Demosth.* contra *Phaenippum* habet, *κριθὰς ὀκτὼ καὶ δεκαδράχμους*, et *οἶνον δωδεκάδραχμον*. cum Athenae a Sylla obsiderentur, medimnus Atticus frumenti constitit mille drachmis, ut *Plutarchus* in *Sylla* refert. *Samuel Petitus* in L. L. Atticas servat lectionem vulgatam et explicat de menstruo militum Atticorum stipendio, quod fuisse ait *triginta drachmas argenti*, unde milites a quodam Graeco Comico Comica vernilitare dicti *τριακονταδιδραχμόπυργοι* a triginta drachmis argenti menstrui stipendii, et *falis*, sub quas, ut *Plautus Mostellaria* indicat, subibant. ita ille. Kuehn.

διδραχμοπολῖται] Vulgatum est *διδραχμιοπλῖται*. *H. Iunius* Nomencl. *in Armaturae duplices* habet *διδραχμοπλῖται*, et ait sic *Polluci* dici, *quod duos mererent denarios, cum unus stipendium esset militi diurnum.* Verum aliter plane

MS. hic, qui habet, *δίδραχμοι ὁπλῖται*, egregie prorsus, et ob quam rem *Pollux* illi multum debet. Est enim et hoc *Thucydideum*, alterum vero nihili. lib. III. *Ξυγγρ. τὴν Ποτιδαίαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν· αὐτῷ γὰρ καὶ ὑπηρέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας.* Sequitur in MS. *καὶ τριάκοντα δίδραχμοι πυροί.* forte legendum *τριακοντάδραχμοι πυροί. Frumentum scilicet trigenis drachmis aestimatum.* certe vulgatum videtur nullius pretii. Iung.

διδραχμοπολῖται] Pro *διδραχμοπλῖται* habes iam in textu e MSSti *δίδραχμοι ὁπλῖται.*

τριακονταδραχμιπύργοι] Ad vocem *τριακονταδραχμιπύργοι*, quae in prioribus editionibus erat, *Falckenburgius* vocem *πυροί* e MSto adscripsit. forte et Idem ut Clarissimus *Jungermannus* legere voluit *τριακοντάδραχμοι πυροί.* at *Kuehnius* meus ὁ *μακαρίτης*, *δίδραχμοι πυροὶ*, reposuit.

δραχμαῖοι] *δραχμιαῖος* apud *Platonem* est in *Cratyl.* Seb.

δραχμαῖοι] Pro *δραχμαῖοι* inter corrigendum facere cogitabam *δραχμιαῖοι.* hoc enim rectum, non illud. sed nil temere mutare unquam volui. Et recte me fecisse, patet ex MS. qui aliam lectionem habet: *καὶ διδραχμιαῖοι,* omissis *παρὰ Κριτίᾳ,* quod non probo, illud *διδραχμιαῖοι* valde. sequentia prioribus statim absque titulo accedunt, et ipsa valde decurtata. Iung.

δραχμαῖοι] *διδραχμιαῖοι* Nostri textus iam habet. in prius editis male *δραχμαῖοι* legebatur.

166.

μετρικῆς] MS. *μετρητικῆς.* sic supra in titulo segm. 145. etiam erat. Et certe videtur hoc pensius, quod et legis in vulgatis infra IV, 170. et IV, 176. et a quo mox hic *μετρητικῶς.* nihil vero de *μετρικῇ* deductum, nisi *μετρικὸν* segm. seq. si non mendosum est, quae potius de poësi usurpetur. supra tamen IV, 6. ne quid celem, etiam in MS. erat *μετρικῆς.* Utrumque apud *Platonem* legi adnotavit etiam *Hostus* libr. III. de mensur. intervall. cap. 1. et a *Polluce* repeti. Iung.

μετρεῖν] C. A. *ἐπιμετρεῖν, ἐ. μέτρησις, ἄμετρος, σύμμετρος* est in margine. *δ. ἡμέραν δ. τ. σ. μετρητὰς οἴνου Δημοσθένης* margo habet. *καὶ τοὺς πολλοὺς α. Ξ. εἰ.* usque ad *Πλάτων.* caetera desunt. Kuehn.

μετρεῖν] Deest in MS. *ἀπομετρεῖν* et *ἀπομετρεῖσθαι.* Iungerm.

προμετρεῖν etc.] Desunt *προμ. ἐκ παρ.* etc. *γεώμετρον* cum mediis in MS. Vulgati itaque *γεώμετρον* fundum habere

velim, antequam probarem. an scripserat *Pollux* forte *γεωμετρεῖν?* IUNGERM.

ἔκμετρον] Deest in MS. *ἔκμετρον.* IUNG.

ἀσύμμετρον] *ἀσύμμετρον* etc. *μετρητὸν* desunt cum mediis in MS. IUNG.

τῇ μετρήσει] Illa *τῇ μετρήσει,* cui vulgatus codex *Demosthenem* auctorem dat, invenio apud *Xenoph.* IV. *Ἀπομνημον. οὕτω δὲ τοῦτο ῥάδιον εἶναι μαθεῖν, ὥστε τὸν προσέχοντα τὸν νοῦν τῇ μετρήσει, ἅμα τήν τε γῆν ὁπόση ἐστὶν εἰδέναι, καὶ ὡς μετρεῖται ἐπιστάμενον ἀπιέναι.* loquitur de geometria. IUNG.

μέτρον] P. *μέτριον.* SEB.

διαμεμετρημένην ἡμ.] MS. *διαμετρημένην ἡμ.* IUNG.

μετριάζειν] *μετριάζειν* etc. desunt usque ad *Ἀντιφῶν,* ubi iterum MS. *μετρητὰς* etc. sine praecedente *καί.* IUNG.

περιμετρεῖν] Priores editiones non *περιμετρεῖν,* sed *προμετρεῖν.* quod quamvis supra segm. praeced. fuerit, ego tamen hic non mutem lubens, sed potius supra segm. praeced. *περιμετρεῖν* reponerem. vide quae notavi et infra VII, 18. IUNGERM.

167.

καὶ Δείν. μετρ. τὸ ἐπὶ τ.] In istis vulgatis ibi *καὶ Δείναρχος μετρονόμῳ τὸ ἐπὶ τῶν μέτρων,* non sine mendo legi arbitror. forte scribendum, *τῷ ἐπὶ τ.* Magistratum enim id genus *μετρονόμος* dicebantur, uti ex eodem *Dinarcho ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους* (unde et Noster fortassis hoc vocabulum excerpsit) docet *Harpocratio* in *μετρονόμοι.* IUNG.

μετρονόμῳ] Paene oblitus fueram *τοῦ μετρονόμου,* quem non bene excepit interpres. leg. *μετρονόμῳ τῷ ἐ. τ. μ.* erant Athenis *μετρονόμοι* quindecim, qui observarent mensuras vendentium essentne iustae et congruae, necne. vid. *Harpocr.* in *μετρονόμοι,* e quo corrigendus *Suidas* in h. l. legendum enim ibi *ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ, ί μὲν εἰς Πειραιᾶ, έ δὲ εἰς ἄστυ, decem quidem in Piraeeo, quinque vero in urbe,* nisi *Suidas* ita invenerit in suo MSSto *Harpocratione. Phavorinus* legit quindecim, in *Lexico,* secutus vulgatum exemplar *Harpocrationis.* in foro Romano haec munia implebant *Aediles ἀγορανόμοι.* KUEHN.

μετρητὰς οἴνου] *Demosth.* adv. *Phaenippum: οἴνου δὲ μετρητὰς ὑπὲρ ὀκτακοσίους.* IUNG.

Plurimos Xen. immensurabiles nominavit] *οἱ πολλοὶ,* passim, *vulgus.* Illud puto *Xenophonti ἄμετρον* dictum h. e. *immoderatum, vel moderationem nullam adhibens.* SEB.

Ξενοφῶν] A. *Ξεν. κέκληκε.* SEB.

Ξενοφῶν] MS. *Ξενοφ. κέκληκεν. τὸ δ' ἄνευ μ. Platonis* locus an et hic est in *Timaeo: πᾶν δὴ τὸ ἀγαθὸν καλόν. τὸ δὲ καλὸν οὐκ ἄμετρον. καὶ ζῶον οὖν τοιοῦτον ἐσόμενον, ξύμμετρον.* ubi mox et *ἀμετρία ξυμμετρίᾳ* opponitur. *πρὸς γὰρ ὑγιείας τε καὶ νόσους, ἀρετάς τε καὶ κακίας, ουδεμία ξυμμετρία καὶ ἀμετρία μείζων ἢ ψυχῆς αὐτῆς πρὸς σῶμα αὐτό·* Sophista etiam symmetriae ametriam opposuit: *ψυχὴν ἄρα ἀνόητον, αἰσχρὰν καὶ ἄμετρον θετέον.* in *Philebo ἀμετρίαν* et *ἐμμετρίαν.* et ibid. extremo fere dialogo *ἀμετρότερον* et *ἐμμετρότερον.* et VI. de Rep. vel potius hic lib. VII. *Νόμων, τὰ τῶν μετρητῶν τε καὶ ἀμέτρων πρὸς ἄλληλα, ᾗ τινι φύσει γέγονε.* Sed ut *Xenophontis* locum tibi indicemus, forte cupis magis. Putamus igitur hunc esse lib. V. *Παιδείας*, ubi *Gobryas* offert *Cyro*, *κόσμον παντοῖον, καὶ δαρεικοὺς ἀμέτρους τινάς, καὶ πάντα καλὰ* etc. Idem et lib. III. *'Αναβ.* ait *πλῆθος ἄμετρον.* IUNG.

ποδὶ καὶ πρὸς τῇ λύρᾳ] MS. *ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμ.* quae excutiant alii. IUNG.

πρὸς τῇ λύρᾳ] C. V. *πρὸς τὴν λύραν.* KUEHN.

168.

μέτρων ὀνόματα] Titulus nullus, ut supra monui, in MS. IUNG.

μέδιμνος] C. A. *χοῖνιξ. ἡ δὲ σάδιξ* etc. de *καπίθη* vid. *Hesych.* hac voce. KUEHN.

μέδιμνος] Deest in MS. sequens *ἡμιμέδιμνος.* IUNG.

χοῖνιξ] Post *χοῖνιξ* MS. habet *καὶ τὰ ὅμοια γνώριμα,* omissis his *τριχ. πενταχ. καπ. ὦ. Ξ. ἀρ. ὦ. 'Η.* ad quae tamen aliquid notabimus. Nempe de *καπίθη* agere *M. Hostum* lib. I. de Mensur. cap. 12. tm. 3. ubi *Xenophontis* locum ex lib. I. *'Αναβασ.* proponit. miror tamen *Pollucis* testimonium non addidisse. quod et de *Artaba* dictum velim, de qua idem agit eodem lib. et cap. 13. tm. 1. Locus *Herodoti* est lib. I. IUNGERM.

σάδιξ] *Leop.* legit *ἄδδιξ* ex *Eust. Hesych.* et *Varino*, qui consulantur. Hoc tamen obstare inquit, quod *Pollux* sex Choenicum dicit esse, cum hi tantum quatuor capacem faciant. SEB.

σάδιξ] MS. quoque retinet illud *σάδιξ.* et *M. Hostus* lib. I. de Mensur. cap. 16. in *σάδιξ*, ubi haec explicat. et *Iun.* Nomencl. de Mens. arid. *H. Stephanus* vero adscripserat codici suo, vide *ἄδδιξ.* Et nescio an possim adsentiri, qui *ἄδδιξ* hic reponunt: in quibus tamen eruditiss.

Leopardus XVIII. Em. 23. Quid enim? extat scilicet istud ἄδδιξ apud *Hesych. Eustath. Etymolog.* et *Phavorinum*. Extat: sed ita extat, ut μέτρον τετραχοίνικον dicant omnes, non ἑξαχοίνικον, sicut noster δάδιξ. quod profecto, quia rarius occurrat alibi, non ideo reiiciendum fuerit. sed sentire et dissentire in his licet: temere immutare quidquam non licet. Meae opinionis σύμψηφον inveni vero perspicaciss. *Capellum*, quod gaudeo. Eius verba ex lib. II. de Mensur. c. 57. adscribere placet, ubi enim *Pollucis* verba de Dadice, mare et cotyla hic recitavit, ista subiicit: *Vocabula haec Dadix et Mares, cum in Graecorum scriptis non occurrant, Aegyptiaca esse censeo, ut Dadix sit Congius Aegyptiacus, habens undique senos pollices Aegyptiacos, in universum* 216. ubi et quid de mare habuisti. De qua mensura et *Leopardus* XV. Em. 23. ostendit consentire *Aristotelem* cum *Polluce*: quae scilicet hausit ex Nostro infra X, 184. Plura vero *M. Hostus* libr. I. de Mensur. cap. 16. in μάρις. Scias autem hic antea vulgatum fuisse μάρης per η in *Pollucis* prioribus editionibus, quod et *Leopardus*, *Hostus* et *Capellus* agnoscunt; sicque etiam ex *Epiphanio Hostus* adfert: qui tamen pariter adnotare non fuit oblitus infra apud *Pollucem* X, 184. extare per ι, μάρις, uti et apud *Polyaenum*. Et sane infra etiam in MS. Hic tamen, quod fere oblitus fui, MS. alio modo variat, et habet μάρυς δὲ, ἑξακότυλον, per υ. adeo ut iam triplicem scripturam invenerimus. Apud *Hesychium* ubi legitur μαριστὸν, ἓξ κοτύλας, mendum credam esse: quod tamen nescio an emendo. libet coniectari. μάρις τὸ ἓξ κ. scilicet περιέχον μέτρον. An μάριας, ἓξ κ. Certe quicquid lateat, patet idem cum nostro *Pollucis* esse. *Pollucis* alias verba de Dadice laudat et *Hostus* Dissert. de Choenice tm. 1. n. 49. De cotyla vide *Hostum* libr. I. de Mensur. cap. 5. tmem. 4. ubi n. 5. haec laudat: sicut et Dissert. de Choenice tm. 1. n. 27. vid. et *Capellum* utiliter de omnibus, quem tantum adducimus, ubi *Pollucis* nostri apud eum nominatim fit mentio. De medimno hinc *Iunius* Nomencl. in *Medimnus*, et *M. Hostus* libr. I. de Mens. cap. 8. tm. 1. n. 2. in quo tmemate alias plura de hac mensura. Vide et subtiliss. *Capellum* lib. II. de Mensur. cap. 58. ubi haec de cotyla, medimno, hemimedimno, triteῖ, hecteῖ, hemiecto, omnia vere quidem dici ait, sed non satis recte connecti a *Polluce* ostendit: quem vide, si recte in his sapere vis. Iung.

μάρις] Pr. edit. hoc loco μάρης. Sed infra X, 184. itidem μάρις, similiterque ibi MS. A. perinde ut hic *Pal.*

(nam hic in A. μάρυς scriptum) quomodo est et apud *Aristot.* Hist. An. 8. cap. 9. Ibidem autem praec. edit. μαρίς oxyt. ad quod *Sylb.* aliquo modo accedere putat quod apud *Hesych.* est: μαριστὸν, ἓξ κοτύλας. Verum barytonως etiam apud *Polyaenum* libr. IV. cap. 3. et quidem in tribus MSS. exemplaribus extare testatur. vid. notas ad dictum *Aristot.* locum. Caeterum μάρις valet decem choas Atticas *Polyaeno*, aut, ut tradit *Aristot.* sex cotylas. *Io. Brod.* Miscel. VI. cap. 30. Seberus.

μάρις] Prius editi μάρης, quod et *Kuehnius* observavit, qui in suo Codice μάρις reposuit.

ὁ δὲ ἡμιμέδιμνος] Absunt ista a C. A. σάδιξ et μάρις Aegyptia nomina esse vult *Iacobus Capellus* de *Mensuris* pag. 83. Kuehn.

ὁ δὲ ἡμιμέδιμνος] De hemimedimno vid. et *Hostum* lib. I. de Mens. c. 8. tm. 2. Ceterum in MS. nostro desunt haec: ὁ δὲ ἡμ. τέσσ. κ. εἴκ. de eo qui τριτεὺς, *Hostus* ibidem tmem. 3. et ex *Polluce* etiam *Iunius* Nomencl. de Mensur. aridorum, ubi et de ἑκτεῖ mentionem hinc facit: de quo et *Hostus* ibidem tmem. 4. Iung.

ὁ δὲ τριτεὺς] Margo C. A. usque ad ὀκτὼ post τριτεὺς leg. iterum ὀκτὼ omisso ἑκκαίδεκα. dein textus: τὸ ἡμίεκτον, τέσσαρες. Kuehn.

ὁ δὲ ἑκτεὺς] Pro ὁ δὲ ἑκτ. MS. habet ἑκτεὺς δέ. Iung.

τὸ δὲ ἡμίεκτον] De Hemiecto *Hostus* ibidem tmem. 5. Iungerm.

τέσσαρες] MS. τέτταρες. quae dein de cotyle, hinc adfert *Iunius* Nomencl. in *Hemina*. Iung.

μέτρων] Leg. μέτρον. Seb.

ὡς πολλαχόθεν] Abest a C. A. Kuehn.

ὡς πολλαχόθεν] Desunt in MS. ὡς πολλ. ἡ κωμ. ὑποδηλοῖ. Iung.

κόφινος] De cophino vid. *Hostum* libr. I. de Mensur. cap. 16. in κόφινος. ubi quae hic leguntur omnia sic interpretatur: *Cophinus mensura Boeotia: quae utraque metitur, nimirum res tam aridas quam liquidas. Strattis: Farinam vero vobis quomodo vendebant? Quatuor Drachmis maxime cophinum.* Additur, ait, *Vini cophinus valens tres congios.* Sic ille. Iung.

169.

Στρόττις γοῦν etc.] Ista: Στράττις γοῦν φησιν etc. usque ad Κύπρον omnia desunt in MS. Ceterum optimus *Hostus*

quae corrupta sunt ne memorat quidem, nedum attingat. Non liquebat hercle et *H. Stephano*, qui tamen indicavit ad suum codicem hic quid deesse, et post ἢ asteriscum posuerat. Utinam eruditorum princeps *Casaubonus* VII. *Athen.* 23. voluisset huc evagari: qui quidem δράματος titulum emendat, et legendum ostendit hic ἐν Κινησίᾳ. Apud *Aristoph. Schol.* ad Aves non longe a fine Comici nomen depravatum est, dramatis incorruptum remansit. Sic enim ibi, Στράτων ἐν Κινησίᾳ, quum legendum sine dubio sit, Στράττις ἐν Κ. Sed ad locum praesentem. Acutissimus *Capellus*, qui in hisce post omnes elaboravit, lib. II. de Mensur. cap. 43. sic ait: *Locus corruptus, nescio an sic restitui possit*, (illa scilicet quae habes mox in textu) μέτρῳ ἐχρῶντο τῷ κοφίνῳ καὶ ἐν τοῖς ξηροῖς, ἢ διὰ τοῦτο ἐνταῦθα πυρῶν κόφινον λέγει, ὅτι οἴνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χόας τοσαύτας δραχμὰς ἐδύνατο. *Falsum, inquit, videtur quod respondet servus cophinum farinae venisse 4. drachmis. Nam haec est summa annonae caritas: sed ita servili dolo respondisse videtur, quia cophinus vini totidem drachmis constare poterat, quod est sane commodum vini pretium* etc. Haec ille. Sed profecto, pace viri doctiss. dicere liceat, audaci emendatione. sat: nimirum in loco desperato. Ego nihil possum, nisi accusare tenue ingenium, quod me posse quid vetat. Libet tamen, quod quivis potest, primos versus ordinare:

τὰ δ' ἄλφιθ' ὗμιν (an sic licet metri causa) πῶς ἐπώλουν; τεττάρων
δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον. Τί λέγεις;
μέτρῳ ἐχρῶντο κοφίνῳ etc.

in quibus nescio annon Strattis loqui pergat. Haec saltem adnotare placuit, ut videas *Hostum* non recte versus istos disponere: qui et hoc mihi insuper videtur male adfirmare κόφινος media brevi, licet, ait, *Nonnus in Carmine producat.* Et vides tamen in Strattidis senariis esse quoque media producta. Ut ille quidem collocat hos iambos, in altero media brevis est: sed profecto mendose collocat, quales nullos vidi senarios. sed viro bono ego non insultem libens. Locus sane ille Criticos adhuc ingeniosos invitare ad opem ferendam potest. Iung.

Κυνησίᾳ] Κινησίᾳ, ut est infra X, 189. vid. *Casaub.* in *Athen.* fol. 557. Seb.

Κυνησίᾳ] Κινησίᾳ legitur iam in Nostri textu. prius editi Κυνησίᾳ habebant.

τὰ δ' ἄλφιθ' etc.] *Strattidis senarios* ita constituerem:

τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν; τεττάρων
δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον· τί λέγεις;
μέτρῳ ἐχρῶντο κοφίνῳ; ἦν ταῦθ'· ὅτι
οἴνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χοὰς
πυρῶν ταυτὰ τοῖς κοφίνοις.
quo pretio nobis farina veniit?
Drachmis quatuor omnino stat cophinus.
metro utebantur cophino? fuit ita.
quia vini cophinus qui valet tres choas
frumenti idem facit cophinis.

C. A. nihil habet de testimonio huius Strattidis. KUEHN.

μέτρῳ ἐχρ. κοφ.] Cum propr. *κόφ.* sit *ἀγγεῖον πλεκτὸν* e vimine, ut ait *H. Steph.* qui seq. v. ita l. *οἴνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χόας πυρῶν.* alias nihil de hoc loco suppetit. SEBERUS.

Κύπρον] Margo C. A. et post *καλούμενον* addit *μέτρον.* KUEHN.

Κύπρον] De Cypro vid. *Hostum* lib. I. de Mensur. cap. 16. in *Κύπρος.* ubi ait apud *Hesych.* et *Epiph. Κύπρος* extare. apud *Pollucem* hic et infra, ait, dicitur *Κύπρον.* falso, quod infra sic extare ait. ibi enim *Κύπρος* est. locus extat X, 113. eamque diversitatem et *H. Steph.* hic adnotavit ad oram. MS. Noster hic habet ut vulgati *κύπρον.* infra vero deficit. IUNG.

καλ. εὕροις] MS. auctius: *καλ. μέτρον εὕρ.* distingue autem ita: *Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον, εὕροις* etc. IUNGERM.

δευτέρῳ] *μελῶν* subiicit C. A. postea legit *ὡς ἡμίκυπρον παρ' Ἱπποκράτει.* dein textus: *ἀμφορεὺς, χ. κρουσιμετρεῖν.* KUEHN.

δευτέρῳ] MS. *δευτέρῳ μελῶν. ὡς ἡμίκυπρον παρὰ Ἱπποκράτει.* Ceterum *βιβλίῳ* et illa *Ἱππων. ἐ. τ. π. ἰ. καὶ κοτύλη* desunt. Placet vero illud *μελῶν.* Et certe infra X, 113. ubi eadem ita leguntur, *καὶ παρὰ Κλέωνι τῷ μελοποιῷ ἐν δευτέρῳ μελῶν, κύπρος,* putemus emendandum *Ἀλκαίῳ τ. μ.* Alcaei mentio non rara apud *Pollucem: Cleonis* quod sciam nulla: nec alibi de *μελοποιῷ* talis nominis quid lego. Illum enim *Θηβαῖον ἀοιδὸν* hoc nomine, in cuius simulacrum epigramma legimus apud *Athen.* lib. I. non reor nostram coniecturam infirmare. Ceterum quod ex solo *Polluce Κύπρον* neutro genere notant, nescio an ex ipsius mente sic faciant, qui cum aliis *Κύπρος* infra habet. Hic autem *Κύπρον* possit

esse accusativus ab eodem *Κύπρος*. Sed ad cetera MS. qui in hoc insigniter variat, quod *Hippocratem*, medicum puto, nominat, apud quem tale quid facilius quis coniiciat prolatum, quum illis saepe usu veniat de ponderibus mentionem facere variis. Tamen ex *Hipponacte* ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβων et infra diserte X, 113. extat: ubi quidem MS. defectus est isto capite. Alias de hemicypro vid. *Hostum* eod. lib. I. de Mens. cap. 16. in *Κύπρος* et ibid. paulo ante in ἡμικύπριον, sicut apud *Hesych.* et *Epiph.* extare ait. Iung.

δευτέρῳ] Vocem μελῶν demum e MSStis addidit *Kuehnius*, quae a prius editis aberat.

μετρεῖν] Deest μετρεῖν in MS. Sane istud IV, 166. statim ante positum fuit. Iung.

παρακρουσιχοίνικος] De παροκρουσιχοινίκῳ vid. *Hosti* Dissertat. de Choenice tm. 1. n. 56. Iung,

κρουσίμετρον] C. A. non habet, at C. V. leg. κρουσιμετρῶν. Kuehn.

κρουσίμετρον] MS. κρουσιμετρῶν. et quidem nulla distinctione post κωμῳδίᾳ· unde, ni fallor, veram reperimus lectionem. scilicet ita ista scribenda: καὶ παρ. ἐ. τ. Κωμῳδίᾳ, κρουσιμετρῶν. τὸν παρακρουσιχοίνικον, exponit nimirum κρουσιμετροῦντα. vid. *Hesych.* in κρουσιμετρεῖν. et in altero illo. Quod ad sequentia, extant ea et alibi apud Nostrum, et ex iis ostendit *H. Steph.* in suis animadvers. ad Adag. *Erasmum* male confundere ἰσοχειλὲς et ἐπιχειλές. ut supra II, 89. adnotavi. Iung.

κρουσίμετρον] κωμῳδίᾳ, κρουσιμετρῶν. *Kuehnius* pro priori κωμῳδίᾳ, κρουσίμετρον, reposuit.

170.

ἰσοχειλῆ] Supra II, 89. Seb.

ἰσοχειλῆ] C. A. τὰ πλήρη. ἐπιχειλῆ δὲ κατωτέρω τοῦ χείλους, *quae autem plena sunt, dicuntur* ἰσοχειλῆ: *quae infra labrum,* ἐπιχειλῆ: exuberantia, ὑπέρπλεα. C. V. ἐπίμετρα pro ἐπίμεστα. Kuehn.

δέ, τὰ κατ.] MS. δὲ κατ. sine τά. et ibidem ἐπίμετρα pro ἐπίμεστα· quod tamen ante segm. praeced. habebat. et infra V, 134. etiam est ἐπίμεστον tam vulgo quam in MS. supra vero II, 89. ubi vulgati, ἰσοχειλῆ δὲ τὰ ἐπίμετρα· MS. aliter variabat, τὰ ἐπίμεστα μέτρα, ἰσοχειλῆ λέγεται· ut ibi indicavi. Adnotandus et locus *Hesychii*: Ἐπίμεστα, πλήρη· τουτέστιν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὴ ἀπηγμένα Φερεκράτης βριθομένων ἀγαθῶν ἐπὶ τραπέζης. quae ideo attuli, an ex parte restituerem, ut statim dicam. Iung.

ἐπὶ δὲ τῶν ξ.] *δὲ* omittit C. A. Kuehn.

ἐπὶ δὲ τῶν ξ.] MS. *ἐπὶ τῶν ξ.* sine *δέ*. Iung.

Quae in aridorum mensuris non absterguntur] *τὰ οὐ κατεψημένα μέτρα, quibus non est dirutus radio cumulus.* Sicut contra *σφόδρα ἀποψᾶν, hostorio cumulum diruere, et demere studiose quod mensurae superest.* vid. *Casaubon.* in *Theophrast. Charact.* pag. 247. Seb.

οὐ κατεψημένα] C. A. *τὰ οὐκ ἠψημένα, de aridis mensuris dicitur τὰ οὐκ ἠ. quae non sunt radio deruta, abstersa. sequitur τὸ δὲ ἀποψὸν ἐργαλεῖον.* C. V. *τὰ οὐ ἀπηψημένα,* et quae modo laudata sunt, ex quibus in *excerptis Cod. Vossiani* legitur, *f. ἀπόψηστον ex Hesychio.* mihi videtur *τὸ ἀποψηστὸν* adhuc pertinere ad mensuram aridorum, aeque ut prius, *ἀπεψημένα,* ut *rasa* et *non rasa mensura* sibi opponantur, dein sequitur *τῶν ἐργαλείων ἀπομάκτρα. Gl. ἀποψήκτιον ruptus.* Kuehn.

οὐ κατεψημένα] MS. *οὐκ ἀπηψημένα.* egregie. sic nimirum apud *Hesychium* legendum, *καὶ μὴ ἀπηψημένα.* non *ἀπηγμένα.* cetera ibi non emendo, quae videtur *Pherecrates* dixisse de bonorum cumulo in mensa. Pessimum facinus fecit, quisquis ille fuit, qui sustulit auctoritates rariss. quibus *Hesychium* subinde usum fuisse satis patet. *ἀπηψημένα* autem eodem modo exponemus, quo *Casaubonus* ad *Theophrast. περὶ βδελυρίας.* vulgatum *τὰ οὐ κατεψημένα μέτρα* exponit, scilicet, *quibus non est dirutus radio cumulus.* ubi vide de hisce selectissima. ubi et alium locum *Hesychii* adfert, *κορυστὸν, τὸ ἐπίμεστον·* sic nimirum emendans, quum male edatur *κορυτόν.* Sed ad *Pollucem* nostrum, in quo quidem si unquam bonam operam navavit, id iam facit MS. sequitur enim locus corruptissimus: *τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐργαλείων, ἀπομάκτρα, ἢ σκ.* etc. nil inemendatius. MS. vero noster eximie: *τὸ δὲ ἀποψὸν ἐργαλεῖον, ἀπὸ μάκτρα, ἢ σκυτάλη.* unde restitutio patet, scribendum nempe *ἀποψῶν.* quid enim aliud est *ἀπὸ μάκτρα,* quae *παρὰ τοῦ ἀποψήσασθαι* nimirum et *ἀπόψηστον* dicebatur. *Hesychius: ἀπόψηστον, τὸ ἀπόμακτρον τοῦ μετρουμένου σίτου. Streichholtz* a re eadem ipsa Germani nostri. Dicitur vero et *ἀπομάκτρα,* ut hic apud *Pollucem* et infra X, 113. et apud *Hesychium* etiam: *ἀπομάκτρας, ξύλα, τὰς σκυτάλας ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα.* nec in re aperta verba accumulabimus. Tantum de sequenti *ἢ σκυτάλη.* male antea in vulgatis legebatur *ἡ.* et *H. Stephanus* quoque reposuerat *ἤ,* sicut in MS. legitur. *Hesychius: ἀπομάκτρας, ξύλα. τὰς σκυτάλας ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα.* Apud quem et ubi legitur, *ἀπέψας*

ἀπέμασε, corrige *ἀπέμασσε*. Sequitur in *Polluce περιστροφὶς*, MS. habet *περιστροφῆς*. notabis vero illud *περιστροφὶς*, quod non temere alibi in hac significatione occurrat vocabulum. nomen, credo, inde, quod hostorium illud in orbem circumagebant, cumulum diruentes, et studiose dementes quod mensurae supererat, ut ille *βδελυρὸς* apud *Theophr.* in cognomine Charactere *σφόδρα ἀποψῶν*. infra X, 113. eadem, *ἀπομάκτρα, σκυτάλη, περιστροφὶς* iuncta. Iung.

οὐ κατεψημένα] Pro priorum editionum, *οὐ κατεψημένα, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐργαλείων, ἀπ. ἢ σκ.* ita restitui: *οὐκ ἀπεψημένα. Τὸ δὲ ἀποψῶν ἐργαλεῖον, ἀπ. ἢ σκ.*

ἡμιδεὲς] C. A. *ὑπερδεῆ τὰ λίαν ἐνδεᾶ, ἔστι δὲ μετρικῆς καὶ πήχυς* etc. *ὀργυιὰ καὶ τὰ ὅμοια. ὅμοιον δὲ κανὼν καὶ στάθμα.* Kuehn.

ἡμιδεὲς] MS. *ἡμιδεές*. et sic certe scribendum, uti et infra est V, 134. et VI, 160. non aliter atque *ἐνδεές*. desunt vero in MS. *ἡμιπληρ. ἡμ. ἐνδ.* Iung.

ὑπερδεῆ δὲ etc.] MS. *ὑπερδεᾶ τὰ λ. ἐ.* Notandum illud *ὑπερδεᾶ*, si forte Atticum. Certe in *κλέα* adnotant, et in *Luciani* tyranno, si memini recte, legi *χρέα*, a *χρέος*. De accusativo singulari in adiectivis nota res est: et quid prohibet idem fuisse in quibusdam neutris pluralibus? Certe clare sic occurrit apud *Herodotum* mihi *Euterpe* cap. 121. §. 2. *ἰδόντα τῶν χρημάτων καταδεᾶ τὰ ἀγγήϊα. Hesychius* sane eodem modo, *ὑπερδεᾶ, ὑπεραγόντως ἐνδεᾶ· ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν.* sed nolim fallere, cum hic accusativus sit. Nam *Suidas* habet, *ὑπερδία δῆμον· ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ· οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν, τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ.* ubi legendum *ὑπερδεᾶ δ.* patet ex *Etymologo*, apud quem eadem verba. dein *οὐ πάνυ* emenda, et scribe *ἢ πάνυ. Etymologus* ait, *οἷον πάνυ.* Et hinc scilicet emendanda illa quae superioribus apud *Hesychium* singulariter subiiciuntur ita distincta: *ὑπερδεᾶ, δῆμον ἔχοντα.* quae quum primum legebam, emendare videbar, *δεῖμον ἔχοντα*, ut duplici modo illud *ὑπερδεὴς* exponeret. At quantum fallebar. Agnovi enim statim *Homericum* hemistichium esse, quod extat *Ἰλ. ρ.* ubi *Apollo* ad *Aeneam*:

ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.

Ubi longe aliter *Eustathius*: *δῆμον δὲ ὑπερδέα*, ait, *λέγει τὸν ἀπτόητον καὶ ὑπερκείμενον δέους, ἐκ τοῦ ὑπερδεέα κατὰ συγκοπήν. ἄλλως γὰρ περισπᾶσθαι ὤφειλε κατὰ συναίρεσιν, ὡς τὸ εὐ-*

φυέα εὐφυᾶ· ὑγιέα ὑγιᾶ. Iam itaque apud *Suidam* pro ὑπέρδια non ὑπερδεᾶ, sed ὑπερδέα repono, iubente *Eustathio*. Nisi tamen cum ceteris forte aliam lectionem secutus sit. Certe explicationes *Eustathii* et aliorum inter se non conveniunt: et nescio an illorum non sequenda potius. sed haec prudentiores disceptabunt: nos a *Polluce* evagamur nimis, ad quem illa nihil. Iung.

ἔστι δὲ μετρητικῆς] MS. hoc segmento saltem haec habet: ἔστιν δὲ μετρητικῆς καὶ πῆχυς, παλαιστὴς, δοχμὴ, πυγὼν, ὀργυιὰ, καὶ τὰ ὅμοια· ὁμοίως δὲ κανὼν καὶ στάθμη. ἀπὸ δὲ στατικ. quae iam segm. seq. Notabis παλαιστὴς, pro quo vulgo παλαιστή. utrumque supra habes in MS. II, 157. Refert se vero *Pollux* ad ea quae dixit supra II, 157. κανὼν vero et στάθμη, quae MS. hic addit, sunt in sequenti capite in vulgatis, ubi ea MS. omittit. Iung.

πεντάπουν.] Post πεντάπουν auctius *Falckenburgius* habet καὶ ἑπτακαιδεκάπουν.

171.

περὶ στατικῆς] In MS. nullus titulus hic et segm. 173. ut iam admonui supra. *Hostus* libr. II. de Mensur. cap. 3. n. 22. *Ars ipsa, ait,* ponderandi *dicitur* στατική, *apud Platonem in Philebo et Charmide: quod Iulius Pollux repetit a verbo* ἱστάναι, *quod est ponderare.* infra IX, 57. sic habes, ἐν τοῖς ἱσταμένοις. Iung.

ἱστάναι] C. A. στησάμενος, ἀποστήσασθαι (*ad libram dare et accipere*) στατικὸς, στατὴρ, ζυγὰ, τρυτάνη, πλάστιγγες, σταθμὸς, (α superscripto) τάλαντα, ζυγὸς etc. interiecta omnia omissa sunt. Kuehn.

ἱστάναι] Deest sequens ἵσταται et ἀποστῆσαι in MS. Iungerm.

συστῆσαι] Desunt in MS. συστῆσαι, ἀντ. ε. etc. Ὁμηρικὸν cum mediis et *Homeri* carmine. Iung.

ἀνελκῦσαι] *Libram attollere,* ut appareat alterius lancis vel gravitas, vel levitas, vel aequamentum: quod et τεῖναι dicitur. Kuehn.

Ὁμηρικὸν] *Iliad.* θ, 69. et χ, 209. Seb.

στατικῶς] Deest στατικῶς et ἰσοστάσιον in MS. Iung.

στατὴρ, ἰσοστ.] De statera *Hostus* agit eodem cap. 3. ubi et de ἰσοστασίῳ n. 18. de quo et *Iunius* Nomencl. in Aequilibrium. Iung.

ζυγὰ] *Iugum, scapus trutinae.* πλάστιγγες *lances,* quae utrinque pendent a iugi capite. σταθμὸς, κανὼν *examen, mo-*

mentum, lingua trutinae. est tamen ubi hae partes confunduntur συνεκδοχικῶς. Kuehn.

σταθμοὶ] P. σταθμός. Seb.

σταθμοὶ] Pro σταθμοὶ vero MS. habet hic στάθμη. Bene etiam scilicet σταθμὰ, cum ex *Demosthene* ipso adferant ζυγὰ καὶ σταθμὰ ἔχων. *Hesych.* σταθμὰ, θύρετρα, τάλαντα. vid. et *Suid.* idque in vulgatis sequitur infra IV, 173. ubi in MS. omittitur. et infra X, 126. MS. etiam: καὶ στάθμα καὶ τάλαντα, καὶ ζυγόν. nempe ut δεσμὸς δεσμὰ, sic ζυγὸς ζυγὰ, σταθμὸς σταθμά. Iung.

στάθμη] στάθμη καὶ κανὼν desunt, quae segm. praeced. habuit MS. Iung.

καθέλκειν] *Degravare*, margo C. A. post hoc verbum ὡς ἄγειν Δ. ὅς. ἢ. τ. δ. est locus ille in *Orat. contra Timocratem* et sermo est de acinace *Mardonis*, qui pendebat 300 *Daricos*. Kuehn.

Δημοσθένης γὰρ etc.] Locus *Demosthenis*, quem Noster profert, est in *Timocratea*, de acinace *Mardonis: τόν τε δίφρον τὸν ἀργυρόποδα, καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς ἦγε τριακοσίους Δαρεικούς.* Ubi et inferius paulo a fine longius τὸ ἄγειν pari modo usurpat: χρυσίδες τέτταρες ἢ τρεῖς, ἄγουσα ἑκάστη μνᾶν. Iung.

172.

ῥέπειν] *Plut.* π. π. ἀγωγῆς de se dubio animi, τῇδε κἀκεῖσε κλίνων, ὡς ἐπὶ πλάστιγγος, πρὸς οὐδέτερον ῥέψαι δύναμαι. caeterum in C. A. post ῥέπειν sequitur ἰσόῤῥοπον, ἐπιθεῖναι τ. π. etc. Kuehn.

ῥοπὴ, β. etc.] Desunt ῥοπὴ, βάρος etc. ὄγκος cum mediis in MS. Iung.

ἰσόῤῥοπον] MS. ἰσόῤῥοπον καὶ τὰ ὅμοια, omissis ceteris omnibus ad τὰς πλάστιγγας, ubi MS. iterum ita: ἐπιθῆναι τ. π. καὶ ἀντιθῆναι τά. Sic apud *Etymolog.* in Πηλεὺς, προσθῆναι. Iung.

ἀτιθεῖναι] Leg. ἀντιτεῖναι τ. ἔ. *quae ponderantur, paria facere, contra appendere*, ita *Plautus*, *auro contra charus*, ἀντιτεινόμενος χρυσίῳ. σήκωμα in *Gloss. Scama, libramentum, tergimentum, temperamentum, aequipondium. Vitruvius* retinet vocem libr. IX. c. 3. ubi ait, *ad sacoma appendit aurum redemptori.* ubi *Philandri* Notae et *Lexicon Baldi* vide sis. Kuehn.

σηκώματα] σηκώματα. vid. *Iun.* Nomencl. in *sacoma.* et de ἀντισηκωθῆναι ibidem in *aurum ad sacoma appendere.* Iungerm.

ὡς Ἀριστοφάνης.] *Aristophanis* locus forte hic est ἐν Βατράχοις, ubi versus *Aeschyli* et *Euripidis* ταλάντῳ σταθμήσονται. ait ibi *Bacchus* ad *Euripidem*:

ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅτι σοι καθέλξει καρτερόν τε καὶ μέγα. IUNG.

ἀνασηκωθῆναι δὲ] δὲ omittit C. A. τὸ ἀναφερόμενον est *lanx levior trutinae quae ascendit.* ψ. 62. לעלות במאזנים *in statera ad ascendendum* (sunt) *homines*, Graece: ἐν ζυγῷ ἀναφέρονται, si scil. revocentur ad trutinam humana, et pius ζυγοστάτης, *librator*, divina contra imponat alteri lanci, tum semper deprehendet divinorum gravitatem, levitatemque humanorum. vid. *Hesych.* in οἰλάωμα. KUEHN.

ἀνασηκωθῆναι δὲ] Deest δὲ in MS. IUNG.

173.

σταθμῶν ὀνόματα.] C. A. περὶ σταθμῶν. KUEHN.

στάθμια, σταθμὰ etc.] C. A. στάθμια, ἐπίσταθμα. ὠν. KUEHN.

σταθμὰ] Deest σταθμά· quod MS. supra habebat segm. 171. IUNG.

στάσιμα, καὶ ἐπιστ. ὠνόμ.] Ita MS. ἐπίσταθμα, στάσιμα ὠνόμασεν etc. omisso καί. IUNG.

ἐπίσταθμα] ἐπίσταθμα in *Gloss.* sunt, *stationes.* KUEHN.

στατῆρα δὲ etc.] Hunc locum adnotat etiam *M. Hostus* lib. III. de re numm. cap. 7. initio, ubi περὶ στατῆρος agit. IUNGERM.

οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ] *Salm.* ex MSS. οἱ τῆς κωμικῆς ποιηταί. KUEHN.

τὴν μὲν γὰρ λίτραν] Margo C. A. dein Σικελικοὶ quod et C. V. habet. KUEHN.

Σικελοὶ] MS. Σικελικοί. IUNG.

πέντε στατήρων] MSSti coniungunt haec duo in πεντάστατηρον, dein pro Κράτης legunt Σωσικράτης. *Athenaeus* laudat etiam Φιλαδέλφους huius *Sosicratis* lib. XI. In πεντάλιτρον desinit margo C. A. πεντεστάτηρον habet et *Salmas.* KUEHN.

πέντε στατήρων] Sequitur egregius iterum locus in MS. δίκελλαν δὲ πεντεστάτηρον, Σωσικράτης ἐν Παρακαταθήκῃ τὴν π. Sic habet MS. non duabus πέντε στατήρων. MS. lectio et infra IX, 57. confirmatur. et clare *Sosicratem* nominat in ista fabula. Potest itaque hic iam accedere Comicis: quamvis alias in *Polluce* non occurrat. Et alii quidam ibi praeter semel non occurrunt. Hinc vero *Pollux* infra IX, 57.

ubi *Sosicratis* verba adfert, restituendus est, quo loco adhuc perversius legitur Ἱπποκράτους. Idem forte quem *Athenaeus* laudat lib. I. ubi, "Αμφις δ' οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται παρὰ Σωσικράτει. Iung.

πέντε στατῆρας] Egregie *Kuehnius* πενταστάτηρον e MSStis reposuit una voce, prius enim editi divisis vocibus πέντε στατήρων habebant.

χρυσοῦς] C. A. χρυσούς. Kuehn.

χρυσοῦς στατὴρ, δύο etc.] Vid. *M. Hostum* lib. V. de re numm. cap. 5. n. 5. et c. 8. n. 2. Iung.

δραχμὰς] MS. δραγμάς. sequitur, τὸ δὲ ταλ. etc. de quo vid. *Hostum* eod. lib. V. cap. 11. n. 14. Iung.

λίτραν] λίτρα *Hesych.* est *obolus* vel *numisma Siculum.* Kuehn.

λίτραν] λίτραν etc. vid. *M. Hostum* lib. III. de re numm. cap. 8. tm. 17. n. 2. Iung.

λεπτὸν] C. A. omittit λεπτόν. Kuehn.

174.

ὅταν Σώφρων etc.] MS. ὅτ' ἂν. De *Sophronis Virilibus* et *Muliebribus Mimis* vid. *Casaub.* II. *Athen.* 8. Iung.

οὐδὲ τὰς δ. λ.] C. A. habet οὐ τὰς δ. Kuehn.

δύναμαι] C. A. omittit δύναμαι, quod abest et a C. V. Kuehn.

δύναμαι] Deest δύναμαι in MS. dein pro δὲ habet μέν. Iungerm.

Δημολόγος] *Scalig.* de *re nummaria* Δεινολόχος, quod firmat C. V. infra X, 177. iterum laudatur *Dinolochus* in *Amazonibus.* Kuehn.

Δημολόγος] MS. iterum egregie: Δεινολόχος ἐν Μηδείᾳ, τετταράκοντα λίτρους, quod ultimum tamen uno vocabulo perscribendum est, et Δεινόλοχος. de *Dinolocho* egregie, et est idem ille, qui infra X, 177. ἐν Ἀμαζόσιν laudatur. de eo vide *Suidam* in Δεινόλοχος, Συρακούσιος, ἢ Ἀκραγαντῖνος κωμικὸς etc. ubi et haec verba notanda, ἐδίδαξε δράματα ιδ' Δωρίδι διαλέκτῳ. Ait enim *Pollux* οἱ Δωριεῖς ποιηταὶ λίτραν usurpant modo de numulo, uti *Sophron* (de cuius quoque Syracusani mimis utrisque *Suidas,* εἰσὶ δὲ καταλογάδην διαλέκτῳ Δωρίδι.) modo de pondere, uti *Dinolochus.* Abire itaque iam vulgatum *Demologum* iubemus εἰς δήμους ἀλόγους. Iungerm.

Δημολόγος] Δεινόλοχος e MSStis legitur iam in textu pro priori Δημολόγος.

τετρακονταλίτρους] C. A. τετταρακονταλίτρους, in παῖδας desinit margo C. A. *Salmas.* legendum, inquit, πέδας, *compedes, pro* παῖδας, *quo nihil est verius.* haec ille. Kuehn.

τετρακονταλίτρους] Pro τετρακονταλίτρους *Kuehnius* recepit in textum τετταράκοντα λίτρους, et dein πέδας pro priori παῖδας.

ἐπὶ μὲν Ἀκρ.] Leg. ἐκ μὲν Ἀκρ. ut est infra IX, 80. P. ἐπὶ τῶν. *Sylb.* ἐν μὲν Ἀκ. Seb.

ἐπὶ μὲν Ἀκρ.] Pro ἐπὶ *H. Steph.* in margine hic emendat ἐν, quoniam, credo, sic paulo post sequitur. et certe sic infra IX, 80. Sed MS. ἐπὶ retinet. alias MS. Ἀκραγαντινῶν, quamvis accentus sit erasus. Iung.

ἐζημ. πεντήκ. λίτραις] C. V. λίτρας. Kuehn.

ἐζημιοῦντο πεντήκ.] Infra ex eadem πολιτείᾳ IX, 80. est ζημιοῦσθαί τινας (sic MS. τριάκοντα λίτρας.) alterutro loco mendum esse credo in numero: utro, nescio. Iung.

ἡ δὲ λίτρα δ.] De his hinc *Matth. Hostus* libr. III. de re nummar. cap. 7. n. 27. 28. et haec *Pollucis* ex *Aristotele* verba omnia repetit lib. eod. c. 8. tmem. 18. n. 2. Sed et hic et infra valde depravata esse, ait: quod et fatetur ibid. n. 3. locus infra est IX, 80. etc. Iung.

Ἰμεραίων] MSS. Ἡμεραίων. Sed Ἰμέρα πόλις Σικελ. *Stephan.* Seb.

Ἰμεραίων] MS. Ἡμεραίων. Iung.

δύο χαλκοῦς] χαλκοὺς C. A. Pro ἑξάλιτρα in textu est ἑξᾶντα. in margine vero δίξαντα. lectionem marginis sequitur C. V. *Scal.* de R. N. leg. ἑξιάντα. *Salmas.* MSS. ἑξᾶντα καλοῦσι. Kuehn.

δύο χαλκοῦς] Locus videtur corruptus. quomodo enim ait δύο χαλκοῦς Siculos vocare ἑξάλιτρα? et statim tamen ἓξ χαλκοῦς, ἡμίλιτρον. patet mendum ex iis quae infra IX, 81. ubi eundem locum citat Noster, et ἓξ τάλαντα habet, non ἑξάλιτρα. sed utrobique corruptus locus: et infra MS. ibi nil iuvat. hic MS. habet: δύο χαλκοῦς δίξαντα καλοῦσιν quod ad viri doctiss. *Had. Iunii* emendationem proxime accedit, qui pro ἑξάλιτρα in suo Nomencl. in *Sextans* hic reponit ἑξάντα, quod *M. Hostus* in textum ipsum recepit, haec *Pollucis* citans libr. III. de re nummar. cap. 5. n. 5. et c. 8. tmem. 18. n. 2. quid tamen, si iam illud MS. δίξαντα reciperemus? certe videtur ibi τῶν δύο χαλκῶν aestimatio quasi expressa. notum enim διξὸς pro δισσός. Quicquid sit, nostrum fuit MS. expressam scripturam indicare. Iung.

δύο χαλκοῦς ἐξάλιτρα] MSStorum lectionem etiam suo MSto confirmat *Falckenburgius*, qui pariter *δίξαντα* habet; verum *ἐξάντα* iam habetur in textu, quod *Kuehnius* meus e C. A. in suo Codice reposuit.

175.

οὐγγίαν] C. V. *τὸν μὲν ἕνα οὔγκίαν*. Kuehn.

οὐγγίαν] MS. *τὸν μὲν ἕνα, οὔγκιάν*. sic et infra in MS. per *γκ*. Iung.

τριάκοντα] Pro *τριάκοντα* C. A. *τριᾶντα*. *Hesych.* *τριάντος πόρνη λαμβάνουσα τριάκοντα* (leg. *τριάντα*) *ὅ ἐστι, λεπτὰ εἴκοσι*. *Salmas*. *τοῖς δὲ τρεῖς τέτραντα*. Kuehn.

τριάκοντα] Pro *τριάκοντα* *H. Iunius* eodem loco in *Sextans*, reponit *τρίεντα*. *Hostus* vero haec d. c. 8. tm. 18. n. 2. laudans habet *τέτραντα*. Sed vitiose: quum antea c. 5. n. 5. *τρίεντα Iunianum* haberet. Verum MS. retinet vulgatum *τριάκοντα*. si licet et mihi quid coniectari, divinarem forte *τρίαντα* vel *τρίξαντα* scriptum fuisse, uti eodem sono pronunciassent hoc *δωρίζοντες* Siculi, atque prius *δίξαντα*· *δίξα γὰρ φασὶ καὶ τριξὰ καὶ πενταξὰ*, ait *Eustath.* ad lib. I. *Ἰλιάδ*. sed de his forte peritioribus risum moveo. Iung.

τριάκοντα] *Falckenburgius* iterum e MSto habet *τριακίαν*, sed *Kuehnius τριάντα* e C. A. in textum Nostri *Pollucis* recepit.

τοὺς δὲ ἕξ] Margo C. A. usque ad *λίτραν*. Marginis etiam sunt, quae sequuntur: *ἔνιοι δὲ τ. λ. κ. τῶν νέων* etc. mox *Ποσείδιππος* usque ad *μνημονεύουσι*. C. V. confirmat *τῶν νέων*. Kuehn.

ὀβολὸν] C. V. pro *ὀβολὸν* leg. *ὅλον*. Kuehn.

κωμῳδούντων νέων] Voculam *τῶν* ante *νέων*, quae ab ante vulgatis aberat, *Kuehnius* Noster e MSStis textui Nostri addidit. Prius editi dein etiam *Φιλίμων* legebant, quod tamen in postrema *Seberi* editione in *Φιλήμων* mutatum erat, uti et in suo Codice *Kuehnius* correxerat.

Ποσίδιππος] MS. *Ποσείδιππος*. Eadem fabula et infra X, 22. nominatur: sed in MS. ne frustra sis. Iung.

ἐν Γαλάτῃ] *Salmas*. leg. *ἐν Γαλατείᾳ*. Kuehn.

καὶ ἕβδομον δὲ] *δὲ* omittit C. A. caeterum *ἕβδομον ἡμιτάλαντον* *Herodoti* est, uti alterum *Dinarchi*: prius notat, *sex talenta cum dimidio*, posterius, *duas drachmas cum dimidio*. vid. *Harpocrat*. in *τρίτον ἡμίδραχμον*. Kuehn.

καὶ ἕβδομον δὲ] *Herodotus Κλειοῖ* c. 50. *ἕλκων σταθμὸν ἡμιτάλαντον*. Iung.

καὶ τὰ τοιαῦτα] Iterum margo C. A. καὶ τὰ τοιαῦτα etc. usque ad καὶ κρεωστάθμη, reliqua capitis absunt. Kuehn.

ὥσπερ καὶ ἡ κρεωστάθμη] MS. ὥσπερ ἡ κρεοστάθμη, cetera huius capitis ibi λείπει. sane apud *Hesych.* est, τριάντος, πόρνη λαμβάνουσα τριάκοντα· ὅ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι. Quod huc non convenire dicas. Quid tamen inde eliciam audi. Aiunt χαλκοῦν valere λεπτὰ ζ. ergo λεπτὰ κα. erunt χαλκοῖ τρεῖς· et εἴκοσι λεπτὰ *Hesychius* reddit τῷ τριάκοντα. quod itaque forte non temere reiiciendum. discrepat saltem unum λεπτόν. Iung.

176.

ἀντιμοιρεῖ] *Interpr. partiar, partitores, compensat,* mallim *partitus es, partiarius, contra dividere,* quando scilicet alter iam praecepit partem, alter contra tantundem capit in divisione: ita usurpat vocem ἀντιμοιρεῖν *Demosth.* Orat. pro *Phormione*, non longe ab initio, ubi legerem ἀντιμοιρεῖν. *Vales.* ex MSS. legit τὰς ἀντιμοιρίας, sed quinam sensus inde eliciatur, nullus assequor. Kuehn.

μοιρολογῆσαι] In omnibus fere Lexicis corruptum extat hoc verbum. *Harpocr.* μοιροδικῆσαι ἀντὶ τοῦ, μέρους μεταλαβεῖν. *Suidas* eum secutus, μοιροδοκῆσαι etc. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ. *Hesych.* μοιρόλαλεῖν, τὸ μερίδι λαγχάνειν. leg. μοιρολαχεῖν, τὸ ἐπὶ μερίδι λαγχάνειν, *de parte aliqua sortiri.* Notum est quod in conviviis (δαιτὶ) Veterum publicis sua cuique convivae portio carnis assignabatur, ἑκάστῳ μερίδος ἀποκληρουμένης: ideoque ex μοίρα et λαχεῖν compositum verbum μοιρολαχεῖν. μοιρολαχῆσαι notat *portionem suam sorte accipere* in conviviis primum et dein in aliis etiam negotiis. vid. *Plutarchi Quaest. Conviv.* 10. lib. II. et *Phavorinum* in μοιρολαχεῖν. Et *Hesychio* κρεωδαίτης dicebatur apud Lacones, qui portiones carnis aequaliter distribuebat. Kuehn.

μοιρολογῆσαι] μοιρολαχῆσαι Nostri pro priorum editionum μοιρολογῆσαι rursus *Kuehnio* debes. Ceterum *Falckenburgius* in voce μοιρολογῆσαι τῷ αι superimposuit τ, quod quid sibi velit, non intelligo.

δατῆτας] *Etymol.* δατητὴς fieri ait a δεδάτηται, sicut a πεποίηται ποιητής. Seb.

δατῆτας] Communi dialecto δατητὰς apud *Harpocr.* et *Suidam.* ubi δατηταὶ describuntur, quod *eligantur ad commune dividendum inter litigantes, quae electio dicitur αἵρεσις δατητῶν.* δασμὸς *dicitur tributum, quod subditi principi-*

bus solvunt pro rata, id quod sine divisione fieri nequit. *Gloss.* δασμὸς, *simultas*, respicitur ad factiones et ἀντιπολιτείας civium, cum studia in contraria scinduntur, et *agrorum divisione* velut esca plebecula in partes trahitur, aut aliis irritamentis malorum solicitatur, ita δασμὸς et in genere notaverit divisionem in contraria studia. Kuehn.

δατῆτας] *Falckenburgius* habet διατῆρας.

177.

Κεφ. κέ.] Sequitur caput XXV. corruptum perquam in vulgatis, in quo utinam MS. noster non ita decurtatus esset, plurima ex illo sine dubio restituere liceret. Titulus istius ut et cap. ultimi, quae ambo uno continentur, in MS. est iste: Περὶ ἰατρικῆς, καὶ νοσημάτων καὶ περὶ μαίας. Vulgato titulo in suo codice *H. Steph.* inseruit τῶν, ita: περὶ τῶν ἰ. ὀν. Ceterum antequam pergam, rara quaedam tecum communicare libet. Revocat enim illud praecedentis segm. δάσκεσθαι, δασμός, mihi in mentem Φωκέας ἀποδασμίους *Clione* cap. 146. *Herodoti* nostri, hactenus a nemine ita explicatos, ut nos intellexisse dicere possimus. De illa itaque re nostris centonibus *Heinsianam* purpuram lubet intertexere. Ita enim suam sententiam ad me perscribere voluit miraculum huius aevi, *Heinsius* meus: *Herodotus in Ioniae Catalogo* Φωκέας *recenset, sed eos quos* ἀποδασμίους *vocat. Quam vocem Valla non interpretatus est, sicut in calce editionis suae Henricus Stephanus monet, qui et ipse tamen nihil decidit, sed vocem intactam relinquit. Portus in Herodoteo suo Lexico postquam ea de voce aliquamdiu egit, candide fatetur, ignorare se quo pacto Phocensibus conveniat. Nam* ἀποδάσμιον *esse putat vel* τὸν δασμὸν ἀποφέροντά τινι, qui tributum alicui persolvit, vel τὸν ἀποδεδασμένον, qui ab aliquo est separatus, τὸν ἀπό τινος κεχωρισμένον. *Sed quomodo* ἀποδάσμιοι *nunc Phocenses dicantur, hoc opus, hic labor est. quod omnino negat invenire se posse. Id iam videamus. saepe ergo colonias duxerunt Phocenses: tum etiam cum ab Harpago pellerentur. Historia, quae postea ab Herodoto, ut omnia, suavissime narratur, ita habet: Primos fuisse omnium qui mare perscrutati sunt Phocenses. hi cum ex Ionia Tartessum venissent, a rege ibi Arganthonio, qui Medorum vires metuebat, humanissime excepti sunt, et cum ut ibi urbem conderent, invitarentur, neque persuaderi possent, in Ioniam reversi, eius munificentia ibi id fecerunt. Quam postea occupavit Medorum Dux Harpagus, cum eam reliquissent Phocenses: qui cum liberis suis, uxoribus, et impedimentis,*

Chium petebant, inde vero Cyrnum; ubi antea etiam urbem fundarant. Hac occasione urbem suam Phocaeam, quam Harpagus prius occuparat, interfectis excubiis invaserunt: iuramento tamen prius omnibus adactis gravissimo, ne quis ibi remaneret. Quod ut sanctius observaretur, ferrum in aquam demiserunt, iuraruntque non prius sese redituros esse quam illud emergeret. Postea tamen, ut dulcissima cuique est patria, alteram Phocensium partem illius poenituit, Phocaeamque incoluerunt. Reliqui Cyrnum petierunt. Ita divisi fuerunt, et a se mutuo divulsi, cum alias, tum eo tempore. De erroribus eorum et coloniis variis cum alii, tum Strabo ex Antiocho eadem fere, qui Herodotum secutus erat. Et Pausanias: οἱ δὲ Μασσαλιῶται Φωκαιέων εἰσὶν ἄποικοι, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ, μοῖρα καὶ αὐτὴ τῶν ποτε Ἅρπαγον τὸν Μῆδον φευγόντων ἐκ Φωκαίας. *Vocat ergo Herodotus* ἀποδασμίους *eos, qui a reliquis divulsi et divisi erant. Hesychius,* ἀποδάζεται, ἀπομερίζει. Ἀποδάσμιοι, ἀποδεδασμένοι. *Quomodo ab Herodoto* Φωκαιέες ἀποδάσμιοι *dicuntur. Hinc* ἀπόδασμοι *dicuntur Ionibus* αἱ ἀποικίαι. *Megasthenes rerum Indicarum scriptor in Eusebii Chronicis:* Μεγασθένης δέ φησι ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, Ναβουκοδρόσορον Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον γεγονότα, ἐπί τε Λιβύην καὶ Ἰβηρίην στρατεῦσαι· ταύτας δὲ χειρωσάμενον, ἀπόδασμον αὐτέων εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου κατοικίσαι. IUNG.

ἀπὸ δὲ ἰατρικῆς etc.] Deest δέ. et ἴασις, ἰᾶσθαι, ἐξιᾶσθαι et ἐξιάσασθαι. deest deinde etiam ἰώμενος et ἰάματα. IUNGERM.

ἰατρὸς] Haec omnia descripsit *Phavor.* in *Lexico* suo voce ἰατρός. KUEHN.

ἰατρεία] C. A. ἰάσασθαι, ἰάσιμος, ἀνίατος, καὶ μισθὸς, ἰατρεῖα, ἀκέσασθαι. dein margo ἀκεστὴς, ἀκήματα, ὡς Ὅμηρος. hactenus margo. καὶ πανάκη φάρμακα. suprascriptum vero est καὶ ἐξακούμενος. post textus: κομιδὴ, νοσηλεία, νοσοτροφία, ἐκνοσηλεῦσαι, ν. ἀῤῥωστήματα, φαρμακεία, φ. etc. KUEHN.

ἰατρεῖα] Sic infra quoque VI, 186. tam editi quam MSS. et *Exod.* XXI, 19. πλὴν τῆς ἀργείας ἀποτίσει καὶ τὰ ἰατρεῖα. pr. ed. hic ἰατρεία. SEB.

ἰατρεῖα] MS. ἰατρεία. et sic erat etiam in antea vulgatis. Verum ἰατρεῖα scribendum docet locus infra VI, 186. unde in Thesauro hic *H. Steph.* ita scribit. IUNG.

καὶ τὸ ἐργαστ.] Desunt in MS. καὶ τὸ ἐργ. ἰ. θ. θ.

postea MS. hoc ordine: ἀνέσασθαι, ἀκεστής, ἀκήματα ὡς Ὅμηρος etc. omisso ἐξακέσασθαι. Iung.

ἐπιμέλεια] Deest ἐπιμέλεια in MS. πανακῆ etiam ibidem cum H. Stephano in Thes. malo scribere. in MS. nullus accentus est superpositus. H. Iun. tamen vulgatum videtur quoque probasse, quum in Nomencl. suo medicamentum praesens etc. hinc interpretatur πάνακες. Iung.

ἐκνοσηλεῦσαι] Deest ἐκνοσηλεῦσαι in MS. Iung.

νοσοκομῆσαι] MSS. νοσοκ. νοσοτροφία. ἀῤῥώστημα. Seb.

ἀῤῥωστεῖν] Deest ἀῤῥωστεῖν, sed eius loco tamen est in MS. νοσοτροφία· quod in vulgatis contra desideratur. Bene vero quod MS. hanc voculam, in *Platone* extantem, nobis largitur: nec *Pollucem* eam omisisse credo. dein in MS. sequitur ἀῤῥώστημα, καὶ τὰ ὅμοια, omissis reliquis usque ad φαρμακεία. Iung.

διαίτησις] Subiicit ὑγιάσαι *Phavorinus*. Kuehn.

178.

κρίσιμος ἡμέρα] κρίσιμος ἡμέρα, communiter *dies criticus*. Kuehn.

γίνεται] γίγνεται ad versum forte rectius scribatur. Iungerm.

τομή] *Sylburgius* in prior. edit. τὸ μὴ et *Gualtherus non scindere*. Seb.

τομὴ] Antea inepte legebatur τὸ μή. pro quo τομὴ etiam *H. Stephanus* in suo codice emendaverat: adnotaveratque interpretis inscitam illius vulgati interpretationem hisce: *Interpres Gualtherus fallitur hic vertens*: *non scindere, exscindere*. ceterum *Seberus* noster ea in hac editione emendavit. Iung.

τομὴ] Editiones, quae *Seberi* ultimam praecesserant, legebant divisim τὸ μὴ, quod et *Kuehnius* in suo Codice in unam vocem τομὴ mutavit.

τὸ δὲ φαρμάξαι] μέσον vocabulum: saepius tamen de *veneficio* accipitur. in latina versione, nisi ipsum vocabulum retineatur, erit τὸ λεγόμενον, *arena sine calce*. Kuehn.

πλήρωσις, κέν. etc.] Post ἀκούεται C. A. ἴσχειν. στῆσαι δ. προβάλλεσθαι in textu, cui superscriptum προκαλέσασθαι, sequitur dein τὸ δὲ κενῶσαι etc. Kuehn.

πλήρωσις, κέν. etc.] Desunt in MS. πλήρ. κ. π. κ. et ἰσχαίνειν. Iung.

ἐπισχεῖν etc. ἐκκαλ.] Deest in MS. ἐπισχ. et ἐκκαλ. cum sequentibus duobus ἐπ. ἐφ. Iung.

ἐξινῶσαι] ἐξινῶσαι est a fibris revellere bilem, Hesych. in ἐξινώμενος. Kuehn.

ἐξινῶσαι] De ἐξινῶσαι. Foes. hinc in Oecon. Hippocr. voce ἐξινοῦ. Iung.

179.

ὑπέρινον] ὑπέρινον antea male sequenti verbo iungebatur sine interpunctione: quod et Stephanus in suo codice vidit, Post ὑπέρινον, ait, distingue, quod decepit interpretem. quem errorem ex omissa interpunctione pluribus convincit in Adpend. de Dial. Att. c. 16. tm. 4. Iung.

ὑπέρινον] Distinctionem maiorem, quae post ὑπέρινον a prius editis aberat, in suo Codice Basil. addidit Kuehnius, quemadmodum et ultima Seberi editio habebat.

κατευθῦναι] Absunt ista a C. A. usque ad πράως, dirigere membrum luxatum, articulum detortum, στρέμμα alias dicunt luxationem. vid. Aeginetam lib. IV. cap. 29. Kuehn.

κατευθῦναι] Desunt in MS. κατευθῦναι τὸ etc. πράως cum interiectis omnia, ubi ad ἐκχωρῆσαν mihi occurrebant Herodoti verba in Thalia, ubi de Dario ex equo desiliente et luxante pedem fortiter: ὁ γάρ, ait, οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων. Iung.

παιώνια] MSS. παιόνια. Seb.

παιώνια φάρμακα] Iunius Nomencl. etiam hinc medicamentum praesens interpretatur παιώνιον φάρμακον. Iung.

ἀλεξιφάρμακα] Deest in MS. ἀλεξιφάρμακα. Iung.

ἀλεξητήρια] Medicamentum catharticum ex Eustath. et hinc interpretatur Iunius ibidem. Iung.

τὰ κενοῦντα] C. A. σχίσαι φλέβα, σάρκα, ἀμύξαι, σ. ἰ. scarificare. Kuehn.

ἴσχαιμα] Deest in MS. ἴσχαιμα, quod Iunius, medicamentum sanguinem sistens, exponit. Iung.

σχάσαι etc.] MSS. σχίσαι φλέβ. Seb.

σχάσαι etc.] Henr. Stephanus videre nos iubet IV, 182. Iungerm.

λῦσαι, σχίσαι φλ.] MS. λῦσαι φλέβα, omisso σχίσαι. Iungerm.

διελεῖν] Desunt in MS. διελ. σ. διατ. σ. deinde MS. σάρκα μύξαι, non ἀμ. sed et IV, 182. ἀμύσσειν Noster, et σχάσαι inter alia apud Hippocr. Galenus explicat ἀμύξαι. Iungerm.

σάρκα ἐπιγρ.] Alio sensu *Iliad.* δ, 139. Ἀκρότατον δ' ἄρ ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός. vid. et *Odyss.* χ, 280. Seb.

ἐπιγράψαι] C. A. ξύσαι δ. omisso ἀποξέσαι, cum quo consentit C. V. at *Vetus Onomasticum* scarifico ἐπιξέω. ita enim legendum, non ἐπιζέω. atque *Gl. conscarificat*, καταξύει. Kuehn.

ἀνοῖξαι σάρκα] Desunt in MS. ἀνοι. σ. ἐξ. etc. παρατεθρ. cum mediis. Iung.

ξέσαι ὀ. ἀπ.] MS. ξύσαι ὀστοῦν. ἀποξέσαι vero omissum est. Iung.

κολλῆσαι] C. A. καὶ δίαιτα δὲ κ. διαιτῆσαι. ἰατρικὸν ἔργον etc. Kuehn.

κολλῆσαι] Quod ad κολλῆσαι, in eo *Pollucem* ad coalitionem partium vulneratarum aut alio casu divulsarum, quae etiam κόλλησις dicitur, respexisse, non ad cucurbitae coniunctionem cum cute, ut aliquis putet, docet *Casaubonus* X. *Athen.* 19. Iung.

κολάσαι] κολάσαι etc. καθῆρε. καὶ cum interiectis desunt in MS. Iung.

180.

τὸ ἀνοιδαῖνον συστ.] Ad ista verba, τὸ ἀνοιδ. συστ. *H. Stephanus* adscripsit, *videtur esse expositio* τοῦ κολάσαι. Iungerm.

δίαιτα δὲ, καὶ διαιτῆσαι. Ἰατρ. etc.] MS. δι. δὲ καὶ διαιτῆσαι, ἰατρικὸν ἔργον, καὶ κ. et certe ita distinguendum erat. Iung.

καταιονᾶν etc.] Ita factum pro κατεωνᾶν, καὶ ἐώνησις et κατεώνησις, ex emend. *Sylburgii.* Apud *Aretaeum* tamen (D. H.) reperitur καταιονεῖν, (vid. fol. 205, 210, 216 et 261. alicubi et καταιωνεῖν. ut fol. 144, 145, 147, 154 et 169.) sed apud *Plutarch.* κατηόνησε et apud *Dion. Chrysost.* καταιωνᾶν referri potest ad utramque coniugat. velut duplex apud *Theodor.* lectio serm. scil. 4. princ. fere: τῇ σπογγιᾷ τοῦ λόγου καταιονῶμεν (al. καταιονοῦμεν) τῆς ἀπιστίας τὸ πάθος. Verum serm. 6. fol. 101. in sola secunda: καταιονῶσι τῇ σπογγιᾷ, καὶ τὰ φάρμακα ἐπιπάττουσι. Item sermone 10. a princ. καταιονῶσι βίᾳ τὰς κεφαλὰς, καὶ πᾶσαν μηχανὴν ἐπινοοῦσιν. etc. Seb.

καταιονᾶν] καὶ διαιόνησις καὶ τὰ ὅμοια, margo habet C. A. caetera absunt omnia. Kuehn.

καταιονᾶν] MS. καὶ καταιονᾶν, καὶ διαιονήσεις καὶ τὰ ὅμοια, ceteris huius segm. et titulo sequentis quoque omis-

sis, malae vero istae tres voces κάτω. αἴονι καὶ κατ. loco τοῦ αι habebant ε in priori editione: αἰόνησις reposuerat et H. Stephanus. Iung.

καταιονᾶν] Prius editor κατεωνᾶν, καὶ ἐώνησις, καὶ κατεώνησις, sed Kuehnius, uti et Seberus in sua editione exhibuit, in suo Codice correxit, καταιονᾶν, καὶ αἰόνησις, καὶ καταιόνησις.

ἐγγράψαι] Verbum ἐγγράψαι hic mihi quidem suspectum est: non fuisset si supra segm. praeced. additum legissem. an forte ἐγχρίσαι, quod ad medicas has unctiones certe pertinet, scribendum? Iung.

ἐν τῷ Γήρᾳ] Vid. Casaubonus in Athen. lib. IV. c. 25. Seberus.

ἐν τῷ Γήρᾳ] De Aristophanis fabula quae Γῆρας, Senium, vid. Casaub. III. Athen. 25. ubi diversam ab altera, Γηρυτάδῃ, ait, in illa de senectutis incommodis egisse Comicum, ex versibus, quos hic Pollux adfert, constare ait. Et primum quidem senarium

ὀφθαλμιάσας πέρυσιν, εἶτ᾽ ἔσχον κακῶς,

recte se habere existimo: non et reliqua, ubi illud ἔπειθ᾽ non placet, quum praecesserit εἶτα. et putem hoc dicere Comicum, dein se peius habuisse, postquam inunctus fuerit a medico. Iung.

ὀφθαλμιάσας] Aristoph. versus ita constitues:

ὀφθαλμιάσας πέρυσιν, εἶτ᾽ ἔσχον κακῶς
ἔπειθ᾽ ὑπαλειφόμενος παρ᾽ ἰατρῷ etc.

ὑπαλείφεσθαι simpliciter positum notat, inungi oculos in Achar. ὑπάλειψόν τὼ φθαλμὼ subline ambos oculos. Kuehn.

ὀφθαλμιάσας] In testimonio Comici Falckenburgius meus e MSto affert ἐπέσχον pro vulgato εἶτ᾽ ἔσχον.

παρ᾽ ἰατρῷ] Interpr. παρ᾽ ἰατροῦ expressit. Seb.

μυξῶδες, ὑγρόν] Post μυξῶδες commaticam distinctionem, quae in ante vulgatis erat, Kuehnius delevit.

μελιτῶδες] Interpres tabidum. rationem cuperem istius interpretationis. MS. hic nos destituit. an divinandum? scilicet forte legendum ἐλαιῶδες. Celsus lib. V. c. 26. Est pus, quod ἐλαιῶδες appellatur: et deinde illud describit. Imo nil mutandum. Infra ipse Pollux de meliceride IV, 197. μελιτῶδες ὑγρόν. et de κηρίῳ segm. 201. Iung.

181.

περὶ ἰατρ. ἐργ.] C. A. περὶ ἐργαλείων ἰατρικῶν. Kuehn.

περὶ ἰατρ. ἐργ.] Titulus in MS. non adparet. H. Steph.

iterum inseruit in suo codice τῶν, ita: περὶ τῶν ἰατρ. ἐργ. uti et supra segm. 177. fecerat. Iung.

ψαλλὶς] Vid. supra II, 32. Seb.

ψαλλὶς] MS. ψαλὶς, una λ recte. Iung.

ψαλλὶς] ψαλὶς una λ praeprimi ψαλλὶς Kuehnius reposuit.

ὠτογλυφὶς] C. A. omittit μήλη, quia idem est cum σμίλη. εὔδιον in margine pro εὐείδιον, quod et C. V. habet, idem ψαλὶς per unum λ. Kuehn.

ὠτογλυφὶς] MS. ὠτογλ. ὑπογρ. inversim. μήλη vero deest. Ad illud ὑπογραφὶς ita H. Steph. hic: rasorium, ego scarificatorium. Iung.

μήλη] μήλη *Interpres mele. melius ex Glossis specillum.* Kuehn.

ξυστὴρ] *Gloss. ξυστὴρ rasorium*, radendo vomeri, vel *ralla.* Kuehn.

ὀδοντάγρα] *Gloss. ὀδοντάγρα forfex dentaria, dentalis.* Kuehn.

εὐείδιον] εὐείδιον quid est? MS. clare εὔδιον. quod rectum puto, et idem cum Eudiaeo, vel si mutandum, in illud mutandum. *Eudiaeum*, ait *Festus*, *lineum filum, quod medici extremo in clysterio relinquunt, per quod clysmos emittitur.* Iung.

εὐείδιον] εὔδιον clare et *Falckenburgius* in suo Codice legit, quemadmodum et Cl. *Iungermannus* e *Palatino* Codice affert, et *Kuehnius* meus in suis MSStis legit.

μηλῶσαι] MSS. μυλῶσαι μύλην, quomodo X, 149. ed. quoque μύλη. Sed praecedit tamen μηλωτρίς. et *Hesych.* μηλῶσαι τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που, etc. Seb.

ὅθεν καὶ Φρύν.] Hoc testimonium pro more omittit C. A. Kuehn.

ὅθεν καὶ Φρύν.] Desunt in MS. ὅθεν κ. Φ. ὁ κ. una cum Comici versu. In illo pro κατὰ μηλῶν, *H. Stephanus* ad oram: ἴσως, καταμηλῶν, quae correctio et mihi in mentem venit, quum primum haec legerem. Et certe tamquam ita legeretur apud *Pollucem*, eo modo haec verba in Thesauro sub μηλέω adfert, interpretando, *specillo in guttur immisso vome, seu manu aut penna specilli loco.* Omittit autem ibi καὶ, sed ad versum videtur sustinendum necesse: πλέως autem alterius initium esse, quum absque eo sit plenus senarius unus. Sane si illud κατὰ eiiceremus, hoc pacto constitui posset facile unus versiculus, Μηλῶν ἔμει· καὶ

φλέγματος γὰρ εἶ πλέως. Sed quid audeam ego? Alias verbo καταμηλῶν ita usus et *Aristoph.* Ἱππεῦσι·

ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
ὅσ' ἂν κεκλόφωσί μου, κημὸν καταμηλῶν. Iung.

ἔμει κατὰ μηλ. etc.] *Sylb.* leg. ἔμει καταμηλῶν· καὶ γὰρ φλέγματος εἶ πλέως. *Hesych.* καταμηλοῦν dicuntur οἱ ἐν τῷ ἐμεῖν καθιέντες τι εἰς τὸ στόμα, in μηλῶσαι. Seb.

ἔμει κατὰ μηλ. etc.] *Salmas.* ἔμει καταμηλῶν· φλέγματος γὰρ εἶ πλέως. Kuehn.

ἔμει κατὰ μηλ. etc.] *Ioh. Rhodius* in Emendat. et Notis ad *Scrib. Largum* probat etiam emendationem *Frid. Sylburgii*, qui καταμηλῶν legit, non κατὰ μηλῶν, (uti quoque iam reposuimus ex correctione *Kuehnii*) additque ad illa praecedentia *Interpretis*: *et μηλῶσαι dicitur instrumentum in collum* etc. *Clarius forsan, specillum.* Et ita reddit quoque vocem μήλην *Foesius* in Oeconomia *Hippocratis,* qui in illa prolixus est.

δεσμὰ etc.] C. A. interiectis omissis subdit καὶ μότους etc. Kuehn.

δεσμὰ etc.] Ita MS. habet decurtata: εἴποις δ' ἂν καὶ δεσμὰ, καὶ τελαμῶνες, καὶ μῶτα, καὶ μοτῶσαι, καὶ μοτωθεὶς, καὶ τελαμῶνα δ' ἂν εἴποις σινδονίτην. καὶ προσστραβῆ τε etc. Iungerm.

ἐν Γυριτάδῃ] ἐν Γηρυτάδῃ. et mox ὀθόνιον. Seb.

ἐν Γυριτάδῃ] Ubi ἐν Γυριτάδῃ, *H. Steph.* adnotat, *nomen esse Comoediae.* recte: et emendandum insuper est Γηρυτάδῃ, sicut illa *Aristophanea* fabula saepius a *Polluce* laudatur. Iungerm.

ἐν Γυριτάδῃ] Γυριτάδῃ prius editi, sed reposui iam in textu Γηρυτάδῃ.

ὀθώνιον] ὀθόνιον, non ὀθώνιον, scribere malim cum *H. Stephano* hic. Iung.

ὀθώνιον] ὀθόνιον pro priorum editionum ὀθώνιον hic et infra segm. 183. praeeunte meo *Kuehnio* reposui.

τελαμῶνα σινδωνίτην] *Interpres, balthеum Sidonium;* malim, *fasciolam lintei purissimi, quod σινδὼν dicitur.* Est quidem, ubi τελαμὼν designat τὸν ἀναφορέα τοῦ ξίφους, verum hoc loco est *tenuius linteum ad vulnus deligandum aptissimum, Celso* iudice. Mirum, ni auctor alluserit ad hunc locum *Herod.* in *Euterpe*: κατειλίσσουσι πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατατετμημένοισι. *totum eius corpus dissectis byssini lintei fasciis involvunt.* Pausan. in *Arcad.*

τελαμῶνι πορφυρῷ τὸν μηρὸν κατειλημμένος, fascia purpurea crus obvolutus. Schol. Eurip. τελαμῶνες τὰ ῥάκη, οὓς φαμὲν ἐπιδεσμοὺς, detrita lintea sunt τελαμῶνες quos dicimus *ἐπιδεσμούς. Caecilius taeniam,* inquit, *quae vulnus vinciret* apud *Festum* in *Taenia,* paene oblitus fueram monere paulo ante legendum *Γηρυτάδη,* ut notum satis. KUEHN.

σινδωνίτην] *σινδονίτην,* ut est infra VII, 72. SEB.

σινδωνίτην] *H. Steph. σινδονίτην* emendavit hic, non per ω. uti etiam ex MS. retuli, et infra VII, 72. habetur, ubi observo locum *Herodoti.* IUNG.

καταπλαστὸν κατὰ Ἀριστοφάνην.] Comici locus est in *Pluto:*

πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ (qui coecus erat)
φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ᾽ ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραμιγνύων ὀπὸν,
καὶ σχῖνον· εἶτ᾽ ὄξει διέμενος Σφηττίῳ,
κατέπλασσεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ᾽ ἐκστρέψας· ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον. Statim ait *Aesculapius:*
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος.

quem locum totum attuli, ut *Pollux* Noster emendari queat. legendum enim inde tibi manifestum, *ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ κατέπλασσεν εἴρηκε.* quod quidam nasutus in *καταπλασθὲν* male commutavit. IUNG.

182.

περιαπτὸν] *περίαπτον.* SEB.

περιαπτὸν] *περίαπτον* scribo, accentu in penultimam retracto. *Xiphilin.* Excerpt. e *Dione* de Avito: *περιάπτοις τέ τισι μυρίοις ἀεί ποτε χρώμενος,* ubi interpres male, *monilibus:* bene eius emendator *Leunclavius, amuletis.* admonuerat et *Henr. Stephan.* in fine sui *Spicileg.* ad *Xiphilinum.* IUNGERM.

περιαπτὸν] *περίαπτον* reposuit *Kuehnius.* Verbum *περιάπτομαι* in simili re usurpatum *Plutarcho* in de Aud. Poët. cap. 2. *κἂν δοκῇ σοι μηδὲν εἶναι φαυλότερα τῶν ἀμεθύστων καλουμένων, ἃ τινες ἐν τοῖς πόνοις* (l. *πότοις*) *περιάπτονται καὶ προλαμβάνουσιν* etc.

μότους] *μοτούς.* barytonos tamen etiam MSS. et *Pal.* quidem *μότας.* SEB.

μότους] MS. per ω, quod alibi non invenio. *μότα* quidem habet et *Hesychius. H. Stephanus* adscripsit Gallicum, *charpie.* IUNG.

μοτῶσαι] Margo C. A. subiicit, *καὶ μωτωθεὶς: καὶ τελαμῶνα ὃν ἂν εἴποις σινδονίτην.* C. V. post *ἀλεξιφάρμακον καὶ μῶτα καὶ μωτῶσαι καὶ μωτωθεὶς, κ. π.* etc. Vulgatam scriptionem tuentur LXX. *Interpretes, Hoseae* VI. ubi legitur, *μοτώσει ἡμᾶς*, ubi *Hieron. proprie μότα appellantur linteola, quae inseruntur vulneribus, ut putridas carnes comedant et extrahant purulentias: idem verbum Aquila* posuit *Esaiae* I. ubi iterum *Hieron.* ubi legendum, *μότωσιν, linteolorum iniectionem videlicet.* Ex quibus locis *Hesych.* et *Suidas μοτώσει, ἰᾶσθαι δι' ὀθονίων:* ita enim legendum esse primus vidit *Drusius* in *Fragm. Veter. Interpr.* Apud *Aeginetam* extat *μοτοῖς* et *μώτοις. Salmasius* etiam *σινδονίτην* et *μοτούς.* Kuehn.

τὸ τὰ στρ. κατ.] MSS. *ἢ τὰ στρέμματα* (P, *στρατεύματα*) *κατευθύνουσα.* Seb.

τὸ τὰ στρ. κατ.] C. A. *ἢ τ. στ. κατευθύνουσα.* quod ultimum firmat C. V. MSS. *Salmas. ἢ τὰ στ. κατευθύνοντα ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.* Kuehn.

τὸ τὰ στρ. κατ.] MS. *ἢ τὰ στρ. κατευθύνουσα.* Iung.

καὶ λ. ἧς] MS. *καὶ λ. δέ, ἤ.* Iung.

καλεῖ] C. A. *καὶ μὴν καὶ σικύα ἕν τι τῶν ἐργαλείων,* caetera non absunt. Kuehn.

καλεῖ] Desunt in MS. sequentia: *καὶ μαχ. δὲ* cum reliquis huius segmenti. Iung.

οὕτω] In vulgatis pro *οὕτω* ad oram *H. Stephanus* adnotavit, *ἴσως, οὗτοι.* sed nil opus. Iung.

κατασχάζειν] Supra IV, 179. *σχάσαι τὴν φλέβα.* Seb.

κατασχάζειν] De *κατασχάζειν* hinc et *Nunnes.* ad *Phrynich.* Eclog. I. Iung.

183.

σικύα] Infra X, 149. MS. *σικυῖα.* hic pr. ed. *συκία,* male. *H. Steph.* Seb.

σικύα] *σικύα* etiam in MS. est: sicque et *H. Steph.* in libro suo adscripserat, quum antea male legeretur *συκία.* Iung.

ὡς Κράτης] Desunt *ὡς Κράτης* etc. huius segmenti, Cratetis versus vero in mendo cubant. Iung.

**καναταλὰς*]. Legerim *κἀνατολὰς*, si *ἀνατολὴ* caro per cucurbitulam impositam educta, quam *ἀποσχάζομεν* secantes, aut scalpello pertundentes ad emittendum sanguinem. Seberus.

**καναταλῆς*] Leg. *κἂν τὸ λῇς, et si id volueris, scarifi-*

cabo; vel ἐπὶ πολῆς. *Salmas.* κανάτολας. ποτιβάλλω σοι κἂν τὸ λῆς ά. *senarius est.* haec ille. KUEHN

*κανατάλης] Pro κανατάλης *Kuehnius* in Codice suo, quem MSStorum ope integritati suae pristinae restituit, ad oram adscripsit: *f.* κάτα ἂν λῆς, quae coniectura valde mihi arridet.

κηρωτὴν] Scr. *ceratum.* SEB.

κηρωτὴν] κηρωτὴ emplastri quaedam species ex incerato aliaque compositione ad fracturas et alia. KUEHN.

ὀθώνια] In *Aristophanea Henr. Stephanus* ὀθόνια scribit: sed nondum omnia sana. Emenda: ὀθόνιον, κηρωτὴν παρασκευάζετε. Ita enim in extremis Comici *Acharnensibus* est. IUNG.

ὀθώνια] ὀθόνια reposui. vid. supra segm. 181.

Τραυμάτια] Τραυματίᾳ, ut est infra X, 46. ubi idem hic locus paulo aliter: sed neutrubi satis perspicuus. *Telegonus* scripsit τραυματίαν Ὀδυσσῆα, *vulneratum Ulyssem,* cit. *Aristi* de Poët. c. 14. SEB.

Τραυμάτια] Recte *Seber.* ex ipso Auctore Τραυματίᾳ. Sensus est in *Antiphanis Comoedia*, *quae inscribitur* Τραυματίας, et ista sunt medicorum instrumenta. Κατεσκευασμένος λαμπρότατον (infra lib. X. c. 10. C. A. λαμπρότερον ἰατρεῖον ἐν χαλκοῖς παντολ.) ἐν λαμπροῖς πάνυ λουτηρίοις etc. *Salmas.* ita ἐν Τραυματίᾳ κατεσκευασμένον λαμπρότατον ἰατρεῖον εὐχάλκοις πάνυ. citatque infra X, 46. et versus ita constituit:

κατεσκευασμένος εὐλάμπροις πάνυ λουτηρίοις —

et ita ille. KUEHN.

Τραυμάτια] Scribe Τραυματίᾳ: in qua fabula iste Comicus et infra citatur X, 46. quod adnotavit et *Casaub.* X. *Athen.* 13. Et quid est tamen illud quod extare ait in *Antiphanis* Traumatia? *Antiphanis* verba pessime certe corrupta sunt et mutila prorsus: MS. infra nobis ea conservavit longe integriora X, 46. ubi ex MS. ita legendum videtur, et hic emendem: Τραυματίᾳ καὶ ταῦτα τῶν ἰατρικῶν σκευῶν. κατασκευασμένος λαμπρότατον ἰατρεῖον, ἐγχάλκοις παντολουτηριδίοις, ἐξαλειπτροις, κυλικίσιν, σικύαισιν, ὑποθέτοισιν. nescio tamen an non potius sit, πάνυ λουτηριδίοις. infra dicam. In sequentibus nullus titulus in MS. IUNG.

Τραυμάτια] Τραυματίᾳ reposui pro Τραυμάτια.

σκευῶν κατεσκευασμένων] Illa σκευῶν κατεσκευασμένων, ita iam distinxit et emendavit *Kuehnius*: σκευῶν, κατεσκευασμένος.

λουτηρίοις etc.] Pro λουτηρίοις *Falckenburgius* λουτῆρσι, et dein post ἐξαλείπτροις auctius ita legit: κυλιχνίσι· συκύαισι· ὑποθέτησι. sed vid. infra X, 46.

184.

εἰς πλάτος] *Copiose, late, prolixe*, *Interpres* omisit. KUEHN.

κεφαλαία] C. A. cum diaeresi κεφαλαΐα. KUEHN.

ἡμίκραινα] Pro ἡμικραινα MSSti ἡμικαίρα. vid. *Aeginetam* lib. III. περὶ κεφαλαλγίας καὶ ἡμικραίρας. post ἡμικρ. in C. A. ὀφθαλμιᾶν, οὐκ ἴδιον δὲ etc. τῷ δὲ superscriptum est μέν. *Salmas.* leg. οὐκ ἴδιον μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς. KUEHN.

ἡμίκραινα] MS. ἡμίκραιρα, et quis dubitat quin sic legendum pro vulgato ἡμίκραινα. sic supra II, 41. MS. etiam ἡμικραίρα habuit vel potius ἡμίκραιρα antepenacute, ut infra VI, 160. in MS. κάρος autem, καρηβ. etc. κοιλοφθαλμιᾶν cum mediis desunt, excepto unico ὀφθαλμιᾶν. post quod ita in MS. sequitur: οὐκ ἴδιον μὲν γιγνόμενον ἐν ὀφθαλμοῖς νόσημα, συμβαῖνον δὲ κοιλ. τ. ὀφθ. ἐξ ἄλλου σώματος καὶ νοσήματος. ubi σύμβαῖνον videtur melius quam vulgatum. IUNG.

ἡμίκραινα] ἡμίκραινα prius editi, sed ἡμικραίρα Noster *Falckenburgius* optime, et ita in textu iam habes.

κάρος] κάρος ἐξ οἴνου, *sopor e vino. Gloss.* KUEHN.

Tum autem] Fortassis etiam. SEB.

σημαῖνον] Pro σημαῖνον *Falckenburgius* egregie cum *Palatino* Cl. *Iungermanni* Codice consentit et habet συμβαῖνον quoque.

οὐδ' ὑδατοποτῶν] Haec absunt a C. A. usque ad εἴρηκεν. C. V. pro praeced. ἐξ ἀ. νοσ. habet: ἐξ ἄλλου σώματος καὶ νοσήματος. KUEHN.

οὐδ' ὑδατοποτῶν] Senarius est integer, ille *Cratini*

οὐδ' ὑδατοποτῶν, οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν. IUNG.

185.

Φρύνιχος] Desunt in MS. Φρύνιχος etc. εἴρηκεν cum mediis. IUNG.

ἄργεμος] C. A. ἀργεμός φησι. λήμη. λ. KUEHN.

ἄργεμος] De ἀργέμῳ Noster supra II, 65. IUNG.

λήμη, λημᾶν, γλημᾶν] Ita passim. Sed an uspiam λήμμη, λημμᾶν, γλημμᾶν, ut in pr. editionibus? vid. *Hesych. Suid. Etymol. Phavor. Camer.* alios. SEB.

λήμη, λημᾶν, γλημᾶν] Prius editi λήμμη, λημμᾶν, γλημμᾶν, sed *Kuehnius* emendavit λήμη, λημᾶν, prout fuit et in ultima *Seberi* editione, et dein γλαμᾶν, ut supra fuit II, 65.

γλημᾶν] Margo C. A. *γλαμᾶν*, quod habet et C. V. Kuehn.

γλημᾶν] MS. *γλαμᾶν* pro *γλημᾶν*. sic et supra variabat II, 65. Iung.

ἀμβλυώττειν] C. A. *ἡ στομαλγία*. dein margo *στομαλγεῖν*, *ἑλκῶσθαι* (*ἡλκῶσθαι* C. V.) *τ. στ. γλωσσαλγία*. hactenus margo. Kuehn.

ἀμβλυώττειν] MS. *ἀμβλυώττειν καὶ τὰ ὅμοια*. reliquis omnibus omissis, usque ad *πταρμός*. Iung.

κατεάχθαι τὰ ὦτα] De *κατεάχθαι τὰ ὦτα* vid. supra II, 83. Iung.

Marmoratis plena esse] Plenas esse (scil. aures) sordibus. *κυψηλὶς* enim *ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος*, *Schol. Aristoph.* fol. 457. Seb.

πτάρνυσθαι] Deest in MS. *πτάρνυσθαι*. pro *ἑλκοῦσθαι* MS. habet praeteritum *ἡλκῶσθαι*. Iung.

γλωσσαλγεῖν] Deest *γλωσσαλγεῖν* in MS. Iung.

λέγοιτο δ' ἂν] C. A. *λέγοιτο γὰρ ἂν καὶ ἑ. τ.* etc. Kuehn.

λέγοιτο δ' ἂν] MS. *γὰρ ἂν καὶ* pro *δ' ἂν* vulgatis. Iungerm.

ἑλκῶν] Post *ἑλκῶν* MS. habet punctum, et statim sequitur *ῥῖγος*, omissis mediis omnibus. in quibus notabis *τὸ λύττειν*. pro quo potius usurpatum invenias *λύζειν*. potest tamen a *λὺξ* eadem ratione esse, qua *βήττειν* a *βήξ*; quamvis, ne ludamus, illud *λὺξ* forte minus invenias, sed *λὺγξ* in hac re. Si analogiam consulo, sane illud *λὺξ* probum sit. a futuro *λύξω* enim eadem ratione formari potuit, qua *πτὺξ* a *πτύχω*, *δὰξ* a *δάκνω*, unde et *ὀδάξ*, *μὶξ* a *μίξω*, quali plura adnotavit *Helladius* in *Chrestomathiis*, quas excerpsit *Photius*, adnotabis et *ἐξαιμῶν*, quum Lexica illa voce careant. sed ad MS. Iung.

παροιδαίνειν] Absunt usque ad *κατεψύχθαι* in C. A. Kuehn.

λὺξ] Forte *λὺγξ singultus*, qui et *λυγμὸς*, et mox *λύττειν*, vel potius *λύζειν singultire*. Seb.

λὺξ] *λὺξ* in *Gloss.* est *singultus*. Kuehn.

186.

ἀνακογχυλιάσαι] *ἀνακογχυλιάσασθαι* *Falckenburgius*.

ἐξαιμῶν] *ἐξεμεῖν*. Seb.

ἠπίαλος] Vid. *Galen.* de *Differ. Febrium* fol. 71. *Edit. Venet.* Kuehn.

τοὺς δ' ἀεὶ] C. A. *τοὺς δ' αὖ ῥ.* Kuehn.

ῥιγοσιβρίους] C. V. ῥιγωσιβίους Salmas. ῥιγοσιβία ἐ. KUEHN.

ῥιγοσιβρίους] MS. ῥιγωσιβίους habet per ω. Alias *H. Steph.* hic adscripserat Gallicum *frilleux*. IUNG.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Βαβ. etc.] Abest et hoc testimonium a C. A. dein textus: πυρετὸς, πυρετοῦ καταβολή. KUEHN.

Ἀριστοφ. δὲ ἐν Βαβ. etc.] Desunt in MS. Ἀριστοφ. δὲ ἐν Βαβ. δ. εἴρ. et ista πυρετοῦ φλεγμονή. De Babyloniis autem, *Aristophanis* fabula, meminit et *P. Victor.* Comm. ad lib. III. Rhetoric. *Aristot.* ad ista verba: ὥσπερ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις. fuit vero celeberr. fabula, deque eius argumento eruditiss. *Casaub.* vide III. *Athen.* 10. et adde *Scholiastem Aristoph.* ad ista ἐν Ἀχαρνεῦσι. αὐτός τι ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἃ 'παθον. qui meminit et paulo inferius ad verba ἐκείνων παρόντων. Neosolum tamen voce δύσριγος usus fuit *Aristophanes*, sed et *Menander*: et tamen in illo Poëta hoc improbat, tanquam κίβδηλον, *Phrynichus* II. Eclog. ad quem in Notis suis *Nunnesius* haec, quae apud Nostrum, laudat. IUNG.

περίοδος] C. A. καρδιώττειν, λ. σπληνιᾶν, ἰκτεριᾶν, φ. ἐκτετηκέναι. (ν vero superscriptum τῷ κ, ut sit ἐντετηκέναι intabuisse) ἐ. dein in margine κατερρινῆσθαι: *quasi lima attenuatum esse.* KUEHN.

περίοδος] Desunt sequentia θέρμα, καὶ etc. διάῤῥοια cum mediis in MS. in quibus videtur pro ἔχον legendum ἔχων. θέρμα autem neutro genere capio, τοῦ θέρματος. post καῦσος potius interpungendum puncto. nec φῦσαν enim ad febrium εἴδη adnumerat. IUNG.

πῦρ] Post πῦρ addit *Falckenburgius* ἥκει.

187.

ἄκρατος δυσεντερία] Dysenteria ἄκρατος est *acerrima et vehementior d.* ut ἐλευθερία ἄκρατος modum supergressam libertatem designat. KUEHN.

ἄκρατος δυσεντερία] Desunt in MS. ἄκρατος δυσεντερία, sed cur adponit ei epitheton ἀκράτου, nec enim, credo, διάῤῥοιαν per δυσεντερίαν sic explicat (differunt enim ista valde: adeo ut me subeat suspicio latere sub illo ἄκρατος genus tale quid morbi. IUNG.

καρδιώττειν] C. V. καρδιάττειν. *Interp.* καρδιώττειν esurire reddit ex II, 217. sed hic est, *cordis vitio laborare.* KUEHN.

καρδιώττειν] MS. hoc ordine, καρδ. σπλην. κτλ. IUNG.

λιθιᾶν] *λιθιᾶν* in *Gloss. calculosum esse.* KUEHN.

περιπν. etc.] Desunt *περιπν. ν. πλ. ἐπ.* etc. *ὠχρίασις* cum interiectis. IUNG.

ἐπιλυσία] Leg. *ἐπιληψία, morbus comitialis,* neque enim credibile est Auctorem omisisse morbum tam gravem tamque notum. *ἐπιληψίαν τὸ πάθος ἐκάλεσαν διὰ τὸ ἐπιλανθάνεσθαι,* l. *ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ κρατεῖσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις. dicitur affectus ille ἐπιληψία, quia occupantur tenenturque sensus epilepticorum,* inquit *Alexand. Trallianus* libr. I. cap. 15. haec ex coniectura: potest enim *ἐπιλυσία* accipi de accessione morbi alterius, qua solvitur morbus qui ante aderat. viderint doctiores. KUEHN.

ἐπιλυσία] Quaeso te quid morbi est *ἐπιλυσία* in vulgatis? notarat illud asterisco et *H. Stephanus* in suo codice, ut malesanum. et certe multa talia in hoc morboso capite. Ad hoc quidem vocabulum quod attinet, si mei iudicii res sit, emendarem *ἐπιληψία*, quem acerrimum morborum Nostrum omisisse non putem. Sed *στραγγουρία, ὡς Ἀριστοφάνης* ait. nimirum *ἐν Σφηξί, φάρμακον στραγγουρίας.* Idem Comicus et verbo *στραγγουριᾶν* inde usus est, ut in *Thesmophoriazusis στραγγουριῶ γὰρ ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.* IUNG.

Ἀριστοφάνης] *ἐν Κωκάλῳ* additum in Codice *Falckenburgii.* Cuius Comoediae et alibi mentio apud Nostrum, scilicet infra VII, 162.

ἀπόστασις] *Interpr. defectus,* malim usitatioribus vocabulis, *abscessio, abscessus.* KUEHN.

ὑδερᾶν]. *ὑδεριᾶν.* unde *ὑδερίασις* ipsum *πάθος.* Dicitur et *ὑδεραίνειν.* vid. Oecon. *Hippocr. A. Foesii.* SEB.

ὑδερᾶν] In vulgatis pro *ὑδερᾶν* scriberem *ὑδεριᾶν,* quod apud Dioscoridem extare aiunt. Scilicet sic et ab *ὕστερος* dicamus *ὑστεριᾶν*, uti mox ab *ἴκτερος, ἰκτεριᾶν.* IUNG.

ἴκτερος] MS. non habet *ἴκτερος.* deest et *φθίνειν* et *τῆξις.* IUNG.

φθίνης νόσος] *φθίνης νόσος* est *morbus tabificus.* KUEHN.

φθίνης νόσος] Desunt in MS. *φθίνης ν. τηκεδών.* notandum vero illud *φθίνης νόσος.* Alias enim potius *φθινὰς* legimus. *Suidas: φθινάς, ἡ νόσος. Plutarchus* vita *Galbae: Τιγελλῖνον μὲν οὐ πολὺν ἔτι βιώσεσθαι φάσκοντος χρόνον, ὑπὸ φθινάδος νόσου δαπανώμενον.* Et ita forte apud *Pollucem* emendandum. non enim credo genitivum esse a *φθίνη,* et non lego etiam hoc pro morbo isto usurpari. IUNG.

τηκεδὼν] τηκεδὼν idem quod *φθίσις tabes*, non vero ut *Interpres*, *sanies*. KUEHN.

ἐξεῤῥινῆσθαι, κατεῤῥινῆσθαι] ἐξεῤῥινῆσθαι, κατεῤῥινῆσθαι non significat, *stillare, destillare*, quasi a ῥέω venerint, ῥινάω vel ῥινέω notat, *limo, lima attero*, unde Graeci, quos tabes lima surda attenuavit, dixere ἐξεῤῥινημένους, κατεῤῥινημένους. vid. *Suidas* in κατεῤῥινημένος ex *Ranis Aristoph.* et eius *Scholiaste*. KUEHN.

ἐξεῤῥινῆσθαι, κατεῤῥινῆσθαι] ἐξεῤῥινῆσθαι etc. κατεῤῥινῆσθαι et MS. habet. κατεῤῥινημένοις explicat *Suidas*, εὐτελέσιν ἢ κατεξεσμένοις, ἀπὸ τῆς ῥινῆς τοῦ ἐργαλείου. et sic etiam apud *Hesychium* legendum, ubi male κατεῤῥινωμένοις, εὐτελέσιν. Sane Lexicographi de usu hic apud Nostrum tacent. Videntur tamen mihi a praecedenti suo ἐκτετηκέναι non valde discrepare: et significare idem quod macessere, vel emaciari, usurpanda de homine *qui ossa atque pellis totus est*, ut *Plautus* de agno curione iocatur. vel si hoc non placet, certe putem eodem modo descobinatos dixisse Latinos, ac illi illud Graecum. *Nonius: descobinatis sauciis, et abrasis ac desectis. Varro Meleagris: sin autem delectationis caussa venamini, quanto satius est salvis cruribus in circo expectare, quam his descobinatis in sylva currere?* crura descobinata enim si κατεῤῥινημένα σκέλη dicamus, non male dicere autumo. Rectiora dicentem audiam libens. IUNG.

θραῦσις κλ.] Absunt a C. A. margine usque ad συντετρίφθαι. KUEHN.

θραῦσις, κλ.] In MS. desunt θραῦσις, κλάσις. IUNG.

ὀστοῦν etc.] Desunt in MS. ὀσ. κ. συντ. dein pro ἄρθρον ἐκχωρῆσαι MS. habet, ἄρθρον ἐκπεσεῖν. vulgatum etiam supra dixit *Pollux* IV, 179. IUNG.

ἄρθρον] Margo C. A. ἐκπεσεῖν pro ἐκχωρῆσαι, et ita C. V. et mox C. A. et V. iterum ἄρθρον παραιωρεῖσθαι. C. V. pro αι habet ε. idque male. *articulum habere luxatum, pendulum*: hactenus margo C. A. dein omissis aliis χωλός. *Εὔπολις δὲ* usque ad εἴρηκε. dein, τὸν ὀφθαλμὸν ἑ. KUEHN.

παραιωρῆσαι] MS. παρεωρεῖσθαι. est autem hoc de luxatis membris. Sic supra II, 21. de senibus dixit, παρῃωρεῖσθαι τὰ μέλη, λελῦσθαι τὰ ἄρθρα. tremulis scilicet et titubantibus membris, quasi luxatis, ab extremo senio. IUNG.

188.

πηρὸς] Deest in MS. πηρός. IUNG.

πήρωσις etc.] Desunt in MS. πηρ. πεπ. et χωλεία, ἀπο-

κεχωλῶσθαι. quod ultimum sic et *H. Steph.* in suo codice correxerat, quum antea male legeretur *ἀποκεχωλᾶσθαι.* IUNGERM.

χωλὸν εἴρ.] De hac significatione *χωλοῦ* etiam *Foesius* Oecon. *Hipp.* in *γαλιάγκωνες.* IUNG.

ὅτι] Et hic *Interpr.* leg. *ὅτι quoniam. χεῖρα* forte omittendum propter metrum uti *Eupolis* de *manco χωλὸν*, ita de claudo pede *κυλλὸν* usurpavit *Aristophanes.* KUEHN.

ὅτι] Illa *ὅτι χωλός ἐστι* etc. cum *Aristophanis* testimonio desunt in MS. *Eupolidis* iambum ita in senarium numerum concinnare conor:

ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' εὖ σφόδρα.

Pertinent autem huc quod supra scribit II, 152. *Ἱππόναξ δὲ χειρόχωλον, τὸν τὴν χεῖρα πεπηρωμένον.* Nisi potius scribendum *ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν* etc. Ita enim apud *Aristoph. Schol.* in *Ἱππεῖς:* ubi ait et *χωλοὺς* Atticos dicere *τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους.* addit; *Εὔπολις· ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα.* sed apud eundem ad Aves in illum versum, quem mox *Pollux* profert, iterum vetus *Schol. Τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρὸς, ὡς Εὔπολις·*

ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα οὐ λέγεις,

quae lectionem nostram confirmant. Et quamvis versiculus constaret, si in fine legeres: *χεῖρ' οὐ λέγεις,* tamen potius e *Polluce* ille *Scholiastes* emendandus videtur. *Aristophaneis,* quae antea corruptissime legebantur, video bene factum ab amiciss. *Sebero* Nostro. IUNG.

ἐπὶ ποδὸς κυλλοῦ] Pr. ed. *ἐπὶ ποδὸς κυλῶν τι, Δεῦρο ποδὸς κύλον, ἀνακύκυλον κύκλυστον. Interpr. de pede claudicante; adsis pede claudicans: inflexum intortum.* Et qui interpretaretur melius? Spero recte emendatum ex *Aristoph.* quem vide cum *Schol.* fol. 420. Ut autem ibi est *κυκλεῖν πόδας,* sic *Soph.* in *Aiace* v. 19. dicit *βάσιν κυκλεῖν*, quod *Camer. gressum torquere.* Eum ergo hic secutus sum, cum qui *Aristoph.* olim Latinum fecit, reddiderit: *quid huc pedem t. cl. in c. circundas:* quasi *κυκλεῖς* in Gr. esset. SEB.

ἐπὶ ποδὸς κυλλοῦ] Locum hunc prout in ultima *Seberi* editione legebatur, reposuerat et *Kuehnius.*

ἐξορωρύχθαι] MS. *ἐξωρωρύχθαι.* IUNG.

ἀπεσβέσθαι] Sequitur in C. A. *τραυματίας* etc. KUEHN.

ἀπεσβέσθαι] Desunt in MS. sequentia: *τὴν γλ. τ.* et *κλ. κατ. τρ.* male vero antea edebatur *κλῆν,* quod et *H. Steph.*

in suo codice emendaverat. pro τραυματίας dein MS. habet τραυματείας. Iung.

κλεῖν κατ,] Prior edit. κλῆν. Sed κλεὶς iugulum est. τὴν κλεῖν κατεαγότα Philippum dicit ex Demosth. Gell. II, 27. de eodem Plutarch. τῆς κλειδὸς αὐτῷ κατεαγείσης ἐν πολέμῳ, καὶ τοῦ θεραπεύοντος ἰατροῦ πάντως τι καθ' ἡμέραν αἰτοῦντος, λάμβανε, ἔφη, ὅσα βούλει, τὴν γὰρ κλεῖν ἔχεις. Apopht. fol. 107. iocus ex ambiguitate: nam κλεὶς clavem quoque designat. Seb.

κλεῖν] Prius editi κλῆν, quod Kuehnius mutavit in κλεῖν, ut et ultima Seberi habuit.

189.

τραυματισθεισῶν] Thucyd. iam supra laudatus lib. I. c. 9. ita loquitur, et Herodotus in Urania, αἱ ἡμίσειαι τῶν νεῶν, inquit, τετρωμέναι ἔσαν. Kuehn.

νεῶν] MS. νέων male. supra I, 125. recte habebat cum vulgatis. Iung.

προσήκοι] In C. A. sequitur ἀκάθαρτον ἕλκος, ἑ. ἑ. Kuehn.

προσήκοι] MS. προσήκει. quae sequuntur omnia λείπει, usque ad σκλήρωμα, ubi ἀκάθαρτον etc. verbo προσήκει MS. statim subiungit. sequentia leviter percurremus: nam profecto requirunt doctum medicum et peritum. Iung.

ἐπιπολῆς τετρῶσθαι]. Interpr. frequenter v. malim leviter v. summam cutim perstringit levi vulnere, cui opponitur διὰ βαθους τ. alte adacto vulnere sauciari. Kuehn.

καιρία πληγὴ] καίρια τραύματα, Lucian. Sic κροταφιαία (quod epitheton in Lexicis non habetur) πληγή, Synes. in Epist. D. H. Seb.

πληγὴ] Post πληγὴ auctius Falckenburgius ponit: σύριγξ.

ὀδυνήφατα φ.] Iliad. ε, 900. Seb.

καὶ σφακελίζειν, καὶ σφακελισμός.] Falckenburgius meus plane aliter pro vulgatis καὶ σφακελίζειν καὶ σφακελισμὸς habet: σφαδάζειν καὶ σφαδασμὸς, quae certe vulgatis praeferre non dubito. ponuntur siquidem hic synonyma ἀλγεῖν, ὀδυνᾶσθαι et σφαδάζειν, a quo nomen dein σφαδασμός. et pro ἀλγεῖν illo σφαδάζειν sane usus est Xenophon, uti annotat Etymologus in σφαδάζω. Sed haec omnia Eruditi rectius considerabunt, nos enim operae urgentes festinare cogunt.

190.

ἀκάθαρτον ἕλκος] Addit Falckenburgius etiam eius oppositum, καθαρὸν ἕλκος.

ἐφελκὶς] Margo C. A. *καλεῖται δὲ καὶ κρότων*. C. V. *καὶ τῶν* pro *κρότων*. *ἐσχάρα crusta cutis vel ulceris*. in *Glossis ἐφελκὶς* etiam dicitur *crusta*. Kuehn.

ἐφελκὶς] MS. *ἀφελκεῖς* pro *ἐφελκίς*. desunt dein *διεφθ. ἕλκος*. Quae sequuntur video quidem uti *Henr. Stephanus* distinguat, *κρότων, μελιτηρὰ ὑγρασία, ἐλαιώδης* etc. MS. nihil iuvat, sed cum vulgatis consentit. mihi videntur haec cum altera specie eius ulceris, quod *μελικηρὶς* vocatur, apud *Celsum* libr. V. v. 28. valde convenire. Sed *quod medicorum est, promittant medici*. nos cum MS. pergemus. Iungerm.

κρότων] Lat. *ricinus*. vid. *A. Foesii* Oecon. *Hippocr.* Seberus.

ὑγρασία] C. A. *μελιτηρὰ ἐλαιώδης*, *humor flavus instar mellis et oleaginosus*, qualis est in tumore quem vocant *κηρίον* vel *μελικηρὶς*, et quia C. V. legit *καὶ τῶν* pro *κρότων*, forte excidit *ἑλκῶν*. Kuehn.

ὅταν] MS. *ὅτ' ἄν*. Iung.

καλεῖται δὲ κ. ῥ.] *Sylb. καλ. δ. τὸ ῥ.* Seb.

καλεῖται δὲ κ. ῥ.] Margo C. A. usque ad *καθαίρηται*. Kuehn.

καλεῖται δὲ κ. ῥ.] *H. Steph.* emendat ad oram *τὸ ῥεῦμα* pro *καὶ ῥεῦμα*, quod vulgatum etiam MS. habet. Iung.

ἤδη] MS. corrupte *ἴδη* pro *ἤδη*. Iung.

φῦμα περιφερὲς] Absunt a C. A. usque ad *μασχάλας* segm. seq. hic reponerem *δοθιὴν*, quod infra sequitur corrupte *δοθὴ*, ut sit descriptio *δοθιῆνος*, uti mox aliud apostema *τέρμινθος* nomine describitur, quod sit *φῦμα φ. ἐ.* alii addunt *μέλαιναν*. Kuehn.

φῦμα περιφερὲς] *φῦμα* et reliqua huius segm. in MS. deficiunt. *H. Steph.* illa de phymate in suo codice ita distinxit: *φῦμα, περιφερὲς ἀπόστημα, καιρὸν, π.* etc. cetera ita: *δοθὴ, τέρμινθος φῦμα, φλ. ἐ.* Et post *φῦμα* in antea vulgatis etiam comma erat: quod probare non potui: nec ipse in Thesauro habet, ubi scribit illud *δοθὴ τέρμινθος* sibi valde suspectum esse, cum haec diversa sint. An itaque *δοθὴ* sic accipiamus (nisi etiam potius *δοθιὴν Pollucem* scripsisse putemus) ut singulariter positum hic: *Aristophanes* Vespis:

ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.

cui addatur *τέρμινθος* non tanquam explicatio, sed quoque separatim. Et certe *τερμίνθῳ* attribuenda illa, quod sit

φῦμα φλύκταιναν ἔχον, uti etiam accepit *Foesius*, quem de τερμίνθῳ plura vid. in Oecon. *Hipp.* IUNG.

δοθιὴ τέρμινθος] Valde hoc suspectum *H. Steph.* cum δοθιῆνα diversum esse tumorem a τερμίνθῳ constet ex his verbis *Hippocr.* in lib. περὶ χυμῶν et *Epidem.* lib. VI. οὔτε φαγεδαίνῃ, οὔτε δοθιῆσιν, οὔτε τερμίνθοισιν ἁλίσκεται. vid. *Gorrh.* et Oecon. *Hipp.* *A. Foesii.* SEB.

δοθιὴ] δοθιὴν optime *Falckenburgius* habet, et ita quoque *Kuehnium* meum praeeuntem secutus in textu iam reposui.

191.

φύγετρον] Leg. φύγεθλον. *Celso* lib. V. cap. 18. *panus*, vel ut est cap. 28. *panis* dicitur. a magnitudine scil. figurae. de *Interpr.* alibi. vid. et *Henischii* Comm. in *Aretaeum* fol. 314. SEBERUS.

φύγετρον] Leg. φύγεθλον, quod *Interpr.* male *scabiem* vertit, est enim potius *tumor erysipelatodes* cum febri coniunctus. vid. *Aeginetam* libr. IV, cap. 22. KUEHN.

φύγετρον] φύγετρον asterisco notavit *H. Steph.* ego putem legendum φύγεθλον. Quamvis id non solis inguinibus accidat. *Fit maxime aut in vertice, aut in alis, aut in inguinibus*, ait *Celsus* lib. V. cap. 28. ubi et interdum etiam febriculam adesse ait. Desunt autem in MS. φύγετρον, φῦμα etc. περὶ β. καὶ μασχ. cum mediis. IUNG.

φύγετρον] φύγετρον prius in φύγεθλον *Kuehnius* mutavit. *Scabies*] Scr. *tumor*. SEB.

ὑπόνομον] *Suppuratum ulcus.* KUEHN.

καὶ κόλπους] C. A. καὶ κόλπους non habet. περὶ κόλπων vid. iterum *Aeginetam* cap. 48. lib. IV. KUEHN.

καὶ κόλπους] Desunt in MS. καὶ κόλπους. IUNG.

ὑπερσαρκοῦν ἕλκος] ὑπερσαρκοῦν ἕ. est *ulcus cui caro supercrescit*, cui opponuntur κοῖλα ἕλκη. KUEHN.

ἕλκος] Abest a C. A. post σκληρὸν, ᾖ, quod sequitur etiam abest usque ad κεφαλὴν segmenti seq. KUEHN.

ὅταν σκληρὸν ᾖ] MS. ὅτ' ἂν σκλ. ᾖ. quae sequuntur, omnia desunt usque ad κεφαλήν. ita spes nostras frustratur. IUNGERM.

μυδῶν] Vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in μυδᾷν.

σομφὴ] Pr. ed. κομφή. SEB.

σομφὴ] In vulgatis male legebatur antea κομφὴ, pro quo σομφὴ *H. Steph.* et in suo codice reposuerat. In Thesauro vero locum ita interpretatur, *caro fungosa in ulcere*

fistuloso, in quo sinus sunt mucosi, orae vero callosae. quae transcripsit inde, credo, et *Foesius* Oecon. *Hipp.* in *μυδᾷν.* a quo hoc *μυδῶν* esse putat. Iung.

σομφὴ] Editiones quae *Seberi* antecessere, *κομφὴ*, quod vitium iamdudum vidit quoque meus *Falckenburgius*, qui pariter ut *Kuehnius* quoque *σομφὴ* reposuit, addito *σύριγξ*.

192.

ἐσχάρα] Auctius *Falckenburgius* ita: *ἄνθραξ, ἐσχάρα.*

τερηδόνας, τῶν φθ.] An *τερ. τριχῶν φθορὰν ἀπροφάσιστον*, aut quomodo legendum? Seb.

τερηδόνας, τῶν φθ.] In specimine legebam ex mox seqq. *τερηδόνες τῶν τριχῶν φθορὰ ἀπροφάσιστος, μ. π. τ. κ. τερηδόνες, pilorum corruptio sine causa manifesta, imprimis circa caput.* postea vidi eandem lectionem etiam *Petito* annotatam in *Variis Lectionibus* ex *Galeno.* Idem lib. II. de *Differ. Symptom.* de voce *τερηδὼν, παρὰ τὸ τρῆμα συγκεῖσθαι πεπίστευται, καθάπερ τρηδών τις οὖσα.* Kuehn.

τερηδόνας, τῶν φθ.] Et hunc locum *τερηδόνας, τῶν* etc. velim a nostro *Stephano* sanatum: quem cruce signavit, uti morbum morbo laborantem, sed profecto puto non infelici coniectura facere ita: *τερηδὼν, ὀστῶν φθορὰ ἀπροφάσιστος, μάλ.* Est enim *τερηδὼν* ossium erosio et quasi caries inevitabilis. sic et ex Auctore definit. medic. adferunt: *τερηδὼν ἐστὶν ὀστοῦ κατάτρησις ἀπὸ φθορᾶς· τὸ δὲ ὄνομα τῷ πάθει ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων τρημάτων, οἱονεί τις τρηδὼν οὖσα.* Illo *ἀπροφάσιστος* utitur mox pari modo de *ἀλωπηκία.* Quum vero sic restituerem, aderat *Segherus* meus: cui me fere ideo venditabam. Sed non me vendito, invenio enim ita iam restituisse *τὸν φιλολογικώτατον* medicum *Hier. Mercurial.* IV. Var. 12. qui etiam inserit insuper particulam *καὶ*, ita, *καὶ μάλιστα π. κ.* magis tamen iam hanc coniecturam complector, si ea nil putem certius. sed ad MS. Iung.

τερηδόνας, τῶν φθ.] *τερηδὼν ὀστῶν φθορὰ* corrigit *Petitus* Observ. lib. I. cap. 10.

ἄνθραξ] C. A. omisso *αἷμα* habet *ἐσχάρα.* pro *ἕλκος περιτετρυχωμένον* leg. *ἕλκος περιτετριχωμένων.* est *partium pilis obsitorum ulcus,* cuius humor pilis noxius est, vel *ἕλκος περιτετυλωμένον, ulcus callo incinctum.* quae sequuntur a *πιτυρώδεος ἐοικὸς* usque ad *ἀλφὸς μέλας*, absunt a C. A. *Salmas.* etiam legit *περιτετριχωμένον* ex MSS. Kuehn.

αἷμα, ἰχώρ.] In vulgatis *αἷμα ἰχώρ*, quam bene hic legantur inter morbos quivis videt. Bene quod succurrit MS.

qui ita habet: σύριγξ, ἄνθραξ, ἐσχάρα, ἀχὼρ, ἕλκος περὶ τὰ τετριχωμένα, οὗ etc. Et de ἐσχάρα quidem antea habuisti initio huius segm. sed ibi in MS. non erat, qui itaque hic quum ponat, non miror. erit itaque post ἐσχάρα, vel ἄνθραξ interpungendum. Sequentia enim spectant saltem ad illud ulcus quod ἀχὼρ non tantum huic Nostro, sed et *Celso Plinioque* vocari ex aliis discas licet. istud definit ἕλκος περὶ τὰ τετριχωμένα, οὗ etc. falsissimum enim vulgatum, licet *H. Stephanus* adnotaverat et infra IV, 204. τετρυχωμένη legi: ubi pariter τετριχωμένη corrigendum ex MS. Optimum vero illud MS. et veriss. Medicorum definitio, qui aiunt hoc *manans capitis ulcus* esse, prorsus convenit cum nostro *Polluce* MS. et *Erotiani* illa, ἀχὼρ ἐξανθήματος εἶδος καθ' ὃ συμβαίνει κολλώδης ὑγρασία, καὶ οἷον πιτυρώδεις λεπίδας ἐπιφέρεσθαι. μάλιστα δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν εἴωθε γίνεσθαι. quae et plura de hoc ulcere apud *Foesium* habes in Oecon. *Hipp.* Doctiss. *Mercurialis* IV, Var. 1 . haec quoque mendosa vidit; sed non se prorsus extricavit, certe non ex illo περιτετρυχωμένον vulgato, quod plane nihili, et ipse retinet. pro αἷμα vulgato reponit ἀθέρωμα, et pro ἰχὼρ acu rem tangit, ἀχὼρ quoque emendans. IUNG.

πιτύροις] Desunt in MS. πιτύροις ἐ. σ. δ. ὃ. τρ. quae tamen bene habent. dein ἀλωπεκία etc. omnia quoque desunt in MS. usque ad ἀλφός. IUNG.

ἀλωπεκία] ἀλωπεκέα Editiones *Seberi* ultimam praecedentes legebant, quod σφάλμα et *Kuehnius* et *Falckenburgius* correxerunt.

ὄφις] Vid. *Gorrh.* et Oecon. *Hippocr. Foesii*, ubi e *Gal.* et *Hippocr.* ὀφίασις. SEB.

ὄφις] *Aegineta* ὀφίασις initio lib. III. et ita videtur etiam h. l. legendum. KUEHN.

ὄφις] In vulgatis ὄφις mendosum puto, et scripsisse *Pollucem* ὀφίασις credo. *C. Celsus* lib. VI. cap. 4. *Id vero* (arearum genus) *quod a serpentis similitudine* ὀφίασις *appellatur, incipit ab occipitio, duorum digitorum latitudinem non excedit, ad aures duobus capitibus serpit, quibusdam etiam ad frontem, donec se duo capita in priorem partem committant.* sed ad MS. IUNG.

193.

Est etiam quaedam oculos perdens] Pro, *interdum et oculos corrumpit* scil. ὄφις, vel ὀφίασις, ut alibi dicitur. vid. *Gorrh.* et Oecon. *Hippocr.* Similis confusio est mox segm. 195. Est et in facie etc. quae verba in Gr. itidem ad prae-

cedentia pertinent hoc sensu: *nonnunquam et in facie est*, vel, *nonnunquam et faciem occupat*, scil. *θύμος*. vid. *Gorrh.* etiam de seq. Seb.

ἀλφὸς μέλας] Et *ἀλφὸς λευκὸς* marginis sunt in C. A. Kuehn.

ἀλφὸς μέλας] MS. *ἀλφὸς* etc. ut vulgati. Iung.

λευκὴ] Leg. *λεύκη*, et vid. *Aeginetam περὶ λεύκης* lib. IV. cap. 5. caeterum haec de leuca non habet C. A. '*Gl. λευκὴ, vitiligo*. Kuehn.

λευκὴ] Illa *λευκὴ, ὅταν ἐπιτείνῃ* etc. in MS. iterum desunt usque ad *λειχὴν*. Ceterum in vulgatis pro *λευκὴ*, scribendum accentu mutato *λεύκη*. *Hesych. Λεύκη, ἄνθος τι τῶν περὶ τὸ σῶμα γινομένων*. *Suidas* ita quidem: *Λεύκη παρὰ Ἡροδότῳ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα*. Quid vero *λεύκη* ab *ἀλφῷ* differat, vide apud medicos. *Λεύκη*, ait *Corn. Celsus* extremo lib. V. *habet quiddam simile alpho, sed magis albida est.* (noster *Pollux* pariter plane, *ὅταν ἐπιτείνῃ ἡ λευκότης*) *altius descendit, in eaque pili albi sunt* (Noster *καὶ φύσῃ τρίχα λευκὴν*) *et lanugini similes*. et hoc ultimum Noster non omisit, *οἷον ἁλὸς ἄχνη*: adeo ut conferre ista iuvet. pergamus. in hoc variare ibidem videtur, quod quamvis hoc malum *δυσίατον*, si quem occuparit, similiter fateatur, tamen ubi experimento colligi docet, sanabile tale morbi genus sit, an non sit, ait: *Incidi enim cutis debet, aut acu pungi, si sanguis exit, quod fere fit in duobus prioribus* (alpho et melane) *remedio locus* est: at Noster ait *δυσίατον* tum esse. de his vitiliginis speciebus vid. et magnum amicum nostrum *Scip. Gentilem* in edecumatissimo illo Commentario in *Apuleii* apologiam, quem nuper e typographio Nostri *Marnii* emisit, n. 524. Iung.

λευκὴ] *λεύκη* reposui in textu *Kuehnium* secutus.

δυσίατος, ἔστιν ὅτε ὑπ.] Ita *Sylb.* dist. cum pr. *ὕφαιμος δυσίατός ἐστιν, ὅτε*. et *Interpr. Si pungas, sanguinea insanabilis est, si perrubra*. Seb.

δυσίατος, ἔστιν ὅτε ὑπ.] Ne quis sua laude fraudetur, ubi antea male distinguebatur, *δυσίατός ἐστιν, ὅτε ὑπ.* etiam *H. Stephanus* distinxit ita uti editum vides iam. Nunc ad MS. Iung.

αὐτὸ] Leg. *αὐτῆς* eius, *λεύκης* scilicet, vel *αὐτὴ ipsa ἁλὸς ἄχνη, spuma maris*. Kuehn.

τραχὺς] C. A. *ἀνώμαλος λ. λ. τ. ἑλκώδεις, λ.* Kuehn.

δυσίατος, ἀνώμαλος.] MS. iterum inverso, *ἀνώμαλος, δυσίατος*. Iung.

ὑπόπυρδι] G. A. margo ὑπόπυροι (l. ὑπόπυῤῥοι *subrufi*, vel ὑπόπυοι *cum sanie*) ὑπέρυθροι ἢ ὑπόλευκοι. desinit margo et incipit textus, φθείρει δὲ τ. ὄ. KUEHN.

ὑπόπυροι] MS. pro ὑπόπυροι longe rectius ὑπόπυῤῥοι. recte autem prius dixit πολλοί. varia enim genera impetiginis quatuor *C. Celsus* lib. V. cap. 28. recenset, in quibus primum *rubere* dicit, alterum esse *rubioundius*, Rubricam nominatam, tertiam *squamosam*, quae et *Nigra*: quartum *subalbidum*. quae omnia et apud Nostrum habes, ut et illud quod ait φθείρουσι δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας. Sic enim noster MS. particula καὶ auctius, prorsus sicut *Celsus* ibidem, *atque ungues quoque infestant*. IUNG.

ὑπόπυροι] ὑπόπυῤῥοι reposuit *Kuehnius*.

τοὺς ὄνυχας] A. καὶ τοὺς ὄν. SEB.

194.

ψώρα ἑλκ.] MS. ψώρα, ἑλκ. et distinctio non incommoda. IUNG.

ὑπέρυθρος] Superscriptum in C. A. et mox ψυδράκια in margine. KUEHN.

πυρώδη] A. πυώδη. SEB.

πυρώδη] MSSti, πυώδη, *purulentae pustulae*. KUEHN.

πυρώδη] MS. ψυδράκια, πυώδη ἐξανθήματα etc. sine dubio rectius quam vulgatum πυρώδη. IUNG.

ὑπέρυθρον] ὑπέρυθρα est in margine C. A. usque ad ὑποπέλιδνον, ita enim MSSti omissis interiectis: ῥεῦμα (l. ῥεῦμα) usque ad ἀφιεῖσα. KUEHN.

ὑπέρυθρον] Ita MS. ἐπιφάνεια, ὑπέρυθρα. ἔφηλις etc. omissis mediis. quasi ὑπέρυθρα etiam ad ψυδρακίων descriptionem pertineret; quod tamen *Celsus pustulam subalbidam* esse ait. Vulgata itaque implorent medicum: ego qualis διάθεσις istud ῥεῦμα, sive ὑπέρυθρον ῥεῦμα sit, me fateor ignorare. de ephelide vid. *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in ἐφηλίς. IUNGERM.

ὑποπέλιδνος] MS. ὑποπέλιδνον. IUNG.

ἐπιδερμὶς] *Nomen affectus, quo color naturalis degenerat in pallorem.* KUEHN.

ἴονθοι] *Suffruticantes pustulae*, ψυδρακίοις ἐοικότα (ita enim MSS.) KUEHN.

ψυδρακίοις * περὶ τὸ στόμα] ἴσως ψυθρακίοις ὅμοια περὶ τ. *Sylb.* vel ψυθρακίοις παραπλήσια, ut citat *H. Steph.* et *A. Foesius* in Oecon. *Hippocr.* qui addit tamen: nisi melius ἐξανθήματα (nimirum pro ἀνθήματα quod proxime antecedit) legatur. SEB.

ψυδρακίοις * περὶ τῷ πρ.] Locum defectum egregie restituit MS. qui habet, ψυδρακίοις ἐοικότα περὶ τῷ πρ. Et certe a sensu non aberravit acumen *Henr. Stephani*, licet a verbo. adscripserat enim suo Codici: ἴσως, ψυδρακίοις ὅμοια. audaciam tamen eius in Thesauro non probare possum, ubi hunc locum ita refert sine ulla defectus admonitione, quasi scriptum esset, ψυδρακίοις παραπλήσιοι. Quemadmodum et *Foesius* Oecon. *Hippocr.* in ἴονθος habet, sine dubio ex eo transscribens. Idem *Foesius* ibidem videtur legere malle hic apud *Pollucem* ἐξανθήματα pro vulgato ἀνθήματα. id tamen et MS. habet, et loco movendum non videtur. Et *Hesychius* de leuce dicens, λεύκη ἄνθος τι τῶν περὶ τὸ σῶμα γινομένων, adhuc inusitatius loquutus esse videri queat: nisi πάθος τι sit apud illum scribendum potius. Iung.

ψυδρακίοις * περὶ τῷ πρ.] Post ψυδρακίοις auctius et optime ut reliqui MSSti ἐοικότα habet *Falckenburgius*, quam vocem fugitivam textui nostri *Pollucis* restitui, sublato, qui defectus notam in ultima *Seberi* editione indicabat, asterisco.

ἀκμῆς] MSSti subiungunt ψυδράκια. dein G. A. μικρὰ φλύκταιναι. C. V. σμικρὰ φλύκταιναι. C. A. ὑπώπιαι. C. V. melius ὑπόπυλαι, unde facerem, ὑπόπυαι vel ὑπόπυοι. Uterque φακῷ ὅμοιαι. τ. ὁ. συγγενὲς ἢ ἐπιγενὲς non agnoscit. C. A. Kuehn.

ἀκμῆς] MS. tota linea auctius ita: ἀκμῆς. ψυδράκια σμικρά, φλύκταιναι, ὑπόπυαι; φακῷ ὅμοιαι τῷ ὁ. Quicquid sit, mihi tantum *lenticulas* circumscribere videtur, quod scilicet sint ψυδράκια σμικρά, φλύκταιναι ὑπόπυαι (ita enim scribendum vel ὑπόπυαι, et distinguendum) φακῷ ὅμοιαι etc. Peritioribus forte debeo risum: quid tum? conatus quales quales boni non improbabunt. Certe vulgatum ὑπώπια hic non locum habere credam, ubi de morbis et pustulis quidem agatur: habebat vero supra II, 52. Iung.

συγγ. ἢ ἐπιγ.] Deest in MS. συγγ. ἢ ἐπιγ. Iung.

θῦμος] Vid. *Gorrh.* Seb.

θῦμος ὑπ.] ὑπέρυθρος, ἔκφυσις, *eruptio rubicunda*, τ. ἐ. δυσαφαίρετος, quod ultimum est in margine C. A. sine οὐ, id quod firmat C. V. Kuehn.

θῦμος ὑπ.] MS. θύμος habet. Iung.

θῦμος ὑπ.] Commaticam distinctionem post θῦμος *Kuehnius* posuit.

ἐν. οὐ δυσ.] C. V. non habet οὐ. Kuehn.

ἐν. οὐ δυσαφαίρετος] MS. ἔναιμος, δυσαφαίρετος, omisso οὐ. At *Corn. Celsus* libr. V. cap. 28. pariter acrochordonem,

thymion (sic enim vocat hoc tuberculum) et myrmecia, et clavos coniungit, sicut hic Noster quatuor ista explicat, nullo alio iutermixto. et ex eo videtur vulgata lectio οὐ δυσ-ἀρ. recte habere. ait enim: *ex his acrochordon, sive Thymium saepe etiam per se finiuntur* etc. nec credo obstare quod *pessima thymia in obscenis esse* etiam dicat. quamvis autem ibi nihil inveniam id verruculae, vel quasi verruculae genus etiam in facie fieri; tamen in vulgatis apud *Pollucem* hic ita interpungendum credo: παραμήρια· ἔστι δ' ὅτε κ. ἐ. προσώπῳ. ἀκροχ. ut scilicet et ista ad θύμον spectent. certe et de acrochordone, eam in facie oriri non magis mentionem factam a *Celso* reperias, nostram autem distinctionem videtur ipsa series orationis postulare, et MS. confirmare videtur, quamvis in eo mera occurrant puncta pro vulgatis commatis. Iung.

195.

ἐπὶ προσώπῳ] ἐπὶ προσώπῳ, ἀκρ. comma, quod in Basil. editione, interpretem fefellit, cum *Ald.* et *Flor.* punctum habeant. Seb.

ἐπὶ προσώπῳ] Post ἐπὶ προσώπῳ maiorem distinctionem *Kuehnius* addidit in suo Codice.

ἀκροχ. etc.] In specimine pro λευκὴ l. λεπτὴ ex *Aegineta* libr. IV. cap. 15. ἡ δὲ ἀκροχόρδων στενὴν ἔχει βάσιν, ὡς δοκεῖν ἐκκεκρεμάσθαι ἄκρῳ χορδῇ ὡμοιωμένη, *acrochordon angustam habet basin ut suspensa videatur similisque extremae chordae.* infra scilicet λεπτὴ ἡ ἔκφυσις, in summo vero παχυνομένη, *crassior.* dein in C. A. περὶ suprascriptum, quia et tolerari posset τὸ δὲ ἄκρον παχυνομένη. in *Gloss.* ἀκροχορδών, *naevus, verruca.* Kuehn.

ἔκφυσις] Post ἔκφυσις, deleto puncto, substitue comma: ut etiam *H. Stephanus* fecerat. Iung.

ἐπὶ παιδίων. μυρμηκία] C. V. ἐπὶ παίδων. μυρμηκία est in margine C. A. ad ἧλος, mox autem τὰ omittitur ante ἔσω τ. χ. *Salm.* MSS. ἐν πεδίῳ. Kuehn.

ἐπὶ παιδίων. μυρμηκία] MS. παίδων. μυρμηκία, apud *Celsum myrmecia* dicuntur, neutro plurali. de Nostro locum alium adscripsit ad oram sui Codicis *Henr. Steph.* hunc: αἴρει δὲ καὶ μυρμηκίας καὶ ἀκροχορδόνας καὶ ἥλους. *Dioscor.* lib. II. *de lacerta loquens.* Iung.

ἔναιμος περὶ etc.] Distingue ἔναιμος, περὶ τ. mox in MS. καὶ ἔσω sine τά. Iung.

ἧλος] *Dioscor.* lib. II. cap. 69. pr. ed. ἦλ. cum tenui. Seberus.

ὑλοειδὴς] C. A. in textu *ἡλώδης*. C. V. *ἡλοειδής*, *clavo similis*, unde et nomen. post C. A. *ὅτι* habet suprascriptum, et *μὲν* abest. Kuehn.

ὑλοειδὴς] Vulgo *ὑλοειδής*. Crassum vitium. Scribendum omnino ut in MS. *ἡλοειδής*. *claviformis*. Vel sequentia explicent *ἔτυμον*. Iung.

ὑλοειδὴς] Male in prius editis erat hic *ὑλοειδής*, pro quo *ἡλοειδὴς* e MSStis restituimus, et ita quoque emendaverat *Falckenburgius* in suo Codice.

ἀποστενοῦνται] MS. *ἀποσενοῦνται*. Iung.

χειρώνιον] Corrupte apud *Lucilium*, *Tyroneo* l. *Chironeo et non mortifero adfectus vomica et vulnere*, *Nonius* in *vomica*. dicuntur et *τηλέφεια*: vid. *Galenum* *περὶ τῶν παρὰ φύσιν ὄγκων* et *Aeginetam* lib. IV. c. 46. Kuehn.

δυσούλωτον] *Interpr.* vertit *insanabile*, quasi legisset *δυσίατον* vel *ἀνίατον*. C. A. equidem habet *δυσάλωτον*, *expugnatu difficile*, sed loco manet etiam *δυσούλωτον*, id est quod aegre *ducit cicatricem*: Graecorum Medici vocant *δυσκατούλωτον*, et emplastra maturantia cicatricis inductionem *ἀπουλωτικά*, *κατουλωτικά*. Kuehn.

δυσούλωτον] *δυσούλωτον*, *χεῖλη* etc. est distinguendum, non *τελεία στιγμή*. omnia enim ista de chironio ulcere ait, *χεῖλη σκληρὰ* ait, quod *Celsus* libr. V. cap. 28. *oras duras*. ea enim lectio in *Celso* erat omnino recipienda, non illa, *oras duas*. altera recta in oram reiecta. Iung.

196.

χεῖλη σκληρὰ] Post *χεῖλη* commaticam distinctionem *Kuehnius* posuit.

τυλώδης] C. A, *τυλώδη* refertque ad praecedens *χεῖλη σκ.* C. V. *τυλῶδες*. Uterque coniungit *σὰρξ ὑποπέλιδνος*, *caro sublivida*. post C. V. *ἐν κνήμαις κ. π. καὶ πεδίῳ. λεπὶς τοῖς ἐν πεδίῳ ἕλκεσιν*. C. A. in margine: *ἐν κνήμαις καὶ π. καὶ παιδίῳ τοῖς ἕ.* in textu ante *ἐν κνήμαις* praemittitur *λεπίς τις* et iterum in textu, *ἐν παιδίῳ ἕλκεσι*, non dubitarim cum *Interprete* legere *λεπίς τις ἐν παιδίων ἕ.* *squama quaedam marinae* vel piscium *squamae similis*. *ἐν πεδίῳ* pro *ἐν παιδίοις* etiam *Salmas.* MSS. habent. Kuehn.

τυλώδης] MS. *τυλῶδες*, *σὰρξ ὑποπ.* posset aliquis suspicari, quum *Celsus* scribat, *habet oras duras*, *callosas*, *tumentes*, legendum et hic esse, *χεῖλη σκληρά*, *τυλώδη*, *σὰρξ ὑπ.* errore facili, ut *σ* ultimum abundaverit, quod vocula sequens taliter incipiebat. Verum utro quis modo legat, non multum intersit: itaque nil temere mutandum. Iung.

ποσὶ λεπίς τις ἐν παιδ. etc.] MS. *ποσὶ καὶ πεδίῳ. λεπὶς τοῖς ἐν πεδίῳ ἕλκεσιν* etc. vox *πεδίον* non intellecta hos errores peperit pueriles. ea quid hic significet, docuit nos ipse *Pollux* tamen supra II, 197. *τὸ μὲν ἄνω πρὸ τῶν δακτύλων μέρος τοῦ ποδός.* Si itaque recte cetera intelligo, ait *λεπίδα* in ulceribus eius partis pedis superconcrescere, similem marinae, eamque ante curationem detrahendam. Ridiculus forte sum, qui in his verba faciam, medicarum rerum imperitissimus. quid tamen, si *Celsus* tale quid dixit libr. III. cap. 28. ubi de ulceribus in pedibus, digitisque eorum: *si summa detracta pellicula est, hic quoque melius lenia medicamenta proficiunt.* IUNG.

ποσὶ λεπίς τις ἐν παιδ. etc.] Pro priorum editionum: *ποσὶ λεπίς τις ἐν παιδίοις*, ita reposuit in textu *Kuehnius*: *ποσί. λεπὶς τοῖς ἐν πεδίοις.*

προαφελεῖν] In C. A. subiicitur *ἀγωγή*, quod glossema existimo, ascriptum praecedentibus, ut quae docent *ἀγωγὴν* modumque tractandi ulceris. KUEHN.

κιρσὸς, ἢ κρίξος] C. V. et A. *κρισός.* C. A. *ἢ κριξός.* *Hesych.* *κρισσὸς* in voce *κιρσός.* *Aegineta* lib. VI. *κιρσὸς*, inquit, *ἀνεύρυσίς ἐστι φλεβὸς*, *varices.* KUEHN.

κιρσὸς, ἢ κρίξος] MS. *κρισὸς ἢ κριξὸς, οἴδ.* scripsit forte *Pollux* *κρισσὸς ἢ κριξός.* vide *Hesych.* in *κρισσός.* certe *κριξὸς* ut MS. habet, et *H. Stephanus* in Thes. omnino legendum. vid. et *Foes.* Oecon. in *κιρσὸς* et *ἰξία.* ubi etiam mavult *κριξὸς* hic legere, ultima acuta: scilicet ex *Stephano* id discens. Quod vero *κίρσος* non temere reiiciam, facit eius vocabuli aliis locis apud *Hesychium* et alios mentio: immo apud ipsum *Pollucem* nostrum supra I, 191. licet ibi MS. *λείποι.* IUNGERM.

κρίξος] *H. Steph.* mavult *κριξὸς* oxytonως, ut Ionicum Doricumve sit pro *κρισσὸς*, sicut *διξὸς* pro *δισσός.* SEB.

κρίξος] Ex emendatione *Kuehnii* *κριξὸς* oxytόνως iam est in tentu.

κνήμην ποδὸς, παιδίων ἐπιγάστριον] MSSti, *κνήμας, πόδας.* dein C. V. *πεδίον, ὑπογάστριον.* *πεδίον pars pedis illa quae est ante digitos, Galenus* lib. III. de *usu part.* KUEHN.

κνήμην ποδὸς, παιδίων ἐπιγάστριον] MS. egregie locum restituit, cui non opem tulerunt medici, scribens ita: *κνήμην, πόδας, πεδίον, ἐπιγάστριον* etc. iterum scilicet illud, de quo antea dixi vitium, quod *Foesius* tamen non advertit. IUNGERM.

κνήμην ποδὸς, παιδίων ἐπιγάστριον] Ita distinxit et emendavit *Kuehnius* hunc locum, *κνήμην, πόδας, πεδίον, ἐπιγάστριον* etc.

παιδίων] Pr. ed. *παιδίον*, quod *interpr.* ceu adiectivum acceperat. Seb.

ὄσχεον] Supra II, 172. oxytonως. quomodo et infra IV, 203. MS. *ὀσχεὸν* et *ὀσχεῷ*. Seb.

ἐν ταῖς πίτυσι etc.] C. A. *τοῖς π. τῆς πίττης ὁμοίων συστροφῶν, ἀφ᾽ ὧν καὶ ὁ ἰξός.* ita et C. V. *ἰξία* dicitur *pinus nodis pici similibus a quibus etiam viscus.* caeterum a *κιρσὸς* usque ad *σκληρότης* quae vox mox sequitur, marginale est C. A. Kuehn.

ἐν ταῖς πίτυσι etc.] MS. *τ. πίτυσι τῆς πίττης ὁμ. σύστροφῶν, ἀφῶν κ. ὁ ἰξός. ἀγκύλης, σ.* egregie. pro *συστροφῶν* male edebatur antea *σηστροφῶν*. quod vidit et *H. Stephanus.* Sic itaque omnia ista restituenda aio: *καλεῖται δὲ καὶ ἰξία, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πίτυσι τῆς πίττης ὁμοίων συστροφῶν, ἀφ᾽ ὧν καὶ ὁ ἰξός. ἀγκ.* Hoc enim, ait, vocatur etiam *ἰξία*, a similibus nimirum picis in pinu nodis, et conglobationibus, unde et *ἰξὸς* dicitur. unde itaque et hoc discamus, illas *συστροφὰς* piceas fuisse dictas *ἰξίας*. sic enim et *Hesychius* innuit: *ἰξίας, κιρσὸς ὁμ. ἐν τοῖς μέλεσιν, ὁμωνύμως δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς δένδροις.* etc. *ἀφ᾽ ὧν καὶ ἰξός.* Hinc itaque puto apud *Plutarchum* in *Mario* istud, quod tamen suspectum est viris doctis, *ἰξῶν ἀνάπλεως.* ab *ἰξοῖς* scilicet eiusmodi varicosis. Locus *Plutarchi* hic est: *ἰξῶν γὰρ, ὡς ἔοικε, μεγάλων ἀνάπλεως ἄμφω τὰ σκέλη γεγονώς.* etc. de *Mario*, cuius *καρτερίαν* laudat crus alterum praebentis medico excindenti immoto vultu. Valde autem imprudenter labuntur in Oeconomia *Hippocratica* sub *ἰξία* illi, qui sequuntur nostrum interpretem solemnia delirantem, et *abietum nodos* pro pinu nobis praebentem: id quod, uti dixi, viri docti non deberent sequi. Scripsisset *ἐλάτης* credo *Pollux*, si illud voluisset. sed liberamus tandem nos a viscoso illo loco. Iung.

πίτυος] Priores editiones *πίτυος* legebant, sed *Kuehnius* meus illud in *πίττης* mutavit e MSStis.

συστροφῶν] Post *συστροφῶν Falckenburgius* addit, *ἀφ᾽ οὗ.* sed *Kuehnius* meus *ἀφ᾽ ὧν* in textu Nostri reposuit.

ἀγκύλη, σκληρότης] MSSti, *ἀγκύλης.* vid. *Aeginetam* lib. III. cap. 55. Kuehn.

ἀγκύλη, σκληρότης] MS. *ἀγκύλης σκληρότης.* si vere et non potius σ male repetitum, *ἀγκύλης* fuit etiam dicta illa

σκληρότης, quae alias ἀγκύλη, quod probum et hic sit. est vero ita distinguendum: ἀγκύλη, σκληρότης, τυλώδης ἐν etc. ut etiam *H. Stephanus* distinxit. IUNG.

197.

γίνεται δ' ἔστιν ὅτε] Margo C. A. et C. V. *γίνεται δὲ τισιν.* margo desinit in *γόνατα.* KUEHN.

γίνεται δ' ἔστιν ὅτε] MS. *γίνεται δέ τισιν ὅτε* etc. IUNG.

γενομένη] MS. *γινομένη.* IUNG.

γαγγλίον] τὸ γάγγλιον *Aegineta* lib. IV. c. 16. ὑγρὸν ἀθερῶδες est humor *aristis colore similis,* unde quidam abscessus et ἀθερώματα dicuntur. dein ἐλμίνθια accentu in antepenultima. C. V. recte νευρώδει pro νευρῶδι. KUEHN.

γαγγλίον ἀπόστεμα, ἄπονον] MS. γάγγλιον, (antepenacute) ἀπόστημα ἄπονον, etc. et sic omnino distinguendum, uti et *H. Stephanus* distinxit. IUNG.

ὑπὸ λευκῷ] MS. ὑπολευκῷ καὶ νευρώδει χιτῶνι. et certe sic scribendum, nec etiam distinctio vulgata admittenda. IUNGERM.

ὑπὸ λευκῷ] Prior. edit. ὑπολευκῷ, καὶ νευρῶδι χ. sed nos *Kuehnium* secuti ita reposuimus: ὑπολευκῷ καὶ νευρώδει χ.

ἐλμινθία. γίνεται δὲ] MS. ἐλμίνθια. γίγνεται δὲ etc. recte, ni fallor. vid. et *Celsum* lib. VII. cap. 6. ubi tamen diversas species facit ἀθερώματα et γάγγλια, ait tamen haec talia omnia *tunica sua includi.* et *in his quae renituntur* (talia autem fere esse ganglia) *aut lapilli quaedam similia aut concreti confertique pili reperiuntur. Atheromati subest quasi tenuis pulticula,* ait. Sic itaque cape τὸ ἀθερῶδες. non forte ἀπὸ τοῦ ἀθὴρ, ἀθέρος, quod aristatum aliquid significat: sed, si modo aliquid hic sapio, ἀπὸ τῆς ἀθήρης, ἤγουν ἀθάρας, quod polentae vel pultis genus esse, notum etiam ex Nostro infra VI, 62. possetque quis inde potius ἀθηρῶδες scriptum velle. sed MS. non variat. IUNG.

ἐλμινθία. γίνεται δὲ] ἐλμίνθια proparoxytόνως pro priori paroxytόνῳ *Kuehnii* mei restitutioni debes.

ἔχον] MS. ἔχων vitiose. IUNG.

ἀγκῶσι, καὶ] Dele comma post ἀγκῶσι cum *H. Stephano.* IUNGERM.

γόνασι. πολλάκις δὲ καὶ etc.] Quid si ita distingueremus: γόνασι· πολλ. δ. κ. ἐ. ἄ. ἄρθροις, καὶ περὶ στόματι, (ut haec ad μελικηρίδα adhuc pertineant) χάλαζα καὶ συστρ. vel potius cum MS. ἄρθροις. καὶ περὶ στόματι χάλαζα etc. *medico sub iudice lis sit.* IUNG.

198.

ἄρθροις] A. *ἄρθ. καὶ στόματι. χάλ.* SEB.

ἄρθροις] Et hoc et sequens *περὶ* superscripta sunt in C. A. KUEHN.

ἄρθροις] *Kuehnius* post *στόματι* maiorem distinctionem posuit.

συστροφαὶ] C. A. *συστροφὴ*, et interpungit post *δέρματι*. sic sequentia etiam essent numeri alterius. KUEHN.

συστροφαὶ] *Kuehnius* pro prioribus *συστροφαὶ ὑπὸ τ. δέρματι βουβ.* ita reposuit et distinxit in textu: *καὶ συστροφὴ, καὶ ὑπὸ τ. δέρματι, βουβ.*

καρκίνωμα] *Iunius* Nomencl. *in Cancer C.* de morbis. IUNGERM.

σκλήρωμα] C. A. *σκίῤῥωμα. Callus, σκίῤῥος* in *Gl. Veterum.* KUEHN.

τοπολὺ] MS. *τὸ πολύ.* IUNG.

ὅταν] MS. *ὅτ' ἄν.* uti plerumque. IUNG.

τὰ δ' ἄλλ.] MS. *τὰ δέ.* IUNG.

χηλαὶ, ἢ φύσ.] In textu C. A. *χειλέη*, sed *αι* superscriptum est *ε* punctato. omittit etiam sequens *ἤ*. KUEHN.

χηλαὶ, ἢ φύσ.] Pro *χηλαὶ, ἢ φύσ.* MS. *χηλαίη φύσ.* habet. IUNG.

ποδῶν, αἰδοίου] MS. inverso, *αἰδοίου, ποδῶν.* de his *χηλαῖς Foes.* Oec. *Hipp.* tantum hinc, nec alios video aliunde quid adferre. notandum itaque MS. *χηλαίη.* IUNG.

199.

οὔλων] MS. *οὐλῶν.* IUNG.

ἐπουλὶς] Margo C. A. usque ad *περίφυσις.* pro quo habet *ἐπίφυσις.* KUEHN.

περίφυσις] MS. *ἐπίφυσις* pro *περιφ.* IUNG.

ὑπογλωττὶς] A. *ἐπιγλωττίς.* SEB.

ὑπογλωττὶς] C. V. *ἐπίγλωττις, ἀπόστασις ὑπὸ γλώττῃ,* leg. *ὑπὸ γλῶτταν.* KUEHN.

ὑπογλωττὶς] MS. ita: *ἐπιγλώττις, ἀπόστασις ὑπὸ γλώττῃ.* Vulgatum fere praeplacet, de quo *Foes.* Oecon. *Hipp.* in *ὑπογλωττίς.* illud alterum *ἐπιγλωσσὶς* supra refertur inter partes II, 106. sed et *ὑπογλωσσὶς* eodem in loco. Sic segm. seq. *παρίσθμια* tam morbi, quam partis nomen. IUNG.

αὖον, ἀπ.] C. V. *αὖον ἢ ἀπ.* KUEHN.

αὖον, ἀπ. etc.] MS. *αὖον ἢ ἀπόστασις περὶ τὴν ἔκφυσ.* etc. IUNG.

ἐπὶ τὴν ἔκφ.] C. A. *κατὰ τὴν ἔκφυσιν τ. στ. ἐπὶ τὸ ἄνω τ. φ.* nec habet *μέρος,* quod firmat C. V. KUEHN.

ἐπὶ τὴν ἔκφ.] Pro ἐπὶ τὴν ἔκφ. τ. στ. κατὰ τὸ etc. in textu ex correctione *Kuehnii* κατὰ τὴν ἔκφ. τ. στ. ἐπὶ τὸ etc. reposui.

μέρος] Deest μέρος in MS. Iung.

ῥαγῆναι] MSSti πρὶν ῥαγῇ. Kuehn.

ῥαγῆναι] Pro ῥαγῆναι MS. habet ῥαγῇ. Quid vero sit αὖον, ut vulgatur, nemo me docet. *H. Steph.* sane crucem fixam hic reliquit. Temerarium facinus aggredior: coniectari id quod ipse non intelligo, video in MS. ἡ vel ἠ, ita obscurus est accentus, esse post illud αὖον. quid itaque, cogitavi, si forte αὐονὴ huius mali nomen fuerit. Scio et notum ἀγχονή. verum id mox sequitur segm. seq. sed quod scio potius nesciam velles, quam sic temere quod in solum, uti aiunt, effunderem. Iung.

ἐπιγλωσσίδα] C. A. ἐπιγλωττίδα. Kuehn.

σύντονος] C. V. σύντονον, ut sumatur adverbialiter iunctum cum ὀδυνηρά. Kuehn.

γιγνόμενος] MS. γινόμενος. Iung.

ὑγροῦ, π.] Commaticam distinctionem post ὑγροῦ delevit *Kuehnius*.

παχέος] C. V. παχέως. Kuehn.

παχέος] MS. παχέως. Iung.

200.

ἀγχόνη] MS. ἀγχώνη. Iung.

ἀπόστασις] Abest a C. A. ut mox τὸ, μέντοι. Kuehn.

ἐπιγλωσσ. καὶ ῥίζης] MS. ἐπιγλωσσίδος ῥίζης γλώττης. Iungerm.

ἄφθα, ἕλκ. καὶ ἀπ. ἐπ.] MS. ἄφθα, ἕλκωσις ἐπὶ πολλῆς omissis καὶ ἀπ. Iung.

γλῶτταν] MS. γλῶσσαν. Iung.

σταφυλὴ] A. ἡ σταφ. Seb.

σταφυλὴ] Pro σταφυλὴ *Falckenburgius* in suo Codice habet σταφυλῆς φλεγμονὴ, quod minime mihi reiiculum videtur. Consule quae habet *Foes.* in Oecon. *Hippocr.* voce σταφυλή. Corrige obiter et *Phavorinum* in voce Κίων. ubi inter alia ita: κίων ὁ στύλος, καὶ τὸ ἐν τῷ στήματι (leg. στόματι) ὃ καλεῖται σταφυλή. vid. *Hesych.* voce Σταφυλή. addi quoque poterit *Etymologus* in Γαργαρεὼν et Κιονίς.

ῥαγὶ παραπλήσιος] *Salmas.* ῥαγὶ παραπλησίως, *ita scribendum.* Haec ille. Kuehn.

ῥαγὶ] Scribe ῥαγί. Iung.

σῦκον, σαρξὶν ἕλκωσις] MS. σῦκον, σὰρξ ἑλκώσεις ἐπ.

an σὰρξ ἑλκώδης, ἐπ.? vid. et de hoc σύκῳ *Brod. Schol.* ad lib. II. Anthol. cap. 17. IUNG.

σαρξὶν ἕλκωσις] C. V. σὰρξ ἑλκώσεις, ubi ascriptum σὰρξ ἑλκώσει. posset et legi ἕλκωσις σαρκὶ ἐπανθοῦσα. KUEHN.

σαρξὶν ἕλκωσις] Pro prioribus σαρξὶν ἕλκωσις *Kuehnius* reposuit σὰρξ ἑλκώσει.

201.

τηνεσμὸς] *H. Steph.* mavult τεινεσμός. SEB.

τηνεσμὸς] *Henr. Steph.* adscripsit τεινισμὸς, et ita scribendum semper in Thes. suo confirmat. Noster MS. hic habet ut vulgati. IUNG.

καταφέρουσα] MS. καταφαίρουσα. IUNG.

φλεγμαῖνον] C. V. φλεγμαῖον omisso ν male. KUEHN.

ἔχον etc. ὕπωχρον] Mendose MS. ἔχων et ὕποχρον. IUNGERM.

σιαγόνι] A. σιαγόσι. SEB.

σιαγόνι] MSSti in plurali σιαγόσιν. KUEHN.

σιαγόνι] MS. σιαγόσι. IUNG.

ἀδέσιν] Margo C. A. usque ad φλεγμοναὶ *glandulis similes* post ἐοικυῖαι interpungit. post τρεπόμεναι iterum margo usque ad φλυκταινώδης. KUEHN.

πῦον] πυὸν MS. IUNG.

202.

ὑπὸ δακτύλοις] C. A. margo ἐπὶ δακτύλοις etc. μάλιστα δὲ ἐπὶ π. prius habet et C. V. KUEHN.

ὑπὸ δακτύλοις] MS. ἐπὶ δακτύλοις. de hoc vid. et supra II, 198. *Celsus* lib. V. cap. 28. *Fiunt etiam ex frigore hiberno ulcera, maxime in pueris, et praecipue pedibus digitisque eorum, nonnunquam etiam in manibus* etc. IUNG.

ἐρυθρόπελας] C. V. ἐρυσιπέλας. C. A. ἐρυσίπελας. KUEHN.

ἐρυθρόπελας] Vulgatum illud ἐρυθρόπελας, ut a *Polluce* indubie dictum, laudant viri docti, in quibus et *Iunius* Nomencl. immo doctissimus ille magni *Grammatici Scholiastes* in ἐρυσίπελας manifestiori etymo ita adpellari hunc morbum a *Polluce* ait. Ita quidem illi: sed nullum alium, qui sic vocet, adducunt. Ego itaque potius, quod MS. clare hic habet, ἐρυσίπελας retineo: dum illud alterum mihi adprobetur aliis testibus. IUNG.

ἐρυθρόπελας] ἐρυσίπελας habet et *Falckenburgius*, et ita in textu Nostri quoque reposuimus.

φλυκταινώδης] MS. φιλυκταινώδης. mendose. IUNG.

ἱδρῶα] Pro ἱδρῶα Cyrillus ἵδρωα. ubi Erasm. Schmidius legit ἐθερμά. Kuehn.

ἱδρῶα] MS. ἱδρῷα, penultima acuta. Iung.

βουβῶν] De bubone vid. Foes. Oecon. Hippocr. in βουβών. Iung.

δ' ὁμοία] MS. δὲ ὁμ. Iung.

ὑπερωχῆς ἄνευ] C. A. ἄνου ὑπεροχή. alias dicitur ἐξοχὴ sive ἐπανάστασις. vid. Aeginetam lib. VI. c. 80. Kuehn.

οὕτω] Adscripsit H. Steph. videlicet τυφλή. vide Aeginetam. Iung.

203.

συκαῖ] MSSti καὶ π. τ. ἑ. κονδυλώματα μεγάλα. dein τὸν ὄσχεον εἰς ὄγκον αἰρόμενον. C. A. τὸν ὄσχ. habet et C. V. hic et infra rursus. Kuehn.

συκαῖ] MS. συκαί. Iung.

μέλανα] MS. μεγάλα pro μέλανα. et recte puto, hinc tumidae mariscae Iuvenali Sat. II. a magnitudine et fungositate. Iung.

μέλανα] μεγάλα ut reliqui MSSti Falckenburgius quoque habet, quod vulgato μέλανα forte praestat. mox αἰρόμενον pro αἰρουμ. reposui.

τὸ ὄσχεον] A. τὸν ὄσχεον. et sic mox iterum. Seb.

τὸ ὄσχεον] MS. τὸν ὄσχεον, uti et mox περὶ τὸν ὄσχ. Iungerm.

αἰρούμενον] MS. αἰρόμενον, ut et H. Steph. reposuerat in suo codice. nihili enim est illud vulgatum αἰρούμενον. Iungerm.

περὶ τὸ ὄσχεον] MS. ὀσχέῳ. Seb.

περὶ τὸ ὄσχεον] C. A. omittit περὶ, et ὀσχεὸν legit, et mox ἐπ' ὀσχεῷ et ὀσχέῳ utrumque. Kuehn.

σκιῤῥώδης] MS. σκιρώδης. Iung.

στεάτωμα] Pro στεάτωμα C. V. τεύτωμα. Kuehn.

πιμελῆς] C. A. πιμελής. Kuehn.

πιμελῆς] MS. πημελῆς. Iung.

204.

τὸν φάρυγγα] MSSti τὴν φάρυγγα.

τὸν φάρυγγα] MS. τὴν φάρ. sic supra II, 134. etc. ita enim Phrynichus ait, ὁ Ἀττικὸς ἡ φάρυγξ λέγει. Iung.

περιγραφή] Ita et MS. sed H. Steph. dubitat an nullum hic mendum. Seb.

περιγραφή] Est etiam ita in MS. Iung.

μέλαινα] Margo C. A. usque ad ἐπιφυομένη. Kuehn.

τετρυχωμένη] C. A. et V. pro *τετρυχωμένη*, *ἡ τετριχωμένη*, *pilis obsita*. vid. supra IV, 192. KUEHN.

τετρυχωμένη] MS. *ψιλὴ*, *ἡ τετριχωμένη*. et sic omnino legendum. opponit inter se, quod pilosum est, et quod non tale. falso itaque hinc adnotarant illud *τετρυχωμένη* supra. IUNGERM.

τετρυχωμένη] *τετριχωμένη* reposui pro prior. *τετρυχ.* et supra IV, 192. *παρατετριχ.* pro prior. *παρατετρυχ.* praeeunte meo *Kuehnio*.

πώλυψ] Alio sensu hoc idem vocabulum *Casaubonus* adnotat VIII. *Athen.* 14. IUNG.

ἐπιφράττουσα] MSSti *ἐμφράττουσα*, *Gloss. Veterum ἐμφράττω*, *obstruo*, *oppilo*, *obturo*. *Hesych.* *ἔμφραξις*, *πόνος ὤτων*. KUEHN.

ἐπιφράττουσα] MS. *ἐμφράττουσα τ.* IUNG.

ὄζαινα] C. A. *ὄξαινα*. usitatius meliusque vulgatum ab *ὄζω*, oleo. KUEHN.

ἠθμοειδῶν] E not. *Sylb.* pr. edit. *ἰσθμ.* vid. supra II, 79. *ἰσθμὸς* autem ad collum pertinet. SEB.

ἠθμοειδῶν] C. A. *καλουμένων ἰσθμοειδῶν*. vulgatum melius, *cribriformia*, quamvis etiam *Interpr.* *ossa*, quae *ultima dicuntur*. KUEHN.

ἠθμοειδῶν] *ἠθμοειδῶν*. *forte*, et *H. Steph.* hic adnotarat: antea enim edebatur *ἰσθμοειδῶν*. MS. habet *ἰθμοειδῶν*, supra *Pollux* II, 79. *ἠθμὸς*, *δι' οὗ διηθεῖται τὸ πνεῦμα*· de partibus nasi agens. IUNG.

πυρῶδες] Legerem *πυῶδες* pro *πυρῶδες*, et ita habet, ut postea vidi, et C. V. KUEHN.

πυρῶδες] *πυῶδες Kuehnio* pro priori *πυρῶδες* in textu repositum.

205.

δρακόντιον] C. V. *δρακόντιος*, sed vulgatum malim, *dracunculus*. KUEHN.

μηρούς] MS. *μηροῖς ἑ.* IUNG.

ἐπιγιγνόμενον] C. V. *ἐπιγινόμενον*. KUEHN.

ἐπιγιγνόμενον] MS. *ἐπιγινόμενον*. IUNG.

κέρατα] Margo C. A. usque ad *δέρμα*. KUEHN.

πυροειδεῖς] Pro *πυροειδεῖς* MSSti *πωρώδεις*, quod melius. KUEHN.

πυροειδεῖς] MS. *πωρώδεις ἐκφ.* non *πυροειδεῖς*. et MS. videtur rectius: quamvis alias nihil inveniam adnotatum de hisce *κέρασιν*. IUNG.

πυροειδεῖς] *πωρώδεις* *Kuehnium* meum secutus in textu reposui pro priori *πυροειδεῖς*.

ἕρποντα] MSSti *ἕρπης*. recte. *ψυδράκια φλεγμαίνοντα*. dein C. A. *περὶ τραχήλου καὶ πλευρῶν*, sed *ω* et *αι* supra ascripta sunt, mox *δὲ* omittit. Kuehn.

ἕρποντα] MS. *ἕρπης*, *ψυδράκια φλ.* rectissime. valeant itaque illa *ἕρποντα ψυδράκια* iam. *ἕρπης* enim vel *ἕρπητες* illorum ulcerum verum nomen: quod sane et ipsum valeat. Iung.

ἕρποντα] Prius editi *ἕρποντα ψυδράκια, φλεγ.* sed *Kuehnius* meus reposuit *ἕρπης*, *ψυδράκια φλ.*

206.

ἑρπυστικὸν] C. V. *ἑρπηστικόν*. ita et *Salm.* Kuehn.

ἑρπυστικὸν] *ἑρπυστικὸν ἕλκος* *Herpetem* apud *Pollucem* interpretatur. *H. Iunius* Nomencl. in *Herpes*. sed *ἕρπητος* iam mentio facta a *Polluce* et ex MS. docui. Idem itaque MS. et hic rectissime *ἑρπηστικὸν ἕλκος* habet. Iung.

ἑρπυστικὸν] *ἑρπηστικὸν* habet iam textus, prius editi male *ἑρπυστικὸν* legebant.

ἔσθ' ὅτε δὴ καὶ etc.] MS. hoc ordine: *ἐσθότε δὲ* (et *δὲ* pro *δὴ* omnino corrigendum, vel propter praecedens *μὲν*) *καὶ μηροῖς καὶ χερσίν*. Iung.

ἔσθ' ὅτε δὴ καὶ etc.] *ἔσθ' ὅτε δὲ* reposuimus pro prior. edition. *ἔσθ' ὅτε δή*.

φαγέδαινα] De phagedaena vid. *Foes.* Oecon. *Hipp.* in *φαγέδαινα*. Iung.

διαδιδοῦσα] *Sylb.* ascr. *διαδύουσα*. Seb.

διαδιδοῦσα], *Henr. Stephanus* in margine sui Codicis pro *διαδιδοῦσα* ait forte legendum *διαδύουσα*. adscripsit et *τραχεῖα* quasi pro *ταχεῖα*, quod tamen lineola iterum transscripsit, quum credo improbaret. MS. noster plane habet ut vulgati, nisi quod distinctio in eo nulla. Et mihi bene videtur habere illud *διαδιδοῦσα*, imo magis designare id ulcus serpendo procedere. et ipsi adnotant locum a *Budaeo* ex *Aristotele* notatum, ubi hoc verbum ea significatione usurpatur. sic tamen putem haec legenda: *διαδιδοῦσα ταχείᾳ νομῇ μετὰ φλ.* *serpens usque ad ossa celeri depastione*. et sic locum plane recte habere, mihi quidem persuadeo. Iung.

γίνεται μὲν ἕλκος περὶ ἀνδρῶν αἰδοῖα] Pro *ἀνδρῶν αἰδοῖα* C. V. legit *ἀνδρεῖα αἰδοῖα*. Kuehn.

γίνεται μὲν ἕλκος περὶ ἀνδρῶν αἰδοῖα] MS. *γίγνεται μ. ἕ. π. ἀνδρεῖα αἰδοῖα*. etc. Iung.

207.

σηπεδὼν] Margo C. A. KUEHN.

ἕλκους ν. etc. δυσώδους] C. V. ἕλκος. mox δυσώδης C. A. KUEHN.

ἕλκους ν. etc. δυσώδους] MS. ἕλκος ν. λ. ὑ. δυσώδης. μ. etc. IUNG.

τὰ ὀστέα] C. A. τὰ ὀστᾶ ἀφιστάναι. in μερῶν desinit marginale. KUEHN.

τὰ ὀστέα] MS. τὰ ὀστᾶ ἀφειστάναι. γίνεται δέ. IUNG.

τὰ ὀστέα] τὰ ὀστέα ἀφιστάναι *Kuehnius* reposuit in suo Cod. verum nihil muto.

καὶ ἄλλων μερῶν, γάγγραινα. οὕτω κ.] *Salm.* ait, *ita distingue: κ. ἄλλων μερῶν. Γάγγραινα, οὕτω καλεῖται.* KUEHN.

τῶν μελῶν] C. A. omittit τῶν μελῶν etc. μετὰ δὲ φ. KUEHN.

τῶν μελῶν] Desunt in MS. τῶν μελῶν. IUNG.

μετὰ φλ.] MS. μετὰ δὲ φλ. IUNG.

ἀπολευκ. etc.] MS. ἀπολευκαινομένου, εἶτα μελαινομένου, κ. ε. ἀ. μεθισταμένου. Quod sequitur caput, in MS. cum praecedentibus cohaeret sine titulo. IUNG.

εἰς ἀναισθησίαν] Sensuum defectum *Interpr.* sufficeret *sensus defectum*, mortem scilicet membri occupati. KUEHN.

208.

μαιεία] Abest a C. A. extat tamen apud *Platonem* in *Theaeteto*. KUEHN.

μαιεία] Deest μαιεία in MS. IUNG.

μαιευτική, ἡ τέχνη] μαιευτικὴ ἡ τέχνη in C. A. non divelluntur commate. recte. KUEHN.

καὶ τὸ ῥῆμα] C. A. καὶ τὸ μαιεύειν καὶ τὰ παραπλήσια. ἀμβλίσκουσι, τὸ ἀμβλίσκειν π. dabo locum *Platonis* integrum e *Theaeteto*: καὶ μὴν καὶ διδοῦσαί γε αἱ μαῖαι φαρμάκια καὶ ἐπᾴδουσαι, δύνανται ἐγείρειν τε τὰς ὠδῖνας καὶ μαλθακωτέρας ὧν ἂν βούλωνται ποιεῖν· καὶ τίκτειν τε δὴ τὰς δυστοκούσας, καὶ ἐὰν νέον ὂν δόξῃ ἀμβλίσκειν, ἀμβλίσκουσι. KUEHN.

καὶ τὸ ῥῆμα] Desunt in MS. τὸ ῥῆμα. IUNG.

μαιεύεσθαι] Deest in MS. μαιεύεσθαι. IUNG.

καὶ τὰ ἐπιῤῥ.] Desunt in MS. καὶ τὰ ἐπιῤ. μαιευτικῶς. IUNGERM.

δὲ] Deest δὲ in MS. Locum vero *Platonis* esse in *Theaeteto* pag. 97. *Ald.* edit. adnotavit hic *Henr. Stephanus.* meminit Noster et supra II, 7. IUNG.

ἀμβλίσκειν] P. ἀμβλύσκ. SEB.

φάρμακον] C. A. φάρμακον, τι superscripto. τι habet et C. V. Kuehn.

τικτικὸν] MSSti τηκτικὸν. *Gl. Philox.* τηκεδονικὸν *tabificabile.* sed si haec lectio admitteretur, legi necesse esset τηκτικόν. malim vulgatum τικτικὸν, quod ποιεῖ τίκτειν, *promovet partum.* Kuehn.

τικτικὸν] MS. τιτηκτικόν. forte prius τι pertinet ad antecedens φάρμακον, ut ἀμβλωθρίδιον explicemus φάρμακόν τι τηκτικόν· id est, ut idem hoc *Suidas* in ἀμβλωθρίδιον vocat, τὸ φθόριον φάρμακον. sed hisce coniecturis credo non est opus: et vulgata bene habent. Iung.

ὠκυτόκιον] C. A. φάρμακον ἀτόκιον, dein in textu fuit ὠλετόκιον *quod partum necat,* sed correctum est in ὠκυτόκιον. C. V. φάρμακον ἀτόκιον, ὠκωτόκιον, quae lectionem vulgatam haud obscure firmant. vid. *Suid.* in ὠκυτόκιον Τηλέφου, quod fuit Dictionarium ita inscriptum. Kuehn.

ὠκυτόκιον] MS. ita: φάρμακον ἀτόκιον, ὠκυτόκιον, omisso λοχεύειν. Iung.

λοχεύειν] Abest a C. A. Kuehn.

λοχεῖα] λοχεία est obstetricatio puerperae, quam apud Ethnicos nacta fuit *Diana,* vel *Iuno Lucina.* Kuehn.

λοχεία] MS. λοχεῖα. τοῦ τεκ. Iung.

διδοῦσι φαρμ.] διδοῦσα φαρμ. etc. εὐτοκοῦσα cum mediis absunt a C. A. quamvis et *Plato* ista habeat l. c. dein κυΐσκειν κ. πρωτότοκοι γ. (πρωτότοκοι ex eodem *Platone* et πρωτογόνοι) pergit omissis interiectis ἄτοκοι δέ. caetera *Platonis* etiam sunt maximam partem l. c. Kuehn.

διδοῦσι φαρμ.] διδοῦσι φαρμάκια αἱ μ. τ. etc. εὐτοκοῦσα cum mediis desunt in MS. *H. Steph.* adscripsit in *Theaetet.* Notandum ibi vero et φαρμάκια. Locus *Platonis* totus hic est in *Theaeteto,* quem adscribo ob alia etiam, quae hic leguntur: καὶ μὴν καὶ διδοῦσαί γε αἱ μαῖαι φαρμάκια καὶ ἐπᾴδουσαι, δύνανται ἐγείρειν τε τὰς ὠδῖνας, καὶ μαλθακωτέρας ὧν ἂν βούλωνται ποιεῖν· καὶ τίκτειν τε δὴ τὰς δυστοκούσας, καὶ ἐὰν νέον ὂν δόξῃ ἀμβλίσκειν, ἀμβλίσκουσιν. An forte hinc apud *Pollucem* emendandum διδοῦσαι φαρμ. Iung.

ὠδίνειν, τίκτειν] MS. caret verbis ὠδίνειν, τίκτειν, dein habet MS. πρωτότοκοι γ. Iung.

ὠδίνειν etc. πρωτόγονοι] Forte melius πρωτογόνοι legeretur. sed omnes priores editiones habent proparoxytόνως πρωτόγονοι. Legitur etiam πολύγονοι activo sensu apud *Oppianum,* verum male, pro πολυγόνοι, ut suspicatur *H. Steph.*

πρωτ. π.] Desunt in MS. πρωτότ. παῖδες. Iung.

ἄτοκοι etc. *ἄλοχοι*] *Loca Platonis* vid. supra ad III, 15. et III, 49. de *ἀλόχοις* et *ἀτόκοις*. Iung.

ἄγονοι] Quod ad *ἀγόνους*, forte locus ille lib. VI. *Νόμων* extremo: *ἂν δὲ ἄγονοι τινὲς εἰς τοῦτον γίγνωνται τὸν χρόνον* etc. Iung.

καὶ στερίφαι] MS. *καὶ στερίφοι, καὶ στ.* *Hesych.* *Στερίφοις, ἀγόνοις, στείροις* etiam exponit. *Suid.* *Στέριφος, στεῖρος, καὶ ἄγονος.* habent tamen et vulgatum. quod etiam supra erat, ubi paria referebantur III, 15. Iung.

ὀμφαλοτομία] MS. *ὀμφαλιτομία.* etc. Libet autem ita finit: *Τέλος τοῦ δ' βιβλίου.* Iung.

ἐμβρυοτομία] *Gl.* *ἐμβρυοτομῶ, eseco*, ita *ἐμβρυοτομία* est *exsectio.* Kuehn.

V. 1.

'Ιούλ. Πολυδ. etc.] Praefatio abest a MSS. Quae autem in ea de Venatione, ad illa lege Adagia sacra *Ioach. Zehneri* pag. 8. *Hieron. Mercurial.* de Arte Gymn. libr. III. cap. ult. *Franc. Patr.* de regno lib. III. Tit. 6. Ad illa vero quae de eadem in capitibus libri huius prioribus continentur, consulendi alii etiam, quorum Catalogum Cl. *Rittershusius* suis in *Oppianum* prolegomenis inseruit: maximeque *Xenophon.* Catalogus studio abbreviatus. Nam vix dimidia eius pars in A. in P. vero tantum prima aliquot capita extant. Seb.

'Ιούλ. Πολυδ. etc.] In C. A. non comparet Epistola ad *Commodum*, neque per decem prior. segm. capitum lemmata. haec vero est libri inscriptio: *Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ τῶν 'Ονομαστικῶν Πολυδεύκους· Θηρίων ὀνόματα τὰ ἐπὶ Κυνηγέτου καὶ τῶν Θηρευομένων. Τόποι θηρίων καὶ ἑκάστου ζώου καὶ ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν Κυνηγέτην καὶ ἕτερα. Haec insunt quinto libro Onomasticorum Pollucis, ferarum nomina de Venatoris apparatu et Venatione, loca ferarum et animalium singulorum, qualis esse debeat Venator et alia.* Kuehn.

'Ιούλ. Πολυδ. etc.] Inscriptio MS. *ἀρχὴ τοῦ ε βιβλίου.* praefatio deest et statim sequitur brevis *συγκεφαλαίωσις* libri, quam statim adscribo. Quae vero hic in laudem venationis dicuntur, laudat et *Meursius* Comm. in *Lycophron.* ad vers. 49. cui adde *Herodotum ἐν Κλειοῖ.* Iung.

ἐπεὶ δὲ κυνηγεσίων] Addit *Falckenburgius* voculam *καὶ* et ita legit: *'Επεὶ δὲ καὶ κυνηγ.* etc. non male.

εἰρηνικῆς τ. κ.] *Meditatio patientiae laboris in pace et audaciae militaris in bello, quae gignit fortitudinem.* Kuehn.

ὑποφεύγοντα] Pro *ὑποφεύγοντα* melius *Falckenburgius* habet *ἀποφεύγοντα.*

τὰ ἀποσπῶντα] *Quae longius recedunt, equo assequi*, ἀποσπᾷν sc. ἑαυτὸν dicitur qui se subtrahit longiusque abscedit, ut propter intervallum loci equo opus sit, si eum velis assequi. Kuehn.

ὑπονοίᾳ] Pro ὑπονοίᾳ *Falckenburgius* ἐπινοίᾳ, melius me quidem iudice. *Hesychius* ἐπίνοια, ἐπιτήδευμα.

2.

περὶ θήρας κυν.] Nulla talis series capitum huius libri in MS. sed brevis tantum comprehensio, uti dixi, quam totam adscribo: *Τάδε ἐστιν ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ Πολυδεύκους Ὀνομαστικῶν· θήρας ὀνόματα, τὰ ἐπὶ κυνηγέτου καὶ τῶν θηρωμένων, τόποι θηρίων ἑκάστου ζῴου τί καλεῖται τὰ ἔγγονα, τί τὰ δέρματα, σύνεργα κυνηγέτου, σκεύη κυνηγέτου, ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν κυνηγέτην, ἐργαλεῖα κυνηγέτου, περὶ κυνῶν, κύνες ἔνδοξοι, πῶς ἀναθρεπτέον κύνας, νοσήματα κυνῶν, κόσμος κυνῶν, ἔπαινος κυνῶν, ἀπὸ σώματος, ἀπὸ ψυχῆς, ψόγος κυνῶν, ἀπὸ κυνῶν ὀνόματα, περὶ λαγω, περὶ ἐλάφων, περὶ λέοντος, περὶ ὄνων ἀγρίων, τίνα δεῖ τὸν κυνηγέτην ταῖς κυσὶ ποιεῖν, φωναὶ ζώων, ὅσα ἐπὶ ἀποπάτου, καὶ ἕκαστον τί ἀποπατεῖ, περὶ μίξεων, ζώων ἐνέργειαι, περὶ κόσμου γυναικῶν, περὶ συνωνύμων ὀνομάτων.* Haec MS. Nunc vulgata paululum percurrimus. Primi capitis titulum non integrum vidit vel, qui raro quid videt, *Interpres*. legendum absque dubio immissa particula, περὶ θ. καὶ κυνηγ. Eadem autem particula in tertio capite abundat. Ibi enim delenda, et legendum, περὶ συνεργῶν κυνηγέτου, καὶ σκ. *Interpres* id non vidit. patet ex iis quae infra in lemmate segm. 17. et ex ipso capite: et ex ipsius MSS. modo adscripta συγκεφαλαιώσει, ubi σύνεργα legitur et emendandum etiam credo σύνεργοι. Patet mihi fere huius erroris origo. facile enim is a male feriatis typothetarum pueris committi solet, cum particulam primo male omissam, dein perverse collocatam: uti vitium nimirum vitio cumularetur. Iungerm.

4.

ὤνων] Corrige operarum vitium, et scribe ὄνων. Iung.

5.

περὶ τῶν τὰς etc.] Omnino capita duo male divisa mihi constat: quod tamen et interpres sequutus est. quod quidem non miror. solet enim ita. mihi constat illa omnia uno capite ita perscribenda: *περὶ τῶν τὰς ἀρὰς λυόντων καὶ κυρούντων δαιμόνων ὀνόματα. κϛ'.* unde et ceteros numeros sequentes corrigere potes toto ordine. pateat hoc et infra ex Cap. XXVI. segm. 131. clare. Iung.

8.

περὶ τοῦ φιλοπαίκτης] Omnino corrigendum existimo *περὶ τοῦ φιλοπαίκτου*, uti et infra est segm. 161. Nunc ad MS. ipsum iterum et *Pollucem* nostrum, cuius mehercle istius vulgatas capitum series haudquaquam esse puto, immo nec manuscriptas etiam. IUNG.

9.

περὶ θήρας etc.] Abest titulus a C. A. nec C. V. aliquid huius affert. KUEHN.

περὶ θήρας etc.] Titulus capitis in MS. talis est: *τὰ ἐπὶ κυνηγέτου καὶ τῶν θηρίων, καὶ τόποι θηρίων, καὶ ἑκάστου θηρίου τί καλεῖται τὰ ἔγγονα.* Caput ipsum incipit: *ἡ θήρα λεγ.* etc. IUNG.

ἄγραι] C. A. *καὶ θηρευτὴς*, dein margo *καὶ ἀγρευτής*. KUEHN.

ἄγραι] Sequentia desunt in MS. *καὶ κυνηγεσία.* et nescio an non *κυνηγέσια* hic in vulgatis, *προπαροξυτόνως*, sit scribendum: non quod alterum nesciam etiam usitatissimum: sed quod duobus illis singularibus, *θήρα* et *ἄγρα*, reddens pluralia sua etiam usitata *θῆραι* et *ἄγραι*· videatur et ad tertium *κυνηγέσιον*, pariter *κυνηγέσια* retulisse. IUNG.

κυνηγεσία] *κυνηγέσια* reposuit *Kuehnius*.

ἀγρευτὴς] De cane IX, 12. IUNG.

συγκυνηγέτης] C. A. *ἱρεῖς δὲ ἐ. τ. κ. ζ. θ. καὶ φιλόθηρος κ. ἀ. καὶ φιλοθηρία. καὶ θηρευτικὸς. καὶ θηρῶνται* etc. caetera absunt. KUEHN.

συγκυνηγέτης] Desunt sequentia in MS. *καὶ σύνθ. ὁμ.* et illorum loco MS. *καὶ τὰ ὅμοια.* IUNG.

πολέμιος θηρ.] Desunt *πολ. θηρ.* in MS. IUNG.

ἐχθρὸς] Deest *ἐχθρός.* dein MS. *καὶ φιλόθ. κ. ἀ. καὶ τὰ ὅμοια, καὶ φιλοθ.* omissis *τὸ πρ.* IUNG.

φιλοκυνηγέτης] *Salmas.* habet *φιλοκυνηγέσιον.* KUEHN.

φιλοκυνηγέτης] Deest *φιλοκυν.* in MS. IUNG.

ἀγρ. κυν. etc.] Desunt in MS. *ἀγρ.* etc. *κυνηγετεῖν* cum mediis. IUNG.

Ξενοφῶν] MS. ita: *Ξενοφῶν δὲ ἔφη καὶ θηρᾶσθαι ἀ. τ. θ. κ. θ. ἀ. τ. θήρωσιν. ἡμεῖς* etc. IUNG.

10.

ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν] *μὲν* superscriptum in C. A. et ante *ἀνδρῶν*, *ἐνεργούντων.* *qui agunt.* ad sequentia: *ἐπὶ δὲ τῶν θηρ. τ. θηρ.* *Salmas.* adscripsit: *sic infra* (V, 84.) *dixit de leonibus: θηρᾶται δὲ ἡκ. ὁ τελ. οὐ πλ.* etc. KUEHN.

τῶν ἀνδρῶν] MSS. τῶν ἐνεργούντων, τὸ ϑ. Seb.

τῶν ἀνδρῶν] MS. ἐνεργούντων pro ἀνδρῶν. Iung.

ὥσπερ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν] MSS. ὡς (ὥσπερ A.) καὶ τὸ ἰχ. Seb.

ὥσπερ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν] MS. ὥσπερ καὶ τὸ ἰχν. omissis ἐπὶ μ. τ. ἀ. Iung.

ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν] Absunt a C. A. Kuehn.

ἰχνηλατεῖν] MSS. ῥινηλατεῖν. Seb.

ἰχνηλατεῖν] In C. A. pro ἰχνηλατεῖν est ῥινηλατεῖν. Kuehn.

ἰχνηλατεῖν] Pro ἰχνηλατεῖν MS. ῥινηλατεῖν. optime etiam. vide supra II, 74. *Longus* meus lib. II. ἔπειτα τοὺς κύνας ἀφέντες ῥινηλατεῖν ἐν ταῖς εὐκαίροις φαινομέναις τῶν ὁδῶν, ἐλινοστάτουν. et lib. I. κυνῶν ἐν ῥινηλασίας περιεργίᾳ. Nec enim credo ista de solis viris (quod vocabulum semel omittit, semel aliud ponit, sub quo et canes comprehendantur) sed et canibus possunt tribui quae hic ponuntur, etiam ipsum vulgatum ἰχνηλατεῖν. Iung.

ὁμοίως δὲ] ὁμοίως δὲ etc. usque ad κυσὶν ἐφεῖναι C. A non habet, qui pergit dein: καὶ ἐφεῖναι τὰς κ. κ. ἐ. tum margo ἐπισίξαι, οὐ. γ. ἐ. τὸ μετά τινος φωνῆς ἀφεῖναι. hactenus margo. superscriptum autem τ. ἐ. τῷ ἀ. in ἀφεῖναι. Kuehn.

ὁμοίως δὲ] ὁμοίως δὲ etc. κυσὶν ἐφεῖναι cum mediis absunt a MS. Iung.

καὶ ἐφεῖναι] MS. καὶ ἐφ. τ. κ. καὶ ἐ. καὶ ἐπισ. omissis μετιέναι, αἱρεῖν, quae tamen mox ita τινος φωνῆς ἐφεῖναι· μετιαίναι, αἴρειν. omissa autem sunt διώκ. μεταθεῖν. Iung.

ἐπισίξαι] ἐπισίττω ἐπισιττέω ῶ vel ἐπισίζω est, *iubilationibus solitis canes cohortor et feris immitto*, more Venatorum *Aristoph.* in *Vespis:*

> καϑ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ
> ἐπὶ τῶν ἐχϑρῶν τιν' ἐπιῤῥύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.

Divus Iustus vertit:

> *et postea quando hic sibilat*
> *in inimicum aliquem movens, rustice eis insilis.*

ubi *Scholiastes* monet ἐπισίζειν et ἐπιῤῥύξαι significare ἐφορμῆσαι, *instigare voce*, factaque esse ea verba a sono ἐπιφϑέγξεως. *Hesych.* vid. in Ἐπιῤῥύξειν, Ἐπισίξας, Ἐπίσηγμα (l. ἐπίσιγμα) Ἐπισιττεῖν. *Etymolog. Magnum* in Ἐπίσιστον, *Suid.* ex *Scholiis Aristoph.* in ἐπισίζειν. *Apuleius* lib. VIII. Metam.

canes etc. iubilationibus solitis et *eiuscemodi vocibus notis inhortantur*. KUEHN.

κυνοδρομεῖν] Haec et duo praecedentia *διώκειν, μ.* usque ad *κυσὶ* absunt a C. A. dein in textu *μετιέναι αἱρεῖν, αἴρειν* usque ad *ὅμοια* itidem absunt. KUEHN.

κυνοδρομεῖν] *κυνοδρομεῖν* etc. *κρατεῖν* cum mediis in MS. desunt, pergit autem dein, *καὶ τὰ ὅμοια.* vulgatum autem *κυνοδρομεῖν* adnotavit *H. Stephanus* hic in *Xenophonte* esse. extat autem aliquoties in illius *Κυνηγετικῷ*. et infra apud Nostrum V, 65. IUNG.

11.

ἐπὶ δὲ τῶν] C. A. *διώκεσθαι, μεταθεῖσθαι, αἱ. εἴποις δ' ἄν.* locum hunc exscripsit *Phavorinus* in *ἰχνεύεσθαι.* KUEHN.

ἐπὶ δὲ τῶν] Hunc locum integrum pro more suo rursus in Lexicon suum transcripsit *Phavorinus* in voce *ἰχνεύεσθαι,* usque ad illa verba *ἀπόζει, πνεῖ,* quae sunt segm. seq. Adscribemus in sequentibus variantes *Phavorini* lectiones.

ἰχνεύεσθαι] Deest *ἀνιχνεύεσθαι* in MS. IUNG.

μεταθεῖναι] MS. bene *μεταθεῖσθαι,* non *μεταθεῖναι,* quod quid hic sit nescio. *μεταθεῖσθαι* autem redditur ad τὸ *ἐνεργοῦντος μεταθεῖν* segm. praeced. desunt dein in MS. *ζητεῖσθαι* etc. usque ad *εἴποις.* MS. enim tantum habet, *αἱρεῖσθαι, καὶ τὰ ὅμοια. εἴποις* etc. IUNG.

ἀποκτέννυσθαι] *ἀποκτίννυσθαι* vel *ἀποκτιννύεσθαι. Xenoph.* de *Exp. Cyri* fol. 387. *ἀπεκτίννυσαν ὅσους περ ἐδύναντο. Hellen.* lib. V. fol. 560. *διώκων καὶ ἀποκτιννὺς* fol. 572. *χαλεπὸν εἶναι τοιοῦτον ἄνδρα ἀποκτιννύναι.* itemque alibi. SEB.

ἀποκτέννυσθαι] In vulgatis videtur adnotandum *ἀποκτέννυσθαι.* IUNG.

ἀποκτέννυσθαι] *Phavorinus* l. c. *ἀποκτείνυσθαι.*

ἴχνος] C. A. *ἴχνη, καὶ σημεῖα ποδῶν, σύμβολα, ἐ. τ. γ. ἰχνευμάτων ἰχνία, ἴ.* tum margo *καὶ τῆς ἰ. φ. ὁ Ξ.* exinde textus, *ἴχνη ὀρθία,* sed *ι* punctis notatur. *συμπεπλεγμένα. ὄζει τὰ ἴχνη* etc. *ἴχνος ὄρθιον* agnoscit *Xenoph.* de *Venat.* et *ὀρθόν.* KUEHN.

ἰχνηλατία] Deest *ἰχνηλατία* in MS. IUNG.

ἰχνηλατία] *Phavorinus* l. c. *ἰχνηλατεία.*

σύμβολα etc.] Aliter et forte melius MS. *σύμβολα ἐκτ. τ. γῇ τῶν ἰχνευμάτων, ἴχνια, ἴχ.* IUNG.

12.

Abscondita] Apud *Xenoph.* *τὰ ἴχνη τὰ εὐναῖα* exp. *vestigia cubilium,* sicut *τὰ δρομαῖα cursu impressa.* De εὐ-

ραια (quod *Interpr.* inventu facilia) vid. not. seq. 39. Gr. textus. Seb.

ἴυθεα] MS. ἴυθεια. infra V, 66. aliter variat. Iung.

εὐναῖα etc.] Εὐναῖα sunt vestigia quae ducunt ad ferarum cubilia, δρομαῖα quae cursum ferae arguunt. *Hesych.* leporem in ipso cursu captum, δρομαλὸν, in cubili deprehensum, εὐναῖον vocari ait in voce, δρομαλὸς λαγωὸς. Kuehn.

εὐναῖα, * εὔραια etc.] εὐν. εὐρ. δρ. ο. hae quatuor voculae desunt in MS. edebatur antea autem εὔναια, pro εὐναῖα hic. *H. Stephanus* ad εὔραια hic ita adnotat: *In Cynegetico* pag. 576. εὐραῖα *Flor.* *Ubi Ald.* *habet* εὐναῖα. ego quid dicam, nescio. si εὐρεῖα vel εὐρέα scriptum viderem sane, uti εὐναῖα, δρομαίοις opponuntur, et hic et apud *Xenoph.* in Cyneget. ita et εὐρεῖα, ὀξέσιν opponi. Latiora enim τὰ εὐναῖα esse, vel ex eo credam me coniicere posse, quum illa πορεύεσθαι τὸν λαγὼν ἐφιστάμενον, et idcirco terram πυκνοῦσθαι: haec vero (τὰ δρομαῖα) ταχὺ, itaque terram οὐ πίμπλασθαι. Ceterum alii venabuntur hic rectius, quibus otium pervestigare cubilia mendorum: mihi nimis properandum est. Iung.

* εὔραια] Pr. ed. εὐναῖα. Verum infra VI, 10. itidem cum circumfl. in pen. Ac notandum quod *Sylb.* observavit apud *Xenoph.* alicubi *Flor. edit.* habere εὐραῖα, ubi *Ald.* εὐναῖα. haud dubie ob similitudinem ρ et ν, e qua verisimile est hic etiam εὔραια natum. Nam id mihi quidem ἀνεύρετον adhuc: tametsi *Gualtherus inventu facilia* interpretetur; εὐναῖα autem vid. apud *Xenoph.* de *Ven.* fol. 977, 979, et 980. Seb.

* εὔραια] Leg. εὐρέα *lata*, puto eadem esse, quae λαμπρὰ dicuntur *Xenophonti*, qui et caetera habet, dicens: ὅσαι δὲ τῶν κυνῶν τὰ ἴχνη τὰ μὲν εὐναῖα ἀγνοοῦσι, τὰ δὲ δρομαῖα ταχὺ διατρέχουσιν, οὐκ εἰσὶ γνήσιαι. potest etiam ex εὐναῖα corruptum esse τὸ εὔραια. *Salmasius* etiam εὐρέα legit. Kuehn.

* εὔραια] Vocem εὔραια doctissimus *I. Vlitius* in Comment. ad Grat. Cyneget. pag. 198. explicat, dubitat tamen annon glossema male infartum a librario illa sit, notatque *Interpr.* inscitiam. Certe in *Phavorino* etiam hanc vocem invenio in verbo ἰχνεύεσθαι, in quo locum hunc integrum exscripsit, uti segm. praeced. monui. habet dein idem *Phavorinus* ἀποζεῖ pro ἀπόζει.

ἄνοσμα] Abest a C. A. ut et καὶ ante εὔοσμα, *odorata.* Kuehn.

ἄνοσμα] Deest ἄνοσμα in MS. Iung.

δυσχερὲς] MSS. δυσχερῆ. Seb.

δυσχερὲς] C. A. δυσχερῆ. Kuehn.

δυσχερὲς] MS. δυσχερῆ. Iung.

θηρία, θ. θηρ. θηράγρα] Θ. θ. θήρα ἄγρα MSSti, et in sequentibus ita ut exhibet *Seberus* ex MSStis. *Salmas.* θήραγρα. Kuehn.

θηρία, θ θηρ. θηράγρα] Totum hunc locum a voce θηρία usque ad finem segm. sursus, uti solet, transtulit in Lexicon suum *Phavorinus* in voce θηρία.

θηράγρα] Quid est θηράγρα? mihi videtur nos longe rectius facturos, si MS. scripturam amplectamur, quae est haec: θήρα, ἄγρα. οὐ γὰρ μόνον τὸ ἔργον, ἀ. κ. τὸ θηρόμενον ἄγραν καλοῦσιν, ἀφ᾽ etc. nisi quod θηρώμενον legendum, certum sit. nam et θήρα ponitur pro ipsa praeda, credo. non aliter certe, quod iam occurrit, Simocatus ὁ ἀττικώτατος, epistola quadam ἠθικῇ *Socratis* ad *Cleonem*, ipso exordio hoc: ὅταν οἱ λύκοι μεγάλης περιτύχωσι θήρας, καὶ τῷ κόρῳ φιλοσοφήσωσιν, ὥσπερ ἐγκράτειαν ἀρνῶν ἔχουσι. et de hoc vulgatum esse, sciebat noster *Pollux* scilicet. de ἄγρα putabat forte id minus pervulgatum, ideo monitiunculam addit ibi. *Herodotus Calliope* cap. 38. de praedantibus Persis: ἑλόντες δὲ ταύτην τὴν ἄγρην οἱ Πέρσαι. plurane argumenta dicam bono codici scripto? nil quidem est opus, sed vel ipse *Pollux* suppeditat, ἀφ᾽ ὧν, ait, εὐαγρία, καὶ πολυαγρία, καὶ εὐθηρία, πολυθηρία etc. ἀφ᾽ ὧν ait, scilicet ἀπὸ τῆς θήρας, et ἀπὸ τῆς ἄγρας. Sed ais, cur non addis et θηραγρία, quod in vulgatis iam? deest nimirum illud in MS. et ut non deesset, nil iuvaret illud θηράγρα, nil noceret illi θήρα. probum enim illud θηραγρία, sed ἀπὸ θὴρ τοῦ θηρός· non ἀπὸ τῆς θήρας. estque θηραγρία, τοῦ θηρὸς ἄγρα. θήρας enim ἄγρα essent nugarum nugae. quales et ego me facere putarem, si diutius hic morarer. Iung.

οὐ μόνον τὸ ἔργον] MSS. οὐ μόνον γὰρ τὸ ἔρ. ἀ. κ. τὸ θηρώμενον ἄγραν καλοῦσιν. Seb.

πολυαγρία] C. A. εὐθηρία, καὶ εὔθηρος ἄγρα. dein margo, καὶ εὔθηρος καὶ δύσθηρος usque ad ἐπανῆλθεν. Kuehn.

θηραγρία] θηραγρία deest in MS. uti dixi. Iung.

πολυθηρία] Deest in MS. πολυθηρία, et post ἄγρα MS. καὶ τὰ ὅμοια. omissis istis πολύθηρος ἄ. etc. et verbo ἀθηρία cum mediis. vulgatum autem ἀναγρία *Xenophontis* esse adnotavit hic *H. Steph.* videlicet in eodem libello, quem uti-

nam vel leviter percurrere daretur otium, quin possent inde quaedam illustrari acutius in Nostro, non dubitare possum. Iung.

13.

καὶ δύσθηρος] MS. auctius: *καὶ εὔθηρος, καὶ δυσθηρ. κ. ἄ. ἐπ.* bene. potest enim quis, si ἡ ἀγροτέρα favet, et *εὔθηρος ἐπανελθεῖν*. Iung.

καὶ εὔθηρος] *καὶ* abest a C. A. etc. *καὶ ὕλη πολύθηρος ὁμοίως ὡς ὄρη εὐ· θηροτρόφα, κ. ϑ. κ. ϑ. εὔτροφα* sed *ν* superscriptum ut et *πάλιν*. post *εὔτροφα, καὶ ἄθηρα κ. ἄ. Salmas.* pro *ἄτροφα* l. *ἀθηρότροφα*. Kuehn.

καὶ εὔθηρος] MS. *εὔθηρος γῆ, καὶ ἔνθηρος ἴδη, καὶ ὕλη ἔνθηρος, καὶ π.* et statim, *ὄρη ἔνθηρα*. sic MS. clare, et nescio an non hic rectius. nam hic potius de feris ipsis agitur, et locis qui iis abundant, ut patet etiam ex iis quae sequuntur, *θηρίοις ἔντροφα* etc. facillimo lapsu *ν* apud typographos et librarios in *υ* transierit. hunc locum alias *Casaubonus* adfert IV. *Athen.* 25. ubi quod *ἴδη* quamvis sylvam etiam significet. Sic et *Herodotus Melpomene* cap. 109. *ἡ δὲ χώρη σφέων, πᾶσά ἐστι δασέη ἴδησι παντοίησι. ἐν δὲ τῇ ἴδῃ τῇ πλείστῃ ἐστὶ λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλὴ, καὶ ἕλος, καὶ κάλαμος περὶ αὐτήν.* et cap. 175. *ὁ δὲ λόφος οὗτος ὁ Χαρίτων δασὺς ἴδησί ἐστι, ἐούσης τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλῆς.* Iung.

εὔθηρος ἴδη] Vide *Casaub.* in *Athen.* lib. IV. cap. 25. Seberus.

καὶ πολύθηρα] Desunt in MS. *καὶ πολύθηρα*. dein MS. alio accentu, *καὶ θηρότροφα, καὶ θηρόνομα* habet. Illo modo *ὄρη θηροτρόφα Longus* meus statim lib. I. *Ποιμεν.* in praedio *Dionysophanis*. Iung.

ἔντροφα] MSS. *εὔτροφα*. tum scr. *θηρία*. Seb.

καὶ θυρίων κατ.] Desunt *καὶ θυρίων κατ.* in MS. emenda vero *θηρίων*, ubi operae peccarunt. Iung.

ἡ δὲ Ἄρτεμις] A. in marg. et P. *περὶ Ἀρτέμιδος. ἡ δέ.* mox ambo, *κυνηγέτις, φίλ.* Seb.

ἡ δὲ Ἄρτεμις] Praemittitur et in C. A. titulus iam notatus a *Sebero*. Kuehn.

ἡ δὲ Ἄρτεμις] Ad vocem *Ἄρτεμις Falckenburgius* e MSto suo *θεὸς* adscripsit. De sequentibus *Dianae* cognominibus vid. *Callimach.* hymn. in *Dian.* et ad eum Vir Illustris *Ezech. Spanhemius*, praecipue pag. 138.

κυνηγετάτη] MSSti etiam *κυνηγέτις* omnibus omissis copulis. Kuehn.

κυνηγετάτη] Pro κυνηγετάτῃ MS. κυνηγέτις. quod vel ideo probo, quod vulgati rationem non videam: viderem, si vel κυνηγετικὴ scriptum esset. sed illud κυνηγέτις etiam *Orphei* hymno niti potest, ubi ad illam inter alia: λυσίζωνε, φίλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε. addamus et oratorem. *Aristides* hymno in *Iovem*: Ἄρτεμις λοχεία καὶ κυνηγέτις. IUNG.

κυνηγετάτη] κυνηγετάτη loc. cit. habet et *Phavorinus*, sed MSS. lectionem κυνηγέτις, *Kuehnium* nostrum secuti in textu reposuimus. Restitui itaque eadem vox poterit quoque *Phavorino*.

ὀρεία] Pro ὀρεία MS. ὄρη. IUNG.

ἰδαῖα] *Salmas. Idaea Diana*, margo C. A. ad δικτύων usque. KUEHN.

ἰδαῖα] Pro ἰδαία, ἰδέα MS. IUNG.

Δίκτυνα] C. V. δικτῶνα, *Phavorin.* δικτῦνα. KUEHN.

Δίκτυνα] MS. δικτῶνα pro δίκτυνα. IUNG.

Δίκτυνα] δικτύνα penacute *Phavorinus* habet.

ἀπὸ τοῦ τὰ θηρία] *Phavorinus* qui iterum hunc locum transcripsit in suum *Lexicon* a θηρία segm. praeced. usque ad finem, plenius in suo MSto legit, ἀπὸ τοῦ ἑκὰς τὰ θηρία βάλλειν, *quod eminus feriat feras*, ultima verba capitis absunt a C. A. KUEHN.

ἀπὸ τοῦ τὰ θηρία] *Phavorinus* auctius et melius habet ἀπὸ τοῦ ἑκὰς τὰ etc. ita habet iam textus Nostri ex restitutione *Kuehnii*. sic *Phavorinus* et *Pollux* mutuas sibi operas aliquando praestare possunt. Idem fieri poterit in aliis, quos exscripsit, si quis illum laborem conferendi eum cum reliquis suscipere velit.

πολλὰ ἄλλα etc.] MS. πολλὰ ὅμοια. τόποι δὲ θηρ. sine novo titulo. IUNG.

14.

περὶ τόπων etc.] P. περὶ τόπων θηρίων. SEB.

περὶ τόπων etc.] C. A. περὶ τόπου τῶν θηρίων. KUEHN.

Ἴδαι etc.] Et hunc locum, uti et illum qui mox sequitur, adfert *Casaub.* IV. *Athen.* 25. ubi de ἴδῃ eo etiam quamvis sylvam denotari. IUNG.

φωλεοὶ] MS. φωλαιοὶ, ἕλη, ὁ. π. καὶ τὰ ὅμοια. omisso ἄρουραι. IUNG.

ὀργάδες] Margo C. A. addit hoc unicum. quid ὀργὰς, dictum Auctori supra I, 10. habet et *Xenoph.* inter loca animalibus habitata. KUEHN.

ἄρουραι] Omittit C. A. post: εἰλεοὶ δὲ κυρίως ἑ. τ. ὅ.

λ. οἷσ. καὶ χ. κ. δὲ (καὶ superscriptum) ε. τ. α. θ. confer *Phavor.* in voce χειά, quae ab *Eustathio* in *Homer.* habet. Kuehn.

εἰλεοὶ etc.] MS. ε. κ. μὲν ἐπὶ μεν τ. ὅ. οὕτω καλούμενοι, ὡ. κ. χ. κατὰ δὲ κατάχρησιν καὶ ἐ. τ. etc. pro illis, τῶν δὲ θηρ. τ. μ. ε. ὅ. ἐ. MS. ita: καὶ ἔστιν θηρία τὰ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄρεια, ὡς οἱ λ. etc. Iung.

ἕλεια] MS. ἕλεια. Iung.

ὅθεν καὶ Ὅμηρος] Abest hoc cum sequenti versu a C. A. dein margo: τὰ δὲ φ. ταῖς ὁ. ὠ. ἔλαφοι in textu, τὰ δὲ τ. θ. ὡς λ. caetera absunt usque ad ἁλίσκονται. at C. V. ea ita exhibet, φωλεύουσι δὲ αἱ ἄρκτοι καὶ ἣν ἔξω νέμονται etc. Kuehn.

ὅθεν καὶ Ὅμηρος] In MS. desunt ὅθεν καὶ Ὅμ. cum testimonio Poëtae. Iung.

15.

ταῖς θάμνοις] MS. τὰς θάμνους. Iung.

λαγωοί. αἱ δὲ ἄρκτοι, ἣν] MS. λαγωοί. φωλεύουσιν δὲ αἱ ἄρκτοι, καὶ ἣν ἔξω νέμωνται etc. et sane verbum φωλεύουσιν hic *Pollucem* vix omisisse arbitrer. Iung.

λαγωοί. αἱ δὲ ἄρκτοι, ἣν] Prius editi λαγωοί. αἱ δὲ ἄρκτοι, ἣν etc. sed supplevimus e MSS. ita: οἱ λαγωοί. φωλεύουσι δὲ αἱ ἄρκτοι, καὶ ἣν etc.

καλεῖται δὲ] P. περὶ ἐκγόνων θηρίων. Καλ. Seb.

καλεῖται δὲ] Hic C. A. praemittit titulum περὶ ἐκγόνων θηρίου *de ferae foetibus.* Kuehn.

τῶν λεόντων] τῶν est in margine C. A. Kuehn.

ἔγγονα] C. A. ἔκγονα, σκύμνοι. *Scymnique leonum Lucret.* lib. V. dicuntur et λεοντιδεῖς. confer *Aelian.* H. A. lib. VII. cap. 47. *Herod.* in *Thalia* συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός. Kuehn.

ἔγγονα] ἔγγονα etiam MS. *H. Stephanus* ad suum codicem mavult ἔκγονα. Iung.

σκύμνοι] *Lucretius, scymnique leonum.* adnotatque hunc locum *Gifanius Ind. Lucretiano* in *Scymnus.* Noster etiam infra V, 84. *Artemidor.* II. Oneirocr. 12. σκύμνους δὲ λέοντος καὶ ἔχειν καὶ ἰδεῖν etc. *Herodotus* Thalia aliquoties, et ibi cap. 32. συμβαλέειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός. vid. vero peculiari capite 47. de eiusmodi animantium fetibus *Aelianum* lib. VII. de propr. animal. Iung.

ἀρκτύλοι] *H. Stephan.* notandum ait, quod *Pollux* ad hunc modum: cum alias ἀρκτίλοι scribatur. Seb.

ἀρκτύλοι] *Phavorin.* in Τράγος, ἄρκιλοι. alii legunt ἀρκτύλοι, mox margo C. A. τὰ δὲ ἐλάφων etc. *Salmas.* ἄρκτυλον. KUEHN.

ἀρκτύλοι] MS. ἀρκτυλαι antepenult. acuta. IUNG.

ἀρκτύλοι] ἀρκτύλοι prius, sed iam ἄρκτυλοι in textu reposuit *Kuehnius.* *Phavorinus* in Τράγοι habet: ἄρκτοι καὶ σκύμνοι, καὶ ἄρκιλοι.

τὰ δὲ ἐλάφων] MS. τῶν ἐλάφ. IUNG.

ἀλωπεκίδες] C. V. et A. ἀλωπεκιδεῖς, ut dudum in specimine lectum, ut mox λυκιδεῖς et dein debet esse λαγιδεῖς ex C. V. Sic πελαργιδεῖς, ἀετιδεῖς, *pulli ciconiarum, aquilarum,* a rectis ἀλωπεκιδεὺς etc. KUEHN.

ἀλωπεκίδες] MS. ἀλωπεκιδεῖς. rectius credo quam vulgatum ἀλωπεκίδες. quid ni? uti mox et λυκιδεῖς et λαγιδεῖς, in MS. et ἀλωπεκίδες infra V, 38. genus canum est. firmat et *Aelianus* VII. de animal. 47. IUNG.

ἀλωπεκίδες] ἀλωπεκιδεῖς reposuimus, cum prius editi haberent ἀλωπεκίδες, et ita pari modo mox quoque λαγιδεῖς. sic *Aesopo* fab. I. implumes aquilae pulli, ἀετιδεῖς ἀπτῆνες dicuntur.

καὶ τῶν κυνῶν] MSS. ὡς τὰ τῶν κ. SEB.

καὶ τῶν κυνῶν] C. A. ὡς τὰ τῶν κ. in λυκιδεῖς desinit marginale. KUEHN.

καὶ τῶν κυνῶν] MS. λύκων, ὡς τὰ τῶν κ. IUNG.

τὰ δὲ τῶν] MS. καὶ τὰ τῶν, pro τὰ δὲ τῶν. IUNG.

λαγωῶν, λαγίδια, καὶ λαγίδες] MS. λαγώων, λαγιδεῖς καὶ λαγίδια, Ξενοφῶν δὲ καὶ λάγια, εἶπεν. ἐφ' ὧν etc. faceesat itaque et hic vulgatum λαγίδες. λαγιδεῖς et *Aelianus* VII. de An. 47. Putem autem ego haec talia ἀλωπεκιδεῖς, λυκιδεῖς, λαγιδεῖς, esse ea rectis singularibus ἀλωπεκιδεύς, λυκιδεύς, λαγιδεύς, quod ita dico, quia video et miror viros doctos in suis thesauris scribere, λαγίδης, ὁ λαγωοῦ γόνος, uti πελαργίδης ὁ τοῦ πελαργοῦ, et λυκίδης ὁ τοῦ λύκου. Imo et πελαργιδεῖς est a πελαργιδεύς, sicuti et ἀετιδεῖς ab ἀετιδεύς. fingunt vero ibidem viri docti et alium nominativum λαγίδεος, quasi hic verum esset ὑποκοριστικόν, et alterum λαγίδης, leporis pullum saltem designaret, sed falso puto fingere. nam *Strabonis* illo loco de cuniculosa *Celtiberia*, qui non longe ab initio lib. III. extat, eos abuti credo. ubi enim ait, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδέων οὓς ἔνιοι λεβηρίδας προσαγορεύουσι: ibi λαγιδέων cur non sit genitivus potius ab λαγιδεῖς, caussam non video quae prohibeat. Immo sicut puto et ipsum *Eu-*

stathium docebo velle. Is enim sic ad Il. α. ubi de Sminthe o *Apolline*: εἰ δὲ καὶ ἀκρίδες ἢ ὄφεις ἢ λαγιδεῖς τόπους τινὰς ἠρήμωσαν, ἔστιν ἐξ ἱστοριῶν ἀναλέγεσθαι. ubi ad *Strabonem* illum respexisse mihi maxime verisimile. nil enim frequentius quam huius auctoris laudatio, nomine γεωγράφου, occurrit in eo. Notabis et λάγια in MS. προπαροξυτόνως. locus *Xenophontis* in *Cyneg.* est hic. τῶν δὲ μικρῶν λαγίων (ἴχνη) ὄζει μᾶλλον, ἢ τῶν μεγάλων. IUNG.

λαγίδια] In margine C. A. λαγίδες καί. tum in textu λαγίδια Ξενοφῶν καὶ λάγια εἶπε. C. V. λαγιδεῖς καὶ λαγίδια. KUEHN.

σκυμνία] C. A. σκύμνια. τὰ δὲ πάντων etc. marginale C. A. KUEHN.

σκυμνία] MS. σκύμνια. antepenacute. IUNG.

τὰ δὲ πάντων ὀμβρίκια etc. καὶ ὀμβρίας] MS. τὰ δὲ πάντων ἀγρ. τ. ὀβρίκαλα, καὶ ὄβρια ποιηταὶ καλοῦσιν. λέγοι etc. recte. et sic *Eustath.* et *Hesych.* et *Aelianus* VII. de propr. animal. 47. error etiam potuit contingere inde quod β, ut saepe monui, in MS. scribitur perinde ac Latinum u et itaque non absimile literae μ, si dependula lineola praesertim non adpareat. IUNG.

ὀμβρίκια οἱ ποιητ. κ. καὶ ὀμβρίας] C. V. ὀβρίκαλα οἱ π. κ. καὶ ὄβρια. alii ὀβρίκια, ὄβρια. C. A. plane non habet. vid. *Eustathius* in *Homerum*. C. A. ὀβρίκαλα κ. ὁ. οἱ π. κ. desinit margo. KUEHN.

ὀμβρίκια οἱ ποιητ. κ. καὶ ὀμβρίας] MSStorum lectionem vulgatis praeferrem, nam et apud *Phavorinum* in Τράγοι sic invenio: ὑστρίκων δὲ καὶ τῶν τοιούτων (*f.* τῶν λοιπῶν) ὄβρια καὶ ὀβρίκια.

16.

νεογνά, νεογενῆ, γαλαθ. νεαρά] Desunt haec in C. A. sequitur enim ita: γαλαθικά, ὑγρομελῆ, ἔτεια, α. KUEHN.

νεογνά, νεογενῆ, γαλαθ. νεαρά] In MS. desunt νεογνά, νεογενῆ, et νεαρά. IUNG.

καὶ τὸ μὲν etc.] P. περὶ δερμάτων ζώων. καὶ τό. SEB.

καὶ τὸ μὲν etc.] Titulus in C. A. περὶ δερμάτων ζώων. (C. V. τῶν ζώων, καὶ τό.) C. A. τὸ μὲν etc. τὸ τῆς α. α. KUEHN.

καὶ τὸ μὲν etc.] Est hic novum lemma et prolixum, quod involvit caput III et IV. tale: περὶ δερμάτων τῶν ζώων, καὶ συνεργῶν κυνηγέτου, σκεύη τε αὐτοῦ καὶ ὁποῖα δεῖ εἶναι τὰ ἐργαλεῖα, κυνηγέτου σίδηρα, καὶ δικτύων καὶ σταλίκων καὶ ἐργαλείων

ποδάγρας, καὶ δικτύων στάσεις. Itaque ita MS. τὸ μὲν οὖν τοῦ λ. δ. λεοντῆ κ. Iung.

τὸ δὲ τῆς παρδ.] MS. ἡ δὲ τῆς π. scilicet δορά, uti et in sequentibus variat. Iung.

παρδαλῆ. τὸ δὲ etc.] MS. παρδαλῆ, ἡ δὲ τῆς ἄ. ἀρκτῆ. ἀλωπεκῆ. Iung.

δέ, τῆς ἀλ. etc.] MS. δὲ ἡ τῆς ἀλ. καὶ λυκῆ, ἡ etc. καὶ μοσχῆ. Iung.

ἀλώπεκος] Superscriptum hoc in C. A. Kuehn.

λυκῆ etc.] C. A. λυκῆ ἡ τ. λ. μοσχῆ etc. Kuehn.

ὡς Ἀναξανδρίδης] Absunt a C. A. usque ad κυνῆ. est *Anaxandridis* senarius ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρδαλῆ, μοσχῆ, κυνῆ. *Salmas.* Kuehn.

ὡς Ἀναξανδρίδης] Desunt, ὡς Ἀναξ. εἴρ. cum ipsius versu in MS. est enim senarius iste, ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρδαλῆ, μοσχῆ, κυνῆ. dein MS. ἡ δὲ τοῦ προβ. κ. capitis itaque sequentis in MS. statim verba subiiciuntur praecedentibus absque titulo, uti dixi. Iung.

τῆς ἐλάφου] C. A. τοῦ ἐλάφου αἰγίς. αἰγέα et αἴγειον in *Gl.* *caprina.* Kuehn.

17.

καὶ σκευῶν] Abest a C. A. sequitur infra speciatim hic titulus. Kuehn.

καὶ συνεργοὶ] In margine C. A. scriptum καί. supra vero est μὲν et pro κυνηγέτου est κυνηγέται. Kuehn.

ἵπποι, κυναγωγοὶ] MS. ἵππος, κυναγωγός. desunt ἱππαγ. (in qua vocula dele unum π) δικτυαγ. Iung.

κυναγωγοὶ] C. A. missis aliis λινόπτης. Kuehn.

καὶ ἡ τῶν κυνῶν etc.] C. A. ἡ δὲ κυνῶν δ. ἀ. κυνηγήσιοι ὁ. τ. ἐ. καλοῦνται. *Aristoteles* λινόπτας dicit τοὺς τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας in *Scholiis* in *Pacem* *Aristoph.* confer et *Hesych.* in λινόπτης. *Salmas.* λινόπτης, *qui servat retia.* in *Gl.* λίνον κυνηγετικὸν *retium*, λινοῦχος *retiarius.* Kuehn.

καὶ ἡ τῶν κυνῶν etc.] MS. mire aliter: καὶ οἱ τῶν κυνῶν δὲ ἀγωγοί, κυνηγέσιοι ὀμ. τ. ἐ. καλοῦνται. ἴχν. Iung.

ἀρκυωρὸς] Margo C. A. usque ad σκοπιωρούμενος. Kuehn.

ἀρκυωρὸς] MS. ἀρκύωρος et sane προπαροξυτόνως ἀρκύωρος occurrit et infra in MS. aliquoties apud *Xenophontem*, unde pleraque sua depromit hic Noster de venatione. Placet antequam ad reliqua accedamus, adscribere εἰκόνα viri venatoris uti eam depingit *Eustathius* floridiss. libris τῶν

καθ᾽ Τόμίνην καὶ Ὑδμινίανὶ praesertim quum illi libri nondum editi sint, quos *Salmasium* nostrum nobis daturum brevi speramus; cum aliis eiusmodi. sunt autem haec ex lib. illius IV. *Νεανίσκος ἐγέγραπτο σφριγῶν, τὸ σῶμα καὶ τὸ βλέμμα θρασὺς, ὅλος περὶ θήρας ἐπτοημένος καὶ κυνηγέσια, ἠμαγμένος τὰς χεῖρας, καὶ οἷον θωΰσσων κυσί.* etc. *τὸν πάντα βόστρυχον πρὸς ἓν ξυνῆγε καὶ ξυνεδέδετο, καὶ ὅλον τὸ χιτώνιον εὐφυῶς συγκεκόλληταί τῇ σαρκὶ, καὶ οἷον ταύτῃ ξυνέσταλται* (al. *συνέῤῥαπται*) *ὃ μέχρι γονάτων ὁ τεχνίτης ἐξέχυσε. τὰ δ᾽ ἐφεξῆς μέχρι δακτύλων αὐτῶν διεῤῥωγώς τις πέπλος ξυνέσφιγγε, καὶ μήρινθος* (al. *μηρίνθῳ.*) *κατὰ κιττὸν* (alii *φυτὸν*, quod arbitror alterius glossema) *ξυνεπλέκετο. λαγωὸς τῆς λειᾶς ἀπῃώρητο τῶν χειρῶν. τῇ γάρ τοι δεξιᾷ τοὺς κύνας ὑπέσαινεν. οἱ δ᾽ ὅλοι πρὸ ποδῶν ἐκυλινδοῦντο τοῦ νεανίσκου, καὶ οἷον ξυνέπαιζον.* Nunc ad nostrum *Pollucem.* Iung.

σκεύη δὲ] Hic apponitur titulus *περὶ σκευῶν κυνηγέτου*, *de instrumento venatorio.* *κυνηγέτου*, quod est hic in textu, margo C. A. habet. Kuehn.

εὐσταλὴς, πρὸς τὴν ἰγνίαν] MS. *εὐσταλὴς ἔσται, π. τ. ἰχνύαν κ.* scilicet scribendum *ἰγνύαν*, uti et supra MS. II, 189. vides vero *Eustathium* pariter ita tunicam componere. Iungerm.

πρὸς τὴν ἰγνίαν] *ἰγνύαν.* supra II, 189. Seb.

πρὸς τὴν ἰγνίαν] Margo C. A. *ἰχνεῖαν κ. μή.* hic desinit, sed l. *ἰγνύαν.* *suffragines*, *ἰγνύαι*, in *Glossis Veterum.* Kuehn.

πρὸς τὴν ἰγνίαν] E MSS. *ἰγνύαν* pro prior. edit. *ἰγνίαν* habet textus.

οὐ λευκὸς, μήδ᾽ εὔχρους, μὴ δὲ κατ᾽ ἄλλ.] MS. *οὐ λευκὸς, οὐδὲ κατ᾽ ἄλλ.* et certe illa quae in vulgatis abundant, nulla iactura absint. Iung.

μηδὲ κατ᾽ ἄλλ.] Absunt a C. A. usque ad *προλάμπων* Kuehn.

18.

καὶ χλαμὺς ὁμ. etc.] Iterum margo C. A. *καὶ χλανὶς ὁ. ἢ. δ. τῇ χειρὶ λαιᾷ* etc. *προσμάχοιτο τούτοις. καὶ σκυτάλη.* hic desinit margo C. A. mox textus *ἢ ῥόπαλον ἔσται.* *Xenoph.* *τὸν δὲ κυνηγέτην ἔχοντα ἐξιέναι ἠμελημένην ἐλαφρὰν ἐσθῆτα ἐπὶ τὸ κυνηγέσιον καὶ ὑπόδεσιν ἔν τε τῇ χειρὶ ῥόπαλον.* Kuehn.

καὶ χλαμὺς ὁμ.] *χλανὶς ὁμ.* MS. sine *καί.* Iung.

τῇ λαιᾷ χειρὶ] MS. *τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ.* *Xenoph.* Cyneget. *καὶ κυνοδρομεῖν περιελίξαντα ὃ ἀμπέχεται περὶ τὴν χεῖρα.* Iungerm.

τοῖς θηρίοις] Pro τοῖς θηρίοις MS. compendiosius τούτοις tantum. Iung.

καὶ ὑποδήματα] Absunt a C. A. usque ad περιεσταλμένα. Kuehn.

ἀκριβεῖ] MS. ἀκριβῆ. hi calcei *Callimacho* hymno in Dian. ἐνδρομίδες, *Virgilio cothurni*, uti docet *B. Vulcan.* Annot. ad *Callimachi* illum hymn. v. 16. ubi et Nostri haec laudat. vid. et de hoc calceamento venatorio amicum doctiss. *C. Rittershusium* Comm. ad *Oppian. Κυνηγετ.* lib. I. vers. 101. Iung.

ἐλαφ. δρ.] In C. A. ἐλαφρ. et δρ. desunt. sequitur enim statim post κοῦφος, ὀξύς, φ. dein margo, μὴ προκάμνων, μὴ ἀπαγορεύων, desinit margo. μὴ προαποκάμνων, μὴ π. est venator, qui laboribus non succumbit antequam praedam ceperit, μὴ πρὶν ἐλθεῖν (l. ἑλεῖν) ἐνδιδοὺς, *qui non desinit laborare, donec capiat, quod insequitur*. Kuehn.

ἐλαφ. δρ.] Deest in MS. ἐλαφρός, et δρομικός, et φιλεργός, ἐθελ. φιλ. ἀγ. θαρσ. ἀγρυπνος. Iung.

μὴ προαπαγορεύων] MS. μὴ προαγορεύων, καὶ τὰ ὅμοια. omissis his, μὴ πρ. ἐ. ἐ. Iung.

ἐλθεῖν] Pro ἐλθεῖν prior. edit. *Kuehnio* meo in textu ἑλεῖν repositum fuit; cuius restitutiones, ut in aliis, ita hic quoque sumus secuti.

19.

τὰ δὲ πρὸς κυνηγ.] P. περὶ ἐργαλείων κυνηγέτου, τὰ δὲ π. vid. et infra X, 141. Seb.

τὰ δὲ πρὸς κυνηγ.] In C. A. non extat πρὸς κ. Caeterum novus titulus adest περὶ ἐργαλείων κυνηγέτου, *de instrumento venatoris*. Kuehn.

κυνηγ.] MS. τὸ κυνηγ. Iung.

προβόλια] MS. προβόλεια, sicut et mox infra segm. seq. Iungerm.

ἄρκυες] Sequitur in C. A. ἐνόδια, δίκτυα, κυνοῦχος, σταλίδες, (*Salmas.* ex libro *Pythaei*, σταλίδες. στ. in C. A. superscriptum, σχαλίδες, σχαλιδώματα) σταλιδώματα, ποδάγραι, (*Salmas.* πόδαγρα.) λόγχαι. tum margo, ξίφη μὲν ὠ. ὁ. συμπέσῃ (οι superscribitur) θ. ἔχειν ἀμύνασθαι. *Oppianus* habet σταλικες. Kuehn.

ἄρκυες] Desunt in MS. sequentia haec: σταλίδ. σταλιδ. et ποδ. ἀρπεδ. quae tamen mox dein ita in MS. κυνοῦχος, σταλίδες, σχαλίδες, σταλιδώματα, ποδάγραι, ἀρπεδόναι. ξίφη etc. στάλικας vero in Pelopidae vita apud *Plutarchum* varros in-

terpretatur *G. Xylander*, quem vid. in Adnotat. ibi quod ait, *Pollux* lib. V. cap. 5. *σταλίδας et σταλιδώματα vocat, ut quidem in Aldino lib. legitur*: nescio an recte inspexerit *Pollucis* haec, qui non tantum *στάλιδας* et *σταλιδώματα* hic recenset, sed etiam *στάλικας* etc. et infra V, 31. et 80. et X, 141. Aldinum Codicem quidem non vidi, sed in eo defectum esse haud reor. Iung.

ἄρκυες] *Aldinus* Codex habet similiter reliquis Codicibus impressis.

σχαλάσματα] Prius editi ante *Seberi* ultimam editionem legebant *σχαλάσμαται* male.

ἔχειν ἀμύνεσθαι] MS. *ἔχ. ἀμύνασθαι. δρ.* Iung.

τῆς ὕλης κ.] Idem margo, *τῆς ὕλης τι. κ.* *Xenoph.* *τῆς ὕλης τέμνοντα.* Kuehn.

τῆς ὕλης κ.] MS. *τῆς ὕλης τι κ.* Iung.

τῆς ὕλης κ.] Addidi post *ὕλης* vocıulam *τι* e MSS.

ἐπὶ ταῦτα δὲ etc.] Margo, *ἐπὶ τὰ αὐτὰ καὶ τὰς ἀξίνας π. ει κ. π. κ. δ. τ. δ. κ. α. εἰς διάφορα.* hactenus margo. dein textus: *προβολίοις δὲ ἐ. τ. σ. κ. τὰ ἄλλα ἀγχέμαχα θηρία χρῶνται.* Kuehn.

ἐπὶ ταῦτα δὲ etc.] Pro *ἐπὶ* etc. ita MS. *εἰς τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τὰς ἀξίνας· προβολείοις δὲ, ἐπὶ τοὺς σῦς, καὶ τὰ ἄλλα ἀγχέμαχα θηρία χρῶνται· τοῖς τόξοις δὲ καὶ ἀκοντίοις εἰς διάφορα.* quae vulgo pluribus verbis, ut videre potes. Iterum vero *προβολείοις* MS. uti supra segm. praeced. ceterum *ἀγχέμαχα θηρία* hic vocare *Pollucem animantia generosiora dente vel ungue metuenda*, ait *Bulengerus* de Venat. Circ. cap. 24. Iung.

ἐπὶ ταῦτα δὲ etc.] *ἐπὶ τὰ αὐτὰ* e MSS. habet textus pro *ἐπὶ ταῦτα* prior. edit.

20.

καὶ τὰ μὲν ἀκ. etc.] Absunt a C. A. usque ad *κομωτάτου.* Kuehn.

καὶ τὰ μὲν ἀκ. etc.] *καὶ τὰ μὲν ἀκ.* etc. *ὁ Ξενοφῶν*, cum mediis desunt in MS. Iung.

ὀξείας] *Hesych.* et *Schol. br.* in *Hom.* *ὀξεία εἶδος δένδρου.* sed utrobique ad *ὀξυόεντι*, quod *ἔγχει* tribuitur *Iliad.* ε, 50. et alibi. Scribendum igitur potius *ὀξύα*, cum *Eustathius* diserte princ. *Od.* ω, quosdam dicat *νεκυίαν* scribere *κατὰ τὴν μυίαν*· quosdam vero *νεκύαν κατὰ τὴν ὀξύαν τὸ φυτὸν, ἀφ' ἧς καὶ βέλη κατά τινας ὀξυόεντα.* Seb.

ὀξείας] *Theophrastus* constanter in *De Plantis*, *ὀξύα.* *Glossae Veterum*, *ὀξέα*, *Ornus* (puto scriptum fuisse *ὀξεία*)

vel ὄξειον, *fagus*. Videntur omnia nata per contractionem ex integro ὀξύεια. *Salmas.* ὀξύας. vid. et *Suidam* in, δι' ὀξείας δραμεῖν, et *Cyrill.* de different. vocum in ὀξεῖα. KUEHN.

ὀξείας] In vulgatis pro ὀξείας quum primum haec legerem, non dubium mihi ὀξύας legendum. erant enim in mentem quae ad *Longum* meum lib. II. Ποιμεν. dixeram de ὀξύᾳ arbore, ubi docui ex oxyae ligno etiam hastas fabricatas olim. Apud *Artemidorum* etiam II. Onirocr. 25. ubi καὶ ὀξεῖαι καὶ μηλίαι, erit legendum καὶ ὀξύαι. IUNG.

στρεφνὰ] Idem quod στριφνὰ *firma, solida* et *compacta*. Est, ut alia quoque, *Xenophontis*. KUEHN.

στρεφνὰ] Quid est στρεφνά? Invenio quidem apud *Hesych.* στρέφανον, ἀξίνη καὶ πέλεκυς. sed hoc nihil ad Nostrum hic, qui de ἀκοντίοις agit. Emendandum itaque puto στριφνά. *Hesych.* στριφνὸς, πυκνὸς, στερεός. *Suidas* etiam στριφνὸς, στερεός. sic et apud *Etymologum*, ubi ἔτυμον habes. Est idem cum *Xenophontis* de hac re στιφρῷ. Eius verba in Cynegetico sunt: τὰ δὲ ἀκόντια ἔστω παντοδαπὰ, ἔχοντα τὰς λόγχας εὐπλατεῖς καὶ ξυρήκεις, ῥάβδους δὲ στιφράς. ubi notandum et illud ξυρήκεις, alia leetione non mutandum, quum id noster *Pollux* mox ex ipso isto *Xenophontis* loco absque dubio prompserit. Eodem loco *Xenophon* de προβολίοις. καὶ τὰς ῥάβδους κρανείας δορατοπαχεῖς. Prius de ξυρήκεις, quum antea vulgati haberent ξυηρὰς, vidit et *Leunclavius* e *Polluce* rectum esse, et eius rei nos in notis monet: miror et alterum hic non vidisse. ait enim pro κρανείας se potius emendare κρανεΐνας. Atqui non est opus, quum *Pollux* alterum adgnoscat, et perinde dictum est, ut antea Noster de ἀκοντίοις μελίας, ἢ ὀξύας. et statim ἔστωσαν σιδήρου. sunt infinita talia, ubi genitivus materiae, sine praepositione. *Lucian.* Ἰστ. ἀληθ. ά. στήλην χαλκοῦ πεποιημένην.. Ἀληθ. β'. ναοὶ βηρύλλου λίθου ᾠκοδομημένοι. alia quae requirere nec vacat, nec opus est. Infra VII, 73. MS. ἦν δὲ ξύλον πεποιημένον κιόνιον. et VIII, 17. ψῆφοι χαλκοῦ πεποιημέναι, et VIII, 113. Et moror? in ipso suo *Xenoph.* eodem Cyneg. de παδοστράβαις habet: τὸ δὲ ξύλον τὸ ἐξαπτόμενον, ἔστω μὲν δρυὸς ἢ πρίνου. Ad MS. nostrum. IUNG.

ξυρήκεις] *Xenoph.* ξυήρεις, *acuminatae.* ξυρήκεις aliud notat apud *Suidam* in voce ξυρήκης. KUEHN.

κρανείας] *Xenoph.* fol. 992. (προβόλια ἔχοντα) ῥάβδους κρανείας (γρ. κρανεΐνας) δορατοπαχεῖς. pr. edit. κρανίας et δουρατοπαγῆ. *Oppian.* δουροπαγὲς ἔργον. et de navi ἁλ. I, 358. SEBERUS.

αὐλός.] C. V. αὐλῆς in C. A. sequitur marginale, οὐ τὸ μὲν ε. ἡ περίμετρον (forte, ἡ περίμετρος) τ. δ. ε. τεῖχος, quod ultimum est etiam in C. V. in τεῖχος desinit margo, at mox αἱ ἑκατέρωθεν addit. KUEHN.

21.

περίμετρον] MS. ἡ περίμετρος pro περίμετρον. IUNG.

τοῖχος] MS. τεῖχος pro τοῖχος. IUNG.

πτέρυγες] Nuperus *Lycophronis* Commentator ad v. 105. illum.

ἐμπαίσασαν ἰξευτοῦ πτερῷ

Scholiastem Graecum ibi misere ineptire dicit. Sic est sane; sed ipse quoque non recte facit, dum ipse non circumspicit quid adferat. Labitur enim valde quum dicat *Pollucem* hic sibi Auctorem esse ut dissentiat a Tzetze. et adfert haec πτέρυγες αἱ ἑκατέρωθεν προβολαί, quasi haec dicta essent de linea venatoria, et illa pennarum formidine. Atqui *Pollux* ne verbum quidem hic de retiis facit, de quorum πτερυγίοις seq. cap. ipsi sermo est. hic vero de λόγχῃ tractat καὶ περὶ ταύτην μέρη enarrat, πτέρυγας has aliquoties nominans: ut etiam sequ. cap. de iisdem προβολίοις segm. seq. 22. alter quidem locus quem ille ad *Lycophronem* adfert, ex sequ. capite *Pollucis*: de eo infra V, 29. IUNG.

ἡ δὲ τῆς λ.] C. A. variam lectionem notat in margine. τὸ δὲ ἄκρον γλῶττα ἡ τῆς λόγχης ἀκμή, *summa pars*. γλῶττα, id est *cuspis hastae*. KUEHN.

ἡ δὲ τῆς λ.] MS. pro his ἡ δὲ etc. ita: τὸ δὲ ἄκρον, γλῶττα, ἡ τῆς λόγχης ἀκμή. καὶ δὴ τῶν πτερ. ἑκατέρων. IUNG.

πλατυν. παχ. ἀπολεπτύνεσθαί τε etc.] C. A. πλ. καὶ π. post MSSti ambo ἀποπλατύνεσθαι. et C. A. post ἀποστενοῦσθαι inserit καὶ κατὰ μ. KUEHN.

πλατυν. παχ. ἀπολεπτύνεσθαί τε etc.] MS. πλατ. καὶ παχ. οὖσαν, ἀποπλατύνεσθαί τε καὶ καὶ ἀπ. κατὰ μ. ὑ. IUNG.

πλατυν. παχ. ἀπολεπτύνεσθαί τε etc.] Prius editi habebant: πλατυν. παχ. οὖσ. ἀπολεπτύνεσθαί τε, pro hoc posteriori ἀπολεπτύνεσθαί τε iam ἀποπλατύνεσθαί τε textus Nostri habet e MSS.

ἐστομῶσθαι] Absunt usque ad finem capitis in C. A. abest etiam initium cap. quarti usque ad προχωρεῖν. KUEHN.

ἐστομῶσθαι] ἐστομῶσθαι et cetera huius et sequentis segmenti 22. MS. non habet. IUNG.

22.

κνώδοντας] *Interpres*, *acies*. *Xenoph.* *Interpr.* *aures*. *Noster* in animo habuit quod *Hesychius* habet, κνώδων, ἡ

ἀκμῇ τοῦ ξίφους, καὶ τοῦ δόρατος. alter, *ansam acutam* instar cuspidis alicuius voluit dicere; sunt, qui malunt *dentale* nominare, quod utrinque eminet in venabulo, ne apri irruentes toto recepto venabulo ad ipsum venatorem perveniant. Kuehn.

κνώδοντας] *Xenophontea* quoque sunt: τὰ δὲ προβόλια, πρῶτον μὲν λόγχας ἔχοντα τὸ μὲν μέγεθος πενταπαλαίστους, κατὰ δὲ μέσον τὸν καυλὸν κνώδοντας ἀποκεχαλκευμένους, στιφροὺς, etc. adnotavit et *H. Steph.* quoque ad *Xenophontem* Nostrum hic respexisse. habet autem Noster συγκεχαλκευμένους. (sic enim corrige, ubi male operae accentum locaverunt) sed et quae statim sequuntur, *Xenophontis* sunt, et quid non in hac re? ὁ δὲ (σῦς) ait, ὑπὸ τοῦ μένους πρόεισι, καὶ εἰ μὴ κωλύοιεν οἱ κνώδοντες τῆς λόγχης, ἀφίκοιτ᾽ ἂν διὰ τῆς ῥάβδου, προωθῶν αὐτὸν πρὸς τὸν τὸ προβόλιον ἔχοντα. Vide etiam an in vulgatis Nostri forte τολμήσας pro τόλμης sit legendum, uti inter corrigendum incidebat. nil temere vero muto. Iung.

συγκεχαλκεύμενους] συγκεχαλκευμένους. Seb.

ὡς μὴ προωθῶν] Divisim priores ante ultimam *Seberi* editionem πρὸ ὠθῶν legebant. male.

προωθῶν] Pr. edit. πρὸ ὠθῶν αὐτόν. *Xenoph.* 993. fin. ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ μένους πρόεισι, καὶ εἰ μὴ κωλύοιεν οἱ κνώδοντες τῆς λόγχης, ἀφίκοιτ᾽ ἂν διὰ τῆς ῥάβδου, προωθῶν αὐτὸν πρὸς τὸν τὸ προβόλιον ἔχοντα. Seb.

23.

τὰ μὲν οὖν] Haec sunt in margine C. A. et connectuntur praecedenti capiti. Kuehn.

ἐνηγκυλοῦσθαι] Ab ἀγκυλέομαι. quod ex ἀγκύλη, pro quo mox in pr. edit. ἀμύλη erat. vid. infra V, 54. Seb.

ἐνηγκυλοῦσθαι] C. A. ἐνηγκυλῆσθαι. C. V. ἐνεγκυλῆσθαι. Optima videtur lectio C. A. ita et ἀπηγκυλῆσθαι, alio licet sensu, dicitur. in ἀγκύλης desinit marginale C. A. ἀπηγκυλῆσθαι, *Amentari.* nam ἀγκύλη est *amentum*, ut *Salmasius* ait. Kuehn.

ἐνηγκυλοῦσθαι] Ubi antea male edebatur ἐνηγκυλοῦσθαι, MS. habet ἐνηγκυλῆσθαι. quod rectiss. puto. Iung.

ἐνηγκυλοῦσθαι] *Falckenburgius* legit ἐνηγγυλῶσθαι. sed nos ἐνηγκυλῆσθαι pro ἐνηγκυλοῦσθαι e MSStis reposuimus sublato asterisco prioris editionis *Seberi.*

προβόλια] MS iterum προβόλεια. Iung.

ἀγκύλης] ἀμύλης legebant priores editiones ante ultimam *Seberi.* vitium vidit et *Falckenburgius*, qui illud in ἀγκύλης mutavit.

χρῆσις δὲ τ.] Haec absunt a C. A usque ad *κομιζόμενον* segm. 26. Kuehn.

χρῆσις δὲ τ.] *χρῆσις δὲ τοῦ* etc. omnia desunt in MS. usque ad *πάντα μὲν οὖν* etc. Quam saepe vero hic et cap. antec. et in *Xenoph.* Cyneget. fit mentio *προβολίου*, pro venabulo! et tamen haec viri docti non videntur attendisse, quum de Venat. Circ. c. 28. de armis venatorum agentes, *probolium se putare esse venabulum aut contum.* adducunt *Hesychium*: *προβόλιον εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν συῶν θήραν.* nil melius. Sed hoc male valde, quod aiunt, forte *παραβόλιον* legendum, et trudunt ad parabolos eo utentes. placet tamen illis *προβόλιον*, quod in *Philostrato* in *συοθήρα* id observent. Atqui nimis quam saepe hic et in *Xenophonte* occurrit, ubi non aliter potest accipi quam de venabulo: nec illos credo de parabolanis vel gry unquam audisse. Iung.

ἐν πάλῃ] In vulgati ubi *ἐν πάλῃ*, apud *Xenoph.* est *ἔμπαλιν. προσιόντα*, ait, *δὲ προβάλλεσθαι τὸ προβόλιον, μὴ πολλῷ μεῖζω διαβάντα, ἢ ἔμπαλιν*, etc. videtur itaque *Xenophon* hinc corrigendus. Iung.

ἐν πάλῃ] *ἐν* male aberat a priori editione *Basil.*

καίριον] *καίριον* et segm. seq. *καίρια*, ut et *καίριος*· vid. plura de hoc vocabulo *Leopard.* V. Emend. 5. ubi et haec loca *Pollucis* laudat. Iung.

24.

στοχαζέσθω] Post *στοχαζέσθω, τις* ponit *Falckenburgius.*

πηδῶντος συὸς] *Interpr. saltanti sui; malim, irruente,* ut mox *ῥύμῃ τοῦ ἅλματος, ruentis impetu.* Kuehn.

25.

πρινὴ] Leg. *πρανῆ*, aut *πρηνῆ*. Nam *Xenoph. πίπτειν δεῖ ἐπὶ στόμα* etc. fol. 993. Seb.

πρινὴ] Facile puto locum restitui posse. legendum enim *πρηνῆ pronum,* patet ex *Xenophonte* in eadem re: *παθόντα δὲ τοῦτο* (si excutiat aper venabulum) *πίπτειν δεῖ ἐπὶ στόμα, καὶ ἔχεσθαι τῆς ὕλης κάτωθεν.* Iung.

πρινὴ] *πρηνῆ* reposuimus secuti *Kuehnium* sublato asterisco.

τῆς ὕλης] *Substratam materiam*, sive cespes fuerit, sive aliud quid fuerit, *firmiter apprehendat, teneatque pronus cadens* venator. Kuehn.

ὑποβάλλειν] Lege cum *Xenoph. ὑπολαβεῖν, corripere, prehendere corpus non poterit.* Kuehn.

ὑποβάλλειν] Et illa *τὸ σῶμα ὑποβάλλειν*, mihi suspecta sunt. *Xenophon* enim ita: *τὸ γὰρ θηρίον, ἐὰν μὲν οὕτως ἔχοντι* (prono) *προσπέσῃ, διὰ τὴν σιμότητα τῶν ὀδόντων, τὸ σῶμα οὐ δύναται ὑπολαβεῖν. ἐὰν δὲ μετεώρῳ, ἀνάγκη πληγῆναι· πειρᾶται μὲν οὖν μετεωρίζειν· ἐὰν δὲ μὴ δύνηται, ἀμφιβὰς πατεῖ.* sic itaque et apud Nostrum *ὑπολαβεῖν* emendandum est. Iungerm.

πατεῖ. αἱ δὲ θήλειαι] *Xenoph.* Cyneg. de apris feminis: *πατεῖσθαι ἀνάγκη* (cadentem venatorem) *καὶ δάκνεσθαι.* Iung.

26.

ἄρκυες] Et illa *ἄρκυες* etc. partim ex *Xenophonte*, qui: *τὰς δὲ ἄρκυς Φασιανοῦ ἢ Καρχηδονίου λεπτοῦ λίνου, καὶ τὰ ἐνόδια, καὶ τὰ δίκτυα.* partim ex *Herodoto*, quem Noster nominat. *Euterpe*: *λίνον δὲ τὸ μὲν Κολχικὸν, ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται· τὸ μέντοι ἀπ' Αἰγύπτου ἀπικνεύμενον καλέεται Αἰγύπτιον.* Et videtur *Pollux* etiam mox illud *Φασιανὸν* scripsisse, et ita igitur corrigendum, sicut etiam habet mox. est enim et ibi illius, non *Herodoti*, qui *Κολχικὸν* habet, idque *Pollux* explicat, et ait esse *Φασιανόν*. ita enim et Colchis ipsa a Phaside suo fluvio eximio nominata. sed ad MS. iterum. Iung.

Φασιανικὸν] *Xenoph.* *Φασιανὸν*, et ita mox Noster. Kuehn.

Ἡρόδοτος] In *Euterpe*, *λίνον δὲ*, inquit, *τὸ μὲν Κολχικὸν ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται· τὸ μέντοι ἀπ' Αἰγύπτου ἀπικνεύμενον καλέεται Αἰγύπτιον*, *Colchicum linum Sardonicum dicitur, quod e Sardinia pervenerint ad alias gentes*; ita enim explicatur Sardonicum ex eadem insula devectum, forsan est et linum Carthaginense, ut quod ex Hispania (*ὑπὸ τῆς Ἑσπερίας* lego cum *Interprete*) in Sardiniam et exinde in alia loca deportatum. Kuehn.

πάντα μὲν] P. *περὶ δικτύων καὶ τῶν κατ' αὐτά. Πάντα.* Seberus.

πάντα μὲν] Titulus in C. A. *περὶ δικτύων τῶν καθ' ἑαυτά.* Kuehn.

δίκτυα] MS. *δείκτυα.* Iung.

εἶπεν] MS. *καλεῖ* pro *εἶπεν.* Iung.

27.

τῇ θηρευτικῇ] C. A. *τῶν θηρευτικῶν δίκτυα καλεῖ μὲν τὰ ἐν τ. ὁμαλοῖς.* Kuehn.

καλεῖ] *Interpr.* ad *παραλλαγὴν* refert. sed *H. Steph.* ad *Xenophontem*, qui fol. 984. *τὰ δὲ δίκτυα*, inquit, *τεινέτω ἐν ἀπέδοις, ἐμβαλλέτω δὲ τὰ ἐνόδια εἰς τὰς ὁδούς.* ubi suspectum

est ἀπέδοις, si verum quod *Pollux* scribit. ascriptum autem in marg. ἐπιπέδοις. SEB.

ὁμαλοῖς] C. V. ὁμαλέσι, quasi ab ὁμαλὲς, et ita legit *Xenophon*. KUEHN.

ὁμαλοῖς] MS. ὁμαλέσι pro ὁμαλοῖς. *Xenoph.* Cyneg. ἐν δὲ τοῖς ὁμαλέσιν αἱ ἴσαι. de σχαλίδεσιν. IUNG.

τοῖς μεγέθεσι] Abest a C. A. KUEHN.

δὲ ἐοίκασι] MS. δ' ἐοίκασιν. IUNG.

δεῖ δὲ αὐτ. etc.] Margo C. A. κατὰ τὸν Ξενοφῶντος λ. KUEHN.

δεῖ δὲ αὐτ. etc.] *Xenophon* Cyneg. ἔστωσαν δὲ αἱ μὲν ἄρκυες ἐννεάλινοι. ex eo quae hic leguntur fere omnia, uti conferenti patebit. IUNG.

ἐννεαλίνους] Sic apud *Xenoph.* fol. 975. et infra hic pr. ed. ἐννέα λίνους. SEB.

Novem linis] Apud *Xenoph.* fol. 975. *novem filis*. SEB.

συμπεπλεγμένου] MS. συμπεπλεγμένας. et sic certe corrigendum clamat vel praecedens αὐτάς. IUNG.

ὁ δὲ τόνος, κῶλον] MS. ὁ δὲ τόνος, καὶ κῶλον κ. rectius. τόνος enim quoque proprie vocatur: sic infra contra segm. 30. κῶλον ἓν, ὃ καλεῖται τόνος etc. sic κῶλα pro ἄρκυσιν seu δίκτυσιν, κατὰ συνεκδοχὴν quoque apud *Aristophanem* observat *Bisetus* in suis Graecis *Scholiis* ad *Ranas*, ubi Comicus ἐκ *Κρητῶν Euripidis*, ut vetus *Scholiastes* indicat, adfert:

ἀλλ' ὦ Κρῆτες Ἴδης τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι
τὴν οἰκίαν. IUNG.

ὁ δὲ τόνος κῶλον] Addidimus e MSStorum lectione καὶ post τόνος, quae vocula a prius editis aberat. habuit tamen illam et *Falckenburgius* in suo Codice.

κῶλον καλεῖται] C. A. καὶ κ. κ. πέπλεκται δὲ ὁ λίνος ἐκ τόνων τριῶν. C. V. etiam καὶ κ. KUEHN.

δὲ ἐκ λ.] MS. δ' ἐκ λ. IUNG.

28.

τὸ μὲν] P. τὸ μέν τοι. SEB.

τὸ μὲν] C. V. μέν τι. Margo C. A. incipit: ἔστι δὲ ὁ β. τὸ σ. αὐτοῖς δικτύοις etc. ὅπερ τ. τ. ἄ. γίνεται ῥομβοειδὲς, desinit margo. ultimum ῥομβοειδὲς etiam apparet in C. V. nec aliter legit *Interpres*. KUEHN.

τὸ μὲν] τὸ μέν τι etc. cui respondet mox infra τὸ δέ τι in MS. IUNG.

ἐν τοῖς] MS. αὐτοῖς pro ἐν τοῖς. IUNG.

ᾧ] MS. ὅπερ pro ὅ. Iᴜɴɢ.

ῥαβδοειδές.] MS. ῥαβδοειδές. *Interpres* vertit *rhombi in morem extenditur*, quem illustriss. *Scaliger*, Coniect. in lib. IV. *Varr.* de Ling. Lat. non longe a fine in *Sagum* reprehendit. *Vide*, ait, *quam aperte macularum* τὸ σχῆμα *vocavit virgatum Pollux. Quod quidam non videns*, *mutavit*, *et vertit, tanquam legisset* ῥομβοειδές. *qui sensum quidem Pollucis assecutus est*, *vim autem vocis ignoravit* etc. Verum et MS. noster clare praefert ῥομβοειδὲς, non ῥαβδοειδὲς. Addenda et illa ex nostro Heroë ibidem: *Forsan etiam rete quadrangulum vocavit Varro Parmenone*, quod ῥομβοειδές, *quod* τετράγωνον τὸ σχῆμα βρόχων, *ut supra Pollux.* Iᴜɴɢ.

ῥαβδοειδές.] ῥομβοειδὲς e MSStis repositum *Kuehnio* nostro debes.

διεκπεσούμενα] MSSti διεκπεσόμενα. C. A. in margine habet haec duo. Kᴜᴇʜɴ.

διεκπεσούμενα] MS. διεκπεσόμενα. Iᴜɴɢ.

διεκπεσούμενα] διεκπεσόμενα e MSStis pro διεκπεσούμ. habes iam in textu.

διεκπεσόμενα] Lego διεκπαιπόμενα. Tᴏᴜᴘ.

ἁλίσκεται] P. ἀλ. τὸ εἶδος αὐτοῦ τετράγωνον, τὸ δέ τι π. multis praecedentium omissis. Sᴇʙ.

τὸ δέ τοι] C. V. τὸ δέ τι ante περίδρομος et sic legit et C. A. vid. *Hesych.* in περίδρομοι. et *Oppiani* Cyneget. Kᴜᴇʜɴ.

τὸ δέ τοι] MS. τὸ δέ τι, π. quae respiciunt ista supra τὸ μέν τι in MS. περιδρόμου et ἐπιδρόμου hinc meminit *Brodaeus* III. miscell. 7. Iᴜɴɢ.

Circuitus] *Xenoph.* fol. 975. *margo.* Sᴇʙ.

ἔστι δὲ περίδρομος] Haec descriptio non extat in C. A. Kᴜᴇʜɴ.

τῶν ἄνω τε etc.] MS. τῶν ἄνωθεν καὶ κάτω etc. Iᴜɴɢ.

συνέλκεταί τε τὰ δίκτυα] C. A. συνέλκεται τὰ δίκτυα. Kᴜᴇʜɴ.

29.

δεῖ δὲ τοὺς π.] Margo C. A. usque ad στροφίων. Kᴜᴇʜɴ.

ἀναμμάτους] MS. ἀναμμάττους. male. *Xenoph.* ὑφείσθωσαν δὲ τοὺς περιδρόμους ἀναμμάτους, ἵνα εὔτροχοι ὦσι. *H. Steph.* etiam adnotavit locum in sua edit. esse pag. 569. Et haec quidem de ἀρκυσιν. quae sequuntur de δικτύοις, quoque *Xenophontis*: τοὺς δὲ περιστρόφους, ἀπὸ στροφείων. ubi notabis et περιστρόφους dici *Xenophonti* qui Nostro tantum περίδρομοι. notabis et variam lectionem στροφείων, uti apud *Xenoph.* στροφίων, uti hic etiam in MS. Iᴜɴɢ.

προβάλλονται] Margo C. A. et C. V. *πρόβάλλονται*. KUEHN.

στροφίων. τινὲς δὲ] C. A. *στροφ. ἤδη δέ τινες τοὺς αὐτοὺς τούτους ἐ. ω. Plinius* retinuit *ἐπίδρομος* lib. XIX. cap. 1. *vidimusque iam tantae tenuitatis casses, ut annulum hominis cum epidromis transirent, uno portante multitudinem, qua saltus cingerentur.* KUEHN.

στροφίων. τινὲς δὲ] Ita MS. plenius: *στροφίων. ἤδη δέ τινες τοὺς αὐτοὺς τούτους ἐπιδρ.* IUNG.

οἱ δὲ] Margo C. A. usque ad *ἐπειδή* KUEHN.

δύο ὄντων] MS. *δυ' ὄντων*, quamvis sit scriptum *δυ' ὄντων*. Sane videtur distinxisse et *Xenoph.* haec duo. Ait enim in Cyneg. *καθάπτων τοὺς περιδρόμους ἐπὶ τὴν γῆν, τὰ ἀκρωλένια συνάγων, πηγνύων τὰς σχαλίδας μεταξὺ τῶν σαρδονίων, ἐπὶ ἄκρας ἐπιβάλλων τοὺς ἐπιδρόμους, καὶ παράδρομα συμφράττων.* IUNG.

ἔστι δέ τι ἀρκ.] C. A. *τῆς ἄρκυος μ. ἀκρωλένια.* KUEHN.

ἔστι δέ τι ἀρκ.] MS. *ἔστιν δέ τι τῆς ἀρκ.* IUNG.

περιττὰ] Pro *περιττὰ* MSSti *πέρατα*, quae lectio vulgata melior. KUEHN.

περιττὰ] MS. *πέρατα τῶν ἀ.* rectissime, non *περιττά*. IUNGERM.

περιττὰ] MSStorum lectionem quae *πέρατα* hic pro *περιττὰ*, quod in ante editis erat, textui restituimus.

πτερύγια] De *πτερυγίοις* hunc etiam locum movisti. Commentator *Lycophronis* in rem suam adfert de *linea* seu *formidine venatoria.* sed nescio an recte. certe hic locus aliquid coloris habet, superior ex. c. praeced. ne maculam quidem. tamen *πτερύγια* hic pennas illas, praesertim quibus volucres captabant, *Pollucem* nominare, nondum adducor ut credam. expresse enim *ἀκρωλένια*, quos *summos* in retiis *limbos* docti *Xenophontis* interpretes reddunt, quae sunt *πέρατα*, uti Noster MS., quod quid aliud est quam extremitates et summae partes vel orae, ait *Pollux* dictam partem eandem in retiis, quam quidam ab eadem ratione *κράσπεδα*, limbos, vel *πτερύγια*, alas, vocaverint. Scilicet *πτερύγια* etiam in vestibus de extremitatibus. *Hesychius πτερύγια τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων.* ita hic *τὰ ἄκρα ἢ πέρατα τῶν ἀρκύων.* sed haec *πτερύγια* tales pinnas esse non necesse, nec voluit *Pollux*. IUNG.

μαστοὶ] *Xenoph. ἐν δὲ τοῖς ἀκρωλενίοις τὰ μὲν ἔνθα ἐχέτω μάστους* (*mammillas Leuncl.*) *τὰ δὲ δίκτυα, δακτυλίους.* IUNGERM.

μαστοὶ] Post *μαστοὶ* distinctio minor a prior. editionibus ante *Seberi* ultimam aberat.

κύκλῳ, ἐκ λίνων πλεγμάτων] MSSti κύκλοι. dein C. A. pro πλεγμάτων leg. πλέγματα. Kuehn.

κύκλῳ, ἐκ λίνων πλεγμάτων] MS. κύκλῳ ἐκ λίνων πλέγματα τοῖς ἀκρ. et sic legendum puto. πλεγμάτων enim vulgatum non sibi constat. Iung.

κύκλῳ, ἐκ λίνων πλεγμάτων] Ita reposuimus e MSStis: κύκλῳ ἐκ λίνων πλέγματα τοῖς etc. cum prius editi male legerent: κύκλῳ, ἐκ λίνων πλεγμάτων τοῖς etc.

30.

δακτύλιοι.] Post δακτύλιοι, puncto deleto potius, tantum comma pone. e *Xenophonte* esse modo dixi. Iung.

μέντοι τοῖς] Margo C. A. μέν. MSSti κίρκοι, non κρίκοι, quod eodem recidit. Kuehn.

μέντοι τοῖς] MS. μὲν τοῖς etc. omisso τοι. Iung.

κρίκοι δὲ] MS. κιρκοῖ δὲ etc. vult itaque forte κίρκοι, vel κιρκοὶ, si vera ea scriptura. uti supra I, 94. ubi κρίκους uti poëticum reiicit. Iung.

τὰς ἄρκυς] τοῖς ἄρκυς MS. Iung.

τοῖς δὲ δικτύοις] Margo C. A. δακτύλοις, male. dein MSSti pro πλείῳ τόνῳ legunt πλέονα τόνον, quae lectio non mala. C. A. τῆς προσθήκης. mox C. V. σαρδῶνες. Kuehn.

τοῖς δὲ δικτύοις] MS. τοῖς δὲ δακτύλοις π. τ. ἐ. φ. δ. πλέονα τόνον προστ. ubi illud δακτύλοις non credo alicuius faciendum. sed πλέονα τόνον erit omnino legendum. nam πλείῳ nihil est. Iung.

πλείῳ τόνῳ] πλείω τόνον pro pessimis priorum editionum πλείῳ τόνῳ reposuimus.

ποιῶν δὲ τὰ μὲν ἐν.] Ecce *Pollux* ait, ποιῶν τὰ μὲν ἐνόδια, δωδεκάλινα· τὰ δὲ δίκτυα, ἑκκαιδεκάλινα, ἐκείνων ὄντων ἐννεαλίνων. Hinc suspicer defectum in *Xenophonte* latentem ibi in Cyneg. τὰ δὲ ἐνόδια δωδεκάλινα (hic in margine adnotant aliam lectionem ἑκκαιδεκάλινα), τὸ δὲ μέγεθος τὰ μὲν ἐνόδια etc. τὰ δὲ δίκτυα etc. Ut enim in posterioribus ἐνόδια et δίκτυα opponit, ita in prioribus putem fecisse ubi saltem ἐνόδια adparet. Vide itaque et considera mecum, qui rectius intelligis, et omnia potes excutere otiosius, nam mihi nil fido, an non ita locus *Xenophontis* hinc sit supplendus: τὰ μὲν δὲ (nam de ἄρκυσιν praecessit, ἐννεαλίνους εἶναι) ἐνόδια δωδεκάλινα· τὰ δὲ δίκτυα, ἑκκαιδεκάλινα. τὸ δὲ μέγεθος etc. Unde et *Pollucis* verborum sensus lucet. nam priora quae *Xenophontem* dicere ait, nescio an ita verbatim extent apud

Xenophontem: cui otium, inquirere accuratius potest. Mihi hoc videtur *Pollux* dicere: *Xenophontem* dum *ἐνόδια δωδεκάλινα* faciat, *ἐνοδίοις* addere eiusmodi *κῶλον* unum, quod et *τόνος* vocatur, supra *ἄρκυς*, quas saltem *ἐννεαλίνους* fecit. (ait vero supra *Pollux* fin. segm. 27. *πέπλεκται δ' ἐκ λίνων ὁ τόνος τριῶν*. iam sedeamus ad calculos paullisper, ut omnia sint manifestiora. si tribus *λίνοις* constat *τόνος* unus, itaque e duodecim *λίνοις τόνοι* quatuor constabunt, et ex novem *λίνοις τόνοι* tres. ergo *ἐννεάλινος ἄρκυς*, constans tribus *τόνοις*, ab *δωδεκαλίνῳ ἐνοδίῳ* superabitur uno *τόνῳ*, quum quatuor *τόνοις* constet.) iam dum *δίκτυα* faciat *ἑκκαιδεκάλινα*, adhuc plures *τόνους* addere ipsum. *δίκτυον* enim, uti ex computatione quam *παρεντεθείκαμεν*, constabit ex quinque *τόνοις*, et lino uno adhuc plus. sic mihi videtur. IUNG.

προσθήκης] MS. *τῆς προσθήκ.* IUNG.

31.

σαρδόνες] MS. *σαρδῶνες*. apud *Xenophontem* sunt *σαρδόνια*, cuius verba supra ad segm. 29. retuli. *Hes. σάρδονες, ἐν κυνηγετικῷ μέρει τινὰ δικτύων δηλοῦνται.* ubi emendo *μέρη*. Et profecto fere credam et *Xenophontem* illo loco *μεταξὺ τῶν σαρδονίων* emendandum, una litterula saltem sublata, et scribendum *σαρδόνων*. potuit *Hesychius* ipsum citasse *Xenophontem ἐν Κυνηγετικῷ*. Profecto ego opinione fallor nimis, qui haec me putabam percursurum, nec loca multa in hac sylva venatoria fore, ubi haerere necesse. IUNG.

ταῖς χαλίσι κατὰ τὸ διαιροῦν ἔπεστι] C. A. margo *σχαλίσι*. C. V. *σχάλισι*. dein uterque *κατὰ τὸ δίκρουν*, *ea parte, qua biceps, bifurcata est. Salm.* leg. *σχαλίσι*. KUEHN.

ταῖς χαλίσι κατὰ τὸ διαιροῦν ἔπεστι] Vulgata nullius sunt pretii. MS. ita: *ταῖς σχαλίσι κατὰ τὸ δίκρουν ἔπεστιν*. de illis *δίκροις* statim sub finem huius segm. et X, 141. *δίκρα. τὸν κεκρύφαλον* etiam nominat *Xenoph.* Cyneg. IUNG.

ταῖς χαλίσι κατὰ τὸ διαιροῦν ἔπεστι] *δίκρουν* repositum in textu e MSStis.

τὸ στενὸν τῆς ἄρκυος] MSS. *τὸ τῆς ἄρκ.* SEB.

τὸ στενὸν τῆς ἄρκυος] C. A. *τὸ στ. τὸ τῆς ἄ.* KUEHN.

τὸ στενὸν τῆς ἄρκυος] MS. *τὸ στ. τὸ τῆς ἄ.* IUNG.

ὅ τινες κορυφηστῆρα] *Al. κορυφιστ. H. Steph.* SEB.

ὅ τινες κορυφηστῆρα] Margo C. A. *ὅ τινες καὶ κορυφιστῆρα* (ita enim recte l. C. V.) *ὠνόμασαν*. hactenus margo. KUEHN.

ὅ τινες κορυφηστῆρα] MS. *ὅτινες καὶ κορυφιστῆρα ὀν.* et scribendum puto *κορυφιστῆρα*. Sic et apud *Hesychium κορυ-*

φιστὴρ emendo, ubi legitur κορυφιστής. et forte huc spectat altera ibi addita voculae huius διασάφησις: κεκρυφάλου τὸ μέσον ῥάμμα. Et apud eundem, ubi κεκρυφάλους, τὰς τῶν ἵππων κορυφαστῆρας etc. eodem modo κορυφιστῆρας legerim. Iungerm.

ὅ τινες κορυφηστῆρα] κορυφιστῆρα reposui pro priori κορυφήστῆρα.

κυνοῦχος δὲ] Vide *Casaub.* ad *Theophr.* Charact. pag. 299. Seb.

κυνοῦχος δὲ] C. V. κυνουχός. sed *Xenoph.* tuetur vulgatum dicens, κυνοῦχος μόσχειος. Kuehn.

κυνοῦχος δὲ] MS. κ. δ' ἐστι δ. μ. *Xenophon* ait κυνοῦχος μόσχειος. Iung.

μόσχειον] Ita MSS. et *Xenoph.* κυνοῦχος μόσχειος. pr. ed. μόσχιον. Seb.

ἐντίθενται] P. ἐντίθεται. Seb.

ἐντίθενται] MSSti ἐντίθεται. C. A. τὰ δίκτυα. abest autem ab eodem τῷ σχήματι usque ad βαλάντια. nec C. V. δὲ habet post κυνοῦχος. Kuehn.

ἐντίθενται] MS. ἐντίθεται. Iung.

Contractarum] Quae contrahi possunt. Seb.

σύσπαστα] Pro σύσπαστα C. V. δύσπαστα. Kuehn.

σύσπαστα] MS. δύσπαστα βαλλάντια. sed alterum etiam ex *Platone* adferunt. et est infra in MS. X, 152. Iung.

καὶ σχαλίδ. καὶ σχ.] Sunt in C. A. margine. Kuehn.

σχαλιδώματα] Male edebatur ante χαλιδώματα. correxit *H. Stephanus* etiam in suo codice. de στάλιξιν hinc et ex aliis quid etiam *Rigaltius* ad libr. II. *Artemid.* c. 11. Iung.

ἐξ ἄκρου διττὰ] C. A. ὀρθὰ male. notantur enim *perticae bifurcatae. Xenoph.* δικρὰ ἔχουσαι μικρά, *furcillas habentes exiguas.* Kuehn.

δίκροις] Infra X, 141. δίκρα. apud *Xenoph.* fol. 992. δικρά, et hic *Pal.* MS. δικροῖς. In A. ob vetustatem accentus enanuit. Seb.

δίκροις] Sic et sub init. huius segm. ex MS. emendavi. δίκρα, id est quod ex ἄκρου διττά. paulo ante ait illa ξύλα. *Xenoph.* de iisdem σχαλίσιν, δίκρα ἔχουσαι μικρά. Iungerm.

τοὺς τῶν δ.] C. A. τοὺς δικτύων βρόχους καὶ π. Kuehn.

32.

ἀνίσους] Margo C. A. usque ad προνεύουσαι. Kuehn.

ἀνίσους] MS. ἀνίσους δ' εἶναι δ. *Xenoph.* αἱ μὲν ἄνισοι (σχαλίδες) αὐτῶν ἐν τοῖς ἑτεροκλινέσι τῶν χωρίων ἴσα (in mar-

gine scribunt εἰς ἴσα, possit et πρὸς, ni fallor) τὰ ὕψη ἐξαίρουσιν, ἐν δὲ τοῖς ὁμαλέσιν αἱ ἴσαι. MS. ἀρκύωρος. vid. et supra V, 17. IUNG.

ἀπισώσῃ] MSSti ἀποσώσῃ. dein C. A. τῇ στάσει, quod non placet, nisi quis legerit ἀπισώσῃ τὴν τ. ἀνισότητα. KUEHN.

ἀπισώσῃ] MS. ἀποσώσῃ. et deest τήν. habet enim MS. δικτύων στάσι. IUNG.

ἀρκυοστασία] C. V. ἀρκυστασία, ut mox ἀρκυστάσιον. KUEHN.

ἀρκυοστασία] MS. ἀρκυστασία. recte. sic enim Xenophon. Cyneg. τὰς ἀρκυστασίας. sic et ἀρκυστάσιον mox. quod et Xenoph. ibidem habet; invenitur tamen et alterum apud Artemidor. lib. II. cap. 11. ubi Rigaltius ex Nostro et Suida in ἄρκυς id firmat, quamvis in Suida eo loco id vocabuli non reperio. IUNG.

ἀρκυοστασία] ἀρκυστασία reposuit Kuehnius.

καθίστανται δὲ etc.] δὲ abest a C. A. margine. dein προνεύουσαι, in textu, ἐν ᾧ ἵσταται, ἀρκυστασία C. V. etiam. Hesych. ἀρκύτατα, quod a τείνω accersunt nonnulli, idque firmat Xenoph. dicens: τὰ δίκτυα τείνεται ἐν τῇ στάσει. perinde igitur fuerit sive ἀρκύτατα, ἀρκύστατα sive ἀρκυστάσιον vel ἀρκυστασία dixeris. vid. segm. 36. KUEHN.

προσνεύουσαι] MS. προνέουσαι. quod rectius puto. dein ista, ὁ δὲ τ. ἐν ᾧ. ἵ. ἀρκ. desunt in MS. IUNG.

ἀρκυστάσιον] Affertur et ἀρκυοστάσιον apud Xenoph. fol. 984. ἀρκυστασίαι exp. loca retibus tendendis. p. a. praec. ἐὰν ᾖ πλησίον τὸ ἀρκυστάσιον τῶν ζητησίμων. exp. si retia prope feras inquirendas tendantur. SEB.

ποδάγρεια] MSS. ποδάγρα. ut et quoque V, 19. et X, 141. SEB.

ποδάγρεια] MSSti ποδάγραι. Xenoph. ποδοστράβαι. Gl. ποδάγρα, pedica. Salmas. pro ποδάγρεια leg. ποδάγρα et addit; et verum est. epigr. MSS. ἀστεμφῆ ποδάγρην καὶ δαινάκαιαν τοκτῆρας. haec ille. vide et Suidam in ποδάγρα. pro ἔσθ' ὅτε C. A. ἐστὶν ὅτε. pro καὶ ὁ κύκλος C. A. ὃς στ. κ. κ. δὲ etc. KUEHN.

ποδάγρεια] MS. ἡ δὲ ποδάγρα. facessat itaque illud vulgatum ποδάγρεια, si nullo alio auctore nitatur. Illud alterum Noster ex Xenophonte, uti alia, mutuatus est. IUNG.

ποδάγρεια] ποδάγραι reposuit Kuehnius.

ἔσθ' ὅτε.] MSS. ἐστίν. SEB.

ἔσθ᾽ ὅτε.] MS. νῦν δὲ ἔστιν ὅτε. καλ. δὲ καὶ π. De sequentibus placet statim illa ex *Xenoph.* adscribere: χρὴ δὲ εἶναι τὰς ποδοστράβας σμίλακος πεπλεγμένας, μὴ περιφλοίους, ἵνα μὴ σήπωνται, τὰς δὲ στεφάνας εὐκύκλους ἐχούσας, καὶ τοὺς ἥλους ἐναλλὰξ σιδηροῦς τε καὶ ξυλίνους ἐγκαταπεπλεγμένους ἐν τῷ πλοκάμῳ. μείζους δὲ τοὺς σιδηροῦς etc. IUNG.

κατ. ἥλ. etc.] MS. κατείληπται δὲ ἥλοις σιδηροῖς. quod vel propter *Xenophontem* prae vulgato mallem. et ideo etiam mihi probabile σιδηροῖς, non σιδήρου scripsisse *Pollucem*, quod et ξυλίνοις sequatur. IUNG.

σιδήρου] MSSti σιδηροῖς. *Xenoph.* tamen tuetur vulgatam lectionem. *clavis utrinque ligneis ferreisque alternatim infixis armatur.* KUEHN.

33.

πλόκαμον] C. A. et C. V. πλόκανον. *Xenoph.* ἐν τῷ πλοκάμῳ, πλέγμα τι, est glossema, quo explicatur πλόκαμος. KUEHN.

πλόκαμον] MS. πλόκανον. *Xylander* adnotation. ad *Plut.* lib. de def. oracul. scribit: *Pollux* lib. V. cap. 4. τὸ πλόκαμον *Cratem, ad venationem adhibitum vocat, si tamen recte legitur.* Imo recte legitur et non dubitasset vir optimus, si *Xenophontea* illa incidissent, quae modo attuli. Observandum tamen et illud MS. nostri πλόκανον, quod et infra Noster vulgatus VII, 172. et X, 129. MS. adeo ut forte non temere in *Platonis Timaeo*, edit. Basil. reiici debeat, ut visum fuit *Xylandro* ad *Plut.* libell. de def. orac. de κοιλίας συστάσει. τὰ μὲν οὖν ἔνδον ἐκ πυρὸς συνεστήσατο τοῦ πλοκάνου, ἅπαντα. τὰ δ᾽ ἐνκύρτια καὶ τὸ κύτος, ἀεροειδῆ. etc. IUNGERM.

θηρίον] In C. A. sequitur, ἀναστρέψαι, quod idem cum ἀνατρέψαι, *evertere. Xenoph.* ἀνεστραμμένην π. KUEHN.

θηρίον] Desunt in MS. sequentia φερ. θ᾽, ὥσπερ. pro ἀναστρ. MS. habet ἀνατρέψαι. vulgatum est et paulo infra et *Xenoph.* ποδοστράβην ἀνεστραμμένην. IUNG.

ἑτέρῳ βρόχῳ] MSSti στερεῷ βρόχῳ, *firmo laqueo.* KUEHN.

ἑτέρῳ βρόχῳ] MS. στερεῷ βρόχῳ pro ἑτέρῳ β. bene. ait enim *Xenophon*, unde Noster rivos suos quasi de fonte ducit, de ποδοστράβαις. ὁ δὲ βρόχος αὐτοῦ ἔστω στιφρὸς, καὶ ἡ σειρίς. IUNG.

ἑτέρῳ βρόχῳ] στερεῷ *Kuehnium* nostrum secuti legimus iam in textu e MSStis.

ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦτο] C. V. ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ. KUEHN.

ἐπ' αὐτὸ τοῦτο] MS. *ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πεπ.* IUNG.

ἐπ' αὐτὸ τοῦτο] *ἐπ' αὐτῷ τούτῳ* textui e MSStis pro priorum *ἐπ' αὐτὸ τοῦτο* restituimus.

καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν etc.] MSS. *ἀπὸ δὲ τῆς στεφάνης σειρά.* SEB.

καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν etc.] Ita margo C. A. textus vero: *ἀπὸ δὲ τῆς στεφάνης σειρά τις* (C. V. *στειρά.*) *πλέγμα δ' ἐστι ἐκ σπάρτου. ἡ σειρὰς* iterum est in margine. KUEHN.

περὶ τὴν στεφ.] MS. *περὶ τῇ στεφάνῃ βρ.* IUNG.

πλέγμα δ'] MS. *πλ. δέ.* IUNG.

σειράς.] C. V. *σειρίς.* *Xenoph.* etiam *σειρὶς σειρίδος.* *Salmas.* KUEHN.

σειράς.] MS. *σειρίς.* Sic quippe *Xenophon*, nec, nisi fallor, aliter, *σειρίδος*, *σειρίδα*, *σειρίδι* etc. videndum itaque an et paulo ante sit *σειρίδα* scribendum hic. certe et infra X, 141. *σειραὶ*, *σειρίδες*, in eadem re: quamvis MS. noster ibi deficiat: nec ideo semper vulgata mendosa putamus. *μὴ γένοιτο.* *σειράδα* tamen in MS. esse inficias non eo, et probum quoque esse fateor. ceterum quod ad materiam *σειρίδος* hic, et *Xenophon* ait, *τὸν δὲ βρόχον τῆς σειρίδος τὸν ἐπὶ τὴν στεφάνην ἐπιτεθησόμενον, πεπλεγμένον σπάρτου, καὶ αὐτὴν τὴν σειρίδα.* IUNGERM.

ἀπήρτηται] *Xenoph.* *τὸ δὲ ξύλον τὸ ἐξαπτόμενον* etc. iucundum est haec conferre, sed nimis properandum est, et raptissime omnia facienda. IUNG.

πλ. τινὶ ὀρ.] C. A. *πλησίον ὄντι ὀ. κ.* etc. consentit C. V. KUEHN.

πλ. τινὶ ὀρ.] MS. *πλ. ὄντι ὀρυγ.* IUNG.

πλ. τινὶ ὀρ.] *πλησίον ὄντι* habet iam textus e MSStis, prius editi legebant *πλ. τινί.*

ἀναστρέψῃ τε] C. A. *ἀναστρέψηται* unica voce. KUEHN.

ἀναστρέψῃ τε] MS. *ἀναστρέψηται τὴν π.* IUNG.

ἐφελκόμενον] In *Xenophonte* est: *ἀφελκόμενον τὸ ξύλον ἐμποδὼν ὅλῳ ἐστὶ τῷ σώματι.* et in margine adposita altera lectio *ἐφελκόμενον.* quae itaque in *Pollucis* nostri gratiam praeferenda. IUNG.

μάλιστα, εἰ τῶν προσθ.] *μάλιστα* usque ad *ἐνσχεθείη* absunt a C. A. KUEHN.

μάλιστα, εἰ τῶν προσθ.] *Kuehnius* meus e C. V. ita reposuit: *μάλιστα εἴ τις τῶν προσθίων αὐτοῦ* etc. prius editi enim habebant, *μάλιστα, εἰ τῶν προσθίων αὐτοῦ* etc.

προσθίων αὐτοῦ ποδ.] C. V. *πρ. τις αὐτοῦ π.* KUEHN.

προσθίων αὐτοῦ ποδ.] MS. plenius, *προσθίων τις αὐτοῦ* etc. *Xenoph. ἐὰν μὲν οὖν τοῦ προσθίου ποδὸς ἁλῷ.* Iung.

34.

ὑπάρξει] *ὑπάρξῃ* C. A. ut respondeat praecedentibus *ἀναστρέψῃ, ἐνσχεθῇ* etc. ut *venator possit ligni tractum insequi.* verba Graeca sunt *Xenophontis.* Kuehn.

κατὰ τὸν τοῦ ξύλου ὁλκ.] MS. *κατὰ τὸν ὁλκὸν τὸν τοῦ ξύλου. Xenoph. μεταθεῖν* etc. *κατὰ τὸν ὁλκὸν τοῦ ξύλου.* Iung.

γῆς μαλακῆς] Per *arva, terram aratam, ἔργα* vocat *Xenophon.* Kuehn.

ἐνδίδωσι τῷ θηρίῳ etc.] MS. *ἐνδίδωσιν τῷ θηρίῳ μετιέναι κατὰ ἀποσύρματα τ. ξ. Xenoph. τά τ' ἐπισύρματα τοῦ ξύλου.* Videtur itaque legendum *ἐνδίδωσι, τῷ θηρίῳ μετιέναι κατὰ τὰ ἐπισύρματα τ. ξ.* Iung.

τῷ θηρίῳ] Leg. *τὸ θηρίον.* C. A. *τὸ μετιέναι* omittit. Sensus autem est, quod et asperior terra exhibitura sit signa persequendi feram qua lignum attractum apparuerit. *τά τε ἐπισυρματα τοῦ ξύλου καταφανῆ ἐν τοῖς ἔργοις*, inquit *Xenophon.* Kuehn.

τῷ θηρίῳ] *τὸ θηρίον* pro priorum editionum *τῷ θηρίῳ Kuehnii* restitutioni debes.

δασύτητι] *εἰς δικρόας τῆς ὕλης ἐμπίπτει*, in *sylvae bifurcata vel ramos bicornes incidit. Xenoph.* Kuehn.

γῆς, ἤ τινος πόας etc.] C. A. *γῆς καί τινος πόας ἢ φ. ἐπιφορεῖν*, quod verbum est et C. V. Kuehn.

γῆς, ἤ τινος πόας etc.] MS. *γῆς καί τινος π. ἢ φ. ἐπιφορεῖν. τ.* etc. Iung.

ἀποφέρειν] C. A. *ἐπιφέρειν*, omissa distinctione. *Quam longissime auferenda est recens effossa terra.* Kuehn.

ἀποφέρειν] MS. *ἐπιφέρειν.* non recte illud: vulgatum enim *Xenoph.* etiam et ratio suadet. Iung.

τῆς νέον] MS. *τῆς νεων*, quoque falso. Iung.

φερόμενον] C. V. *ὡς φραινόμενον.* C. A. clare *ὀσφραινόμενον. Xenoph. ἐὰν γὰρ ὀσφραίνηται νεωστὶ κεκινημένης, δυσωπεῖται.* Kuehn.

φερόμενον] MS. *θηρίον ὠσφραινόμεν, δυσ.* scilicet legendum *ὀσφραινόμενον.* et vulgatum *φερόμενον* in malam rem *φερέσθω.* audi *Xenophontem: τήν τε περιοῦσαν τῆς γῆς ἀποφέρειν πόῤῥω ἀπὸ τῆς ποδοστράβης. ἐὰν γὰρ ὀσφραίνηται νεωστὶ κεκινημένης, δυσωπεῖται.* Iung.

φερόμενον] *ὀσφραινόμενον* reposui pro depravato priori *φερόμενον.*

35.

ἐν πᾶσι etc.] C. A. ἱστάτω τὰ δίκτυα ἔνθα ὑποπτεύειν δύναται etc. Kuehn.

ἐν πᾶσι etc.] ἐν πᾶσι etc. ὑποπτ. δύναται. cum mediis desunt in MS. sed MS. ita habet tantum: ἱστάτω δὲ τὰ δίκτυα ἔνθα ὑποπτεύει δύνασθαι τὸ θηρίον etc. Iung.

τριμοῖς] τριμμοῖς, ut infra V, 64. *Xenoph.* de Ven. fol. 976. φαῦλαι δὲ αἱ οὐκ ἀπαλλαττόμεναι ἐκ τῶν τριμμῶν. Seb.

τριμοῖς] Pro τριμοῖς *Salmas.* leg. τριμμοῖς. recte. Kuehn.

τριμοῖς] *Henr. Stephan.* emendat τριμμοῖς, et legendum certe, ὁδοῖς, τριμμοῖς. nominat et *Xenoph.* ἐκ τῶν τριμμῶν. ait Noster et δρόμοις. Hinc forte apud *Xenophontem*, ubi: τὰς δὲ ἄρκυς ἱστάτω ἀμφιδρόμους, τραχείας, σιμάς, λαγαράς, etc. loco emendatu difficili, et ubi haerent docti, ab ingenioso opera navari possit. Sane quum et *Pollux* hic habeat δρόμοις, *H. Stephani* coniecturam ἀμφὶ δρόμους legentis, non possum improbare; quicquid ceteris, τραχείας etc. fiat, quae potius et ὁδούς requirunt. Iung.

τριμοῖς] τριμμοῖς reposuimus, ut est et infra V, 64.

καταλιπών] C. A. διαλιπών. Kuehn.

καταλιπὼν] MS. διαλιπὼν pro καταλ. Iung.

παράδρομα] παράδρομα etiam nominat *Xenophon.* παράδρομα συμφράττειν. MS. ταῦτα δὲ τῶν κυνηγετῶν τινές. et rectius videtur. Iung.

κυνηγετικῶν] C. A. κυνηγετῶν. Kuehn.

ἐμβόλια κ. etc.] C. A. ἐμβόλεια κ. ὥσπερ ἐκβαλλόμενα τ. τ. π. στάσει. hic demum desinit marginale, quod inceperat supra segm. 33. a voce πλέγμα, adeoque interiecta omnia in C. A. margine fuerunt. Kuehn.

ἐμβόλια κ. etc.] MS. ἐμβόλεια κεκλήκασιν, ὥσπερ ἐμβαλλόμενα. sine dubio rectius, et ad ἔτυμον propius illud ὥσπερ ἐμβ. Iung.

36.

ἀναστήσασθαι] Pro ἀναστήσασθαι MS. στήσασθαι. et hoc στήσασθαι dein mox deest. Iung.

ἐνστήσασθαι] C. A. περιτεῖναι, ὀρθῶσαι, suprascriptum στ. π. καλεῖται. Kuehn.

περιβ. π. etc.] Desunt in MS. περιβ. περιβ. περιπ. et περιθεῖναι et ἐπιτεῖναι. Iung.

περιστοιχίσαι] Deest περιστοιχίσαι, et eius loco MS. habet καὶ τὰ ὅμοια. Iung.

δὲ αὐτ. etc.] MS. δ' αὐτῆ ἡ στάσις, καὶ στοῖχος, καὶ στοχὸς, καὶ στοχὰς, καὶ στοχισμός. στοχὰς etc. Iung.

στοχὰς] C. A. στιχάς. Σόλων δὲ usque ad ἐκάλεσε. Caetera absunt. Kuehn.

χειροποίητά τινα] MS. καὶ χειροποίητά τινα. Iung.

ἡ ὕλης, ὑπὲρ τὴν γῆν ἀν.] ἡ ὕλης ὑπὲρ τὴν γ. ἀν. sic MS. et est etiam scribendum, sine distinctione. ὕλης ἀναστήματα vocat. Iung.

ἡ ὕλης, ὑπὲρ τὴν γῆν ἀν.] Commaticam distinctionem, quae in ante editis post ὕλης erat, in textu iam delevimus.

ἀναστήματα] Leg. ἀνιστάμενα, *surgentia*. Kuehn.

ἀναστήματα] Sana haec ἀναστήματα esse credo. sic enim *Hesych.* ἀνάστημα, ὕψωμα. Ita vox κολωνὸς *Etymologici* magni Auctori πᾶν ἀνάστημα γῆς dicitur. vide eundem in ὄχθαι et ὀχθήσας.

ἀρκύστατον] ἀρκύστατον. sic etiam MS. *Hesych.* ἀρκύστατα (ubi male legitur ἀρκύτατα) οἱ τόποι ἔνθα αἱ ἄρκυες πήγνυνται. Iung.

στοιχάδας] στοιχάδες quae dicuntur *oleae*, vulgares sunt, quibus μορίαι opponuntur, id est *oleae sacrae* Athenis in arce, de quibus *Suidas* in μορίαι et alii. Kuehn.

ταῖς μορίαις] Vid. supra I, 241. not. textus Gr. insuperque *Etymol.* Seb.

ταῖς μορίαις] De μορίαις locum ex *Aristophanis Scholiaste* attulimus supra I, 241.

κατὰ στοῖχον] MS. κατὰ στοίχων π. Hoc capite finito in MS. sequitur lemma involvens caput hic V, VI, VII, VIII, IX, X, XI. simul, tale: περὶ κυνῶν, καὶ κυνῶν ἐνδόξων, καιρῶν τε θήρας, τροφῆς τε κυνῶν, καὶ σκυλακείας, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς νοσημάτων, κόσμου τε κυνῶν, καὶ ἀρετῆς, καὶ κακίας, καὶ τῶν ἀπὸ αὐτῶν ὀνομάτων, καὶ τῶν περὶ αὐτὰ χρωμάτων. Nullus itaque in MS. titulus amplius usque ad segm. 66. Iung.

37.

περὶ κ. κ. τῶν κατ' αὐτάς.] Ita simpliciter C. A. reliquis omissis. Kuehn.

περὶ κ. κ. τῶν κατ' αὐτάς.] Et hinc et ex aliis observat *Graecos*, quum de venatione sermo, muliebri in genere ponere vocabulum canis, *Gifanius* Coniectan. in *Lucret.* in *Canes montivagae*. vid. et *H. Stephan.* IV, Schediasm. 1. Iungerm.

γενναῖαι κύνες] Vide *Oppian.* *Κυν.* α', 370. quaeque ad illum locum Cl. *Rittersh.* commentatus. Seb.

γενναῖαι κύνες] Non *γενναῖαι* legerat *Falckenburgius* in suo MS. sed *γένεαὶ κυνῶν*, et nescio an non forte melius. Invenio enim et apud *Phavorinum* similiter: *κυνῶν ἐπίσημα γένη παραδίδονται, Ἰνδοὶ, Ὑρκανοὶ, Μολοσσοί· πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ Λακωνικοὶ* etc. Ceterum haec de canibus transtulit in suas Antiquitates quoque e *Polluce* nostro et vertit Latine *Rhodiginus* XVII. Antiq. 28.

Λακωνικαὶ] Abest a C. A, *Λακωνικαὶ* nec *Salm.* legerat in MSS. KUEHN.

Λακωνικαὶ] Deest *Λακωνικαὶ* in MS. dein habet *Λάκαιναι*. Lacedaemoniorum canes in generosissimis numeratos hinc et ex aliis attingit etiam *Nicol. Cragius* lib. III. de Rep. Laced. tabula IX. Inst. 2. IUNG.

Ἀργολίδες] Deest *Ἀργολίδες* in C. A. KUEHN.

Ἀργολίδες] Deest *Ἀργολίδες* in MS. IUNG.

Καρῖναι] *Καρίναι* suprascriptum in C. A. omisso *Κρῆσσαι*. *Hesych. Κάειρα, Καρίνη, mulier e Caria.* KUEHN.

Καρῖναι] MS. *Καρίναι, Κρῆσσαι, Μολοττικαί.* Carum canum etiam meminit *Oppian. Κυνηγ. α. Rhodiginus* XVII. Antiq. 28. ubi haec interpretatur, quamvis tacito, ut solet, *Pollucis* nomine, scribit: *celebrantur et quae vocantur Carinae, id est Καρῖναι.* qui cum hoc tantum dicit, visus est fere mihi ipse non intellexisse quid diceret. Est igitur, ut omnibus nota dicam, *Καρίνη* femina Carica etiam apud *Plutarchum*, et *Καρίναι* praeficae inde apud *Hesych.* IUNG.

Μολοτικαὶ] *Μολοττικαί*, Infra segm. 39. *Μολοττίδες*. *Aelian.* H. An. III, 2. *θυμικώτατος κυνῶν Μολοσσός.* *Suid.* *Μολοττὸς κύων, ὁ ποιμενικὸς καὶ μέγας.* SEB.

Μολοτικαὶ] *Μολοττικαὶ* reposuit *Kuehnius.*

Ὀρκαναὶ] *Interpr. Orcanae*; melius MSSti, *Ὑρκαναὶ*, *Hyrcanae.* et ita *Salmas.* vid. *Hesych.* KUEHN.

Ὀρκαναὶ] MS. *Ὑρκαναί.* quomodo inter corrigendum mihi incidebat scripsisse *Pollucem:* nec aliter agnovit scriptum *Rhodigin.* XVII. Antiq. 28. IUNG.

Ὀρκαναὶ] *Ὑρκαναὶ Falckenburgius*, consentit et *Phavorinus.* quare reddere hanc vocem suo Auctori non dubitavimus.

οἱ δὲ κύνες οἱ Ψυλλικοὶ etc.] MS. *οἱ δὲ Ψυλλικοὶ κύνες καλούμενοι, ἀπὸ π. Ἀχ. ἀρχαίας κέκληνται.* quaerendum itaque quaenam illa vetus Achaicae regionis urbs fuerit, a qua Psyllici canes nominati. *Ortelianus* certe Thesaurus nobis dicere nil potest. *Rhodig.* XVII. Ant. 28. emendare conatur: *Legimus*, ait, *porro nuncupari canes quosdam Psyllicos, puto*

ab Achaiae civitate, ni Cypselicos malis, quando est in Arcadia munitus locus Cypsela, cuius apud Thucyd. mentio fit Historia V. *est et in Thracia nominis eiusdem* etc. Mihi non persuaserit, nescio an aliis. Lego enim et in *Hesychio*: Ψύλλικοι, εἶδος κυνῶν ὀνομασθὲν οὕτως. vid. et infra quae scribo ad segm. 40. Iung.

Ψυλλικοὶ] segm. 40. *Κυψελλικαῖς*, ubi MSStus *Antw.* leg. ψυλλίκτραις. Caeterum a C. A. hic absunt illi canes usque ad κειμένου. Kuehn.

Ψυλλικοὶ] Pro *Ψυλλικοὶ Falckenburgius* e MSto affert *Τυλικοὶ*, dein non *'Αχαϊκῆς* sed ἀρχαίας habet. Dicerentur ergo hi canes forte a Tylo, cuius mentio apud *Homerum* in *Il.* β, 585. si legatur scilicet ille versus ut quidam MSSti habent,

οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' οἵ Τύλον ἀμφινέμοντο.

quam tamen lectionem accuratioribus non placere annotat *Eustathius*, qui praefert alteram, quam habent Codices editi, qui ita legunt:

οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο.

sed nobis sufficiat indicasse lectionem MSti *Falckenburgiani*; alii quibus maior de his cognitio et otium est, omnia diiudicabunt rectius.

κειμένου] MS. κείμενοι. Iung.

Καστόριοι] C. A. *Καστορίαι*. Kuehn.

Καστόριοι] Et *Καστόριοι* etiam MS. mox segm. 41. *Καστορίδας* nominat. Apud *Xenoph.* semper *Καστόριαι* est, et fortean hic Noster pariter scripserat. Iung.

Μενελαΐδες] MS. *Μελεναΐδες*. sed errore, habet enim mox segm. 40. recte ut vulgati. Iung.

38.

λέγουσι δὲ, τὰς μὲν Α.] MS. *λέγ. δὲ οἱ μὲν τὰς Λακένας ἐξ ἀλ.* etc. *Xenoph.* Cyneg. *αἱ δὲ ἀλωπεκίδες, διότι ἐκ κυνῶν τε καὶ ἀλωπέκων ἐγένοντο.* etc. *Aristot. Ζώων ἱστορ.* lib. VIII. cap. 28. *καὶ ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς οἱ Λακωνικοί.* Iung.

Λακαίνας, ἐξ etc.] *κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις*, *Soph.* apud *Suid. Sylb.* Seb.

Λακαίνας, ἐξ etc.] C. A. *τὰς Λακαίνας ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνῶν τὸ ἀρχαῖον γεννηθείσας κ. α. Salmas.* in *Pithaei* libro invenit *Καστήριοι*. dein, *τὸ δὲ 'Αρχαῖον*. Kuehn.

γενομένας] P. *γεννηθείσας*. Seb.

τὰς δὲ 'Αρκάδας] C. A. *τὰς 'Υρκάνας*. C. V. *οἱ δὲ τὰς 'Υρκάνας*. Kuehn.

τὰς δὲ Ἀρκάδας] Pro *τὰς δὲ Ἀρκ.* MS. longe aliter, *οἱ δὲ τὰς Ὑρκάνας, ἐκ κυνῶν* etc. Variae historiae periti examinabunt. IUNG.

τὰς δὲ Ἀρκάδας] Doctissimus *Ianus Vlitius* in Variis Lectionibus ad *Calpurnii* Bucolicor. Eclog. VI, 4.

catulum dedit ille, leaenae
Iuravitque genus.

ingeniosissime hic apud Nostrum pro *Ἀρκάδας*, *Ὑρκάνας* legendum coniicit. plane enim ita habent scripti Codices, quare et *Polluci* a *Kuehnio* meo reddita haec vox est.

Ἰνδικὰς] MSS. *Ἰνδούς.* SEB.

Ἰνδικὰς κύνας] C. A. *κύνας* omittit recte. KUEHN.

Ἰνδικὰς] *τὰ Ἰνδ.* MS. mendose. IUNG.

καὶ τίγριδος λέγει τὴν γ. etc.] MS. *καὶ τίγριδος κατὰ τρίτην γενεάν. τὰς γὰρ προτέρας δύο ζῶα γίγνεσθαι θηριώδη. Νικ.* etc. Insigniter auget nostrum *Pollucem.* nam illud vulgatum *λέγει* per se intelligitur, et potest iam facessere hinc. Locus *Aristotelis* ipse hic est e lib. VIII. hist. animal. 28. *Φασὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ τίγριος καὶ κυνὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικούς. οὐκ εὐθὺς δὲ, ἀλλ' ἐπὶ τρίτης μίξεως. τὸ γὰρ πρῶτον γεννηθὲν, θηριῶδες γίνεσθαι φασίν.* etc. Adde *Aelianum* VIII. *περὶ ζώ. ἰδιοτ.* cap. 1. IUNG.

λέγει] Post *λέγει* ita pergunt MSSti: *κατὰ τρίτην γενεάν. τὰς γὰρ προτέρας δύο ζώας γίγνεσθαι θηριώδη.* C. A. *ζῶα γίγνεσθαι.* vid. *Aristotel.* libr. VIII. de Animal. cap. 28. in fine. KUEHN.

λέγει] *Falckenburgius* noster multo auctius ita habet: *λέγει τρίτην γενεάν. τὰς γὰρ δύο πρὸ τοῦ ζῶα γίνεσθαι θηρώδη.* optime, sed lege *θηριώδη.* supplevit et *Kuehnius* meus e MSS. hunc locum in suo Codice, quem secuti ita tibi in textu exhibuimus: *λέγει κατὰ τρίτην γενεάν. τὰς γὰρ προτέρας δύο, ζῶα γίγνεσθαι θηριώδη. Νικ.* Locus *Aristotelis* Historia Animal. VIII, 28. ita se habet: *φασὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ τίγριος καὶ κυνὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικούς. οὐκ εὐθὺς δὲ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς τρίτης μίξεως. τὸ γὰρ πρῶτον γεννηθὲν, θηριῶδες γίνεσθαί φασιν.* Ita quoque *Plinius* Hist. Natural. VIII, 40. *E tigribus eos Indi volunt concipi: et ob id in sylvis coitus tempore alligant foeminas. Primo et secundo foetu nimis feroces putant gigni, tertio demum educant.*

τοὺς Ἰνδικοὺς] C. A. *Ἰνδούς. Salmas Ἰνδοὺς κύνας.* C. V. *τοὺς μὲν Ἰνδούς.* KUEHN.

τοὺς Ἰνδικοὺς] MS. *τοὺς μὲν Ἰνδοὺς κ.* IUNG.

τοὺς Ἰνδικοὺς] τοὺς Ἰνδοὺς pro τοὺς Ἰνδικοὺς reposuit *Kuehnius* e C. V.

Ἀκταίωνος] Infra V, 47. Ἀκταίονι. *Diod. Sic.* lib. IV, fol. 281. *Wechel.* scribit *Aristaeum* γῆμαι τῶν Κάδμου θυγατέρων Αὐτονόην, ἐξ ἧς φασιν Ἀκταίονα γενέσθαι, τὸν κατὰ τοὺς μύθους ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν διασπασθέντα. *Ovid.* Metamorph. III, 243.

oculis Actaeona quaerunt:
et velut absentem certatim Actaeona clamant.

Legitur tamen et cum ω. *Paus.* fol. 283. v. 22. Ἀκταίωνος et Ἀκταίωνα, item v. 24. Ἀκταίωνι, similiterque alibi etiam. *Apollod.* libr. III. pag. 140. ἀπολουμένου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύοντο. *Nonnus Dionys.* lib. V, 469. *Diana* ad canes:

δίζεαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔνδοθε γαστρὸς ἀείρεις,
δίζεαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔκτανες.

Et paulo ante v. 519. ipse ad patrem in somnis

ἀμφότερον γὰρ
δέρκεαι Ἀκταίωνα, καὶ Ἀκταίωνα ἀκούεις. Seb.

Ἀκταίωνος] MS. Ἀκταίονος. Iung.

Ἀκταίωνος] Nomina canum *Actaeonis* vid. apud *Ovid.* Metamorph. II, 207. seqq.

σωφρονήσασαι] Videtur excidisse καὶ post σωφρονίσασαι. Kuehn.

σωφρονήσασαι] MS. σωφρονίσασα. Iung.

39.

Ἱστορία π. γ. κ.] Eam erudite persequitur et *Phil. Camerarius* I. C. et Philologus insignis tom. II. hor. succ. cap. 93. et duobus sequentibus. Maxime autem prolixe *Gesnerus* in laboriosissimo illo de animalibus opere, lib. I. fol. 160. et seqq. Seb.

Ἱστορία π. γ. κ.] C. A. sine speciali hoc titulo perpetuam habet orationem. Kuehn.

Ἱστορία π. γ. κ.] Nullus titulus in MS. sed connectuntur cum praeced. Et certe inepte hic ponitur in vulgatis, quum paulo superius debebat poni si ullus ponendus. Ideo autem nullus hic ponendus etiam, quod quae sequuntur adhuc multa sunt, ex eodem *Nicandro*: uti patebit mox ex MS. Iungerm.

ὥσπερ καὶ τὰς Χαονίδ.] καὶ abest a C. A. Kuehn.

Χαονίδας] MS. Χαόνιδας. Iung.

ἀπογόνους φασὶ] Post ἀπογόνους, inquit C. A. εἶναι φησὶ κυνὸς, quasi *Nicander* et haec tradiderit de Chaonidum et

Molossorum origine, cui explicationi favet C. V. qui segm. praeced. τοὺς μὲν Ἰνδοὺς legit, cui respondent, τὰς δὲ Χαονίδας etc. Kuehn.

ἀπογόνους φασὶ] ἀπογ. εἶναι φησὶ, κυνὸς etc. MS. bene valde. hoc enim ait, *quemadmodum et Chaonidas et Molottidas* ἀπογόνους (sicut Ἰνδοὺς dixit ἀπογόνους canum *Actaeonis*) ait *Nicander* esse canis *Vulcanii* etc. Fuit enim hic *Nicander* ille Poëta, cuius hodieque extant Θηριακὰ καὶ Ἀλεξιφάρμακα, qui et ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς scripsit, uti *Suidas* refert: qui enumerat et ἑταιρουμένων βιβλία πέντε. Sed emendandum ἑτεροιουμένων, uti *Athenaeus* et alii aliquoties citant, et *Casaubonus* ad eum docet, id opus Metamorphosi *Ovidianae* simile fuisse. Ex istis nimirum ἑτεροιουμένοις mihi verisimile est et haec a *Polluce* adferri. Ecce enim hic statim habes Metamorphosin canis et vulpis εἰς λίθους. Et hic nimirum est ille, de quo *Pollux* mox segm. 40. ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητής. sic ego quidem puto. Iung.

φασὶ] MSS. φησί. A. praemittit εἶναι. Seb.

ἐκ χαλκοῦ * Μονησίου] *Rhodiginus Interpr. aere Monesio.* lib. XVII. c. 28. ubi pleraque ex hoc capite. MSS. codd. habent Δημονησίου, quod a Δημόνησος, quae περὶ Χαλκηδόνα νῆσος, ut tradit *Steph.* apud quem vide caetera. *Leopardus,* nescio, inquit, an legendum sit pro χαλκοῦ Μονησίου, χαλκοῦ Μοσσυνοίκου, quod laudatur ab *Aristotele* in admirandis, Emend. VII, 24. Seb.

* Μονησίου] Nostri MSSti etiam Δημονησίου. forte, χαλκοῦ δὴ Μυονησίου, quasi *Nicandri* tempore vel antiquioribus nobile fuerit aes insulae Myonnesi. Verum enim vero Μυονησίου iam legendum censeo, memor, *Myonenses* multa ex aere affabre facta donaria consecrasse *Iovi Olympio*, et secundum *Pausaniam* habitasse illos inter Locrenses, illorum igitur aeris olim nobilis hic quoque facta mentio. vid. *Pausan.* libr. VI. pag. 378. *Salmas.* MSS. Δημονησίου. *Talus* dictus est ille canis *Vulcani*, ut ait *Valesius*. Kuehn.

* Μονησίου] Locum asterisco notarunt, haud iniuria. ubi enim ille Μονήσιος χαλκὸς quaerendus, non minus Oraculum *Pythium* adeundum fuerit, quam propter *Orestis* ossa. Succurrere quidem obiter tentat *Leopardus* VII. Emend. 24. et nescit an legendum sit χαλκοῦ Μοσσυνοίκου, *quod, ait, laudatur ab Aristotele de admirandis.* Frustra. Verum noster MS. vere et supra Oraculum, οὐ λοξῶς profatur veram lectionem. Ita enim habet: χαλκοῦ Δημονησίου. hoc est aes

ex Demoneso insula. illa enim insula metallifera ab *Aristotele* narratur eod. l. de Mirabil. audit. Verba illius sunt: *Δημόνησος ἡ Καρχηδονίων νῆσος, ἀπὸ Δημονήσου τοῦ πρώτου ἐργασαμένου τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν· ἔχει δὲ ὁ τόπος κυανοῦν τὸ μέταλλον, καὶ χρυσοκόλλης,* etc. *ἔστι δὲ αὐτόθι χαλκὸς κολυμβητὴς ἐν δυεῖν ὀργυιαῖς τῆς θαλάσσης· ὅθεν ὁ ἐν Σικυῶνι ἐστὶν ἀνδριὰς ἐν τῷ ἀρχαίῳ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἐν Φενεῷ οἱ ὀρείχαλκοι καλούμενοι.* etc. *οἱ δὲ τὸν χαλκὸν ὀρύττοντες* etc. ubi etiam de *χαλκῷ* satis. Vin' adhuc clarius, iisdem verbis, quibus MS. audi *Hesychium*: *Δημοννήσιος χαλκός. δύο εἰσὶ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ νῆσοι· κοινῇ μὲν Δημόννησοι λεγόμεναι, ἰδίᾳ δὲ διαλλάττουσαι, ἡ μὲν χαλκῖτις·* (ita enim lego pro *χαλκῆτις*) *ἡ δὲ πιτυοῦσα.* vides *Hesychium* apud Byzantium locare Demonesum: quam *Aristoteles* Carthaginensium ait esse insulam. At sic mecum sequere eruditiss. *Salmasium*, qui suspicatur legendum apud *Aristotelem Χαλκηδονίων.* et eadem illa *Δημόνησος* erit quae *πρὸς τῷ Βυζαντίῳ.* nam *Χαλκηδόνα* sitam esse *καταντικρὺ τοῦ Βυζαντίου,* scimus. *Demonesus autem illa Chalcedonica,* ait Noster, *non solum aeris preciosi, sed cyani sive caeruli, chrysocolla, et auri ferax est.* IUNGERM.

**Μονησίου*] *Δημονησίου* reposui e MSStis.

ψυχὴν ἐνθεὶς etc.] *καὶ ψυχὴν ἐνθεὶς δῶρον ἔδωκε Διΐ, Versus est aut Callimachi, aut alterius Poëtae,* inquit *Salmas.* KUEHN.

δῶρον ἔδωκε Διΐ. etc.] MS. *δῶρον ἔθηκε Διΐ. κ. Ε. καὶ αὕτη Μ.* IUNG.

Εὐρώπῃ.] Hanc donationem narrat et *Eratosthenes* in Catasterismis 33.

Μίνωι. καὶ Μίνως] MS. *Μείνῳ, καὶ Μείνως.* Scilicet Attice *Μίνῳ* scripsit in primo. IUNG.

Minos] *Ovidius* pro *Minoë Dianam* nominat: de caeteris consentit Metam. VII, 757. et seqq. SEB.

καὶ Μίνως] Margo C. A. qui addit *δὲ* post *Μίνως.* sic *καὶ* posset abesse; desinit autem marginale mox in *Κεφάλῳ.* de hoc cane inter alios *Liberalis* ultima *Metamorph.* KUEHN.

Τευμησία ἀλώπηξ] Meminit eius et *Steph.* de Urb. et *Pausan.* Boeot. fol. 296. notatque ad hunc *Sylb.* scribi posse *Τευμησσίαν,* gemino *σσ.* ut paulo ante (apud *Stephan.* quoque) in primitivo *Τευμησσός,* praesertim cum ibidem non longe post legatur *Μυκαλησσίας* a *Μυκαλησσός.* SEB.

Τευμησία ἀλώπηξ] Sic et MS. et ego de Teumeso non habebam quod adderem. Nunc tibi do *Salmasii* nostri: *Teu-*

mesia, ait, ἀλώπηξ, *sive potius Teumessia scribendum est, a monte Boeotiae Teumesso, sive Teumeso: quem* ἀπὸ τοῦ τευμήσασθαι *dictum esse volebat Antimachus. Huius meminit hoc versu Demosthenes Bithyniacis*: Εἰς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην. Et commodum post haec nanciscor *Anton. Liberalis* Metamorphoseis, ubi in fine legas eandem hanc fabulam. Ibi de hac vulpe: αὕτη συνεχῶς ἐκ τοῦ Τευμησσοῦ κατιοῦσα. Iung.

ἀπελιθώθησαν] MS. ἀπεληθώθησαν. Iung.

ἡ δὲ] C. A. ὁ δέ. Kuehn.

φύγῃ] C. V. ἵνα μὴ φάγῃ, quod nolim. Kuehn.

φύγῃ] φάγῃ MS. etiam mendose. Iung.

Καστορίδες] Καστορίδες in margine C. A. usque τραφεισῶν segm. seq. Kuehn.

Κάστορος] MS. compendiosius, Κάστορος θρέμμα, Ἀπόλλωνος δῶρον. MS. ποι. εἶναι τὰς ἀλ. sed ποιητὴς scilicet *Nicander Colophonius*, de quo ante segm. 38. Καστορίδες vero illae etiam in Antholog. nominantur lib. VI. cap. 15. ultimo Agathiae epigr. ubi eruditiss. *Brodaeus* putat forte *Virgilio Amyclaeos* canes nominari. Iung.

θρέμματα etc.] Margo C. A. θρέμμα Ἀπόλλωνος δῶρον, ταύτας δὲ αὐτὸς οὗτος π. εἶναι τὰς α. λ. Kuehn.

40.

ταύτας δὲ etc.] Doctissimus *I. Vlitius* in Notis ad *Gratiani* Cyneget. pag. 210. quando hunc locum *Pollucis* ταύτας δ' ὁ αὐτὸς ποιητὴς καὶ ἀλωπεκίδας λέγει, μιξαμένου τὸ γένος ἀλώπεκι Κάστορος, affert, *horrendum prorsus monstrum*, exclamat, *ex vulpe et Castore mixtis canis! Scribendum omnino*: ταύτας δ' ὁ ποιητὴς καὶ ἀλωπεκίδας λέγει, καὶ μιξαμένους τὸ γένος ἀλωπεκικάστορας. et pag. 176. citat dein verba haec *Pollucis* prout ipse restituit, et locum hunc corruptissimum vocat. Sane si hoc diceret *Pollux*, et hic illius verborum esset sensus quem ipse putat, aut monstrum horrendum diceret, aut locus esset corruptissimus. At hoc non dicit, neque hic credo sensus ex vulgatis his *Pollucis* verbis elici potest. Video equidem et Interpretem nostrum ita reddidisse: *quos idem Poëta Vulpinos nominat, mixtoque genere, Vulpecastores*; sed ipsius monstra quis numeret? Verum hic, ni fallor, loci sensus est: miscuisse *Castorem Castoridas* canes vulpi, et propterea Poëtam ipsas vulpinas quoque vocare. Quare mallem locum hoc aut simili modo vertere: *Has autem (Castoridas sc.) Poëta (Nicander) etiam Alopecidas di-*

cit, quod miscuit id genus Vulpi Castor. Sic Gallorum canes e lupis concipere *Plinius* H. N. VIII, 40. narrat.

Κάστυρος] C. A. *Κάστορας* pro *Κάστορος*, male. *Castor* enim miscuit genus, fabulosum enim, quod *Apollinis* donum sint. Kuehn.

Κάστορος] MS. *Κάστορας*. Iung.

δέδωκε] In C. A, *ἔδωκε*. Kuehn.

θρέψ. Εὐρυτίδας etc.] Pro *Εὐρυτίδας* leg. *Εὐρυτίδας φησίν*. Kuehn.

θρέψ. Εὐρυτ. etc.] MS. *θρέψ. τοὺς Εὐρυτίδας φησὶν ἑ.* recte *φησίν*. scilicet *ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς Nicander*. Iung.

θρέψ. Ε. φασὶν] *φησὶν* reposuit *Kuehnius*.

τὰς αὐτὰς εἶναι φησι etc.] MS. *τ. αὐτὰς φησὶν εἶναι ταῖς Ψυλλίκτραις δύο ἀδ.* etc. quae viri docti considerabunt. Et *Salmasius* in suo Codice quoque *Ψυλλικαῖς* pro *Κυψελλικαῖς* se reposuisse ait; qui tamen mallet *Μενελαΐδας* dictas a *Μενελαΐῳ*, regiuncula, vel loco potius *τῆς Σπάρτης*. vel (quum et ille ipse locus possit a *Menelao* denominatus esse,) potius hoc velle *Pollucem*, *Menelaum habuisse germanum par canum ex Psyllo urbe Achaiae*. nam *Menelaidas* a *Menelao* ipso dictas *Pollucem* innuere. Alias a locis variis Peloponnesi multas canum denominationes alias esse, ut *Κυνοσουρίδας* a Cynosura in Lacedaemone. Iung.

Κυψελλικαῖς] Iam supra V, 37. notatum legi in margine C. A. *Ψυλλίκτραις*, unde facile fit *Ψυλλικαῖς*, quamvis hactenus non invenerim in Argolide terra locum vel huius, vel illius nominis. *Salmas.* etiam *Ψυλλικαῖς*. Kuehn.

Κυψελλικαῖς] *Falckenburgius* meus in suo Codice habet quoque *Ψυλλικαῖς*.

ὑπὸ Μενέλεω] C. A. omittit *ὑπό*, quasi ipse *Menelaus* non educaverit sed alii eius iussu. sequens *Aristot.* locus extat iterum lib. VIII. de Anim. cap. 28. in fine. Kuehn.

ὑπὸ Μενέλεω] MS. *ἐκ Μενελέω π. τ.* etc. sine *ὑπό*. Iung.

περὶ δὲ τὴν Κ.] MS. *περὶ δὲ Κ.* sine *τήν*. Iung.

γίνεσθαι] MS. *γίγνεσθαι*. locus *Aristotelis* est lib. VIII. *ζώων ἱστορ.* cap. 28. *ὥσπερ καὶ ἐν Κυρήνῃ μίσγονται οἱ λύκοι ταῖς κυσὶ, καὶ γεννῶσι*. Iung.

Κρητικῶν] *κύων Κρῆσσα κούφη καὶ ἀλτικὴ, καὶ ὀρειβασίαις σύντροφος*. *Aelian.* de An. III, 2. Sylb.

Κρητικῶν] In C. A. superscriptum. Kuehn.

41.

διαπόνους μὲν] MS. *διάπονοι μὲν* etc. Iung.

παρευνασθῆναι] Pro παρευνασθῆναι MSSti παρευνασθέντας. Kuehn.

παρευνασθῆναι] MS. παρευνασθέντας τ. θ. aptius. Iung.

παρευνασθῆναι] παρευνασθέντας reposuimus e MSStis pro priori παρευνασθῆναι.

οὔτε προθέοντες etc.] Marginis sunt in C. A. Kuehn.

Κυναμολγοί, κύνες] Distinctio abest a C. A. Caeterum *Aelianus* lib. XV. cap. 31. H. A. Cynamolgos dictos ait a *Ctesia* non canes ipsorum, sed ipsos Indos, ut qui emulserint ubera canum lactantium. conf. et *Strabon.* pag. 350. *Edit. Commel.* Kuehn.

περὶ τὰ ἕλη τ. μ.] περὶ τὰ ἕλκη τ. μ. MSSti *Salmas.* male. Kuehn.

καὶ τοὺς ἐπ. etc.] P. καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπ. τ. ἐ. βοῦς Ἰνδ. κατ. ἐν θέρους καιρῷ. Seb.

θέρους] θέρους suprascriptum in C. A. qui post καταγωνίζονται leg. ἐν θέρους καιρῷ. Kuehn.

Κτησίας] Ctesiae hoc pertinet ad ipsius Indica, in quorum tamen excerptis apud *Photium* istud non legas: qui hoc tantum: περὶ τῶν κυνῶν τῶν Ἰνδικῶν, ὅτι μέγιστοι εἰσὶν, ὡς καὶ λέοντι μάχεσθαι. quae potius pertinent ad ea quae infra noster *Pollux* segm. 43. Illa vero de Κυναμόλγοις ex eius λόγοις Ἰνδικοῖς vide exscripta apud *Aelianum* XVI. περὶ ζώ. ἰδιοτ. 32. Iung.

42.

κύνες δὲ ἔνδοξοι] P. περὶ κυνῶν ἐνδόξων. K. Seb.

κύνες δὲ ἔνδοξοι] C. A. etiam praemittit, περὶ κυνῶν ἐνδόξων. Mox C. V. ὁ Πόῤῥου, ὅς. C. A. omittit τοῦ Ἠπειρώτου aeque ac C. V. Kuehn.

κύνες δὲ ἔνδοξοι] MS. κύνες ἔνδοξοι οἱ Πόῤῥου ὃς ἐκβ. etc. et mox τὸν Πόῤῥον. utroque loco ita correctum, quum antea Πύῤῥου et Πύῤῥον scriptum fuerit, sed vulgatum Epirotae non admittit *Porum* Indum. segm. 44. et in MS. nostro contra mutatus est, et quidem utrobique, ab ea, ut videtur, quae scripsit manu. Iung.

E somno eo exclamante, circuiens] *Gesn.* de Anim. quod fol. 258. *cum in somnis exclamasset, circumiens.* Seb.

περιβὰς, ἐφ.] Pro περιβὰς quoque eadem manu in MS. ora repositum περιστάς. Iung.

περιβὰς, ἐφ.] Commaticam distinctionem post περιβὰς delevit *Kuehnius.*

τὸν Πύῤῥον] C. V. τὸν Πόρον, male. Kuehn.

καὶ καιομένου] *καὶ* omittit C. A. et MSS. *Salmasii*, quod videtur non recte omissum. Kuehn.

καὶ καιομένου] Deest *καὶ* post *δέ*. Iung.

ἐνήλατο] *ἐνήλλατο*, ut in MSS. ab *ἐνάλλομαι*. *Plut.* de *Lysim.* cane: *ὃς νεκρῷ τε μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ καιομένου τοῦ σώματος ἐνδραμὼν αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπέῤῥιψεν.* Item de eo, quem a *Pyrrho* non rege illo, sed privato homine educatum refert: *ἀποθανόντος αὐτοῦ περὶ τὸ σῶμα διατρίβων καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος, ἐκφερομένου, τέλος εἰς τὴν πυρὰν συνειλάμενος, ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκατέκαυσε.* de Compar. animal. fol. 480. cum folio praecedente canum *Hesiodi* quoque meminisset, et alia de *Pyrrhi* Epirotae cane memorasset. vide insuper *Plin.* VIII, 40. et *Aelianum* hist. Anim. lib. VII. cap. 30. 33. et 35. maximeque *Gesn.* fol. 257. Seb.

οἱ δὲ Ἰκ.] *ὁ δέ.* Tum P. *καὶ ἔδ.* et mox: *νεκρὸν αὐτῇ τοῦ θυγατρί.* Seb.

οἱ δὲ Ἰκ.] C. A. *ὁ δὲ* leg. *καὶ ἔδειξε, etiam monstravit, non contentus custodia.* dein margo *καὶ εἰ.π.* usque ad *Σύριος*, vel, ut margo legit, *Σύρειος*. *Salm.* *Σείριος* legendum, ait, et paulo ante pro *τὸν Ἰκ.* leg. *τὸν ἑαυτοῦ* ex MSto. Kuehn.

οἱ δὲ Ἰκ.] Scribe *ὁ δὲ Ἰκ.* vitium est ab operis. Iung.

οἱ δὲ Ἰκ.] Nostra editio *ὁ δὲ Ἰκ.* Prior habebat *οἱ δὲ Ἰκ.*

ἔδειξε τῇ] MS. *καὶ ἔδ. τ.* Iung.

Ἰκαρίου] MS. *Ἰκάρου.* quum antea cum vulgato consenserit. Iung.

καὶ εἰ χρὴ π.] MS. *καὶ εἰ χρὴ τὶ πιστ.* Iung.

Σύριος] *Σείριος*. Seb.

Σύριος] MS. *ὁ Σίριος.* et ita omnino scribendum est; vel *Σείριος* potius, uti I, 62. IV, 159. correxit ita et *H. Iunius* I. Animadv. 5. ubi plura de Sirio stella. doctiss. *Pontanus* ad *Macrob. Saturnal.* lib. I. cap. 21. ait *Pollucem* Sirium velle innuere fuisse *Icarii* canem, idque firmandum censet assensu *Nasonis*, et quidem in Nuce. sed sunt alii testes *ἀξιοπιστότεροι*, cui tamen bene addamus cum nostro *Polluce εἰ χρή τι πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς*, uti *Apollodorus* lib. III. bibl. de non ita longe a fine; *Aelianus* VII. *περὶ ζώων ἰδιοτ.* 28. *Hyginus* fabula 130. *Nonnus Dionysiac.* 47. qui iam incidunt, omnes *Icarii* canem dicentes, qui *Erigonae* monstravit cadaver parentis, et duo postremi, in caniculam stellam fuisse translatam. Iung.

Σύριος.] *Σείριος* reposuit *Kuehnius.*

καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου] Iterum margo C. A. cum quo legit

C. V. καὶ ὁ Ἀλ. περιστὰς τὸ Θ. τ. Ἰ. ἐκράτει δὲ οὗτος λέοντος ἑκατὸν etc. sic omittuntur ista, ὁ π. λ. ἀ. KUEHN.

καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου] MS. καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου περιστὰς τὸ Θρ. τὸ Ἰνδικὸν, ἐκράτει δὲ οὗτος λέοντος, ἑκατ. μν. ἑ. et deest periodus sequens ista, καὶ ἀποθ. ἀ. π. ϙ. Θ. Ἀ. ἐ. Quid vero hic agit illud περιστάς. an ibi latet canis nomen? sic puto, et eruere tentabo; imo forte et corrigere. Lego enim in *Plutarcho* vita *Alexandri*: λέγεται δὲ καὶ κύνα Πέριταν ὄνομα τεθραμμένον ὑπ' αὐτοῦ καὶ στεργόμενον ἀποβαλὼν κτίσαι πόλιν ἐπώνυμον· τοῦτο δὲ Σωτίων φησὶν Ποτάμωνος ἀκοῦσαι τοῦ Λεσβίου. accedat itaque e Nostro vulgato iam ad *Sotionem* et *Theopompus*, qui idem tradidit: et apud Nostrum quoque forte pro MS. Περίστας, Περιτάς, vel Περίτας, legendum. Insigniter ergo iterum MS. hic se gessit, absque eo fuisset, ne de loci quidem defectu cogitassemus. IUNG.

καὶ ἀποθανόντι] Absunt usque ad ἐποικίσαι a C. A. KUEHN.

43.

λέγουσι δὲ etc.] *Philo* de hist. Anim. cap. 34. παντὸς κυνὸς μέγιστος etc. SCH.

λέγουσι δὲ etc.] MS. λ. δ. τ. γενναίους τ. Ἰνδικῶν, ἄ. μ. θ. μεταθεῖν ἀπαξιοῦν, λέοντι etc. vid. et *Aelianum* lib. XIX. περὶ ζώων ἰδιότητος cap. 4. IUNG.

γενναιοτέρους] In C. A. γενναίους τῶν Ἰνδικῶν etc. ἀπαξιοῦν λ. δ. etc. προάγων. ἔχειν ἀποσπάσαι τ. θ. τοὺς κύνας. *Strabo* refert non dimittere canes Indicos praedam πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι, *antequam naribus aqua offundatur*, lib. XV. KUEHN.

προσαγωνίζεσθαι] *Aldina*, *Florentina* et *Basileens.* editio προαγωνίζ. male.

ἔχεσθαί τε ὀδ.] MS. ἔχεσθαι δὲ ὀδ. IUNG.

κυνηγοὺς] MS. κυναγούς. IUNG.

τοῦ θηρίου τὸν κύνα] MS. τοῦ θηρ. τοὺς κύνας. IUNG.

Ἀλ. ἐπὶ πεῖρα λαβόντα παρὰ τῷ ποιητῇ τοιούτους] MSSti optime Ἀλ. ἐπὶ πεῖρα δῶρα λαβόντα παρὰ Σωπείθους, *Sopithis* vel *Sophites* Indicus Regulus fuit, qui tam generosis canibus donavit *Alexandrum*; quae lectio non amplius coniectura, sed res ipsa est. KUEHN.

Ἀλ. ἐπὶ πεῖρα λαβόντα παρὰ τῷ ποιητῇ τοιούτους] MS. Ἀλ. ἐ. π. δῶρα λαβ. παρὰ Σωπιθους τοιούτους κ. etc. Ecce iterum eximie se gerit MS. noster. Quid enim malum poëta hic agit? Eandem hanc historiam prolixius longe refert *Aelia-*

nus lib. VIII. περὶ ἰδιότ. ζώων cap. 1. ubi tamen illum qui donavit non nominat, sed Indos saltem *Alexandro* ait πεῖραν δεδωκέναι τῆς τῶν κυνῶν τῶνδε ἀλκῆς. sed praeclare *Strabo* lib. XV. *Sopithem* quoque hunc regulum nominat Σωπείθη, sicut et *Diod. Siculus* lib. XVII. ubi eandem historiam referunt. Et hic itaque apud *Pollucem* Σωπείθους scribatur forte melius. Apud *Q. Curt.* lib. IX. scribitur *Sophites*. forte etiam litteras transponi contigerit, et *Sopithes* verius. Iungerm.

Ἀλ. ἐπὶ πεῖρᾳ λαβόντα παρὰ τῷ ποιητῇ τοιούτους] Priores editiones ita legebant: Ἀλέξανδρον ἐπὶ πεῖρᾳ λαβόντα παρὰ τῷ ποιητῇ τοιούτους κύνας vitiosissime, pro quibus veram iam tibi lectionem MSStorum ope in textu exhibuimus talem: Ἀλέξανδρον ἐπὶ πεῖρᾳ δῶρα λαβόντα παρὰ Σωπείθους.

παρὰ τῷ ποιητῇ] Leg. παρὰ τοῦ Σωπείθους, a Sopithe, ut monet *Gesn.* de quadr. fol. 481, 48. e *Strab.* lib. XV. fol. 481. ubi expresse ita, et *Diod. Sicul.* libr. XVII. fol. 561. W. vide eadem de re et *Quint. Curt.* libr. IX. cap. 1. item *Plin.* VIII, 40. Seb.

Ut Poëta tradit in Ind.] Scr. *a Sopithe apud Indos*, vel *in India.* Seb.

τινὰ τ. κ.] C. A τινὶ τ. κ. *composuisse cum aliquo huius Indolis cane.* Kuehn.

τινὰ τ. κ.] τινι legendum statim vidi inter corrigendum, et non τινα. et quis id non videat? MS. etiam habet clare τινί. Iung.

τινα τ. κ.] τινι reposuimus e MStis pro priori τινα.

κατὰ γῆς] C. A. κατὰ τῆς γῆς. Kuehn.

44.

γνωρίσαντα τὸν ὄντα ἄξιον ἀντ.] C. A. γνωρίσαντα τὸν ἀνταγωνιστήν. Kuehn.

γνωρίσαντα τὸν ὄντα ἄξιον ἀντ.] Desunt ὄντα ἄξιον in MS. Iung.

συμπλακεὶς] MS. συμπλεκείς. Iung.

κατήθλησε] C. A. margo κατηγωνίσατο. Kuehn.

κατήθλησε] MS. κατηγωνίσατο pro κατήθλησε. Iung.

λῦσαι τὸ δῆγμα] MS. λῦσαι τὸ δῆγμα. Iung.

A Poro autem Rege donatus] A *Poro* autem Regi donatus. Seb.

Πώρου] Πώρῳ C. A. margo. male *Interpr.* *a Poro autem Rege donatus*, quasi legisset τοῦ βασιλέως. malim, a *Poro* Regi sc. *Alexandro.* Kuehn.

Πώρου] MS. contra ac supra segm. 42. hic est mutatus, habet enim *Πώρου*, ut vulgo, sed id ab eadem manu, ut videtur, mutatum in *Πύῤῥου*. dein habuit MS. prius et *δώρων*, sed mutatum in *δῶρον*. IUNG.

Πώρου] *Πώρῳ* non *Πώῤῥου* *Falckenburgius* habet.

κρατῆσαι] In *κρατῆσαι* desinit marginale, quod inceperat circa finem segm. 42. *ὁ δὲ Ἀλεξάνδρου* etc. KUEHN.

κρατῆσαι] Post *κρατῆσαι* in MS. sequuntur haec: *ἡ δὲ ἐπὶ Ἄργῳ τῷ Ὀδυσσίω κυνὶ παρὰ Ὁμήρῳ θαυμ. γν. ἦν δὲ καὶ Ἀλκ.* etc. quae infra legis sub finem segm. sequentis in vulgatis. IUNG.

κρατῆσαι] Post *κρατῆσαι* *Falckenburgius* similiter Cl. *Iung.* MSto inserit haec: *ἡ δὲ ἐπὶ Ἄργῳ τῷ Ὀδυσσέῳ κυνὶ παρ' Ὁμήρῳ θαυματοποιΐα γνώριμος.* quae habes in fine segmenti sequentis.

ἦν δὲ καὶ Ἀλκ.] *Plutarch.* vit. fol. 141. *ὄντος δὲ κυνὸς αὐτῷ* etc. SEB.

ἦν δὲ καὶ Ἀλκ.] Hic margo C. A. inserit, *ἡ δὲ ἐπὶ τ. Ἀ.* usque ad *γνώριμος*, quae faciunt finem segm. seq. KUEHN.

45.

ὅτι τῷ] MS. *ὅτι τό.* IUNG.

ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθ. λέγ.] MS. et alio ordine *Ἀθην. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγουσιν.* IUNG.

Ἀταλάντης κύων, etc.] MS. *Ἀταλάντης κύων, Αὖρα τ.* IUNGERM.

κυνὸς σῆμα Καλ.] Apud *Pomp. Melam* lib. II. in descript. Thraciae prope fin. et Sol. cap. 15. coniunctim legitur *κυνόσσημα*, apud *Plin.* IV, 11. et *Rhodig. Cynossema.* sed *Eurip. Hec.* 1273. *Thucyd.* VIII, fol. 628. *Strab.* XIII. fol. 409. *Suid.* et alii forte, perinde ut hic extat *κυνὸς σῆμα.* Et plurimum, quod sciam, cum *Hecubae* mentione, tametsi non absque omni discrepantia. Quod autem in canem eam transformatam fingunt, id *Reinecc.* tom. I. hist. Iuliae fol. 182. cum *Io. Tzetze* ad linguae et conviciorum refert mordacitatem, qua veluti canis rabiosa saevierit: sentientibus non aliter *Plauto* etiam Menaechm. V, 1. et *Cic.* Tusc. III, pag. 204. vid. insuper *Ovid.* Metam XIII. Fab. 7. et *Iuven.* Satyr. X, 271. SEB.

κυνὸς σῆμα Καλ.] MS. *κ. σῆμα ἐν Καλυδῶνι, καὶ* etc. vid. vero de hoc Cynossemate *I. Meurs.* ad *Lycophr.* Comm. in v. 1181. IUNG.

Καλυδωνίοις] MSSti *ἐν Καλυδῶνι.* KUEHN.

Ἑλλησπ.] MS. *Ἑλησπ.* IUNG.

πιστευτέον, ὅτι Ἑκάβης] C. A. margo: *πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Ἑκάβης.* C. V. *πιστεύομεν τινά.* *E.* mihi placeret prior lectio. in *ὠνομάσθη* margo finit. KUEHN.

πιστευτέον, ὅτι Ἑκάβης] MS. *πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ Ἑκάβης ἐς κ. μ.* quae vero mox sequuntur, *ἡ δὲ* etc. *γνώριμος* supra MS. habebat, uti dixi segm. praeced. hic autem desunt. IUNG.

Ἄργῳ] Vid. *Odyss. ρ,* 291. et seqq. SEB.

θαυματοποιΐα] *Fictio miraculi*, quod scilicet agnoverat dominum suum post annos viginti, visoque eo statim mortuus sit. KUEHN.

46.

Γηρυόνου] *Γηριόνου* per *ι* habet *Phavor.* et Codex Basileensis, *Aldin.* et *Florent.* *Γυριόνου.*

τὰς βοῦς] P. *τοὺς β.* SEB.

ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερβ.] C. A. *δὲ ἦν Ἠπειρωτικοῦ κ. Κ.* KUEHN.

ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερβ.] MS. *ἀδελφ. μὲν ἦν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Κερβέρου.* supra segm. 42. *ὁ Ἠπειρωτικὸς Κέρβερος.* IUNGERM.

ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερβ.] *Falckenburgius* meus rursus ut reliqui scripti Codices ita auctius hunc locum exhibet: *ἀδελφὸς ἦν μὲν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Κερβέρου.*

ὑφ' Ἡρακλ.] MS. *ὑπὸ Ἡρακλ.* et *αὐτῷ.* IUNG.

Γαργίττιος] P. *γαρύττιος.* SEB.

Γαργίττιος] C. V. *Γαργήττιος. Phavorin.* qui hunc locum exscripsit *Γαργίττος.* *Hesiodo* hic canis *Ὄρθος* vocatur. *Tzetzes* in *Lycophr. Alexandr.* *Ὄρθος ὁ Γηρυόνου κύων ἐν Ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων κ.* in margine est *καὶ ἔχει μ. ἐν Ἰ.* in C. A. vid. *Cyrill.* de *differ. Gr.* *voc.* KUEHN.

Γαργίττιος] MS. *Γαργήττιος,* et *Ἠβηρία.* et rectius mihi videtur cum MS. scribi *Γαργήττιος.* IUNG.

τριακὰς] Pro *τριακὰς* ex MSto. *Falckenburgius* habet *ἡ Τρίακος.*

Παιωνικὴ] MSS. *Παιονικὴ.* SEB.

Παιωνικὴ] *Phavor.* in *Γάργιττος, Παιωνικὴ ἀνθρώπων,* quasi de medicina hominum hic agatur. mox pro *Πάρης* C. V. *Δαπάνις.* C. A. margo *Δαπάνης,* nam a *Δαπάνης* in C. A. incipit margo, et desinit in *βασιλεῖ.* KUEHN.

Παιωνικὴ] MS. *καὶ Τρ. ἡ Παιωνικὴ κύων. Δαπάνις δὲ αὐτ. ὁ Παιονίας σ.* etc. En Dapanis iste Satrapa nostro MS. scribitur, non Panes, ut vulgo est, et scribendum etiam potius *Παιονίας* per *ο*, uti MS. quam *Παιωνίας*. uti et mox segm. seq. sic et *Παιονικὴ*, licet ibi MS. habeat *ω*. Iung.

Παιωνικὴ] *Παιονικὴ* reposuimus et mox *Παιονία* et segm. seq. *Παίοσιν* pro *Παιωνικὴ*, *Παιωνία* et *Παίωσιν*.

Πάνης] *Falckenburgius* facit cum C. A. mei *Kuehnii*, et *Δαπάνης* habet pro vulgato *Πάνης*.

οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης] A. *ἀλλὰ καὶ Μάνης*. Etiam P. *Μάνης*. Seb.

οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης] C. A. *ἀλλὰ καὶ ὁ Μ.* quod eodem tendit. Kuehn.

Μάγνης ὁ κύων, τὸ Ἱππ. etc.] Pro *Μάγνης* MSS. *Salmas. Μάνης*. Kuehn.

Μάγνης ὁ κύων, τὸ Ἱππ. etc.] MS. *Μάγ. κύων, τὸ Ἱππαίμονος κτῆμα, ὁ Λήθαργος ἀνώνυμος, ὃς* etc. non male. illud enim *οὐ μὴν οὐδὲ* cum *ἀνώνυμος* accipiendum. Nota vero Hippaemona dici istum in MS. non Hippamona. Et recte, sic enim ipsum Epigramma, quod libro III. Antholog. cap. 5. legitur, quod statim adscribo. ubi *Brodaeus* in *Scholiis* adnotat ex *Polluce* lectionis varietatem in hoc nomine, uti et alteram in *Θήραγρος*, pro quo *Pollux Ληθαργός*. En vero ipsa Scholiola Graeci ad illud Epigramma haec; *οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης ὁ κύων τὸ Ἱππώμωνος* (*f. Ἱππαίμονος*) *κτῆμα, ᾧ Λήθαργος ἐπώνυμον, οὐκ ἀνώνυμος, ὃν τῷ δεσπότῃ συντέθαπται, καθάπερ μηνύει τὸ ἐπίγραμμα.* Haec ipsa a *Polluce* nostro αὐτολεξεὶ hinc descripta sunt, uti et alia quaedam, quod indicamus suo loco. Emendanda autem e nostro *Polluce*: et quidem e vulgato, quoniam eam lectionem sequuta sunt, distinguendum; *ἐπώνυμον, οὐκ ἀν.* e MS. vero scribendum *Ἱππαίμονος*. sic enim genitivus flectitur, non per *ω*, uti in coniectura ibi adposita habet. Indicaverant vero et ipsa Scholiola se a *Polluce* ita sumpsisse, si per librarium stetisset. Eadem enim pagina ad carmen proxime antecedens paullo supra habes: *ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, τοῖς Κορινθίοις οὐ μέμφεται ἴκον. Πολυδ. ἑ.* nunquam ista in *Polluce* legas. detrahe itaque ista *Πολυδ.* &c. et adpone ante *οὐ μὴ οὐδὲ* etc. quae recitavi, et ex lib. V. *Pollucis* esse vides. Carmen ipsum, *Ἀνδρὶ* etc. usque ad *οἱ δὲ* etc. desunt in MS. quare ibi de scriptura nihil constat ex eo. Epigramma ipsum sub nomine *Πεισάνδρου* in Anthologia hoc est:

'Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ Πόδαργος·
καὶ κυνὶ Θήραγρος· καὶ θεράποντι Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός.
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις, ὀξὺν ἄρη συνάγων.

De *Actaeonis* canibus nihil MS. uti dixi, et dubito de *Aeschylo* an eius nomen hic rectum. ad ultimum Λύκιδας *H. Stephanus* adnotavit, *Lycisca apud Virgil.* et apud *Ovidium* sane etiam inter hos *Actaeonis* canes *Harpyia*,

et Thous, et Cyprio velox cum fratre Lycisca

referuntur. *Hyginus* fabula 181. ex diversis Auctoribus haec nomina refert quoque, quae corrupta saepius tamen ibi videntur. certe ex eo qui *Borax* ibi, videtur hinc *Corax* faciendum e *Polluce* nostro, quamvis et de *Coran* in *Hygino* alicui idem videri queat. sed pro illo *Coran* hinc lego *Charon* litteris saltem transpositis. *Charops* enim ibi haud mutandus. sic duas ibi odorati sumus. tertia *Arpyia* ipsa occurrit. *Lycisca* vero in iis quorum ex aliis Auctoribus se tradere nomina ait, deest: sed in prioribus, quae ex *Ovidio* congesta patet, recensetur. de ceteris manum iam non verterim, saltem hoc in *Pollucis* gratiam dictum sit. Iung.

Ἱππάμωνος] MSSti Ἱππαίμονος. *Phavor.* hic Ῥυππάμωνος. *Dio Chrysost.* in *Corinth.* Ἱππαίμων. in Epigrammate etiam *Phavor.* Ἱππάμων. vid. lib. III. *Epigr.* pag. 269. *Salmas.* τὸ Ἱππέμενος. Kuehn.

ᾧ Λήθαργος] *Salmas.* ὁ Αἴθαργος ἐπωνύμενον συνθάπτεται. *Hesych.* triplicem affert scriptionem, in λάθαργος, λαίθαργος et λήθαργος. Kuehn.

ἐπώνυμον] C. V. non habet. C. A. hoc quidem legit, sed οὐκ ἀνώνυμος omittit. Kuehn.

συντέθαπται] C. A. συνθάπτεται. Kuehn.

τοὐπίγραμμα] C. A. τουτὶ γράμμα. leg. τουτὶ ἐπίγραμμα. ipsum autem epigramma non habet usque ad λυκιτᾶς (ita enim legit *Phavor.*) Kuehn.

47.

Πόδαργος] *Chrysost.* l. c. ποδαργὸς, ubi et alia varia lectio occurret. Kuehn.

Βάβης] Scr. Babes. Seb.

Βάβης] A. βαβάζειν, obvagire. *Bales Interpretis* unde sit non excogito. Kuehn.

Ἀκταίονος] Vid. supra ad V, 38. p. 929. *Actaeonis* autem canum nomina longe plura *Ovid.* recitat Metam. III. fab. V. *Natal. Comes* lib. VI. cap. 24. omnino, inquit,

canes quinquaginta *Actaeonis* a nonnullis commemorantur. *Xenoph.* in genere de nominibus canum fol. 987. τὰ δ' ὀνόματ' αὐταῖς τίθεσθαι (δεῖ) βραχέα, ἵνα εὐανάκλητα ᾖ. Seb.

Λυκιτάς.] Apud *Virg.* Ecl. VII. *Lycidas* est pastoris, apud *Hor.* I. Od. 4. pueri nomen. Inter canes autem *Ovid.* quendam et *Lyciscam* vocat, quod canis nomen apud *Virgil.* quoque Ecl. III.

multum latrante Lycisca. Seb.

Λυκιτάς.] Λυκιτᾶς reposuit *Kuehnius.*

Γρύλλου φ. γεγ. ἐνδ. κ.] MS. Γρύλου γεγενῆσθαι φασὶ ἐνδ. κ. Iung.

τρέφειν] C. A. φασί. de canum usu ad bellum vid. *Lipsii* Ep. 44. *Cent.* I. ad Belgas et *Aeliani* V. H. et H. A. Kuehn.

τρέφειν] MS. auctius τρ. φασὶν κ. vid. de horum bello σὺν ὑπασπισταῖς canibus *Aelianum* XIV. Var. Hist. 46. meminit et VII. Hist. Anim. 38. Iung.

τοιοῦτοι δὲ ἦσαν καὶ Παίωσιν] MS. τοι. ἦσ. καὶ Παίοσιν, recte, non Παίωσιν. Iung.

τοιοῦτοι δὲ ἦσαν Παίωσιν] Παίοσιν restituimus. vide supra segm. praeced.

τουτὶ] Omittit C. A. ut et quae sequuntur post vocem κυνός. Kuehn.

τουτὶ] Deest in MS. τουτί. Iung.

κυνός.] Post κυνὸς cetera in hoc capite desunt, et illorum loco ista MS. καὶ ἄλλαι δέ τινες τοιαῦται ᾄδονται· θηρατέον μὲν etc. Ceterum ut ad vulgata aliquid afferamus, initio quidem statim ᾗ pro *certe*, mihi visum legendum, de cetero non statim habui quod facerem; nam ᾗ σ' αὖ non placebat. *H. Steph.* itaque adscripsit hic ad oram: *Lego* ᾗ σεῦ, quomodo se etiam legere ait in *Simonideis* μέλεσιν, quae una cum aliorum Lyricorum edidit. ibi et carmen hoc carmine interpretatur:

Nempe astare ferae supra tua busta tremiscunt,
(novi ego) venandi nobilis arte Lycas.
At quam tu fortis, scit Pelion, Ossaque novit,
atque Cithaeronis gramine laeta iuga.

Sed quid est tamen λευκοστεάτῳ? omnium itaque ingeniosissime restituit noster *Salmasius*: ᾗ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ Ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἄγρωσσα Λυκάς. Iungerm.

ἧς αὖ] *Sylb.* leg. ἢ σεῦ. vide an mox placeat ἀγρῶσσα. *H. Steph.* sic reddidit:

Nempe astare ferae supra tua busta tremiscunt,
(novi ego) venandi nobilis arte Lycas.
At quam tu fortis, scit Pelion, Ossaque novit,
atque Cithaeronis gramine laeta iuga.

vid. fr. Lyric. pag. 120. SEB.

ἧς αὖ] Leg. ἃς αὖ κ. φ. *Te vel mortuam vel consumptam in sepulchro timere feras puto.* ἄγρωσσα Λυκάς, *venatrix Lycas*, vel, si versibus placet,

Te vel sub tumulo, qui multis ossibus albet
perterrere feras posse, Lycisca, putem.
Quae tua sit virtus, spectavit saepe Cithaeron:
sunt testes ingens Pelion, Ossa, tibi.

Salmas. ἢ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ, dein, ἀγρῶσσα Λυκάς. ἀγρᾷν *est* πρὸς ἄγραν ἐπτοῆσθαι. Haec ille. KUEHN.

48.

οἰονόμοι] *Vales.* legit οἰονόμον. KUEHN.

Λοκρ. δόξ.] Ad illa Λοκρ. δόξ. adscripsit *Henr. Steph. vide an haec sint in Anthologia epigrammatum.* et denuo: *videtur Anytes esse epigramma.* scilicet quod Anyte poëtria (cuius multa epigrammata in Anthologia leguntur) cani suo Locridi tale epitaphium scripserit. In Anthologia vero, uti ea a mutilatore Planude extat hodie, id epigramma non extat: speramus extare in iis quae infinita alia eximius noster *Salmasius* invenit, et ut quamprimum bono publico reip. litterariae edat viri docti eum urgere velint vel quotidiano convitio. de ipso epigrammate tamen aliquid addendum. IUNG.

φέρουσ'] Leg. φέρουσα ἐπίγραψε Attice id est *data opera inscripsit;* est ubi et φέρουσα plane otiosum videtur. KUEHN.

ἀπολύριζον] ἴσ. πολύῤῥιζον. SYLB.

ἀπολύριζον] C. V. μαῖα πολύῤῥιζον π. θ. unde leg. καὶ πολύῤῥιζον, in pentametro legerem ὠκυτάτῃ σκ. quod confirmat C. V. *Tale venenum immedicabile pernici tuo membro* etc. *Salmas.* leg. ὤλεο δήποτε καὶ etc. σὺ ὠκυτάτως. KUEHN.

ἀπολύριζον] In versu errorem hic esse ait *H. Steph.* et pro ἀπολύριζον ait hic: ἴσως πολύῤῥιζον. sed non metro tamen satisfactum puto. IUNG.

ἀπολύριζον] *πολύῤῥιζον* reposuit *Kuehnius* meus in textu pro priori *ἀπολύριζον*.

ᾠκυτάτων] *ὠκυτάτη* legerim. Succurrit *Salmasius* noster et hic felicissima coniectura emendans: *ὤλεο δήποτε καὶ σὺ πολύῤῥιζον παρὰ θάμνον, Λοκρὶ, φιλ. ὠκυτάτη σκ.* IUNG.

ὠκυτάτων] *ὠκυτάτη* in textu rursus debes *Kuehnii* mei restitutioni.

ἰὸν] Pro *ἰὸν* edit. Basil. male antea habebat *τόν*. Et *H. Steph.* hic: *ἰὸν puto legendum* pro *τόν*. et iterum: *inveni postea sic legi in Ald.* sed ad MS. IUNG.

ἔχις] C. A. ita finit hoc caput: *καὶ ἄλλα δέ τινες τοιαῦτα ᾄδονται, et alia huiusmodi quidam canunt.* tollit etiam titulum capitis sequentis. KUEHN.

49.

μὲν τοίνυν] C. A. *μὲν οὖν, venari igitur est.* KUEHN.

μὲν τοίνυν] MS. *θηρ. μὲν οὖν ἐν π.* IUNG.

πειρατέον] *πειρατέων* MS. IUNG.

μαλακ. ῥῖνας] MSSti *τὰς ῥῖνας*. sunt autem haec *Xenoph.* qui ait, *αἱ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας*. KUEHN.

μαλ. ῥῖνας] MS. *μ. τὰς ῥῖνας, ἐν θέρι. Xenoph.* Cyneg. *καὶ αἱ κῦνες μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας οὐ δύνανται αἰσθάνεσθαι.* IUNGERM.

μαλακιοῦσι] *Kuehnius* reposuit *μαλακιῶσι*.

συνιῶσι] MSSti, *καὶ συνίασι τῶν ἰχνῶν τοῦ ἡλίου τὸ π.* etc. *Scholia Apollonii*, *παραινοῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας ἐπὶ θήραν, ἵνα, πρὶν ἥλιον ἐπιτεῖλαι, εὐκαίρως ἰχνηλατῶσι ταῖς ῥισί.* KUEHN.

συνιῶσι] MS. *καὶ συνίασι τ.* pro quo tamen potius *συνιᾶσι* scribendum. dein vero in vulgatis distinguendum est, *ἰχνῶν, τοῦ ἡλίου τὸ πν.* etc. hoc enim ait, puto aestate educendos catulos, si non nimis ferveat sol, et vestigia possint odorari, solem enim obscurare halitum qui ab iis exspirat. Et id enim *Xenoph.* ait: *διάπυρος γὰρ οὖσα ἡ γῆ ἀφανίζει τὸ θερμὸν, ὃ ἔχουσιν.* IUNG.

συνιῶσι] *Kuehnius* meus reposuit *συνιᾶσι*, et dein ita distinxit hunc locum *συνιᾶσι τῶν ἰχνῶν, τοῦ ἡλίου, τὸ πν.* etc. prius editi vitiose ita distinguebant: *συνιῶσι. τῶν ἰχνῶν τοῦ ἡλίου τὸ πν.* etc.

διακρίνουσι] Vide *Dionem Prusaeum περὶ τῆς ἀναχωρήσεως*. KUEHN.

ὀσμὰς] C. V. *ὁρμάς*. KUEHN.

ὄσμας] Illud ὄσμας ita scriptum est in MS. uti et ὀρμὰς legatur, et nescias σ in ρ, vel hoc in illud fuerit mutatum, sed vulgatum satis defendit *Xenophon*, quem vide, si lubet. IUNGERM.

τε] Abest τε a C. A. KUEHN.

50.

μετόπωρον etc.] C. V. μετάπορον, male. dein C. A. et V. ὅμοιον μὲν τὴν κρᾶσιν ἔαρι, dein statim subiungunt, πλεονεκτεῖ δέ. τὸ μήτε τὰς ἀποῤῥοίας τῶν ἀνθῶν μήτε καρπῶν τινων ἐφ᾽ ἑαυτὰς ἕλκειν τὰς ῥῖνας τῶν κυνῶν. C. A. omissis interiectis subdit διὰ μέντοι χιόνος ἐπιφανέστερα τὰ ἴχνη ἐστὶ καὶ ἐφεύρετος. C. V. εὐέργητος. C. A. ἐφεύρετος non est contemnendum, nam et *Suidas* ἐφευρετὰς habet. notat autem h. l. quod deprehensis vestigiis hieme facile dein capiatur lepus. KUEHN.

μετόπωρον etc.] MS. plane aliis verba ita: μετοπ. ὅμοιον μὲν τὴν κρᾶσιν ἔαρι· πλεονεκτεῖ δέ, τὸ μήτε τὰς ἀποῤῥοίας τῶν ἀνθῶν, μήτε καρπῶν τινων ἐφ᾽ ἑαυτὰς ἕλκειν τὰς ῥ. τ. κ. quae succinctiora videntur vulgatis. Illud tamen de συγκεκομισμένοις καρποῖς e *Xenophonte* desumptum est; ait enim, τὰ μὲν ἥμερα συγκεκόμισται illo tempore. IUNG.

τὰ ἴχνη etc.] MS. τὰ ἴχνη ἐστὶν, καὶ εὐεύρετος ὁ λαγὼς, etc. et fere illud εὐεύρετος mihi hic arridet magis, ubi de inveniendo lepore potius agitur, quam de capiendo. IUNG.

προσιζάνοντες] C. V. προϊζάνοντες. *Xenoph.* vulgatum suadet, dicens διὰ τὸ κάτωθεν τῶν ποδῶν λασίων ὄντων προσέχεσθαι αὐτῷ ὄγκον πολὺν, *quia pedibus posterioribus, cum hirsuti sint, haud parum nivis conglobatae adhaeret.* KUEHN.

προσιζάνοντες] MS. προϊζάνοντες. sed pro vulgato et *Xenophontis* προσέχεσθαι est: διὰ τὸ βάθος τῆς χιόνος, καὶ διὰ τὸ, ait, κάτωθεν τῶν ποδῶν λασίων ὄντων, προσέχεσθαι αὐτῷ ὄγκον πολύν. IUNG.

τροφαὶ μὲν δὴ τοῖς] Absunt a C. A. usque ad ἀλλὰ initium segm. seq. KUEHN.

τροφαὶ μὲν δὴ τοῖς] MS. τροφαὶ δὲ τοῖς. IUNG.

τροφαὶ μὲν δὴ τοῖς] Doctissimus *I. Vlitius* in Commentar. ad *Gratii* Cyneget. pag. 273. voculam μετὰ perperam inculcatam esse existimat, et legendum esse: *Τροφαὶ μὲν δὴ τοῖς σκύλαξι τὸ ἐκ τῶν μητέρων.*

γάλα.] Post γάλα potius suspensum, quod vocant, punctum ponendum: suspenditur enim sententa, quasi interiecta parenthesi e *Xenophonte*. IUNG.

γάρ φησιν αὔξ.] MS. *γὰρ αὔξιμον, ὥσπερ καὶ* etc. et in ora crux, credo quia *Xenphontis* nomen abest. *Xenophontis* verba sunt: *ἐπειδὰν δὲ γένηται τὰ σκυλάκια, ὑπὸ τῇ τεκούσῃ ἐᾶν, καὶ μὴ ὑποβάλλειν ὑφ' ἑτέραν κύνα. αἱ γὰρ θεραπεῖαι αἱ ἀλλότριαι οὐκ εἰσὶν αὔξιμοι. τῶν δὲ μητέρων καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν, καὶ τὸ πνεῦμα* etc. IUNG.

Ξενοφῶν] Fol. 987. *τῶν δὲ μητέρων καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι.* SEB.

πνεῦμα. ἀλλὰ etc.] MS. *πνεῦμα. εἶτα τὸ τῶν ἀ.* IUNG.

51.

μετὰ τοῦτο] MSS. *καὶ ὅτι μετὰ τοῦτο ἐκ τῶν μητρῶν γάλακτος τὸ τῶν ἀλ.* SEB.

μετὰ τοῦτο] C. A. *ὅτι μετὰ τὸ ἐκ τῶν μερῶν* (leg. *μητέρων*) *γάλα τὸ τῶν ἀλισκομένων αἷ. δ. π. σκύλαξι.* KUEHN.

μετὰ τοῦτο] Laudatus paulo ante *Vlitius*, *novum* hoc *praeceptum Pollucis* vocat, et unde addiderit, se nescire dicit. et dein *μετὰ τοῦτο*, *puta*, ait, *τὸ ἐκ μητρῶν γάλα*, *quod male ex margine in textum quorundam Codd. irrepsit.*

προσεθίζωνται] Desunt *δεῖ πρ. τ. σκυλ.* in MS. qui dein habet *προεθίζωνται.* IUNG.

σκυλακεία δὲ, ἡ μέν τις etc.] C. A. margo: *σκυλάκια εἰ μέν τίς ἐστι σκυλάκων γένεσις. καὶ τὸ σκυλακεύειν τ. κ. χρῆναι* etc. C. V. etiam habet *σκυλακεύειν τ. κύνας χρῆναι τοῦ* etc. KUEHN.

σκυλακεία δὲ, ἡ μέν τις etc.] MS. *σκυλάκια δὲ, εἰ μέν τίς ἐστιν σκυλάκων γένεσις, καὶ τὸ σκυλακεύειν τὰς κύνας χρῆναι τοῦ χειμῶνός ἐστιν, ἐμπιπλάναι. σκ. καὶ ὁ.* de primo *σκυλάκια* nescio quid dicam. *Xenoph.* ait: *ἐπειδὰν δὲ γένηται τὰ σκυλάκια* etc. uti paullo ante citavimus. sed videtur tamen potius *σκυλακία* mutato accentu scribere debuisse vel voluisse, si respexerit ad duas istas significationes, quae vulgatae. Alterum vero *σκυλακεύειν* omnino rectum est, vulgatum falsissimum. Ipse *Xenophon* dicat: *σκυλακεύειν δὲ αὐτὰς* (*κύνας*) *ἐπανιέντα τῶν πόνων τοῦ χειμῶνος, ἵνα ἔχουσαι τὴν ἡσυχίαν πρὸς τὸ ἔαρ ἐπάγωνται τὴν φύσιν γενναίαν.* patet et ex fine huius segmenti. IUNG.

σκυλακεία δὲ, ἡ μέν τις etc.] *Corruptissimum* hunc et *male habitum ab Interprete locum* ita legendum et distinguendum dicit eruditissimus *I. Vlitius* ad *Nemesiani* Cyneg. pag. 367. *Σκυλακεία δὲ, ἡ μέν τις νοείσθω σκυλάκων ἀνατροφή· ἡ δὲ τούτων γένεσις. Καί τοι τὸ σκυλακεύειν τὰς κύνας τοῦ χειμῶνος, ἐστιν ἐμπιμπλάναι σκυλάκων, καὶ ὀχεύειν. Explicat*

illa, pergit laudatus Vir, *Xenophontis* cap. XX. *Σκυλακεύειν δεῖ τοῦ χειμῶνος* etc. *Et simul alteri lucem dat* cap. XII. *ἀλλὰ μηδὲ σκληρὰν κύνα καὶ πεπηγυῖαν ἅμα τῇ σκυλακευομένῃ λυέτω. id est, cum gravida.* Haec ille. Verum nos ex *Kuehnii* restitutione ope MSStorum ita in textu reposuimus: *Σκυλακεία δὲ, ἡ μέν τις νοείσθω σκυλάκων ἀνατροφή· ἡ δὲ τούτων γένεσις. καὶ τὸ σκυλακεύειν τὰς κύνας χρῆναι, τοῦ χειμῶνος, ἐστὶν ἐμπιμπλάναι σκυλάκων, καὶ ὀχεύειν.* prius autem editi ita legebant: *Σκυλακεία δὲ ἡ μέν τις, νοείσθω σκυλάκων ἀνατροφή· ἡ δὲ, τούτων γένεσις. καί τοι τὸ σκυλεύειν τὰς κύνας. τοῦ χειμῶνός ἐστιν, ἐμπιμπλᾶναι σκυλάκων, καὶ ὀχεύειν.* Sed fere oblitus fui monere, quod et *Falckenburgii* mei Codex *σκυλακεύειν* non *σκυλεύειν*, ut vitiosissime ante editi agnoscunt, habeat, et *χρῆσθαι* dein suppleat post vocem *κύνας*.

ὀχεύειν] C. A. omissis caeteris, *ἡ δὲ τῶν σκ.* etc. postea totum cap. VII. abest. KUEHN.

ὀχεύειν] *προδιαπον.* etc. desunt in MS. ista usque ad illa: *ἡ δὲ* etc. quibus finit hoc segmentum, caput sequens VII. totum deest in MS. IUNG.

ὁπότε θηρῶεν] *Quoniam, cum venatum eunt, non conducit eos cibo se ingurgitare,* contra fieri debet, cum coëunt. KUEHN.

52.

δύο μῆνας] *Aristoteli ἑξήκοντα καὶ μίαν, ἢ δύο, ἢ τρεῖς ἡμέρας τὸ μακρότατον* etc. hist. Animal. V, 14. SEB.

Ἀριστοτέλους λ.] Locus *Aristotelis* qui hic adducitur, est lib. VI. de Hist. Anim. c. 20. *κύει δὲ ἡ μὲν Λακωνικὴ, ἕκτον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ· τοῦτο δέ ἐστιν ἡμέραι ἑξήκοντα.* etc. quae ipse videsis. IUNG.

ἡ δὲ, ἡμέρας δύο καὶ etc.] Forte rectius legatur et distinguatur, *εἰ δὲ ἡμ. δ. κ. ἑβδομήκοντα, καὶ ἡ* etc. *εἰ δὲ* respondet ad prius *εἰ μέν.* Mox pro *τρίτην καὶ τετάρτην* emendo *τρίτην καὶ δεκάτην*, vel potius *τετάρτην καὶ δεκάτην.* Iubet *Aristoteles. ἔνιαι,* ait ibidem, *δὲ κύουσι τῶν κυνῶν τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ. τοῦτο δέ ἐστιν ἡμέραι ἑβδομήκοντα καὶ δύο. τυφλὰ δὲ γίνεται τὰ σκυλάκια τούτων τῶν κυνῶν ἡμέρας δεκατέσσαρας.* IUNG.

ἡ δὲ, ἡμέρας δύο καὶ etc.] Doctissimus *I. Vlitius* ad *Nemesiani* Cyneg. pag. 359. ita legit, distinguit, et interpretatur hunc locum: *ἡ μὲν ἡμέρας δύο καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ ἡ τῶν σκυλακίων ὄψις προθεσμίαν ἔχει τετάρτην καὶ δεκάτην ἡμέραν. τῆς δὲ ἡ μὲν κύησις τρίμηνος, τὸ δὲ τῶν σκυλακίων ἀνά-*

βλεμμα εἰς ἑβδόμην προχωρήσει καὶ δεκάτην ἡμέραν. Aliqua etiam fere LXXII. diebus : cuius catuli caeci manent ad quartum et decimum diem. Nonnunquam et trimestris partus accidit: sed catulorum tum visus usque in septimum et decimum profertur diem.

τρίμηνος] *τρίμηνος*, *Pollux. Aristoteles*, *τέταρτον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ· τοῦτο δέ ἐστι τρεῖς μῆνες ὅλοι.* Iung.

τὸ δὲ τῶν σκυλ. etc.] *Aristoteles*, *τυφλὰ δὲ γίνεται τούτων τὰ σκυλάκια, ἑπτακαίδεχ' ἡμέρας.* Caput VIII. superioribus adnectitur in MS. sine titulo, uti supra monui. desumptum autem est ex capit. libr. VIII. *περὶ Ζώ. ἱστορ. Aristotelis.* Iungerm.

53.

νοσήματα κυνῶν τρία.] *Aristot. οἱ δὲ κύνες κάμνουσι νοσήμασι τρισὶν* etc. hist. Anim. VIII, 22. Seb.

νοσήματα] Ex *Aristotelis* lib. VIII. histor. Anim. cap. 22. ita legendum hunc locum docet doctissimus *I. Vlitius* Comment. ad *Gratii* Cyneget. pag. 254. et 291. *Νοσήματα μέντοι κυνῶν τρία, λύσσα, ποδάγρα, κυνάγχη. ἀλλ' ἡ μὲν ποδάγρα οὐ πάντη ἀνίατος· ἡ δὲ κυνάγχη δυσίατος· ἡ δὴ λύσσα εἰς θάνατον φέρει.*

κυνῶν τρία] *τρία* abest a C. A. Kuehn.

κυνῶν τρία] MS. inverso *τρία κυνῶν*. De *Aristotelis* verbis alias varie dissentiunt, ut videre potes apud *H. Mercurial.* I. Var. 2. ubi et hanc *Pollucis* sententiam adfert, et ad dictum locum *Aristot.* notationes *Sylburgii*, ubi haec ita tum citat, *πᾶν τὸ ὑπὸ λύττης* (seu *λύττῃ*) *ἐχομένου* etc. vulgati autem Basileae antea, habent *λύττης*. alterum itaque sic corrigi voluit *Sylburgius*. Iung.

ἀλλ' ἡ] MS. *ἀλλὰ ἡ.* Iung.

πᾶν δὲ etc.] Post *φέρει* absunt illa de morsu canis rabiosi, sumta ab *Aristotele* lib. VIII. de Animal. cap. 22. homo solus non sine periculo vitae morsum canis superat. Kuehn.

πᾶν δὲ etc.] Quae in hoc capite, in MS. desunt. Iung.

ὑπὸ λύττῃ ἐχ.] Vel *ὑπὸ λύττῃ* (aut *λύσσῃ*) *ἐχομ. κυν. Sylb.* pr. edit. *ὑπὸ λύττης ἐχ.* Seb.

54.

περὶ τοῦ ἀπὸ τίνος etc.] Titulus integer abest a C. A. Kuehn.

μὲν τὰς] In MS. deest *μέν.*

ἐπὶ τὴν θήραν ἀκτ.] C. A ἐπὶ θήραν ἀκτέον. Quod rem ipsam attinet, *Xenoph.* ita: ἄγειν δὲ τὰς σκύλακας ἐπὶ τὸ κυνηγέσιον, τὰς μὲν θηλείας ὀκταμήνους, τοὺς δὲ ἄῤῥενας δεκαμήνους. Τὴν etiam abest a MSS. *Salmas.* Kuehn.

ἐπὶ τὴν θήραν ἀκτ.] Deest in MS. τήν. *Xenoph.* ἄγειν δὲ τὰς σκύλακας ἐπὶ τὸ κυνηγέσιον, τὰς μὲν θηλείας, ὀκταμήνους· τοὺς δὲ ἄῤῥενας, δεκαμήνους. Iung.

ἱμάντι μακρῷ] Haec absunt a C. A. usque ad δειραίαμβος. Kuehn.

ἱμάντι μακρῷ] ἱμάντι μακρῷ etc. ῥηγνύωνται cum mediis desunt in MS. Iung.

ἀνηγκυλημένῳ] Pr. ed. ἐνηγγυλ. Seb.

ἐν καταλήψει] *Interpr. si prehensa fuerit fera, etiam illis ut prehendant permittendum est, ut gaudeant fera.* malim: *et si iam in eo fuerit, ut fera prehendatur, etiam illis, ut capiant, permittendum, ut venatione gaudeant.* Kuehn.

τὴν ἀγκύλην] ἀγγύλην. Vide supra V, 23. emendandum autem sic et infra segm. 56. ἐξηγκύληται, nisi malis ibi etiam ἐνηγκ. Seb.

τὴν ἀγκύλην] *Xenoph.* οἱ δὲ ἱμάντες ἔχοντες ἀγκύλας τῇ χειρί. Iung.

τεινόμενοι, ῥηγνύωνται] *Xenoph.* ἐντεινόμενοι ῥήγνυνται. sed non vacat haec omnia perquirere. Quae sequuntur digniora sunt, ut opera sumatur. Iung.

55.

κόσμος δὲ κυνός, δειραίαμβος etc.] MS. ita: κόσμος δὲ κυνῶν, δέραια μὲν ἱμὰς πλατύς. etc. rectissime, nisi quod ἱμὰς scribendum. quid itaque fiet illo pulchello vocabulo δεραίαμβος? id scilicet consecrabimus vulgatis lexicis, quae mendosum codicem sequuntur, ut et *Rhodiginus* XVII. Antiq. 26. qui profecto apud alios Graecos non legerat. Nolim verba multa perdere. Et Nostrum haec ex *Xenophonte* exscripsisse patet. Cuius verba ex Cynegetico et haec sunt ipsa: κυνῶν δὲ κόσμος δέραια, ἱμάντες etc. ἔστω δὲ τὰ μὲν|δέραια. etc. unde et hoc nota, videri addi ἱμάντα a *Polluce* ut explicationem δεραίων: sed et collaria illa fuerunt in mundo canum, et lorum istud aliud secundum *Xenophontem;* ait enim: ἔστω δὲ τὰ μὲν δέραια, μαλακά, πλατέα, ἵνα μὴ θραύῃ τὰς τρίχας τῶν κυνῶν· οἱ δὲ ἱμάντες ἔχοντες ἀγκύλας τῇ χειρί, ἄλλο δὲ μηδέν. οὐ γὰρ καλῶς τηροῦσι τὰς κύνας, οἱ ἐξ αὐτῶν εἰργασμένοι τὰ δέραια. En ait etiam non bene ex loris confici collaria, nedum quod idem sint. Alias illud δέραια,

quamvis nil addere volebam, etiam ex *Polluce* vulgato mox patet rectum esse, quando ait: *ἀπὸ τοῦ δεραίου*. IUNG.

δεραίαμβος] C. V. *δεραία μὲν ἱμὰς* etc. et ita *Xenoph.* cuius haec sunt. C. A. *ὁ δὲ περὶ τὸν τράχηλον ἱμὰς καὶ περιδέραιον ὀνομάζεται*, caeteris omissis. tum margo: *ἔνδοθεν δὲ ὑπεῤῥάφθω τις α.* etc. usque ad *κυνός*. quae postea sequuntur omnia absunt, additurque, *καὶ ἕτερά τινα τοιαῦτα*. *Salm.* *δέραια ἱμὰς πλατὺς* etc. *ἵμας ὁ περὶ τράχηλον τῶν κυνῶν περιδέραιον ὀνομάζεται*. KUEHN.

δεραίαμβος] *δέραια μὲν, ἱμὰς* etc. ex MSStis in textu reposuimus.

ἱμὰς πλ.] A. *ὁ δ' ἱμὰς ὁ περὶ τὸν τράχηλον τῶν κυνῶν περιδέραιον ὀνομάζεται*. P. *ὁ δὲ περὶ τὸν τράχηλον ἱμὰς περιδ. ὀνομ.* SEB.

καὶ περιδερὶς] Desunt in MS. *καὶ περιδερίς*. IUNG.

ὑπεῤῥάφθω ἀρνακὶς] MS. *δ' ὑπεῤῥάφθω τὶς ἀρν.* IUNG.

τρίβοιτο] C. V. dividit *τρίβοι τὸ ὑπὸ* etc. male. KUEHN.

δειρὴ τοῦ κ.] C. A. et V. *δειρά*. KUEHN.

δειρὴ τοῦ κ.] MS. *δειρὰ τοῦ κυνός. καὶ ἕτερα τινὰ τοιαῦτα*. reliqua in hoc capite desunt in MS. In vulgatis illa de *τελαμωνίᾳ* partem etiam interpretatur *Rhodiginus* X. Antiq. lect. 3. sed XVII. Antiq. 26. ait, quas telamonias *Pollux* hic dicat, *stelmonias* vocare *Xenophontem*. Et est sane apud *Xenoph.* Cyneg. *δέραια, ἱμάντες, στελμονίαι*· et iterum, *αἱ δὲ στελμονίαι πλατεῖς τοὺς ἱμάντας (ἔχοντες) ἵνα μὴ τρίβωσι τὰς λαγόνας αὐτῶν. ἐγκατεῤῥαμμέναι δὲ ἐγκεντρίδες, ἵνα τὰ γένη φυλάττωσιν*. quae omnia adscripsi, propter ea quae in *Polluce* sequuntur. Est tamen utrobique in *Xenophonte* ad oram adposita lectio haec, *τελαμονίαι*, sine dubio e *Polluce* nostro. sed infra X, 542. *τελμονίαι* quoque in eadem vocula MS, *Seberi*. noster enim ibi mutilus. IUNG.

δειρὴ τοῦ κ.] *δειρὰ* debes *Kuehnii* restitutioni e MSStis.

56.

ἀγενῶν] *ἀγεννῶν* reposuit *Kuehnius*.

περιδέῤῥαιον] *περιδέραιον*, ut supra segm. praec. SEB.

περιδέῤῥαιον] Cum duplici *ρρ* agnoscit et *Suidas* et explicat, *περιτραχήλια κόσμια*. sic enim lego sublata *τελεία*, post vocem *περιτραχήλια, στιγμῇ*. scribitur alias haec vox, et quidem frequentius, cum unico *ρ* tantum, ut est segm. praec. Et hanc scriptionem magis probat *Etymologici Magni Auctor*, cuius haec sunt: *Περιδέραιον, περιτραχήλιος κόσμος· ἀπὸ τοῦ δέῤῥη Αἰολικῶς, ὃ σημαίνει τὸν τράχηλον. ὁ*

δὲ Ὧρος ὁ Μιλήσιος διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφει, καὶ δι' ἑνὸς ρ· ᾧ μᾶλλον πειστέον. *Phavorinus*: Δέρη, ὁ τράχηλος, ὃς καὶ δειρὴ λέγεται· ἀφ' οὗ καὶ περιδέραιος κόσμος, ὁ περιτραχήλιος. *Glossae*: περιδέραιον, *Monile*, *Collare*, plane ut *Hesychius*, qui habet: περιδέραια, περιτραχήλια, ἢ ἐνώτια. quare doctissimi *Sopingi*, qui vocem περιδέξια forte ante περιδέραια in *Hesych.* inserendam existimat, probare non possum.

κύναγχον] *Hesych.* κυνάγχης περιαυχένιος in δερρίστής. dein leg. ἐξηγκύλωται, qui innectitur *millo* vel *milli annulo*. Kuehn.

κύναγχον] Quid est κύναγχον? an κυναγωγὸν, cuius supra V, 17. mentio? lorum enim istud ansatum esse debet, unde canum ductor prehendat. Nunc ad MS. qui in Ἀρεταὶ δὲ κ. etc. pergit. MS. μὴ ἀσύμ· habes vero et haec omnia fere apud *Xenophontem*, quae in hoc capite Noster: cum quo ipse, si lubet, confer. Iung.

κύναγχον] Varie hic locus tentatur a doctissimo *I. Vlit.* ad *Grat.* Cyneg. pag. 178. quem vide. ἐξηγκύλωται tamen repositum a *Kuehnio* in textu.

ἐξηγγύλωται] Vide paulo ante not. 25. Seb.

ἐξηγγύλωται] In vulgatis pro ἐξηγγύλωται omnino emendandum ἐξηγκύλωται. Iung.

ἥκιστ' ἀτρώτους] Leg. ἥκιστα τρωτοὺς, *ut minime vulnerari possint*. Kuehn.

ἥκιστ' ἀτρώτους] ἥκιστα τρωτοὺς restituit *Kuehnius* in textu.

57.

ἀρεταὶ κ.] C. A ita: ἀρετὴ κυνὸς ἀπὸ σώματος, reliquis omissis. Kuehn.

ἀρεταὶ δὲ κυν.] Haec sunt marginis in C. A. textus vero incipit: μεγάλαι ἀπὸ τοῦ μὲν σώματος, μὴ ἀσύμμετροι. quod ultimum et margo habet. Kuehn.

τὸ μέτωπον] C. A. τὸ omittit. Kuehn.

τὸ μέτωπον] MS. μέτωπον sine praecedenti τό. Iung.

ἀκριβῶς ἔχων] C. A. ἀκριβεῖς ἔχων. *Xenoph.* a quo haec sumpta sunt, διακρίσεις βαθείας. Kuehn.

ἀκριβῶς ἔχων] MS. ἀκριβεῖς ἔχων. *Xenoph.* διακρίσεις βαθείας ait. Iung.

κοῦφαί τε] C. A. κοῦφαί τε καὶ εὖ. ὄμματα μετέωρα sine distinctione. tollit etiam distinctionem post κεφαλαὶ, item post ὦτα et post τράχηλος et στήθη et σκέλη. Kuehn.

κοῦφαί τε] MS. κοῦφοί τε. Iung.

μικρά] Doctiss. *I. Vlitius Pollucem* nostrum corruptam *Xenophontis* lectionem secutum existimat, et *μακρά* in *Xenoph.* pro *μικρά* reponendum. vide eum pag. 214. seq. ad *Gratii* Cyneg.

εὔγαρκα] *εὔσαρκα.* SEB.

εὔγαρκα] Corrige *εὔσαρκα.* peccatum est ab operis. IUNGERM.

58.

ἐπίρικνα] C. A. *ἐπίῤῥικνα.* *Xenoph.* codex male, *περικνά.* margo, *ἐπίρικνα,* id est *stricta et carne gracilia.* vid. *Hesych.* et *Suidas* in voce *ῥικνοὶ* et *ῥικνά.* KUEHN.

ἐπίρικνα] Apud *Xenoph.* male est *περικνά.* sed illud alterum quod hic est *ἐπίρικνα,* ut rectum in margine adnotarunt. MS. habet *ἐπίῤῥικνα.* IUNG.

στρυφνά] C. A. *στυφρά.* C. V. *στιφρά,* cum quo facit *Xenoph.* KUEHN.

στρυφνά] MS. *στιφρά* pro *στρυφνά.* recte, sic enim et *Xenophon* de iisdem. IUNG.

στρυφνά] *στιφρά* repositum in textu.

αἱ πλευραὶ δὲ etc.] C. A. *καὶ π. δὲ ἐ. π. τῆς δὲ ὀσφύος τό τε ὑγρὸν π. κ. τ. π. σ. ἀπέστω. λαγόνων δὲ ἄ. τὸ μέτρον ὡς ἀ. μ. καὶ σμικρότητα.* ultimum agnoscit etiam C. V. KUEHN.

αἱ πλευραὶ δὲ etc.] MS. *καὶ πλ. δέ.* IUNG.

καὶ μὴ π. etc.] Desunt in MS. *καὶ μὴ πρ. τ. γ. βαθ.* *Xenoph.* *πλευρὰς μὴ ἐπίπαν βαθείας, ἀλλ' εἰς τὸ πλάγιον παρηκούσας.* MS. *τό τε ὑγρὸν* etc. Vides vero et Nostrum retinere *ὀσφύος* in singulari: quare forte recte notant viri docti ad *Xenophontis* eadem, *ὀσφὺν σαρκώδη,* non recte mutare velle quosdam in *ὀσφῦς σαρκώδεις.* IUNG.

σκληρότητα] MS. *σμικρότητα·* non *σκληρ.* rectissime. *Xenophon:* *λαγόνας, μεταξὺ μεγάλων, μικρῶν.* forte vero notandum et hoc apud Nostrum, quod *ὀσφύϊ* attribuit, *ὑγρὸν* et *σκληρὸν* nimirum abesse debere: apud *Xenophontem* vero *λαγόσι.* Totus locus ipsius est: *ὀσφὺν σαρκώδη, τὰ μεγέθη μεταξὺ μακρῶν, βραχέων, μήτε ὑγρὰς λίαν, μήτε σκληρὰς λαγόνας, μεταξὺ μεγάλων, μικρῶν.* Quid tamen, si illa altera lectio *ὀσφῦς σαρκώδεις* non omnino sit reiicienda, et sic totus locus sit scribendus: *ὀσφῦς σαρκώδεις, τὰ μ. μ. μ. βραχέων, μ. ὑ. λ. μ. σκληράς· λαγόνας, μ.* *Pollux* sane nos ad talem coniecturam inducere potest. IUNG.

σκληρότητα] *σμικρότητα* repositum in textu pro priori *σκληρότητα*.

59.

ἰσχύων] *ἰσχίων*. mox MSSti: *ἔστω σ. τὰ δὲ πρόσθια*. KUEHN.

ἰσχύων] MS. *ἰσχίων*, et *ἔστω* pro *ἔσται*. et omnino ita est legendum, *ἰσχίων*, inquam, quod aliquoties habes lib. II. supra, uti II, 183. etc. et infra V, 63. non per *υ*, uti male etiam apud *Xenophontem* excusum est. legendum et *ἔστω*, uti alia hic tali modo, *ἀπέστω* paullo ante etc. IUNG.

ἰσχύων] *ἰσχίων*, non *ἰσχύων*. vid. et infra segm. 63. dein repositum *ἔστω* in textu pro *ἔσται*.

τὰ δὲ ἄνωθεν] MS. *τὰ δὲ πρόσθια*, *ἀσύνδετα*, *ἔνδ. πρ.* bene *ἀσύνδετα*, non per *θ*. sic *Xenophon* ipse: *ἰσχύα* (emenda *ἰσχία*) *στρογγύλα, ὄπισθεν σαρκώδη, ἄνωθεν δὲ μὴ συνδεδεμένα, ἔνδοθεν δὲ προεσταλμένα*. sic et vulgati infra de lepore V, 69. IUNG.

ἀσύνθετα] C. V. *ἀσύνδετα*, quod *Xenophon* etiam asserit, dicens: *μὴ συνδεδεμένα*, *anteriora non vincta*, *compacta*. *Ἀσύνδετα* legit quoque *Salmas*. KUEHN.

ἀσύνθετα] *ἀσύνδετα* reposuimus in textu.

προεσταλμένα] *Adstrictiora*. *Xenoph.* male *προσεσταλμένα*. *Salmas*. *ἀσκύδετα*. KUEHN.

κενεῶνες δὲ] C. A. *δὲ* non habet. KUEHN.

κενεῶνες δὲ] MS. *κενεῶνες*, *αὐτοί τε λαγροὶ* etc. IUNG.

λαγαροὶ] *Strigosi* ex *Gl. Veterum*. *οὐραὶ προμήκεις ὀξεῖαι, λιγυραὶ*, *agiles*. KUEHN.

μηριαῖαι, σκληραί.] C. A. *μηρία, σκληρά*. C. V. *μηρίαι σκληραί*. *Xenoph.* *μηριαίας μὴ σκληράς*, malim: *μηρία* vel *μηριαῖα μὴ σκληρά*, *femora non dura*, aut si ad caudas haec quoque pertinere malis, *ad crura perstringentes, non durae*. KUEHN.

μηριαῖαι, σκληραί.] MS. *μηρίαι, σκληραί*. Sed cum vulgatis et *Xenophon*: *μηριαίας, μὴ σκληράς*. ubi hoc valde nota, *μὴ σκληράς*. Noster non habet negandi particulam, nec vulgatus, nec MS. An itaque *Xenophon* hinc emendandus? Sic sane videtur, quum infra V, 63. ubi vitiosam canum subolem membratim hisce componit, dicat *μηρίδια ὑγρά*· quae certe sunt *σκληροῖς* contraria: uti eadem vocabula et paullo ante V, 58. opponebat. Sed hoc fere oblitus essem: post *λιγυραὶ* punctum pone. aliae enim partes illae *μηριαῖαι*. habes illud *μηριαῖα* et supra II, 187. IUNG.

ὑποκοίλια] MSSti cum *Xenophonte* *ὑποκώλια*, et ita legendum infra V, 63. legit ita et *Salmas.* in *Xenoph.* male *εὐπαχῆ*. KUEHN.

ὑποκοίλια] MS. *ὑποκώλια*. Et sic etiam *Xenophon*, *ὑποκώλια μακρά, περιφερῆ, εὐπαχῆ*. nota itaque id vocabulum, quo et *Xenophon* eodem Cynegetico alibi utitur, *κατακλίνεται δὲ ὑποθεὶς τὰ ὑποκώλια ὑπὸ τοὺς λαγόνας*, de lepore. et de eodem, *ὑποκώλια μικρά, στιφρά*. significare autem patet partes femoribus subiectas. infra quidem V, 63. etiam *ὑποκοίλια*. sed ibi MS. *λείπει*. Patet etiam clare vocabuli significatum ex iis quae infra V, 72. quae enim ibi *Pollux* *τὰ ὄπισθεν σκέλη*, ea *Xenophon* *ὑποκώλια*· quae *Pollux* *τὰ πρόσω κῶλα*, ea *Xenophon* *τὰ πρόσθεν σκέλη*, uti ibi ex loco *Xenophontis* allato videre potes. Sane dicto opus forte fuit, quum id vocabulum lexicographos non putem explicare. IUNGERM.

ὑποκοίλια] *ὑποκώλια* reposuit a MStis *Kuehnius*. et sic infra quoque repositum segm. 63.

εὐπαγῆ] MS. *εὐπαχῆ*, non *εὐπαγῆ*. bene, uti modo in *Xenophonte* quoque erat. error geminus mox V, 70. IUNG.

εὐπαγῆ] *εὐπαχῆ* habes iam in textu.

περιφερεῖς δέ, οἱ π.] MS. *περιφερῆς δὲ καὶ οἱ πόδες, εὔτριχοι δ.* IUNG.

εὔτριχες] C. A. *εὔτριχοι δ. ἔ. καὶ τριχώματα* etc. KUEHN.

καὶ τὰ τριχ.] MS. *καὶ τριχ.* IUNG.

καὶ μαλ. καὶ π. τῇ τρ.] MS. *καὶ πυκνῇ καὶ μαλακῇ τριχί*. etc. IUNG.

60.

φανοῦνται] Hic desinit marginale, quod inceperat supra segm. 57. in *ἀσύμμετροι*. ergo interiecta, quae sub nomine C. A. laudata sunt, capiantur de margine. dein textus: *ποδώκεις, ἐλαφραί, δρομικαί, εὐθύστομοι, ἀπὸ δὲ ψυχικῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐρεῖς, θυμοειδεῖς, εὔρινας* suprascriptum, *εὐαισθήτους, ἐϋελουργούς, ἀπλανεῖς, σοφάς, εὔποδας* etc. *εὔρινες, argutarii*, ab argutis naribus. post *εὔποδας* sequitur *οἵας* etc. KUEHN.

ἐλ. ποδ.] MS. *ποδώκ. ἐλαφ. δρομ. εὐθύστ.* et deest *εὔστομοι*. IUNG.

καὶ ἥκει etc.] Desunt, *καὶ ἥκει κ. μ.* etc. *τοὺς κύνας* cum mediis in MS. qui pro his ita: *ἀπὸ δὲ ψυχικῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐρεῖς θυμοειδεῖς*. IUNG.

ἐπὶ τὰς τ. ψ. etc.] MSS. *ἀπὸ δὲ ψυχικῆς αὐτῶν ἀρετῆς θυμ.* Seb.

εὐαισθήτους, ἐθ. etc.] Hoc ordine MS. *σοφὰς, εὔρ. εὐαισθ. ἐθελ. ἁπλ.* et desunt, *θυμοσόφους*, et *εὔποδας*, cum quatuor vocibus sequentibus *ὁ. φ. ε. ἐ.* dein habet MS. *οἵας*, pro *οἵους*, et malim hic. Iung.

ἀρπάζειν] Corrige *ἁρπάζειν*. Iung.

καταφορᾷν] Hic desinit marginale, quod inceperat *ἀπὸ δὲ ψυχικῆς* eodem hoc segm. C. V. *κατὰ φορὰν δὲ* etc. dein C. A. *τὸ δὲ θηρίον μ. μεταθεῖν, κατὰ πόδας χωρεῖν, φροντίζειν μὲν* etc. *ζήτησιν, ἡσυχάζειν δὲ* etc. Kuehn.

καταφορᾷν] MS. *ἴχνη καταφοράν· τὸ δὲ θηρ.* quasi scriptum velit *κατὰ φοράν*. Iung.

μεταδιώκειν] Desunt in MS. *μεταδ.* et *μεθέπ.* Iung.

ὑποκρ. ἐξ. etc.] Desunt in MS. *ὑποκρ. ἐξευρ. πρ. δ. κατ. αἱρεῖν*. Iung.

61.

κἂν ἐγγὺς etc.] Haec in C. A. textu suprascripta post *ὑποδηλοῦν τῇ χαρᾷ τ. ψ.* etc. *τ. λ. ὀφθαλμῶν, τῇ στάσει τ. ὤ.* (*τῶν ὅπλων* *Salmas.* MSS. male.) tum margo *τῷ σεισμῷ τῆς οὐρᾶς*, et claudit: *καὶ τὰ ὅμοια*. Kuehn.

ἀνευρέσεως] Post *ἀνευρέσεως*, deleto puncto, substitue comma. *Xenoph.* *ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγὼ, δῆλον ποιείτωσαν τῷ κυνηγέτῃ θᾶττον φοιτῶσαι μᾶλλον.* Iung.

ἀνευρέσεως] Post *ἀνευρέσεως* commatica distinctio posita est et a nostro *Kuehnio*.

διαδηλοῦν] Deest in MS. *διαδηλοῦν*. Iung.

διαδηλοῦν] Iterum commaticam distinctionem reposuit pro *τελείᾳ στιγμῇ* *Kuehnius*.

τῇ μεταλλ. τ. ὀμμ.] Desunt in MS. *τῇ μεταλλ. τῶν ὀμ. τοῖς ἀναβλ. τῆς ὄψ.* quae *Xenophontea*: sic enim apud eum sequitur post ea, quae modo attuli: *γνωρίζουσαι ἀπὸ τοῦ θυμοῦ, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ἀπὸ τῆς μεταλλάξεως τῶν σημάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ἀναβλεμμάτων* etc. vides vero Nostrum habere *ὀμμάτων* pro *σημάτων*, quod apud *Xenophontem* pro *σχημάτων* malunt viri docti, et sane apud *Xenophontem* *ὀμμάτων* praecesserat. Mihi tamen nondum videntur omnia liquida esse in illo *Xenophontis*. Iung.

ὀμμάτων] *Salmasius* legit pro *ὀμμάτων*, *σημάτων*. Kuehn.

ὀμμάτων] Doctissimus *I. Vlitius* Commentar. ad *Gratii* Cyneg. pag. 194. hic in *Polluce* *σωμάτων* *Gesnerum* legere docet, ipse tamen *σημάτων* mavult ex *Xenophonte*.

ταῖς πηδήμασι] MS. *τοῖς πηδήμασι* etc. nec aliter potest legi, licet et ante editi *ταῖς*. IUNG.

ταῖς πηδήμασι] *τοῖς πηδ.* reposui ut clare editio *Florentina* habet. in *Aldina* est compendium scriptionis.

στάσει] P. *συστάσει*. SEB.

τῷ, τὸ στόμα] Leg. ex *Xenophonte*, *τὸ σῶμα π. σὺν ταῖς οὐραῖς*, inquit, *τὰ σώματα ὅλα συνεπικραδαίνουσαι*, *una cum caudis totum corpus vibrant*. absunt autem haec a C. A. dein *αἱ δὲ κακίαι ἀπὸ τῶν π. ἀ. κ.* reliqua capitis absunt usque ad finem. KUEHN.

τῷ, τὸ στόμα] Loco horum, *τῷ τὸ στόμα π. ἐπικρ.* MS. habet *καὶ τὰ ὅμοια*. In vulgatis tamen adhuc vitium latet, quod fere praeterieram. pro *στόμα* enim *σῶμα* emendandum. Firmat ipse *Xenophon*, ubi de canum gestu, *ἐπειδὰν περὶ τὸν λαγὼ ὦσι*, inter alia: *σὺν ταῖς οὐραῖς τὰ σώματα ὅλα συνεπικραδαίνουσαι*. Profecto *ἐκ τρίποδος* sentio quae amicissimus *Salmasius* ad me scribebat: *Quo minime credas vitium latet*, (in hoc Auctore) *multa ulcera subsunt*, *quae dolosa obducta cicatrice, sanitatem mentiuntur*, *et ita properantes fallunt*, *etiam non properantes*. IUNG.

τῷ, τὸ στόμα] *σῶμα* repositum a *Kuehnio*.

62.

μὲν] Deest *μὲν* in MS. IUNG.

ἐρεῖς] *ἐρεῖς* et cetera in hoc capite omnia in MS. deficiunt. IUNG.

ἄστομοι] *Parvi oris*, ut *ἄποδες*, *minus firmi pedibus*. vel, *malo ore malisque pedibus praediti*; omnia sunt ex *Xenophonte* decerpta. KUEHN.

ὠμοπλάται] Post *ὠμοπλάται* deleta est commatica distinctio a *Kuehnio*. et paulo infra post *ὀσφὺς* quoque.

λαγῶνες] *λαγόνες*. ut supra segm. 58. SEB.

λαγῶνες] *λαγῶνες* omnes editi; sed reposuimus *λαγόνες*, ut est supra segm. 58.

63.

ὑποκοίλια] *ὑποκώλια* in textu repositum, ut supra segm. 59.

ἀνάγκη etc.] Haec omnia deesse usque ad *ἀπὸ δὲ κυνῶν* etc. segm. 65. iam dixi. IUNG.

τῇ ψυχῇ] Malim, *καὶ τῆς ψ. κ. huiusmodi corpori non possunt non etiam animi vitia adesse*, ut supra mentio fuit *ἀρετῆς ψυχικῆς*. KUEHN.

ἐξαπατητικὰς] Post *ἐξαπατητικὰς* addit *Falckenburgius* *ἀπειθεῖς*, quod tamen in vulgatis mox sequitur. post *ζήτησιν* dein et *εὕρησιν* commaticas distinctiones, quae in ante editis erant, delevimus.

ἀναπεπτωκυίας] *Interpr.* vertit *attonitos*, quasi legisset *ἀνεπτοηκυίας*, sed non opus est correctione, nam *ἀναπεπτωκυῖα* est *canis ignobilis* et *supinus*. KUEHN.

τὰς συνθήρους] Male *Interpr.* *venatores*. significat, *canes, qui una venantur; τῶν συνέργων τὰς σοφὰς, venaticos peritos*, *Xenophon* ait. KUEHN.

64.

Laetalia] Lethalia. SEB.

οὐ καίρια] *Quae sibi imaginantur ea, quae non ad rem faciunt praesentem, praemature gaudentes.* KUEHN.

ἐνδιδούσας] *Qui solem ferre nequeunt, et umbram quaerunt, subeunt*, in *Xenoph.* *ἀφίστανται πρὸς τὸν ἥλιον ὑπὸ τὰς σκιάς.* omissum ibi *τὸ πρός.* KUEHN.

μαλακιούσας, ὑπὸ etc.] Leg. *μαλακιούσας ὑπὸ τ. κ. ἐξανισταμένους ὑπὸ τὸν ὄμβρον, οὐκ ἀπαλλαττομένους τῶν τριμμῶν, ad frigus tolerandum molles, imbri oborto surgentes, cedentes, a tramite trito non decedentes. Xenoph.* *φαῦλαι δὲ αἱ οὐκ ἀπαλλαττόμεναι ἐκ τριμμῶν*, et iterum: *ἰχνευέτωσαν δ᾽ ἐκ τῶν τριμμῶν ταχὺ ἀπαλλαττόμεναι.* Eadem habet *Salmas.* KUEHN.

μαλακιούσας, ὑπὸ etc.] Ita distinguenda vulgata existimo: *μαλακιούσας ὑπὸ τὸ κρύος, ἐξανισταμένας ὑπὸ τὸν ὄμβρον, οὐκ ἀπαλλαττομένας τῶν τριμμῶν, προκ.* Lege *Xenophontem*, et haud errabis: addo saltem locum de *τριμμοῖς.* *φαῦλαι δὲ*, ait, *αἱ οὐκ ἀπαλλαττόμεναι ἐκ τῶν τριμμῶν, τὰ ὀρθὰ οὐ γινώσκουσαι.* ubi etiam in vulgatis abundare ante *ἐκ* videtur comma. Nunc ad MS. IUNG.

μαλακιούσας, ὑπὸ etc.] Ita distinxi hunc locum: *μαλακιούσας ὑπὸ τὸ κρύος, ἐξανισταμένας ὑπὸ τὸν ὄμβρον, οὐκ ἀπαλλαττομένας τῶν τριμμῶν, προκαμ.* prius enim ita distinguebatur: *μαλακιούσας, ὑπὸ τὸ κρύος, ἐξανισταμένας, ὑπὸ τὸν ὄμβρον οὐκ ἀπαλλαττομένας, τῶν τριμμῶν προκαμ.*

κνιζούσας] Leg. *κνυζούσας, gannientes.* potest et vulgata retineri. nam canum degeneres vellicant tantum feram, non prehendunt mordicus. *Salmas.* leg. *κνυζώσας* a *κνυζᾷν.* KUEHN.

κνιζούσας] *κνυζούσας* pro *κνιζούσας* reposuit Clarissimus *Kuehnius.*

65.

ἀπὸ κυνῶν ὀνόματα] Titulus abest a C. A. KUEHN.

caninum] *κυνῆ*, canina pellis. SEB.

κυνῆ] *κυνῆ* abest a C. A. KUEHN.

κυνῆ] Deest *κυνῆ* in MS. IUNG.

κυνάγχη] *κυνάγχη* abest a C. A. KUEHN.

κυνάγχη] Deest *κυνάγχη* in MS. dein inverso MS. *κυνοδρ. κυνομ.* IUNG.

κυνοδρομεῖν] C. A. in textu habet, *κυνοδραμεῖν*, sed *ο τῷ α* superscriptum est. KUEHN.

ἔκκυνοι] Margo C. A. *ἔκκυνοι*. C. V. *ἐκκυνοῖ*. utrumique videtur coniungi posse. Nam apud *Xenoph.* *κύνες* dicuntur *ἔκκυνοι*, cum male edocti sunt inquirere vestigia, et temere hinc inde vagantur, et qui ita eos educat, *ἐκκυνοῖ*, et ipse canis *ἐκκυνεῖ*. ita caperem *Hesych.* *ἐκκυνοῖ*, *νόσημά τι κυνῶν*, non de morbo corporis, sed de malae educationis vitio. C. V. dein habet: *ἐκκυνοῦσαι*, *ἐκκύειν*. KUEHN.

ἔκκυνοι] MS. *ἐκκυνοῖ*, *ἐκκυνοῦσαι*, *ἐκκύειν λεγ.* sed bene habet illud primum in vulgatis *ἔκκυνοι*. *Xenoph.* *τελευτῶσαι γίνονται ἔκκυνοι, πονηρὸν μάθημα.* Apud *Hesychium* est: *ἐκκύνοῖ, νόσημά τι κοινόν.* ubi *Sylburgius* recte emendavit in suo codice, *ἔκκυνοι, ν. τι κυνῶν.* si vero *ἐκκυνοῦσαι* participium in MS. rectum est, id sit ab *ἐκκυνεῖν* vulgato, pro quo MS. *ἐκκύειν*. quod verbum certe non temere reiiciendum, quum alterum *ἐκκυνεῖν* satis ex *ἐκκυνοῦσαι* pateat. scribit enim et *Hesychius*: *ἐκκύεις, ἐρεθίζεις, ἐπισείεις.* Tertium etiam vulgatum *ἐκκυνῶσαι* ego temere loco movendum haud fuerim auctor. IUNG.

ἔκκυνοι] *ἔκκυνοι*. Pessime in hac voce depravatus est *Phavorinus*, quando ait: *Ἐκκυνοὶ, νόσημά τι κοινόν.* Leg. *Ἔκκυνοι νόσημά τι κυνῶν.* uti etiam *H. Steph.* in Thesauri sui Appendice apud *Hesych.* quem *Phavorinus* descripsit, legit, ubi tamen miror *H. Steph.* suam restitutionem citare, ac si ita legeretur in *Hesychio*; fecit idem quoque in quibusdam *Pollucis* nostri. vide quae Cl. *Iungermannus* supra ad IV, 194. notavit.

ἐκκυνῶσαι] MSSti, *ἐκκυνοῦσαι, ἐκκύειν.* Prius *Interpr.* *Eccynus morbus*, ac si legisset *ἔκκυνος*, alterum reddit, *interosculari vel affligi*. KUEHN.

καὶ προσκυνεῖν] Margo C. A. *καὶ* omittit, additque *τι προκυνεῖν*, et sine diaeresi *προυλακτεῖν*, quod nolim. KUEHN.

πρινῆ] MS. *πρὶν ἤ*. IUNG.

ἀνευρεῖν] C. A. ἂν εὑρῇ, forte, ἂν εὑρηθῇ vel ἀνεύρῃ. KUEHN.

καὶ Ὅμηρος] Absunt a margine C. A. usque ad ἐκαλεῖτο. KUEHN.

καὶ Ὅμηρος] καὶ Ὅμ. etc. desunt usque ad ista, καὶ κύνες, οἱ. Promit ista *Homerica* hinc et *Rhodigin.* XVII. Antiq. 27. IUNG.

κύων] *Demosth.* in Orat. I. in *Aristogeit.* τί οὖν οὗτός ἐστι; κύων νὴ Δία φασί τινες τοῦ δήμου· ποδαπός; οἷος οὓς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν, ἃ δέ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίειν. KUEHN.

καὶ κυνισμ. etc.] Desunt in MS. καὶ κυν. etc. usque ad χρώμ. pro quibus MS. habet saltem, καὶ τὰ ὅμοια. IUNGERM.

καὶ κυνικὸς etc.] Absunt usque ad ἵπποι. dein margo, καὶ τὰ ὅμοια. χρῶμα δὲ usque ad μέλαν. dein ἀλλ' ἑκάστῳ etc. ἢ καὶ κατ' ἄλλο τι σώματος, hic desinit margo omisso μέρος. KUEHN.

κυνήποδες] *Salmas.* etiam κυνοβάμονες dicuntur. KUEHN.

χρώματα δὲ κ.] MS. χρῶμα δὲ κυν. IUNG.

οὔτε τὸ π.] Desunt in MS. οὔτε τὸ π. π. sed habet et *Xenophon*, e quo haec deprompta. IUNG.

ἀλλὰ ἐκ.] MS. ἀλλ' ἐκ. IUNG.

κατ'] MS. καὶ κατ' et deest μέρος. IUNG.

66.

περὶ διαφόρων θηρ.] P. περὶ λαγωοῦ. A. περὶ λαγωοῦ ἐλάφου, συὸς, καὶ λοιπῶν τῶν θηρίων. SEB.

De differentiis ferarum] De diversis feris, nisi in Graeco malis περὶ διαφορῶν. SEB.

περὶ διαφόρων θηρ.] Titulus est in C. A. περὶ λαγωοῦ. KUEHN.

περὶ διαφόρων θηρ.] In MS. tale lemma: περὶ εὐνῶν λαγῶν, καὶ ἰχνῶν, φύσεώς τε καὶ ἰδέας αὐτῶν. IUNG.

εὐναὶ] Ab εὐναὶ usque ad βαθεῖς descripsit Nostrum *Phavorinus* voce Εὐναί.

λαγῶν] P. λαγωῶν. in A. potius λαγῶ. SEB.

λαγῶν] MS. εὐναὶ λαγῶ, Attice. sic λαγὼ βίος in ἐνυπνίῳ *Luciani. leporis cubilia sunt fruticeta* etc. sic mox segm. seq. IUNG.

συνηρεφεῖς] C. A. συνηρεφής. et mox ῥωχμαί, sed utrinque εις et οι suprascribuntur. C. V. ῥόχμοι. KUEHN.

ἴδαι] MS. καὶ ἴδαι. locum hunc adfert et *Casaubon.* IV. *Athen.* 25. quod ἴδαι pro quavis silva usurpentur. IUNG.

ῥωχμοὶ] MS. καὶ ῥοχμοί. *Rhodiginus* XXVI. Antiq. 29. licet *Pollucem* non nominet, haec tria lustrorum leporis genera interpretatur, *obductiora densioraque arbusta, consita copiosa, scissurae profundae.* sed quid sunt *consita?* an non melius *silvas* dicamus? ῥωχμοὶ vero sunt profunditates terrae maiores, vel saltem cavernae, κοῖλα, uti mox ait. IUNGERM.

ῥωχμοὶ] Vid. *Phavorinus* hac voce.

πρόσειλα] C. A. χειμῶνος μέντοι πρόσηλα. legerem ex *Xenoph.* προσήλια. *Salm.* ita: πρόσηλα. *sed* πρόσειλα *etiam MSS. et verum est.* huc facit εἰληθερεῖν, *apricari.* KUEHN.

πρόσειλα] MS. πρόσιλα. Nescio an apud *Xenophontem* πρόσειλα de his invenias. προσήλια quidem lego ibi: ἐὰν τοῦ λαγὼ ὀσφραίνωνται ἐν τόποις ψιλοῖς, ξηροῖς, προσηλίοις, etc. et ibid. τὸ δὲ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον, ἐν προσηλίοις. scilicet ποιοῦνται εὐνὴν lepores. IUNG.

πρόσειλα] *Phavorinus:* πρόσειλος, πρὸς τὴν εἵλην, ἤτοι τὴν θερμασίαν. εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. suppleo autem post θερμασίαν vocem τετραμμένος, quae ad sensus complementum requiritur; sic *Etymolog. Magn. Auctor:* Πρόσειλος οἰκία, ἡ πρὸς τὴν ἕλην τετραμμένη. ἕλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἐξ οὗ πρόελος καὶ πρόσειλος, ubi omnino pro πρόελος legendum mihi videtur πρόσελος, et poterunt etiam forte excidisse post ἕλη, ἢ εἵλη, quare integrum locum ita constituerem: Πρόσειλος οἰκία, ἡ πρὸς τὴν ἕλην τετραμμένη. ἕλη γὰρ ἢ εἵλη ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἐξ οὗ πρόσελος καὶ πρόσειλος. Ita enim lego apud *Eustathium* ad *Odyss.* ή. 276, 18. ubi *in Rhetorum Lexic.* κεῖται, inquit, καὶ ὅτι εἵλη καὶ ἕλη ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. καὶ εἰληθερεῖν, τὸ ἡλιάζεσθαι. καὶ εἱλεῖν, τὸ ἐν ἡλίῳ ξηραίνειν. καὶ εὔειλον χωρίον, τὸ εὐήλιον, καὶ πρόσειλον τὸ πρὸς μεσημβρίαν τετραμμένον.

ἐπίσκια] *Xenoph.* παλίσκια. KUEHN.

ἐν δὲ χειμῶνι] Margo C. A. usque ad μελάγχειμα. KUEHN.

μελάγχειμα] P. post μελάγχειμα. MSS. ἐρεῖς δὲ τὸν λαγὼ καὶ δασύποδα, ἐκ τῆς τῶν ποδῶν δασύτητος. inde statim: τῶν ἐλάφων etc. segm. 76. sed postea omissa multa, ut hactenus passim. SEB.

μελάγχειμα] Ita et *Xenoph.* id est, *loca nigriora, in quibus nix iam contabuit, quaeque, si cum reliqua terra nive alba comparentur, subnigricant. Eustath.* in *Iliad.* pag. 1254. eiecto ε, μελάγχιμα per quandam paragogen novam in ιμος desinentibus huiusmodi vocabulis. sic *Aeschylus* habet: πέ-

πλους μελαγχίμους, συκάμινα μελάγχιμα, νὺξ μελάγχιμος, φάρη μελάγχιμα, quorum illud in *Persis Aeschyli*, hoc in *Χοηφόροις* eiusdem extat. fere eadem affert *Salmas.* Kuehn.

μελάγχειμα] *Xenoph. ἰχνεύεσθαι δὲ τοὺς λαγῶς, ὅταν νίφῃ ὁ θεός, ὥστε ἠφανίσθαι τὴν γῆν, εἰ δ' ἐνέσται μελάγχειμα, δυσζήτητος ἔσται*, etc. *Xenoph. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ ἐν τοῖς μελαγχείμοις.* de *μελαγχείμοις* etiam *Pollucem* interpretatur *Rhodigin.* XXVI. Antiq. 29. Iung.

ταῦτα, τὰ κοῖλα] Margo C. A. *ταῦτα κοῖλα.* Kuehn.

ταῦτα, τὰ κοῖλα] MS. *ταῦτα κοῖλα, ἐ.* Iung.

ταῦτα μόνα] Margo C. A. *μόνα ταῦτα.* Kuehn.

ταῦτα μόνα] MS. *μόνα ταῦτα.* inversim. Iung.

εὐθέα] Margo C. A. *εὔθετα.* sed *Xenoph.* ex quo haec sunt sumpta, vulgatum etiam habet. Kuehn.

εὐθέα] Pro *εὐθέα* MS. *εὔθετα* habet. supra V, 12. etiam aliter variabat. ceterum in MS. ad oram hic adscriptum: *περὶ ἰχνῶν.* Iung.

μαλ. τὰ τοι. ἢν προεξ.] MS. *μάλ. τοιαῦτα, ἢν προδιεξέλθωσιν* etc. vere noster MS. *Xenoph ταραχώδη δὲ (τὰ ἴχνη) ὅταν ἀλώπεκες προδιεξέλθωσι, γίγνεται.* Iung.

προεξέλθωσιν] Loco *προεξέλθωσι* C. A. margo leg. *προδιεξέλθωσι*, quod *Xenophon* astruit his verbis: *ταραχώδη δέ, ὅταν αἱ ἀλώπεκες προδιεξέλθωσι, cum vulpes pertransiverint.* Kuehn.

προεξέλθωσιν] *προδιεξέλθωσιν* e MSStis reposuimus in textu.

67.

τὰ δὲ ὀρθὰ ἴχνη] Hic desunt quaedam. C. A. subdit quidem: *ἐρεῖς δὲ τὸν λαγὼν δασύποδα ἀπὸ τῆς ποδῶν δασύτητος*, sed statim addit, *λείπει φύλλα, desunt folia.* omnia igitur quae sequuntur post *ὀρθὰ ἴχνη*, desunt usque ad *λαγών*, qua voce finitur segmentum 75. et C. V. de segmento hoc et tribus sequentibus nihil habet. Kuehn.

ὁπόταν] MS. *ὁπότ' ἄν.* Iung.

ἐπανιστάμενοι] MS. *ἐξανιστάμενοι.* de his etiam *Xenophon: προλαμβάνοντες δὲ τὰς κύνας ἐφίστανται, καὶ ανακαθίζοντες ἐπαίρουσιν αὐτούς, καὶ ἐπακούουσιν εἴπου πλησίον κλαγγὴ ἢ ψόφος τῶν κυνῶν* etc. Iung.

τῷ τῆς] MS. male *τὸ τῆς.* Iung.

ὁπόταν ᾖ π. etc.] MS. *ὁπότ' ἂν ἦν π.* Iung.

ἀλλήλους, καὶ πηδῶντες etc.] MS. *ἀλλήλους, πηδόντες μακρὰν καὶ δ. Xenoph.* ubi etiam de *ὅταν ᾖ πανσέληνος* etc.

χαίροντες γὰρ τῷ φέγγει, ἐπαναῤῥιπτοῦντες μακρὰ διαιροῦσιν ἀντιπαίζοντες· ταραχώδη δὲ etc. quae ad segmentum praecedens attuli iam. IUNG.

διαποῤῥιπτοῦντες] *Xenoph.* ἐπαναῤῥιπτοῦντες. et alia pleraque sunt eiusdem Auctoris. KUEHN.

ταραχώδη τὰ ἴχνη] MS. τὰ ἴχνη ταραχώδη. εἰδέα δὲ λαγὼ καὶ φ. recte λαγὼ, ut V, 62. Attica haec flexio non intellecta, credo, huic loco mutando caussam dedit. IUNG.

λαγῷ] λαγῷ habebant priores editiones male, reposuimus ergo λαγὼ, qui est genitivus Atticus. *Phavorinus*: Πετεῶ, (leg. Πετεὼ) ἀπὸ τοῦ πετεὼς πετεῶ (leg. πετεὼ) γίνεται Ἀττικῶς, ὡς λαγὼς λαγὼ, ταὼς ταὼ, etc.

ἐπίπερκνος] *Xenoph.* ubi *Interpr. nigris notis varie distinctus,* vid. notata supra ad I, 61. KUEHN.

οὔτε ὄμφακ. ἔτι etc.] MS. οὔτε ὀμφακός ἐστι, οὔτε etc. vulgata et *Rhodiginus* XXVI. Antiq. 29. interpretatur. IUNG.

68.

μέγεθος, οὐ μέγας etc.] MS. auctius μέγεθος, οὔτε μέγας, οὔτε μικρὸς τὸ ὕψος. deest κοῦφος in MS. IUNG.

κοῦφος] Vox κοῦφος videtur quoque deleta in Codice *Falckenburgii.*

τὴν φύσιν, δασὺς etc.] MS. τὴν φύσιν δασὺς, καὶ τά. omissis τὴν τρίχ. et videtur recte distinguere, uti mox ait τὴν φύσιν eius esse quasi δασύτητα. IUNG.

τὰ πρανῆ] MS. τὰ πρινή. et post ποδῶν saltem comma ponendum videtur, non punctum. Scilicet καὶ τὰ ὕπτια τῶν ποδῶν δασυνόμενος, ἀλλ' οὐ μόνα τὰ πρανῆ. et sic distinguit etiam *Rhodiginus* XXVI. Antiq. 29. ubi vulgata interpretatur. IUNG.

Ἀριστοτέλης] Vid. eius H. A. lib. III. cap. 12. quae sequuntur iterum ex *Xenoph.* KUEHN.

Ἀριστοτέλης] Locus *Aristotelis* est lib. III. de Hist. Animal. cap. 14. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ζῶα, οὔτε ἐντὸς ἔχει τρίχας, τῶν τε ἀκρωτηρίων ἐν τοῖς πρανέσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ὑπτίοις. ὁ δὲ δασύπους μόνος, καὶ ἐντὸς ἔχει τῶν γνάθων τρίχας (καὶ ὑπὸ τοῖς ποσίν.) Ista, καὶ ἐντὸς ἔχει τῶν γνάθων τρίχας, habet Noster V, 73. IUNG.

διὰ τοῦτό μοι δοκ. δ.] MS. διὰ τοῦτο γάρ μοι etc. IUNG.

δασύποδα] Utitur huius loci testimonio *Iac. Nicol. Loensis* adversus *Th. Gazam,* qui δασύποδα *cuniculum* vertit, Epiphill. III, 2. ubi et nonnulla de leporum generibus. SEBERUS.

δασύποδα] An dasypus simpliciter sit lepus, docti valde litigant. de quo peculiari capite olim *Rhodiginus*, scilicet XXVI. Antiq. lect. 30. vid. et doctiss. *Brodaeum Schol.* adi lib. I. epigr. cap. 33. initio. qui et alios doctores allegat, eiusdem cum *Polluce* sententiae. erroris tamen Nostrum in hac re insimulare audet *Luisinus* I. Parerg. 26. His adde prolixe disputantem *Iac. Nicolaum* III. Epiphill. 22. ubi, *Pollucem* erudite defendit, et in *Rhodiginum* invehitur. Totum vero locum hunc *Pollucis* ita interpretatur: *Forma et natura leporis haec est, color illi subniger, cuiusmodi est oleae, quando nec cruda nec dum matura est: medius inter viridem et nigrum, magnitudine haud admodum excellens, levis natura, pilis hirtus tam in supernis pedum partibus quam in pronis, quod nulli praeterea animantium adesse dicit Aristoteles. ob id mihi videtur, quod leporem dasypoda tum alii, tum Cratinus ipse vocet, nomen indens animanti tractum ab ipsius natura.* Iung.

λαγὼν] MS. λαγόν. ut *Herodotus* Clione. et Ionicum aiunt. Iung.

ποιούμενος] ποιούμενοι MS. recte. Iung.

καὶ τὸ λευκὸν] MS. καὶ πολὺ λευκὸν ἐ. Iung.

μεῖζον. ὁ δὲ etc.] MS. μείζων. ὁ δὲ etc. sed vulgata rectiora. *Xenoph.* de his μεγάλοις· καὶ τὸ λευκὸν τὸ ἐν τῷ μετώπῳ μέγα ἔχουσιν. Iung.

χρῶμα ἐπίπυῤῥος] MS. χρῶμά ἐστιν ἐπίπυρος. *Xenoph.* οἱ δ' ἐλάττους, ἐπίξανθοι, μικρὸν τὸ λευκὸν ἔχοντες. Iung.

69.

γλαυκὸς δ' ἔστιν etc.] MS. γλ. δέ ἐστιν ὁ λ. ἡ χαροποιός, ἐξόμματος. ubi notandum puto illud ἐξόμματος, an idem sit quod ἐξόφθαλμος, oculis prominentibus, uti sane habet lepus, *Xenoph.* ita: τά τε γὰρ ὄμματα ἔχει ἔξω, καὶ τὰ βλέφαρα ἐλλείποντα, καὶ οὐκ ἔχοντα προβολὴν ταῖς αὐγαῖς etc. καὶ ἡ ποδωκία πρὸς τὸ ἀμβλυωπεῖν αὐτῷ πολὺ συμβάλλεται etc. Iung.

γλαυκὸς δ' ἔστιν etc.] Pro γλαυκὸς *Falckenburgius* habet λευκὸς e MS.

ταπολλὰ δ' ἔστιν] MS. τὰ πολλὰ δέ ἐστιν. eadem habes apud *Xenoph.* Iung.

ἐλαφρὴν, κατωφ. etc.] MS. ἐλαφρὰν, καταφερῆ etc. Apud *Xenoph.* est κατωφερῆ, altera quoque lectione καταφερῆ ad oram apposita. ἐλαφρὰν autem erit omnino rectius. Leporis haec descriptio apud *Xenophontem* extat, verbis interdum mutatis, interdum retentis iisdem. Iung.

ἐλαφρὴν, κατωφ. etc.] ἐλαφρὰν reposui.

κωλῆνα] κωλῆνα. in MS. etiam sic, sed absque accentu. Et certe hinc etiam κωλῆνον neutro usurpatum, uti et ex superiore II, 193. loco (uti quidem eum restituere conatus fui) coniectare mihi liceat. id enim simplicius utroque loco fiat, quam si accusativum urgeamus. Summi tamen viri, quos ad *Athenaeum* lib. IX. cap. I. videas, de hoc vocabulo iudicent: antea a me nolim ullum temere factum praeiudicium. Apud *Xenophontem* vero, ne eius obliviscamur, hic est, ὀσφῦν περιφερῆ, κοίλην, σαρκώδη. quo loco mendum nemini adhuc suboluit. sed non dubito, quin mendose fuerit scriptum κωλῆνα. ut illa a κῶλον in MS. saepe in ο et ω variant, unde errori locus. Et puto emendandum, ὀσφῦν περιφερῆ, κωλῆνα σαρκώδη. Et sic itaque fuerit et apud Nostrum illud κωλῆνα, ἀπὸ τοῦ κωλὴν, τοῦ κωλῆνος. miror tamen a *Polluce* omissos lumbos, sive ὀσφῦν περιφερῆ. Iung.

λαγόνας] MS. λαγῶνας. sed alias recte scribit. Iung.

70.

ἰσχία, στρογγ. etc.] MS. auctior, ἰσχία μεγάλα, στρ. ε. *Xenophon* tamen illud non habet, tantum: ἰσχία στρογγύλα, πλήρη κύκλῳ, ἄνωθεν δὲ ὡς χρὴ διεστῶτα. ubi quod semel monere libet, adnota Nostri artificium, quo uti saepe solet, pulcre commutatis a contrario verbis, uti quod *Xenophon* dicat διεστῶτα, ille οὐ συνεστηκότα. et talia frequenter, quae pro copia verborum iunioribus exempla esse debeant, quoque pacto eiusdem φράσεως repetitionem crebram, cum elegantia effugere queant.

εὐπαγεῖς] *Xenoph.* male εὐπαχεῖς. Kuehn.

εὐπαγεῖς] εὐπαχεῖς MS. sic et *Xenoph.* Geminum vitium supra Nostro acciderat V, 59. sed audi *Xenophontem*, μηροὺς, μακροὺς, εὐπαχεῖς, etc. Noster tamen ait, μηροὺς βραχεῖς, εὐπ. Quae profecto videntur discrepare. uter itaque ex utro emendandus? si consentire debent, potius apud Nostrum inserta negativa legerem, μηροὺς οὐ βραχεῖς, εὐπ. Iungerm.

εὐπαγεῖς] εὐπαχεῖς repositum in textu ut supra V, 59.

μυδώεις] Leg. μυώδεις, *musculosa. Xenoph.* ἐπιτεταμένους. Kuehn.

μυδώεις] MS. egregie μυώδεις, quid enim (malum) μυδώεις, quod vulgo legis? Et inde confirmatur prorsus lectio *Xenophontea*, quam in quibusdam libris se invenisse ait *Leunclavius* hanc, ἔξωθεν μῦς ἐπιτεταμένους, ἔνδοθεν δὲ οὐκ ὀγκώδεις. Illud noster enim dixit μυώδεις, *musculosos*. Iung.

μυδώεις] In voce μυδώεις delet *Falckenburgius* literam δ. forte et ipse μυώδεις legere voluit, quemadmodum iam in textu Nostri reposuimus.

ὑποσκέλια] Pro ὑποσκέλια quoque MS. eximie ὑποκώλια. Iungerm.

ὑποσκέλια] ὑποκώλια legitur iam in textu.

στρυφνὰ] στιφρὰ, non στρυφνὰ MS. Non enim aliter *Xenophon*, qui ait: ὑποκώλια μικρὰ, στιφρά. Aliter supra V, 58. erratum erat. Iung.

στρυφνὰ] στιφρα habet iam textus.

μήκει] MS. auctius: μήκει, τὰ πρόσθεν παρὰ τ. ὄ. *Xenophon*: σκέλη τὰ ὄπισθεν μείζω πολὺ τῶν ἔμπροσθεν etc. de σκέλεσιν τοῖς πρόσθεν Noster etiam ante iam segm. praec. Sicut et *Xenophon* ante iam dixerat: σκέλη τὰ ἐπ' αὐτῶν (ὠμοπλατῶν) ἐλαφρὰ, σύγκωλα. Iung.

βλεσσὰ δ' ἐστιν] MS. κλαισάται ἐστιν. sed credo scribere voluisse, βλαισὰ δέ ἐστιν. vid. supra II, 193. ubi eandem varietatem adnoto. Iung.

ἐγκεκλίσθαι] MS. male ἐγκεκλῆσθαι. *Xenophon* enim σκέλη τὰ ὄπισθεν μείζω πολὺ τῶν ἔμπροσθεν, καὶ ἐγκεκλιμένα μικρὸν ἔξω. Id enim est βλαισὰ, quibus τὰ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὰ ἔξω ἀπέστραπται, uti Noster similiter loquitur supra lib. II. Iung.

ἐμπρόσθια] MS. πρόσθεν pro ἐμπρόσθια. Iung.

προβάλλειν] MS. προσβάλλειν. Iung.

τοῖς ὄπ. ποσὶν οὐδ. τοὺς πρ. ἐμποδίζοντας] Ita distinxit et reposuit *Kuehnius* in textu: τοῖς ὄπισθεν ποσὶν, οὐδαμῇ τοὺς προσθίους ἐμποδίζοντα.

προσθίους] MS. προσθείους ἐμποδίζοντα. certe ἐμποδίζοντα legendum, quum primum legi, vidi. post ποσὶν autem pro puncto substituendum comma. Iung.

ἔσω παρ. etc.] Quia pedes posteriores interius procurrunt, ita ut ponantur ἐπέκεινα τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν, *ultra primores*, et haec est ratio, cur animal illud nunquam incedat aut ingrediatur, sed semper saliat. βαδίζοντα οὐδεὶς ἑώρακεν οὐδ' ὄψεται *ingredientem leporem nec vidit quisquam nec videbit*, inquit *Xenoph.* Kuehn.

ἔσω παρ. etc.] MS. εἴσω παρ. ἀλ. δέ ἐστιν etc. Iung.

71.

ὑπέλαφρον] Ex *Xenoph.* legendum ὑπερέλαφρον, nam ὑπέλαφρον minus dicit de summa leporis levitate. Kuehn.

ὑπέλαφρον] Pro ὑπέλαφρον *Kuehnius* ὑπερέλαφρον reposuit.

τὴν οὐρ.] MS. τὴν οὐρ. οὐχ ἱκ. ἔχ. τὸ σ. ἐπευθύνειν. Et hoc verbo etiam *Xenophon*: οὐρὰν δὲ οὐκ ἐπιτήδειον ἔχει πρὸς δρόμον. ἐπευθύνειν γὰρ οὐχ ἱκανὴ τὸ σῶμα, διὰ τὴν βραχύτητα, ἀλλὰ τῷ ὠτὶ ἑκατέρῳ τοῦτο ποιεῖ. IUNG.

χρῆται] MS. χρεῖται. IUNG.

παρακαταβάλλων] *Advertens, acclinans*: est et hoc *Xenoph.* KUEHN.

παρεγγυῶν] MS. παρερέττων τὸ σῶμα, non παρεγγυῶν. et quanto illud aptius et elegantius. nec aliud sibi iungi velit magis τὸ κώπαις. IUNG.

κατωφερέσι] MS. καταφερέσι. IUNG.

τῶν ποδῶν ἀν.] MS. τῶν (sine ἡ praecedenti) ποδῶν ἀνισότητι κατὰ τὴν ἀνωμαλότητα τῶν τόπων ἀπισοῖ etc. IUNG.

ὅσον γὰρ ἐν τοῖς etc.] C. V. ὅσον γὰρ τὰ κατόπιν ἐν τοῖς ἀνάντεσι κοιλαίνεται. KUEHN.

ὅσον γὰρ ἐν τοῖς etc.] MS. ὅσον γὰρ τὰ κατόπιν ἐν τ. ἀν. κοιλ. IUNG.

ἰσοπέδου δ. etc.] *Speciem campi aequabilis implet.* Dein C. V. εἰς ἰσοπέδου δόξαν, distinctione post μῆκος eiecta, *tantum, ad implendam aequoris speciem pedum posteriorum longitudo reddit.* KUEHN.

ἰσοπέδου δ. etc.] MS. μῆκος εἰς ἰσοπ. *quasi in planitie curreret.* quae omnia certe vulgatis non peiora. IUNG.

72.

ἔμπληκτον] C. V. ἔκπληκτον. KUEHN.

ἔμπληκτον] MS. ἔκπληκτον ὁ· γινόμ. et magis arridet, praesertim quum et in *Xenophonte* legam: διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἔκπληκτοι γίνεσθαι. vide alias haec interpretantem etiam, si lubet, *Rhodig.* XXVI. Ant. lect. 29. *Aelian.* lib. VII. de Propr. Animal. c. 19. καὶ οἱ λαγῳ, οὓς δὴ καὶ πτῶκας οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν, ἐκ τοῦ πτώττειν δηλονότι. IUNG.

πτῶξ] *Iliad.* χ, 310. ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν. *Iliad.* ρ, 676. πόδας ταχὺς πτὼξ, *pedes velox lepus.* *Oppian.* I, 165. δειμαλέος πτώξ. vide *Gilb.* Cogn. prov. *timidior lepore.* SEB.

πτὼξ] Duplicem etymologiam affert *Auctor Etymologici Magni* in hac voce. addatur et *Hesychius.*

τὸν δὲ ὕπνον] τὸν δὲ ὕπνον etc. desunt usque ad ista, ἦν δέ. Sunt vero et ista *Xenophontea.* Sic enim in Cynegetico est: κατακλίνεται δὲ ὑποθεὶς τὰ ὑποκώλια ὑπὸ τὰς λαγόνας. τὰ δὲ πρόσθεν σκέλη τὰ πλεῖστα συνθεὶς καὶ ἐκτείνας, ἐπ' ἄκρους δὲ τοὺς πόδας τὴν γένυν καταθεὶς, τὰ δὲ ὦτα ἐπιπετάσας ἐπὶ τὰς

ωμοπλάτας. etc. τοὺς δὲ μυκτῆρας, ὅταν εὕδῃ, κινεῖ πυκνά. ὅταν δὲ μὴ, ἧττον. IUNG.

τὰ δὲ πρόσω κῶλα] *Salmas.* τὰ δὲ πρόσθεν κῶλα. KUEHN.

καθεύδει, οὐ καμὼν] Leve mendum facit, ut Auctor sibi videatur ipse contradicere. leg. οὐ καθεύδει, καμὼν δ' ἴσως ἀναπαύεται. vult enim leporem, quando palpebras claudit, naresque tenet immotas, non dormire, sed fessum prae lassitudine forsan quiescere; infra enim contraria signa dormientis recensentur. *Xenoph.* ὅταν μὲν ἐγρηγορῇ, καταμύει τὰ βλέφαρα, ὅταν δὲ καθεύδῃ, τὰ μὲν βλέφαρα ἀναπέπταται ἀκίνητα, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἀτρέμας ἔχουσι etc. KUEHN.

καθεύδει, οὐ καμὼν] Non dubito in vulgatis mendum esse, in his verbis: ἔχῃ, καθεύδει. οὐ καμὼν δ' etc. sic enim connixerit quidem lepus, sed nares habeat immotas: non ideo dormit lepus. καὶ ὅταν μὲν ἐγρηγορῇ, καταμύει τὰ βλέφαρα· (ait *Xenophon*) ὅταν δὲ καθεύδῃ, τὰ μὲν βλέφαρα ἀναπέπταται ἀκίνητα, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἀτρέμας ἔχουσι. quae et apud *Pollucem* mox habes. Legendum itaque puto inserta negatione οὐ καθεύδει. imo tantum negationem transpositam me advertere puto, vitio quod non insolens male feriatis typothetarum pueris, et totum locum ita legendum: ἔχῃ, οὐ καθεύδει· καμὼν δ' etc. Nunc ad MS. nostrum. IUNG.

καθεύδει, οὐ καμὼν] Prius editi καθεύδει. οὐ καμὼν etc. legebant: male. Noster textus iam ita habet: οὐ καθεύδει, καμὼν etc. *Etymologici Magni Auctor* in voce λαγώς· λέγεται γὰρ μὴ μύειν κοιμώμενος.

ἀτρεμίζῃ] MS. ἀτρεμίζει. IUNG.

ἐντείνῃ] C. V. addit ἐκπνεῖσθαι, *nares intendat ad exspirandum.* KUEHN.

ἐντείνῃ] MS. ἐκπνεῖ θαμινά, non ἐκτείνῃ, et recte. vulgatum ineptum hic. IUNG.

ἐντείνῃ] Post θαμινὰ *Kuehnius* e MSto addidit in textu ἐκπνεῖσθαι.

ἔχει. καὶ μὴν etc.] MS. brevius ἔχει. πολύγονον δὲ τὸ ζῶον. ἐπικυΐσκ. ἀεὶ etc. IUNG.

73.

καὶ μὴν πολ. etc.] *Eratosthenes* in Catasterism. 34. μόνον δὲ τῶν τετραπόδων δοκεῖ κύειν πλείονα, (de lepore loquitur) ὧν τὰ μὲν κύει, τὰ δ' ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ, καθάπερ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος λέγει ἐν τῇ περὶ τῶν ζώων πραγματείᾳ. Ceterum *Falckenburgius* meus post ἐπικυΐσκόμενον pro ἀεὶ habet ἔοικεν.

τέτεκται] *Xenoph.* τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τίκτει, τὰ δὲ κύει. *Herodot.* in *Thalia:* τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρὶ, τὸ

δὲ ψιλόν· τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, τὸ δὲ ἀναιρέεται. conf. *Clement. Alexandr.* in *Paedag.* lib. II. p. 291. C. V. τετέχθαι pro τέτεκται. male. KUEHN.

τέτεκται] MS. τετέχθαι pro τέτεκται. IUNG.

κύεται] MS. κυεῖται. Eadem *Xenophon*: πολύγονον δ' ἐστὶν οὕτως, ὥστε τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τίκτει, τὰ δὲ κύει. IUNG.

ἐπιπλάττεται] In C. V. nota ascripta legit ἔτι πλάσσεται, *adhuc figuratur, fingitur in utero;* quae lectio astruitur ex laudato *Herodoti* loco. KUEHN.

ἐπιπλάττεται] Pro ἐπιπλάττεται *Kuehnius* ἔτι πλάττεται restituit.

καὶ εἴποις etc.] καὶ εἴποις etc. tota haec periodus deest in MS. usque ad τίκτει. IUNG.

καὶ τετρίχωται] MS. καὶ τετρίχωται, ὥστε καὶ τῶν γνάθων ἐντὸς etc. sine πᾶν. Sic *Aristoteles*: καὶ ἐντὸς ἔχει τῶν γνάθων τρίχας. quae supra attuli ad V, 68. IUNG.

εἴη] C. V. ῇι iota subscripto posito a latere. KUEHN.

εἴη] MS. ἐτῶν ῇ. IUNG.

ἔχει τῶν ἀπὸ τοῦ σώμ. ἐγχωρούντων ὑπὸ] Post ἔχει et ἐγχωρούντων commaticas distinctiones *Kuehnius* posuit.

ὀπάς.] MS. μόνον ὀπάς. has vocat τρώγλας *Aelian.* περὶ Ζώ. ἰδιότ. lib. II. cap. 12. IUNG.

74.

γάλα. καὶ μ. etc.] MS. γάλα καὶ πρ. τ. ἐ. καὶ μόνον. *Aristot.* lib. VI. de Hist. Anim. 33. ἴσχει δὲ ἡ θήλεια (δασύπους) γάλα πρότερον ἢ τεκεῖν. IUNG.

πιτύαν] Suspecta scriptio *H. Steph.* cum alibi πυτία. SEBERUS.

πιτύαν] C. V. πυτίαν. *Aristot.* πυετίαν lib. III. de Anim. cap. 21. KUEHN.

πιτύαν] MS. πυτίαν. rectius. hoc enim et πητύα invenias: alterum πιτύα vulgatum hoc significatu mendosum aiunt. Et nostri MS. etiam propius *Aristoteli*, apud quem est πυετία III. de Hist. Animal. 21. ἔχει δὲ πυετίαν τὰ μὲν μηρυκάζοντα πάντα, τῶν δὲ ἀμφοδόντων δασύπους. de leporibus Elymaeis et moschiis hinc *Rhodig.* XXVI. Ant. 30. IUNG.

πιτύαν] πυτίαν textui restituit *Kuehnius* pro priori πιτύαν.

εἰσὶ] Deest εἰσὶ in MS. IUNG.

παρὰ τὴν οὐρ.] MS. περὶ τὴν οὐρὰν ἄκραν λ. ἄ. longe rectius. IUNG.

μοσχίαι] C. V. μόχιαι. forte μοσχίαι dicuntur μικρὰ

λάγια, *lepusculi*, de illis enim *Xenoph.* dicit, quod eorum vestigia facilius canibus suboleant. KUEHN.

μοσχίαι] MS. *μόσχιαι* et *λαγῶν*. IUNG.

εὐαισθητότερον] MS. *εὐεσθητότ*. IUNG.

τῶν ἰχνῶν] MS. *τῶν ἰχ.* sine praecedenti *τό*, et *γίνεσθαι*. IUNGERM.

αὐτὰ τ. κ. ἐκμανεῖς] C. V. *αὐτὸ*, et pro *ἐκμανεῖς*, *ἐμμανεῖς*. KUEHN.

αὐτὰ τ. κ. ἐκμανεῖς] MS. *αὐτὸ τὰς κ. ἐμμανεῖς*. quae videntur potiora. IUNG.

75.

τῶν νήσων etc.] *Aristoteles* etiam illatos ibi mori tradit. *αἰγίβοτος* contra haec insula *Homero* dicitur. KUEHN.

λαγωῶν] MS. *λαγώ. Καρπ.* IUNG.

λαγωῶν] MS. *λαγῶν*. IUNG.

ἐκ τῆς π.] C. V. pro *ἐκ* leg. *ἐπὶ*, et pro *ἐπιδιδοῦν*, *αὐξηθέν*. KUEHN.

ἐκ τῆς π.] MS. *ἐπὶ τῆς πολυγον. αὐξηθὲν, ἔφθ.* IUNG.

ἐποιήσαντο, ἐπὶ etc.] C. V. *ἐποίησαν*. KUEHN.

ἐποιήσαντο, ἐπὶ etc.] MS. *ἐποίησαν, ἐπὶ τὸν ἐ.* IUNG.

ἐφ' ἑαυτ.] Deest *ἐφ'* in MS. Proverbium dein ita MS. *ὁ Καρπάθιος τῶν λαγῶν*. Sed vulgata rectius. de ea paroemia *Erasmus* Adag. *Carpathius leporem.* et *P. Victorius* ad libr. III. Rhetoric. *Aristot.* ubi *ὁ Καρπάθιος τὸν λαγώ*. *Eustath.* ad *'Ιλ. α.* *παροιμία ἡ λέγουσα ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν*. aitque se et de eo dixisse ad *Dionysii Alexand.* *περιήγησιν*. ubi vid. ad v. 500. *ἡ παροιμία*, ait ibi, *ἡ λέγουσα, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών*. Pro sequentibus in *Polluce*, *καὶ μὴν 'Αναξ.* etc. dein huius segm. ita habet MS. *καὶ τὴν Σικελίαν δὲ φασὶν χρόνῳ ὕστερον γένος λαγῶν ἀγαγεῖν· καὶ τὸν πρῶτον εἰσαγαγόντα 'Ολύμπια νενικηκότα ἐγχαράξαι τῷ νομίσματι ἀπήνεγκε λαγών*. Ceterum vulgata sunt emendatiora. quorum hinc leviter meminit *Rhodigin.* XXVI. Antiq. 31. IUNG.

Καρπάθιος τὸν λαγωόν.] Vid. *Erasm.* Prov. *Carpathius leporem.* meminit et *Hadr. Iun.* Prov. *Carpathius testem.* SEBERUS.

τῷ νομίσματι] Tale Rheginorum numisma exhibet *Prosper Parisius Patricius Romanus in suis raris magnae Graeciae numismatibus* Tab. XI. KUEHN.

76.

περὶ ἐλάφ. etc.] C. A. *ἐλάφον*, caeteris omissis. sequuntur autem infra. KUEHN.

περὶ ἐλάφ. etc.] MS. titulus hic: *περὶ ἐλάφων.* nam de ceteris animalibus infra habet peculiares titulos. Iung.

τῶν δὲ ἐλ. etc. *θήλεια*] MS. *τῶν ἐλάφ.* et *θηλείᾳ.* Iung.

τῶν δὲ ἐλ. etc. *θήλεια*] Exscripsit integrum hoc segmentum *Phavorinus*, qui illa verba: "Ομηρος, Ἀμφ' ἔλαφον κεραόν· praeponit his: *καὶ Σοφοκλῆς κερόεσσαν τὴν Τηλέφου τροφὸν ἔλεξεν*, omissis illis: *καὶ Ἀνακρέων μὲν σφάλλεται, κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών.* quae de industria omisisse *Phavorinum* credo, et forsitan *Pollucis* iudicium hac de re improbasse. vid. *Casaub.* ad *Athen.* IX, 12. et omnino Illustris *Ezechiel. Spanhemius* in eruditissimo ad *Callimachum* Comm. p. 203.

δ' ἄῤῥην κερωφόρος] MS. *δὲ ἀ. κεροφόρος*, et sic scribendum, uti *κερόδετος, κερόστρωτος*, alia. Iung.

δ' ἄῤῥην κερωφόρος] Vulgatum *κερωφόρος* tuetur *Etymologici Magni Auctor* in voce *Γηρωμῶ*, ubi et rationem grammaticam affert hanc: *cum genitivis Atticis composita per ω scribuntur.*

ἢ κεράστης] Disiunctiva abest a C. A. et hic et in sequentibus *εὔκερως.* sequitur dein: *ὁ δὲ Ἀνακρέων σφάλλεται κερόεσσαν ἔλαφον εἰπὼν καὶ Σ. κεροῦσαν τ. Τ. τ. "Ομηρος δὲ ὀρθῶς λείπει.* Kuehn.

εὔκερως, ἢ πλατ. etc.] MS. *εὐκαίρως. ὅστ ὁ ὑπὸ* etc. intermediis omissis. mendose. Memorat haec, ubi notat *Pollux* hic Poëtas, et hinc *Rhodigin.* VII. Antiq. 15. Tu vide potius doctiss. *Scholiastem Anthologiae Brodaeum* ad lib. I. cap. 23. initio ibi aliquot recenset Poëtas, qui ad hunc scopulum offenderint. Verum insigne caput invenio in hanc rem apud *Aelianum* libr. VII. de Propr. Animal. cap. 39. ubi ait diserte qui negant cervae foeminae esse cornua, hi, inquit, *οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας.* quos producit, non tantum *Sophoclem* aliquot locis, et *Anacreontem* (quos et Noster lancinat) sed et aliorum loca. Feruntur et Aphthonii nomine elegantes fabellae, quarum unius initium: *ἔλαφον ἡ μήτηρ ἐνουθέτει, λέγουσα· κέρας, ὦ παῖ, παρὰ τῆς φύσεως εἴληφας.* ubi interpres, *Cervam istis verbis admonuit mater.* Noster *Pollux*, credo, haec in Rhetore adhuc minus pateretur. et videtur sane sicut et inscriptio, *μῦθος ὁ τῆς ἐλάφου* etc. sui oblitus cervae attribuisse cornua ille fabulator, quum in fabula referat cervam filio voluisse persuadere ne fugeret canes, quippe cornua gerentem, ipsam tamen vix canum audito srepitu, primam fugam cepisse. Sed nae et

nos nugamur, qui in fabulis veritatem quaerimus. Vin' rara quaedam et recondita? Edebamus nuper cum *Herodoto* nostro *Ctesiana* fragmenta, quas collegeramus ex variis Auctoribus. Inter alia istud: *Κτησίας ἐν Περσικῶν δεκάτῳ· οὕτω δὲ ταχύς ἐστιν ἄγριος ἄνθρωπος καὶ διώκων τὰς ἐλάφους καταλαμβάνειν.* Extat apud *Stephanum τὸν ἐθνικογράφον* in voce *Χωραμναῖοι.* Eum Auctorem diu nobis debet iam *Salmasius* noster, *ἡμεῖς δὲ πόθῳ γηράσκομεν.* Interim itaque tibi quae ad hunc locum ad nos pescripsit, non possum invidere, quum rara et recondita promiserim. *Emendo,* ait, *ὡς καὶ διώκοντα ἐλάφους καταλαμβάνειν. τὰς ἐλάφους non corrigimus aut mendosum esse dicimus. Scimus enim vetustissimos Graecos, vocem ἔλαφος, sive de masculo, sive de femina loquerentur, feminino fere semper extulisse, nec minus Grammaticos inscitiae damnamus, qui mirantur apud Poëtas cervis feminis cornua tribui, cum exploratissimum sit eas cornibus carere. Inscitiores et ineptiores alii, cervam illam fabulis decantatam aeripedem, ἆθλον Herculis, cornua solam habuisse, quasi illa cerva fuerit, non cervus. Et licet Poëtae et inter eos Pindarus τὴν ἔλαφον, cum de ea loquuntur, appellent, cervum, non cervam semper accipiendum et vertendum erat. et in eo etiam Latini falsi sunt, qui cervam feminam putarunt esse, quod Graecis τὴν ἔλαφον dici viderent. non aliter loquuti sunt vetustissimi Poëtae, non aliter veteres λογογράφοι. Callimachus hymno in Dianam σκαιρούσας ἐλάφους (hoc est salientes cervos, non cervas). Sequitur proximo versu*

Κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.

Cervi igitur, non cervae erant. ad quem locum ineptum Scholium legitur, cuius Graeculi nescio, σημείωσαι ὅτι τὰς θηλείας ἐλάφους κερατοφόρους εἶπε. Alibi notavimus duobus aut tribus Anthologiae locis Leonidam Tarentinum, veterem Poëtam, in epigrammatis ἀναθηματικοῖς cornua consecrare τῆς ἐλάφου, cervi scilicet, non cervae. Conon ἐν διηγήσεσι apud Photium: ἵππος, φησὶ, νεμόμενος ἐφοίτα πιούμενος ἐπὶ κρήνην. ἔλαφος δὲ τὸ πεδίον διελθοῦσα τήν τε πόαν κατέστειβε καὶ τὸ νᾶμα ἐτάραττε. καὶ ἵππος ποθῶν ἀδικοῦσαν τιμωρῆσαι etc. *hoc pluribus aliis testimoniis ita manifesto docuimus nostris in Callimachum lectionibus, quas ante tres annos scripsimus, ut, qui in posterum dubitare poterit, grammaticus dici, id est ineptus, debeat.* Ad *Pollucem* nostrum. IUNG.

ἀλοὺς.] *ἁλούς.* SEB.

κερόεσσαν] *Anacreontis* verba haec sunt ex *Athenaeo* lib. IX. *οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνὸν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ κερόεσ-*

σης ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. C. V. κεροῦσαν, cui dein ascripta erat haec nota: *imo Anacreon non errat: Iones enim omnium animalium appellationes foeminino genere proferunt, ut testatur Etymologici M. Auctor.* adde *Eustath.* in *Odyss.* pag. 1652. ubi refert saepius Ionice dici ἡ ἔλαφος ad denotandam speciem, non vero genus; ergo κατ' εἶδος dixeris recte κερόεσσα ἔλαφος, est enim mas in illa specie animalis ὑψίκερως, ut *Homerus* ait. vid. *Aelian.* H. A. lib. VII. cap. 39. *Salmas.* in *Callimacho* et *Leonida Tarentino* eandem phrasin observat. Kuehn.

κερόεσσαν] *Anacreontis* verba ex *Aeliani* lib. VII. περὶ Ζῶ. ἰδ. cap. 39. adscribo, οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνὸν, ὅστ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης ὑπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. ubi notat eos qui ἐροέσσης volunt legere. MS. κεροῦσαν, τὴν Τελέφου τρ. et nescio an non recte, si κεροῦσσαν scribas. Puto enim illum ipsum locum esse, quem *Aelianus* eodem loco e *Sophoclis* Ἀλεάδαις citat: νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος. sed dubito tamen an hic locus. Scio enim et *Telephum* scriptam a *Sophocle*, ad quam magis vero simile Nostrum respexisse. Iung.

κερόεσσαν] κεροῦσαν *Kuehnius* reposuit. vide *Etymologici Magni Auctorem* in Κερόεις.

ὀρθῶς, Ἀμφ' ἐλ.] C. V. ὀρθῶς λέγει ἀμφέλαφον. locus *Homeri* extat *Iliad.* λ. v. 475. in C. A. a verbis ἀμφ' ἔλαφον usque ad ἀκοντίων quod est segm. 78. omnia absunt. Kuehn.

ὀρθῶς, Ἀμφ' ἐλ.] MS. ὀρθῶς λέγει, ἀμφ. Iung.

ἔστι δὲ etc.] Desunt in MS. usque ad ἁλίσκ. Iung.

77.

ὀγμάσας] An ἀγελάσας? Seb.

ὀγμάσας αὐτὰς] C. V. ὀγμεύσας αὐτά. *Hesych.* etiam ὀγμεύειν in ὄγμος. *Sophocles* in *Philoctete*: στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που. ubi ὀγμεύειν Interpreti Graeco est ἐφεξῆς πορεύεσθαι, *unum insistere tramitem*, nec ad dextram nec ad sinistram deflectendo. quae significatio non videtur aliena ab hoc loco. posset et legi ὀγμευσάσας α. σ. *ipsas secundum seriem ingredientes coëgerit in retia.* Kuehn.

ὀγμάσας] MS. ὀγμεύσας. recte. id enim *Xenophonteum*, ut mox dicam. Adferunt vero in Lexicis saltem ex *Sophoclis Philoct.* ubi *Scholiastem* ὀγμεύει explicare aiunt ἐφεξῆς πορεύεται. simpliciter puto nos posse interpretari, *persequi, consectari.* nec contraria puto esse *Sophoclea*, quorum memini ὡς φορβῆς χρείᾳ στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που, immo

prorsus ad Nostrum, eodemque modo interpretanda. agit enim et *Sophocles* quoque de venatione *Philoctetis*: quod ut et tibi pateat, addo versus, quos statim prioribus subiicit Tragicus:

ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
πτηνοῖς ἰοῖς etc.

Xenophontem vero hoc ipsum puto dicere διώκειν. Ni enim fallor, locus unde haec deprompta, est hic in eius Cynegetico de cervis: ἁλίσκονται δὲ καὶ ἄνευ ποδοστράβης διωκόμεναι, ὅταν ᾖ ἡ ὥρα θερινή. ἀπαγορεύουσι γὰρ σφόδρα etc. An vero illud verbi, quod Noster usurpat, exstet in Cynegetico, nescio, nec excutere omnia vocat, quod faciant ociosi. scio tamen *Xenophonteum* esse, et quidem ex alio loco, lib. II. *Cyrop.* in venatione etiam: ὡς δὲ πρὸς τοῖς ὁρίοις ἐγένοντο, εὐθὺς, ὥσπερ εἰώθει, ἐθήρα· καὶ τὸ μὲν πλῆθος τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων ὤγμευον αὐτῷ, ὡς ἐπιόντες τὰ θηρία ἐξανισταῖεν. οἱ δὲ ἄριστοι καὶ πεζοὶ καὶ ἱππεῖς διέστησαν, καὶ τὰ ἀνιστάμενα ὑπεδέχοντο καὶ ἐδίωκον, καὶ ᾕρουν πολλοὺς καὶ σῦς, καὶ ἐλάφους καὶ δορκάδας etc. ubi male illius verbi locum aliud spurium ὥρμησεν insederat, quod cur in interpretatione sua sequerentur viri docti, fortasse caussae satis non habebant, praesertim quum alterum ὤγμευον ab Avo nostro et libro *Budensi* acceptum probare cogantur. Accedat itaque aliorum quoque prolixae commentationi iam hic locus *Pollucis*, qui rem illustrat non parum. Imo et *Hesychiana* illa, ὄγμος, ἡ ἐφεξῆς φυτεία, μεταφορικῶς δὲ καὶ ὅταν πορεύωνται ἐφ' ἕνα τεταγμένοι κατὰ στίχον, ὄγμον λέγουσιν. ὁ δὲ τῶν θεριζόντων στίχος, ὀγμεύειν λέγεται. Quicquid sit, mihi non videtur ineptus hic interpres cum suo *agitans*: sed id ipso *Xenophonte* niti videtur. IUNGERM.

ὀγμάσας] ὀγμεύσας pro ὀγμάσας priorum editionum rursus *Kuehnii* mei restitutioni debes.

ποδοστράβαις] MS. ποδοστράβες. IUNG.

ἐπιτοπλεῖστον] MS. ἐπὶ τὸ πλεῖστον. IUNG.

ἡ ἔλαφος etc.] Deest ἡ in MS. qui dein ita: εἰς ἡ. τίκτει δὲ πληρωθεῖσα ὑπὸ μετώπορον ἰστ. Et sane alterum κύει in vulgatis nihili est, proque eo omnino τίκτει debet legi. vid. et *Aristotelem* lib. VI. de Hist. Animal. 29. IUNG.

ἡ ἔλαφος etc. κύει δὲ προσ.] Pro illo κύει ante δὲ προσπλ. repositum iam in textu τίκτει.

ἱστάμενον] *Interpr. ineunte autumno*, malim, *medio autumni vel eo consistente, vel adulto.* KUEHN.

ἀγαγόντες] MS. *ἀνάγοντες* pro *ἀγαγόντες*. Iung.

ἵνα ἀπὸ πετρ. etc.] *ἵνα* notat *ubi*, non *ut* secundum *Interpr.* C. V. *καταλαβοῦσα* pro *καταβαλοῦσα*. Kuehn.

ἵνα ἀπὸ πετρ. etc.] MS. *ἵνα πέτρας ἀποῤῥῶγος περίδρομος παρέχει τὴν* etc. quae omnia videntur mihi pensiora vulgatis. Iung.

ἵνα ἀπὸ πετρ. etc.] *Salmasius ὁ πάνυ* in *Exercitationibus Plinianis* pag. 155. *corruptissima* haec *Pollucis verba ita legenda* ait: *τὰν δὲ νεβρὸν οἱ γονεῖς ἀγαγόντες ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἢ πέτρας ἀποῤῥῶγος περίδρομος παρέχει ἐκ θατέρου μέρους ἀσφαλῆ.* Certe proxime ad lectionem eximii Codicis quo Cl. *Iungermannus* usus erat, sagacissimi Viri accedit coniectura, neque aliter hunc locum legendum esse existimo.

ἡ μὲν μήτηρ etc.] MS. *ἡ μὲν μ. αὐτῇ καταλαβοῦσα, θήλ.* etc. Iung.

78.

καὶ τὸν μὲν etc.] Desunt in MS. usque ad narrationem de apris segm. seq. Ea vero ex *Xenophonte* deprompta patebit Cynegeticum volenti perlegere. Iung.

ἐν δὲ ταῖς ἐφεξῆς] In *caeteris curriculis*. leg. enim *ἐν τοῖς ἐ. Xenoph. δευτέρῳ δὲ καὶ τρίτῳ δρόμῳ ταχὺ ἁλίσκεται.* Kuehn.

ἐν δὲ ταῖς ἐφ.] *τοῖς* reposui, ut *Florent.* edit. clare habet.

εἴποις δ' ἂν] P. inscr. *περὶ συός. Εἰπ.* Seb.

εἴποις δ' ἂν] Hic adest titulus in C. A. *περὶ συός*. Kuehn.

εἴποις δ' ἂν] Hic demum MS. iterum, uti dixi, pergit. titulus est praeterea novus in MS. hic: *περὶ συός*. dein: *εἴποις ἂν π.* sine *δ'*. Iung.

79.

ἔφριξε] *ἔφριξε τὴν λοφίαν* est in margine C. A. *Interpr. horret vertice*, malim, *summis inhorrescit setis*. *λοφία ἡ τοῦ λόφου θρίξ*. Kuehn.

λεχρίοις π. τ. ὄμ.] *λεχρίοις π. τ. ὄ.* plane abest a C. A. Kuehn.

λεχρίοις π. τ. ὄμ.] Desunt in MS. *λεχρίοις π. τ. ὄμμασι.* Iungerm.

πυῤῥώδες] *πυῤῥ.* etiam A. sed P. *πυρῶδες*. Seb.

πυῤῥῶδες] C. A. *πυρῶδες*, *flammantes oculos versat, dentibus frendet*. Kuehn.

τῷ πρὸς ἀλλ. etc.] Absunt ista a C. A. Kuehn.

τῷ πρὸς ἀλλ. etc.] Desunt in MS. *τῷ πρ. ἀ. κ. τ. ὁ. ἀπειλεῖ.* Iung.

ἀφρὸς αὐτῷ etc.] C. A. ἀφρὸς αὐτοῦ τ. χ. ἀπιζεῖ, et haec superscripta sunt. KUEHN.

ἀφρὸς αὐτῷ etc.] MS. ἀφρὸς αὐτοῦ τοῖς χαυλ. ἐπιζεῖ. IUNGERM.

περιζεῖ] C. V. ἐπιζεῖ. KUEHN.

τρ. ἐστι πρὸς ὀργὴν,] MSS. τραχ. ἐστι τὴν ὀργ. SEB.

τρ. ἐστι πρὸς ὀργὴν,] C. A. τραχὺς ἐστι τὴν ὀργήν. ita et *Salmas.* KUEHN.

τρ. ἐστι πρὸς ὀργὴν,] MS. τρ. ἐστι τὴν ὀργήν. IUNG.

δυσάλωτος.] In C. A. statim sequitur, προσρηγνύμενος ἐμπίπτων κ. τοῖς ὀδοῦσιν ἀναρρηγνύς. ῥύμη ἐπιὼν, caetera desunt usque ad θηρίῳ, idque indicat solenne, λείπει. KUEHN.

δυσάλωτος] Desunt in MS. post δυσάλωτος sequentia duo δυσαγών. προωθῶν. IUNG.

προρρηγνύμενος] Sic ambo MSS. pr. edit. προσρρηγνύμενος. vide an magis quadret προσρηγνύμενος. quo verbo usus *Basil. Seleuc.* Orat. de *Ioseph*: πρῶτος ὁ τῶν ἀδελφῶν πόλεμος προσερρήγνυτο, SEB.

προσπίπτων etc.] Deest in MS. προσπίπτων cum sequente ἀνατρέπων. deest mox et ἀνοίγων. IUNG.

ῥόθιος etc.] Desunt in MS. ῥόθιος συμπρ. etc. δυσκαταγ. cum mediis. IUNG.

δυσκίνητος] *Falckenburgius* meus δυσνίκητος, quod non displicet. sed et vulgatum satis bonum est.

80.

ἐκτρίψειεν] MS. ἐκτρέψειεν. IUNG.

ὑπέρθυμος etc.] Desunt in MS. ὑπέρθ. δυσάργ. ἔμπυρ. ὑπέρασθμος. quo ultimo ad hunc locum *Xenoph.* Cyneget. respicit: τὸ γὰρ θηρίον (aper) καίπερ ὑπερβάλλον δυνάμει, ἀπαγορεύει ὑπέρασθμον γηνόμενον. IUNG.

εἰ δὲ πλαγ. etc.] MS. ita: εἰ καὶ πλαγίοις ὀδοῦσι etc. IUNGERM.

θίγοι] C. V. θῆγοι. *Xenoph.* οὐ γὰρ ἂν τῶν κυνῶν ἁμαρτάνων τῇ πληγῇ τοῦ σώματος ἄκρα τὰ τριχώματα περιεπίμπρα. eiusdem sunt et quae sequüntur. KUEHN.

θίγοι] MS. θῆγοι. sed vulgatum rectius. IUNG.

ἀποθανόντι] MS. ἀποθανόντος. melius. *Xenophon* ait τεθνεῶτος. Locus *Xenophontis* totus est: τεθνεῶτος γὰρ εὐθὺς, ἐάν τις ἐπὶ τὸν ὀδόντα ἐπιθῇ τρίχας, συντρέχουσιν· οὕτως εἰσὶ θερμοί. ζῶντι δὲ διάπυροι, ὅταν ἐρεθίζηται, οὐ γὰρ ἂν τῶν κυνῶν, ἁμαρτάνων τῇ πληγῇ τοῦ σώματος, ἄκρα τὰ τριχώματα περιεπίμπρα. MS. χαυλιοδόντι προσενέγκεις τρ. IUNG.

οὕτω καὶ πολὺ] οὕτω πολὺ etc. MS. sine καί. IUNG.

ἡ δὲ ἄρκτος] MSS. inscr. περὶ ἄρκτου. SEB.

ἡ δὲ ἄρκτος] περὶ ἄρκτου titulus C. A. Idem τῷ στόματι τὸ γέννημα. post τυποῖ, ἀρκτεύεσθαι τὰς π. ἑ. ὁ δ. ὁ Ἀττικός. ἁλίσκεται δὲ τ. θ. κ. μ. κ. δ. καὶ βόθρῳ. tum sequitur λείπει, desunt enim omnia usque ad ἁλισκόμενον. KUEHN.

ἡ δὲ ἄρκτος] Ante ἡ titulus iterum in MS. hic: περὶ ἄρκτου. de opinione veterum, in qua et *Pollux* noster, de massa carnis, quam lambendo format ursa, vid. plenissime amicum nostrum eximium *Rittershusium* ad lib. III. *Oppian.* Cyneg. v. 159. IUNG.

ἡ δὲ ἄρκτος] *Plinius* Histor. Natur. VIII, 36. *Ursorum coitus hyemis initio: nec vulgari quadrupedum more, sed ambobus cubantibus complexisque. Deinde secessus in specus separatim, in quibus pariunt* XXX. *die, ac plurimum quinos. Hi sunt candida informisque caro, paulo muribus maior, sine oculis, sine pilo: ungües tantum prominent: hanc lambendo paulatim figurant.*

τίκτει μὲν σάρκα] *Oppian.* Κυνηγ. III, 159.

τίκτει δ' ἡμιτέλεστα, καὶ οὐ μεμελισμένα τέκνα.
σάρκα δ' ἄσημον, ἄναρθρον, ἀείδελον ὠπήσεσθαι etc.

Philes Hist. An. cap. 12.

ἄσημον ἄρκτος ἀποτεκοῦσα κρέας.
σοφῶς διαρθροῖ, καὶ τυποῖ, καὶ φαιδρύνει,
καὶ δημιουργεῖ πλαστικῶς τοῦτο βρέφος
λεῖον τιθεῖσα δὲ μαλθακῆς γλώσσης πόνῳ,
λασίοισι καὶ θάλψασα μηροῖς τὸν τόκον,
ἐνῆκε θηλὴν μητρικὴν τῷ φιλτάτῳ.

Qui porro ea de re scripserint, quidque isti opinioni subsit erroris, indicat Cl. *Rittershus.* doctissimis suis in *Oppian.* Commentariis. SEB.

81.

καὶ ἄρκτου etc.] Desunt in MS. καὶ ἄρκτου μ. ὅ. τ. ἀ. ἑ. IUNGERM.

ὅρος τὸ ἀρκτῷον] *Salmas.* ὅρος ἀρκτῷον. KUEHN.

ἀρκτεύεσθαι] Causam aperit *Luisin.* Parerg. I, 25. SEB.

Populus Atticus virgines ἀρκτεύεσθαι dixit] *Gyrald. decimari* vere virgines dicebat pop. Att. adi Syntag. XII. fol. 358. item *Rhodigin.* Antiq. lect. XXVI, 19. *Hesych.* quoque ac *Suidam.* SEB.

ἀρκτεύεσθαι] De Virginibus quae *Dianae* dicebantur ἀρκτεύεσθαι, videatur *Suidas* in ἄρκτος et ἀρκτεῦσαι, ex *Har-*

pocrat. qui notat in δεκατεύειν, quod virgines αἱ δεκαετίδες ἤρκτευον. confer *Hesychium* in ἀρκτεία et δεκατεύειν. Kuehn.

ἀρκτεύεσθαι] De ἀρκτεύεσθαι hunc nodum, ut ait, implicatiorem, in *Polluce* explicat *Cael. Rhodiginus* XXVI. Antiq. 19. scilicet id significare, *Dianae prius quam tempus appetat nuptiarum, virgines consecrari initiarique.* eum videre potes. dixisset vero brevius et clarius forte tantum *Dianae ante nuptias initiatas sacra fecisse,* uti eadem haec attingens *Fr. Luisinus* I. Parerg. 25. MS. autem noster habet ὀρκτεύεσθαι μέντοι τ. π. Iung.

ἀρκτεύεσθαι] *Etymologici Magni Auctor* voce Δεκατευτήριον ita habet: *Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν· ἐπειδὴ ἐθεράπευον τὴν Ἄρτεμιν αἱ παρθένοι περὶ τὸν δέκατον χρόνον.* quae mihi corrupta videntur. quid enim sibi vult illud περὶ τὸν δέκατον χρόνον? omnino legendum δεκαετῆ χρόνον, et forte addendum quoque οὖσαι. Audi *Hesychium*: *Δεκατεύειν, τελωνεῖν, δεκάτην εἰσπράττεσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν, δεκατεύειν. ἐπεὶ ἔπρασσον αὐτὸ αἱ παρθένοι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον οὖσαι. Harpocrat.* in *Δεκατεύειν*: *Ἴσως δὲ τὸ ἀρκτεῦσαι, δεκατεῦσαι εἴρηκεν ὁ Ῥήτωρ, ἐπειδὴ αἱ δεκετίδες ἤρκτευον.* Verum nondum sunt omnia in *Etymologo* sana. illud enim τὸ, in illis verbis λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν aliud verbum ad sensus complementum necessario requirit, quare age et hunc defectum suppleat *Hesychius*, ex quo sic lege: *Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν, δεκατεύειν.* Integrum ergo *Etymologi* locum ita constituo: *Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν, δεκατεύειν· ἐπειδὴ ἐθεράπευον τὴν Ἄρτεμιν αἱ παρθένοι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον οὖσαι.* ritum horum sacrificiorum eorumque originem prolixe explicat *Suidas* in ἄρκτος. quae affert et novus ille *Scholiastes Bisetus* ad *Aristophanis Lysistrat.* pag. 877.

Ἑλίκη δὲ etc.] *Ovid. Fast.* III, 117.

Esse duas arctos, quarum Cynosura petatur
Sidoniis, Helicen Graia carina notat.

vide *Metamorph.* II. fab. 7. et 8. item *Trist.* IV, 3. ubi sidera ista generaliore appellatione *Magna minorque ferae* dicuntur, et Aratum princip. *Φαινομένων*, ubi et ἅμαξαι vocantur, sicut Lat. *plaustra. Propert.* III, 4. *Ovid. Metam.* X, 447. Seb.

Ἑλίκη δὲ etc.] *Ἑλίκη δὲ* etc. omnia desunt usque ad ἀλίσκεται. Iung.

Ἑλίκη δὲ etc.] Videri meretur *Eustathius* ad *Odyss.* 223, 33.

παιδικά.] Etiam *foemina*. Kuehn.

παιδικά.] *Falckenburgius* meus παιδίσκη habet.

βόθροις etc.] Post βόθροις MS. brevius ita habet quae sequuntur: *Τισὶν μεμηχανημένοις ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν, οὓς ὑπὸ δένδρων καρποφόρον* (legendum *καρποφόρων*) *ἀνορύσσουσιν. οἷς ὡς ἐπὶ τὸ δένδρον ἀναῤῥιχησομένη ἐπιβαίνει. τὸ δὲ ὄρυγμα αὐτὴν, θρ. τ. μεμηχανημένων* (scriptum fuit *μενμηχ.* sed correctum est, *ν* eraso) *δοκίδων ὑποδέχεται.* dein novus in MS. titulus *περὶ παρδάλεως.* Iung.

82.

ἀναῤῥιχησομένη] *Pedibus arreptura in arborem Labbaei Gloss. ἀναῤῥίχομαι agrappo mantiûs scando murum* leg. *arrepto manibus* etc. Kuehn.

ἐπείγετο] Leg. ἠπείγετο. Kuehn.

ἐπείγετο] *Aldina* et *Florent.* edit. habent ἐπείγεται. et sic reposui in textu.

πάρδαλιν] MS. παρδάλην, quasi diceretur παρδάλης. Iungerm.

λαμβάνουσι etc.] Ita MS. *λαμβ. καὶ τῷ ἀκονίτῳ σιτίοις αὐτῷ* (lego *αὐτό.* hoc enim ait: et praedictis modis capi illam feram, et etiam per aconitum, eo scilicet admixto escis) *παραμίξαντες, ἐξ ὧν τὸ θηρίον διαῤῥοίᾳ ἁλίσκεται. τοῖς δὲ π. κ. ζ. ἐ. ἁλώσιμον. E.* Iung.

φάρμακον ἀκόνιτον] *Xenoph. ἁλίσκεται δὲ* etc. *φαρμάκῳ ἀκονιτικῷ.* Kuehn.

φάρμακον ἀκόνιτον] *Plinius* Histor. Natur. VIII, 27. *Pantheras per carnes fricatas aconito* (*venenum id est*) *barbari venantur.*

σιτίοις] C. V. σ. *ἐξ ὧν τὸ θηρίον διαῤῥοίᾳ ἁλίσκεται. τοῖς δὲ* etc. *ἁλώσιμον.* Kuehn.

ἁλισκόμενον] *Falckenburgius* meus e MSto quoque habet ἁλώσιμον, et optime mea quidem sententia. Ita enim capio praecedentia *Pollucis* nostri: Pantheram duplici modo capi, cum aconito, ab eoque profluvio ventris evacuari atque mori, tum illis foveis, quas descripsit paulo ante, illisque saepius vivas capi. Huc enim traho illa *Plinii* Hist. Natur. VIII, 27. *Vivacitatis adeo lentae,* (Panthera) *ut eiectis interaneis diu pugnet. Interpres* noster pro more suo alias res agit.

83.

εἴποις δ' ἂν etc.] P. MSS. inscr. περὶ παρδάλεως. *Εἴπ.* Seberus.

εἴποις δ' ἂν etc.] C. A. praemisso titulo, περὶ παρδάλεως leg. εἴποις ἐπὶ παρδ. C. V. ἐπὶ πορδάλεως. Kuehn.

παρδάλεως] MS. πορδάλεως. notum utraque littera scriptum inveniri. Iung.

παρδάλεως] *Phavorinus* πόρδαλις, ἡ ποίησις λέγει. et dein paulo post: ἐν δὲ Ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται οὕτως· πόρδαλιν οἱ ἄλλοι, Ἀττικοὶ δὲ πάρδαλιν. *Hesych.* Πόρδαλις ὁ ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια πάρδαλις etc. *sed parum haec differentia observatur*, ut inquit et *Salmas.* ad *Hesych.*

ἔχει τὸ σῶμα κατ. στικτικὸν] MS. ὡς ἔχ. τ. σῶμα στικτὸν, κατάστικτον, κροκ. quo pacto puto rectius legi, quam cum vulgato στικτικόν. Iung.

στικτικὸν] MSS. στικτόν. Seb.

στικτικὸν] C. A. στικτὸν, etc. εὐειδὲς, ὑγρὸν. non dubito futuros, qui malint εὐπαγὲς pro εὐπαλὲς, vel etiam εὐσταλές. *Salmas.* ex V. Cod. etiam στικτόν. Kuehn.

στικτικὸν] στικτὸν e MSStis repositum pro priori στικτικόν.

πολυειδὲς] Deest in MS. πολυειδές. Iung.

καὶ λέοντα δ' ἄν. etc.] MSS. inscr. περὶ λέοντος. *K.* Seb.

καὶ λέοντα δ' ἂν etc.] C. A. περὶ λέοντος. dein: καὶ λέοντα ἂν εἴποις, βασίλειον, βλοσυρὸν, εὐχαίτην, εὐ. εὐγένειον etc. *Philostrat.* lib. V. de V. A. cap. 5. ἐκ παίδων τοῖς λόγοις τοιούτοις ξυγγενόμενοι καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκνηπιωθέντες, δόξας ἀναλαμβάνομεν περὶ ἑκάστου τῶν ζώων, τὰ μὲν ὡς βασιλικὰ εἴη, τὰ δὲ ὡς εὐήθη, τὰ δὲ ὡς κομψὰ, τὰ δὲ ὡς ἀκέραια. Kuehn.

καὶ λέοντα δ' ἂν etc.] Ante καὶ novus titulus in MS. περὶ λέοντος. Iung.

βλοσσυρὸν] MS. βλοσυρὸν uno σ, et non aliter debet, ni fallor. prima enim debet correpta esse. ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι, citant ex *Hesiodo*. Iung.

κομήτην] Deest κομήτην in MS. Iung.

ὑπέραυχον] ὑπαύχενον Cod. *Salmas.* male. Kuehn.

κρατερὸν] P. καρτερικόν. Seb.

κρατερὸν] MS. θρ. καρτερόν. Iung.

ἐγκρατῆ] MS. ἐγκρατῆ. caetera desunt usque ad τοὺς δὲ etc. ubi MS. novo prius titulo; περὶ ὄνων ἀγρίων. Iung.

ἀνδρῶν] In C. A. iterum est λείπει, absunt etiam omnia huius segmenti. Kuehn.

84.

ἀπονέμονται] *Seorsim sine parentibus abit ad venandum robore suo fretus. Hesych.* ἀπονομὴ, ἀπομερισμός. כְּפִיר dicitur Hebraeis huiusmodi scymnus. Kuehn.

ἐπειδὰν] MS. *ἐπειδ' ἄν.* IUNG.

αὐτοῖς] MS. *αὐτούς.* IUNG.

αἱροῦσι, βρ. σειραίοις περιβάλλ.] MS. *αἵρουσιν, βρ. σειραίοις περιβαλόντες.* IUNG.

βρόχοις σειραίοις] *Interpr. laqueis ferreis,* malim, *crassioribus laqueis, qui (funis, catenae) aequent crassitiem.* KUEHN.

γενόμενοι] MS. *γινόμενοι.* IUNG.

ἐπειδὰν] MS. *ἐπειδ' ἄν.* IUNG.

85.

περὶ ἐγκ. κυν.] Titulus in MS. voce transposita, *περὶ κυν. ἐγκελ.* IUNG.

ἐκβοάτω] MSS. *ἐμβοάτω.* SEB.

ἐκβοάτω] C. A. melius, *ἐμβοάτω.* (ita et *Salmas.*) *Xenoph. ἐμβοώντων αὐτῷ διωκομένῳ ἰὼ κύνες* etc. post *ἐγκελευέτω* sequitur *ἐπισημαινέσθω, ἀποτρυνέτω τοὺς κ. προκαλείτω. συνθέων, συμπαραθέων, ἐπιθέων, μεταθέων, παραθέων, μετιὼν, ἐπιγιγνόμενος, κ. συνεργῶν, συμπροθυμούμενος.* Caetera absunt. KUEHN.

ἐκβοάτω] MS. *ἐμβοάτω τοῖς κυσ.* quod quidem hic malim, ut respexerit ad illum locum *Xenophontis* Cyneg. *ἐμβοώντων δὲ αὐτῷ διωκομένῳ, ἰὼ κύνες* etc. IUNG.

ἐκβοάτω] *Phavorinus* haec pro more suo exscripsit in voce *Κυνηγέτης,* usque ad *παρορμάτω,* post quod addit *καὶ τὰ ὅμοια.* pro *ἐκβοάτω* vulgato habet *ἐμβοάτω* bene. sic enim habent MSSti quoque et *Xenophon,* quare illud in textum recipere non dubitavimus.

ἐγκελευέτω] Post *ἐγκελ.* MS. auctius *ἐπικελευέσθω.* sed desunt dein tria *ἐπανακρ. ἐπικ. ἐνσημ.* ad verbum *ἐνσημαινέσθω* *H. Steph.* hic ita notavit: *apud Xenophontem ἐνσημαινόμενος puto ubi vet. ἐνσημειούμενος.* Mihi non vacat inquirere locum. Hunc quidem statim invenio ibi ubi *περὶ ἐγκελευσμάτων* agit *Xenophon,* sed de ipsis canibus, non de venatore si forte an ille fallitur, *ὑπολαμβάνουσαι, ἐνσημειούμεναι* etc. et in ora alteram lectionem, *ἐνσημαινούμεναι.* habes vero in paucis lineis apud *Xenophontem* et *ἐγκελεύειν* et *ἐπικελεύειν* in hac re. IUNG.

ἐξοτρυνέτω] MSS. *ἐποτρυνέτω.* SEB.

ἐξοτρυνέτω] MS. *ἐποτρυνέτω τ.* et inferius *ἐπιλύσαντα τὰς κύνας, καὶ ἐπικελεύσαντα.* ubi et alteram lectionem *ἐγκελεύσαντα* adnotarunt. IUNG.

προσκαλείτω] MS. προσκαλειτο, καὶ τὰ ὅμοια, ceteris omissis, usque ad φυνθέων. IUNG.

συνθέων etc.] Hoc ordine MS. συνθ. παραθ. συμπαρ. ἐπιθ. μεταθ. μετι. IUNG.

μεταδιώκων] Deest μεταδ. in MS. IUNG.

ἐπιγιγνόμενος] ἐπιγιγνόμενος est, superveniens. Xenoph. ἐὰν etc. μὴ οἷός τε ᾖ κυνοδρομῶν ἐπιγίνεσθαι αὐταῖς, si illos cursu assequi vel currendo supervenire nequiverit. KUEHN.

ἐπιγιγνόμενος] MS. ἐπιγινόμενος. IUNG.

κυνοδρομῶν] κυνοδρομῶν H. Steph. adnotavit Xenophontis esse, qui sane aliquoties eo utitur, et hic ubi de his κελεύσμασιν agit: καὶ μὴ οἷός τ' ᾖ κυνοδρομῶν ἐπιγίνεσθαι αὐταῖς. quem locum Nostro in mentem fuisse puto, vel propter alterum quoque verbum. IUNG.

συγκάμνων etc.] Deest in MS. συγκ. et συμπονῶν. IUNGERM.

συμπροθυμούμενος] συμπροθυμοῦμαι est, studium alterius promoveo faveoque conatibus, συμπράττω. KUEHN.

συμπροθυμούμενος] Post συμπρ. MS. καὶ τὰ ὅμοια, omissis tribus ultimis. IUNG.

86.

περὶ φωνῶν ζώων.] P. περὶ φωνῆς κυνῶν. SEB.

περὶ φωνῶν ζώων.] C. A. περὶ φωνῶν κυνῶν. dein sequuntur specialiores tituli alii. KUEHN.

περὶ φωνῶν ζώων.] MS. titulus περὶ τῶν κατὰ ζῶα φωνῶν. de hisce et Io. Bapt. Pius Annotation. c. 20. ubi e Polluce omnia quae sequuntur adfert, lectione saepe varians, quod me sigillatim indicare non pigebit. Agit et peculiare cap. 20. lib. de Venat. Circi Iul. Bulenger. de ferarum vocibus, verum per omnia sequitur vulgatam lectionem etiam in quibusdam quae videntur palam mendosa. persequitur ea omnia et Avus, quem vid. Comm. utr. ling. c. 427, 428, 429. IUNG.

φωναὶ ζώων] Absunt a C. A. incipit enim, κυνῶν μὲν ὑλακή, post ὑλακτεῖν εἴποις ἂν etc. KUEHN.

φωναὶ ζώων] Desunt primae duae voces φ. ζ. in MS. IUNGERM.

φωναὶ ζώων] Aliquot ζώων φωνὰς vide et apud Phavorinum in χρεμετίζειν.

ὑλακτ. καὶ κνυζ.] Desunt ὑλακτ. καὶ κνυζ. in MS. IUNG.

ἀράζειν, καὶ ἀράζοντας] Bapt. Pius Annotation. cap. 20. quem saepius hic adducemus, habet ἀῤῥάζειν ἢ αἱ ἀῤῥά-

ζοντες. mendose, puto. quamvis littera illa canina irritatas illas magis videtur exprimere. sed vulgatam scriptionem retinet et MS. Iung.

ἀράζ. etc. ῥύζειν] In Cl. *Salmas.* Codice orae adscriptum: *ῥύζειν in avibus infra dixit.* scil. segm. 89.

κατὰ δὲ Ξενοφῶντα] Absunt a C. A. extant autem apud *Xenoph.* ἐπανακλαγγάνουσαι, et mox κεκλαγγυῖαι. Kuehn.

ἐπανακεκλαγγυῖαι] MS. ἐπανακεκλαγγυία. *H. Stephanus* hic ita: *mihi videtur aliter legi apud Xenophontem, videlicet* ἐπικλαγγάνουσαι. Et avus meus Comm. cap. 427. *Et*, ait, in *Xenoph.* Κυνηγετικῷ, ἐπανακλαγγάνουσαι, *de reversione clamantium canum, et quod Pollux memorat*, ἐπανακεκλαγγυῖαι. sed profecto si mihi licet coniectari, locus *Pollucis* adhuc in mendo cubare videtur, et scribendum, ἐπιᾶσι κεκλαγγυῖαι. Credo enim omnino ad locum illum respexisse Nostrum, qui in Cynegetico statim post ἐπανακλαγγάνουσαι illud sequitur ita: ἀναστήσουσι τὸν λαγῶ, καὶ ἐπιᾶσι κεκλαγγυῖαι. Certe mihi persuadere non possum *Pollucem* compositum adduxisse aliquod, quum simplex posset ab eodem κλαγγή, quod adferens sine dubio oculos habuit ad eundem Cynegeticum *Xenophontis*, ubi ita quoque lego: ἐφ' αὐτὸν ὑλαγμὸν ποιήσει (lepus) τῶν κυνῶν καὶ κλαγγὴν φεύγων, et ante: σὺν πολλῇ κλαγγῇ καὶ ὑλαγμῷ. Sic apud *Aristophanem* in Σφηξὶν in canina lite alter *Cydathenaeus* ait ut suus adversarius puniatur, ἵνα μὴ κεκλάγκω διακενῆς ἄλλως ἐγώ· ἐὰν δὲ μὴ, τολοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι. Iung.

βαΰζειν] Sic MSS. (licet P. βαΐζειν.) Similiterque annotat *Sylburgius Eustathium* ex *Theocrito* citare, (quorum illum vide *Odyss.* fol. 529. hunc Idyll. VI, 40. ubi βαΰσδει Dorice, addente *Scholiaste*: τὸ βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως· ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν.) priori edit. βλύζειν, itaque nonnullibi etiam hinc citatum reperias, σκυζᾶν. perperam pro σκύζειν. *H. Steph.* Seb.

βαΰζειν] In C. A. βαΰζω est sine diaeresi, *baubor*, reliqua non comparent. ῥύζειν in avibus vid. infra V. 89. Kuehn.

βαΰζειν] MS. βαΐζειν. Bene noster *Seberus* reposuit, quamvis illud mendosum plane βλύζειν, quomodo antea vulgabatur, quidam doctiss. viri retinuerunt. *H. Stephanus* etiam ad suum Codicem adnotavit, βαΰζειν *Eustath.* scilicet ad *Odyss.* ξ. non longe a principio. Vidit vero et olim *Bapt. Pius*, vel potius alio et emendatiore *Pollucis* Codice

usus est, haec enim interpretando cap. 20. Annotat. *Tradit*, ait, *Pollux* libr. V. *quosdam Poëtas cecinisse canes βαΰζειν, quod Latini duce Lucretio baubari verterunt.* etc. est enim id μιμητικὸν canum latratus αὖ αὖ, ut κύων Κυδαθηναιεὺς in Comici Σφηξὶν introducitur baubans. Iung.

βαΰζειν] Priores editiones male βλύζειν legebant, quod dein in ultima editione *Seberi* in βαΰζειν bene mutatum fuit. *Phavorinus* in χρεμετίζειν hanc vocem de canum catulis dici scribit, ita enim habet l. c. ὑλακτεῖν ἐπὶ κυνός. βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων. *Hesych.* autem per ὑλακτεῖν explicat. qui et δισυλλάβως βαύζειν habet.

σκυζᾷν] De σκυζᾷν, quod aliter plerumque usurpatur, vid. Avum Comm. utr. ling. cap. 427. Iung.

λύκων] P. περὶ λύκων φωνῆς. et sic deinceps. Seb.

λύκων] Hic est in C. A. titulus περὶ λύκων φωνῆς. Kuehn.

λύκων] Ante λύκων MS. titulum habet, περὶ λύκων. Iungerm.

ὠρυγμὸς, etc. ὠρυόμενος] MS. ὠρυμός. et ὠρυόμενοι. et sic in plurali restituendum, quemadmodum et *Bapt. Pius* videtur agnovisse, quamvis mendose sit excusum ὠρύομοι. eo numero enim hic et alia. Iung.

λεόντων] Alius in C. A. titulus περὶ λεόντων φωνῆς. Kuehn.

βρυχᾶσθαι, βρυχ.] *Pius* male habet βρυκᾶσθαι. βρυκόμενοι. Iung.

87.

ἵππων] Hic in C. A. περὶ φωνῆς ἵππων, dein textus: ἵππων φρυάττεσθαι, χρεμετίζειν, χρεμετισμὸς ἐκάλεσαν τὸ φρυμάττεσθαι. *Hesych.* μιμιχμὸς, τοῦ ἵππου φωνή. *Salmas.* ita: ἵππων ἐκάλεσεν τὸ φριμάττεσθαι, φρυάττεσθαι, χρεμετισμὸν, χρεμετίζεσθαι. Kuehn.

ἵππων] MS. ἵππων δὲ χρ. Iung.

φρυμαγμὸν] φριμαγ. et φριμάττ. ut est in A. Seb.

φρυμαγμὸν] MS. φριμαγμόν. Iung.

φρυμάττεσθαι] MS. φριμάττεσθαι sine τοὺς ἵππους. ita tamen idem per ι magis proprium esse capris ait Noster mox segm. seq. sed tamen de equis per ι hic quoque habet *Bapt. Pius*, et Avus meus Comm. cap. 428. ubi et ex *Herodoti* Thalia adfert φριμάξασθαί τε καὶ χρεμετίσαι. Et sic itaque, quum praesertim et MS. adminiculetur, scribendum hic fuerit. sic et *Suidas*, quod litterarum series docet, φριμασσο-

μένη, χρεμετίζουσα. et adfert exemplum de equo. vid. et *Etymologum* in φριμασσομένη. ubi et φριμαγμὸς, ὁ χρεμετισμὸς παρὰ Λυκόφρονι. Et potuit itaque tam equis quam hircis vel capris tribui hoc verbi, ut alia: nec audiam adeo *Ammonium* de vocabul. different. saltem hirco id adscribentem. IUNGERM.

συῶν δὲ] C. A. περὶ συὸς φωνῆς. KUEHN.

γρυλλισμὸς etc.] MS. γρυλισμὸς, γρυλίζειν, γρυλίζοντες uno λ, quemadmodum sane et *B. Pius. Aristophanes*, uti Avus noster laudat, habet tamen γρυλλικεῖτε. et *Hesychius* γρυλλίζοντα, γρύζοντα. IUNG.

γρυλλισμὸς etc.] *Eustathius* ad *Odyss. K.* 395, 18. equidem etiam per duplex λλ. χοῖρος (leg. χοίρου) δὲ φωνὴ καὶ ὁ γρυλλισμὸς, ὅθεν καὶ ὁ Πλούταρχος Γρύλλον ἔπλασσέ τινα τῶν τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρων διαλεγομένων τῷ Ὀδυσσεῖ. verum scriptio τοῦ γρυλίζειν et γρυλισμὸς per unicum λ magis probatur *Phrynicho* in *Eclogis*, ait enim: Γρυλλίζειν διττὴν ἔχει ἁμαρτίαν, ἔν τε τῇ προφορᾷ, καὶ τῷ σημαινομένῳ. ἐν μὲν τῇ προφορᾷ, διὰ τῶν δύο λλ, (melius forte ex *Phavorino*, qui haec *Phrynichi* in suum Lexicon transcripsit, legeretur: διὰ τὸ γράφεσθαι διὰ δύο λλ,) ἐν δὲ τῷ σημαινομένῳ, ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ γρυλίζειν ἐστὶ τιθέμενον ἐπὶ τῆς τῶν ὑῶν φωνῆς. οἱ δὲ νῦν τάττουσιν ἐπὶ τῶν φορτικῶς καὶ ἀσχημόνως ὀρχουμένων. ἐρεῖς οὖν γρυλίζειν καὶ γρυλισμὸς συῶν, οὐ γρυλλισμός. sic quoque *Thomas Magister*: Γρυλίζειν Ἀττικοὶ δι' ἑνὸς λ.

γρυλλίζειν] Post γρυλλίζειν sequitur in C. A. καὶ γρύζειν τινὲς δὲ καὶ ὑϊγμὸν εἶπον καὶ ὑΐζειν. KUEHN.

καὶ γρύζειν etc.] MS. καὶ γρύζειν, γρύζοντες. οἱ δὲ, καὶ. IUNGERM.

καὶ ὑΐζειν] Deest καὶ ante ὑΐζ. in MS. IUNG.

βοῶν] C. A. περὶ βοῶν φωνῆς. KUEHN.

μυκηθμὸς] MS. μυκισθμός. IUNG.

μυκώμενος] *Pius* habet μυκώμενοι plurali. vulgatum retinet MS. mallem plurale, uti alia hic. IUNG.

οἴων] Titulus in C. A. ante οἴων, περὶ οἴων φωνῶν. KUEHN.

βληχή, βληχ. etc.] Emenda *Pium*, ubi ineptissime, βλυχή, βλύκασθαι, βλυχόμεναι. βληχώμενοι habet etiam MS. IUNGERM.

αἰγῶν δὲ] C. A. περὶ αἰγῶν et post μηκᾶσθαι μηκῶμαι per η. *Salmas.* MSS. μήκασμα: *Gloss.* μηκᾶται ἐπὶ αἰγός: *balat. mugit,* confundit cum μυκᾶται. KUEHN.

μηκασμ. etc.] *Pius* male habet, μυκασμὸς, μυκᾶσθαι. et *mycadas capras.* IUNG.

88.

ἐπὶ αἰγ. etc.] P. ἐ. αἰ. οὖν μ. SEB.

αἰγῶν εἶναι μ.] MS. αἰ. μᾶλ. εἶναι ὁ φριγμὸς, φριμ. IUNGERM.

φριματτόμενος] C. A. φριματτόμεναι. absunt autem ὡς Ἡρόδοτος usque ad οἰόμενος. KUEHN.

φριματτόμενος] MS. φριματτόμεναι· ὡς Ἡρόδοτον ἐσφάλθαι ἐπὶ τῶν περὶ τῶν βρεφῶν etc. legendum itaque fuerit mox et οἰόμενον. ubi tamen MS. nominativum vulgatum retinet. de loco *Herodoti* vero aliquid dicendum erit, vel ea caussa, ut alii inquirant rectius. Est ille absque dubio initio *Euterpes*, ubi narrat *Psammetichum* Aegypti regem cupidum cognoscendi quaenam linguarum antiquissima, tali artificio usum: infantes duos dedisse pastori educandos apud greges, ita ut poneret in casula, ne ullius vocem audiret hominis, et quotidie ad alendos illos ἐπαγινέειν σφίσι αἶγας. biennio ita exacto, illos primum proclamasse, βέκκος. Nulla fere, vel valde me oculus fallit, mentio ibi verbi βληχᾶσθαι, de quo *Pollux* hic. sic itaque puto, *Pollucem* nostrum inde coniectari balatum capellis attribuisse non sine errore *Herodotum*, quod pueris apud μηκάδας αἶγας educatis tribuit βέκκος illud; quod potius ab ovibus balantibus ἤγουν βληχωμένοις audisse illos verum esset. Nota enim illa *Cratini*:

ὁ δ' ἠλίθιος
ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει.

Illud autem βῆ illi βέκκος, vel βεέκος longe propius quam μῆ. Nil clarius tamen possum, quam quod *Varro* lib. II. de Re Rust. cap. 1. ait: *Ea enim* (capras et oves) *sua voce Graeci appellarunt* μῆλα. *Nec multo secus Nostri ab eadem voce, sed ab alia littera. vox earum non me, sed bee sonare videtur. oves beelare vocem efferentes: a quo belare dicunt, extrita littera, ut in multis.* Historiam istam ex *Herodoto* referunt et *Apollonii Scholiastae* ad Argonautic. sic et ex iis *Scholiastes Aristophanis* ad Νεφέλας. Sic mihi videtur. Bonum vero et illud φριματτόμεναι MS. de capellis. Ut antea μηκώμεναι. De illis et *Longus* meus fine lib. I. Ποιμὲν. αἱ δὲ αἶγες ἐσκίρτων φριμασσόμεναι! IUNG.

De Hoedis] Quasi legeretur ἐρίφων. scr. de infantibus. *Herodoto* sunt παιδία νεογνὰ lib. II. primo. *Suidae* ἀρτίτοκα παιδία, in βεκκεσέληνε. Puto enim respicere *Pollucem* ad hi-

storiam *Psammetichi*, qui gestiens scire, quaenam gens vere antiquissima esset, duos infantes recens genitos in conclavi remotissimo concludebat, sive capellis immissis, a quibus lactarentur; sive nutricibus adiunctis, quarum linguas, ne quem ex eis sonum audirent, praecidisset. Statuebat enim laudem antiquitatis huic esse prae caeteris genti ascribendam, cuius propria vox, quam illi primam emissuri essent etc. Tametsi verbum *βληχᾶσθαι* illic non conspicitur: nisi quod *Schol. Apollonii* lib. IV. v. 262. eiusdem rei facta mentione fieri potuisse annectit, ut infantes isti vocem *βληχωμένων προβάτων* expresserint, pro qua *Suidas*: *θαυμαστὸν οὐδὲν, κατακούοντα (τὰ παιδία) τῆς αἰγὸς, μιμήσασθαι τὴν ἐκείνης φωνήν*. Porrectis enim manibus *βέκ*, aut *βέκος*, dixerunt, quae vox lingua Phrygia *panem* significat; immo Germanica quoque (ut *Hieron. Wolf.* ad *Suid.* notavit) *wegg* panis species est. Haud dubie autem (ut hoc obiter adiiciam,) *Psammetichi* illud iudicium ab opinione vulgi quam solidiore aliqua ratione magis pependit: *ὡς οὐχ ὁμοίως φύσει τῆς διαλέκτου οὔσης καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι. καὶ οἱ ἄνθρωποι φωνὴν μὲν τὴν αὐτὴν ἀφιᾶσι, διάλεκτον δὲ οὐ τὴν αὐτήν*, ut affirmat *Aristoteles* Histor. Animal. IV, 9. SEB.

ὄνων δὲ] *περὶ ὄνων ἡμιόνων* titulus in C. A. dein *βρώμωσις, β. βρωμώμενος*. KUEHN.

τὸ δ' αὐτὸ] MS. *τὸ δὲ α.* IUNG.

ἐπὶ ἡμιόνων] C. A. *ἐπ' ἡμιόνων*. post *ὀγκώμενοι* margo habet *καὶ ὁ. ἐ. π. ἐκάλεσαν*, hic desinit margo; dein iterum margo, *καὶ μὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων* etc. *παρδάλεως, πάνθηρος, κ. ἑ. τ. τ. β. λ.* KUEHN.

ὀγκιστὰς] *Salmas. ὀγκήτας*. KUEHN.

ὀγκιστὰς etc.] MS. *καὶ ὀγκιστὰς τοὺς ὄν. ἐν. τῶν ποι. ἐκαλ. καὶ μὴν καὶ ἐπὶ τῶν* etc. Videtur tamen *ὀγκηστὰς* potius legendum. ut in *Secundi* carmine lib. I. *Antholog.* cap. 33.

τίπτε τὸν ὀγκηστὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις etc. IUNG.

ὀγκιστὰς etc.] *ὀγκηστὰς* repositum a *Kuehnio* meo in textu. *Hesych. ὀγκηθμὸς, κραυγὴ ὄνου*.

ἀγρίων, ἐφ'] MS. *ἀγ, ζώων ἐφ'*. IUNG.

καὶ πάνθ. καὶ ἐπὶ] Deest utrumque *καὶ* in MS. IUNG.

ἐπὶ δὲ τῶν μ.] C. A. titulus: *περὶ ἀλωπέκων καὶ θώων*, et paulo post iterum, *θώων καὶ λιγγῶν*. C. V. *λύγγων*. leg. *λυγκῶν* a recto *λὺγξ*, *lynx*. dein *τὸ ὑλακτεῖν, κ. ὠρύεσθαι*. dein

C. A. in margine, C. V. in textu: εὗρον μέντοι ἐγὼ ἐπὶ μὲν τῶν ἄρκτων βράζειν καὶ βράζουσαι. (C. V. βράζουσαν.) ἐπὶ δὲ ἐλεφάντων στρυνύζουσιν παρὰ Ἰόβα. (C. V. Ἰωβᾶ.) de quorundam animalium sonis vid. *Aelian.* H. A. lib. V. c. 51. Kuehn.

καὶ θωῶν, καὶ λύκων] MS. καὶ θόων, καὶ λύγγων, τὸ ὑλακεῖν, καὶ ὡ. ubi nota egregie illud λύγγων, de lyncibus: non λύγων, ut vulgati, et de quibus antea supra V, 86. iam egerat. notandum et ὑλακεῖν, si mendo caret. Post haec MS. noster auctior hisce, quae rara et non ubivis obvia. Sequuntur autem in ipso contextu *Pollucis*, ab eadem manu, post ὠρύεσθαι: εὗρον μέντοι ἐγὼ ἐπὶ μὲν τῶν ἄρκτων, βράζειν, καὶ βράζουσαι. ἐπὶ δὲ ἐλεφάντων, στρυνύζουσιν παρὰ Ἴωβα. et στρηνὲς quidem notum de voce aspera vel terribili. sed viri docti inquirent. ut et de illo Ἴωβα, nec enim Ἴωνα credo scribendum. Et novi quidem Iubae elephantos. sed viri docti inquirent. Vir Illustriss. *Welserus* ita nos per litteras docebat: *Iobas quin Iuba Maurus sit, nemo efficiet. hunc enim Plutarchus et Athenaeus totidem litteris enunciant. Nugatur, credo, Suidas dupliciter, cum flagris caesum, et in triumpho ductum, ob eruditionem a Romanis servatum narrat. In triumpho ductum scimus, sed de flagris quem testem excitabit? puer admodum ductus fuit, et quae tum flagrorum causa? neque ob eruditionem profecto puer servatus. satis indicat Plutarchus, captivitatem demum eruditioni occasionem dedisse. Imaginem inter illustres Ursini reperies loco* LXXVIII. *sed cave commentario fidem habere, qui quae filii sunt, patri tribuit. quae de elephantis Pollux affert, ex Iubae rerum Africanarum libris, sive Libycis commentariis esse, ut Athenaeus appellat, non videtur admodum dubitabile.* Iungerm.

καὶ θωῶν, καὶ λύκων] θώων, καὶ λυγκῶν, reposuit *Kuehnius.*

λύκων] MSS. λυγγῶν, forte pro λυγκῶν, ut lynces intelligantur: nam λὺγξ λυγγὸς *singultus.* Seb.

ὑλακτεῖν] MSS. ὑλακεῖν. quanquam sine τ usitatius ὑλακόω. sic *Oppian.* Κυν. III, 281. et IV, 365. Seb.

ὠρύεσθαι] Quae post ὠρύεσθαι in hoc segmento sequuntur, ea omnia e MSStis in textum recepta sunt; a prius enim editis omnibus aberant.

89.

ὀρνέων φωναί.] C. A. περὶ ἀετῶν, γεράνων, καὶ ἑτέρων ὀρνέων φωναί. hunc titulum excipiunt ista: τοὺς δὲ ἀετοὺς

εἴποις ἂν κλάζειν. κλαγγάζειν δὲ γ. ἐπ' ἀμφοῖν δὲ κλαγγήν. Kuehn.

ὀρνέων φωναί.] Nullus in MS. titulus. Iung.

εἴποις δ' ἂν] MSS. *τοὺς δ' ἀετοὺς εἴπ. ἂν κλάζειν.* Seb.

ἀετοὺς] MS. *ἀετούς. Pius* male et grues *κλάζειν* tradere *Pollucem* putat. Iung.

καὶ κλαγγ.] Deest *καὶ* ante *κλ.* in MS. Iung.

καὶ κλ. etc. *ῥύζειν*] Adscriptum orae Cod. Cl. *Salmasii: at supra* (V, 86.) *canes ῥύζειν dicebantur.*

ἀλεκτρ.] MS. *καὶ ἀλ.* vid. vero de his omnibus Avum *Camerarium* Comm. cap. 429. Iung.

ᾄδειν] Post *ᾄδειν* incipit margo in C. A. *καὶ κ. κ.* etc. Kuehn.

ἀλεκτρυόνων] Margo in C. A. post *ἀλεκτρυόνων κοκκύζειν εἶ. καὶ π. τυβίζειν ἢ κ.* [*καὶ ὄρτυγας τρυλίζειν, κύκνους ᾄδειν,* hic finit margo; postea textus *τ. τ.* etc. Kuehn.

τὸ κοκκ. εἶπ.] MS. *εἶπ. τὸ κοκκ.* Iung.

τιττυβίζειν] *Sylburg.* ex *Athen.* quem vid. lib. IX. fol. 390. itemque *Aristot.* Hist. Anim. IV, 9. pr. ed. *τιττιβύζειν.* et *κακκαβύζειν.* Seb.

τιττυβίζειν] C. V. *τοττυβίζειν ἢ κακείζειν, ὄρτυγας τρυλίζειν, γρυλίζειν.* Kuehn.

τιττυβίζειν] MS. *περδ. τοττυβίζειν.* et *καὶ ὄρτ. Rhodigin.* 397. etc. *τιττυβίζειν* habet et *Pius,* et hic emendarat ita *H. Stephanus,* habet et Avus, quamvis uno *ταυ* minus. antea vulgabatur *τιττιβύζειν.* Iung.

τιττυβίζειν] *τιτυβίζειν Hesychius* unico *τ,* et tribuit hirundini. Ita enim habet: *Τιτυβίζει, ὡς χελιδὼν φωνεῖ.*

κακκαβίζειν] Male quoque *κακκαβύζειν* antea edebatur. *κακκαβίζειν* habet MS. et Avus Comm. c. 429. quem vid. restituerat ita et *H. Steph.* apud *Pium* est *κακκαβίζειν.* Vide tamen an rectius hoc vocemus *κικκαβίζειν. Eustathius* ad *Ἰλιάδ. β,* 173, 46. *σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐκ τοῦ τιτίζειν* etc. *δῆλον δὲ ὅτι τραχύτερον τοῦ τιτίζειν τὸ τιτυβίζειν, ὃ ἐπὶ τινῶν περδίκων ἱστορεῖται λέγεσθαι, καθὰ ἐπὶ ἑτέρων τὸ κικκαβάζειν, ὅθεν παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐπίῤῥημα τὸ κικκαβαῦ.* vid. *Athen.* lib. IX. Iungerm.

κακκαβίζειν] *Eustathius* quoque *κακκαβίζειν* et forte, ait, et *κικκαβίζειν.* Locum integrum, quia et alia in eo sunt, quae huc faciunt, adscribo. est autem ille *Il. ψ.* 1399, 47. *Μάλιστα φασὶ στρουθάρια* etc. *τρίζουσιν ἢ τιτίζουσιν κατὰ Ζηνόδοτον· τρυγὼν μέντοι τρύζει, ὡς καὶ τοὔνομα ἐκείνης δηλοῖ.*

ὥσπερ ὁ ὀλολυγὼν ὀλολύζει. πέρδικες δέ τινες κακκαβίζουσιν, οἳ καὶ καλοῦνται δι' αὐτὸ κακκάβαι· ἴσως δὲ καὶ κικκαβάζουσιν ὡς ἐμφαίνει ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ κικκαβᾶν etc. dein paulo post: ὡς δὲ οἱ πέρδικες τιτυβίζουσι Θεόφραστος ἱστορεῖ etc.

γρυλίζειν] γρυλλ. ut supra V, 87. Seb.

γρυλίζειν] γρυλλίζειν supra V, 87. suum vox. an igitur hic reponendum γυαλίζειν, cum vox coturnicum sit γυὰ γυά. vid. *Nunnesii* notas ad *Phrynich.* pag. 16. Seb.

γρυλίζειν] MS. τρυλίζειν, γρυλίζειν, καὶ κ. ἄ. καὶ τρ. τρ. καὶ π. quasi duo verba coturnicibus attribueret. Sane et apud *Pium*, in iis quae hinc promit, est *coturnices* δρυλίζειν. Avus habet γρυλλίζειν. Sed plane aliter hic emendandum putat *P. Nunnesius* ad Eclog. *Phrynich.* I. in γρυλλίζειν, quum haec vox suibus ab omnibus attribuatur, nempe hic reponendum γυαλίζειν. *Vox enim*, ait, *coturnicum* est γυὰ γυὰ, *a qua nostrates Valentini guallas vulgo vocant. Λ autem et Λ confundi* etc. Iung.

τρυλίζειν] Vox τρυλίζειν e C. V. a Cl. *Kuehnio* in textum recepta est, quam firmat et Cl. *Iung.* Codex.

κύκνους ᾄδειν] Quod ad κύκνους attinet, nota illa et vexata de eius cantu. sed non possum sat mirari viros doctiss. et πολυλογωτάτους, quos semper admiratus sum et admirabor, eos inquam in suo tessellato ad *Virgilium* opere cap. 17. *Aelianum* aiant scribere, ἐγὼ δὲ ᾄδοντος κύκνου ἤκουσα. *quicquid*, addunt, *aliae*, *cycnos non canere*, *dicunt historiae* etc. nam nihil magis huic rei adversatur, quam idem ille *Aelianus*, cuius profecto locus hic est I. Variar. 14. ὅτι δέ εἰσι φιλῳδοὶ, (κύκνοι) τοῦτο μὲν ἤδη καὶ τεθρύλληται. ἐγὼ δὲ ᾄδοντος κύκνου οὐκ ἤκουσα, ἴσως δὲ οὐδὲ ἄλλως. etc. nec aliter legendum orationis ipse contextus suadeat. Alias non nescio etiam *Aelianum* alicubi de cycni naenia verba facere, uti V. Hist. Animal. 34. sed ibi ῥητορεύει solens. Iung.

γογγύζειν] MS. γογγρύζειν de columbis habet. *Pius* γογγίζειν. Nescio an et de hoc loco alias ut mendoso suspicetur *Nunnesius*, quem vide ad II. Eclog. *Phrynichi* in γογγυσμός. Iung.

κορ. κρώζ. κολ.] MS. καὶ κορ. κρ. καὶ κολ. omnibus commatis scilicet καὶ interponitur in MS. Iung.

κολοιοὺς] E MSS. et not. *Sylb.* pr. ed. κολιοὺς et mox κολιᾶν. Seb.

κλώζειν] κλόζειν habet *Pius*. MS. cum vulgatis consentit. Iung.

ἢ κολοιᾶν] In C. A. hoc superscriptum textui. in *Salmas.* Codice non fuit. KUEHN.

ἢ κολοιᾶν] Pro κολοιᾶν ante edebatur κολιᾶν, sicut et κολοιοὺς, uti iam editur, reposuerat et *H. Steph.* hic MS. habet κωλοιᾶν. IUNG.

κοψ. σίζ. etc.] MS. καὶ κοψ. σ. καὶ τετ. τ. sed pro σίζειν plane alia apud *Pium* haec, *turdos*, στυΐζειν. pro τερετίζειν, quod et MS. habet, *Pius* τιττίζειν. sed id credo a typographo profectum et ipsum *Pium* scripsisse τεττίζειν, quemadmodum et meum Avum Comm. cap. 429. velle hic video. IUNGERM.

κοψ. σίζ. etc.] *Falckenburgius* meus e MS. στυΐζειν habet pro σίζειν, plane ut *B. Pium* legere modo Cl. *Iungerm.* annotavit.

μελίττας βομβεῖν] MS. καὶ μελ. Illud βομβεῖν, *bombitare* reddit *Gifanius* Ind. Lucretiano in *Persice.* IUNG.

ἔποπας ποπίζειν] MS. καὶ ἔποπας πιπίζειν. nec aliter credam *Pium* scripsisse, quamvis apud eum solemni typographi flagitio legatur, *upupas* πιπίζειν. ego inter corrigendum etiam coniectabar ad nomen ἐποπίζειν. sed cum MS. lectio clare scripta sit, poteram meas nugas abstinere. IUNGERM.

ποπίζειν] In C. A. pro ποπίζειν est πιπίζειν, γλαῦκας νύζειν. in margine, καὶ μ. κ. *Salmas.* ex MSS. νίζειν. KUEHN.

γλαῦκας ὑΐζειν] MS. καὶ γλ. ὑΐζειν. *Pius* habet ὑΰζειν. nos *hu hu* dicimus inde illas aves. IUNG.

ὑΐζειν] ὑΐζειν. SEB.

ὑΐζειν] νύζειν reposuit in textu *Kuehnius.*

90.

μελεαγρ.] MS. καὶ μελιαγρίδας κακάζειν, καὶ ν. Ait τετριγέναι de vespertilionibus *Herodotus* noster per υ in *Melpom.* cap. 183. de Troglodytis: γλῶσσαν δὲ οὐδεμίῃ ἄλλῃ παρομοίην νενομίκασι, ἀλλὰ τετρύγασι, καθάπερ αἱ νυκτερίδες. et in *Thalia* cap. 110. de bestiis in palude κασιοφόρῳ, θηρία, ait, πτερωτὰ, τῇσι νυκτερίσι προσείκελα μάλιστα· καὶ τέτρυγε δεινόν. IUNG.

δρακ. συρ.] MS. καὶ δρ. συρ. IUNG.

κίττας κιττ.] MS. καὶ κιττ. κ. καὶ χελ. ψ. καὶ ἀ. IUNG.

ἀηδόνας εὐστομεῖν] *Sophocles* Oedip. Coloneo 18.

πυκνόπτεροι
δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.

Schol. εὐφθογγοῦσιν, εὐφώνως ᾄδουσιν. SEB.

ἀηδόνας εὐστομεῖν] C. A. omissis reliquis pergit: φωνὴν ἐρεῖς ἐπ' ἀνθρώπου φώνημα, λαλιὰ καὶ λόγος καὶ τὰ ὅμοια. ita desinit ibi caput. vid. *Aelian.* H. A. lib. VI. cap. 19. *Salmas.* εὐστομοῦντας ἀηδόνας. Kuehn.

ἀηδόνας εὐστομεῖν] De illo ἀηδόνων εὐστομεῖν vide supra II, 100. Iung.

χῆνας παππάζ.] Desunt in MS. χῆνας παππάζειν. nec habet *Pius*, uti eum in his non absimili nostri codice usum fuisse suspicari forte possimus. Avus meus Comm. c. 429. uno π, παπάζειν habet, ubi haec explicat. an forte propter aliud παππάζειν, quod in iisd. Comm. cap. 442. de blandientium puerorum voce. Sane videtur et eruditorum princeps de hac lectione dubitare. *Casaubonum* dico, qui ita scribit XII. *Athen.* 3. *quando gratitant, aut gingriunt,* παππάζειν *Graecis dicuntur, si modo recte scriptum in libris Pollucis: quod alibi considerandum.* Post haec autem MS. novum titulum habet, περὶ φωνῆς ἀνθρώπου. et his absolvitur caput: Ἐρεῖς φωνὴ ἐπ' ἀνθρώπου, καὶ φώνημα, καὶ λαλιὰν, καὶ φθέγμα, καὶ κραυγὴν, καὶ λόγον, καὶ ὅμοια. quibus statim adiunguntur illa segmenti sequentis, verbis mutatis, ut statim dicemus. desunt itaque illa vulgata συναπτέον etc. ad finem capitis pleraque in MS. praeter ea quae adscripsi. Iung.

συναπτέον etc.] MSS. ἐρεῖς ἐπ' ἀνθρώπου, φωνὴ, φώνημα. Seb.

κεκραγμὸς] Pro κραγμὸς, ut κεκράκτης infra pro κράκτης. *Sylb.* *Plut.* Symp. III. probl. 6 τελωνικῶν ἐπορθρισμοὶ κεκραγμῶν. Caeterum vide ad hoc de vocibus animal. caput *Bapt. Pium* Annotat. Gr. et Lat. cap. 20. et carmen *Ovidii* (si is auctor) de *Philomela.* Seb.

κεκραγμὸς] Ad κεκραγμὸς vulgatum *H. Steph.* annotavit hic: pro κραγμὸς, *uti* κεκράκτης pro κράκτης mox in fine segm. Illo κράκτης vero uti *Lucianum* in *Iove* tragoedo, uti altero κεκράκτης *Plutarchum* et *Clementem Alexandrin.* notavit amiciss. *Hoeschelius* ad *Phrynichum* in κεκραγμός. Iungerm.

91.

περὶ ἀποδ. etc.] C. A. περὶ ἀφοδεύσεως omissa parte residua. Kuehn.

τὸ δ' εἰς ἄφοδον etc.] Ita MS. pro vulgatis: ἐπέσθω δὲ τούτοις καὶ εἰς ἀπό. Explicantem alias haec vid. Avum Comment. cap. 812, 813. Iung.

ἀποσκευὴν] ἀποσκευὴν etc. vide et *Casaubon.* ad *Stra-*

bon. lib. XIV. ubi restituit locum Geographi, in quo male παρασκευῶν legitur. IUNG.

εἰς εὐμ. εἰς λαγ.] MS. εἰς εὐμ.. εἰς ἄφοδον. quod initio scilicet omiserat. de εἰς λαγόνα, quod sequitur, potes videre avum Comm. cap. 812. sed profecto vera est potius MS. lectio εἰς λάσανα, perspicue habens. etiam infra X, 44. etc. IUNGERM.

εἰς λαγόνα] *Salmas.* εἰς λαγῶνα. KUEHN.

τὸν δὲ κοπρῶνα] Margo C. A. usque ad καλεῖ. dein in textu: ἡ δὲ ἀνθρώπου κόπρος, σκὼρ, *oletum.* KUEHN.

ἴπνον] *Salmas.* ἴπνον ex Cod. καὶ ἴπνια *A.* ἐβάλλουν. KUEHN.

ἴπνον] MS. ἴπνον. et sane ita antea vulgatum fuit. *Aristophanis* locum in Cocalo ait esse *Hesychius* in ἰπνός. sic enim apud eum est. IUNG.

ἴπνον] *Aldina* et *Basil.* ἴπνον, et sic reposui. *Florent.* vero ἴπνον.

Ἀριστοφάνης] ἐν Κωκάλῳ, *Hesych.* qui ἰπνὸς oxyt. quomodo infra etiam X, 110 et 111. licet alio significatu. VII, 22. autem et VI, 88. itidem baryt. sed et alibi promiscue legitur. SEB.

τὸ δὲ ἔργον etc.] τὸ δὲ ἔργον etc. desunt usque ad ἀνθρώπου in MS. IUNG.

χέσας] Pro χέσας *Aristoph. Scholia* melius χεσᾶς *II. cacaturiens*, ubi etiam ἐξίδισεν pro ἀπεπάτησεν. vid. *Phavor.* in κακός. KUEHN.

χέσας] Illa vulgata χέσας Πατροκλείδης sunt ex *Aristophane.* Apud *Suidam* est χεσᾶς, ὁ Προκλείδης. quem vide etiam, uti ipse monet, in χεζητιάων. dein MS. ita: ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου κ. σκῶρ. etc. IUNG.

χέσας] χεσᾶς a *Kuehnio* in textu repositum.

ἀνθρώπου κόπρ. etc.] *Salmas.* ex MSS. ἡ δὲ τοῦ ἀ. κόπρος, σκώρ. KUEHN.

τοὺς σκάτους, καὶ τῷ σκ.] MS. τοῦ σκατὸς, καὶ τ. σ. non τοὺς σκάτους, ut male vulgo. genitivum enim et dativum saltem reddit, ut in usu solos. vid. et *Nunnes.* II. Eclog. *Phryn.* in τὸ σκατός. *Phrynichi* verba sunt: τὸ σκάτος καὶ τοῦτο ἐπ' εὐθείας τιθέμενον ἀμαθές. γενικῆς γάρ ἐστι πτώσεως τοῦ σκατὸς, ἡ δὲ εὐθεῖα, τὸ σκώρ. ἁμαρτάνοντες δὲ οἱ πολλοὶ τὴν μὲν ὀρθὴν, τὸ σκάτος ποιοῦσιν, τὴν δὲ γενικὴν σὺν τῷ υ, τοῦ σκατοῦς. Sic autem et dativus apud Nostrum potius debeat esse σκατί. σκατει tamen sine accentu habet etiam MS. IUNGERM.

σοὺς σκάτους] *Aldina* et *Florent.* τοῦ σκ. ut reposui.

σκάτει] Inde P. βολεὼν, οὗ κόπρος τῶν βοῶν, καὶ τῶν ὑποζυγίων βάλλεται. οἷον τοὺς κοπρῶνας. λέγεται καὶ τόπος λιμένος, ἔνθα δέδενται αἱ ἄγκυραι. Περὶ μίξ. SEB.

σκάτει] Scr. τῷ σκ. etiam in Lat. SEB.

ὧν τὴν ὀνομαστ. οὐκ ἐ.] Haec absunt a C. A. habet tamen C. V. qui leg. τοῦ σκατὸς et εὐθεῖαν, et *Phavorin.* qui hunc locum etiam exscripsit integrum. KUEHN.

ὀνομαστικὴν] MS. εὐθεῖαν pro ὀνομαστ. IUNG.

λέγουσι δὲ etc.] Margo C. A. λέγεται δὲ καὶ τίλον, καὶ π. κ. σπ. hic finit. *Phavorinus* σπατίλην, τὴν ἵππου κ. φ. at C. A. τοῦ δὲ ἵππου κ. φ. ὀνοαῖαι. C. V. φασὶ et δὲ omittit. KUEHN.

λέγουσι δὲ etc.] MS. λέγεται δὲ καὶ τίλον. IUNG.

πέλεθον] Utitur eo vocabulo *Aristophanes* oxytonως *Acharn.* (fol, 306.) sed videri queat (inquit *H. Stephan.*) legendum σπέλεθον, ut est apud eundem in Concion. fol. 498. Nec aliter ibi *Schol.* ex *Acharn.* citat. Item in Equ. fol. 227. βολίτοις, τοῖς σπελέθοις. βόλιτοι γάρ οἱ σπέλεθοι τῶν βοῶν. βόλιτος autem Attice dici, communiter βόλβιτος, in *Acharn.* monet fol. 301. tametsi in *Ranis* a seipso quasi dissentiens βόλιτος inquit κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀποπάτημα. SEBERUS.

πέλεθον] *Falckenburgius* τέλεθρον.

σπατίλην] *Salmas.* pro σπατίλην οἰσπώτην. KUEHN.

σπατίλην] MS. σπατιλήν. vid. alias *Foes.* Oecon. *Hipp.* in σπατίλη. IUNG.

καὶ ἵππου] A. τοῦ δὲ ἵπ. SEB.

φασί. β. δὲ] In MS. deest φασὶ et δέ. IUNG.

βόλιτον] C. A. βόλβιτον. ὅ. *Thomas in Eclogis*: βόλιτα λέγε τὴν τῶν βοῶν κόπρον, μὴ βόλβιτα. Male *Scholia Aristoph. in Ranas* βόλιτος τὸ τῶν ὄνων ἀποπάτημα, melius in *Equites* eiusdem, et *Acharn.* οἱ σπέλεθοι τῶν βοῶν, ubi et proverbium βολίτου δίκη de leviuscula causa forensi. Nam *Solonis* legibus poena statuta erat in fures fimi bubuli. *Ulpianus* vocat *editus bubum.* KUEHN.

βόλιτον] MS. ὄνθος pro ὄνθον. de βολίτῳ vid. et *Nunnes.* II. Eclog. *Phrynich.* in βόλβιτον quamvis Nostrum non adducat. IUNG.

Ὅμηρος δὲ] Margo C. A. cum ὄνθον βοῶν ἔφη desinit, quamvis *Homerus asini egestum* non simpliciter ὄνθον vocet, sed addito epitheto, ὄνθου βοέης ex. gr. C. V. pro ὄνθον leg. ὄνθος. KUEHN.

βοῶν] MS. auctius: *βοῶν ἔφη*. IUNG.

ὑσπέλεθον] C. A. *ὑσπέλευθον*. *Phavor.* *ὑπέλεθρος* et *ὑπέλευθος* in voce *ἀποπατῆσαι* et *κόπρος*. *Dio Cassius* initio lib. XLVI. *οἰσπότας καὶ ὑσπελέθους καὶ σπατίλας συλλέγων*. *Hesych.* *ἀαδίνη*, *ὑεία κόπρος*, *succerda* *ὑόκοπρος* in *Gl. Veterum*. KUEHN.

ὑσπέλεθον] *ὑσπέλεθον* habet et MS. et *H. Steph.* ita restituerat pro eo, quod antea vulgabatur *ὑπέλευθον*. IUNG.

ὑσπέλεθον] *ὑσπέλεθρον* habet *Falckenburgius* meus e MSto.

οἴπτωτον] C. V. *ὁ ἰσπώτης*. margo C. A. *οἰσπώτην*. *Hesychius* *οἰσπάτη*. *Dio* *οἰσπότης*, *hoc quod ovibus decidit*. KUEHN.

οἴπτωτον] Mendosum quoque *οἴπτωτον*. sed MS. succurrit, qui habet *οἴσπώτην*. quomodo sane scribendum est, vocabulum ex *Aristophanis* Lysistrata sumptum. Idem visum nostro *Salmasio*. IUNG.

οἴπτωτον] *ὑσπώτην* e MSto habet *Falckenburgius*.

σπυράδα] C. V. *σποράδα*. C. A. *σπεράδα*. *Hesych.* *σπόραθοι*. omittit C. A. *καὶ σπυραθίαν*. *Aristoph.* *Scholia* in *Plutum* *μίνθον* vocant. *σφυράδες* *Suid.* *αἰγῶν ἀποπατεύματα*. *Aristoph. Schol. Salmas.* KUEHN.

σπυράδα] MS. *σπουράθους* pro *σπυραθίαν*. et desunt *καὶ σπύραθον*. *Hesych.* *σπύραθοι τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος*. *σφυράδα* alii vocant, et ipse *Aristophanes*, ut me admonuit *Salmasius*. IUNG.

μυσκέλεδρα] Al. *μυσκέλεθρα*. SEB.

μυσκέλεδρα] C. V. *μυσκέλενδρα*. *Hesych.* *μυσκελένδρα*, *ἃ ἡμεῖς μυόχοδα*. vid. eundem in *μυόχοδος*. *Gl.* *μυόχαδον*, *muscerda*, *opicerda*. sed satis de copriis. KUEHN.

μυσκέλεδρα] MS. *μυσκέλενδρα*. nec aliter sane apud *Hesychium*, nisi accentu variante, *μυσκελένδρα*, *ὃ ἡμεῖς μυόχοδα*. IUNG.

μυσκέλεδρα] *μυσκέλενδρα* repositum in textu.

92.

περὶ μίξ. ζώων.] Titulus in MS. hic: *περὶ τοῦ μίγνυσθαι*. IUNG.

καὶ μὴν τὸ μίγν.] MSS. *τὸ δὲ μ.* SEB.

καὶ μὴν τὸ μίγν.] C. A. ita incipit caput: *τὸ δὲ μίγνυσθαι, ἐπὶ τῶν ἀλόγων βαίνειν*. vid. *Hesych.* in *νυμφόβας*. KUEHN.

καὶ μὴν τὸ μίγν.] MS. *καὶ μὴν τὸ μὲν μίγν.* IUNG.

ὀχεύειν] C. A. συνδυάζειν etc. ὄνων δὲ τὸ ὀνοβατεῖν ex correctione ὀνοβάζειν, addit margo, ὁπόταν ἴ. ἐ. vid. *Hesych.* in Ὀνοβόστιδες. C. V. coniungit τὸ ὀνοβάζειν, ὀνοβατεῖν. KUEHN.

ὀχεύειν] Deest sequens βιβάζειν in MS. IUNG.

ὄνων δὲ ἴδιον etc.] MS. auctius: καὶ ἐπὶ ὄνων ἴδιον τὸ ὀνοβάζειν, ὀνοβατεῖν, ὁπότ' ἂν ἴ. IUNG.

κοινὸν δὲ ἐπὶ π.] C. A. ἱερεῖς, dein margo τὸ π. ὥσπερ καὶ ἀνθρώπων. KUEHN.

ἐπ'] Deest ἐπ' in MS. IUNG.

ἐπὶ δὲ τούτ.] Margo C. A. addit καί, et ibi desinit. διαλεχθῆναι, *appellare*, *compellare*, de *stupro* scilicet. KUEHN.

ἱερεῖς] Deest in MS. ἱερεῖς. IUNG.

συγκοιμηθῆναι] συγκοιμηθῆναι omittitur in C. A. KUEHN.

συγκοιμηθῆναι] Deest in MS. συγκοιμηθῆναι. IUNG.

93.

καὶ τὰ τεθρυλλ.] Margo C. A. ἃ δὲ παίζουσιν etc. C. V. dein δρομάττειν pro δρυμ. KUEHN.

τεθρυλλ.] MS. τεθρυλλ. uno λ. IUNG.

ἃ δὴ παίζ.] MS. ἃ δὲ παίζ. dein ληκειν sine accentu. IUNGERM.

στενάσαι] στενάσαι C. A. non habet. pro eo est in MSS. σποδίσαι. KUEHN.

στενάσαι] στενάσαι *H. Stephanus* cruce signavit. nec ego quid hic sibi velit intelligo. MS. non habet, sed pro eo σποδίσαι scribit. bene. talia apud *Hesychium*: Σποδεῖν, σπαίειν, συγγίνεσθαι, σποδεῖσθαι, περαίνεσθαι. sed quid est σπαίειν hic? viri docti ubi hoc σποδῆν in Lexicis explicant tacent, saltem alterum συγγίνεσθαι adferentes. Ego emendo παίειν. ait enim ipse *Hesychius* etiam, Σποδέοντο, ἐτύπτοντο. σποδούμενος, τυπτόμενος. pro illo τύπτειν itaque maluit ibi dicere παίειν. Nostrum vero σποδίζειν et in illo *Cratetis Trophonio*: ξίφιζε καὶ σπόδιζε καὶ διαῤῥίκνου, ab obscoeno lumborum motu, apud *Etymolog.* in διαῤῥικνοῦσθαι. IUNG.

στενάσαι] σποδῆσαι habet et *Falckenburgius* e MSto.

σπλεκοῦν.] In σπεκλοῦν desinit margo C. A. dein textus C. A. τὰ δὲ πράγματα etc. KUEHN.

σπλεκοῦν.] σπλεκοῦν etiam MS. quamvis potius σπεκλοῦν transpositis litteris vulgo adnotent. nostrum tamen et *Hesychius*, ipso litterarum ordine, Σπλεκοῦν, ait, πλησιάζειν, συνουσιάζειν, περαίνειν. IUNG.

ἀπὸ μὲν τούτ. etc.] C. V. ἀπὸ μ. τοιῶν σπουδάζειν. KUEHN.

ἀπὸ μὲν τοῦτ. etc.] MS. ἀπὸ μέν τοι ὧν (forte μὲν τοιῶν rectum) σπουδάζειν εἴποι τὶς τὰ πρ. etc. IUNG.

ἔντευξις] Pro ἔντευξις σύντευξις habet *Falckenburgius*, sed videtur illud συν suprascriptum rursus deletum.

κοινωνία] C. A. συνουσία. KUEHN.

κοινωνία κοιν.] MS. inverso, κοινώνημα, κοινωνία. IUNGERM.

οὐ δ' ἡ διαλ. ἀλλ. διελέχθ.] MS. οὐ δὲ ἡ δ. ἀ. IUNG.

διελέχθην] P. A. διηλ. sed P. διελέχθην. SEB.

διελέχθην] MSS. διελέχθην αὖ. Διαλέγομαι idem est h. l. cum πειρᾶν et πειρῶμαι id est λόγους προσφέρειν καὶ ἀκούειν περὶ συνουσίας. cui opponitur διεπραξάμην. *Gl.* πειράω, *sollicito*, *attento*. ἔπραξα, *opus perfeci*. *Apuleius* lib. IX. *Metam*. ubi *Pricaei* notam videsis. KUEHN.

διειλεγμένος] C. V. διηλεγμένος. KUEHN.

διειλεγμένος] MS. διηλεγμένος. IUNG.

καὶ διέπραξα] καὶ διέπραξα non habet C. A. KUEHN.

καὶ διέπραξα] Desunt καὶ διέπραξα in MS. IUNG.

χάριν] Omittunt MSS. recte. δοῦναι et παρέχειν sunt Graecis inter κακέμφατα et de mulieribus impudicis dicuntur. KUEHN.

χάριν] Deest χάριν in MS. Verum an ita apud Graecos simpliciter τὸ δοῦναι usurpetur, ego quidem nullus observavi. Latinum vero in ea re id verbum docuerunt et alii: et *Ovidius* praesertim ita creberrime de arte am. vid. et *Dousae* praecid. pro *Catull*. cap. 4. IUNG.

94.

περὶ δρόμου ζώων, καὶ μ.] MS. titulus tantum περὶ δρόμου. IUNG.

περὶ δρ.] Exscripsit haec *Phavorinus* in Λαγωὸς τρέχων. quem vide.

λαγωὸν] MS. λαγών. IUNG.

καὶ κάπρον] C. A. omittit καὶ κάπρον. KUEHN.

καὶ κάπρον] Desunt in MS. καὶ κάπρον. IUNG.

παίειν] πταίειν legit *Falckenburgius*.

Labris ferire] Iterum quasi χείλεσι in Gr. esset ut supra IV, 60. SEB.

ὁπλαῖς κρ. τ. δ. κέρασι * κηρίττειν] MS. ὁπαῖς et κέρασι κυρίττειν optime. sperno itaque quod inter corrigendum incidebat κορύπτειν. Alterum idem *Hesych*. Κυρίζειν ἢ κυρίττειν κέρασι μάχεσθαι. et Κυρίσσει; κερατίζει, τύπτει. μετὰ τῆς κεφαλῆς. Et Κυρίττειν, πλήσσειν. et Κυρίττοντες, κερατίζον-

τες, κεφαλαῖς πλήσσοντες. *Suidas* etiam, *Κυρίσσει καὶ κυρίττει, κέρατι τύπτει. Etymologus, Κυρίσσει, κέρασι τύπτει καὶ μάχεται· κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν· καὶ κυρίζοντες, κερατίζοντες, κέρασι πλήσσοντες.* Iung.

* *κηρίττειν*] Sic editi omnes et A. MS. itemque Lexica quaedam. sed P. *κυρίττειν. Hesych. Κυρίζειν ἢ κυρίττειν, κέρασι μάχεσθαι.* Item: *Κυρίσσει, κερατίζει, τύπτει μετὰ τῆς κεφαλῆς.* Et rursum: *Κυρίττειν, πλήττειν.* vid. *Suid.* quoque et *Etymolog.* qui *Hesychio* simillima. Seb.

* *κηρίττειν*] MStus *Vossii κυρίττειν.* C. A. *κυρύττειν.* sed *κυρίττειν* melius est. Latinis *coniscare.* vide *Phavor.* qui in *λαγωὸς τρέχων Nostrum* descripsit. *κυρίττειν* etiam *Salmas.* habet. Kuehn.

* *κηρίττειν*] *κυρίττειν* reposui e MSStis.

95.

γυναικείων κ. ὀν.] De iisdem infra quoque VII, 95. Seberus.

γυναικείων κ. ὀν.] C. A. ita: *γυναικῶν κόσμια περὶ ἐντριμμάτων.* hoc capite mundus muliebris et ornamenta earum promiscue recensentur, quae tamen ICtus distincta esse voluit. Kuehn.

γυναικείων κ. ὀν.] Titulus in MS. *περὶ γυναικείου κόσμου.* Iung.

φαίης δ' ἂν] C. A. ita: *φαίης ἄν.* post margo, *κόσμοι,* mox textus *κοσμήματα, καλλωπίσματα, ἀφ' ὧν κοσμεῖσθαι* etc. Kuehn.

φαίης δ' ἂν] MS. *φαίης μὲν οὕτως ἀθρόως, κόσμοι.* Iungerm.

καλλωπισμοὶ] Deest *καλλωπισμοὶ* in MS. Iung.

οὐ γὰρ παρ. etc.] MSS. *ἀφ' ὧν κοσμεῖσθαι* etc. Seb.

οὐ γὰρ παρ. etc.] *οὐ γὰρ παρ. αὐ. τ. τ. γ. κ. ὠ.* haec periodus deest in MS. qui dein ita: *ἀφ' ὧν τὸ κοσμεῖσθαι* etc. Iungerm.

ἁβρὺν. etc. *ἁβρ.*] MS. *ἁβρὺν.* et mox *ἁβρότης.* Iung.

κατὰ μέρη δὲ] P. *τὰ δ' ἐν κεφαλῇ κατὰ μέρος κοσμήμ.* Seberus.

κατὰ μέρη δὲ] C. A. *τὰ δ' ἐν κεφαλῇ κατὰ μέρος κοσμήματα· Ὅμηρος λέγει,* in versu *ἠδὲ π. ἀ. ἐϋ δ'. ἂν π. καὶ* superscriptum *στ. παρ' Ὁμήρου λαβών.* abest autem versus sequens. Kuehn.

ἄμπυκα] *Iliad.* χ, 469. Seb.

ἰδὲ πλ.] Praec. edit. *ἠδὲ πλ.* quod si admittas, prius scrib. *κεκρύφαλόν τ'.* SEB.

ἀναδέσμην] *Eustath. Iliad.* fol. 386. *ἀναδέσμη, σειρά, ἣν κύκλῳ περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδοῦσι.* SEB.

παρ' αὐτοῦ λαβὼν etc.] Ita MS. breviter, *παρ' Ὁμήρου λαβὼν, ὥσπερ καὶ τὸ κάλυκας· καὶ πυλ. π. καλλ. καὶ στρόφιον* etc. IUNG.

96.

* *τῶν δ' αἱ μὲν*] *Iliad. Σ,* 597. *καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στέφ.* SEBERUS.

* *τῶν δ' αἱ μὲν*] Apud *Hom. Iliad. Σ.* v. 597. hic versus aliter legitur, nimirum hoc modo:

καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον.

Verum lectionem *Pollucis* nostri rectiorem censet Vir Eruditissimus *Io. Georg. Graevius* in doctissimis suis *Lectionib. Hesiodeis* cap. XXV. ubi *στεφάνην* docet fuisse *limbum seu fasciam altiorem caput seu aliud quid ambientem.* Scholia quoque inedita in *Homerum* ad vocem *ἔχον.* ita notant: *ἐφόρουν περὶ τὰς κεφαλάς.* optime. vid. *Hesych.* et *Paschal.* de Coron.

πλεκτὰς] In vulgatis pro *πλεκτὰς H. Steph.* hic in ora adnotavit, *καλὰς Iliad. Σ. circa finem.* Sed versus praeterea ita incipit apud *Homerum,*

καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς etc.

alius vero hunc, duobus intercedentibus, praecedit incipiens, *τῶν δ' αἱ μὲν* etc. IUNG.

καὶ πυλεῶνας, π. K.] C. A. *ὥσπερ καὶ τὸ, κάλυκας καὶ πυλεῶνας παρὰ Καλλιμάχῳ.* tum margo, *καὶ στρόφιον καὶ ὀπισθοσφενδόνην π. A. καὶ,* hic desinit margo. dein pergit textus: *σφενδόνη τις ἐκαλεῖτο καὶ ἀνάδημα κ. κάλαμός τε καὶ κ.* C. V. *καὶ σφενδόνι δέ τις ἐ. κ.* KUEHN.

καὶ πυλεῶνας, π. K.] De *Callimacheis* nihil habeo quod dicam. Apud *Hesychium* quidem lego: *πυλέων στεφάνων.* quod sine dubio huc pertinet. et possit quis hinc coniectari *πυλεώνων* scripsisse. sed et *πύλη* potuit eadem appellari corona. IUNGERM.

καὶ κάλυκας] MSS. *ὥσπερ καὶ τὸ κάλυκας καὶ πυλεῶνας παρὰ Καλλιμ.* SEB.

καὶ κάλυκας] Quod ad *κάλυκας,* meminit *Rhodigin.* XXVII. Antiq. 27. et ait ita feminarum galerum ac umbraculum dici posse. Sed *Hesychius: Κάλυκες, γυναικεῖος κόσμος.* qui tamen ante *Κάλυκας, ὅρμους, περιτραχηλίους κό-*

φμους. Sed mox in *Κάλυξ* diserte quid sit hic explicat; nempe ἡ χρυσῆ σύριγξ ἡ τοὺς πλοκάμους περιέχουσα. Et inde, credo *Suidam* scripsisse, κάλυκας, σύριγγας. vide et *Eustath.* ad Ἰλ. σ. Errat vero *Rhodiginus*, qui ita ex *Callimachi doctrina Pollucem* tradere affirmat. de κυλεῶσιν enim e *Callimacho* tradebat, de κάλυξιν vero ex *Homero* et *Anacreonte.* Iungerm.

στρόφιον] Sic et VII, 59. sed VII, 67. στρόφιον παροτ-xyt. *H. Steph.* neutrum improbat. Seb.

ὀπισθοσφενδόνην] Lege *Eustath.* ad v. 7. *Dionysii Alexandrin.* Seb.

παρ' Ἀρ.] MS. παρὰ Ἀ. Iung.

σφενδόνη ἐκαλ.] MSS. σφενδόνη (δέ τις) ἐκαλεῖτο, καὶ ἀνάθημα καὶ καλ. Seb.

σφενδόνη ἐκαλ.] MS. καὶ σφενδόνι δέ τις ἐκαλ. καὶ ἀνάδημα, καὶ κ. habet. τις, puta κόσμος. de anademasin vero hinc locum in Pandectis, ubi quoque in mundo muliebri *anademata* enumerantur, lib. XXVI. quamvis de auro et arg. leg. *Alciatus* vero ἀναδέσματα emendare conatur, firmat *Lazarus Bayfius* lib. de vasculis. dein ἔντροπον habet et MS. alias de eo nihil notum mihi. Iung.

σφενδόνη ἐκαλ.] Quid σφενδόνη sit et ὀπισθοσφενδόνη dilucide explicat *Eustathius* ad *Dionys.* Περιηγ. v. 7. cuius verba adscribere non piget. Ita autem ille: Οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ κόσμον τινὰ γυναικεῖον Σφενδόνην καλεῖσθαι, ὅμοιον τῇ τηλεβόλῳ σφενδόνῃ ὄντα, πλατὺν μὲν καὶ αὐτὸν τὰ μέσα, καὶ πρὸς τῷ μετώπῳ πίπτοντα, ἐκ λεπτοτέρων τε καὶ ὀξυτέρων τῶν ἄκρων ὀπίσω δεσμούμενον. ἦν δέ φασι καὶ Ὀπισθοσφενδόνη παρὰ τοῖς Κωμικοῖς, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ τοιαύτῃ σφενδόνῃ, διὰ τὸ γελοιότερον περιτιθεμένη τῇ κεφαλῇ· καὶ ὀπίσω μὲν ἔχουσα τὰ πλατύτερα, τὰ δὲ ὀξύτερα καὶ τὸν δεσμὸν, περὶ τὸ ἔμπροσθεν.

καλύμμος] *Eustathius* ad *Hom.* *Iliad.* T. 1248. 7. itemque muliebribus ornamentis accenset; proprie vero quid sit, ab ipso petas: *Eustathium* descripsit *Phavorinus.* Meretur quoque videri *Hesychius* in *Καλαμίς*.

ἔντροπον, χρ.] A. similiter. P. ἔντροπον χρυσεῖον. ἐπ. vide utrum malis ἔντριχον. Seb.

ξένιον] MSS. ξάνιον etc. C. V. κεφαλὴ, κόσμος. Margo Q. A. qui haec habet, κεφαλῆς κόσμος. in νομίζουσι finit margo sine καὶ ante αὐτὸ, quod nec C. V. agnoscit. *Salmas.* etiam ξάνιον legit. Kuehn.

ξένιον] Pro ξένιον MS. ξάνιον habet. recte, ni fallor. sic enim et *Hesychius* ξάνια, κτένια. ἃ (*Sylburg.* οἷς) αἱ γυναῖκες

χρῶνται πρὸς τὴν τρίχα καὶ ἃ φοροῦσιν ἐν τοῖς δέρεσις. lego, δερραίοις Suidas: ξάνιον, κτένιον. ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδέμασιν (forte rectius ἀναδήμασιν) οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Eadem fere et *Etymologus*. ξάνιον etiam coniectura hic reponebat noster *Salmasius*, et se in epigrammate id etiam legere meminisse. IUNG.

ξένιον] ξάνια MSSti habent, et *Falckenburgius* Noster quoque idque rectum esse nullus dubito. quare textui hanc vocem reddidi. videndus, ut omnis tollatur dubitatio, *Hesychius*, a quo paulisper variat *Phavorinus*, cuius haec in editis sunt verba: Ξάνιον, κτένιον, ὃ φοροῦσι αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. hunc locum mendo carere non puto. lego pro οἷς, ὅς, posterioribus enim verbis exponitur quid sint ἀναδήματα. Ferebant autem, uti conicio, haec ξάνια in capitum ornamentis, ut eas ab invidatum mulierum fascino defenderent, ea enim de causa *Etymologici Magni Auctor* ait, mulieres τὰ ξάνια ἐν φυλακτηρίοις ἔχειν.

κεφαλὴν κόσμουν] MS. κεφαλῇ κόσμος. ἔνιοι δὲ αὐτὸ etc. IUNGERM.

ἡ δὲ κάρα, καὶ * κυβαρσία] Scr. ἡ δὲ τιάρα. mox κυβαρσία tam editi quam MSS. Codd. cum infra VII, 58. et X, 162. κυρβασία, similiterque alibi passim. vide *Hesych. Suid. Etymol. Schol. Aristoph.* alios ibi MSS. Περσικά. SEB.

ἡ δὲ κάρα, καὶ * κυβαρσία] C. A. recte: ἡ δὲ τιάρα καὶ κυρβασία, Περσικά. C. V. legit etiam κυρβασία. MSS. *Pithaei* eadem habent, quae C. A. *Salmas.* KUEHN.

ἡ δὲ κάρα, καὶ * κυβαρσία] ἡ δὲ κάρα, καὶ κυβαρσία, Περσικαί, desunt in MS. sed omnino emendandum τιάρα (quod quidem operae corruperunt) et κυρβασία, uti etiam hic *H. Stephanus* correxit. vid. prolixe de his *Brissonium* lib. I. de reg. Pers. et *Pollucis* nostri locum adde. IUNG.

ἡ δὲ κάρα, καὶ * κυρβασία] τιάρα reposuimus, ut prius editi ante ultimam *Seberi* habebant, et dein κυρβασία quoque MSStis debes.

97.

περὶ δὲ τοῖς ὠσὶν etc.] C. A. titulus, ὤτων κόσμος. KUEHN.

περὶ δὲ τοῖς ὠσὶν etc.] In MS. qui haec in plura capita distribuit, novus titulus hic, ὤτων κόσμος. IUNG.

ἕλικας] Vid. *Eustathius* ad *Odyss.* 24, 49.

σίτλας] *σίγλας* *Camer.* et *H. Stephan.* vid. *Hesychius.* SEBERUS.

σίτλας] Melius MSS. hunc locum exhibent: *σίγλας κατὰ τοὺς Αἰολέας, κατὰ δὲ τοὺς Δωριέας ἀρτίαλα.* a voce *σίγλας* incipit margo C. A. *Salmas.* quoque *σίγλας*. KUEHN.

σίτλας] Aliter MS. *σίγλας κ. τ. Αἰωλέας· κ. δ. τ. Δωριέας; ἀρτίαλα.* quam lectionem saniorem puto. Certe *σίγλας* legendum patet sat ex *Hesychio*, apud quem ipso litterarum ordine, *Σίγλαι*, *ἐνώτια* et *Σίγλον* etc. *εἶδος ἐνωτίων Ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ Ἀναβάσεως λέγει.* et *Σιγλοφόρων*, *στάσις εὐνούχων τὰς κατακλεῖδας τῶν ἐνωτίων, σίγλας φασίν· οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια.* et facillimus error fuit in *Γ* et *τ*, praesertim apud typographos. *σίγλας* sane habet et Avus meus Comm. cap. 491. ubi eadem ista hinc refert. ibi et *ἕλικας* vel *ἑλικτῆρας*, quasi *volvulas* interpretatur. Et *H. Stephanus* etiam, quod fere oblitus fui, hic adnotavit: *σίγλας puto reponendum ex Hesychio. vide Thesaurum.* IUNG.

σίτλας κ. τ. Δωρ. δ. τ. Αἰολ.] Ita reposui secutus Cl. meum *Kuehnium*: *σίγλας κ. τ. Αἰολ. κ. δ. τ. Δωρ.*

στροβύλια] C. A. *στροβίλια.* KUEHN.

στροβύλια] MS. *στροβίλια.* quod rectum puto. sic et Avus meus habet ibid. scilicet quod similia essent *τῷ τῆς πίτυος καρπῷ, τοῖς λεγομένοις* (uti ex *Etymologo* patet in *φθεὶρ*) *στροβιλίοις.* et *Hesychius* *στρόβιλον* inter alia explicat *εἶδος γυναικείων χρυσίων.* IUNG.

στρόβυλια] *στροβίλια* ex MSStis restituit *Kuehnius*.

βλάστα] C. A. *βλάστρα.* C. V. *πλάστρα.* KUEHN.

βλάστα] Pro *βλάστα* MS. habet *πλάστρα*, egregie, sic enim et *Hesychius*, qui Nostro meliorem operam navat, quam si fratrem *Castorem* habuisset. *πλάστρα*, ait, *ἐνώτια, καὶ θεῶν τόποι.* imo Noster ipse infra VII, 96. IUNG.

βλάστα] *πλάστρα* *Falckenburgius* noster quoque agnoscit in suo Codice, quod certe bonum, vulgatum autem nihili, quare et textui nihil dubitantes restituimus.

καρυατίδες] Al. *καρυάτιδες*. SEB.

ὑποκάμπια] C. V. leg. pro *ὑποκάμπια*, *ἱπποκαμπία*. *Hesych.* *ἱππίσκος ἐπίθεμα κεφαλῆς ἢ γυναικεῖον κόσμιον.* *Salmas.* *ἱπποκάμπια* vel *ἱππόκαμποι.* KUEHN.

ὑποκάμπια] Pro *ὑποκάμπια* iterum MS. noster egregie *ἱπποκάμπια*. nil verius. coniiciebat ita et *Salmasius* noster. nam et Noster ait ex figuris nomina invenisse talia haec, et libenter usi illis monstellis, tortuosis et flexuosis, uti iot

hodie in eiusmodi parergis fieri solet. sic itaque illa *ἱπποκάμπια*, equuli, quorum caudae in piscem desinebant. quemadmodum centaurisci, qui superne homines, altera parte equi. IUNG.

ὑποκάμπια] *ἱπποκάμπια* e MSStis habet iam textus Nostri.

ἔντροφον] *Camer.* nescio quomodo factum *ἀπὸ τῆς τροφῆς* vel *τροφοῦ*: nisi forte verum est *ἔνστροφον*. SEB.

ἔντροφον] C. A. *ἔντροπον*, ut supra segm. praec. et ita quoque *Salmas.* KUEHN.

ἔντροφον] *ἔντροφον* habet etiam MS. Avus meus Comm. cap. 491. ita coniectatur: Est et *ἔντροφον*, *nescio quomodo factum ἀπὸ τῆς τροφῆς, vel τροφοῦ. nisi forte verum est ἔνστροφον.* Noster *Salmasius* malebat *ἔντροπον* legere, ut supra segm. praec. IUNG.

τρίπους] De tripode hinc et *Rhodigin.* VIII. Antiq. 15. IUNGERM.

τρίγληνα ἑρμ. ὠνόμ.] *Iliad.* ξ, 182. 183. *Odyss.* σ, 296. 297. SEB.

τρίγληνα ἑρμ. ὠνόμ.] MS. *ὠνόμ. τῶν τρ. ἑ.* IUNG.

ἕρματα] *Hesych.* sunt *ἐνώτια*, *inaures cum tribus oculis.* KUEHN.

ὡς τριῶν] Pro *ὡς* C. A. *τά.* C. V. *τῶν.* post *ἔχοντα* finit margo, qui inceperat a *σίγλας.* KUEHN.

98.

τὰ δὲ περὶ etc.] C. A. *τραχήλου κόσμος.* post *περιδέραια* statim, *καὶ ὑποδέραια.* post *ὑποδερίδες, ὅρμοι* etc. nec *στόμια* habet. KUEHN.

τὰ δὲ περὶ etc.] Ante *τὰ* novus in MS. titulus, *τραχήλου κόσμος.* IUNG.

τραχ. περιτρ.] MS. auctius. *τρ. οὕτωσὶ μὲν εἰπεῖν, περιτρ.* de *περιδεραίοις* vid. et *Bulenger.* de Spoliis Bellicis cap. 12. ubi donis militaribus. hic tamen potissimum de muliebri cultu agimus. IUNG.

καὶ δέραια] Desunt in MS. *καὶ δέραια.* IUNG.

ὑποδέρια] MSS. *ὑποδέραια.* SEB.

ὑποδέρια] Pro *ὑποδέρια* MS. *ὑποδέραια.* Scilicet ut *περιδέραια.* quemadmodum ipse *Suidas* ait in *ὑποδέραια.* Et sic etiam *Hesychius* et *Etymolog.* IUNG.

ὑποδέρια] *ὑποδέραια* habet textus e restitutione *Kuehnii.*

ἴσθμια, στρ.] MSS. *ἰσθμία.* SEB.

ἴσθμια, στρ.] MS. *καὶ ἴσθμ. καὶ στρ.* de isthmiis hinc et *Rhodig.* XXI. Antiq. 19. quamvis sit saltem nudus nar-

rator, nolui tamen quemquam non laudare, quem scirem quid e Nostro prompsisse, si modo ad manum esset. Iung.

μαλάκια] Alibi μολόχιστα *Salmas.* Margo loquitur in C. A. Kuehn.

μαλάκια] MS. καὶ μαλάκια, omissis στόμια. de μαλακίοις et *Hesychius*: Μαλάκιον, γυναικεῖον κοσμάριον. et Noster infra VII, 96. Apud *Hesych.* Ἴσθμιον περιτραχήλιον κόσμημα. περιστόμιον etiam exponitur. Iung.

ταυθευριστοὶ] Pro ταυθευριστοὶ C. A. margo: κανθειρυστοί. C. V. κανθευρυστοὶ ὅ. quid si legatur ταυθαρυστοὶ, *tremuli*, a ταυθαρύζω, *tremo*, a tremulo motu lapidum. C. V. dein ὠνόμασαν pro ὠνομάσθαι. *Salmas.* ταουθαριστοί. Kuehn.

ταυθευριστοὶ] Quid est ταυθευριστοί? MS. habet κανθείρυστοι. quod credam veritati propius; nolim tamen quod delirabam de etymo narrare. Noster *Salmasius* de hoc loco ita nos docebat: καὶ ταυθευριστοὶ ὅρμοι, *dicit illos habere nomen* ἀπὸ τῆς κινήσεως. *legimus igitur* ταουθαριστοί. *Suidae* ταουθαρίζειν, τρέμειν. Iung.

ταυθευριστοὶ] *Falckenburgii* MS. habet καθειριστοί.

τριοπὶς] Ita *Salm.* ad suum Cod. notat: τριωπίς. *vid. Eustath.* pag. 976. *apud quem perperam* τρόττια et τριόττιδες *scriptum est.* Kuehn.

τριοπὶς] Pro τριοπὶς noster *Salmasius* videtur malle τριωπίς. et sane apud *Hesych.* est τριώπην, τριόφθαλμον. Sed tamen inter ea quae a τριο incipiant, ut vulgatum non temere mutandum videatur. Idem enim *Hesych.* τριόπιος, τριόφθαλμος· ἔνιοι ζῶον ὅμοιον ἀκρίδι. καὶ περιτραχήλιον, τρεῖς ἔχον ὀφθαλμοὺς ὑαλούς. Iung.

ὅρμου] MS. ὁρμοῦ. Iung.

κρεμ. ἔχ.] MS. ἔχ. κρεμ. inversim. Iung.

*κάθημα] Fortasse reponendum κάθεμα. *Hesych.* κάθεμα ὁ κατὰ στήθους ὅρμος *H. Steph.* Seb.

*κάθημα] κάθεμα etiam *Hesych.* in *Gloss.* καθετὴρ, *redimiculum*, et sic habet quoque *Salm.* Kuehn.

*κάθημα] MS. etiam κάθημα habet. Iung.

δὲ αὐτὸ] MS. δ' αὐτό. Iung.

99.

μάνος, ἢ μόνος] *H. Steph.* reponi a quibusdam ait μάννος ἢ μάνος. quomodo hinc et *Casaubon.* citat cap. 13. Lect. *Theocr.* pro stabilienda voce μαννοφόρως, pro quo aliqui ἀμνοφόρως (ἐπὶ νεβρῶν scil,) Idyll. XI, 41. Seb.

μάνος, ἢ μόνος] C. V. μάννος ἢ μόννος. prius etiam affert C. A. Kuehn.

μάνος, ἢ μόνος] MS. *μάννος, ἢ μόννος*, duplici *ν*. Et *μάννος* hic potius maluisse eruditiss. nostrum *Casaubonum* omnino mihi persuadeo. Lectionum enim *Theocrit.* cap. 13. hinc illustrat illud illam *Theocriteam* ex vet. edit. *Rom.* lectionem Idyll. XI.

νέβρως πάσας μαννοφόρως

quam et *Scholiastes* agnovit: *ἢ μαννοφόρως*. (dicens) *γράφεται γὰρ ἔν τισι καὶ οὕτω. μάννος δέ ἐστιν ὁ περιτραχήλιος κόσμος, τὸ λεγόμενον μαννάκιον.* Iung.

μάνος, ἢ μόνος] *μάννος* et *μόννος* repositum a *Kuehnio* meo in textu, ut agnoscunt *Theocriti Scholia*.

Δωριεῦσι] In *Δωριεῦσι* finis est marginalis C. A. Kuehn.

Δωριεῦσι]. Post *Δωριεῦσι* novus titulus in MS. *Βραχιόνων κόσμος.* dein ita: *Περὶ δὲ τοὺς βραχίονας, περιβραχιόνια.* desunt vero *καὶ βραχ.* tum iterum in MS. novus titulus: *Καρπῶν κόσμος.* et sequitur in eo ita: *Περὶ δὲ τοὺς* etc. Iung.

τὰ δὲ π. etc.] C A. *βραχιόνων κόσμος* titulus. *περιβραχιόνια* sunt *Xenophontis* in de *Institut. Cyri* lib. VI. *Gloss. haec viriola, κλάνιον, βραχιόλιον γυναικός. armillae, περιχέρια βραχιονιστῆρες.* C. A. *καὶ βραχιόνια* non habet. Kuehn.

περὶ τοὺς etc.] C. A. *περὶ τοῖς καρποῖς δὲ* etc. Kuehn.

καρποὺς δὲ] MSS. *π. τοῖς καρποῖς.* Seb.

καρποὺς δὲ] Deest *δὲ* in MS. Iung.

Amphideae] Armillae aut annuli. *Hesych.* *ἀμφιδέες, ψέλλια, κρίκοι, δακτύλιοι.* Seb.

καὶ ἀμφιδέας] *καὶ* abest a C. A. Kuehn.

ὄφεις, ψέλλια, χελιδόνας] MS. *καὶ ὄ. καὶ ψέλια, καὶ χλιδῶνας, καὶ β.* Unde patet recte coniecisse *Henr. Stephanum* ad vulgatum *χελιδόνας* adnotantem, *puto χλιδῶνας, praesertim quum dicat ὧν ἔνια.* repetit scilicet mox illud *χλιδῶνας*, unde manifesta haec lectio: et firmatur ex Nostro VII, 96. Iungerm.

χελιδόνας] Mox *χλιδῶνας*. Ita *Sirac.* XXI, 23. *ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ*; cum aliqui etiam *χελιδὼν* quod neque ipsum (sunt haec verba *D. Hoeschel.* ib. in notis.) improbare possumus. Nam et *Pollux* inter *γυναικεῖα κοσμήματα* recenset *ὄφεις* (*Clem. Alexand.* lib. II. paed. cap. 22.) *ψέλλια* (*Genes.* XXIV, 47. *Ezech.* *ψέλια* per simplex *λ*. cap. XVI, 11. in edit. *Rom.* ut apud *Philon.* pag. 229.) *χελιδόνας* (ab animalium similitudine, ut *Diodori Sic.* lib. XVIII. tom. 2. fol. 611. *Wechel.* *χελώνας* ad marg. legitur pro *χλιδῶνας*) *καὶ βουβάλια* (*Clem. Alex.* ex *Nicostrato* ibid. dimin. a *Bubalo*, Deut. XIV, 5. Seb.

χελιδόνας] Pro *χελιδόνας* MSS. *χλιδῶνας*. *Salm.* MSS. *χλιδόνας*. sed ipse leg. *χλιδῶνας*. vid. *Hesych.* dein margo C. A. *καὶ βουβάλια*, et *ὧν ἔνιαι κ. τ. π. τ. βραχίονας ὀνομάζουσι* etc. *μάλιστα τάς*. C. V. *μάλιστα δὲ τὰς ἀ. κ. χ.* hic finit margo. KUEHN.

χελιδόνας] *χλιδῶνας* e MSStis textus iam legit.

τοὺς ἀμφ.] MS. *τὰς ἀμφ.* scilicet *ἀμφιδέαι εἰσὶ περισκελίδες τινές. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις*, ait *Harpocratio*. IUNGERM.

ἰδίως δὲ καὶ] Absunt a C. A. qui praemisso titulo *ποδῶν κόσμος* ita pergit: *Περὶ τοῖς ποσὶ δὲ π.* etc. KUEHN.

ἰδίως δὲ καὶ] Ante *ἰδίως* novus titulus in MS. *Ποδῶν κόσμος*. dein ita: *Ἰδίως δὲ τὰ περὶ* etc. IUNG.

περιπέζια] Suprascriptum in C. A. dein: *αἴγλην κ. π. κ. π. ὡς κ. Μ.* (omittit hic autem *καὶ Νικόστρατος*) *ὁ Κωμῳδοδιδάσκαλος*. tum vero sequitur *καὶ Νικόστρατος*, qui, ut nota C. V. habet, sub Commodo vixit, eiusque fabulae recensentur XVI. apud *Athenaeum*, et IV. apud *Suid.* Meminerunt eiusdem *Scholia in Euripid. Phoeniss.* et alii plures. Vide *Comicos veteres Hertelii et Grotii.* KUEHN.

πέζας] Deest in MS. *πέζας*. et infra *πέζας* ipsis vestibus tribuit potius VII, 62. forte itaque legendum *πέδας*, uti infra VII, 96. ubi paria referuntur. Et certe *Hesychius* adprobat: *Πέδη*, ait, *ἱππασίας εἶδος καὶ περισκελὶς, δεσμός*. Et antea: *Πέδαι, δεσμὰ, περισκελίδες*. sic enim utrobique puto distinguendum. IUNG.

100.

αἴγλην] De *αἴγλαις* et *Hesych.* *αἴγλας, ἀμφιδέας, καὶ ψέλλια τὰ περὶ τὴν ὕννην τοῦ ἀρότρου*. sed quid volunt ea quae sequuntur: *ἄγλη χίδων, Σοφοκλῆς τηρεῖ, χιτὼν καὶ πέδη παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις*. *Sylb.* emendat, *χιτών*. sed certe et ex serie litterarum videtur legendum *αἴγλη*. an itaque ita restituendus locus: *αἴγλη χλιδὼν Σοφ.* etc. sed rectius audiam alios. IUNG.

περισκ. etc.] MS. auctius, *περισκ. καὶ γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται Μεν.* etc. Tales *περισκελίδες χρυσαῖ* exponuntur cum Chloë divitis civis Lesbii filiola, apud *Longum* libr. I. *Ποιμεν.* et de meretrice *Horatius* I. Epist. 17.

saepe catellam,
saepe periscelidem raptam sibi flentis. IUNG.

οἱ κωμῳδοδιδάσκ.] P. *Μέν. ὁ κωμῳδὸς διδάσκαλος*. A. *Μέν. ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος*. SEB.

περὶ δὲ τοῖς στέρνοις] Titulus adest *στέρνων κόσμος* in C. A. KUEHN.

περὶ δὲ τοῖς στέρνοις] Ante *περὶ* in MS. titulus, *Στέρνων κόσμος*. IUNG.

μασχαλ.] MS. *καὶ μασχ.* IUNG.

ἀναμασχαλιστὴρ] MSS. *ἀναμασχαλίστην*. *Salmas.* MSS. *ἀναμασχαλιστὴν et ita videtur scribendum*, inquit. KUEHN.

ἀναμασχαλιστὴρ] MS. *ἀναμασχαλιστὴν* sine dubio vitiose. IUNGERM.

ἀναμασχαλιστὴρ] *ἀναμασχαλιστὴς* repositum in textu debes iterum *Kuehnio* meo.

ὡς Φιλιππ.] *ὡς Φιλιππίδης* marginis est in C. A. usque ad *Ἀδωνιαζούσαις*. KUEHN.

Ἀδωνιαζούσαις] *H. Steph.* adnotavit: *sic Theocr. Idyll.* *Ἀδωνιάζουσαι*. IUNG.

τὰ δ' ἐν τοῖς δακτ.] MS. titulus: *Δακτύλων κόσμος*. et sequitur: *Ἐν ταῖς δ.* IUNG.

σφραγίδιον, σφραγίδας] Margo C. A. *σφραγίδας, σ.* dein *ἐπισήμους δ.* et ita *Phavor.* qui locum hunc exscripsit in *δακτυλιογλύφος*. KUEHN.

σφραγίδιον, σφραγίδας] MS. *δακτ. σφραγίδα, σφραγίδιον· οὕτω γάρ.* IUNG.

ἄκαρες] *ἀκαρές*. SEB.

101.

Cortaneum] *κορίανον*, annulus, qui in indice digito gestatur. *Hesych.* generalius: *Κορίανον, γυναικεῖον κοσμάριον.* SEBERUS.

κορίανον] *Phavorin.* cum duplici *ν κορίαννον· τῷ λιχανῷ.* C. V. *χανῷ* male. KUEHN.

κορίανον] Ista hinc et *Rhodigin.* VI. Antiq. 12. apud quem dein *coriamon* operarum, credo, vitio legitur. MS. habet *κορίανον* sine accentu. Ait vero de priori, quod *ἀκαρὲς, σμικρῷ δακτύλῳ.* Apud *Petronium* tamen *Trimalcio* grandem ibi gestat, et apud *Luciannm ἑταιρ. διαλ.* *Parmeno δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ μέγιστον εἶχε.* sed notantur ibi homines lautissime divites: uti notat doctiss. *I. a Wouwern* ad *Petronii* locum, *habebat in minimo digito grandem.* IUNG.

καὶ ἄλλ.] Ante *καὶ* MS. novo titulo: *Περὶ ἄλλων κόσμων.* IUNG.

λῆρον ὀχθοιβουσέλεθρον] *Hesych.* *ληροὶ, τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κέχρυσωμένα.* Alibi: *περιάπτειν τινὰ εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους. εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα*

λώματα. Rursum alibi: *ἐλλέβορος* (*βοτάνη ἣν ἐσθίουσιν οἱ ὄρτυγες, ἢ*) *κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς.* Inde igitur an forte scribendum: *ληρὸν* sive *ληρὺς, ὀχθοίβους, ἐλλέβορον.* ut postrema haec vox cum praecedente confusa, posteaque denuo repetita fuerit. sed dictum indictum esto, si *ὀχθοιβουσέλεθρον* vera vox. SEB.

λῆρον ὀχθοιβουσέλεθρον] C. V. *λῆρ. ὄχθοι, βοῦς, ὄλεθρον, ἐλλέβορον.* C. A. margo *ὄχθον* et caetera eodem modo. dein *πομφόλυγγας* altero *γ* suprascripto. *Salmas.* *ὀχθοιβοὺς ὄλεθρον.* KUEHN.

λῆρον ὀχθοιβουσέλεθρον] *λῆρον ὀχθοιβουσέλεθρον*, monstrum vocabuli hoc videtur. Illustr. *Scaliger.* Coniectan. ad Varron. lib. VI. de L. L. ad ista, *Ab schoeno nugario unguento*, haec ita laudat: *λῆρον, ὄχθοιβον, σκέλητρον.* et de *λήροις* quidem his eum vide. MS. noster habet tribus vocibus, illud alterum *λῆρον, ὄχθοι, βοῦς, ὄλεθρον.* vide itaque qualem *Herculem* in nostro MS. nacti simus, ad eiusmodi monstra propulsanda. Quamvis enim *ὀχθοίβους* possemus iam legere, ut etiam apud *Hesychium* in *ὄχθοιβοι* est: tamen omnes tres voculas retinendas credo. et quae *ὄχθοιβοι* dicta sunt, nimirum et *ὄχθοι* dici potuerunt, certe unum et idem sunt. nisi tamen *ὄχθοι* malis, uti Noster clare infra VII, 65. *κράσπεδα δὲ, αἱ τελευταῖαι ὄχθαι*, de muliebrium vestium partibus scribit. Imo quid moror? *ὄχθοι, βοῦς* scribendum dicat ipse tibi infra Noster VII, 95. eadem repetens. et haec de primo: etiam de altero *βοῦς*, de quo tamen uti compendifiant, Nostrum videre potes etiam VII, 65. hoc ipsum explicantem. Tertium *ὄλεθρον*, ut recipiamus libentes, faciat optimus *Hesychius*, apud quem lego: *Ὄλεθρος, βαθὺς, ἔνιοι ἐπὶ κόσμου γυναικείου.* sed praevaricari quis nos dicat, quum ipsum Nostrum adducere possimus, infra VII, 95. scribentem *ὄλεθρον τὸν βαθύν.* Inde apud *Hesychium* quoque *ὄλεθρος βαθὺς*, sine interpunctione scribendum putem. sed ne tamen fallam, malo cum *Salmasio* meo hic legere: *ὀχθοίβους, ὄλεθρον* etc. respexit enim, credo, ad eum locum *Aristophanis*, qui VII, 95. ubi *ὀχθοίβους* (quamvis MS. ibi etiam duas voculas habeat) legendum, cetera quae ibi quoque eodem accusativo casu ponuntur, satis innuunt. IUNG.

λῆρον ὀχθοιβουσέλεθρον] Ita reposuit Clariss. meus *Kuehnius*: *λῆρον, ὀχθοίβους, ὄλεθρον.*

ἐλλέβορον] MS. *ἐλλέβορον* uti et infra VII, 96. habet *Hesych.* *Ἐλλέβορος, βοτάνη* etc. *ἢ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς.* ubique spiritu leni. IUNG.

πομφόλυγας] MS. *πομφόλυγγας.* sed infra tamen etiam *πομφόλυγας* VII, 96. Iung.

σαμάκια] *Hesych.* *σαμακία, κοσμαρίου εἶδος.* Seb.

σαμάκια] C. V. *ἀμίκια. οἰαύμβυον, σισάριον, ὧν recte.* etc. C. A. *ἀμίκια, οἰσύμβριον, σισάριον.* Kuehn.

σαμάκια] Pro *σαμάκια* MS. habet *ἀμακια* sine accentu. Apud *Hesych.* tamen quoque invenio *σαμακία, κοσμαρίου εἶδος.* Pro *σισύμβριον* vero MS. habet *οἰσύμβρυον.* sed vulgatum ego non mutem. Iung.

οἴσπιον] Pro *οἴσπιον* MS. *σισάριον.* longe etiam aliter. et recte. *Hesychius* facile persuadeat: *σισάριον, κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον, ὡς ἀλυσείδιον.* vulgatum sordet prorsus male. Iung.

οἴσπιον] *Falckenburgius* meus e MSto *οἴσμιον* in suo Codice affert, quod tamen aeque ac vulgatum priorum editionum *Pollucis* *οἴσποιον* non intelligo. Reposui MSStorum lectionem *σισάριον.*

μηδὲ πρ.] MS. *μὴ δὲ πρ. εἶναι τινὰ κ.* Iung.

ἴσως δ' ἂν etc.] Haec absunt in C. A. usque ad *ἔντριμμα,* eorumque loco est titulus *περὶ ἐντριμμάτων,* qui iam supra initio capitis praescriptus erat. Kuehn.

ἴσως δ' ἂν etc.] Desunt in MS. *ἴσ. δ' ἂ. τ. κόσμοισι* (cur Ionisset *Pollux,* non video caussam, et legerim *κόσμοις*) *πρ. καὶ τ. ἔντριμμα.* et loco eorum in MS. titulus: *περὶ ἐντριμμάτων.* Iung.

ψιμμύθιον] MS. *ψιμύθιον* uno *μ.* Iung.

ἔγχας] C. A. *ψιμμύθιον ἐάγχουσα.* C. V. *ἐγχοῦσα.* *Thom.* in *Eclogis,* *Ἔγχουσα, οὐκ ἄγχουσα. ἔστι δὲ ῥίζα τις ἐρυθρά, ᾗ τὰ πρόσωπα βάφουσιν αἱ γυναῖκες.* *Gl. ebulum, ἄγχουσα, Vaccinium, ἄγχουσα.* *Dion* in *Euboico:* *ποικιλτικῇ τε τριχῶν ἀπ' ἐγχούσης, ψιμμυθίῳ καὶ πᾶσι φαρμάκοις μὴ χρωμένη.* *Galenus,* ut ferunt, *περὶ τέχνης:* *θεασαμένη παρούσας γυναῖκας ἀγχούσῃ τε καὶ ψιμμυθίῳ καὶ φύκει κεκαλλωπισμένας.* conf. *Hesych.* in *Βρενθινά,* *Suidam* in *Ἐξηνθισμένος* et *Ἐρυθραίνει.* *Plin.* lib. XXII. cap. 20. *anchusa* habet et *enchusa.* vid. *Etymolog.* in *Ἔγχουσα.* Kuehn.

ἔγχας] Quid malum est *ἔγχας?* MS. habet clare, *ἔγχουσα.* et verissime. *Hesych.* *ἔγχουσα, ῥίζα τὶς παρ' ἧς ἐρυθραίνουσιν αἱ γυναῖκες.* vid. plura apud *Etymolog.* in *Ἔγχουσα.* Addo *Xenophontis* locum *Οἰκονομικῷ·* *ἐντετριμμένην πολλῷ μὲν ψιμμυθίῳ* (ait Ischomachus de uxore sua) *ὅπως λευκοτέρα ἔτι δοκοίη εἶναι ἢ ἦν, πολλῇ δὲ ἐγχούσῃ, ὅπως ἐρυθροτέρα φαί-*

νοιτο τῆς ἀληθείας. et iterum: μήτε ψιμμυθίου μήτε ἐγχούσης χρώματι ἥδεσθαι. quamvis alios habere etiam ἀγχούσῃ ibi, et hic ἀγχούσης testentur. Et vere itaque apud *Pollucem* sic legisse hic patet Avum meum Comm. utr. ling. cap. 182. ubi de his ἐντρίμμασι. IUNG.

ἔγχας] Quid est ἔγχας? reposui in textu iam ἔγχουσα, φῦκος uti clare MSSti et *Falkcenburgius*, meus quoque habent, et uti legendum dudum docuit ὁ πάνυ *Salmasius* Exercitationibus *Plinianis* pag. 807.

ἡ στίμμις] C. A. margo ἰστίμμης male; hic desinit marginale, et in textu sequitur καπηλείαν ἀσκεῖν προσώπων. *Gl.* ψιμύθιον, *Cerussa. Purpurissum,* φῦκος. KUEHN.

ἡ στίμμις] MS. καὶ ἰστήμης. Cetera quae sequuntur omnia desunt in MS. cum toto capite XVII. Ceterum de ὀμμάτων ὑπογραφῇ vid. eruditiss. *Casaubon.* XII. *Athen.* 2. Ad vulgata vero reliqua interdum aliquid notavimus. Et quidem phrases sequentes vid. explicantem Avum meum Comm. cap. 183. IUNG.

102.

εἰς γραμμὰς] C. A. εἰς γραφάς. KUEHN.

γεωμετρεῖ περὶ τὸ ἐπ.] Vid. *Hadr. Iun.* prov. *Geometriam exercet in superciliis*; ubi et de voce ἐπισκ. quae iam tum supra quoque II, 66. SEB.

γεωμετρεῖ] De eo quod γεωμετρεῖ etc. vid. *H. Iunium* Adagio *Geometriam exercere in cilio.* et *Geometriam exercet in superciliis.* ubi etiam quid de eo qnod mox: οὐ πρόσωπον etc. IUNG.

ῥόδον παρ: etc.] C. A. ῥόδα π. φ. γεωμετρεῖ περὶ τὸ ἐπισκύνιον, *Geometriam exercet in superciliis.* vid. *Hadr. Iunii* Cent. II. Adag. 52. KUEHN.

Florem] Rosam in genis plantant momento florentem, et celerius deflorescentem. SEB.

ἀνθοῦν καὶ θ.] C. A. καὶ omittit, *quod una hora floret, citius deflorescit.* κατὰ τὸ ῥόδιον, more rosae. ita enim C. A. ut mox dicemus. KUEHN.

*Et secundum * Locrum*] Quis auctor *Locrus*? Cohaerent: θᾶττον ἀπανθοῦν κατὰ τὸ λοκρὸν, *celer. deflorescentem secundum vel circum calvitiem.* SEB.

κατὰ τὸ λοκρὸν] κατὰ τὸ ῥόδον, more rosae: legit codex A. pro vulgato, κατὰ τὸ λοκρόν. repetendum autem ἀπὸ τοῦ κοινοῦ praecedens verbum φυτεύει. alias legi posset κατὰ τὸ λοκρῶν. *Hesych.* λοκρὸς, φαλακρός. *Salmas.* τὸν λοκρόν. *forte*

τοῦ *Λουκιλλιου* epigrammate. MSS. *etiam habent* κατὰ τὸ λοκρόν. leg. κατὰ τ. *Λοκρῶν*, *more Locrensium*, quos calvities fecit proverbio nobiles. Kuehn.

κατὰ τὸ λοκρὸν] Longe aliter Avus meus ita habet, κατὰ τὸ ὀλόκρανον οὐ προσ. etc. interpretans, in capitis orbe non *gestare faciem*, *sed personam*. *Henr. Steph.* in suo Codice adscripsit τὸν, scilicet legere malens, κατὰ τὸν λοκρόν. Vulgatam lectionem lego etiam in *Scholiis* Graecis Anthol. lib. II. cap. 9. ubi *Lucilli* carmine,

μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
ὥστε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.

ibi *Scholia*: *Πολυδ.* έ. κατὰ τὸ λοκρὸν, οὐ πρόσ. etc. sed utut sit, mihi videntur vulgata recte habere, et haec κατὰ τὸ λοκρὸν referenda ad priora, uti haec de Locrensi rosa capias, quae tali momentaneo flore deflorescat. In ea sententia video et doctiss. *Meursium* esse Comm. ad *Lycophron.* ad 1429. illum

Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον.

quae ita *Scaliger*,

qualis Locrensis non diu vivax rosa.

Sed quod ait emendandum apud *Pollucem* scribendo καθά, non κατά: non sequor. Quid enim opus? satis enim notum illud κατά in significatione convenientiae, pro *adinstar*. Caput XVII. deesse iam dixi in MS. Iung.

φύσεως προκρίνει τ.] *Propertio* id est:

Naturae — decus mercato perdere cultu,
nec sinere in propriis membra nitere bonis.

Lib. I. eleg. 2. Sed eodem iudice lib. II. eleg. 18.

Ut natura dedit, sic omnis recta figura est.

Cui ὁμόψηφος *Nazianz.* adv. fucatas mul.

— κάλλος ἐμοὶ μοῦνον, ὃ δῶκε φύσις. Seb.

φύσεως προκρίνει τ.] In textu C. A. προκρίνει τέχνην. φύσεως superscriptum, τῶν abest ante πραγμάτων, *loco Archetypi fit exemplar.* dein abest integrum caput XVII. a C. A. Kuehn.

103.

καταβαλεῖν] *Interpr. reiicere*, nisi mendum est typographi pro *deiicere*; sed neutrum quadrat: agitur enim de solutione, pensione, quae Graece καταβολή, et *dependere*, *pendere* in *Gl. Veterum* redditur καταβάλλειν. Idem iudicium esto de καταθέσθαι, quod etiam *solvere praesenti pecunia* significat. *Theophrast.* Charact. XIX. in fine κατάθου; quod non solicitandum ibi erat a *Casaub.* Kuehn.

ἀποστερῆσαι] Mox iterum extat, ideoque otiose hic inculcatur, nisi quis malit, ἀποστερήσει ἀ. *qui aliquid defraudatione lucratur.* hoc enim est ἀπενεγκεῖν ἀ. quod et ἀποφέρεσθαι dicitur. Kuehn.

104.

τὸ Πλάτωνος etc.] *Platonis* locus initio Sophistae est fere: *μὴ τοίνυν ἡμῶν, ὦ ξένε, τήν γε πρώτην αἰτησάντων χάριν, ἀπαρνηθεὶς γένῃ· τοσόνδε δ' ἡμῖν φράζε.* etc. Tollimus itaque asteriscum, quum locus recte habeat. Iung.

μὴ ἀπαρνηθεὶς * γένῃ.] Noli mihi negare, i. e. recusare. *H. Steph.* prius ed. γένει. Seb.

Ne hoc denegetur tibi] Noli mihi negare, id est denegare. Seb.

μὴ ἀπαρνηθεὶς * γένῃ.] Recte legitur *γένῃ*, ita enim *Plato* in *Dialogo*, qui inscribitur *Theaetetus*, non procul ab initio: *μὴ τοίνυν ἡμῶν ὦ ξένε τήν γε πρώτην αἰτησάντων χάριν ἀπαρνηθεὶς γένῃ, nec igitur nobis, o hospes, primam petentibus gratiam abnuas.* Kuehn.

μὴ ἀπαρνηθεὶς * γένῃ.] Asteriscum qui in ultima *Seberi* editione ante vocem γένῃ ponebatur, sustuli, proba siquidem lectio est, uti e locis a Cl. *Kuehnio* et *Iungermanno* allatis videre est. editiones priores omnes *γένει* male legebant.

105.

ὑποχέσθαι] Scribe ὑποσχέσθαι. peccatum operarum est. Iungerm.

106.

ἀειδῆ] ἀειδῆ non placet. scribam ἀηδῆ. Sic enim Noster, si bene attendi, loqui potius solet. firmat et quod sequitur, ἡδίω. illa itaque comparativa οὐκ ἀηδῆ, id est ἡδῆ· quemadmodum superlativa ἡδίω. Iung.

τὸ συντυχὸν] τὸ συντυχὸν a praecedenti commate erit distinguendum. Iung.

τὸ συντυχὸν] Ante τὸ συντυχὸν sublata τελεία στιγμῇ comma positum in textu iam est.

107.

ἀταλαίπωρος] Quid facit ἀταλαίπωρος, quum id positive, uti grammatici loquuntur, iam posuerit segm. praeced. hic vero agit fere de comparativis et superlativis. an ergo ἀταλαιπωρότερος restituendum forte? Nunc ad MS. Iung.

ἐκ τοῦ παραπεσόντος] *Falckenburgius* hic ad oram sui Codicis posuit, ἐκ τοῦ προπεσόντος.

108.

περὶ χωρ. etc.] P. tantum: *περὶ χωρίου ὑγιεινοῦ.* infra segm. seq. *περὶ χωρίου νοσώδους.* Seb.

περὶ χωρ. etc.] C. A. *π. ὑγιεινοῦ χωρίου.* Caetera absunt. Kuehn.

περὶ χωρ. etc.] MS. titulus: *περὶ χωρίου.* tum textus: *ἐρεῖς χωρίον ὑγ.* etc. Iung.

εὔκρατον etc.] In C. A. sequitur, *εὖ ὥρας ἔχον*, *bene temperatum anni tempestatibus.* *ὧραι* sunt quatuor anni tempestates. vid. *Phavor.* in *Ἄνοσον χωρίον*, ubi hoc caput descripsit ad segm. 111. Kuehn.

εὔκρατον etc.] Desunt in MS. *εὔκρα* et *εὐκ. τ. ὥρ.* Et sane hoc libro in sequentibus fere defectus tantum narrabo MS. Iung.

κεκραμένον] C. A. *πνεύματα δ. ἐ. ἀναπνοὰς ἔχον, α. loca ventis aurisque pervia.* post *διαθέοντας* C. A. *αὐ. δ. ἐλεύθερον, εὐ. σ.* Kuehn.

ἀναπν. etc.] Desunt in MS. *ἀν. ἔχ. ἀναπν.* Iung.

εὔπνουν] Desunt in MS. *εὔπνουν, ἀναψ.* Iung.

Recreatum] Recreantem. Seb.

ἐλεύθερον] Deest in MS. *ἐλεύθερον.* Iung.

καλλίσκιον] Pro quo C. V. *παλίνσκιον. Hesych. Παλίσκιος, σύσκιος, σκοτεινός. ζοφώδης. τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς παλινκάπηλος, παλίμπρακτος* (leg. *παλίμπρατος*). pro *εὔθερον Phavorin. ἔνθερον.* post *καλλίσκιον* in C. A. *ταῖς ὥραις δ. κ. οὐ. κ. καλῶς ἔχον π. εἰς δὲ τοὐναντίον νοσερὸν, δυσχείμερον, ἔμπικρον* pro *ἔμπυρον*, *φλογῶδες, ἄστερον* (leg. *ἄθερον*) *χιονῶδες, αὐχμηρὸν, λοιμῶδες*, caetera absunt. Kuehn.

καλλίσκιον] Pro *καλλίσκιον* MS. habet *παλίνσκιον.* idque rectius puto. Iung.

καλλίσκιον] *παλίνσκιον* in textu e MSStis secutus Clar. meum *Kuehnium* reposui.

ψυχεινὸν etc.] Desunt in MS. *ψυχ. εὐχ. ἀλ. ὑποθ.* et *εὐήλιον.* Iung.

ταῖς ὥραις δίκαιον, καλῶς] MS. *ταῖς ὥραις καλῶς* etc. sine *δίκαιον.* Iung.

εὖ ἔχον] Desunt in MS. *εὖ ἔχον.* Iung.

109.

ἀνέφελον] Deest in MS. *ἀνέφελον.* Iung.

ἀέρι, ἀναπ. etc.] C. V. *ἀέρι διακείμενον.* Kuehn.

ἀέρι, ἀναπ. etc.] MS. *ἀέρι διακείμενον, καὶ τὰ ὅμοια.* omissis *ἀναπ. α. φ. κ. ἐ. λ. διαυγεῖ.* Iung.

ἀέρι, ἀναπ. etc.] Post ἀέρι in textu e MSStis διακείμενον addidimus.

εἰς δὲ τοὐναντίον] MS. καὶ εἰς τὸ ἐναντίον, νοσερόν. desunt autem in MS. νοσῶδες, νοσ. etc. χειμέριον, cum mediis omnibus. Iung.

κρυῶδες etc.] Desunt in MS. κρ. κρ. παγ. etc. διάπ. cum interiectis. Iung.

110.

πυρῶδες] Deest in MS. πυρῶδες, et πνιγηρὸν, etc. ὑγρὸν cum mediis. Iung.

δίυγρον] Desunt in MS. δίυγρον, ὕδατ. et αὐχμῶδες. habet autem MS. ibi, ὕστερον, χιον. αὐχμηρ. sed illud primum ex ὑγρὸν puto corruptum. Iung.

αὐχμῶδες] Adscripsit orae sui Codicis *Falckenburgius* meus παγετῶδες, quae vox in fine segm. praeced. in vulgatis ponitur. Utitur illa *Aristoteles* de Mundo.

χολ. ἀν. etc.] Desunt in MS. χολ. ά. ν. φθ. cum ἔξωρον. Iungerm.

λοιμ. etc.] Pro λοιμ. et ceteris in hoc capite ita curte MS. λυμῶδες, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὰ ἐκ τούτου παραγόμενα ῥήματά τε καὶ ἐπιῤῥήματα, καὶ τὰ ὀνόματα. Caput sequens XIX. titulo et verbis hisce in MS. saltem constat: περὶ τοῦ ὄν. οὐκ ἀποστρέψομαι, οὐ φυλάξομαι, οὐκ ἀναδύσομαι, καὶ τὰ ὅμοια. Ubi vides ἀποστρέψομαι MS. habere, quod vulgo ἀποτρέψομαι, neutrum malum certe. sed ἀναδύσομαι, omnino legendum, uti etiam in corrigendo adverti statim, per υ, non per η, ut vulgo est. Iung.

111.

κρύσταλος] Vid. supra ad II, 71. Seb.

ἀλέα] *Ion.* ἀλέη. *Iliad.* χ, 301. *Odyss.* ρ, 23. Seb.

112.

περὶ τοῦ οὐκ ἀπ.] Titulus abest a C. A. et ipsum caput a tergo; margo vero habet, οὐκ ἀποστέψομαι, οὐ φυλάξομαι, οὐκ ἀναδύσομαι, (ita et C. V.) καὶ τὰ ὅμοια. οὐκ ἀποτρέψομαι, *non deterrebor.* οὐκ ὀκνήσω, *non pigrabor.* οὐ φυλάξομαι, *non cavebo.* οὐκ ἀναδύσομαι, *non defugiam auctoritatem,* μὴ ἀναδύου τὰ ὡμολογημένα, *ne, quod in confesso est, retractes. Gloss. Veterum,* ἀναδύομαι, *recuso,* ἀναδύεσθαι, *defugere.* Kuehn.

ἀναδήσομαι] Lectionem MSStorum ἀναδύσομαι in textum ipsum recipere nullus dubitavi. *Hesychius*: Ἀναδύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι, ἀπωθεῖσθαι, μὴ βούλεσθαι. *Gloss. Veter.* ἀναδύομαι, *recuso*, ἀναδύεσθαι *defugere.*

113.

περὶ τοῦ φιλ. κ. μ.] C. A. *καὶ μισεῖν* omittit. dein textus ita habet: *φιλῶ τ. δ. στέργω, ἀγαπῶ, ἄγαμαι, εἰ βούλει, καὶ μετὰ τ. ὑ.* KUEHN.

περὶ τοῦ φιλ. κ. μ.] Titulus MS. *περὶ τοῦ φιλῶ.* IUNG.

ὑπεροτέργω] Deest *ὑπερστ.* in MS. IUNG.

ὑπεραγ.] Deest *ὑπεραγ.* in MS. IUNG.

καὶ τοῦτ', εἰ βούλει, μετὰ etc.] MS. *καὶ ταῦτα μετὰ τῆς ὑπερ.* etc. IUNG.

οἰκείως διάκ.] Post *αὐτὸν* in C. A. sequitur *ἐπιτηδείως ἀνακέκραμαι π. α. εὔνους αὐτῷ εἰμὶ, χρῶμαι αὐτῷ, ὁ δὲ φιλόστοργος ἕ. τ. δ.* KUEHN.

οἰκείως διάκ.] Desunt in MS. *οἰκ. διάκ. ὠκ.* IUNG.

ἐπιτηδείως] MS. *ἐπιτηδείως, ἀνακ.* omissis *ἔχω, καὶ ἐ. μ. ἐ. ο. φ. ἐ. καὶ ὅ. τ.* IUNG.

ἀνακέκραμαι] Pro *ἀνακέκραμαι* MS. habet *ἀνακρέμμαμαι πρ. α.* et desunt *συγκρ. συν. φιλ. ἕ.* sane illud *ἀνακρέμμαμαι* mihi displicere prorsus non potest, quum supra similia legisse memini III, 68. *ἐκκρέμασθαι ἐξ αὐτοῦ.* et ibidem *ἐξηρτῆσθαί τινος* et segm. 69. *ἐξηρτημένος. ἠρτημένος, ἐκκρεμάμενος.* Ad vulgatum mihi in mentem fuit illud Persianum,

nescio quod certe est, quod me tibi temperat, astrum. IUNGERM.

ἀνακέκραμαι] Ante *ἀνακ. ἐπιτηδείως* additum in textu a Cl. *Kuehnio* e C. A.

εὔνους αὐτῷ εἰμὶ] MS. omissis, quae iam dixi, habet *εὔνους εἰμὶ αὐτῷ.* deest dein *εὔνως.* IUNG.

ἔχω πρ. etc.] Desunt in MS. *ἔχω πρ. α. ἐ. π. α.* deinde MS. *χρ. αὐτῷ, καὶ τὰ παραπλήσια,* reliquis *καὶ φιλία* etc. *εὐνοϊκῶς* cum mediis omissis. tum iterum MS. *ὁ δὲ φίλος. ἔτ. τ. δ. καὶ ἐξ. ἐναντίον δὲ, μισῶ* etc. *Henr. Stephanus* hic adnotavit et phrasin hanc, *διὰ μίσους ποιοῦμαι·* quam *Pollux* scilicet omisit. IUNG.

114.

ὁ γὰρ φιλόστοργος] MSS. *ὁ δὲ φ.* SEB.

ἐκτρέπομαι] C. A. *ἐντρέπομαι* etc. *προσκρούει μοι, ἄχθομαι α.* etc. *ἀλλότριος πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω, καὶ ἐθελέχθρως. τὰ δὲ πράγματα, μῖσος, ἀλλοτρίωσις,* caetera absunt. KUEHN.

ἐκτρέπομαι] Hoc ordine MS. *ἐκτρ. διαβ. πρ. α. δ. μ. προσκρ. α. πρ. μ. ἄχθ. α. προσίστ. μ.* omissis *βδελ. αὐτόν.* Eodem autem modo ut *προσκρούω* hic apud *Pollucem,* crebro

Diodoro Siculo usurpatur verbum προσκόπτειν· quod adnotavit *P. Leop.* V. Emend. 7. Iung.

115.

ἐχθρός μου etc.] MS. καὶ ἐ. μ. ἐ. καὶ δ. καὶ ἀλ. Iung.

ἀλλοτριούμ.] Desunt in MS. ἀλλοτριούμ. cum seqq. usque ad ὑπόπτως segm. seq. pro quibus omnibus MS. sic saltem: καὶ πολλὰ τοιαῦτα, καὶ ὑπόπτως ἔχω πρὸς αὐτὸν, in vulgatis tamen ita distingue, αὐτὸν, δύσνως, κακόνως. spectant enim haec adverbia ad verbum διάκειμαι. Iung.

ἀλλοτριούμ.] Edit. *Aldina* habet ἀλλοτριωμένος, quo pacto ἠλλωτριωμένος potius scribendum foret. post illa dein διακ. πρὸς αὐτὸν pro τελείᾳ στιγμῇ commaticam distinctionem, et pro commatica post κακόνως τελείαν posui.

ὑπόπτως ἔχω] Auctius ὑπόπτως ἔχω πρὸς αὐτὸν habet *Falckenburgii* Codex.

δυσμ. etc.] In MS. δυσμ. etc. αὐτὸν cum mediis absunt. Iungerm.

καὶ ἐθελ. etc.] MS. καὶ ἐθελεχθρός· καὶ τὰ πράγματα. Iungerm.

116.

μῖσος, ἀλλ. μ. etc.] MS. μ. μισητεία, ἀλλοτρίωσις, καὶ τὰ ὅμοια. reliqua hoc capite λείπει. μισητείαν MS. et infra habet VI, 189. Iung.

μισητία] Alia significat infra VI, 189. Seb.

ὕποπτα] An non et hoc ἐν ὑπερθέσει efferendum erat? Seberus.

117.

περὶ ἐπαίνων, etc.] C. A. περὶ ἐπαίνου, quae sequuntur absunt. hoc quidem loco textus: ἔπαινος, εὖ. dein εὐλογία marginis est. in textu, ἐγκώμιον, καὶ τὰ τούτων ἀπαρέμφατα. caetera absunt. Kuehn.

περὶ ἐπαίνων, etc.] Capitis huius in MS. in bina divisi titulus prior est περὶ ἐπαίνου. Iung.

ἔπαινος] A voce ἔπαινος usque ad illa: τὰ δὲ λοιπὰ ἕτερόν τι δηλοῖ, exscripsit rursus *Phavorinus*, sed nihil a vulgatis *Pollucis* variat.

βίαιον δὲ etc.] MS. καὶ βίαιον τὸ καλ. Iung.

τὰ δὲ ἀπαρ. etc.] MS. καὶ τὰ τούτων ἀπαρέμφατα. Ipsa vero, ἐπαινεῖν etc. εὐστομεῖν cum mediis desunt in MS. Iung.

καλῶ, λέγειν,] Leg. καλῶς λέγειν ex *Phavorino*, qui hunc quoque locum transcripsit usque ad ἕτερόν τι δηλοῖ. Kuehn.

καλῷ, λέγειν.] In ultima edit. *Seberi* error ab operis profectus; priores enim editiones omnes bene legunt: *καλῶς λέγειν.*

ὀνόματα δὲ etc.] MSS. *ὄνομα.* nec nisi unum subiicitur. SEBERUS.

ὀνόματα δὲ etc.] C. A. *ὄνομα δὲ μόνον, ἐπαινέτης. κ. ἐ. εὐφήμως. ὄνομα* est et in C. V. KUEHN.

ὀνόματα δὲ etc.] MS. *ὄνομα δὲ μόνον ἐπ.* IUNG.

ὀνόματα δὲ etc.] *ὄνομα* repositum in textu e MSStis, prius editi *ὀνόματα* legebant.

τὸ εὐφ.] Deest *τὸ* in MS. et pro *τὰ δὲ* MS. *τὰ γάρ.* IUNGERM.

ψόγος] Hic speciatim titulus est *περὶ ψόγου* in C. A. post *κακολογία* est *κατηγορία.* in margine vero *κακισμός,* at *διαβολὴ* in textu. *καὶ ἐκ τούτων ἐπιῤῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα ψέκτης, ὡς ὁ Πλάτων.* KUEHN.

ψόγος] Ante *ψόγος* in MS. alter titulus, *περὶ ψόγου.* IUNGERM.

κατηγορία] Deest in MS. *κατηγορία.* IUNG.

καὶ τὰ ἐκ τ.] MS. *καὶ τὰ ἐκ τ. ἐπιῤῥήματα. καὶ τὰ ὀν.* verbis omnibus omissis. IUNG.

118.

φιλόψογος] Leg. *φιλοψόγος,* quia denotat illum, qui amat aliorum vituperium. hic in C. V. adscriptus est titulus *περὶ ψέγοντος,* dein textus: *κακήγορος, κ. φ. ὁ γὰρ λοίδορος εὐ. κ. ὁ β. κ. δ. ἰ.* post margo: *ἀνεκτότερος δὲ ὁ δ.* KUEHN.

τὸ γὰρ λοίδορος] MS. *ὁ γὰρ λ.* IUNG.

ἀνεκτότερον] MS. *ἀνεκτότερος δὲ ὁ δ. καὶ τὰ ἐκ τῶν προειρημένων ἐπιῤ.* et desunt adverbia cum ceteris usque ad *ἐρεῖς.* ubi iterum MS. ita; *ἐρ. δ. κ. μοχθηρῶς τὸ* etc. IUNG.

καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα] Absunt a C. A. usque ad *τάττεται.* KUEHN.

ἐρεῖς δὲ] In C. A. titulus, *περὶ δυστρόπου.* textus habet: *μ. κ. μοχθηρὸς τὴν γνώμην, κ. τ. δ. τὴν β. τ. β. τὸ τ. β. οχ. τ. τ. β. κ. διαγωγήν. καὶ ἐπαινῶν δὲ ἂν κ. τ. χρῆσαι* etc. KUEHN.

καὶ τὴν ψυχ.] Desunt in MS. *καὶ τὴν ψυχ.* IUNG.

κατ. καὶ τὴν τοῦ β. δ.] MS. *κατ. καὶ διαγ.* omissis *τὴν τοῦ βίου.* IUNG.

119.

ἄν, κατὰ τοὐναντίον χρ.] MS. *ἂν ἕκαστα τούτων, κατὰ τ. χρ. ἐπ.* sine *ὁ.* IUNG.

ἴδια δὲ] Hic praemittit titulum *περὶ ἁπλοῦ* C. A. textus: *τοῦ ψόγου δ. κακόηθος*. Kuehn.

ἴδια δὲ] Deest in MS. *δέ*. Iung.

τοῦ δὲ ἐπαίνου etc.] C. A. *τὰ δὲ ἐ· ἁπλοῦς, ἄπλαστος, ἐ. ἐ. εὐκατάσκευος* (*ά* impositum est *τῷ εὐ*. et C. V. clare, *ἀκατάσκευος*, *ficti nihil habens. Phavor.* vulgatum retinet in *Ἁπλοῦς*, ubi Nostrum pro more descripsit; sed praeferenda lectio MSS.) *καὶ ἐλεύθερος, εὐθυῤῥήμων*, *qui scapham scapham appellat.* in margine *εὐήθης. τὰ δὲ πράγματα τ. μ. δυστροπία, τοῦ δὲ ἁπλότης.* dein margo, *καὶ τὰ ἐ. δὲ τοῦ μὲν δυστρόπως καὶ ἐπισκίως, τοῦ δὲ ἁπλῶς καὶ εὐήθως, καὶ τὰ παραπλήσια. ἐπὶ δὲ ἀνοήτου ἐρεῖς εὐήθης καὶ μωρὸς* etc. descripsit hunc locum *Phavor.* in *Εὐήθης*, de qua voce etiam consulatur *Galenus* in II. *Hypomn. Hippocr.* fol. 75. *Edit. Venet.* et *Plato* lib. III. de Republ. Kuehn.

ἄκακος, ἄδ.] Desunt in MS. *ἄκ. ἄδ.* Iung.

ἄπλαστος] P. *ἄψαυστος*. Seb.

εὐκατάσκευος] MS. *ἀκατάσκευος*, non *εὐκατ.* et MS. mihi hic magis arridet certe. Iung.

εὐκατάσκευος] *ἀκατάσκευος* repositum in textu a Cl. *Kuehnio.*

εὐθυῤῥήμων, εὐήθης etc.] MS. *εὐθυρήμων, εὐ. καὶ τὰ πράγ.* Iung.

δυστροπ. etc.] Ita curtatim MS. *δυστρ. καὶ τὰ ὅμοια. τοῦ δέ, ἁπλ. καὶ τὰ παραπλήσια. καὶ τὰ ἐπιῤ. δέ, τ. μ. δυστρ. καὶ ἐπισκιῶς, καὶ τὰ ὅμοια. τοῦ δὲ ἁπλῶς, καὶ εὐήθως, καὶ τὰ παραπλήσια. τάττοιτο* etc. Iung.

120.

ἀνοήτου, ὃς ἂν λεχθείη καὶ μωρὸς] MS. *ἀν. τὸν ἂν εἴποις μωρόν.* Iung.

ἔμπληκτος] In C. A. *ληρώδης, ἠλίθιος, ἀνάλγητος, ἐπίληπτος.* (ita et C. V.) *εἴποις δ' ἂν ἐπὶ τούτῳ* etc. quae *Phavor.* non habet. Kuehn.

ἔμπληκτος etc.] MS. *ἔμπληκτον, ἐνεόν, ληρώδη.* omissis *ἀπόπλ.* et *ἀσύν.* Iung.

ἐνεὸς] P. *ἐννεός*. Seb.

ἐνεὸς] *ἐνεὸς* in *Gloss. mutus, stupidus.* Kuehn.

ἠλίθιος, ἀναισθ. etc.] MS. *ἠλίθιον, ἀνάλγητον.* omissis *ἄνους* et *ἀναισθ.* Iung.

ἀβέλτερος] *Hesych. ἀβέλτερος, ὁ τὰ βέλτερα μὴ γινώσκων.* Seberus.

ἀβέλτερος] Deest in MS. *ἀβέλτερος.* pro *ἐπίπληκτος* MS. habet *ἐπίληπτον.* et mihi videtur rectius. epilepticum scili-

cet, et ex isto morbo mentis impotem et attonitum. non tamen adfirmem ideo vulgatum eiiciendum temere: quum ex eo mox *ἐπιπληξίαν* et *ἐπιπλήκτοις* habeas. desunt dein tres voculae in MS. *παρ. ἐ. ἄ.* et pro iis ita MS. *καὶ τὰ ὅμοια.* dein ita sequitur in MS. *Εἴη δ' αὖ ὁ τοιοῦτος καὶ ἀνατετρ.* etc. IUNG.

121.

ἐμβρόντ.] Deest in MS. *ἐμβρόντ.* IUNG.

ἀνερμάτιστος] *κοῦφος διάνοιαν κ. ἀ.* denotant *levem, cui deest pondus sanae solidaeque mentis*, *χαῦνος τὴν γνώμην καὶ ἁπλοϊκώτερος. ἀνερμάτιστος, proprie navis quae saburram non habet, ventisque et fluctibus obnoxia est. ληρῶν* et *τὸ μηδὲν* C. A. non agnoscit. KUEHN.

τὰ δὲ πράγμ. εἴπ. ἂν] Ita MS. *τὰ δὲ πρ. φαίης ἂν εὐήθειαν, καὶ τὰ λοιπὰ ἀπὸ τῶν προειρημένων σχιματιζόμενα* (scribe *σχημ.*) *καὶ τὰ ῥήματα δὲ εὐηθιάζεσθαι, μωρ.* etc. nominibus scilicet omissis. ubi notabis *εὐηθιάζεσθαι* MS. pro vulgato *εὐηθίζεσθαι.* sic *αὐθαδιάζεσθαι* ab *αὐθάδης.* vulgatum tamen et apud *Suidam* est, qui *Εὐηθίζω*, ait, *τὸ μωραίνω.* IUNG.

εἴποις ἂν] C. A. *ἂν* non habet: post *εὐήθειαν* margo, *καὶ τὰ ῥήματα δὲ εὐηθιάζεσθαι, μ. ἀ. ἐμβεβροντῆσθαι, καὶ τὰ ὅμοια.* Caetera absunt. KUEHN.

ληρεῖν, παρ. etc.] Pro *ληρεῖν, παραπ.* MS. habet *καὶ τὰ ὅμοια.* et cetera ita tantum: *καὶ τὰ ἐπιῤ. ὁμοίως. πλὴν τοῦ μωρός. λίαν γὰρ εὐτελὲς τοῦτο.* IUNG.

122.

περὶ φόβου etc.] Hoc tantum habet C. A. KUEHN.

περὶ φόβου etc.] Titulus MS. *περὶ φόβου.* IUNG.

δειλία] In C. A. *ἔμπληξις, φρίκη, τ. πτοία. τὰ δὲ ῥήματα φ. ὁ.* Caetera verba absunt. adi *Phavor.* in *Φοβοῦμαι.* KUEHN.

δειλία] Desunt sequentia *ἀθ. ἀν.* in MS. IUNG.

ἐκπληξία] Deest *ἐκπλ.* in MS. IUNG.

πτοία] MS. *πτοια καὶ τὰ ὅμοια*, omissis quatuor seq. *π. σ. θ. τ.* IUNG.

φοβοῦμαι] Post *φοβ.* MS. *καὶ τὰ παραπλήσια.* verbis omnibus reliquis omissis. de participiis et adverbiis in MS. quoque nil restat nisi haec: *καὶ αἱ μετ. ὡσαύτως, πλὴν τοῦ δειλῶς· εὐτελὲς γάρ. τὸ δὲ ἀποδ.* etc. segm. seq. ubi MS. pergit. IUNG.

123.

ὡσαύτως] Hic omittit C. A. omnia ad unum participia: ergo post *ὡσαύτως* est in margine: *τὰ δὲ ἀπὸ τούτων ἑ. πλὴν*

τοῦ δειλῶς. εὐτελὲς γάρ. τὸ δὲ ἀποδεδειλιακότως δύσφραστον (quod ultimum et C. V. habet) *τοῦ δὲ ϑ. κ. τ. κάλλιον τὰ σ. ἢ ὑ.* hic desinit margo. *κάλλιον* est etiam C. V. KUEHN.

ἐξεπτοημένος, ἐπτοημένος] Posterius ordine verso, *ἐπτοημένος, ἐξεπτοημένος* scribendum. sed hoc tipula levius. IUNGERM.

δύσφϑεγκτον] MS. *δύσφραστον* pro *δύσφϑεγκτον*. IUNG.

καλλίω] MS. *κάλλιον τὰ* etc. IUNG.

124.

εἴποις δ' ἂν] Titulus in C. A. adest, *περὶ φοβουμένου*. *Gl. φοβούμενος, timens, trepidus.* KUEHN.

φοβερὸν] *φοβερὸν* enim etiam dixeris, qui *timet*, non tantum qui timetur. KUEHN.

ὑπέρφοβον] C. A. *περιδεᾶ, ἀγεννῆ* etc. *εὐλαβῆ, καὶ δειλόν.* caetera absunt usque ad *τάττονται*. Descriptionem *εὐλαβείας καὶ φόβου* dabunt *Stoici* in *Zenone Laërtii*. KUEHN.

περιδεᾶ] MS. *περιδέα*. sed sequens tamen *καταδεᾶ*, ut in vulgatis. IUNG.

ἀγενῆ] *καὶ ἀγεννῆ* MS. nec aliter debet, duobus *νν*, uti supra III, 136. ubi similia habes. IUNG.

ἀγενῆ] *ἀγεννῆ* repositum cum duplici *νν*.

δειλόν.] Male MS. *δηλόν*. IUNG.

ὁ γὰρ ταραχ. etc.] Hoc ordine et ita MS. *ὁ γὰρ ταρ. εἰ. καὶ βιάσ. τις, καὶ ὁ ϑορυβ. ἐφ' ἑτ. τάττοιτο.* IUNG.

ἐκπληκτικὸν] MS. *ἐμπληκτικόν*. pro *ἐκπλ.* et mox rursus *ἐμπληκτικὸς* pro *ἐκπλ.* deest autem *πληκτικός*. IUNG.

καὶ ἀνὴρ φοβ.] C. A. titulus *περὶ ϑαρσαλέου, ἐπίφοβος* et *ἐπιδεὴς* sunt in margine; post textus: *ἐμπληκτικὸς, φρικ. ϑ. ϑ. γενναῖος, ἀ. εὔϑυμος καὶ μεγαλάϑυμος.* dein in margine iterum, *ϑυμοειδής, ἴτης*, in textu vero: *καὶ εὔτολμος. τὰ δὲ ὀνόματα ϑάρσος καὶ τὰ παραπλήσια ἐκ τῶν εἰρημένων, καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀπαρέμφατα, καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα.* ita C. A. KUEHN.

ἐπίφοβος] MSS. *ϑάρσος, καὶ τὰ παραπλήσια, ἐκ τῶν εἰρημένων. Ἐρεῖς δ' οἴησις.* supra segm. 126. SEB.

εὐϑρασὴς] Deest in MS. *εὐϑρασὴς* cum tribus seqq. *ἀνδ. ἄ. ἀν.* sed in vulgatis pro *εὐϑρασὴς* potius *εὐϑαρσὴς* scribendum, praesertim quum et *εὐϑαρσῶς* mox deinde sequatur. IUNG.

ἀνέκπλ.] Edit. *Florent.* legit male *ἀνέπληκτος*.

125.

ἀδεὴς] Desunt in MS. *ἀδ. ἐρ.* IUNG.

ὑπέρϑυμος] Deest in MS. *ὑπέρϑ.* IUNG.

θάρσος] MS. post *θάρσος* ita: *καὶ τὰ παραπλήσια. ὡσαύτως καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀπαρέμφατα. καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα.* nec aliquid praeterea eorum quae vulgata sunt habet. IUNG.

126.

περὶ τοῦ οἴμ. etc.] C. A. *περὶ εἰκασίας*, *de aestimatione secundum opinionem et coniecturam.* dein textus: *οἴησις, ὑ. προσδοκία, εἰκὸς, ἐ. ὑ. ὑποψία. καὶ τὰ ῥήματα τοπάζω, οἶμαι, τεκμαίρομαι. ἡ δὲ δόκησις εὐτελὲς ὥσπερ καὶ ἡ νόμισις σκληρὸν καὶ ἀμφίβολον πρὸς ἕτερα.* C. V. addit post *νόμισις τὸ ὄνομα*, caetera convenit. pergit C. A. *ἐπιῤῥήματα δὲ οὐκ ἔστι πλὴν τοῦ εἰκότως.* hic desinit caput. KUEHN.

περὶ τοῦ οἴμ. etc.] Caput hoc XXIII. in MS. titulo carens, adnectitur prioribus. Et ita perscribitur in MS. totum: *Ἐρεῖς δὲ οἴησις, ὑπόληψις, προσδοκία, εἰκὸς, εἰκασία, ἐλπὶς, ὑπόνοια, ὑποψία. καὶ τὰ ῥήματα τοπάζω, οἶμαι, τεκμαίρομαι, καὶ τὰ ὅμοια. ἡ δὲ νόμισις, τὸ ὄνομα, σκληρὸν, καὶ ἀμφίβολον πρὸς ἕτερα· ἀλλὰ καὶ ἡ δόκησις. ἐπιῤῥήματα δὲ οὐκ ἔστιν, ὅτι μὴ τὸ εἰκότως.* In quibus auctius tamen habes *εἰκός*. Notandum vero et *νόμισις*. vulgatum enim *νόμησις* mendosum est, uti vel ex verbo praecedente *νομίζω* pateat. Adnotavit praeterea et *H. Stephanus*, hic scribendum *νόμισις quo utitur Thucydides.* Locus est lib. V. *Ξυγγρ.* in Atheniensium et Meliorum colloquio: *οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, τῶν δ'* etc. ubi *Schol. νομίσεως μὲν εἶπε διὰ τὰ νενομισμένα.* IUNG.

νόμησις, σκληρόν.] *νόμισις, τὸ ὄνομα, σκληρόν.* ut MSSti habent, reposui.

ὅτι μὴ τὸ εἰκ.] P. *πλὴν τοῦ εἰκ.* SEB.

127.

κηλίδος ὀν.] MSS. *περὶ ὀνείδους.* SEB.

κηλίδος ὀν.] C. A. *περὶ ὀνείδους*, *de probro.* KUEHN.

κηλίδος ὀν.] Huius capitis titulus in MS. *περὶ ὀνείδου.* (scribe *ὀνείδους.*) IUNG.

ἀρὰ] Margo C. A. *προστροπὴ*, quod et C. V. affert, *devotio, detestatio.* in *χρείας* desinit marginale. KUEHN.

ἀρὰ] Deest sequens *προσβολὴ* in MS. qui dein pro *προτροπὴ* habet *προστροπή.* recte. et sic reponi debet. exempla habes in Lexicis. vid. et *Harpocrationem* in *προστρόπαιον.* IUNG.

ἀρὰ etc. *προτροπή.*] *προστροπὴ* e MSStis textus iam habet.

χρείας] Post *χρείας* minor ponenda distinctio; *τελεία* autem *στιγμὴ* post *μεσότητος.* Vult enim ex dictis vocabulis alia esse alterius significationis, alia generis medii, ut modo

in bonam, modo in malam partem accipi possint. ex. gr. *ὄνειδος probrum* notat et *gloriam. unde Euripides* dixit, *καλὸν ὄνειδος*. KUEHN.

χρείας] Post *χρείας* minorem distinctionem positam in textu, et post *μεσότητος* maiorem debes Clariss. *Kuehnio.*

τὰ δὲ τῆς μεσ.] Desunt in MS. *τὰ δὲ τῆς μεσ.* et *ἐρεῖς, ἐπονειδιστικῶς.* IUNG.

ἐρεῖς] In C. A. *ἐπονειδίστως.* dein margo *ἐπαίσχρως,* quod habet et C. V. pro vulgato *ἐπαισχίστως* etc. usque ad *ἀμφίβολον.* Caetera absunt. desinit autem margo in *ἐρεῖς δὲ* segm. seq. nam titulus ibi omittitur. KUEHN.

ἐπαισχίστως] *καὶ αἰσχίστως,* ut in epigr. *Mnasalcae Sicyonii,* quod extat in Append. *Anthologiae*:

ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
ἡδονῇ, αἰσχίστως κειραμένη πλοκάμους·
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
ἁ κακόφρων τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται. SEB.

ἐπαισχίστως] MS. *ἐπαίσχρως* pro *ἐπαισχίστως. H. Steph.* ad vulgatum adnotavit: *καὶ αἰσχίστως, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι,*

ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
ἡδονῇ, αἰσχίστως κειραμένη πλοκάμων.

Eustath. 285. IUNG.

καὶ ὀνειδ. etc.] *καὶ ὀνειδ. αἰσχ.* etc. hoc capite desunt. Quae sequuntur cap. XXV. in MS. adduntur praecedentibus, sine titulo. IUNG.

128.

ἐρεῖς etc.] P. *καὶ ἐπ.* SEB.

ἐρεῖς etc.] MS. *ἐρεῖς δὲ ἐπιχαίρων, κ.* etc. IUNG.

ἐπιχαίρειν] *καὶ ἐ.* C. A. *ἐφήδεσθαι, ἐπιγελᾷν, ἐπιχλευάζειν, κατεύχεσθαι* suprascriptum etc. KUEHN.

ἐπιγελᾷν] Deest *ἐπιγελᾷν* in MS. et *καταγελᾷν,* cum sequente *ἐπεμβ.* IUNG.

ὁ καταγέλως μόνον] MS. hoc ordine, *μόνον ὁ καταγ.* IUNGERM.

ἀχλευστικὸς] Scr. ut in Gr. *ὁ χλευαστικός.* SEB.

χλευαστικὸς] C. A. *χλευασμὸς τ. γ. ὄνομα δὲ μόνον ὁ χαιρέκακος.* post margo, *ἀπὸ δὲ τῶν ἄ.* usque ad *γελαστικῶς,* ubi desinit. C. V. omittit *ὁ χαιρέκακος καί.* KUEHN.

ὁ χαιρέκακος] Desunt in MS. *ὁ χαιρ. καί.* et nescio sane an non recte. dubito enim an *χαιρέκακος* apud probatum Auctorem inveniatur: quamvis *Etymolog.* de vocis *συνθέσει* agere sciam. IUNG.

καταγελαστικῶς.] MS. *γελαστικῶς* pro *καταγελαστικῶς*. Iungerm.

καταγελαστικῶς.] *καταγελοιαστικῶς* e MSto *Falckenburgius* habet.

129.

περὶ τοῦ συγχ.] C. A. *δυναλγεῖν, συνεύχεσθαι, καταρᾶσθαι.* textus: *ἐρεῖς δὲ, συνήδεσθαι, συγχαίρειν,* postea margo, *τὸ γὰρ ὑπερήδεσθαι* usque ad *δηλοῖ. τὸ δὲ ἐναντίον* etc. Kuehn.

περὶ τοῦ συγχ.] Nullum novum titulum in MS. invenio. Iungerm.

συνήδεσθαι] MSS. *ἐρεῖς δὲ μόνον συνήδ.* Seb.

ἡ μὲν etc.] *ἡ μὲν* etc. *ἥδεσθαι* cum mediis absunt a C. A. respicitur autem ad locum *Isocratis* in *Areopagitico*: *ἐπὶ τοιαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἤδη τεθύκαμεν. his rebus gestis iam bis sacra fecimus ob laeta nunciata.* Kuehn.

ἡ μὲν etc.] *ἡ μέντοι* etc. *ἥδεσθαι.* haec periodus deest in MS. vid. vero de hisce sacris *Meursium* III. Animadv. Miscell. 22. Iung.

εὐαγγέλια] *Isocr. Areop.* pag. 336. *ἐπὶ τοιαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἤδη τεθύκαμεν.* loquitur et *Xenophon* ita *Ἑλλην.* I. fol. 447. Seb.

συναλγεῖν] MS. *καὶ συναλγ.* Iung.

συνάχθεσθαι] MS. *συνάπτεσθαι.* et sane *συνάχθεσθαι* antea positum fuit modo. si itaque non latet aliud vocabulum, forte vulgata erunt ita corrigenda: *τῷ συνάχθεσθαι.* uti dicto verbo *συνάχθεσθαι* dicat convenire et *ἐπανιᾶσθαι.* Iungerm.

ἐπεύχεσθαι] *καὶ ἐ.* habet C. A. omittit autem, *τὰ ἀγαθά, καί.* Kuehn.

τὰ ἀγαθὰ] Desunt in MS. *τὰ ἀγαθά, καί.* Iung.

εὔχεσθαι τ. ἀγ.] (*Ἐπαρᾶσθαι. καταρ.*) *Psalm.* CVIII, 27. *καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις.* Seb.

καὶ ἐπὶ τούτου] Margo C. A. *πλὴν ἐπὶ τοῦδε* etc. usque ad *τάττεται.* Kuehn.

καὶ ἐπὶ τούτου] MS. *πλὴν καὶ ἐπὶ τοῦδε τὸ ἐπεύχ. καὶ κατεύχ. τάττεται· καὶ τὸ ὄνομα ἐπαρ. καταρ. τρισκατάρατος.* quod ultimum notabis, quum in vulgatis non adpareat. Iung.

130.

τὰ ὀνόματα] MSS. *τὸ ὄνομα.* tum P. *ἐπ. καὶ κατ.* Seb.

τὰ ὀνόματα] C. A. *τὸ ὄνομα ἐπάρατος,* in margine est *ἐπάρατος, τρισκατάρατος,* quod et V. C. legit. *τὸ τ.* in *ἀρὰ* finitur margo. Kuehn.

κατάρατος.] Post *κατάρατος* additum iam in textu e MSStis *τρισκατάρατος.*

τ. δ' ἂν etc.] MS. *τ. δὲ τ. ἐ. πρ. ἂν καὶ ὁ* etc. Iung.

ἐξώλης, προώλης] C. A. *ὁ ἐξώλης, προσώλης, π.* erat formula exsecrationis, et dira imprecatio, quando dicebant, *ἐξώλης ἀπολόίμην καὶ προώλης. Demosth.* in de *falsa legat.* ubi *Scholiastes, ἐξώλης λέγεται ὁ ἀπολούμενος ἐκ τῆς πατρίδος· προώλης δὲ ὁ πρὸ τῆς εἱμαρμένης τελευτῶν,* unde in *Glossis* inter alia *ἐξώλης* est *extorris.* Patet hinc quid sit *ὀμνύειν κατ' ἐξωλείας* id est *exitium exiliumque sibi imprecari conceptis verbis.* vid. *Orat. Demosth.* contra *Midiam.* Kuehn.

τὸ μέντοι] Margo C. A. usque ad *ἀραῖος.* Kuehn.

ἐπαναράσασθαι] *Diod. Sic.* lib. XIII. *ἆραι τὴν ἀράν. Plut. Ἀφοσιώσασθαι.* vid. *Leopard.* Emend. VI, 4. Seb.

ἐπαναράσασθαι] Margo laudatus C. A. *ἀναρᾶσθαι. Suid. ἀναρᾶσθαι ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν,* in Vita *Alcibiadis Cornel. Nepos* reddit *resacrare*, vel, ut alii legunt, *resecrare*, dirarum precum palinodiam canere, et devotionis religione aliquem exsolvere. *Plutarch. τὰς ἀρὰς ἀφοσιώσασθαι πάλιν, diras iterum expungere, expiare* victimis, caesis dirarnm praesidibns Deastris, inprimis iis qui *λύσιοι* etc. dicebantur. dein *βιαιότερον δὲ τ. ἀ.* Kuehn.

ἐπαναράσασθαι] MS. *ἐπαναρᾶσθαι λ. β. δὲ τό.* idem hoc *Diod. Sicul.* dixit *ἆραι τὴν ἀράν*, et *Plutarchus τὰς ἀρὰς ἀφοσιώσασθαι.* uti docuit *Leopardus* VI. Emend. 4. Iung.

ἐπαναράσασθαι] *ἀναράσασθαι* in textu repositum a Cl. *Kuehnio* e C. A.

ἐπαρᾶται] Margo C. A. *ἀρᾶται. λέγει* abest post *εὐκταῖα*, quod sequitur in fine, *λέγουσι δὲ καὶ εὐχωλιμαῖα*, marginis etiam est. Kuehn.

λέγει] Deest *λέγει* in MS. et eo non est opus sane. cap. sequentis titulus, *περὶ δαιμόνων* in MS. Iung.

131.

οἱ δὲ δαίμ.] Recitat ista et *Rhodiginus* II. Antiq. 10. Nostro quamvis non nominato. Lysiorum hinc meminit idem VII. Antiq. 16. Iung.

λέγονται] Abest a C. A. Kuehn.

λύσιοι] *λύσιοι* in margiue C. A. Kuehn.

λύσιοι] Hoc loco nitens *Xylander* Not. ad *Plut.* lib. contra *Colot.* pro *λυκίῳ Ιονε λύσιον* emendat. Iung.

ἀλιτήριοι] *Antiph.* Orat. XI. *ὁ προστρόπαιος τοῦ ἀποθανόντος, caesi hominis vindex daemon,* et mox, *ἡμῖν καὶ ου*

τούτῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλητηρίων προστρίψομαι, Vobis, non vero illi iram daemonum malorum affricabo. Ridiculus est *Pontanus,* qui notis ad cap. 18. *Protovestiarii* putavit *Aleterium* (*ἀλητήριον*) esse cognomen imperatoris Turcici. Kuehn.

132.

περὶ φαρμάκου.] MS. titulus, *περὶ φαρμάκων.* Iung.

φάρμακον, ὀλέθ.] *φάρμακον ὀλέθ.* MS. sine distinctione. Iungerm.

δηλητήριον] *Basil. Seleuc.* Orat. II. in *Adamum* pag. 22. *παραιτοῦ ἀφὴν τῆς τροφῆς, ὡς ζωῆς δηλητήριον.* Seb.

Venenum] *δηλητήριον*, deleterium, nocivum, a *δηλέω*, h. e. *βλάπτω, φθείρω.* Seb.

θανάσιμον] Subdit C. A. *θανατηφόρον.* post margo: *οὐ γὰρ προσίεμαι τὸ θανάσιμον,* post *διαφθαρτικὸν καὶ βιαιότερον* etc. Kuehn.

οὐ γὰρ προσίεται τὸ θανατήσιμον.] MS. *οὐ γὰρ προσίεμαι τὸ θανατήσιον.* considera an *Pollux* ita voluerit. certe *προσίεμαι* scribendum non dubito. Iung.

οὐ γὰρ προσίεται τὸ θανατήσιμον.] *προσίεμαι* reposui uti legunt MSSti.

καὶ βιαιότ. τὸ ἐπὶ θάνατον] MS. *καὶ βιαιότερα τὸ ἐπιθάνατον, καὶ ἐ.* recte una voce, non *ἐπὶ θάνατον.* Et sic corrigebam etiam quum primum ista legerem. Iung.

καὶ βιαιότ. τὸ ἐπὶ θάνατον] *ἐπιθάνατον* ut MStus Cl. *Iung.* habet et Cl. *Kuehnius* in suo Codice, in textu restitui.

Ὅμηρος] *Odyss. α,* 261. Seb.

ὥσπερ τὸ ἀκ.] C. A. *ὥσπερ καὶ τὸ ἀκόνιτον.* Kuehn.

ὥσπερ τὸ ἀκ.] MS. *ὥσπερ καὶ τὸ ἀ. κ.* Iung.

ὥσπερ τὸ ἀκ.] *καὶ* ante *τὸ ἀκόν.* in textu iam e MSStis addidimus.

τὸ ἐλλέβορον] Etiam *ἐλλ.* quae scriptura verior, si verum et etymon, quod affert *Etymol.* dici *παρὰ τὸ ἑλεῖν τῇ βορᾷ* quod esu perimat, utpote *θανάσιμον φάρμακον. H. Steph.* vid. prov. *bibe elleborum.* supra alia significatio est V, 10. *κώνειον, παρὰ τὸ κωνᾶν,* quod est *circumagi* etc. vid. A. *Foesii Oecon. Hipp.* Seb.

τὸ ἐλλέβορον] *ἐλλέβορον* in *Glossis* est, *veratrum.* Kuehn.

τὸ ἐλλέβορον] MS. *τὸν ἐλλέβορον.* quod verius. Iung.

κώνειον] MS. *κόνειον.* Iung.

μανδραγόρας] Vid. prov. *bibere mandragoram. Plut.* de Aud. Poët. non longe ab init. *ὁ μανδραγόρας ταῖς ἀμπέλοις παραφυόμενος, καὶ διαδιδοὺς τὴν δύναμιν εἰς τὸν οἶνον, μα-*

λακωτέραν ποιεῖ τὴν καταφορὰν τοῖς πίνουσιν. *Liban.* declam. XVI. fol. 450. ὥσπερ μανδραγόραν πεπωκὼς, καὶ πολὺν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ὕπνον κεκοιμημένος. Seb.

Mandragora] Quam *Pythagoras* ἀνθρωπόμορφον dicit, *Columella semihominem* lib. X. v. 19. Seb.

καρηβαρίαν] Hic desinit margo C. A. legitque καρηβαρείαν. Kuehn.

καρηβαρίαν] MS. καρηβαρείαν. desunt dein ista, διακ. κ. τ. μ. κ. ἀ. Iung.

τὰ δὲ ἐναντ.] Absunt in C. A. τὰ δὲ ἐναντία etc. postea margo iterum ἀλεξίκακα usque ad λυτήρια, nisi quod omittat ἀντίνομα, pro quo legerem ἀντίδοτα. Kuehn.

παιώνια] MS. παιόνια. et deest ἀντίτομα. de quo tamen et *Hesychius*. Iung.

παιώνια] *Hesychius*: παιώνια, φάρμακα ἰατρικὰ, ἢ θεραπεῖαι.

ἀντίτομα] ἀντίτομα in ἀντίδοτα mutavit et in textu reposuit Cl. meus *Kuehnius*. *Hesychius* tamen vulgatum nostri *Pollucis* etiam agnoscit, ita enim habet: Ἀντίτομον, φάρμακον ἀντιπαθὲς, ὅπερ ὁ ποιῶν οὐ βλάπτεται ὑπό τινος. An ergo et in eo Ἀντίδοτον legendum? sed nil pronuncio. alterum quod in *Hesychii* verbis mendum latet facilius video. et quis non mecum videt pro ὁ ποιῶν, ὁ πιὼν legendum esse?

λύσ. τὸ δὲ ἰάσ. etc.] MS. λ. βιαιότερον γὰρ, τὸ ἰάσιμα. omissis καὶ ἰατήρια. cap. seq. titulus MS. περὶ πλήρους. Iung.

τὸ δὲ ἰάσιμα etc.] MSS. τὸ δὲ ἰάσιμον βίαιον. Seb.

τὸ δὲ ἰάσιμα etc.] C. A. τὸ δὲ ἰάσιμον βίαιον. Kuehn.

τὸ δὲ ἰάσιμα etc.] τὰ δὲ ἰάσ. reposuit Cl. *Kuehnius* in textu.

133.

πλῆρες etc.] MS. πλήρης. Et ex hoc capite vero probat etiam *Erasmum* errasse qui ἰσοχειλὲς et ἐπιχειλὲς Nostrum συνωνύμως ponere putat in Adag. *Ad satietatem usque H. Stephanus* suis in Adag. animadv. uti dixi et supra ad II, 89. vid. et de ipsis hisce metaphorice usurpatis eundem *H. Stephan.* in illis animadversion. ad Adag. *Vasis instar.* Iungerm.

ἰσοχειλὲς] Supra II, 89. Seb.

μεστὸν] Margo C. A. ἐ. ἐ. ὑπερχειλές. C. V. ἔμπλεον male. post textus τὸ δὲ ἐνδεέστερον ἀ. ἐ. vid. *Phavor.* qui in Πλῆρες *Nostrum* descripsit. Kuehn.

ἐμπλέων] MS. ἔμπλεον. et deest ὑπέρπλ. Iung.

τὸ δὲ μικρῷ] MS. τῷ δὲ μ. Iung.

ἐπιχ.] MS. καὶ ἐπιχ. Iung.

τὸ δὲ εἰς ἡμ. etc.] Iterum margo C. A. et post *ἡμιπλήρωτον* inserit *ἡμίπλεων*. C. V. *ἡμιπλέων* male. Kuehn.

ἡμιπλήρωτον etc.] MS. auctius, *ἡμιπλήρ. ἡμίπλεων, ἡμιδ.* vide et infra VI, 160. Iung.

ἡμιπλήρωτον etc.] Post *ἡμιπλήρωτον* e MSStis iam legit textus Nostri *ἡμίπλεων*.

134.

περὶ κωλ.] Titulus idem in MS. Iung.

ἐμπόδια] Suprascriptum in C. A. post *ἐμποδὼν*, quod abest, margo eiusdem *φράγματα προβολαί. ἐρεῖς οὖν* etc. in textu, caeterum *πρόβολοι* habet etiamnum *Demosthen. Philipp.* IV. ascribam locum, quia ei ex *Polluce* succurri poterit fortean: *ἀλλ᾽ ἀνάγκη τούτοις ὥσπερ προβόλοις προσπταίοντας ὑστερίζειν ἐκείνων* (leg. ex *Polluce τῶν καιρῶν*). *Verum necesse est ut illis* (internis hostibus) *tanquam scopulis vel prominentibus saxis allisi opportunum tempus e manibus amittatis, vel tarditate elabi sinatis, post festum veniatis.* Kuehn.

ἐμποδὼν] Deest in MS. *ἐμποδών*. Iung.

ἔργματα] Pro *ἔργματα* leg. *ἕρματα* ex *Thucyd.* lib. VII. *μὴ οὐ*, inquit, *προϊδών τις ὥσπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν, ne quis non praevidens velut scopulo illidat navem.* Kuehn.

ἔργματα] Deest in MS. *ἔργματα*. Iung.

πρόβολοι] MS. habet *προβολαὶ* pro *πρόβολοι*, et malim. sequitur tamen *οἷς φησιν ὁ Ῥ. πρ. ὑ. τ. κ.* quae periodus in MS. deest. quamvis vero Oratoris verba mihi non in promptu, tamen non dubito in vulgatis pro *προσπαίοντας* reponere *προσπταίοντας*. Iung.

προβ. etc. *προσπαίοντας*] *προσπταίοντας* ut MS. ita iam textus.

ἐρεῖς οὖν etc.] MS. *ἐρεῖς δ᾽ οὖν ἐμ. ὑποσκελίσας, ὑπεναντιωθεὶς, ἐμπ. στὰς, καὶ τὰ ὅμοια.* reliquis omissis. Cap. seq. titulus MS. *περὶ βλάβης*. Iung.

ἐναντιωθεὶς] C. A. *καὶ ἐναντιωθείς*. C. V. *ὑπεναντιωθείς*. Kuehn.

ἐναντιωθεὶς] Post *ἐναντιωθεὶς* additum in textu a *Kuehnio* meo *ὑπεναντιωθείς*.

ἐμποδὼν] C. A. omittit *ἐμποδὼν*, et omnia quae sequuntur *τὸ καταστάς*. confer et *Phavorinum* in *Ἐμποδίζω*. Kuehn.

135.

περὶ βλάβ. etc.] MSS. *περὶ βλάβης καὶ ὠφελίμου.* SEB.

περὶ βλάβ. etc.] Hunc tantum titulum praefert C. A. dein textus: *Βλάβος* pro *ἀπώλεια. Phavor.* qui iterum descripsit hunc locum in *Βλάβη*, legit *ἀπωφέλεια*, pro quo malim *ἀνωφέλεια· ζημία, ζ. βλαβερὸν, ἐπιβλαβές. τὰ δὲ ἐναντία* etc. KUEHN.

βλάβη] *βλάβη* etc. addas ex *Hesiodo πῆμα, ὄνειαρ.* lib. I, 344.

πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσονπ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ. SEB.

βλάβος, ἀπ. βλ.] MS. *βλάβος, βλάμμα, ἀπώλ. ζ.* omisso *βλάβη.* IUNG.

ἐπιβ. ἐπιζ.] Desunt in MS. *ἐπιβλ. ἐπιζ.* etc. *ζημ. ἐπιζ.* cum mediis. IUNG.

βλ. ζημ.] Loco horum, *βλ. ζημ.* MS. *καὶ τὰ ὅμοια.* IUNGERM.

ὄφελος] Iterum *Phavor.* plagium commisit in voce *Ὄφελος.* KUEHN.

ἕρμαιον] MS. *ἑρμαῖον*, omisso *εὕρημα.* IUNG.

εὐρερμία] *εὐερμία* suprascriptum in C. A. KUEHN..

ἐρεῖς] Post *ἐρεῖς* in C. A. desunt reliqua huius segmenti. KUEHN.

ὠφελίμως etc.] MS. *ὠφελίμως, καὶ τὰ ὅμοια*, omissis reliquis segmenti huius. IUNG.

136.

ἑτέρας δὲ χρ.] Hic adest in C. A. titulus *περὶ ὠφελίμου.* textus autem habet: *ὠφέλιμον, χρηστὸν, π. ἀναγκαῖον, ἐπικερδὲς, λυσιτελὲς*, suprascriptum *προὔργου* etc. *ὁ γὰρ ὀνησιφόρος* etc. *ἐπικερδὲς* etiam C. V. KUEHN.

χρειῶδες] Deest in MS. *χρειῶδες.* IUNG.

χρήσ. etc.] Desunt in MS. *χρήσιμον*, et *ἐπιτήδειον.* sed auctius tamen ibi MS. habet, *ἀναγκ. ἐπικερδές.* IUNG.

χρήσ. ἀναγκ.] Post *ἀναγκαῖον* auctius e MSStis textus iam habet *ἐπικερδές.*

ἐπωφελὲς etc.] Deest in MS. *ἐπωφελὲς*, et *συμφέρον, σύμφορον.* IUNG.

προὔργου] *Phavorinus* qui in voce *Ὄφελος* haec *Pollucis* exscripsit, habet *προὔργον. Hesych. Προὔργου, ὁμοίως ἑτοίμου, πρὸ ἔργου.* vid. *Etymolog. Magni Auctor.*

τὸ γὰρ ὀνησιφ.] MSS. *ὁ γὰρ ὀνησιφόρος.* SEB.

τὸ γὰρ ὀνησιφ.] MS. *ὁ γὰρ ὀνησιφόρος.* IUNG.

ἡ ὄνησις] C. A. *ὄνησις τὸ συνοῖσον* etc. *καὶ ἡ ὠφέλεια τὸ κέρδος.* tum margo: *τὰ δὲ ἐναντία καὶ τὰ ἐναντίων οἷον ἀχρη-*

στον καὶ τὰ ὅμοια. ita finit caput. *Phavor.* vulgatam lectionem repraesentat, nisi quod pro *ἡ ὄνησις*, *ἡ ἀόνησις* legit mendose. Kuehn.

τὸ κέρδ.] MS. *καὶ τὸ κ.* et desunt ista: *φαῦλον γ. ἡ. λ.* Jungerm.

τὰ δ' ἐναντ. etc.] MS. *τὰ δὲ ἐναντία κατὰ τὸ ἐναντίον, οἷον ἄχρηστον, καὶ τὰ ὅμοια*, omisso *ἀχρεῖον* cum ceteris. Iungerm.

137.

περὶ ἀσπασμῶν] P. *περὶ προσρήσεως.* Seb.

περὶ ἀσπασμῶν] C. A. *περὶ προσρήσεως.* tum textus: *πρόσρησις, π. π. προσαγορεύεσθαι καὶ ἀσπάζεσθαι κ. π. ἀντιπροσαγορεῦσαι.* Kuehn.

περὶ ἀσπασμῶν] Cap. huius titulus MS. *περὶ ἀσπασμοῦ.* Iungerm.

ἀσπασμὸς] Deest in MS. *ἀσπασμός.* Iung.

προσαγορ. etc.] MSS. *προσαγορεύσασθαι.* Seb.

προσαγορ. etc.] Desunt in MS. *προσαγορεῦσαι καὶ προσρηθ.* dein MS. habet *καὶ ἀσπάζ. κ. π.* et iterum desunt tria sequentia, *προσαγ. πρ. πρ.* Iung.

γίγνεται] MSS. *γίνεται.* Seb.

γίγνεται] MS. *γίνεται.* Iung.

καὶ προσρητέα] MSS. *προσρηταία.* Seb.

καὶ προσρητέα] Haec et sequens coniunctio absunt in C. A. Kuehn.

καὶ προσρητέα] MS. *πρ. καὶ πρὸς ῥηταία.* et desunt vero *καὶ πρόσρημα.* solet autem noster MS. saepe sic mendose exarare duplici voce, quod una debebat. sic *προσρηταία*, credo, hic scribere volebat: si modo per *αι Pollucem* scripsisse verisimile sit: de quo ego nihil pronuncio. Iung.

μὴ γένοιτο] MS. *μυγνυτο*, sed alia manu emendatum *μὴ γένοιτο.* Iung.

ἀπρόσρητος] *ἀπόῤῥητος* C. A. Kuehn.

φιλοπροσήγορος] Margo C. A. usque ad *σκληρότερον.* Kuehn.

138.

ἐφ. δὲ τοῦτο] *τοῦτο* abest a C. A. qui et post *χρείαν* minorem adhibet distinctionem. C. V. *ἐφαρμόττοι δ' ἂν τούτῳ*, quod placet. hic tacet C. V. usque ad librum VI. Kuehn.

ἐφ. δὲ τοῦτο] MS. *ἐναρμόττει δ' ἂν τούτῳ κ.* Iung.

εὐπρόσ.] MS. *ὁ εὐπρόσ.* Iung.

εὐέντ.] C. A. *εὐξύμβολος, μειλίχιος, ἀνεξίκακος. τὸ δὲ ἐναντίον δυσπροσήγορος* etc. *μὲν* nec *Phavor.* habet, qui No-

strum exscribit in *Ἀσπασμὸς* usque ad *μισοπροσηγόρως* segm. 139. KUEHN.

εὐέντ.] Deest in MS. sequens *εὐεπίμικτος*. IUNG.

εὐξύμβολος] P. *εὐσύμβουλος*. SEB.

ἵλ. φιλ. etc.] Desunt in MS. *ἵλ. φ. ἡ. ε.* cum *πρᾶος*. IUNGERM.

ἀνεξίκακος] Vox *ἀνεξίκακος* in *Phavorino*, qui haec in *Ἀσπασμὸς* rursus exscripsit, deest.

ὁ δὲ ἐναντ. etc.] MS. *τὸ δὲ ἐναντίον, δυσπρ.* sine *ἐκ. μέν.* IUNGERM.

ὁ δὲ ἐναντ. etc.] *Phavorinus* habet: *Ὁ δὲ ἐναντίως.*

δυσξύμβολος] Reliqua hoc capite ita in pauca contrahit MS. *δυσξύμβολος, καὶ τὰ ὅμοια, τὰ δὲ ἐπιῤῥ. εὐπροσηγόρως, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τἀναντία δυσπροσηγόρως, καὶ τὰ παραπλήσια.* IUNG.

μισοπροσήγορος] Absunt omnia in C. A. usque ad *ποιητικώτερον* segm. seq. KUEHN.

μισοπροσήγορος] Post *μισοπρ.* in *Phavorino* illa sequentia: *Τὸ γὰρ δυσ. τρ. β. δὲ τὸ* absunt.

τοῖς δὲ ἐφεξῆς] In vulgatis *τοῖς δὲ ἐφεξῆς* si nil deest, subaudiendum forte *χρηστέον*, vel tale. IUNG.

139.

τὰ δὲ ἐπ. etc.] C. A. *εὐπροσηγόρως, δυσπροσηγόρως καὶ τὰ παραπλήσια.* caetera non comparent. KUEHN.

μισοπρ.] Post *μισοπροσηγόρως* compilator *Phavorinus* habet omissis sequentibus: *Καὶ ἄλλα τὰ ὁμοίως.*

140.

περὶ τοῦ εὐεργ. etc.] Cap. huius titulus MS. *περὶ τοῦ εὐεργετεῖν.* IUNG.

δωρεῖσθαι etc.] Abest a C. A. qui ita habet: *διδόναι χάριν, εἰσφέρειν, προσεπεισφέρειν* ultimum marginis est. *τὰ δὲ ὀνόματα* etc. KUEHN.

δωρεῖσθαι etc.] Deest in MS. *δωρεῖσθαι.* et *τοῖς εὐεργέταις.* IUNG.

χάριν] Deest in MS. *χάριν.* IUNG.

τὰ δὲ πράγματα etc.] MS. *καὶ τὰ ὀνόματα, φιλοδωρία, εὐεργ.* etc. pro *τὰ δὲ πρ.* sed *φιλοδωρίαν* mox reiicit *Pollux.* et ista quidem verba *οὐδὲ φ. οὔ. ε. ἑ. τ. κ.* desunt in MS. Et sequuntur in MS. haec: *ὡσαύτως, εὐεργέτης, εὐχάριστος.* sicque membranacea pagina finit, et adscriptum est: *λείπει φύλλον ἕν.* sed ego plura folia deesse credo, nisi omnia fuerint insane decurtata. Quae enim sequuntur post *εὐχάριστος* ultimam huius segmenti vocem omnia desunt usque ad segm.

168. de illo εὐχάριστος hinc et *Nunnesius* ad I. Eclog. *Phrynich.* in χάριν εἰδέναι. Nunc vulgata percurramus paucis, quum MS. hic deficiamur. Iung.

πράγματα] P. ῥήματα. Seb.

κέκριται] C. A. pergit ὡσαύτως εὐεργέτης, εὐχάριστος, quae vox in versione Latina retinenda fuit, explicatur enim ab Auctore. post, οὔνομα, καὶ τὸ εὐχαριστεῖν. Kuehn.]

141.

ὁ μὲν οὖν ἀπ.] P. inscr. περὶ ἀχαρίστου. ὁ μ. Seb.

ὁ μὲν οὖν ἀπ.] C. A. titulus περὶ ἀχαριστίας. textus autem ita: ἀχάριστος ἂν ῥηθείη ἀναίσθητος, ἄ. ἀ. ἀ. ἐ. ἔνοχος. ὡσαύτως καὶ τὸ πρᾶγμα ἀχαριστία, ἀποστέρησις· ὡσαύτως καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα. Caetera absunt, quae tamen omnia exhibet *Pollucis* descriptor *Phavorinus* in voce Ἀχάριστος. Kuehn.

142.

τὸ δὴ δίκ.] δὴ mihi non placet: et omnino reponam, τὸ δὲ δίκ. errore facillimo potuit illud huius locum sinistre occupasse. Iung.

143.

περὶ συμβολαίου] C. A. addit καὶ μή. Kuehn.

κοινωνία] P. κοινωνία, κοινωνὸς, ἀλλ. Seb.

ἀπαλλαγή. ἰδιωτῶν γὰρ τὸ συναλλαγὴ, συναλλ.] C. A. ἀλλαγὴ ex correctione συναλλαγὴ, συναλλάξαι, σ. *Isaeus* Orat. IX. ὁ νόμος διαῤῥήδην κωλύει παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα μεδίμνων (leg. μεδίμνου) κριθῶν, ubi ridiculus est *Interpres*, dum vertit: *lex aperte omnino vetat*, *ne puero cum muliere congredienti liceat ultra medimnum hordei dare.* dicit *Isaeus*, legem vetare, *puerum aut mulierem pacisci et contractus inire ultra medimnum hordei.* Kuehn.

ἀπαλλαγή. ἰδιωτῶν γὰρ τὸ συναλλαγὴ, συναλλ.] Distingue: ἀπαλλαγή. ἰδιωτῶν γὰρ τὸ συναλλαγή. συναλλ. etc. Iungerm.

συναλλαγὴ] Post συναλλαγὴ reposita a *Kuehnio* meo maior distinctio.

ἀξιοκ. etc. ἀκοιν.] ἀξιοκ. ἀκοιν. infra VIII, 135. Iung.

144.

περὶ ἐμπείρου] P. περὶ ἐμπειρίας. Seb.

περὶ ἐμπείρου] C. A. περὶ ἐμπειρίας καὶ μή. Kuehn.

ἐθὰς] MSS. εὐθύς. Seb.

ἐθὰς] Pro ἐθὰς C A. leg. εὐθὺς male. Kuehn.

περίτριμμα] Convitiatorie dicitur de aliquo homine, qui in re quapiam inhoneste nimis et diutius versatur, et tritus est: quemadmodum *Demosthenes* (de Coron. fol. 331.)

Aeschinem Περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς vocat; rabulam forensem, diu et lucri causa in foro versatum et inter vulgi fecem tritum significare volens. GUALTH.

περίτριμμα] *Plautus* de saepius incarcerato, *detrimentum carceris. περίτριμμα φυλακῆς*, qui carcerem ut domum suam incolit teritque. *Gloss. Detrimentum, ἀπότριμμα.* KUEHN.

περίτριμμα] *περίτριμμα. sic probrose dicitur, qui sese per omne rerum genus volvit. Indicat Pollux*, ait *Erasm. in Adag. Versatilis artemon.* est id et infra V, 162. IUNG.

ὁ δὲ ἴδμων] C. A. *ἴδμων δὲ π. ἀλλὰ βέλτιον τὸ εἰδὼς κ. εἰ. τ. π. χρῆσθαι διὰ πεῖρας* etc. usque ad *γεγενημένος* absunt a C. A. *Gloss. Veterum εἰδὼς* inter alia reddunt *expertus.* KUEHN.

τὸ εἰδώς.] Post *τὸ* interpungendum, ne videatur male construi cum *εἰδώς.* confer et *Phavorinum*, qui iterum in voce *ἔμπειρος Nostrum* descripsit. KUEHN.

τὸ εἰδώς.] Post *τὸ* distinximus in textu secuti *Kuehnium.*

ἐμπειρία] C. A. statim *τὰ δὲ ῥήματα* etc. post *ἐπίστασθαι τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα ἐ. ἐ. τὰ δὲ ἐναντία ἄ. ἀν. ἀήθης, τὰ δὲ πράγματα ἀ. ἀ. ῥήματα δὲ οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτοῦ πλὴν ἀγνοεῖν καὶ ἀγν. ἐπιῤῥήματα δὲ ἀπείρως, ἀν.* caetera absunt. KUEHN.

145.

ἐπισταμ. λ.] Supra IV, 7. SEB.

ἀηθεύειν] *Iliad. κ*, 493. *ἀήθεσσον* (al. *ἀήθεσκον.*) *Schol. br. ἀήθεις ἦσαν. Eustathio* thema *Ἀηθέσσω. Odyss.* fol. 278. SEBERUS.

ἀηθεύειν] Notandum illud *ἀηθεύειν.* non enim illud adnotant, sed saltem *ἀηθέσσειν* ex *Homero.* IUNG.

ἀηθῶς] *ἀήθως.* SEB.

146.

περὶ τοῦ σ.] P. *περὶ σιωπᾶν τὰ ἄῤῥητα.* SEB.

περὶ τοῦ σ.] C. A. addit *τὰ ἄῤῥητα. Gloss. ἄῤῥητον, infandum.* KUEHN.

περὶ τοῦ σ.] *τὰ ἄῤῥητα* demum e MSto addita sunt a Nostro *Kuehnio.*

σιγᾶν] C. A. *ἐπικρύπτεσθαι, ἀφθεγκτεῖν, συσκιάζειν* etc. KUEHN.

ἀφθεγγεῖν] MSS. *ἀφθεγκτεῖν.* SEB.

συμπράττειν] Quid malum agit hic *συμπράττειν?* si mihi coniectari licet, scribendum putarem *συμφράττειν.* IUNG.

καὶ τὰ ὀνόμ.] C. A. *καὶ τὸ ὄνομα σιωπηλός. αἱ δὲ μετοχαὶ σ. σιγώμενα, κρυπτόμενα, ἄ. σιγῆς ἄξια* etc. post *συσκιαζό-*

μενα σιωπηλῶς, σ. στεγανῶς, missis caeteris, interiectis. KUEHN.

στερητικὸς] Cl. *Kuehnius* meus *στεκτικὸς* in textu reposuit pro *στερητικὸς*, et ita segm. seq. adverbium *στεκτικῶς* quoque habetur in vulgatis *Pollucis*.

κρυπτὰ] Pr. edit. *κρυπά*. *Herodian.* lib. VII. fol. 597. *ἀπόῤῥητα καὶ κρυπτὰ ἀγγέλματα*. SEB.

σιωπ. ἄξ.] P. *σιγῆς*. SEB.

147.

τὸ δ' ἐν.] C. A. titulus *περὶ τοῦ ἐκπτύειν τὰ ἀπόῤῥητα*. post pro *ἐκλαλεῖν* leg. *ἐκβαλεῖν*, *ἐ. ἐ. ἐκλέγειν, ἔκφορα ποιεῖν, ἔκπυστα, ἀφ' ὧν ὄνομα μὲν οὐκ ἔστι, εἰ μὴ ὁ λάλος. οὐ. ἐ. π. δ. μ. ἐξαγόρευσις.* caetera absunt. KUEHN.

ἐξαγορεύειν] *ἐξαγορεύειν* est *enunciare* in *Gloss.* KUEHN.

ἐξαγορεύειν] *Hesych. ἐξαγορεύοι* (*f. ἐξαγορεύει*,) *φανεροῖ*. et *ἐξαγορεύων, πᾶσι δηλῶν, λέγων*. Ceterum ante *ἐξαγορεύειν* additum iam est a Cl. *Kuehnio* in textu *ἐκβάλλειν*.

ἔκπτυστα] A. *ἔκπυστα*. *Synes.* Epist. 143. princ. *μὴ ἔκπυστα ποιεῖν τὰ ἄξια κρύπτεσθαι*. *Herod.* coniungit *ἔκπυστα καὶ γνώριμα*, lib. II. fol. 501. SEB.

ἔκπτυστα] Et hoc vocabulum mendosum est: vereque restituit ad oram libri sui *H. Steph. ἔκπυστα*. IUNG.

ἔκπτυστα] Sic quoque *Hesychius Ἐκπτύστων, φανερῶν ἢ πολλοῖς ἀκουστῶν*. sed et in eo legendum *Ἐκπύστων*, quemadmodum in Nostri textu reposuimus, et *Salmas.* quoque ad *Hesych.* iam observavit.

ὀνόματα] P. *ὄνομα*. SEB.

148.

προΐσχεσθαι] *Interpr. precari. Gloss. προΐσχομαι obtendo:* posset et reddi *conditiones fero, protendo, ich thue einen vorschlag, ius meum allego, manus protendo supplices*, si addatur *τὸ δίκαιον, τὰς χεῖρας*, plerumque speciem, titulum, causam, praetextumque simulantis denotat. abest autem *προΐσχεσθαι* a C. A. qui dein *προτείνειν, προκαλεῖσθαι, ἀξιοῦν*, et tum tantum adsunt, *πρᾶγμα δὲ οὐκ ἔστι πλὴν ἡ πρόκλησις καὶ ἀξίωσις*. KUEHN.

προΐσχεσθαι] *Hesych. προΐσχονται, προβάλλονται*.

προτείνεσθαι] *Hesych. προτείνεται, δίδωσιν, ὑπισχνεῖται*. quem locum frustra a *Pricaeo* tentari existimo, qui pro *προτείνεται* legit *προτείνει*.

οὐκ ἔστι τ.] MSS. *οὐκ ἔστι πλὴν* (P. *ἡ*) *πρόκ. κ. ἀξ.* SEBERUS.

μετοχαὶ] C. A. *προτείνων, προτεινόμενος*. Caetera absunt. Kuehn.

149.

ἐν στήλ. γρ.] C. A. *ἐν στύλῳ*. dein textus: *ἐ. δ. γράμματα στήλαις ἐγγεγρ. ἐγκεχαρ. ἐ. ἐνσεσημ. ἐ. ἐγκείμενα, ἐγγεγλ. ἐνειργ. ἐφειργασμένα. κ. τ. μ. ὡ. κοιλάνας, ἐγγλύψας, βαθύνας, καὶ τὰ ὑ. ὑ. ὑπέρδηλα, ἐκδ. προδ. ἐπισ.* etc. *καὶ τὰ ὑπόγαια ἀ. ἄ. ὡς τὰ χρόνια ἀρχαῖα, παλαιὰ, διεῤῥυηκότα, δυσσύμβολα, δυσείκαστα, ὕποπτα.* caetera absunt. vid. etiam *Phavorinum* in *Ἀρχαῖα. Salmas.* MSS. *δισύμβυλα*. Kuehn.

κεκολαμμένα] *Hesych. κεκολαμμένη, γεγλυμμένη.*

κοιλάνας] *κοιλάνας*. sed reperitur hoc mox sub finem segm. huius a librario credo, non a *Polluce*, quem vel hic vel supra credam scripsisse *ἐγκοιλάνας*. Iung.

150.

ὑπερφανῆ] P. *ὑπερφ. ὑπέρδηλα, ἔκδ.* Seb.

εὔσημα] *Hesych. εὔσημον, εὔδηλον, φανερόν.* ubi in notis afferuntur loca ex *Psalm.* LXXX. et LXXXI.

ὑπόγαια] P. *ὑπόγεια.* Seb.

ὑπόγαια] *Hesych. ὑπόγειον, ὑπὸ τὴν γῆν.*

ἀτέκμαρτα] *Hesych. ἀτέκμαρτον, ἀτελείωτον. ἄγνωστον, ἄσημον.*

δισύμβολα] A. *δυσύμβ.* cum mox tamen seq. *δυσξύμβ.* P. *δύσβολα.* Seb.

δισύμβολα] Scribendum existimo *δυσσύμβολα*. vulgatum *δισύμβολα* non capio. Iung.

δισύμβολα] *δυσσύμβολα* reposuit in textu Cl. *Kuehnius* e C. A.

δυσξύμβολα] *Hesych. δυσξύμβουλος, δυσεπίγνωστον.*

ἀνύποπτα] *ἀνύποπτα*, quomodo priori ut simile adgregetur, non capio. Iung.

ἀνύποπτα] Clarissimus *Kuehnius* pro *ἀνύποπτα* reposuit *ἀνέποπτα*.

151.

περὶ κόρου, καὶ ἀναμφιβόλου καὶ μή.] Error hic in titulis et capitibus distinguendis cuivis obvius. Seb.

περὶ κόρου, καὶ ἀναμφιβόλου καὶ μή.] Ita C. A. omissis sequentibus. textus: *διακορὴς εἰμι, ἀντὶ ὑπερκορὴς, εἰς κόρον ἤ. δ. εἰ. πέρα κόρου πρ. κατάπλεως προσ. μοι.* Kuehn.

περὶ κόρου, καὶ ἀναμφιβόλου καὶ μή.] Caput hoc supra in capitum enumeratione V, 7. duplex caput est, quod recte sequutum puto interpretem, qui tamen perverse, potius debens *de non dubio et dubio*. Iung.

διακορὴς εἰμι] A. *διακ. εἰμι αὐτοῦ.* P. *αὐτῶν.* SEB.

ἐμπέπλησμαι] Caetera absunt a C. A. KUEHN.

προΐσταταί μοι διηγήσασθαι] *προΐσταταί μοι διηγήσασθαι* non sunt in MSS. *Salmas.* cui videntur delenda. KUEHN.

προΐσταταί μοι διηγήσασθαι] Novum titulum e MSto hic in textu Cl. *Kuehnius* reposuit talem: *Περὶ ἀναμφιβόλου.*

ἀναμφίβολον] Ante *ἀναμφίβολον* est titulus, *περὶ ἀμφιβόλου*, omisso *ἀν.* Ceterum pro *ἀναμφίβολον* ex correctione est *ἀναμφίλογον.* KUEHN.

ἀναμφίβολον] Post *ἀναμφίβολον* additum a Cl. *Kuehnio* in textu *ἀναμφίλογον.*

ἀνενδοίαστον] Absunt usque ad *πάγιον* in C. A. mox pergit: *τὰ δὲ ἐπιῤῥήματα, ἀν. κ. τὰ π. τὸ δὲ ἐναντίον ἀμφίβολον, ἀπαγὲς, τὸ δὲ πρᾶγμα, ἀντιλογία, ἐνδοιασμός. ἐπίῤῥημα δὲ μόνον τὸ ἀμφιβόλως. ῥήματα δὲ διστάζω, ἐνδοιάζω.* Caetera absunt. KUEHN.

153.

ὑπὲρ οὗ ἂν τις διηγήσαιτο.] Titulus plane ineptus, vel valde fallor. Libet suspicari non fuisse titulum sed verba contextus: et forte ita consequuta post *ἀπειρόκαλον*: *ὑπὲρ οὗ τις διηγήσαιτο ἀπὸ τοῦ ἐναντίου*, uti segm. praeced. dicebat *διηγήσασθαι.* Nec placet etiam mox illud *τὸ* post *ἐστιν*, et abesse mallem. sed peritiores haec omnia constituent rectius. IUNG.

ὑπὲρ οὗ ἂν τις διηγήσαιτο.] Pro *διηγήσαιτο* Cl. *Kuehnius* meus Codicis sui, quem e MSStis restituit, cuiusque restitutiones hactenus secuti sumus in hac editione, orae adscripsit: *f. διστάσαιτο.*

ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντ.] P. *τὸ δ' ἐναντίον ἀμφίβολον. ἀπ. τὸ δὲ πρᾶγμα ἀντιλ.* SEB.

ὅρος ἀντίλεκτος] Scribendum *ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος.* Sic supra enim est II, 120. ubi locum *Thucydidis* ex lib. IV. *Ξυγγρ.* attuli. IUNG.

ὅρος ἀντίλεκτος] Addidimus voculam *οὐκ* ante *ἀντίλεκτος.* vid. quae doctiss. *Iungerm.* notantur supra II, 120.

ἀντίῤῥησις] Idem praeceptum *Phrynichi* initio II. Eclog. *ἀντίῤῥησιν μὴ λέγε, ἀντιλογίαν δέ.* ubi *Nunnes.* e Nostro haec adnotat. IUNG.

Πλάτων] Ut lib. X. Legum: *Τιθῶμεν ταῦτα οὕτως ἔχειν; ἢ ἔτι διστάζομεν εἰ ἑτέρως πως ἔχει; Theaeteto: Σκοπῶ δὴ καὶ νῦν, ἔτι διστάζων, πότερον ἐάσομεν αὐτὸ, ἢ ἐπισκεψόμεθα ἄλλον τρόπον.* et mox ibid. *ὅταν* etc. *τὸ αὐτὸ ἤδη φῇ καὶ μὴ διστάζῃ.* Sophista: *ἢ διστάζομεν ἔτι μὴ περὶ ὅσονπερ ἀντιλέγειν*

δοκεῖ δυνατὸς εἶναι, περὶ τοσοῦτο, καὶ τὰς ἐπιστήμας ἀληθῶς ἔχων τυγχάνοι. Sic in *Ione* et alibi. IUNG.

154.

περὶ ἑρμην.] C. A. *περὶ ἑρμηνείας.* KUEHN.

συμβάλλων] P. *συμβαλών.* SEB.

συμβάλλων] C. A. *συμβαλών.* KUEHN.

γλώττ. συμβ. γλ. μην.] MSS. *γλώττης μεταβολεὺς, μηνυτὴς γλώττης ἀλλοτρίας. ἐπιστ.* SEB.

γλώττ. συμβ. γλ. μην.] C. A. *γλώττης μεταβολεὺς, μηνυτὴς* etc. post *πολύφωνος* sequitur, *μεταβάλλων, μεταπλάττων καὶ ἀφελλ.* Iccum hunc iterum descripsit *Phavor.* in *Ἑρμηνεύς.* KUEHN.

ἑρμηνεία] C. A. *μεταβολὴ, διαφορὰ, ὑπόκρισις.* Caetera absunt. KUEHN.

155.

Et sum. Sum.] *εἶμι,* vado. SEB.

καὶ τοῦ εἶμι] Abest in C. A. post textus: *Ἥξω, ά. καὶ ἐπανήξω* etc. *οὐδεὶς δὲ τῶν δοκίμων.* Caetera non comparent. KUEHN.

Ὅμηρος] *Il. ζ,* 365. et alibi. SEB.

156.

περὶ πρ. etc.] C. A. *περὶ τοῦ ποιῶ,* et textus: *Τὸ δὲ ποιῶ ἐρεῖς, πράττομαι, ἐργάζομαι* etc. *τὰ δὲ πράγματα, πρᾶξις, διάθεσις.* ita C. A. KUEHN.

ποιῶ ἐρεῖς etc.] MSS. *τὸ δὲ π.* SEB.

157.

περὶ τοῦ ἴσου] C. A. *περὶ ἴσου.* videatur infra VI, 174. post *ἰσοτελὲς, ἰσοστάσιον, ἰσόνομον καὶ κατ' ἄλλο χ. εἶ.* etc. *ἀντίπαλον, ἰσοπαλές. τὸ δὲ ἀγχώμαλον* etc. KUEHN.

ἰσομέγεθον] Quis unquam sic loquutus est? an *ἰσομέγεθες*? sed potius ex ipso *Polluce* infra ubi eadem composita *ἐκ ἴσο* recenset VI, 174. *ἰσομέγεθες* restituendum erit. IUNGERM.

ἰσομέγεθον] *ἰσομέγεθες* secutus *τὸν μακαρίτην* meum *Kuehnium* in textu reposui, ut est et infra VI, 174.

ἰσόνεμον] Et hoc falsum credo. infra hercle, ubi eadem, ibidem non inveneris. Ego forte *ἰσόπεδον* credam emendandum, quod infra VI, 174. habes. et supra V, 71. IUNGERM.

ἰσόνεμον] Pro *ἰσόνεμον* Cl. *Kuehnio* in textu repositum *ἰσόνομον*, qui dein post *ἰσότιμον* eandem vocem *ἰσόνομον*, quam priores editiones agnoscebant, delevit.

ἀγχώμαλον] *Thucyd.* lib. VII. fol. 455. *Ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν.* Item lib. III. fin. *ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.* Aliter eod. lib. fol. 205. *ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι,* de suffragiis. SEB.

ἀγχώμαλον] Locus *Thucyd.* est lib. IV. *Ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.* idem lib. VI. *ἰσοκινδύνους* vocat *pares hostibus*, vel *qui hostibus mutuum creant periculum.* KUEHN.

ἀγχώμαλον] *Thucydideum* verbum carpit. Habes id lib. III. *Ξυγγρ. ῥηθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν εἰς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι.* et lib. IV. extremo: *Καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.* lib. VII. *Ἕως ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν.* IUNG.

158.

περὶ κλ. etc.] P. *περὶ δόξης.* Inde ambo, *τὴν (δὲ) δόξαν κλέος ἐρεῖς, (καὶ) φήμην, (καὶ) ὄνομα, (καὶ) λαμπρότητα, (καὶ) εὐδοκίμησιν, (καὶ) ἀκμὴν δόξης. (καὶ) ἐνδ.* uncis inclusa absunt a *Pal.* SEB.

περὶ κλ. etc.] C. A. ita: *περὶ δόξης.* KUEHN.

κλέος, δόξα etc.] C. A. incipit, *τὴν δὲ δόξαν κλέος ἐρεῖς, φήμην, ὄνομα, λαμπρότητα, εὐδοκίμησιν, ἀκμὴν δόξης. καὶ ἔνδοξος ἐρεῖς, καὶ ὀνομαστὸς, ζ. λ. ἐ. π. ὀνόματι γνώριμος. τὰ δὲ ἐ. εὐκλεῶς, ζηλωτῶς, περιβλέπτως.* Caetera absunt. KUEHN.

ὀνόματι] Pro *ὀνόματι* lego *ὀνόματα.* IUNG.

159.

ὀνομαστικῶς] *ὀνομαστῶς* ab *ὀνομαστὸς* paulo supra. SEB.

ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων] P. *περὶ ἀδόξου. Ἐ. δ. τοῦ ἐναντίου.* SEBERUS.

ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων] C. A. *ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου.* praemisso titulo *περὶ ἀδόξου.* KUEHN.

δυσκλεὴς] Hoc et praecedens *ἀκλεὴς* cum aliis usque ad *ἐπίψογος* absunt a C. A. KUEHN.

160.

καὶ πράγματα] *τὰ π.* C. A. post *ἀδοξία. καὶ τὰ ἐ. ἀ. ἀνωνύμως. ῥῆμα δὲ μόνον τ. ἀ. τὰ δὲ λ.* usque ad *ἀκλεῆ εἶναι.* reliquum abest. KUEHN.

καταβοὴ] Supra II, 126. ubi locum ex Historico protuli. IUNG.

ῥήματα δὲ μόνον] MSS. *ῥῆμα δὲ μ.* simil. supra V, 117. SEB.

ῥήματα] *ῥῆμα* reposui in textu. par vitium fuit et supra V, 117.

161.

περὶ φιλ.] Ita et C. A. reliqua pars tituli sequitur infra. Kuehn.

φιλπαίκτου] *φιλοπαίκτου.* Seb.

φιλπαίκτου] Excidit litterula. emenda itaque *φιλοπαίκτου.* Iung.

φιλοπαίγμων] C. A. *φιλοπαίστης, φ. γ.* ad *καὶ ἑτέρας χ.* extat titulus *περὶ τοῦ χαρίεντος*, de *lepido* vel *scito*, ita enim *Glossae* interpretantur. Kuehn.

καὶ ἄλλως] C. A. *καὶ ἄλλης* sc. *χρείας*, hic est titulus *περὶ σκωπτικοῦ.* Kuehn.

φιλοσκώμμων, εὐσκώμμων] Sic A. MS. cum pr. ed. *φιλοσκώμων, εὐσκώμων*, etiam in seqq. Seb.

ἐπιῤῥήματα] *ἐπιῤῥήματα γνώριμα* sine interpunctione. Seberus.

γνώριμα] C. A. *τὰ δὲ πράγματα, παιδιά, κ. χαριεντισμός. ῥήματα π. τ. στωμύλλεσθαι.* Caetera absunt. Kuehn.

τωθάζειν] Vide *Hesych.* et *Suidam* in hac voce.

162.

περὶ οὐδαμ. etc.] Integer abest hic titulus a C. A. Kuehn.

καὶ π. τ. β.] E titulo facessant *καὶ περὶ τοῦ βούλεσθαι.* Illa enim sibi vendicat capus sequens XLV. Iung.

ἀξίου] MSS. *ἀξιώματος.* Seb.

ἀξίου] C. A. *ἀξιώματος.* post *οὐδεὶς* est *οὐδενὸς ἄ. ὂν πολλοῦ* etc. *ἀνεμιαῖος* post se habet *φθόρος ὄλεθρος κ. π. ἀ.* Kuehn.

παντός. ὤν.] Post *παντὸς* distinctio maior, quae in ante editis omnibus erat a Cl. *Kuehnio* deleta est, et ante *παντὸς* positum comma.

αἰσχύνη τῶν συναγόντων] C. A. *αἰσχύνη τῶν συνόντων.* interpr. legit *τῶν συνοικούντων.* *Salmas.* legit *Αἰσχύνη τῶν συνόντων.* Kuehn.

αἰσχύνη τῶν συναγόντων] *Kuehnius* meus in suo Codice duplici modo hunc locum emendat, et vel *συνόντων* vel *συνδιαγόντων* legendum putat. priorem lectionem e MSt. nos in hac editione exhibemus.

163.

ὠνίων etc.] *ὠνίων* omissum in C. A. ut et *ἀπεῤῥιμμένος, ἐπ. α. ἀ.* Kuehn.

ἄδοξος] *ἄδοξος* etc. *ἐπωνόμασεν* cum mediis absunt a C. A. Kuehn.

ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις] *ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις* est *Demosth. Orat.* I. contra *Aristog.* *Ὁ φαρμακὸς*, inquit, *ὁ λοιμὸς ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις μᾶλλον ἰδὼν ἢ προσειπεῖν βούλοιτο*, *quem si quis viderit, magis illum ut avem inauspicatam detestari quam alloqui velit.* KUEHN.

ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις] *ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις.* id est, puto, *quem quis nolit sibi occurrere, quem uti omen infaustum et malam scaevam quis aversetur.* *Suidas*: *Οἰωνίζοντο· ἀπετρέποντο, ὡς κακῷ οἰωνῷ·* apud quem in eam rem exempla habes. vel saltem simpliciter, *cuius quis occursum devitet, declinet. Hesychius*: *Οἰωνισάμην, παρῃτησάμην.* Recte. sunt enim haec a Nostro prompta ex *Demosthenis* Oratione prima adv. *Aristogit.* ubi: *Οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιτήσεται ὁ φαρμακὸς, ὁ λοιμὸς, ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις μᾶλλον ἰδὼν ἢ προσειπεῖν βούλοιτο.* IUNGERM.

τῶν ἐν ταῖς τρ. καθαρμάτων ἐκβλ.] 1. *Cor.* IV, 13. habetur *περικαθάρματα. βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.* quo tamen in loco *Budaeus ὥσπερ καθάρματα* legit, et ita in veteri exemplari se quoque legere meminisse ait *H. Stephan.* in Thes. quem de hac voce pluribus vide. add. *Suidas.*

καθ' Ἡράκλειτον] Hoc *Heracliti* dictum passim celebratur ab Auctoribus, *stercore abiectior.* post *ἐκβλητότερος* non interpungendum erat *τελείᾳ στιγμῇ.* *Empedoclis* dictum simile recitat *Eustathius*, *Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι*, *mortui stercoribus abiectiores.* *Philo* de *Profugis*, impietatem malum dicit *Ἄψυχον καὶ νεκρὸν καὶ κοπρίων, ὡς ἔφη τις, ἐκβλητότερον.* confer *Strabonem* in fine lib. XVI. *Geograph.* et *Origin.* lib. V. in *Celsum Iuliani Apostatae* Orat. VII. pag. 421. supplendum ex *Suida* in *Ἡράκλειτος.* *Euseb.* H. *Eccles.* pag. 287. et ibi notas *Valesii.* KUEHN.

ὀξυθυμιῶν] Vid. supra II, 231. al. etiam *ὀξυθύμια*, *Suidas* e *Didymo* refert *Ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα. ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν.* SEB.

ὀξυθυμιῶν] *ὀξυθύμια* furcae quaedam fuere, a quibus malefici suspendebantur, sic dictae *ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι*, vel ut alii interpretantur, sordes et aedium purgamina, quae in trivia exportari solebant. GUALTH.

ὀξυθυμιῶν] Leg. *ὀξυθυμίων*, si significentur *purgamenta.* KUEHN.

ὀξυθυμιῶν] *ὀξυθυμίων* repositum a Cl. *Kuehnio*, et in praec. post *ἐκβλητότερος* pro *τελείᾳ στιγμῇ* posita minor.

164.

χρὴ δὲ οὐδὲν ϑ.] *Seneca* lib. II. de Benef. cap. 34. *Quod dico, non videbitur darum, quamvis primo contra opinionem pugnet tuam; si te commodaveris mihi, et cogitaveris res esse plures, quam verba. Ingens copia est rerum sine nomine quas non propriis appellationibus notamus, sed aliunde commodatis.* pedem *et nostrum dicimus, et lecti, et veli, tt carminis.* canem *et venaticum, et marinum, et sidus. Quia non sufficimus, ut singulis singula assignemus, quotiens opus est, mutuamur.* Seb.

τέκτονι] *Il.* o, 412. Etiam in sacris exempla: vid. *Exod.* XXXI, 3. 6. cap. XXXV. 1. 2. et 31. 35. *Aristot.* Nicom. VI, 7. princ. *Τὴν σοφίαν ἐν ταῖς τέχναις τοῖς ἀκριβεστάτοις τὰς τέχνας ἀποδίδομεν, οἷον Φειδίαν, λιθουργὸν σοφόν. καὶ Πολύκλειτον. ἀνδριαντοποιόν. ἐνταῦθα μὲν οὖν οὐδὲν ἄλλο σημαίνοντες τὴν σοφίαν, ἢ ὅτι ἀρετὴ τέχνης ἐστίν. Xenoph.* etiam de cane: *Λύσαι μίαν κύνα, ἥτις ἂν ᾖ σοφωτάτη ἰχνεύειν.* de Venat. fol. 984. Seb.

ὁ δὲ βίαιος] Titulus in C. A. *περὶ τοῦ βιαίου.* quae post *φορτικὸς* sunt, absunt. Kuehn.

στάσιμος, ὥσπερ καὶ ὁ ἀπόπληκτος.] Ita distinguo, *στάσιμος· ὥσπερ καὶ ὁ ἀπόπληκτος, ὅ τε μαιν.* etc. hoc enim dicere arbitror *Pollucem*, vocabulum *βίαιος* non tantum de vitiosis usurpari, sed et pro *στασίμῳ*, stabili et firmo viribus. quemadmodum ait etiam *ἀπόπληκτος* significat et insanum et dementem, et apoplecticum, vel morbo cognomine laborantem. et talia multa quis proferre queat, ait, si cui id cordi. Iung.

165.

περὶ τοῦ βούλομαι.] P. *περὶ τοῦ βούλεσθαι.* Seb.

περὶ τοῦ βούλομαι.] C. A. *περὶ βουλήσεως.* textus: *φαίης, ἐθέλω, βούλομαι, ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι. βουλομένῳ ἐῴκειν, ἐπιθυμητικῶς ἔχω. τὰ δὲ πράγματα β. ἐ. ἐ. ἡ δὲ βούλησις ἰδιωτικόν.* Caetera absunt. Kuehn.

ἐθέλω etc.] MSS. *φαίης ἐθέλω* etc. Seb.

ὀρίγνομαι] *Hesych.* *Ὀριγνᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν, ὀρέγεσθαι. Schol. Hesiodi* ad v. 190. Asp. ex *ὀρέγω* inquit fieri *ὀρίγνω* et hoc transferri in 2. Coniug. circumfl. ut fiat *ὀριγνάω, ὀριγνῶ*, et pass. *ὀριγνάομαι, ὀριγνῶμαι.* Seb.

ὀρίγνομαι] *ὀρίγνομαι.* vid. *Suid.* in *ὀριγνηθῆναι.* alias

dicitur *ὀριγνάομαι*. de quo vid. *Hesych.* Apud *Etymologum* habes etiam *'Ορεγνῶ*. IUNG.

βουλομένῳ] MSS. *βουλομένῳ ἐῴκειν*. SEB.

166.

γεγραμμένων ψ.] C. A. *περὶ γεγραμμένου ψηφίσματος*. textus: *φαίης δ' ἂν ἐπὶ τούτῳ γέγραπται, ὥ. δ. τέτακται, κεχειροτόνηται*. KUEHN.

δέδοκται] Sic et A. MS. pro *δεδόκηται*. *Plat.* Ep. VII. fol. 1292. *Δέδοκταί μοι μένειν*. *Pal.* MS. *δέδοται*. SEB.

ἐπικεχειροτόνηται] Abest a C. A. dein ibidem *πέπισται, δεδοκίμασται, ἐ. κ. πρ. κεκύρωται, νενομ. εἴσ. πάλαι κ. π. τ.* Caetera absunt. KUEHN.

πεπίστευται] *πέπισται* repositum in textu debes Cl. *Kuehnio*.

κεκύρωται] P. *κεκήρυκται*. SEB.

167.

περὶ τοῦ μ. etc.] P. *περὶ τοῦ μέτρον ἔχοντος*. SEB.

περὶ τοῦ μ. etc.] Titulus plane abest, et textus C. A. ita: *εἴποις ἂν συμμέτρως, ἀ. ἐκμέτρως, ὑπερμ. εἰ δὲ κατὰ τ. ἐ. ἐνδεῶς, ἐλαττόνως*. KUEHN.

ἀποχρώντως etc.] *Hesychius* similiter: *'Αποχρώντως, ἀρκούντως, αὐτάρκως, ἱκανῶς*.

ἐλλιπῶς, ἐλαττόνως.] Iterum in MS. sequitur nova pagina *ὥστε καὶ ἐλαττόνως*. Scilicet scriptum fuisse, *ἐλλιπῶς*, (sive id potius *ἐνδεῶς* fuerit) *τε καὶ ἐλαττόνως*. sequentia duo capite uno comprehenduntur in MS. sub hoc lemmate: *περὶ τοῦ συστρέψαι τὸ σῶμα, καὶ τοῦ ἐναντίου. καὶ ἐφ' ὧν λέγει Πλάτων ταυτοῦ καὶ τοῦ ἐναντίου*. et *ταυτοῦ* etiam infra segm. 169. uti dicam ibi. IUNG.

168.

περὶ τοῦ συστρέψαι] P. *συστεῖλαι*. SEB.

περὶ τοῦ συστρέψαι] C. A. *συστεῖλαι*. KUEHN.

συστρέψαι τ. σ. etc.] MS. *ἐρεῖς δὲ συστρέψαι*. IUNG.

ἀναγαγεῖν] Pro *ἀναγαγεῖν* C. A. melius *συναγαγεῖν*. post *συνελκύσαι, συναθροίσαι, σ. συσπ. συγκάψαι*. KUEHN.

ἀναγαγεῖν] Deest in MS. *ἀναγαγεῖν*. dein ordine inverso MS. *συναγ. συνελ.* IUNG.

συσπειρᾶσαι] Deest in MS. *συσπειρᾶσαι*. IUNG.

συγκάμψαι] MS. *συγκάψαι* pro *συγκάμψαι*. IUNG.

εἰλυσπᾶσθαι] MSS. *ἰλυσπ.* SEB.

εἰλυσπᾶσθαι] Pro *εἰλυσπᾶσθαι* C. A. leg. *συσπᾶσθαι*. legerem *ἰλυσπᾶσθαι*, de quo vid. *Hesych.* in hac voce. *Νόει* abest. KUEHN.

εἰλυσπᾶσθαι] MS. *ἰλυσπᾶσθαι*. Scilicet ut hoc et alia multa *ἐπαμφοτεριζόντως* scripsisse veteres *Eustathium* adnotasse referunt. IUNG.

τὸ σῶμα] Suprascriptum in C. A. post *χαλάσαι* est *ἀποτεῖναι, α*. KUEHN.

διαχέαι] Deest *διαχέαι* in MS. IUNG.

σκορδύνασθαι] Leg. *σκορδινᾶσθαι*. *Schol. Aristoph.* Vesp. fol. 333. *σκορδινᾶσθαι ἐστὶν, ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐξ ὕπνου ἀνιστάμενοι, καὶ μετὰ χάσμης τὰ μέλη ἐκτείνοντες*. vid. et in *Ran.* fol. 166. Item in *Acharn.* fol. 262. ubi dicit esse *τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσι*. SEB.

σκορδύνασθαι] Alii *σκορδινᾶσθαι*. vid. *Hesych.* in *Σκορδινῶμαι*. *Gloss. Pandiculor, σκορδινῶμαι. Pandiculatio σκορδινισμὸς f. σκορδινιασμός*. KUEHN.

σκορδύνασθαι] MS. *σκορδίνασθαι* per *ι*, nec aliter scribendum. invenias etiam *σκορδινᾶσθαι* potius, uti et hinc citat *Stephanus* in Thes. et *Foes.* Oecon. *Hippocr.* in *Σκορδίνημα*, qui tamen id apud *Stephanum*, credo, ita legeret. sequens caput prioribus adiungi sine novo titulo, iam notavi. IUNGERM.

σκορδύνασθαι] *σκορδίνασθαι* emendavit Cl. *Kuehnius* in textu.

169.

ἐφ' ὧν Πλ. etc.] P. *περὶ μονίμου καὶ μή*. qui titulus alias infra VI, 116. tametsi hoc etiam loco illi congrua. SEBERUS.

ἐφ' ὧν Πλ. etc.] Titulus ille plane abest a C. A. alius autem *περὶ τοῦ μονίμου καὶ μή*. KUEHN.

ταυτὸν τὸν καὶ θάτερον] MS. *ταυτοῦ καὶ θατέρου*. uti paullo ante in lemmate prioris capitis fere. sed illud *ταυτὸν καὶ θάτερον*, vel *ἕτερον* habes saepius in *Platonis* Sophista. IUNG.

εἴποις] In textu C. A. post *εἴποις, μόνιμον* etc. KUEHN.

τὸ μὲν ταυτ.] In MS. desunt *τὸ μὲν ταυτὸν*, et *βέβαιον*. IUNGERM.

ἀμετάστατον] Sequitur in C. A. *ἀμεταχ. ἀγέννητον, α. ἀναφὲς καὶ α. ἄλυπον, ἀΐδιον, θεῖον, καὶ τὰ τούτοις σ*. KUEHN.

ἀμετάστατον] In MS. deest sequens *ἑστηκὸς* et mox *ἀφανές*. IUNG.

ἄλυτον] Ita MSS. pr. edit. *ἄλυπον*. SEB.

ἄληπτ. etc.] Desunt ἄληπ. ἀνωλ. in MS. (qui ἀΐδιον habet) ἄφθαρτ. etc. ἀτάρ. καθεστ. μον. cum mediis. IUNG.

170.

τὸ δὲ θάτερον] MS. τὸ δὲ ἕτερον, ἀβ. IUNG.

ἀβέβαιον] C. A. πολυκίνητον, πλανώμενον (quod est in margine) μ. γεννητὸν, θορύβων μ. μετασκευαζόμενον. πολυμιγὲς marginis est. KUEHN.

εὐμ. μετ] Desunt εὐμ. μετακ. in MS. IUNG.

γεννητὸν] MS. γενητόν. et sic certe scribendum. IUNG.

γεννητὸν] γενητὸν legit iam textus.

μεριστὸν] MS. μερ. πολυμιγὲς, (quod inferius in vulgatis) μετασκ. deest autem μεθαρμοζ. IUNG.

πολύφορον, μετ.] πολύφορον, μετ. etc. omnia desunt. et pro iis saltem MS. habet, καὶ τὰ παραπλήσια. IUNG.

θνατὸν] Haec et quae sequuntur ad finem usque absunt a C. A. KUEHN.

πολυσχεδὲς] In vulgatis pro πολυσχεδὲς forte legendum suspicor πολυσχεδές. suspicor, inquam: nam ego *Platonicam* philosophiam non degustavi. nil itaque adfirmo, ibi adfirmare magis gestio, in *Theophylacti* Simocatae epistola 16. ubi: Ἐπεὶ δὲ τὸ δανείζεσθαι πολυσχεδὲς τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κακὸν, καὶ τῆς μαθικῆς ὕδρας etc. legendum potius, πολυσχιδές. Id est πολυμερὲς, ut ait *Hesychius*. IUNG.

πολυσχεδὲς] In textu πολυσχιδὲς a Cl. *Kuehnio* repositum est.

JAN 13 1920